

Mijn mijmeringen

Bij de Bijbelse brieven
van Paulus:

I en II Thessalonicenzen
Galaten
I en II Korinthe
Romeinen

Voorwoord bij mijn mijmeringen

De reden waarom ik deze Bijbelbeschrijvingen '*mijn mijmeringen*' heb genoemd is omdat het ten eerste mijn persoonlijke mijmeringen zijn en ten tweede omdat het gedachten zijn die ik de vrije loop laat. *Mijn mijmeringen* zijn niet altijd even theologisch onderbouwd want dan zou het een Bijbelstudie zijn. Bij *mijn mijmeringen* gaat het ook niet over goed of fout, over gelijk of ongelijk.

Dit boek *mijn mijmeringen* bij de Bijbelse brieven van Paulus Deel I (bestaande uit: I en II Thessalonicenzen, Galaten, I en II Korinthe en Romeinen), is mijn zesde boek dat het daglicht ziet. Andere boeken in de serie '*mijn mijmeringen*' zijn Genesis, Exodus, Jozua, de vier Evangelieën (Mattheüs, Markus, Lukas en Johannes) en Openbaring.

Om te gaan mijmeren bij de Bijbelboeken van Paulus, had voor mij persoonlijk nogal wat voeten in de aarde. Ik had een vooroordeel over Paulus. Namelijk dat hij altijd in lange en moeilijke zinnen zijn gedachten opschreef. Soms moet je een tekst van Paulus wel drie of vier keer lezen voordat je een beetje begint te begrijpen wat hij zou bedoelen. Maar ook vond ik Paulus een harde en wat afstandelijke man. Zijn boodschappen zijn vaak corrigerend en vermanend en hij neemt geen blad voor de mond om duidelijk te maken wat hij wil zeggen.

Tijdens het schrijven van dit boek moest ik mijn mening over Paulus al heel snel herzien. Want in I Thessalonicenzen wordt al een warme, meelevende Bijbelleraar geschetst die in alles graag deelgenoot wilde zijn van de gemeente die hij gesticht had. Dat lees je ook in de brieven Galaten en Korinthe en Romeinen.

Al hoewel ik de brieven aan de gemeente van Galatië en Korinthe vaak corrigerend en vermanend vind, spreekt Paulus in alle toonaarden zijn liefde en medeleven uit met de gemeenteleden.

Kortom: Het mijmeren over de brieven van Paulus hebben voor mij persoonlijk een heel ander daglicht over deze man van God laten schijnen. En ik dank God Almachtig **in** Jezus Christus dat mijn 'bedenkingen' over Paulus zijn omgedraaid in een enorm grote waardering, respect en liefde, voor deze man Gods die werkelijk alles van zichzelf aan de kant heeft gezet om de gemeenten ten dienste te staan en om het Evangelie van Jezus Christus uit te dragen.

-----...-----

Mijn mijmeringen zijn niet bedoeld als 'leer' of zó moet het zijn. Absoluut niet. Laat iedereen zijn gedachten er maar over hebben. Eén grote hoop en wens heb ik. Dat *mijn mijmeringen* anderen jaloers maken om de Bijbel in te duiken. Om zelf in de Bijbel te gaan lezen. En om eens te proberen om al wat geschreven en verteld is door anderen over de verschillende thema's in de Bijbel te laten voor wat het is en te komen tot eigen gedachten, eigen mijmeringen, eigen antwoorden.

Ik ben ervan overtuigd dat wanneer je zelf de Bijbel gaat lezen met een open hart en een open geest, of je nu gelovig bent of ongelovig; dat de Heilige Geest je gedachten gaat geven over datgene dat je leest. Misschien zijn die gedachten wel totaal afwijkend van alles wat je altijd geleerd is in kerken of gemeenten.

Ja, deze gedachten kunnen zelfs totaal afwijkend zijn van datgene dat ouders je geleerd hebben (zonder daar een veroordeling over uit te spreken). Maar het verrijkt je zo enorm. En door *mijn mijmeringen* is God Almachtig ***in*** Jezus Christus nog nooit zo dichtbij en nog nooit zo groot geweest als nu.

Ik geloof in een persoonlijk God die op Zijn wijze tot Zijn gemaakte schepselen wil spreken. En dat op een wijze die de betreffende persoon op dát moment nodig heeft in de omstandigheid waarin hij op dát moment verkeert.

Mijn mijmeringen heb ik geschreven in de 'hij-vorm' waar dat van toepassing is. Ik wil hier uitdrukkelijk vermelden dat hier net zo goed de vrouwelijke variant mee bedoeld wordt. In *mijn mijmeringen* komen ook wel zaken aan de orde waar ik geen antwoord op heb en waar ik de lezer van harte uitnodig om mij te voorzien van nuttige gedachten of informatie. Misschien dat er nog eens een volgende druk komt waarin ik die gedachten of informatie eventueel mee kan nemen.

-----...-----

Mijn grote dank gaat uit naar God Almachtig ***in*** Jezus Christus. Door Zijn Geest is dit boekwerk tot stand gekomen. Maar wat heb ik veel geleerd over wie God is en wat Zijn plan met deze wereld en de mensheid is. Woorden schieten te kort om die dank te uiten. Ik kan alleen maar zeggen dat alle letters die ik onder leiding van de Heilige Geest op papier heb mogen zetten één grote lofprijs is aan God Almachtig ***in*** Jezus Christus.

God Almachtig heeft mij nu eenmaal een schijnbaar onlesbare dorst naar Zijn Woord gegeven. Voor mij is Gods Woord een onuitputtelijke bron van levenskracht. In en door *mijn mijmeringen* heb ik maar één doel voor ogen. En dat is om die Ene God, de Almachtige, de Schepper van hemel en aarde ***in*** Jezus Christus te verheerlijken.

Roelof H. de Rouw
Winterswijk-Meddo, Nederland; 2014-2015
Reacties en opmerkingen: mijmeringenvanroelof.nl
(versie 2026)

 I Thes. 3:12-13

***En ú moge de Heere doen toenemen en overvloedig maken
in de liefde tot elkaar en tot allen,
zoals ook wij dat zijn tot u,***

***opdat Hij uw harten zou versterken om onberispelijk te zijn
in heiliging voor het aangezicht van onze God en Vader,
bij de komst van onze Heere Jezus Christus
met al Zijn heiligen.***

Inhoudsopgave

Inleiding	1
-----------	---

De eerste brief van Paulus aan de gemeente van Thessalonica

1	Afzenders, geadresseerden en groet	12
2	Paulus omgang met de gemeente	20
	Paulus verlangen naar de gemeente	25
3	Goede berichten van Timotheüs	27
	Paulus gebed voor de gemeente	
4	Opwekking tot heilig leven	31
	Opwekking tot onderlinge liefde	37
	De opstanding bij Christus wederkomst	39
5	Oproep tot waakzaamheid	45
	Opwekking tot geestelijk leven	53
	Groet en zegenbede	

De tweede brief van Paulus aan de gemeente van Thessalonica

1	Afzenders, geadresseerden en groet	64
	Paulus dankgebed en voorbede voor de gemeente	65
2	De openbaring van de mens der wetteloosheid	74
	• De tekenen van het eind der wereld	76
	• De grote verdrukking	86
	• De wederkomst van Christus	92
	Opwekking tot standvastigheid	99
3	Verzoek om voorbede	101
	Waarschuwing tegen ongeregeld leven	102
	Groet en zegenbede	104

Inhoudsopgave (vervolg)

De brief van Paulus aan de gemeente van Galatië

1	Afzenders, geadresseerden en groet	106
	Bergrede : Jezus en de wet	
	Geen ander Evangelie	126
	De roeping van Paulus tot apostel	128
2	Paulus ambt erkend in Jeruzalem	131
	Onenigheid met Petrus in Antiochië	135
	Voor de wet gestorven	137
3	Niemand gerechtvaardigd door de wet	143
	De zegen van Abraham door het geloof in Christus	149
	De wet onze leermeester tot Christus	150
4	Niet langer slaaf, maar kind	154
	In de ban van dwaalleraars	155
	Hagar en Saro - twee verbonden	160
5	Het geloof door liefde werkzaam	162
	Geen misbruik van de vrijheid	164
	De vrucht van de Geest	166
6	Draag elkaars lasten	169
	Roem in Christus alleen. Zegenbede	172

Inhoudsopgave (vervolg)

De eerste brief van Paulus aan de gemeente van Korinthe

1	Afzenders, geadresseerden en groet	176
	Dankzegging voor de genade van God	180
	Verdeeldheid in de gemeente	190
	De wijsheid van de wereld en van God	195
2	Karakter en doel van de prediking	204
3	Waarschuwing tegen verdeeldheid	211
	Christus het enige fundament	214
4	Dienaren van Christus	219
5	Zedeloosheid in de gemeente	225
6	Rechtszaken tussen broeders	231
	Het lichaam een tempel	238
7	Het huwelijksleven	245
	Over echtscheiding	252
	Verschillende roeping	257
	Ongehuwd zijn	258
8	Het eten van offervlees	263
9	Vrijheid en rechten van Paulus	267
10	Israël een waarschuwend voorbeeld	280
	Avondmaal en afgoderij	290
	De Christelijke vrijheid	293
11	Plaats van de vrouw in de gemeente	303
	Misstanden bij het Avondmaal	311
12	Vele gaven, één Geest	321
	Vele leden, één lichaam	326
13	De uitmuntendheid van de liefde	332
14	Profetie en talen	342
	Orde in de gemeente en eredienst	347
15	De opstanding van Christus	357
	De opstanding van de doden	361
	Het nieuwe lichaam	366
	Uitzicht op overwinning	371
16	Inzameling voor medechristenen	373
	Reisplan, appél en groeten	376

Inhoudsopgave (vervolg)

De tweede brief van Paulus aan de gemeente van Korinthe

1	Afzenders, geadresseerden en groet	380
	Paulus ja is ja	390
2	Gewijzigde reisplannen	394
	Vergeving voor de boetvaardige	403
	Aard van Paulus prediking	405
3	Het oude en het nieuwe verbond	409
4	De apostolische bediening	418
	De schat in aarden kruiken	424
	Een aardse tent en een huis in de hemel	426
5	vervolg Een aardse tent en een huis in de hemel	428
	De bediening van de verzoening	435
6	Paulus' verdrukkingen	439
	Geen ongelijk span met ongelovigen	444
7	vervolg Geen ongelijk span met ongelovigen	449
	De troostrijke komst van Titus	452
	Droefheid overeenkomstig de wil van God en droefheid van de wereld	454
8	Oproep tot vrijgevigheid	458
	Zending van Titus	463
9	Collecte voor Jeruzalem	466
	Gods onuitsprekelijke gave	469
10	Paulus' apostolisch gezag	473
	Paulus' werkterrein	479
11	Geen ander Evangelie	480
	Paulus' belangeloosheid	486
	Roemen in veel lijden	487
12	Opgenomen in het paradijs	489
	Een doorn in het vlees	492
	Bezorgdheid over de gemeente	495
13	Laatste vermaningen	499
	Groet en zegenbede	504

Inhoudsopgave (vervolg)

De brief van Paulus aan de gemeente van de Romeinen

1	Afzenders, geadresseerden en groet	506
	Het verlangen van Paulus naar Rome	522
	De kern van de brief	523
	De toorn van God over de heidenen	525
2	Niemand te verontschuldigen	530
	De Joden en de wet	536
	De Joden en de besnijdenis	539
3	Het voorrecht van de Joden	542
	Alle mensen zijn zondaars	548
	Rechtvaardiging door het geloof	550
4	Abraham door het geloof gerechtvaardigd	555
5	De vrucht van de rechtvaardiging	561
	Adam en Christus	569
6	Gestorven aan de zonde	574
	Dienstbaar aan de gerechtigheid	582
7	Vrij van de wet	584
	De wet leert de zonde kennen	587
	Inwendige strijd	589
8	Het leven door de Geest	592
	De eerstelingen van de Geest	597
	Meer dan overwinnaars	603
9	Droefheid over het ongeloof van Israël	606
	De vrijmacht van de verkiezing	611
	Het behoud van de heiden en de dwaling van Israël	615
10	Het behoud van de heiden en de dwaling van Israël (vervolg)	617
	De gerechtigheid uit het geloof	618
11	Beloften voor Israël	624
	Wortel en takken	627
	Aanbidding	631
12	Leven voor God	632
	Onderlinge Liefde	639
13	De overheid als dienares van God	642
	Liefde tot de naaste	645
14	Verdraagzaamheid	650
15	Zwakken en sterken	656
	De plannen van Paulus	662
	Mede strijden in het geloof	664
16	Aanbeveling van Phebe	672
	Groeten, wensen en lofprijzing	

Inleiding

In vervolg op *Mijn mijmeringen* bij de Bijbelboeken die ik geschreven heb over Genesis, Exodus, Jozua, de vier Evangelieën en Openbaring, wil ik mij nu gaan bezig houden met de brieven van de apostel Paulus die in de Bijbel geschreven zijn.

De reden hiervoor is dat een groot deel van het Nieuwe Testament van zijn hand is. Maar de persoon van Paulus intrigeert mij ook met grote mate om de wijze waarop hij geschreven heeft. Niet gemakkelijk, leerstellig, in grote lange zinnen.

Waarschijnlijk schrijft Paulus zo omdat hij dit geleerd heeft als leerling van de grote Farizeeër Gamaliël. (Hand. 5:33, Hand. 22:3). Maar dat niet alleen. Paulus schrijft ook over zaken die ik nergens anders in de Bijbel tegenkom.

Kortom: reden genoeg om zijn geschriften die in de Bijbel staan eens onder de loep te nemen.

Wat de volgorde betreft van de brieven van Paulus, neem ik als uitgangspunt datgene dat ik las op www.christipedia.nl

Brieven van Paulus

Paulus heeft 13 Brieven geschreven die zijn opgenomen in het Nieuwe Testament. Ze zijn gericht aan:

- *afzonderlijke gemeenten: Rome, Korinthe, Efeze, Filippi, Kolosse en Thessalonica;*
- *meerdere gemeenten in één landstreek: de Galaten;*
- *afzonderlijke personen: Titus en Filémon.*

Naar de tijd waarin ze geschreven zijn is de volgorde als volgt:

- *I en II Thessalonicenzen, Galaten, I en II Korinthe, Romeinen. Deze brieven zijn allemaal door Paulus geschreven vóór zijn gevangenschap;*
- *Efeze, Kolossenzen, Filémon, Filippenzen, I Timotheüs, Titus, II Timotheüs, die alle door hem als gevangene zijn geschreven*

De brief aan de Hebreëen is mogelijk ook door Paulus geschreven, maar dit is onzeker. Is Paulus wél de schrijver, dan is het getal van zijn nieuwtestamentische geschriften 14.

Vanaf het dertiende hoofdstuk van het Bijbelboek Handelingen wordt de naam van Paulus genoemd. Vanaf zijn geboorte tot en met dit dertiende hoofdstuk heette Paulus 'Saul' of 'Saulus'.

Hand. 5:33 Maar er stond iemand op in de Raad, een Farizeeër van wie de naam Gamaliël was, een leraar van de wet, die in hoge achting stond bij heel het volk. Hij gaf opdracht dat men de apostelen even buiten zou doen staan.

Hand. 22:3 Ik ben een Joodse man, geboren te Tarsus in Cilicië, maar opgevoed in deze stad en aan de voeten van Gamaliël op de meest nauwgezette wijze onderwezen in de wet van de vaders, een ijveraar voor God zoals u heden allemaal bent.

In Handelingen 9 staat beschreven hoe Saulus als een vijand van Messiasbelijdende Joden naar Damascus vertrok om ook daar Messiasbelijdende Joden te achtervolgen, te arresteren, en om hen mee te nemen naar Jeruzalem, om hen daar voor het gerecht te brengen. Velen van hen zijn door dat gerecht veroordeeld tot de doodstraf.

Saulus was een leerling van de (beroemde) Farizeeër Gamaliël (Hand. 22:3). De Farizeeërs vormden een zeer orthodoxe geloofsstroming die Jezus Christus hadden afgewezen. Samen met andere Joodse geloofsstromingen (Sadduceeërs, Herodianen), hogepriesters, priesters en Oudsten van het volk Israël, hadden zij het Romeinse bestuur over Palestina zover gekregen dat zij Jezus Christus aan het kruis van Golgotha nagelden om hem zodoende te doden.

Saulus was een fanatiek vervolger van de Messiasbelijdende Joden. En dit ging zelfs zover dat hij de hogepriesters in Jeruzalem vroeg om naar Damascus te mogen gaan om daar ook Messiasbelijdende Joden op te pakken en om hen naar Jeruzalem te brengen. (Hand. 9:1-2). En die hogepriesters gaven hun toestemming aan Saulus.

Onderweg naar Damascus wordt Saulus echter door Jezus Christus persoonlijk aangeraakt en aangesproken, waardoor hij Jezus aanneemt.

Met andere woorden: Saulus bekeert zich tot God Almachtig **in** Jezus Christus, waarbij ik de schrijfstijl hanteer dat God Almachtig **in** Jezus Christus naar deze wereld is gekomen. Of te wel: God Almachtig Zelf is **in** de Persoon van Jezus Christus naar deze wereld gekomen, in een lichaam van vlees en bloed.

God Almachtig is Geest (Gen. 1:2, Joh. 4:24), Jezus Christus is een Mens van vlees en bloed. Dus als er gesproken wordt over God Almachtig **in** Jezus Christus, dan betekent dit: God die in de Mens Jezus Christus is gekomen. Daarmee is er dus een onverbreekelijke Eenheid tussen God én Jezus Christus; zij zijn één.

Dat Saulus zich bekeert betekent dus dat hij God Almachtig **in** Jezus Christus aangenomen heeft als zijn Redder en Verlosser.

Saulus wordt dus door Jezus Christus aangesproken en aangeraakt (Hand. 9:5). Maar daarbij sloeg Jezus Saulus echter wel met blindheid zodat deze zijn weg naar Damascus in duisternis moest volbrengen.

In Damascus stuurt God Almachtig een discipel van Jezus Christus, genaamd Ananias, naar Saulus toe om hem de handen op te leggen zodat hij weer kon zien.

Hand. 22:3 Ik ben een Joodse man, geboren te Tarsus in Cilicië, maar opgevoed in deze stad en aan de voeten van Gamaliël op de meest nauwgezette wijze onderwezen in de wet van de vaders, een ijveraar voor God zoals u heden allemaal bent.

Hand. 9:1-2 Saulus nu, die tegen de discipelen van de Heere nog steeds brieste van dreiging en moord, ging naar de hogepriester toeten vroeg van hem brieven voor Damascus, gericht aan de synagogen, opdat, als hij er enigen zou vinden die van die Weg waren, zowel mannen als vrouwen, hij die geboeid naar Jeruzalem zou brengen.

Gen. 1:2 De aarde nu was woest en leeg, en duisternis lag over de watervloed; en de Geest van God zweefde boven het water.

Joh. 4:24 God is Geest en wie Hem aanbidden, moeten Hem aanbidden in geest en waarheid.

Hand. 9:5 En hij zei: Wie bent U, Heere? En de Heere zei: Ik ben Jezus, Die u vervolgt. Het is hard voor u, met de hielen tegen de prikkels te slaan

Belangrijk zijn de woorden die God Almachtig tegen Ananias spreekt (Hand. 9:15): 'Ga, want deze is voor Mij een uitverkoren instrument om Mijn Naam te brengen naar de heidenen en de koningen en de Israëlieten. Want Ik zal hem laten zien hoeveel hij moet lijden voor Mijn Naam.'

Het is dus allemaal **niet** de wil van Saulus dat hij een apostel wordt; het is de wil van God Almachtig **in** Jezus Christus dat Saulus een apostel wordt.

Natuurlijk heeft Saulus hier een keuze om Jezus Christus aan te nemen of niet. Ik ben er echter van overtuigd dat wanneer iemand een persoonlijke ontmoeting heeft met Jezus Christus, er geen twijfel en discussie meer is. Dan is de keuze vóór Jezus Christus.

God Almachtig heeft in het leven van Paulus (Saul, Saulus) een aantal keer rechtstreeks tot hem gesproken:

- In Hand. 13:2-3 spreekt God Almachtig als het gaat om de roeping van Saulus.

Saulus was met Barnabas in de gemeente van Antiochië samen met de gelovigen aan het bidden en vasten. Toen sprak God: 'Zonder voor Mij zowel Barnabas als Saulus af voor het werk waartoe Ik hen geroepen heb'.

Ook deze woorden kwamen niet van Saulus zelf, maar van God Almachtig, bevestigd door diegenen die daar bij elkaar waren.

- Hand. 22:17-18 waar God Almachtig tot Paulus spreekt om weg te gaan uit Jeruzalem en dat Hij hem ver weg zou zenden, naar de heidenen.
- Hand. 23:11 waar God Almachtig tot Paulus spreekt dat hij van Jezus Christus gaat getuigen in Rome.
- In Hand. 27:23-24 spreekt God Almachtig tot Paulus om moed te houden en dat hij voor de keizer zal terechtstaan en niet in de storm zal vergaan.

Paulus heeft dus meerdere malen de stem van God Almachtig gehoord. Hij wist hoe hij de stem van God kon herkennen. Mensen die een persoonlijke ontmoeting hebben gehad met God Almachtig **in** Jezus Christus twijfelen en discussiëren niet meer.

Kijk maar naar al die Irakezen (moslims) die s'-nachts een droom kregen waarin Jezus Christus persoonlijk naar hen toe kwam (1990-2010). Toen zij wakker werden bekeerden zij zich direct tot Jezus Christus zonder dat zij ooit een evangelist, een voorganger, een dominee hadden gehoord. Zelfs zonder dat zij ooit een Bijbel hadden gezien, laat staan gelezen.

Hand. 9:15 Ga, want deze is voor Mij een uitverkoren instrument om Mijn Naam te brengen naar de heidenen en de koningen en de Israëlieten. Want Ik zal hem laten zien hoeveel hij moet lijden voor Mijn Naam

Hand. 13:2-3 En terwijl zij de Heere dienden en vastten, zei de Heilige Geest: Zonder voor Mij zowel Barnabas als Saulus af voor het werk waartoe Ik hen geroepen heb. Toen vastten en baden zij, en nadat zij hun de handen opgelegd hadden, lieten zij hen gaan.

Hand. 22:17-18 En het overkwam mij, toen ik in Jeruzalem terug-gekeerd was en in de tempel bad, dat ik in geestvervoering raakte, en dat ik Hem zag en Hij tegen mij zei: Haast u en ga met spoed uit Jeruzalem weg, want ze zullen uw getuigenis over Mij niet aannemen.

Hand. 23:11 En de volgende nacht stond de Heere bij hem en zei: Heb goede moed, Paulus, want zoals u in Jeruzalem van Mijn zaak getuigd hebt, zo moet u ook in Rome getuigen.

Hand. 27:23-24 Want deze nacht stond er bij mij een engel van God, van Wie ik ben en Die ik ook dien; die zei: Wees niet bevreesd, Paulus, u moet voor de keizer terechtstaan; en zie, God heeft u allen die met u varen, geschonken.

De ontmoeting met Jezus Christus was voldoende om Paulus de knieën te laten buigen voor Hem, en om te belijden dat Jezus Christus de Heer der Heren is. (Fil. 2:10-11)

-----,..-----

Als ik het bovenstaande lees; hoe zou ik I Petr. 3:19-20 dan uitleggen? Is dat niet dat God Almachtig **in** Jezus Christus maar één doel voor ogen heeft en dat is het behoud van **alle** mensen op aarde? (I Petr. 4:6)

Ook de zondaars, ook de anders gelovenden?

Ja, daar ben ik van overtuigd. Ik kom daar in deze mijmeringen nog uitgebreid op terug zoals ik dit ook uitgebreid beschreven heb in *mijn mijmeringen* bij het Bijbelboek Openbaring.

Het is echter aan God Almachtig wanneer en hoe dit gaat gebeuren.

Ik wil hier nog wel even expliciet noemen (n.a.v. I Petr. 3:19-20), dat de tijd tussen dat Noach hier op aarde leefde en de tijd dat Jezus Christus na Zijn opstanding zich aan deze mensen openbaarden wel ruim 2.500 jaar was. En in die jaren waren deze mensen wel in de 'hel', zoals wij dat noemen, of de wijnpersbak zoals dit in het Bijbelboek Openbaring genoemd wordt. Het woord *Alverzoeningsleer* is hier dan ook zeker niet op van toepassing, want ik zal maar 2.500 jaar in 'helse' omstandigheden moeten leven.

-----,..-----

Hand. 9:20 vertelt dat Saulus na zijn bekering direct naar de synagogen ging om te prediken. Natuurlijk wist Saulus vanuit zijn gedegen Bijbelstudies als Farizeeër, als geen ander wat de Bijbel zei over de komende Messias, en waar Hij aan te herkennen zou zijn. Saulus had echter al die 'herkenningsstekens' altijd naast zich neergelegd wanneer het om Jezus Christus ging, **zoals** hem geleerd werd door de Farizeeën.

In de tijd dat God Almachtig **in** Jezus Christus Saulus aanraakte op de weg naar Damascus en de dagen daarna dat Saulus in donkerheid moest leven door zijn blindheid, vielen alle puzzelstukjes op zijn plaats.

Hand.9:18 zegt dat hem de schellen van de ogen vielen. Letterlijk en figuurlijk. Want hij werd weer ziende en hij zag **nu** heel duidelijk dat al die profetieën in het O.T. over de komende Messias, maar op één Persoon betrekking konden hebben, en dat was Jezus Christus. (zie ook *mijn mijmeringen* bij de vier Evangelieën, hoofdstuk 1.1 en 1.2).

☞ Fil. 2:10-11 opdat in de Naam van Jezus zich zou buigen elke knie van hen die in de hemel, en die op de aarde, en die onder de aarde zijn, en elke tong zou belijden dat Jezus Christus de Heere is, tot heerlijkheid van God de Vader.

☞ I Petr. 3:19-20 door Wie Hij ook, toen Hij heenging, aan de geesten in de gevangenis gepredikt heeft, namelijk aan hen die voorheen ongehoorzaam waren, toen God in Zijn geduld nog eenmaal wachtte in de dagen van Noach, terwijl de ark gebouwd werd, waarin weinige - dat is acht - mensen behouden werden door het water heen.

☞ I Petr. 4:6 Want daartoe is aan de doden het Evangelie verkon-digd, opdat zij wel geoordeeld werden naar de mens in het vlees, maar ook zouden leven naar God in de geest.

☞ Hand. 9:20 En meteen predikte hij Christus in de synagogen, dat Hij de Zoon van God is.

☞ Hand. 9:18 En meteen vielen hem als het ware schellen van de ogen, en onmiddellijk werd hij weer ziende, en hij stond op en werd gedoopt.

Saulus was door de Heilige Geest bekeerd tot Jezus Christus, maar daarmee werd hij wel een vijand van de Joden (die de Farizeeërs volgden en geloofden). Zodoende moest hij vluchten om zijn leven te redden.

De Farizeeërs én de Joden (zijn vroegere opdrachtgevers) zochten hem nu, maar tegelijkertijd waren de Messiasbelijdende Joden heel erg wantrouwend naar Saulus toe. Hij was toch altijd een vijand van hen geweest.

Saulus vluchtte. Waarheen?

Als je Hand. 9 leest, zou ik denken dat hij naar Jeruzalem ging. Maar uit Gal. 1:17-18 blijkt dat hij voor een periode van drie jaar naar Arabië is gegaan, de woestijn in. Net als Mozes, Johannes de Doper en Jezus Christus.

Pas na die drie jaar van afzondering in de woestijn van Arabië ging Saulus naar Jeruzalem, om contact te zoeken met de Messiasbelijdende Joden. Maar zij wantrouwden Saulus nog steeds, om alles wat hij voor zijn bekering gedaan had.

Uiteindelijk neemt Barnabas hem onder zijn hoede en brengt hem naar de apostelen (Petrus, Jacobus, Johannes) in Jeruzalem waar Saulus de gelegenheid krijgt om zijn verhaal te doen.

Maar omdat Saulus zoveel vijanden heeft, die hem zochten te doden, sturen de apostelen in Jeruzalem, Saulus via Ceasarea naar Tarsus, zijn geboorteplaats. En daar verbleef Saulus veertien jaar (Gal. 2:1), waar hij o.a. Titus ontmoette, die hem hielp.

Overigens is die veertien jaar wel onderhevig aan enige twijfel, want was dit gerekend vanaf zijn bekering, of was dit gerekend vanaf het moment dat Saulus in Jeruzalem was. Feit is in ieder geval dat Saulus, nadat hij zich bekeerde tot Jezus Christus in Damascus, vele jaren 'verstoten' is geweest door de Farizeeërs en de Joden, maar dat hij ook niet welkom was onder de Messiasbelijdende Joden.

Dit was een tijd dat de zelfverzekerde en sterke Saulus tot op het bot afgebroken werd door God Almachtig. Maar tegelijkertijd werd hij ook weer opgebouwd tot 'kleine', want dat is de letterlijke betekenis van de naam Paulus.

Dit zie ik ook bij Mozes gebeuren. Ook Mozes woonde vele jaren in de woestijn om daar afgebroken te worden. Hij moest alles wat hij geleerd had in zijn jeugd aan het paleis van de Farao weer afleren om daarna door God Almachtig weer opgebouwd te worden tot een rechtvaardige en gelovige.

Gal. 1:17-18 en ging ik ook niet naar Jeruzalem, naar hen die al vóór mij apostel waren; maar ik vertrok naar Arabië en keerde weer terug naar Damascus. Daarna, drie jaar later, ging ik naar Jeruzalem om Petrus te bezoeken, en ik bleef vijftien dagen bij hem.

Gal. 2:1 Daarna ging ik, na verloop van veertien jaar, weer naar Jeruzalem, samen met Barnabas, en ik nam ook Titus mee.

Er wordt in de Bijbel niets geschreven over de periode dat Saulus in de woestijn van Arabië was, en ook niets over de periode dat hij in Tarsus woonde en werkte. Maar uit eigen ervaring kan ik zeggen dat zo een 'woestijnperiode' niet leuk is als je er in zit.

Achteraf kan ik God Almachtig alleen maar loven en prijzen voor die periode, en zie ik ook hoe Hij mij heeft opgebouwd in al die jaren.

Zou Saulus (net als ik!) in die 'woestijnperiode' het ook wel eens uitgeschreeuwd hebben tot God Almachtig?: 'Waarom hebt u mij op zo een bijzonder manier geroepen en waarom zit ik hier en mag ik niets voor u doen?'

Dat was bij mij in ieder geval wel het geval. Verstoten door de gemeenten waar wij jarenlang gediend hebben, maar ook verstoten door iedereen die wij kenden, omdat wij zo radicaal de Naam van God Almachtig **in** Jezus Christus verkondigden.

Maar het **moest** in mijn leven gebeuren om van wereldburger te transformeren naar hemelburger. Om de eigenschappen te krijgen van hemelburgers zoals Jezus Christus deze benoemt in de 'zaligsprekingen' uit de Bergrede (Matt. 5:1-12).

Ik zeg niet dat ik nu alle eigenschappen uit de 'zaligsprekingen' tot in de perfectie beheers, maar ik ben lerende. Elke dag opnieuw. En die leerschool zal mijn hele leven hier op aarde wel doorgaan.

-----...-----

Na vele jaren gaat Barnabas naar Tarsus om Saulus te zoeken (Hand. 11:25) en om hem naar Antiochië te brengen. Daar in Antiochië bleven Barnabas en Saulus één jaar en onderwezen de gemeente. En gaandeweg werd de naam Saulus veranderd in Paulus (Hand. 13:9). Vanaf dat moment werden de Messiasbelijdende Joden Christenen genoemd.

-----...-----

Paulus heeft drie zendingsreizen gemaakt om het Evangelie te brengen naar al die mensen die God Almachtig geroepen had vóór de grondlegging van deze wereld, om het geloof te ontvangen. (Ef. 2:8-9). Deze reizen worden beschreven in het Bijbelboek Handelingen (vanaf hoofdstuk 13).

Toch is dit geen historische verslaglegging. Want uit II Kor. 13. 1-2 blijkt bijvoorbeeld dat Paulus tweemaal in Korinthe geweest is. Dit kom ik in het boek Handelingen niet tegen.

☞ Matt. 5:1-12 Toen Jezus de menigte zag, ging Hij de berg op, en nadat Hij was gaan zitten, kwamen Zijn discipelen bij Hem. En Hij opende Zijn mond en onderwees hen. Hij zei:

Zalig zijn de armen van geest, want van hen is het Koninkrijk der hemelen.

Zalig zijn zij die treuren, want zij zullen vertroost worden.

Zalig zijn de zacht-moedigen, want zij zullen de aarde beërven.

Zalig zijn zij die honger en dorsten naar de gerechtigheid, want zij zullen verzadigd worden.

Zalig zijn de barm-hartigen, want aan hen zal barmhartigheid be-wezen worden.

Zalig zijn de reinen van hart, want zij zullen God zien.

Zalig zijn de vrede-stichters, want zij zullen Gods kinderen genoemd worden.

Zalig zijn zij die vervolgd worden om de gerechtigheid, want van hen is het Koninkrijk der hemelen.

Zalig bent u als men u smaadt en vervolgt, en door te liegen allerlei kwaad tegen u spreekt, omwille van Mij. Verblijd en verheug u, want uw loon is groot in de hemelen, want zo hebben ze de profeten vervolgd die er vóór u geweest zijn.

☞ Hand. 11:25 En Barnabas vertrok naar Tarsus om Saulus te zoeken; en toen hij hem gevonden had, bracht hij hem naar Antiochië.

☞ Hand. 13:9 Maar Saulus (die ook Paulus genoemd wordt), vervuld met de Heilige Geest, keek hem doordringend aan, en zei:

☞ Ef. 2:8-9 Want uit genade bent u zalig geworden, door het geloof, en dat niet uit u, het is de gave van God; niet uit werken, opdat niemand zou roemen

Als ik vanaf hoofdstuk 13 het Bijbelboek Handelingen lees dan kom ik de volgende plaatsen tegen waar Paulus is geweest om het Evangelie te brengen:

Eerste zendingsreis van Paulus: (volgens het Bijbelboek Handelingen)

- Damascus
- Arabië
- Damascus
- Jeruzalem
- Tarsus
- Antiochië
- Jeruzalem
- Antiochië
- Seleucië
- Cyprus
- Salamis
- Pafos - Saulus wordt hier voor het eerst Paulus genoemd (Hand. 13:9)
- Perge (in Pamfylië)
- Antiochië (in Pisidië) - Vanaf nu is het Paulus en Barnabbas (Hand. 13:43) in plaats van Barnabbas en Paulus. Vanaf nu is het Evangelie niet alleen meer voor de Joden, maar ook voor de heidenen (Hand. 13:46)
- Ikonium
- Lystre in Lycaonië - Paulus gestenigd (Hand. 14:19)
- Derbe in Lycaonië
- Lystre in Lycaonië
- Ikonium
- Antiochië (in Pisidië) - Voor het eerste ouderlingen gekozen (Hand. 14:23)
- Perge (in Pamfylië)
- Attalia
- Antiochië (discussie over het besnijden van de heidenen)
- Fenicië
- Samaria
- Jeruzalem

II Kor. 13:1-2 Dit is de derde keer dat ik naar u toe kom. In de mond van twee of drie getuigen zal elke zaak vaststaan. Ik heb het al eerder gezegd, en ik zeg het nu vooraf, net als toen ik voor de tweede keer bij u was, en ik schrijf het nu, terwijl ik afwezig ben, aan hen die vroeger gezondigd hebben, en aan al de anderen: ik zal hen, als ik opnieuw kom, niet sparen.

Hand. 13:9 Maar Saulus (die ook Paulus genoemd wordt), vervuld met de Heilige Geest, keek hem doordringend aan, en zei:

Hand 13:43 En toen de synagoge uitgegaan was, volgden velen van de Joden en van de godvrezende proselieten Paulus en Barnabas. Die spraken tot hen en spoorden hen aan om bij de genade van God te blijven.

Hand. 13:46 Maar Paulus en Barnabas zeiden vrijmoedig: Het was nodig dat het Woord van God eerst tot u gesproken zou worden, maar aangezien u het verwerpt en uzelf het eeuwige leven niet waard oordeelt, zie, wij wenden ons tot de heidenen.

Hand. 14:19 maar er kwamen Joden uit Antiochië en Ikonium, die de menigten overtuigden; en zij stenigden Paulus en sleepten hem de stad uit, omdat zij dachten dat hij dood was.

Hand. 14:23 En toen zij in elke gemeente door het opsteken van de handen voor hen ouderlingen gekozen hadden en onder vasten gebeden hadden, droegen zij hen op aan de Heere, in Wie zij nu geloofden

Tweede zendingsreis van Paulus: (volgens het Bijbelboek Handelingen)

- Jeruzalem
- Antiochië - met Judas (Barsabbas) en Silas
- Derbe en Lystre in Lycaonië - met Silas, Barnabbas en Johannes (Markus) hadden zich afgescheiden van Paulus; eerste ontmoeting met Timotheüs.
- Frygië
- Land van Galatië
- Mysië - De Heilige Geest laat het niet toe om naar Bithynië te reizen.
- Troas - Het visioen om naar Macedonië te komen
- Samothrace
- Neapolis
- Filippi - Lydia, de purperverkoopster - Paulus en Silas met stokken geslagen - Paulus en Silas in gevangenis biddende en lofzangen zingende - de aardbeving - de bekering van de gevangenenbewaarder - Paulus doet een beroep op zijn Romeins staatsburgerschap (Hand. 16:37)
- Amfipolis
- Apollonia
- Thessalonica
- Berea - Paulus gaat alleen verder, Silas en Timotheüs blijven achter
- Athene - Paulus op de Areopagus en de verkondiging van de 'onbekende God' volgens de Atheners
- Korinthe - Aquila en Priscilla (Hand. 18) - Paulus werkt als tentenmaker - Timotheüs en Silas komen weer bij Paulus en Silas - Vanaf nu gaat Paulus naar de heidenen (Hand. 18:6) - God spreekt tot Paulus in een visioen en bemoedigt hem. Paulus en Silas blijven in Korinthe één jaar en zes maanden. (Hand. 18:11)
- Kenchreeën - Paulus scheert zijn hoofd kaal
- Syrië
- Efeze - Paulus laat Aquila en Priscilla en Silas achter en gaat alleen verder
- Caeserea
- Jeruzalem

📖 Hand. 16:37 Maar Paulus zei tegen hen: Zij hebben ons, die Romeinen zijn, onveroordeeld in het openbaar gezeseld en in de gevangenis geworpen en werpen zij ons daar nu onopgemerkt uit? Zo gaat dat niet! Laten zij zelf komen en ons uitgeleide doen.

📖 Hand. 18:6 Maar toen zij zich verzetten en lasterden, schudde hij het stof van zijn kleren en zei tegen hen: Uw bloed zij op uw hoofd, ik ben rein; vanaf nu zal ik naar de heidenen gaan.

📖 Hand. 18:11 En hij verbleef daar een jaar en zes maanden en gaf in hun midden onderwijs in het Woord van God.

Derde zendingsreis van Paulus: (volgens het Bijbelboek Handelingen)

- Jeruzalem
- Antiochië
- Het land van Galatië
- Het land van Frygië
- Efeze - De doop van Johannes cq de Doop in de Naam van Jezus Christus en de doop in de Heilige Geest, waarna zij spraken in vreemde tongen en profeteerden - Paulus blijft daar ongeveer drie maanden lang en later nog twee jaar lang in de school van Tyrannus - Genezing kwam zelfs door de zweetdoeken en middeldoeken van Paulus - de zeven zonen van Sceva (Hand. 19)
- Macedonië
- Griekenland - Drie maanden doorgebracht (Hand. 20:3)
- Macedonië
- Filippi
- Troas - De opwekking van de uit het raam gevallen jongeman omdat Paulus zo lang sprak.
- Assus
- Mitylene
- Chios
- Samos
- Trogyllion
- Milete
- Kos
- Rhodos
- Patara
- Tyrus in Syrië
- Ptolemais
- Caeserea
- Jeruzalem

☞ Hand. 20:3 En toen hij daar drie maanden doorgebracht had, en de Joden een aanslag op hem wilden plegen toen hij op het punt stond naar Syrië te varen, vatte hij het plan op terug te keren door Macedonië.

Paulus als gevangene naar Rome gestuurd: (volgens het Bijbelboek Handelingen)

- Jeruzalem - Paulus had een zus, en deze had een zoon (Hand. 23:16)
- Caeserea - Naar Felix - Paulus twee jaar gevangen (Hand. 24:27) - Paulus doet een beroep op de keizer
- Sidon
- Myra - in Lycië
- Schone Havens - dicht bij de stad Lasea
- Malta - Als schipbreukeling
- Syracuse
- Regium
- Puteoli
- Rome - Hand. 28:17 Paulus ontmoet de voornaamsten van de Joden terwijl in Hand. 18:2 staat dat de Joden uit Rome weg moesten gaan van keizer Claudius - Paulus blijft twee jaar in Rome in gevangenschap

Hand. 23:16 Maar toen de zoon van Paulus' zuster van deze hinderlaag hoorde, ging hij naar de kazerne toe; hij ging naar binnen en berichtte het aan Paulus.

Hand. 24:27 Maar toen er twee jaar verstreken was, kreeg Felix Porcius Festus als opvolger; en Felix, die de Joden een gunst wilde bewijzen, liet Paulus gevangen achter

Hand. 28:17 En het gebeurde na drie dagen, dat Paulus hen die de voornaamsten van de Joden waren, bijeenriep. En toen zij bijeen-gekomen waren, zei hij tegen hen: Mannen broeders, ik, die niets gedaan heb tegen het volk of de gewoonten van de vaders, ik ben uit Jeruzalem als gevangene overgeleverd in de handen van de Romeinen.

Hand. 18: 2 En hij trof er een Jood aan van wie de naam Aquila was, afkomstig uit Pontus, die onlangs uit Italië gekomen was, en Priscilla, zijn vrouw (omdat Claudius bevolen had dat al de Joden uit Rome weg moesten gaan) en hij ging naar hen toe.

Mijn mijmeringen

Bij het Bijbelboek
I Thessalonicenzen

I Thessalonicenzen

Hoofdstuk 1

Afzenders, geadresseerden en groet

Als ik het Bijbelboek Handelingen goed lees, kom ik de naam Thessalonica voor het eerst tegen als Paulus met zijn tweede zendingsreis bezig is. Hand. 17:1-9 schrijft daarover.

Verder wordt in Hand. 27:2 nog gesproken over een zekere Aristarchus, een Macedoniër uit Thessalonica en in Fil. 4:16 wordt geschreven dat de gemeente Thessalonica, Paulus één en andermaal spullen had gestuurd om te kunnen leven en overleven.

De laatste keer dat Thessalonica wordt genoemd, is in II Tim. 4:10 waar geschreven wordt over ene Demas die Paulus verlaten heeft en de wereld weer is ingegaan.

Het bovenstaande om even aan te geven dat de naam Thessalonica niet erg vaak voorkomt in de Bijbel.

-----,..-----

Toen Paulus in Thessalonica kwam om daar het Evangelie van Jezus Christus te brengen, ontstond er al snel onrust, omdat de Joden (**niet** de Messiasbelijdende Joden), een oploop veroorzaakten. Zij wilden namelijk niets te maken hebben met Jezus Christus van Nazareth.

In dat Bijbelgedeelte (Hand. 17:1-9) wordt ene Jason genoemd, waarbij bij mij de vraag opdook of dit dezelfde Jason zou zijn als die in Rom. 16:21 genoemd wordt als zijnde familielid. Dat zou wel een mogelijke verklaring zijn dat Paulus in ieder geval 'gehoor' had in deze stad.

-----,..-----

Wanneer heeft Paulus de eerste brief aan de gemeente van Thessalonica geschreven?

Ik las ergens in één of ander commentaar dat Paulus deze brief geschreven zou hebben vanuit Korinthe. Als dat waar is, dan zou hij deze brief al vlak na zijn vertrek uit Thessalonica geschreven hebben. Want zoals in de inleiding te lezen is, is Paulus (in zijn tweede zendingsreis) van Thessalonica vertrokken naar Berea en vandaar naar Athene voordat hij in Korinthe aankwam.

Hand. 27:2 En omdat wij langs de kust-plaatsen van Asia wilden varen, gingen wij aan boord van een Adramytteens schip en voeren weg. Aristarchus, een Macedoniër uit Thessalonica, was bij ons.

Fil. 4:2 En omdat wij langs de kustplaatsen van Asia wilden varen, gingen wij aan boord van een Adramytteens schip en voeren weg. Aristarchus, een Macedoniër uit Thessalonica, was bij ons.

II Tim. 4:10 want Demas heeft mij verlaten, omdat hij de tegenwoordige wereld heeft liefgekegen. Hij is naar Thessalonica vertrokken, Krescens naar Galatië, Titus naar Dalmatië.

Rom. 16:21 U groeten Timotheüs, mijn medearbeider, en Lucius en Jason en Socipater, mijn familieleden.

De eerste brief aan de Thessalonicenzen schrijft Paulus mede namens zijn trouwe medewerkers Silvanus en Timotheüs.

In de eerste verzen van hoofdstuk 1 (vers 1-2) wordt de dankbaarheid en de blijdschap van Paulus over de Thessalonicenzen beschreven. Dat zij het Woord van God Almachtig aangenomen hebben en er ook naar leven, ondanks alle verdrukking (vers 6), en dat zij kracht en de Heilige Geest ontvangen hebben.

Dat de gemeente een *levende* gemeente is blijkt wel uit het feit dat zij het Woord van God Almachtig en het Evangelie van Jezus Christus niet alleen voor zichzelf gehouden hebben, maar dit ook uitgedragen hebben.

Heel Macedonië en Achaje hebben door de Thessalonicenzen kennis genomen van het Evangelie van God Almachtig **in** Jezus Christus, en iedereen die dit Evangelie aangenomen hebben, getuigen van de Thessalonicenzen dat zij zich bekeerd hebben tot de levende en Waarachtige God en Zijn Zoon. En dat zij uit de hemelen verwachten (vers 10), '*Die Hij uit de doden heeft opgewekt, namelijk Jezus, Die ons verlost van de komende toorn*'.

-----...-----

Paulus noemt in vers 3, drie kenmerken van het geloof van de Thessalonicenzen, die ik voor mijzelf als volgt uitleg:

- Ten eerste wordt '**het werk van uw geloof**' genoemd. Voor mij betekent dit dat het geloof '*werkt*'; dat het geloof in God Almachtig **in** Jezus Christus geen dode letters zijn, maar dat dit geloof actief is.

Waar blijkt dit uit? Uit het feit dat ik veranderd ben.

Mijn bekering tot Jezus Christus en wedergeboorte heeft van mij een nieuw persoon gemaakt. Ik ben gereinigd, geheiligd, mijn zonden zijn vergeven en ik ben verzoend met God de Almachtige **in** en door Jezus Christus.

Dat ik een nieuw persoon ben geworden merk ik aan mijn levenswijze, mijn levenshouding. Ik heb geen zin meer in immoraliteit, onreinheid, geweld.

Ik verlang er naar om dicht bij Jezus Christus te zijn omdat daar alleen de rust, vrede en reinheid zijn waar ik mijn hele leven zo naar op zoek ben geweest. Ik weet nu dat ik geliefd ben en gewaardeerd wordt.

☞ I Thess. 1:2-3 Wij danken God altijd voor u allen, wanneer wij aan u denken in onze gebeden, en zonder ophouden denken aan het werk van uw geloof, de inspanning van uw liefde en de volharding van uw hoop op onze Heere Jezus Christus, voor het aangezicht van onze God en Vader.

☞ I Thess. 1:10 en Zijn Zoon uit de hemelen te verwachten, Die Hij uit de doden heeft opgewekt, namelijk Jezus, Die ons verlost van de komende toorn.

➤ ten tweede '**de inspanningen van uw liefde**'.

Jezus Christus zegt in Matt. 22:36-37 dat het *grote gebod* is om God Almachtig lief te hebben met alles wat in mij is. Maar tegelijk zegt hij dat het lief hebben van mijn naaste een net zo groot gebod is als het lief hebben van God.

'*De inspanningen van uw liefde*' waar Paulus hier over schrijft, heeft voor mij te maken hoe ik met mijn naaste omga.

Ging het voor mijn bekering en wedergeboorte alleen maar om mijzelf; na mijn bekering en wedergeboorte wil ik mijn naaste graag hoger achten als mijzelf; wil ik van mijn naaste houden als van mijzelf; wil ik mijn naaste niet wantrouwen en wil ik mijn naaste helpen.

Ik heb geen competitieve strijd (meer) te voeren met mijn naaste. Dat is een houding die ik absoluut niet had voor mijn bekering en wedergeboorte.

➤ en ten derde '**de volharding van uw hoop op onze HEERE Jezus Christus**'.

Voor mij houdt dit in dat ik hoop heb op de toekomst.

Jezus Christus heeft hier op aarde geleefd, heeft geleden, is gekruisigd, is opgestaan en naar de hemel gegaan. Maar daar houdt het niet op.

Mijn leven hier op aarde is geen doel op zich. Mijn geest was er al *voordat* ik hier op aarde in een lichaam van vlees en bloed geboren werd.

Nu leef ik hier in een lichaam van vlees en bloed, dat Paulus in II Kor. 5:1 een '*aardse tent*' noemt die eens afgelegd zal gaan worden. En als dat gebeurt, leeft mijn geest verder.

Mijn hoop en verwachting is, dat ik na mijn sterven hier op aarde mag wonen en leven bij Jezus Christus in de hemel.

Jezus Christus komt terug in een hemelse omstandigheid hier op aarde, en ik mag daar bij zijn omdat ik geloof in God Almachtig **in** Jezus Christus.

-----..-----

📖 Matt. 22:36-37 Jezus zei tegen hem: U zult de Heere, uw God, liefhebben met heel uw hart, met heel uw ziel en met heel uw verstand. Dit is het eerste en het grote gebod. En het tweede, hieraan gelijk, is: U zult uw naaste liefhebben als uzelf.

📖 II Kor. 5:1 Wij weten immers dat, wanneer ons aardse huis, deze tent, afgebroken wordt, wij een gebouw van God hebben, een huis niet met handen gemaakt, maar eeuwig in de hemelen.

In vers 4 spreekt Paulus over **de verkiezing** van de Thessalonicenzen door God Almachtig.

☞ I Thess. 1:4 Wij weten immers, geliefde broeders, van uw verkiezing door God.

Wat is dat?

Voor mij is het overduidelijk dat God Almachtig al ver voor de schepping van de aarde een plan had met deze aarde en met de mensen die daarop zouden wonen. Ik heb hier veel over geschreven in *mijn mijmeringen* bij de verschillende Bijbelboeken.

Toen God Almachtig dit plan maakte was er nog geen aarde, waren er nog geen mensen in vlees en bloed, was er nog geen volk Israël, geen Joden en geen Israëlieten.

Een onderdeel van dit plan van God Almachtig is dat Hij **alle** mensen die op aarde hebben geleefd, die er nu leven en in de toekomst zullen leven, wil redden. Lukas 2:14 zegt dat God een welbehagen heeft in **alle** mensen.

☞ Luk. 2:14 Eer zij aan God in de hoogste hemelen, en vrede op aarde, in mensen een welbehagen

Om de redding van **alle** mensen te realiseren heeft God Almachtig Zich ten eerste een volk tot Zijn eigendom gemaakt. Dit is het volk Israël, dat van zijn ontstaan bestond uit twaalf stammen. De (nakomelingen van de) twaalf zonen van Jakob.

- Dat deze twaalf stammen in de tijd van koning Rechabeam gesplitst zijn in een twee- en een tien-stammenrijk;
- Dat beide volken tussen ±900-700 voor Christus verbannen zijn naar Assyrië en Babylonië vanwege hun zonden en afwijzing van God Almachtig;
- Dat alleen het twee-stammenrijk uit die verbanning is teruggekeerd en nog steeds bekend is onder de naam 'Joden';
- Dat het tien-stammenrijk zich met de wereldbevolking vermengd heeft en niet meer bekend is onder de wereldbevolking;

laat ik allemaal even terzijde. Hos. 1:11 zegt namelijk dat het twee-stammenrijk én het tien-stammenrijk zich **eens** zullen herenigen en zich zullen stellen onder één Hoofd, en dat is Jezus Christus. Die hereniging van het hele volk Israël zal ook hét teken zijn dat Jezus Christus terugkomt op deze aarde om de volgende fase van het plan van God Almachtig in te luiden.

☞ Hos. 1:11 Dan zullen de Judeeërs bijeengebracht worden samen met de Israëlieten. Zij zullen voor zich één Hoofd aanstellen en uit het land oprukken; want groot zal de dag van Jizreël zijn.

Zolang die hereniging echter nog niet gerealiseerd is moeten alle mensen die God Almachtig geroepen heeft (**alle** twaalf stammen van het volk Israël) eerst kennis genomen moeten hebben van het Evangelie van Jezus Christus.

De Joden hebben dit al gedaan en hebben God Almachtige **in** Jezus Christus grotendeels afgewezen. De overige tien stammen van het volk Israël moeten nog bereikt worden, totdat het getal vol zal zijn van de mensen die God in zijn plan geroepen heeft.

Betekent dit dan dat alleen het volk Israël zal leven en dat de rest van de wereldbevolking zal branden in de hel tot in eeuwigheid?

Ik geloof daar helemaal niets van. Ik geloof dat de wedergeboren Christenen uit alle tijden nakomelingen zijn van dit verloren gewaande tien-stammenrijk. Dat de wedergeboren Christenen uit alle tijden samen met de Joden herenigd zullen worden en zich samen zullen stellen onder één Hoofd en dat is Jezus Christus.

Waarom?

Omdat **zij** in Gods plan **op dit moment** geroepen en uitverkoren zijn om in de eerstkomende duizend jaar, wanneer Jezus Christus hier weer op aarde is, met Hem te regeren als koningen, en om al de mensen die ooit op aarde geleefd hebben te oordelen naar hun werken. Dat zijn een heleboel mensen, vandaar dat daar duizend jaar voor uitgetrokken wordt.

In die duizend jaar leven de mensen die God Almachtig **in** Jezus Christus hebben afgewezen in een 'helse' fase die zij zichzelf gecreëerd hebben. Kijk maar naar de rijke man en de arme Lazarus (Lukas 16).

Zelfs in de 'hel' wilde de rijke man, Lazarus nog commanderen om naar hem toe te komen en om hem van koud water te voorzien. Zelfs in de 'hel' heeft die rijke man nog steeds niet begrepen dat het Goddelijk 'heersen' (uit Gen. 1 en 2) een **dienend leidinggeven** betekent. En zolang hij dat niet leert zal hij in die 'helse' fase blijven.

Uitgangspunt voor bovenstaande redenering is voor mij onder andere I Petr. 3:19-20, waarin staat dat Jezus Christus na Zijn opstanding naar het dodenrijk is gegaan om de ongehoorzame geesten uit de tijd van Noach het Evangelie te verkondigen. En zoals ik aan het begin van de inleiding al heb gezegd zal iedereen die een persoonlijke ontmoeting heeft gehad met Jezus Christus zich direct bekeren tot Hem.

Let op! Die ongehoorzame geesten uit de tijd van Noach hebben wel ruim 2.500 jaar in de 'hel' gezeten voordat Jezus Christus naar hen toe kwam. Dus kom mij niet aan dat ik de *Alverzoeningsleer* verkondig, want dit is beslist niet waar. Je zult maar 2.500 jaar in de 'hel' geweest zijn met alle kwalificaties die de Bijbel daar over geeft.

I Petr. 3:19-20 door wie Hij ook, toen Hij heenging, aan de geesten in de gevangenis gepredikt heeft, namelijk aan hen die voorheen ongehoorzaam waren, toen God in Zijn geduld nog eenmaal wachtte in de dagen van Noach, terwijl de ark gebouwd werd, waarin weinige – dat is acht – mensen behouden werden door het water heen.

Dus Jezus Christus gaat samen met diegenen die Hem in dit leven hier op aarde aangenomen hebben, alle andere mensen beoordelen naar hun werken in een Koninklijke Presterelijk regering. En naar gelang de houding van die mensen zullen zij alsnog tot een leven in de hemelse omstandigheid hier op aarde worden toegelaten of zij zullen nog langer blijven 'branden' in de helse omgeving die zij door hun koppigheid en afwijzing zelf in stand houden.

Uiteindelijk zullen Rom. 14:11 en Fil 2:10-11 werkelijkheid worden: dat **alle** tong zal belijden dat Jezus Christus Heer der Heerscharen is, dat **alle** knie zich zal buigen voor Jezus Christus. Zij die al in de hemel zijn, zij die op de aarde leven en zij die onder de aarde leven, waarbij dat laatste toch door ons aangenomen wordt als zijnde 'de hel'.

Dus wat betekent 'de verkiezing door God'?

Dat betekent dat alle mensen die **op dit moment** door God Almachtig aangewezen en geroepen zijn in Zijn plan, Hem zullen aanbidden en Jezus Christus zullen aannemen. En volgens Ef. 2:8-9 is dit een gave van God. De mens zelf heeft hier **geen enkele** invloed op. God bepaalt wie Hij (op dit moment) roept en wie niet.

Als Paulus in I Thess.1:4 het heeft over de 'geroepenen' dan heeft hij het hier over de wedergeboren Christenen, dus óók Messiasbelijdende Joden.

Als jij je nu afvraagt of jij tot die geroepenen behoort dan is mijn antwoord ronduit **JA**.

Iemand die op dit moment niet geroepen is om het Evangelie van Jezus Christus te horen en aan te nemen, zal zich **niet** interesseren voor God Almachtig, voor Jezus Christus. En hij zal ook niet geïnteresseerd zijn in de Bijbel, boeken en geschriften waaronder *mijn mijmeringen*. Want alles wat met Jezus Christus te maken heeft is voor hem een dwaasheid (I Kor. 1:18)

Alleen al het feit dat **jij** dit leest, is een oproep om Jezus Christus aan te nemen (als je dit nog niet gedaan zou hebben) omdat **jij** 'klaargestoomd' moet worden voor de volgende fase in Gods plan.

-----...-----

Dat de Thessalonicenzen het Evangelie dat Paulus, Silvanus en Timotheüs brachten, niet als 'dode' woorden aanhoorden is hét ultieme bewijs dat God Almachtig er Zelf 'leven' in blies. Zoals God ook Zijn adem blies in de neusgaten van de eerste mens. En vanaf het moment dat God er Zelf leven in blies werd de mens een levend wezen. (Gen. 2:7).

☞ Rom. 14:11 Want er staat geschreven: Zo waar als Ik leef, zegt de Heere: Voor Mij zal elke knie zich buigen, en elke tong zal God belijden.

☞ Fil. 2:10-11 opdat in de Naam van Jezus zich zou buigen elke knie van hen die in de hemel, en die op de aarde, en die onder de aarde zijn, en elke tong zou belijden dat Jezus Christus de Heere is, tot heerlijkheid van God de Vader.

☞ Ef. 2:8-9 Want uit genade bent u zalig geworden, door het geloof, en dat niet uit u, het is de gave van God; niet uit werken, opdat niemand zou roemen.

☞ I Kor. 1:18 Want het woord van het kruis is voor hen die verloren gaan wel dwaasheid, maar voor ons die behouden worden, is het een kracht van God.

☞ Gen. 2:7 toen vormde de HEERE God de mens uit het stof van de aardbodem en blies de levensadem in zijn neusgaten; zo werd de mens tot een levend wezen.

God Almachtig blies Zijn levensadem in de woorden die Paulus en de zijnen uitspraken waardoor de Thessalonicenzen het enerzijds konden horen en anderzijds ook konden begrijpen. **Dat** is wat hier geschreven staat onder de woorden 'maar ook met kracht en met de Heilige Geest en met volle zekerheid'.

Het is namelijk Gods Geest, de Heilige Geest, die mensen tot bekering kan brengen. (Joh. 16:8-11). Dat mensen het getuigenis van Paulus en de zijnen aannamen, is omdat de Heilige Geest van God Almachtig hun oren en ogen openden, en het Woord van God levende woorden werden.

Paulus, Silvanus en Timotheüs zijn hier niets meer en niets minder dan 'doorgeefluiken'. Datgene dat God Almachtig hen heeft verteld om door te geven aan de Thessalonicenzen, dat vertellen zij. En omdat de Heilige Geest de Thessalonicenzen de oren openden en de ogen openden konden zij die woorden aannemen en bekeerden zij zich tot Jezus Christus.

En wat gebeurt er dan?

Diegenen uit Thessalonica die God Almachtig **in** Jezus Christus aannamen, werden **navolgers** van Paulus, zoals Paulus zelf een **navolger** is geworden van Jezus Christus. Met andere woorden: Zij gingen zich meer en meer verdiepen in Jezus Christus. Zij wilden leven, spreken en denken zoals Jezus Christus hen dat geleerd had in bijvoorbeeld de Bergrede (Matt. 5 en volgende). Niet meer het eigen 'ik' op de voorgrond, maar die ander.

Dat blijft niet onopgemerkt. Zelfs zonder woorden uit te spreken kan ik laten zien dat ik een Christen bent. Dat blijkt uit mijn manier van leven, uit mijn manier van handelen en natuurlijk uit mijn manier van spreken. Eerlijkheid, integer zijn, loyaal, trouw, ja is ja, nee is nee, rein leven, geen immoraliteit, dronkenschappen en wilde feesten meer.

Is dat een moeten?

Neen; die manier van leven **is een gevolg** van het aannemen van God Almachtig **in** Jezus Christus.

Ik schreef hiervoor in 'het werk van uw geloof' (I Thess. 1:3) dat ik door mijn bekering totaal veranderd ben. Die verandering is tot stand gekomen uit liefde die ik meer en meer kreeg voor mijn HEER. Want toen ik onder de indruk kwam van wat God Almachtig voor mij had gedaan, toen wilde ik meer en meer van Hem te weten komen. En elke keer als ik meer van Hem te weten kwam, kwam ik ook weer meer onder de indruk van Hem. En dat leidde vanzelf tot liefde voor Hem **in** Jezus Christus.

📖 Joh. 16:8-11 En als Die gekomen is, zal Hij de wereld overtuigen van zonde, van gerechtigheid en van oordeel: van zonde, omdat zij niet in Mij geloven; van gerechtigheid, omdat Ik heenga naar Mijn Vader en u Mij niet meer zult zien; en van oordeel, omdat de vorst van deze wereld veroordeeld is.

📖 I Thess. 1:3 en zonder ophouden denken aan het werk van uw geloof, de inspanning van uw liefde en de volharding van uw hoop op onze Heere Jezus Christus, voor het aangezicht van onze God en Vader.

Voor mij is dat geen moeten, niet mogen, wel moeten, geboden, verboden, oordeel, straf.

Als ik het geloof en het leven dat daarbij hoort als een 'moeten' beschouw, dan heb ik in mijn ogen het Evangelie van Jezus Christus niet goed begrepen.

-----,-----

De Thessalonicenzen die geroepen waren door God Almachtig werden navolgers van Jezus Christus, en dat was zichtbaar voor de mensen om hen heen. Niet alleen voor de andere Thessalonicenzen, maar zelfs in die hele landstreek (Macedonië en Achaje).

De Thessalonicenzen zijn voor Paulus, Silvanus en Timotheüs een voorbeeld. En zij gebruiken de bekering en het leven van de Thessalonicenzen dan ook vaak als voorbeeld als zij het Evangelie van Jezus Christus in andere plaatsen brengen, terwijl het getuigenis van de Thessalonicenzen ook zelf de hele landstreek doorgaat. Het getuigenis dat zij alle afgoden uit hun leven weggedaan hebben en alleen in God Almachtig **in** Jezus Christus geloven en Hem alleen aanbidden.

En dat niet alleen: zij geloven en vertellen ook aan iedereen dat Jezus Christus de zoon van God Almachtig is; dat Hij geleefd heeft, geleden heeft en gestorven is aan het kruis van Golgotha; dat Hij opgestaan is uit de dood en naar de hemel is gegaan; dat Jezus Christus terugkomt naar deze aarde als de tijd daar rijp voor is.

-----,-----

Conclusie: De eerste brief aan de Thessalonicenzen hoofdstuk 1 is één groot dankbetoon van Paulus, Silvanus en Timotheüs aan het adres van de Thessalonicenzen.

Maar hun grotere dank is aan God Almachtig **in** Jezus Christus die het werk en het resultaat onder de Thessalonicenzen door de Heilige Geest van God mogelijk heeft gemaakt.

I Thessalonicenzen

Hoofdstuk 2

Paulus omgang met de gemeente

Nadat Paulus, Silvanus en Timotheüs in alle mogelijke bewoordingen hun dank hadden uitgesproken over de Thessalonicenzen in hoofdstuk 1, gaat Paulus nu verder om te beschrijven wat en hoe zijn eigen houding was tegenover die Thessalonicenzen.

Ik lees hier een les in voor voorgangers en leidinggevendenden van kerken en gemeenten vandaag de dag; hoe zij leiding zouden mogen geven aan de gemeente die hen door God Almachtig toevertrouwd is.

-----,-----

Paulus is in de gemeente van Thessalonica gekomen nadat hij en Silas in Filippi schandelijk behandeld waren door de Joden, en diegenen die door de Joden opgestookt waren tegen Paulus (Hand. 16:11-40). Zelfs zó erg dat zij in de gevangenis gegooid werden, stokslagen kregen en mishandeld werden.

Ik kan mij voorstellen dat zo een behandeling je kopschuw maakt, en je vrijmoedigheid wegneemt om weer te gaan getuigen voor God Almachtig **in** Jezus Christus. Maar bij Paulus is dat zeker niet het geval. Want als hij in Thessalonica aankomt, getuigt hij direct weer van Jezus Christus.

Volgens Hand. 17:1-2 gaat Paulus direct naar de synagoge en spreekt daar drie sabbatten achter elkaar uit de Bijbel, en wijst de Joden op Jezus Christus. Paulus noemt **dàt** de vrijmoedigheid die hij van God Almachtig gekregen heeft (vers 2).

Als Paulus niet voor de volle honderd procent had geloofd in het Evangelie van Jezus Christus, dan zou hij die vrijmoedigheid nooit hebben kunnen hebben. Maar:

- Paulus had een persoonlijke ontmoeting gehad met Jezus Christus (Hand. 9);
- Paulus wist dat hij zeker wist, dat het Evangelie geen dwaling was of maar een verzinsel;
- Paulus wist dat zijn zonden vergeven waren door Jezus Christus aan het Kruis van Golgotha. En die zonden van Paulus waren niet mis (net zoals mijn zonden niet mis waren!);

Hand. 17:1-2 En zij namen de weg door Amfipolis en Apollonia en kwamen in Thessalonica, waar een synagoge van de Joden was. En Paulus ging naar zijn gewoonte bij hen naar binnen en drie sabbatten lang ging hij met hen in gesprek vanuit de Schriften.

- Paulus had veel gelovigen de gevangenis ingegooid waarvan er ook mensen zijn geweest, die daar gestorven waren;
- Paulus was naar Damascus als fanatieke Farizeeër gereisd om zelfs daarvandaan Messiasbelijdende Joden te arresteren en om hen mee te nemen naar Jeruzalem om hen daar door de Joden te laten veroordelen. (Hand. 9:1-2)

Maar Jezus Christus kwam persoonlijk naar Paulus toe en riep hem met de woorden: '*Saul, Saul, waarom vervolgt u Mij?*' (Hand. 9:3-4).

Dàt moment op die weg van Jeruzalem naar Damascus, zijn (tijdelijke) blindheid daarna, zijn genezing van die blindheid én de jaren daarna dat Paulus in de woestijn verbleef van Arabië, hadden hem kleingemaakt. God Almachtig had één grote '*masterclass*' voor Paulus (toen heette hij nog Saulus) bereid. En hij moest alles van die '*masterclass*' tot in zijn beenmerg ervaren. Minimaal een driejarige opleiding van zeven dagen in de week.

Hoe weet ik dat zo zeker?

Omdat ik die '*masterclass*' ook heb gevolgd met Jezus Christus Zelf als Leraar. Meer dan tien jaar heb ik geworsteld met mijn verleden, voordat ik Gods genade en verzoening kon aanvaarden. Die jaren hebben mij geestelijk afgebroken tot op mijn botten.

Alles wie ik was en wat ik meende te zijn en te weten, heb ik overboord moeten zetten. Tot ik niemand meer was (tenminste in mijn ogen!). En al die tijd kwam Jezus Christus naar mij toe met die voor mij zo befaamde woorden: '*Gij dappere knecht*'.

Maar ik kon de genade en verzoening met en van God Almachtig **in** Jezus Christus jarenlang niet aannemen. Mijn zonden waren te groot. Ik had zoveel mensen, en God bovenal, verdriet gedaan, gekwetst en beschadigd. Elke keer als ik de Bijbel open sloeg werd ik met mijn tekortkomingen geconfronteerd. En bijna elke kerkdienst die ik meemaakte ging over '*ellende en zondekennis*'. MIJN ellende en zonden.

-----,-----

In die jaren dat Paulus in de woestijn was, is de zelfverzekerde en sterke Saulus, als leerling van de opper Farizeeër Gamaliël (Hand. 22:3), geworden tot iemand die helemaal afgebroken was en opnieuw (geestelijk) opgevoed moest worden.

Ik ben ervan overtuigd dat de Heilige Geest van God Almachtig gewoon weer bij de bodem begonnen is bij Paulus, om al het wettische en het Farizeese gedachtegoed bij Paulus te verwijderen en te vervangen door het werkelijke Evangelie van Jezus Christus.

Hand. 9:1-2 Saulus nu, die tegen de discipelen van de Heere nog steeds brieft van dreiging en moord, ging naar de hogepriester toe en vroeg van hem brieven voor Damascus, gericht aan de synagogen, opdat, als hij er enigen zou vinden die van die Weg waren, zowel mannen als vrouwen, hij die geboeid naar Jeruzalem zou brengen.

Hand. 9:3-4 En terwijl hij onderweg was, gebeurde het dat hij dicht bij Damascus kwam. En plotseling omscheen hem een licht vanuit de hemel, en toen hij op de grond gevallen was, hoorde hij een stem die tegen hem zei: Saul, Saul, waarom vervolgt u Mij?

Hand. 22:3 Ik ben een Joodse man, geboren te Tarsus in Cilicië, maar opgevoed in deze stad en aan de voeten van Gamaliël op de meest nauwgezette wijze onderwezen in de wet van de vaders, een ijveraar voor God zoals u heden allemaal bent.

En dat gold in de jaren na mijn eigen bekering precies hetzelfde. Alles wat ik geleerd had en hoe ik gevormd dan wel misvormd was, moest overboord gegooid worden.

- Het Evangelie dat Paulus van 'ik' denken naar 'die ander' denken bracht;
- Het Evangelie dat in de zaligsprekingen van de Bergrede (Matt. 5) laat zien wat de karaktereigenschappen van hemelburgers zijn;
- Het Evangelie dat geen ruimte biedt aan onzuivere motieven, hebzucht of het behagen van mensen om er zelf beter van te worden;
- Het Evangelie dat geen vleiende woorden gebruikt, maar de waarheid verkondigt. Want Jezus Christus **is** de waarheid en de weg en het leven. En omdat de Bijbel Jezus Christus **is** (Joh. 1:1-5), is de Bijbel de waarheid en zijn de letters, woorden en regels die in de Bijbel geschreven zijn, de waarheid. Omdat Jezus Christus, God Almachtig Zelf is in een lichaam van vlees en bloed.

Dus als Paulus zegt dat de Thessalonicenzen navolgers van hem zijn geworden (I Thess. 1:6), zegt hij in dezelfde zin dat zij navolgers van de Heer zijn geworden. Het is Paulus niet die spreekt, het is God Almachtig **in** Jezus Christus die **door** Paulus spreekt door de Heilige Geest. (I Thess. 1:6).

Paulus noemt dat in vers 4 dat God Almachtig zijn hart beproeft en test, in alles wat Paulus zegt, denkt en doet. God Zelf is getuige hoe Paulus spreekt, denkt en handelt.

Paulus heeft in die woestijn na zijn bekering geleerd wat het is dat 'Mashal' verandert in 'Radah'. Radah is het Hebreeuwse woord voor 'heersen' en betekent **dienend leidinggeven**, zoals bedoeld in Gen. 1 en 2 in het paradijs. Mashal is het Hebreeuwse woord voor 'heersen' en betekent **overheersen** zoals het woord gebruikt wordt vanaf de zondeval in Genesis 3.

Of te wel: in het paradijs stond alles en iedereen in het teken van 'dienend leidinggeven', maar door de zonde was dit 'dienend leidinggeven' veranderd in 'overheersen'.

In de Nederlandse taal hebben wij maar één woordje: 'heersen', maar in het Hebreeuws kan dit totaal verschillende betekenissen hebben.

Bij 'dienend leidinggeven' ben je vriendelijk zoals een vader en moeder hun kinderen koesteren. Overigens zegt Jezus Christus Zelf dat Hij niet gekomen was om gediend te worden, maar om te dienen (Mark. 10:45)

📖 Joh. 1:1-5 In het begin was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God. Dit was in het begin bij God. Alle dingen zijn door het Woord gemaakt, en zonder dit Woord is geen ding gemaakt dat gemaakt is. In het Woord was het leven en het leven was het licht van de mensen. En het licht schijnt in de duisternis, en de duisternis heeft het niet begrepen.

📖 I Thess. 1:6 Ook bent u navolgers geworden van ons en van de Heere, toen u het Woord aannam te midden van veel verdrukking, met blijdschap van de Heilige Geest,

📖 I Thes. 2:4 maar, zoals wij door God beproefd zijn om ons het Evangelie toe te vertrouwen, zo spreken wij, niet om mensen te behagen, maar God, Die onze harten beproeft.

📖 Mark. 10:45 Want ook de Zoon des mensen is niet gekomen om gediend te worden, maar om te dienen, en Zijn ziel te geven als losprijs voor velen.

En **dàt** was de les die Paulus moest leren in de woestijn van Arabië.

Overigens was dat dezelfde les die Mozes moest leren in de tijd dat hij in de woestijn was (Ex. 2 en volgende). En **dàt** was ook de les die ikzelf moest leren in die woestijnperiode van mijn leven, die ruim tien jaar duurde.

Zo stond Paulus in de jonge gemeente van Thessalonica. Er was wederzijds respect, wat bij Paulus het verlangen alleen maar deed groeien om bij die mensen van Thessalonica te zijn.

-----,-----

Ik heb altijd wat moeite gehad met mensen die naar mij toe kwamen, mij veel vertelde over het Evangelie, alles van mij en mijn gezin wilde weten, maar nooit iets over zichzelf vertelden. Tot op de dag van vandaag kom ik veel van die mensen tegen.

Als ik de brieven van Paulus lees, krijg ik ook vaak de indruk dat Paulus een 'afstandelijke' leraar was. Zo vervuld met de Liefde van God Almachtig om te Evangeliseren, dat hij als mens totaal niet meer aan bod kwam, en ook de mensen aan wie hij het Evangelie verkondigde eigenlijk niet meer bestonden. Maar ik heb die gedachte moeten belijden. Want I Thess. 2:8 zegt dat Paulus in de gemeente van Thessalonica heel graag óók zichzelf wilde delen met hen. Het was dus **geen** éénrichtingsverkeer.

☞ I Thess. 2:8 Wij waren zo vol verlangen naar u dat wij graag met u niet alleen het Evangelie van God wilden delen, maar ook onszelf, omdat u ons lief geworden was.

De mensen gaven zich aan Paulus en Paulus gaf zich aan hen. Er was een zeer grote mate van vertrouwen waardoor Paulus dicht bij de mensen van de gemeente stond en de mensen van de gemeente dicht bij Paulus konden komen.

Dan begrijp ik ook dat Paulus, wanneer hij in Korinthe is, en eigenlijk nog maar net een paar weken uit de gemeente van Thessalonica weg is (!), al pen en papier pakt om zijn gedachten op te schrijven. Gedachten van een groot verlangen en veel warmte naar de gemeente van Thessalonica.

En als Paulus dan pen en papier pakt, schrijft hij ook datgene op hoe hij in de gemeente van Thessalonica gewerkt heeft. Niet om de Thessalonicenzen tot last te zijn. Paulus werkte zelf als tentenmaker om in zijn eigen levensonderhoud te voorzien. Overdag tentenmaker en s'-avonds het Evangelie onderwijzen.

-----,-----

Hoeveel (aspirant-) voorgangers hebben niet als één van de hoogste doelen dat zij fulltime betaald kunnen worden door 'hun' gemeente, zodat zij zelf niet meer in hun eigen levensonderhoud hoeven te voorzien door te gaan werken?

Dat hebben zij zeker niet geleerd van Paulus. Maar ik durf te beweren dat zij dat ook niet geleerd hebben van een Johannes de Doper. En ik durf zelfs te beweren dat zij dat niet geleerd hebben van Jezus Christus.

De kenmerken van het werken in de gemeente van Thessalonica door Paulus, Silvanus en Timotheüs waren:

- Zij verkondigden het Evangelie met grote vrijmoedigheid;
- Zij verkondigden geen dwaling;
- Hun woorden gingen niet met bedrog gepaard;
- Zij verkondigden het Evangelie niet om mensen te behagen;
- Zij verkondigden het Evangelie nooit met vleierende woorden;
- Er was in hen totaal geen hebzucht;
- Zij waren vriendelijk tegenover de Thessalonicenzen zoals ouders vriendelijk zijn tegenover hun kinderen;
- Zij waren vol verlangen naar de Thessalonicenzen;
- Zij wilden graag alles met de gemeente delen, ook en juist hun zelf;
- Zij hadden de gemeente lief;
- Zij onderhielden zich in hun eigen levensonderhoud; zij leefden dus niet op de zak van de gemeente;
- Zij brachten het Evangelie van Jezus Christus dag en nacht;
- Zij waren niemand tot last;
- Zij waren heilig, rechtvaardig en onberispelijk;
- Zij wekten de Thessalonicenzen op en moedigden hen aan om het Evangelie van Jezus Christus te kennen en uit te leven;
- Zij riepen de Thessalonicenzen op om waardig te leven voor God Almachtig.

Het resultaat van die werkwijze van Paulus, Silvanus en Timotheüs was dat de Thessalonicenzen God Almachtig **in** Jezus Christus aannamen, hun afgoden weg deden en leefden naar de wil van God (I Thess. 1:9-10)

Dààr waren Paulus, Silvanus en Timotheüs dankbaar voor en dankbaar over. En dààr dankten zij God Almachtig ook dag en nacht voor (I Thess. 1:2), vooral ook na alle ontberingen die zij in Filippi hadden moeten doorstaan.

-----...-----

📖 I Thes. 1:9-10 Want zij vermelden zelf over ons hoezeer wij ingang bij u gekregen hebben en hoe u zich van de afgoden tot God bekeerd hebt om de levende en waarachtige God te dienen, en Zijn Zoon uit de hemelen te verwachten, Die Hij uit de doden heeft opgewekt, namelijk Jezus, Die ons verlost van de komende toorn.

📖 I Thess. 1:2 Wij danken God altijd voor u allen, wanneer wij aan u denken in onze gebeden,

Toch was het in de stad Thessalonica ook niet allemaal pais en vree. Als ik Hand. 17 lees, dan lees ik dat de Joden ook daar niet stil zaten en Paulus zijn gang maar rustig lieten gaan. Ook in de stad Thessalonica werden mensen opgestookt tegen Paulus en de gemeente, waardoor de gemeente van Thessalonica ook te maken had met zware verdrukking, smaad, geweld en haat van de kant van de Joden en medeburgers (vers 14).

Maar de Thessalonicenzen hielden stand. Niet omdat zij het Evangelie van Jezus Christus als een leer van Paulus en de zijnen ontvingen, maar omdat zij het Evangelie als van God Almachtig ZELF ontvangen hadden. En daarmee werden zij op één lijn gesteld met de Messiasbelijdende Joden in Judea, in Israël.

Paulus verlangen naar de gemeente

Paulus was waarschijnlijk in Korinthe om het Evangelie van Jezus Christus ook daar te brengen. Maar hij kon de gedachten aan de gemeente van Thessalonica maar moeilijk loslaten. Hij schrijft dat ook in vers 17: 'Maar nu wij broeders, voor een korte tijd van u gescheiden zijn.....'.

Dit kan ik uitleggen als dat Paulus de grote hoop en zekerheid heeft dat hij spoedig terug zal komen in de gemeente van Thessalonica. Maar ik kan het ook uitleggen dat Paulus nog maar een korte tijd weg is uit de gemeente. In ieder geval spreekt Paulus zonder omwegen zijn hartenwens uit om weer in de gemeente van Thessalonica te mogen wezen, maar dat satan dat keer op keer verhinderde. (vers 18)

-----...-----

Die uitspraak verwondert mij. Paulus is door God Almachtig Zelf geroepen om naar de *heidene*n te gaan om het Evangelie van Jezus Christus te brengen (zie inleiding). God heeft dat ook meerdere malen bevestigd aan Paulus. Dus lijkt het mij logisch dat Paulus wist dat hij nooit lang op één plek zou kunnen blijven. Want er waren nog heel veel mensen die het Evangelie van Jezus Christus zouden moeten horen.

Waarom spreekt Paulus hier dan, dat het de satan is die hem verhindert om terug te keren naar de gemeente van Thessalonica? En dat meermalen.

Zou Paulus bijvoorbeeld aangevallen zijn in zijn lichaam waardoor hij niet in staat geweest zou zijn om te reizen? Zwak, ziek en misselijk? Zoals met die 'doorn in het vlees' zoals hij dat noemt? (II Kor. 12:7-10).

☞ I Thess. 2:14 Want u, broeders, bent navolgers geworden van de gemeenten van God die in Judea zijn, in Christus Jezus, omdat ook u hetzelfde geleden hebt van uw eigen medeburgers als zij van de Joden,

☞ I Thess. 2:17 Maar nu wij, broeders, voor een korte tijd van u gescheiden waren – wat betreft het gezicht, niet wat betreft het hart – hebben wij ons des te meer beijverd om uw gezicht te zien, met grote begeerte

☞ I Thess. 2:18 Daarom hebben wij naar u toe willen komen (althans ik, Paulus), een- en andermaal, maar de satan heeft het ons verhinderd.

II Kor. 12:7-10 En opdat ik mij door het alles-overtreffende karakter van de openbaringen niet zou verheffen, is mij een doorn in het vlees gegeven, een engel van de satan, om mij met vuisten te slaan, opdat ik mij niet zou verheffen. Hierover heb ik de Heere driemaal gesmeekt dat hij van mij weg zou gaan. Maar Hij heeft tegen mij gezegd: Mijn genade is voor u genoeg, want Mijn kracht wordt in zwakheid volbracht. Daarom zal ik veel liever roemen in mijn zwakheden, opdat de kracht van Christus in mij komt wonen. Daarom heb ik een behagen in zwakheden: in smadelijke behandelingen, in noden, in vervolgingen, in benauwdheden, om Christus' wil. Want wanneer ik zwak ben, dan ben ik machtig.

Het wordt niet vermeld, maar Paulus is er in ieder geval zeker van dat het de satan is die hem tegenhield. Mijn verwondering ligt hem er dan ook in dat God Almachtig niet ingrijpt.

Als God Almachtig daadwerkelijk wilde dat Paulus terug zou keren naar Thessalonica, dan had satan geen enkele kans gehad om dit tegen te houden. God houdt de satan in dit geval hier dus **niet** tegen. Zou dit ook iets te maken kunnen hebben met de beproevingen van het hart waar Paulus in vers 4 over schrijft?

Satan kreeg ook toestemming van God Almachtig om Job te slaan met alles wat ik maar op aarde kan meemaken; verlies van vrouw en kinderen, verlies van bezit en goed, en noem maar op. (Job 1 en Job 2). Maar satan kreeg **geen** toestemming van God om Job van het leven te beroven. (Job 2:6). Dàt is alleen aan God voorbehouden.

Zou het bovenstaande hier ook spelen in de wens van Paulus om naar Thessalonica terug te keren? Die beproeving van het hart waarover ik hiervoor schreef? En blijkt dat ook niet uit de woorden van Paulus in vers 19?

Het mag Paulus niet om de mensen gaan, maar om God Almachtig **in** Jezus Christus alleen. Het geloof van de Thessalonicenzen is de blijdschap en de heerlijkheid van Paulus, Silvanus en Timotheüs.

Het gaat om de eer en glorie van God Almachtig **in** Jezus Christus. Niet om de eer en glorie van Paulus, Silvanus en Timotheüs en ook niet om de eer en glorie van de gemeente van Thessalonica.

Het zijn niet de mensen die centraal mogen staan in het Evangelie van Jezus Christus. En ook niet in deze hoofdstukken van het Bijbelboek Thessalonicenzen.

De Enige Die centraal mag en moet staan is God Almachtige **in** Jezus Christus. Het gaat om Hem en om Hem alleen!

📖 I Thess. 2:4 maar, zoals wij door God beproefd zijn om ons het Evangelie toe te vertrouwen, zo spreken wij, niet om mensen te behagen, maar God, Die onze harten beproeft.

📖 Job 2:6 En de HEERE zei tegen de satan: Zie, hij is in uw hand, maar spaar zijn leven.

📖 I Thess. 2:19 Want wat is onze hoop of blijdschap of erekroon? Bent ook u dat niet voor het aangezicht van onze Heere Jezus Christus bij Zijn komst?

I Thessalonicenzen

Hoofdstuk 3

Goede berichten door Timotheüs

In het voorgaande heb ik ergens geschreven dat Paulus, Silvanus en Timotheüs deze brief hebben geschreven toen zij in Korinthe waren tijdens **de tweede zendingsreis** van Paulus. Uitgaande van een commentaar dat ik ergens op internet las.

Maar als ik dit derde hoofdstuk in de eerste brief aan Thessalonicenzen lees, twijfel ik daar toch heftig aan.

Waarom?

Omdat ik de tijd zo kort acht. Want Paulus, Silvanus en Timotheüs reisden van de gemeente van Thessalonica naar Berea, vandaar naar Athene (waarvandaan Timotheüs dan alweer teruggestuurd zou worden naar Thessalonica (vers 1 en 2)) en vandaar naar Korinthe.

De afstanden tussen deze drie plaatsen is nu niet zodanig dat daar maanden of jaren overheen zijn gegaan. Als ik op de kaart deze drie plaatsen opzoek en het feit meeneem dat Paulus en de zijnen lopend of per ezel reisden, dan praat ik in eerder in weken dan in maanden.

Als dan Timotheüs teruggestuurd wordt naar de gemeente van Thessalonica, om te zien of de gemeente stand houdt in de verdrukkingen en om hen in hun geloof te versterken (vers 2), dan zou mij dit verbazen als dit al na een paar weken gebeurd zou zijn, wetende dat Paulus, Silvanus en Timotheüs dus nog maar pas geleden uit Thessalonica vertrokken waren.

Dat Paulus en de zijnen toch langere tijd in Thessalonica geweest zullen zijn blijkt ook Fil. 4:15-16 waar staat dat Paulus gedurende zijn verblijf in Thessalonica twee verschillende schenkingen uit Filippi had ontvangen. Ook kijk ik naar het feit dat Paulus tentenmaker was en in Thessalonica zijn beroep opgepakt heeft om in zijn eigen levensonderhoud te voorzien.

Als ik het bovenstaande lees ga ik er dus vanuit dat Paulus, Silvanus en Timotheüs langere tijd in Thessalonica zijn geweest, en in die tijd een warme en vertrouwde band hadden opgebouwd met de jonge gemeente van Thessalonica en daar heel veel onderwijs hadden gegeven in het Evangelie van Jezus Christus.

📖 I Thess. 3:1-2 Daarom, toen wij dit verlangen niet langer konden verdragen, leek het ons beter om alleen in Athene achtergelaten te worden, en hebben we Timotheüs gestuurd, onze broeder en Gods dienaar en onze medewerker in het Evangelie van Christus, om u in uw geloof te versterken en te bemoedigen,

📖 Fil. 4:15-16 En ook u, Filippenzen, weet dat in het begin van het Evangelie, toen ik uit Macedonië vertrok, geen enkele gemeente mijn deelgenoot werd in de rekening van uitgave en ontvangst, dan u alleen. Want ook in Thessalonica hebt u mij een- en andermaal iets gestuurd voor wat ik nodig had.

Hoe het ook zij: Paulus kon de gedachte aan de gemeente van Thessalonica niet loslaten. Hij kon de warme en vertrouwde band die hij had met deze jonge gemeente maar moeilijk loslaten en verlangde ieder moment om weer bij hen te zijn. Maar God Almachtig drong bij Paulus aan om verder te gaan. Van Thessalonica naar Berea, naar Athene, naar Korinthe.

Maar zoals gezegd: toen zij in Athene waren heeft Paulus, Timotheüs weer naar Thessalonica gestuurd om te zien en te horen hoe het daar ging.

Bleef de gemeente van Thessalonica staan in alle verdrukking?

Behielden de Thessalonicenzen het geloof en hielden zij zich aan en bij wat Paulus hen geleerd had?

Het antwoord was ronduit Ja. Want na verloop van tijd komt Timotheüs terug uit Thessalonica naar Paulus, en kan alleen maar positieve verhalen vertellen. De jonge gemeente van Thessalonica blijft staan; zij volharden in hun geloof en hielden zich aan wat Paulus hen geleerd had. Ondanks de druk die de Joden op hen uitoefenden.

Maar dat niet alleen; het verlangen dat Paulus had naar de gemeente van Thessalonica, was wederzijds. De mensen van Thessalonica hadden een intens verlangen om Paulus weer te zien.

De berichten van Timotheüs uit Thessalonica zijn hartverwarmend en brengen Paulus weer op de knieën om God Almachtig te bidden en te danken voor de jonge gemeente van Thessalonica. Maar ook om God te bidden dat Paulus weer snel zou mogen terugkeren naar Thessalonica, wat overigens nooit meer gebeurd is, tenminste niet volgens het Bijbelboek Handelingen. (lees het Bijbelboek Handelingen maar door).

-----...-----

Paulus gebed voor de jonge gemeente van Thessalonica was, dat zij in liefde tot elkaar en tot allen zouden groeien tot overvloedigs aan toe. Want als de liefde tot elkaar en anderen zó groot is geworden, dan *'versterkt dit het hart om onberispelijk te zijn in heiliging voor het aangezicht van onze God en Vader, bij de komst van onze Here Jezus Christus met al Zijn heiligen'*. (I Thess. 3:12-13).

Die laatste zin noem ik een typische Paulus-zin. Want als ik deze lees, dan snap ik er niets van. Wat betekent het om onberispelijk te zijn in heiliging voor het aangezicht van onze God Almachtig?

📖 I Thess. 3:12-13 En ú moge de Heere doen toenemen en over-vloedig maken in de liefde tot elkaar en tot allen, zoals ook wij dat zijn tot u, opdat Hij uw harten zou versterken om onberispelijk te zijn in heiliging voor het aangezicht van onze God en Vader, bij de komst van onze Heere Jezus Christus met al Zijn heiligen.

Het hart van mij is de woonplaats van mijn willen, denken en voelen. (Hebr. 4:12, Luk. 6:45, Matt. 15:19 e.a.).

Omdat er niets goeds uit mijn hart komt, moet God Almachtig dit hart van mij sterk maken (Ez. 11:19, Ez. 36:26). Dit sterk maken van mijn hart gebeurt als mijn liefde voor anderen overvloedig en groot wordt. Kijk maar naar het grote gebod uit Matt.22:37-39. God Almachtig liefhebben boven alles en het tweede gebod dat daaraan gelijk is het liefhebben van anderen als jezelf.

Als mijn hart dan sterker en sterker wordt, dan zal ik onberispelijk zijn in heiliging voor het aangezicht van God Almachtig.

Wat wordt daar dan mee bedoeld?

In het woord 'heiliging' zit het woord 'heilig'. En heilig betekent 'afgezonderd' voor God Almachtig; dus heiliging zou ik kunnen vertalen met afzondering voor God.

Als ik dan die laatste zin nog eens neem, dan zou er dus kunnen staan: 'als mijn hart sterker en sterker wordt, zal ik steeds meer afgezonderd worden voor het aangezicht van God'.

Afgezonderd waarvan?

Van de wereld met haar verlangens, begeerten, lust en zondigheden. Want de wereld staat onder de heerschappij van satan.

Als Paulus in Gal. 2:20 schrijft dat ik door het aannemen van God Almachtig **in** Jezus Christus 'gestorven' ben met Jezus Christus, en ook met Hem weer 'opgestaan' ben, dan betekent dit dat mijn oude leven zoals ik dit leidde voor mijn bekering weg is. Er is een nieuw leven voor in de plaats gekomen. Een leven als *hemelburger* in plaats van een leven als wereldburger. En Jezus Christus heeft in de Bergrede in de zaligsprekingen een karakterschets gegeven van hemelburgers (Matt. 5:1-12).

Wanneer zal deze onberispelijkheid blijken?

Bij de komst van Jezus Christus met al Zijn heiligen.

☞ Heb. 4:12 Want het Woord van God is levend en krachtig en scherper dan enig tweesnijdend zwaard, en het dringt door tot op de scheiding van ziel en geest, van gewrichten en merg, en het oordeelt de overleggingen en gedachten van het hart.

☞ Luk. 6:45 De goede mens brengt het goede voort uit de goede schat van zijn hart, en de slechte mens brengt het slechte voort uit de slechte schat van zijn hart, want uit de overvloed van het hart spreekt zijn mond.

☞ Matt.15:19 Want uit het hart komen voort kwaad-aardige overwegingen, alle moord, overspel, ontucht, diefstal, valse getuigenissen, lasteringen.

☞ Ez. 11:19, Ez. 36:26 Ik zal hun één hart geven en een nieuwe geest in uw binnenste geven. Ik zal het hart van steen uit hun vlees wegdoen en hun een hart van vlees geven,

☞ Matt. 22:37-39 Jezus zei tegen hem: U zult de Heere, uw God, liefhebben met heel uw hart, met heel uw ziel en met heel uw verstand. Dit is het eerste en het grote gebod. En het tweede, hieraan gelijk, is: U zult uw naaste liefhebben als uzelf.

☞ Gal. 2:20 Ik ben met Christus gekruisigd; en niet meer ik leef, maar Christus leeft in mij; en voor zover ik nu in het vlees leef, leef ik door het geloof in de Zoon van God, Die mij heeft liefgehad en Zichzelf voor mij heeft overgegeven.

Conclusie: Paulus is dolblij met wat hij hoort van Timotheüs over het reilen en zeilen van de jonge gemeente in Thessalonica.

Tegelijk is het gebed van Paulus voor de gemeente van Thessalonica, maar ook voor mij, dat mijn hart sterker en sterker zal worden; dat mijn liefde voor God Almachtig **in** Jezus Christus zal blijven groeien en dat die liefde gelijk op zal lopen met mijn liefde voor mijn naaste, ja voor alle mensen. God heeft immers in **alle** mensen een welbehagen (Luk. 2:14).

Deze liefde voor God Almachtig **in** Jezus Christus én voor mijn naaste en andere mensen, zal ertoe lijden dat ik meer 'los' kom van deze wereld en meer afgezonderd zal zijn voor God Zelf.

Is dit dan een werk in eigen kracht?

Paulus bidt hier heel duidelijk dat de **HEERE** de liefde zal doen toenemen in mij, en dat de **HEERE** mijn hart sterker en sterker zal maken. Het is **Zijn** werk. Maar aangezien ik een keuze heb, is het aan mij of ik dit toelaat of niet.

Mijn mate van onberispelijkheid; dus mijn mate van afzondering voor God Almachtig **in** Jezus Christus zal blijken bij de wederkomst van Jezus Christus. Dan wordt alles openbaar (Matt. 10:26, Joh. 3:21, I Kor. 3:13, I Kor. 14:25).

Ik kan mij anders voordoen dan dat ik werkelijk ben. Maar als Jezus Christus terugkomt, zal iedereen elkaar zien zoals hij of zij werkelijk is. Dus dan zal de mate van onberispelijkheid voor iedereen zichtbaar zijn.

☞ Luk. 2:14 Eer zij aan God in de hoogste hemelen, en vrede op aarde, in mensen een welbehagen.

☞ Matt. 10:26 Wees dus niet bevreesd voor hen, want er is niets bedekt wat niet geopenbaard zal worden, en er is niets verborgen wat niet bekend zal worden.

☞ Joh. 3:21 Maar wie de waarheid doet, komt tot het licht, opdat van zijn werken openbaar wordt dat ze in God gedaan zijn.

☞ I Kor. 3:13 Ieders werk zal openbaar worden. De dag zal het namelijk duidelijk maken, omdat die in vuur verschijnt. En hoe ieders werk is, zal het vuur beproeven.

☞ I Kor. 14:25 En zo worden de verborgen dingen van zijn hart openbaar, en zo zal hij zich met het gezicht ter aarde werpen en God aanbidden, en verkondigen dat God werkelijk in uw midden is.

I Thessalonicenzen

Hoofdstuk 4

Opwekking tot heilig leven

In I Thess. 3:10 bidt Paulus de gemeente van Thessalonica toe dat hij de gemeente weer zou mogen bezoeken om af te maken wat er nog aan hun geloof ontbreekt.

Aan de ene kant verbaast mij deze uitspraak omdat ik dan de indruk zou kunnen krijgen dat het werk van Paulus nog niet klaar was in de gemeente Thessalonica. Waarom is hij dan toch verder getrokken?

Misschien zijn die woorden ook wel profetisch, want uit de geschiedschrijving van het Bijbelboek Handelingen blijkt dat Paulus **nooit** meer in Thessalonica terug geweest is. Dat hij daarom deze brief schreef om 'te volmaken wat aan hun geloof nog ontbrak'

Hoofdstuk 3 eindigde daar eigenlijk al mee met die (voor mij) ingewikkelde woorden in vers 12 en 13. Maar dat heb ik bij het vorige hoofdstuk al uitgelegd. Dat die woorden nu niet meer ingewikkeld zijn, blijkt wel dat ik deze tekst voor in dit boek heb laten afdrukken als paraplu over dit hele boek.

Zo weet ik dat ik ook elke dag bijleer. Dat er elke dag vanuit het Woord van God Almachtig nieuwe lessen voor mij geopenbaard worden. En ik wil dit ook niet anders! Want Gods Woord **IS** mijn leven.

-----...-----

Dit vierde hoofdstuk uit de eerste brief van Paulus aan de Thessalonicenzen, bevat drie onderwijskundige thema's.

- Opwekking tot heilig leven;
- Opwekking tot onderlinge liefde;
- De opstanding bij Christus wederkomst.

In hoofdstuk 2 van deze brief heeft Paulus al de omstandigheden genoemd waaronder hij, Silvanus en Timotheüs, hebben gewerkt in de gemeente van Thessalonica. Hier in hoofdstuk 4 vraagt Paulus aan de gemeenteleden van Thessalonica om dezelfde levenshouding aan te nemen als hij heeft; hoe te wandelen en hoe God Almachtig te behagen. En daarbij doelt Paulus op 'heiliging'.

📖 I Thess. 3:10 Wij bidden nacht en dag meer dan overvloedig om uw gezicht te mogen zien en om te volmaken wat aan uw geloof ontbreekt.

📖 I Thess. 3:12-13 En ú moge de Heere doen toenemen en overvloedig maken in de liefde tot elkaar en tot allen, zoals ook wij dat zijn tot u, opdat Hij uw harten zou versterken om onberispelijk te zijn in heiliging voor het aangezicht van onze God en Vader, bij de komst van onze Heere Jezus Christus met al Zijn heiligen.

In vers 3 zegt Paulus ook: *'het is de wil van God: uw heiliging'*, dat betekent afzondering voor God Almachtig. En voor de gemeente van Thessalonica benoemt hij dan een aantal punten die deze *'heiliging'* in de weg zou kunnen staan en dat deze daarom uitgebannen moeten worden. Vandaar Paulus woorden:

- het onthouden van ontucht;
- bezit je lichaam in heiliging en eerbaarheid;
- geen hartstochtelijke begeerte;
- niet over de ander *'heenlopen'*;
- niet bedriegen;

Als ik die punten zo op een rijtje zet dan kan ik de eerste drie punten eigenlijk samenvatten onder het woord *'onreinheid'*, waarbij ik toch echt denk dat het hier om seksuele zaken gaat.

Nu weet ik niet in hoeverre het in de gemeente van Thessalonica gewoonte was dat deze dingen plaatsvonden, maar ik denk dat het voor de tijd waarin we nu leven wel aardig de gewoonte is geworden. Want de immoraliteit stijgt tot ongekende hoogte. En tegelijkertijd komen er steeds meer grote ontuchtzaken naar boven. Of het nu met kleine kinderen is of met volwassenen.

Maar ik hoef helemaal niet zover weg te kijken. Want wat gebeurt er in mijn eigen leven, in mijn eigen lichaam?

Wordt ook ik niet dagelijks *'gevoed'* met onreinheid op seksueel gebied door wat de TV en het internet mij allemaal op een presenterschaaltje aanbiedt?

Is het de wereld niet (satan), die mij wil doen geloven dat alles geoorloofd is op het gebied van de seksualiteit? En wat doet dit in en met mijn hart? En mijn gedachten?

Paulus is duidelijk in vers 8: *'wie dit verwerpt (deze waarschuwing), verwerpt niet een mens, maar verwerpt God, Die ook Zijn Heilige Geest in ons heeft gegeven'*.

Met andere woorden: wie de woorden van God Almachtig verwerpt, die Paulus hier schrijft, verwerpt God Zelf.

Als de punten die Paulus hier noemt op enigerlei wijze ook in mijn leven spelen, dan hebben ik nog een opdracht te vervullen. En die opdracht is: **kap er mee**. Dat kan betekenen dat ik misschien beter de TV weg kan doen. Dat kan betekenen dat ik misschien een filter op mijn computer moet installeren zodat deze zonden niet naar mij toe kunnen komen. (Matt. 5:29)

☞ I Thess. 4:3 Want dit is de wil van God: uw heiliging, dat u uzelf onthoudt van de ontucht,

☞ I Thess. 4:8 Daarom, wie dit verwerpt, verwerpt niet een mens, maar God, Die ook Zijn Heilige Geest in ons heeft gegeven.

☞ Matt. 5:29 Als dan uw rechteroog u doet struikelen, ruk het uit en werp het van u weg, want het is beter voor u dat een van uw lichaamsdelen te gronde gaat en niet heel uw lichaam in de hel geworpen wordt.

Ik zeg niet dat ik dat **móet** doen; ik zeg alleen dat als ik gevoelig ben voor deze zaken, het misschien raadzaam is om het te doen. Want wie van de Christenen wil God Almachtig verwerpen?

Ik weet toch dat God Almachtig een heilig God is? Ik weet toch dat God op geen enkele wijze vereenzelvigd kan worden met zonde? Of het nu moord en doodslag is of dat het het stelen van een pepermuntje is. Zonde is zonde. (I Joh. 1:5)

Onder de wet van Mozes (waar ik vrij van gekocht ben door Jezus Christus) betekende overtreding van één der wet, overtreding van de hele wet. (Jak. 2:10) En op overtreding van de wet stond maar één straf; en dat was de doodstraf.

Ik heb daar veel over geschreven in *mijn mijmeringen* bij de verschillende Bijbelboeken. Ook in deze mijmeringen wil ik deze vergelijking tussen Gods rechtssysteem en het Nederlandse rechtssysteem beschrijven, omdat dit voor mij één van de zuilen onder mijn geloof is.

Overtreding van de wet leidt tot straf:

Nederlands rechtssysteem:

In Nederland geldt het Nederlands recht. Dit is weergegeven in wetten, regels en inzettingen in het Nederlands wetboek.

Als ik in Nederland een wet overtreed krijg ik straf. Bij lichte overtredingen krijg ik een bekeuring. Bij zware overtredingen krijg ik een taakstraf of een gevangenisstraf.

Uitgangspunt is dat overtreding van de Nederlandse wet leidt tot straf.

Ook in Nederland is het zo dat wanneer ik de wet overtreden heb, al mijn goede daden die ik heb gedaan geen invloed hebben op de strafmaat.

Ik bedoel hiermee dat wanneer ik met tachtig kilometer per uur door de stad heenrijd en ik wordt gepakt, dat ik mijzelf niet kan beroepen op al mijn goede dingen die ik voor Nederland hebt gedaan. Elke overtreding staat op zich.

Gods rechtssysteem:

In Gods Koninkrijk geldt Gods recht. Dit is weergegeven in wetten, regels en inzettingen in de wet die God Almachtig aan Mozes gegeven heeft om Zijn volk Israël daarmee te leren.

I Joh. 1:5 En dit is de boodschap die wij van Hem gehoord hebben en aan u verkondigen, dat God licht is en dat in Hem in het geheel geen duisternis is.

Jak. 2:10 Want wie de hele wet in acht neemt, maar op één punt struikelt, die is schuldig geworden aan alle geboden.

Als ik in Gods Koninkrijk een wet overtreed krijg ik straf.

Het verschil met de Nederlandse wetgeving is echter dat de Nederlandse wet gedifferentieerde straffen toekent.

Bij lichte overtredingen krijg ik een bekeuring. Bij zware overtredingen krijg ik een taakstraf of een gevangenisstraf.

In Gods Koninkrijk is dit niet zo.

Overtreding van Gods wet kent maar één straf. En dat is de **doodstraf**. (Rom. 6:23).

 Rom. 6:23 Want het loon van de zonde is de dood....

Of ik dit nu leuk vind of niet. Of ik dit nu eerlijk vind of niet. Het is gewoon een feit. Uitgangspunt is dat overtreding van Gods wet leidt tot straf.

En net als in het Nederlands recht worden mijn goede daden niet meegenomen in het bepalen van de strafmaat.

De rechtszitting:

Zowel in het Nederlands rechtssysteem als in het Goddelijk rechtssysteem worden alle overtredingen verzameld in een zogenaamd strafdossier. De Bijbel noemt dat 'een lijst met aanklachten'. En die lijst met aanklachten is bij het Openbaar Ministerie (OM) in handen. En dit OM dagvaardt mij voor de Rechter.

Wie zijn daar in die rechtszaal ?

Het OM (Openbaar Ministerie) in de persoon van satan. (Hij is de aanklager. (Job 1, Zach. 3)),

De Rechter (Dit is God) en

Mijn advocaat.

Mijn advocaat is Jezus Christus.

En verder moet ik daar aanwezig zijn als de gedaagden; Ik heb de wet overtreden.

De meetlat waarlangs de inhoud van mijn strafdossier ('de lijst met aanklachten') wordt gelegd is de wet van God Almachtig die Hij aan Mozes had gegeven.

Overtreding van de wet van God Almachtig leidt maar tot één straf; de doodstraf; de eeuwige dood.

En die eeuwige dood is de claim die het OM (satan) op mij legt.

De woorden van satan zijn duidelijk: Heb ik één of meer zonden bedreven, dan ben ik van hem. Dan klaagt hij mij aan bij God Almachtig, en vraagt God om uitvoering van de straf die op die overtreding staat. En omdat ik weet dat satan alleen maar vernietiging, misère en ellende op het oog heeft, betekent dit dat ik een niet plezierige toekomst tegemoet gaan. (Licht ugedrukt!)

De rechtszaak begint en de aanklager opent het strafdossier en leest de aanklachten voor. Welke wetten ik heb overtreden.

De Rechter hoort de aanklager aan en kan niet anders dan mij schuldig te verklaren want ik heb gezondigd.

Dus, ik word de boeien omgedaan en ik zal de straf moeten ondergaan. Dit geldt voor iedereen.

Het vonnis; de uitspraak:

De Rechter doet uitspraak op basis van wat in mijn strafdossier staat. En die straf (de dood) blijft. Wat ik ook doe. Hoeveel spijt ik ook heb. Hoeveel ik ook huil, smee en bid.

En nogmaals: Net als in de Nederlandse wetgeving waarbij het niet uitmaakt hoeveel goede dingen ik in mijn leven gedaan heb, is dat bij Gods wetgeving niet anders. De Rechter kijkt of ik inderdaad schuldig ben aan het ten laste gelegde. En op basis daarvan spreekt hij het vonnis uit. Schuldig of onschuldig.

Er verandert niets meer aan de uitspraak van de Rechter. Er is geen hoger beroep mogelijk. Dit zou ook geen zin hebben want de bewijzen zijn zo overduidelijk dat niemand twijfelt aan de rechtvaardigheid van de uitspraak van de Rechter.

Sleutelwoord in wat ik hiervoor schreef is het woord *'lijst met aanklachten'*.

De Rechter beoordeelt en veroordeelt mij op basis van die *'lijst met aanklachten'*.

En ieder mens heeft zo een *'lijst met aanklachten'*.

Maar stel nu dat mijn 'lijst met aanklachten' niets bevat?

Stel nu dat de Rechter het strafdossier opent en daar een 'lijst met aanklachten' vindt die helemaal leeg is?

Misschien dat de Rechter nog aan de aanklager zal vragen waar de 'lijst met aanklachten' is. Of welke aanklacht het OM heeft. Maar ook het OM, de aanklager, zal moeten toegeven dat er geen 'lijst met aanklachten' is.

In dat geval kan de Rechter niet anders dan vrijspraak uitspreken. En vrijspraak wil zeggen: **leven!**

De escape:

De vraag is: Hoe krijg ik nu die 'lijst met aanklachten' leeg in mijn strafdossier, terwijl ikzelf ook wel weet dat ik veel gezondigd hebt?

Is er een escape voor mij om onder de gerechtvaardigde straf uit te komen?

Ja zo een escape is er! De Rechter Zelf heeft een escape gegeven, namelijk het geloof in Jezus Christus (de Zoon van de Rechter).

Wanneer ik Jezus Christus als Heer en Verlosser aanneem en erken dat ik een zondaar ben en veel dingen fout heb gedaan, houdt dit in dat met het bloed dat Jezus Christus aan het kruis van Golgotha heeft laten vloeien, mijn 'lijst met aanklachten' wordt schoongemaakt.

Het bloed van Jezus Christus is als gum die de potloodwoorden op het papier uitgumt. Er staat niets meer op dat papier. Er is niets meer te lezen van wat er stond. (Kol. 2:13-14). En dát blanco papier **zonder** aanklachten gaat mijn strafdossier in.

En dát blanco papier zonder aanklachten is het bewijs voor de Rechter waarop Hij mij niet anders dan vrijspreken **kán**.

De wet verandert niet.

De wet die God Almachtig aan Mozes gegeven heeft bestaat dus nog steeds en is ook nog steeds geldig. Maar voor hen die Jezus Christus hebben aangenomen zal de uitwerking van die wet niet meer gelden.

----- ... -----

☞ Kol. 2:13-14 En Hij heeft u, toen u dood was in de overtredingen en het onbesneden zijn van uw vlees, samen met Hem levend gemaakt door u al uw overtredingen te vergeven, en het handschrift dat tegen ons getuigde, uit te wissen. Dit hand-schrift was met zijn bepalingen tegen ons gericht, en Hij heeft dat uit het midden weggenomen door het aan het kruis te nagelen.

Kortom: Als ik mij niet in toom weten te houden, en de zaken die Paulus hier beschrijft niet van mij af kan schudden, of wegdoen uit mijn leven, dan verwerp ik dus God Almachtig. En als ik God verwerp zal ik door het Goddelijke Rechtssysteem verantwoordelijk worden gehouden, en zal ik veroordeeld worden op basis van de 'lijst met aanklachten' uit mijn strafdossier.

Opwekking tot onderlinge liefde

Ik herhaal nog maar eens welke waarde de onderlinge liefde voor God Almachtig heeft. Jezus Christus sprak hierover in Matt. 22. Het eerste gebod is het liefhebben van God Almachtig bóven alles; het tweede gebod dat daaraan gelijk is, is het liefhebben van de naaste. (Matt. 22:37-39).

In I Thess. 3:12-13 lees ik wat die liefde voor de ander teweeg brengt bij mij: namelijk dat mijn hart versterkt wordt om onberispelijk te zijn in heiliging voor het aangezicht van God Almachtig.

Dat Paulus dit onderwerp hier nogmaals expliciet benoemt, moet niet vreemd overkomen, want het is samen met de liefde voor God Almachtig hét belangrijkste onderwerp in het Christelijk leven.

Doen de Thessalonicenzen dat dan niet?

Jawel, dat doen zij. Paulus schrijft hier zelfs lovende woorden over in vers 9-10. Maar toch vindt Paulus het nodig om hier nog een keer op te wijzen.

En voor mij vandaag de dag? En voor jou vandaag de dag?

-----,-----

Naast de zaken die Paulus hiervoor genoemd heeft, als het onthouden van ontucht, niet bedriegen e.d. geeft hij nog een paar aandachtspunten waar de Christenen op moeten letten:

- nog meer liefde te betonen;
- er een eer in te stellen om rustig te blijven;
- om je eigen zaken te behartigen;
- om met je eigen handen te werken.

De woorden die Paulus hier uitspreekt zouden eigenlijk toch voor zich zelf moeten spreken. Toch zien ik juist ook in Christelijk Nederland dat hier nogal eens de hand mee wordt gelicht. Want de emoties zijn niet te peilen bij het bespreken van gevoelige onderwerpen.

☞ Matt. 22:37-39 Jezus zei tegen hem: U zult de Heere, uw God, liefhebben met heel uw hart, met heel uw ziel en met heel uw verstand. Dit is het eerste en het grote gebod. En het tweede, hieraan gelijk, is: U zult uw naaste liefhebben als uzelf.

☞ I Thess. 3:12-13 En ú moge de Heere doen toenemen en over-vloedig maken in de liefde tot elkaar en tot allen, zoals ook wij dat zijn tot u, opdat Hij uw harten zou versterken om onberispelijk te zijn in heiliging voor het aangezicht van onze God en Vader, bij de komst van onze Heere Jezus Christus met al Zijn heiligen.

☞ I Thess. 4:9-10 Wat nu de broederliefde betreft, hebt u het niet nodig dat ik u schrijf, want u bent zelf door God onderwezen om elkaar lief te hebben. Want u doet dat ook ten opzichte van alle broeders die in heel Macedonië zijn. Wij roepen u er echter toe op, broeders, dat nog veel meer te doen,

Ik weet vaak zelf heel erg goed hoe ik zou moeten leven en om de handen uit de mouwen te steken in plaats van mijn handen op te houden bij uitkeringsinstanties of kerkelijke gemeenten.

Ik heb het hier dus **NIET** over mensen die **echt** een uitkering nodig hebben, omdat zij niet in staat zijn om te werken door lichamelijke en/of geestelijke gebreken. Ik spreek hier over wanneer ik wel zou kunnen werken, maar het niet wil. Vaak ook met vrome Christelijke redenen zoals: *'God heeft mij geroepen om een gemeente of kerk te leiden, dus een mag ik ook een salaris krijgen van de kerk of gemeente'*.

Als ik het leven van Paulus bekijk (maar ook van Johannes de Doper, en zeker ook van mijn HEERE Jezus Christus), dan is daar nooit sprake geweest van een dienstverband waar salaris uit betaald moet worden. Waar halen wij dat toch vandaan?

Paulus werkte dag en nacht. Overdag was hij aan het tenten maken om in zijn eigen levensonderhoud te voorzien en in de avonden en s'-nachts vertelde hij het Evangelie, onderwees de mensen, hielp de mensen waar hij maar kon. Paulus geeft ook een reden aan waarom hij deze levenshouding promoot: *'opdat u op gepaste wijze wandelt ten opzichte van hen die buitenstaan'*.

Met andere woorden: Als Christen wordt er op je gelet door hen die God Almachtig **in** Jezus Christus afwijzen. Wees daarin geen *steen des aanstoots*. Wees daarin een voorbeeld zodat er gewoon niets op je aan te merken is. En de punten die Paulus hier benoemt in deze brief zijn daarin een voorbeeld.

Ik schrijf het bovenstaande bewust in een zwart-wit stijl om als spiegel te dienen. Iedere wedergeboren Christen zou bij tijd en wijlen eens in die spiegel moeten kijken en zich moeten toetsen aan wat God Almachtig door de woorden van Paulus zegt.

De opstanding bij Christus wederkomst

De onderwerpen die Paulus hiervoor heeft aangehaald als *'opwekking tot heilig leven'* en *'opwekking tot onderlinge liefde'*, staan wat mij betreft, allemaal in het teken van I Thess. 3:12-13. Deze onderwerpen en de toepassing daarvan in mijn dagelijks leven zal *'ons hart versterken om onberispelijk te zijn in heiliging voor het aangezicht van God en Vader, bij de komst van onze Heer Jezus Christus met al Zijn heiligen'*.

Paulus spreekt hier over de toekomst. Hij spreekt hier over de komst van Jezus Christus; de wederkomst. En daar gaat hij nu verder op in (vers 13). Want schrijft hij: *'ik wil niet broeders, dat u onwetend bent ten aanzien van hen die ontslapen zijn, opdat u niet bedroefd bent zoals ook de anderen, die geen hoop hebben'*.

📖 I Thess. 3:12-13 En ú moge de Heere doen toenemen en over-vloedig maken in de liefde tot elkaar en tot allen, zoals ook wij dat zijn tot u, opdat Hij uw harten zou versterken om onberispelijk te zijn in heiliging voor het aangezicht van onze God en Vader, bij de komst van onze Heere Jezus Christus met al Zijn heiligen.

📖 I Thess. 4:13 Maar ik wil niet, broeders, dat u onwetend bent ten aanzien van hen die ontslapen zijn, opdat u niet bedroefd bent zoals ook de anderen, die geen hoop hebben.

Waar heeft Paulus het over?

Op het moment dat Paulus deze brief schrijft zijn er gelovigen en ongelovigen. Mensen die God Almachtig **in** Jezus Christus hebben aangenomen en mensen die Hem hebben afgewezen. Er zijn echter ook gelovigen en ongelovigen die **al gestorven zijn**.

Paulus vertelt hier wat er met die **overleden** gelovige en ongelovige mensen gaat gebeuren bij de wederkomst van Jezus Christus hier op aarde. En die vraag is vandaag de dag net zo actueel als in de tijd dat Paulus deze brief schreef.

Paulus schrijft hier dat hij een Woord van de Heer heeft ontvangen dat wanneer Jezus Christus terugkomt op deze aarde, de overledenen eerst zullen opstaan uit de dood, voordat de levenden zullen worden opgenomen door God Almachtig.

Paulus schrijft aan de gemeente van Galatië in Gal. 2:20 *'ik ben met Jezus Christus gestorven, dus ben ik ook met Hem weer opgestaan'*. Paulus laat er geen twijfel over bestaan als ik God Almachtig **in** Jezus Christus heb aangenomen in mijn leven, maar nu gestorven ben, dat ik net als Jezus Christus weer zal opstaan en opgenomen zal worden in Zijn heerlijkheid. Zelfs vóór diegenen die op dat moment leven.

Gal. 2:20 Ik ben met Christus gekruisigd; en niet meer ik leef, maar Christus leeft in mij; en voor zover ik nu in het vlees leef, leef ik door het geloof in de Zoon van God, Die mij heeft liefgehad en Zichzelf voor mij heeft overgegeven.

In *mijn mijmeringen* bij de diverse Bijbelboeken die ik tot nu toe geschreven heb, komt ook elke keer weer het thema: *'het plan van God'* voor. Ook nu wil ik dit weer opschrijven, omdat zoveel mensen Gods plan niet kennen en ook niet (willen) beseffen dat dit plan uitgevoerd moet worden **in de volgorde** die God Almachtig al vóór de grondlegging van deze wereld bepaald heeft.

-----...-----

Ik geloof dat God Almachtig een plan met deze wereld heeft (en de **hele** wereldbevolking). Een plan dat Hij al gemaakt heeft vóór de schepping van deze wereld en de mensen die daarop wonen.

Het eerste wat ik uit dat plan van God Almachtig ken is de schepping van de aarde en de mensen. Waarom God Almachtig de aarde geschapen heeft en de mensen die daarop geboren worden, is voor mij een open vraag. Maar God vindt het niet nodig om daar meer informatie over te geven. Maar neem van mij aan dat God dit nodig achtte om de mensen te redden, **alle** mensen.

De volgende stap in dat plan van God Almachtig was, dat God Zich een volk ten eigendom maakte dat opgeleid zou moeten worden om straks met Jezus Christus samen, om de **hele** wereldbevolking te kunnen redden. En dat volk is het volk Israël.

Theoretisch zou God Almachtig ook het Nederlandse volk hiervoor uitgekozen kunnen hebben, maar dat heeft Hij niet. God Almachtig begon met één man (Abraham) en uit Abraham groeide een heel volk.

Dit volk Israël is echt niet door God Almachtig uitgekozen omdat zij zo heilig waren en zo goed waren. Het tegenovergestelde is waar. Het volk Israël heeft God juist op allerlei terreinen gekwetst door te zondigen en dingen te doen die God niet wilde. En toch was het volk Israël het volk dat God wilde hebben.

Dat God Almachtig Zélf **in** Jezus Christus naar deze wereld is gekomen --- geboren uit Zijn volk Israël --- was allereerst om Zijn volk met Zichzelf te verzoenen. Er was zoveel gebeurd in de loop der eeuwen dat eerst opgeruimd, vergeven, gereinigd en verzoend moest worden. Dàt was de volgende stap in dat plan van God. **Zijn** volk móest geheiligd en gereinigd worden, voordat dit volk samen met de geheiligde en gereinigde Jezus Christus zou kunnen overgaan naar de volgende stap, en dat is het redden van de **hele** wereldbevolking.

Ik bestrijd ten stelligste dat God Almachtig 'lievelingetjes' heeft en dat er bij Hem sprake is van 'voorkeur'.

Dat God Almachtig eerst het volk Israël geroepen heeft is '**een stap**' in het plan van God, maar niet het einddoel. Het einddoel is dat God de **hele** wereldbevolking wil redden (Fil. 2:10-11), want God heeft in **alle** mensen een welbehagen (Luk. 2:14)

Dat plan van God Almachtig is al in werking getreden ver vóór de grondlegging van de wereld. Dat plan betreft deze wereld en dat plan gaat verder in het hiernamaals. God heeft Zich daarvoor 'eerstelingen en ambassadeurs' gemaakt. En ik geloof dat het volk Israël hier een centrale rol in vervult.

Het volk Israël dat God Almachtig Zich ten eigendom heeft gemaakt bestond uit twaalf stammen, de zonen van Jakob. Maar dit volk Israël heeft zich gesplitst in de tijd van Koning Rechabeam, de zoon van koning Salomo, de zoon van koning David.

Er was nu sprake van een twee-stammenrijk (Benjamin en Juda) en een tien-stammenrijk (de andere tien stammen). Beiden hebben zich koningen benoemd zodat er twee koninkrijken naast elkaar leefden. Beide koninkrijken deden echter niet wat God Almachtig van hen vroeg, met als resultaat dat het ene koninkrijk naar Assyrië werd verbannen en het andere koninkrijk naar Babylonië. (±900-700 voor Christus).

📖 Fil. 2:10-11 opdat in de Naam van Jezus zich zou buigen elke knie van hen die in de hemel, en die op de aarde, en die onder de aarde zijn, en elke tong zou belijden dat Jezus Christus de Heere is, tot heerlijkheid van God de Vader.

📖 Luk 2:14 Eer zij aan God in de hoogste hemelen, en vrede op aarde, in mensen een welbehagen

Het twee-stammenrijk mocht van koning Kores van Perzië uit de ballingschap terugkeren naar Jeruzalem. Dit twee-stammenrijk kennen wij als zijnde de Joden. Het woord Jood stamt af van het woord Juda.

Het tien-stammenrijk is echter nooit uit de ballingschap teruggekomen en heeft zich vermengd met de wereldbevolking. (Diaspora). Het grootste gedeelte van het volk Israël (tien stammen) kennen wij dus niet eens. Sterker nog, de nakomelingen van dit tien-stammenrijk weten zélf niet eens meer dat zij tot het volk van God Almachtig behoren.

Ik geloof dat de wedergeboren Christenen uit alle tijden de nakomelingen zijn van dit voormalige tien-stammenrijk Israël.

Waarom ?

God Almachtig zegt in Gen. 17:11 en Ex. 31:16-17 dat Zijn volk **altijd** herkenbaar zou zijn onder de wereldbevolking. De tekenen hiervoor zijn het houden van de sabbat en de besnijdenis. Tot op de dag van vandaag kan ik de Joden daaraan herkennen.

Zoals ik al schreef, is het tien-stammenrijk vermengd onder de wereldbevolking, en zij houden zich niet meer aan die twee instellingen van God Almachtig. Zij houden geen sabbat meer en zij besnijden zich ook niet.

Hoe zit het dan met de herkenbaarheid van het **hele** volk Israël?

Ik geloof dat het houden van de sabbat en de besnijdenis **oud-Testamentische herkenningstekens** zijn.

De **Nieuw-Testamentische herkenningstekens** zijn de aanbidding van Die Ene God Almachtig **in** Jezus Christus **én** dat zij allemaal een grote liefde hebben voor het volk Israël.

Ik geloof dat vlak voor de terugkomst van Jezus Christus op deze aarde, het tien-stammenrijk herenigd zal gaan worden met het twee-stammenrijk (dus de Joden én de wedergeboren Christenen) en dat zij zich samen zullen stellen onder Eén Hoofd en dat is Jezus Christus (Hos. 1:11)

Dus de gave van het geloof (Ef. 2:8-9), het cadeau om te kunnen geloven, of zoals Jezus Christus het hier zegt: mensen die door God Almachtig getrokken zijn, is gegeven aan het volk Israël. Het **hele** volk Israël. Het twee-stammenrijk én het tien-stammenrijk.

☞ Gen. 17:11 U moet het vlees van uw voorhuid laten besnijden en dat zal een teken zijn van het verbond tussen Mij en u.

☞ Ex. 31:16-17 Laat de Israëlieten dan de sabbat in acht nemen, door de sabbat te houden, al hun generaties door, als een eeuwig verbond. Hij zal tussen Mij en de Israëlieten voor eeuwig een teken zijn, want de HEERE heeft in zes dagen de hemel en de aarde gemaakt, en op de zevende dag heeft Hij gerust en Zich verkwikt.

☞ Hos. 1:11 Dan zullen de Judeeërs bijeengebracht worden samen met de Israëlieten. Zij zullen voor zich één Hoofd aanstellen en uit het land oprukken; want groot zal de dag van Jizreël zijn

☞ Ef. 2:8-9 Want uit genade bent u zalig geworden, door het geloof, en dat niet uit u, het is de gave van God; niet uit werken, opdat niemand zou roemen.

En de rest van de wereldbevolking dan? Die zal moeten branden in de hel tot in eeuwigheid?

Ik geloof daar helemaal niets van. Maar de dingen moeten gebeuren zoals God Almachtig ze bedacht heeft, en in de volgorde die God Zich voorgenomen heeft.

Het volk Israël heeft in dat plan van God Almachtig een functie: om richtingaanwijzer te zijn voor de hele wereld, naar dat Koninkrijk van God toe. Of zij dit nu doet op een in mijn ogen juiste of foutieve manier, doet niet ter zake. Het is de roeping voor het volk Israël. Want God zegt in Gen. 12:2-3 al tegen Abraham dat de **alle** volken (meervoud) ter wereld gezegend zullen worden in de nazaten van hem.

Als jij je nu afvraagt of jij bij dat volk Israël hoort? Dat jij ook een nazaat bent van dat tien-stammenrijk? Dan is mijn antwoord **ja**.

Waarop ik dat baseer?

Als ik (op dit moment) **niet** tot de geroepenen behoor, zal ik mij nooit afvragen of ik misschien wel of niet geroepen ben door God Almachtig. (I Kor. 1:18). Alleen al het zoeken naar dit antwoord, is de bevestiging dat God jou op het oog heeft.

Als ik het bovenstaande kan geloven, dan weet ik:

- dat mijn geest er al was voordat ik in mijn lichaam van vlees en bloed geboren werd;
- dan weet ik dat mijn geest, ziel en lichaam hier op aarde een bedoeling heeft;
- dan weet ik ook dat wanneer mijn lichaam hier op aarde sterft, mijn geest verder gaat in het plan van God.

-----..-----

Paulus gaat hier nauwkeuriger in wat er gebeurt met mij als ik mijn 'aardse tent' heb afgelegd, dus gestorven ben en Jezus Christus komt terug. (II Kor. 5:1)

Als Jezus Christus terugkomt dan zijn er dus mensen die nog leven en er zijn mensen die al gestorven zijn; maar ook zijn er gelovigen en ongelovigen.

Paulus schrijft hier dat als Jezus Christus terugkomt, de graven zullen open gaan en de gelovigen (dus ook ik) zullen opstaan. Uit I Kor. 15:44 weet ik dat dit zal zijn in een nieuw geestelijke lichaam. Mijn geest leeft dan verder in een nieuw geestelijk lichaam.

Gen. 12:2-3 Ik zal u tot een groot volk maken, u zegenen en uw naam groot maken; en u zult tot een zegen zijn. Ik zal zegenen wie u zegenen, en wie u vervloekt, zal Ik vervloeken; en in u zullen alle geslachten van de aardbodem gezegend worden.

I Kor. 1:18 Want het woord van het kruis is voor hen die verloren gaan wel dwaasheid, maar voor ons die behouden worden, is het een kracht van God.

II Kor. 5:1 Wij weten immers dat, wanneer ons aardse huis, deze tent, afgebroken wordt, wij een gebouw van God hebben, een huis niet met handen gemaakt, maar eeuwig in de hemelen.

I Kor. 15:44 Een natuurlijk lichaam wordt gezaaid, een geestelijk lichaam wordt opgewekt. Er is een natuurlijk lichaam en er is een geestelijk lichaam.

Wat dit nieuwe geestelijke lichaam zal inhouden weet ik niet. Ziet dat er uit zoals mijn lichaam van vlees en bloed er uit ziet? Ik weet het niet.

Wat ik wél weet is dat er geen rouw, pijn, verdriet, ziekte, geweld meer zal zijn (Openb. 21:4); dus mijn geestelijk lichaam zal perfect en volmaakt zijn. Misschien zoals het was in Gen. 1 en 2 voordat de zonde zijn intrede heeft gedaan.

Dus eerst zullen de graven open gaan en de gestorvenen die God Almachtig **in** Jezus Christus bij hun leven aangenomen hebben, zullen als eerste opstaan. Pas **daarna** zullen de mensen die Jezus Christus hebben aangenomen **én** nog leven, zich bij hen voegen en samen zullen ze opgenomen worden in de wolken en zij zullen verenigd worden met onze Here Jezus Christus.

-----...-----

Als je mijn verhaal hierboven goed leest dan gaat het hier over de gelovigen. De ongelovigen die al gestorven zijn zullen in hun graven blijven. Zij zullen samen met de ongelovigen die nog leven bij de wederkomst van de Here Jezus in de duizend jaar die dan zal volgen, beoordeeld worden door Jezus Christus en Zijn regering.

Die regering zal bestaan uit diegenen die God Almachtig het eerst geroepen heeft in Zijn plan. En dat is Zijn volk Israël, het **hele** volk Israël, bestaande uit het twee-stammenrijk (de Joden zoals wij die kennen) en het tien-stammenrijk, zijnde de wedergeboren Christenen.

-----...-----

Wat het betekent dat de mensen zullen 'opvaren in de wolken', weet ik niet precies. Ik denk dat dààr de heiliging van het volk van God Almachtig compleet gemaakt gaat worden en dat dààr de installatie van de regering van Jezus Christus zal plaatsvinden (II Tim. 2:12, Openb. 5:10, Openb. 20:4), waarna deze Regering van Jezus Christus hier op aarde haar werk zal gaan doen.

Ik geloof niet dat de gelovigen naar een hemel zullen gaan die ergens anders is. Ik geloof dat de hemel hier op aarde zijn plaats zal hebben.

In Gen. 1:7 wordt er scheiding gemaakt tussen de 'gewelven'. Voor mij betekent dit dat er een scheiding gemaakt werd tussen de aarde, de eerste, tweede en derde hemel. Of te wel, de woonplaats van de mensen, het wolkendek dat wij zien, de blauwe lucht (het universum) dat wij zien, en de woonplaats van God Almachtig.

Openb. 21:4 En God zal alle tranen van hun ogen afwissen, en de dood zal er niet meer zijn; ook geen rouw, jammerklacht of moeite zal er meer zijn. Want de eerste dingen zijn voorbijgegaan.

II Tim. 2:12 Als wij volharden, zullen wij ook met Hem regeren. Als wij Hem verloochenen, zal Hij ons ook ver-loochenen.

Openb. 5:10 En U hebt ons voor onze God gemaakt tot koningen en priesters, en wij zullen als koningen regeren over de aarde.

Openb. 20:4 En ik zag tronen, en zij gingen daarop zitten, en het oordeel werd hun gegeven. En ik zag de zielen van hen die onthoofd waren om het getuigenis van Jezus en om het Woord van God, en die het beest en zijn beeld niet hadden aanbeden, en die het merkteken niet ontvangen hadden op hun voorhoofd en op hun hand. En zij leefden en gingen als koningen regeren met Christus, duizend jaar lang.

Gen. 1:7 En God maakte dat gewelf en maakte scheiding tussen het water dat onder het gewelf is, en het water dat boven het gewelf is. En het was zo.

Als Jezus Christus met Zijn Regering (het volk Israël) terugkomt op de aarde zou deze scheiding van gewelven misschien wel opgeheven kunnen worden omdat er dan geen zonde meer zal zijn, en er dus ook geen scheiding meer zal zijn tussen God Almachtig en de mensen.

Als de hemel wél ergens anders zou zijn: waarom zou ik mij dan nog druk maken over de kwaliteit van deze aarde?

Conclusie: De Regering van Jezus Christus is een heilige Regering van mensen die God Almachtig **in** Jezus Christus geroepen heeft tijdens hun leven hier op aarde, in een lichaam van vlees en bloed. De keuze van wie die mensen zijn is aan God en niet aan de mens.

De onderwerpen die Paulus in dit hoofdstuk benoemt leiden tot *heilige* mensen; afgezonderde mensen; God Almachtig sterkt hun daarin. Met andere woorden: God's opleiding is nu al begonnen en zal voltooid worden in en bij de wederkomst van Jezus Christus hier op aarde. En dat mag een troost zijn voor iedereen die dit leest. Diegenen die God Almachtig **in** Jezus Christus hebben aangenomen tijdens hun leven hier op aarde, behoren tot een Koninklijk Priesterschap (I Petr. 2:9).

Zij die God Almachtige **in** Jezus Christus hebben afgewezen tijdens hun leven hier op aarde, hebben zichzelf een 'helse' omgeving gecreëerd waarin zij zullen blijven, in alle 'helse' omstandigheden die in de Bijbel beschreven staan.

Totdat het moment daar is, dat zij en hun werken beoordeeld zullen worden door de Regering van Jezus Christus.

📖 I Petr. 2:9 Maar u bent een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilig volk, een volk dat God Zich tot Zijn eigendom maakte; opdat u de deugden zou verkon-digen van Hem Die u uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht,

I Thessalonicenzen

Hoofdstuk 5

Oproep tot waakzaamheid

In het vorige hoofdstuk schreef Paulus over de wederkomst van Jezus Christus en wat dat zou betekenen voor de gelovigen die op dat moment zouden leven op aarde, en de gelovigen die al waren gestorven. Overigens schrijft Paulus daar in I Kor. 15 nog veel meer over.

In dit Bijbelgedeelte van I Thess. 5 roept Paulus op tot waakzaamheid voor de tijd dat wij nog in afwachting zijn op de wederkomst. **Jezus Christus kómt terug**. De vraag is echter niet 'wanneer', maar de vraag is **of** ik gereed ben om Hem te ontvangen. Heeft God Almachtig mijn hart kunnen versterken om onberispelijk te zijn in heiliging voor het aangezicht van God? (I Thess. 3:12-13).

En de liefde tot elkaar en tot de ander is dàr de hoofdsleutel voor.

De wederkomst van Jezus Christus is altijd al een thema van speculatie geweest. Maar Jezus Christus spreekt Zelf over **de omstandigheden** die zullen gelden op aarde wanneer Hij terugkomt (Matt. 24). Paulus schrijft hier bijvoorbeeld over een toestand van vrede en veiligheid. Alsof het allemaal pais en vree is, en de mensen niet kunnen bedenken dat er een groot onheil in de lucht hangt.

Mijn overtuiging is echter dat ik mij niet bezig moet houden met alleen maar naar de omstandigheden kijken en proberen te berekenen wanneer Jezus Christus zou terugkomen. Zoals op meerdere plaatsen in de Bijbel aangegeven, zegt ook Paulus dat Jezus Christus terugkomt als een dief in de nacht. Met andere woorden: niemand weet wanneer Jezus Christus terugkomt. Ik weet het niet, en Jezus Christus weet het moment van zijn terugkomst Zelf ook niet. Dat is alleen aan God Almachtig (Openb. 14:14-20).

Ik zie uit en verlang naar dat moment. Ook al zou dat moment vanmorgen, vanavond, volgende week, volgend jaar, of welke tijd dan ook, zijn.

☞ I Thess. 3:12-13 En ú moge de Heere doen toenemen en overvloedig maken in de liefde tot elkaar en tot allen, zoals ook wij dat zijn tot u, opdat Hij uw harten zou versterken om onberispelijk te zijn in heiliging voor het aangezicht van onze God en Vader, bij de komst van onze Heere Jezus Christus met al Zijn heiligen.

☞ Openb. 14:14-20 En ik zag, en zie, een witte wolk, en op de wolk zat Iemand als een Mensenzoon, met op Zijn hoofd een gouden kroon en in Zijn hand een scherpe sikkel. En een andere engel kwam uit de tempel en riep met luide stem tegen Hem Die op de wolk zat: Zend Uw sikkel en maai, want het uur om te maaien is voor U gekomen, omdat de oogst van de aarde geheel rijp is geworden. En Hij Die op de wolk zat, zond Zijn sikkel op de aarde, en de aarde werd gemaaid. En een andere engel kwam uit de tempel, die in de hemel is, en ook hij had een scherpe sikkel. En weer een andere engel kwam bij het altaar vandaan, en die had macht over het vuur. En hij riep met luide stem tegen hem die de scherpe sikkel had, en zei: Zend uw scherpe sikkel en oogst de trossen van de wijnstok van de aarde, want de druiven ervan zijn rijp. En de engel zond zijn sikkel op de aarde en oogstte de druiven van de wijnstok van de aarde, en wierp die in de grote wijnpersbak van de toorn van God. En de wijnpersbak werd getreden buiten de stad, en er kwam bloed uit de wijnpersbak, tot aan de tomen van de paarden, zestienhonderd stadiën ver.

Ik moet voorbereid zijn, ten alle tijde. God's kinderen wandelen niet in de duisternis, maar in het licht. God's kinderen wandelen ook niet in de avondschemer wat voor mij wil zeggen dat ik met het geloof in God Almachtig **in** Jezus Christus geen loopje kan nemen.

Jezus Christus schrijft Zelf in Matt. 6:24 dat ik geen twee heren tegelijkertijd kan dienen. Het aannemen van God Almachtig **in** Jezus Christus is een definitieve keuze vóór Hem. Daar past de wereld op geen enkele wijze meer in.

Als Paulus in Gal. 2:20 schrijft dat ik gestorven ben **met** Jezus Christus, dan betekent dat ook dat het oude wereldse leven en denken gestorven is. Het bestaat niet meer. Het oude bestaat niet meer, het nieuwe is gekomen schrijft Paulus in II Kor. 5:17. Sterven mét Jezus Christus betekent óók opstaan **mét** Jezus Christus. Dàt is het leven in het licht. Ik als wedergeboren Christen ben overgegaan van een leven in duisternis naar een leven in het licht.

De oproep van Paulus om waakzaam te zijn betekent dat ik dag en nacht alert moet zijn dat ik niet weer meegezogen word in de wereld. Satan gebruikt hier, wat ik noem, de 'kaasschaafmethode' voor. Elke keer wordt er een klein beetje gemorrelt aan mijn Christen zijn.

Neem het voorbeeld van de kikker in de pan. Als ik een kikker in een pan koud water zet en ik steek het vuur aan, dan zal die kikker blijven zitten en zichzelf dood koken. Gooi ik aan de andere kant een kikker in een pan met kokend heet water, dan zal hij er zo snel mogelijk weer uitspringen.

Ik bedoel hier het volgende mee: Als ik de normen en waarden van vandaag afzet tegen de normen en waarden van vorige week, zal ik niet veel verschil opmerken. Maar als ik de normen en waarden van vandaag afzet tegen de normen en waarden van vijftig jaar geleden, dan schrik ik van het grote verschil.

Dàt is de tactiek van satan, om mij te proberen terug in de wereld te zuigen. Stukje bij beetje. En dààr moet ik alert voor zijn.

-----,-----

Hoe kan ik mij als wedergeboren Christen beschermen tegen het 'terugglijden' in de wereld?

Paulus heeft het hier over het bekleed zijn met het borstharnas van geloof, liefde, en de hoop op de zaligheid als helm.

☞ Matt. 6:24 Niemand kan twee heren dienen, want of hij zal de één haten en de ander liefhebben, of hij zal zich aan de één hechten en de ander minachten. U kunt niet God dienen en de mammon.

☞ Gal. 2:20 Ik ben met Christus gekruisigd; en niet meer ik leef, maar Christus leeft in mij; en voor zover ik nu in het vlees leef, leef ik door het geloof in de Zoon van God, Die mij heeft liefgehad en Zichzelf voor mij heeft overgegeven.

☞ II Kor. 5:17 Daarom, als iemand in Christus is, is hij een nieuwe schepping: het oude is voorbijgegaan, zie, alles is nieuw geworden.

Dit zijn woorden die Paulus ook gebruikt in zijn brief aan de Efeziërs (Hoofdstuk 6:10-20). De onderdelen van de wapenuitrusting beschermen de soldaat tegen de pijlen van de vijand.

Hoe kan ik mijzelf nu het best beschermen tegen de pijlen van de vijand?

Het borstharnas van geloof en liefde betekent het volgende: God Almachtig is Diegene die mij het geloof geeft (Ef. 2:8-9). Voor mij als wedergeboren Christen betekent dit, dat ik moet weten waarom God mij dit geloof heeft toevertrouwd; wat het plan van God is; en wat mijn rol als Christen daar in is. Als ik mij bewust ben dat ik een nakomeling ben van het volk Israëel, God's volk, door God Almachtig Zelf geroepen, dan zal dat gevolgen hebben voor mijn levenshouding.

Als ik van Jezus Christus heb gehoord en ik gaat mij verdiepen in wie Hij is en wat Hij voor mij gedaan heeft, dan kan dat mij niet onberoerd laten. Dan wordt het mijn grootste wens om meer en meer van Hem te weten te komen. En hoe meer ik van God Almachtig **in** Jezus Christus te weten komt des te groter zal ik liefde voor Hem worden.

Deze liefde wordt groter en groter omdat ik de Bijbel steeds beter ga begrijpen. Omdat ik Jezus Christus steeds beter ga begrijpen; want de Bijbel **IS** Jezus Christus (Joh. 1:1-5).

-----...-----

Wat is dan het aantrekken van het borstharnas van geloof en liefde?

Dat is dat ik mijzelf als het ware begraaf in de Bijbel. Dat ik de Bijbel ken. Want het kennen van de Bijbel is het kennen van Jezus Christus. Of zoals dat kinderliedje het zegt: '*Lees je Bijbel bidt elke dag.....*'. Het '*in de Bijbel leven*' betekent dat satan op mij geen grip kan hebben.

Er is namelijk niemand op de hele aarde die de Bijbel zo goed kent als satan. En omdat hij de Bijbel zo goed kent, weet hij dat wanneer hij een punt of een komma net op een andere plaats zet, of wanneer hij de klemtoon van bepaald Bijbelvers net even iets anders zet, dat hij veel Christenen kan '*vangen*'. Het klinkt allemaal zo mooi en vroom wat hij zegt.

Is dat ook niet de reden waarom de eerste mens gevallen is in zonde? Satan wist de eerste mens te verleiden om met hem in discussie te gaan, en wanneer ik met hem in discussie ga, verlies ik het als mens altijd.

☞ Ef. 2:8-9 Want uit genade bent u zalig geworden, door het geloof, en dat niet uit u, het is de gave van God; niet uit werken, opdat niemand zou roemen.

☞ Joh. 1:1-5 In het begin was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God. Dit was in het begin bij God. Alle dingen zijn door het Woord gemaakt, en zonder dit Woord is geen ding gemaakt dat gemaakt is. In het Woord was het leven en het leven was het licht van de mensen. En het licht schijnt in de duisternis, en de duisternis heeft het niet begrepen.

Wat deed Jezus Christus daarentegen toen Hij door de Heilige Geest naar de woestijn werd geleid, en daar verzocht werd door satan?

Jezus Christus antwoordde tot drie maal toe: **'er staat geschreven.....'**.

Je moet eens in de Bijbel opzoeken hoe vaak Jezus Christus deze woorden niet uitspreekt in Zijn confrontaties met de Farizeeërs, Sadduceeërs, oudsten van het volk en al die anderen die Hem wilde laten struikelen. Elke keer kwamen die woorden uit Zijn mond: **'Er staat geschreven.....'**

Als ik verleid word door satan, kan ik dan ook zeggen: 'er staat geschreven.....'? Daarvoor moet ik de Bijbel wel kennen.

-----,-----

God Almachtig heeft mij als wedergeboren Christen geroepen. En God heeft mij geroepen omdat dat een onderdeel van het grote plan is dat God heeft bedacht, om de **hele** wereldbevolking te redden. God heeft mij niet geroepen om mijzelf in een 'helse' omgeving te laten pijnigen en martelen. Die 'helse' omgeving maak ik zelf als ik Jezus Christus afwijs.

Het is Gods bedoeling dat de wedergeboren Christenen zich samen met de Joden zullen stellen **onder** Jezus Christus (Hos. 1:11), en dat g`aat gebeuren, reken daar maar op. God's volk wordt voorbereid om de wereldbevolking te beoordelen in de Koninklijke regering van Jezus Christus. Dat is ook mijn hoop.

Of ik nu leef als Jezus Christus terugkomt, of dat ik mijn aardse tent afgelegd heb (gestorven ben): het g`aat niet om mijn lichaam van vlees en bloed, het gaat om mijn geest, want ik ben een geestelijke wezen net zoals God Almachtig Geest is. Ik ben gemaakt naar het Beeld van God (Gen. 1:27)

-----,-----

📖 Hos. 1:11 Dan zullen de Judeeërs bijeen-gebracht worden samen met de Israëlieten. Zij zullen voor zich één Hoofd aanstellen en uit het land oprukken; want groot zal de dag van Jizreël zijn.

📖 Gen. 1:27 En God schiep de mens naar Zijn beeld; naar het beeld van God schiep Hij hem; mannelijk en vrouwelijk schiep Hij hen.

Hoe kan ik dan handen en voeten geven aan mijn leven in Jezus Christus?

Paulus heeft al een groot aantal zaken opgenoemd in deze eerste brief aan de Thessalonicenzen. Ik zet ze nog even op een rijtje en ik vul ze aan met de zaken die Paulus nog noemt in dit vijfde hoofdstuk:

Hoofdstuk 2 :

- Verkondig het Evangelie met grote vrijmoedigheid;
- Verkondig geen dwaling;
- Laat mijn woorden niet met bedrog gepaard gaan;
- Verkondig het Evangelie niet om mensen te behagen;
- Verkondig het Evangelie niet met vleierende woorden;
- Heb geen hebzucht;
- Weest vriendelijk tegenover iedereen zoals ouders vriendelijk zijn tegenover hun kinderen;
- Wees vol verlangen naar elkaar;
- Deel alles met elkaar en ook mijzelf;
- Heb de gemeente lief;
- Zorg voor mijn eigen levensonderhoud;
- verkondig het Evangelie dag en nacht;
- Wees niemand tot last;
- Leef heilig, rechtvaardig en onberispelijk;
- Wek andere op en moedigden hen aan om het Evangelie te kennen en uit te leven;
- Leef waardig voor God de Almachtige in Jezus Christus.

Hoofdstuk 4

- Het onthouden van ontucht;
- Dat ik mijn lichaam in heiliging en eerbaarheid bezit;
- Dat ik mij niet laat leiden door hartstochtelijke begeerten;
- Dat ik niet over de ander heen;
- Dat ik niemand bedrieg;

En Paulus vult dit in hoofdstuk 5 aan:

- Bemoedig elkaar;
- Laat de één de ander opbouwen;
- Erken de leiders in geloof heb hen uitermate hoog;
- Leef in vrede met iedereen;
- wijs elkaar terecht als dat nodig mocht zijn;
- Bemoedig de moedelozen;
- Ondersteun de zwakken;
- heb geduld met iedereen;
- vergeldt geen kwaad met kwaad;
- Jaag altijd het goede na;
- Verblijdt u altijd;

- Bid zonder ophouden;
- Dank God in alles;
- Blus de Geest niet uit;
- Veracht de Profetieën niet;
- Beproof alle dingen en behoudt het goede;
- Onthoudt je van alle vormen van kwaad;

Is het voorgaande een checklist? Een afvinklijst met de bedoeling om mijn zaligheid te kunnen verdienen? Zo van: ik heb de meeste punten van de hierboven afgedrukte lijst met een voldoende afgesloten dus ik ben geslaagd? Ik heb het eeuwige leven verdiend?

Als ik zó in het leven zou staan, en dàt zou mijn levenshouding zijn, dan sla ik de plank totaal mis. Want dàt zou betekenen dat ik mij bóven mijn naaste stel. Want: er zijn heel veel mensen die eerlijk zijn, die alles doen om de ander te helpen, die als het om deze lijst gaat dik geslaagd zouden zijn, maar die tóch God Almachtig **in** Jezus Christus afwijzen. Over hén zal tóch de toorn van God komen omdat zij Hem hebben afgewezen.

Jezus Christus zegt in Joh. 6:40 dat het de wil van God Almachtig is dat een ieder die gelooft in Jezus Christus het eeuwige leven heeft. En zegt Jezus Christus Zelf niet in Joh. 3:16 dat iedereen die in Hem gelooft behouden zal worden?

-----,-----

Ik schreef hiervoor over het leren kennen van Jezus Christus; dat ik mij in Hem verdien en meer en meer onder de indruk kom van Hem. Als dat gebeurt dan kan de hiervoor afgedrukte lijst nooit een 'moeten' worden of een 'niet mogen'.

Als ik verliefd ben op mijn vrouw, dan wil ik haar graag behagen, dan wil ik graag alles doen wat zij fijn en leuk vindt. Dan is er geen haar op mijn hoofd die er ook maar aan zou denken om dingen te doen die haar zouden kwetsen, of die haar pijn zouden doen, of die zij niet leuk zou vinden. Is **dàt** dan een 'moeten' of 'niet mogen'? Doe ik dat omdat een wet mij dat voorschrijft? Of dat er een afvinklijst voor is?

Zo is het ook met een leven **in** Jezus Christus. Ik ben nog steeds sprakeloos over wat God Almachtig **in** Jezus Christus voor mij gedaan heeft. Ik ben daar zo van onder de indruk gekomen dat er een grote liefde in mij is gekomen voor Hem Die dat allemaal voor mij heeft overgehad. En daarom is er geen haar op mijn hoofd die er ook maar aan zou denken om dingen te doen die Jezus Christus zou kwetsen, of die Hem pijn zou doen, of die Hij niet leuk zou vinden. **Dàt** is mijn antwoord op het geloof.

📖 Joh. 6:40 En dit is de wil van Hem Die Mij gezonden heeft, dat ieder die de Zoon ziet en in Hem gelooft, eeuwig leven heeft, en Ik zal hem doen opstaan op de laatste dag.

📖 Joh. 3:16 Want zo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft.

Groet en zegenbede

Paulus sluit zijn brief aan de Thessalonicenzen af met een opmerkelijke zin (vers 23). Hij bidt de Thessalonicenzen toe dat God Almachtig hen Zélf geheel en al zal heiligen. Dàt zegt Paulus ook in I Thess. 3:12-13.

Het is God Almachtig Zélf die de mens heiligt; dat is: afzondert voor Hem. Hier heb ik in hoofdstuk 3 uitgebreid bij stil gestaan, dat deze afzondering groter en groter wordt naarmate ik liefde vertoon aan mijn naaste en naar iedereen.

In hoofdstuk 3:12-13 schrijft Paulus over het onberispelijk zijn in heiliging. Met andere woorden: dat de afzondering voor God Almachtig volmaakt zal zijn (in het Engels wordt hier het woordje 'perfect' gebruikt). Hier in vers 23 schrijft Paulus dat die 'onberispelijkheid' **de geest, de ziel én het lichaam** betreft.

Ik als mens ben een geestelijke wezens. Ik heb voor de tijd dat ik hier op aarde ben een lichaam van vlees en bloed gekregen. Gen. 2:7 zegt dat toen God Almachtig Zijn Levensadem in de neusgaten van de eerste mens blies, dat hij toen een levend wezen werd. In het Engels staat er dat de mens op dat moment 'a living soul' werd; een levende ziel.

De adem van God Almachtig wordt in de Bijbel vaker gebruikt om aan te geven dat God een Levendmakende God is. Kijk maar naar Ps. 33:6 bijvoorbeeld. In het Engels staat er zoiets als dat God het hele universum als het ware uitgeademd heeft. Door de adem van God heeft Hij alles gemaakt.

Voor mij liggen de ziel en de geest van een mens heel dicht bij elkaar. Uitgaande van Gen. 2:7 is het de ziel die mij doet leven. Zonder mijn ziel zou ik alleen stof zijn, of materie, of een lichaam van vlees en bloed, botten, spieren en pezen dat niets kan, dood dus.

De ziel is mij als het ware 'ingebleden' door God Almachtig. Door de adem van God werd het stof, de materie, het lichaam van vlees en bloed, botten, spieren en pezen dat niets kon, levend. Het hart begon te kloppen, het bloed begon te stromen, de hersenen werden actief. kortom het dode lichaam werd een levend wezen.

Het voorgaande zegt echter nog niets over mijn geest. In Pred. 12:7 wordt geschreven dat ik als mens sterf, mijn geest zal terugkeren naar God Almachtig. Als mijn geest **terugkeert** naar God, dan komt mijn geest ook bij God vandaan. En in Zach. 12:1 staat geschreven dat het God Almachtig Zelf is die mijn geest vormt.

☞ I Thess. 5:23 En moge de God van de vrede Zelf u geheel en al heiligen, en mogen uw geheel oprechte geest, de ziel en het lichaam onberispelijk bewaard worden bij de komst van onze Heere Jezus Christus.

☞ I Thess. 3:12-13 En ú moge de Heere doen toenemen en over-vloedig maken in de liefde tot elkaar en tot allen, zoals ook wij dat zijn tot u, opdat Hij uw harten zou versterken om onberispelijk te zijn in heiliging voor het aangezicht van onze God en Vader, bij de komst van onze Heere Jezus Christus met al Zijn heiligen.

☞ Gen. 2:7 toen vormde de HEERE God de mens uit het stof van de aardbodem en blies de levensadem in zijn neusgaten; zo werd de mens tot een levend wezen.

☞ Ps. 33:6 Door het Woord van de HEERE is de hemel gemaakt, door de Geest van Zijn mond heel hun legermacht.

☞ Ps. 33:6 ^{AV}By the word of the LORD were the heavens made; and all the host of them by the breath of his mouth.

☞ Pred. 12:7 het stof terugkeert naar de aarde zoals het was, en de geest terugkeert tot God, Die hem gegeven heeft.

☞ Zach. 12:1 De last, het woord van de HEERE over Israël. De HEERE spreekt, Die de hemel uitspant, de aarde grondvest en de geest van de mens in zijn binnenste vormt.

Voor mij betekent dit dat mijn geest, mijn 'ik' is, mijn ego. Ik kom van God Almachtig vandaan, ik ben door God in een lichaam van vlees en bloed geplaatst dat Hem, door Zijn levensadem daar in te blazen, een levende ziel werd, en wanneer ik mijn aardse tent afleg (II Kor. 5:1) keer ik terug naar God. **Het is God die mijn 'ik' vormt.**

Mijn geest was er dus al **vóór** mijn geboorte in vlees en bloed, mijn geest leeft hier op aarde in het lichaam van vlees en bloed, en mijn geest leeft voort als mijn lichaam van vlees en bloed gestorven is. Dat God Almachtig mijn geest vormt wil dus eigenlijk zeggen dat mijn geest verder 'opgeleid' wordt door God.

Als ik wil weten waar mijn geest was, vóór mijn geboorte in een lichaam van vlees en bloed, dus zeg maar vóór de schepping van hemel en aarde door God Almachtig, dan zou ik kunnen kijken naar het volk Israël.

Ik heb in *mijn mijmeringen* bij de verschillende Bijbelboeken geschreven over het ontstaan van het volk Israël en wie dit volk Israël eigenlijk was en waarom God Almachtig dit volk Israël uitgekozen heeft tot Zijn volk. Ik ben daarbij tot de conclusie gekomen dat het volk Israël God's **eerstelingen en ambassadeurs** zijn.

In mijn onderzoek naar het volk Israël kwam ik op de 'zonen Gods', die in de Bijbel op een aantal plaatsen genoemd werden, en die er al waren vóór de schepping van de aarde. Ik heb daar het volgende over geschreven:

De eerstelingen; de ambassadeurs:

Ik geloof dat deze eerstelingen of ambassadeurs het volk Israël is. Het **hele** volk Israël; dus het twee-stammenrijk én het tien-stammenrijk (hierover later meer).

Het volk Israël dat God Almachtig Zichzelf ten eigendom heeft gemaakt (Ps. 135:4) uit de 'zonen Gods' die al vóór de grondlegging van deze wereld bij God waren (Gen.6:2, Gen. 6:4 en Job 1:6)

Ik ben hierbij bevestigd door Job 38:7 'Toen de morgensterren samen vrolijk zongen, en al de kinderen van God juichten'. We spreken hierbij van hemelse wezens.

De morgensterren (letterlijk sterren van de morgen) zongen samen vrolijk en juichten toen God Almachtig de aarde schiep.

II Kor. 5:1 Wij weten immers dat, wanneer ons aardse huis, deze tent, afgebroken wordt, wij een gebouw van God hebben, een huis niet met handen gemaakt, maar eeuwig in de hemelen.

Ps. 134:4 Want de HEERE heeft Zich Jakob verkoren, Israël als Zijn persoonlijk eigendom.

Gen. 6:2 dat Gods zonen de dochters van de mensen zagen dat zij mooi waren, en zij namen zich vrouwen uit allen die zij uitgekozen hadden.

Gen. 6: 4 In die dagen, en ook daarna, waren er reuzen op de aarde, toen Gods zonen bij de dochters van de mensen waren gekomen en die kinderen voor hen baarden; dit zijn de geweldenaars van oude tijden af, mannen van naam.

Job 1:6 Het gebeurde op een dag, dat de zonen van God kwamen om hun opwachting te maken bij de HEERE, dat ook de satan in hun midden kwam.

Job 38:7 toen de morgensterren samen vrolijk zongen, en al de kinderen van God juichten?

Als ik het scheppingsverhaal in Gen. 1 en 2 lees dan zijn de sterren **later** geschapen dan de aarde (Gen. 1:16). Daarom moet ik het woord 'morgensterren' ook niet letterlijk nemen om de volgende redenen:

- Zij juichten en zongen samen; zij worden gepresenteerd als mensen;
- Er is een duidelijke parallel tussen 'de zonen van God' en 'hemelse wezens';
- In de Ugarit worden zij 'sterren van El' genoemd; geschapen wezens met een hoge status (Jes. 14:12)

En neem daarbij het volgende in overweging:

- Ex. 4:22 Dan moet u tegen de Farao zeggen: zo zegt de Heere: 'Mijn zoon, Mijn eerstgeborene, is Israël';
- Deut. 32:6 'Doet u dit de Heere aan, dwaas en onwijs volk? Is Hij niet uw Vader, Die u verworven heeft, Die u gemaakt heeft en u in stand heeft doen houden?';
- Hos. 1:10 Toch zal het aantal Israëlieten zijn als het zand van de zee, dat niet gemeten en niet geteld kan worden. En het zal gebeuren dat in de plaats waar tegen hen gezegd is: u bent niet Mijn volk, tegen hen gezegd zal worden: kinderen van de levende God';
- Hos. 11:1 Toen Israël een kind was, had Ik hem lief, en uit Egypte heb Ik Mijn zoon geroepen;
- Ps. 29:1 Geef de Heere, machtige heersers, geef de Heere eer en macht. Letterlijk staat in deze tekst voor 'machtige heersers' het woord 'zonen van God'. Want wie kan in de hemel met de Heere gemeten worden? Wie is de Heere gelijk onder de machtige vorsten? Letterlijk staat in deze tekst voor 'machtige vorsten' het woord 'zonen van God';
- Dan. 3:25 Hij antwoordde en zei: Zie, ik zie vier mannen midden in het vuur vrij rondlopen! Zij hebben geen letsel en de aanblik van de vierde lijkt op die van een zoon van de goden;
- Ps. 82:6 Ik heb wel gezegd: U bent goden, u bent zonen van de Allerhoogste

Dus: er is een directe relatie tussen God Almachtig en Zijn volk Israël waarbij het volk Israël vaker aangeduid wordt als 'Zijn zoon' en 'Zijn kinderen'.

Gen. 1:16 En God maakte de twee grote lichten: het grote licht om de dag te beheersen en het kleine licht om de nacht te beheersen; en ook de sterren.

Jes. 14:12 Hoe bent u uit de hemel gevallen, morgenster, zoon van de dageraad! U ligt geveld op de aarde, overwinnaar over de heidenvolken

Ex. 4:22 Dan moet u tegen de farao zeggen: Zo zegt de HEERE: Mijn zoon, Mijn eerstgeborene, is Israël.

Deut. 32:6 Doet u dit de HEERE aan, dwaas en onwijs volk? Is Hij niet uw Vader, Die u verworven heeft, Die u gemaakt heeft en u stand heeft doen houden?

Hos. 1:10 Toch zal het aantal Israëlieten zijn als het zand van de zee, dat niet gemeten en niet geteld kan worden. En het zal gebeuren dat in de plaats waar tegen hen gezegd is: U bent niet Mijn volk, tegen hen gezegd zal worden: kinderen van de levende God.

Hos. 11:1 Toen Israël een kind was, had Ik hem lief, en uit Egypte heb Ik Mijn zoon geroepen.

Ps. 29:1 Een psalm van David. Geef de HEERE, machtige heersers, geef de HEERE eer en macht.

Dan. 3:25 Hij antwoordde en zei: Zie, ik zie vier mannen midden in het vuur vrij rondlopen! Zij hebben geen letsel en de aanblik van de vierde lijkt op die van een zoon van de goden.

Ps. 82:6 Ik heb wel gezegd: U bent goden, u bent allen zonen van de Allerhoogste;

Het volk Israël gesplitst in een twee- en een tien-stammenrijk:

Het volk Israël zoals ik dit vandaag ken, maar ook ten tijde dat Jezus Christus op aarde was, is **niet** het hele volk Israël zoals dit voortgekomen is uit de twaalf zonen van Jakob.

In ±936 voor Christus was koning Rechabeam aan de macht. Hij was een zoon van koning Salomo. Deze koning Rechabeam wilde extra belastingen heffen over het volk Israël, maar het volk was het daar niet mee eens. Het splitste zich. (II Kron. 10:16-17)

Aan de ene kant bleven de stammen Juda en Benjamin Rechabeam trouw (het **twee-stammenrijk**, ook wel Juda genoemd, de Joden) en aan de andere kant scheidde de andere tien stammen zich af van hun broeders (**het tien-stammenrijk**, ook wel Israël genoemd).

Beide rijke bleven naast elkaar bestaan. Bevochten elkaar regelmatig en zondigden allebei veel tegen God Almachtig. En wel in die mate dat God beide rijken in ballingschap wegvoerden.

Het twee-stammenrijk werd door de koning van Assyrië (Tiglath-Pileser) weggevoerd naar Assyrië (II Kon. 15:29).

Het tien-stammenrijk werd door Nebuzaradan, de bevelhebber en lijfwacht van koning Nebukadnezar, de koning van Babel naar Babel verbannen (II Kon. 25:11).

Het twee-stammenrijk werd hoofdzakelijk verbannen omdat zij de sabbat niet in acht hielden en deze maakten tot een gewone werkdag (wie oren heeft, die hore!).

Het tien-stammenrijk werd hoofdzakelijk verbannen omdat zij steeds maar andere goden achterna liepen en bogen voor afgoden van hout en steen en God Almachtig, de Schepper van hemel en aarde daarmee afwezen. (Hos. 8:4, Hos. 8:11-13a).

Het twee-stammenrijk mocht echter van koning Kores van Perzië na zeventig jaar terugkeren om Jeruzalem weer op te bouwen, haar muren te herstellen en zelfs de tempel weer op te bouwen. (II Kron. 36:22-23, Ezra 1:1-2)

II Kron. 36:22-23 In het eerste jaar nu van Kores, de koning van Perzië, wekte de HEERE de geest van Kores op, de koning van Perzië, opdat het woord van de HEERE, dat Hij bij monde van Jeremia gesproken had, vervuld zou worden om door zijn hele koninkrijk een boodschap te laten gaan, ook in geschrifte:

II Kron. 10:16-17 Toen heel Israël zag dat de koning niet naar hen geluisterd had, gaf het volk de koning ten antwoord: Wat voor deel hebben wij aan David? Wij hebben geen erfelijk bezit met de zoon van Isaï. Ieder naar uw tenten, Israël! Zorg nu voor uw eigen huis, David! En heel Israël ging naar zijn tenten. Maar wat betreft de Israëlieten die in de steden van Juda woonden, over hen bleef Rehabeam koning.

II Kon. 15:29 In de dagen van Pekah, de koning van Israël, kwam Tiglath-Pileser, de koning van Assyrië, en nam Ijon in, en ook Abel-Beth-Maächa, Janoah, Kedes, Hazor, Gilead, Galilea en het hele land van Naftali; en hij voerde de inwoners weg naar Assyrië.

II Kon. 25:11 De rest van het volk dat in de stad was overgebleven, de overlopers die naar de koning van Babel waren overgelopen, en de rest van de menigte voerde Nebuzaradan, de bevelhebber van de lijfwacht, in ballingschap.

Hos. 8:4 Zij hebben koningen aangesteld, maar buiten Mij om; zij hebben vorsten aangesteld, maar zonder Mij erin te kennen. Van hun zilver en hun goud hebben zij voor zichzelf afgodsbeelden gemaakt, zodat zij uitgeroeid zullen worden.

Hos. 8:11-13 Ja, Efraïm heeft de altaren talrijk gemaakt om te zondigen, het heeft die altaren om te zondigen! Al schrijf Ik voor hen Mijn wet in tienduizendvoud, toch beschouwt men die als iets vreemds. Zij brengen Mijn offergaven en zij eten zelf van het vlees. De HEERE scheidt er geen behagen in. Nu zal Hij aan hun ongerechtigheid denken, en hun zonden aan hen vergelden: zij zullen terugkeren naar Egypte.

Zo zegt Kores, de koning van Perzië: Alle koninkrijken van de aarde heeft de HEERE, de God van de hemel, aan mij gegeven, en Hij is het Die mij heeft opgedragen om een huis voor Hem te bouwen in Jeruzalem, dat in Juda ligt. Wie er onder u ook maar tot al Zijn volk behoort – de HEERE, zijn God, zij met hem en laat hij optrekken.

📖 Ezra 1:1-2 *In het eerste jaar nu van Kores, de koning van Perzië, wekte de HEERE de geest van Kores op, de koning van Perzië, opdat het woord van de HEERE, dat Hij bij monde van Jeremia gesproken had, vervuld zou worden om door zijn hele koninkrijk een boodschap te laten gaan, ook in geschrifte:*

Zo zegt Kores, de koning van Perzië: Alle koninkrijken van de aarde heeft de HEERE, de God van de hemel, aan mij gegeven, en Hij is het Die mij heeft opgedragen om een huis voor Hem te bouwen in Jeruzalem, dat in Juda ligt.

Dát is het volk Israël dat ik ken uit de tijd van Jezus Christus. Maar dit is ook het volk dat ik vandaag de dag ken als het volk Israël. Het huidige Israël wordt hoofdzakelijk bevolkt door het twee-stammenrijk.

En het tien-stammenrijk dan?

Dit rijk is nooit weer teruggekomen uit de ballingschap. Het heeft zich vermengd met de lokale bevolking en later met de wereldbevolking. Dit wordt Diaspora genoemd.

De tekens waaraan het (hele) volk Israël aan te herkennen is:

God Almachtig heeft tekens gegeven waaraan Zijn volk door de eeuwen heen herkenbaar zou zijn. Dit waren de besnijdenis en de sabbatsviering. (Gen. 17:11 en Ex. 31:16-17)

Het twee-stammenrijk van vandaag (de Joden), het volk Israël dat ik vandaag de dag ken, kenmerkt zich nog steeds door deze herkenningstekens. Over de hele wereld zijn Joden herkenbaar aan deze tekens. Overigens is het woord 'Jood' afkomstig van het woord 'Juda'.

Het tien-stammenrijk heeft de sabbatsviering opgegeven en ook de besnijdenis. Want niemand weet waar dit volk is gebleven. Zij zijn niet meer te herkennen aan de tekens die God Almachtig gegeven heeft.

Maar is dit zo?

📖 Gen. 17:11 U moet het vlees van uw voorhuid laten besnijden en dat zal een teken zijn van het verbond tussen Mij en u.

📖 Ex. 31:16-17 Laat de Israëlieten dan de sabbat in acht ne-men, door de sabbat te houden, al hun generaties door, als een eeuwig verbond. Hij zal tussen Mij en de Israëlieten voor eeuwig een teken zijn, want de HEERE heeft in zes dagen de hemel en de aarde gemaakt, en op de zevende dag heeft Hij gerust en Zich verkwikt.

Is het niet zo dat de sabbatsviering en de besnijdenis **Oud Testamentische zijn**? Die vooruitwijzen naar Jezus Christus?

Ik geloof dat God Almachtig Zijn volk Israël (het **hele** volk Israël) in het Nieuwe Testament twee nieuwe tekens van herkenning heeft gegeven.

Namelijk: de aanbidding van die Ene God Almachtig **in** Jezus Christus én de grote voorliefde voor het hele volk Israël?

Want God Almachtig heeft in Hos. 1:11 beloofd dat er een tijd komt dat het twee- en het tien-stammenrijk weer samengevoegd gaan worden tot één volk. En dat het tijdstip dat dát gaat gebeuren ook de aankondiging van Jezus Christus wederkomst is!

Daarom geloof ik dat **de wedergeboren Christenen** uit alle tijden nakomelingen zijn van dit verloren gewaande tien-stammenrijk. Zij zijn dus Israëlieten zonder het zelf te weten. Is het niet biologisch dan toch zeker geestelijk (Rom.4:16).

En volgens mij zijn zij ook de 'heidenen' waar Paulus het over heeft in de brief aan de Romeinen.

Waarom denk ik dat laatste?

Het tien-stammenrijk is opgegaan in de wereldbevolking, terwijl zij wél nakomelingen zijn van het volk Israël. Zoals hierboven geschreven houden zij zich niet meer aan de Sabbat en besnijden zij zich ook niet meer. Velen van hen kénnen God Almachtig helemaal niet meer. Zij zijn als de ongelovigen.

Maar omdat er in Rom. 11:8 en Jes. 29:10 staat geschreven dat God Almachtig de mensheid Zelf in een diepe slaap houdt, **kún**nen de mensen die **op dit moment** niet geroepen zijn door God om het Evangelie van Jezus Christus aan te nemen ook helemaal niet geloven. Als zij dat al zouden willen, want nogmaals: de interesse is er helemaal niet.

Dus als Paulus in bijvoorbeeld de brief aan de Romeinen schrijft over de 'heidenen' dan **kàn** hij het niet hebben over de wereldbevolking. Want deze wereldbevolking 'slaapt' op dit moment omdat zij **nu nog niet** geroepen zijn door God Almachtig.

Het verloren gewaande tien-stammenrijk dat over de hele wereld uitgewaaid is, slaapt echter niet. Zij zijn namelijk op dit moment als eerste geroepen om het Evangelie van Jezus Christus aan te nemen.

Hos. 1:11 Dan zullen de Judeeërs bijeen-gebracht worden samen met de Israëlieten. Zij zullen voor zich één Hoofd aanstellen en uit het land oprukken; want groot zal de dag van Jizreël zijn

Rom. 4:16 Daarom is het uit het geloof, opdat het zou zijn naar genade, met als doel dat de belofte zeker zou zijn voor het hele nageslacht, niet voor dat wat uit de wet alleen is, maar ook voor dat wat uit het geloof van Abraham is, die een vader is van ons allen,

Rom. 11:8 zoals geschreven staat: God heeft hun een geest van diepe slaap gegeven, ogen om niet te zien en oren om niet te horen, tot op de dag van heden.

Jes. 29:10 Want de HEERE heeft over u uitgegoten een geest van diepe slaap. Gesloten heeft Hij uw ogen, de profeten; en uw hoofden, de zieners, heeft Hij omhuld.

Omdat Paulus schrijft in Rom. 10:17 dat het geloof uit het **horen** komt, is het dus noodzakelijk om te blijven Evangeliseren. Zodat deze 'heidene' het Evangelie van Jezus Christus kunnen horen en kunnen aannemen, als zij dat willen.

Want van het twee-stammenrijk, de Joden, weet ik dat zij het Evangelie van Jezus Christus grotendeels hebben afgewezen.

De mensen, wereldwijd, die geloven in het Evangelie van Jezus Christus en God Almachtig **in** Jezus Christus erkennen als hun Redder en Verlosser, zijn dus **niet slapend**. En omdat zij niet slapend zijn, behoren zij dus tot de geroepenen, die God Almachtig vandaag de dag roept om te geloven. Zij zijn de wedergeboren Christenen.

Wie moet het volk Israël dan de weg wijzen naar het Koninkrijk van God Almachtig in deze wereld?:

Ik geloof dat het verstrooide tien-stammenrijk nog niet compleet is. Dat er nog velen zijn die het Woord van God Almachtig **in** Jezus Christus (nog) niet hebben aangenomen, terwijl zij wel door God geroepen zijn.

Zij moeten de weg gewezen worden. **Zij** moeten het Evangelie horen zodat zij Jezus Christus kunnen aannemen. Want ook **zij** zijn geroepenen! **Zij** zijn de mensen die het geloof als een cadeau, als een gift hebben gekregen van God Almachtig.

Zoals geschreven moet daarom het Evangelie van Jezus Christus in de hele wereld gebracht worden zodat de verstrooide en nog niet bekeerde Israëlieten het kunnen horen en het kunnen aannemen (Rom.10:17).

Wat is dan het doel van Israël?:

Diegenen die het geloof in God Almachtig door Jezus Christus hebben aangenomen behoren tot een **Koninklijk priesterschap** (I Petr. 2:9). Zij hebben Koninklijk bloed want Jezus Christus is de Koning der koningen (Openb. 5:10, Openb. 1:6). Zijn volgelingen zijn priesters (de wedergeboren Christenen dus (Jes. 61:6))

De priesters van Jezus Christus worden hier op aarde voorbereid voor hun grote taak. Als het getal vol is van de mensen die Jezus Christus hebben aangenomen, zullen zij **met** Jezus Christus voor duizend jaar heersen, om de totale wereldbevolking door al de eeuwen heen te beoordelen (let wel! ik zeg dus niet 'veroordelen').

Totdat **alle** knie zich gebogen zal hebben voor Jezus Christus. Totdat **elke** tong beleden zal hebben dat Jezus Christus Heer der Heerscharen is (Fil. 2:10-11).

☞ Rom. 10:17 Zo is dan het geloof uit het gehoor en het gehoor door het Woord van God.

☞ I Petr. 2:9 Maar u bent een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilig volk, een volk dat God Zich tot Zijn eigendom maakte opdat u de deugden zou verkondigen van Hem Die u uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht,

☞ Openb. 5:10 En U hebt ons voor onze God gemaakt tot koningen en priesters, en wij zullen als koningen regeren over de aarde.

☞ Jes. 61:6 Ú echter zult genoemd worden: priesters van de HEERE, men zal u noemen dienaren van onze God.

☞ Openb. 1:6 en Die ons gemaakt heeft tot koningen en priesters voor God en Zijn Vader, Hem zij de heerlijkheid en de kracht in alle eeuwigheid. Amen.

☞ Fil. 2:10-11 opdat in de Naam van Jezus zich zou buigen elke knie van hen die in de hemel, en die op de aarde, en die onder de aarde zijn, en elke tong zou belijden dat Jezus Christus de Heere is, tot heerlijkheid van God de Vader.

Zowel van de mensen die in de hemel zijn als de mensen die op de aarde zijn. Maar ook van die mensen die onder de aarde zijn.

-----,-----

Dus Gods volgorde is:

- Dat God Almachtig Zelf eerst naar deze wereld kwam in de Persoon van Jezus Christus;
- Dat daarna het twee-stammenrijk van het volk Israël geroepen is om het geloof in Jezus Christus aan te nemen;
- Dat zij het Evangelie zouden verkondigen zodat ook het verloren gewaande tien-stammenrijk van het volk Israël het zouden horen;
- Dan worden het twee-stammenrijk en het tien-stammenrijk herenigd in één volk Israël;
- En dat volk Israël (Gods Eigen volk) zal met Jezus Christus heersen voor een periode van duizend jaar, vanuit het nieuwe Jeruzalem dat zal neerdalen vanuit de hemel;
- En in die duizend jaar zal de hele wereldbevolking geoordeeld worden naar de werken die zij gedaan hebben, met als uiteindelijke resultaat dat de hele wereldbevolking Jezus Christus zal aannemen. Dat de hele wereldbevolking zal erkennen dat Jezus Christus de Heer der Heerscharen is, de Koning der Koningen. Dat Jezus Christus GOD is!;

Als laatste wat dan nog zal geschieden is dat Jezus Christus het Koningschap zal teruggeven aan God de Vader. En er zal een leven zijn waarbij het paradijs uit Gen. 1 en 2 nog zal verbleken.

Halleluja! Dat is mijn toekomstbeeld.

En symbolisch wordt het bovenstaande zichtbaar gemaakt in alles wat het volk Israël in Egypte heeft doorstaan.

De belofte is duidelijk in Ex. 3:8. Het is zoals Jes. 46:9b-10 zegt. Aan het begin maakt God Almachtig al duidelijk wat het einddoel zal zijn.

Of zoals de tekst op het tegeltje zegt dat in veel huizen te vinden is: 'God heeft ons geen kalme reis beloofd, maar wel een behouden aankomst!'

Conclusie: Het volk Israël zijn de Joden zoals wij die kennen (het twee-stammenrijk) én de wedergeboren Christenen samen (tien-stammenrijk).

-----,-----

Ex. 3:8 Daarom ben Ik neergekomen om het volk te redden uit de hand van de Egyptenaren, en het te leiden uit dit land naar een goed en ruim land, naar een land dat overvloeit van melk en honing, naar het gebied van de Kanaänieten, de Hethieten, de Amorieten, de Ferezieten, de Hevieten en de Jebusieten.

Jes. 46:9b-10 Ik ben God, en er is er geen als Ik, Die vanaf het begin verkondigt wat het einde zal zijn, van oudsher de dingen die nog niet plaatsgevonden hebben; Die zegt: Mijn raadsbesluit houdt stand en Ik zal al Mijn welbehagen doen;

Het cadeau van het geloven heb ik van God Almachtig gekregen al vóór de totstandkoming van deze aarde. De wedergeboren Christenen zijn uitverkoren om dat cadeau te krijgen.

Ik geloof dat God Almachtig een plan met deze wereld heeft (en de **hele** wereldbevolking) dat Hij al gemaakt heeft vóór de schepping van deze wereld en de mensen die daarop wonen.

Dat plan begon met de schepping van de aarde en de mensen. De volgende stap was dat God Almachtig Zich een volk ten eigendom maakte dat opgeleid zou moeten worden om straks met Jezus Christus samen de hele wereldbevolking te kunnen redden. En dat volk is het volk Israël.

Dat God Almachtig Zelf in Jezus Christus naar deze wereld is gekomen om allereerst Zijn volk met Zichzelf te verzoenen was de volgende stap in dat plan van God. Zijn volk moest geheiligd en gereinigd worden voordat dit volk samen met de geheiligde en gereinigde Jezus Christus zouden kunnen overgaan naar de volgende stap, en dat is het redden van de **hele** wereldbevolking.

Ik bestrijd ten stelligste dat God Almachtig 'lievelingetjes' heeft en dat er bij Hem sprake is van 'voorkeur'.

Dat God Almachtig eerst het volk Israël geroepen heeft is '**een stap**' in het plan van God, maar niet het einddoel. Het einddoel is dat God de **hele** wereldbevolking wil redden (Fil. 2:10-11), want God heeft in **alle** mensen een welbehagen (Luk. 2:14)

En verder?

Voor de rest schaar ik mij onder Jes. 55:8-9 waarin God Almachtig zegt dat Zijn gedachten niet mijn gedachten zijn, dat Zijn wegen niet mijn wegen zijn. Of te wel: ik moet gewoon accepteren dat God in-control is, niet ik, en dat Hij geen verantwoording aan mij verschuldigd is waarom Hij dingen doet of laat.

-----...-----

Mijn geest komt dus van God Almachtig vandaan en ik ben één van de 'zonen Gods'. (Joh. 1:12-13). Mijn geest wordt ook wel de verbinding van mijn lichaam en ziel met God genoemd.

Ik ben door God Almachtig geroepen om te geloven (Ef. 2:8-9) en omdat ik dat geloof van God **in** Jezus Christus heb gekregen, zijn mijn zonden vergeven en ben ik verzoend met God. Dat is een zekerheid waar Heb. 11:1 over schrijft.

-----...-----

☞ Fil. 2:10-11 opdat in de Naam van Jezus zich zou buigen elke knie van hen die in de hemel, en die op de aarde, en die onder de aarde zijn, en elke tong zou belijden dat Jezus Christus de Heere is, tot heerlijkheid van God de Vader

☞ Luk. 2:14 Eer zij aan God in de hoogste hemelen, en vrede op aarde, in mensen een welbehagen

☞ Jes. 55:8-9 Want Mijn gedachten zijn niet uw gedachten, en uw wegen zijn niet Mijn wegen, spreekt de HEERE. Want zoals de hemel hoger is dan de aarde, zo zijn Mijn wegen hoger dan uw wegen en Mijn gedachten dan uw gedachten.

☞ Joh. 1:12-13 Maar allen die Hem aangenomen hebben, hun heeft Hij macht gegeven kinderen van God te worden, namelijk die in Zijn Naam geloven; die niet uit bloed, niet uit de wil van vlees en ook niet uit de wil van een man, maar uit God geboren zijn.

☞ Joh. 1:12-13 bent u zalig geworden, door het geloof, en dat niet uit u, het is de gave van God; niet uit werken, opdat niemand zou roemen

☞ Hebr. 11:1 Het geloof nu is een vaste grond van de dingen die men hoopt, en een bewijs van de zaken die men niet ziet.

Daarom geloof ik ook dat Paulus het in vers 23 heeft over mijn oprechte geest. Want mijn geest komt van God Almachtig vandaan en ik ben een 'zoon' van God, dus mijn geest (mijn 'ik') is oprecht.

Maar Paulus heeft het niet alleen over de geest en de ziel. Hij spreekt óók over het lichaam. Want hij bidt dat mijn geest, ziel én lichaam onberispelijk bewaard worden bij de komst van de Here Jezus Christus. Als ik het dan over mijn lichaam heb, komen de volgende vragen bij mij naar boven:

- Hoe kan mijn lichaam onberispelijk zijn?;
- Hoe ervaar ik dat in mijn eigen lichaam?;
- Mijn lichaam is toch als een tent die bij mijn sterven hier op aarde afgelegd zal worden? (II Kor. 5:1) en tot stof zal wederkeren? (Gen. 3:19);
- Wat voor belang is het dan, dat ook mijn lichaam onberispelijk moet zijn bij de komst van de Here Jezus Christus?;
- Wat kan ik doen om mijn lichaam onberispelijk voor de Here te maken als Paulus ook vecht tegen een doorn in het vlees (II Kor. 12);
- En Paulus schrijft toch ook in Rom. 7:14-26 over de strijd tussen het geestelijke en het vleselijke?;
- En Paulus schrijft toch ook dat hij er naar jaagt maar het nog niet heeft? (Fil. 3:12)

Het antwoord op al die vragen haal ik onder andere uit wat Paulus schrijft in I Kor. 15:47-49. Hier beschrijft Paulus de transformatie van 'stoffelijke mensen' naar 'hemelse mensen'.

Is dit niet wat gebeurt als ik God Almachtig **in** Jezus Christus aanneem? II Kor. 5:17. Het oude (stoffelijke) is voorbijgegaan en nieuwe (hemelse) is gekomen.

Paulus maakt I Kor. 15:44 een duidelijk onderscheid tussen het natuurlijk lichaam en het geestelijk lichaam. Ik geloof hierbij dat Paulus het *niet* heeft over de situatie bij mijn 'sterven'. Ik geloof dat Paulus het hier heeft over het moment van mijn bekering.

Zoals Jezus Christus voor de omwisseling aan het Kruis van Golgotha heeft gezorgd; Hij stierf, ik mocht leven, in plaats van dat ik zou sterven en Jezus Christus mocht leven; zo vindt diezelfde omwisseling plaats bij mijn bekering. Ik stap over van het stoffelijke lichaam naar het geestelijke lichaam.

En dat geestelijke lichaam '*schijnt*' naar gelang God Almachtig dat geeft. Paulus maakt daarbij de vergelijking met de sterren. De ene ster schittert feller dan de andere. (I kor. 15:41)

II Kor. 5:1 Wij weten immers dat, wanneer ons aardse huis, deze tent, afgebroken wordt, wij een gebouw van God hebben, een huis niet met handen gemaakt, maar eeuwig in de hemelen

Gen. 3:19 In het zweet van uw gezicht zult u brood eten, totdat u tot de aardbodem terugkeert, omdat u daaruit genomen bent; want stof bent u en u zult tot stof terugkeren.

Fil. 3:12 Niet dat ik het al verkregen heb of al volmaakt ben, maar ik jaag ernaar om het ook te grijpen. Daartoe ben ik ook door Christus Jezus gegrepen.

I Kor. 15:47-49 De eerste mens is uit de aarde, stoffelijk; de tweede Mens is de Heere uit de hemel. Zoals de stoffelijke is, zo zijn ook de stoffelijke mensen, en zoals de Hemelse is, zo zijn ook de hemelse mensen. En zoals wij het beeld van de stoffelijke gedragen hebben, zo zullen wij ook het beeld van de Hemelse dragen.

II Kor. 5:17 Daarom, als iemand in Christus is, is hij een nieuwe schepping: het oude is voorbijgegaan, zie, alles is nieuw geworden.

I Kor. 15:44 Een natuurlijk lichaam wordt gezaaid, een geestelijk lichaam wordt opgewekt. Er is een natuurlijk lichaam en er is een geestelijk lichaam.

I Kor. 15:41 De glans van de zon is verschillend, en de glans van de maan is verschillend, en de glans van de sterren is verschillend, want de ene ster verschilt in glans van de andere ster.

Conclusie: God Almachtig zal mij geheel en al heiligen door de liefde die ik heb voor mijn medemens. Totaal dus: geest, ziel én lichaam, waardoor ik onberispelijk bewaard blijf bij de komst van onze Here Jezus Christus.

Hij Die u roept, is getrouw, Hij zal het ook doen!

-----,..-----

Deze eerste brief aan de Thessalonicenzen bevat naast de dankbaarheid die Paulus, Silvanus en Timotheüs tonen aan God Almachtig voor de nog jonge gemeente van Thessalonica een paar belangrijke onderwerpen die ons allemaal aangaan:

- Liefde voor God Almachtig en de naaste versterkt het hart om onberispelijk te zijn in heiliging voor God (I Thess. 3:12-13);
- Opwekking tot heilig leven (I Thess. 4:1-8);
- Opwekking tot onderlinge liefde (I Thess. 4:9-12);
- De opstanding bij Christus wederkomst (I Thess. 4:13-18);
- Oproep tot waakzaamheid;
- Opwekking tot geestelijk leven.

Ik moet af van het wettisch denken en handelen. De wet die God Almachtig aan Mozes gegeven heeft voor Zijn volk Israël was en is goed, maar **is vervuld** door Jezus Christus voor wedergeboren Christenen. De wet die God aan Mozes gaf voor Zijn volk Israël is er om het leven aan te toetsen. En elke overtreding leidt maar tot één straf: de doodstraf.

God Almachtig is Zelf in Zijn Zoon Jezus Christus naar deze aarde gekomen om die wet van Mozes te vervullen. Er was en is geen mens op de hele aarde die de wet van Mozes kan volbrengen. Dààr moet je heilig en zonder zonden voor zijn. En dat was en is de mens niet. Maar Jezus Christus wél.

Door Zelf de straf te dragen, die op overtreding van de wet staat heeft God Almachtig **in** Jezus Christus de vrijlating bedongen en gekregen voor de mensen die daarin geloven. Het strafdossier van ieder mens wordt nog steeds geopend; *'de lijst met aanklachten'* wordt nog steeds als uitgangspunt genomen voor de uitspraak van de Rechter. Maar die *'lijst met aanklachten'* is voor de wedergeboren Christen leeg. Dus kàn de Rechter niet anders dan het **'onschuldig'** uitspreken.

Jezus Christus heeft door Zijn offer aan het kruis van Golgotha die *'lijst met aanklachten'* van mij leeggemaakt. Alleen Hij kan dat en zal dat doen voor iedereen die in Hem gelooft. Voor diegene die God Almachtige **in** Jezus Christus aanneemt als Redder en Verlosser.

Laten wij --- wedergeboren Christenen --- ons dan niet opnieuw laten ketenen door geboden en verboden, door moetens en niet moetens, door mogens en niet mogens.

De wet is toch immers vervuld voor ons?

Waarom dan toch vasthouden aan die wet?

Om toch nog iets te kunnen '*verdiene*n'?

Dat onze Redding en Verlossing toch óók komt omdat wijzelf zo goed zijn geweest om die wet te houden?

Lees maar eens de brief van Paulus aan de Galaten en de gemeente van Rome, wat dàt allemaal inhoudt.

Laten ik de Liefde die God Almachtig *in* Jezus Christus heeft laten zien, tot mij nemen en eigen maken, naar mijn naasten en anderen, zodat mijn hart daarmee versterkt wordt.

Zodat de heiliging van mijn geest, ziel én lichaam onberispelijk zal zijn voor het aangezicht van God de Vader en bij de komst van Jezus Christus en Zijn heiligen.

Amen!

Mijn mijmeringen

Bij het Bijbelboek
II Thessalonicenzen

II Thessalonicenzen

Hoofdstuk 1

Afzenders, geadresseerden en groet

Paulus, Silvanus en Timotheüs zijn bij het schrijven van deze tweede brief aan de Thessalonicenzen hoogstwaarschijnlijk nog steeds in Korinthe aan het werk. De algemene indruk is dat deze tweede brief een vervolg, maar misschien ook wel een correctie is op de eerste brief aan de Thessalonicenzen.

In de eerste brief aan de Thessalonicenzen schreef Paulus over de wederkomst van de Here Jezus Christus en wat dit zou betekenen voor de mensen, gelovig dan wel ongelovig, levend dan wel gestorven.

Waarschijnlijk heeft deze brief de uitwerking op een aantal mensen gehad als dat zij niets meer hoefden te doen, want de wederkomst van Jezus Christus stond voor de deur, en misschien was Hij al teruggekomen. Dit met alle gevolgen van dien.

Aan de andere kant is het ook goed mogelijk dat er mensen de gemeente zijn binnengekomen, die dwaalleer verkondigden waardoor sommigen van de gemeente daarin mee zijn gegaan.

Men schijnt zeker te weten dat deze tweede brief aan de Thessalonicenzen gestuurd is nadat de eerste brief geschreven was.

De schrijvers zijn in ieder geval duidelijk. Net als de eerste brief is deze tweede brief geschreven door Paulus met instemming van Silvanus en Timotheüs. Meestal gebruikt Paulus in deze brief de 'wij' vorm, maar ook soms de 'ik' vorm waardoor men denkt dat Paulus deze brief persoonlijk geschreven heeft.

De groet die Paulus hier opschrijft: *'Genade en vrede, van God onze Vader, en van de Heere Jezus Christus'*, is de letterlijke groet die Paulus ook schrijft in de eerste brief aan de gemeente van Korinthe, die hij later zou schrijven. Toch is er qua schrijfwijze wel een groot verschil tussen beide brieven aan de Thessalonicenzen, wat ook weer de gedachte voedt dat beide brieven misschien *niet* door Paulus zijn geschreven.

Het grootste verschil is dat de eerste brief aan de Thessalonicenzen aan alle kanten overstroomt van dank, liefde en het getuigenis van het geloof, van de standvastigheid in dat geloof van de Thessalonicenzen. De tweede brief lijkt koeler en meer afstandelijker te zijn geschreven.

Voor mij gaat het echter niet zo zeer om de omstandigheden waarin deze brief is geschreven. Het gaat er mij veel meer om wat God Almachtige **in** Jezus Christus **mij** door deze brief wil vertellen, om mij te laten groeien in mijn geloof en liefde voor Hem en voor anderen, zodat God mijn hart kan versterken door mijn liefde voor de naaste en anderen.

Dit versterkte hart van mij zal dan groeien in onberispelijkheid van de heiliging voor het aangezicht van God de Vader bij de komst van de Here Jezus Christus en Zijn heiligen (I Thess. 3:12-13)

Paulus dankgebed en voorbede voor de gemeenten

De afstandelijkheid waar ik het in het voorgaande over had als verschil in de beide brieven aan de gemeente van Thessalonica, wordt direct al zichtbaar in dit tweede vers. Tenminste, zo komt het bij mij over: *'Wij moeten God altijd voor u danken, zoals het behoort'*. Alsof het moet.....

Als ik de aankondigingen van andere brieven van Paulus lees dan straalt daar mijn inziens toch wat meer warmte uit. (I Thess. 1:2, Kol. 1:3, Fil. 1:3, Ef. 1:15)

Paulus dankt God Almachtig voor de gemeente van Thessalonica voor het feit dat hun geloof buitengewoon sterk groeit en de liefde tot de ander toeneemt. De twee meest belangrijke pijlers onder het geloof in Jezus Christus. Want het geloof in God de Vader **in** Jezus Christus zou ik kunnen plaatsen onder het *'eerste gebod'* dat Jezus Christus noemt in Matt. 22:36-37. De liefde tot elkaar en anderen, zou ik kunnen plaatsen onder het *'tweede gebod'* dat Jezus Christus daar noemt.

Geloof en liefde zijn ook twee balken van het Kruis van Golgotha. Geloof wordt tot uiting gebracht in de verticale balk van het kruis, en symboliseert de relatie tussen God Almachtig en de mens. Liefde wordt tot uiting gebracht in de horizontale balk van het kruis, en symboliseert de relatie tussen mens en mens.

In mijn optiek kunnen beide relaties nooit in balans zijn omdat ik leef in de gebrokenheid van deze wereld door de zondeval van de eerste mens. Alleen wanneer Jezus Christus centraal staat, zoals Hij centraal hing aan dat kruis van Golgotha, kunnen beide relaties in balans zijn zoals God Almachtig dat bedoeld heeft.

📖 I Thess. 3:12-13 En ú moge de Heere doen toenemen en over-vloedig maken in de liefde tot elkaar en tot allen, zoals ook wij dat zijn tot u, opdat Hij uw harten zou versterken om onberispelijk te zijn in heiliging voor het aangezicht van onze God en Vader, bij de komst van onze Heere Jezus Christus met al Zijn heiligen.

📖 Ef. 1 :15 Daarom, omdat ook ik gehoord heb van het geloof in de Heere Jezus onder u, en van de liefde voor alle heiligen,

📖 Fil. 1:3 Ik dank mijn God, telkens wanneer ik aan u denk

📖 Kol. 1:3 Wij danken de God en Vader van onze Heere Jezus Christus altijd wanneer wij voor u bidden,

📖 1 Thess. 1:2 Wij danken God altijd voor u allen, wanneer wij aan u denken in onze gebeden,

📖 Matt. 22:36-37 Jezus zei tegen hem: U zult de Heere, uw God, liefhebben met heel uw hart, met heel uw ziel en met heel uw verstand. Dit is het eerste en het grote gebod. En het tweede, hieraan gelijk, is: U zult uw naaste liefhebben als uzelf.

Geloof en liefde zijn twee belangrijke pijlers in de gemeente van Thessalonica, en wel zodanig dat Paulus er in de eerste brief al in grote verwondering en liefde over geschreven. Of Paulus hier terugkijkt naar zijn eerste brief of dat dit geloof en deze liefde nog steeds reden voor hem zijn om te getuigen op de plaatsen waar hij nu is, weet ik niet.

Ik kan immers getuigen over iets wat zich *heeft* afgespeeld in de jonge gemeente van Thessalonica, of ik getuig over iets dat zich *nog steeds* afspeelt in de gemeente. Voor mij komt dat hier niet zo duidelijk naar voren. Maar het feit dat Paulus in deze tweede brief wat koeler en afstandelijker is neig ik naar het eerste.

Dat de gemeente van Thessalonica misschien wel ten prooi is gevallen aan mensen die de gemeente zijn binnengekomen met een (iets) andere leer dan Paulus hen geleerd heeft, wordt ook gevoed door de woorden van Paulus dat de verdrukkingen en vervolgingen heftig zijn. Zijn dit dezelfde verdrukkingen en vervolgingen uit de tijd dat Paulus in Thessalonica was, en die door de Joden en door hen opgehitste mensen uit Filippi veroorzaakt werd? (Hand. 17:1-9) Of bedoelt Paulus hier die mensen die misschien een dwaalleer verkondigden, en probeerden het onderwijs van Paulus, Silvanus en Timotheüs te weerspreken of er op zijn minst een eigen aanvulling aan te geven.

-----..-----

Ik heb in de eerste brief aan de Thessalonicenzen al geschreven hoe belangrijk het is om 'in' de Heer te blijven. En dat ik dat het beste kan doen door zoveel mogelijk in de Bijbel te lezen, te overdenken, wetende dat de Bijbel Jezus Christus ZELF is (Joh. 1:1-5).

De belangrijkste reden waarom mensen in een kerk of gemeente afdwalen is dat zij niet meer de moeite nemen om *zelf* de woorden die men hoort, te toetsen in de Bijbel. Zoals Jezus Christus hier op aarde steeds weer deed in zijn gesprekken met satan, of de mensen die Hem op Zijn woorden wilden pakken. Elke keer was het antwoord van Jezus Christus: **'Er staat geschreven.....'**

Eén van de eerste tekenen van 'verval' in een kerk of gemeente is inderdaad dat de relatie met God de Vader **in** Jezus Christus niet meer zodanig onderhouden wordt als vlak na de bekering. Bijbellezen wordt een gewoonte, bidden wordt een verspilling van kostbare tijd, het naar de kerk of gemeente gaan wordt een wettische overlevering en ga zo maar door.

Joh. 1:1-5 In het begin was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God. Dit was in het begin bij God. Alle dingen zijn door het Woord gemaakt, en zonder dit Woord is geen ding gemaakt dat gemaakt is. In het Woord was het leven en het leven was het licht van de mensen. En het licht schijnt in de duisternis, en de duisternis heeft het niet begrepen

En als kriticisme eenmaal in mijn een plaats gevonden heeft, dan wordt dit zichtbaar in discussiëren. Discussiëren over de Bijbel, niet uit nieuwsgierigheid om meer te leren, maar uit een houding van zelfrechtvaardiging, het eigen gelijk. En op dat moment wordt ik gewoon gevoelig voor alle vormen van 'leer'. Want wie toetst het dan nog of het van God de Vader is?

-----...-----

De gemeente heeft te maken met vervolging en verdrukking. De wedergeboren Christenen uit alle tijden hebben te maken met vervolging en verdrukking. God's volk Israël (Joden én wedergeboren Christenen) hebben te maken met verdrukking en vervolging. En of dit nu geestelijk en/of fysiek is, maakt voor de uitwerking daarvan geen verschil. Het is gewoon niet gemakkelijk om het geloof vast te houden en de liefde ten toon te spreiden in zo een omgeving. Tenminste: als mijn geloof 'lauw' is.

Maar Paulus dankt God Almachtig dat de gemeente van Thessalonica dat wel doet. Zij houden stand en houden zich aan het onderwijs dat Paulus, Silvanus en Timotheüs gebracht hebben. Paulus noemt deze verdrukking en vervolging zelfs een teken van Gods rechtvaardige oordeel dat de Thessalonicenzen het Koninkrijk van God waard zijn (vers 5).

II Thess. 2:5 een teken van Gods rechtvaardig oordeel dat u het Koninkrijk van God waardig geacht wordt, waarvoor u ook lijdt.

-----...-----

Hoe kan ik nu weten of ik het Koninkrijk van God Almachtig waard ben?

Voor mij zijn de zaligsprekingen uit de Bergrede die Jezus Christus in Matt. 5:1-12 uitspreekt (ook wel 'de masterclass' van Jezus Christus genoemd) een karakterschets van de mensen die in het Koninkrijk van God Almachtig zijn. Ik noem dat ook wel hemelburgers. Dit als tegenovergestelde van wereldburgers die nog onder de heerschappij van satan staan. (Joh. 14:30, Ef. 1:2)

Joh. 14:30 Ik zal niet veel meer met u spreken, want de vorst van deze wereld komt en heeft geen macht over Mij.

Daarnaast heeft Paulus in de eerste brief aan de Thessalonicenzen ongeveer achtendertig punten genoemd die voor mij als wedergeboren Christen van belang zijn. Punten als: niet hebzuchtig zijn, niet bedrieglijk zijn, met mijn handen in mijn eigen onderhoud voorzien en noem maar op.

Ef. 1:12 Want wij hebben de strijd niet tegen vlees en bloed, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers van de duisternis van dit tijdperk, tegen de geestelijke machten van het kwaad in de hemelse gewesten

Toch moet ik oppassen dat ik de wet die God Almachtig aan Mozes heeft gegeven voor Zijn volk Israël, en die Jezus Christus heeft vervuld, waardoor die wet geen uitwerking meer heeft op wedergeboren Christenen, **NIET** ga verruilen voor een 'nieuwe' wet.

Daarom wil ik die achtendertig punten die Paulus in de eerste brief aan Thessalonicenzen niet als wet beschouwen. In die trant van: 'als ik mij niet aan die punten houdt dan zal ik het Koninkrijk van God Almachtig niet binnen kunnen gaan'.

Ik zal **nooit** gerechtvaardigd worden door het houden van de wet. Rechtvaardiging kan **alleen** komen door geloof. (Gal. 2:16)

Die achtendertig punten die Paulus in de eerste brief aan de Thessalonicenzen noemt, en er zijn er nog wel meer te vinden in de Bijbel, zijn voor mij richtlijnen. Maar zij hebben geen enkele betekenis voor mijn behoud. Mijn behoud is een zekerheid die ik van God Almachtig **in** Jezus Christus heb gekregen door Zijn offer aan het Kruis van Golgotha, Zijn sterven en Zijn opstanding.

Wanneer ik mijn zonden beleden heb aan God Almachtig, dan is Hij getrouw en rechtvaardig om mijn zonden te vergeven en mijn ongerechtigheden te reinigen. (I Joh. 1:9). Dat betekent dat de 'lijst met aanklachten', die satan tegen mij opgesteld had, met punten waarin en waar ik de wet van God overtreden had, dat die lijst leeg is, en die lege lijst is in mijn strafdossier gestopt.

De Rechter houdt nog steeds rechtszitting. Ook voor de wedergeboren Christenen. Het strafdossier wordt nog steeds geopend. Ook voor de wedergeboren Christenen. Het oordeel van de Rechter is afhankelijk van wat op mijn 'lijst met aanklachten' vermeld staat. (Kol. 2:13-14). Maar omdat die aanklachtenlijst van mij leeggemaakt is door Jezus Christus, kan de Rechter niet anders dan mij **onschuldig** te verklaren. Er is gewoon niets waarop de Rechter mij zou kunnen veroordelen.

Dàt is het grote wonder dat God Almachtig Zelf **in** Jezus Christus heeft gedaan. Lees het verhaal van de vergelijking tussen Gods Rechtssysteem en het Nederlandse Rechtssysteem nog maar eens door zoals ik dat ook in deze mijmeringen heb beschreven. (Pag. 33-38)

-----,-----

Als God Almachtig als Rechter mij dan heeft vrijgesproken, dan betekent dit automatisch dat het aan God is om hen die mij verdrücken te vervolgen. Want zij die mij verdrücken doen dit illegaal. Er is immers geen grond voor!

Let wel! Die verdrücking kan van vele kanten komen. Die verdrücking kan zich op vele manieren uitten. Maar weet wel, dat het satan is die achter die verdrückingen zit.

Zijn het mensen die mij verdrücken? Dan is het satan die door die mensen heen werkt (Ef. 6:12).

Gal. 2:16 weten dat een mens niet gerechtvaardigd wordt uit werken van de wet, maar door het geloof in Jezus Christus. En ook wij zijn in Christus Jezus gaan geloven, opdat wij gerechtvaardigd zouden worden uit het geloof van Christus en niet uit werken van de wet. Immers, uit werken van de wet wordt geen vlees gerechtvaardigd.

Joh. 1:9 Als wij onze zonden belijden: Hij is getrouw en rechtvaardig om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid.

Kol. 2:13-14 En Hij heeft u, toen u dood was in de overtredingen en het onbesneden zijn van uw vlees, samen met Hem levend gemaakt door u al uw overtredingen te vergeven, en het handschrift dat tegen ons getuigde, uit te wissen. Dit handschrift was met zijn bepalingen tegen ons gericht, en Hij heeft dat uit het midden weggenomen door het aan het kruis te nagelen.

Ef. 6:12 Want wij hebben de strijd niet tegen vlees en bloed, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers van de duisternis van dit tijdperk, tegen de geestelijke machten van het kwaad in de hemelse gewesten

Zijn het omstandigheden die mij verdrücken? Dan is het satan die de omstandigheden manipuleert zodat deze bij mij als een verdrücking over komen.

Ik als wedergeboren Christen moet goed weten dat satan niets kan en niets is. Hij is het zelfs niet waard om de vijand van God Almachtig genoemd te worden. Jes. 54:16 zegt dat God satan geschapen heeft om te verwoesten. En dat is het enige wat hij kan. Er is niets goeds in satan en er is ook **nooit** iets goeds in satan geweest. Satan moet voor alles wat hij wil doen op aarde, welke verwoestingen hij wil aanrichten, eerst toestemming vragen aan God Almachtig. Kijk maar naar het verhaal van Job in Job 1:12 en Job 2:6.

Natuurlijk roept dat ook weer veel vragen op. Vragen waar ik ook allemaal geen duidelijk antwoord op heb. Maar het heeft zeker iets te maken met het feit dat God Almachtig Zijn kinderen beproeft of zij wel met hun hele hart zijn afgestemd op Hem. Kijk maar naar het verhaal van Abraham die zijn zoon Izaäk moest offeren (Gen. 22) of het verhaal van Job. *In de brief aan de gemeente van Rome, hoofdstuk 15, 'mede strijden in het geloof' probeer ik een aantal antwoorden te formuleren op deze vraag.*

De rode draad in mijn leven is dat wanneer ik zaken niet begrijp, ik altijd teruggrijp naar Jes. 55:8-9. God's wegen zijn niet mijn wegen, Zijn wegen zijn hoger dan mijn wegen. En daarbij: ik ben een mens, gemaakt door God Almachtig. Ik ben als klei op de draaischijf van de Pottenbakker (Jer. 18:3-6). Als de vorm die ik krijg niet overeenkomt met datgene dat God voor ogen heeft, dan is het Zijn recht om mij als klei opnieuw te kneden en opnieuw te vormen.

In alle verdrücking en vervolging die ik als mens te verduren krijg kan het ook God Almachtig zijn die mij opnieuw kneedt tot het voorwerp dat God voor ogen heeft. En daarbij is het niet aan de klei om de Pottenbakker ter verantwoording te roepen.

Als God Almachtig de verdrücking die ik ervaar vergeld omdat ik als onschuldige verdrückt wordt, dan mag mij dit met blijdschap vervullen.

Let wel! Ik heb geen blijdschap omdat de verdrükker misschien wel vergolden wordt door God Almachtig. Als ik God **in** Jezus Christus afwijs, dan word ik door Hem beoordeeld.

Jezus Christus veroordeelt niemand (Joh. 3:17). Het is Gods wil dat ik in Jezus Christus, Zijn Zoon geloof, en het eeuwige leven heb (Joh. 6:40).

📖 Jes. 54:16 Zie, Ik heb de smid geschapen, die het kolenvuur aanblaast en wapentuig vervaardigt, geschikt voor zijn doel en Ik heb de verwoester geschapen om te gronde te richten.

📖 Job 1:12 De HEERE zei tegen de satan: Zie, alles wat hij heeft, is in uw hand; alleen naar hemzelf mag u uw hand niet uitsteken. En de satan ging weg van het aangezicht van de HEERE.

📖 Job 2:6 En de HEERE zei tegen de satan: Zie, hij is in uw hand, maar spaar zijn leven.

📖 Jes. 55:8-9 Want Mijn gedachten zijn niet uw gedachten, en uw wegen zijn niet Mijn wegen, spreekt de HEERE. Want zoals de hemel hoger is dan de aarde, zo zijn Mijn wegen hoger dan uw wegen en Mijn gedachten dan uw gedachten.

📖 Jer. 18:3-6 Zo daalde ik af naar het huis van de pottenbakker. En zie, hij was op de draaischijven een werkstuk aan het maken. Mislukte de pot die hij aan het maken was met de klei in de hand van de pottenbakker, dan maakte hij daarvan weer een andere pot, zoals het in de ogen van de pottenbakker goed was om te maken. Toen kwam het woord van de HEERE tot mij: Zou Ik met u niet kunnen doen zoals deze pottenbakker, huis van Israël? spreekt de HEERE. Zie, zoals de klei in de hand van de pottenbakker, zo bent u in Mijn hand, huis van Israël.

📖 Joh. 3:17 Want God heeft Zijn Zoon niet in de wereld gezonden opdat Hij de wereld zou veroordelen, maar opdat de wereld door Hem behouden zou worden.

Maar als ik dan toch die liefde, redding en verlossing van God Almachtig **in** Jezus Christus afwijs, dan kom ik in een poel van misère terecht die ik zelf creëer. Want satan heeft door de zondeval van de eerste mens de heerschappij over de wereld en haar inwoners gekregen. En in satan is niets goeds.

Wanneer ik niet een persoonlijke keus maakt vóór God Almachtig **in** Jezus Christus, dan **blijf** ik onder de heerschappij van satan met alle gevolgen van dien. Alleen door het aannemen van Jezus Christus kan ik onder de heerschappij van satan uitkomen en mag ik mij weer stellen in het Koninkrijk van God.

-----,-----

Paulus noemt de gevolgen van het afwijzen van God Almachtig **in** Jezus Christus, dat God met vlammend vuur wraak oefent. In de woorden van Job 1 en 2 zou dat betekenen dat satan van God toestemming krijgt om mij dan op alle mogelijke manieren te kwellen. Het enige wat satan niet mag is mijn leven nemen. En hoe dat in zijn werk gaat lees ik in het verhaal van Job.

Daarom geloof ik ook niet dat het verhaal van Job alleen maar een historisch verhaal is. Het verhaal van Job is opgeschreven zodat ik als mens niet onwetend hoef te zijn hoe satan werkt.

Paulus zegt in vers 9 dat de straf op het afwijzen van God Almachtig **in** Jezus Christus het eeuwige verderf is. In *mijn mijmeringen* bij het Bijbelboek Genesis heb ik uitgebreid stil gestaan bij het woordje **eeuwig**. Ik herhaal dat gedeelte hieronder even:

In het Hebreeuws is het woordje 'eeuwig' het woord 'owlam' Strongs nr. 5769. De computer-Bijbel geeft als Griekse tegenhanger het woord 'aion olam' en 'aionos olam'.

In dit Griekse woord 'Aion' zit een verassend element dat in het Nederlands niet als zodanig voorkomt. Het woordje 'Aion' heeft meerdere betekenissen zoals:

- *aiōna* wat betekent eeuw
- *aiōnos* wat betekent eeuw
- *aiōni* wat betekent eeuw
- *aiōnas* wat betekent eeuwen
- *aiōnōn* wat betekent eeuwen
- *aiōsin* wat betekent eeuwen

Het Nederlandse woordje 'eeuwigheid' kan dus betekenen: 'voor altijd'. Maar het kan óók betekenen: 'een fase' of 'een tijdperk'.

De computer-Bijbel geeft in het kader van deze tekst hier het woordje 'aiōnos' aan wat 'een eeuw' betekent of 'een fase', een bepaalde periode dus.

📖 Joh. 6:40 En dit is de wil van Hem Die Mij gezonden heeft, dat ieder die de Zoon ziet en in Hem gelooft, eeuwig leven heeft, en Ik zal hem doen opstaan op de laatste dag.

📖 II Thess. 1:9 Zij zullen als straf het eeuwig verderf ondergaan, weg van het aangezicht van de Heere en van de heerlijkheid van Zijn macht,

Dit klopt ook wel want ik geloof dat de regenboog NIET meer zichtbaar zal zijn aan de nieuwe hemel waar Openb. 21:1 over spreekt. Dus in dát kader wordt hier met het woordje eeuwigheid bedoeld de tijd hier op aarde.

Waarom is dit voor mij zo belangrijk?

Omdat ik mij al vaker afgevraagd heb of eeuwigheid ook daadwerkelijk 'tot in het oneindige' is. En of het inderdaad niet in sommige gevallen een fase of een periode is.

Rob Bell schrijft in zijn boek 'Liefde overwint' uitgebreid over dit thema waarbij hij o.a. het volgende voorbeeld vertelt:

Stel jouw 14-jarige zoon is aan het begin van de pubertijd. Hij schopt tegen alles aan. Tegen God en Zijn gebod, en hij wil niets van Jezus Christus weten.

*En dan komt de jongen onder een auto en overlijdt. **Zal hij dan branden in de hel tot in eeuwigheid?***

Is dát het goede nieuws!

Voor altijd en altijd? Tot in de oneindigheid? Is dát het goede nieuws dat iedereen op deze wereld die **niet** in Jezus Christus gelooft, zal branden in de hel tot in eeuwigheid?

Of is de hel een 'helse periode' die mensen zich zichzelf creëren? En dat die 'helse periode' net zo lang duurt totdat die mens zijn knieën buigt voor Jezus Christus en dat hij met zijn mond belijdt dat Jezus Christus Heer der Heerscharen is? En dat bij die 'helse periode' geen onderscheid wordt gemaakt tussen dit leven hier op aarde en het leven na het sterven van de mens?

Mij is opgevallen dat wanneer in de Bijbel over God Almachtig gesproken wordt in het kader van eeuwigheid, hier altijd '**aiōnas**' staat; of te wel '*tot in de oneindigheid*'. Maar dat in alle andere gevallen altijd het woordje '**aiōnos**' wordt gebruikt; oftewel 'een periode' of een 'fase'.

Waarom schrijft Petrus anders in I Petr. 3:19 dat Jezus Christus ná Zijn opstanding naar het dodenrijk is gegaan om de ongehoorzame geesten uit de tijd van Noach het Evangelie te verkondigen? Om hen nog een beetje zout in de wonden te strooien? Of om hen de gelegenheid te geven zich alsnog te bekeren?

Het is zo gemakkelijk om te zeggen tegen alle mensen die een andere godsdienst aanhangen, of tegen mensen die helemaal geen godsdienst aanhangen, dat zij zullen branden in *de hel* tot in der eeuwigheid. Want het wordt altijd gezegd door mensen die aan '*de goede kant*' van de lijn staan.

Openb. 21:1 En ik zag een nieuwe hemel en een nieuwe aarde, want de eerste hemel en de eerste aarde waren voorbij gegaan. En de zee was er niet meer.

I Petrus 3:19 toen Hij heenging, aan de geesten in de gevangenis gepredikt heeft, namelijk aan hen die voorheen ongehoorzaam waren toen God in Zijn geduld nog eenmaal wachtte in de dagen van Noach?

Maar is dát het goede nieuws? Even negerend dat **alle** volken in Abraham gezegend zijn? (Gen. 12:3) Even negerend dat Paulus zegt dat eens **alle** tong God Almachtig **in** Jezus Christus zal loven en dat eens **alle** knie zich zal buigen voor Jezus Christus? (Fil. 2:10)

Samen met Rob Bell geloof ik dat een mens, zolang hij zich niet bekeerd heeft, zichzelf een *helse* periode creëert. Net zoals in het verhaal van de arme Lazarus en de rijke man uit Luk. 16:19-31. Beiden zijn in het hiernamaals. Lazarus in de hemel en de rijke man in *de hel*. Maar zelfs dáár is de rijke man nog steeds niet veranderd. Nog steeds is hij gewend om opdrachten te geven: *'Laat Lazarus komen met water om mijn lippen te verkoelen'*. Deze rijke man snapt er nog steeds niets van, wat het Koninkrijk der hemelen is waarover Jezus Christus spreekt in de zaligsprekingen van bijvoorbeeld Matt. 5.

Ik kan jullie dit boek van Rob Bell van harte aanbevelen, het zal je leven veranderen. Tenminste als je er voor open staat.

----- ... -----

Ik geloof dat ik mijzelf een *'helse'* fase creëert als ik God Almachtig **in** Jezus Christus afwijs, die net zolang duurt tot ik een persoonlijke ontmoeting krijg met Jezus Christus. Dan zal ik mijn knieën buigen voor de Heer der Heerscharen. Dan zal ik met mijn tong belijden dat Jezus Christus Heer is. Intussen zal ik als ik God Almachtig **in** Jezus Christus heb afgewezen tijdens mijn aardse leven, knarsetandend toekijken wanneer Jezus Christus terugkomt om verheerlijkt te worden. En Jezus Christus wordt verheerlijkt in al die wedergeboren Christenen die Hem aangenomen hebben als Redder en Verlosser.

Als Paulus tot God Almachtig bidt dat de gemeente van Thessalonica bewaard zal worden tot die dag van verheerlijking, en de gemeente van Thessalonica is dan bewaard, dan is het de roeping van God waardig.

Voor mij betekent dat hetzelfde. Als ik blijf geloven en standhouden in Jezus Christus tot de dag dat Hij terugkomt, dan ben ik het waard geacht door God Almachtig om Zijn Koninkrijk te vormen. Want het Koninkrijk van God wordt gevormd door haar inwoners. Net zoals het Koninkrijk der Nederlanden gevormd wordt door haar inwoners.

Gen. 12:3 en in u zullen alle geslachten van de aardbodem gezegend worden...

Fil. 2:10 opdat in de Naam van Jezus zou buigen elke knie van hen die in de hemel zijn, die op de aard, en onder de aarde zijn, en elke tong zou belijden dat Jezus Christus de Heere is, tot heerlijkheid van God de Vader.

En wat is dan het doel?

De verheerlijking van God Almachtig **in** Jezus Christus.

Dat bedoelt God ook in de eerste twee geboden die Hij aan Mozes gegeven heeft voor Zijn volk Israël. (Ex. 20:1-6). Geboden die Hem alleen aangaan.

Ik ben niet als God Almachtig. Ik ben gemaakt door God. Hij is de Eerste en de Laatste **in** Jezus Christus, door Wie alle dingen gemaakt zijn.

Ex. 20:1-6 Toen sprak God al deze woorden: Ik ben de HEERE, uw God, Die u uit het land Egypte, uit het slavenhuis, geleid heeft. U zult geen andere goden voor Mijn aangezicht hebben. U zult voor uzelf geen beeld maken, geen enkele afbeelding van wat boven in de hemel, of beneden op de aarde of in het water onder de aarde is. U zult zich daarvoor niet neerbuigen, en die niet dienen, want Ik, de HEERE, uw God, ben een na-ijverig God, Die de misdaad van de vaders vergeldt aan de kinderen, aan het derde en vierde geslacht van hen die Mij haten, maar Die barmhartigheid doet aan duizenden van hen die Mij liefhebben en Mijn geboden in acht nemen. U zult de Naam van de HEERE, uw God, niet ijdel gebruiken, want de HEERE zal niet voor onschuldig houden wie Zijn Naam ijdel gebruikt.

II Thessalonicenzen

Hoofdstuk 2

De openbaring van de mens der wetteloosheid

Eén van de hoofdthema's in de brieven van Paulus aan de Thessalonicenzen is toch wel de wederkomst van Jezus Christus.

Sprak Paulus in I Thess. 4:13-18 al over dat moment en wat er dan met de mensen zou gebeuren, in dit hoofdstuk gaat Paulus er nog dieper op in.

Dat Paulus hier dieper op in gaat kan te maken hebben met het feit dat zijn woorden uit de eerste brief bij een aantal Thessalonicenzen het idee heeft opgewekt om hun werk maar op te zeggen en af te wachten tot die wederkomst van Jezus Christus zichtbaar zou worden. Er vanuit gaande dat die wederkomst heel spoedig zou komen of misschien zelfs wel al gebeurd zou zijn.

Dat de wederkomst van Jezus Christus al is gebeurd wordt vaak gekoppeld aan de bekering. Wanneer iemand Jezus Christus heeft aangenomen is het 'oude' immers voorbijgegaan en het 'nieuwe' gekomen (II Kor. 5:17). Er zijn dan mensen die dat de wederkomst van Jezus Christus noemen.

📖 II Kor. 5:17 Daarom, als iemand in Christus is, is hij een nieuwe schepping het oude is voorbijgegaan, zie, alles is nieuw geworden.

Paulus wil dit rechtzetten en verduidelijken in deze tweede brief.

Hij doet dit door te zeggen dat de wederkomst van Jezus Christus nog **NIET** is aangebroken omdat er eerst nog een aantal andere zaken moeten gebeuren. En hij maant de Thessalonicenzen om rustig te blijven en zich niet te laten verontrusten door de omstandigheden. Omstandigheden als bijvoorbeeld de mensen die verkondigen dat de wederkomst van Jezus Christus al geweest is. Of mensen die 'aangeraakt door de geest' willen aantonen dat die dag al is aangebroken.

Paulus noemt hier zelfs dat de wederkomst van Jezus Christus niet aangebroken zal zijn doordat er brieven namens of van hem verstuurd worden naar de gemeente waarin dit beschreven staat. Hij zegt hier ronduit dat die dag nog niet aangebroken is. Enerzijds omdat de afval nog niet ten volle gekomen is en anderzijds omdat de 'mens van de wetteloosheid' nog niet geopenbaard is. Dat is de tegenstander van God Almachtig die zich gelijk wil stellen aan God.

Ja, deze tegenstander van God wil zelfs méér zijn dan God. Deze tegenstander zal komen en hij zal zich in de tempel van God Almachtig nestelen en zich voordoen als God. (zie o.a. Openb. 17).

Nu kan dat laatste letterlijk bedoeld zijn, maar dat lijkt me niet waarschijnlijk, want de tempel van God Almachtig in Jeruzalem is in 70 na Chr. door de Romeinen totaal verwoest en nooit weer opgebouwd. Dat de tegenstander van God Almachtig zich in de tempel van God zal nestelen zou ook kunnen betekenen dat hij zich **in de kerken en de gemeenten** zal nestelen om van daaruit zijn verwoestende werk te doen. Waarvan ik geloof dat dit ook gebeurd is (zie o.a. Openb. 17)

De eerste vraag die bij mij opkomt is: wie is die tegenstander? Is dat satan in eigen persoon? Is dat de antichrist? is dat de valse profeet?

Ik denk dat Paulus het hier niet heeft over satan zelf. Want in vers 9 staat geschreven dat *'hem wiens werk overeenkomstig de werking van satan is'*. Als die tegenstander satan zelf zou zijn dan zou die zin in vers 9 dus luiden *'satan wiens werk overeenkomstig de werking van satan zou zijn'*. Dat is niet correct.

II Thes. 2:9 hem, wiens komst overeenkomstig de werking van de satan is, met allerlei kracht, tekenen en wonderen van de leugen,

Ik ga ervan uit dat met die tegenstander de antichrist en de valse profeet worden bedoeld. (Zie Openb. 13, Openb. 17). Ik heb hier veel over geschreven in *mijn mijmeringen* bij het Bijbelboek Openbaring.

Wat of wie is die *'mens van de wetteloosheid'*, over wie Paulus het hier heeft? En wat is die wetteloosheid dan?

Allemaal vragen die ik uitgebreid heb beschreven in *mijn mijmeringen* bij de vier Evangeliën, over de hoofdstukken Mattheüs 23 en Mattheüs 24. Want dat zijn de hoofdstukken waar Jezus Christus Zelf aan het woord is over onder andere de dag van de wederkomst.

Ik herhaal datgene wat ik bij die hoofdstukken geschreven heb. Het is goed om die hoofdstukken eerst nog eens op te zoeken in de Bijbel en deze goed te lezen.

-----,-----

De tekenen van het einde der wereld
(Mattheüs 23:37-39, Mattheüs 24:1-14, Markus 13:1-13,
Lukas 21:5-18)

Die delen in de vier Evangeliën die gaan over het einde van de wereld, of de tekenen van het einde der wereld zijn misschien wel die delen waarover het meest over gespeculeerd wordt.

Want het gaat in die delen niet over de tijd van Jezus Christus op aarde, maar het gaat over onze tijd.

Maar zoals ik altijd tracht te doen wil ik mij niet vastleggen op enige uitleg of speculatie; ik wil gewoon mijn eigen gedachten erover laten gaan, om te zien wat de woorden van Jezus Christus voor mij te betekenen hebben, of kunnen hebben.

De context: Jezus Christus is met Zijn discipelen vlak voor het Pascha vanuit zijn woonomgeving (het meer van Galilea) vertrokken naar Jeruzalem.

Onderweg hebben zij nog Jericho aangedaan waar Jezus Christus twee blinden heeft genezen. Toen gingen zij verder naar Jeruzalem, waar Hij een glorieuze intocht had op een ezelin met haar veulen. De discipelen legden hun jassen op de ezelin en de mensen rukten takken van de bomen om voor Hem neer te leggen als een rode looper.

Als een koning werd Jezus Christus binnengehaald tot grote ergernis van de schriftgeleerden en Farizeeën. Maar ook wantrouwend bekeken door de Romeinse overheersers. Want als de Israëlieten Jezus Christus als koning zouden zien, dan zou dat direct een bedreiging vormen voor de rust in Jeruzalem en in heel Israël.

Het eerste wat Jezus Christus doet wanneer Hij in Jeruzalem aangekomen is, is naar de tempel gaan. En daar is direct een grote confrontatie, want op het tempelplein wordt in van alles en nog wat gehandeld; en er wordt geld gewisseld. Misschien allemaal wel ten dienst van het komende Pascha, maar de handelaren waren alleen maar uit op winst.

Jezus Christus ontruimt het tempelplein, waarbij nogmaals zij opgemerkt dat het wonderbaarlijk is dat de tempelwachters niet ingrepen.

Het kon natuurlijk niet uitblijven. Er volgen dan een paar directe confrontaties met de schriftgeleerden, Farizeeën, sadduceeërs en zelfs met Herodianen.

Na het vertellen van een paar gelijkenissen ter ondersteuning van de thema's die aangeroerd werden, leidde dat tot de (in mijn ogen zijnde) samenvatting hoe Jezus Christus dacht over de religieuze leiders van die tijd.

Jezus Christus spreekt in twaalf punten van kritiek acht maal een 'wee u' over hen uit. Waarna Jezus Christus afsluit met Zijn verdriet en mededogen te tonen over de stad Jeruzalem.

Al het bovenstaande gebeurde in Jeruzalem op het tempelplein. Deze geschiedenissen kan ik allemaal lezen in voorgaande paragrafen en hoofdstukken.

----- ... -----

In de Evangelieën wordt beschreven dat toen Jezus Christus met Zijn discipelen uit de tempel wegging, de discipelen wezen op de enorme gebouwen die allemaal tot de tempel behoorden.

Maar daar kijkt Jezus Christus niet naar; Hij gebruikt het zicht op de tempel om enerzijds naar Zijn eigen leven te wijzen en anderzijds profeteert Hij over de verwoesting van de stad Jeruzalem inclusief de tempel, wat in het jaar 70 na Chr. zal gebeuren.

Want zegt Jezus Christus, kijkend naar de tempel, dat er niet één steen op de ander gelaten zal worden van de tempelgebouwen. De verwoesting zal dus totaal zijn.

Het is logisch dat de discipelen schrikken en aan Jezus Christus vragen wanneer dat dan zal gebeuren. Misschien bedoelen zij wel te zeggen: *'maken wij dat nog mee dan?'*

In plaats van dat Jezus Christus daar een antwoord op geeft in de vorm van een jaartal of een datum, begint Jezus te vertellen **welke omstandigheden en de signalen** zijn, over de tijd waarin dan geleefd wordt. En wanneer die signalen allemaal bij elkaar komen, zal de dag daar zijn dat de tempel verwoest gaat worden.

Voor mij geldt precies hetzelfde, want als de signalen die Jezus Christus hier benoemt bij elkaar komen zal dat betekenen dat Jezus Christus terugkomt naar deze aarde.

Waarschijnlijk hebben de discipelen na drie aankondigingen van Jezus Christus, dat Hij in Jeruzalem overgeleverd zal worden aan de mensen; en vermoord zal worden; en op de derde dag weer zal opstaan; het uiteindelijk begrepen. Want zij vragen Hem ook naar Zijn komst en naar de voleinding van de wereld.

Nu heeft Jezus Christus al drie maal tegen Zijn discipelen verteld dat Hij moest sterven (zie *'de eerste, tweede en derde aankondiging van het lijden'*), maar ook dat Hij op de derde dag weer levend gemaakt zal worden.

Dit was voor hen toch nog steeds moeilijk te verteren, want ergens in hen leefde nog steeds de sterke gedachte dat Jezus Christus als koning over Israël zou regeren, letterlijk, en daarmee de Romeinse overheersing zou beëindigen.

Dat de discipelen hier Jezus Christus vragen wanneer de voleinding van de wereld zal zijn, verbaast mij, want ik ben tot nu toe in de vier Evangeliën geen woorden tegengekomen die daarover gingen.

Wat is dat dan; de voleinding der wereld?

Is dat het einde van de wereld? Is dat het einde van de planeet aarde? Of was het zicht van de discipelen alleen gericht op het volk Israël en wanneer dat volk verwoest zou gaan worden dat het dan gelijk stond aan de verwoesting van de hele wereld?

Jezus Christus beantwoordt de vragen van Zijn discipelen niet met een jaartal of een datum. Maar Hij beschrijft de omstandigheden waarin Zijn komst zal zijn, en de voleinding van de wereld (tenminste de wereld zoals de discipelen die kenden).

-----,-----

Vandaag de dag is dat niet anders. De voleinding der wereld is **niet** het einde van de aarde; is **niet** het einde van deze planeet. Als dat wel het geval zou zijn dan hoef ik ook niet voorzichtig te zijn met deze planeet.

De voleinding der wereld is het einde van de heerschappij van satan op DEZE aarde. De wereld zoals ik die nu ken zal ophouden te bestaan. Er komt een nieuwe wereld **OP DEZE** aarde die onder heerschappij zal staan van de Levendmakende God Almachtig, de Schepper van hemel en aarde.

Het antwoord van Jezus Christus is aan de discipelen gericht. Maar in hen kan ik daar ook de Christenen voor invullen. Want de discipelen zijn allemaal al lange tijd geleden overleden. En Jezus Christus komst laat nog op zich wachten, zelfs tot in onze dagen.

Waarom?

Omdat het getal van de mensen die in Jezus Christus gaan geloven (de door God Almachtig geroepenen) nog niet vol is, heel simpel. Waarbij ik geloof dat de nakomelingen van het tien-stammenrijk Israëls, die verstrooid zijn onder de gehele wereldbevolking, nog niet allemaal bereikt zijn.

God Almachtig wil niet dat er ook maar één ziel verloren zal gaan. Dus God toont mij nog elke dag Zijn geduld. En dat is voor de onbekeerde mensen op deze aarde dus nog elke dag een mogelijkheid om zich te bekeren tot God, door Jezus Christus aan te nemen. Om zo een einde te maken aan de door henzelf gecreëerde helse fase waarin zij leven en zullen blijven leven. Totdat ook de meest verstokte zondaar zijn hart aan de Heer zal geven.

Hoe lang dat duurt?

Dat bepaalt die mens zelf; eventueel over de grens van het aardse leven en het hiernamaals heen!

----- .. -----

Jezus Christus benoemt de omstandigheden die wijzen naar de voleinding van deze wereld.

Maar wat zijn die omstandigheden dan waaraan de discipelen én ik als wedergeboren Christen kan zien, dat de tijd aanstaande is dat Jezus Christus terugkomt?

Ten eerste: Jezus Christus waarschuwt om op te passen om niet verleid te worden omdat er in die tijd veel mensen zullen komen die zullen doen of zij Jezus Christus zijn. Sterker nog; zij zullen zelfs zeggen dat zij Jezus Christus **zijn**. En zij zullen nog veel volgelingen krijgen ook!

De enige manier om deze mensen of groeperingen te ontmaskeren is het Woord van God Almachtig, de Bijbel.

Lees het verhaal maar van Jezus Christus die beproefd werd door satan in de woestijn (Matt. 4:1-11). De mooiste dingen werden Jezus Christus voorgeschoteld; maar de enige manier waarop Jezus Christus reageerde was door de Bijbel te citeren: '*er staat geschreven.....*'

Satan kan alleen ontmaskerd worden door het woord van God Almachtig.

Elke discussie met satan zal mijn ondergang inluidden. Want er is niemand die de Bijbel zo goed kent als satan. En hij zal alles uit de kast halen om mij tot discussie proberen te verleiden. De eerste mens viel in die kuil.

Ik moet oppassen en alert zijn om niet in diezelfde kuil te vallen. Er is maar één Waarheid en die waarheid heet: Jezus Christus van Nazareth Die in het vlees gekomen is. (I Joh. 4:2) . Jezus Christus is de weg, de waarheid en het leven. (Joh. 14:6)

Ten tweede: Er zullen oorlogen en geruchten over oorlogen zijn, want het ene volk zal tegen het andere volk opstaan; het ene koninkrijk tegen het andere.

Dit zal de wereld schokken, maar Jezus Christus zegt hier dat deze dingen **moeten** gebeuren, maar dat die gebeurtenissen nog niet het einde is. Het is een signaal dat het einde er aankomt. Of zoals Jezus Christus het noemt: het begin van de weeën. En weeën luiden een geboorte aan. Een geboorte van een nieuw leven. Of in dit geval: de komst van een nieuwe fase.

📖 I Joh. 4:2 Hieraan leert u de Geest van God kennen: elke geest die belijdt dat Jezus Christus in het vlees gekomen is, is uit God;

📖 Joh. 14:6 Jezus zei tegen hem: Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven. Niemand komt tot de Vader dan door Mij.

Kijk naar deze tijd. Mede door de komst van moderne communicatiemiddelen als radio, TV, internet, satellieten en noem maar op, blijft er weinig verborgen op deze wereld.

Als er een bedreigende situatie is tussen bevolkingsgroepen, als er oorlog uitbreekt tussen landen, dan weet de hele wereld binnen een paar minuten wat er aan de hand is.

Aan de andere kant heeft de komst van gemotoriseerd vervoer op de aarde en in de lucht het aantal incidenten sterk vermenigvuldigd.

Was het vroeger toch een hele opgave om met paarden, kamelen grote afstanden af te leggen om dan oorlog te gaan voeren (Zie bijvoorbeeld *mijn mijmeringen* bij het Bijbelboek Genesis, hoofdstuk 14), tegenwoordig vlieg ik in een paar uur duizenden kilometers, en hebben de landen en naties raketten die duizenden kilometers verderop hun onheil kunnen uitrichten.

Dat maakt ook dat niet alleen aangrenzende landen met elkaar in conflict kunnen komen, maar tegenwoordig de hele wereld onderling met elkaar in conflict kan komen. Het is een teken van deze tijd, het begin van de weeeën.

Ten derde: Er zullen hongersnoden zijn. Ik citeer hier een artikel dat ik las op de website www.nl.wfp.org/content/honger-cijfers

Honger in cijfers

Ieder jaar wordt WFP door journalisten, leraren, onderzoekers, leerlingen en studenten gevraagd om statistieken over honger en ondervoeding. Om die vragen te helpen beantwoorden, hebben we een lijst samengesteld van nuttige feitjes en cijfers over honger wereldwijd.

- *870 miljoen mensen ter wereld hebben niet genoeg te eten, waarvan 98 procent in ontwikkelingslanden woont. (Bron:FAO nieuwsbericht,2012)*
- *564 miljoen van deze mensen wonen in Azië en Oceanië. (Bron:FAO nieuwsbericht,2012),*
- *Vrouwen vertegenwoordigen iets meer dan de helft van de wereldbevolking, maar meer dan 60 procent van 's werelds hongerigen. (Bron:Strengthening efforts to eradicate hunger..., ECOSOC, 2007)*
- *Bijna 15% van de bevolking in ontwikkelingslanden lijdt aan ondervoeding, ongeveer 850 miljoen mensen. (Bron:FAO news release, 2012)*
- *Ondervoeding draagt jaarlijks bij aan de sterfte van vijf miljoen kinderen onder de vijf jaar oud in ontwikkelingslanden. (Bron:Under five deaths by cause, UNICEF, 2006)*
- *Een op de vier kinderen - ongeveer 146 miljoen - in ontwikkelingslanden heeft ondergewicht (Bron:The State of the World's Children, UNICEF, 2007)*
- *Meer dan 70 procent van 's werelds kinderen met ondergewicht (vijf jaar oud of jonger) leeft in 10 landen, met meer dan 50 procent in Zuid-Azië. (Bron:Progress for Children: A Report Card on Nutrition, UNICEF, 2006)*

- 10,9 miljoen kinderen van onder de vijf sterven jaarlijks in ontwikkelingslanden. Ondervoeding en honger veroorzaken 60 procent van de sterfgevallen. (Bron: *The State of the World's Children*, UNICEF, 2007)
- IJzertekort is wereldwijd de meest voorkomende vorm van ondervoeding en betreft naar schatting 2 miljard mensen. Het uitroeien van ijzertekort kan nationale productieniveaus met maar liefst 20 procent verbeteren. (Bron: *World Health Organization, WHO Global Database on Anaemia*)
- Jodiumtekort is op zichzelf de grootste oorzaak van verstandelijke handicaps en hersenschade, en betreft 1,9 miljard mensen wereldwijd. Het kan makkelijk worden voorkomen door iodine toe te voegen aan zout. (Bron: *World Nutrition Situation 5th report*, UN Standing Committee on Nutrition 2005)

Als ik bovenstaande feiten lees, dan slaat mij toch de schrik om het hart. Bijna een kwart van de hele wereldbevolking leeft in, of heeft te maken met honger.

En ik? In Nederland?

Iw wil nogmaals wijzen op de core-business van de kerken en gemeenten. Het zorg hebben voor de armen, de weduwen, wezen, de vluchtelingen.

Wat is er toch belangrijker?

Een eigen kerkgebouw, de bediening van.....? En noem maar op. Hier wordt ik toch verdrietig van!.

Ten vierde: Er zullen besmettelijke ziekten zijn; wat te denken van de opmars van kanker, hart en vaatziekten, AIDS, Ebola en andere besmettelijke ziekten? Wat te denken van virussen die resistent zijn tegen alle beschikbare antibiotica?

Volgens www.kennislink.nl neemt het aantal uitbraken van infectieziekten wereldwijd enorm toe.

Nu mag ik bepaalde ziektes niet koppelen aan het gedrag van mensen of groeperingen van mensen, want zegt de wet dan, dat is discriminatie.

Maar ik zeg het hier ronduit: door Gods normen en waarden uit het hedendaagse leven te verbannen; door God Almachtig Zelf uit het hedendaagse leven te verbannen neemt satan die lege plaats graag in. En hij doet dit door ellende en misère over de mensen uit te storten.

De keuze ligt echter bij die mensen zelf. Ga ik mee in het onzedelijke gedrag, in het gewelddadige gedrag, in het hebzuchtige gedrag? Dan zal ikzelf ook eenmaal ten prooi vallen.

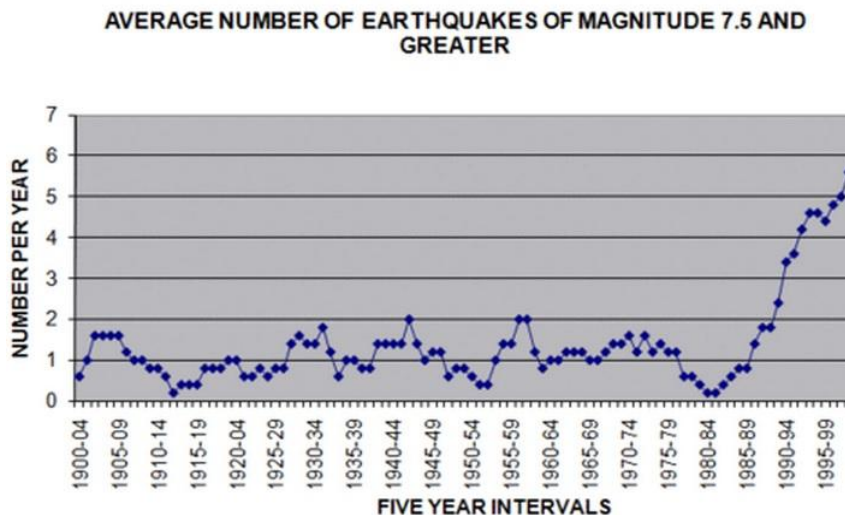
Want satan heeft geen lievelingetjes, hij heeft maar één doel voor ogen en dat is de totale vernietiging van Gods werk.

En zoals vaker gesteld: **wie geloof ik?**

Ten vijfde: Er zullen aardbevingen zijn.

Aardbevingen zijn van alle tijden, maar wetenschappelijk is aangetoond dat de frequentie toeneemt. Zie het tabelletje op de volgende pagina dat ik van www.niburo.co afhaalde. De cijfers spreken voor zich.

En ook, terwijl al bovenstaande dingen geschieden, moeten ze gezien worden **als signalen**. Signalen dat die grote dag komende is; de dag dat Jezus Christus weer terugkomt op aarde. Maar de bovenstaande feiten op zich zijn nog niet voldoende.

Ten zesde: De discipelen, maar ook de wedergeboren Christenen van vandaag de dag lopen het grote gevaar dat zij opgepakt zullen worden, gearresteerd zullen worden.

Ja, er zijn al veel Christenen om hun geloof om het leven gebracht (Reformatie bijvoorbeeld) maar er zullen nog vele wedergeboren Christenen om het leven gebracht worden. Puur en alleen omdat zij geloven in de Naam van Jezus Christus en Zijn leer van bekering en de komst van Koninkrijk der hemelen vertellen. (zie het boek 'het dwaze van God' van Nik Ripken)

Dit is niet alleen toebedeeld aan de landen die ik nu al ken als 'zwaar' voor de Christenen; Jezus Christus zegt hier dat de wedergeboren Christenen door **alle volken** gehaat zullen worden.

Die druk zullen veel Christenen niet aankunnen en zij zullen de Naam van Jezus Christus verloochenen. Maar dat niet alleen, zij zullen hun vroegere geloofsgenoten verraden zodat zij gearresteerd zullen worden; en er zal onderling veel haat zijn.

Ten zevende: Er zullen veel valse profeten opstaan en zij zullen veel volgelingen krijgen waardoor misleiding een groot goed zal zijn. Mensen die zeggen in de Naam van God Almachtig te profeteren terwijl dit helemaal niet het geval is.

Ik herhaal hier mijn waarschuwing: God Almachtig heeft mij de Bijbel gegeven. Daarin kan ik lezen of wat mensen mij vertellen van God is of niet. Ik moet alles toetsen in de Bijbel, wie het ook zegt, wat er ook van de kansel verkondigd wordt.

De vier Evangeliën, Mattheüs, Markus, Lukas en Johannes, beschrijven op meerdere plekken hoe de schriftgeleerden en de Farizeeën de gelovigen misleid hadden door met regels, inzettingen en geboden te komen, die helemaal niet van God Almachtig waren. Regels, inzettingen en geboden die zij zelf niet eens konden houden omdat ze te zwaar waren om uit te voeren.

Ik moet mij geen juk op laten leggen. Jezus Christus Zelf zegt in Matt.11:30 dat Zijn juk licht is en Zijn last niet zwaar.

 Matt. 11:30 want Mijn juk is zacht en Mijn last is licht.

God Almachtig is geen God van moetens en niet mogens, van verboden en geboden.

God Almachtig is een God van Liefde. En zoals een ouder zijn kinderen in liefde opvoedt, met corrigeren, onthouden en toestemmen, zo doet God dat ook.

God Almachtig is de God van leven, en dat Leven wil Hij doorgeven aan een ieder die dat wil.

Ten achtste: De wetteloosheid zal toenemen; dat betekent dat de mensen zich steeds minder zullen aantrekken van wetten die de regering maakt. Kijk maar naar alle fraude gevallen met uitkeringen, subsidies ed.

Maar erger is nog dat de overheid zelf steeds meer wetten overtreedt. Neem bijvoorbeeld de doofpottheorie. Of het nu het spuiten met kankerverwekkende verf is door het leger is, of het omgaan met de heffingskortingen door de sociale diensten.

Incidenten worden ineens tot staatsgeheim uitgeroepen zoals de vliegcrash in Faro.

Er zijn veel feiten op te noemen waarin de overheid zich zelf niet houdt aan de door hen opgestelde regels.

Het aantal incidenten neemt schrikbarend toe. Of het nu het omgaan met de pensioenregels betreft of het onderhoud van infrastructurele objecten. Of het nu de aardbevingen in Groningen betreft of de mijnen in Zuid Limburg. Het zijn er velen.

En wat te denken van de moord (afslachten) op miljoenen ongeboren kinderen door het legaliseren van abortus? In 2008 werden 43,8 miljoen abortussen wereldwijd uitgevoerd volgens www.nl.wikipedia.org/wiki/Abortus

Daarnaast is er door het loslaten van God Almachtig in de maatschappij een respectloosheid in de plaats gekomen die zijn weerga niet kent.

Of het nu politieagenten op straat betreft of onderwijzers op school, of het nu mijn buurman betreft of mijn mede gelovige; *'wie ben jij dat jij iets over mij mag zeggen.'*

Of het nu goed bedoeld is of niet. Direct vliegt de vlam in de pan, met vaak veel slachtoffers tot gevolg.

En wat heeft de regering voor antwoord?

Meer controle, meer politie, meer regels, meer wetten.

Maar daar ligt het antwoord niet. Het zijn allemaal signalen naar de voleinding van de wereld.

De roepstem van God Almachtig is: *'kom terug naar Mij, Ik zal je helpen!'*

Ten negende: De liefde van velen zal verkillen; Dit is een vervolg op punt acht.

Hoe vaak lees ik niet in de kranten over de vereenzaming van mensen; over het vinden van stoffelijke overschotten van mensen die al geruime tijd daarvoor overleden zijn.

De maatschappij wordt steeds individualistischer en wordt steeds harder.

Neem alleen de gesprekken tussen Tweede Kamerleden; ze worden steeds harder, groffer. En zij mogen alles zeggen!

Misschien ooit gehoord van het gezegde: **zo leider zo volk?**

Is het gek dat de maatschappij harder en kouder wordt als het voorbeeld dagelijks gegeven wordt door de regeringsleiders en tweede kamerleden? Of het nu nationaal of internationaal is? En maar wijzen en maar wijzen. In plaats van zichzelf eens onder de loep te nemen.

Satan is een groot werk aan het doen. De reden waarom hijzelf door God Almachtig uit de hemel is geknikkerd, is omdat hijzelf God wilde wezen of het liefst nog meer dan God. Dat bewerkstelligt hij nu in de mensen, en hij heeft groot succes. Wie oren heeft, die hore.....

Jezus Christus zegt daarentegen: diegenen die standhouden; die hun blik gericht houden op Jezus Christus; zij zullen volharden en zij zullen zalig zijn.

De rode draad in *mijn mijmeringen* is om de mensen op te roepen zelf op onderzoek te gaan in de Bijbel naar de waarheid. Jezus Christus is de weg, de waarheid en het leven. En in Joh. 1:1 staat geschreven dat Jezus Christus het geschreven woord is, met andere woorden, de Bijbel **IS** Jezus Christus.

Joh. 1:1 In het begin was het Woord, en het Woord was bij God en het Woord was God

Mensen, wie het ook zijn, kunnen mij de weg wijzen, maar zij kunnen mij ook de verkeerde weg wijzen. Wie er ook spreekt, ik moet de woorden toetsen aan het woord van God Almachtig, of zij werkelijk zo zijn zoals gesproken is. Of het nu de paus is, of het nu welke evangelische Bijbelleraar is, of het nu de dominee is of welke TV evangelist ook: toets het.

Dat wil helemaal niet zeggen dat ik nu wantrouwend moet zijn tegen Bijbelleraren of religieuze leiders uit deze tijd, of tegen mijn eigen ouders.

Verre van dat; maar mijn oproep is om **zelf** op zoek te gaan naar God Almachtig. Want als ik de Bijbel goed ken, hoor ik direct of uitgesproken woorden (door wie dan ook) overeenstemmen met dat Woord.

Niemand, ook mijn ouders niet, ook de dominee, de voorganger of wie dan ook, kan mij de hemel in krijgen. Alleen het geloof in Jezus Christus opent de deur naar het Koninkrijk der hemelen.

God Almachtig is een God van relatie, niet van religie.

In naam van religie zijn de verschrikkelijkste dingen gebeurd.

Ga met God in gesprek, en Hij zal zeker antwoorden. En dan zal ik zien dat er veel mensen zijn die met mij, oprecht naar Gods wil op zoek zijn. En die samen met mij oprecht naar Gods wil willen wandelen.

Maar nogmaals, toets het; dat is mijn verantwoordelijkheid.

Ten tiende: Het Evangelie van het Koninkrijk der hemelen zal aan de hele wereld verkondigd worden.

In de eeuwen voor 1900 was dit een immense opgave. Maar met de komst van de moderne communicatiemiddelen is dit een stuk eenvoudiger geworden. TV, internet, telefoon, GSM en noem maar op; er hoeft maar iets te gebeuren aan de andere kant van de wereld en binnen een paar minuten weet de hele wereld ervan.

Het Evangelie van het Koninkrijk der hemelen gebruikt dezelfde communicatiemiddelen. En als de hele wereld dan gehoord zal hebben van Jezus Christus, dán zal Hij terugkomen.

----- ... -----

Misschien zijn de waarschuwingen wel somber die hier geschetst worden. Misschien vindt je het allemaal schromelijk overtrokken. Misschien is het wel één groot appél op angst.

Ik kan, de Bijbel lezende, niet anders concluderen, dan dat de signalen die Jezus Christus beschrijft, heel aardig in de buurt komen met wat er heden ten dage in Nederland en in de wereld gebeurt.

Tóch is het Evangelie van Jezus Christus geen angst-evangelie.

Mensen moeten eerlijk zijn. Wanneer zij God Almachtig niet van harte aannemen en Hem van harte gaan aanbidden, uit **LIEFDE**; dan zal hun 'geloof' weinig effect hebben op hun behoud, en al helemaal niet op anderen.

Ik kan alleen behouden worden als ik zodanig onder de indruk ben gekomen van Jezus Christus, in Wie alle dingen mogelijk zijn geworden, dat ik uit **LIEFDE** niet anders meer wil, dan Hem te volgen!

**De grote verdrukking
(Mattheüs 24:15-22, Markus 13:14-23, Lukas 21:20-24)**

Jezus Christus verwijst in het begin van dit Bijbelgedeelte naar het Bijbelboek Daniël.

Daniël heeft van God Almachtig dromen en visioenen gekregen waarvan hijzelf helemaal niets begreep. Deze hadden te maken met een verre toekomst (Dan. 8:26, Dan. 10:14). En waarom zou die 'verre' toekomst niet de tijd kunnen wezen waarin wij leven?

Het was God Almachtig Zelf die door Zijn engelen heenwerkte om Daniël tekst en uitleg te geven. Want anders zouden die Bijbelverhalen misschien tot op de dag van vandaag wel een mysterie geweest zijn.

In Daniël 9:26-27 wordt enerzijds het sterven van de Messias aangekondigd maar anderzijds wordt ook aangekondigd dat de stad Jeruzalem met haar tempel verwoest zal worden, wat ook daadwerkelijk gebeurd is in het jaar 70 na Christus.

Ook wordt aangekondigd dat die verwoesting door een volk van een vorst zal geschieden, waarvan wij nu weten dat het de Romeinen zijn geweest, die Jeruzalem met haar tempelgebouwen met de grond gelijk gemaakt hebben.

Aan het eind van Daniël 9:26 staat ook dat er tot het einde aan toe oorlog zal zijn en verwoesting. Dit geldt juist voor het Joodse volk. Want er is vanaf 70 na Christus geen volk ter wereld geweest dat zoveel verdrukking, onderdrukking, afwijzing, haat tot genocide heeft moeten ondergaan als het Joodse volk.

----- ... -----

Zoals hiervoor beschreven in 'de tekenen van het einde der wereld' geeft Jezus Christus de omstandigheden weer waarin het eind der tijden zal plaatsvinden. En aan die omstandigheden kan ik vandaag de dag ook zien of die tijd (waarover Jezus Christus, Daniël, en Paulus bijvoorbeeld schrijven) nog ver verwijderd is of niet. En volgens mij is dit gevaarlijk dichtbij zelfs.

Dat moet toch een alarmerende boodschap zijn voor alle mensen die Jezus Christus niet hebben aangenomen als Heer, Redder en Verlosser.

----- ... -----

☞ Dan. 8:26 Wat betreft het visioen van de avond en de morgen, wat gezegd is, dat is de waarheid. En u, houd het visioen geheim, want er komen nog vele dagen vóór het gebeuren zal.

☞ Dan. 10:14 Ik ben gekomen om u inzicht te laten krijgen in wat uw volk in later tijd zal overkomen, want er is nog een visioen voor die dagen.

☞ Dan. 9:26-27 Na de tweeënzestig weken zal de Messias uitgeroeid worden, maar het zal niet voor Hemzelf zijn. Een volk van een vorst, een volk dat komen zal, zal de stad en het heiligdom te gronde richten. Het einde ervan zal zijn in de overstromende vloed en tot het einde toe zal er oorlog zijn, verwoestingen waartoe vast besloten is. Hij zal voor velen het verbond versterken, één week lang. Halverwege de week zal Hij slachtoffer en graanoffer doen ophouden. Over de gruwelijke vleugel zal een verwoester zijn, zelfs tot aan de voleinding, die, vast besloten, uitgegoten zal worden over de verwoeste.

Jezus Christus geeft een aantal van die omstandigheden weer. Maar Paulus doet dit ook in zijn brief aan de Thessalonicenzen, het tweede hoofdstuk.

In dat hoofdstuk waarschuwt Paulus, net als Jezus Christus, dat de mensen (Christenen) moeten oppassen niet verleid te worden. Ook niet door uitingen van de geest; ook niet door woorden die uitgesproken worden; door geschriften die geschreven zijn. Al die uitingen zijn gewoonweg niet te vertrouwen; ze zijn allemaal menselijk van aard.

Deze uitspraken van Jezus Christus en van Paulus bevestigen wat ik hiervoor al vaker geschreven heb, dat **alleen de Bijbel** het ware verhaal kan vertellen. En lees voor Bijbel maar de naam van Jezus Christus, want Hij is het levendgemaakte woord --- Rhema --- (Joh. 1:1)

Mag een Christen vandaag de dag dan geen uitingen van de geest bijwonen?

Mag een Christen vandaag de dag niet naar gesproken woorden luisteren, van wie dan ook? Of boeken en tijdschriften lezen die over God Almachtig gaan?

Natuurlijk wel.

Maar **alleen de Bijbel** is door Goddelijke inspiratie tot stand gekomen.

Uitingen van de geest; het gesproken woord; het geschreven woord; ze kunnen allemaal nooit perfect zijn en zullen gekleurd zijn door diegenen die ze uitgesproken heeft of beschreven heeft. Ja ook *mijn mijmeringen*.

Want alles staat onder de gebrokenheid van deze wereld door de zondeval van de eerste mens. **Alleen de Bijbel**, lees Jezus Christus, is daarboven verheven.

----- .. -----

Ik moet alles toetsen wat ik zie, hoor en lees aan Jezus Christus. Ik moet de Bijbel niet aan de kant schuiven, maar de Bijbel moet mijn hoofdkussen zijn waar ik elke nacht op slaap.

Jezus Christus is de weg, de waarheid en het leven. (Joh. 14:6). Daar kan geen past(o)r, voorganger, auteur of wie dan ook tegen op.

Paulus gaat verder in II Thess. 2:3, dat die dag (het einde der wereld) niet eerder komt, tenzij eerst de afval gekomen is door de mens der wetteloosheid (satan).

Kijk nu eens naar deze tijd.

📖 Joh. 1:1 In het begin was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God.

📖 Joh. 14:6 Jezus zei tegen hem: Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven. Niemand komt tot de Vader dan door Mij

📖 II Thess. 2:3 Laat niemand u op enigerlei wijze misleiden. Want die dag komt niet, tenzij eerst de afval gekomen is en de mens van de wetteloosheid, de zoon van het verderf, geopenbaard is,

Nadat in de VS in de jaren zestig geloofsuitingen werden verwijderd uit publieke gebouwen en uit openbare scholen, werd nog geen tien jaar later abortus in 1973 gelegaliseerd. Met miljoenen slachtoffers per jaar.

Want buiten de 43,8 miljoen kinderen die op deze wijze wereldwijd werden vermoord in 2008, waarvan 1,2 miljoen geregistreerde abortussen in Europa in 2007, zijn er ook vrouwen die overlijden aan abortus.

Is dát geen wetteloosheid ten top?

Met de scheiding tussen kerk en staat in de jaren zestig in de VS, werd ook de eed herroepen die president Lincoln (de eerste president van de VS) heeft afgelegd tijdens zijn inauguratie, in de st. Pauls's Chappel (aan de rand van Ground Zero in New York). Dat Amerika aan God Almachtig toegewijd zou zijn en blijven!

----- ... -----

Alles wordt goedgepraat.

- Euthanasie wordt goedgepraat;
- Relaties en samenlevingsvormen die door God Almachtig niet gewenst zijn, wordt goedgepraat;
- Dat het verschil tussen arm en rijk alleen maar groter wordt, wordt goedgepraat;
- Dat er miljoenen mensen op de vlucht zijn geslagen voor geweld, onderdrukking en oorlogen, wordt goedgepraat;
- Dat vluchtelingen geen hulp hoeven te krijgen van '*het rijke westen*' wordt goedgepraat;
- Dat er miljoenen mensen sterven aan de gevolgen van honger, terwijl er in '*het rijke westen*' tonnen en tonnen aan voedsel jaarlijks wordt weggegooid, wordt goedgepraat.

Het zijn allemaal flagrante voorbeelden van wetteloosheid. En bovenstaand lijstje kan nog wel met tientallen andere voorbeelden aangevuld worden.

----- ... -----

De mensen vandaag de dag moeten niet veel meer hebben van normen en waarden die vanuit een christelijke levenshouding Nederland hebben gevormd tot wat zij qua rijke natie nu is.

Steeds meer mensen moeten niets meer hebben van een God Almachtig in hun leven die voor hen bepaalt welke koers zij het beste kunnen varen in hun leven.

Ik kwam het volgende tegen op internet (bron. rkforum.activeboard.com/t58211765/achteruitgang-kerkbezoek-in-nederland-sinds-1965-is-98/)

Tussen 1900 en 1965 was er nauwelijks verval in de geloofspraktijk, na 1965 ging het zeer snel bergafwaarts. Iets wat je overigens ook in andere landen wel ziet, maar Nederland behoort wel tot die landen die de kroon spannen.

Op dit moment is de achteruitgang van mensen die zondags (of evt. zaterdagavond) de kerk bezoeken in absolute aantallen 98%; als je de bevolkingsaanwas sinds 1965 meetelt is de achteruitgang zelfs nog groter. Maar laten we uitgaan van 98% achteruitgang.

Het verval is op dit moment enorm, niet in Nederland alleen, maar helemaal in het 'rijke' westen.

Veel mensen laten zich verleiden door de wereld.

En alhoewel nog steeds iets meer dan de helft van de Nederlandse bevolking zegt gelovig te zijn, komt het merendeel van hen niet meer in religieuze samenkomsten van welke aard dan ook.

Is dat niet hetgeen waar Paulus over spreekt? de afval?

----- ... -----

Paulus gaat verder; in vers 4 van II Thess. 2 zegt hij dat de tegenstander van God Almachtig (satan) zich verheft boven al wat God genoemd is of als God vereerd wordt, zodat hij als God in de tempel van God gaat zitten en zich voordoet als God.

 2 Thess.2:4 de tegenstander, die zich ook verheft boven al wat God genoemd of als God vereerd wordt, zodat hij als God in de tempel van God gaat zitten en zichzelf als God voordoet

Klinkt dat niet heel bekend in de oren? Is dat niet precies dezelfde reden waarom satan uit de hemel gegooid is? Omdat hij gelijk wilde zijn aan God Almachtig? Ja zelfs meer als God wilde wezen?

Al hoewel hij om die reden uit de hemel is gezet, is hij zijn ambities nog niet kwijt. En heeft hij destijds in de hemel geprobeerd de engelen van God Almachtig achter zich te krijgen (waarvan uiteindelijk een derde met hem meegegaan is).

Nu doet satan precies hetzelfde, maar niet onder de engelen, maar onder de mensen, en velen volgen hem.

 Jes. 14:12-15 Hoe bent u uit de hemel gevallen, morgenster, zoon van de dageraad! U ligt geveld op de aarde, overwinnaar over de heidenvolken! En ú zei in uw hart: Ik zal opstijgen naar de hemel; tot boven Gods sterren zal ik mijn troon verheffen, ik zal zetelen op de berg van de ontmoeting aan de noordzijde. Ik zal opstijgen boven de wolkenhoogten, ik zal mij gelijkstellen met de Allerhoogste. Echter, u bent in het rijk van de dood neergestort, in het diepst van de kuil!

 Ez. 28:14-17 U was een cherub die zijn vleugels beschermend uitspreidt. Daarvoor heb Ik u aangesteld. U was op Gods heilige berg, u wandelde te midden van vurige stenen. Volmaakt was u in uw wegen, vanaf de dag dat u geschapen werd, totdat er ongerechtigheid in u gevonden werd.

Door de overvloed van uw handel vulde men uw midden met geweld, en ging u zondigen. Daarom verbande Ik u van de berg van God, en deed Ik u verdwijnen, beschermende cherub, uit het midden van de vurige stenen. Vanwege uw schoonheid werd uw hart hoogmoedig, u richtte uw wijsheid te gronde vanwege uw luister. Ik wierp u ter aarde, Ik stelde u voor koningen opdat zij op u neer zouden zien.

Bovenstaande verzen worden door de kerken en gemeenten gebruikt om aan te tonen dat satan eens door God Almachtig als goede engel is geschapen, maar dat hij gevallen is door zonde.

Zoals in mijn mijmeringen vaker is beschreven kan deze versie ook betwijfeld worden omdat bovenstaande Bijbelgedeelten gaan over de koning van Tyrus en de koning van Babel. Dat zijn mensen van vlees en bloed, terwijl satan geest is. En leg daarbij ook Jes. 54:16 waar staat dat God Almachtig de verwoester geschapen heeft om te verwoesten!

Maar waar ik naar toe wil is dat Jezus Christus hier in Matt. 24:15 spreekt over de gruwel van verwoesting, waarvan gesproken is door de profeet Daniël. Dat deze zal staan **op de heilige plaats**.

En met die heilige plaats wordt over het algemeen de tempel bedoeld.

En is die heilige plaats nu niet de kerk?

Is dát niet wat Paulus beschrijft in Thess. 2? Dat het voor mensen zichtbaar zal zijn dat satan zich als God Almachtig in de kerk nestelt en doet alsof hij God is?

Is dit dan de Rooms Katholieke Kerk?

Die kerk die al vanaf het jaar 321 na Christus, te beginnen bij keizer Constantijn, maar één doel lijkt te hebben en dat is de vernietiging van het Joodse volk?

Dat is hard! Maar lees het boek *'het grote conflict maar eens'* en daarna *'weg uit Babylon'*. De feiten spreken voor zich.

Is het niet dat de Rooms Katholieke kerk in haar bestaan, als geen andere organisatie duizenden Christenen de dood heeft ingejaagd? Van de kruistochten tot de reformatie? Wie zou daar achter zitten?

Satan zelf toch?

En heel veel mensen geloven in zijn werk zonder in de gaten te hebben dat het satan zelf is die er achter zit.

Hoe kun ik het anders rijmen dat het Vaticaan zelfs de Palestijnse staat erkend heeft? Die staat die in haar grondvesten heeft staan dat de staat Israël vernietigd moet worden?

Kent de Rooms Katholieke kerk de Bijbel dan niet?

📖 Jes. 54:16 Zie, Ik heb de smid geschapen die het kolenvuur aanblaast en wapentuig vervaardigt, geschikt voor zijn doel; en Ik heb de verwoester geschapen om te gronde te richten.

📖 Matt. 24:15 Wanneer u dan de gruwel van de verwoesting waar over gesproken is door de profeet Daniël, zult zien staan op de heilige plaats – laat hij die het leest, daarop letten!

Heeft de grote reformator Maarten Luther niet aan het eind van zijn leven een boekje geschreven waarin hij het Joodse volk afschildert als bloeddorstig, wraakzuchtig, geldgierig?

En dat deze 'grote' Maarten Luther verder schrijft: *'hun synagogen in brand te steken, hun huizen moeten worden afgebroken en vernietigd worden, hun boeken, hun Talmoed, hun wetsrollen moeten hen afgenomen worden'*,

en dan eindigt hij met dezer woorden: *'Geachte vorsten en edelen die Joden in uw gebied hebt, als u dit advies niet past, vindt dan iets beters, opdat gij en wij allen zullen worden bevrijd van deze ondraaglijke last, deze duivels, de Joden'*.

Het zijn *mijn mijmeringen*, maar ik kan oprecht aanraden om het doen en laten van de Rooms Katholieke kerk goed in de gaten te houden, maar hen niet alleen!

----- ... -----

Jezus Christus zegt dat wanneer **dát** allemaal zichtbaar is geworden, de dag van de wederkomst nabij is. En ja, vandaag de dag is het verval enorm; is de wetteloosheid enorm; verkilt de liefde voor de medemens met de dag.

Of het nu gaat om het migratieprobleem (een duur woord voor vluchtelingen); of bijvoorbeeld het privatiseren van de zorg; het geld speelt overal de hoofdtoon. En dat is precies wat satan wil.

De mens egoïstisch maken; de mens bij God Almachtig vandaan trekken; de mens onzedelijker en immoreler maken; de mens gelijk aan God willen laten zijn. En dat allemaal om het scheppingswerk van God te vernietigen. En hij zal een heel eind komen.

Ik lees in de Bijbel dat het hem vergund is voor een bepaalde tijd om zijn vernietigende werk te doen. **Maar de tijd is bepaald.**

Zoals satan in Job 1 toestemming kreeg van God Almachtig om Job te slaan, maar niet om hem te doden, zo is het vandaag de dag nog steeds zo. Satan mag en kan alleen die ruimte gebruiken die God hem gegeven heeft. God is soeverein. God is in-control.

Met andere woorden: de tijd staat vast die satan voor zijn verwoestende werk krijgt. En die tijd is zelfs ingekort door God Almachtig.

Omdat het werk van satan zo desastreus was en is, dat wanneer de tijd die hem gegund was op aarde om zijn vernietigende werkt te doen, te lang zou zijn, de kans groot was dat er niemand, maar dan ook niemand meer zou zijn die hem zou kunnen weerstaan.

Met andere woorden, er zou geen Christen overblijven!

Maar de dagen zijn ingekort waarin satan zijn vernietigende werk kan doen, totdat; totdat

De wederkomst van Christus (Mattheüs 24:23-31, Markus 13:24-32, Lukas 21:25-33)

Markus en Lukas beschrijven dat er na die grote verdrukking **nog** een signaal te zien zal zijn voordat Jezus Christus terugkeert op de aarde. Namelijk dat de zon verduisterd zal worden en de maan haar schijnsel niet zal geven. Dat de sterren van de hemel zullen vallen en dat de krachten in de hemel heftig bewogen zullen worden.

Dit doet mij heel erg denken aan het moment dat Jezus Christus stierf aan het kruis van Golgotha. Ook toen was er een duisternis die drie uur lang duurde. De zon gaf haar schijnsel niet. En als dit wereldwijd zo was, dan was aan de andere kant van de wereld de maan ook niet meer zichtbaar. En er was een grote aardbeving.

Jezus Christus waarschuwt nog een keer voor de valse profeten die zullen opstaan. En dat deze zelfs wonderen en tekenen zullen doen waar zelfs de wedergeboren Christenen door in verleiding zullen komen (de uitverkorenen).

Ik moet niet vergeten dat satan hier achter zit.

Zoals hij de eerste mens aansprak in Gen. 3:4-5 met mooie woorden die erg leken op wat God Almachtig had gezegd, zo zal satan ook in deze tijd met vrome en mooie woorden proberen de wedergeboren Christenen te verleiden. Of het nu door woorden of geschriften is; of het nu door rijkdom of door macht gebeurt; het maakt hem niet uit.

Ik heb al eerder in *mijn mijmeringen* geschreven dat het satan niet uitmaakt hoe ik van het paard val, of dit linksom of rechtsom gebeurt, **als** ik er maar van af val. Want daarmee kan hij dan weer God Almachtig aanvallen, en dat is zijn uiteindelijke hoofddoel.

Satan wil God Almachtig zijn. Hij wil nog méér dan God zijn. Dat is ook de reden dat satan als geen ander de Bijbel kent. Want als ik wedergeboren Christenen wil verleiden, die de Bijbel goed kennen, moet ik dus meer weten.

Jezus Christus zegt hier om niet de hele wereld af te reizen om naar dit soort mensen heen te gaan.

📖 Gen. 3:4-5 Toen zei de slang tegen de vrouw: U zult zeker niet sterven. Maar God weet dat, op de dag dat u daarvan eet, uw ogen geopend zullen worden en dat u als God zult zijn, goed en kwaad kennend.

En met alle respect: maar ik heb in de afgelopen jaren toch wel manifestaties gezien. Ik denk met name aan de genezingsbijeenkomsten van Todd Bentley, die de hoofdpersoon was in de Lakeland Revival, waarvan ik mij openlijk durf af te vragen of dit van God Almachtig was, Maar zo zijn er meer geweest.

----- ... -----

Ik heb mij altijd openlijk afgezet tegen de hype die sommige 'Bijbelleraren', 'Profeten', 'Evangelisten', of hoe zij zich ook maar noemen, veroorzaakten.

Voor mij geldt een simpel uitgangspunt.

Jezus Christus is na Zijn opstanding naar de hemel gegaan. Fysiek is Hij hier niet meer op deze aarde, maar Hij zit nu aan de rechterhand van God de Vader. Hij heeft de Heilige Geest naar deze aarde gestuurd omdat Jezus Christus in het menselijk lichaam maar op één plaats tegelijk kon zijn. En daardoor maar een beperkt aantal mensen tegelijk kan bereiken.

God Almachtig is Geest en de Geest kan overal op de wereld tegelijkertijd werken en zodoende veel meer mensen tegelijkertijd bereiken. Volgens mij is dát de reden dat Jezus Christus naar de hemel is gegaan.

Maar mijn uitgangspunt is dan, dat wanneer de Heilige Geest overal op de aarde tegelijkertijd kan werken, dat Hij dat dus ook in Nederland kan doen. Door Nederlandse Christenen heen!

Daarbij komt nog een heel belangrijk ander uitgangsprincipe van mij.

Jezus Christus heeft de kinderen van God Almachtig, die God het cadeau van het geloof gegeven heeft, de macht gegeven om wonderen en tekenen te doen. En dan met name genezingen, bevrijdingen, ja zelfs opwekkingen uit de dood.

Die kracht hebben de wedergeboren Christenen niet gekregen voor hun eigen belang. Maar die kracht hebben zij gekregen om te helpen de bolwerken te slechten die tegen God zijn. (II Kor. 10:3-6 ^{NBV}).

Als wedergeboren Christenen die kracht in zich hebben, waarom moeten zij dan naar andere Christenen toegaan (waar in de wereld dan ook) om daar hun werken te zien doen en hun woorden te horen?

📖 II Kor. 10:3-6 ^{NBV} We leven wel in deze wereld, maar vechten niet met de wapenen van dee wereld. De wapens waarmee wij ten strijde trekken dienen niet ons eigen belang, maar zijn er om met hun kracht bolwerken te slechten voor God.....

Ik geloof daar niet in, zonder de bediening van die mensen te betwijfelen. Als wedergeboren Christenen zouden weten welke kracht en macht zij in zich hebben, dan zouden er hier in Nederland veel meer wonderen en tekenen verricht worden.

Nu moeten mijn woorden niet verkeerd verstaan worden.

Ik zeg dus **NIET** dat alle grote evangelisten, Bijbelleraren en profeten waar ter wereld 'vals' zijn, of niets te zeggen zouden hebben.

Ik zeg alleen dat wedergeboren Christenen zich bewust moeten zijn van de kracht die **zij zelf** in zich hebben. Dat zou veel gereis voorkomen.

Er zijn toch een aantal van deze 'beroemde' evangelisten die toch wel veel aan eigendunk hebben. Keurig in de kleren; gouden microfoons; eigen vliegtuigen; dure hotels; en noem maar op.

Ik wijs dan altijd graag naar Johannes de Doper. Hoe bereikte hij de mensen?

En kijk eens naar Jezus Christus Zelf, die zegt in Matt. 8:20 dat zelfs de vogels een nest hebben, maar dat Hij geen plaats heeft om Zijn hoofd te rusten te leggen.

📖 Matt. 8:20 En Jezus zei tegen hem: De vossen hebben holen, en de vogels in de lucht nesten, maar de Zoon des mensen heeft niets waarop Hij het hoofd kan neerleggen.

-----,..-----

Hoe zal ik weten dat de tijd nabij is dat Jezus Christus op deze aarde komt?

- Kijk naar de omstandigheden die in het Mattheüs en Markus Evangelie staan beschreven;
- Velen zullen zich Christus noemen en mensen verleiden;
- Het horen over oorlogen en geruchten van oorlogen;
- Er zullen hongersnoden zijn;
- Er zullen besmettelijke ziekten zijn;
- Er zullen aardbevingen zijn;
- Christenen zullen gearresteerd worden, en zij zullen vermoord worden;
- Christenen zullen overal ter wereld gehaat worden;
- Christenen die de druk niet aankunnen zullen andere Christenen die wel blijven staan, verraden en aangeven bij de autoriteiten;
- Er zullen valse profeten opstaan en vele Christenen misleiden;
- De wetteloosheid zal enorm zijn;
- De liefde zal verkild zijn

Jezus Christus zal naar deze wereld komen. En de hele wereld zal het weten. Zoals de bliksem van oost naar west langs het firmament scheert, zo snel zal iedereen weten dat Jezus Christus teruggekomen is.

Een derde herkenningpunt (die ook al in punt 1 genoemd is) zal de enorme verdrukking en vervolging van de Christenen zijn. De Holocaust uit de tweede wereldoorlog is daar al een voorbeeld van. Of was de Holocaust al die enorme verdrukking en vervolging waar Jezus Christus over sprak?

Want Jezus Christus was een Jood, en Hij sprak hier tegen Joden. En ook Mattheüs was de schrijver die schreef aan de Joden. Maar het zichtbare punt zal zijn dat de zon verduisterd zal worden en de maan zal haar schijnsel niet meer geven. De sterren zullen uit de hemel vallen en dat de hele hemel heftig bewogen zal worden.

Ik weet niet hoe ik dit moet vertalen, of wat ik mij hierbij moet voorstellen.

Wat ik wel weet is dat iedereen zal merken dat er iets gebeurt. Ik bedoel; als de zon normaal gesproken opgaat over rechtvaardigen en onrechtvaardigen; dat de maan normaal gesproken schijnt over gelovigen en ongelovigen; en dat gebeurt dan ineens niet meer; als de zon niet meer schijnt; de maan niet meer zichtbaar zal zijn; dan weet iedereen op deze aarde dat er iets schokkends aan staat te komen of aan het gebeuren is!.

Dit is niet alleen weggelegd voor Christenen, **iedereen** zal het zien.

De Christenen zullen zich dan verheugen want hun Meester, Redder en Verlosser, Jezus Christus van Nazareth Die in het vlees gekomen is, komt terug.

Tegelijkertijd zal iedereen die Jezus Christus niet aangenomen heeft als Redder en Verlosser; huilen en rouw bedrijven;

- Dan zullen zij zich de haren uit het hoofd trekken omdat dan ineens zichtbaar zal wezen welke daden zij verricht hebben;
- Dan zal ineens zichtbaar zijn hoe zij de verkeerde keuzes hebben gemaakt;
- Dan zal voor hen de helse periode die zij zichzelf gecreëerd hebben, zijn als *de hel* waarover in de Bijbel gesproken wordt;

- Dan zullen zij letterlijk kennismaken met satan die dan volledig geopenbaard zal wezen als een onderdrukker en een vernietiger. Een tiran die geen vrienden heeft, maar alleen maar verwoestend te keer gaat.

Jezus Christus zal komen zoals Hij ook naar de hemel is gegaan, (Hand.1:9) Op de wolken. En de grote kracht en heerlijkheid waar hierover geschreven wordt zal zichtbaar zijn in het feit dat iedere Christen dit zal zien.

Waar ook ter wereld zullen tegelijk de wolken opengaan. Dus de wolken in Australië zullen opengaan, maar tegelijkertijd zullen de wolken in Nederland opengaan. De mensen in Alaska zullen Jezus Christus zien komen uit de wolken en tegelijkertijd zullen de mensen in Zuid Afrika dit zien. Het zal een gebeurtenis van ongekende grootte zijn.

Verdriet en gejuich zullen hand in hand gaan. En dan dat luide bazuingsgeschal van de engelen. Wat een gebeurtenis.

1. Nadat Jezus Christus zichtbaar vanuit de wolken op de aarde is neergedaald, zal er **nog** een gebeurtenis zijn van ongekende omvang.

De uitverkorenen van de Heer zullen uit alle uithoeken van de wereld bijeengebracht worden. Het twee-stammenrijk én het tien-stammenrijk van het volk Israël. Juda en Benjamin zullen herenigd worden met hun tien broederstammen die in ±722 voor Chr. verbannen zijn naar Assyrië en daar nooit meer uit teruggekomen zijn. Het volk Israël is het uitverkoren volk van God Almachtig dat Hij Zich ten eigendom heeft gemaakt (Ps. 135:4).

Ik heb in *mijn mijmeringen* al eerder verteld dat ik geloof dat de wedergeboren Christenen (uit alle tijden); die God Almachtig **in** Jezus Christus aanbeden hebben én die zo een grote liefde hebben voor het volk Israël, dat **zij** de nakomelingen blijken te zijn van Efraïm, het tien-stammenrijk.

Want God heeft Zich het volk Israël ten eigendom gemaakt (Ps. 135:4). Het **hele** volk Israël. En God heeft ook beloofd dat het **hele** volk Israël eens weer herenigd zal worden. (Hos. 1:11, Zach. 8:7-8)

----- ... -----

Hand. 1:9 En nadat Hij dit gezegd had, werd Hij opgenomen terwijl zij het zagen, en een wolk onttrok Hem aan hun ogen.

Ps. 135:4 Want de HEERE heeft Zich Jakob verkoren, Israël als Zijn per-soonlijk eigendom

Hos. 1:11 Dan zullen de Judeeërs bijeengebracht worden samen met de Israëlieten. Zij zullen voor zich één Hoofd aanstellen en uit het land oprukken; want groot zal de dag van Jizreël zijn

Zach. 8:7-8 Zo zegt de HEERE van de legermachten: Zie, Ik ga Mijn volk verlossen uit het land waar de zon opkomt en uit het land waar de zon ondergaat. Ik zal hen hierheen brengen, zij zullen midden in Jeruzalem wonen. Zij zullen Mij tot een volk zijn, en Ik zal hun tot een God zijn, in waarheid en in gerechtigheid.

Dan zegt Jezus Christus dat de gieren zijn op de plek waar het dode lichaam is.

Voor mij is dit een opmerkelijke uitspraak, want waar slaat dit op?

Ik heb eens ergens gelezen dat het lichaam slaat op de kerk of gemeente. Dat het lichaam **dood** is, wil dus zeggen dat de kerk c.q. de gemeente dood is.

Is dat zo? Zijn alle denominaties dood?

Neen, dat geloof ik niet. Maar wordt hier niet de Rooms Katholieke kerk mee bedoeld? De kerk die in alle eeuwen zoveel Christenen om het leven heeft gebracht omdat zij niet wilden buigen voor de paus en voor haar gezag? Die kerk die zo rijk is aan bezit, maar zo weinig doet aan de core-business die in de Bijbel beschreven staat. Is die kerk niet dood?

Zijn de heiligen, de wedergeboren Christenen niet de gieren die zich te goed zullen doen aan de bezittingen van de Rooms Katholieke kerk in de eindtijd?

Ik weet het niet. Maar alleen al de gelijkenis dat heiligen (apart gezette mensen) gieren zijn, staat mij niet zo aan.

Ik wil het dichterbij huis zoeken. De wedergeboren Christenen zijn het Lichaam van Jezus Christus, de bruid. Maar ik ben ook een geestelijk lichaam. En uit de woorden van Jezus Christus hoor ik een waarschuwing dat ik de verantwoordelijkheid heb om zorg te dragen voor een gezond (geestelijk) lichaam, zodat dit lichaam kan leven.

Het lichaam kan alleen leven wanneer het verbonden is door de Heilige Geest met Jezus Christus Zelf. Net zoals een trolleybus alleen kan rijden zolang hij verbonden is met de rijdraden die boven de weg hangen. Gaat de chauffeur van de trolleybus een andere kant op, dan zal direct de verbinding met de rijdraden verbroken zijn en zal de bus dus tot stilstand komen.

Zo is het ook met een gezond (geestelijk) lichaam. Zolang ik verbonden ben met Jezus Christus door de Heilige Geest, leef ik. Ga ik een andere kant op, dan zal mijn (geestelijk) lichaam sterven en een speelbal worden van de gieren, die ik hier satan en zijn demonen noem. Zij zullen mijn lichaam verorberen zodat er niets meer van over blijft.

Is het niet zo dat elke wedergeboren Christen dagelijks de gieren op zich zien loeren?

Maar die gieren kunnen niets doen, omdat de Levendmakende kracht van God de Vader in ons is.

Maar de oproep van Jezus Christus is hier nogmaals :

***Blijf verbonden met Mij,
en God de Vader zal je door Mij heen het Leven geven.***

-----...-----

Terug naar de woorden die Paulus schrijft in de tweede brief aan de Thessalonicenzen. In vers 2 van hoofdstuk 2 schrijft Paulus dat de gemeente voorzichtig moet zijn met uitingen die de wederkomst van Jezus Christus zouden betreffen. Zelfs als er brieven worden geschreven naar de gemeente van Paulus of namens Paulus.

II Thess. 2:2 dat u niet snel aan het wankelen wordt ge-bracht of verschrikt, niet door een uiting van de geest, niet door een woord, en ook niet door een brief die van ons afkomstig zou zijn, alsof de dag van Christus al aangebroken zou zijn.

Eigenlijk zegt Paulus hier wat ik ook altijd verkondig: 'Ga naar de Bron, **dat is de Bijbel**, en toets datgene wat gezegd, gedaan of geschreven wordt aan de Bijbel, want de Bijbel **IS** Jezus Christus'.

Daarom heb ik die hoofdstukken uit Matt. 23 en 24 hier ook herhaald, omdat **dààr** Jezus Christus Zelf spreekt.

-----...-----

Uit het Bijbelboek Openbaring kan ik lezen dat satan twee grote handlangers heeft. De antichrist en de valse profeet. Maar deze laatste twee doen niets zonder dat het hen is ingegeven door satan zelf.

Dit illustere trio zal zich in de laatste dagen (weken, maanden jaren) voordat Jezus Christus terugkomt volledig openbaren. Maar omdat zij veel wonderen en tekenen zullen doen en omdat zij zich vanuit de kerk zullen manifesteren, zullen heel veel gelovigen door hen op een dwaalspoor worden gebracht.

God Almachtig laat dit gebeuren om zijn kinderen te toetsen. Zoals Hebr. 4:12 het al zegt. Alleen het woord van God is betrouwbaar en alleen met dit woord van God (**dat is de Bijbel**) kan de waarheid zichtbaar blijven. Daarom is het satan er alles aan gelegen dat de Christenen zich niet meer laten onderwijzen vanuit de Bijbel zelf. Daarom is het satan er alles aan gelegen dat de Christenen niet meer in de Bijbel lezen.

Hebr. 4:12 Want het Woord van God is levend en krachtig en scherper dan enig tweesnijdend zwaard, en het dringt door tot op de scheiding van ziel en geest, van gewrichten en merg, en het oordeelt de overleggingen en gedachten van het hart.

Het is toch veel eenvoudiger om naar mensen te luisteren die daarvoor 'gestudeerd' hebben en elke zondag op de kansel staan te preken.

Nu zeg ik niet dat alle voorgangers en sprekers dwaalleer verkondigen. Ik zeg alleen dat ik alles moet toetsen in Gods Woord, of wat gezegd is en wordt ook daadwerkelijk zo is, ongeacht wie het zegt.

Paulus waarschuwt de gemeente van de Thessalonica om nuchter te zijn en te blijven. Tegelijkertijd word ik als wedergeboren Christen ook gewaarschuwd om nuchter te zijn en te blijven.

Jezus Christus Zelf en Paulus geven genoeg aanwijzingen waaraan ik de tijd kan herkennen waarin ik leef. En ja, er is nu al veel wetteloosheid; ja, de liefde verkilt steeds meer en meer; het individualisme is nog nooit zo sterk aanwezig geweest als nu. Maar toch..... het is nog niet de tijd.

Opwekking tot standvastigheid

God Almachtig **in** Jezus Christus roept Zijn kinderen. Zijn kinderen komen uit het volk dat God Zich ten eigendom heeft gemaakt, en dat is het volk Israël. Het volk Israël dat ik nu ken bestaat hoofdzakelijk uit de stammen Benjamin en Juda. Ik ben ervan overtuigd dat de tien andere stammen over de hele wereld verspreid zijn en dat **dàt** de wedergeboren Christenen uit alle tijden zijn.

Waar kan ik hen aan herkennen?

Wedergeboren Christenen aanbidden Eén God, en dat is God Almachtig **in** Jezus Christus. En de wedergeboren Christenen hebben het (hele) volk Israël lief. **Dàt** zijn de nieuwtestamentische herkenningstekens van Gods volk. De oudtestamentische herkenningstekens van het volk van God Almachtig zijn de sabbatsviering en de besnijdenis. Deze worden tot op de dag van vandaag gehouden door de Joden. De Joden geloven ook niet in het nieuwe testament.

Zoals ik al eerder heb geschreven is het Gods plan dat eerst het volk Israël herenigd wordt (Hos. 1:11). Dus de stammen Juda en Benjamin worden herenigd met de andere tien stammen. Deze tien stammen moeten eerst allemaal naar de roep van God Almachtig horen. Daarom moeten ik blijven evangeliseren. Totdat het getal vol zal zijn van Gods kinderen.

Hos. 1:11 Dan zullen de Judeeërs bijeengebracht worden samen met de Israëlieten. Zij zullen voor zich één Hoofd aanstellen en uit het land oprukken; want groot zal de dag van Jizreël zijn

Ik ben als wedergeboren Christen geroepen door God Almachtig **in** Jezus Christus.

God Almachtig heeft mij 'apart' gezet voor Hem. Dat heet 'heiliging' door de Heilige Geest die mij daar dagelijks op aanspreekt.

En dat doet de Heilige Geest bijvoorbeeld door de achtendertig punten uit de eerste brief aan de Thessalonicenzen onder de aandacht te brengen. Hierdoor groeit mijn liefde tot de broeders en zusters en tot alle mensen. Het gevolg daarvan is weer dat God Almachtig mijn hart versterkt tot onberispelijkheid in heiliging.

Mijn liefde voor de medemens wordt groter, God Almachtig maakt mijn hart sterker. Daardoor wordt mijn liefde voor de medemens weer groter en God maakt mijn hart weer sterker. En dat gaat zo maar door.

Het is God Almachtig die het doet en bewerkt. Zodoende groei ik steeds meer naar het Beeld van God zoals Hij mij geschapen heeft (Gen. 2:7).

📖 Gen. 2:7 toen vormde de HEERE God de mens uit het stof van de aardbodem en blies de levensadem in zijn neusgaten; zo werd de mens tot een levend wezen.

II Thessalonicenzen

Hoofdstuk 3

Verzoek om voorbede

Paulus en diegenen die met hem opgetrokken hebben, zoals Silvanus, Timotheüs, Silas, Barnabas en vele anderen, hebben het niet gemakkelijk gehad. Als ik de Handelingen vanaf de bekering van Paulus lees (hoofdstuk 9), dan lees ik hoe hij verdrukking en vervolging aan den lijven heeft meegemaakt.

Uitgescholden, met stokslagen geslagen, gestenigd, in de gevangenis gegooid. Paulus heeft het allemaal meegemaakt omwille van het Evangelie. Maar omdat zijn bekering zó krachtig was had Paulus nog maar één doel voor ogen had: het verkondigen van het Evangelie van Jezus Christus. Eerst aan de Joden en later ook aan de 'heidenen'. Ondanks alle verdrukking en vervolging die hij meemaakte.

Paulus heeft het aan den lijve meegemaakt dat er slechte en boosaardige mensen op deze wereld rondlopen. Mensen die God Almachtig **in** Jezus Christus afgewezen hebben en daardoor een gretig gereedschapstuk zijn geworden van satan. Satan werkt door deze mensen heen (Ef. 6:12).

Ook in de tijd waarin ik nu leef zijn er streken en landen waar Christenen met deze slechte en boosaardige mensen te doen hebben. Lees bijvoorbeeld maar eens het boek '*het dwaze van God*' van de schrijver Nik Ripken. Daarin lees ik dat er ook vandaag de dag veel Christenen zijn die geslagen worden, uitgescholden, gedood of in de gevangenis geworpen worden.

In Nederland ken ik dat niet. Ik ken geen vervolging en verdrukking. Tenminste niet fysiek gezien. Maar heb ik in Nederland niet dagelijks te maken met '*de krachtige dwaling die God gezonden heeft*'? (II Thess. 2:11). Heb ik in Nederland niet zó een overvloed aan bezit, gezondheid, veiligheid en vrede, dat ik daaraan zó vast ben komen te zitten dat ik daarmee God Almachtig **in** Jezus Christus aan de kant heb gezet?

Paulus roept mij op; waar ik ook ben; wat mijn omstandigheden ook mogen zijn; hoe mijn gezondheid ook mag zijn; hoe groot of weinig mijn bezit hier op aarde ook mag zijn; dat ik stand zal houden en daarmee God Almachtig **in** Jezus Christus zullen verheerlijken.

☞ Ef. 6:12 Want wij hebben de strijd niet tegen vlees en bloed, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers van de duisternis van dit tijdperk, tegen de geestelijke machten van het kwaad in de hemelse gewesten

☞ II Thess. 2:11 En daarom zal God hun een krachtige dwaling zenden, zodat zij de leugen geloven

Als ik geschreven heb dat God Almachtig;

- een plan gemaakt heeft al ver voor de schepping van deze aarde;
- dat ik een geestelijk wezen ben die al mét God Almachtig was vóór de schepping van deze aarde;
- dat mijn lichaam van vlees en bloed hier op aarde niet méér is dan een 'aardse tent' (II Kor. 5:1) waarin mijn geest woont;
- dat na het sterven van mijn lichaam van vlees en bloed mijn geest door zal leven;

Dan hoef ik geen professor te zijn om te weten dat de tijd dat ik op aarde leef een stofje is in de eeuwigheid. In de Bijbel staat dat ik tachtig, misschien negentig jaar zal worden. Maar wat zijn die jaren in de eeuwigheid?

Waarschuwing tegen een ongeregeld leven

Ik lees in de brieven van Paulus aan de Thessalonicenzen twee grote thema's.

De eerste is hoe ik als wedergeboren Christen zal leven en mij zal gedragen hier op aarde in mijn lichaam van vlees en bloed.

Het tweede grote thema dat Paulus aansnijdt is de wederkomst van onze Here Jezus Christus.

In de eerste brief aan de Thessalonicenzen heeft Paulus al uitgebreid geschreven hoe hij, Silvanus en Timotheüs kosteloos hebben gewerkt in de gemeente van Thessalonica. Nooit hebben zij iets gevraagd van de mensen in de vorm van huisvesting, eten of levensonderhoud. Dag en nacht hebben zij gewerkt. Overdag in het beroep dat Paulus had, tentenmaker; in de avonden en s'-nachts brachten zij het onderwijs van het Evangelie van Jezus Christus naar de mensen.

Paulus heeft in die eerste brief aan de Thessalonicenzen een kleine achtendertig punten opgenoemd waaraan ik het leven van een goed Christen zou kunnen herkennen. Maar ik neem altijd liever de zaligsprekingen van Jezus Christus uit de Bergrede (Matt. 5:1-21) als uitgangspunt. Want de achtendertig punten die Paulus hier beschrijft vallen allemaal onder de zaligsprekingen van de Here Jezus Christus.

Is dat dan allemaal haalbaar voor mij?

Mijn antwoord is ronduit **NEEN**. Als ik al die punten op papier zet om ze als een afvinklijstje te gebruiken, om zodoende het eeuwige leven te 'verdienen', dan zal het **nooit** lukken.

II Kor. 5:1 Wij weten immers dat, wanneer ons aardse huis, deze tent, afgebroken wordt, wij een gebouw van God hebben, een huis niet met handen gemaakt, maar eeuwig in de hemelen

Matt. 5:1-12 Toen Jezus de menigte zag, ging Hij de berg op, en nadat Hij was gaan zitten, kwamen Zijn discipelen bij Hem. En Hij opende Zijn mond en onderwees hen. Hij zei:

Zalig zijn de armen van geest, want van hen is het Koninkrijk der hemelen.

Zalig zijn zij die treuren, want zij zullen vertroost worden.

Zalig zijn de zacht-moedigen, want zij zullen de aarde beërven.

Zalig zijn zij die hongeren en dorsten naar de gerechtigheid, want zij zullen verzadigd worden.

Zalig zijn de barm-hartigen, want aan hen zal barmhartigheid be-wezen worden.

Zalig zijn de reinen van hart, want zij zullen God zien.

Zalig zijn de vrede-stichters, want zij zullen Gods kinderen genoemd worden.

Zalig zijn zij die vervolgd worden om de gerechtigheid, want van hen is het Koninkrijk der hemelen.

Zalig bent u als men u smaadt en vervolgt, en door te liegen allerlei kwaad tegen u spreekt, omwille van Mij. Verblijd en verheug u, want uw loon is groot in de hemelen, want zo hebben ze de profeten vervolgd die er vóór u geweest zijn.

God Almachtig kan dit alleen in mijn leven realiseren, en Hij zal dit ook doen. Dat vertrouwen heb ik samen met Paulus.

In *mijn mijmeringen* over deze brieven van Paulus aan de Thessalonicenzen heb ik meer dan eens I Thess. 2:12-13 aangehaald. Voor mij is *dàt* de grootste openbaring geworden bij het schrijven van deze mijmeringen.

Wanneer mijn liefde voor anderen groeit, zal God Almachtig mijn hart versterken tot onberispelijke heiliging voor Zijn aangezicht op de dag van de wederkomst van onze Here Jezus Christus.

Als het een '*moeten*' wordt zal het mij niet lukken.

Als de liefde voor God Almachtig ***in*** Jezus Christus groeit en groeit, dan wil ik niet anders meer dan leven zoals Jezus Christus en Paulus dat hebben uitgetekend. Sterker nog: dan ***kan*** ik niet anders meer. Want ik wil in niets mijn grote Liefde kwetsen of teleurstellen.

Dàt is de Liefde van God Almachtig; ***dàt*** is de volharding van Jezus Christus. ***Daarin*** word ik bewaard voor de boze. God is mijn bescherming in alles. Waar ik ook ben, wat ik ook doe, zeg of denk.

-----...-----

Paulus noemt hier nog één voorbeeld waar ik voor op moeten passen. Dat is het omgaan met '*broeders en zusters*' die ongeregeld wandelen.

Dat *ongeregeld wandelen* komt er eigenlijk op neer wanneer ik Gods Woord niet meer als absoluut zou nemen. Dat wanneer er mensen met een dwaalleer zouden komen dat ik dan op het puntje van mijn stoel zou zitten om te luisteren of er ook voor mij iets in zou kunnen zitten. Als ik meer naar dit soort mensen zou luisteren dan naar Gods Woord, dan heb ik ten diepste een ongezeglijke houding.

In de gemeente van Thessalonica waren er mensen die hun werk opzegden omdat zij dachten en geloofden dat Jezus Christus al teruggekomen was. In plaats van werken hielden zij zich bezig met nutteloze dingen zoals Paulus dat noemt. En ondertussen maar hun hand op houden omdat de rekeningen toch betaald moeten worden; omdat er toch eten en drinken op tafel moet komen.

Paulus roept mij op om nuchter te zijn en waakzaam. Om rustig mijn werk te doen en om in mijn eigen levensonderhoud te voorzien. Om vanuit die houding anderen die afgeleid zijn, aan te spreken in de hoop dat zij tot inkeer komen.

☞ I Thess. 3:12-13 En ú moge de Heere doen toenemen en over-vloedig maken in de liefde tot elkaar en tot allen, zoals ook wij dat zijn tot u, opdat Hij uw harten zou versterken om onberispelijk te zijn in heiliging voor het aangezicht van onze God en Vader, bij de komst van onze Heere Jezus Christus met al Zijn heiligen.

Groet en zegenbede

Paulus beëindigt zijn brief met een handgeschreven groet.

Daarom begrijp ik niet dat er mensen (geleerden) zijn, die twijfelen of deze brief wel van de hand van Paulus is. Maar buiten dat.

Paulus roept zelf op om ook zijn brieven te toetsen aan het Woord van God Almachtig (II Thess. 2:2). En als ik deze twee brieven naast alles leg wat Jezus Christus gezegd heeft in de vier Evangeliën, dan kan ik niet anders dan beamen dat deze brieven ook voor de dag van vandaag een grote waarde hebben.

De bede van Paulus is ook mijn bede:

***'Moge de HEERE van de vrede Zelf
u de voortdurende vrede geven op allerlei wijze.***

***De genade en de vrede van onze Here Jezus Christus
is met ons allemaal'.***

De hoofdthema's van deze twee brieven aan de Thessalonicenzen waren hoe ik als wedergeboren Christen moet leven in een gebroken wereld, én de wederkomst van onze Here Jezus Christus.

Laat de liefde in ons groeien voor onze naaste en iedereen, zodat God Almachtig ons hart versterken zal tot onberispelijke heiliging voor het aangezicht van God onze Vader, tot de wederkomst van onze Here Jezus Christus.

Amen!

📖 II Thess. 2:2 dat u niet snel aan het wankelen wordt gebracht of verschrikt, niet door een uiting van de geest, niet door een woord, en ook niet door een brief die van ons afkomstig zou zijn, alsof de dag van Christus al aangebroken zou zijn.

Mijn mijmeringen

Bij het Bijbelboek
Galaten

Galaten

Hoofdstuk 1

Afzenders, geadresseerden en groet

Voordat ik inhoudelijk in ga op de brief van Paulus aan de Galaten, was ik allereerst benieuwd wie deze Galaten waren en waar deze stad of streek lag.

Als ik dan wat gaat 'googelen' kom ik natuurlijk weer veel verschillende theorieën tegen. Maar als ik een kaartje van de zendingsreizen van Paulus bekijk zie ik daar duidelijk een groot gebied dat luistert naar de naam Galatië.

DE ZENDINGSREIZEN VAN DE APOSTEL PAULUS

KAART 13

In deze landstreek Galatië kom ik plaatsnamen tegen als Derbe, Lystra, Ikonium, en Antiochië. En als ik dan de zendingsreizen van Paulus bekijk die beschreven staan in het Bijbelboek Handelingen vanaf hoofdstuk 9, en die ik in de inleiding aan het begin van deze mijmeringen heb opgeschreven, dan zie ik dat Paulus deze plaatsen heeft aangedaan tijdens zijn **eerste** zendingsreis. Maar tegelijk wordt de landstreek Galatië ook genoemd in de derde zendingsreis van Paulus.

Paulus schrijft hiermee dus niet één gemeente aan, maar meerdere gemeenten.

-----,-----

De brief aan de Galaten kenmerkt zich wat mij betreft door één belangrijk thema. Namelijk de wet die God Almachtig aan Mozes gegeven heeft voor Zijn volk Israël **tegenover** de wet van Genade in Jezus Christus.

Als ik dat dan constateer dan zie ik de alom aanwezige tegenstelling weer opkomen. De tegenstelling die Paulus in Hand. 15 naar Jeruzalem bracht omdat de Messiasbelijdende Joden vonden dat de bekeerde 'heidenen' tóch besneden moesten worden. Dus ook hier weer: het in stand houden van de 'oude' wet die God Almachtig aan Mozes gegeven had.

De brieven van Paulus aan de Thessalonicenzen kenmerken zich ook door waarschuwingen, om zich te houden aan de wet van de Genade **in** Jezus Christus en zich niet in te laten met welke vorm van dwaalleer ook, die de gemeente weer onder het juk van de wet zou terugbrengen.

Jezus Christus heeft de wet van Mozes immers **vervuld**. (Matt. 5:17). Deze wet bestaat nog wel, maar wordt alleen gebruikt om diegenen te oordelen die God Almachtig **in** Jezus Christus hebben afgewezen. Voor hén bestaat die wet nog wel, maar belangrijker: voor hen geldt ook de uitwerking van die wet nog.

In de Bergrede die Jezus Christus uitsprak heeft Hij het uitgebreid over die wet van Mozes gehad. Daarom herhaal ik wat ik geschreven heb in *mijn mijmeringen* bij de vier Evangelieën, onder het kopje De Bergrede: Jezus en de wet:

-----,-----

De Bergrede

Jezus en de wet

Jezus Christus heeft Zijn discipelen door de zaligsprekingen heen laten zien door wie het Koninkrijk van God Almachtig bewoond zal gaan worden, welke karaktereigenschappen deze mensen zullen hebben.

Daarna heeft Hij Zijn discipelen laten zien dat **zij** diegenen zijn die de mensen de weg moeten wijzen naar dat Koninkrijk van God Almachtig toe. Allereerst naar het volk Israël toe, het **hele** volk Israël. Dus de Joden (twee-stammenrijk) en de 'heidenen', van waaruit ik op basis van de brieven van Paulus geloof dat dit de wedergeboren Christenen zijn, als nageslacht van het verloren gewaande tien-stammenrijk.

Matt. 5:1-12 Toen Jezus de menigte zag, ging Hij de berg op, en nadat Hij was gaan zitten, kwamen Zijn discipelen bij Hem. En Hij opende Zijn mond en onderwees hen. Hij zei:

- **Zalig** zijn de armen van geest, want van hen is het Koninkrijk der hemelen.

- **Zalig** zijn zij die treuren, want zij zullen vertroost worden.

- **Zalig** zijn de zachtmoedigen, want zij zullen de aarde be-erven.

- **Zalig** zijn zij die honger en dorsten naar de gerechtigheid, want zij zullen verzadigd worden.

- **Zalig** zijn de barmhartigen, want aan hen zal barmhartigheid bewezen worden.

- **Zalig** zijn de reinen van hart, want zij zullen God zien.

- **Zalig** zijn de vreedstichters, want zij zullen Gods kinderen genoemd worden.

- **Zalig** zijn zij die vervolgd worden om de gerechtigheid, want van hen is het Koninkrijk der hemelen.

- **Zalig** bent u als men u smaadt en vervolgt, en door te liegen allerlei kwaad tegen u spreekt, omwille van Mij.

Verblijd en verheug u, want uw loon is groot in de hemelen, want zo hebben ze de profeten vervolgd die er vóór u geweest zijn.

☞ Matt. 5:17 Denk niet dat Ik gekomen ben om de Wet of de Profeten af te schaffen; Ik ben niet gekomen om die af te schaffen, maar te vervullen.

En als derde gaat Jezus Christus nu uitleggen wat de betekenis is van de wet van Mozes en welke functie deze wet heeft in de weg naar dat Koninkrijk van God toe.

----- ... -----

Ik ben het gedeelte van de Bergrede van Jezus Christus begonnen met wat mij opviel bij het beschrijven van de berg waar Jezus Christus heenging om Zijn discipelen te onderwijzen (en de mensen die Hem gevolgd waren).

Dat Mozes destijds de berg Sinaï opging om de tien geboden van God Almachtig te ontvangen (God onderwees Mozes) en dat Jezus Christus hier de berg op ging om Zijn discipelen te onderwijzen.

God Almachtig spreekt door Mozes over regels, geboden en inzettingen om het Koninkrijk van God te kunnen binnengaan. God spreekt door Jezus Christus over (karakter) eigenschappen van mensen die het Koninkrijk van God mogen binnengaan.

De vraag die ik mij kan stellen is: Sluit het één het ander uit. Of te wel: Sluit wat God Almachtig door Jezus Christus zegt, de wet van Mozes uit?

Jezus Christus geeft direct Zelf het antwoord: *'Neen, Ik ben niet gekomen om de wet van Mozes of de Profeten af te schaffen, maar Ik ben gekomen om die te vervullen.'*

In veel kerken of gemeenten vind ik dat dit onderwerp een heikel punt is.

Er zijn denominaties die vinden dat Jezus Christus de wet van Mozes en de Profeten heeft vervuld en dat die wet van Mozes en de Profeten daarmee van tafel is. Deze bestaat niet meer. En alles wat gesproken wordt in het O.T. als het gaat om inzettingen, geboden, verboden, krijgt direct het etiket *'wettisch'* mee. En daarmee wordt iedereen direct afgewezen die het überhaupt maar durft om daar een vraag over te stellen. (Gechargeerd).

Maar ik durf hier hardop te beweren dat dát niet is wat Jezus Christus hier zegt.

Het woord *'vervullen'* betekent niet hetzelfde als *'afschaffen'*.

Bij mij komt het over dat de mens bang is om de controle uit handen te geven. Dat de mens toch altijd weer een soort van afvinklijstje wil hebben met punten waaraan voldaan moet worden om eeuwig leven te krijgen. En daarmee zelf zijn behoud kan *'verdienen'*. Want zijn het dan de wetteksten van het O.T. en Profeten niet meer, dan zijn het wel de regels die men als denominatie gesteld heeft waaraan voldaan moet worden. (Vaak ongeschreven regels).

Dit lijkt heel erg veel op de altijd terugkomende discussie van Jezus Christus met de Farizeeën en de Sadduceeërs over de regels, inzettingen en geboden die de mensen zelf opgeschreven hebben in de Halacha. Een wetboek met 613 inzettingen, 365 geboden en 248 verboden, die volgens de Farizeeën uit de tijd van Jezus Christus dezelfde waarde had als de Bijbel uit die tijd. Geboden en verboden waar de mensen aan moesten voldoen.

----- ... -----

Laat ik eens beginnen met de wet van Mozes, welke God Almachtig gegeven heeft op de berg Sinaï (Ex. 20) :

1. Ik ben de HEERE, uw God, Die u uit het land Egypte, uit het slavenhuis, geleid heeft. U zult geen andere goden voor Mijn aangezicht hebben;
2. U zult voor uzelf geen beeld maken, geen enkele afbeelding van wat boven in de hemel, of beneden op de aarde of in het water onder de aarde is. U zult zich daarvoor niet neerbuigen, en die niet dienen, want Ik, de HEERE, uw God, ben een na-ijverig God, Die de misdaad van de vaders vergeldt aan de kinderen, aan het derde en vierde geslacht van hen die Mij haten, maar Die barmhartigheid doet aan duizenden van hen die Mij liefhebben en Mijn geboden in acht nemen;
3. U zult de Naam van de HEERE, uw God, niet ijdel gebruiken, want de HEERE zal niet voor onschuldig houden wie Zijn Naam ijdel gebruikt;
4. Gedenk de sabbatdag, dat u die heiligt. Zes dagen zult u arbeiden en al uw werk doen, maar de zevende dag is de sabbat van de HEERE, uw God. Dan zult u geen enkel werk doen, u, noch uw zoon, noch uw dochter, noch uw slaaf, noch uw slavin, noch uw vee, noch uw vreemdeling die binnen uw poorten is. Want in zes dagen heeft de HEERE de hemel en de aarde gemaakt, de zee, en al wat erin is, en Hij rustte op de zevende dag. Daarom zegende de HEERE de sabbatdag, en heiligde die;
5. Eer uw vader en uw moeder, opdat uw dagen verlengd worden in het land dat de HEERE, uw God, u geeft;
6. U zult niet doodslaan;
7. U zult niet echtbreken;
8. U zult niet stelen;
9. U zult geen vals getuigenis spreken tegen uw naaste;
10. U zult niet begeren het huis van uw naaste. U zult niet begeren de vrouw van uw naaste, noch zijn slaaf, noch zijn slavin, noch zijn rund, noch zijn ezel, noch iets wat van uw naaste is.

***Welke van bovenstaande wetten heeft
Jezus Christus afgeschaft?***

- Zegt God Almachtig door Jezus Christus heen dat ik nu ook andere goden mogen aanbidden? Of dat ik beelden mag maken of wat voor relikwieën dan ook om deze te aanbidden?
- Zegt God Almachtig door Jezus Christus heen dat ik de Naam van de Heere nu ijdel mag gebruiken en mag vloeken wat ik wil?
- Zegt God Almachtig door Jezus Christus heen dat ik de sabbatdag niet meer hoef te heiligen?
- Zegt God Almachtig door Jezus Christus heen dat ik nu mijn ouders niet meer hoef te eren? Dat ik nu mag moorden, liegen en bedriegen? Mijn huwelijk mag ontbinden en jaloers mag zijn?

Als ik dit zo opschrijf komt er maar één woord bij mij binnen: wat een onzin. Ik durf hier te stellen dat er **geen één** van de tien geboden door de komst van Jezus Christus afgeschaft is.

Dat Jezus Christus de wet vervuld heeft wil zeggen dat **Hij** aan die wet voldaan heeft omdat er geen mens op aarde is (geweest) die de wet van A tot Z zijn hele leven lang gehouden heeft.

Als Paulus in Rom. 6:23 schrijft dat het loon op de zonde de dood is!;

📖 Rom. 6:23 Want het loon van de zonde is de dood,

Als Jakobus in Jak. 2:10 schrijft dat overtreding van één der wet, overtreding van de gehele wet is!;

📖 Jak. 2:10 Want wie de hele wet in acht neemt, maar op één punt struikelt, die is schuldig geworden aan alle geboden.

Als de Psalmist in Ps. 14:1 schrijft dat er niemand is die goed doet;

📖 Ps. 14:1 De dwaas zegt in zijn hart: Er is geen God. Zij handelen verderfelijk, bedrijven gruwelijke daden; er is niemand die goeddoet.

Als Paulus in Rom. 3:12 schrijft dat iedereen gezondigd heeft! (Rom. 3:12);

📖 Rom. 3:10-12 Zoals geschreven staat: Er is niemand rechtvaardig, ook niet één, er is niemand die verstandig is, er is niemand die God zoekt. Allen zijn zij afgedwaald, samen zijn zij nutteloos geworden. Er is niemand die goeddoet, er is er zelfs niet één.

Dan betekent dat dus dat **alle** mensen op deze aarde dood zijn en eeuwig van God Almachtig gescheiden zijn door een onoverkomelijke kloof.

De **hele** mensheid is ten dode opgeschreven, want er is niemand die nog nooit de wet overtreden heeft. Er is niemand die nog nooit gezondigd heeft.

Zie hiervoor ook mijn vergelijking tussen het Goddelijk Rechtssysteem en het Nederlandse Rechtssysteem op pag. 33-36.

----- ... -----

Dát was de situatie toen Jezus Christus als Mens op aarde kwam. Ondanks dat God Almachtig Zijn wet aan Mozes had gegeven en de Profeten, was er niemand op de hele aarde die daaraan kon voldoen.

Was die wet dan slecht of onrechtvaardig?

Absoluut niet.

Het is door de zondeval (Gen. 3) dat de mens die wet niet meer kon houden. Paulus beschrijft dat in Rom. 7. En ook door Watchman Nee is dat principe beschreven in zijn boek *'De geestelijke mens'*

In mijn eigen woorden staat er dit:

Stel ik ben getrouwd met een echtgeno(o)t(e) die eerlijk en rechtvaardig is; maar die tegelijk zo koud en kil is. (met echtgeno(o)t(e) wordt dus de wet van God Almachtig bedoeld. Dat deze zo koud en kil is komt omdat die wet maar twee keuzemogelijkheden heeft: de wet houden of de wet niet houden. Meer keuzes zijn er niet.

Maar ik kom op een dag Iemand anders tegen waar ik verliefd op wordt (is Jezus Christus). Mag ik volgens de wet dan scheiden om met die Ander verder te gaan?

Het antwoord is Neen.

Zo lang ik of mijn echtgeno(o)t(e) leeft, zullen wij bij elkaar horen. Dat zegt de wet van God Almachtig. De enige manier om met mijn Geliefde verder te kunnen gaan is dat mijn echtgeno(o)t(e) sterft. Maar dat is deze zeker niet van plan. Met andere woorden: De wet houdt niet op te bestaan.

Wat blijft er dan over?

Dat ik sterf. Want door de dood van één van de huwelijkspartners is het huwelijk ontbonden.

Met andere woorden: De wet is mijn legale echtgeno(o)t(e). En het huwelijk met de wet kan alleen ontbonden worden door de dood van één van de huwelijkspartners. Of de wet moet sterven (verdwijnen, maar dat doet deze niet), of ik moet sterven (aan mijzelf). Ik kan niet getrouwd zijn met de wet **én** met Jezus Christus.

De wet is goed, eerlijk en rechtvaardig, maar kil en koud vanwege de twee opties die de wet geeft. Ik houd de wet of ik houd de wet niet. En met het houden van de wet wordt bedoeld dat ik de wet voor mijn hele leven lang houd en deze nooit overtreedt. Ook niet in het kleinste detail, want overtreding van één der wet is overtreding van de hele wet.

----- ... -----

Dus, iedereen op aarde heeft die wet overtreden.

En aangezien het satan is die door de zondeval heerst over deze wereld, houdt hij God Almachtig aan Zijn woord dat iedereen die de wet overtreedt zal sterven en daarmee eigendom **blijft** van satan. Dat is zijn claim op de mensheid bij God.

Tenzij: tenzij satan betaald wordt.

En die betaling kan alleen door Iemand gedaan worden die losgeld betaalt. Iemand die in plaats van die zondige mensen die de wet overtreden hebben, de straf wil dragen.

En die Iemand moet dan Iemand zijn die de wet van God Almachtig nog nooit overtreden heeft.

De mensen die de wet overtreden hebben, en schuldig zijn bevonden en daarom moeten sterven, kunnen alleen vrijkomen als die zondenloze Iemand in de plaats van die mensen sterft.

Dat is een harde boodschap, maar zo liggen de feiten. En satan dacht dat hij God Almachtig daarmee op de knieën zou kunnen krijgen. Dat hij zou kunnen zeggen '*ik ben gelijk aan God*' of nog liever '*ik ben meer dan God*'.

Nogmaals: dat **wás** de situatie toen God Almachtig **in** Jezus Christus op aarde kwam. Dat Jezus Christus de wet heeft vervuld betekent dat Hij dat losgeld betaald heeft door de straf op Zich te nemen die bedoeld was voor de mensen, dus ook voor mij.

Jezus Christus heeft wél aan die wet voldaan door nooit te zondigen. Dus eigenlijk heeft Hij als enige Mens op aarde Zich volledig en totaal aan die wet gehouden. Er was niets op Hem aan te merken. Hij heeft het eeuwige leven verdiend. Maar Jezus Christus heeft die beloning bij satan ingeleverd op voorwaarde dat de mens vrij zou komen '*in Zijn plaats*', die door de zondeval overgeleverd was aan de heerschappij van satan. En satan dacht dat Hij God Almachtig verslagen had.

Maar satan had geen rekening gehouden met de scheppende kracht van God Almachtig. Zoals Jezus Christus het Zelf zegt in Johannes 10:17 : '*Daarom heeft de Vader Mij lief, omdat Ik Mijn leven geef om het opnieuw te nemen.*'

 Joh. 10:17 '*Daarom heeft de Vader Mij lief, omdat Ik Mijn leven geef om het opnieuw te nemen*'

Maar dat Jezus Christus ons heeft vrijgekocht met Zijn beloning wil niet zeggen dat die wet van God Almachtig niet meer bestaan.

De wet bestaat nog steeds en blijft bestaan. Maar zoals ik hiervoor al schreef: je bent getrouwd met de wet, of je bent getrouwd met Jezus Christus.

Als ik getrouwd ben met de wet wil dat zeggen dat ik het geloof in Jezus Christus en in God Almachtig afwijs en dat ik beoordeeld zal worden langs de liniaal van de wet. En als ik de wet ook maar één keer heb overtreden, zal ik de straf voor die overtreding moeten dragen. De doodstraf.

Als ik getrouwd ben met Jezus Christus houdt dat in dat ik genade heb gekregen van God Almachtig, dat Hij mij niet meer beoordeelt langs de liniaal van de wet, maar dat God mij beoordeelt naar wat Jezus Christus voor mij heeft gedaan.

Jezus Christus heeft betaald voor mijn zonden en daarmee heb ik de vrijheid gekregen.

Jezus Christus stierf in mijn plaats.

Ieder mens die dat Evangelie gelooft en Jezus Christus aanneemt als persoonlijke Redder en Verlosser zal niet meer geoordeeld worden door de wet. Die mensen zullen LEVEN.

Zó eenvoudig? Ja, zó eenvoudig.

De wet bestaat nog steeds, en ik zeg het nogmaals: die wet is goed en rechtvaardig. Maar door te geloven **in** Jezus Christus zal ik niet meer be- en veroordeeld worden door die wet, veroordeeld tot maar één straf : de dood.

----- ... -----

Op pagina 33-36 van deze mijmeringen heb ik het Nederlandse rechtssysteem vergeleken met het Goddelijke rechtssysteem. In deze vergelijking bleek dat de verschillen tussen beide rechtssystemen eigenlijk zijn terug te brengen tot één punt. En dat is dat het Nederlandse rechtssysteem gedifferentieerd straft en dat het Goddelijk rechtssysteem maar één straf kent; de doodstraf.

Ook bleek uit die vergelijking dat in beide rechtssystemen het niet uitmaakt wat voor goede dingen ik allemaal gedaan had. Elke overtreding werd op zich beoordeeld.

De conclusie van de vergelijking was dat in zowel het Nederlandse rechtssysteem als in het Goddelijke rechtssysteem de Rechter oordeelt over wat Hij leest in het strafdossier. De *'lijst met aanklachten'*, de overtredingen van de wet staan allemaal vermeld op die lijst met aanklachten.

En dat ieder mens die ooit geleefd heeft op aarde; ieder mens die nu leeft op aarde; en ieder mens die nog zal leven op die aarde, zo een *'lijst met aanklachten'* heeft. Want zoals hiervoor al aangeven; er is niemand die goed doet. (Rom. 3:10-12)

De Rechter oordeelt ieder mens op de inhoud van het strafdossier. Gelovigen en ongelovigen. Ieder mens.

Het verschil tussen gelovige mensen en ongelovige mensen is dat de *'lijst met aanklachten'* in het strafdossier van de gelovige mensen **LEEG** is. Door het geloof in God Almachtig **in** Jezus Christus.

Door het geloof in Jezus Christus als Redder en Verlosser, wordt die *'lijst met aanklachten'* in het strafdossier van die gelovige leeggemaakt. (Kol. 2:13-14)

De Rechter opent nog steeds het strafdossier. Zowel van de gelovige mens als van de ongelovige mens. De Rechter oordeelt op basis van de overtredingen die staan vermeld op de *'lijst met aanklachten'* in het strafdossier van ieder mens. Zowel van de gelovige mens als van de ongelovige mens. Maar de *'lijst met aanklachten'* in het strafdossier van de gelovige mens is **leeg**.

☞ Rom. 3:10-12 Zoals geschreven staat: Er is niemand rechtvaardig, ook niet één, er is niemand die verstandig is, er is niemand die God zoekt. Allen zijn zij afgedwaald, samen zijn zij nutteloos geworden. Er is niemand die goeddoet, er is er zelfs niet één.

☞ Kol. 2:13-14 En Hij heeft u, toen u dood was in de overtredingen en het onbesneden zijn van uw vlees, samen met Hem levend gemaakt door u al uw overtredingen te vergeven, en het handschrift dat tegen ons getuigde, uit te wissen. Dit handschrift was met zijn bepalingen tegen ons gericht, en Hij heeft dat uit het midden weggenomen door het aan het kruis te nagelen.

De Rechter spreekt het vonnis uit op basis van die 'lijst met aanklachten' in het strafdossier van ieder mens. Zowel van de gelovige mens als de ongelovige mens.

Staan er in het strafdossier, op de 'lijst met aanklachten', overtredingen van de wet geschreven, dan kan de Rechter niet anders dan het schuldig uitspreken. En het schuldig zijn betekent maar één straf en dat is de doodstraf.

Staan er in het strafdossier, op de 'lijst met aanklachten', **GEEN** overtredingen van de wet geschreven, dan kan de Rechter niet anders dan het **ONSCHULDIG** uitspreken. En het onschuldig zijn betekent maar één ding: **VRIJSPRAAK**. En vrijspraak betekent **LEVEN**.

-----,-----

De eindvraag in die vergelijking tussen het Nederlandse rechtssysteem en het Goddelijke rechtssysteem was:

Hoe krijg ik die lijst met aanklachten in mijn strafdossier leeg?

Het antwoord was en is:

- Door God Almachtig **in** Jezus Christus aan te nemen als Redder en Verlosser;
- Door te erkennen dat ik een zondaar ben, want ik heb op heel veel terreinen de wet van God Almachtig overtreden;
- Door te erkennen en te geloven dat God Almachtig Zich Zelf gegeven heeft in de Persoon Jezus Christus, door naar deze aarde te komen en door Zelf de straf op Zich te nemen die de mens had verdiend. Dat betekent dat Jezus Christus moest sterven, als betaling en voldoening op de overtredingen van de wet, die de mens overtreden had. (Gal. 4:5-7)

Door het geloof in God Almachtig **in** Jezus Christus wordt de 'lijst met aanklachten' in het strafdossier leeggemaakt. (Matt. 5:17)

De wet verandert niet. De wet die God Almachtig aan Mozes gegeven heeft bestaat dus nog steeds en is ook nog steeds geldig. Maar voor hen die Jezus Christus hebben aangenomen zal de uitwerking van die wet niet meer gelden.

Voor diegenen die God Almachtig **in** Jezus Christus afwijzen, geldt de wet die God aan Mozes heeft gegeven óók nog steeds, of dat nu gelooft wordt of niet. De uitwerking daarvan zal vanzelf wel gemerkt worden als het zover is.

-----,-----

Paulus schrijft in zijn brieven aan de Galaten veel over het leven onder de wet die God Almachtig aan Mozes heeft gegeven, of het leven onder de wet die Jezus Christus heeft gegeven.

Gal. 4:5-7 om hen die onder de wet waren, vrij te kopen, opdat wij de aanneming tot kinderen zouden ontvangen. Nu, omdat u kinderen bent, heeft God de Geest van Zijn Zoon uitgezonden in uw harten, Die roept: Abba, Vader! Dus nu bent u geen slaaf meer, maar een zoon; en als u een zoon bent, dan bent u ook erfgenaam van God door Christus.

Matt. 5:17 Denk niet dat Ik gekomen ben om de Wet of de Profeten af te schaffen; Ik ben niet gekomen om die af te schaffen, maar te vervullen.

Het eerste wat daarin opvalt is dat leven onder beide wetten **niet** kan. Het is **OF** leven onder de wet die God Almachtig aan Mozes heeft gegeven, **OF** het is leven onder de wet van genade. Zoals Jezus Christus het zegt in Matt. 6:24; een mens kan niet twee heren tegelijk dienen.

Als ik bovenstaande schrijfwijze te ingewikkeld vindt, kan ik deze ook door de volgende zin vertalen: **Of** ik wordt gerechtvaardigd door de wet **Of** ik wordt gerechtvaardigd door het geloof. Zoals Abraham door het geloof gerechtvaardigd werd (Rom. 4:3)

Ik heb hierboven al aangegeven dat rechtvaardiging door de wet er niet in zit voor de mensen, omdat er geen mens op aarde is die de wet tot in alle details gehouden heeft en nooit overtreden heeft. (Gal. 3:11).

Dat betekent dat ik voor honderd procent zeker kan zijn dat alles wat ik doe hier op aarde; al mijn goede dingen en mijn zwakke dingen; **nooit** tot rechtvaardiging kan en zal leiden. Of te wel: ik kan door al mijn werken het **nooit** in orde maken met God Almachtig en daardoor zal ik nooit het eeuwige leven 'verdiene'

Rechtvaardiging kan **alleen door het geloof** in God Almachtig **in** Jezus Christus gebracht worden. En de grote belofte op die rechtvaardiging is het eeuwige leven. (I Joh. 2:25)

-----...-----

Ik hoorde eens iemand het volgende zeggen:

Het schijnt dat president Lincoln van de Verenigde Staten eens door een stad heenliep en op een zogenaamde slavenmarkt kwam (dat bestond nog in die tijd). En op die slavenmarkt stond een knap meisje, geboeid, want zij was slavin. Het meisje keek president Lincoln met grote donkere ogen aan, maar zei of deed niets.

President Lincoln zei tegen de slavenhandelaar: 'ik koop haar'. Hij betaalde de koopsom en liep weg. Het meisje werd van haar boeien ontdaan en liep president Lincoln achterna en riep: 'meester, meester'. President Lincoln stond stil, draaide zich om en zei tegen het meisje: 'je bent vrij.'

Datzelfde doet Jezus Christus op het moment dat ik in Hem geloof (Hem aanneem in mijn hart).

De wet bestaat nog steeds maar heeft zijn veroordelende werking voor gelovigen verloren. Maar die wet is nog steeds goed.

-----...-----

☞ Matt. 6:24 Niemand kan twee heren dienen, want of hij zal de één haten en de ander liefhebben, of hij zal zich aan de één hechten en de ander minachten. U kunt niet God dienen en de mammon.

☞ Rom. 4:3 Want wat zegt de Schrift? En Abraham geloofde God, en het is hem tot gerechtigheid gerekend.

☞ Gal. 3:11 En dat door de wet niemand gerechtvaardigd wordt voor God, is duidelijk, want de rechtvaardige zal uit het geloof leven.

☞ I Joh. 2:25 En dit is de belofte die Hij ons heeft beloofd: het eeuwige leven.

Sommige wetten die God Almachtig aan Mozes heeft gegeven zijn één op één door gegaan tot op de dag vandaag aan toe, zoals de tien geboden.

Andere wetten die God Almachtig aan Mozes heeft gegeven zijn afgeschaft, zoals de offerwetten bijvoorbeeld, want Jezus Christus is het Offer geworden in plaats van al die offerdieren die moesten sterven om verzoening te doen voor al die mensen.

----- ... -----

Ik wil hier toch één wet noemen uit de tien geboden die door de mensen veranderd is, terwijl ik geloof dat God Almachtig dit niet wilde. En dat is **de wet op de sabbatsrust**.

Ik herhaal hieronder wat ik hierover geschreven heb in *mijn mijmeringen* bij het Bijbelboek Genesis :

En God rustte op de zevende dag en heiligde die. Belangrijker nog, Hij ZEGENDE die zevende dag. Dat God deze dag belangrijk vindt blijkt wel dat de zevende dag ---- rustdag genoemd, en later sabbatdag --- ook in de tien geboden wordt genoemd en wel in het 5e gebod. (Deut. 5:14)

Is het belangrijk om één dag per week te rusten? Nou, wetenschappelijk is aangetoond dat een mens niet altijd maar door kan werken en dat het goed is dat men één dag in de week niet met werk bezig is. Één dag in de week niet met de omstandigheden van alle dag bezig zijn, niet bezig zijn met geld verdienen, maar een rustdag.

God rustte na het gedane werk. Dat het Christendom de eerste dag van de week (de zondag) als rustdag verkozen heeft is een politiek besluit geweest van keizer Constantijn op 7 maart in het jaar 321 na Chr. Dit is echter totaal NIET op de Bijbel gefundeerd. Dat men de dag van opstanding van onze Here Jezus Christus daarvoor als argument neemt is sympathiek maar niet Bijbels gefundeerd.

Als je de geschiedenis verder bestudeert kom je er achter dat keizer Constantijn niets anders wilde dan dat het Christendom losgemaakt werd van het Joodse volk. Zie hiervoor het boek "Weg uit Babylon" van Wim Verwoerd

Nogmaals: de zondag als rustdag is niet Bijbels gefundeerd. Dit is alleen toebedeeld aan de zevende dag van de week, nádat al het werk dat gedaan is, maar vooral omdat God rustte op de zevende dag van de week, deze dag heiligde en zegende. De instelling van de zondag als rustdag door keizer Constantijn lijkt heel erg op het verhaal van de listige slang uit Genesis 3 die de woorden van God zo verdraaid had dat de mens satan geloofde het verbod om van de boom van kennis te eten listig verandert, zodat Eva, gevolgd door Adam tot de zondeval komen en er een breuk tussen God en de mens ontstond.

Deut. 5:14 maar de zevende dag is de sabbat van de HEERE, uw God. Dan zult u geen enkel werk doen, u, noch uw zoon, noch uw dochter, noch uw slaaf, noch uw slavin, noch uw rund, noch uw ezel, noch enig vee van u, noch uw vreemdeling, die binnen uw poorten is, opdat uw slaaf en uw slavin rusten zoals u

Satan gebruikte keizer Constantijn om heidense gewoonten het Christendom binnen te brengen, --- het was zijn grote wens dat iedereen zich tot het Christendom bekeerde, ook de heidense volken die onder zijn bewind stonden, hij heeft die heidense volken overreed om Christen te worden met de belofte dat ze hun eigen godsdienstige zaken mee mochten nemen in het Christendom, waaronder de aanbedding van de zonnegod op de jawel, de zondag, de eerste dag van de week --- en de mensen geloofden hem in plaats van dat zij God geloofden, net als Adam en Eva satan geloofden en niet God.

De reden om op de eerste dag van de week rustdag te houden klinkt aannemelijk, maar is een dwaling. Trouwens wie begint met rusten voordat hij aan het werk gaat? Niemand toch ? Eerst werken, dan rusten.

Om nu de wekelijkse rustdag terug te brengen naar de sabbat zou een geweldige uitdaging zijn omdat de zondag verankerd is in onze economische maatschappij. Laten wij in ieder geval eerlijk belijden naar God, dat wat wij van de zondag gemaakt hebben niet naar Zijn Woord en wil is, en dat wij de sabbat gemaakt hebben tot een wekelijkse werkdag en daarmee de sabbatdag ontheiligen.

Heer, vergeef ons alstublieft.

----- ... -----

Ik hoop met het bovenstaande duidelijk te hebben gemaakt wat het verschil is tussen **afschaffen** en **vervullen** van de wet.

Omdat die wet goed is wil ik deze wet houden (zonder mij veroordeeld te voelen al ik hem overtreedt).

Is dat wettisch?

Zoals ik hiervoor al schreef: Rechtvaardiging komt alleen door het geloof, en niet door het houden van de wet. Dat wil echter niet zeggen dat wanneer ik (delen van) die wet uit liefde voor mijn Heer wél doe, dat ik daarmee als wettisch bestempeld kan worden. Want als ik dat wél doe, moet ik ook mensen wettisch noemen die niet doodslaan, niet stelen, niet echtbreken. Want ook dat zijn geboden uit de wet van God Almachtig.

Laat ik het uitleggen met het voorbeeld dat ik ook gebruikt hebt in *mijn mijmeringen* bij het Bijbelboek Genesis:

Toen ik in het examenjaar van mijn middelbare school zat was ik verliefd op stijldansen. Zeven avonden in de week was ik te vinden op de dansschool. Dit tot groot verdriet van mijn ouders want mijn school resultaten leden er gigantisch door. (Ik heb daar zelfs mijn droombaan niet door kunnen realiseren).

Dansen was mijn passie, dansen was mijn leven. Toen op een avond werd ik verliefd op een mooi meisje. Oh, wat was ik gek op haar en wekenlang dansten wij samen (als zij er ook was) avond aan avond.

Echter na verloop van tijd kwam ze bij me en zei : 'Joh, ik wil ook wel eens iets anders doen dan dansen', 'en moet jij niet meer aandacht geven aan je school?, Ik vind dat jij te vaak op de dansschool bent. Dat kan niet, Zeven avonden in de week'.

En wij spraken af, dat ik nog maar drie avonden per week naar de dansschool gingen. En dat ik meer aandacht aan mijn school ging geven. Het eerste deed ik met plezier.

*De vraag is nu: Ben ik minder naar de dansschool gegaan omdat ik het **MOEST!***

*Neen, ik ging minder naar de dansschool omdat mijn grote liefde dit **graag wilde**. Het was geen kwestie van moeten, het was een kwestie van willen. Ik wilde mijn meisje geen verdriet doen door tegen haar wensen voor mij in te gaan. Ik hield zo veel van haar dat ik niets wilde doen wat tegen haar zin was.*

----- ... -----

Zo is het ook met mijn geloof en gehoorzaamheid aan de wet (aan God Almachtig). Als het moet, komt er niet veel van terecht. Als ik het zelf wil **uit liefde voor de Heer**, om wat Hij allemaal gegeven heeft en nog steeds geeft, wordt het mijn grootste wens om mijn Geliefde te gehoorzamen.

Als ik ga beseffen wat het voor God Almachtig geweest moet zijn om Zijn Zoon Jezus Christus over te leveren aan de mensen; om Hem gemarteld te zien worden; om Hem te zien sterven aan het kruis van Golgotha; en dat alleen om het goed te maken tussen mij en God: wat wil ik dan nog meer zien?

Daarom geloof ik in God Almachtig en probeer Hem zo goed als ik kan te gehoorzamen, omdat ik Hem liefheb. Door Jezus Christus heb ik het leven mogen terugkrijgen.

Halleluja!.

----- ... -----

Drs. Ben Hobrink heeft een boek geschreven dat 'Moderne wetenschap in de Bijbel' heet. In dat boek beschrijft de auteur dat er heel veel wetten zijn die God Almachtig voorgeschreven heeft, maar dat deze alleen maar in het voordeel van de mens zijn. Zoals hygiënische wetten, de besnijdenis, maar ook voorschriften over bijvoorbeeld verhoudingen in de afmetingen van een te bouwen stabiel schip.

Daarnaast neem ik de waarschuwing van Jezus Christus ter harte dat wanneer iemand één van de wetten afschaft en de mensen zó onderwijst, hij de minste zal wezen in het Koninkrijk der hemelen.

Let wel! Er staat **niet** dat ik dan niet in het Koninkrijk der hemelen zal komen, maar het betekent dat ik nog een lange weg te gaan zal hebben in dat Koninkrijk om gelijkwaardig te zijn aan anderen die daar wonen.

----- ... -----

In Mattheüs 15:1-20 gaat Jezus Christus verder over het thema 'de wet', want dan komt er een afvaardiging uit Jeruzalem van schriftgeleerden naar Hem toe.

Schriftgeleerden en religieuze leiders vond men overal in het land, maar in Jeruzalem zal toch wel de hoofdzetel zijn geweest van het opperste presidium. De hoge raad, het Sanhedrin, allemaal waren ze in Jeruzalem gevestigd.

Maar in Mattheüs 15 heeft Jezus Christus al zoveel gesproken in de synagogen, zoveel mensen genezen, mensen bevrijd en zelfs doden opgewekt dat de berichten over Hem zijn doorgedrongen tot de hoogste top van de religieuze leiders.

En die sturen nu een afvaardiging om te zien en te horen wat er van die verhalen waar is die zij in Jeruzalem hoorden. Maar in plaats dat zij met een **open geest** naar Jezus Christus toe gaan, of dat zij kijken naar wat Hij allemaal gezegd en gedaan heeft, lijkt het erop dat zij alleen gekomen zijn om te kijken of Zich wel houdt aan de wet en de overlevering (Halacha).

Een voorbeeld van een 'wet' uit die Halacha is het gebod dat de handen gewassen moeten worden voordat men gaat eten. En dat zelfs twee keer. De eerste keer is om het vuil af te wassen, de tweede keer is om het vuile water af te wassen.

Deze wet en anderen wetten en inzettingen uit de Halacha, die ik dus nergens in de geboden van God Almachtig tegenkom, was qua uitvoering minimaal van hetzelfde niveau als de wet van God die Hij aan Mozes gegeven had. Het gaat daarbij niet om de vraag of die 'zelfgeschreven wetten' goed waren of niet; het gaat erom dat deze Halacha op hetzelfde niveau stond als de Bijbel uit die tijd.

----- ... -----

Overigens gebeurt dit in Nederland nog steeds. Ik heb hierover al eerder geschreven in *mijn mijmeringen*. Maar ik herhaal het even:

Toen wij tot bekering kwamen in 1984 in een gedegen kerk (waar we enorm veel geleerd hebben) waren er op zondag twee zondagsdiensten.

De ochtenddienst mocht de predikant qua woord zelf invullen, maar 's-middags **moest** hij uit de Heidelberger catechismus spreken, of uit de Nederlandse geloofsbelijdenis of uit de Dordtsche leerregels.

Toen ik daar commentaar op had; dat het er op leek dat die drie genoemde geschriften belangrijker waren dan de Bijbel; kreeg ik als antwoord: *'kun jij iets verkeers uit deze drie geschriften opnoemen?'*

Maar daar ging het helemaal niet om. Het ging erom dat deze drie geschriften naar mijn idee net zo belangrijk waren als de Bijbel, en dat kan nooit het geval zijn. We kwamen er dus niet uit.

----- ... -----

Weer terug naar Mattheüs 15. In plaats dat Jezus Christus die overlevering die de afvaardiging Hem voor de voeten werpt beantwoordt komt Hij met een tegenargument: *'Jullie schriftgeleerden veranderen de wet van God en maken die tot een hoofdzaak. God heeft gezegd om je ouders te eren, te respecteren en dat diegenen die zijn ouders vervloekt, zeker zal sterven. (Ex. 20:12, Lev. 19: 32)'*.

Dát zegt de wet van God Almachtig aan Mozes gegeven.

Maar wat hebben de schriftgeleerden ervan gemaakt: Ja, ik moet mijn ouders wel eren en respecteren en ik mag hen niet vervloeken, maar als het om geld gaat om hen te helpen en te ondersteunen, hoeft dit niet, want dan mag ik zeggen dat ik het geld als een offergave voor de tempel beschikbaar stel.

Er waren mensen die hun ouders verwaarloosden en niet voor hen zorgden omdat de hang naar geld en bezit te groot was. Daarom zeiden zij dat hun geld en bezit aan de tempel toekwam.

Maar dát had God Almachtig niet gezegd. Dus enerzijds hadden de schriftgeleerden nieuwe regels en wetten bedacht; anderzijds hadden zij zelfs de wetten die God hen gaf zodanig veranderd dat **zij** er beter van werden.

En natuurlijk is het grootste voorbeeld in de huidige tijd, waar ook ik mij nog steeds schuldig aan maak: Het vervangen van de rustdag des Heren door de zondag. Van oorsprong een dag van aanbidding van de zonnegod, en ingesteld door keizer Constantijn in het jaar 321. Deze keizer beloofde dat de heidense volken in zijn rijk hun eigen afgoden mochten meenemen de kerk in, als zij in naam maar Christen werden.

De diepere achtergrond was echter om het Joodse volk te treffen, want hen werd later zelfs verboden om op de sabbatdag nog bij elkaar te komen. (zie *mijn mijmeringen* over het Bijbelboek Genesis).

----- ... -----

Wat was de reactie van de schriftgeleerden in de tijd van Jezus Christus?

Dezelfde als de reactie van veel Christenen tegenwoordig wanneer ik over het thema van de zondag begint.

Ex. 20:12 Eer uw vader en uw moeder, opdat uw dagen verlengd worden in het land dat de HEERE, uw God, u geeft.

Lev. 19:32 U moet opstaan voor iemand met grijze haren en eer bewijzen aan een oudere. Uw God moet u vrezen.

Het meest gehoorde argument is: 'maar wij zijn geen Joden'. En steevast wijs ik er dan op dat toen God Almachtig de zevende dag aanwees als rustdag er nog helemaal geen Joden waren.

Het Joodse volk bestond nog helemaal niet. Tenminste niet hier op aarde!

Waarom is het toch zo moeilijk om te erkennen dat er ook in mijn leven zaken zijn die niet helemaal volgens de Bijbel zijn. Ik weet ook wel dat de zondag maatschappelijk en economisch helemaal in mijn leven van vandaag geïntegreerd is. En ik zou ook niet weten hoe ik deze weer terug kan brengen naar het oorspronkelijke gebod van de Heer.

Maar wat ik wél kan doen is erkennen naar God Almachtig toe, dat ik er samen met veel andere Christenen een potje van gemaakt heb.

Ik kan wél belijden naar God Almachtig toe, dat wat wij van de rustdag van de Heer gemaakt hebben, dat dit totaal niet in overeenstemming is met wat God geboden heeft.

Ik kan wél bidden tot God Almachtig of Hij het besef rondom de sabbatdag bij de mensen, de Christenen weer in de belangstelling wil brengen.

----- ... -----

In Mattheüs 15 zie ik ook dat er irritatie is bij de schriftgeleerden als zij geconfronteerd worden met de Bijbel en van wat zij ervan gemaakt hebben. Ze waren op hun teentjes getrapt. Erger nog, ze wisten helemaal niets meer te zeggen. (En wat valt er ook nog te zeggen?)

Als er dan geen reactie meer komt van die schriftgeleerden roept Jezus Christus de menigte weer tot zich, die waarschijnlijk uit respect voor de schriftgeleerden uit Jeruzalem op een veilige afstand bleven.

Dan spreekt Jezus Christus tot de menigte. En wat doet Hij dan? Wat Hij vaak deed: Hij citeerde de Bijbel, de Heilige Schrift met een citaat uit Jes. 29:13 dat de schriftgeleerden God Almachtig wel dienden met de mond, maar dat het hart een hele andere kant op ging.

Wie de schoen past, trekke hem aan!

----- ... -----

Ergens in *mijn mijmeringen* heb ik geschreven dat mensen niet elkaars gedachten kunnen lezen, of in elkaars hart kunnen kijken. (En dat is maar goed ook!). Maar een schaduwzijde daarvan is dat iemand nooit kan weten of wat de ander zegt of zegt te denken werkelijk waarheid in zijn leven is.

Ik denk daarbij aan grote christelijke TV persoonlijkeden die toch gevallen zijn voor vrouwen, macht of geld.

📖 Jes. 29:13 De Heere zei: Omdat dit volk tot Mij nadert met zijn mond en zij Mij eren met hun lippen, maar hun hart ver van Mij houden, en hun vrees voor Mij slechts een aangeleerd gebod van mensen is,

Ik denk daarbij aan mensen die zeggen wedergeboren Christen te zijn, die zondags vooraan in de kerk zitten of staan, die overduidelijk de Heer aanroepen met heel hun lichaam, maar ondertussen overspel plegen, porno kijken, oneerlijk zijn bij het invullen van de belastingformulieren en noem maar op!

Maar God Almachtig is de Enige die wél in mijn hart kan kijken. Hij weet precies wat er in mij om gaat; wat wel gemeend is en wat niet gemeend is. Waar wel met een dubbele agenda gewerkt wordt en waar niet.

Jezus Christus zegt in Mark. 4:22 dat eens alles in de openbaarheid gebracht wordt.

----- ... -----

Ik denk dan weer aan Sadhu Sundar Singh die daarover een kort verhaal schrijft in zijn boekje '*hij zag de hemel*'. In mijn eigen woorden ging dit verhaal als volgt:

Iedereen die sterft komt in de wachtkamer terecht waar Jezus Christus, het Licht, die persoon zal ophalen. Iedereen die in die wachtkamer komt is naakt. En dan bedoel ik niet naakt zonder kleren; maar dat alle zonden en ongerechtigheden zichtbaar zijn voor allen die daar zijn.

Dan komt Jezus Christus in Zijn heerlijk en verblindend licht en hij nodigt de zondaar uit om bij Hem te komen.

De zondaar zal echter niet tot Jezus Christus *willen* naderen want hij kan niet tegen het Licht dat Jezus Christus omgeeft en afstraalt. De zondaar draait zich om en vlucht, want hij kan niet tegen de waarheid.

En waar vlucht hij heen? Hij vlucht naar de hel om zich daar te verstoppen.

God Almachtig veroordeelt niet, God roept. De mens veroordeelt zichzelf omdat de tegenstelling tussen de Heer en de mens zo groot is.

Met andere woorden: ik kan mij mooi voordoen, maar eens zal mijn werkelijke '*ik*' en alles wat ik gedaan heb hier op aarde in de openbaarheid gebracht worden.

Jezus Christus is duidelijk: '*Niet wat de mond ingaat is onrein, maar wat de mond uitgaat is vaak onrein*'. De mond is een kanaal waarlangs de gedachten van mensen, die uit hun hart komen, naar buiten komt, en dat is niet altijd even fraai.

Jakobus schrijft in Jak.3:4-10 dat de tong van de mens maar een heel klein onderdeel is van ons lichaam, maar dat dit kleine onderdeel kan zegenen en vervloeken. Net als het roer van een schip maar een heel klein onderdeel is van dat schip, kan deze toch de koers doen veranderen van het schip.

 Mark. 4:22 *Want er is niets verborgen wat niet geopenbaard zal worden; en er is niets gebeurd om verborgen te blijven, maar opdat het in het openbaar zou komen.*

En zo is het ook met wat uit mijn mond komt.

Die boodschap is natuurlijk hard voor die mensen die zich daar in herkennen. En in het verhaal van Matt. 15 herkent de afvaardiging uit Jeruzalem zich daar schijnbaar in want volgens de discipelen van Jezus Christus nemen zij aanstoot aan de woorden van de Heer.

En dan maakt Jezus Christus een vergelijking met het tarwe en het onkruid (Matt. 13:24-30). En zegt Hij dat elke plant die niet door de Vader geplant is er uiteindelijk uitgetrokken zal worden; op de hoop gegooid zal worden met andere planten die niet door God Almachtig geplant zijn; klaar om te worden verbrand.

Want zegt de Heer; mensen die iets anders doen voorkomen dan ze zijn, zijn enerzijds geen planten die door de Vader geplant zijn, maar zijn als blinde mensen die blinde mensen geleiden. Samen zullen ze in de kuil vallen.

----- ... -----

Ik schrijf deze woorden alsof dit een verslag is van wat er toen gebeurde, maar mijn bedoeling is om de lijnen naar vandaag de dag door te trekken.

Hoeveel mensen zijn er niet die actief in de kerk en gemeente zijn, maar die eigenlijk stekeblind zijn? Omdat ze mensen achterna lopen en uit zijn op bedieningen, macht, beroemdheid?

Of mensen die andere mensen alleen maar napraten zonder zelf te beseffen en getoetst te hebben of wat gezegd is wel waar is?

Bij Jezus Christus merk ik geen van deze dingen op. Sterker nog, Jezus Christus heeft menigmaal, mensen die genezen werden of bevrijd, verboden om er iets over te zeggen, omdat Hij niet als weldoener bekend wilde staan, maar als Diegene die het Koninkrijk des hemels aankondigt.

En zo bedoel ik het ook. Want als ik mijzelf in het bovenstaande herken, moet ik er iets aan doen! Dan ga ik ermee naar mijn hemelse Vader en dan maak ik het in orde met Hem.

Mijn oproep is elke keer weer: Pak de Bijbel en toets alles wat gezegd en geschreven staat, want in en door de Bijbel spreekt Jezus Christus, nog elke dag!

-----...-----

Zeg ik nu dat mensen zich moeten afzetten tegen hun religieuze leiders, tegen voorgangers en predikanten? Dat deze religieuze leiders gewantrouwd moeten worden?

Dat zeg ik pertinent niet.

☞ Matt. 13:24-30 Een andere gelijkenis hield Hij hun voor. Hij zei: Het Koninkrijk der hemelen is gelijk aan iemand die goed zaad zaaide in zijn akker. Maar toen de mensen sliepen, kwam zijn vijand en zaaide onkruid tussen de tarwe, en ging weg. Toen het gewas opkwam en vrucht voortbracht, kwam ook het onkruid tevoorschijn. De slaven van de heer des huizes gingen naar hem toe en zeiden: Heer, hebt u niet goed zaad in uw akker gezaaid? Waar komt dan dit onkruid vandaan? Hij zei tegen hen: Een vijandig mens heeft dat gedaan. De slaven zeiden tegen hem: Wilt u dan dat wij erheen gaan en het verzamelen? Maar hij zei: Nee, opdat u bij het verzamelen van het onkruid niet misschien tegelijk ook de tarwe zelf uittrekt. Laat ze allebei samen tot de oogst opgroeien, en in de oogsttijd zal ik tegen de maaiers zeggen: Verzamel eerst het onkruid en bind het in bossen om het te verbranden, maar breng de tarwe bijeen in mijn schuur.

Ik zeg dat alles wat gezegd en gedaan wordt, getoetst moet worden aan de Bijbel. Iedereen kan lezen; iedereen kan de beschikking hebben over een Bijbel; iedereen weet het telefoonnummer van God Almachtig om met Hem door Zijn Geest in contact te komen. Doe het! Het houdt een mens zuiver, het houdt de relaties zuiver. Het houdt mij dicht bij de Heer.

En kan ik niet lezen? Vind ik het moeilijk om mij te concentreren op de Bijbel? Dan zoek ik een broeder of zuster op en dan ga ik samen de Bijbel onderzoeken, samen lezen, samen bidden om de leiding van de Heilige Geest.

----- ... -----

Het is een pijl uit de koker van satan om mensen af te houden van het lezen van de Bijbel.

Er is niemand die de Bijbel beter kent dan satan. Er is niemand die de waarheid uit de Bijbel zo vroom weet te verdraaien als satan met als enige doel dat de mens misleid wordt.

Het enige wapen in deze, om satan af te weren, is te citeren uit Gods woord. Dat deed Jezus Christus ook toen Hij verleid werd in de woestijn door satan. Tot drie maal toe antwoordde Jezus Christus: **'Er staat geschreven.....'**

Ik wil ook niet zeggen dat alle mensen misleid zijn, dus ook niet de voorgangers, predikanten en noem maar op. Ik zeg alleen dat het nooit alleen uit hun woord mag komen. Ik zeg alleen dat men niet blindelings alles moet aannemen wat mensen zeggen; in welke rang of stand zij ook menen te staan; maar dat men alles moet toetsen in de Bijbel.

De historie kent heel veel misstappen van mensen en denominaties, in de Naam van God Almachtig, die blindelings werden opgevolgd door de mensen. Behoedt je daarvoor.

En daarnaast, wie wil een relatie met zijn aardse vader hebben **via** iemand anders? Hoeveel te meer zou ik moeten verlangen naar een **PERSOONLIJKE** relatie met mijn Vader in de hemel.

En dat kan! Door Jezus Christus heen, op voorspraak van de Heilige Geest.

Dat betekent dat ik de Heilige Geest mag vragen om het contact tot stand te brengen tussen mij en God Almachtig.

Jezus Christus is hier niet meer op aarde (nog niet), Hij heeft Zijn Trooster gestuurd, de Heilige Geest.

-----...-----

Het bovenstaande citaat uit *mijn mijmeringen* bij andere Bijbelboeken hoort allemaal nog bij de verzen 1-5 van de brief van Paulus aan de Galaten.

In afwijking van de eerste twee brieven aan de Thessalonicenzen, waarvan aangenomen wordt dat deze Paulus eerste brieven waren, begint Paulus de brief aan de Galaten eigenlijk in de 'ik' vorm.

De brieven aan de Thessalonicenzen begon Paulus met '*Paulus, Silvanus en Timotheüs*'. In deze brief aan de Galaten spreekt hij over de broeders die bij hem zijn.

Paulus maakt zichzelf bekend door te wijzen op zijn Goddelijke roeping. Dat hij niet geroepen is door een mens of een kerk, maar dat hij door God Almachtig **in** Jezus Christus Zelf is geroepen. (Hand. 9:15).

Ook wordt uit de woorden die Paulus gebruikt helder, dat hij niet namens een god spreekt, of geroepen is door een god; Paulus is geroepen door Die Ene God Almachtig, Die Jezus Christus uit de dood heeft laten opstaan.

Dat hij deze woorden zó gebruikt komt misschien wel om dat bijvoorbeeld de Atheners overal een god voor hadden en zelfs een god waarvan zij het bestaan niet kennen. (Hand. 17:23). Misschien dat deze invloed ook wel over Galatië was uitgespreid, waardoor Paulus duidelijk maakt dat hij daar allemaal niet in gelooft, en dat er voor Hem maar één God Almachtig is, die **in** Jezus Christus naar deze wereld is gekomen, geleden en gestorven is voor de zonden van de mensen én weer is opgestaan.

-----...-----

Dan gebruikt Paulus een zinsnede die van wezenlijk belang is: '*opdat Hij ons zou ontrukken aan de tegenwoordige slechte wereld, overeenkomstig de wil van onze God en Vader*'.

Voor mij komt het Evangelie in deze laatste zin van Paulus in zijn geheel tot zijn recht. Want de wereld is slecht geworden doordat de zonde zijn intrede had gedaan. Het gevolg daarvan was dat ieder mens op aarde geoordeeld werd tegen de liniaal van de wet van Mozes die God Almachtig gegeven had.

Maar omdat er niemand was en is, die de wet kon en kan houden, (Ps. 53:4, Rom. 3:10-12) zou de hele mensheid verloren zijn. (Jak. 1:14-15). Want de wet die God Almachtig aan Mozes gaf, kende en kent maar één straf, en dat is de doodstraf. Dit overigens in tegenstelling tot de Nederlandse wet die gedifferentieerde straffen kent. (zie de vergelijking tussen het Goddelijk Rechtssysteem en het Nederlandse Rechtssysteem op

pag. 33-36)

Hand. 9:15 Maar de Heere zei tegen hem: Ga, want deze is voor Mij een uitverkoren instru-ment om Mijn Naam te brengen naar de heidenen en de koningen en de Israëlieten.

Hand. 17:23 Want toen ik de stad doorging en uw heiligdommen be-keek, trof ik ook een altaar aan waarop het opschrift stond: AAN EEN ONBEKENDE GOD. Deze dan, Die u dient zonder dat u Hem kent, verkondig ik u.

Ps. 53:4 er is niemand die goedgevoelt,

Rom. 3:10-12 zoals geschreven staat: Er is niemand rechtvaardig, ook niet één, er is niemand die verstandig is, er is niemand die God zoekt. Allen zijn zij afgedwaald, samen zijn zij nutteloos geworden. Er is niemand die goedgevoelt, er is er zelfs niet één.

Jak. 1:14-15 Maar ieder mens wordt verzocht, als hij door zijn eigen begeerte wordt meegesleurd en verlost. Daarna, wanneer de begeerte bevrucht is, baart ze zonde, en wanneer de zonde volgroeid is, baart ze de dood.

Het Evangelie is echter:

- dat God Almachtig Zélf **in** Zijn Zoon Jezus Christus naar deze wereld is gekomen om de mensen te redden van die dood;
- Door te geloven **in** Jezus Christus, dat Hij de aangekondigde Messias was en is, die op zoveel plaatsen in het O.T. is aangekondigd;
- Door zich te bekeren en aan Jezus Christus over te geven wordt de 'lijst met aanklachten' uit het strafdossier leeggemaakt waardoor de Rechter niet anders kàn dan de vrijspraak uitspreken. (Kol. 2:13-14)

En dàt zegt Paulus hier allemaal eigenlijk in dit vierde vers. En dan kàn Paulus niet anders dan uitroepen: 'Hem zij de heerlijkheid in alle eeuwigheid'. En met Paulus kan ik niet anders uitroepen dan 'Hem zij de heerlijkheid in alle eeuwigheid'.

Amen!

Geen ander Evangelie

Overall waar Paulus kwam en sprak in de synagogen kwam hij in aanvaring met de Farizeeërs en de Joden.

Nu was Paulus zelf ook een Farizeeër. Hij was immers opgeleid door Gamaliël (Hand. 22:3), een beroemd schriftgeleerde. Dus Paulus kende hun beweegredenen en hij kende al die punten waar zij de Messiasbelijdende Joden op aanvielen als geen ander. Maar bij Paulus was het kwartje als het ware gevallen. Door de persoonlijke aanraking van Jezus Christus vielen al die Bijbelteksten uit het O.T. die betrekking hadden op de komende Messias op hun plaats.

Paulus zag nu in dat al die profetieën over de Messias maar op één Persoon konden slaan, en dat was Jezus Christus. En met Paulus waren er toch ook een aantal Joden tot bekering gekomen die Jezus Christus hadden aangenomen.

Op de één of andere manier bleef echter de 'hang' naar regels bestaan. Want waren het de Messiasbelijdende Joden niet die de apostelen in Jeruzalem, door Paulus en Barnabas, verzochten om uitspraken te doen ten aanzien van het houden van de wet van Mozes?

Het ging in Hand. 15 over de besnijdenis. Maar de achterliggende gedachten zijn veel ernstiger.

☞ Kol. 2:13-14 En Hij heeft u, toen u dood was in de overtredingen en het onbesneden zijn van uw vlees, samen met Hem levend gemaakt door u al uw overtredingen te vergeven, en het handschrift dat tegen ons getuigde, uit te wissen. Dit handschrift was met zijn bepalingen tegen ons gericht, en Hij heeft dat uit het midden weggenomen door het aan het kruis te nagelen.

☞ Hand. 22:3 Ik ben een Joodse man, geboren te Tarsus in Cilicië, maar opgevoed in deze stad en aan de voeten van Gamaliël op de meest nauwgezette wijze onderwezen in de wet van de vaders, een ijveraar voor God zoals u heden allemaal bent.

Ergens wil de mens toch graag een soort afvinklijstje hebben zodat hij kan bijhouden of hij nog goed bezig is. En de wet zou je als zo een soort afvinklijstje kunnen betitelen. En als je dan meer plusjes op je afvinklijstje hebt staan dan minnetjes, dan heb je toch zeker meegeholpen om het eeuwige leven te verdienen!

Maar zo zit het niet. Rechtvaardiging komt door het geloof, en niet door werken. Dus ook niet door het houden van de wet, of door het houden van onderdelen van die wet. (Gal. 2:16)

Jezus Christus heeft de wet vervuld.

Voor de **gelovigen**, diegenen die God Almachtig **in** Jezus Christus als Redder en Verlosser hebben aangenomen, geldt die wet nog wél als meetlat voor wat men fout heeft gedaan. Alleen heeft Jezus Christus de overtredingen van die persoon op die wet, op Zichzelf genomen en heeft die mens daarvan schoongemaakt.

Met andere woorden: er zijn **geen** overtredingen die op de 'lijst met aanklachten' geschreven kunnen worden. Er wordt dus een lege 'lijst met aanklachten' in het strafdossier van die persoon gedaan, waarop de Rechter (God Almachtig) straks uitspraak zal doen. En die uitspraak kan niet anders dan '**onschuldig**' zijn, want er is geen enkele aanklacht tegen die mens. **Vrijspraak betekent LEVEN!** (zie ook de vergelijking tussen het Nederlandse Rechtssysteem en het Goddelijke Rechtssysteem op pag. 33-36)

Voor de **ongelovigen**, diegenen die God Almachtig **in** Jezus Christus hebben afgewezen, geldt die wet ook als meetlat voor wat men fout heeft gedaan. Elke overtreding van die wet wordt op de 'lijst met aanklachten' geschreven en in het strafdossier van die mens gestopt, waarop de Rechter (God Almachtig) straks uitspraak zal doen. En die uitspraak kan niet anders dan '**schuldig**' zijn, want er zijn vele aanklachten tegen die mens.

Schuldig zijn betekent de DOOD!

In Gal. 1:6-7 spreekt Paulus zijn verbazing uit, dat er toch weer mensen de gemeenten zijn binnengekomen die de gemeenteleden tot het houden van de wet (in welke vorm dan ook) wilden verleiden. Ondanks het heldere en duidelijk onderwijs dat Paulus gegeven had op dit terrein.

Overigens hoor je Paulus in de brieven aan de Thessalonicenzen, de Korintiërs en de Romeinen hier ook al voor waarschuwen. Maar het schijnt in de gemeenten van Galatië dus toch wel een serieuze aangelegenheid te zijn geworden. Want de woorden van Paulus liegen er niet om: 'ik verwonder mij erover dat u zich zo snel afwendt van Hem die u in de genade van Christus geroepen heeft, naar een ander evangelie'.

Gal. 2:16 weten dat een mens niet gerechtvaardigd wordt uit werken van de wet, maar door het geloof in Jezus Christus. En ook wij zijn in Christus Jezus gaan geloven, opdat wij gerechtvaardigd zouden worden uit het geloof van Christus en niet uit werken van de wet. Immers, uit werken van de wet wordt geen vlees gerechtvaardigd.

Gal. 1:6-7 Ik verwonder mij erover dat u zich zo snel afwendt van Hem Die u in de genade van Christus geroepen heeft, naar een ander evangelie, terwijl er geen ander is; al zijn er ook sommigen die u in verwarring brengen en het Evangelie van Christus willen verdraaien.

Met andere woorden: De Galaten hebben het Evangelie zoals Paulus dit onderwezen heeft verlaten, om een ander evangelie aan te hangen. Maar door een ander evangelie aan te hangen stel je het offerwerk van Jezus Christus wel ter discussie. Want als de wet die God Almachtig aan Mozes gegeven nog wél de meetlat is waarlangs een gelovig mensenleven beoordeeld moet, waarvoor is Jezus Christus dan gestorven aan het Kruis van Golgotha? En wat betekent Zijn opstanding dan nog?

Paulus noemt het een dwaalleer, gebracht door mensen die de Galaten in verwarring willen brengen en daarom het Evangelie verdraaien.

In zijn bewoordingen gaat Paulus nog verder, want hij vervloekt die mensen die dit op hun geweten hebben. Hij vervloekt zelfs zichzelf als hij een ander evangelie zou brengen dan het Evangelie dat hij gebracht heeft. En ook de engelen worden er nog bijgehaald, want als deze het verdraaide evangelie zouden brengen dan zijn zij ook vervloekt.

Dat zijn nogal straffe woorden.

Ik denk echter dat die woorden wel op zijn plaats zijn. Want de verdraaiing van het Evangelie van Jezus Christus, betekent een afbraak van het grote plan dat God Almachtig met deze wereld heeft.

Door deze verdraaiing van het Evangelie van Jezus Christus, komt de redding van de mensheid in direct gevaar. Want er was, en er is, en er zal geen mens zijn die de wet van Mozes kan houden. Dus dan blijft het oordeel over voor iedereen, terwijl het juist God's plan is dat de wereldbevolking gered wordt. Ieder op zijn tijd, maar uiteindelijk zal **elke** knie zich buigen voor Jezus Christus en zal **elke** tong belijden dat Jezus Christus Heer der Heerscharen is. (Fil. 2:10-11)

De roeping van Paulus tot apostel

De woorden die Paulus hiervoor gebruikte om de Galaten duidelijk te maken dat zij een verdraaiing van het Evangelie hebben toegelaten, leidt ertoe dat Paulus gaat staan op zijn roeping.

Hij vertelt de Galaten nog een keer dat hij niet door mensen geroepen is, terwijl dit gezien zijn opleiding heel goed mogelijk zou zijn. Hij zegt dan ook, dat hij het Evangelie niet van mensen heeft ontvangen, maar van Jezus Christus Zelf.

Paulus weet dat hij door God Almachtig **in** Jezus Christus geroepen is. Al vanaf het moment dat zijn moeder zwanger was. Dit laatste lees je overigens ook van de profeet Jeremia (Jer. 1:5) dat hij in de moederschoot al geroepen was door God.

📖 Fil. 2:10-11 opdat in de Naam van Jezus zich zou buigen elke knie van hen die in de hemel, en die op de aarde, en die onder de aarde zijn, en elke tong zou belijden dat Jezus Christus de Heere is, tot heerlijkheid van God de Vader.

📖 Jer. 1:5 Voordat Ik u in de moederschoot vormde, heb Ik u gekend; voordat u uit de baarmoeder naar buiten kwam, heb Ik u geheiligd. Ik heb u aangesteld tot een profeet voor de volken

Nadat Paulus tot bekering was gekomen, op de weg van Jeruzalem naar Damascus en zijn tijd in blindheid in Damascus doorgebracht heeft (Hand. 9 en 10), is Paulus niet eerst te rade gegaan bij mensen. Paulus heeft zich na zijn genezing van blindheid eerst voor drie jaar teruggetrokken in de woestijn van Arabië. (Gal. 1:17)

Dààr heeft God Almachtig Paulus verder opgeleid voor datgene wat er in zijn opleiding nog ontbrak. En dat was het Evangelie van Jezus Christus, zoals hij dit in zijn verdere leven ook steeds onderwezen heeft.

Die blindheid was letterlijk maar zeker ook figuurlijk. Paulus kon inderdaad enige tijd niets meer zien. Deze blindheid staat ook symbool voor de blindheid in het Evangelie dat Paulus op dat moment had.

Als Farizeeër kende Paulus alle Bijbelteksten uit het O.T. waar gesproken werd over de komende Messias. Maar Paulus was blind om al die Bijbelteksten aan de Persoon van Jezus Christus te koppelen. En van die blindheid moest hij eerst bevrijd worden.

Vanuit de woestijn van Arabië ging Paulus terug naar Damascus en vandaar naar Jeruzalem. Overigens zou je dit 18e vers ook zo kunnen lezen dat hij na zijn verblijf in de woestijn van Arabië drie jaar in Damascus verbleef. In ieder ging Paulus daarna pas naar Jeruzalem om de apostel Petrus te ontmoeten. Ook ontmoette hij daar Jakobus, de broer van Jezus Christus.

-----,..-----

Volgens Hand. 9:30 hebben de apostelen (Petrus en Jakobus?) Paulus naar zijn geboortestad Tarsus laten vertrekken, waar hij vele jaren zijn beroep als tentenmaker uitgeoefend heeft. In die tijd heeft hij al geleerd om het Evangelie te verkondigen in de landstreek van Syrië en Cilicië. Pas in Hand. 11:25 lees je dat Paulus opgehaald werd uit Tarsus. (Gal. 2:1)

De reden dat Paulus vele jaren in Tarsus en omgeving is geweest, zal alles te maken hebben gehad met wat Paulus vóór zijn bekering gedaan had. Namelijk het achtervolgen van de Messiasbelijdende Joden, om hen in de gevangenis te brengen en te laten martelen.

Dat hakt er natuurlijk goed in en ik kan mij voorstellen dat hier veel tijd overheen is gegaan voordat dàt wantrouwen een beetje was weggeëbd bij de Christenen.

-----,..-----

Gal. 1:17 en ging ik ook niet naar Jeruzalem, naar hen die al vóór mij apostel waren; maar ik vertrok naar Arabië en keerde weer terug naar Damascus.

Gal. 1:18 Daarna, drie jaar later, ging ik naar Jeruzalem om Petrus te bezoeken, en ik bleef vijftien dagen bij hem.

Hand. 9:30 Maar toen de broeders dit te weten kwamen, brachten zij hem naar Ceasarea en stuurden hem vandaar weg naar Tarsus.

Hand. 11:25 En Barnabas vertrok naar Tarsus om Saulus te zoeken; en toen hij hem gevonden had, bracht hij hem naar Antiochië.

Gal. 2:1 Daarna ging ik, na verloop van veertien jaar, weer naar Jeruzalem, samen met Barnabas, en ik nam ook Titus mee.

Dit hele gedeelte van Gal. 1:10-24 is als het ware een Curriculum Vitae (CV) van Paulus om te getuigen wie hij is en hoe hij zo geworden is, nadat hij als Saul en Saulus de gemeente van Jezus Christus juist zo vervolgd heeft.

Dat Paulus zó over zijn roeping, zijn opleiding, zijn verbanning praat, is alleen maar om aan te geven dat het Evangelie dat Paulus verkondigde, niet zomaar een verhaal van mensen was geweest, maar dat dit echt uit God's hand was gekomen.

Galaten

Hoofdstuk 2

Paulus ambt erkend in Jeruzalem

Paulus is bezig nog een keer kort en krachtig op papier te zetten hoe hij ertoe gekomen is, om het Evangelie van Jezus Christus, zoals hij dat brengt aan de Joden en de 'heidenen', te verkondigen. Dat het Evangelie geen dwaalleer is. Dat het Evangelie zelfs niet door mensen bedacht is. Het Evangelie van Jezus Christus komt rechtstreeks van God Almachtig. En Paulus legt in hoofdstuk 1 uit, hoe God tot Hem gesproken heeft en hoe hij daar mee om is gegaan.

Hoofdstuk 2 gaat verder met dit verhaal. Want Gal. 1:18 eindigde ermee dat Paulus, na drie jaar in de woestijn van Arabië te zijn geweest, weer terug in Damascus was. Vandaar vertrok hij naar Jeruzalem om met de leidinggevendenden van de Messiasbelijdende Joden te overleggen. Dat waren de apostelen Petrus en Jakobus.

Nadat Paulus deze leidinggevendenden overtuigd had hoe God Almachtig te werk was gegaan, geloofden de apostelen Petrus en Jakobus dit. Maar toch vonden zij het wijzer (gezien het verleden van Paulus waarschijnlijk) dat hij naar zijn geboortestad Tarsus zou gaan en daar zou wachten op wat God verder ging doen. (Hand. 9:30).

Volgens Gal. 2:1 heeft die periode veertien jaar geduurd waarin Paulus Titus ontmoette. En samen hebben zij het Evangelie van Jezus Christus gebracht in Tarsus en omstreken. Totdat Barnabas uit Jeruzalem kwam om Paulus te zoeken. (Hand. 11:25).

Opmerkelijk vind ik dat Paulus zegt in Gal. 2:2 dat hij 'op een openbaring van God Almachtig', met Barnabas en Titus naar Jeruzalem terugging. Dus **niet** omdat Barnabas hem zocht en vond, en terugnam naar Jeruzalem. Tenzij die openbaring waar Paulus over spreekt in vers 2, die zoektocht van Barnabas naar Paulus was. Dan komen Hand. 11:25 en Gal. 2: 2 weer met elkaar in overeenstemming.

In de veertien jaar dat Paulus in Tarsus was heeft Paulus een theologisch gevecht gevoerd met de Joden enerzijds, en met de Messiasbelijdende Joden anderzijds. Want sommige Messiasbelijdende Joden vonden dat de wet die God Almachtig aan Mozes gegeven had voor Zijn volk Israël, voor bepaalde delen nog steeds gold.

Gal. 1:18 Daarna, drie jaar later, ging ik naar Jeruzalem om Petrus te bezoeken, en ik bleef vijftien dagen bij hem.

Hand. 9:30 Maar toen de broeders dit te weten kwamen, brachten zij hem naar Ceasarea en stuurden hem vandaar weg naar Tarsus.

Gal. 2:1 Daarna ging ik, na verloop van veertien jaar, weer naar Jeruzalem, samen met Barnabas, en ik nam ook Titus mee.

Hand. 11:25 En Barnabas vertrok naar Tarsus om Saulus te zoeken; en toen hij hem gevonden had, bracht hij hem naar Antiochië.

Gal. 2:2 En ik ging op grond van een openbaring, en ik legde hun het Evangelie voor dat ik verkondig onder de heidenen; en afzonderlijk aan hen die in aanzien waren, opdat ik niet misschien tevergeefs zou lopen of gelopen hebben.

Paulus heeft echter altijd verkondigd dat Jezus Christus de wet **vervuld** had omdat deze wet door **niemand** gehouden kón worden. Dat dus de hele mensheid de wet overtreden had. En aangezien er maar één straf op overtreding van de wet stond, was iedereen dus veroordeeld tot de doodstraf.

God Almachtig is juist **in** Jezus Christus naar deze wereld gekomen om Zelf die straf te betalen die stond op het overtreden van de wet. Terwijl Jezus Christus nooit die wet had overtreden. Jezus Christus heeft satan betaald en daarmee is iedereen die **dàt** Evangelie gelooft, rechtens vrijgesproken van het oordeel van de wet.

De wet bestaat nog steeds, ook vandaag de dag nog. Iedereen zal geoordeeld worden naar de overtredingen die satan heeft verzameld op de *'lijst met aanklachten'* die in ieders strafdossier zit. (zie pagina 33-36).

Het grote verschil tussen diegenen die God Almachtig **in** Jezus Christus hebben aangenomen en diegenen die Hem hebben afgewezen is dat de *'lijst met aanklachten'* van diegenen die Hem aangenomen hebben **leeg** is. Voor hen bestaan er geen aanklachten meer omdat Jezus Christus met Zijn lijden, sterven én opstanding die lijst met aanklachten heeft leeggemaakt (Kol. 2:13-14).

Dus in de Goddelijke rechtszaal wordt nog steeds zitting gehouden. Gelovigen en ongelovigen komen daar **allemaal** te staan. Van een ieder wordt het strafdossier geopend. En de Rechter doet over **iedereen** uitspraak op basis van wat er in dat strafdossier staat. (zie pag. 33-36)

Omdat het strafdossier van mij als gelovige leeg is kàn de Rechter niet anders dan vrijspraak uitspreken. Als ik God Almachtig in Jezus Christus zou afwijzen, dan zou mijn strafdossier **NIET** leeg zijn, en kan de Rechter dus ook niet anders dan het schuldig uitspreken over mij. De keuze om God Almachtig **in** Jezus Christus wel of niet aan te nemen, ligt dus bij mij als mens. God Almachtig zal niemand dwingen.

God Almachtig hééft **in** Jezus Christus al laten zien (en ver daarvoor al) wie Hij is en wat Hij vóór heeft met mij als mens. Het is nu aan mij om dat aan te nemen of af te wijzen. Overigens met grote gevolgen!

-----...-----

☞ Kol. 2:13-14 En Hij heeft u, toen u dood was in de overtredingen en het onbesneden zijn van uw vlees, samen met Hem levend gemaakt door u al uw overtredingen te vergeven, en het handschrift dat tegen ons getuigde, uit te wissen. Dit handschrift was met zijn bepalingen tegen ons gericht, en Hij heeft dat uit het midden weggenomen door het aan het kruis te nagelen.

Wat is nu de grote strijd die Paulus voert tegenover de Joden en Messiasbelijdende Joden die de wet van Mozes weer willen invoeren?

De strijd tegen de Joden in het algemeen was dat zij Jezus Christus niet wilden erkennen als Diegene die in het O.T. op zoveel plaatsen aangekondigd werd als de Messias. Voor hen was de kruisiging van Jezus Christus nog steeds volkomen legitiem omdat Jezus door hen als een Godslasteraar werd gezien. Deze Joden geloofden alles wat hun grote leiders (Hogepriesters, Farizeeërs, Sadduceeërs, Oudsten van het volk Israël)) bij elkaar hadden gelogen, dat Jezus Christus niet was opgestaan, maar dat zijn dode lichaam gestolen was. (Matt. 28:11-15)

De strijd tegen de Messiasbelijdende Joden was, dat deze Joden de wet die God Almachtig aan Mozes gegeven had, **niet** aan de kant wilden leggen. Zij vonden dat zelfs na hun bekering tot Jezus Christus, (onderdelen van) die wet nog steeds nageleefd moesten worden. Terwijl het Evangelie van Jezus Christus juist inhoudt dat er **niemand** was en is die de wet van God Almachtig kon houden. Iedereen was schuldig aan overtreding van die wet. Iedereen was daarom veroordeeld tot de eeuwige dood.

Daarvoor was God Almachtig **in** Jezus Christus naar deze aarde gekomen om mijn overtredingen als mens juist te vergeven en om mij met Hem te verzoenen.

Die grote strijd van Paulus tegen de Messiasbelijdende Joden, was dat wanneer de wet van Mozes weer ingevoerd zou worden (of delen daarvan), het offer van Jezus Christus aan het Kruis van Golgotha; Zijn sterven en opstanding, geen betekenis meer zou hebben. Want als die wet die God Almachtig aan Mozes heeft gegeven voor Zijn volk Israël, nog steeds (of weer) bestaat en nog steeds geldt, dan heeft dat grote gevolgen voor die 'lijst met aanklachten' in mijn strafdossier.

Als die wet nog steeds geldig is, dan zijn de overtredingen op die 'lijst met aanklachten' ook nog steeds geldig. En dat betekent weer dat mijn strafdossier **niet** leeg is, en dat God de Rechter het 'schuldig' moet uitspreken. Nogmaals: er is **niemand** die de wet nog nooit heeft overtreden. (Dan. 9:11, Rom. 3:10-12).

Daarmee zouden de wedergeboren Christenen weer tot slaaf gemaakt worden van die wet, terwijl het Evangelie van Jezus Christus juist iedereen vrijmaakt.

Dààr gaat het elke keer weer over. Dààr gaat het o.a. over in de brieven van Paulus aan de Thessalonicenzen, Korinthe en Romeinen. En dààr gaat het ook over in de brief van Paulus aan de Galaten.

☞ Matt. 28:11-15 Terwijl zij onderweg waren, zie, enigen van de wacht kwamen in de stad en berichtten de overpriesters alles wat er gebeurd was. En zij kwamen bijeen met de oudsten, en zij kwamen gezamenlijk tot het besluit om de soldaten veel geld te geven, en zij zeiden: Zeg: Zijn discipelen zijn 's nachts gekomen en hebben Hem gestolen, terwijl wij sliepen. En als de stadhouder hiervan hoort, zullen wij hem overtuigen en maken dat u zonder zorgen bent. Toen zij het geld in ontvangst genomen hadden, deden zij zoals hun was voorgehouden. En dit woord is verbreid onder de Joden tot op de huidige dag.

☞ Dan. 9:11 Maar heel Israël heeft Uw wet overtreden en is afgeweken door niet te luisteren naar Uw stem. Daarom is over ons de vervloeking en de eed uitgegoten die beschr-even is in de wet van Mozes, de dienaar van God, want wij hebben tegen Hem gezondigd.

☞ Rom. 3:10-12 zoals geschreven staat: Er is niemand rechtvaardig, ook niet één, er is niemand die verstandig is, er is niemand die God zoekt. Allen zijn zij afgedwaald, samen zijn zij nutteloos geworden. Er is niemand die goeddoet, er is er zelfs niet één.

Maar daar gaat het vandaag de dag óók nog vaak over.

Alhoewel de kerken en gemeenten in zijn algemeenheid het Evangelie van Jezus Christus verkondigen en mij inderdaad leren dat ik vrij ben van de wet die God Almachtig aan Mozes heeft gegeven, hebben heel veel kerken en gemeenten die wet vervangen door eigen gemaakte regels en inzettingen. En die eigen gemaakte regels en inzettingen voelen voor mij vaak aan als een harnas waarin ik gezet ben, en ik geen enkele bewegingsvrijheid meer heb, met als gevolg dat ik afscheid moet nemen van die kerk of gemeente, omdat ik anders stik.

Ik zou hiervoor tientallen voorbeelden kunnen noemen. Dit doe ik echter hier niet omdat ik niemand wil aanvallen of beschuldigen. Mijn enige advies is, om eens te gaan praten met mensen die de kerk en gemeente hebben verlaten; wat de reden daarvoor was. En waarom zij zich juist zo aangesproken hebben gevoeld. Ik weet zeker dat je versted zult staan hoe vaak mensen aanvoeren dat zij 'niet gezien' werden in de kerk of gemeente of hoe vaak zij aan bepaalde regels moesten voldoen waaraan zij niet wilden of konden voldoen of hoe vaak er hulp geweigerd werd. En ga zo maar door.

-----..-----

Paulus blijft onverschrokken doorgaan met het verdedigen van Evangelie. Nogmaals: dit Evangelie is niet van een mens afkomstig; dit Evangelie is door God Almachtig **in** Jezus Christus rechtstreeks aan Paulus geopenbaard.

Paulus maakt daarbij geen onderscheid tussen mensen. (Wie oren heeft, die hoort het!). Belangrijke mensen of minder belangrijke mensen bestaan niet voor Paulus. Hij verkondigt het Evangelie zonder aanzien des persoons, omdat het Evangelie voor ieder mens is.

-----..-----

Paulus is naar Jeruzalem gegaan om met Jakobus, Johannes, Kefas en andere leidinggevendenden te spreken over het Evangelie dat God Almachtig **in** Jezus Christus hem geopenbaard heeft. Zij als gezaghebbende leidinggevendenden hebben de openbaring van God aan Paulus erkend en geloofd. (Gal. 2:7)

Gal. 2:7 Maar integendeel, zij zagen dat aan mij het Evangelie onder de onbesnedenen toe-vertrouwd was, zoals aan Petrus dat onder de besnedenen.

Jakobus, Johannes en de andere leidinggevendenden van de Messiasbelijdende Joden in Jeruzalem hebben Paulus dan ook de vrije hand gegeven om dit Evangelie aan de 'onbesnedenen' (heidenen) te verkondigen, terwijl Petrus geroepen is door God Almachtig om het Evangelie aan de 'besnedenen' (Joden) te verkondigen.

Dus Paulus heeft van God Almachtig **in** Jezus Christus zelf het Evangelie ontvangen en God heeft door Petrus en Jakobus en de andere leidinggevende heen gewerkt door hen te laten bevestigen dat het Evangelie zoals Paulus dit bracht juist was. Alleen mocht Paulus de arme mensen niet vergeten. (Core-business van de kerk en de gemeente!)

-----,-----

Waarom geloof ik deze woorden van Paulus?

Omdat het dezelfde woorden zijn die Johannes de Doper uitsprak (Matt.3:2). En omdat het dezelfde woorden zijn die Jezus Christus uitsprak. (Matt.4:17). Zij brachten de leer van bekering en zij verkondigden de komst van het Koninkrijk van God Almachtig. En mét het verkondigen zorgde Jezus Christus voor de zieken, de gebonden en wekten doden op.

Het geloof **kan niet** zonder goede werken zegt Jakobus in Jak. 2:14, 17, 18). Jezus Christus demonstreerde dat elke dag. En dat brengt mij ook bij mijn uitspraak dat kerken en gemeenten vandaag de dag terug moeten naar de core-business. En dat is:

- het verkondigen van het Evangelie;
- de wederkomst van Jezus Christus aankondigen;
- zorgen voor de arme mensen, de weduwen, de wezen en de vluchtelingen;
- de zieken genezen;
- de gebonden bevrijden;
- doden op te wekken (Mark. 16:17-18).

Onenigheid met Petrus in Antiochië

Ik als wedergeboren Christen moet ook vaak strijden tegen de wet (wetticisme). Want ook ik ben groot gebracht met vele wettische aspecten van het geloof.

De vrijheid van Genade **in** Jezus Christus gaat ook vaak tegen mijzelf in, omdat ik ook een mens ben die toch eigenlijk ook het liefst een lijstje zou willen hebben waar ik mij aan te houden heb. Om zelfs misschien wel in de rechtszaal van God Almachtig mijzelf te kunnen rechtvaardigen door aan te geven wat ik toch allemaal wel goed heb gedaan.

Dat deze strijd in de wedergeboren Christenen ook gevoerd wordt blijkt wel uit de onenigheid die Paulus met de apostel Petrus had. Niet de geringste persoon dus, want Petrus was één van de hoofdleiders van de gemeente van Jezus Christus in Jeruzalem.

☞ Mattheüs 3:2 en zei: Bekeer u, want het Koninkrijk der hemelen is nabijgekomen.

☞ Mattheüs 4:17 Van toen af begon Jezus te prediken en te zeggen: Bekeer u, want het Koninkrijk der hemelen is nabijgekomen.

☞ Jak. 2:14 Wat voor nut heeft het, mijn broeders, als iemand zegt dat hij geloof heeft, en hij heeft geen werken? Kan dat geloof hem zalig maken?

☞ Jak. 2:17 Zo is ook het geloof als het geen werken heeft, in zichzelf dood.

☞ Jak. 2:18 Maar nu zal iemand zeggen: U hebt geloof en ik heb werken. Laat mij dan uw geloof zien uit uw werken en ik zal u uit mijn werken mijn geloof laten zien.

☞ Mark. 16:17-18 En hen die geloofd zullen hebben, zullen deze tekenen volgen: in Mijn Naam zullen zij demonen uitdrijven; in vreemde talen zullen zij spreken; slangen zullen zij oppakken; en als zij iets dodelijks zullen drinken, zal het hen beslist niet schaden; op zieken zullen zij de handen leggen en zij zullen gezond worden.

Toen Petrus eens een keer in Antiochië was, at hij gewoon met de 'heidene', terwijl dit onder de wet van Mozes verboden was. Joden mochten niet met 'heidene' aan één tafel zitten om te eten en te drinken. Maar toen er 'hoog' bezoek kwam uit Jeruzalem, naaste medewerkers van de apostel Jakobus uit de gemeente van Jezus Christus, ging hij **niet** meer met de 'heidene' eten omdat hij bang was voor hun oordeel (Hand. 10:28).

Hand. 10:28 En hij zei tegen hen: U weet dat het een Joodse man niet toegestaan is om met iemand van een ander volk om te gaan of bij hem binnen te gaan; maar God heeft mij laten zien dat ik geen mens onheilig of onrein mag noemen.

Ik leef als wedergeboren Christen in de vrijheid en Genade van Jezus Christus. Ook al ben ik een wedergeboren Christen van Joodse afkomst. Ik, die in vrijheid leef, moet dan ook niet mijn wedergeboren Christelijke broeders en zusters verplichten zich te houden aan allerlei (Joodse) wetten. En daarbij bedoel ik dan (Joodse) wetten die als een rechtvaardiging voor God Almachtig zouden moeten gelden waarop ik het eeuwige leven verdiend **zou** hebben.

Rechtvaardiging met God Almachtig komt alleen door het geloof, en niet door het houden van wetten, of het doen van allerlei werken. (Gal. 2:16)

-----,-----

Gal. 2:16 weten dat een mens niet gerechtvaardigd wordt uit werken van de wet, maar door het geloof in Jezus Christus. En ook wij zijn in Christus Jezus gaan geloven, opdat wij gerechtvaardigd zouden worden uit het geloof van Christus en niet uit werken van de wet. Immers, uit werken van de wet wordt geen vlees gerechtvaardigd.

Ik had eens een behoorlijk geestelijk gesprek met een wedergeboren Christen die mij erop wees dat bepaalde gewoonten die ik had, wettisch waren. Het ging dan met name om het vieren van de sabbatdag, het geven van tienden, het vieren van de feesten die God Almachtig verordineerd had aan Zijn volk Israël, en nog een paar.

Mijn stelling was (en is nog steeds) dat wanneer ik iets voor de Heer **uit liefde** doe, uit vrijwilligheid doe, zonder enige dwang of gemoedsonrust, niet uit zelfrechtvaardiging, dat dit nooit onder de noemer wetticisme geplaatst kon worden. Ik noemde daarbij de voorbeelden uit de Bijbel dat wanneer een offer aan God Almachtig gegeven wordt uit tegenzin, dat God dit offer helemaal niet wil hebben (Kaïn en Abel).

Maar als ik uit diepe ver- en bewondering en uit liefde voor God Almachtig **in** Jezus Christus de sabbat wil vieren, wat is daar slecht aan?

Door het vieren van de sabbat, door het geven van tienden, door het vieren van de feesten die God Almachtig heeft verordineerd aan Zijn volk Israël, 'verdien' ik echt niet het eeuwige leven. En door het niet houden daarvan wordt ik echt niet veroordeeld. Wat ik in de vergelijking tussen het Nederlandse Rechtssysteem en het Goddelijke Rechtssysteem heb beschreven, mag dat toch duidelijk maken. (zie pag. 33-36)

Laat mij het Evangelie van Jezus Christus verkondigen zoals Johannes de Doper, Jezus Christus, Paulus, en al die anderen dat deden in zijn zuiverste vorm. Laat ik andere mensen niet be- en veroordelen op zaken die *ik* persoonlijk graag voor de Heer wil doen. Ik leef in de vrijheid en de Genade van mijn Here Jezus Christus die de hele wet vervuld heeft.

Voor de wet gestorven

Paulus is van oorsprong een Jood. Tegelijk is hij ook een Romein (Hand. 16:37). Dit Romeins staatsburgerschap hebben zijn ouders waarschijnlijk voor veel geld gekocht. Ik zou mij kunnen afvragen waarom zij dat hebben gedaan. Hebben zij daarmee samengeheuld met de vijand? Want de Romeinen waren toch de bezetters van Israël en omstreken. Waren Paulus ouders dan zoals wij dat in de tweede wereldoorlog zouden noemen NSB'ers?

Paulus loopt er niet zo mee te koop dat hij ook een Romein is. Voor zover ik weet heeft hij dat maar twee keer wereldkundig gemaakt en dat was toen hij en Silas in Filippi gearresteerd werden (Hand. 16:37) en in Hand. 22:25. In dit Bijbelgedeelte doet Paulus een beroep op zijn **Jood zijn** en zegt hij dat de Joden geen zondaars zijn zoals de '*heidenen*' dat zijn. De Joden vonden en vinden zich wat dat betreft een superieur volk. Zij hebben een streepje vóór bij God Almachtig doordat God hen tot Zijn volk maakte.

Uit het Oude Testament weet ik echter dat het volk Israël absoluut niet onderdeel bij het zondigen ten opzichte van de '*heidense*' volken. Het volk Israël zondigde zelfs zó zwaar, dat God Almachtig hen in totaliteit verbannen heeft. Zowel het twee-stammenrijk als het tien-stammenrijk. Het ene volk naar Assyrië en het andere volk naar Babylonië.

Paulus is een bekeerde Jood. Een Messiasbelijdende Jood zouden wij nu zeggen. En zoals God Almachtig het aan Paulus geopenbaard heeft, wéét hij dat er geen mens op de hele aarde is die door werken geheiligd wordt en het eeuwige leven zal verdienen. De Belofte van het eeuwige leven (I Joh. 2:25) is voor iedereen die het Evangelie van de gestorven en de opgestane Jezus Christus gelooft en aanneemt.

Dat is ook de boodschap naar de wedergeboren Christenen toe. Er is **geen wet** van Mozes meer die geldt voor de wedergeboren Christenen, want er was toch niemand die deze wet kon houden.

Daarom is God Almachtig **in** Jezus Christus naar deze wereld gekomen, om Zelf deze wet te vervullen zodat ik dit niet meer als mens hoefde te doen. Tenminste: als ik Jezus Christus heb aangenomen.

Hand. 16:37 Maar Paulus zei tegen hen: Zij hebben ons, die Romeinen zijn, onveroordeeld in het openbaar gezeseld en in de gevangenis geworpen en werpen zij ons daar nu onopgemerkt uit? Zo gaat dat niet! Laten zij zelf komen en ons uitgeleide doen.

Hand. 22:25 En terwijl zij hem met de riemen in gestrekte houding vastbonden, zei Paulus tegen de hoofdman over honderd die erbij stond: Is het u geoorloofd een Romein te geselen, en dat nog wel onveroordeeld?

I Joh. 2:25 En dit is de belofte die Hij ons heeft beloofd: het eeuwige leven.

Hoef ik dan als Christen helemaal geen 'goede werken' te doen?

Natuurlijk wel. In Jak. 2:14, 17-18 staat dat een geloof zonder werken een dood geloof is. En Paulus noemt in de twee brieven aan de Thessalonicenzen alleen al ongeveer achtendertig punten waar ik als een wedergeboren Christen aan zou mogen/moeten houden. Maar als ik denk dat ik alleen op die goede werken het eeuwige leven kan 'verdiene' dan heb ik het mis.

Ik ben ervan overtuigd dat wat Jezus Christus uitspreekt over de karaktereigenschappen van hemelburgers in de Bergrede onder de zaligsprekingen (Matt. 5:1-12), én dat wat Paulus aan achtendertig punten schrijft in de twee brieven aan de Thessalonicenzen, dat **dàt** de goede werken zijn die bedoeld worden in Ef. 2:10, dat ik als wedergeboren Christen geroepen ben om die goede werken te doen **DIE GOD HEEFT VOORBEREID**.

Ik heb al vaker geschreven dat wanneer ik de goede werken die ik doe vanuit een 'moeten' en 'niet mogen' doen, dat dit geen enkele betekenis voor God Almachtig heeft. God Almachtig heeft offers van mensen lief, wanneer deze vanuit het hart gegeven zijn en niet omdat het 'moet'. Dat lees ik ook in de gelijkenis die Jezus Christus uitspreekt van de weduwe met het penninkje. (Mark. 12:41-44)

Is dat ook niet wat Paulus schrijft in I Thess. 2:12-13? Dat wanneer mijn liefde voor de ander en voor elkaar groeit, dat God Almachtig mijn hart zal versterken zodat ik nog onberispelijker word in heiliging voor het aangezicht van God?

Als ik niet weet wat de goede werken zijn die God Almachtig voor mij voorbereid heeft, dan kan ik het beste kijken naar Jezus Christus, toen Hij hier op aarde was. Jezus Christus heeft alleen die werken gedaan, die Hij God heeft zien doen (Joh. 5:19), en Hij heeft alleen die woorden gesproken, die Hij God heeft horen spreken (Joh. 8:38).

-----...-----

☞ Jak. 2:14 Wat voor nut heeft het, mijn broeders, als iemand zegt dat hij geloof heeft, en hij heeft geen werken? Kan dat geloof hem zalig maken?

☞ Jak. 2:17 Zo is ook het geloof als het geen werken heeft, in zichzelf dood.

☞ Jak. 2:18 Maar nu zal iemand zeggen: U hebt geloof en ik heb werken. Laat mij dan uw geloof zien uit uw werken en ik zal u uit mijn werken mijn geloof laten zien.

☞ Ef. 2:10 Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus om goede werken te doen, die God van tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen.

☞ Mark. 12:41-44 En toen Jezus was gaan zitten tegenover de schatkist, zag Hij hoe de menigte geld in de schatkist wierp; en veel rijken wierpen er veel in. En er kwam één arme weduwe, die er twee kleine munten in wierp, dat is een quadrans. En toen Hij Zijn discipelen bij Zich geroepen had, zei Hij tegen hen: Voorwaar, Ik zeg u dat deze arme weduwe er meer ingeworpen heeft dan allen die iets in de schatkist geworpen hebben. Want zij allen hebben van hun overvloed erin geworpen; maar deze heeft van haar armoede alles wat zij had, erin geworpen, heel haar levensonderhoud.

☞ I Thess. 3:12-13 En ú moge de Heere doen toenemen en overvloedig maken in de liefde tot elkaar en tot allen, zoals ook wij dat zijn tot u, opdat Hij uw harten zou versterken om onberispelijk te zijn in heiliging voor het aangezicht van onze God en Vader, bij de komst van onze Heere Jezus Christus met al Zijn heiligen.

In Gal. 2:17 staat voor mij weer een zin die ik een typische Paulus zin noem. Met andere woorden: als ik deze zo lees dan snap ik er helemaal niets van.

De zin luidt: *'Maar als wij, die in Christus verlangen gerechtvaardigd te worden, ook zelf zondaars blijken te zijn, is Christus dan een Dienaar van de zonde?'*

Wat wordt daarmee bedoeld?

In de Studie-Bijbel, die ik qua uitleg heel hoog acht, wordt het volgende daarover gezegd: 'De rechtvaardiging geschiedt in Christus. Hij is de plaats waar wij gerechtvaardigd worden door God Almachtig. In Zijn vergoten bloed ligt de verzoening waaraan we langs de weg van het geloof deel krijgen'.

De vraag die Paulus hier stelt als een *'bekeerde Jood'* luidt dan: Als Christus gekomen is om zondaren te rechtvaardigen, eist Christus dan niet van ons dat we eerst zondaren worden?

Met alle respect. Zelfs met deze uitleg van de Studie-Bijbel kom ik echt niet verder. Ik zal dus bij mijzelf te rade moeten gaan en de zinnen die Paulus hier schrijft moeten gaan ontleden voordat het mij duidelijk wordt.

Er wordt in vers 17 gesproken over Christus verlangen. Als ik nadenk over het woord *'verlangen'* dan kom ik uit bij een ander woord en dat is *'wil'*. Christus verlangen is het verlangen dat Christus heeft. Dat is de wil die Christus heeft. En dààr heb ik vanuit de Bijbel wél een antwoord op.

Want in Joh. 6:40 zegt Jezus Christus dat **het de wil** van de Vader is dat iedereen die de Zoon ziet en in Hem gelooft, eeuwig leven heeft en dat deze zullen opstaan op de laatste dag. (de wederkomst van Jezus Christus, zie ook I Thess. 4:13-18).

Vers 17 zou ik dan als volgt kunnen neerschrijven: *'Als wij, --- zondaars --- , volgens de wil van de Vader gerechtvaardigd zijn, is Jezus Christus dan een Dienaar van de zonde?'*. Met andere woorden: kan Jezus Christus ons pas rechtvaardigen als Hijzelf eerst zondaar is geworden?

In zekere zin is dat natuurlijk ook wat gebeurd is in de hof van Gethsémané. Daar heeft Jezus Christus in de nacht voordat Hij overgeleverd werd aan de Romeinen, *mijn* drinkbeker met *mijn* zonden leeggedronken. De heilige en zondenloze Jezus Christus werd daar besmet met *mijn* zonden. En in die hoedanigheid zou ik kunnen zeggen dat Jezus Christus in mijn plaats een zondaar is geworden.

Joh. 5:19 Jezus dan antwoordde en zei tegen hen: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: De Zoon kan niets van Zichzelf doen, als Hij dat niet de Vader ziet doen, want al wat Deze doet, dat doet ook de Zoon op dezelfde wijze.

Joh. 8:38 Ik spreek over wat Ik bij Mijn Vader gezien heb; u doet dus ook wat u bij uw vader gezien hebt.

Gal. 2:17 Maar als wij, die in Christus verlangen gerechtvaardigd te worden, ook zelf zondaars blijken te zijn, is Christus dan een dienaar van de zonde? Volstrekt niet!

Joh. 6:40 En dit is de wil van Hem Die Mij gezonden heeft, dat ieder die de Zoon ziet en in Hem gelooft, eeuwig leven heeft, en Ik zal hem doen opstaan op de laatste dag.

Maar ik moet zeggen dat die uitspraken mij helemaal niet zinnen omdat ik absoluut niet geloof dat Jezus Christus (God Almachtig Zelf) een zondaar is geworden. Dat kan niet, en dat zal ook nooit kunnen want God Almachtig is een Almachtig en een Heilig God.

Jezus Christus **kón** mij rechtvaardigen **omdat** Hij een Dienaar van de Gerechtigheid is . (Hebr. 7:1-2).

In *mijn mijmeringen* bij het Bijbelboek Genesis (blz. 114 en 115) kom ik erachter dat de persoon Melchizedek niemand anders is dan Jezus Christus Zelf. En volgens Joh. 1:1-5 concludeer ik dat Jezus Christus God Almachtig Zelf is, in een lichaam van vlees en bloed.

Zoals ik hiervoor al heb beschreven kon alleen die mens, die zelf nog nooit gezondigd had, zichzelf aanbieden om de straf die op de overtreding van de wet staat, op zich te nemen, in plaats van de mensen die deze zonden gepleegd hadden. En die Mens is God Almachtig Zelf **in** Jezus Christus. Want nogmaals: Jezus Christus **is** God en Hij **is** Mens.

Omdat Jezus Christus nooit een Dienaar van de zonde kan zijn, bevestigt Paulus dat ook met de woorden: '*volstrekt niet!*'. Ik was een zondaar, maar omdat ik het Evangelie van Jezus Christus aangenomen heb, ben ik geen zondaar meer.

Dàt is de grote omwisseling die zich aan het kruis van Golgotha heeft voorgedaan. Jezus Christus heeft mijn beker, vol met ongerechtigheden en zonden, tot op de bodem leeggedronken (Luk. 22:42-44). En het heeft Hem àlles gekost. Zelfs zóveel, dat Jezus Christus de hulp van de Heilige Geest nodig had om dit te kunnen doen (Luk. 22:45). Maar in mijn ogen maakt dat Jezus Christus nog niet tot een zondaar.

-----,-----

Wat dààr in de hof van Gethsémané gebeurde, en het vervolg aan het kruis van Golgotha, is mijn reden van bekering geworden. Hoe is het mogelijk dat Iemand die ik totaal niet kende, Zich opwierp om mijn straf te dragen voor de zonden die ik had gepleegd.

Ik ben mij daarom meer en meer gaan verdiepen in God Almachtig en in Jezus Christus. En ik ben meer en meer onder de indruk gekomen van wat God **in** Jezus Christus voor mij gedaan heeft, en dat dit al begon voordat ik überhaupt op aarde geboren was. Ik kreeg liefde voor Deze God Almachtig **in** Jezus Christus en deze liefde groeide en groeide. En wel in die mate dat ik nog maar één verlangen heb, en dat is om deze God (de Enige) **in** Jezus Christus te dienen zolang ik leef.

Hebr. 7:1-2 Deze Melchizedek was namelijk koning van Salem, een priester van de allerhoogste God. Hij ging Abraham tegemoet, toen die terugkeerde na het verslaan van de koningen, en zegende hem. Aan hem gaf Abraham ook van alles het tiende deel. In de eerste plaats was hij – aldus de vertaling van zijn naam – koning van de gerechtigheid en verder was hij ook koning van Salem, dat is koning van de vrede.

Joh. 1:1-5 In het begin was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God. Dit was in het begin bij God. Alle dingen zijn door het Woord gemaakt, en zonder dit Woord is geen ding gemaakt dat gemaakt is. In het Woord was het leven en het leven was het licht van de mensen. En het licht schijnt in de duisternis, en de duisternis heeft het niet begrepen.

*Luk. 22:42-44 Vader, als U wilt, neem deze drinkbeker van Mij weg; maar laat niet Mijn wil, maar de Uwe geschieden.*³

Luk. 22:45 aan Hem verscheen een engel uit de hemel, die Hem versterkte.

44

Door te beseffen wat het is geweest voor God Almachtig om Zijn Zoon gemarteld te zien worden, te zien sterven, heb ik mij vereenzelvigd met deze God Almachtig **in** Jezus Christus. En als ik mij vereenzelvigd heb in Hem, dan betekent dat ook wanneer Jezus Christus voor mij gestorven is, dat ik mét Hem gestorven ben. Ik heb mij namelijk voor de volle honderd procent overgegeven aan Hem. Ik heb mijn leven aan Hem gegeven. Dat betekent dat ik niet meer leef, maar Jezus Christus leeft in mij. Dat betekent dat één plus Eén, één is.

Maar halleluja! Jezus Christus is niet dood gebleven. Hij is opgestaan uit de doden, en meer dan vijfhonderd mensen hebben Hem na Zijn dood en opstanding in levende lijven gezien (I Kor. 15:6).

Het mooie is dat ik mijzelf vereenzelvigd heb met God Almachtig **in** Jezus Christus. Is Hij dan gestorven, dan ben ik ook gestorven. Maar als Hij weer opgestaan is uit de dood, dan ben ik ook weer opgestaan uit de dood.

Daarom roep ik: Halleluja. Want **JEZUS CHRISTUS IS OPGESTAAN!** De dood (satan) kón Hem niet vasthouden want er was in Hem geen enkele reden om Hem vast te houden. Hij was immers zonder zonden!

Paulus schrijft in vers 20: *'Ik ben met Christus gekruisigd; en niet meer ik leef, maar Christus leeft in mij; en voor zover ik nu in het vlees leef, leef ik door het geloof in de Zoon van God, Die mij heeft liefgehad en Zichzelf voor mij heeft overgegeven'*.

Is dat geen geweldig nieuws?

Want dit offer dat Jezus Christus gebracht heeft, dat mijn redding werd, geldt niet alleen voor mij. Het geldt voor iedereen die dit Evangelie gelooft en aanneemt, die God Almachtig **in** Jezus Christus aanneemt.

Hij zal LEVEN! Want God Almachtig is een levendmakende God en niet een God die Zijn eigen schepping vernietigen wil.

☞ I Kor. 15:6 Daarna is Hij verschenen aan meer dan vijfhonderd broeders tegelijk, van wie de meesten nu nog in leven zijn, maar sommigen ook zijn ontslapen.

☞ Gal. 2:20 Ik ben met Christus gekruisigd; en niet meer ik leef, maar Christus leeft in mij; en voor zover ik nu in het vlees leef, leef ik door het geloof in de Zoon van God, Die mij heeft liefgehad en Zichzelf voor mij heeft overgegeven.

Conclusie: Ik kan werken wat ik wil. Ik kan goede werken doen wat ik wil. Maar had ik het geloof niet (ps. 27:13) dan zal ik het land van de levenden niet bereiken. Of zoals de berijmde psalm 27 het zo mooi zegt:

Zo ik niet had geloofd, dat in dit leven
Mijn ziel Gods gunst en hulp genieten zou,
Mijn God, waar was mijn hoop, mijn moed, gebleven?
Ik was vergaan in al mijn smart en rouw.

Wacht op den HEER, godvruchte schaar, houd moed:
Hij is getrouw, de bron van alle goed;
Zo daalt Zijn kracht op u in zwakheid neer;
Wacht dan, ja wacht, verlaat u op den HEER.

Met alleen goede werken red ik het niet. Want al mijn goede werken die ik doe zónder Jezus Christus, hebben geen enkel nut. Ook niet de goede werken die in de wet van God Almachtig door Mozes zijn gegeven voor Zijn volk Israël.

Als ik denk dat ik met de wet van God Almachtig in de hand mijzelf kan rechtvaardigen dan heb ik het totaal mis. De wet van God is goed en rechtvaardig. Maar deze wet is door mij niet te houden ik heb deze wet ook niet kunnen houden. Ik heb de wet van God op alle fronten overtreden, waardoor ik schuldig zou moeten worden verklaard door God de Rechter.

Halleluja. Jezus Christus heeft door Zijn offer de 'lijst met aanklachten' die tegen mij bestond wit gewassen.

Er zijn geen aanklachten meer tegen mij. Mijn strafdosier is leeg.

Ik ben vrijgesproken. Halleluja (Kol 2:13-14)

Ps. 27:13 Als ik toch niet had geloofd dat ik de goedheid van de HEERE zou zien in het land van de levenden, ik was vergaan

Kol. 2:13-14 En Hij heeft u, toen u dood was in de overtredingen en het onbesneden zijn van uw vlees, samen met Hem levend gemaakt door u al uw overtredingen te vergeven, en het handschrift dat tegen ons getuigde, uit te wissen. Dit handschrift was met zijn bepalingen tegen ons gericht, en Hij heeft dat uit het midden weggenomen door het aan het kruis te nagelen.

Galaten

Hoofdstuk 3

Niemand gerechtvaardigd door de wet

Paulus heeft het zuivere Evangelie van Jezus Christus geleerd aan de gemeente van de Thessalonicenzen en ook aan de gemeenten van Galatië, of aan de gemeente van Korinthe.

Daar waar Paulus in de tweede brief aan Thessalonicenzen al waarschuwt voor mensen die de wet weer ingevoerd willen hebben (geheel of gedeeltelijk), zijn er in de gemeenten van Galatië ook mensen geweest die dit geprobeerd hebben. Trouwens in alle gemeenten die Paulus gesticht heeft.

Als ik het begin van hoofdstuk drie goed lees, dan is dit gelukt ook. Er is dwaalleer de gemeenten binnen gekomen.

Waar gaat het nu allemaal over? Want de thematiek die Paulus hier beschrijft geldt vandaag de dag nog steeds.

-----...-----

God Almachtig **in** Jezus Christus heeft Zijn wet aan Mozes gegeven voor Zijn volk Israël. Let wel: het **hele** volk Israël bestaande uit alle twaalf stammen. Ik noem dat zo specifiek omdat het volk Israël waarover in het Nieuwe Testament gesproken wordt (en ook in onze tijd) eigenlijk, alleen de stammen Benjamin en Juda bevat. Het zgn. twee-stammenrijk. Zij zijn namelijk dat gedeelte van het volk Israël dat teruggekomen is uit de ballingschap (±586 vóór Christus) waarheen God Almachtig hen had weggevoerd door de vele zonden die zij hadden gedaan.

De andere tien stammen (het zgn. tien-stammenrijk) zijn ook weggevoerd in de ballingschap (in ±721 vóór Christus), alleen zij zijn **nooit** teruggekomen. Zij hebben zich vermengd met de wereldbevolking en niemand weet vandaag de dag wie zij zijn of waar zij zijn. Sterker nog: zijzelf weten ook niet (meer) dat zij nakomelingen zijn van het volk Israël.

Voor mij persoonlijk zijn dit de '*heidenen*' waar Paulus over schrijft omdat zij het geloof in God Almachtig zijn kwijtgeraakt.

Waarom is dit zo belangrijk om te weten?

Ik ben ervan overtuigd dat het Gods plan is om **eerst** Zijn volk Israël weer bij elkaar te brengen (Hos. 1:11) onder één Hoofd en dat is Jezus Christus. Dus het twee- én het tien-stammenrijk. Ik ga hier aan het eind van dit hoofdstuk nog uitgebreider op in. Maar omdat niemand weet waar die tien stammen zijn gebleven (let wel: dat is dus **5/6e** deel van het oorspronkelijke volk Israël), moet het Evangelie in de hele wereld gebracht worden. Want Paulus schrijft in de Romeinenbrief (Rom. 10:14-17) dat het geloof komt uit het **horen**. En als niemand het Evangelie vertelt, dan hoort ook niemand het, en dan heeft dus ook niemand de kans om zich te bekeren tot God Almachtig **in** Jezus Christus.

Ik geloof dus dat het Evangelie van Jezus Christus in de hele wereld verteld moet worden, zodat diegenen die God Almachtig **geroepen** heeft, het zal horen, en zich zal bekeren. In eerste instantie de tien stammen uit het volk Israël, want de twee stammen die ik nu ken als het volk Israël heeft het Evangelie gehoord, maar heeft Jezus Christus (grotendeels) afgewezen. God's plan gaat namelijk pas verder als ook de laatste man of vrouw die Hij **geroepen** heeft om te geloven, zich bekeerd heeft.

-----...-----

God Almachtig heeft Zijn wet aan het volk Israël gegeven. Maar niemand heeft die wet van God kunnen houden. Iedereen heeft die wet overtreden. (Ps. 14:1, Rom. 3:10-12). Of ik nu een pepermuntje steel of ik sla de hersens in van mijn buurman; beiden is een overtreding van de wet. (Jak.2:10). Of ik nu een leugentje om bestwil vertel of een chronische leugenaar ben; beiden is een overtreding van de wet. En op overtreding van God's wet staat maar één straf: de doodstraf. (Rom. 6:23).

Dat kan ik misschien oneerlijk vinden of hard, maar ik heb op bladzijde 33-36 Gods Rechtssysteem naast het Nederlandse Rechtssysteem gezet, en het is opmerkelijk hoe deze beide rechtssystemen met elkaar overeenkomen. Het enige verschil is dat het Nederlandse rechtssysteem gedifferentieerd straft. Dat wil zeggen dat een kleine overtreding leidt tot een lichte straf en een zware overtreding leidt tot een zware straf. Gods rechtssysteem kent maar één straf, de doodstraf. (Jak. 2:10)

Omdat iedereen op de hele wereld, dus ook iedereen uit Gods eigen volk Israël, de wet overtreden heeft, zou dus iedereen veroordeeld moeten worden door de Rechter tot de doodstraf. Dat zou dus het einde van de mensheid betekenen.

📖 Hos. 1:11 Dan zullen de Judeeërs bijeengebracht worden samen met de Israëlieten. Zij zullen voor zich één Hoofd aanstellen en uit het land oprukken; want groot zal de dag van Jizreël zijn.

📖 Rom. 10:14-17 Hoe zullen zij dan Hem aanroepen in Wie zij niet geloven? En hoe zullen zij in Hem geloven van Wie zij niet gehoord hebben? En hoe zullen zij horen zonder iemand die predikt? En hoe zullen zij prediken, als zij niet gezonden worden? Zoals geschreven staat: Hoe lieflijk zijn de voeten van hen die vrede verkondigen, van hen die het goede verkondigen! Maar zij zijn niet allen het Evangelie gehoorzaam geweest. Jesaja zegt namelijk: Heere, wie heeft onze prediking geloofd? Het is dan het geloof uit het gehoor en het gehoor door het Woord van God.

📖 Ps. 14:1 De dwaas zegt in zijn hart: Er is geen God. Zij handelen verderfelijk, bedrijven gruwelijke daden; er is niemand die goeddoet.

📖 Rom. 3:10-12 Zoals geschreven staat: Er is niemand rechtvaardig, ook niet één, er is niemand die verstandig is, er is niemand die God zoekt. Allen zijn zij afgedwaald, samen zijn zij nutteloos geworden. Er is niemand die goed doet, er is er zelfs niet één.

📖 Rom. 6:23 Want het loon van de zonde is de dood.....

📖 Jak. 2:10 Want wie de hele wet in acht neemt, maar op één punt struikelt, die is schuldig geworden aan alle geboden.

God Almachtig heeft echter een reddingsplan opgesteld én uitgevoerd. Overigens is dit reddingsplan al in werking getreden **vóór** de schepping van de aarde, maar dat even terzijde alsmede ook de vragen die dat weer oplevert.

Dat reddingsplan bestaat daaruit dat God Almachtig Zelf **in** Zijn Zoon Jezus Christus naar deze wereld is gekomen om de wet te vervullen. Die wet kon alleen vervuld worden als er ook maar Eén iemand zou zijn die de hele wet zonder overtredingen gehouden zou hebben. En de Enige die dat kon was God Zelf. Daarom is Hij als een Mens op aarde gekomen in de persoon van Jezus Christus, om als Mens de wet te houden. En door Zijn lijden en sterven én opstanding heeft Hij de wet vervuld.

Het grote wonder nu is, dat God Almachtige **in** Jezus Christus de wet vervuld heeft, maar Zijn 'vrijspraak' daarvoor vrijwillig heeft ingeruild voor het 'schuldig' zijn van de mensen, dus van mij. Met andere woorden: de ik hoef niet te boeten voor mijn overtredingen, God Almachtig **in** Jezus Christus heeft geboet in plaats van mij, waardoor ik vrij ben geacht en de Mens Jezus Christus veroordeeld is tot de doodstraf.

En dat is ook gebeurd. Als ik **onder** die vrijspraak zou vallen, moest ik aan één voorwaarde voldoen: Ik moest Jezus Christus aannemen en geloven dat het voorgaande inderdaad voor **mij** was gebeurd. (Joh. 3:16)

Die keuze ligt dus bij mij als mens!.

Als ik mij inderdaad bekeer en Jezus Christus aanneem als mijn Redder en Verlosser, dan ben ik ook door God **geroepen** om te geloven, omdat dit Gods plan is voor dit moment. (Ik noem hier vier Bijbelteksten, maar er zijn er velen: Ef. 4:12, 4, Kol. 3:15, I Thess. 4:7).

Als ik Jezus Christus afwijs als mijn Redder en Verlosser, **kan** op dit moment ook helemaal niet geloven. God Almachtig heeft mij dan **voor dit moment** nog niet geroepen, en Hij heeft mijn oren dichtgestopt zodat ik het Evangelie van Jezus Christus niet kan horen. En God heeft dan mijn ogen gesloten, zodat ik nu niet kan zien. (Jes. 29:10, Rom. 11:8). Zoals het hart van de farao van Egypte verhard werd door God (Ex. 4:21)

Mensen die zich wél bekeren tot God Almachtig **in** Jezus Christus, zijn geroepen om het geloof als een gift (een gave) aan te nemen (Ef. 2:8-9). Die mensen zelf staan daar helemaal buiten. Zij kunnen er helemaal niets aan toedoen of afdoen. Het geloof is hen als een cadeau gegeven. Dat heet Genade!

☞ Joh. 3:16 Want zo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft.

☞ Ef. 4:12 Zo roep ik, de gevangene in de Heere, u op tot een wandel die de roeping waarmee u geroepen bent, waardig is,

☞ Ef. 4:4 één lichaam en één Geest, zoals u ook geroepen bent tot één hoop van uw roeping,

☞ Kol. 3:15 En laat de vrede van God heersen in uw harten, waartoe u ook in één lichaam geroepen bent; en wees dankbaar.

☞ 1 Thess. 4:7 Want God heeft ons niet geroepen tot onreinheid, maar tot leven in heiliging.

☞ Jes. 29:10 Want de HEERE heeft over u uitgegoten een geest van diepe slaap. Gesloten heeft Hij uw ogen, de profeten; en uw hoofden, de zieners, heeft Hij omhuld.

☞ Rom. 11:8 zoals geschreven staat: God heeft hun een geest van diepe slaap gegeven, ogen om niet te zien en oren om niet te horen, tot op de dag van heden.

☞ Ex. 4:21 De HEERE zei tegen Mozes: Nu u naar Egypte gaat terugkeren, zie erop toe dat u al de wonderen waartoe Ik u in staat gesteld heb, vóór de farao doet. Ikzelf echter zal zijn hart verharden, zodat hij het volk niet zal laten gaan.

☞ Ef. 2:8-9 Want uit genade bent u zalig geworden, door het geloof, en dat niet uit u, het is de gave van God; niet uit werken, opdat niemand zou roemen.

Heeft God Almachtig dan lievelingetjes?

Is God Almachtig dan een willekeurig God die sommige mensen wel en sommige mensen niet heeft geroepen?

Laat God Almachtig dan die mensen die NIET geroepen zijn dan maar barsten, zodat zij zullen branden in de hel tot in eeuwigheid?

Ik geloof daar helemaal niets van.

Het is de volgorde waarin God's plan uitgevoerd wordt.

Eerst verzamelt God Almachtig Zich Zijn kinderen die Hij geroepen heeft in het volk Israël. Als alle mensen die geroepen zijn door God het geloof in Jezus Christus hebben aangenomen en zich bekeerd hebben, dan gaat God's plan verder in het vormen van een Koninklijke Regering onder Jezus Christus. En deze Koninklijke Regering zal duizend jaar regeren. (II Tim. 2:12, I Petr. 2:9, Openb. 5:10, Openb. 20:4)

Waarom?

Om de rest van de mensheid te beoordelen naar hun werken en de gelegenheid te geven om zich ook te bekeren tot God Almachtig in Jezus Christus. Want God heeft niet alleen de redding van Zijn volk Israël voor ogen. God heeft de redding van de **hele** mensheid voor ogen. (Luk. 2:14, Fil. 2:10-11, Gen. 12:2-3)

Ik heb daar op bladzijde 51-57 over geschreven onder de titel: 'eerstelingen en ambassadeurs'.

-----...-----

Wat heeft het voorgaande nu te maken met wat Paulus in hoofdstuk drie (en andere hoofdstukken) zegt?

Paulus zegt dat het Evangelie van Jezus Christus een Evangelie van geloof is en geen Evangelie van het houden van de wet.

Paulus zegt dat wanneer ik de wet (geheel of gedeeltelijk) wil integreren in het Evangelie van Jezus Christus, om **daardoor** gerechtvaardigd te worden, dat Jezus Christus dus eigenlijk voor niets is gestorven. Dan heeft het reddingsplan van God Almachtig **in** Jezus Christus helemaal geen zin. Want als er een wet is, dan kan en zal deze overtreden worden en blijft dus de straf op overtreding van die wet (de doodstraf) bestaan. Dus heeft het offer dat Jezus Christus gebracht heeft geen enkele zin.

II Tim. 2:12 Als wij volharden, zullen wij ook met Hem regeren. Als wij Hem verloochenen, zal Hij ons ook verloochenen.

I Petr. 2:9 Maar u bent een uitverkoren geslacht, een konink-lijk priesterschap, een heilig volk, een volk dat God Zich tot Zijn eigendom maakte; opdat u de deugden zou verkondigen van Hem Die u uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht,

Openb. 5:10 En U hebt ons voor onze God gemaakt tot koningen en pries-ters, en wij zullen als koningen regeren over de aarde.

Openb. 20:4 En ik zag tronen, en zij gingen daarop zitten, en het oordeel werd hun gegeven. En ik zag de zielen van hen die onthoofd waren om het getuigenis van Jezus en om het Woord van God, en die het beest en zijn beeld niet hadden aanbeden, en die het merkteken niet ontvangen hadden op hun voorhoofd en op hun hand. En zij leefden en gingen als koningen regeren met Christus, duizend jaar lang.

Luk. 2:14 Eer zij aan God in de hoogste hemelen, en vrede op aarde, in mensen een welbehagen

Fil. 2:10-11 opdat in de Naam van Jezus zich zou buigen elke knie van hen die in de hemel, en die op de aarde, en die onder de aarde zijn, en elke tong zou belijden dat Jezus Christus de Heere is, tot heerlijkheid van God de Vader

En om het nog duidelijker te stellen: Als ik de wet wil integreren in het Evangelie van Jezus Christus, ontken ik dus God Almachtig **in** Jezus Christus. En dat is waar Paulus zo scherp over is (en ik ook!).

Daarom begint Paulus hoofdstuk drie ook met de woorden: 'O dwaze Galaten, wie heeft u betoverd om de waarheid niet te gehoorzamen, u voor wie Jezus Christus eerder voor ogen is geschilderd alsof Hij onder u gekruisigd was'.

Paulus zegt hier dus eigenlijk dat Hij het Evangelie van Jezus Christus zodanig verteld en uitgelegd heeft onder de gemeenten van Galatië, alsof Jezus Christus daadwerkelijk in de gemeenten van Galatië gekruisigd was. Paulus is dus écht ontzet en verbaasd dat de Galaten toch weer naar de wet grijpen en iets anders doen en geloven dan dat hij hen onderwezen heeft.

-----...-----

Op zich is het ergens wel voor de hand liggend om een wet te hebben zodat precies aangegeven kan worden wat goed en fout is. In de Romeinenbrief (Rom. 4:15) schrijft Paulus dat er zonder wet ook geen overtreding kan zijn.

Wat ik hier bedoel is dat ik nu eenmaal graag een lijstje wil hebben waaraan ik mij kan afmeten of ik de punten van dat lijstje met een voldoende heb afgesloten of niet, en tegen God Almachtig kan zeggen dat door mijn goede werken ik zelf bijgedragen heb aan mijn redding.

En dàr gaat het nu net om: er is niemand ter wereld die het lijstje met punten van de wet helemaal tot een goed eind kan brengen. De wet leidt dus alleen maar tot de dood.

Is de wet dan slecht?

Neen, de wet is goed. Maar Paulus schrijft hier in Gal. 3: 23 dat ik door de wet bewaakt werd in de tijd dat het geloof er nog niet was. Met andere woorden: toen het Evangelie van Jezus Christus nog niet tot openbaring was gekomen, toen Jezus Christus nog niet hier op aarde geboren was.

De woorden die Paulus gebruikt in Gal. 3: 17 laten zien hoezeer hij verbaasd was. De vragen die hij stelt aan de gemeenten van Galatië zijn:

- Kan ik door de wet gerechtvaardigd worden?
- Kan ik door werken te doen gerechtvaardigd worden?
- Is de Heilige Geest aan de gemeente gegeven door werken van de wet of uit de prediking van het geloof?

Gen. 12:2-3 Ik zal u tot een groot volk maken, u zegenen en uw naam groot maken; en u zult tot een zegen zijn. Ik zal zegenen wie u zegenen, en wie u vervloekt, zal Ik vervloeken; en in u zullen alle geslachten van de aardbodem gezegend worden.

Gal. 3:1 O dwaze Galaten, wie heeft u betoverd om de waarheid niet te gehoorzamen; u voor wie Jezus Christus eerder voor ogen is geschilderd alsof Hij onder u gekruisigd was?

Rom. 4:15 De wet brengt immers toorn teweeg, want waar geen wet is, is ook geen overtreding.

Gal. 3:23 Voordat het geloof echter kwam, werden wij door de wet bewaakt, als gevangenen opgesloten, totdat het geloof geopenbaard zou worden.

Gal. 3:17 Dit nu zeg ik: Het verbond, dat eertijds door God rechtsgeldig was gemaakt met het oog op Christus, wordt door de wet, die na vierhonderddertig jaar gekomen is, niet krachteloos gemaakt om de belofte teniet te doen.

Het antwoord is overduidelijk: **Alleen door geloof kan ik gerechtvaardigd worden**. Net zoals Abraham door geloof gerechtvaardigd werd omdat hij God Almachtig gehoorzaamde en deed wat Hij van hem vroeg. (Gen. 15:6, Rom. 4:3). Zoals Abraham door het geloof gerechtvaardigd kon worden, kan ik ook alleen door het geloof gerechtvaardigd worden. Alleen door het geloof in God Almachtig **in** Jezus Christus.

Alleen door Jezus Christus aan te nemen als Redder en Verlosser en Hem te aanbidden als Enig God Almachtig, Die hemel en aarde geschapen heeft. **Er is geen andere weg!**

-----,-----

In vers 10 zegt Paulus dat iedereen die de wet als uitgangspunt neemt onder de vloek valt.

Wat bedoelt Paulus hiermee?

Hiervoor moet ik terug naar de schepping van de hemel en de aarde. God Almachtig schiep de hemel en de aarde en alles wat daarop en daarin en daaronder was. En God zei: *'en het was zeer goed'* (Gen. 1:31). Maar in Gen. 3 staat beschreven hoe de eerste mens viel voor de verleiding van satan en met hem in discussie ging, en daardoor Gods gebod overtrad om niet van *de boom van kennis van goed en kwaad te eten*.

Op dat moment ging de heerschappij van de hele aarde, de hele schepping, inclusief de mensen, over in handen van satan. Want Gods heerschappij kon en kan alleen bestaan wanneer er totaal geen duisternis is (Joh. 1:1-5). En zonde leidt tot duisternis. Hoe klein of hoe groot ook. God Almachtig kan niet vereenzelvigd worden met ook maar de kleinste vorm van zonde. Zonde leidt tot een onoverkomelijke kloof tussen God Almachtig en de mens. En dat gebeurde toen de eerste mens zondigde.

De default status van mij als mens is dat ik onder de heerschappij van satan val. Of ik dit nu leuk vind of niet; of ik dit nu wil of niet; of ik dit nu erken of niet. Of ik dit nu geloof of niet. Het is gewoon een feit.

De enige manier om onder die default status uit komen is door te erkennen dat ik een zondaar ben, en God Almachtig **in** Jezus Christus aan te nemen als Redder en Verlosser. Of te wel door te geloven in het Evangelie van Jezus Christus zoals ik dat hiervoor beschreven heb.

Als ik als mens NIET kies, HEB IK DUS GEKOZEN!
want dan blijft die default status gewoon van kracht.

📖 Gen. 15:6 *En hij geloofde in de HEERE, en Die rekende hem dat tot gerechtigheid.*

📖 Rom. 4:3 *Want wat zegt de Schrift? En Abraham geloofde God, en het is hem tot gerechtigheid gerekend.*

📖 Gal. 3:10 *Want allen die uit de werken van de wet zijn, zijn onder de vloek. Er staat immers geschreven: Vervloekt is ieder die niet blijft bij alles wat geschreven staat in het boek van de wet, om dat te doen.*

📖 Gen. 1:31 *En God zag al wat Hij gemaakt had, en zie, het was zeer goed. Toen was het avond geweest en het was morgen geweest: de zesde dag.*

📖 Joh. 1:1-5 *In het begin was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God. Dit was in het begin bij God. Alle dingen zijn door het Woord gemaakt, en zonder dit Woord is geen ding gemaakt dat gemaakt is. In het Woord was het leven en het leven was het licht van de mensen. En het licht schijnt in de duisternis, en de duisternis heeft het niet begrepen.*

Het is één van satans grootste wapens om mij wijs te willen maken dat ik helemaal niet hoeft te geloven. Niet in God Almachtig, niet in Jezus Christus en ook niet in hem. Want satan wéét als geen ander dat wanneer ik als mens **niet** openlijk voor God Almachtig **in** Jezus Christus kies, ik onder de default status van satans heerschappij blijf. En als ik dan weet dat God satan geschapen heeft als een verwoester om te verwoesten (Jes. 54:16) dan weet ik wat die default status mij gaat brengen. De dood.

Satan gebruikt de wet van God Almachtig om mij bij zich te houden onder die default status van zijn heerschappij.

Nogmaals: er is niemand die de wet kan houden en satan wéét dat, en hij gebruikt dat. Hij alleen zit achter die mensen waar Paulus het hier over heeft. Satan alleen werkt door die mensen heen die de wet weer terug willen brengen. Dat is wat Paulus ook in Ef. 6:12 zegt dat satan door die mensen heen werkt.

Dus: Paulus schrijft in vers 12: *'Maar voor de wet is het niet: uit het geloof, maar: de mens die deze dingen doet zal daardoor leven.'* Met andere woorden: als ik de wet in zijn geheel, mijn hele leven lang doe en nooit éénmaal overtreed, dan zul ik leven! En dat is een onmogelijkheid voor mij als mens; dus kan ik door het houden van de wet niet gerechtvaardigd worden voor God Almachtig. Alleen de rechtvaardige zal uit geloof leven en niet door de wet.

De zegen van Abraham door het geloof in Christus

Ik kan het niet duidelijker zeggen dan dat Paulus dit doet in vers 13: *'Christus heeft ons vrijgekocht van de vloek van de wet door voor ons een vloek te worden'*

Dàt is de grote omwisseling geweest aan het kruis van Golgotha. Jezus Christus, zonder zonden zou moeten leven. Ik, vol met zonden, zou moeten sterven. Jezus Christus die zijn vrijspraak inruilt voor de doodstraf van de zonden van mij. (Rom. 8:3). Als dat geen liefde is, dan weet ik niet wat iemand nog méér zou kunnen doen. En dat zegt Jezus Christus Zelf ook in Joh. 15:9.

Jezus Christus is vervloekt omdat Hij voor mij aan het hout hing (het kruis - Deut. 21:23). Daardoor is de zegen die God Almachtig aan Abraham heeft gegeven --- dat alle volken in hem gezegend zouden worden (Gen. 12:3) --- tot de *'heidenen'* gekomen. Zeg maar: naar alle mensen toe, dus ook naar mij.

En wat levert die zegen mij op? Dat de Belofte van de Heilige Geest naar mij toe zou komen. En in I Joh. 2:25 staat wat die Belofte inhoudt: het eeuwige leven. Halleluja

☞ Jes. 54:16 Zie, Ik heb de smid geschapen, die het kolenvuur aanblaast en wapentuig vervaardigt, geschikt voor zijn doel en Ik heb de verwoester geschapen om te gronde te richten.

☞ Ef. 6:12 Want wij hebben de strijd niet tegen vlees en bloed, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers van de duisternis van dit tijdperk, tegen de geestelijke machten van het kwaad in de hemelse gewesten

☞ Gal. 3:13 Christus heeft ons vrijgekocht van de vloek van de wet door voor ons een vloek te worden, want er staat geschreven: Vervloekt is ieder die aan een hout hangt,

☞ Rom. 8:3 Want wat voor de wet onmogelijk was, krachteloos als zij was door het vlees, dat heeft God gedaan: Hij heeft Zijn eigen Zoon gezonden in een gedaante gelijk aan het zondige vlees en dat omwille van de zonde, en de zonde veroordeeld in het vlees,

☞ Joh. 15:9 Zoals de Vader Mij liefgehad heeft, heb ook Ik u liefgehad; blijf in Mijn liefde.

☞ Deut. 21:23 dan mag zijn dode lichaam niet aan de paal overnachten, maar moet u hem beslist diezelfde dag nog begraven. Een gehangene is namelijk door God vervloekt. U mag uw land, dat de HEERE, uw God, u als erfelijk bezit geeft, niet onrein maken.

☞ Gen. 12:3 Ik zal zegenen wie u zegenen, en wie u vervloekt, zal Ik vervloeken; en in u zullen alle geslachten van de aardbodem gezegend worden.

☞ I Joh. 2:25 En dit is de belofte die Hij ons heeft beloofd: het eeuwige leven.

Een belofte is een belofte. Een verbond is een verbond. Een contract is een contract. En Paulus zegt dat niemand eenzijdig een verbond kan veranderen. Ik kan er niets aan toevoegen en ik kan er niets vanaf halen. Zelfs de wet, die eigenlijk pas vierhonderddertig jaar later tot de mensen is gekomen, kan aan dat verbond niets veranderen.

Zo ook met het verbond dat God Almachtig met Abraham heeft gesloten. De zegen **ZAL** naar **ALLE** volken toekomen. Amen.

De zegen die naar alle volken toe zal komen is geen erfenis uit de wet, maar is een erfenis uit de Belofte die God Almachtig gegeven heeft. Ik die de erfenis mag ontvangen, heb daar zelf niets voor hoeven doen. Het is mij uit Genade door God Almachtig gegeven. (Hebr. 9:15)

De wet onze leermeester tot Christus

Paulus gaat nog verder in op de wet. Is de wet dan voor niets gemaakt? Wat is dan het doel van de wet?

Voor mij in gewoon Nederlands is de wet gemaakt zodat ik mijn overtredingen zouden kennen. Want als er geen wet is, dan is er ook geen overtreding. Als er geen wet is die zegt dat ik maar vijftig kilometer per uur binnen de bebouwde kom mag rijden, dan kan ik ook nooit een bekeuring krijgen voor het feit dat ik te hard rijdt binnen de bebouwde kom.

De wet van God Almachtig is gegeven zodat ik mijn overtredingen zou kennen en herkennen **tot het moment** dat Jezus Christus op aarde zou komen. Joh. 15:22

Als de wet het mogelijk zou maken dat ik die wet zou kunnen houden, dan zou ik dus niet veroordeeld hoeven te worden. Dan zou zo een wet leven geven. Of zoals Paulus het zegt: dan zou de gerechtigheid werkelijk uit de wet zijn.

Maar dat is niet zo. De wet kan geen leven geven omdat alles wat God Almachtig geschapen heeft, onder de zonde opgesloten is, door de zonde van de eerste mens (Gen. 3). Of te wel: er is een onoverkomelijke kloof gekomen tussen God en de mens. Een kloof die net zo groot is al de wet ten opzichte van leven.

Doordat God Almachtig **in** Jezus Christus naar deze wereld is gekomen en aan het kruis van Golgotha de grote omwisseling heeft gebracht, is de dood overwonnen (I Kor. 15:55-57). Of te wel: is de straf door overtreding van de wet overwonnen en wel door het geloof in Jezus Christus

Hebr. 9:15 En daarom is Hij de Middelaar van het nieuwe testament, opdat, nu de dood heeft plaatsgevonden tot verzoening van de overtredingen die er onder het eerste verbond waren, de geroepen de belofte van de eeuwige erfenis ontvangen.

Joh. 15:22 Als Ik niet gekomen was en tot hen gesproken had, hadden zij geen zonde, maar nu hebben zij geen voorwendsel voor hun zonde.

I Kor. 15:55-57 Dood, waar is uw prikkel? Graf, waar is uw overwinning? De prikkel nu van de dood is de zonde, en de kracht van de zonde is de wet. Maar God zij dank, Die ons de overwinning geeft door onze Heere Jezus Christus.

Dus zegt Paulus: De wet is onze leermeester geweest **tot** Jezus Christus kwam, zodat wij nu uit het geloof gerechtvaardigd kunnen worden.

En al die mensen dan die leefden vóór de komst van Jezus Christus hier op aarde? Zullen zij dan allemaal branden in de hel tot in eeuwigheid? Want zij konden niet gerechtvaardigd worden door het geloof. Zij hadden alleen de wet die God Almachtig gegeven had. Een wet die niemand kon houden.

Is dat zo?

En Abraham dan? Hij werd gerechtvaardigd door het geloof.

Toen Abraham leefde was de wet nog helemaal niet door God Almachtig aan Mozes gegeven voor Zijn volk Israël. Dat gebeurde pas een vierhonderddertig jaar later (Gal. 3:17)

Paulus schrijft in vers 23 dat de mensen die leefden vóór de komst van Jezus Christus door de wet werden 'bewaakt', als gevangenen opgesloten, totdat het geloof geopenbaard werd.

Zou dat iets te maken kunnen hebben met wat Petrus schrijft in I Petr. 3:19-20, dat Jezus Christus na Zijn opstanding uit de dood naar het dodenrijk is gegaan om de ongehoorzame geesten uit de tijd van Noach het Evangelie te brengen? Om hen de mogelijkheid te geven te worden gerechtvaardigd door het geloof? Zoals ik die mogelijkheid ook heb?

Hoe het ook zij: de wet is de leermeester geweest tot de komst van Jezus Christus op aarde. Nu is Jezus Christus mijn Leermeester en val ik niet meer onder de 'oude' leermeester. Alleen het geloof in God Almachtig **in** Jezus Christus maakt mij een kinderen van de Allerhoogste.

Als ik gedoopt ben in de doop van bekering en de komst van het Koninkrijk van God Almachtig, dan hebben ik Jezus Christus als het ware aangetrokken zoals ik kleding aantrek. Ik ben nu gekleed in Jezus Christus. En daarbij maakt het niet uit of ik een Israëliet ben volgens de huidige staatkundige normen of dat ik een Afrikaan ben. Het maakt niet uit of ik een man ben of een vrouw, of ik een kind of een volwassene ben.

De kinderen van God Almachtig zijn allemaal gerechtvaardigd door geloof net zoals Abraham dat was, en daarmee zijn wij Abrahams nageslacht en als wij Abrahams nageslacht zijn dan zijn wij ook Abrahams erfgenamen.

Gal. 3:17 Dit nu zeg ik: Het verbond, dat eertijds door God rechtsgeldig was ge-maakt met het oog op Christus, wordt door de wet, die na vierhonderddertig jaar gekomen is, niet krachteloos gemaakt om de belofte teniet te doen

I Petr. 3:19-20 door wie Hij ook, toen Hij heenging, aan de geesten in de gevangenis gepredikt heeft, namelijk aan hen die voorheen ongehoorzaam waren, toen God in Zijn geduld nog eenmaal wachtte in de dagen van Noach, terwijl de ark gebouwd werd, waarin weinige – dat is acht – mensen behouden werden door het water heen.

De kinderen van God Almachtig die Hij roept om Zijn volk Israël compleet te maken bevinden zich overal ter wereld; onder alle geslachten; in alle werelddelen. Ik geloof echter wél dat de kinderen van God die Hij roept nakomelingen zijn van het verloren gewaande tien-stammenrijk van het volk Israël.

-----,-----

Waarom zouden de wedergeboren Christenen nakomelingen zijn van het tien-stammenrijk van het volk Israël?

Toen het volk Israël geteld werd **voordat** zij het Beloofde Land binnen zouden gaan, was hun aantal 601.730 (Num. 26:51). Daar moeten dan wel de Levieten worden bijgeteld, 23.000 (Num. 26:62), waardoor het totale aantal uitkomt op 624.730 man. Volgens Num. 26:2 betrof het hier alleen mannen die ouder waren dan twintig jaar.

Als ik met deze aantallen en jaren ga 'spelen' dan kom ik tot de volgende opsomming. Pas op! Dit is 'hogere' invulkunde, het hoeft dus niet zo te zijn.

Als de vrouwen en de kinderen tot twintig jaar niet meegerekend zijn dan neem ik de vrijheid om dat aantal van 601.730 te vermenigvuldigen met twee, waardoor het hele volk Israël ongeveer 1.250.000 mensen telde. En dat was volgens het boek 'Chronologie van de Bijbelse geschiedenis' in het jaar 1451 vóór Christus.

Het volk Israël splitste zich in een twee- en tien-stammenrijk tijdens de regering van koning Rechabeam, de zoon van Salomo, de zoon van David. Dat was ongeveer in het jaar ±960 vóór Christus. Uitgaande van twee- en tien stammen laat ik die formule ook maar even los op het totaal aantal mensen van het volk Israël ten tijden van Num. 26.

Twee-stammenrijk = $1.250.000 / 12 \times 2 = 208.333$ mensen
Tien-stammenrijk = $1.250.000 / 12 \times 10 = 1.041.666$ mensen

Doordat beide koninkrijken alles deden wat God Almachtig verboden had, heeft God beide koninkrijken verbannen. Het twee-stammenrijk werd in ±586 vóór Christus verbannen naar Babylonië. Het tien-stammenrijk werd in ±721 vóór Christus verbannen naar Assyrië.

De tijd tussen het jaar 1451 vóór Christus en 721 vóór Christus bedraagt 730 jaar.

Mijn eerste vraag is : Hoeveel zou het tien-stammenrijk gegroeid zijn in die 730 jaar?

Num. 26:51 Dit was het aantal van de nakomelingen van Israël die geteld waren: 601.730.

Num. 26:62 En het aantal van de Levieten die geteld waren, was 23.000, al wie mannelijk was, van een maand en daarboven. Dezen werden onder de Israëlieten niet meegeteld, omdat hun in het midden van de Israëlieten geen erfelijk bezit gegeven werd.

Num. 26:2 Neem het aantal op van heel de gemeenschap van de Israëlieten, van twintig jaar oud en daarboven, naar hun families, ieder die in Israël met het leger uittrekt.

Mijn tweede vraag is : Hoeveel zou het tien-stammenrijk gegroeid zijn in 2.739 jaar? (Van 721 vóór Christus naar vandaag de dag (2018))

Ik ga die mogelijke berekening hier helemaal niet maken. Ik volsta met te concluderen dat ten tijde van de ballingschap van het tien-stammenrijk het aantal mensen in 730 jaar enorm gegroeid zal zijn tot meerdere miljoenen. Ik volsta met te concluderen dat vandaag de dag het aantal mensen dat tot het nakomelingschap van dit tien-stammenrijk zou behoren, vele miljoenen dan wel tientallen miljoenen en misschien wel meerdere honderden miljoenen mensen zouden kunnen wezen.

Volgens het reformatorisch dagblad (<https://www.rd.nl/kerk-religie/christendom-wereldwijd-grootste-religie-nederland-telt-8-5-miljoen-christenen-1.274352>) noemt ruim 32% van de wereldbevolking zich Christen. Dit zou neerkomen op 32% van ruim zeven miljard mensen, en dat zouden dan 2.224.000.000 mensen zijn die zich Christen noemen.

Hoeveel van deze mensen zouden werkelijke wedergeboren Christenen zijn? De mensen die God werkelijk geroepen heeft?

Conclusie: Op basis van het voorgaande, wetende dat het allemaal inlegkunde is, zou het kunnen zijn dat de wedergeboren Christenen de nakomelingen zijn van het tien-stammenrijk. Ik geloof dat wél namelijk. Niet op basis van het voorgaande, maar op basis van:

1. God Almachtig is geen God van willekeur. Diegenen die Hij roept, maken het getal vol van Zijn volk dat Hij Zich ten eigendom heeft gemaakt. En dat volk Israël heeft een bedoeling in het plan van God.

2. God heeft Zijn volk herkenningstekens gegeven. In het O.T. waren dat de besnijdenis en de sabbatsviering. De Joden (tweestammenrijk) vandaag de dag zijn daar aan te herkennen.

De N.T. herkenningstekens waar Gods volk aan te herkennen is (het tien-stammenrijk) zijn de aanname en het geloof in Die Ene God Almachtig in Jezus Christus én de gezamenlijke liefde voor het hele volk Israël.

Mensen die aan het hierboven genoemde voldoen zijn Gods kinderen die Hij geroepen heeft, wedergeboren Christenen samen met de Messiasbelijdende Joden. Dat is het volk Israël.

Galaten

Hoofdstuk 4

Niet langer slaaf, maar kind

In allerlei bewoordingen probeert Paulus de gemeenten van Galatië duidelijk te maken wat hij bedoelt. In het vorige gedeelte vertelde Paulus dat de wet de eerste leermeester was, door God Almachtig gegeven, tot de tijd dat Jezus Christus op aarde kwam. (Gal. 3:24)

Toen Jezus Christus op aarde kwam, is Hij de Leermeester geworden. (Matt. 5:17). Als Jezus Christus in Matt. 6:24 spreekt over het dienen van twee meesters, waarbij Hij bedoelt dat ik niet én God Almachtig **in** Jezus Christus kan dienen en tegelijk satan, kan ik deze uitspraak ook toepassen op Jezus Christus en de wet.

Ik kan niet én God Almachtig **in** Jezus Christus dienen én de wet houden. Want Jezus Christus staat voor vrijheid en de wet staat voor slavernij. Dat gaat gewoon niet samen. (Gal. 3:23). Tenminste als het gaat om rechtvaardiging naar God te krijgen.

Ik ben verlost uit de slavernij en ik ben een vrij mens geworden. Als ik een wedergeboren Christen ben en toch de wet probeer te houden, om gerechtvaardigd te worden voor God Almachtig, dan ben ik als een onmondig kind. Paulus zegt zelfs, dat onmondige kinderen hetzelfde is als slaven.

Als ik de wet houd laat ik dus **anderen** mijn leven bepalen. Kijk maar naar de Farizeeërs en Sadduceeërs in de tijd dat Jezus Christus op aarde was. Zij bepaalden het leven van de mensen. Zij beoordeelden het leven van de mensen. Zij deelden straffen uit aan de mensen als die de wet overtraden. En ondertussen namen zij het zelf niet zo nauw met de wet. Zij hielden de mensen in slavernij.

Als wedergeboren Christen moet ik mij goed beseffen wie ik ben. Want zoals ik hiervoor al schreef: Als ik de wet weer wil terugbrengen in het Evangelie van Jezus Christus, dan ontken ik de waarde van het offer dat Jezus Christus gebracht heeft. Dan heb ik geen zicht op het plan van God Almachtig dat er op gericht is om de **hele** mensheid te verlossen.

Paulus zegt in deze beginverzen dat Jezus Christus mij vrijgekocht heeft van de wet zodat ik het kindschap zou kunnen ontvangen. En het kindschap ontvangen is dat ik **het waard** ben kind van de Allerhoogste genoemd te worden.

Gal. 3:24 Zo is dan de wet onze leermeester geweest tot Christus, opdat wij uit het geloof gerechtvaardigd zouden worden

Matt. 5:17 Denk niet dat Ik gekomen ben om de Wet of de Profeten af te schaffen; Ik ben niet gekomen om die af te schaffen, maar te vervullen.

Matt. 6:24 Niemand kan twee heren dienen, want of hij zal de één haten en de ander liefhebben, of hij zal zich aan de één hechten en de ander minachten. U kunt niet God dienen en de mammon.

Gal. 3:23 Voordat het geloof echter kwam, werden wij door de wet bewaakt, als gevangenen opgesloten, totdat het geloof geopenbaard zou worden.

En als ik een kind van de Allerhoogste ben, dan ben ik ook Zijn erfgenaam. Dat betekent dat alles wat van God Almachtig **in** Jezus Christus is, het mijne is. En dat geldt voor alle wedergeboren Christenen.

En dat is veel. Want God Almachtig heeft de hemel en aarde geschapen met alles wat daarin en daarop is. Dat betekent dat ik de macht heb, die Jezus Christus hier op aarde toonde door zieken te genezen, gebonden te bevrijden en zelfs om doden op te wekken. Want alle ziekte, alle gebondenheid en de dood zijn pijlen uit de koker van satan.

Omdat satan overwonnen is door God Almachtig **in** Jezus Christus; omdat ik gekocht ben door het kostbaar bloed van Jezus Christus, ben ik een kind van God Almachtig en heb ik dezelfde rechten als kinderen hebben ten aanzien van de erfenis van hun ouders.

In de ban van dwaalleraars

Paulus wijst de gemeenten van Galatië op hun afkomst. Hoe zij vroeger 'goden' dienden die dat niet zijn. Volgens I Kor. 8:4 doelt hij daar op allerlei regels die de mensen zelf bedacht hadden en waar zij zich aan hielden. Een eigen Halacha als het ware.

☞ I Kor. 8:4 Wat dus het eten van afgodenoffers betreft: wij weten dat een afgod niets is in de wereld en dat er geen andere God is dan Eén.

De Halacha was een aanvullend wetboek met 613 verplichtingen (248 geboden en 365 verboden). Deze Halacha was NIET door God gegeven, maar was door de religieuze leiders in de tijd van de ballingschap geschreven (dus zo een 700 jaar voor Christus).

Het strijdpunt van Johannes de Doper en Jezus Christus met de religieuze leiders van Israël was dat de waarde van die Halacha op hetzelfde niveau werd gesteld als de Bijbel. Misschien vonden de religieuze leiders die Halacha zelfs nog wel belangrijker dan de Bijbel plus dat de religieuze leiders die Halacha zelf niet eens hielden terwijl zij de gelovigen wel verplichten om zich daaraan te houden.

Maar dat was voor de gemeenten van Galatië vroeger. Nu kennen zij God Almachtig **in** Jezus Christus. De Schepper van hemel en aarde. En sterker nog: zij mogen zich gekend weten door God.

-----...-----

Is dat niet een giga troostvolle gedachte voor iedereen die zo teleurgesteld is in menselijke relaties? Door mensen die misbruikt en gebruikt zijn door anderen. Door mensen die totaal verwaarloosd, genegeerd en afgewezen zijn door andere mensen.

Dat zal mij bij God Almachtig **in** Jezus Christus nooit gebeuren. In heel de Bijbel kan ik nergens een verhaal of een vers vinden die zegt dat God mij **niet** liefheeft. Dat God niet te vertrouwen zou zijn. Het tegenovergestelde is juist waar. (Luk. 2:14)

☞ Luk. 2:14 Eer zij aan God in de hoogste hemelen, en vrede op aarde, in mensen een welbehagen

God Almachtig k nt geen wantrouwen, k nt geen gedachten die negatief zijn, k nt geen wraak of wraakgevoelens tegenover mensen. Hij is Licht en Joh. 1:1-5 zegt juist dat er in Hem geen duisternis is. Zelfs geen zweem van duisternis.

Wedergeboren Christenen die zo gebukt gaan onder de zonde van deze wereld;

Wedergebroen Christenen die zo beschadigd zijn door de zonde van deze wereld;

Wedergebroen Christenen die zo wantrouwend gemaakt zijn door de zonde van de wereld:

Wedergebroen Christenen mogen weten dat God Almachtig **in** Jezus Christus hen kent. Dat zij door Hem gekend zijn en door Hem aangenomen zijn als Zijn kinderen. (Matt. 10:30, Luk. 12:7, Gal. 4:5-7)

En daar stopt het niet. Want in bovengenoemd tekstgedeelte staat dat wanneer ik een kind van Hem ben, dat ik ook een erfgenaam van Hem ben. Dat ik dus geen slaaf meer ben die gebukt gaat onder een regiem van 'niet mogens' en 'moetens', van 'geboden' en 'verboden', van 'straffen' en 'oordeel'.

Jezus Christus heeft mij vrijgekocht omdat ik door God Almachtig gekend ben. **Halleluja.**

-----...-----

Waar Paulus zo scherp in is tegen de gemeenten van Galatië, en in hen naar mij toe vandaag de dag, is dat ik niet weer terug moet gaan naar die slavernij van 'niet mogens' en 'moetens'. Als ik als wedergeboren Christen de werkelijke Liefde heb geproefd van God Almachtig **in** Jezus Christus, dan heb ik die 'niet mogens' en die 'moetens' helemaal niet nodig. Dan weet ik mij gekend. Dan weet ik dat ik geliefd ben. Dan weet ik dat ik gerechtvaardigd ben door mijn geloof in God Almachtig **in** Jezus Christus.

Dan weet ik dat ik nooit gerechtvaardigd kan worden door de wet van 'niet mogens' en 'moetens'. Want die wet veroordeelde mij alleen maar omdat er gewoonweg niemand op de aarde is die de wet volledig en voor altijd kan houden. Dus ook ik niet!

Dus waarom weer terug gaan naar wat Paulus in vers 10 noemt 'dagen, maanden, tijden en jaren'. Waarom weer teruggaan naar die wet?

-----...-----

  Joh. 1:1-5 In het begin was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God. Dit was in het begin bij God. Alle dingen zijn door het Woord gemaakt, en zonder dit Woord is geen ding gemaakt dat gemaakt is. In het Woord was het leven en het leven was het licht van de mensen. En het licht schijnt in de duisternis, en de duisternis heeft het niet begrepen.

  Matt. 10:30 En ook de haren van uw hoofd zijn alle geteld.

  Luk. 12:7 Ja, ook de haren van uw hoofd zijn alle geteld. Wees dan niet bevreesd: u gaat veel musjes te boven.

  Gal. 4:5-7 om hen die onder de wet waren, vrij te kopen, opdat wij de aanneming tot kinderen zouden ontvangen. Nu, omdat u kinderen bent, heeft God de Geest van Zijn Zoon uitgezonden in uw harten, Die roept: Abba, Vader! Dus nu bent u geen slaaf meer, maar een zoon; en als u een zoon bent, dan bent u ook erfgenaam van God door Christus.

  Gal. 4:9-10 en nu u God kent, ja wat meer is, door God gekend bent, hoe kunt u weer terugkeren naar de zwakke en arme grondbeginselen, die u weer van voren af aan wilt dienen? U houdt zich aan dagen, maanden, tijden en jaren.

Als ik zo deze verzen in dit vierde hoofdstuk lees, dan krijg ik het idee dat de dwaalleer om weer terug te gaan naar de wet alom verspreid is in de gemeenten van Galatië. Als Paulus deze woorden zo opschrijft: *'ik vrees voor u, dat ik mij misschien tevergeefs voor u heb ingespannen'*. Of te wel: heeft Paulus alle moeite voor niets gedaan om het zuivere Evangelie te onderwijzen aan de gemeenten van Galatië? Want wat heeft het voor zin gehad om het Evangelie van de vrijheid te verkondigen en te onderwijzen, als de mensen zich toch weer vrijwillig onder die wet plaatsen?

Maar dàt zou nog niet eens het ergste zijn. Het ergste is dat door herinvoering van de wet, het offer van Jezus Christus aan het kruis van Golgotha geminimaliseerd wordt. Ja, ten diepste ontkend wordt. Door herinvoering van de wet en het houden van die wet zeg ik eigenlijk dat Jezus Christus voor niets is gestorven en opgestaan. Want door het houden van de wet ga ik er dan toch vanuit dat ik het verdien om gerechtvaardigd te worden?

Maar er is geen rechtvaardiging door de wet (Gal. 3:11). Want er is niemand die de wet kan houden. Dus als ik die wet houd, zal ik ook veroordeeld worden door die wet. Zie pag. 34-38

Het Evangelie van Jezus Christus is er juist voor om onder die veroordeling van de wet uit te komen. Dààrvoor is God Almachtig **in** Jezus Christus naar deze aarde gekomen om als Mens te voldoen aan de regels die de wet voorschrijft. En doordat Jezus Christus aan alle regels heeft voldaan die de wet voorschrijft is Hij de Enige die vrijuit gaat. Het Evangelie is juist dat God Almachtig **in** Jezus Christus Zijn verdiende vrijheid door het houden van de wet, **ingeruild** heeft tegen de veroordeling die ik als mens over mij heen heb gekregen, doordat ik mij niet aan de wet kon houden.

Dàt is dus geen wet meer van *'niet mogens'* en *'moeten'*. Dàt is Genade en geeft vrijheid. Het Evangelie van Jezus Christus heeft mij bevrijd van de uitwerking van de wet. God Almachtig **in** Jezus Christus heeft mij onder die wet van *'niet mogens'* en *'moetens'* vandaan gehaald en mij geplaatst in de vrijheid. (II Kor. 3:17)

Er dus geen veroordeling voor mij die in Jezus Christus is. (Rom. 8:1). Voor hen die het Evangelie van Jezus Christus geloven.

-----...-----

Gal. 3:11 En dat door de wet niemand gerechtvaardigd wordt voor God, is duidelijk, want de rechtvaardige zal uit het geloof leven.

II Kor. 3:17 II Kor. 3:17 De Heere nu is de Geest; en waar de Geest van de Heere is, daar is vrijheid.

Rom. 8:1 Dus is er nu geen verdoemenis voor hen die in Christus Jezus zijn, die niet naar het vlees wandelen, maar naar de Geest.

Paulus roept de mensen van de gemeenten van Galatië op om zich te meten aan Paulus. Is er iets op hem aan te merken geweest toen hij bij hen was? Heeft hij iets gedaan wat de mensen belastte? Heeft hij van iemand iets gevraagd of aangenomen? (I Thess. 2:2-10)

Paulus wijst zelfs op zijn zwakke gesteldheid toen hij bij hen was. Ik ga ervan uit dat Paulus behoorlijk ziek was.

Misschien was dat ook wel de reden dat hij de brieven aan de gemeente van de Thessalonicenzen schreef terwijl hij daar nog maar redelijk kort weg was. Paulus wilde zo graag naar de gemeente van de Thessalonicenzen terug, maar hij kón niet. Hier in vers 14 lees ik de reden daarvan.

Paulus wijst er op dat hij dus niet als een krachtige en sterke persoonlijkheid naar de gemeenten van Galatië toekwam om het hun maar allemaal even te vertellen. Niets van dat alles. Paulus was zwak, ziek en misselijk, om dat zo maar te noemen. Tóch hebben de gemeenten van Galatië Paulus als een engel van God Almachtig ontvangen. Gastvrij, vriendelijk, vol hulp én met een luisterend oor. Want zij namen de woorden die Paulus sprak aan als zijnde van God. Zij erkenden Paulus als door God gezonden, want zij waren zelfs bereid om hun ogen uit te rukken en aan Paulus te geven als daarom gevraagd zou worden.

Die uitdrukking neem ik niet letterlijk (zie Matt. 5:29-30). Deze uitdrukking geeft aan hoezeer de gemeenten van Galatië waren gehecht aan Paulus en zijn boodschap. Maar nu Paulus weg is uit hun midden lijkt het wel alsof die mensen tóch weer terugvallen in hun oude gewoonten door het herinvoeren van de wet. En door die wet opnieuw in te voeren (met de beste bedoelingen) keren zij zich dus af tégen Paulus. Want én de wet houden én het Evangelie van Jezus Christus te geloven gaat niet samen. Dat is nieuwe wijn doen in oude zakken. (Matt. 9:16-17).

-----,..-----

Paulus is als in barensood. Dat wil zeggen dat Paulus pijn en verdriet heeft als hij ziet wat er gebeurt in de gemeenten van Galatië. Als hij ziet hoe mensen weer slaaf worden van 'niet mogens' en 'moetens'. Zó heeft hij hen dat niet geleerd.

Het is het grote verlangen van Paulus om zelf weer naar de gemeenten van Galatië te gaan om hen nogmaals het Evangelie uit te leggen, en om de mensen te weerstaan die zich beijveren vóór herinvoering van de wet. Maar het zal niet zo zijn. Paulus kan niet meer doen dan deze brief schrijven en voor hen bidden.

-----,..-----

Gal. 4:14 En toch hebt u mijn beproeving, die in mijn lichaam plaatsvond, niet veracht of verafschuwd, maar ontving u mij als een engel van God, ja, als Christus Jezus.

Matt. 5:29-30 Is dan uw rechteroog u doet struikelen, ruk het uit en werp het van u weg, want het is beter voor u dat een van uw lichaamsdelen te gronde gaat en niet heel uw lichaam in de hel geworpen wordt. En als uw rechterhand u doet struikelen, hak hem af en werp hem van u weg, want het is beter voor u dat een van uw lichaamsdelen te gronde gaat en niet heel uw lichaam in de hel geworpen wordt.

Matt. 9:16-17 Ook zet niemand een lap niet-gekrompen stof op een oud bovenkleed, want de daarop genaaide lap scheurt van het bovenkleed af, en er ontstaat een ergere scheur. Ook doet men geen nieuwe wijn in oude leren zakken; anders barsten de zakken, en de wijn stroomt eruit, en de zakken gaan verloren; maar men doet nieuwe wijn in nieuwe zakken, en beide blijven behouden.

Wat is nu de boodschap voor mij als wedergeboren Christen vandaag de dag?

Niet anders dan de boodschap die Paulus gebracht heeft aan de gemeenten van Galatië. Ook in onze tijd staan juist de kerken en de gemeenten vaak 'bol' van 'niet mogens' en 'moetens'. En dat allemaal met de beste bedoelingen.

Ook in onze tijd willen mensen eigenlijk niets liever dan een lijstje met afvinkpunten, die zij naast hun leven kunnen leggen. En als dat afvinklijstje meer positieve dan negatieve vinkjes heeft dan voelt de mens van vandaag zich gerechtvaardigd door zijn werken en daden.

Maar zó werkt het Evangelie van Jezus Christus niet.

Natuurlijk bestaat het geloof ook uit werken. Want een geloof zonder werken is een dood geloof (Jak. 2:14-17). Maar ik heb dié werken te doen die God Almachtig **in** Jezus Christus voor mij heeft voorbereid (Ef. 2:10).

Ik geloof dat wanneer ik als wedergeboren Christ dicht bij de Here Jezus leef en mij dagelijks verdiep in Hem door Zijn woord tot mij te nemen (dat is de Bijbel), dat de kans klein is dat ik mij door dwaalleraars van het zuivere Evangelie af laat brengen.

Het jammere is juist dat er zoveel Christenen zijn die **geen** tijd meer nemen om zelf in de Bijbel op onderzoek te gaan. Om tijd te nemen om met God Almachtig **in** Jezus Christus te praten in gebed. Het gaat immers veel sneller om de woorden van andere mensen (die daarvoor gestudeerd hebben!) tot zich te nemen en die als waarheid aannemen?

Paulus woorden uit dit gedeelte van de brief aan de gemeenten van Galatië mogen ook voor mij een waarschuwing zijn. Dwaalleer ligt overal op de hoek. En het is satan er alles aan gelegen om deze dwaalleer zo 'vroom' mogelijk te laten lijken, zodat ik mogelijk deze dwaalleer ga aannemen en geloven. Zoals de eerste mens ook met satan in discussie ging en de discussie verloor, omdat satan de eerste mens iets anders deed geloven dan dat God Almachtig had gesproken. (Gen. 3)

Ik heb een Evangelie van vrijheid en vrijspraak ontvangen van God Almachtig **in** Jezus Christus.

De wet is er nog steeds en geldt ook nog steeds. Maar de Rechter be- en veroordeelt mij alleen op basis van de 'lijst met overtredingen' (aanklachten) die in mijn persoonlijk strafdossier zit.

☞ Jak. 2:14-17 Wat voor nut heeft het, mijn broeders, als iemand zegt dat hij geloof heeft, en hij heeft geen werken? Kan dat geloof hem zalig maken? Als er nu een broeder of zuster zonder kleding zou zijn en gebrek zou hebben aan dagelijks voedsel, en iemand van u zou tegen hen zeggen: Ga heen in vrede, word warm en word verzadigd, en u zou hun niet geven wat het lichaam nodig heeft, wat voor nut heeft dat dan? Zo is ook het geloof als het geen werken heeft, in zichzelf dood

☞ Ef. 2:10 Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus om goede werken te doen, die God van tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen.

En het persoonlijk straf dossier van mij als wedergeboren Christen bevat een 'lijst met aanklachten', waar **niets** op staat omdat Jezus Christus die lijst leeggemaakt heeft met Zijn bloed (Kol. 2:13-14).

Dàt moet ik nooit vergeten. En dat ik ook nooit vergeet om op houden om God Almachtig **in** Jezus Christus daarvoor te danken.

Hagar en Sara - twee verbonden

Paulus voert nog een voorbeeld aan om duidelijk te maken hoe groot het verschil is tussen een leven met de wet en een leven uit Genade in vrijheid. Hij gebruikt daar de verhalen voor van Sara de vrouw van Abraham, en Hagar, de vrouw die Abraham een zoon schonk omdat Abraham en Sara niet meer konden wachten op de vervulling van de belofte die God gegeven had. (Gen. 12:2, 7, Gen. 13:15, Gen. 15:1-6, Gen. 16:2, 15)

Ismaël, de zoon die uit Hagar geboren werd was niet de zoon van de belofte van God Almachtig. Hagar was de slavin van Sara en Abraham. Uit ongeduld is Ismaël ter wereld gekomen als zoon van een slavin.

Izaäk echter was de zoon die God Almachtig voor Abraham had voorbestemd om uit te groeien tot een groot nageslacht. Izaäk was door God beloofd aan Abraham en Sara. Daarom is Izaäk de zoon van de belofte.

Paulus neemt deze twee zonen van Abraham als zinnebeeldig voorbeeld tussen de slavin (de wet) en de vrije (de belofte). Maar dat niet alleen, hij koppelt de berg Sinaï aan de slavin. Want op de berg Sinaï heeft God Almachtig Zijn wet aan Mozes gegeven voor het volk Israël.

Paulus gaat nog verder, want hij zegt zelfs dat Jeruzalem overeenkomt met de berg Sinaï. En Jeruzalem staat symbool voor het twee-stammenrijk van het volk Israël, de Joden.

De Joden nu hebben God Almachtig **in** Jezus Christus grotendeels afgewezen, en houden zich strikt aan de wet. Daarom worden de Joden hier door Paulus vergeleken met slaven, want de wet brengt geen rechtvaardiging voort. De wet brengt alleen slaven voort die allemaal veroordeeld moeten worden omdat er niemand is die de wet gehouden heeft.

Izaäk echter is de zoon van de belofte. De zoon die God Almachtig aan Abraham en Sara beloofd heeft. En Izaäk wordt vergeleken met een hemels Jeruzalem dat boven is. Waar geen wet geldt, maar waar vrijheid in Genade door Jezus Christus geldt. (Openb. 21:2) en wat ook geprofeteerd is in Jes. 54:1.

☞ Kol. 2:13-14 En Hij heeft u, toen u dood was in de overtredingen en het onbesneden zijn van uw vlees, samen met Hem levend gemaakt door u al uw overtredingen te vergeven, en het handschrift dat tegen ons getuigde, uit te wissen. Dit handschrift was met zijn bepalingen tegen ons gericht, en Hij heeft dat uit het midden weggenomen door het aan het kruis te nagelen.

☞ Gen. 12:2 Ik zal u tot een groot volk maken, u zegenen en uw naam groot maken; en u zult tot een zegen zijn

☞ Gen. 12: 7 Toen verscheen de HEERE aan Abram en zei: Aan uw nageslacht zal Ik dit land geven. Toen bouwde hij daar een altaar voor de HEERE, Die hem verschenen was.

☞ Gen. 13:15 Want al het land dat u ziet, zal Ik voor eeuwig aan u en uw nageslacht geven.

☞ Gen. 15:1-6 Na deze dingen kwam het woord van de HEERE tot Abram in een visioen: Wees niet bevreesd, Abram, Ik ben voor u een schild, uw loon zeer groot. Toen zei Abram: Heere HEERE, wat zult U mij dan geven, aangezien ik kinderloos heenga en de bezitter van mijn huis deze Eliëzer uit Damascus zal zijn? Verder zei Abram: Zie, mij hebt U geen nageslacht gegeven, en zie, iemand die in mijn huis geboren is, zal mijn erfgenaam zijn. Maar zie, het woord van de HEERE kwam tot hem: Deze man zal uw erfgenaam niet zijn, maar iemand die uit uw eigen lichaam voortkomt, die zal uw erfgenaam zijn. Toen leidde Hij hem naar buiten en zei: Kijk toch naar de hemel en tel de sterren, als u ze kunt tellen. En Hij zei tegen hem: Zo talrijk zal uw nageslacht zijn.

Dat Paulus Jeruzalem hier met een 'moeder' vergelijkt, komt uit de Griekse vertaling van Psalm 87 waar Jeruzalem als 'moeder van Sion' wordt bezongen. Paulus, en de wedergeboren Christenen hebben het hemelse Jeruzalem als 'moeder'. Van daaruit geldt alleen de wet van de Genade in Jezus Christus. Dus hier is de tegenstelling tussen mensen die de wet aanhangen (slaven) en mensen die de Genade in Jezus Christus hebben ontvangen (de vrije).

-----,-----

Als ik nu de levensgeschiedenis van Johannes de Doper, van Jezus Christus en ook van Paulus goed lees, dan zie ik elke keer dat er strijd is tussen de mensen die de wet aanhangen en mensen die de Genade in Jezus Christus aanhangen. Lees maar eens de discussies tussen Johannes de Doper, Jezus Christus en de Farizeeërs, Sadduceeërs en de oudsten van het volk, die uiteindelijk leiden tot het arresteren van Jezus Christus, Zijn martelingen tot de dood er op volgt aan het kruis van Golgotha. En lees eens in het boek Handelingen wat Paulus vanaf zijn bekering heeft moeten meemaken, welke foltering en martelingen hij heeft moeten doorstaan doordat de Joden (slaven) het Evangelie van Jezus Christus afwezen.

Paulus is duidelijk in vers 30: Jaag de slavin en zoon weg. (Gen. 21:10). Met andere woorden: Wedergeboren Christenen, jaag de wet weg. Ik als wedergeboren Christen ben een kind van de 'vrije' en heb niets van doen met de kinderen van de 'slavin'

-----,-----

Waar gaat het nu allemaal om?

- Wil ik gerechtvaardigd worden door de wet? Dan moet ik die wet ook helemaal vervullen. En als ik deze ook maar één keer overtreedt, dan moet ik ook de straf dragen die staat op het overtreden van de wet: de doodstraf;
- Wil ik gerechtvaardigd worden door geloof? Dan moet ik God Almachtig **in** Jezus Christus aannemen en dan is de wet voor mij vervuld in Jezus Christus. Er is maar één uitspraak van de Rechter mogelijk en dat is *vrijspraak* omdat Jezus Christus mijn straf betaald heeft voor het overtreden van de wet.

De keuze lijkt mij niet zo heel moeilijk.

☞ Gen. 15:6 En hij geloofde in de HEERE, en Die rekende hem dat tot gerechtigheid.

☞ Gen. 16:2 Daarom zei Sarai tegen Abram: Zie toch, de HEERE heeft mijn baarmoeder gesloten, zodat ik geen kinderen kan krijgen. Kom toch bij mijn slavin; misschien zal ik uit haar nageslacht krijgen. En Abram luisterde naar de stem van Sarai.

☞ Gen. 16:15 Hagar baarde een zoon bij Abram, en Abram gaf zijn zoon, die Hagar gebaard had, de naam Ismaël.

☞ Openb. 21:2 En ik, Johannes, zag de heilige stad, het nieuwe Jeruzalem, neerdalen van God uit de hemel, gereedgemaakt als een bruid die voor haar man sierlijk gemaakt is.

☞ Jes. 54:1 Zing vrolijk, onvruchtbare, u die niet gebaard hebt, breek uit in gejuich en jubel het uit, u die geen weeën gekend hebt, want de kinderen van de eenzame zijn talrijker dan de kinderen van de getrouwde, zegt de HEERE.

☞ Gen. 21:10 Toen zei zij tegen Abraham: Jaag deze slavin en haar zoon weg, want de zoon van deze slavin zal niet met mijn zoon, met Izak, erven

Galaten

Hoofdstuk 5

Het geloof door liefde werkzaam

Paulus oproep aan de gemeenten van Galatië is om 'vast' te staan in de vrijheid waarmee Jezus Christus hen heeft vrijgemaakt. En om zich niet weer onder het juk van de wet te laten brengen.

Paulus oproep aan mij als wedergeboren Christen is om 'vast' te staan in de vrijheid waarmee Jezus Christus mij heeft vrijgemaakt, en om mij niet weer onder het juk van de wet te laten brengen.

Paulus neemt hierin het voorbeeld van de besnijdenis, wanneer hij zegt dat wanneer een ik als wedergeboren Christen mij laat besnijden, Jezus Christus van geen nut zal zijn. Wat Paulus hiermee bedoelt is, dat de wet mij niet kan rechtvaardigen. Als ik de wet aanhang en deze wil houden zal ik ook beoordeeld worden door de wet.

Als ik Jezus Christus aanhang en Hem geloof dan zal ik door Hem beoordeeld worden. En hoe dat in zijn werk gaat heb ik geprobeerd duidelijk te maken in de vergelijking tussen het Nederlandse rechtssysteem en het Goddelijk rechtssysteem (zie pag. 33-36)

In Jezus Christus gaat het **niet** om:

- besneden zijn of niet besneden zijn;
- het houden van de sabbat of het niet houden van de sabbat;
- het geven van de tienden of het niet geven van de tienden;
- het vieren van de feesten van de Heer of het niet vieren van de feesten van de Heer;
- of het houden van welke wet ook.

In Jezus Christus gaat het om het geloof **in** Hem. Het geloof in God Almachtig **in** Jezus Christus rechtvaardigt mij en leidt tot vrijspraak in de Goddelijke rechtszitting.

-----,,-----

Mag ik dan niet de sabbat vieren? Mag ik dan geen tienden geven?
Mag ik dan de feesten van de Heer niet vieren?

Er zijn mensen die mij vertellen dat God Almachtig hier een hekel aan heeft omdat Jezus Christus de wet heeft vervuld. Maar zou het werkelijk zo zijn dat wanneer ik de sabbat vier omdat ik dat wil (dus niet omdat het moet) en omdat ik het fijn vind om een dag in de week af te zonderen voor de Heer dat ik daarmee de wil van de Heer overtreedt? Zou het werkelijk zo zijn dat ik de sabbat vier uit eerbetoon aan Mijn Heer en Heiland, en niet om daardoor gerechtvaardigd te worden, dat ik daarmee de wil van de Heer overtreedt?

Voor mij staat dit ene punt centraal: Waardoor ben ik gerechtvaardigd. Door de wet of door het geloof? Ik ben gerechtvaardigd door het geloof zoals Abraham werd gerechtvaardigd door het geloof.

Ook al spreekt Paulus zich in alle toonaarden uit dat rechtvaardiging door de wet, mij weer terugbrengt onder de slavernij, lees ik nergens dat God Almachtig een nieuwe wet ingevoerd zou hebben die het vieren van de sabbat, het geven van tienden, het vieren van de feesten van de Heer **verbiedt**.

Als ik dit verkeerd zie, dan bid ik de Heer dat Hij mij inzicht geeft om op mijn woorden terug te komen.

-----,-----

Nu kan ik iemand onderwijzen dat de wet geheel of gedeeltelijk weer ingevoerd moet worden in het Evangelie van Jezus Christus. Paulus schrijft dat ik dan het oordeel zal dragen omdat ik dan de mensen die ik onderwijs, weer terug wil brengen onder de slavernij zodat deze mensen zich voor **mij** gaan inspannen (Gal. 4:17)

Gal. 4:17 Zij beijveren zich niet met goede bedoelingen voor u, maar zij willen ons uitsluiten, opdat u zich voor hen zou beijveren.

Aan de andere kant kan ik mensen ook onderwijzen dat er een nieuwe wet gekomen zou zijn die de oude wet **verbiedt**. Ook al volg ik (delen) van die oude wet uit liefde voor de Heer.

Ik geloof dat ik dan ook dan weer mensen onder een nieuwe vorm van slavernij wil brengen, omdat het ook dan weer gaat om (een stukje) rechtvaardiging te vinden in die nieuwe wet.

Naast het geloof in Jezus Christus **IS** er geen wet meer die geldig is. Ook niet de achtendertig punten die Paulus allemaal opnoemt in de twee brieven aan de Thessalonicenzen. Ook niet de zaken die Jezus Christus opnoemt in de zaligsprekingen van de Bergrede in Matt. 5:1-12.

Wat Paulus beschrijft in de twee brieven aan de Thessalonicenzen en wat Jezus Christus benoemt in de zaligsprekingen van de Bergrede zou het **automatisch gevolg** moeten zijn van mijn liefde voor God Almachtig **in** Jezus Christus en van mijn liefde naar elkaar en de anderen.

Dàt is wél een nieuw gebod dat Jezus Christus gegeven heeft (Joh. 13:34) en dat is wat Jezus Christus zegt in Matt. 22:38-39 en wat Paulus zegt in I Thess. 3:12-13. Het is de liefde voor God Almachtig **in** Jezus Christus en voor elkaar en de anderen, die mij alles doet doen wat aangenaam is voor het aangezicht van God mijn Vader. Hij doet het in mij, want zelfs die liefde geven aan elkaar en de ander kan ik niet vanuit mijzelf.

Geloof en liefde zijn ook twee balken van het Kruis van Golgotha. Geloof wordt tot uiting gebracht in de verticale balk van het kruis, en symboliseert de relatie tussen God Almachtig en mij als mens. Liefde wordt tot uiting gebracht in de horizontale balk van het kruis en symboliseert de relatie tussen mij als mens en andere mensen.

In mijn optiek kunnen beide relaties nooit in balans zijn omdat de ik als mens leef in de gebrokenheid van deze wereld door de zondeval van de eerste mens. Alleen wanneer Jezus Christus (de hoop) centraal staat zoals Hij centraal hing aan dat kruis van Golgotha kunnen beide relaties in balans zijn zoals God Almachtig dat bedoeld heeft.

Geloof, Hoop en Liefde (I Kor. 13:13).

Hem komt toe alle eer en glorie! Halleluja!

Geen misbruik van de vrijheid

Als Paulus zo schrijft dat de wet voor de wedergeboren Christen niet meer geldt, betekent dit dan dat ik maar alles mag doen wat ik wil?

Ik hoop dat juist het laatste gedeelte van wat ik hiervoor schreef een antwoord op die vraag is. Als de liefde voor God Almachtig zó groot in mij is en de liefde voor elkaar en de ander ook: *'hoe zou ik dan iets kunnen doen wat God of hen verdriet doet'?*

Dat zegt Paulus ook in dit tekstgedeelte: *'Want de wet wordt vervuld in één woord, namelijk hierin: U zult uw naaste liefhebben als uzelf'.*

📖 Joh. 13:34 en nieuw gebod geef Ik u, namelijk dat u elkaar liefhebt; zoals Ik u liefgehad heb, moet u ook elkaar liefhebben.

📖 Matt. 22:36-37 Jezus zei tegen hem: U zult de Heere, uw God, liefhebben met heel uw hart, met heel uw ziel en met heel uw verstand.

📖 I Thes. 3:12-13 En ú moge de Heere doen toenemen en overvloedig maken in de liefde tot elkaar en tot allen, zoals ook wij dat zijn tot u, opdat Hij uw harten zou versterken om onberispelijk te zijn in heiliging voor het aangezicht van onze God en Vader, bij de komst van onze Heere Jezus Christus met al Zijn heiligen.

📖 I Kor. 13:13 En nu blijven geloof, hoop en liefde, deze drie,

Dan kom ik weer bij mijn geliefde Bijbeltekst uit I Thess. 3:12-13. De liefde die ik opbreng voor mijn naaste doet God Almachtig mijn hart versterken, zodat ik meer en meer onberispelijk zal zijn in heiliging (afzondering) voor God de Vader op de dag dat Jezus Christus terugkomt op aarde met Zijn heiligen. **Dàt** is geleid worden door de Geest. Dàt is wat God Almachtig in mij doet wanneer ik zó leef.

-----...-----

Tegenover een leven dat geleid wordt door de Geest staat een leven dat geleid wordt door de wereld. En lees voor de wereld maar '*satan*'. Een leven geleid door satan zal de begeerten van mijn lichaam van vlees en bloed laten regeren.

Paulus noemt hier concreet een aantal zaken waaraan dat te herkennen zal zijn: '*overspel, hoererij, onreinheid en losbandigheid, afgoderij, toverij, vijandschappen, ruzie, afgunst, woede-uitbarstingen, egoïsme, afwijkingen in de leer, jaloersheid, dronkenschap, moord, zwelgpactijen en dergelijke*'.

En kijk eens om je heen in de wereld? Kijk eens om je heen in je eigen land, je eigen provincie, je eigen woonplaats?

- Is het niet de moderne tijd die mij zegt dat ik mij geen regels op moeten laten leggen? En helemaal niet op het terrein van seksualiteit?;
- Is het niet de moderne tijd die zegt dat ik met Jan en alleman naar bed mag gaan? ;
- Is het niet de moderne tijd die zegt dat seksuele omgang met mensen van hetzelfde geslacht normaal is?;
- Is het niet de moderne tijd die zegt dat

Het is schrikbarend (letterlijk) om de moderne tijd waarin ik leef te vergelijken met het leven '*in het vlees*' zoals Paulus dat hier benoemt. Want wat zijn er onnoemlijk veel overeenkomsten.

-----...-----

En ik dan? Bezondig ik mij daar dan nooit aan? Word ik nooit boos? Ben ik nooit jaloers? Ben ik nooit onrein? Ga ik nooit mee in de geneugten van deze wereld? Maak ik nooit ruzie?

Het antwoord is JA. Ook ik laat soms mijn vlees mijn geest regeren. Maar dat leidt altijd tot berouw. Berouw wat ik mijn Heer en mijn naaste daarmee heb aangedaan. En als ik dan dit berouw toon dan laat God Almachtig Zijn liefde en vergevingsgezindheid aan mij zien in I Joh. 1:9 : '*Als ik mijn zonden belijd dan is God getrouw en rechtvaardig om mijn zonden te vergeven en mijn ongerechtigheden te reinigen*'.

☞ I Thess. 3:12-13 En ú moge de Heere doen toenemen en over-vloedig maken in de liefde tot elkaar en tot allen, zoals ook wij dat zijn tot u, opdat Hij uw harten zou versterken om onberispelijk te zijn in heiliging voor het aangezicht van onze God en Vader, bij de komst van onze Heere Jezus Christus met al Zijn heiligen.

☞ I Joh. 1:9 Als wij onze zonden belijden: Hij is getrouw en rechtvaardig om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid.

Let wel! Berouw hebben is niet het zelfde als spijt hebben.

Spijt hebben is altijd op mijzelf gericht. Het spijt mij betekent dat **ikzelf** last heb van mijn uitspattingen. Berouw hebben is altijd gericht op die ander. Wat heb ik God Almachtig aangedaan? Wat heb ik mijn naaste aangedaan?

De wedergeboren Christen zondigt ook. Misschien niet op die zonden die Paulus hier benoemt. Maar wel op andere zonden. En overtreding van één der wet is overtreding van de hele wet (Jak. 2:10). Met andere woorden: in het zondigen is er geen verschil tussen de mensen van de wereld en de wedergeboren Christenen.

In de uitwerking van die zonden is er wel een groot verschil. Mensen in het vlees '*genieten*' van hun zonden en rechtvaardigen zichzelf. Ik als wedergeboren Christen heb berouw van mijn zonden en zal dit belijden aan mijn Heer, Heiland en Verlosser en ik weet dat wanneer mijn berouw oprecht is dat ik vergeving daarvoor krijg. (Kol. 1:14). Overigens is oprecht berouw hebben het ertegen vechten dat dit bepaalde zonde nogmaals in mijn leven gebeurt.

-----,-----

Het bloed dat Jezus Christus aan het kruis van Golgotha voor mij uitgestort heeft, is vandaag nog net zo krachtig als toen op die bewuste dag, meer tweeduizend jaar geleden.

Het bloed dat Jezus Christus aan het kruis van Golgotha voor mij uitgestort heeft, reinigt nog steeds en maakt nog steeds mijn '*lijst met aanklachten*' (overtredingen) uit mijn strafdossier schoon. (Kol. 2:13-14)

De keuze is aan mij. Kies ik voor een werelds leven? Dan is er geen leven in het Koninkrijk van God Almachtig voor mij. Kies ik voor een leven in het Koninkrijk van God Almachtig? Dan is er geen werelds leven voor mij. Die twee gaan gewoonweg niet samen zoals ik ook geen twee heren tegelijk kan dienen. (Mat. 6:24) Ik kan niet tegelijk leven in de duisternis en het licht. Het is het één of het ander. Zoals ik ook niet tegelijk levend en dood kan zijn.

De vrucht van de Geest

Zoals Paulus in Gal. 5:19-21 concrete voorbeelden noemt wat een leven geleid '*door het vlees*' inhoudt, noemt hij in dit tekstgedeelte concrete voorbeelden wat dat leven in de Geest inhoudt. En dat Paulus hier aangeeft dat dit de vrucht van de Geest is, betekent in mijn optiek dat dit een groeiproces is.

☞ Jak. 2:10 Want wie de hele wet in acht neemt, maar op één punt struikelt, die is schuldig geworden aan alle geboden.

☞ Kol. 1:14 In Hem hebben wij de verlossing, door Zijn bloed, namelijk de vergeving van de zonden.

☞ Kol. 2:13-14 En Hij heeft u, toen u dood was in de overtredingen en het onbesneden zijn van uw vlees, samen met Hem levend gemaakt door u al uw overtredingen te vergeven, en het handschrift dat tegen ons getuigde, uit te wissen. Dit handschrift was met zijn bepalingen tegen ons gericht, en Hij heeft dat uit het midden weggenomen door het aan het kruis te nagelen

☞ Matt. 6:24 Niemand kan twee heren dienen, want of hij zal de één haten en de ander liefhebben, of hij zal zich aan de één hechten en de ander minachten. U kunt niet God dienen en de mammon.

☞ Gal. 5:19-21 Het is bekend wat de werken van het vlees zijn, namelijk overspel, hoererij, onreinheid, losbandigheid, afgoderij, toverij, vijandschappen, ruzie, afgunst, woede uitbarstingen, egoïsme, onenigheid, afwijkingen in de leer, jaloersheid, moord, dronkenschap, zwelgpactijen, en derge-lijke; waarvan ik u voorzegg, zoals ik ook al eerder gezegd heb, dat wie zulke dingen doen, het Koninkrijk van God niet zullen beërven.

Als ik pas tot bekering gekomen ben, heb ik misschien nog geen weet van die tegenstelling tussen geest en vlees. In de vergelijking tussen babies en volwassenen geeft de Hebrëënbrieff aan dat een baby nog geen vast voedsel kan verdragen en nog gevoed moet worden door melk. (Hebr. 5:11-14)

De concrete voorbeelden van een leven uit de Geest zijn: 'liefde, blijdschap, vrede, geduld, vriendelijkheid, goedheid, geloof, zachtmoedigheid en zelfbeheersing'. Opmerkelijk daarbij is dat al deze eigenschappen ingesloten zijn tussen de liefde en de zelfbeheersing.

Heb ik al die concrete voorbeelden van een leven uit de Geest al in mij?

Ik ben ook nog lerende, elke dag opnieuw. En ook elke dag opnieuw wordt ik getoetst op deze zaken. En elke dag kom ik voor de keuze te staan: hoe ga ik reageren? Op een wereldse manier of op een geestelijke manier?

Ik weet dat ik weet dat ik zeker weet dat al mijn zonden zijn vergeven en dat al mijn ongerechtigheden zijn gereinigd door het bloed van Jezus Christus. Mijn eigen geest zegt dat ik mijn vlees met alle hartstochten die daarbij horen, gekruisigd heb. Maar tegelijk herken ik mij ook in de woorden van Paulus uit de Romeinenbrief (Rom. 14:7-24).

Dàt maakt het ook dat ik niemand heb te beoordelen of te veroordelen. **Dàt** maakt het ook dat ik niemand hoeft uit te dagen of een competitie hoeft aan te gaan. **Dàt** maakt het ook dat ik niemand benijd.

☞ Rom. 14:7-24 Want wij weten dat de wet geestelijk is, maar ik ben vleeselijk, verkocht onder de zonde.

Wat ik namelijk teweegbreng, doorzie ik niet, want niet wat ik wil, dat doe ik, maar wat ik haat, dat doe ik. En als ik dat doe wat ik niet wil, val ik de wet bij dat zij goed is.

Nu ben ik het echter niet meer die dit teweegbrengt, maar de zonde die in mij woont. Want ik weet dat in mij, dat is in mijn vlees, niets goeds woont.

Immers, het willen is er bij mij wel, maar het goede teweegbrengen, dat vind ik niet. Want het goede dat ik wil, doe ik niet, maar het kwade, dat ik niet wil, dat doe ik.

Als ik nu dat doe wat ik niet wil, breng ik dat niet meer teweeg, maar de zonde die in mij woont.

☞ Hebr. 5:11-14 Over hem hebben wij veel dingen te zeggen, die moeilijk zijn om uit te leggen, omdat u traag geworden bent in het horen. Want hoewel u, gelet op de tijd, leraars zou moeten zijn, hebt u weer iemand nodig die u onderwijst in de grondbeginselen van de woorden van God. U bent geworden als mensen die melk nodig hebben en niet vast voedsel. Ieder immers die van melk leeft, is onervaren in het woord van de gerechtigheid, want hij is een kind. Maar voor de volwassenen is er het vaste voedsel, voor hen die hun zintuigen door het gebruik ervan geoefend hebben om te kunnen onderscheiden tussen goed en kwaad.

Ik ontdek dus deze wet in mij: dat, als ik het goede wil doen, het kwade dicht bij mij ligt. Want naar de innerlijke mens verheug ik mij in de wet van God.

Maar in mijn leden zie ik een andere wet, die tegen de wet van mijn verstand strijd voert en mij tot gevangene maakt van de wet van de zonde, die in mijn leden is.

Ik ellendig mens, wie zal mij verlossen uit het lichaam van deze dood?

Ik dank God, door Jezus Christus, onze Heere.

Zo dien ik dan zelf wel met het verstand de wet van God, maar met het vlees de wet van de zonde.

Galaten

Hoofdstuk 6

Draag elkaars lasten

Alles wat Paulus tot nu toe in de brief aan de gemeenten van Galatië heeft geschreven gaat eigenlijk over de tegenstelling 'leven uit de wet' - 'leven uit Genade in Jezus Christus'

De kern van dat alles is de vraag **waaruit** ik gerechtvaardigd ben. Is dit door het houden van de wet of is dit door het geloof in Jezus Christus.

Paulus spreekt eigenlijk zijn verbazing in deze brief uit over de gemeenten van Galatië, hoe snel zij zich hebben laten afbrengen van het onderwijs van Paulus. Paulus bracht het zuivere Evangelie dat rechtvaardiging door het geloof in Jezus Christus komt en niet door het houden aan de wet.

Die verbazing uit Paulus, omdat hij gezien en of gehoord heeft dat er mensen de gemeenten van Galatië binnen zijn gekomen die (delen van) de wet weer willen terugbrengen in het Evangelie van Jezus Christus. Hij noemt dan met name het punt van de besnijdenis. (Gal. 5:3). Maar ik denk dat er naast de besnijdenis wel meer zaken uit de wet of Halacha door die mensen aan de orde zijn gesteld.

Paulus is helder: het houden van de wet zal mij niet het eeuwige leven brengen. Het houden van de wet betekent dat ik ook geoordeeld zult worden door die wet. Maar dat niet alleen: het houden van de wet minimaliseert of ontkent het offer dat God Almachtig **in** Zijn Zoon Jezus Christus heeft gebracht aan het kruis van Golgotha. Want als **ik** toch de wet houd, heb ik dat offer niet nodig. Ik wil dan toch gerechtvaardigd worden door die wet?

-----,-----

Gal. 5:3 En nogmaals betuig ik aan ieder mens die zich laat besnijden, dat hij verplicht is de hele wet te onderhouden.

Nu Paulus aan het eind van zijn brief komt snijdt hij nog één belangrijk onderwerp aan. En dat is de omgang met elkaar in de gemeente. Wat doe ik nu als ik mijn broeder zie zondigen? Of wat moet mijn broeder doen wanneer hij mij ziet zondigen?

Paulus roept op om elkaar te helpen in zachtmoedigheid. Het heeft helemaal geen zin om mijn broeder of zuster te veroordelen als hij zondigt. Ik kom immers uit dezelfde situatie? En vaak weet ik zelf ook wel dat ik gezondigd heb.

Hoevaak komt het niet voor dat relaties stuk lopen vanwege schuldgevoel en het grote conflict in zichzelf? Heftige oordelen helpen dan niet echt om dat schuldgevoel te verminderen. Liefde helpt wel. Daarbij heeft Jezus Christus Zelf aangegeven wat de orde onder wedergeboren Christenen hoort zijn als het gaat om het corrigeren van elkaar (Matt. 18:15-17).

Maar het is net zoals met het brengen van financiële offers; doe dat, **zonder** er zelf schade van te ondervinden want anders is mijn broeder geholpen maar zelf zit ik in de problemen (II Kor. 8:12-13).

Datzelfde principe geldt ook als ik een broeder zie zondigen. Ik moet hem helpen zachtmoedigheid maar er tegelijk voor zorgen dat ik zelf wel op de rechte weg blijft. Dus: draag elkaar lasten en vervul zo de wet van Christus. Dat heeft weer alles te maken met elkaar en de ander liefhebben als jezelf (Matt. 22:38-39).

Zonder liefde kom ik nergens met elkaar.

-----...-----

Mijzelf niet hoeger achten dan de ander. Alles toetsen of de dingen die ik zie en hoor, die **niet** naar de wil van de Heer zijn, ook niet op mij van toepassing zijn. Het zou toch een schande van de eerste orde zijn wanneer ik wel mijn broeder terechtwijst, terwijl ikzelf doorga met zondigen. De gelijkenis van 'de splinter en de balk in het oog' spreken boekdelen. (Matt. 7).

God Almachtig laat niet met Zich spotten. Ik kan niet liegen om bestwil, want een leugen is een leugen. Ik kan ook geen dingen uit achteloosheid zeggen want God houdt mij er aan.

Een voorbeeld dat ik al eens eerder ergens heb beschreven:

Ik heb jaren voor de klas gestaan van het MBO. En op een gegeven moment moest de klas een zware toets aangekondigd worden. Direct stonden er een aantal studenten op en zeiden: 'och mijnheer, dat wordt niets, ik kan er niets van, dat wordt een zware onvoldoende.'

☞ Matt. 18:15-17 Maar als uw broeder tegen u gezondigd heeft, ga naar hem toe en wijs hem terecht tussen u en hem alleen; als hij naar u luistert, hebt u uw broeder gewonnen. Maar als hij niet naar u luistert, neem er dan nog een of twee met u mee, opdat in de mond van twee of drie getuigen elk woord vaststaat. Als hij niet naar hen luistert, zeg het dan tegen de gemeente. En als hij ook niet naar de gemeente luistert, laat hij dan voor u als de heiden en de tollenaar zijn.

☞ II Kor. 8:12 Het is namelijk niet de bedoeling dat anderen verlichting hebben, en u verdrukking;

Matt. 22:36-37 Jezus zei tegen hem: U zult de Heere, uw God, liefhebben met heel uw hart, met heel uw ziel en met heel uw verstand. Dit is het eerste en het grote gebod. En het tweede, hieraan gelijk, is: U zult uw naaste liefhebben als uzelf.

Toen heb ik een experiment uitgevoerd en alle namen opgeschreven van diegenen die zeiden dat het resultaat van hun toets een zware onvoldoende zou zijn.

Er was ook een groep jongeren die zei, dat ze ervoor gingen leren, maar dat het zeker geen tien zou worden. En ook de namen van die studenten schreef ik op.

En er was een groep studenten die zelfverzekerd zeiden dat zij wel een voldoende voor hun toets zouden halen. En ook de namen van die studenten schreef ik op.

Wat was het resultaat? De studenten die aangegeven hadden dat het niets zou worden en dat zij toch een onvoldoende zouden halen, haalden inderdaad allemaal (en niemand uitgezonderd) een onvoldoende.

De studenten die vooraf hadden gezegd dat zij hun best zouden doen haalden allemaal een voldoende, geen grote, maar net genoeg. En de studenten die hadden gezegd dat zij wel een ruime voldoende zouden halen, haalden ook een ruime voldoende, niet één uitgezonderd!

Dát is de kracht van woorden.

Als het volk in Matt. 27:25 hardop uitspreekt dat het bloed van Jezus Christus op hen en hun kinderen mag terechtkomen, dan zal dit ook gebeuren.

-----...-----

Paulus oproep is duidelijk:

- Draag elkaars lasten;
- Laat iedereen zijn eigen werk beproeven;
- Als ik (geestelijk) onderwijs heb genoten, dat ik dat deel met diegenen die geen onderwijs hebben genoten;
- Wat een mens zaait dat zal hij ook oogsten;
- Zaait een mens verderf; hij zal uit verderf oogsten;
- Zaait iemand uit de Geest; hij zal het eeuwige leven oogsten;
- Laat ik niet moe worden het goede te doen;
- En laat ik het bovenstaande in ieder geval doen aan mijn broeders en zusters.

📖 Matt. 27:25 En heel het volk antwoordde en zei: Laat Zijn bloed maar komen over ons en over onze kinderen!

Roem in Christus alleen Zegenbede

De situatie in de tijd van Jezus Christus op aarde, maar ook in de tijd dat Paulus leefde, was dat Christenen zwaar vervolgd werden vanwege de besnijdenis. Deze vervolging kwam niet zozeer van ongelovigen, maar kwam juist van die mensen die wel besneden waren (de Joden).

Lees het boek Handelingen maar eens goed door welke confrontaties Paulus heeft gehad met de Joden. En elke keer ging het weer daarover, dat de Joden de wet die God Almachtig aan Mozes had gegeven niet wilden loslaten. Elke keer vonden de Joden (Farizeeërs en Sadduceeërs en Oudsten van het volk) dat zij het toch allemaal wel goed deden terwijl zij het volk onmogelijke eisen stelden in de Halacha.

Het leidde tot zware verdrukkingen voor de Messiasbelijdende Joden. En die angst om vervolgd te worden gebruikten de Joden ook nog eens om het Evangelie van Jezus Christus onderuit te halen.

En hoe is dat vandaag?

Is het vandaag ook niet zo dat ik als wedergeboren Christen best wel geaccepteerd ben? Als ik de Bijbel maar niet laat spreken over immoraliteit, abortus, euthanasie, homoseksualiteit. Als ik er maar geen probleem mee heb dat er homoseksuele voorgangers zijn. Als ik maar netjes mijn best doe en Gods Woord niet te letterlijk neemt.

En die mensen die de wedergeboren Christenen aanvallen? Zijn zij ook niet vaak de mensen die zelf de wetten niet zo in acht nemen? Hoeveel integriteitschandalen zijn er de laatste jaren niet geweest in de politiek en het openbaar bestuur? Het is niet te tellen.

Met Paulus kan ik dan alleen maar dit zeggen: *'Ik zal mij volstrekt niet beroemen op iets anders dan het kruis van onze Heere Jezus Christus, door wie de wereld voor mij gekruisigd is, en ik voor de wereld'*. (Gal. 6:14)

Door mijn geloof in God Almachtig **in** Jezus Christus ben ik inderdaad apart gezet. En dit apart zijn wordt steeds meer naarmate God mijn hart sterkt door mijn liefde voor elkaar en de anderen. (I Thess. 3:12-13). Ik geloof in God Almachtig **in** Jezus Christus. Ik geloof in Zijn Woord, in Zijn gehele Woord. Want de Bijbel **is** Jezus Christus (Joh. 5:1-5).

Wat zou ik moeten zonder mijn Heer en Redder?

Gal. 6:14 Maar ik zal mij volstrekt niet beroemen op iets anders dan op het kruis van onze Heere Jezus Christus, door Wie de wereld voor mij gekruisigd is, en ik voor de wereld.

I Thess. 3:12-13 En ú moge de Heere doen toenemen en overvloedig maken in de liefde tot elkaar en tot allen, zoals ook wij dat zijn tot u, opdat Hij uw harten zou versterken om onberispelijk te zijn in heiliging voor het aangezicht van onze God en Vader, bij de komst van onze Heere Jezus Christus met al Zijn heiligen.

Joh. 1:1-5 In het begin was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God. Dit was in het begin bij God. Alle dingen zijn door het Woord gemaakt, en zonder dit Woord is geen ding gemaakt dat gemaakt is. In het Woord was het leven en het leven was het licht van de mensen. En het licht schijnt in de duisternis, en de duisternis heeft het niet begrepen.

Ik zou geoordeeld en veroordeeld worden door de wet van God Almachtig. Satan zal God daar zeker aan houden om mij te veroordelen volgens diezelfde wet. En dan zou er helemaal niets van mij overblijven want ik heb de wet van God in alle toonaarden overtreden.

Halleluja voor de Genade die God Almachtig mij ten deel heeft laten vallen dat ik het geloof van Hem heb mogen ontvangen. Dat ik door het aannemen van Jezus Christus onschuldig ben beoordeeld door de Rechter, omdat Jezus Christus voor mij die straf betaald heeft, die ik eigenlijk zou moeten betalen.

Het is mij gewoon té wonderbaar!

Halleluja ik ben een nieuwe schepping. In Jezus Christus.

 Gal. 6: 17-18

*En allen die overeenkomstig deze regel wandelen:
vrede en barmhartigheid zij over hen
en over het Israël van God.*

*Verder, laat niemand mij lastigvallen,
want ik draag de littekens van de Heere Jezus in mijn lichaam.*

*De genade van onze Heere Jezus Christus zij met uw geest,
broeders! Amen.*

Mijn mijmeringen

Bij het Bijbelboek
I Korinthe

I Korinthe

Hoofdstuk 1

Afzender, geadresseerden, groet

Volgens mijn inleiding van dit boek, zijn de brieven van Paulus aan de gemeente van Korinthe geschreven **na** zijn brieven aan de gemeente van de Thessalonicenzen en de gemeenten van Galatië

De gemeente van Korinthe kom ik voor het eerst tegen in het Bijbelboek Handelingen hoofdstuk 18. Paulus kwam in Korinthe nadat hij van de gemeente van Thessalonica was doorgereisd, eerst naar Berea en Athene en van daaruit dus naar Korinthe.

Het eerste wat mij opvalt, is dat Paulus de brieven aan de Thessalonicenzen begint met te vertellen dat hij samen was met Silvanus en Timotheüs. De brief aan de gemeenten van Galatië wordt grotendeels in de 'wij' vorm geschreven, wat aanduidt dat Paulus niet alleen was. De eerste brief aan de gemeente van Korinthe is geschreven door Paulus die samen is met Sosthenes, de broeder. In Hand. 18:17 lees ik dat Sosthenes het hoofd was van de synagoge van Korinthe.

Uit Hand. 17:14 lees ik dat Paulus alleen in de gemeente van Korinthe is aangekomen en dat Timotheüs en Silas in Berea achterbleven. Silas was één van de leidinggevendenden in de gemeente van Jeruzalem (Hand. 15:22). Van Silas weet ik alleen nog dat hij inderdaad samen met Timotheüs naar Korinthe is gekomen, maar hoeveel tijd daarvoor nodig is geweest weet ik niet. (Hand. 18:5)

Paulus was dus in de gemeente van Korinthe aangekomen en had daar een Joods echtpaar ontmoet met wie het schijnbaar goed klikte. Hun namen waren Aquila en Priscilla. En omdat Aquila hetzelfde beroep had als Paulus (tentenmaker), besloten zij om dit beroep samen uit te voeren om in hun levensonderhoud te kunnen voorzien. (Hand. 18:2-3)

Dat het zo goed tussen hen drieën klikte komt misschien wel omdat Aquila en Priscilla ook vreemden waren in de stad Korinthe. Zij waren namelijk gevlucht uit Rome, omdat keizer Claudius had bevolen dat alle Joden Rome moesten verlaten. Volgens Christipedia.nl was dit in het jaar 49/50 na Christus.

Hand. 18:17 Toen grepen alle Grieken Sosthenes, het hoofd van de synagoge, en sloegen hem vóór de rechterstoel. Gallio trok zich echter niets van deze dingen aan.

Hand. 17:14 Maar de broeders stuurden Paulus toen meteen weg, in de richting van de zee; maar Silas en Timotheüs bleven daar achter.

Hand. 15:22 Toen dacht het de apostelen en de ouderlingen met heel de gemeente goed, enige mannen uit hun midden te kiezen en met Paulus en Barnabas mee te sturen naar Antiochië: Judas, ook Barsabas geheten, en Silas, leidinggevende mannen onder de broeders.

Hand. 18:5 En nadat Silas en Timotheüs uit Macedonië gekomen waren, werd Paulus er door de Geest toe aangezet tegenover de Joden te getuigen dat Jezus de Christus is.

Hand. 18:2-3 En hij trof er een Jood aan van wie de naam Aquila was, afkomstig uit Pontus, die onlangs uit Italië gekomen was, en Priscilla, zijn vrouw (omdat Claudius bevolen had dat al de Joden uit Rome weg moesten gaan) en hij ging naar hen toe. En omdat hij hetzelfde beroep uitoefende, bleef hij bij hen en werkte er; want zij waren tentenmakers van beroep.

Paulus sprak regelmatig in de synagoge van Korinthe en probeerde Joden en Grieken te overtuigen. Mijn vraag is wel: 'waarvan te overtuigen?' Want in Hand. 18:5 lees ik dat Paulus pas over Jezus Christus begon te spreken in de synagogen, nadat Silas en Timotheüs in Korinthe waren aangekomen om Paulus te helpen.

Dan ontstaat er een gemeente in de stad Korinthe van Christenen omdat er meerdere mensen waren die het Evangelie van Jezus Christus zoals Paulus en de anderen dat onderwezen geloofden, en Jezus Christus aannamen als hun Redder en Verlosser.

Uit het boek Handelingen lees ik verder nergens dat Paulus meerdere malen in Korinthe is geweest. Dit is opmerkelijk omdat in II Kor. 13:1-2 staat dat Paulus minimaal twee keer in Korinthe geweest is. Het zij zo!

In Hand. 18:11 lees ik dat Paulus (met later Silas en Timotheüs) **anderhalf jaar** in Korinthe is geweest. Het was dus zeker geen doorreisplaats voor Paulus. Hij is daar dus langere tijd geweest.

Volgens artikelen op internet moet de brief aan de gemeente van Korinthe door Paulus zijn geschreven toen hij in Efeze was (I Kor. 16:8), en dat het vlak voor het pinksterfeest is geweest.

De ene groep geleerden zegt dat Paulus deze eerste brief schreef in het jaar 54 of 55 na Christus, anderen beweren dat het in het jaar 57 na Christus is geweest.

-----...-----

Zoals ondertussen gebruikelijk, begint Paulus met een groet en een zegenbede. Maar ook in deze brief wijst Paulus er in het eerste vers al direct op dat hij een **geroepen apostel** van Jezus Christus is door de wil van God Almachtig.

Dit slaat natuurlijk op de wijze waarop Paulus destijds door Jezus Christus persoonlijk aangesproken was, toen hij op weg was van Jeruzalem naar Damascus als hater van de Messiasbelijdende Joden, om in Damascus op zoek te gaan naar deze Messiasbelijdende Joden en om deze naar Jeruzalem te brengen om ze daar te laten berechten door de religieuze rechtbanken van de hogepriesters, Farizeeërs en Sadduceeërs. (Hand. 9).

Dat Paulus dit direct aan het begin van zijn brief zo schrijft kan ik niet anders verklaren dan om de gemeente van Korinthe duidelijk te maken, dat het Evangelie van Jezus Christus zoals Paulus dit onderwezen had, geen verhaal van zichzelf was, maar dat het Evangelie hem door God Almachtig persoonlijk geopenbaard is.

Hand. 18:5 En nadat Silas en Timotheüs uit Macedonië gekomen waren, werd Paulus er door de Geest toe aangezet tegenover de Joden te getuigen dat Jezus de Christus is.

II Kor. 13:1-2 Dit is de derde keer dat ik naar u toe kom. In de mond van twee of drie getuigen zal elke zaak vaststaan. Ik heb het al eerder gezegd, en ik zeg het nu vooraf, net als toen ik voor de tweede keer bij u was, en ik schrijf het nu, terwijl ik afwezig ben, aan hen die vroeger gezondigd hebben, en aan al de anderen: ik zal hen, als ik opnieuw kom, niet sparen.

Hand. 18:11 En hij verbleef daar een jaar en zes maanden en gaf in hun midden onderwijs in het Woord van God

I Kor. 16:8 Ik zal echter tot Pinksteren in Efeze blijven,

En dat deze brief als een verdere ondersteuning gezien moet worden van het persoonlijk onderwijs dat hij in deze stad gebracht had. Uit het vervolg van deze brief lees ik namelijk dat de gemeenteleden van de gemeente van Korinthe, toch wel af begonnen te wijken van het onderwijs zoals Paulus dit gegeven had, waardoor er diverse misstanden in de gemeente ontstonden.

Overigens lees ik datzelfde ook in de tweede brief aan de gemeente van Thessalonica. En ik lees dit ook in Paulus zijn brief aan de gemeenten van Galatië, al ging het dààr meer om het invoeren van de wet van de Joden **in** het Evangelie van Christus. Maar ook in de gemeenten van Galatië werd het onderwijs van Paulus 'aangepast' aan de omstandigheden. En dat kan en mag nooit het geval zijn.

Uit de bewoordingen die Paulus kiest maak ik toch op dat het in de gemeente van Korinthe niet direct om zogenaamde dwaalleer ging. De Galaten worden o.a. 'dwaze Galaten' genoemd (Gal.3:1) terwijl de gemeenteleden van de gemeente van Korinthe 'geheiligden' en 'geroepen heiligen' worden genoemd.

Dat woord 'heilig' betekent dat zij apart gezet zijn voor God Almachtig **in** Jezus Christus. De letterlijke betekenis van het woord 'heilig' is namelijk 'apart gezet'. En Paulus legt er ook nadruk op, dat zij niet alleen 'geheiligden' zijn, maar dat zij 'geroepen heiligen' zijn. **Geroepen** door God al ver vóór de grondlegging van de aarde. (Ef. 4:1, Ef. 4:4).

-----...-----

Als ik de Bijbel lees, dan wil ik wat ik lees altijd graag naar de dag van vandaag trekken. Ik geloof in de Bijbel als geheel. Dat betekent dat ik in de historische verhalen geloof die in de Bijbel staan beschreven. (Begrijpen is wat anders!) Maar omdat Joh. 1:1-5 zegt dat de Bijbel Jezus Christus Zelf **is**, en dat Hij het levengemaakte Woord is, geloof ik met alles wat in mij is, dat de Bijbelse verhalen ook vandaag de dag hun betekenis hebben. Ook in en voor mijn leven!

De vraag die mij direct te binnen schiet bij de verzen die ik lees aan het begin van dit eerste hoofdstuk van de brieven van Paulus aan de gemeente van Korinthe is dan: 'Weet en besef ik ook nog wel dat ik geroepen ben? Dat ik een 'geroepen heilige' ben van God Almachtige **in** Jezus Christus?'

Ik wordt dus direct persoonlijk aangesproken door Paulus, want hij zegt dit ook direct tot mij: ik ben ook geroepen; ik ben ook een 'geroepen heilige'; ik ben door God Almachtig **in** Jezus Christus apart gezet door Zijn wil.

Gal. 3:1 O dwaze Galaten, wie heeft u betoverd om de waarheid niet te gehoorzamen; u voor wie Jezus Christus eerder voor ogen is geschilderd alsof Hij onder u gekruisigd was?

Ef. 4:1 Zo roep ik, de gevangene in de Heere, u op tot een wandel die de roeping waarmee u geroepen bent, waardig is,

Ef. 4:4 één lichaam en één Geest, zoals u ook geroepen bent tot één hoop van uw roeping,

Joh. 1:1-5 In het begin was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God. Dit was in het begin bij God. Alle dingen zijn door het Woord gemaakt, en zonder dit Woord is geen ding gemaakt dat gemaakt is. In het Woord was het leven en het leven was het licht van de mensen. En het licht schijnt in de duisternis, en de duisternis heeft het niet begrepen.

Besef ik vandaag de dag nog steeds dat alle 'geroepen heiligen', de door God Almachtig apart gezette mensen, onder de Genade en de vrede vallen van God de Vader en van de Here Jezus Christus?

Misschien ervaar ik dat vandaag helemaal niet zo. Misschien zijn er wel omstandigheden die het mij heel moeilijk maken, als gezondheid, financiële problemen, relationele problemen, geen werk hebben, en noem maar op. Al deze omstandigheden kunnen reëel zijn; ze zijn er echt. Maar dat doet niets af van het feit dat ik een 'geroepen heilige' ben en dat ik onder de Genade en vrede van God de Vader en van de Heere Jezus Christus sta.

Dat ik onder de Genade sta, wil zeggen dat ik enerzijds het geloof als een gift, als een gave, als een cadeau ontvangen heb (Ef. 2:8-9), waar ik niets voor heb hoeven doen, omdat God Almachtig mij dit voordat ik geboren was in een lichaam van vlees en bloed, al gegeven had.

Anderzijds wil dit zeggen dat ik sta, onder de vrijspraak die God Almachtig als Rechter over mij heeft uitgesproken, doordat de aanklachten in mijn strafdossier leeggemaakt zijn door het offer van Jezus Christus aan het kruis van Golgotha. (Zie vergelijking Nederlands Rechtssysteem - Goddelijk Rechtssysteem op pag. 33-36). Want ik heb Jezus Christus aangenomen als mijn Redder en Verlosser en daardoor heb ik het eeuwige leven ontvangen dat God Almachtig mij beloofd heeft. (I Joh. 2:25)

De wetenschap dat ik genade heb ontvangen van God Almachtig **in** de Heere Jezus Christus, geeft mij vrede. Want wat er ook mag en zal gebeuren zolang ik hier op aarde leef en werk, in een lichaam van vlees en bloed; mijn toekomstbestemming staat vast. En dat is een leven met Jezus Christus in Zijn Koninkrijk om te regeren mét Hem. (Daarover later nog meer).

Is dat zweverig? Is dat hoog verheven theologische prietpraat?

Is de belofte die ik van de Nederlandse Regering heb gekregen, dat ik AOW krijg wanneer ik 67 jaar ben dan ook hoogverheven prietpraat? Is de belofte die ik van mijn werkgever heb gekregen dat ik elke maand mijn salaris mag ontvangen, zolang ik voor hem werk, dan ook hoogverheven prietpraat?

Het is een zeker weten. Ik weet dat ik weet dat ik zeker weet, dat wanneer ik mijn aardse tent afleg (II Kor. 5:1), dat wanneer mijn lichaam van vlees en bloed sterft, ik een nieuw geestelijk lichaam krijg (I Kor. 5:44), en direct bij Jezus Christus mijn intrek zal nemen. God Almachtig heeft aan het begin van mijn leven het einde daarvan al aangekondigd en bepaald (Jes. 46:10). Dat is Genade met een hoofdletter **G**, want ik heb het niet verdiend.

☞ Ef. 2:8-9 Want uit genade bent u zalig geworden, door het geloof, en dat niet uit u, het is de gave van God; niet uit werken, opdat niemand zou roemen.

☞ I Joh. 2:25 En dit is de belofte die Hij ons heeft beloofd: het eeuwige leven.

☞ II Kor. 5:1 Wij weten immers dat, wanneer ons aardse huis, deze tent, afgebroken wordt, wij een gebouw van God hebben, een huis niet met handen gemaakt, maar eeuwig in de hemelen.

☞ I Kor. 5:44 Een natuurlijk lichaam wordt gezaaid, een geestelijk lichaam wordt opgewekt. Er is een natuurlijk lichaam en er is een geestelijk lichaam.

☞ Jes. 46:10 Die vanaf het begin verkondigt wat het einde zal zijn,

Die wetenschap geeft mij vrede om de dingen te doen die ik mag doen. Tot eer en glorie van Hem die mij liefheeft.

Dankzegging voor de Genade van God

Paulus begint altijd in zijn brieven om God Almachtig **in** Jezus Christus groot te maken. Net zoals Jezus Christus dat mij leerde in het gebed dat ik mag bidden. (Luk. 11:2) en dat ik ken als het 'Onze Vader'. Ook dat gebed begint met het grootmaken van God.

Paulus dankt God Almachtig voor de gemeente van Korinthe. Dat zij mogen bestaan in een wereld die vijandig gezind is. Want uit het Bijbelboek Handelingen (hoofdstuk 18) lees ik dat het Paulus niet gemakkelijk gemaakt werd in Korinthe. En als het Paulus niet gemakkelijk gemaakt werd, zal het de pas gestichte gemeente van Jezus Christus in Korinthe ook niet gemakkelijk gemaakt zijn.

Zoals ik hiervoor al schreef is Paulus minimaal anderhalf jaar in Korinthe geweest. Dat betekent dat hij gedegen onderwijs heeft kunnen geven in die plaats. En omdat Paulus van huis uit Farizeeër was, die opgeleid is door de befaamde Gamaliël (Hand. 22:3), mag ik er vanuit gaan dat hij de Bijbel goed kende.

Samen met de openbaring die God Almachtig Paulus heeft gegeven over het Evangelie van Jezus Christus, heeft Paulus aan de hand van de toenmalige Bijbel precies kunnen aangeven **waar** werd aangekondigd **wie** de komende Messias zou wezen, en dat al deze vooraankondigen naar maar één Persoon wezen en dat was Jezus Christus. Daarom kan Paulus ook zeggen dat de gemeente in alles rijk is geworden in Jezus Christus. Want het kennen van Jezus Christus wekt rijkdom op.

Geen rijkdom van goud en zilver dat aangetast kan worden door de motten en roest (Luk. 12:33), maar rijkdom in weten. Met andere woorden: het verkrijgen van wijsheid. Jezus Christus **IS** wijsheid.
Zie het Bijbelboek Spreuken en dan met name op het woord wijsheid.

Ik heb al vaker geschreven dat (voordat ik tot bekering kwam) eerst onder de indruk kwam van wie God Almachtig **in** Jezus Christus is, en wat Hij allemaal voor mij heeft gedaan. Toen ik daar onder de indruk van kwam, wilde ik meer van Hem te weten komen en ben ik mijzelf nog meer gaan verdiepen in Hem. En toen kwam ik nog meer onder de indruk. En dat ging zo maar door. En met het verdiepen in God Almachtig **in** Jezus Christus kwam Hij meer en meer tot leven in mij.

De wijsheid en rijkdom in de geestelijke schatten, die in de Bijbel worden beschreven, werden en worden inderdaad mijn eigendom omdat Jezus Christus in mij woont.

📖 Luk. 11:2 Hij zei tegen hen: Wanneer u bidt, zeg dan: Onze Vader, Die in de hemelen zijt. Uw Naam worde geheiligd. Uw Koninkrijk kome. Uw wil geschiede, zoals in de hemel, zo ook op de aarde.

📖 Hand. 22:3 Ik ben een Joodse man, geboren te Tarsus in Cilicië, maar opgevoed in deze stad en aan de voeten van Gamaliël op de meest nauwgezette wijze onderwezen in de wet van de vaders, een ijveraar voor God zoals u heden allemaal bent.

📖 Luk. 12:33 Verkoop uw bezittingen en geef de opbrengst weg als liefdegave. Maak voor uzelf beurzen die niet verslijten, een schat die niet opraakt, in de hemelen, waar de dief niet bij komt en die door de mot niet aangetast wordt.

Een voorbeeld hoe dit proces werkt:

Paulus schrijft in I Thess. 3:13-14 dat wanneer ik liefde voor mijn naaste en voor anderen heb, dat God Almachtig mijn hart sterker maakt zodat ik onberispelijk ben in heiliging voor Zijn aangezicht. Misschien een moeilijke zin, maar let op:

Door mijn geloof in God Almachtig **in** Jezus Christus heb ik ook liefde gekregen voor mijn naaste en anderen. Daardoor maakt God Almachtig mijn hart sterker en word ik nog meer '**apart**' gezet door God. Ik zonder mij steeds meer af van alles wat deze wereld mij te bieden heeft, omdat God mij veel méér te bieden heeft.

Doordat ik geen zin meer heb in alles wat de wereld mij op een gouden presenteerblaadje aanbied; doordat ik mij steeds meer afzonder voor God Almachtig, wordt mijn liefde voor mijn naaste en anderen ook weer groter. Want ik ga steeds duidelijker zien wat een leven in deze wereld betekent ten opzichte van een leven in God. Daardoor sterkt God Almachtig mijn hart nog meer, word ik nog meer '**apart**' gezet door God. Ik word steeds sterker in het afslaan van alles wat deze wereld mij op dat gouden presenteerblaadje aanbied, omdat God mij veel méér te bieden heeft.

Dat proces gaat door, en ik word steeds onberispelijker in het afslaan van de wereldse geneugten. Of te wel: alles wat deze wereld mij te bieden heeft, heeft geen waarde meer voor mij. Immoraliteit, seksuele onreinheid, seksuele '**vrijheden**', hebzucht, macht, status, abortus, euthanasie, en vele andere zaken die tégen God Almachtig ingaan, daar heb ik geen verlangen meer naar, omdat God mij veel méér te bieden heeft.

Als Jezus Christus terugkomt met Zijn heiligen, dan zal ik onberispelijk zijn en zal ik toegevoegd zijn aan Zijn heiligen.

Het mooie en wonderbaarlijke van bovenstaand proces is dat het geen woorden als '**moeten**' en '**niet mogen**' bevat. Woorden als '**geboden**' en '**verboden**' komen in mijn woordenboek niet voor. Het is een verlangen dat groter en groter wordt, dat door God Almachtig Zelf gevoed wordt.

God Almachtig brengt dit proces op gang op het moment dat ik mij aan Hem overgeef, en Hij intensiveert dit proces op een manier die alleen bij mij past. Want God dwingt mij tot niets. Het is Zijn Geest, de Heilige Geest, die mij **dringt**. Omdat God mij veel méér te bieden heeft.

-----,-----

☞ I Thess. 3:13-14 En ú moge de Heere doen toenemen en overvloedig maken in de liefde tot elkaar en tot allen, zoals ook wij dat zijn tot u, opdat Hij uw harten zou versterken om onberispelijk te zijn in heiliging voor het aangezicht van onze God en Vader, bij de komst van onze Heere Jezus Christus met al Zijn heiligen.

Dàt is het grote reformatieproces dat God Almachtig in mij als mens wil doen op het moment dat ik onder de indruk ben gekomen van wie Hij is en wat Hij gedaan heeft.

Enerzijds wil God Almachtig dat ik kennis krijg van de Bijbel (**is** Jezus Christus (Joh. 1:1-5)), en anderzijds wil Hij dat ik mij daardoor meer en meer ga afzonderen van de wereld en mij voeg naar de wil van God.

Dàt proces lees ik ook in Ez. 11:19 en 36:26 als God Almachtig zegt dat Hij het stenen hart van de mensen die geroepen zijn door Hem, zal veranderen in een hart van vlees. Zoals ik dit ook wel ken in de uitdrukking: *'hij heeft een warm kloppend hart'*.

Voor God Almachtig is dat een hart dat Hem toegewijd is. Een hart (als broedplaats van mijn gedachten (Matt. 15:18-19)), dat zuiver en rein is zoals God zuiver en rein is. Want God Almachtig roept Zijn kinderen die Hij **van tevoren** aangewezen heeft in Zijn volk Israël. Het **hele** volk Israël.

Dat betekent niet alleen het volk Israël zoals wij dat kende in de dagen dat Jezus Christus hier op aarde was, maar ook het volk Israël zoals ik dat vandaag de dag ken. Dàt volk Israël is hoofdzakelijk het zogenoemde twee-stammenrijk. De stammen Benjamin en Juda.

Het **hele** volk Israël is het twee-stammenrijk **én** het tien-stammenrijk samen. Het twaalf-stammenrijk. Zij zijn in Gods plan de *'Eerstelingen en de Ambassadeurs'* van het Koninkrijk van God.

In de eerste brief van Paulus aan de Thessalonicenzen, op pagina 52-57 heb ik beschreven wat dàt betekent, en wat daarvan de conclusie voor mij persoonlijk is.

Die conclusie is voor jou hetzelfde als jij jezelf een wedergeboren Christen noemt.

-----,-----

Het werk van een ambassadeur in de wereld is om als richtingaanwijzer te zijn voor landgenoten in het *'vreemde'* land waar hij gestationeerd is. Ook bestaat het werk van de ambassadeur er uit om hulp te verlenen aan landgenoten wanneer zij in dat *'vreemde'* land in de problemen zijn gekomen.

Wie zijn dan die *'Eerstelingen en Ambassadeurs'* die de weg moeten wijzen naar het Koninkrijk van God? En wie moeten zij dan de weg wijzen en bijstand verlenen?

📖 Joh. 1:1-5 In het begin was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God. Dit was in het begin bij God. Alle dingen zijn door het Woord gemaakt, en zonder dit Woord is geen ding gemaakt dat gemaakt is. In het Woord was het leven en het leven was het licht van de mensen. En het licht schijnt in de duisternis, en de duisternis heeft het niet begrepen

📖 Ez. 11:19 Ik zal hun één hart geven en een nieuwe geest in uw binnenste geven. Ik zal het hart van steen uit hun vlees wegdoen en hun een hart van vlees geven,

📖 Ez. 36:26 Dan zal Ik u een nieuw hart geven en een nieuwe geest in uw binnenste geven. Ik zal het hart van steen uit uw lichaam wegnemen en u een hart van vlees geven.

📖 Matt. 15:18 Maar de dingen die uit de mond komen, komen voort uit het hart, en die verontreinigen de mens.

📖 Matt. 15:19 Want uit het hart komen voort kwaadaardige overwegingen, alle moord, overspel, ontucht, diefstal, valse getuigenissen, lasteringen.

De eerstelingen; de ambassadeurs:

Ik geloof dat deze eerstelingen of ambassadeurs het volk Israël is. Het **hele** volk Israël; dus het twee-stammenrijk én het tien-stammenrijk (hierover later meer).

Het volk Israël dat God Almachtig Zichzelf ten eigendom heeft gemaakt (Ps. 135:4) uit de 'zonen Gods' die al vóór de grondlegging van deze wereld bij God waren (Gen.6:2, Gen. 6:4 en Job 1:6)

Ik ben hierbij bevestigd door Job 38:7 'Toen de morgensterren samen vrolijk zongen, en al de kinderen van God juichten'. We spreken hierbij van hemelse wezens. De morgensterren (letterlijk sterren van de morgen) zongen samen vrolijk en juichten toen God Almachtig de aarde schiep.

Als ik het scheppingsverhaal in Gen. 1 en 2 lees dan zijn de sterren **later** geschapen dan de aarde (Gen. 1:16). Daarom moet ik het woord 'morgensterren' ook niet letterlijk nemen om de volgende redenen:

- Zij juichten en zongen samen; zij worden gepresenteerd als mensen;
- Er is een duidelijke parallel tussen 'de zonen van God' en 'hemelse wezens';
- In de Ugarit worden zij 'sterren van El' genoemd; geschapen wezens met een hoge status (Jes. 14:12)

En neem daarbij het volgende in overweging:

- Ex. 4:22 Dan moet u tegen de Faraó zeggen: zo zegt de Heere: 'Mijn zoon, Mijn eerstgeborene, is Israël';
- Deut. 32:6 'Doet u dit de Heere aan, dwaas en onwijs volk? Is Hij niet uw Vader, Die u verworven heeft, Die u gemaakt heeft en u in stand heeft doen houden?';
- Hos. 1:10 Toch zal het aantal Israëlieten zijn als het zand van de zee, dat niet gemeten en niet geteld kan worden. En het zal gebeuren dat in de plaats waar tegen hen gezegd is: u bent niet Mijn volk, tegen hen gezegd zal worden: kinderen van de levende God';
- Hos. 11:1 Toen Israël een kind was, had Ik hem lief, en uit Egypte heb Ik Mijn zoon geroepen;
- Ps. 29:1 Geef de Heere, machtige heersers, geef de Heere eer en macht. Letterlijk staat in deze tekst voor 'machtige heersers' het woord 'zonen van God'. Want wie kan in de hemel met de Heere gemeten worden? Wie is de Heere gelijk onder de machtige vorsten? Letterlijk staat in deze tekst voor 'machtige vorsten' het woord 'zonen van God';

Ps. 135:4 Want de HEERE heeft Zich Jakob verkoren, Israël als Zijn persoonlijk eigendom.

Gen. 6:2 dat Gods zonen de dochters van de mensen zagen dat zij mooi waren, en zij namen zich vrouwen uit allen die zij uitgekozen hadden.

Gen. 6: 4 In die dagen, en ook daarna, waren er reuzen op de aarde, toen Gods zonen bij de dochters van de mensen waren ge-komen en die kinderen voor hen baarden; dit zijn de geweldenaars van oude tijden af, mannen van naam.

Job 1:6 Het gebeurde op een dag, dat de zonen van God kwamen om hun opwachting te maken bij de HEERE, dat ook de satan in hun midden kwam.

Job 38:7 toen de morgensterren samen vrolijk zongen, en al de kinderen van God juichten?

Gen. 1:16 En God maakte de twee grote lichten: het grote licht om de dag te beheersen en het kleine licht om de nacht te beheersen; en ook de sterren.

Jes. 14:12 Hoe bent u uit de hemel gevallen, morgenster, zoon van de dageraad! U ligt geveld op de aarde, overwinnaar over de heidenvolken

Ex. 4:22 Dan moet u tegen de faraó zeggen: Zo zegt de HEERE: Mijn zoon, Mijn eerstgeborene, is Israël.

- Dan. 3:25 Hij antwoordde en zei: Zie, ik zie vier mannen midden in het vuur vrij rondlopen! Zij hebben geen letsel en de aanblik van de vierde lijkt op die van een zoon van de goden;
- Ps. 82:6 Ik heb wel gezegd: U bent goden, u bent zonen van de Allerhoogste

Deut. 32:6 Doet u dit de HEERE aan, dwaas en onwijs volk? Is Hij niet uw Vader, Die u ver-worven heeft, Die u gemaakt heeft en u stand heeft doen houden?

Hos. 1:10 Toch zal het aantal Israëlieten zijn als het zand van de zee, dat niet gemeten en niet geteld kan worden. En het zal gebeuren dat in de plaats waar tegen hen gezegd is: U bent niet Mijn volk, tegen hen gezegd zal worden: kinderen van de levende God.

Hos. 11:1 Toen Israël een kind was, had Ik hem lief, en uit Egypte heb Ik Mijn zoon geroepen.

Ps. 29:1 Een psalm van David. Geef de HEERE, machtige heersers, geef de HEERE eer en macht.

Dan. 3:25 Hij antwoordde en zei: Zie, ik zie vier mannen midden in het vuur vrij rondlopen! Zij hebben geen letsel en de aanblik van de vierde lijkt op die van een zoon van de goden.

Ps. 82:6 Ík heb wel gezegd: U bent goden, u bent allen zonen van de Allerhoogste;

II Kron. 10:16-17 Toen heel Israël zag dat de koning niet naar hen geluisterd had, gaf het volk de koning ten antwoord: Wat voor deel hebben wij aan David? Wij hebben geen erfelijk bezit met de zoon van Isaï. Ieder naar uw tenten, Israël! Zorg nu voor uw eigen huis, David! En heel Israël ging naar zijn tenten. Maar wat betreft de Israëlieten die in de steden van Juda woonden, over hen bleef Rehabeam koning.

Dus: er is een directe relatie tussen God Almachtig en Zijn volk Israël waarbij het volk Israël vaker aangeduid wordt als 'Zijn zoon' en 'Zijn kinderen'.

Het volk Israël gesplitst in een twee- en een tien-stammenrijk:

Het volk Israël zoals ik dit vandaag ken, maar ook ten tijde dat Jezus Christus op aarde was, is **niet** het hele volk Israël zoals dit voortgekomen is uit de twaalf zonen van Jakob.

In ±936 voor Christus was koning Rechabeam aan de macht. Hij was een zoon van koning Salomo. Deze koning Rechabeam wilde extra belastingen heffen over het volk Israël, maar het volk was het daar niet mee eens. Het splitste zich. (II Kron. 10:16-17)

Aan de ene kant bleven de stammen Juda en Benjamin Rechabeam trouw (het **twee-stammenrijk**, ook wel Juda genoemd, de Joden) en aan de andere kant scheidde de andere tien stammen zich af van hun broeders (het **tien-stammenrijk**, ook wel Israël genoemd).

Beide rijken bleven naast elkaar bestaan. Bevochten elkaar regelmatig en zondigden allebei veel tegen God Almachtig. En wel in die mate dat God beide rijken in ballingschap wegvoerde.

Het twee-stammenrijk werd door de koning van Assyrië (Tiglath-Pileser) weggevoerd naar Assyrië (II Kon. 15:29).

Het tien-stammenrijk werd door Nebuzaradan, de bevelhebber en lijfwacht van koning Nebukadnezar, de koning van Babel naar Babel verbannen (II Kon. 25:11).

Het twee-stammenrijk werd hoofdzakelijk verbannen omdat zij de sabbat niet in acht hielden en deze maakten tot een gewone werkdag (wie oren heeft, die hore!).

Het tien-stammenrijk werd hoofdzakelijk verbannen omdat zij steeds maar andere goden achterna liepen en bogen voor afgoden van hout en steen en God Almachtig, de Schepper van hemel en aarde daarmee afwezen. (Hos. 8:4, Hos. 8:11-13a).

Het twee-stammenrijk mocht echter van koning Kores van Perzië na zeventig jaar terugkeren om Jeruzalem weer op te bouwen, haar muren te herstellen en zelfs de tempel weer op te bouwen. (II Kron. 36:22-23, Ezra 1:1-2)

II Kron. 36:22-23 *In het eerste jaar nu van Kores, de koning van Perzië, wekte de HEERE de geest van Kores op, de koning van Perzië, opdat het woord van de HEERE, dat Hij bij monde van Jeremia gesproken had, vervuld zou worden om door zijn hele koninkrijk een boodschap te laten gaan, ook in geschrifte:*

Zo zegt Kores, de koning van Perzië: Alle koninkrijken van de aarde heeft de HEERE, de God van de hemel, aan mij gegeven, en Hij is het Die mij heeft opgedragen om een huis voor Hem te bouwen in Jeruzalem, dat in Juda ligt. Wie er onder u ook maar tot al Zijn volk behoort – de HEERE, zijn God, zij met hem en laat hij optrekken.

Ezra 1:1-2 *In het eerste jaar nu van Kores, de koning van Perzië, wekte de HEERE de geest van Kores op, de koning van Perzië, opdat het woord van de HEERE, dat Hij bij monde van Jeremia gesproken had, vervuld zou worden om door zijn hele koninkrijk een boodschap te laten gaan, ook in geschrifte:*

Zo zegt Kores, de koning van Perzië: Alle koninkrijken van de aarde heeft de HEERE, de God van de hemel, aan mij gegeven, en Hij is het Die mij heeft opgedragen om een huis voor Hem te bouwen in Jeruzalem, dat in Juda ligt.

Dát is het volk Israëel dat ik ken uit de tijd van Jezus Christus. Maar dit is ook het volk dat ik vandaag de dag ken als het volk Israëel. Het huidige Israëel wordt hoofdzakelijk bevolkt door het twee-stammenrijk.

En het tien-stammenrijk dan?

Dit rijk is nooit weer teruggekomen uit de ballingschap. Het heeft zich vermengd met de lokale bevolking en later met de wereldbevolking. Dit wordt Diaspora genoemd.

De tekens waaraan het (hele) volk Israëel aan te herkennen is:

God Almachtig heeft tekens gegeven waaraan Zijn volk door de eeuwen heen herkenbaar zou zijn. Dit waren de besnijdenis en de sabbatsviering. (Gen. 17:11 en Ex. 31:16-17)

Het twee-stammenrijk van vandaag (de Joden), het volk Israëel dat ik vandaag de dag ken, kenmerkt zich nog steeds door deze herkenningstekens. Over de hele wereld zijn Joden herkenbaar aan deze tekens. Overigens is het woord 'Jood' afkomstig van het woord 'Juda'.

II Kon. 15:29 *In de dagen van Pekah, de koning van Israëel, kwam Tiglath-Pileser, de koning van Assyrië, en nam Ijon in, en ook Abel-Beth-Maächa, Janoah, Kedes, Hazor, Gilead, Galilea en het hele land van Naftali; en hij voerde de inwoners weg naar Assyrië.*

II Kon. 25:11 *De rest van het volk dat in de stad was overgebleven, de overlopers die naar de koning van Babel waren overgelopen, en de rest van de menigte voerde Nebuzaradan, de bevelhebber van de lijfwacht, in ballingschap.*

Hos. 8:4 *Zij hebben koningen aangesteld, maar buiten Mij om; zij hebben vorsten aan-gesteld, maar zonder Mij erin te kennen. Van hun zilver en hun goud hebben zij voor zichzelf afgods-beelden gemaakt, zodat zij uitgeroeid zullen worden.*

Hos. 8:11-13 *Ja, Efraïm heeft de altaren talrijk gemaakt om te zondigen, het heeft die altaren om te zondigen! Al schrijf Ik voor hen Mijn wet in tienduizendvoud, toch beschouwt men die als iets vreemds. Zij brengen Mijn offergaven en zij eten zelf van het vlees. De HEERE scheidt er geen behagen in. Nu zal Hij aan hun ongerechtigheid denken, en hun zonden aan hen vergelden: zij zullen terugkeren naar Egypte.*

Gen. 17:11 *U moet het vlees van uw voorhuid laten besnijden en dat zal een teken zijn van het verbond tussen Mij en u.*

Het tien-stammenrijk heeft de sabbatsviering opgegeven en ook de besnijdenis. Want niemand weet waar dit volk is gebleven. Zij zijn niet meer te herkennen aan de tekens die God Almachtig gegeven heeft.

Maar is dit zo?

Is het niet zo dat de sabbatsviering en de besnijdenis **Oud Testamentische zijn**? Die vooruitwijzen naar Jezus Christus?

Ik geloof dat God Almachtig Zijn volk Israël (het **hele** volk Israël) in het Nieuwe Testament twee nieuwe tekens van herkenning heeft gegeven.

Namelijk: de aanbidding van die Ene God Almachtig **in** Jezus Christus én de grote voorliefde voor het hele volk Israël?

Want God Almachtig heeft in Hos. 1:11 beloofd dat er een tijd komt dat het twee- en het tien-stammenrijk weer samengevoegd gaan worden tot één volk. En dat het tijdstip dat dát gaat gebeuren ook de aankondiging van Jezus Christus wederkomst is!

Daarom geloof ik dat **de wedergeboren Christenen** uit alle tijden nakomelingen zijn van dit verloren gewaande tien-stammenrijk. Zij zijn dus Israëlieten zonder het zelf te weten. Is het niet biologisch dan toch zeker geestelijk (Rom.4:16).

En volgens mij zijn zij ook de 'heidenen' waar Paulus het over heeft in de brief aan de Romeinen.

Waarom denk ik dat laatste?

Het tien-stammenrijk is opgegaan in de wereldbevolking, terwijl zij wél nakomelingen zijn van het volk Israël. Zoals hierboven geschreven houden zij zich niet meer aan de Sabbat en besnijden zij zich ook niet meer. Velen van hen kénnen God Almachtig helemaal niet meer. Zij zijn als de ongelovigen.

Maar omdat er in Rom. 11:8 en Jes. 29:10 staat geschreven dat God Almachtig de mensheid Zelf in een diepe slaap houdt, **kún**nen de mensen die **op dit moment** niet geroepen zijn door God om het Evangelie van Jezus Christus aan te nemen ook helemaal niet geloven. Als zij dat al zouden willen, want nogmaals: de interesse is er helemaal niet.

Dus als Paulus in bijvoorbeeld de brief aan de Romeinen schrijft over de 'heidenen' dan **kàn** hij het niet hebben over de wereldbevolking. Want deze wereldbevolking 'slaapt' op dit moment omdat zij **nu nog niet** geroepen zijn door God Almachtig.

Ex. 31:16-17 Laat de Israëlieten dan de sabbat in acht ne-men, door de sabbat te houden, al hun generaties door, als een eeuwig verbond. Hij zal tussen Mij en de Israëlieten voor eeuwig een teken zijn, want de HEERE heeft in zes dagen de hemel en de aarde gemaakt, en op de zevende dag heeft Hij gerust en Zich verkwikt.

Hos. 1:11 Dan zullen de Judeeërs bijeengebracht worden samen met de Israëlieten. Zij zullen voor zich één Hoofd aanstellen en uit het land oprukken; want groot zal de dag van Jizreël zijn

Rom. 4:16 Daarom is het uit het geloof, opdat het zou zijn naar genade, met als doel dat de belofte zeker zou zijn voor het hele nageslacht, niet voor dat wat uit de wet alleen is, maar ook voor dat wat uit het geloof van Abraham is, die een vader is van ons allen,

Rom. 11:8 zoals geschreven staat: God heeft hun een geest van diepe slaap gegeven, ogen om niet te zien en oren om niet te horen, tot op de dag van heden.

Jes. 29:10 Want de HEERE heeft over u uitgegoten een geest van diepe slaap. Gesloten heeft Hij uw ogen, de profeten; en uw hoofden, de zieners, heeft Hij omhuld.

Het verloren gewaande tien-stammenrijk dat over de hele wereld uitgewaaierd is, slaapt echter niet. Zij zijn namelijk op dit moment als eerste geroepen om het Evangelie van Jezus Christus aan te nemen.

Omdat Paulus schrijft in Rom. 10:17 dat het geloof uit het **horen** komt, is het dus noodzakelijk om te blijven Evangeliseren. Zodat deze 'heidenen' het Evangelie van Jezus Christus kunnen horen en kunnen aannemen, als zij dat willen.

Want van het twee-stammenrijk, de Joden, weet ik dat zij het Evangelie van Jezus Christus grotendeels hebben afgewezen.

De mensen, wereldwijd, die geloven in het Evangelie van Jezus Christus en God Almachtig **in** Jezus Christus erkennen als hun Redder en Verlosser, zijn dus **niet slapend**. En omdat zij niet slapend zijn, behoren zij dus tot de geroepenen, die God Almachtig vandaag de dag roept om te geloven. Zij zijn de wedergeboren Christenen.

Wie moet het volk Israël dan de weg wijzen naar het Koninkrijk van God Almachtig in deze wereld?:

Ik geloof dat het verstrooide tien-stammenrijk nog niet compleet is. Dat er nog velen zijn die het Woord van God Almachtig **in** Jezus Christus (nog) niet hebben aangenomen, terwijl zij wel door God geroepen zijn.

Zij moeten de weg gewezen worden. **Zij** moeten het Evangelie horen zodat zij Jezus Christus kunnen aannemen. Want ook **zij** zijn geroepenen! **Zij** zijn de mensen die het geloof als een cadeau, als een gift hebben gekregen van God Almachtig.

Zoals geschreven moet daarom het Evangelie van Jezus Christus in de hele wereld gebracht worden zodat de verstrooide en nog niet bekeerde Israëlieten het kunnen horen en het kunnen aannemen (Rom.10:17).

Wat is dan het doel van Israël?:

Diegenen die het geloof in God Almachtig door Jezus Christus hebben aangenomen behoren tot een **Koninklijk priesterschap** (I Petr. 2:9). Zij hebben Koninklijk bloed want Jezus Christus is de Koning der koningen (Openb. 5:10, Openb. 1:6). Zijn volgelingen zijn priesters (de wedergeboren Christenen dus (Jes. 61:6))

📖 Rom. 10:17 Zo is dan het geloof uit het gehoor en het gehoor door het Woord van God.

📖 I Petr. 2:9 Maar u bent een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilig volk, een volk dat God Zich tot Zijn eigendom maakte; opdat u de deugden zou verkondigen van Hem Die u uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht,

📖 Openb. 5:10 En U hebt ons voor onze God gemaakt tot koningen en priesters, en wij zullen als koningen regeren over de aarde.

📖 Jes. 61:6 Ú echter zult genoemd worden: priesters van de HEERE, men zal u noemen dienaren van onze God.

📖 Openb. 1:6 en Die ons gemaakt heeft tot koningen en priesters voor God en Zijn Vader, Hem zij de heerlijkheid en de kracht in alle eeuwigheid. Amen.

De priesters van Jezus Christus worden hier op aarde voorbereid voor hun grote taak. Als het getal vol is van de mensen die Jezus Christus hebben aangenomen, zullen zij **met** Jezus Christus voor duizend jaar heersen, om de totale wereldbevolking door al de eeuwen heen te beoordelen (let wel! ik zeg dus niet 'veroordelen').

Totdat **alle** knie zich gebogen zal hebben voor Jezus Christus. Totdat **elke** tong beleden zal hebben dat Jezus Christus Heer der Heerscharen is (Fil. 2:10-11).

Zowel van de mensen die in de hemel zijn als de mensen die op de aarde zijn. Maar ook van die mensen die onder de aarde zijn.

-----,-----

Dus Gods volgorde is:

- Dat God Almachtig Zelf eerst naar deze wereld kwam in de Persoon van Jezus Christus;
- Dat daarna het twee-stammenrijk van het volk Israël geroepen is om het geloof in Jezus Christus aan te nemen;
- Dat zij het Evangelie zouden verkondigen zodat ook het verloren gewaande tien-stammenrijk van het volk Israël het zouden horen;
- Dan worden het twee-stammenrijk en het tien-stammenrijk herenigd in één volk Israël;
- En dat volk Israël (Gods Eigen volk) zal met Jezus Christus heersen voor een periode van duizend jaar, vanuit het nieuwe Jeruzalem dat zal neerdalen vanuit de hemel;
- En in die duizend jaar zal de hele wereldbevolking geoordeeld worden naar de werken die zij gedaan hebben, met als uiteindelijke resultaat dat de hele wereldbevolking Jezus Christus zal aannemen. Dat de hele wereldbevolking zal erkennen dat Jezus Christus de Heer der Heerscharen is, de Koning der Koningen. Dat Jezus Christus GOD is!;

Als laatste wat dan nog zal geschieden is dat Jezus Christus het Koningschap zal teruggeven aan God de Vader. En er zal een leven zijn waarbij het paradijs uit Gen. 1 en 2 nog zal verbleken.

Halleluja! Dat is mijn toekomstbeeld.

En symbolisch wordt het bovenstaande zichtbaar gemaakt in alles wat het volk Israël in Egypte heeft doorstaan.

De belofte is duidelijk in Ex. 3:8. Het is zoals Jes. 46:9b-10 zegt. Aan het begin maakt God Almachtig al duidelijk wat het einddoel zal zijn. Of zoals de tekst op het tegeltje zegt dat in veel huizen te vinden is: 'God heeft ons geen kalme reis beloofd, maar wel een behouden aankomst!'

☞ Fil. 2:10-11 opdat in de Naam van Jezus zich zou buigen elke knie van hen die in de hemel, en die op de aarde, en die onder de aarde zijn, en elke tong zou belijden dat Jezus Christus de Heere is, tot heerlijkheid van God de Vader.

☞ Ex. 3:8 Daarom ben Ik neergekomen om het volk te redden uit de hand van de Egyptenaren, en het te leiden uit dit land naar een goed en ruim land, naar een land dat overvloedig is van melk en honing, naar het gebied van de Kanaänieten, de Hethieten, de Amoriëten, de Fereziëten, de Hevieten en de Jebusieten.

☞ Jes. 46:9b-10 Ik ben God, en er is er geen als Ik, Die vanaf het begin verkondigt wat het einde zal zijn, van oudsher de dingen die nog niet plaatsgevonden hebben; Die zegt: Mijn raadsbesluit houdt stand en Ik zal al Mijn welbehagen doen;

Conclusie: Het volk Israël zijn de Joden zoals wij die kennen (het twee-stammenrijk) én de wedergeboren Christenen samen (tien-stammenrijk).

-----,-----

Het cadeau van het geloven heb ik van God Almachtig gekregen al vóór de totstandkoming van deze aarde. De wedergeboren Christenen zijn uitverkoren om dat cadeau te krijgen.

Ik geloof dat God Almachtig een plan met deze wereld heeft (en de **hele** wereldbevolking) dat Hij al gemaakt heeft vóór de schepping van deze wereld en de mensen die daarop wonen.

Dat plan begon met de schepping van de aarde en de mensen. De volgende stap was dat God Almachtig Zich een volk ten eigendom maakte dat opgeleid zou moeten worden om straks met Jezus Christus samen de hele wereldbevolking te kunnen redden. En dat volk is het volk Israël.

Dat God Almachtig Zelf in Jezus Christus naar deze wereld is gekomen om allereerst Zijn volk met Zichzelf te verzoenen was de volgende stap in dat plan van God. Zijn volk moest geheiligd en gereinigd worden voordat dit volk samen met de geheiligde en gereinigde Jezus Christus zouden kunnen overgaan naar de volgende stap, en dat is het redden van de **hele** wereldbevolking.

Ik bestrijd ten stelligste dat God Almachtig 'lievelingetjes' heeft en dat er bij Hem sprake is van 'voorkeur'.

Dat God Almachtig eerst het volk Israël geroepen heeft is '**een stap**' in het plan van God, maar niet het einddoel. Het einddoel is dat God de **hele** wereldbevolking wil redden (Fil. 2:10-11), want God heeft in **alle** mensen een welbehagen (Luk. 2:14)

En verder?

Voor de rest schaar ik mij onder Jes. 55:8-9 waarin God Almachtig zegt dat Zijn gedachten niet mijn gedachten zijn, dat Zijn wegen niet mijn wegen zijn. Of te wel: ik moet gewoon accepteren dat God in-control is, niet ik, en dat Hij geen verantwoording aan mij verschuldigd is waarom Hij dingen doet of laat.

-----,-----

Ik heb hiervoor I Thess. 3:12-13 als voorbeeld gebruikt hoe het proces werkt dat God Almachtig uitvoert in mij en ieder mens die Jezus Christus aangenomen heeft als Redder en Verlosser. Paulus herhaalt als het ware deze woorden in vers 8. God Almachtig Zelf zal de wedergeboren Christen bevestigen tot het einde toe.

☞ Fil. 2:10-11 opdat in de Naam van Jezus zich zou buigen elke knie van hen die in de hemel, en die op de aarde, en die onder de aarde zijn, en elke tong zou belijden dat Jezus Christus de Heere is, tot heerlijkheid van God de Vader.

☞ Lukas 2:14 Eer zij aan God in de hoogste hemelen, en vrede op aarde, in mensen een welbehagen

☞ Jes. 55:8-9 Want Mijn gedachten zijn niet uw gedachten, en uw wegen zijn niet Mijn wegen, spreekt de HEERE. Want zoals de hemel hoger is dan de aarde, zo zijn Mijn wegen hoger dan uw wegen en Mijn gedachten dan uw gedachten.

☞ I Thess. 3:12-13 En ú moge de Heere doen toenemen en over-vloedig maken in de liefde tot elkaar en tot allen, zoals ook wij dat zijn tot u, opdat Hij uw harten zou versterken om onberispelijk te zijn in heiliging voor het aangezicht van onze God en Vader, bij de komst van onze Heere Jezus Christus met al Zijn heiligen.

Dat betekent: zolang ik hier op aarde leef, zal God dit proces in mij uitvoeren. Hij zal mij sterker en sterker maken; Hij zal mij steeds meer afzonderen van alles wat niet goed is voor mij en dat de wereld mij aanbiedt. Zodat ik onberispelijk zal wezen op de dag van mijn Heere Jezus Christus. Met andere woorden: als Jezus Christus terugkomt. (I Kor. 1:5-9)

God Almachtig is getrouw, door Wie ik geroepen ben om één te zijn **in** Jezus Christus. Omdat ik rijk ben in kennis (door bovenstaand proces) en in spreken. Dat wil zeggen omdat ik mijn mond niet kan dichthouden over Jezus Christus. Waar het hart vol van is, stroomt de mond over.

Ik kan mijn mond niet dichthouden als het gaat over wat God Almachtig **in** Jezus Christus voor mij heeft gedaan. En ook in deze mijmeringen *wil* ik mijn mond niet dichthouden om te getuigen van mijn Heer en Heiland.

Verdeeldheid in de gemeente

Na de introductie en begroeting van Paulus komt hij direct tot zijn eerste punt van zorg als het gaat om de gemeente van Korinthe.

Er is schijnbaar een discussie in de gemeente ontstaan die tot ruzie onder broeders en zusters heeft geleid, over het feit dat mensen die anderen tot bekering brengen, een bepaalde statusvolgorde hebben. Zo zou Paulus belangrijker zijn dan Apollos en Kefas heeft weer een andere positie.

Paulus heeft van deze ruzie gehoord van Chloë, die overigens verder nergens in de Bijbel meer wordt genoemd. Deze Chloë, of zijn huisgenoten, moet Paulus wel hoog geacht hebben, want zo als het beschreven staat gelooft hij de verhalen van deze Chloë direct waardoor hij de pen oppakt om deze gemeente terecht te wijzen.

Aanwijzing voor de gemeente:

Daarom komt Paulus tot zijn eerste aanwijzing voor de gemeente van Korinthe: *'Weest eensgezind in uw spreken. Laat er geen scheuringen onder u zijn. Weest eensgezind, één van denken, één van gevoelen. Want Jezus Christus was ook niet verdeeld'*

Het gaat niet om Paulus. Het gaat niet om Apollos. Het gaat niet om Kefas. **Het gaat om Jezus Christus alleen.** Het is totaal van ondergeschikt belang, wie iemand de weg gewezen heeft waardoor hij tot bekering kwam. Het feit dat een persoon tot bekering is gekomen is het belangrijkste.

I Kor. 1:5-9 U bent namelijk in alles rijk geworden in Hem, in alle spreken en alle kennis, naarmate het getuigenis van Christus bevestigd is onder u, zodat het u aan geen genadegave ontbreekt, terwijl u de openbaring van onze Heere Jezus Christus verwacht. God zal u ook bevestigen tot het einde toe, zodat u onberispelijk zult zijn op de dag van onze Heere Jezus Christus. God is getrouw, door Wie u geroepen bent tot de gemeenschap van Zijn Zoon Jezus Christus, onze Heere.

Als ik mensen een bepaalde status ga toekennen, gaat het niet meer ten eerste om God Almachtig **in** Jezus Christus. Het gaat dan om mij. Met welke beweegreden dan ook.

Paulus beroemt zich erop dat hij nauwelijks mensen gedoopt heeft. Paulus kent zijn bediening heel goed, en die bediening is een bediening van onderwijs en niet van dopen. In alledaags Nederlands zegt Paulus dat hij tot Bijbelleraar is geroepen en niet tot Evangelist.

Betekent dat Paulus nooit evangeliseert? Natuurlijk wel. In dit Bijbelgedeelte noemt Paulus ook een aantal personen die hij wel gedoopt heeft. Maar in zijn woorden hoor je duidelijk dat dat van ondergeschikt belang is.

-----,-----

Tegenwoordig hoor ik in kerken en gemeenten regelmatig spreken over de zogenaamde vijfvoudige bediening. Dit gebaseerd op bijvoorbeeld Ef. 4:11 waar deze vijf bedieningen met name worden genoemd: apostel zijn, profeet zijn, evangelist zijn, herder zijn, leraar zijn.

☞ Ef. 4:11 En Hij heeft sommigen gegeven als apostelen, anderen als profeten, weer anderen als evangelisten en nog weer anderen als herders en leraars,

Dat men hier regelmatig over spreekt in de kerken en gemeenten van vandaag, is in mijn opinie toch weer om gelovigen in een bepaald hokje te duwen. Want wat weet ik als evangelist nu van apostelen, profeten, leraren en herders? En als ik een herder ben, wat weet ik dan van apostelen, profeten, evangelisten en leraren?

Ik ben tegen deze verdeling in de gemeenten. Is Jezus Christus ook verdeeld? Is het niet zo dat Jezus Christus soms een Evangelist was, dan weer een Herder, dan weer een Apostel, dan weer een Leraar en dan weer en Profeet? En was Jezus Christus vaak niet alle vijf de bedieningen tegelijk?

Waar halen wij mensen deze onzin toch vandaan. In mijn ogen is het dezelfde reden waarom er in de gemeente van Korinthe ruzies uitgebroken waren, door wie men tot bekering was gebracht. Het gaat *weer* om menselijke interpretaties. Het gaat toch *weer* over belangrijkheid.

Hebben wij mensen dan niets geleerd van het onderwijs dat Jezus Christus Zelf gaf? Bijvoorbeeld in het gedeelte 'de zonen van Zebedeüs' in Matt. 20:20-28?

☞ Matt. 20:20-28 Toen kwam de moeder van de zonen van Zebedeüs met haar zonen naar Hem toe. Zij knielde voor Hem neer om Hem iets te vragen.

Hij zei tegen haar: Wat wilt u? Zij zei tegen Hem: Zeg dat deze twee zonen van mij mogen zitten, de één aan Uw rechter- en de ander aan Uw linkerhand in Uw Koninkrijk.

Maar Jezus antwoordde en zei: U weet niet wat u vraagt; kunt u de drinkbeker drinken die Ik drinken zal, en met de doop gedoopt worden waarmee Ik gedoopt word?

Zij zeiden tegen Hem: Dat kunnen wij. En Hij zei tegen hen: Mijn drinkbeker zult u wel drinken, en met de doop waarmee Ik gedoopt word, zult u gedoopt worden; maar het zitten aan Mijn rechter- en aan Mijn linkerhand is niet aan Mij om te geven, maar het zal gegeven worden aan hen voor wie het bestemd is door Mijn Vader. En toen de andere tien dit hoorden, namen zij het de twee broers zeer kwalijk. En toen Jezus hen bij Zich geroepen had, zei Hij: U weet dat de leiders van de volken heerschappij over hen voeren, en de groten macht over hen uitoefenen.

Maar zo zal het onder u niet zijn; maar wie onder u groot wil worden, die moet uw dienaar zijn; en wie onder u de eerste wil zijn, die moet uw dienaar zijn, zoals ook de Zoon des mensen niet gekomen is om gediend te worden, maar om te dienen, en Zijn ziel te geven tot een losprijs voor velen.

Als er bij God Almachtig geen aanzien des persoons is (Jak. 2:1-13), is diegene die de toiletten schoonmaakt in de gemeente dan minder belangrijk als diegene die op het podium het Woord van God brengt?

Waar kan ik aan zien wie van de twee minder of meer passie heeft voor Jezus Christus? Waar kan ik aan zien wie van de twee hun werk voor de Heer met minder lofprijzing en aanbidding doet?

☞ Jak. 2:1-13 Mijn broeders, heb het geloof in onze Heere Jezus Christus, de Heere der heerlijkheid, zonder aanzien des persoons.

Want als in uw samenkomst een man zou binnenkomen met een gouden ring aan zijn vinger, in sierlijke kleding, en er kwam ook een arme man in haveloze kleding, en u zou hoog opzien tegen hem die de sierlijke kleding draagt, en tegen hem zeggen: Gaat u hier zitten op een mooie plaats, en u zou tegen de arme zeggen: Gaat u daar maar staan, of: Ga hier zitten bij mijn voetbank, hebt u dan niet onder elkaar een onderscheid gemaakt en bent u zo geen rechters geworden met verkeerde overwegingen?

Luister, mijn geliefde broeders, heeft God de armen van deze wereld niet uitverkoren om rijk te zijn in het geloof, en erfgenamen te zijn van het Koninkrijk, dat Hij beloofd heeft aan hen die Hem liefhebben?

U hebt daarentegen de arme schandelijk behandeld.

Zijn het niet de rijken die u overweldigen en slepen juist zij u niet naar de rechtbank? Lasteren zij niet de goede Naam, Die over u is aangeroepen?

Als u echter de koninklijke wet volbrengt, volgens de Schrift: U zult uw naaste liefhebben als uzelf, dan handelt u goed. Maar als u met aanzien des persoons handelt, begaat u een zonde en wordt u door de wet ontmaskerd als overtredders.

Want wie de hele wet in acht neemt, maar op één punt struikelt, die is schuldig geworden aan alle geboden. Immers, Hij Die gezegd heeft: U zult geen overspel plegen, heeft ook gezegd: U zult niet doodslaan. Als u dan geen overspel bedrijft, maar wel doodslaat, bent u toch een wetsovertreder geworden.

Spreek zó en handel zó als mensen die geoordeeld zullen worden door de wet van de vrijheid. Want onbarmhartig zal het oordeel zijn over hem die geen barmhartigheid heeft bewezen. En de barmhartigheid triomfeert over het oordeel.

Is het dan helemaal fout om over de vijf bedieningen te spreken?

Natuurlijk niet, maar ga elkaar niet in een hokje duwen. Wat wil ik bereiken met het toekennen van 'een bediening' aan een persoon. Is dat het verheerlijken van Gods Grote Naam in Jezus Christus? Of heeft het toch ergens iets van het eigen 'ik' ten grondslag.

Paulus schrijft in II Kor. 3:5-6 dat elke bediening door God Almachtig gegeven wordt aan een mens en dat ook nog in die mate die God vooraf bepaald heeft (Rom. 12:3). Een bediening wordt niet door een mens bedacht of gegeven aan een ander mens!

-----...-----

Toen ik jaren geleden de zogenaamde 'gaventest' maakte, kwamen er bij mij ook bedieningen uit waarop ik hoog scoorde. Maar die uitkomst was helemaal niets nieuws voor mij want ik voelde mij daar het beste bij. God Almachtig **in** Jezus Christus gebruikt bijna altijd twee dingen in een mensenleven: ten eerste wat kan ik goed, en ten tweede wat die ik graag. De verhalen zijn legio van mensen die dachten een bepaalde roeping te hebben; daar radicale stappen op ondernamen om er later uitgeblust en teleurgesteld achter te komen dat het toch niet helemaal was zoals men dacht.

Bedieningen passen bij mensen. Paulus is opgeleid tot leraar aan de voeten van de grote Farizeeër Gamaliël. Dat is niet voor niets geweest. Daaruit bleek zijn voorliefde al voor het onderwijs.

☞ II Kor. 3:5-6 Niet omdat wij van onszelf bekwaam zijn iets te denken, als was het uit onszelf, maar onze bekwaamheid is uit God. Hij heeft ons namelijk bekwaam gemaakt om die-naars van het nieuwe verbond te zijn, niet van de letter, maar van de Geest; want de letter doodt, maar de Geest maakt levend.

☞ Rom. 12:3 Want door de genade die mij gegeven is, zeg ik ieder onder u niet hoger te denken dan hij moet denken, maar laat hij denken in bescheidenheid, naar de mate van geloof zoals God die aan ieder heeft toebedeeld.

Als ik mijzelf dan al goed voel in een bepaalde bediening, of een combinatie van bedieningen, betekent dit dan, dat ik mijzelf nooit op het terrein van een andere bediening begeeft? Nogmaals: Was Jezus Christus verdeeld? Neen toch?

Als ik **in** Jezus Christus ben en Hij **in** mij, bepaalt Hij dan niet wat ik op een bepaald moment nodig heb om die ander te bereiken met het Evangelie?

Het geloof met al zijn bedieningen is gegeven door God Almachtig **in** Jezus Christus. Allereerst om God te verheerlijken, te vergroten, te loven en te prijzen. En daarnaast om op gelijke hoogte elkaar en de anderen te helpen. Dat is weer het grote gebod dat Jezus Christus ons gegeven heeft in Matth. 22:37-39.

-----..-----

Ik vraag mij af of er een land in de wereld is, waar meer Christelijke denominaties zijn dan in Nederland. Als het gaat om scheuringen en ruzies in geloof, staat Nederland denk ik op eenzame hoogte. Als ik het niet met mijn broeder en zuster eens ben, dan scheur ik mij toch af en maak ik toch een nieuwe denominatie?

Het is toch te gek voor woorden dat er een gezegde in de wereld schijnt te zijn dat zegt: Vergader met twintig Nederlanders en je hebt twintig meningen. Of de uitspraak: Waarom zijn er in Nederland zoveel verschillende merken en types auto's in allerlei kleuren? Omdat elke Nederlander een unieke auto wil hebben.

Ik geloof werkelijk dat dit allemaal pijlen uit de koker van satan zijn. Het heeft allemaal maar één doel: mensen uit elkaar spelen zodat zij hun bediening verwaarlozen door meer aandacht en tijd te besteden aan het meningsverschil dan aan de roeping.

Ik geloof niet dat er één denominatie kan zeggen dat zij **de ware** kerk is. Al hoewel ik uit het gedrag van sommige denominaties dat wél opmaak!

Allemaal zijn we mensen. Allemaal zijn we zondaars. Allemaal hebben we de redding van God Almachtig **in** Jezus Christus nodig. Zonder Zijn redding ben ik hopeloos verloren. En in die hopeloosheid is er geen verschil in status. Hopeloosheid is hopeloosheid en leidt tot mijn ondergang. En dat is ten diepste het doel van satan, die als verwoester door God Almachtig is geschapen om te verwoesten. (Jes. 54:16).

📖 Matt. 22:37-39 Jezus zei tegen hem: U zult de Heere, uw God, liefhebben met heel uw hart, met heel uw ziel en met heel uw verstand. Dit is het eerste en het grote gebod. En het tweede, hieraan gelijk, is: U zult uw naaste liefhebben als uzelf.

📖 Jes. 54:16 Zie, Ik heb de smid geschapen, die het kolenvuur aanblaast en wapentuig vervaardigt, geschikt voor zijn doel; en Ik heb de verwoester geschapen om te gronde te richten.

Ik heb mij altijd afgevraagd waarom er binnen één kerk of gemeente niet meerdere meningen naast elkaar mogen bestaan. Heeft God Almachtig ons dan als een eenheidsworst gemaakt? Allemaal even lang, even zwaar, dezelfde kleur, dezelfde smaak?

Is het niet zo dat een bepaalde Bijbeltekst voor jou een totaal andere betekenis kan hebben dan voor mij? En is dat dan fout?

Is het niet zo dat de Bijbel (*is Jezus Christus*) een levend Woord is dat hulp, kracht, troost, correctie en vermaning geeft in elke omstandigheid en voor het moment dat ik mij daar open voor stel?

-----,-----

Ik denk zeker te weten dat de oproep van Paulus in dit Bijbelgedeelte om eensgezind te zijn, in de gemeente van vandaag nog geen fractie van zijn waarde heeft verloren. Jammer genoeg moet ook ik constateren dat status, afkomst, theologische scholing, ervaringen, familieverband en noem maar op, vaak de boventoon voeren.

De wijsheid van de wereld en van God

Ik heb in *mijn mijmeringen* bij de verschillende Bijbelboeken wel vaker de 'uitverkiezing' ter sprake gebracht. En dan wel in die vorm dat ik ervan overtuigd ben dat God Almachtig een plan met deze wereld heeft dat Hij al vóór de schepping van deze aarde bepaald had. En dat plan van God Almachtig wordt punt voor punt afgewerkt, punctueel afgewerkt. Net zo punctueel als dat de Shemitah (jubeljaren) nog steeds werkzaam is. (Boekaanbeveling: The Harbinger en the Shemitah van Jonathan Cahn). In dat plan van God Almachtig zijn al een aantal stappen gepasseerd.

- Zo is de aarde geschapen;
- zo zijn de mensen geschapen;
- zo heeft God Almachtig Zichzelf een volk geschapen -- het volk Israël --;
- zo heeft God Almachtig uit dat volk Israël de Messias doen opstaan met als doel dat het volk Israël (in eerste instantie het twee-stammenrijk) zich zou verzoenen met God **in** Jezus Christus.

Toen de Joden zich niet wensten te verzoenen met God Almachtig **in** Jezus Christus en Hem afwezen, is de verzoening aangeboden aan de nakomelingen van het tien-stammenrijk, die in de wereldbevolking zijn opgegaan ('heidenen') na hun verbanning naar Assyrië tussen 900 en 700 voor Christus en waarvan ik geloof dat dit de wedergeboren Christenen zijn. (zie Het volk Israël als Eerstelingen en Ambassadeurs pag. 52-57)

Het plan van God Almachtig is namelijk dat **eerst** Zijn volk zich bekeert tot Hem. En Zijn volk dat zijn de twaalf stammen van het volk Israël. De reden hiervoor is omdat zij de '**zonen Gods**' zijn die in de Bijbel genoemd worden. Zij zijn de eersten die opgeleid moeten worden in de Godsvrucht om straks samen met Jezus Christus (Hos. 1:11) te kunnen regeren (Openb. 20:4-7) voor een periode van duizend jaar.

In die duizend jaar zullen de boeken geopend worden (Openb. 20:12) van iedereen die ooit op aarde heeft geleefd en op dat moment nog leeft. Iedereen zal beoordeeld worden naar de maatstaven van de wet die God Almachtig destijds aan Mozes heeft gegeven.

Ieder mens zal veroordeeld moeten worden op basis van wat in hun strafdossier staat opgetekend op de '*lijst met aanklachten*', dat is de overtredingen van de wet. En de Bijbel is daar klip en klaar over. Ieder mens die ooit op aarde heeft geleefd en op dat moment nog leeft, hééft de wet overtreden. Dus heeft ieder mens een strafblad waar God de Rechter uitspraak over moet doen.

Ik heb dat in al *mijn mijmeringen* bij de verschillende Bijbelboeken ook beschreven in een vergelijking tussen het Nederlandse rechtssysteem en het Goddelijke rechtssysteem.

Voor mij is deze vergelijking een zuil onder mijn geloof geworden. Het is het fundament waarop mijn geloof staat. Daarom herhaal ik hieronder deze vergelijking, die ik ook al beschreven heb in Paulus zijn eerste brief aan de gemeente van Thessalonica (zie pag. 33-36).

Overtreding van de wet leidt tot straf:

Nederlands rechtssysteem:

In Nederland geldt het Nederlands recht. Dit is weergegeven in wetten, regels en inzettingen in het Nederlands wetboek.

Als ik in Nederland een wet overtreed krijg ik straf. Bij lichte overtredingen krijg ik een bekeuring. Bij zware overtredingen krijg ik een taakstraf of een gevangenisstraf.

Uitgangspunt is dat overtreding van de Nederlandse wet leidt tot straf.

Ook in Nederland is het zo dat wanneer ik de wet overtreden heb, al mijn goede daden die ik heb gedaan geen invloed hebben op de strafmaat.

📖 Hos. 1:11 Dan zullen de Judeeërs bijeengebracht worden samen met de Israëlieten. Zij zullen voor zich één Hoofd aanstellen en uit het land oprukken; want groot zal de dag van Jizreël zijn

📖 Openb. 20:4-7 En ik zag tronen, en zij gingen daarop zitten, en het oordeel werd hun gegeven. En ik zag de zielen van hen die onthoofd waren om het getuigenis van Jezus en om het Woord van God, en die het beest en zijn beeld niet hadden aanbeden, en die het merkteken niet ontvangen hadden op hun voorhoofd en op hun hand. En zij leefden en gingen als koningen regeren met Christus, duizend jaar lang. Maar de overigen van de doden werden niet weer levend, totdat de duizend jaar tot een einde gekomen waren. Dit is de eerste opstanding. Zalig en heilig is hij die deelheeft aan de eerste opstanding. Over hen heeft de tweede dood geen macht, maar zij zullen priesters van God en van Christus zijn, en zij zullen met Hem als koningen regeren, duizend jaar lang. En wanneer die duizend jaar tot een einde gekomen zijn, zal de satan uit zijn gevangenis worden losgelaten.

📖 Openb. 20:12 En ik zag de doden, klein en groot, voor God staan. En de boeken werden geopend en nog een ander boek werd geopend, namelijk het boek des levens. En de doden werden geoordeeld overeenkomstig wat in de boeken geschreven stond, overeenkomstig hun werken.

Ik bedoel hiermee dat wanneer ik met tachtig kilometer per uur door de stad heenrijd en ik wordt gepakt, dat ik mijzelf niet kan beroepen op al mijn goede dingen die ik voor Nederland hebt gedaan. Elke overtreding staat op zich.

Gods rechtssysteem:

In Gods Koninkrijk geldt Gods recht. Dit is weergegeven in wetten, regels en inzettingen in de wet die God Almachtig aan Mozes gegeven heeft om Zijn volk Israël daarmee te leren.

Als ik in Gods Koninkrijk een wet overtreed krijg ik straf.

Het verschil met de Nederlandse wetgeving is echter dat de Nederlandse wet gedifferentieerde straffen toekent.

Bij lichte overtredingen krijg ik een bekeuring. Bij zware overtredingen krijg ik een taakstraf of een gevangenisstraf.

In Gods Koninkrijk is dit niet zo.

Overtreding van Gods wet kent maar één straf. En dat is de **doodstraf**. (Rom. 6:23).

☞ Rom. 6:23 Want het loon van de zonde is de dood, maar de genadegave van God is eeuwig leven, door Jezus Christus, onze Heere.

Of ik dit nu leuk vind of niet. Of ik dit nu eerlijk vind of niet. Het is gewoon een feit. Uitgangspunt is dat overtreding van Gods wet leidt tot straf.

En net als in het Nederlands recht worden mijn goede daden niet meegenomen in het bepalen van de strafmaat.

De rechtszitting:

Zowel in het Nederlands rechtssysteem als in het Goddelijk rechtssysteem worden alle overtredingen verzameld in een zogenaamd strafdossier. De Bijbel noemt dat 'een lijst met aanklachten'. En die lijst met aanklachten is bij het Openbaar Ministerie (OM) in handen. En dit OM dagvaardt mij voor de Rechter.

Wie zijn daar in die rechtszaal ?

- Het OM (Openbaar Ministerie) in de persoon van satan. (Hij is de aanklager. (Job 1, Zach. 3)), ;
- De Rechter (Dit is God);
- Mijn advocaat. Mijn advocaat is Jezus Christus;
- En verder moet ik daar aanwezig zijn als de gedaagden; Ik heb de wet overtreden.

De meetlat waarlangs de inhoud van mijn strafdossier ('*de lijst met aanklachten*') wordt gelegd is de wet van God Almachtig die Hij aan Mozes had gegeven.

Overtreding van de wet van God Almachtig leidt maar tot één straf; de doodstraf; de eeuwige dood.

En die eeuwige dood is de claim die het OM (satan) op mij legt.

De woorden van satan zijn duidelijk: Heb ik één of meer zonden bedreven, dan ben ik van hem. Dan klaagt hij mij aan bij God Almachtig, en vraagt God om uitvoering van de straf die op die overtreding staat. En omdat ik weet dat satan alleen maar vernietiging, misère en ellende op het oog heeft, betekent dit dat ik een niet plezierige toekomst tegemoet gaan. (Licht ugedrukt!)

De rechtszaak begint en de aanklager opent het strafdossier en leest de aanklachten voor. Welke wetten ik heb overtreden.

De Rechter hoort de aanklager aan en kan niet anders dan mij schuldig te verklaren want ik heb gezondigd.

Dus, ik word de boeien omgedaan en ik zal de straf moeten ondergaan. Dit geldt voor iedereen.

Het vonnis; de uitspraak:

De Rechter doet uitspraak op basis van wat in mijn strafdossier staat. En die straf (de dood) blijft. Wat ik ook doe. Hoeveel spijt ik ook heb. Hoeveel ik ook huil, smee en bid.

En nogmaals: Net als in de Nederlandse wetgeving waarbij het niet uitmaakt hoeveel goede dingen ik in mijn leven gedaan heb, is dat bij Gods wetgeving niet anders. De Rechter kijkt of ik inderdaad schuldig ben aan het ten laste gelegde. En op basis daarvan spreekt hij het vonnis uit. Schuldig of onschuldig.

Er verandert niets meer aan de uitspraak van de Rechter. Er is geen hoger beroep mogelijk. Dit zou ook geen zin hebben want de bewijzen zijn zo overduidelijk dat niemand twijfelt aan de rechtvaardigheid van de uitspraak van de Rechter.

Sleutelwoord in wat ik hiervoor schreef is het woord '*lijst met aanklachten*'.

De Rechter beoordeelt en veroordeelt mij op basis van die 'lijst met aanklachten'. En ieder mens heeft zo een 'lijst met aanklachten'.

Maar stel nu dat mijn 'lijst met aanklachten' niets bevat?

Stel nu dat de Rechter het strafdossier opent en daar een 'lijst met aanklachten' vindt die helemaal leeg is?

Misschien dat de Rechter nog aan de aanklager zal vragen waar de 'lijst met aanklachten' is. Of welke aanklacht het OM heeft. Maar ook het OM, de aanklager, zal moeten toegeven dat er geen 'lijst met aanklachten' is. In dat geval kan de Rechter niet anders dan vrijspraak uitspreken. En vrijspraak wil zeggen: **leven!**

De escape:

De vraag is: Hoe krijg ik nu die 'lijst met aanklachten' leeg in mijn strafdossier, terwijl ikzelf ook wel weet dat ik veel gezondigd hebt?

Is er een escape voor mij om onder de gerechtvaardigde straf uit te komen?

Ja zo een escape is er! De Rechter Zelf heeft een escape gegeven, namelijk het geloof in Jezus Christus (de Zoon van de Rechter). Wanneer ik Jezus Christus als Heer en Verlosser aanneem en erken dat ik een zondaar ben en veel dingen fout heb gedaan, houdt dit in dat met het bloed dat Jezus Christus aan het kruis van Golgotha heeft laten vloeien, mijn 'lijst met aanklachten' wordt schoongemaakt.

Het bloed van Jezus Christus is als gum die de potloodwoorden op het papier uitgumt. Er staat niets meer op dat papier. Er is niets meer te lezen van wat er stond. (Kol. 2:13-14). En dát blanco papier **zonder** aanklachten gaat mijn strafdossier in. En dát blanco papier zonder aanklachten is het bewijs voor de Rechter waarop Hij mij niet anders dan vrijspreken **kán**.

De wet verandert niet.

De wet die God Almachtig aan Mozes gegeven heeft bestaat dus nog steeds en is ook nog steeds geldig. Maar voor hen die Jezus Christus hebben aangenomen zal de uitwerking van die wet niet meer gelden.

----- ... -----

☞ Kol. 2:13-14 En Hij heeft u, toen u dood was in de overtredingen en het onbesneden zijn van uw vlees, samen met Hem levend gemaakt door u al uw overtredingen te vergeven, en het handschrift dat tegen ons getuigde, uit te wissen. Dit handschrift was met zijn bepalingen tegen ons gericht, en Hij heeft dat uit het midden weggenomen door het aan het kruis te nagelen.

Als ik het dus heb over de 'uitverkiezing', dan moet dat gezien worden in het licht van het bovenstaande. Want God Almachtig **in** Jezus Christus is geen willekeurig God. God heeft geen lievelingetjes die Hij voortrekt. Overigens blijkt dat ook wel uit het Oude Testament waar God Zijn volk regelmatig straft om hen weer op het goede pad te krijgen.

Waar zijn we vandaag de dag in dat plan van God Almachtig?

Ik leef nu in een tijd waarin eerst Gods volk Israël (het **hele** twaalf-stammenrijk) herenigd wordt onder één Hoofd en dat is Jezus Christus (Hos. 1:11). Daarvoor heeft God Almachtig op dit moment de oren toegesloten en de ogen verblind van de rest van de wereldbevolking, omdat het hun tijd nog niet is. Rom. 11:8, Jes. 29:10

Het uiteindelijke doel van God Almachtige **in** Jezus Christus is echter wel dat de **hele** wereldbevolking gered wordt en niet een paar uitverkorenen. (Luk 2:14, Fil 2:10-11).

Dàt is wat Paulus hier in I Kor. 1:18 zegt. Het Evangelie van Jezus Christus is voor hen die op dit moment nog niet geroepen zijn, een dwaasheid. Maar voor hen die wél op dit moment geroepen zijn is het een kracht Gods. De mensen die God Almachtig hebben afgewezen, (en ook niet anders kúnnen) voelen zich als God. Zij hebben de wijsheid en kunnen alles beredeneren en begrijpen. De wereld van vandaag is vol met 'wijzen' die het vanuit 'het mens zijn' wel zullen uitleggen en begrijpen.

Ik heb al in *mijn mijmeringen* bij het Bijbelboek Genesis geschreven dat het grootste gedeelte van onze hersenen inactief zijn. Waarom zou dat zijn? Als al onze hersenen volop actief zouden zijn, zouden wij dan misschien als God Almachtig zijn? Het zijn mijn mijmeringen.....

Feit is in ieder geval dat al die wereldse 'wijzen' verstomd zullen staan als Jezus Christus op aarde terugkeert, en als zij gaan zien dat alles wat in de Bijbel geschreven staat waarachtig waar blijkt te zijn. Maar op dit moment zijn zij als de omstanders die Noach uitlachten toen hij de ark ging maken (Gen.7). Maar toen de zondvloed inderdaad kwam, wisten zij niet waar zij het zoeken moesten uit spijt, schaamte, angst. En allemaal riepen zij tot Noach om hen in de ark te laten. Maar het was God Almachtig Zelf die de deur van de ark toesloot.

En dit gaat dus weer gebeuren. Als Jezus Christus terugkomt.

Hos. 1:11 Dan zullen de Judeeërs bijeengebracht worden samen met de Israëlieten. Zij zullen voor zich één Hoofd aanstellen en uit het land oprukken; want groot zal de dag van Jizreël zijn

Rom. 11:8 zoals geschreven staat: God heeft hun een geest van diepe slaap gegeven, ogen om niet te zien en oren om niet te horen, tot op de dag van heden.

Jes. 29:10 Want de HEERE heeft over u uitgegoten een geest van diepe slaap. Gesloten heeft Hij uw ogen, de profeten; en uw hoofden, de zieners, heeft Hij omhuld.

Luk. 2:14 Eer zij aan God in de hoogste hemelen, en vrede op aarde, in mensen een welbehagen

Fil. 2:10-11 opdat in de Naam van Jezus zich zou buigen elke knie van hen die in de hemel, en die op de aarde, en die onder de aarde zijn, en elke tong zou belijden dat Jezus Christus de Heere is, tot heerlijkheid van God de Vader.

I Kor. 1:18 Want het woord van het kruis is voor hen die verloren gaan wel dwaasheid, maar voor ons die behouden worden, is het een kracht van God.

Paulus omschrijft het zo: 'Want omdat, in de wijsheid van God, de wereld door haar wijsheid God niet heeft leren kennen, heeft het God behaagd door de dwaasheid van de prediking zalig te maken hen die geloven' (I Kor. 1:21)

I Kor. 1:21 Want omdat, in de wijsheid van God, de wereld door haar wijsheid God niet heeft leren kennen, heeft het God behaagd door de dwaasheid van de prediking zalig te maken hen die geloven.

Overigens kom ik dat ook weer tegen in de Bijbel. Want er staat in Num.21 een verhaal geschreven over het volk Israël dat voor de zoveelste keer alles gedaan had wat God Almachtig verboden had. God gaf daarom aan Mozes de opdracht om een koperen slang te maken en deze bovenop een paal te zetten.

Ondertussen had God Almachtig giftige slangen onder het volk Israël doen komen die de mensen beten. Het enige dat de mensen hoefden te doen om niet getroffen te worden door de helse pijnen van de vergiftiging, met de dood tot gevolg was dat zij moesten opkijken naar die koperen slang op die paal.

Voor veel mensen was dat de dwaasheid en ten top en zij weigerden om op te kijken naar die koperen slang op die paal. En zij stierven. Dat verhaal uit Num. 21 staat symbool voor wat ik hiervoor schreef.

Nu hoef ik niet op te kijken naar een slang die op een paal gezet is. Ik mag alleen maar opkijken naar Jezus Christus die voor mijn zonden aan een paal geslagen is, verhoogd is aan die paal, het kruis van Golgotha.

Is het God Almachtige niet die in Jes. 46:10 zegt, dat alles wat er gebeurt al eerder aangekondigd is? Dat van alles wat er gebeurt, de einduitkomst al bekend is? Dat zie ik ook aan dat verhaal in Num. 21. Dat zie ik ook aan de mensen die op dit moment God Almachtig **in** Jezus Christus afwijzen. Zij zijn de dwaasheid, al vinden zichzelf, dat zij de wijzen zijn.

Jes. 46:10 Die vanaf het begin verkondigt wat het einde zal zijn,

-----...-----

Als jij je nu afvraagt waar jij bij behoort, dan is mijn antwoord heel duidelijk. Jij behoort bij de kinderen van God Almachtig die geroepen zijn om nu te geloven.

Hoe kan ik dat zo stellig zeggen?

Het antwoord is heel simpel. Iemand die God Almachtig **in** Jezus Christus afwijst, zal zichzelf niet afvragen of hij een geroepene is of niet. Hij wil er helemaal niets van weten, net zoals de Joden niets van het Evangelie wilden en willen weten.

De Joden waren zó stellig in hun 'zekerheden', dat zij Jezus Christus op de juiste wijze ter dood hadden laten brengen, dat zij zichzelf eerst onder een vloek gebracht hebben door te zeggen dat het bloed van Jezus Christus op hen en op hun kinderen terecht zal komen (Matt. 27:25).

Die vloek werkt nog steeds door. Ook vandaag de dag. Want die vloek is nog nooit herroepen. De Joden hebben nog nooit (plaatsvervangend) schuld beleden voor wat zij God Almachtig **in** Jezus Christus hebben aangedaan. Daarom werkt die vloek nog steeds door en zijn de Joden al de eeuwen door telkens weer doelwit van ellende en misère.

Misschien is het ook wel daarom dat God Almachtig het tien-stammenrijk zoveel eeuwen voordat Jezus Christus op aarde kwam, al afgezonderd heeft in de verbanning naar Assyrië. En daar waar het twee-stammenrijk terug mocht keren na zeventig jaar van koning Kores van Perzië is het tien-stammenrijk nooit teruggekeerd.

-----,-----

Dus voor de mensen die God Almachtig **in** Jezus Christus hebben afgewezen (Rom. 11:8) is het volkomen dwaasheid om het Evangelie van Jezus Christus te geloven. Het Evangelie is voor hen een struikelblok geworden en een dwaasheid. Het is voor hen onmogelijk om toe te geven dat ook zij zondaren zijn en dat ook zij de verzoening van God Almachtige **in** Jezus Christus nodig hebben.

Maar nogmaals: Voor hen die geroepen zijn (vers 24) wordt het Evangelie van Jezus Christus gepreekt. En omdat het geloof uit het horen is (Rom.10:14) krijgen zij dus de kans om zich te bekeren en is het Evangelie een kracht, die van God Almachtig komt en die niet te beschrijven is.

-----,-----

In 'mijn mijmeringen' bij het Bijbelboek Genesis, heb ik aan de hand van een spreekbeurt van Louie Giglio (the awesome God, zie youtube) al de grootheid van God Almachtig beschreven. Dat Hij het hele universum als het ware uitgedamd heeft (Ps. 33:6 NIV). En daarbij stel ik steeds weer de vraag: En Die Grote Almachtige God willen ik als mens ter verantwoording roepen? En die Grote Almachtige God wil ik vertellen wat Hij wel en niet mag doen?

Het is zoals Paulus het hier beschrijft in vers 25: Het dwaze van God (als dat er al zou zijn.....) is wijzer dan ik ben en het zwakke van God (als dat er al zou zijn.....) is sterker dan ik ben!.

📖 Matt. 27:25 En heel het volk antwoordde en zei: Laat Zijn bloed maar komen over ons en over onze kinderen!

📖 Rom. 8:11 zoals geschreven staat: God heeft hun een geest van diepe slaap gegeven, ogen om niet te zien en oren om niet te horen, tot op de dag van heden.

📖 I Kor. 1:24 Maar voor hen die geroepen zijn, zowel Joden als Grieken, prediken wij Christus, de kracht van God en de wijsheid van God.

📖 Rom. 10:14 Hoe zullen zij dan Hem aanroepen in Wie zij niet geloven? En hoe zullen zij in Hem geloven van Wie zij niet gehoord hebben? En hoe zullen zij horen zonder iemand die predikt?

📖 Ps. 33:6 ^{NIV} By the word of the Lord the heavens were made, their starry host by the breath of his mouth.

Hierbij haal ik altijd graag Jer. 18:1-6 aan. Het verhaal van God Almachtig als de Pottenbakker, en ik als de klei op Zijn draaischijf. Als het voorwerp dat God uit de klei maakt niet voldoet aan wat Hij voor ogen heeft, dan kneedt Hij de klei opnieuw en begint opnieuw. Net zolang totdat de klei die vorm heeft die God voor ogen heeft.

Het zou toch te bizar voor woorden zijn dat de klei ineens tot de Maker begint spreken en Hem begint te bekritisieren omdat de klei niet tevreden is met het uiterlijk dat hij heeft?

-----...-----

Paulus herinnert de gemeente van Korinthe eraan dat zij *geheiligde geroepenen* zijn. En dat het daarom ook geen 'wijzen' van de wereld kunnen zijn, die altijd weer in machtsstrijd zijn gewikkeld over de vraag: wie de belangrijkste is. Er zijn in de gemeente van God Almachtig geen 'wijzen' en geen 'machtigen'.

Jezus Christus is op aarde gekomen om te dienen en niet om gediend te worden (Matt.20:28). **Dàt** moet ook mijn houding als wedergeboren Christen in de gemeente van God Almachtig zijn. **Dàt** heeft Jezus Christus in alle toonaarden voorgedaan toen Hij hier op aarde was. Ja zelfs tot in de dood aan toe.

Dus als ik met Paulus zo schrijf over de 'wijzen' van de wereld, en de 'dwazen' die het Evangelie van Jezus Christus aannemen, heeft God Almachtig dat ook zo bedoeld. Het dwaze voor de wereld heeft God Almachtig uitverkoren om de wijzen te beschamen, en het zwakke in deze wereld heeft God uitverkoren om het sterke te beschamen. En het onaanzienlijke en het verachte en het 'niets' heeft God uitverkoren om wat 'iets' is teniet te doen. (I Kor. 1:28)

Dàt is het Evangelie van Jezus Christus. Diegenen die God de Almachtige **in** Jezus Christus aannemen zijn **IN** Jezus Christus. En **IN** Hem ben ik als wedergeboren Christen geworden tot wijsheid van God Almachtig en gerechtigheid, heiliging en verlossing.

Laat iedereen die roemt, roemen in en op de HEERE Jezus Christus. Door Hem en voor Hem en in Hem is alles geworden wat geworden is. (Joh. 1:3). Misschien zijn het moeilijke zinnen die ik gebruik, of die in de Bijbel op sommige plaatsen geschreven zijn. Lees ze dan opnieuw en opnieuw. Ontleedt ze en begrijp ze. Want het is het Goddelijk voedsel van het Evangelie van Jezus Christus. En dit Goddelijk voedsel geeft de wedergeboren Christenen hun identiteit. Het is hun 'zijn' in Jezus Christus. Halleluja.

Amen

Jer. 18:1-6 Het woord dat van de HEERE gekomen is tot Jeremia: Sta op en daal af naar het huis van de pottenbakker. Daar zal Ik u Mijn woorden doen horen. Zo daalde ik af naar het huis van de pottenbakker. En zie, hij was op de draaischijven een werkstuk aan het maken. Mislukte de pot die hij aan het maken was met de klei in de hand van de pottenbakker, dan maakte hij daarvan weer een andere pot, zoals het in de ogen van de pottenbakker goed was om te maken. Toen kwam het woord van de HEERE tot mij: Zou Ik met u niet kunnen doen zoals deze pottenbakker, huis van Israël? spreekt de HEERE. Zie, zoals de klei in de hand van de pottenbakker, zo bent u in Mijn hand, huis van Israël.

Matt. 20:28 zoals ook de Zoon des mensen niet gekomen is om gediend te worden, maar om te dienen, en Zijn ziel te geven tot een losprijs voor velen.

I Kor. 1:27-28 Maar het dwaze van de wereld heeft God uitverkoren om de wijzen te beschamen, en het zwakke van de wereld heeft God uitverkoren om het sterke te beschamen. En het onaanzienlijke van de wereld en het verachte heeft God uitverkoren, en wat niets is, om wat iets is teniet te doen,

Joh. 1:3 Alle dingen zijn door het Woord gemaakt, en zonder dit Woord is geen ding gemaakt dat gemaakt is.

I Korinthe

Hoofdstuk 2

Karakter en doel van de prediking

Paulus gebruikt in de brief aan de gemeente van Korinthe eigenlijk dezelfde woorden die hij ook gebruikte in de brieven aan de gemeente van de Thessalonicenzen (I Thess. hoofdstuk 2) als het gaat over zijn persoon. Dat hij niet gekomen is als een sterke persoonlijkheid die het de gemeente wel eens even allemaal zou gaan vertellen.

Het tegenovergestelde daarvan. En dat zal ook zeker gevoed zijn door alles wat hij in de diverse plaatsen waar hij kwam meemaakte. Van scheldpartijen tot stokslagen, van steniging tot pogingen om hem te doden. Ik kan mij inderdaad voorstellen dat wanneer je dat allemaal meemaakt, dat je voorzichtig wordt.

Paulus zegt zelfs in vers 3 dat hij in de gemeente van Korinthe kwam met *'vrees en beven'*. Met andere woorden: Paulus was bang. Bang voor de mensen. Hoe zou het Evangelie van Jezus Christus in deze plaats worden ontvangen? Zouden de mensen in Korinthe hem goedgunstig gezind zijn of zouden zij zich vijandig opstellen?

Maar is het niet zoals David dat in Ps. 32:3 zegt: *'Als ik niet over U zou spreken, dan zou mijn gebeente wegwijnen?'*

Als ik dit Bijbelgedeelte zo lees dan zie ik in Paulus dezelfde houding. Misschien bang voor de mensen en hun reactie aan de ene kant. Aan de andere kant gewoonweg niet kunnen zwijgen wat hem beweegt. Het Evangelie van Jezus Christus is Paulus op zo een overweldigende manier geopenbaard, dat hij gewoonweg niet kàn zwijgen. Hij moet mensen gewoon vertellen van het Evangelie van Jezus Christus. Die passie en dat verlangen heeft God Almachtig **in** Jezus Christus door Zijn Heilige Geest in het hart van Paulus gebrand.

Paulus was geen vlotte en gemakkelijke spreker. Maar wat hij sprak, dat sprak hij in overtuiging van geest en kracht. De Heilige Geest sprak door Paulus heen tot de mensen. (Hand. 18:9, Matt. 10:19-20). Wat Paulus sprak konden alleen diegenen die zich open stelden voor het Evangelie van Jezus Christus verstaan en begrijpen.

Ps. 32:2-3 Welzalig de mens wie de HEERE de ongerechtigheid niet toerekent, en in wiens geest geen bedrog is. Toen ik zweeg, teerden mijn beenderen weg, onder mijn jammerklachten, de hele dag.

Hand. 18:9 En de Heere zei 's nachts door een visioen tegen Paulus: Wees niet bevreesd, maar spreek en zwijg niet,

Matt. 10:19-20 Maar wanneer zij u overleveren, moet u niet bezorgd zijn hoe of wat u spreken moet, want het zal u op dat moment gegeven worden wat u spreken moet. Want u bent het niet die spreekt, maar de Geest van uw Vader, Die in u spreekt.

Voor diegenen die God Almachtig **in** Jezus Christus afwezen was het alsof Paulus een vreemde taal sprak. Zij begrepen er dan ook helemaal niets van. Wat Paulus sprak had niets te maken met wat de leiders van de wereld, die God afwezen, propageerden. Paulus spreekt er over dat zijn woorden eeuwen lang verborgen zijn geweest voor de mensen, maar nu geopenbaard worden voor diegenen die God Almachtig geroepen heeft om het te horen. Ik heb hierover al bij hoofdstuk 1 het één en ander geschreven.

Het is de Heilige Geest die het Evangelie van Jezus Christus geopenbaard heeft. Want de Heilige Geest wéét wat in God Almachtig is, want de Heilige Geest **IS** God. (I Kor. 2:11-12). Zo is het ook met de mens. Mijn eigen geest wéét als geen ander wat er in mij is. Mijn geest kent mij door en door. Hij kent mij in het diepst van mijn genen. Er is niets, maar dan ook helemaal niets wat verborgen is voor mijn geest.

Zo is het ook met de Heilige Geest die alles weet van God Almachtig en wat in Hem is, want het is Zijn Geest. Als ik dus wil weten wat in God Almachtig is, dan moet ik de Geest van God zien te krijgen. En laat dat nu net gebeuren op het moment dat ik Jezus Christus aangenomen heb. (Joh. 14:23) Want als ik Jezus Christus aanneem, dan neem ik God aan. Want God is **in** Jezus Christus naar deze wereld gekomen.

Iemand die zich overgeeft aan de Maker, God Almachtige **in** Jezus Christus, ként dus wat in God is omdat hij de Heilige Geest ontvangen heeft. En als ik de Heilige Geest ontvangen heb dan heb ik geen geest van slavernij in mij, maar een Geest van aanneming door wie ik roep: *Abba Vader*. (Rom. 8:15)

Uit de brieven van Paulus aan de Thessalonicenzen, en nog meer uit de brief aan de gemeenten van Galatië weet ik dat slavernij gelijk gesteld wordt met het houden van de wet. De wet maakt mij tot slaaf, maar de Geest maakt mij vrij. Gal. 3:23, Gal. 2:4, Gal. 3:13.

Omdat de wet uitgaat van werken doen, geboden en inzettingen houden, die nog nooit één mens zijn leven lang op aarde heeft kunnen doen. Iedereen heeft wel eens een wet van God Almachtig overtreden. Dus, ik heb de Geest van God Almachtig ontvangen zodat ik kan weten wat in God is, wat Hij wil, en wat Zijn plan met mijn leven hier op aarde en daarna is.

Dàt zijn de dingen waar Paulus ook over spreekt op zijn zendingsreizen. En dat zijn ook de dingen die hij de gemeente van Korinthe onderwezen heeft.

☞ I Kor. 2:11-12 Want wie van de mensen kent de dingen van de mens dan de geest van de mens, die in hem is? Zo kent ook niemand de dingen van God dan de Geest van God. wij hebben niet ontvangen de geest van de wereld, maar de Geest Die uit God is, opdat wij zouden weten de dingen die ons door God genadig geschonken zijn.

☞ Joh. 14:23 Jezus antwoordde en zei tegen hem: Als iemand Mij liefheeft, zal hij Mijn woord in acht nemen; en Mijn Vader zal hem liefhebben, en Wij zullen naar hem toe komen en bij hem intrek nemen.

☞ Rom. 8:15 Want u hebt niet de Geest van slavernij ontvangen, die opnieuw tot angst leidt, maar u hebt de Geest van aanneming tot kinderen ontvangen, door Wie wij roepen: Abba, Vader!

☞ Gal. 3:23 Voordat het geloof echter kwam, werden wij door de wet bewaakt, als gevangenen opgesloten, totdat het geloof geopenbaard zou worden.

☞ Gal. 2:4 En dat ter wille van de binnengedrongen valse broeders, die waren binnengeslopen om onze vrijheid, die wij in Christus Jezus hebben, te bespioneren, om ons tot slaven te maken.

☞ Gal. 3:13 Christus heeft ons vrijgekocht van de vloek van de wet door voor ons een vloek te worden, want er staat geschreven: Vervloekt is ieder die aan een hout hangt,

Dat betekent dat het gaat over Jezus Christus, en Die gekruisigd. Want als Jezus Christus niet voor mij gestorven zou zijn aan het kruis van Golgotha, dan zou ik nog steeds beoordeeld worden naar de liniaal der wet. En de uitkomst daarvan is zeker. Zie mijn vergelijking tussen het Nederlandse rechtssysteem en het Goddelijke rechtssysteem. pag. 33-36. Maar nogmaals: De mens die God Almachtig **in** Jezus Christus aanneemt tot zijn Redder en Verlosser, die begrijpt waar Paulus over spreekt.

De wereld, die God Almachtig **in** Jezus Christus heeft afgewezen vindt het allemaal maar dwaasheid, net zoals de mensen in de tijd van Noach het maar dwaasheid vonden dat Noach de ark ging bouwen. En net zoals de mensen het maar dwaasheid vonden om op te kijken naar de koperen slang op de paal, om genezing te vinden. De uitkomst van die eigen wijsheid is niet prettig.

Als de Geest van God Almachtig in een mens is, dan is hij een wedergeboren Christen. En wat dat is, heb ik beschreven in *mijn mijmeringen* bij de vier Evangeliën, het hoofdstuk dat gaat over Nicodemus.

Waarom haal ik dat gedeelte aan?

Omdat het zo goed weergeeft wat een wereldse en natuurlijke manier van denken en spreken is, die Nicodemus hanteert, omdat hij dat zo geleerd heeft. Jezus Christus spreekt echter een geestelijke taal. Ook omdat Hij dat zo geleerd heeft van de Vader. In dit gesprek tussen Nicodemus en Jezus Christus kan die tegenstelling niet groter zijn:

Het gesprek met Nicodemus (Johannes 3:1-21)

Het Bijbelboek Johannes is fundamenteel anders dan de Evangeliën van Mattheüs, Markus en Lukas. Deze laatst genoemden schrijven over 'herkenbare' zaken, tenminste herkenbaar voor de doelgroep waarvoor ze schreven (Joden, Grieken en Romeinen). Wat Jezus Christus deed in wonderen en tekenen, maar ook wat Hij vertelde in Zijn onderwijs.

Johannes beschrijft zaken die nog nooit gezien waren. En waarschijnlijk ook nog nooit geleerd waren. Als geen ander schrijft Johannes over het geestelijk leven, over het leven in het Koninkrijk van God Almachtig. En het verhaal over Nicodemus is daar een goed voorbeeld van. Ook hoe moeilijk het kan zijn voor (zelfs een gestudeerd man als Nicodemus) om het natuurlijke denken aan de kant te zetten.

Het verhaal begint herkenbaar. Er was een man, Nicodemus genaamd en hij was een leider van de Joden.

Uit het feit dat hij 's-nachts naar Jezus Christus toe kwam blijkt dat hij niet openlijk gezien wilde worden met Hem, waarschijnlijk uit angst zijn status als Joods leider te verliezen.

Maar dat Hij naar Jezus Christus toe kwam zegt toch wel dat hij ten minste geraakt was door de woorden van Hem, en dat hij vanuit zijn kennis van de Schriften wel veel overeenkomsten zag met wat in de Schriften aangekondigd was aangaande de komende Messias en wat Jezus Christus allemaal gezegd en gedaan had.

Dan komt hij met zijn vraag aan Jezus Christus : *'Rabbi, wij weten dat U van God gekomen bent als leraar, want niemand kan deze tekenen doen die U doet, als God niet met hem is'*.

Een opmerkelijke vraag van een Joods leider. Want de Joodse (religieuze) leiders hadden Jezus Christus allang verworpen. Maar Nicodemus noemt Jezus Christus hier Rabbi en dat betekent Meester. Hij erkent hiermee dat Jezus Christus *'hoger'* in rang staat dan hijzelf. En dan zegt hij: *'wij weten'*. Hij spreekt hier dus niet namens zichzelf maar ook namens de andere Joodse leiders. Dus de Joodse (religieuze) leiders weten dat Jezus Christus van God Almachtig gekomen is als leraar.

Dan zou je toch denken dat wanneer zij dit erkennen, dat zij toch op zijn minst respect en eerbied voor Jezus Christus zouden hebben. Nog buiten de vraag of Hij de aangekondigde Messias is of niet. Zij erkennen dat Hij van God Almachtig gekomen is.

Ik schrijf dit, omdat het besluit om Jezus Christus te doden, Zijn arrestatie, de martelingen die Hem toegebracht werden tot de kruisdood aan toe, in totale tegenspraak is met het respect dat Nicodemus namens de Joodse leiders hier aan Jezus Christus toont!

----- ... -----

Het bovenstaande is allemaal nog te volgen, omdat ik dit ook werkelijk voor ogen kan krijgen. Je zou dit kunnen filmen, het is wezenlijk, het is reëel. Maar dan komt het antwoord van Jezus Christus: *'Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, Als iemand niet opnieuw geboren wordt, kan Hij het Koninkrijk van God niet zien'*.

Wacht even! Nicodemus zegt dat hij Jezus Christus als leraar accepteert. Het antwoord van Jezus Christus gaat over een wedergeboorte. Wat heeft dit met elkaar te maken?

Het is hetzelfde als ik zou vragen welke kleur het gras heeft, en dat jij zou antwoorden dat een auto op benzine rijdt. Misschien een kromme vergelijking, maar zo komt het antwoord van Jezus Christus bij mij over. Jezus Christus geeft een antwoord waarin niets te herkennen is van wat Nicodemus zegt.

----- ... -----

📖 Joh. 3:2 Deze kwam 's nachts naar Jezus en zei tegen Hem: Rabbi, wij weten dat U van God gekomen bent als leraar, want niemand kan deze tekenen doen die U doet, als God niet met hem is.

📖 Joh. 3:3 Jezus antwoordde en zei tegen hem: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Als iemand niet opnieuw geboren wordt, kan hij het Koninkrijk van God niet zien.

Ik denk dat hier een begin wordt gemaakt met de scheiding van het natuurlijke denken en het geestelijk denken. In de opmerking van Nicodemus en wat Jezus Christus hier zegt zie ik dat het natuurlijke en het geestelijk denken totaal niets met elkaar te maken hebben. En elkaar ook niet begrijpt.

Net zoals duisternis niets met het licht te maken heeft en dus ook niet samen kan gaan met het licht. En net zoals dood niet met leven samen kan gaan. In al deze gevallen is er sprake van een keuze; of het ene of het andere. Ze kunnen niet samengaan. En dat het niet samengaat blijkt wel uit het feit dat Jezus Christus hier spreekt over een geboorte. Een geboorte staat voor nieuw leven, een nieuwe fase.

Jezus Christus spreekt hier over 'opnieuw' geboren worden en de eerste reactie van Nicodemus is er één van onbegrip. Hoe kan dat nu? Als je geboren bent en volwassen bent geworden hoe kun je dan opnieuw de baarmoeder van je moeder binnengaan om opnieuw geboren te worden. Een uitspraak van natuurlijk denken dus.

Nicodemus is nog niet ontvankelijk voor de geestelijke, de hemelse woorden die Jezus Christus hier uitspreekt. Want Jezus Christus heeft het hier helemaal niet over een menselijke geboorte. Dat weet Hij ook wel dat een volwassene niet opnieuw letterlijk geboren kan worden.

Jezus Christus spreekt over de geestelijke geboorte. Hij spreekt hier over datgene wat Nicodemus geleerd heeft in zijn leven over God Almachtig, over de aangekondigde Messias. Want de gelovigen (Joden en de religieuze leiders) uit de tijd van Jezus Christus dachten toch ook, dat de aangekondigde Messias in pracht en praal geboren zou worden. En dat Hij de Romeinse overheersing zou breken en dat Hij koning over hen zou worden?

Dat is 'oud' denken, dat is menselijk denken, dat is werelds denken. Er moet een 'nieuw' denken geboren worden, maar dit is bij Nicodemus nog niet het geval.

Jezus Christus zegt het dan op een ander manier : *'Als iemand niet geboren wordt uit water en Geest, kan Hij het Koninkrijk van God Almachtig niet binnengaan, wat uit vlees geboren is, het is vlees en wat uit Geest geboren is, is Geest'*.

Opnieuw geboren worden; 'oud' denken - 'nieuw' denken; het Koninkrijk van God Almachtig binnengaan. Als ik dus nog in het 'oude' denken zit kan ik het Koninkrijk van God niet binnenkomen. En dat opnieuw geboren worden moet dan bestaan uit water en Geest.

Wat bedoelt Jezus Christus daarmee?

----- ... -----

Joh. 3:5 Jezus antwoordde: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Als iemand niet geboren wordt uit water en Geest, kan hij het Koninkrijk van God niet binnengaan.

Voor het antwoord op de vraag wat het water betekent ga ik even terug naar Johannes de Doper. Johannes doopte de mensen in water. Waarvoor?

Hij doopte de mensen '*de doop der bekering*' (Matt. 3:11), maar tegelijk zei Johannes al dat Jezus Christus zou komen met de doop van de Heilige Geest en met vuur. Dus Johannes riep de mensen op om door de doop een nieuw begin te maken MET God Almachtig. Dat zij zich zouden afkeren van hun oude zondige leven en dat zij zich opnieuw zouden toewijden aan God. Dat zij zich zouden heiligen voor God en Hem alleen zouden aanbidden. **Dát is bekering!**

De Joden lieten dat zien door '*kopje onder te gaan*' in de Jordaan. Als symbool dat je '*oude*' ik in het water wordt weggewassen en dat je uit het water opkomt in een '*nieuwe*' ik. Overigens is de volwassendoop vandaag de dag niet veranderd en heeft nog steeds diezelfde betekenis.

Dus één gedeelte uit de opmerking van Jezus Christus is nu duidelijk wanneer Hij spreekt over het opnieuw geboren worden uit water en Geest. Dan bedoelt Hij dus tot zover: het opnieuw geboren worden door je te bekeren tot God Almachtig door de Geest.

Wat betekent dat laatste dan?: geboren worden uit de Geest.

Met de Geest wordt de Heilige Geest bedoeld, de Geest van God Almachtig. Een doop die het nieuwe leven schept. Want **HET** kenmerk van de Heilige Geest is de scheppende kracht. Een LEVEND makende kracht. Door die scheppende kracht werd de aarde geschapen en alles wat daarop en in is. Door die scheppende Kracht werd de mens geschapen. Door die scheppende kracht werd Jezus Christus LEVEND na zijn dood aan het kruis van Golgotha.

Dus de opmerking van Jezus Christus dat iemand geboren moet worden uit water en Geest betekent voor mij nu dus dat iemand opnieuw geboren moet worden door zich te bekeren tot God Almachtig en dat dit alleen kan gebeuren door de levendmakende Geest.

Sterker nog, de levendmakende Geest kan alleen voor een nieuwe geboorte zorgen wanneer de mens zich bekeert tot God Almachtig.

Water en Geest; bekering en nieuw leven.

-----,..-----

☞ Matt. 3:11 Ik doop u wel met water tot bekering, maar Hij Die na mij komt, is sterker dan ik; ik ben het niet waard Hem Zijn sandalen na te dragen. Hij zal u dopen met de Heilige Geest en met vuur.

De geestelijke mens beoordeelt wel alle dingen, zelf echter wordt hij door niemand beoordeeld. (I Kor. 2:15)

📖 I Kor. 2:15 De geestelijke mens beoordeelt wel alle dingen, zelf echter wordt hij door niemand beoordeeld.

Deze zinsnede kan ik alleen maar verstaan wanneer de Heilige Geest in mij is, dat ik alleen maar de dingen van God Almachtig **in** Jezus Christus kan doen. En omdat ik dan Gods wil doe, is het ook helemaal niet nodig dat ik beoordeeld wordt, want God wordt Zelf ook niet beoordeeld. Wie zou God moeten onderwijzen?

Laat deze laatste woorden geen vrijbrief zijn voor de wedergeboren Christen om geen raad en advies aan te nemen. Want dat staat er niet. Er staat dat de wedergeboren mens **weet** dat zijn zonden vergeven zijn en dat hij verzoening heeft gekregen met God Almachtig. Niemand hoeft hem daar nog op aan te spreken of er een waardeoordeel aan te hangen. Het is aan God alleen.

En let wel:

Iedereen komt eens in de rechtszaal van God de Rechter. Ook de wedergeboren Christen. Maar de wedergeboren Christen zal vrijgesproken worden door de Rechter omdat zijn strafblad geen enkele overtreding van de wet bevat. De Rechter kan dus niet anders dan vrijspraak uitspreken.

De wedergeboren Christen komt zelfs **nóg** een keer voor God Almachtig te staan, om verantwoording af te leggen wat hij met zijn Christen-zijn gedaan heeft. (II Kor. 5:10). En daar heeft Jezus Christus uitgebreid over gesproken in de gelijkenis van de talenten. (Matt. 25:14-30).

📖 II Kor. 5:10 Want wij moeten allen voor de rechterstoel van Christus openbaar worden, opdat ieder vergelding ontvangt voor wat hij door middel van zijn lichaam gedaan heeft, hetzij goed, hetzij kwaad.

Als mij veel gegeven is, heb ik ook over veel verantwoording af te leggen. En door de Heilige Geest in mij, heb ik veel gekregen. Heel erg veel.

I Korinthe

Hoofdstuk 3

Waarschuwing tegen verdeeldheid

Weer een aanwijzing voor de gemeente:

Paulus begin te schrijven hoe hij zijn onderwijs in de gemeente van Korinthe is begonnen. Op eenvoudige wijze. Net zoals een baby die pas geboren is, eerst moet wennen aan de melk voordat hij over kan gaan tot het eten van een fruithapje en pas daarna vast voedsel. (zie ook Hebr. 5:12) Paulus neemt deze vergelijking over als het gaat om het brengen van het onderwijs van het Evangelie van Jezus Christus.

Als ik pas bekeerd ben, begin ik met de simpele uitgangspunten van het Evangelie van Jezus Christus te leren. Wie is God Almachtig; Wie is Jezus Christus; Wie is de Heilige Geest; Waarom is God **in** de persoon van Jezus Christus naar deze wereld gekomen; Wat heeft Jezus Christus gedaan; Hoe staat dit allemaal aangekondigd in het O.T.; en ga zo maar door.

Het doel daarvan is dat ik, die mij pas bekeerd heb, meer en meer onder de indruk ga komen wie God Almachtig **in** Jezus Christus is. Want hoe meer ik onder de indruk kom van Jezus Christus, des te meer wil ik van Hem weten. En uiteindelijk ben ik zó onder de indruk, dat er liefde gaat ontstaan. Liefde omdat ik meer en meer ga beseffen dat God Almachtig **in** Jezus Christus alleen mij op het oog had. En gaande weg, kan ik steeds dieper het Evangelie van Jezus Christus in gaan om verder opgevoed te worden in geloof.

Wat mij hier in dit Bijbelgedeelte verbaast, is dat Paulus (méér) dan achttien maanden in de gemeente van Korinthe heeft gewerkt (Hand. 18:11), maar dat de gemeente nog steeds **niet** aan vast voedsel toe is. Of in geloofstermen te spreken: de gemeente van Korinthe is nog steeds niet in staat om het diepere in het Evangelie te begrijpen.

Waar baseert Paulus dat op?

Hoe de gemeente onderling met elkaar omgaat. Uit wat Paulus ter ore is gekomen, is er dus een soort status-strijd aan de gang wie iemand tot bekering heeft gebracht. Is het Apollos? Is het Paulus? Is het Kefas?

☞ Hebr. 5:12 Want hoewel u, gelet op de tijd, leraars zou moeten zijn, hebt u weer iemand nodig die u onderwijst in de grondbeginselen van de woorden van God. U bent geworden als mensen die melk nodig hebben en niet vast voedsel.

☞ Hand. 18:11 En hij verbleef daar een jaar en zes maanden en gaf in hun midden onderwijs in het Woord van God.

Uit Joh.16:8 weet ik dat het de Heilige Geest is die iemand tot bekering brengt. Want de Geest van God Almachtig weet wat in God is (I Kor. 2:10-11), dus weet de Geest van God wie Hij geroepen heeft om op dit moment de gave van het geloof te ontvangen (Ef. 2:8-9).

Als er dan al een onderscheid gemaakt moet worden dan noemt Paulus zichzelf diegene die geplant heeft, en Apollos is dan diegene die begoten heeft. Of zoals ik het altijd geleerd heb: Wij wedergeboren Christenen moeten zaaien; het Evangelie van Jezus Christus zaaien; dat is erover praten met mensen. Het is de Heilige Geest echter die iemand tot bekering brengt; en ik mag dan water geven. Want door het water gaat de plant groeien. Door het water, dat is het Woord van God Almachtig, zal die persoon groeien in zijn geloof.

Maar wat heeft dat allemaal voor zin als God Almachtig die persoon (nog) niet op het oog heeft? Omdat hij nog niet tot het volk Israël behoort?

Drie voorbeelden uit de Bijbel:

Voorbeeld I: In Matt. 15:21-19 wordt het verhaal beschreven van de Kananese (Syro-Fenische) vrouw. Deze vrouw behoorde niet tot het volk Israël, maar wilde wél verhoord worden door Jezus Christus.

Nadat Jezus Christus haar in eerste instantie onomwonden vertelde dat Hij was gekomen voor het Israëlische volk, liet deze vrouw zich niet wegsturen, maar gaf aan alleen al met de kruimels van het brood genoeg te nemen, die van de tafel vielen waar de Israëlieten aan zaten. Hierop verwonderde Jezus Christus zich en antwoordde deze vrouw: *'O vrouw, groot is uw geloof; het zal gebeuren zoals u wilt'*.

En haar dochter was vanaf dat moment gezond.

Voorbeeld II: In het O.T. staat het verhaal beschreven in I Kon. 8:22-53 van koning Salomo, die de tempel had gebouwd die zijn vader David uitgetekend had. Als die tempel klaar is, wijdt koning Salomo deze in met een gebed dat hij uitspreekt, waarin hij onder meer bidt:

I Kon. 8:41-43: *'Zelfs ook wat de vreemdeling betreft, die niet tot Uw volk Israël behoort, maar uit een ver land komt omwille van Uw Naam – want zij zullen horen van Uw grote Naam, van Uw sterke hand en van Uw uitgestrekte arm – wanneer hij komt en naar dit huis zijn gebed richt, luistert Ú dan in de hemel, Uw vaste woonplaats, en doe overeenkomstig alles wat de vreemdeling tot U roepen zal,*

Joh. 16:8 En als Die gekomen is, zal Hij de wereld overtuigen van zonde, van gerechtigheid en van oordeel:

I Kor. 2:10-11 Aan ons echter heeft God het geopenbaard door Zijn Geest. De Geest immers onderzoekt alle dingen, zelfs de diepten van God. Want wie van de mensen kent de dingen van de mens dan de geest van de mens, die in hem is? Zo kent ook niemand de dingen van God dan de Geest van God.

Ef. 2:8-9 Want uit genade bent u zalig geworden, door het geloof, en dat niet uit u, het is de gave van God; niet uit werken, opdat niemand zou roemen.

I Kon. 8:41-43 Zelfs ook wat de vreemdeling betreft, die niet tot Uw volk Israël behoort, maar uit een ver land komt omwille van Uw Naam – want zij zullen horen van Uw grote Naam, van Uw sterke hand en van Uw uitgestrekte arm – wanneer hij komt en naar dit huis zijn gebed richt, luistert Ú dan in de hemel, Uw vaste woonplaats, en doe overeenkomstig alles wat de vreemdeling tot U roepen zal, opdat alle volken van de aarde Uw Naam kennen en U vrezen, zoals Uw volk Israël, en erkennen dat Uw Naam is uitgeroepen over dit huis dat ik gebouwd heb.

opdat alle volken van de aarde Uw Naam kennen en U vrezen, zoals Uw volk Israël, en erkennen dat Uw Naam is uitgeroepen over dit huis dat ik gebouwd heb'

Voorbeeld III: Het volk Israël staat op het punt om Egypte te verlaten, nadat God Almachtig negen plagen over het land Egypte had laten neerkomen. Dan krijgt het volk Israël van Mozes de opdracht om het Pascha te gaan vieren en om het bloed van het lam aan de deurposten en de dorpel te strijken, als teken dat de engel des doods dat huis voorbij moet gaan.

Elke vreemdeling die dit ook doet, en zich laat besnijden, wordt als bij het volk Israël gerekend. (Ex. 12:48).

-----,-----

Wat betekenen deze voorgaande voorbeelden voor mij?

Ik geloof dat het volk Israël (de twaalf stammen) **geroepen** zijn door God Almachtig om als eerste het geloof **in** Jezus Christus aan te nemen. Maar iedereen die dit ook wil, ook al is hij biologische gezien **niet** van Israëlitische afkomst, kan zich hierbij aansluiten. In het O.T. betekende dit wel dat men zich dan ook de herkenningstekens moest aanmeten die God Almachtig ingesteld had, zijnde de besnijdenis en het houden van de sabbat.

Als God Almachtig op dit moment mensen nog niet geroepen heeft, kan die mens zich wel vrijwillig bij het volk Israël aansluiten; ook dat zijn dan wedergeboren Christenen.

-----,-----

Iedere wedergeboren Christen, of hij nu biologische gezien een nakomeling is van het twee-stammenrijk (de Joden), of hij nu een nakomeling is van het tien-stammenrijk; of hij zich nu vrijwillig bij het volk Israël heeft aangesloten door God Almachtig **in** Jezus Christus aan te nemen als Redder en Heiland; zijn arbeiders van God. Wat hun naam ook is, of deze nu Paulus of Kefas is, of deze nu Jan of Margreet heet; **bij God is geen aanzien des persoons.**

Wedergeboren Christenen hebben allemaal die arbeid te verrichten, en dat is het brengen van het Evangelie van Jezus Christus in de wereld zodat diegenen die door God Almachtig **geroepen** zijn, ook de gelegenheid krijgen om het Evangelie te horen en aan te nemen.

De wereld is ons arbeidsterrein. Of te wel God's akker. De medewerkers van God Almachtig zijn al diegenen die er werk van maken om God's opdracht uit te voeren. En de passende beloning daarvoor is aan God.

Ex. 12:48 Ex. 12:48 Als er nu een vreemdeling bij u verblijft en als die voor de HEERE het Pascha wil houden, laat dan al wie mannelijk is bij hem, besneden worden. Dan mag hij naar voren komen om het Pascha te houden, en zal hij zijn als een ingezetene van het land. Niemand echter die onbesneden is, mag ervan eten.

Christus het enige fundament

Alle discussies in de gemeente over welk onderwerp dan ook zijn onderworpen aan Jezus Christus. In alle prediking en onderwijzing moet het gaan om Jezus Christus. **Hij** is immers de reden van ons bestaan! Hij is het **enige** fundament dat onder mijn geloof mag en kan staan. Elk ander fundament zal een keer instorten.

- Als God Almachtig niet naar deze wereld was gekomen in de Persoon van Jezus Christus;
- Als Jezus Christus niet aan het kruis van Golgotha voor mijn zonden was gestorven;
- Als Jezus Christus niet was opgestaan uit de dood;

Wat zou het Evangelie dan zijn geweest? (I Kor. 15:12-19).

De drie 'als-en' die ik hiervoor beschrijf zijn het fundament onder het Evangelie van Jezus Christus. En ik kan daar elk huis op bouwen wat ik maar wil, als het Evangelie van Jezus Christus maar blijft zoals het is. En dat betekent dat er aan die drie 'als-en' niet gemorreld moet gaan worden.

Dit voorbeeld geef ik ook altijd als mij vragen gesteld worden over de vele denominaties in Nederland. Elke denominatie is een bouwwerk. Het gaat helemaal niet over dat bouwwerk, het gaat om het fundament waar dat bouwwerk op gebouwd is. En dat is en blijft Jezus Christus en Die gekruisigd.

Natuurlijk is het erg dat wij zoveel verschillende denominaties in Nederland hebben. Vooral omdat er zoveel denominaties zijn die het juiste fundament hebben. Wat is het dan toch jammer dat er bij een verschil van mening over het reilen en zeilen van een gemeente toch zulke meningsverschillen kunnen optreden, dat men een nieuwe denominatie begint.

Aan de andere kant is het misschien ook wel mooi dat er zoveel denominaties zijn; het geeft iets weer van de veelkleurigheid van God Almachtig **in** Jezus Christus. Tenslotte heeft God ons mensen niet geschapen als eenheidsworst. Ieder mens kan zich dàr aansluiten waar hij zich het meest thuis voelt. Maar nogmaals: Mits er aan het fundament niet gemorreld wordt. En dat fundament is Jezus Christus en die gekruisigd.

Wat wedergeboren Christenen vandaag de dag nog wel moeten leren is om samen op te trekken. Bijvoorbeeld in de politiek zou het Christelijke geluid vele malen sterker zijn, wanneer Christenen zich zouden scharen achter één partij.

📖 I Kor. 15:12-19 Als nu van Christus gepredikt wordt dat Hij uit de doden is opgewekt, hoe kun-nen sommigen onder u dan zeggen dat er geen opstanding van de doden is? En als er geen opstanding van de doden is, dan is Christus ook niet opgewekt. En als Christus niet is opgewekt, dan is onze prediking zonder inhoud, en zonder inhoud is ook uw geloof. En dan blijken wij ook valse getuigen van God te zijn. Wij hebben namelijk van God getuigd dat Hij Christus heeft opge-wekt, terwijl Hij Die niet heeft opgewekt als inderdaad de doden niet opgewekt worden. Immers als de doden niet opgewekt worden, is ook Christus niet opgewekt. En als Christus niet is opgewekt, is uw geloof zinloos; u bent dan nog in uw zonden. Dan zijn ook zij die in Christus ontslapen zijn, verloren. Als wij alleen voor dit leven op Christus onze hoop gevestigd hebben, zijn wij de meest beklagen-swaardige van alle mensen.

Jammer genoeg zie ik juist dat de ene denominatie die *Jezus Christus en die gekruisigd* als fundament heeft, zich afzet tegen een andere denominatie, die hetzelfde fundament heeft. Dan zeg ik dus eigenlijk tot de buitenwereld dat er maar één ware kerk is en dat is die kerk waar ik lid van ben.

Paulus beschrijft dit als volgt: Of nu iemand op dit fundament (het zuivere Evangelie) bouwt met goud, zilver, edelstenen, hout, hooi of stro, het zal te zijner tijd allemaal openbaar worden. Want de dag van vuur zal het openbaren.

Met andere woorden: Als Jezus Christus terugkomt op deze aarde zal blijken welke denominatie stand heeft gehouden op het ene fundament Jezus Christus en Die gekruisigd. Of dat de betreffende denominatie meer gebaseerd is geweest op de status van mensen. De beloning zal afhangen welk fundament men gekozen heeft. Jezus Christus of de mens.

De denominatie die gebouwd is op dat Ene fundament Jezus Christus en Die gekruisigd, zal standhouden. Welke verdrukkingen en vervolgingen ook op hun weg komen. En deze verdrukkingen en vervolgingen zijn reëel, en zij doen soms heel veel pijn. Maar door dit alles heen blijft de denominatie staan, als door het vuur heen.

Ja, ik leid misschien schade, Ja, ik heb pijn, Ja, ik heb verdriet, maar ik weet dat ik weet dat ik zeker weet dat de handen van God Almachtig om mij heen zijn (Ps. 139).

Ps. 139 *Een psalm van David, voor de koorleider.*

HEERE, U doorgrondt en kent mij. Ú kent mijn zitten en mijn opstaan, U begrijpt van verre mijn gedachten. U onderzoekt mijn gaan en mijn liggen, U bent met al mijn wegen vertrouwd.

Al is er nog geen woord op mijn tong, zie, HEERE, U weet het alles.

U sluit mij in van achter en van voren, U legt Uw hand op mij.

Dit kennen – het is mij te wonderlijk, te hoog, ik kan er niet bij.

Waar kan ik Uw Geest ontgaan, waar Uw aangezicht ontvluchten? Al steeg ik op naar de hemel, U bent daar; of legde ik mij neer in de hel, zie, U bent daar. Nam ik vleugels van de dageraad, woonde ik aan het einde van de zee, ook daar zou Uw hand mij leiden en Uw rechterhand mij vasthouden.

Zeï ik: Ja, duisternis zal mij opslokken! – dan is de nacht een licht om mij heen. Zelfs de duisternis maakt het voor U niet duister, maar de nacht licht op als de dag, de duisternis is als het licht.

Want Ú hebt mijn nieren geschapen, mij in de schoot van mijn moeder geweven.

Ik loof U omdat ik ontzagwekkend wonderlijk gemaakt ben; wonderlijk zijn Uw werken, mijn ziel weet dat zeer goed. Mijn beenderen waren voor U niet verborgen, toen ik in het verborgene gemaakt ben en geborduurd werd in de laagste plaatsen van de aarde.

Uw ogen hebben mijn ongevormd begin gezien, en zij alle werden in Uw boek beschreven, de dagen dat zij gevormd werden, toen er nog niet één van hen bestond.

Daarom, hoe kostbaar zijn mij Uw gedachten, o God, hoe machtig groot is hun aantal. Zou ik ze tellen? Zij zijn talrijker dan korrels zand; ontwaak ik, dan ben ik nog bij U.

O God, breng de goddeloze om! Mannen van bloed, ga weg van mij.

Want met listige plannen spreken zij over U en zij zetten Uw vijanden aan tot valsheid.

Zou ik niet haten, HEERE, wie U haten, walgen van wie tegen U opstaan? Ik haat hen met een volkomen haat, mijn eigen vijanden zijn het.

Doorgrond mij, o God, en ken mijn hart, beproef mij en ken mijn gedachten. Zie of er bij mij een schadelijke weg is en leid mij op de eeuwige weg.

Ik heb boven dit hoofdstuk de titel gezet: *weer een aanwijzing voor de gemeente*. En in het bovenstaande lees ik hoe een denominatie, een gemeente of een kerk zou moeten staan op het fundament Jezus Christus en Die gekruisigd.

-----...-----

De boodschap die Paulus in dit Bijbelgedeelte overbrengt gaat niet alleen over de gemeente, de denominatie of de kerk. Het gaat ook over ieders leven persoonlijk. Want wat is de gemeente? Wat is de denominatie? wat is de kerk? Ben ik dat niet? Ben jij dat niet?

Paulus schrijft hier heel duidelijk dat ik ben als een tempel van God Almachtig en dat de Geest van God (de Heilige Geest) in mij woont. Zo ook in de gemeente.

Zegt Jezus Christus Zelf niet in Joh. 14:23 dat wanneer ik mijn hart aan God Almachtig **in** Jezus Christus geef, dat God de Vader én Jezus Christus inwoning zullen nemen **in** mijn leven?

En als God Almachtig **in** Jezus Christus in mij woont is het dan niet Zijn Geest die **in** mij woont? Die Heilige Geest Die alles weet van God? (I Kor. 2:10-11).

 Joh. 14:23 Jezus antwoordde en zei tegen hem: Als iemand Mij liefheeft, zal hij Mijn woord in acht nemen; en Mijn Vader zal hem liefhebben, en Wij zullen naar hem toe komen en bij hem intrek nemen.

 I Kor. 2:10-11 Aan ons echter heeft God het geopenbaard door Zijn Geest. De Geest immers onderzoekt alle dingen, zelfs de diepten van God. Want wie van de mensen kent de dingen van de mens dan de geest van de mens, die in hem is? Zo kent ook niemand de dingen van God dan de Geest van God.

Als ik dus de woonplaats ben van God Almachtig **in** Jezus Christus, dan ben ik ook de tempel. Want in heel het Oude Testament lees ik dat God bij het volk Israël kwam wonen in de tent der samenkomst, de tabernakel. En later, toen het volk Israël niet meer rond hoefde te trekken, werd de woonplaats van God, de tempel, die koning Salomo bouwde op aanwijzen van zijn vader, koning David. Daarom uit Paulus hier een ernstige waarschuwing: wie de tempel van God Almachtig te gronde richt zal zichzelf te gronde richten.

Enerzijds kan dit geestelijk; door mensen onder een juk te brengen van regels en inzettingen die helemaal niet door God Almachtig ingesteld zijn. Laat dan de waarschuwing die Jezus Christus uitspreekt in Matt. 18:6 hard doorklinken: Als er iemand is die het geloof in een ander te gronde richt; het ware beter dat hij met een molensteen om zijn nek in de zee geworpen zou worden. Iemand die een ander van het geloof afpraat zal zeker zelf te gronde worden gericht.

Anderzijds kan dit natuurlijk ook letterlijk, en dat is ook gebeurd in de tijd van het Romeinse Rijk. Het waren de Romeinen immers die in het jaar 70 na Christus de tempel met de grond gelijk maakte. Maar die daad betekende ook direct het begin van het einde van dat Romeinse Rijk.

-----...-----

Net als in I Kor. 2:6-8 beschrijft Paulus hier weer de wijsheid van God Almachtig, en dat deze wijsheid niet te vergelijken is met de wijsheid van de mens. In Jes. 55:8-9 zegt God dit ook heel duidelijk: '*Mijn wegen zijn niet als uw wegen, maar veel hoger. Mijn gedachten zijn niet als uw gedachten, maar veel hoger*'.

Hoe kan het ook anders. God de Almachtige is mijn Maker! Ik ben niet méér dan de klei op de draaischijf van de Pottenbakker! (Jer. 18:1-4) (Zie op www.youtube.com 'The awesome God' van Louie Giglio) En als God mijn Maker is, dan kent Hij ook de beredeningen van mij, als ik zeg dat ik wijs ben.

Daar tegenover staat natuurlijk dat God Almachtig ieder mens gemaakt heeft. En dat ieder mens als het ware de klei is op de draaischijf van God. En als God de Maker is, dan kent Hij ook de beredeningen van alle mensen, die zeggen dat zij wijs zijn. Als ik een tempel van God Almachtig ben, dan is mij alles gegeven. Ik ben niet alleen een kind van God, maar ook erfgenaam van God. Dus alles wat van God is, is van mij als wedergeboren Christen. Of het nu in de hemel is, hier op aarde, of onder de aarde.

☞ Matt. 18:6 Maar wie een van deze kleinen, die in Mij geloven, doet struikelen, het zou beter voor hem geweest zijn dat een molensteen aan zijn hals gehangen was en hij in de diepte van de zee gezonken was.

☞ I Kor. 2:6-8 En wij spreken wijsheid onder de geestelijk volwassenen, maar een wijsheid niet van deze wereld, en ook niet van de leiders van deze wereld, die tenietgedaan worden. Wij spreken echter de wijsheid van God, als een geheimenis; een wijsheid die verborgen was en die God vóór alle eeuwen voorbestemd heeft tot onze heerlijkheid; een wijsheid die niemand van de leiders van deze wereld gekend heeft. Immers, als zij die gekend hadden, zouden zij de Heere der heerlijkheid niet gekruisigd hebben.

☞ Jes. 55:8-9 Want Mijn gedachten zijn niet uw gedachten, en uw wegen zijn niet Mijn wegen, spreekt de HEERE. Want zoals de hemel hoger is dan de aarde, zo zijn Mijn wegen hoger dan uw wegen en Mijn gedachten dan uw gedachten.

☞ Jer. 18:1-4 Het woord dat van de HEERE gekomen is tot Jeremia: Sta op en daal af naar het huis van de pottenbakker. Daar zal Ik u Mijn woorden doen horen. Zo daalde ik af naar het huis van de pottenbakker. En zie, hij was op de draaischijven een werkstuk aan het maken. Mislukte de pot die hij aan het maken was met de klei in de hand van de pottenbakker, dan maakte hij daarvan weer een andere pot, zoals het in de ogen van de pottenbakker goed was om te maken.

Paulus noemt hier dan met name zaken als:

- wie mij tot bekering gebracht zou hebben;
- wat de wereld mij te bieden heeft;
- wat de dood is;
- wat tegenwoordige dingen zijn.

Allemaal discussiepunten die zich in de gemeente van Korinthe waarschijnlijk afspeelde. Anders zou Paulus deze niet zo met name genoemd hebben.

Als wedergeboren Christenen '*heersen*' wij over alles wat van God Almachtig is. En dan wel het '*heersen*' zoals het in het Bijbelboek Genesis weergegeven is met het Hebreeuwse woordje '*Radah*', wat ***dienend leidinggeven*** betekent.

Het is allemaal van ons wedergeboren Christenen. Want God Almachtig én Jezus Christus wonen in mij. God is één met Jezus Christus, dat is één. Ik ben in één in de eenheid God, Jezus Christus én Heilige Geest. Vandaar mijn Goddelijke optelsom: één plus één is één.

-----,-----

Het wonderbaarlijke is dat ik niets heb gedaan waarop ik mijzelf zou kunnen beroemen dat ik het eeuwige leven verdiend zou hebben. Dat ik het verdiend zou hebben om één te zijn met God Almachtig ***in*** Jezus Christus.

- God Almachtig heeft mij geroepen om het geloof aan te nemen;
- God Almachtig heeft mij gemaakt tot een tempel, tot huisvesting van Hem Zelf. En Jezus Christus is van God de Almachtige;
- Omdat dit Gods plan was, van het begin af aan.

Omdat ik een tempel van God Almachtig mag wezen, waar ik dus zelf geen steentje aan bijgedragen heb, ben ik ervan overtuigd dat God een plan met de wereld heeft, met de hele mensheid. En dat dit plan van God zal uitmonden in de redding van ieder mens die door God gemaakt is.

Daarom zal Jezus Christus ook wanneer heel de wereld zijn knie gebogen heeft voor Hem, en wanneer ***elke*** tong beleden heeft dat Jezus Christus Heer der heerscharen is (Fil. 2:10-11), het Koningschap dat Hij gekregen heeft, om deze aarde te verzoenen met God Almachtig, teruggeven aan God de Almachtige. (I Kor. 15:24). Halleluja

📖 Fil. 2:10-11 opdat in de Naam van Jezus zich zou buigen elke knie van hen die in de hemel, en die op de aarde, en die onder de aarde zijn, en elke tong zou belijden dat Jezus Christus de Heere is, tot heerlijkheid van God de Vader.

📖 I Kor. 15:24 Daarna komt het einde, wanneer Hij het koningschap aan God en de Vader heeft overgegeven, wanneer Hij alle heerschappij en alle macht en kracht heeft tenietgedaan.

I Korinthe

Hoofdstuk 4

Dienaren van Christus

Ik kan er in *mijn mijmeringen* bij de verschillende Bijbelboeken niet genoeg op wijzen, dat het leven hier op aarde van voorbijgaande aard is. Mijn geest, die er al was vóórdat de aarde geschapen was, is nu hier op aarde gehuld in een lichaam van vlees en bloed, om na verloop van tijd weer verder te gaan zónder dit lichaam van vlees en bloed. Of zoals Paulus het schrijft in I Kor. 15:44 een nieuw geestelijk lichaam (hoe dat er ook uit moge zien!).

Als ik mijn leven in dát perspectief plaats, dan kan ik zien dat er een groot verschil is tussen mijn geest vóórdat ik geboren was in dit lichaam van vlees en bloed, en mijn geest die 'gebonden' is in dit lichaam van vlees en bloed hier op aarde.

Deze fase van mijn aardse bestaan is van korte duur (in de eeuwigheid gezien), maar wel van ongelooflijk belangrijke waarde. Want als ik hier in deze 'gebondenheid' geen openlijke keuze maak voor mijn Maker, God Almachtig **in** Jezus Christus, dan zal dat de verdere loop van mijn geest voor hele lange tijd negatief bepalen.

In hoofdstuk 4 van dit Bijbelboek zie ik Paulus ditzelfde onderscheid maken in vers 1. Ik ben geschapen door God Almachtig **in** Jezus Christus. Dat betekent dat ik een hemelburger ben en geen wereldburger. Ik woon en leef wel op deze wereld, maar ik ben en blijf een hemelburger.

Dat ik een hemelburger ben, betekent dat ik ook de karaktereigenschappen van een hemelburger zou moeten hebben en die zou moeten uitdragen. En die karaktereigenschappen noemt Jezus Christus o.a. in Matt. 5:1-12. Woorden die ik ken als de zaligsprekingen van de Bergrede.

Hemelburgers zijn de beheerders van Gods geheimenissen. (vrs 1). Omdat hemelburgers **uit** Hem zijn, en geschapen zijn naar Zijn Beeld (Gen. 1:26) moeten hemelburgers betrouwbaar zijn want God Almachtig **is** betrouwbaar. Dát moet zichtbaar zijn in mijn leven hier op aarde. Zichtbaar zoals de lamp die op een standaard staat en de hele omgeving verlicht. Of zoals zout dat smaak geeft aan de hele maaltijd (Matt. 5:13-16).

☞ I Kor. 15:44 Een natuurlijk lichaam wordt gezaaid, een geestelijk lichaam wordt opgewekt. Er is een natuurlijk lichaam en er is een geestelijk lichaam.

☞ I Kor. 4:1 Laat ieder mens ons zó beschouwen, namelijk als dienaren van Christus en beheerders van de geheime-nissen van God.

☞ Gen. 1:26 En God zei: Laten Wij mensen maken naar Ons beeld, naar Onze gelijkenis; en laten zij heersen over de vissen van de zee, over de vogels in de lucht, over het vee, over heel de aarde en over al de kruipende dieren die over de aarde kruipen!

☞ Matt. 5:13-16 bent het zout van de aarde; maar als het zout zijn smaak verloren heeft, waarmee zal het gezouten worden? Het deugt nergens meer voor dan om weggeworpen en door de mensen vertrapt te worden. U bent het licht van de wereld. Een stad die boven op een berg ligt, kan niet verborgen zijn. En ook steekt men geen lamp aan en zet die onder de korenmaat, maar op de standaard, en hij schijnt voor allen die in het huis zijn. Laat uw licht zo schijnen voor de mensen, dat zij uw goede werken zien en uw Vader, Die in de hemelen is, verheerlijken.

Het doel voor mijn bestaan hier op aarde is dat ik de werken doe die God Almachtig voorbereid heeft (Ef. 2:10). Dààr zal ik op 'beoordeeld' worden als ik voor Gods aangezicht sta nadat ik mijn aardse tent heb afgedaan (II Kor. 5:1), dat is dat mijn lichaam van vlees en bloed gestorven is.

Dàn zal God Almachtig mij vragen wat ik gedaan heb met het geloof ik dat ik van Hem gekregen heb. (II Kor. 5:10). Let wel!: de wedergeboren Christen heeft tweemaal verantwoording af te leggen naar God Almachtig.

De eerste keer heeft te maken met mijn keuze of ik Jezus Christus aangenomen heb of dat ik Hem afgewezen heb. Deze keuze bepaalt of ik mij voor de toekomst in Zijn nabijheid mag weten of dat ik mijzelf een 'helse fase' heb gecreëerd waar ik lange tijd in zal blijven zitten.

Als ik schrijf dat ik een wedergeboren Christen ben, hoef ik mij voor die eerste keuze geen zorgen te maken. God Almachtig heeft dit al bepaald vóórdat ik in dit lichaam van vlees en bloed op deze aarde kwam. (Bijvoorbeeld Rom. 8:28, 30, Rom. 9:24, maar dit staat op nog veel meer plaatsen in de Bijbel)

De tweede keer is echter wél van groot belang voor mij. En dat is de verantwoording die ik genomen heb voor mijn Christen zijn. Wat heb ik met het geloof gedaan dat God Almachtig mij gegeven heeft? (II Kor. 5:10)

Over die vraag spreekt Jezus Christus in de vier Evangeliën geregeld. Neem bijvoorbeeld de gelijkenis over de talenten (Matt. 25) of de ponden (Luk. 19). Ik geloof dat dit alles te maken heeft met de verantwoordelijkheid die ik krijg als ik straks met Jezus Christus zal regeren (II Tim. 2:12, I Petr. 2:9, Openb. 20:4, 6, Openb. 22:5)

Openb. 20:4-6 En ik zag tronen, en zij gingen daarop zitten, en het oordeel werd hun gegeven. En ik zag de zielen van hen die onthoofd waren om het getuigenis van Jezus en om het Woord van God, en die het beest en zijn beeld niet hadden aanbeden, en die het merkteken niet ontvangen hadden op hun voorhoofd en op hun hand.

En zij leefden en gingen als koningen regeren met Christus, duizend jaar lang.

Maar de overigen van de doden werden niet weer levend, totdat de duizend jaar tot een einde gekomen waren.

Dit is de eerste opstanding. Zalig en heilig is hij die deelheeft aan de eerste opstanding.

Ef. 2:10 Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus om goede werken te doen, die God van tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen.

II Kor. 5:1 Wij weten immers dat, wanneer ons aardse huis, deze tent, afgebroken wordt, wij een gebouw van God hebben, een huis niet met handen gemaakt, maar eeuwig in de hemelen.

II Kor. 5:10 Want wij moeten allen voor de rechterstoel van Christus openbaar worden, opdat ieder vergelding ontvangt voor wat hij door middel van zijn lichaam gedaan heeft, hetzij goed, hetzij kwaad.

Rom. 8:28 En wij weten dat voor hen die God liefhebben, alle dingen meewerken ten goede, voor hen namelijk die overeenkomstig Zijn voornemen geroepen zijn.

Rom. 8:30 En hen die Hij er van tevoren toe bestemd heeft, die heeft Hij ook geroepen, en hen die Hij geroepen heeft, die heeft Hij ook gerechtvaardigd, en hen die Hij gerechtvaardigd heeft, die heeft Hij ook verheerlijkt.

Rom. 9:24 Hen heeft Hij ook geroepen, namelijk ons, niet alleen uit de Joden, maar ook uit de heidenen.

II Kor. 5:10 Want wij moeten allen voor de rechterstoel van Christus openbaar worden, opdat ieder vergelding ontvangt voor wat hij door middel van zijn lichaam gedaan heeft, hetzij goed, hetzij kwaad.

II Tim. 2:12 Als wij volharden, zullen wij ook met Hem regeren. Als wij Hem verloochenen, zal Hij ons ook verloochenen.

Over hen heeft de tweede dood geen macht, maar zij zullen priesters van God en van Christus zijn, en zij zullen met Hem als koningen regeren, duizend jaar lang.

Openb. 22:5 En daar zal geen nacht zijn, en zij hebben geen lamp en ook geen zonlicht nodig, want de Heere God verlicht hen. En zij zullen als koningen regeren in alle eeuwigheid.

-----,-----

Als Paulus in I Kor. 4:3 en volgende schrijft dat het voor hem zeer weinig betekent wat een ander over hem denkt of zegt, dan schrijft Paulus deze woorden niet uit arrogantie of uit desinteresse. Paulus schrijft deze woorden, omdat hij zich heel goed bewust is waarom hij hier op aarde is, waar hij vandaan komt en aan Wie hij verantwoording heeft af te leggen.

Paulus weet dat hij weet dat hij zeker weet, dat zijn rechtvaardiging **niet** komt uit hoe mensen over hem denken en/of spreken. Rechtvaardiging komt uit geloof en niet anders. (Rom. 3:20, 22)

-----,-----

In de eerste 5 verzen van dit hoofdstuk zegt Paulus dus dat hij een dienaar van God Almachtige **in** Jezus Christus is; dat hij betrouwbaar is en zijn leven hier op aarde beoordeeld wordt door God alleen. Het Koninkrijk van God is zijn 'thuisland'. Die wetenschap is voor hem (en voor mij) de reden dat ik niemand of niets te veroordelen heb.

Ik kàn met de beste wil van de wereld ook niemand be- en veroordelen, omdat ik niet weet wat er in iemands binnenste is. Dat geldt zowel voor de 'vrome' mens als de 'goddeloze' mens. Van beiden weet ik niet wat de werkelijke diepe beweegredenen zijn. En het is ook niet aan mij. Het is aan God Almachtige Hij brengt alles eens aan het licht. (Luk. 12:3)

Als ik dat bovenstaande schrijf, dan denk ik aan dat stukje wat Sadhoe Sundar Singh schrijft in zijn boekje 'en hij zag de hemel'. Over die mens nadat hij op aarde gestorven was de hemel binnenkomt, en dat iedereen die daar aanwezig is hem ziet hoe hij werkelijk is. Al zijn zonden zijn openbaar. Hij staat daar geheel naakt. Als die mens dan niet weet (of heeft willen weten) dat Jezus Christus zijn zonden heeft afgewassen, door naar deze aarde te komen, om voor hem te lijden, te sterven en om voor hem op te staan uit de dood, dan zal deze mens zich heel onbehaaglijk voelen. Hij zal zich bekeken voelen en zich 'dood' schamen voor alles wat aan en in hem te zien is.

I Petr. 2:9 Maar u bent een uitverkoren geslacht een koninklijk priesterschap, een heilig volk, een volk dat God Zich tot Zijn eigendom maakte; opdat u de deugden zou verkondigen van Hem Die u uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht,

I Kor. 4:3 Maar het betekent zeer weinig voor mij dat ik door u beoordeeld word of door enig menselijk oordeel. Ja, ik beoordeel ook mijzelf niet.

Rom. 3:20-22 Daarom zal uit werken van de wet geen vlees voor Hem gerechtvaardigd worden. Door de wet is immers kennis van zonde. Maar nu is zonder de wet gerechtigheid van God geopenbaard, waarvan door de Wet en de Profeten is getuigd: namelijk gerechtigheid van God door het geloof in Jezus Christus, tot allen en over allen die geloven, want er is geen onderscheid.

Luk. 12:3 Daarom, al wat u in het duister gezegd hebt, zal in het licht gehoord worden en wat u in de binnenkamers in iemands oor gesproken hebt, zal op de daken gepredikt worden.

Deze schaamte kan zelfs zó groot zijn dat hij probeert weg te vluchten. Weg van dat hemelse Licht. Hij rent weg de duisternis in en zoekt zijn toevlucht in de duisternis, in de hel. (Sadhoe Soendar Singh - Hij zag de hemel - pag. 74 en 75)

Moraal van het verhaal: Jezus Christus veroordeelt de mens niet. De mens veroordeelt zichzelf door weg te rennen naar de duisternis. (Joh. 3:17, Joh. 12:47)

-----,..-----

De Amerikaanse voorganger Rob Bell schrijft in zijn boek *'liefde overwint'* dat het voor christenen vaak zo eenvoudig is om mensen die niet geloven te veroordelen, vanuit de overtuiging dat zij aan de goede kant van de lijn staan, en de mensen die niet geloven staan aan de verkeerde kant van de lijn. Als dat mijn uitgangspunt is om niet-gelovigen aan te spreken, dan zal die mens alleen verder van God Almachtig weg gevoerd worden. Mijn getuigenis is dan geen getuigenis van liefde, maar een getuigenis van zelfrechtvaardiging en hoogmoed.

Wedergeboren Christenen hebben geen voorsprong op anders denkenden. Wedergeboren Christenen staan niet aan de goede kant van de lijn en de anders denkenden aan de verkeerde kant van de lijn. En weet je waarom niet?

Omdat God Almachtig mij het geloof als een **cadeau gegeven heeft**. Ik heb daar helemaal niets voor hoeven te doen. God heeft al ver vóórdat ik geboren werd op deze aarde, al bepaald dat ik het geloof zou ontvangen. En God heeft daar een reden voor. Die reden ligt er echter absoluut niet in dat ik zo goed ben, dat ik nooit zondig, dat ik *'recht'* heb op het eeuwige leven. Niets van dat alles.

Paulus zegt in Ef. 2:8-9 dat ik als wedergeboren Christen niets heb om op te roemen. En als ik niets heb om op te roemen heb ik ook niets om anders denkenden te veroordelen. Zo simpel is dat. Dat zegt Paulus hier ook in de verzen 6 en 7 van dit Bijbelhoofdstuk.

-----,..-----

Dat het bovenstaande een moeilijke les is (óók voor veel wedergeboren Christenen) blijkt wel uit de wijze waarop Paulus schrijft aan en over de gemeente van Korinthe. In de gemeente van Korinthe komt deze veroordeling wél voor, en in deze gemeente zijn er dus schijnbaar mensen die zich anders en beter voelen dan anderen.

☞ Joh. 3:17 Want God heeft Zijn Zoon niet in de wereld gezonden opdat Hij de wereld zou veroordelen, maar opdat de wereld door Hem behouden zou worden.

☞ Joh. 12:47 En als iemand Mijn woorden hoort en niet gelooft, veroordeel Ik hem niet, want Ik ben niet gekomen om de wereld te veroordelen, maar om de wereld zalig te maken.

☞ Ef. 2:8-9 Want uit genade bent u zalig geworden, door het geloof, en dat niet uit u, het is de gave van God; niet uit werken, opdat niemand zou roemen.

Ik zeg het nog een keer: Wie weet wat er in een ander mens omgaat? Wie weet wat de diepe beweegredenen van een ander zijn? Kan ik aan de buitenkant zien wat er aan de binnenkant van een mens leeft? Is dat niet alleen aan God Almachtig weggelegd?

Als Paulus dit aan de gemeente van Korinthe schrijft, bedoelt hij dit dan ook niet voor alle wedergeboren Christenen? Ook die mensen die vandaag de dag leven? Zijn deze woorden niet als een spiegel voor mij? Hoe sta ik hierin? Vind ik ook dat ik gered ben, en vanuit die hoedanigheid een niet gelovige toespreek? Of is liefde en mededogen voor het welzijn van die ander mijn doel?

Als ik als wedergeboren Christen een hemelburger ben, dan zal ik ook de karaktereigenschappen van een hemelburger hebben. (Matt. 5:1-12) Als hemelburger heb ik helemaal niets te roemen op:

- wat ik heb gedaan of niet heb gedaan;
- wat ik doe of niet doe;
- wat ik meen te hebben of niet heb;
- wat ik gegeven heb of niet gegeven heb;
- wat ik gezegd heb of wat ik niet gezegd heb;
- wat ik beleden heb of wat ik niet beleden heb.

Het enige waar ik als wedergeboren Christen op kan en mag roemen is het Evangelie van Jezus Christus en dat Hij voor mij gekruisigd en gestorven is. Daar heb ik helemaal niets aan toe te voegen of van af te halen. **Dàt** heet Genade. Iets ontvangen hebben, wat je totaal niet verdiend hebt.

-----,-----

Paulus beschrijft in de verzen 9 tot en met 16 welke omstandigheden hij heeft meegemaakt.

Als ik het boek '*het dwaze van God*' lees van Nick Ripken ^{zeer aan te bevelen} dan weet ik dat het in onze tijd niet veel beter is dan in de tijd van Paulus, of in welke tijd dan ook!. Ook vandaag de dag leven (sommige) wedergeboren Christenen in de meest ontorende en verschrikkelijke omstandigheden. Honger, geweld, intimidatie, martelingen tot de dood er op volgt, zijn voor veel wedergeboren Christenen in de wereld van vandaag de '*normaalste*' dagelijkse omstandigheden.

Wat was ik geschokt door een uitspraak van een Chinees in het boek dat ik net noemde: '*jullie gaan drie tot vier jaar naar een Bijbelschool. Die Bijbelschool van jullie is hetzelfde als de drie tot vier jaar dat wij in de gevangenis zitten om ons geloof*'.
'

Ongelooflijk dat deze Chinees (en velen met hem) een gevangenisstraf met alle ontberingen van dien, een Bijbelschool noemt, die je doorlopen moet hebben.

Maar tóch.....

Paulus beroemt zich nergens op zijn omstandigheden. Ook al heeft hij honger en dorst. Ook al wordt hij in elkaar geslagen of bijna vermoord. Ook al wordt hij gemarteld en met woorden veracht en uitgespuwd. Paulus beroemt zich daar niet op. Niet in goede omstandigheden en niet in slechte omstandigheden. Er is maar één grond voor roemen en die grond is God Almachtig **in** Jezus Christus.

Laat mijn mond dan ook alleen gevuld zijn met lof en eer voor God Almachtig **in** Jezus Christus, door wie en in wie alles gemaakt is dat gemaakt is. (Joh. 1:3). Het Koninkrijk van God Almachtig bestaat niet in woorden, maar in kracht (I Kor. 4:20). Het Koninkrijk van God is geen wereldse aangelegenheid, net zomin als dat mijn geest een wereldse geest is.

Laat ik alsjeblieft het grote Plan van God Almachtig niet vergeten en niet uit het oog verliezen. En dat Plan is dat God de redding van de **hele** mensheid op het oog heeft. Halleluja.

Iedere mond zal **eens** belijden dat Jezus Christus Heer der Heerscharen is. En elke knie zal zich **eens** buigen voor Jezus Christus. En dat geldt voor **alle** mensen die in de hemel zijn, die op de aarde zijn, en die onder de aarde zijn. (Fil. 2:10-11)

Laat ik Hem daarom eren en lofprijzen. Laat ik net als Paulus een navolger zijn van Die grote Heer (I Kor. 11:1). Laat ik mij niet bezondigen om Die grote God ter verantwoording te roepen omdat Die grote God de dingen niet doet zoals ik dat misschien wil of verwacht.

God Almachtig **in** Jezus Christus is soeverein en Hij is in- control.

📖 Joh. 1:3 Alle dingen zijn door het Woord gemaakt, en zonder dit Woord is geen ding gemaakt dat gemaakt is.

📖 I Kor. 4:20 Want het Koninkrijk van God bestaat niet in woorden, maar in kracht

📖 Fil. 2:10-11 opdat in de Naam van Jezus zich zou buigen elke knie van hen die in de hemel, en die op de aarde, en die onder de aarde zijn, en elke tong zou belijden dat Jezus Christus de Heere is, tot heerlijkheid van God de Vader.

📖 I Kor. 11:1 Wees navolgers van mij, zoals ik navolger van Christus ben.

I Korinthe

Hoofdstuk 5

Zedeloosheid in de gemeente

Weer een aanwijzing voor de gemeente:

Paulus roert hier de zedeloosheid in de gemeente aan. Maar dat niet alleen, hij heeft het hier over allerlei kwaad die mensen doen in de gemeente. Van ontucht plegerij tot hebzucht, van diefstal tot afgodendienaars, van lasteraar tot dronkaard.

Schijnbaar kwamen al die zaken voor in de gemeente van Korinthe. En ik ben ervan overtuigd dat al deze zaken ook voorkomen in de huidige gemeenten en kerken. Kijk alleen maar wat er op het gebied van seksueel misbruik de laatste jaren naar buiten is gekomen. En ik ben ervan overtuigd dat het hier niet alleen de Rooms-katholieke kerk aangaat!

Bevreemdt mij dit?

Eigenlijk niet. Want is de gemeente, de kerk, niet een afspiegeling van de maatschappij? Gebeuren die dingen die in de maatschappij gebeuren niet ook in de gemeente?

Is dit dan goed? Moet ik dit allemaal maar accepteren?

Absoluut niet. Paulus is stellig in deze zaken en zegt dat de oprechte Christen niet eens moet omgaan met deze mensen. Paulus doet hier de oproep om deze kwaaddoeners uit de gemeente te verwijderen.

Gaat dit dan niet in tegen wat Jezus Christus Zelf gezegd heeft in Matt. 18:22-23 dat ik mijn naaste moet vergeven. Niet zeven maal, maar zeven maal zeven maal zeventig maal? Hoe kan het dan dat de woorden van Paulus hier zo onvergevingsgezind klinken?

-----...-----

In Matt. 18:15-20 spreekt Jezus Christus Zelf over hoe ik moet omgaan (of hoe de leidinggevenden in een gemeente moeten omgaan) met mensen die zondigen in de gemeente. En even verder in dat zelfde aangehaalde hoofdstuk spreekt Jezus Christus over het vergeven.

📖 Matt. 18:22-23 Toen kwam Petrus naar Hem toe en zei: Heere, hoeveel keer zal mijn broeder tegen mij zondigen en ik hem vergeven? Tot zevenmaal toe? Jezus zei tegen hem: Ik zeg u: niet tot zevenmaal, maar tot zeventig maal zevenmaal.

📖 Matt. 18:15-20 Maar als uw broeder tegen u gezondigd heeft, ga naar hem toe en wijs hem terecht tussen u en hem alleen; als hij naar u luistert, hebt u uw broeder gewonnen. Maar als hij niet naar u luistert, neem er dan nog een of twee met u mee, opdat in de mond van twee of drie getuigen elk woord vaststaat. Als hij niet naar hen luistert, zeg het dan tegen de gemeente. En als hij ook niet naar de gemeente luistert, laat hij dan voor u als de heiden en de tollenaar zijn. Voorwaar, Ik zeg u: Alles wat u op de aarde bindt, zal in de hemel gebonden zijn; en alles wat u op de aarde ontbindt, zal in de hemel ontbonden zijn. Verder zeg Ik u dat, als twee van u op de aarde iets, wat dan ook, een-stemmig verlangen, het hun ten deel zal vallen van Mijn Vader, Die in de hemelen is. Want waar twee of drie in Mijn Naam bijeengekomen zijn, daar ben Ik in hun midden.

Is er dan een verschil tussen de woorden die Paulus schrijft en de woorden die Jezus Christus uitspreekt?

Ik geloof het niet. Als ik de woorden van Jezus Christus goed bekijk, dan spreekt Hij over de omgang met mijn naaste, met mijn broeder. Individueel dus. Petrus zegt: Hoeveel keer zal ik **mijn** broeder vergeven? Jezus Christus begint met de woorden: *'als uw broeder tegen u gezondigd heeft'* Paulus heeft het hier over de gemeente. En hij zegt dat een kwaaddoener in de gemeente veel schade kan berokkenen. Hij vergelijkt een kwaaddoener met zuurdeeg. Hoeveel zuurdeeg heb ik nodig om het hele deeg zuur te maken? Dat hoeft maar een heel klein beetje te zijn.

Ik ken dat in het gezegde: *'Eén rotte appel in de mand, maakt het fruit te schand'*.

Jammer genoeg is dat de reden voor heel veel wetgeving in ons land. De snelheidsbekeuringen zijn ingevoerd omdat een aantal mensen zich niet aan de opgegeven snelheid kunnen/willen houden. De controles op juiste belastingaangiften zijn ingevoerd omdat een aantal mensen onjuiste aangiften deed. En ga zo maar door. Onze hele maatschappij is gericht op doen en controleren omdat er altijd mensen zijn die de wetten en voorschriften overtreden.

Daarom ben ik ervan overtuigd dat de woorden van Jezus Christus en van Paulus elkaar niet tegenspreken maar juist aanvullen. Van individueel naar collectief.

Van Paulus kan ik dit bijvoorbeeld ook lezen in de eerste brief aan de gemeente van Korinthe de hoofdstukken 12, 13 en 14. Hoofdstuk twaalf gaat over de individuele mens terwijl hoofdstuk veertien gaat over de individuele mens **in** de gemeente. Hoofdstuk dertien is daarin het scharnier, hoe je van individuele Christen, **alleen via de LIEFDE**, naar het collectief (de gemeente) kunt komen.

Als Paulus het in deze verzen van dit vijfde hoofdstuk heeft over de kwaaddoeners in de gemeente, dan heeft dit dus direct te maken met de hele gemeente.

Als er iemand is in de gemeente die een broeder of zuster dingen aanpraat die het Evangelie schade berokkent, of afbreuk doet aan het Evangelie, dan moet deze persoon verwijderd worden. Ja, Jezus Christus gebruikt zelfs woorden als met een molensteen om zijn nek in de zee geworpen worden. (Matt. 18:6)

📖 Matt. 18:6 Maar wie een van deze kleinen, die in Mij geloven, doet struikelen, het zou beter voor hem geweest zijn dat een molensteen aan zijn hals gehangen was en hij in de diepte van de zee gezonken was.

Als er echter werkelijke liefde in de gemeente is tussen broeders en zusters, dan zal de persoon die kwaad doet natuurlijk eerst apart genomen worden. Er zal met hem gesproken worden. En hem zal zeker de gelegenheid gegeven worden om zich te bekeren. Maar wat mij betreft heeft dat traject altijd een beginpunt en een eindpunt. Ik ben absoluut geen voorstander van het *'rondtuttelen'* met kwaaddoeners, om te zien of hij zich misschien zal gaan bekeren.

Als Jezus Christus met de rijke jongeman in gesprek gaat (Mark. 10:17-31), dat hij alles moet verkopen wat hij heeft om dan Jezus Christus te volgen, komt deze boodschap heel hard aan bij die jongeman. Hij was zeer bedroefd en ging weg omdat hij veel bezittingen had. Ik lees echter nergens in de Bijbel dat Jezus Christus een dag later (bijvoorbeeld) deze jongeman weer opzocht om er nog eens uitgebreid over te spreken. De woorden van Jezus Christus zijn kristalhelder.

Zo mag het van mij ook in de gemeente zijn.

Ik ken het spreekwoord dat slechte heelmeesters stinkende wonden maken. Als het dan gaat om het kwaad dat Paulus in dit hoofdstuk beschrijft, heeft het geen zin om met lieve woorden te spreken. Kwaad is kwaad en moet ook als zodanig benoemd worden. De emoties moeten dan maar even aan de kant gezet worden. Want het gaat hier over de geestelijke gezondheid van de gemeente als geheel.

Dus wanneer het kwaad dat Paulus hier beschrijft zich voordoet in de hedendaagse gemeente, dan moet ik de mensen die dit kwaad bedrijven apart nemen. Dan moet ik hen confronteren met wat zij gedaan hebben. En dan maak ik als het ware een *'behandelplan'* of een *'stappenplan'* om tot herstel, genezing, vergeving en verzoening te komen.

Dat *'behandel of stappenplan'* is aan tijd gebonden. Ik mag en moet een *'kwaaddoener'* de tijd geven om tot inzicht te komen. Maar deze tijd is niet onbegrensd.

De meeste vormen van kwaad hebben te maken met **de wil** van een mens. Het is een keuze, en die keuze op zich is heel eenvoudig: *'wil je per direct stoppen met kwaaddoen of wil je dit niet'*.

Als iemand in de gemeente een overspelige relatie heeft (ontucht), moet die relatie per direct gestopt worden. De vraag is echter of de persoon die de overspelige relatie heeft, dit wil of niet.

In dat *'behandel of stappenplan'* mogen ook andere voorwaarden en eisen staan beschreven, waar de *'kwaaddoener'* aan moet voldoen, om te laten zien dat hij het *'kwaad'* achter zich heeft gelaten.

Daarnaast moet ik niet bang zijn om het kwaad openlijk in de gemeente te bespreken. Dat maakt het mogelijk dat de hele gemeente om de *'kwaaddoener'* heen gaat staan, om voor hem te bidden, om hem te helpen tot andere inzichten te komen, maar ook en vooral om meer *'kwaad'* te voorkomen. De *'kwaaddoener'* mag en moet weten dat er op hem gelet wordt.

Als iemand zich werkelijk wil bekeren, dan heb ik hem of haar gewonnen. (Matt. 18:15). Als iemand zich niet wil bekeren en doorgaat met wat hij gedaan heeft, dan moet ik ook het lef hebben om hem uit de gemeente te zetten. Paulus geeft zo iemand over aan de satan tot verderf van het vlees, opdat de geest behouden blijft. (I Kor. 5:3-5)

Uit deze uitspraak van Paulus blijkt dus dat satan wel het lichaam van vlees en bloed van mij als mens kan *'bederven'*, maar dat hij van mijn geest af moet blijven. Mijn geest is van God Almachtig. Ik ben als mens geschapen naar het Beeld van God (Gen. 1:26). Omdat God Almachtig Geest is, ben ik ook geest. Alleen tijdens mijn leven hier op aarde krijg ik een lichaam van vlees en bloed, waar mijn geest in woont. Of misschien wel beter gezegd: waarin mijn geest als het ware *'gevangen'* zit.

Paulus schrijft dan ook over een *'aardse tent'* die afgelegd wordt wanneer ik als mens van vlees en bloed sterf op aarde (II Kor. 5:1).

Uit Job 1 en Job 2 lees ik dat satan (die als verwoester geschapen is om te verwoesten (Jes. 54:16)) niets uit zichzelf kan en mag beslissen. Voor al het werk dat satan op aarde wil doen moet hij toestemming vragen aan God Almachtig. (dit roept natuurlijk ook weer heel veel vragen op, maar daar ga ik nu niet op in)

-----,..-----

Als Paulus in dit hoofdstuk schrijft over het *'kwaaddoen'* en die diegene die kwaad doet, wil dat dan zeggen dat ik de *'kwaaddoener'* moet haten?

Absoluut niet. Ik ben ervan overtuigd dat het woord *'haten van de medemens'* niet in het Christelijke woordenboek voorkomt. Wedergeboren Christenen hebben niet het recht mensen te haten. **Het gedrag** dat mensen vertonen kan en mag ik wél haten.

-----,..-----

☞ Matt. 18:15 Maar als uw broeder tegen u gezondigd heeft, ga naar hem toe en wijs hem terecht tussen u en hem alleen; als hij naar u luistert, hebt u uw broeder gewonnen.

☞ I Kor. 5:3-5 Ik heb, hoewel afwezig met het lichaam, maar aanwezig met de geest, namelijk reeds besloten – alsof ik aanwezig was – om hem die dat zo gedaan heeft, in de Naam van onze Heere Jezus Christus, als u en mijn geest bijeengekomen zijn, in de kracht van onze Heere Jezus Christus, over te geven aan de satan, tot verderf van het vlees, opdat de geest behouden zal worden op de dag van de Heere Jezus.

☞ Gen. 1:26 En God zei: Laten Wij mensen maken naar Ons beeld, naar Onze gelijkenis; en laten zij heersen over de vissen van de zee, over de vogels in de lucht, over het vee, over heel de aarde en over al de kruipende dieren die over de aarde kruipen!

☞ II Kor. 5:1 Wij weten immers dat, wanneer ons aardse huis, deze tent, afgebroken wordt, wij een gebouw van God hebben, een huis niet met handen gemaakt, maar eeuwig in de hemelen

☞ Jes. 54:16 Zie, Ík heb de smid geschapen, die het kolenvuur aanblaast en wapentuig vervaardigt, geschikt voor zijn doel; en Ík heb de verwoester geschapen om te gronde te richten.

Ik heb in mijn leven veel met 'zware' zondaars van doen gehad. Mijn ervaring is echter, dat deze mensen hun daden niet doen omdat dit er al bij hen in zat, vanaf hun geboorte. Er zijn altijd redenen aan te voeren waarom iemand is geworden zoals hij is. Neem bijvoorbeeld het feit dat van alle daders van seksueel misbruik, tachtig procent van die daders zelf misbruikt is.

Moet ik daarmee dan het gedrag van seksueel misbruik goedkeuren?

Nee, natuurlijk niet. Maar de mens afwijzen en wegwerpen is niet aan mij. Of het nu 'kwaaddoeners' zijn of anders gelovenden, homoseksuelen, transgenders, abortusplegers, euthanasieplegers en noem maar op.

-----,-----

Ik vind persoonlijk dat heel veel gemeenten en kerken te lichtzinnig omgaan met het aanpakken van 'kwaad' in hun midden. Met de Bijbel in de hand bestaat er geen 'mantel der liefde' waarin 'kwaad' weggestopt kan worden. Die manier van werken werkt juist 'kwaad' in de hand.

Weest eerlijk en open en behandel het 'kwaad' zoals een chirurg omgaat met een gezwel. 'Kwaaddoen' moet je zo snel mogelijk bij de wortel beetpakken en verwijderen.

De zondaar die zich werkelijk **wil** bekeren zal het breed leggen in de gemeente eerder als een hulp bij zijn probleem zien, dan het openlijk aan de schandpaal nagelen.

Laat leidinggevenden niet het idee hebben dat zij alleen de problemen in een gemeente kunnen oplossen. Daar heb je alle gemeenteleden bij nodig. Iemand kan nooit in zijn eentje gemeente zijn. Gemeente ben je met elkaar.

Een voorbeeld hiervan lees ik in I Kor.6:4 als Paulus beschrijft hoe rechtsgeschillen in de gemeente opgelost kunnen worden. Namelijk door het oordeel over te laten aan mensen 'die niet van aanzien zijn'.

☞ I Kor. 6:4 Als u dus rechtszaken hebt over alledaagse dingen, stel dan hen aan die in de gemeente niet in aanzien zijn.

Maar waar vind ik een gemeente waar de liefde voor elkaar zó groot is, dat het bovenstaande goed zou kunnen functioneren? Zonder oordeel en veroordeling, maar alleen het welzijn op het oog hebbend van de 'kwaaddoener'.

-----,-----

In de begeleiding van mensen in de gemeente (pastorale zorg) moet er oog zijn voor de daders **en** de slachtoffers.

Sommige gedragingen zijn zo slecht (seksueel misbruik, overspel) dat directe actie vereist is, waarbij het zelfs noodzakelijk kan zijn dat iemand tijdelijk of voor langere tijd de toegang tot de gemeente ontzegd wordt. Maar dat betekent **niet** dat die persoon maar aan zijn lot over gelaten moet worden.

Ook **dan** kan er vanuit de gemeente een '*behandelplan*' opgesteld worden dat er op gericht moet zijn dat niets onbesproken blijft; dat er een weg van erkenning en vergeving uitgestippeld moet worden dat leidt tot verzoening.

Dat die weg lang en complex kan zijn, en dat die weg met veel emoties gepaard kan gaan is een feit. Maar bij ernstig '*kwaad*' hebben daders **én** slachtoffers hulp nodig, geestelijke bijstand om te komen tot het ultieme in Jezus Christus, en dat is erkenning, vergeving en verzoening.

Of dat altijd haalbaar is in dit leven op aarde weet ik niet, maar de oproep om ermee aan de slag is er wel degelijk.

Wat wél degelijk haalbaar is, is het duidelijk communiceren, vanuit liefde, het welzijn van daders **én** slachtoffers voor ogen te hebben, en vandaar uit ook heldere en duidelijke maatregelen treffen.

Het uitgangsprincipe is dat '*kwaad*' niet in de gemeente van Jezus Christus thuis hoort. Niet in de tijd van Paulus, toen hij deze brief aan de gemeente van Korinthe schreef, maar ook niet vandaag de dag in onze huidige gemeenten en kerken.

I Korinthe

Hoofdstuk 6

Rechtszaken tussen broeders

Nog een aanwijzing voor de gemeente:

Wereldse zaken horen in de wereld thuis. Geestelijke zaken horen in de Gemeente thuis. De wereld en de kerk/gemeente zijn twee onverenigbare entiteiten. En helemaal als het de Gemeente met hoofdletter 'G' betreft. Tenminste in God's ogen.

Satan probeert (overigens met succes) de wereld de Gemeente binnen te krijgen. Vandaar dat ik ook schreef dat de kerk of gemeente een afspiegeling van de maatschappij is. De wereldse maatschappij bedoel ik dan. God Almachtig heeft dit echter nooit zo bedoeld.

De vermenging van het geestelijke met het wereldse begon al in Gen. 6:2-4. 'Gods zonen' namen zich dochters van de mensen. En deze vermenging is sindsdien niet opgehouden met alle gevolgen van dien.

-----,-----

Tot nu toe heeft Paulus in de eerste brief aan de Korintiërs al meerdere aanwijzingen gegeven aan de gemeente, hoe deze zo zuiver mogelijk gehouden kan worden. Elke keer wijst Paulus hierbij weer op het verschil tussen het geestelijke en het wereldse.

- In hoofdstuk één schrijft Paulus over de verdeeldheid binnen de gemeente en scheuringen die daaruit ontstaan;
- In hoofdstuk drie gaat Paulus nog dieper in op het thema 'verdeeldheid';
- In hoofdstuk vijf schrijft Paulus over 'kwaaddoeners' in de gemeente en hun gedrag en wat dit voor gevolgen kan hebben voor de hele gemeente.

En nu, in dit zesde hoofdstuk beschrijft Paulus weer zo een thema dat belangrijk is voor de zuiverheid van de gemeente. Namelijk rechtszaken tussen broeders.

-----,-----

Gen. 6:2-4 dat Gods zonen de dochters van de mensen zagen dat zij mooi waren, en zij namen zich vrouwen uit allen die zij uitgekozen hadden. In die dagen, en ook daarna, waren er reuzen op de aarde, toen Gods zonen bij de dochters van de mensen waren gekomen en die kinderen voor hen baarden; dit zijn de geweldenaars van oude tijden af, mannen van naam.

Eigenlijk zou het zo logisch moeten zijn dat meningsverschillen binnen de gemeente door de gemeente zelf opgelost zouden moeten worden. Want, als ik er voor kies om voor een bepaalde voetbalclub te voetballen, speel ik niet tegelijkertijd bij een concurrerende club. En werk ik voor een bedrijf, dan ga ik niet tegelijkertijd werken voor de concurrent. Want zoals Jezus Christus het noemt in Matt. 6:24 ik kan maar één heer tegelijk dienen. Dat geldt niet alleen in het geestelijke, maar ook in het wereldse.

📖 Matt. 6:24 Niemand kan twee heren dienen, want of hij zal de één haten en de ander liefhebben, of hij zal zich aan de één hechten en de ander minachten. U kunt niet God dienen en de mammon.

Toch zijn er genoeg (wedergeboren) Christenen die daar zo hun eigen mening over hebben en vinden dat je best '*het goede*' uit de wereld kunt gebruiken **in** het geestelijke. Ik bestrijd dat.

Paulus noemt hier het voorbeeld van twee broeders in de gemeente die een meningsverschil hebben. En wat doen zij? Zij schakelen een wereldse rechter in om hun gelijk te halen tegenover elkaar.

Dat kan niet en dat zou niet mogen kunnen. Paulus geeft daarom ook duidelijk aan dat er in de gemeente genoeg mensen zijn, die onder leiding van de Heilige Geest uitspraken in rechtsgeschillen zouden kunnen doen. Deze mensen hoeven daarvoor helemaal niet geleerd of rijk te zijn. Paulus noemt bij voorkeur mensen die niet van aanzien zijn.

Wat zou het prachtig zijn dat dit zo in de praktijk zou kunnen werken. Wanneer iedereen in de gemeente geschikt zou zijn en bereid zou zijn om over meningsverschillen tussen broeders recht te spreken.

In mijn ogen kan zo iets alleen wanneer de gemeente werkelijk een gemeente van God Almachtig **in** Jezus Christus is, in al zijn geledingen. Dat betekent dat iedere broeder en zuster gelijkwaardig is. Of ik nu geleerd ben of niet geleerd ben. Of ik nu status heb of geen status heb. Of ik nu rijk ben of arm. Of ik nu voorganger ben of de toiletten schoonmaak in de gemeente.

Let wel! Ik zeg niet dat iedere broeder en zuster gelijk is aan elkaar. Dat is heel iets anders en ik geloof ook niet God Almachtig de mensen allemaal als gelijk heeft geschapen. Maar gelijkwaardigheid wil zeggen dat er geen onderscheid op basis van geloof, status, ras, geleerdheid en noem maar op mag zijn.

In de Gemeente van Jezus Christus moet en zal de liefde altijd de boventoon voeren. Dan moet er ruimte voor correctie mogelijk zijn, zonder dat dit direct als kritiek wordt opgevat. Dan achten broeders en zusters elkaar allemaal hoger dan zichzelf, en dat niet alleen in woorden, maar ook in daden.

Ik wijs er in dit kader nogmaals graag op welke beschrijving Jezus Christus geeft van de inwoners van het Koninkrijk van God Almachtig uit Matt. 5:1-12 wat ik ken als de zaligsprekingen uit de Bergrede. Dat is altijd mijn leidraad als het gaat over de omgang van broeders en zusters met elkaar en met anderen.

Als broeders en zusters zó met elkaar om zouden gaan, dan zou er helemaal geen verlangen zijn, om eventuele rechtsgeschillen (als die al zouden voorkomen!) aan een wereldse rechter voor te leggen.

Jezus Christus is immers het Hoofd van de Gemeente? En is in het verhaal van Mozes, hoe hij met de rechtshandhaving over het volk Israël omging, niet een blauwdruk gegeven hoe dit in de gemeente van Jezus Christus zou kunnen en moeten functioneren? (Ex. 18:13-27)

Het feit echter dat broeders en zusters die een rechtsverschil tegen elkaar hebben, en dit voorleggen aan een wereldse rechter, betekent ten diepste dat broeders en zusters in de gemeente (waaronder ook de leidinggevenden in de gemeente) gewoonweg niet vertrouwd worden. En dat is ernstig. Zeer ernstig.

-----...-----

Dit onderwerp doet mij ook heel erg denken aan hoe de wedergeboren Christenen vaak omgaan met de medische wereld. Ook daar zie ik, dat wanneer mensen ziek worden of een kwaal hebben, zij gelijk naar de dokter rennen. En als die dokter zegt dat ze naar het ziekenhuis moeten, dan doen ze dat zonder zich af te vragen wat hun Fabrikant daarvan zegt. God Almachtig is mijn Maker. Hij weet als geen ander wat er met mij aan de hand is en hoe dit genezen moet worden.

In *mijn mijmeringen* bij al de Bijbelboeken, geef ik aan dat er maar twee mogelijkheden zijn. Of ik val onder de heerschappij van God Almachtig **in** Jezus Christus óf ik val onder de heerschappij van satan. Matt. 6:24. Andere opties zijn er niet. Want ik kan niet levend en tegelijk dood zijn. Ik kan ook niet in het zonlicht wandelen én tegelijk in de duisternis. Zo kun ik ook niet onder de heerschappij van God Almachtig vallen en tegelijkertijd onder de heerschappij van satan. Waarbij ik al veel vaker heb geschreven dat een mens '*standaard*' onder de heerschappij van satan valt omdat de mens gezondigd heeft. Ieder mens heeft gezondigd.

Alleen door het openlijk aannemen van Jezus Christus kom ik (weer) onder de heerschappij van God Almachtig, en zal dus de heerschappij die satan over mij als mens heeft beëindigd worden.

☞ Matt. 6:24 Niemand kan twee heren dienen, want of hij zal de één haten en de ander liefhebben, of hij zal zich aan de één hechten en de ander minachten. U kunt niet God dienen en de mammon.

De meeste ongelovige mensen denken daar nooit bij na als het gaat om rechtsverschillen of dat het gaat om de huisarts of specialist. De meeste mensen zullen ook de kriegels krijgen, wanneer ik hen vertel dat zij standaard onder de heerschappij van satan vallen. Zij willen helemaal niets met satan te maken hebben, omdat ieder mens weet dat satan voor slecht staat, voor kwaad, misère, ellende en dood.

Maar zo is het ook met rechtsgeschillen in de gemeente. De meeste wedergeboren Christenen denken er helemaal niet bij na om hun rechtsgeschil **in** de gemeente op te laten lossen. Het is al zó gewoon dat je voor rechtsgeschillen naar een advocaat gaat, en uiteindelijk de rechter laat beslissen.

Maar wat nu wanneer de huisarts waar ik heen gaat, of de specialist, of wat nu wanneer de advocaat waar ik heen ga, of de rechter die jouw rechtsgeschil moet slechten **GEEN** Christen is?

Uit het bovenstaande wéét ik dus dat wanneer ik **niet** bij God Almachtig **in** Jezus Christus hoor, ik automatisch onder de heerschappij van satan val. Dan zou dus een wedergeboren Christen aan iemand die onder de heerschappij van satan valt, zijn rechtszaak voorleggen? Dan zou dus een wedergeboren Christen, zijn leven en gezondheid aan een arts die onder de heerschappij van satan valt, geven?

Wat zou daar het resultaat van zijn?

Ben ik dan tegen de rechtsstaat? Ben ik dan tegen de medische wereld?

Absoluut niet. Waar ik tegen ben, is dat satan heel veel wedergeboren Christenen naïef maakt, die mensen niet meer laat denken, zodat zij automatische datgene doen wat in de maatschappij gebruikelijk is. Ik ben er tegen, dat wedergeboren Christenen niet **eerst** naar hun Maker en Fabrikant gaan, om dààr hun rechtsgeschil voor te leggen. Om dààr hun gezondheid en hun leven neer te leggen.

Als God Almachtig **in** Jezus Christus zegt dat ik naar een wereldse huisarts of specialist moet gaan, dan kan ik daar veilig naar toe gaan omdat satan dan gebonden is in de Naam van Jezus Christus. Jezus Christus kan dan door die arts heen werken zodat zijn gaven en talenten ten gunste van jou gekeerd zijn.

Wil ik als wedergeboren Christen zó in het Christelijke leven staan door God Almachtig **in** Jezus Christus altijd de eerste plaats te geven, door God te laten bepalen wat ik moet doen met mijn rechtsgeschillen of gezondheidszaken, dan moet ik wél de stem van God Almachtig kunnen en willen verstaan.

📖 I Kor. 6:7 Dan is er al volledig sprake van verlies onder u, dat u onder elkaar rechtszaken hebt. Waarom lijdt u niet liever onrecht? Waarom laat u zich niet liever benadelen?

Dan moet ik daar ook wel mijn tijd voor vrijmaken. Niet alleen om mijn vragen en wensen naar God toe te brengen, maar ook om te wachten op een antwoord. Dan moet ik elk antwoord durven accepteren van God Almachtig. Dat kan een 'JA' zijn, maar ook een 'NEE'. Dat kan betekenen dat ik misschien mijn ongelijk moet toegeven in een rechtsgeschil. Dat kan ook betekenen dat ik misschien niet naar een huisarts of een specialist moet gaan, omdat God vindt dat het mijn tijd is om naar Hem toe te komen. Jes. 57:1-2 Het BOEK.

Een wedergeboren Christen is een hemelburger. Een Wedergeboren Christen is als een ambassadeur in een 'vreemd' land, om zijn 'thuisland' te vertegenwoordigen. Of in gewoon Nederlands: Een ambassadeur is gestationeerd in de wereld om het Koninkrijk van God Almachtig te vertegenwoordigen.

Als ik als wedergeboren Christen mijn rechtsgeschillen **NIET** aan de Gemeente durf over te laten, dan is dat hetzelfde als een motie van wantrouwen. Enerzijds naar mijn broeders en zusters toe, anderzijds naar God Almachtig **in** Jezus Christus toe.

Als ik als wedergeboren Christen mijn gezondheidszaken **NIET** aan God Almachtig **in** Jezus Christus durf over te laten, dan is dat hetzelfde als een motie van wantrouwen naar God toe.

Maar wat nu als ik mijzelf wel een wedergeboren Christen noemt, maar geen lid bent van een denominatie? Ook dan, en juist te meer, is de stem van God Almachtig noodzakelijk om te bepalen wat je moet doen. Spr. 3:5-6

-----,-----

In Matt. 19:16-30 staat het verhaal van de rijke jongeman beschreven. Deze rijke jongeman kon Jezus Christus niet volgen omdat hij zijn vele bezittingen niet kon loslaten. Is dat ook niet precies de reden dat broeders en zusters in de gemeente elkaar niet vertrouwen om zich over rechtsgeschillen uit te spreken? Is het niet gewoon het 'gelijk hebben' tegenover het 'ongelijk' hebben en bang zijn om iets van mijn aardse bezittingen 'kwijt' te raken?

Paulus schrijft hier in I Kor. 6:7 dat het beter is om te lijden aan onrecht en om benadeeld te worden.

Dat is een heftige uitspraak. Wie heeft dat voor een ander over?

☞ Jes. 57:1-2 HET BOEK
Rechtvaardige mensen
verdwijnen, de vromen
sterven te vroeg, maar
niemand schijnt zich er iets
van aan te trekken of zich af
te vragen waarom dat
gebeurt. Niemand schijnt te
beseffen dat God hen weg-
neemt voordat de kwade
dagen komen Zij zullen in
vrede rusten, allen die in hun
leven de recht weg
bewandelen

☞ Spr. 3:5-6 Vertrouw op de
HEERE met heel je hart, en
steun op je eigen inzicht niet.
Ken Hem in al je wegen, dan
zal Hij je paden rechtmaken.

☞ I Kor. 6:7 Dan is er al
volledig sprake van verlies
onder u, dat u onder elkaar
rechtszaken hebt. Waarom
lijdt u niet liever onrecht?
Waarom laat u zich niet liever
benadelen?

Ik herinner mij een verhaal dat ik jaren geleden eens hoorde:

In de Koptische kerk in Egypte werd een ouderling beschuldigd van onzedelijke seksuele handelingen. De ouderling werd hierop ondervraagd maar hij kon zich niet verdedigen omdat er geen getuigen waren. De leiding van de Koptische kerk heeft daarom deze ouderling uit zijn ambt gezet.

Deze ex-ouderling liet zich echter niet uit de gemeente zetten en kwam elke zondag trouw in de diensten, en ging op het achterste bankje zitten. Meer dan vijftien jaar lang deed hij dit; niet klagende, niet morrende, stil in zijn eigen verdriet gekeerd.

Na meer dan vijftien jaar werd het vermeende slachtoffer ziek. Toen zij op haar sterfbed lag en de leidinggevenden van de gemeente bij zich riep, beleed zij dat zij het hele verhaal van het seksuele onzedelijke gedrag van die ex-ouderling verzonnen had, en dat die betreffende ouderling nooit iets verkeerd gedaan had.

Na meer dan vijftien jaar werd er recht gedaan door God Almachtig. Maar wat heeft deze ouderling veel moeten verdragen. De beschuldigingen, de bespottingen, de hoon en smaad over hem en zijn familie. En dat alles terwijl hij onschuldig was.

-----..-----

Ik geloof dat het onrecht en het lijden in de gemeente over het gedrag van broeders en zusters op dit terrein, tien keer harder aankomt als dat wanneer ik onrechtvaardig behandeld wordt door iemand buiten de gemeente. Juist omdat het vertrouwen zó geschaad wordt door iemand die ik volgens Gods Woord zou moeten vertrouwen.

Net als vele andere wedergeboren Christenen hebben Sonja en ik ook meerdere van deze verhalen.

- Broeders en zusters die je uit de brand helpt met het lenen van geld en die van de ene op de andere dag spoorloos verdwenen zijn;
- Broeders en zusters die schandelijke onwaarheden over andere broeders en zusters vertellen, omdat zij in de financiële problemen zijn gekomen. Of omdat zij zich in hun 'eer' voelen aangetast;
- De competitiestrijd tussen broeders en zuster wie 'méér' in de gemeente willen zijn en denken te moeten zijn;
- Leidinggevenden in de gemeente, die kostte wat het kost zichzelf schijnbaar in staat achten om over alle mogelijke zaken uitspraken te doen. Of het nu pastorale zaken zijn of onderwijszaken, of het nu economische zaken zijn of anderen.

Het is allemaal niet hoe Paulus het mij hier in dit hoofdstuk voorschrijft. Als het om de voorgangers en oudsten in de gemeente gaat:

- Broeders en zusters als gelijkwaardig te beschouwen;
- De niet aanzienlijken laten rechtspreken;
- Taken op een juiste wijze verdelen (met de bijbehorende verantwoordelijkheden) om zich zelf alleen te wijden aan de opdracht van God de Almachtige, onderwijs en gebed. (Hand. 6:4).

Hand. 6:4 Wij echter zullen volharden in het gebed en in de bediening van het Woord.

Voor iedereen die dit leest hoop ik dat deze woorden als een spiegel zullen zijn (inclusief mijzelf). Het gaat er niet om dat ik iemand wil veroordelen. Het is satan er gewoon alles aan gelegen om tweespalt en ruzie tussen broeders en zusters te veroorzaken. Wedergeboren Christenen dienen zich daartegen te wapenen. En dààr zijn de woorden van Paulus ook voor bedoeld.

Ga er maar aan staan.

-----...-----

Ik lees in de brief aan de gemeente van Korinthe een diepere beschrijving van hoe het Koninkrijk van God Almachtig er uit hoort te zien hier op aarde. Jezus Christus geeft in de zaligsprekingen van de Bergrede (Matt. 5:1-12) de karaktereigenschappen van de inwoners van het Koninkrijk van God Almachtig.

Ps. 14:1-3 Een psalm van David, voor de koorleider. De dwaas zegt in zijn hart: Er is geen God. Zij handelen verderfelijke, bedrijven gruwelijke daden; er is niemand die goeddoet. De HEERE heeft uit de hemel neergezien op de mensenkinderen, om te zien of er iemand verstandig was, iemand die God zocht. Zij allen zijn afgedwaald, tezamen zijn zij verdorven; er is niemand die goeddoet, zelfs niet één.

Paulus gaat hier verder op in door deze karaktereigenschappen toe te passen op de kerk of de gemeente van Jezus Christus hier op aarde. Het Koninkrijk van God Almachtig is namelijk hier op aarde!

Als wedergeboren Christenen werkelijk die karaktereigenschappen hebben die Jezus Christus opnoemt en beschrijft, dan hoeft Paulus deze aanwijzingen voor de gemeente helemaal niet te noemen. Jammer genoeg is het echter in veel gemeenten niet zo, omdat satan niet stil zit, en alles zal doen om te proberen de gemeente van Jezus Christus uit elkaar te drijven en kapot te maken. (zie bijvoorbeeld Openb. 12).

Rom. 3:10-12 Zoals geschreven staat: Er is niemand rechtvaardig, ook niet één, er is niemand die verstandig is, er is niemand die God zoekt. Allen zijn zij afgedwaald, samen zijn zij nutteloos geworden. Er is niemand die goed doet, er is er zelfs niet één.

-----...-----

Ik heb in *mijn mijmeringen* bij de verschillende Bijbelboeken veel vaker geschreven over het feit dat alle wereldbewoners zondaars zijn, en daarom niet meer in de tegenwoordigheid van God Almachtig kunnen komen. (Ps. 14:1-3, Rom. 3:10-12,). Of ik nu een gelovige ben of niet.

In mijn vergelijking tussen het Nederlandse Rechtssysteem en het Goddelijke Rechtssysteem (zie pag. 33-36) heb ik het bovenstaande uitgebreid uitgelegd. Daarin schreef ik dat bepalend voor de straf, de 'lijst met aanklachten' is die in het strafdossier zit, en wat daarin geschreven staat.

Dàt strafdossier bevat geen enkele aanklacht voor mij als wedergeboren Christen omdat ik Jezus Christus al die aanklachten heb laten 'uitgummen' (Kol. 2:13-14); doordat ik geloof dat God Almachtig **in** Jezus Christus naar deze wereld is gekomen om mij te verzoenen met Zichzelf door Zelf de straf op Zich te nemen die eigenlijk voor mij was bedoeld: de doodstraf. (Rom. 5:10-11)

Dàt is het Evangelie van Jezus Christus waar Paulus ook steeds weer over schrijft. Maar de 'kwaaddoeners' die Paulus in vers 10 benoemt zijn niet ver weg. Ik was zelf een 'kwaaddoener' voordat ik Jezus Christus had aangenomen, vuil en smerig en vol met zonden.

Maar Halleluja! In de opstanding van Jezus Christus uit de dood, ben ik ook met Hem opgestaan uit mijn smerige en vuile en zondige leven. Ik ben in en met Jezus Christus opgestaan in reine witte kleren en al mijn en ongerechtigheden zijn weggewassen door het bloed dat Jezus Christus aan het Kruis van Golgotha voor mij heeft laten vloeien, toen Hij de straf voor mij droeg. Dus: Ik ben schoongewassen, ik ben geheiligd, ik ben gerechtvaardigd in de Naam van Jezus Christus en door de Geest van God Almachtig.

Laat ik mijn dank en eer en glorie voor God Almachtig **in** Jezus Christus dan ook luidkeels uitspreken, en dat deze dankbaarheid dan ook zichtbaar wordt in mijn omgang met broeders en zusters in de gemeente van Jezus Christus. Ongeacht of ik op dezelfde wijze tegemoet getreden wordt of niet.

Het lichaam een tempel

Voor heel veel mensen en ook voor (wedergeboren) Christenen gaat Paulus nu schrijven over zaken die het persoonlijk leven aangaan. Zaken als: mijn lichaam, het huwelijk, echtscheiding.

Veel mensen ervaren de woorden die Paulus hierover schrijft als wettisch, Oudtestamentisch, niet meer van deze tijd en zeker niet Nieuwtestamentisch waar de Liefde allerlei (of alle) tekortkomingen van de mens bedekt.

De vraag is of Paulus het ook als zodanig bedoeld heeft.

☞ Kol. 2:13-14 En Hij heeft u, toen u dood was in de overtredingen en het onbesneden zijn van uw vlees, samen met Hem levend gemaakt door u al uw overtredingen te vergeven, en het handschrift dat tegen ons getuigde, uit te wissen. Dit hand-schrift was met zijn bepalingen tegen ons gericht, en Hij heeft dat uit het midden weggenomen door het aan het kruis te nagelen.

☞ Rom. 5:10-11 Want als wij, toen wij vijanden waren, met God verzoend zijn door de dood van Zijn Zoon, hoeveel te meer zullen wij, nu wij verzoend zijn, behouden worden door Zijn leven. En dit niet alleen, maar wij roemen ook in God, door onze Heere Jezus Christus, door Wie wij nu de verzoening ontvangen hebben.

Het eerste wat Paulus in deze verzen zegt is dat **alles** geoorloofd is, maar dat niet alle dingen **nuttig zijn**. En alhoewel alle dingen geoorloofd zijn moet ik mij niet onder de macht van die dingen brengen. Hier gaat het over in dit gedeelte (de verzen 12-20)

-----...-----

Heel veel dingen veranderen als ik ouder word. Zo vond ik het vroeger heerlijk om laat naar bed te gaan en om s'-morgens lekker uit te slapen. Tegenwoordig lukt mij het gewoon niet meer, hoe ik het ook probeer.

Vroeger vond ik het heerlijk om alcohol te nuttigen. Tegenwoordig vind ik een pilsje op zijn tijd, of een glaasje wijn, nog steeds lekker, maar merk ik gewoon in mijn lichaam direct dat ik iets gedronken heb. Ik heb het gevoel dat ik minder scherp en alert ben. Kortom ik voel me gewoon lekkerder als ik niet drink.

Is er iemand die mij alcohol verbiedt? Nee, ik ben er zelf achtergekomen. Het is voor mij geoorloofd, maar is het ook nuttig?

Ik ben een zogenaamde Bourgondiër. Dat betekent dat ik bijna al het voedsel overheerlijk vind. Toch heb ik (en krijg ik) steeds meer afkeer van varkensvlees bijvoorbeeld.

Is mij dit verboden te eten? Nee, absoluut niet. Maar nadat specialisten hadden ontdekt dat er in varkensvlees potentieel tweehonderd verschillende ziektekiemen kunnen voorkomen, besepte ik dat varkensvlees dus helemaal niet zo gezond is. Hetzelfde geldt voor andere vleessoorten en vissoorten.

Uit de praktijk heb ik leren begrijpen waarom God Almachtig bepaalde vlees en vissoorten verbood voor zijn volk Israël. Schaaldieren bijvoorbeeld uit de zee zijn alleseters. Zij eten ook kadavers en ontlasting van andere dieren. Zij worden daarom onrein genoemd evenals varkens. (Lev. 11).

Eet ik die dieren en vissoorten dan niet meer omdat het moet? Wordt het mij verboden? Nee, absoluut niet en af en toe eet ik wel varkensvlees en af en toe eet ik ook wel schaaldieren. Maar is het nuttig? Is het noodzakelijk? Nee.

Voor mij persoonlijk geldt dit voor veel meer dingen. Ik ben nooit een café bezoeker geweest, of een discobezoeker, of een bioscoopbezoeker, of een festivalbezoeker. Maar er zijn heel veel mensen die deze vorm van ontspanning koesteren.

Zijn deze dingen allemaal slecht? Absoluut niet.

Maar is het nuttig?

Want net als met het eten van varkensvlees of het eten van schelpdieren is er wel een risico aan verbonden. Ik kan er dus goed ziek van worden.

Is het ontspanning zoeken in cafés, disco's, bioscopen, evenementen dan slecht? Absoluut niet. Maar ik kan er wel makkelijker 'erge' dingen van oplopen. Van gehoorschade tot verleiding. Van teveel geld uitgeven tot..... noem maar op. Is het dan nuttig?

Sommige mensen houden van uitdagende sporten. Neem bijvoorbeeld het auto en motorracen. Is het door God Almachtig verboden om die sporten te beoefenen? Absoluut niet. Maar is het nuttig?

Hoeveel doden en gewonden vallen er per jaar door deze sporten? En dan heb ik het nog geen eens over al die vecht en actiesporten.

-----,-----

Als ik het bovenstaande zo lees en jij vindt dat jij het recht hebt om deze dingen (en vele andere dingen) te doen: be my quest.... Het is niet door God Almachtig verboden. Maar de vraag: is het nuttig?

Is het nuttig voor een wedergeboren Christen om dit te doen, te eten of te drinken? Is de wedergeboren Christen niet geroepen om zich te beijveren in de zaligsprekingen van Jezus Christus uit de Bergrede (Matt. 5:1-12).

Waar ligt mijn hart?

Hoeveel sportbeoefenaars hebben hun hele leven ingericht rondom de sport die zij beoefenen. Alles en iedereen moet daarvoor wijken.

Is dat niet wat Paulus bedoelt als hij zegt dat hij zich niet onder welke macht dan ook wil laten brengen? Eten en drinken kunnen een verslaving zijn. Sport kan een verslaving zijn. Ontspanning en vertier zoeken kan een verslaving zijn. Werk kan een verslaving zijn. Het is alsof ik niet anders meer kan. Ik wil misschien wel, maar ik kan niet anders. Kijk naar rookverslaving, drugsverslaving en andere vormen van verslaving.

Waarom zou ik die dingen opzoeken die in het in potentie in zich hebben om mij verslaafd te maken? Ben ik als wedergeboren Christen er dan niet van overtuigd, dat het leven dat ik heb door God Almachtig geschapen is om de goede werken te doen die God voorbereid heeft (Ef. 2:10), zoals de Pottenbakker de klei op zijn draaischijf draait totdat het de vorm heeft gekregen die de Pottenbakker voor ogen heeft? (Jer. 18:1-6)

☞ Matt. 5:1-12 Toen Jezus de menigte zag, ging Hij de berg op, en nadat Hij was gaan zitten, kwamen Zijn discipelen bij Hem. En Hij opende Zijn mond en onderwees hen. Hij zei:

Zalig zijn de armen van geest, want van hen is het Koninkrijk der hemelen.

Zalig zijn zij die treuren, want zij zullen vertroost worden.

Zalig zijn de zachtmoedigen, want zij zullen de aarde beërven.

Zalig zijn zij die honger en dorsten naar de gerechtigheid, want zij zullen verzadigd worden.

Zalig zijn de barmhartigen, want aan hen zal barmhartigheid bewezen worden.

Zalig zijn de reinen van hart, want zij zullen God zien.

Zalig zijn de vreedstichters, want zij zullen Gods kinderen genoemd worden.

Zalig zijn zij die vervolgd worden om de gerechtigheid, want van hen is het Koninkrijk der hemelen.

Zalig bent u als men u smaadt en vervolgt, en door te liegen allerlei kwaad tegen u spreekt, omwille van Mij. Verblijd en verheug u, want uw loon is groot in de hemelen, want zo hebben ze de profeten vervolgd die er vóór u geweest zijn.

☞ Ef. 2:10 Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus om goede werken te doen, die God van tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen.

Ik heb het niet alleen over mijn geest die al geschapen was voordat de aarde überhaupt gemaakt was. Ik heb het ook over het lichaam van vlees en bloed. Het lichaam is (ook) voor de Here en de Here is (ook) voor het lichaam.

Als Paulus in Gal. 2:20 schrijft dat ik met Jezus Christus gestorven ben, en met Hem ook weer opgestaan ben in een nieuw leven, zou dat dan ook niet voor mijn lichaam gelden? Kan het zo zijn dat mijn lichaam van vlees en bloed nog steeds naar dat 'oude' leven verlangt? En is dat dan niet hetzelfde als het dienen van twee heren? (Matt. 6:24)

-----,-----

Alle dingen die ik op deze wereld doe en nuttig zijn voor het lichaam van vlees en bloed. Maar **dat** zal allemaal verdwijnen op het moment dat ik mijn aardse tent afleg (II Kor. 5:1). Dus als ik sterf. **Dàn** zal ik letterlijk ervaren dat alle wereldse dingen er helemaal niet toe doen.

Alle dingen die ik doe en nutti zorgen er niet voor dat ik langer of korter leef. Mijn leven is namelijk in de hand van God Almachtig. Hij is mijn Maker en alleen Hij beslist wanneer mijn leven hier op aarde in dit lichaam van vlees en bloed ten einde is.

Alle dingen die ik doe en nuttig geven ook geen garantie voor een gezond en gelukkig leven. De verhalen zijn talloos van mensen die hun hele leven niet gerookt en gedronken hebben, die alleen maar 'gezond' bezig zijn geweest en toch ernstig ziek worden. Het is God Almachtig die beslist over mijn leven en mijn lichaam. Hij heeft mij immers gemaakt.

Natuurlijk teken ik hierbij direct aan dat roken en drinken en het mijzelf in gevaar brengen natuurlijk nooit bevorderlijk is voor het lichaam van vlees en bloed. Maar noch roken noch het drinken noch alle chemische stoffen die wij aan ons voedsel toevoegen noch het beoefenen van gevaarlijke sporten zal mijn leven in gevaar brengen als het niet Gods wil is.

Mijn lichaam van vlees en bloed is van God Almachtig. Het is niet van mij, het is niet van de wereld. Alleen God (en Hij alleen) bepaalt wat er met mijn lichaam van vlees en bloed gebeurt.

Moet satan niet eerst aan God Almachtig toestemming vragen voor wat welk leed hij de mens wil aanbrenge(n) (dat roept natuurlijk ook weer veel vragen op!)? (Job 1:12, Job 2:6). God Almachtig is soeverein. Hij heeft mij geschapen. Ik ben niet eens van mijzelf. Ik heb mij daarom ook volledig overgegeven aan God **in** Jezus Christus?

Jer. 18:1-6 Het woord dat van de HEERE gekomen is tot Jeremia: Sta op en daal af naar het huis van de pottenbakker. Daar zal Ik u Mijn woorden doen horen. Zo daalde ik af naar het huis van de pottenbakker. En zie, hij was op de draaischijven een werkstuk aan het maken. Mislukte de pot die hij aan het maken was met de klei in de hand van de pottenbakker, dan maakte hij daarvan weer een andere pot, zoals het in de ogen van de pottenbakker goed was om te maken. Toen kwam het woord van de HEERE tot mij: Zou Ik met u niet kunnen doen zoals deze pottenbakker, huis van Israël? spreekt de HEERE. Zie, zoals de klei in de hand van de pottenbakker, zo bent u in Mijn hand, huis van Israël.

Gal. 2:20 Ik ben met Christus gekruisigd; en niet meer ik leef, maar Christus leeft in mij; en voor zover ik nu in het vlees leef, leef ik door het geloof in de Zoon van God, Die mij heeft liefgehad en Zichzelf voor mij heeft overgegeven.

Matt. 6:24 Niemand kan twee heren dienen, want of hij zal de één haten en de ander liefhebben, of hij zal zich aan de één hechten en de ander minachten. U kunt niet God dienen en de mammon.

II Kor. 5:1 Wij weten immers dat, wanneer ons aardse huis, deze tent, afgebroken wordt, wij een gebouw van God hebben, een huis niet met handen gemaakt, maar eeuwig in de hemelen.

Job 1:12 De HEERE zei tegen de satan: Zie, alles wat hij heeft, is in uw hand; alleen naar hemzelf mag u uw hand niet uitsteken. En de satan ging weg van het aangezicht van de HEERE.

Waarom?

Omdat God Almachtig **in** Jezus Christus heeft bewezen een God van trouw en van Liefde te zijn, Die alleen het goede met mij voor heeft. (Deut. 32:6)

Betekent dit dat dan dat mij nooit iets zal overkomen?

God Almachtig is soeverein. Abraham werd enorm op de proef gesteld toen hij Izaäk moest offeren van God (Gen.22:2). Job werd enorm op de proef gesteld toen hij zijn kinderen kwijtraakte en al zijn bezittingen (Job 1:18-19). Maar Abraham, Izaäk, Job en vele anderen **behielden** hun leven.

Jezus Christus ging nog verder. Alles wat Abraham, Izaäk, Job en vele anderen onderging, gebeurde ook met Jezus Christus. Toch ging Jezus Christus nog een stap verder. Hij behield het leven **niet**. Omdat Hij wist dat Zijn leven God Almachtig toebehoorde en omdat Hij God vertrouwde dat er een enorme beloning voor Hem klaar lag als Hij stand hield. En zo gebeurde het ook.

-----,-----

Het Koninkrijk van God Almachtig is zo enorm verschillend van het wereldse leven. Als ik geen goed beeld heb van dat Koninkrijk van God Almachtig, heb ik ook niets om naar uit te zien. En heb ik ook niets om mijn wereldse leven mee te vergelijken.

Daarom zeg ik ook steeds dat wedergeboren Christenen ambassadeurs en eerstelingen zijn van het Koninkrijk van God Almachtig. En wat dat betekent, heb ik onder andere op pag. 52-57 beschreven.

Ik als wedergeboren Christen behoor alles te weten van het Koninkrijk waar ik vandaan kom, om alles wat ik ben en bezit in deze wereld, ten dienste te kunnen stellen aan dat Koninkrijk van God Almachtig. In Jezus Christus weet ik wat mij te wachten staat. Niet alleen geestelijk, maar ook lichamelijk. Jezus Christus is gestorven, maar Hij werd opgewekt door God Almachtig. Hij verscheen na Zijn opstanding aan Maria Magdalena, aan de Emmaüsgangers en aan de elf discipelen (Mark. 16:9-14) in een nieuw geestelijk lichaam (Joh. 20:17)

Ik als wedergeboren Christen hoeft niet onwetend te zijn over wat er met mij te gebeuren staat. Ik kan alles in de Bijbel vinden omdat Jezus Christus de Bijbel **is** (Joh. 1:1-5).

Ik lees in de Bijbel over mijn geest en mijn lichaam van vlees en bloed. Ik kan dit lezen in het leven van Jezus Christus.

Job 2:6 En de HEERE zei tegen de satan: Zie, hij is in uw hand, maar spaar zijn leven.

Deut. 32:6 Hij is de rots, Wiens werk volmaakt is, want al Zijn wegen zijn een en al recht. God is waarheid en geen onrecht; rechtvaardig en waarachtig is Hij.

Gen. 22:2 Hij zei: Neem toch uw zoon, uw enige, die u liefhebt, Izak, ga naar het land Moria, en offer hem daar als brandoffer op een van de bergen die Ik u noemen zal.

Job 1:18-19 Terwijl deze nog sprak, kwam er nog weer een ander en zei: Uw zonen en uw dochters waren aan het eten en wijn drinken in het huis van hun broer, de eerstgeborene. En zie, een hevige stormwind kwam van over de woestijn en trof de vier hoeken van het huis, en het viel boven op de jonge mensen, zodat zij stierven; en ik ben maar als enige ontkomen om het u te vertellen.

Mark. 16:9-14 En toen Jezus opgestaan was, 's morgens vroeg op de eerste dag van de week, verscheen Hij eerst aan Maria Magdalena, uit wie Hij zeven demonen uitgedreven had. Die ging heen en berichtte het aan hen die bij Hem geweest waren, die treurden en huilden. En toen die hoorden dat Hij leefde en door haar gezien was, geloofden zij het niet. En daarna is Hij in een andere gedaante geopenbaard aan twee van hen, terwijl zij wandelden en naar het veld gingen. Ook zij gingen het aan de anderen berichten; maar zij geloofden ook hen niet. Later is Hij geopenbaard aan de elf, terwijl zij aanlagen, en Hij verweet hun hun ongelooft en hardheid van hart, omdat zij hen niet geloofd hadden die Hem gezien hadden nadat Hij opgewekt was.

Ik lees in de Bijbel over het afleggen van mijn aardse tent (II Kor. 5:1), dat is het sterven van mijn lichaam van vlees en bloed. Maar ik lees in Jezus Christus óók dat ik zal opstaan in een nieuw geestelijk lichaam (I Kor. 15:44). En dat nieuwe geestelijke lichaam zal totaal overeenstemmen met de karaktereigenschappen zoals Jezus Christus die in de zaligsprekingen op de Bergrede heeft verteld.

Broeders en zusters zullen **samen** het Lichaam van Jezus Christus vormen omdat zij alleen over de karaktereigenschappen zullen beschikken die de inwoners van het Koninkrijk van God Almachtig hebben. Alles waar Paulus in deze brief over schrijft (en in andere brieven) zal in het Lichaam van Jezus Christus aanwezig zijn. Iedere broeder en zuster zal de andere hoger achten dan zichzelf en steeds op zoek zijn om die ander te behagen en lief te hebben. (I Thess. 5:12-13)

-----...-----

Is alles geoorloofd te doen en te gebruiken? Ja, alles is geoorloofd te doen en te gebruiken.

Is alles dan nuttig? Nee absoluut niet

Op deze aarde, in mijn lichaam van vlees en bloed word ik getraind en geoefend tot waardige inwoner van het Koninkrijk van God Almachtig.

Op het moment dat ik alles maar laat gaan en mij bezondig aan aardse zaken; Op het moment dat ik hier op aarde toegeef aan de wereld; dien ik niet meer de Here. Dan dien ik de wereld, en de overste van deze wereld is satan.

Paulus vergelijkt dat met een hoer. Of ik ben één in en met Jezus Christus, of ik ben één in en met een hoer (satan). Een andere mogelijkheid bestaat niet. Ik als wedergeboren Christen ben duur gekocht door God Almachtig **in** Jezus Christus. Het heeft God **alles** gekost om mij vrij te kopen met het bloed van Jezus Christus.

-----...-----

☞ Joh. 20:17 Jezus zei tegen haar: Houd Mij niet vast, want Ik ben nog niet opgevaren naar Mijn Vader, maar ga naar Mijn broeders en zeg tegen hen: Ik vaar op naar Mijn Vader en uw Vader, en naar Mijn God en uw God.

☞ Joh. 1:1-5 In het begin was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God. Dit was in het begin bij God. Alle dingen zijn door het Woord gemaakt, en zonder dit Woord is geen ding gemaakt dat gemaakt is. In het Woord was het leven en het leven was het licht van de mensen. En het licht schijnt in de duisternis, en de duisternis heeft het niet begrepen

☞ II Kor. 5:1 Wij weten immers dat, wanneer ons aardse huis, deze tent, afgebroken wordt, wij een gebouw van God hebben, een huis niet met handen gemaakt, maar eeuwig in de hemelen.

☞ I Kor. 15:44 Een natuurlijk lichaam wordt gezaaid, een geestelijk lichaam wordt opgewekt. Er is een natuurlijk lichaam en er is een geestelijk lichaam.

☞ I Thess. 5:12-13 En wij vragen u, broeders, hen te erkennen die onder u arbeiden, u leiding geven in de Heere en u terechtwijzen, en hen uitermate hoog te achten in liefde, om hun werk. Leef in vrede met elkaar.

Ik sluit dit hoofdstuk af met een hele boute uitspraak.

Als jij moeite hebt met wat Paulus schrijft in dit zesde hoofdstuk van dit Bijbelboek Korintiërs; Als jij je nekharen omhoog voelt komen bij dit alles, dat het beter is om bepaalde zaken niet te doen of te nuttigen, terwijl jij dit zo lekker en fijn vindt;

Bid dan eerst tot God Almachtig **in** Jezus Christus of de dingen die Paulus in dit Bijbelgedeelte schrijft, en die ik op deze wijze in *mijn mijmeringen* beschrijf, of dit inderdaad zo is.

Als jij weet dat het bovenstaande waar is, maar jij moet eerlijk erkennen, dat dit bij jou (nog) niet zo is, bidt dan tot God Almachtig **in** Jezus Christus, dat ook jij gereinigd mag worden van alle bezoedeling van geest en vlees, en de heiliging volbrengen in het vrezen van God (II Kor. 7:1)

Voel je niet aangevallen wanneer je moet erkennen dat in jouw leven nog niet alles zo is als het misschien zou moeten zijn. Het is een proces. Een proces waar ik ook nog middenin zit. Maar wat Paulus schrijft en waar ik hierboven over schrijf, mag ons 'einddoel' zijn.

Als Paulus in II Kor. 7:1 schrijft over het volbrengen van de heiliging, dan is dat dezelfde heiliging als waar hij in I Thess. 3:12-13 over wordt schrijft. Dat wij totaal afgezonderd zijn vóór het aangezicht van God Almachtig **in** Jezus Christus. In een volkomen eenheid met alle anderen die ook afgezonderd zijn onder het Hoofd Jezus Christus Zelf.

Inwoners van het Koninkrijk van God Almachtig **kunnen** niet vermengd worden met de wereld. Het zijn twee totaal verschillende entiteiten.

Hier op aarde worden wij wedergeboren Christenen 'apart' gezet voor God Almachtig; krijgen wij onze training van de Heilige Geest Persoonlijk; zodat wij onberispelijk zullen zijn op de dag dat Jezus Christus terugkomt.

II Kor. 7:1 Omdat wij dan deze beloften hebben, geliefden, laten wij onszelf reinigen van alle bezoedeling van vlees en geest, en de heiliging volbrengen in het vrezen van God.

I Thess. 3:12-13 En ú moge de Heere doen toenemen en overvloedig maken in de liefde tot elkaar en tot allen, zoals ook wij dat zijn tot u, opdat Hij uw harten zou versterken om onberispelijk te zijn in heiliging voor het aangezicht van onze God en Vader, bij de komst van onze Heere Jezus Christus met al Zijn heiligen.

I Korinthe

Hoofdstuk 7

Het huwelijksleven

Hoofdstuk zeven van de eerste brief van Paulus aan de gemeente van Korinthe is misschien wel het hoofdstuk dat vandaag de dag de meeste tegenstand krijgt vanwege de vermeende inbreuk in de privacy van mensen. Het gaat hier namelijk over het huwelijk, omgang tussen man en vrouw, echtscheiding en hertrouw.

Ik kan dit hoofdstuk alleen lezen en begrijpen wanneer ik er tot in het diepst van mijn vezels van doordrongen ben, dat een werelds leven **niets** te maken heeft met een geestelijk leven. Dat mijn lichaam van vlees en bloed (mijn vlees) niets van doen heeft met mijn geest, alhoewel mijn geest wel gevangen zit in dit lichaam van vlees en bloed. Het koninkrijk van God Almachtig is iets anders dan de wereld.

Een geestelijk leven, is een leven dat toebehoort aan God Almachtig **in** Jezus Christus. Is een leven dat Hem erkent als een soeverein God en erkent dat Hij altijd en overal in-control is. Is een leven in het besef dat ik een inwoner ben van het Koninkrijk van God. Dat gaat zelfs zover dat ik erken niet van mijzelf te zijn, maar dat God Almachtig mij gemaakt heeft naar Zijn Beeld (Gen. 1:26) en dat het beeld dat God heeft van mij, overeenkomt met datgene dat Hij voor ogen had met mij, voordat Hij mij maakte (Jer. 18:1-4).

Ik schrijf in *mijn mijmeringen* bij de verschillende Bijbelboeken vaak over dit geestelijk leven:

- als ik schrijf over het zijn van eersteling of ambassadeur van het Koninkrijk van God Almachtig (zie pagina 52-57);
- als ik schrijf over de karaktereigenschappen die Jezus Christus in Matt. 5:1-12 noemt van inwoners van dat Koninkrijk van God;
- als ik schrijf over dat ik geen twee heren tegelijk kan dienen (Matt. 6:24) maar dat ik een keuze moet maken. Een keuze vóór het leven en een keuze tégen de dood;
- als ik schrijf dat een mens een keuze moet maken tussen God Almachtig en satan.

Gen. 1:26 En God zei: Laten Wij mensen maken naar Ons beeld, naar Onze gelijkenis; en laten zij heersen over de vissen van de zee, over de vogels in de lucht, over het vee, over heel de aarde en over al de kruipende dieren die over de aarde kruipen!

Jer. 18:1-4 Het woord dat van de HEERE gekomen is tot Jeremia: Sta op en daal af naar het huis van de pottenbakker. Daar zal Ik u Mijn woorden doen horen. Zo daalde ik af naar het huis van de pottenbakker. En zie, hij was op de draaischijven een werkstuk aan het maken. Mislukte de pot die hij aan het maken was met de klei in de hand van de pottenbakker, dan maakte hij daarvan weer een andere pot, zoals het in de ogen van de pottenbakker goed was om te maken.

Matt. 6:24 Niemand kan twee heren dienen, want of hij zal de één haten en de ander liefhebben, of hij zal zich aan de één hechten en de ander minachten. U kunt niet God dienen en de mammon.

Als ik één voor de hiervoor genoemde zaken niet erken, en moeite heb om God Almachtige **in** Jezus Christus te erkennen als soeverein God, dan zullen (zoals bij veel mensen het geval is) de nekharen rechtop gaan staan wanneer Paulus over het huwelijk, echtscheiding en hertrouw spreekt.

-----,-----

Laat ik voordat ik *mijn mijmeringen* over dit hoofdstuk op papier zet, maar direct bekennen dat ik mij schuldig heb gemaakt aan alle punten die Paulus hier beschrijft. Want ik heb ook overspel gepleegd, ik ben ook gescheiden en ik ben ook weer hertrouwd. Laat dus niemand mij verwijten dat ik hier een verhaal schrijf vanuit '*de goede kant van de lijn*'. Net zoals alle mensen op de hele wereld, heb ik ook Gods geboden en inzettingen overtreden. En ook voor mij kan de Rechter niet anders dan rechtspreken op basis van mijn strafdossier. (zie pag. 33-36).

Maar Halleluja!, omdat ik God Almachtig **in** Jezus Christus heb aangenomen als mijn Redder en Verlosser, en daarmee erken dat Hij de inhoud van mijn strafdossier leeggemaakt heeft, mag ik weten dat de Rechter mij vrijgesproken heeft. Er is immers niets dat mij aanklaagt! (Kol. 2:13-14)

Ben ik daarmee dan trots op mijn verleden? Absoluut niet.

Als ik nu terugkijk naar die jaren, dan berouwt het mij tot in het diepst van mijn genen. Berouw voor wat ik God Almachtig **in** Jezus Christus heb aangedaan; berouw voor wat ik mijn ex-vrouw heb aangedaan; berouw voor wat ik mijn oudste zoon heb aangedaan; berouw voor wat ik mijn ex-schoonfamilie heb aangedaan. Het was en is een inktzwarte bladzijde uit mijn levensboek, en misschien is het wel een heel inktzwart hoofdstuk.

Het herstel dat God Almachtig mij gegeven heeft in Jezus Christus, is na een worsteling van vele jaren pas tot stand gekomen. De vergeving die God Almachtig mij aanbood, kon ik jarenlang niet aannemen en dus kon ik mij ook niet met God verzoenen. En omdat ik mij niet met Hem kon verzoenen, kon ik mij ook niet met mijzelf verzoenen wat mij weer maakte tot een persoon dat constant met zichzelf in conflict was. En daarmee heb ik mijn huidige vrouw weer erg veel verdriet mee aangedaan en ook de kinderen uit mijn tweede huwelijk.

Overspel (door Paulus gewoon hoererij genoemd!), echtscheiding, maar ook hertrouw, maken een mens tot een gigantisch slagveld waarin vele partijen strijden om de overwinning, terwijl het eindresultaat alleen maar verliezers oplevert.

☞ Kol. 2:13-14 En Hij heeft u, toen u dood was in de overtredingen en het onbesneden zijn van uw vlees, samen met Hem levend gemaakt door u al uw overtredingen te vergeven, en het handschrift dat tegen ons getuigde, uit te wissen. Dit handschrift was met zijn bepalingen tegen ons gericht, en Hij heeft dat uit het midden weggenomen door het aan het kruis te nagelen.

Ik kan uit eigen ervaring schrijven dat na een gigantische worsteling van meer dan tien jaar God Almachtig mij net als Jakob op de heupspier sloeg (Gen. 32) en tegen mij zei dat Hij van mij niet kon winnen (Gen. 32:25), als ik mijzelf niet voor de volle honderd procent aan Hem over zou geven.

Jakob liep de rest van zijn leven mank door deze gebeurtenis die in Gen. 32 beschreven staat om hem al zijn dagen dat hij leefde, te herinneren aan wat er die nacht in Pniël gebeurde en dat God de Almachtige God is. In augustus 1995 ben ik huilend op mijn knieën gevallen omdat ik niet meer kón, en heb ik na een strijd van meer dan tien jaar alles wat ik ben en heb, aan God Almachtig **in** Jezus Christus gegeven.

Daar op mijn knieën heb ik voor het eerst de tafel des Heren gevierd (avondmaal) in de wetenschap dat Jezus Christus mijn zonden op Zich had genomen en dat Hij mij vergeven had. Voor het eerst van mijn leven ervoer ik in mijn lichaam van vlees en bloed die vergeving en de verzoening.

Zeg dus alsjeblief niet dat die weg van herstel en verzoening een 'eitje' is. En zeg ook niet: *'maar jij Roelof bent ook gescheiden en hertrouwd, wat wil jij ons nu zeggen!, jij kunt gemakkelijk praten'*.

Als dat jouw gedachte is, sla dan dit hoofdstuk alsjeblieft over met lezen, want de woorden die ik op schrijf naar aanleiding van wat Paulus geschreven heeft, zullen zal je alleen maar kwetsen. En dat is nooit de bedoeling van God Almachtig **in** Jezus Christus, noch van Paulus die deze woorden als Zijn dienstknecht op papier heeft gezet. En ook is dat nooit mijn bedoeling.

-----...-----

Hoofdstuk zeven van de eerste brief aan de gemeente van Korinthe kan ik eigenlijk heel gemakkelijk in een paar regels samenvatten: *'Als je gaat trouwen, haal je jezelf ook veel zorgen op je hals'*.

Paulus zegt dit omdat (als ik getrouwd ben) niet alleen de zorg over mijzelf heb, maar ook over mijn partner en mijn eventuele kinderen. *'Waren jullie maar als mij'* zegt Paulus. Dat wil zeggen: ongetrouwd, dan zou je al je energie kunnen steken in het onderhouden van je relatie met de Heer.

Wil Paulus hiermee adviseren dat niemand meer moet gaan trouwen? Absoluut niet, want het huwelijk is een heilig verbond dat God Almachtig Zelf ingesteld heeft. Hij heeft de man aan de vrouw en de vrouw aan de man gegeven, **zodat zij één zouden zijn** (Gen. 2:24). En Jezus Christus vult dit aan in Matt. 19:5-6 dat zij daarmee ook één vlees zouden zijn.

☞ Gen. 32:25 En toen de Man zag dat Hij hem niet kon overwinnen, raakte Hij zijn heupgewricht aan, zodat het heupgewricht van Jakob ontwricht raakte toen Hij met hem worstelde.

☞ Gen. 2:24 Daarom zal een man zijn vader en zijn moeder verlaten en zich aan zijn vrouw hechten; en zij zullen tot één vlees zijn.

☞ Matt. 19:5-6 en gezegd heeft: Daar-om zal een man zijn vader en moeder verlaten en zich aan zijn vrouw hechten, en die twee zullen tot één vlees zijn, zodat zij niet meer twee zijn, maar één vlees? Dus, wat God samengevoegd heeft, laat de mens dat niet scheiden.

In *mijn mijmeringen* bij het Bijbelboek Genesis ben ik hier dieper op ingegaan als ik schrijf dat God Almachtig de relatie tussen Jezus Christus, de man, en de vrouw als een onverbreekelijke eenheid ziet waarbinnen geen machtsverhouding is. Want als iemand één van deze drie personen uit die eenheid haalt en hem of haar een aparte plaats toekent, dan is de intimiteit weg, is de veiligheid weg.

Met andere woorden: Als Jezus Christus in Joh. 17:21-23 zegt dat Zijn kinderen één met Hem zijn zoals Hijzelf één is met God de Vader dan spreekt Hij dus over die eenheid, die ook zou moeten gelden binnen het huwelijk.

-----,-----

Paulus begin te zeggen dat hij antwoord gaat geven over zaken die de gemeente van Korinthe hem waarschijnlijk in een brief gesteld heeft. Met andere woorden: datgene waar Paulus over gaat schrijven kwam dus schijnbaar voor in de gemeente van Korinthe.

Trek de lijn eens door naar vandaag? Komen zaken als omgang man-vrouw, huwelijk, echtscheiding en hertrouwen vandaag de dag ook niet regelmatig voor in de kerk en de gemeente?

'Laat iedere man zijn eigen vrouw hebben, en laat iedere vrouw haar eigen man hebben', schrijft Paulus. Dat is de samenlevingsvorm die God Almachtig mij voorschrijft. Alle andere samenlevingsvormen worden door Paulus hoererij genoemd. Zó heeft God Almachtig de aarde geschapen én de mens geschapen.

Door de zondeval (Gen. 3) van de eerste mens is er een onoverbrugbare kloof gekomen tussen God Almachtig en de mens. Een kloof die zich kenmerkt door het feit dat de mens allerlei andere dingen is gaan doen, dan God heeft gewild. Een kloof die zich kenmerkt door een afkeer van God, en soms lijkt het er zelfs wel op dat de mens niets liever **wil** dan God kwetsen, door op de meest bizarre wijze zijn geboden en inzettingen met de voeten te vertreden.

Als Paulus in Ef. 6:12 zegt dat wij niet te strijden hebben tegen mensen van vlees en bloed maar tegen machten en overheden uit de hemelse gewesten, dan weet ik dat achter dit bizarre gedrag van mensen, ten op zichte van de geboden en inzettingen die God Almachtig gegeven heeft, niemand anders zit dan satan hemzelf. Hij is immers de verwoester die God geschapen heeft om te verwoesten (Jes. 54:16).

En of mensen dit nu beseffen of niet, erkennen of niet, het is gewoon een feit dat satan **door** mensen heen werkt. En eens zal dat ook in volle openbaarheid komen.

☞ Joh. 17:21-23 opdat zij allen één zullen zijn, zoals U, Vader, in Mij, en Ik in U, dat ook zij in Ons één zullen zijn, opdat de wereld zal geloven dat U Mij gezonden hebt. En Ik heb hun de heerlijkheid gegeven die U Mij gegeven hebt, opdat zij één zijn, zoals Wij Eén zijn; Ik in hen, en U in Mij, opdat zij volmaakt één zijn en opdat de wereld erkent dat U Mij gezonden hebt en hen liefgehad hebt, zoals U Mij hebt liefgehad.

☞ Ef. 6:12 Want wij hebben de strijd niet tegen vlees en bloed, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers van de duisternis van dit tijdperk, tegen de geestelijke machten van het kwaad in de hemelse gewesten.

☞ Jes. 54:16 Zie, Ik heb de smid geschapen, die het kolenvuur aanblaast en wapentuig vervaardigt, geschikt voor zijn doel; en Ik heb de verwoester geschapen om te gronde te richten.

Mensen worden of geïnspireerd door de Heilige Geest van God Almachtig **in** Jezus Christus of zij worden geïnspireerd door satan de verwoester. Andere mogelijkheden zijn er niet. In Matt. 6:24 zegt Jezus Christus dat ik geen twee heren tegelijk kan dienen. Of ik heb de ene lief en haat de andere. Of ik heb de andere lief en haat de ene. Ik kan ook niet tegelijk dood én levend zijn.

-----...-----

Paulus gaat verder over de huwelijksrelatie. En wat hij schrijft in vers 2 en 3 is dit: *'de man moet aan zijn vrouw de verschuldigde bereidwilligheid tonen en de vrouw moet aan de man haar verschuldigde bereidwilligheid tonen; dat de vrouw niet de beschikking heeft over haar eigen lichaam en dat de man ook niet beschikking heeft over zijn lichaam heeft'*.

Voor mij kan dat niet anders uitgelegd worden dan dat Paulus hier schrijft over de Goddelijke eenheid in het huwelijk (zoals ik hiervoor geschreven heb). Het gaat hier namelijk over de seksuele omgang binnen het huwelijk. En dat is een uitermate gevoelig onderwerp. Want zegt de Bijbel hier dat je maar te alle tijde van alles op seksueel gebied over je heen moeten laten komen? Zowel de man als de vrouw?

Alleen het stellen van deze vraag geeft aan dat men niet veel begrijpt van de Goddelijke eenheid in het huwelijk. Een Goddelijke eenheid in het huwelijk is een relatie waarbij de **VLAG** hoog in top wappert. Waarbij de letter **V** staat voor **Veiligheid**; waarbij de letter **L** staat voor **Liefde**; waarbij de letter **A** staat voor **Aanvaarding** en waarbij de letter **G** staat voor **Geborgenheid**.

Zou het mogelijk zijn dat één van de huwelijkspartners zijn wil op seksueel gebied (maar ook op alle gebieden) aan de ander oplegt, tegen de wil van die ander, terwijl de **VLAG** in top wappert?

Man en vrouw zijn een eenheid. Zo heeft God Almachtig man en vrouw geschapen. En in die eenheid regeert de **Liefde**. En de Liefde kan nooit iemand kwetsen of pijn doen. Die liefde staat altijd open voor het aannemen van de ander. God Almachtig heeft de mens mannelijk én vrouwelijk geschapen. (Gen. 1:27) naar Zijn Beeld (Gen. 1:26).

God Almachtig heeft de mens gelijkwaardig geschapen. De man kan nooit méér zijn dan de vrouw; de vrouw kan nooit méér zijn dan de man. In de Goddelijke eenheid van het huwelijk is het juist het verlangen van de ene om de andere huwelijkspartner hoger te achten dan zichzelf. (Fil. 2:3-4).

☞ Matt. 6:24 Niemand kan twee heren dienen, want of hij zal de één haten en de ander liefhebben, of hij zal zich aan de één hechten en de ander minachten. U kunt niet God dienen en de mammon.

☞ I Kor. 7:2-3 Maar laat vanwege allerlei vormen van hoererij iedere man zijn eigen vrouw hebben en iedere vrouw haar eigen man. Laat de man aan zijn vrouw de verschuldigde bereidwilligheid betonen en evenzo ook de vrouw aan haar man.

☞ Gen. 1:27 En God schiep de mens naar Zijn beeld; naar het beeld van God schiep Hij hem; mannelijk en vrouwelijk schiep Hij hen.

☞ Gen. 1:26 En God zei: Laten Wij mensen maken naar Ons beeld, naar Onze gelijkenis; en laten zij heersen over de vissen van de zee, over de vogels in de lucht, over het vee, over heel de aarde en over al de kruipende dieren die over de aarde kruipen!

☞ Fil. 2:3-4 Doe niets uit eigenbelang of eigendunk, maar laat in nederigheid de een de ander voortreffelijker achten dan zichzelf. Laat eenieder niet alleen oog hebben voor wat van hemzelf is, maar laat eenieder ook oog hebben voor wat van anderen is.

Ik wijs er nogmaals op dat in de eerste vijf hoofdstukken van het Bijbelboek Genesis, voor het woord 'Adam', in de grondtekst het woord 'eerste mens' staat. Mannelijk én vrouwelijk zoals God Almachtig de eerste mens geschapen heeft. Pas vanaf hoofdstuk vijf van het Bijbelboek Genesis wordt met Adam daadwerkelijk een man bedoeld die Adam heet.

-----,..-----

Hoe kan Paulus toch deze woorden schrijven als hij zelf helemaal niet getrouwd was? Wat weet Paulus nu eigenlijk van het huwelijk? Paulus had toch helemaal geen omgang met een vrouw? Tenminste niet als ik de Bijbel lees.

Ik geloof er helemaal niets van dat Paulus nooit het verlangen heeft gehad om kennis te hebben aan een vrouw. En het betekent ook niet dat Paulus niet weet wat het is om seksuele verlangens te hebben. Ik zou zelfs datgene wat Paulus zegt over 'de doorn in zijn vlees' (II Kor. 12:7-10) hierop van toepassing kunnen laten zijn. Het staat niet beschreven, maar ik kan mij goed voorstellen dat je als man verlangt naar een vrouw. En als deze niet op je pad komt, dat je daar verdriet en pijn over hebt.

Daarnaast bedenk ik mij ook dat Paulus grootgebracht is in de leer van Farizeeërs. Hij was een leerling van de opper Farizeeër Gamaliël (Hand. 22:3). Het is bekend dat het Farizeeërschap een leer was waar heel veel van een man gevraagd werd op het gebied van zelfbeheersing. Het tot in het uiterste voldoen aan de wetten en inzettingen die God Almachtig geboden had aan Zijn volk Israël door Mozes.

Het is niet moeilijk om daar op door te borduren, dat het de Farizeeërs met de paplepel ingegoten was om zichzelf te beheersen en emoties onder controle houden. En zo was Paulus ook opgegroeid, en ook wat betreft zijn gevoelens en verlangens naar een vrouw. Maar dat alles wil helemaal niet zeggen dat deze verlangens en gevoelens er bij Paulus niet waren!

-----,..-----

Paulus was dus een ongehuwd man en was vanaf zijn jongste jeugd getraind in zelfbeheersing. Ook wat zijn gevoelens en verlangens betreft. Maar daar is het verhaal niet mee geschreven. Paulus zet in dit Bijbelgedeelte het ongehuwd zijn tegenover het gehuwd zijn. In mijn ogen zo objectief mogelijk.

Als ik getrouwd ben, heb ik verplichtingen naar mijn partner, naar mijn eventuele kinderen. Maar ik kan ook zorgen hebben om mijn huwelijkspartner of mijn eventuele kinderen. Paulus noemt dat zaken die mijn aandacht nodig hebben.

II Kor. 12:7-10 En opdat ik mij door het alles overtreffende karakter van de openbaringen niet zou verheffen, is mij een doorn in het vlees gegeven, een engel van de satan, om mij met vuisten te slaan, opdat ik mij niet zou verheffen. Hierover heb ik de Heere driemaal gesmeekt dat hij van mij weg zou gaan. Maar Hij heeft tegen mij gezegd: Mijn genade is voor u genoeg, want Mijn kracht wordt in zwakheid volbracht. Daarom zal ik veel liever roemen in mijn zwakheden, opdat de kracht van Christus in mij komt wonen. Daarom heb ik een behagen in zwakhe-den: in smadelijke behandelingen, in no-den, in vervolgingen, in benauwdheden, om Christus' wil. Want wanneer ik zwak ben, dan ben ik machtig.

Hand. 22:3 Ik ben een Joodse man, geboren te Tarsus in Cilicië, maar opgevoed in deze stad en aan de voeten van Gamaliël op de meest nauwgezette wijze onderwezen in de wet van de vaders, een ijveraar voor God zoals u heden allemaal bent.

Maar aandacht die ik aan de één geef, kan ik niet tegelijkertijd aan de ander geven. En daar doelt Paulus op God Almachtig **in** Jezus Christus.

Als de tijd waarin Paulus leefde op relationeel gebied net zo complex was als in de tijd waarin wij leven, dan heeft Paulus ook heel veel ellende en misère gezien binnen huwelijken. Maar bovenaan heeft hij gezien dat God Almachtig vaak niet meer de belangrijkste Persoon in de huwelijkseenheid is. Juist omdat die aandacht verdeeld moet worden. Let op! Ik spreek hier niet over goed of slecht. Het is gewoon een feit.

Aan de andere kant kijkt Paulus naar zijn eigen leven. Misschien moet hij wel elke dag vechten tegen en met zijn verlangens en begeerten, maar hij hoeft zich **geen** zorgen te maken over een huwelijkspartner en al helemaal niet over kinderen. En Paulus ziet dus dat het leven dat hij leidt de voorkeur **bij hem** heeft boven het leven in een huwelijksverband.

Nog een keer: het gaat niet over goed of slecht of over gelijk hebben of ongelijk hebben. Het is gewoon een constatering die Paulus bij de uitspraak brengt van vers 7: *'Want ik zou wel willen dat alle mensen waren zoals ik.'* Met andere woorden: ongehuwd. (I Kor. 7:7, Hand. 26:29)

Het mooie van Paulus vind ik, dat hij alles wat hij tot nu toe geschreven heeft over het huwelijk, direct weer teruggeeft aan God Almachtig door te zeggen: *'maar ieder heeft zijn eigen genadegaven van God; de één op deze wijze, de ander op die wijze'*. Met andere woorden: Het is God Almachtig die het een man geeft om een vrouw te trouwen of een vrouw die een man krijgt om te trouwen. Ook dat is een genadegave van God. Ondanks dat in alle tijden mannen op zoek zijn naar een vrouw en vrouwen op zoek zijn naar een man. Dat zoeken naar elkaar is óók door God gegeven om te kunnen voldoen aan de huwelijksinstelling die God gegeven heeft.

Gods kinderen weten dat de partner die op hun levensweg komt en de kinderen die eventueel uit dat huwelijksverbond geboren worden, van God Almachtig komen. En is dit niet zo; komt er geen huwelijksverbond? Spendeer dan je tijd aan het eren, loven en prijzen van God. Want Hij heeft jou en mij geschapen om de goede werken te doen die Hij heeft voorbereid (Ef. 2:10)

-----...-----

☞ I Kor. 7:7 Want ik zou wel willen dat alle mensen waren zoals ikzelf, maar ieder heeft zijn eigen genadegave van God, de één op deze wijze, de ander op die wijze.

☞ Hand. 26:29 En Paulus zei: Ik zou van God wel wensen dat, én bijna én geheel, niet alleen u maar ook allen die vandaag naar mij luisteren, zouden worden zoals ik ben, uitgezonderd deze boeien.

☞ Ef. 2:10 Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus om goede werken te doen, die God van tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen.

Conclusie: Het huwelijk vergt energie en dwingt mij om mijn aandacht te verdelen. Aandacht die ik vóór mijn huwelijk misschien wel alleen aan God Almachtig **in** Jezus Christus kon geven.

Als een wedergeboren Christen gaat trouwen moet ik mij hiervan bewust zijn. Verteerd worden door verlangens en begeerten naar een partner is niet goed; trouw dan. Aan de andere kant: Ben ik zó vol van de Here God Almachtig **in** Jezus Christus, zodat er geen ruimte is voor een huwelijkspartner; trouw dan niet.

Het hele stuk dat Paulus hier schrijft over het huwelijk heeft niets met onderdrukking of met minderwaardigheid van één van de huwelijkspartners te maken. Het gaat hier over wie God Almachtig **in** Jezus Christus in mijn leven is. En nogmaals: Het gaat niet over goed of fout.

Tenminste als het gaat over de huwelijksrelatie zoals God Almachtig die voor ogen heeft. En dat is een huwelijksrelatie tussen een man en een vrouw. Andere samenlevingsvormen waarbij ook lichamelijke intimiteit aan de orde komt, is gedrag dat God afwijst. En in God wijs ik dat ook af als niet van God zijnde, want ik ben één in en met Jezus Christus.

Maar ook hier moet ik weer een ernstige waarschuwing plaatsen: Het gedrag van mensen wordt afgekeurd. Het afkeuren van mensen zelf is en mag nooit aan de orde zijn.

Alle mensen zijn geschapen door God Almachtig naar Zijn Beeld. Als ik dus mensen zou afwijzen zou ik dus ten diepste God ter verantwoording roepen waarom Hij mensen gemaakt heeft zoals Hij ze gemaakt heeft. Ik zou daarmee God de Almachtige Zelf afwijzen.

Over echtscheiding

Het thema huwelijk is voor mij als een medaille met twee zijden. Aan de ene kant is het door God Almachtig ingesteld dat een man een vrouw trouwt. De andere zijde van die medaille is dat er veel oorzaken kunnen ontstaan die dat huwelijk doen beëindigen.

Laat mij heel erg duidelijk zijn. Het is God's bedoeling nooit geweest dat er een huwelijksverbond gesloten zou worden tussen man en vrouw, dat (op termijn) weer beëindigd zou kunnen worden.

In Matt. 19:1-12 wordt Jezus Christus gevraagd of een man mag scheiden van zijn vrouw (of andersom). Want Mozes heeft toch de zogenaamde scheidingsbrief in het leven geroepen.

Hierop antwoord Jezus Christus dat Mozes inderdaad een scheidingsbrief heeft gemaakt, maar dat dit nooit God's bedoeling was. Mozes heeft deze brief gemaakt vanwege de hardheid van de mens (lees de zonde).

Kijk eens om je heen. Als ik zie welk onrecht er zich vaak afspeelt in het huwelijk, vaak op allerlei terreinen, dan moet er regelmatig een beroep worden gedaan op die scheidingsbrief. Is het niet tot bescherming van één of beide huwelijkspartners, dan wel om de eventuele kinderen te beschermen.

Dus: echtscheiden mag?

Op basis van de scheidingsbrief die Mozes destijds heeft ingesteld is het mogelijk om het huwelijk te verbreken. **Maar dit is niet zonder consequenties!**

Paulus schrijft hier onomwonden dat wanneer een huwelijk beëindigd is, de beide huwelijkspartners **niet weer opnieuw** met een andere huwelijkspartner mogen trouwen. En daar wringt de schoen bij heel veel mensen. Er wordt dan gezegd: *'Wat is God de Almachtige hard dat Hij het niet goedkeurt dat een mens een nieuwe huwelijksrelatie aangaat'*.

Maar bekijk het eens vanuit het standpunt van God Almachtig: God heeft Zijn zegen gegeven aan het huwelijk. Ouders hebben hun zoon of dochter weggegeven voor het altaar onder de zegen van de Heer. Dat kan toch maar één keer gebeuren. Ik kan mijn dochter of zoon toch niet meerdere keren weggeven?

Een huwelijksbeëindiging is één van de meest traumatische ervaringen voor een mens. Zowel voor de huwelijkspartners als voor de eventuele kinderen. En dan heb ik het nog niet eens over wederzijdse ouders en andere familieleden. Het is een scheiding die wordt aangebracht met een botte bijl die veel pijn en verdriet oplevert en maar moeilijk geneest.

Let wel! Ik spreek hier over het huwelijk tussen twee wedergeboren Christenen. De wereld gaat hier heel anders mee om. De wereld moedigt het juist aan dat ik het *'recht'* heb om een huwelijksrelatie aan te gaan met wie ik wil; met welke sexe dan ook; en als het huwelijk mij niet meer bevalt, dan heb ik het *'recht'* om dit zo snel mogelijk te beëindigen.

Er is een enorm verschil tussen het *'wereldse'* leven en het *'geestelijke'* leven. De wereld begrijpt het geestelijke niet en het geestelijke begrijpt het wereldse niet. En kan dat ook niet want wat heeft God Almachtig met satan te maken? Wat heeft licht met duisternis te maken? Wat heeft leven met dood te maken?

Al deze dingen staan recht tegenover elkaar maar kunnen niet vermengd worden. Ik kan niet levend en dood tegelijk zijn.

Toch zijn er (wedergeboren) Christenen die verliefd worden op een ongelovige partner. En zelfs daarmee een huwelijk aangaan.

Persoonlijk begrijp ik heel goed wat liefde en verliefdheid doet. Maar op basis van het voorgaande zijn dit dus twee totaal verschillende entiteiten die gewoonweg niet samengaan. Ook hierbij moet ik weer uit eigen ervaring spreken.

Ik ken het gezegde: *'Twee geloven op één kussen; daar slaapt de duivel tussen'*. Die vermenging van gelovigen met ongelovigen gaat gewoon niet, maar gebeurt wel. Net zoals de *'zonen van God'* in Gen. 6:1-2 de dochters van de wereld trouwden met alle gevolgen van dien.

Kijk eens naar het leven van Salomo. De grote koning Salomo die de tempel bouwde die zijn vader David had uitgetekend. Die op zijn knieën de tempel aan God Almachtig opdroeg (I Kon. 8) en God smeekte om naar Zijn volk Israël te blijven omzien in alle omstandigheden. Niet veel later begon deze koning Salomo een harem met veel vrouwen te verzamelen. En die vrouwen kwamen uit alle delen van de wereld en namen allemaal hun eigen verleden en geloof (afgoden) mee, waardoor Salomo langzaam werd afgetrokken van het geloof in Die Ene God Almachtig met alle gevolgen van dien.

-----,-----

Paulus schrijft heel simpel dat het beter is om niet te trouwen. Het bespaart veel zorgen, veel pijn en veel verdriet. En zaken als echtscheiding en hertrouwen; zaken als de keuze over welke partner ik moet trouwen en al dat soort dingen; daar heeft Paulus helemaal geen last van en dat scheelt een heleboel energie en sores.

Ben ik dan voor een celibatair leven?

Absoluut niet. Ik wil je alleen aan het denken zetten.

Staat er niet in de Bijbel (Luk. 14:28-32) dat voordat ik een huis ga bouwen, ik eerst de kosten moet berekenen?

Nu dan:

- wat kost het mij om een huwelijk in te gaan;
- wat kost het mij om dat huwelijk te beëindigen;
- wat kost het mij om opnieuw te trouwen?

Gen. 6:1-2 En het gebeurde, toen de mensen zich op de aardbodem begonnen te vermenigvuldigen en er dochters bij hen geboren werden, dat Gods zonen de dochters van de mensen zagen dat zij mooi waren, en zij namen zich vrouwen uit allen die zij uitgekozen hadden.

Luk. 14:28-32 Want wie van u die een toren wil bouwen, gaat niet eerst zitten om de kosten te berekenen, of hij de middelen wel heeft om het werk te voltooien? Opdat niet misschien, als hij het fundament gelegd heeft en niet in staat is het te voltooien, allen die het zien, hem beginnen te bespotten, en zeggen: Deze man begon te bouwen, maar heeft het werk niet kunnen voltooien. Of welke koning die een oorlog in gaat om te strijden met een andere koning, gaat niet eerst zitten om te beraadslagen of hij bij machte is met tienduizend man tegemoet te gaan die met twintigduizend man tegen hem optrekt? En zo niet, dan stuurt hij, als de ander nog ver weg is, een gezantschap om te vragen wat de vredesvoorwaarden zijn.

En dat alles overziende zegt Paulus in vers 7: 'Want ik zou wel willen dat alle mensen waren zoals ik.....'

- Het huwelijk is een instelling van God Almachtig;
- Het huwelijk is volgens God Almachtig een éénmalige gebeurtenis;
- Het huwelijk mag niet zomaar beëindigd worden tenzij er zeer zwaarwegende argumenten zijn zoals overspel, geweld, en/of verwaarlozing. Maar als een huwelijk dan toch beëindigd wordt, moeten de huwelijkspartners goed doordrongen zijn van het feit dat zij geen nieuw huwelijk met een andere huwelijkspartner mogen en kunnen aangaan.

-----...-----

Paulus zegt in deze verzen nog dat het scheiden van een ongelovige huwelijkspartner is toegestaan en dat de gelovige dan vrij is om een nieuw huwelijk in te gaan. Voor mij is dit (mede gelet op het bovenstaande) eigenlijk een ondenkbare situatie voor de wedergeboren Christen. Maar goed, het zij zo als het geschreven staat.

Is dat wat Paulus in deze verzen schrijft nu een beperking van de vrijheid van de mens?

Werelds gezien: **Ja**. De wereld promoot het eigen 'ik'. De wereld zegt: het eigen 'ik' is het allerbelangrijkste en staat altijd op de eerste plaats. Dus doe wat je wilt en je zult gelukkig zijn. Jij bent zelf god.

Geestelijk gezien: **Nee**. Het Evangelie van Jezus Christus promoot het belang van de ander. Het Evangelie van Jezus Christus zegt: acht de ander hoger dan jezelf (Fil. 2:1-4). Het gaat niet in eerste instantie om het eigen 'ik'. God Almachtig **in** Jezus Christus op de eerste plaats en op de tweede plaats die ander en dan kom 'ik'.

Kijk maar naar het Kruis dat bestaat uit twee balken. De verticale balk symboliseert de relatie tussen God Almachtig en de mens; de horizontale balk symboliseert de relatie tussen mens en mens. Beide balken komen echter samen in het midden. De plaats waar Jezus Christus gestorven is voor die mens om te vergeven en om te verzoenen. Zonder Jezus Christus centraal te stellen, is alles wat Paulus in dit hoofdstuk beschrijft niet te begrijpen en ook niet uit te voeren.

Het thema huwelijk, echtscheiding en hertrouw is alleen te begrijpen wanneer Jezus Christus het voor het zeggen heeft. Ik ben niet in mijn oppie in staat om een goede relatie op te bouwen met God Almachtig.

☞ Fil. 2:1-4 Als er dan enige bemoediging is in Christus, als er enige troost is van de liefde, als er enige gemeenschap is van de Geest, als er enige innige gevoelens en ontfermingen zijn, maak dan mijn blijdschap volkomen, doordat u eensgezind bent, dezelfde liefde hebt, één van ziel bent en één van gevoelen. Doe niets uit eigenbelang of eigendunk, maar laat in nederigheid de een de ander voortreffelijker achten dan zichzelf. Laat een ieder niet alleen oog hebben voor wat van hemzelf is, maar laat eenieder ook oog hebben voor wat van anderen is.

Dat kan hij ook helemaal niet want door de zondeval is er een onoverkomelijke kloof gekomen tussen God Almachtig en mij als mens.

Ik ben ook niet in staat om een goede relatie op te bouwen met een medemens. Omdat door die zondeval die ik hiervoor noemde, altijd het eigen 'ik' op de eerste plaats komt. Daarom zal een relatie tussen mij en een ander mens altijd botsen op beide 'ikken'. Twee kapiteins op één schip werkt niet zegt het gezegde, en het is waar!

De **enige manier** om beide relaties wel goed te laten functioneren is door Jezus Christus centraal te stellen. Hij is de Middelaar en de Verzoener Die de kloof tussen God Almachtig en mij als mens gedicht heeft, waardoor er weer een zuivere en intieme relatie met God mogelijk is geworden. Waardoor God weer naar mij toe kan komen zoals hij deed met de eerste mens in het paradijs (Gen. 3:8)

Als dan de relatie tussen God Almachtig en mij als mens door Jezus Christus weer in orde is, dan kan ook het eigen 'ik' aan de kant worden geschoven, waardoor ik ook weer een zuivere en intieme relatie met andere mensen aan kan gaan op basis van de heiligheid en de eerlijkheid van Jezus Christus.

-----...-----

Is al wat ik hierboven schrijf naar aanleiding van wat Paulus in dit zevende hoofdstuk van de eerste brief aan de gemeente van Korinthe schrijft nu een nieuwe leer; een wet; een gebod of verbod?

Absoluut niet. Het is mijn grootste wens dat iedereen die deze woorden leest, dit verhaal eens als een spiegel gaat gebruiken. Hoe zit het bij mij? Staat mijn eigen 'ik' ook op de eerste plaats? Wat wil God Almachtig **in** Jezus Christus van mij?

Laat deze woorden geen veroordeling of beoordeling zijn. Zoals ik begon, ben ik op alle punten schuldig omdat ik ook overspel heb gepleegd; omdat ik ook gescheiden ben; omdat ik ook hertrouwd ben. Mea Culpa zegt: 'ik ben schuldig'.

Bij God Almachtig **in** Jezus Christus is echter altijd vergeving als ik mijn zonden belijd en Hem aanneem als mijn Verlosser en Redder. (I Joh. 1:9). Na alle traumatische ervaringen is de zegen van God Almachtig over mij en mijn gezin gekomen in een veelvoud en overvloed als van Job. Ik kan daarom alleen maar in nederigheid op mijn knieën God Almachtig **in** Jezus Christus danken voor de rest van mijn leven.

Gen. 3:8 En zij hoorden de stem van de HEERE God, Die in de hof wandelde, bij de wind in de namiddag.

I Joh. 1:9 Als wij onze zonden belijden: Hij is getrouw en rechtvaardig om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid.

Ik kan alleen maar in nederigheid op mijn knieën de Heilige Geest van God danken voor de kostbare lessen die ik heb mogen leren en die ik nog steeds elke dag leer.

Verschillende roeping

Ik kan er maar niet genoeg op wijzen hoe verschillend en hoe onverenigbaar het wereldse en het geestelijke leven zijn. Het wereldse leven kenmerkt zich door het eigen 'ik' op de eerste plaats te stellen en als god te beschouwen, het geestelijke leven kenmerkt zich door de ander op de eerste plaats te stellen en God Almachtig **in** Jezus Christus te erkennen als soeverein Schepper en Maker.

Voor de wereldse mens is het absoluut noodzakelijk om hoger op te komen. En de weg naar boven is vaak ondergeschikt aan het moraal daarvan. Zo is het in het geestelijk leven niet. In het geestelijk leven gaat het erom dat ik de plaats weet waar God Almachtig mij gesteld heeft. En met die plaats dan ook tevreden te zijn.

Al vele decennia lang zou ik graag een paar jaar (bijvoorbeeld) in het buitenland willen wonen en werken, waarbij Oostenrijk op de eerste plaats staat. En af en toe krijg ik ook uitnodigingen uit de wereld om naar een (ver) land af te reizen. Sonja, mijn vrouw, heeft dat gevoel en verlangen totaal niet, wat ik altijd wel jammer gevonden heb.

Totdat God Almachtig mij liet zien dat Hij mij in Nederland, in de plaats waar ik woon, gesteld heeft om daar en van daar uit de goede werken te doen die Hij heeft voorbereid (Ef. 2:10). Toen de Heer mij dit zo duidelijk maakte (vanuit Ez. 3:5) kon ik het accepteren en mijn verlangen om naar het buitenland te gaan laten varen. Dat heet overgave omdat God Almachtig **in** Jezus Christus bij mij op de eerste plaats staat.

-----,-----

Ik haal in mijn mijmeringen wel vaker Jeremia 18:1-4 aan. het verhaal van de Pottenbakker. Ik doe dit omdat dit verhaal mij elke keer weer bevestigt dat ik een voorwerp ben, gemaakt door God Almachtig. Een voorwerp zoals Hij wil dat ik ben. Ik ben als de klei op de draaischijf van de Pottenbakker. En als de Pottenbakker ziet dat het voorwerp dat Hij aan het maken is, niet die vorm krijgt die de Pottenbakker voor ogen heeft, dan kneedt Hij de klei weer tot een massieve klomp en begint opnieuw met het vormen. Net zolang tot ik de vorm heb gekregen die de Pottenbakker voor ogen heeft.

☞ Ef. 2:10 Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus om goede werken te doen, die God van tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen

☞ Ez. 3:5 Want u wordt niet gezonden naar een volk met een onbegrijpelijke taal en een moeilijke spraak, maar naar het huis van Israël,

☞ Jer. 18:1-4 Het woord dat van de HEERE gekomen is tot Jeremia: Sta op en daal af naar het huis van de pottenbakker. Daar zal Ik u Mijn woorden doen horen. Zo daalde ik af naar het huis van de pottenbakker. En zie, hij was op de draaischijven een werkstuk aan het maken. Mislukte de pot die hij aan het maken was met de klei in de hand van de pottenbakker, dan maakte hij daarvan weer een andere pot, zoals het in de ogen van de pottenbakker goed was om te maken

Nu moet je niet denken dat dit een gemakkelijk proces voor mij was en is. Wat dat aangaat heeft de Pottenbakker heel vaak opnieuw moeten beginnen omdat mijn ambities het werk van de Pottenbakker in de weg stonden, of mijn geld en hebzucht, of en noem maar op.

Ook vandaag de dag komen die 'oude' onhebbelijkheden nog wel eens om de hoek kijken, alsof satan rondom mijn levenshuis rondwandelt om te zien of er misschien ergens een raam of een deur openstaat ,waardoor hij naar binnen zou kunnen komen om weer bezit van mij te kunnen nemen (Luk. 11:24-26).

Ook hier ben ik God Almachtig **in** Jezus Christus weer zo enorm dankbaar voor, dat Hij dagelijks Zijn engelen naar mij stuurt om mij te beschermen dat ik niet weer in die 'oude' valkuilen stap.

-----...-----

Het bovenstaande illustreert hoe ik tegen I Kor. 7:17-24 kijk. En in één zin is dit eigenlijk: *'weest tevreden met de positie die je hebt en het werk dat je doet, want het is door God Almachtig bepaald'*

Zó eenvoudig is dat nu voor mij. En ik weet dat ik hierover kan denken en kan discussiëren; maar dat brengt mij alleen maar bij de uitspraak van de Predikerschrijver in Pred. 1:8, dat alle dingen zo onuitsprekelijk vermoeiend zijn. Voor mij is het veel ontspannender en gemakkelijker om mij bij sommige dingen gewoon neer te leggen en te accepteren dat het is zoals het is. Tenslotte ben ik niet God Almachtig, maar is God de Almachtige God over mij. Halleluja

Als ik dan besef wat het God Almachtig heeft gekost om mij zover te krijgen; dat Hij zelfs **in** Zijn Eniggeboren Zoon Jezus Christus naar deze wereld moest komen om voor mij te lijden en zelfs om voor mij te sterven, dan word ik heel snel stil en kijk ik alleen nog maar in verwondering naar omhoog. Want Jezus Christus is opgestaan en heeft mij in Zijn opstanding meegenomen. Het oude (leven) is voorbij gegaan, het nieuwe (leven) is aangebroken. (II Kor. 5:17)

Ongehuwd zijn

Voor mij zijn de verzen 25 tot en met 40 eigenlijk een samenvatting van alles wat Paulus in dit hoofdstuk beschreven heeft. Paulus keurt het huwelijk op geen enkele wijze af. Hij weet als geen ander dat het huwelijk een instelling van God Almachtig is. Maar Paulus wijst wel op de consequenties van een huwelijk. De zorgen, verdriet, pijn, frustraties die daarmee gepaard kan gaan, naast alle fantastische dingen natuurlijk die ik in een huwelijk mee mag maken.

Luk. 11:24-26 Wanneer de onreine geest van de mens uitgegaan is, gaat hij door dorre plaatsen om rust te zoeken. Maar wanneer hij die niet vindt, zegt hij: Ik zal terugkeren naar mijn huis, waar ik uit weggegaan ben. En wanneer hij aankomt, vindt hij het geveegd en opgeruimd. Dan gaat hij weg en neemt zeven andere geesten mee, die meer verdorven zijn dan hijzelf, en wanneer zij naar binnen gegaan zijn, gaan zij daar wonen; en het einde van die mens wordt erger dan het begin.

I Kor. 7:24 Laat ieder voor het aangezicht van God blijven, broeders, in de staat waarin hij geroepen is.

Pred. 1:8 Alle dingen zijn zo vermoeiend,

II Kor. 5:17 Daarom, als iemand in Christus is, is hij een nieuwe schepping: het oude is voorbijgegaan, zie, alles is nieuw geworden.

Maar bovenal dat ik mijn beschikbare tijd, aandacht en energie moet delen.

In mijn ongehuwd zijn kon ik alle tijd en energie die ik had aan God Almachtig **in** Jezus Christus besteden. Als ik gehuwd ben kan dat niet meer, omdat het huwelijk ook verplichtingen met zich meeneemt. En al helemaal als het mij gegeven is dat ik kinderen mag krijgen in het huwelijk.

Alles tegenover elkaar zettend, komt Paulus tot deze conclusie:

- Als ik het wil en kan, laat ik dan ongehuwd blijven, want dan heb ik zeggenschap over mijn tijd en energie, ik kan mij aan God Almachtig **in** Jezus Christus geven;
- Maak van het ongehuwd zijn geen kramp, want dan kun ik beter trouwen;
- Als ik getrouwd ben, laat ik dan getrouwd blijven met dezelfde persoon;
- Als ik het huwelijk beëindig (om welke reden dan ook), weet dan dat dit toegestaan is door God Almachtig, maar dat daar wel consequenties aan verbonden zijn;
- Als ik het huwelijk beëindig, mag ik geen nieuwe huwelijksrelatie met een ander aangaan;
- ik ben pas vrij om met een ander in het huwelijk te treden als mijn 'vorige' huwelijkspartner is overleden. Een huwelijk geldt dus tot aan de dood;
- Weest tevreden met de plaats die God Almachtig mij in dit leven gegeven heeft en zoek naar de werken die God voor mij heeft voorbereid om die te doen.

Paulus schrijft dit alles niet om een mens een harnas in te drukken van 'geboden' en 'verboden', van 'moetens' en 'niet mogens'. Paulus schrijft deze dingen, omdat hij wil dat ik als wedergeboren Christen zonder zorgen leef. (I Kor. 7:32).

Het huwelijk is één van de mooiste, grootste en heiligste dingen die God Almachtig aan mij als mens gegeven heeft. En als het huwelijk functioneert zoals God dat bedoeld heeft, is het een afspiegeling van de eenheid die er is tussen God, Jezus Christus en de Heilige Geest. Een eenheid waar geen sprake is van jalousie, onveiligheid of overheersing.

Voor mij persoonlijk is het huwelijk een foto van Gen. 1:26-27 waarin God Almachtig zegt dat ik geschapen ben naar Zijn Beeld. Of zoals Paulus het schrijft in Ef. 5:23: Jezus Christus is hoofd van de man, de man is het hoofd van de vrouw.

☞ I Kor. 7:32 En ik wil dat u zonder zorgen bent. De ongehuwde draagt zorg voor de dingen van de Heere, hoe hij de Heere zal behagen.

☞ Gen. 1:26-27 En God zei: Laten Wij mensen maken naar Ons beeld, naar Onze gelijkenis; en laten zij heersen over de vissen van de zee, over de vogels in de lucht, over het vee, over heel de aarde en over al de kruipende dieren die over de aarde kruipen! En God schiep de mens naar Zijn beeld; naar het beeld van God schiep Hij hem; mannelijk en vrouwelijk schiep Hij hen.

☞ Ef. 5:23 want de man is hoofd van de vrouw, zoals ook Christus Hoofd van de gemeente is; en Hij is de Behouder van het lichaam.

Wel een hiërarchie; geen overheersing. Want in Genesis hoofdstuk één en twee gaat het om het woordje 'heersen', dat in de grondtekst wordt weergegeven met het woordje 'Radah' en wat 'dienend leidinggeven' betekent. Na de zondeval wordt nog steeds het woordje 'heersen' in de Nederlandse taal gebruikt, maar dat is in de grondtekst het woordje "Masha!" en dat betekent 'overheersen'

-----,..-----

Is dit hoofdstuk een moeilijk hoofdstuk?

Zoals ik hiervoor al beschreef wordt het moeilijk gemaakt doordat de wereld het niet accepteert dat er een God Almachtig is, die de touwtjes in handen heeft. Jezelf overgeven aan Iemand anders wordt door de wereld niet geaccepteerd. Jij bent zelf God.

In al mijn mijmeringen bij de verschillende Bijbelboeken, beschrijf ik dat ik een ambassadeur van het Koninkrijk van God Almachtig ben. (zie pag. 52-57) Ik ben dus niet van deze wereld. Dus de regels die voor deze wereld gelden, zijn niet op mij van toepassing. Wedergeboren Christen zijn betekent voor mij dat ik mijn oude leven afgedaan heb. (Gal. 2:20). Mijn oude leven dat in het teken van deze wereld en zijn regels en moraal stond.

Gal. 2:20 Ik ben met Christus gekruisigd; en niet meer ik leef, maar Christus leeft in mij; en voor zover ik nu in het vlees leef, leef ik door het geloof in de Zoon van God, Die mij heeft liefgehad en Zichzelf voor mij heeft overgegeven.

Ik heb een nieuwe identiteit gekregen toen ik God Almachtig **in** Jezus Christus aannam als mijn Verlosser en Heiland. En vanaf die dag is de Heilige Geest mij aan het leren om een 'waardig' inwoner van het Koninkrijk van God te wezen. Niet door geboden en inzettingen op te leggen, maar om één te zijn met God de Almachtige **in** Jezus Christus, uit LIEFDE.

-----,..-----

Ik begrijp heel goed hoe moeilijk het is als je gescheiden bent. Helemaal wanneer jij daar part nog deel aan had doordat jou in jouw huwelijksrelatie geweld, verwaarlozing, misbruik, overspel ten deel is gevallen. Ik begrijp heel erg goed dat wanneer jou dan ook nog verboden wordt om een nieuwe huwelijksrelatie aan te gaan, dat je dat niet leuk vindt en misschien zelfs wel onbegrijpelijk. Ik kan dat alleen maar met onderstaand verhaal proberen te verduidelijken:

Toen Sonja en ik ruim vijftien jaar geleden eens in Oostenrijk waren, in het appartement van een christenechtpaar, kwam de buurman naar mij toe (die ik helemaal niet kende) en zei: 'Jij bent nu als het ware in de voorhof van de tempel. Maar God Almachtig gaat jou verplaatsen naar het Heilige én al de relaties die jij hebt zal God vervullen in Zichzelf'

Ik begreep toendertijd niet veel van deze woorden. Wij waren zeer actief als oudsten in de gemeente waar we lid van waren en voelden ons *'dicht bij de Heer'* leven.

Wat ik altijd doe als iemand profetische woorden over mij uitspreekt, is dat ik het niet afkeur of goedkeur. Ik zeg altijd: *'ik sla het op, op mijn harde schijf van mijn geheugen en laat God Almachtig door Zijn Heilige Geest mij maar duidelijk maken wat hiermee bedoeld wordt'*

Nu, dat gebeurde. Want nog geen jaar later hebben wij ons ambt als oudsten neergelegd en hebben de gemeente moeten verlaten omdat wij ons op die plek niet meer veilig en geaccepteerd voelden.

Omdat ons leven zich helemaal in de gemeente afspeelde, hadden wij al jarenlang nauwelijks contact met andere mensen dan alleen gemeenteleden. Ook met familie hadden wij nauwelijks nog contact. Als je dan de gemeente verlaat blijkt dat je helemaal alleen komt te staan. Kennissen en vrienden hadden we niet, en familie hadden we verwaarloosd en gemeenteleden waren opeens nergens meer te vinden.

Dàt was de tijd dat ik terug begon te denken aan de woorden van die Oostenrijker. Dàt werd de tijd dat God Almachtig mij leerde wat het betekende om geen relaties meer te hebben dan alleen met en in Hem.

Was dat gemakkelijk? Neen, dat was beremoeilijk op sommige momenten. Maar God Almachtig openbaarde Zich als een Vader. In al mijn wanhoop, verdriet, bitterheid, en eenzaamheid kwam Hij elke keer weer met dezelfde woorden tot mij: *'Gij mijn dappere knecht'* (Richt. 6:12)

Het was een tijd waarin God Almachtig alle relaties die ik had, in Zich Zelf vervulde. Hij alleen moest genoeg zijn voor mij. Niemand anders had een plaats in mijn relatie met God de Vader.

Was daarmee het verhaal af?

Neen, absoluut niet. Want ik moest nog leren om mijn medemensen lief te hebben. Ook mijn broeders en zusters uit de gemeente waar we uit kwamen. Ook al bemoeide niemand zich (meer) met ons. Ik moest leren om andere mensen *'hoog'* te houden, lief te hebben, bitterheid niet toe te laten. Ook al voelde ik mij als Paulus die vocht tegen *'een doorn zijn vlees'* (II Kor. 12:6-10) moet ook ik mij stellen onder de woorden van God: *'Mijn genade is voor u genoeg'*

In de jaren die volgden heeft de Heilige Geest van God Almachtig mij heel veel geleerd over liefhebben, vergeven en verzoenen. De Heilige Geest heeft mij geleerd wat het is en was om een inwoner van het Koninkrijk van God te zijn, een ambassadeur zelfs.

☞ Richt. 6:12 Toen verscheen de Engel van de HEERE aan hem en zei tegen hem: De HEERE is met u, strijdbare held!

☞ Richt. 6:12 NBG De Engel des HEREN verscheen hem en zeide tot hem: De HERE is met u, gij dappere held.

☞ II Kor. 12:6-10 En opdat ik mij door het allesovertreffende karakter van de openbaringen niet zou verheffen, is mij een doorn in het vlees gegeven, een engel van de satan, om mij met vuisten te slaan, opdat ik mij niet zou verheffen. Hierover heb ik de Heere driemaal gesmeekt dat hij van mij weg zou gaan. Maar Hij heeft tegen mij gezegd: Mijn genade is voor u genoeg, want Mijn kracht wordt in zwakheid volbracht. Daarom zal ik veel liever roemen in mijn zwakheden, opdat de kracht van Christus in mij komt wonen. Daarom heb ik een behagen in zwakheden: in smadelijke behandelingen, in noden, in vervolgingen, in benauwdheden, om Christus' wil. Want wanneer ik zwak ben, dan ben ik machtig.

Ja de woorden uit Paulus brief aan Thessalonicenzen (I Thess. 3:12-13) begonnen meer en meer een feit te worden in mijn leven. *'Als ik liefde geef aan mijn broeders en zusters en aan anderen, maakt God mijn hart sterker zodat ik meer en meer onberispelijk wordt in heiliging (dat is afzondering) voor het aangezicht van onze God en vader, bij de komst van Jezus Christus en Zijn heiligen'*.

En nu?

Nu pas begrijp ik de woorden van Paulus wanneer hij zó over het huwelijk, echtscheiding en hertrouw spreekt. Nu pas kan ik 'Amen' zeggen met mijn hele hart, op wat Paulus hier schrijft. Omdat God de Vader **in** Jezus Christus de Enige relatie is die ik heb. En in Die Heilige relatie heeft mijn huwelijk een plaats gekregen zoals Paulus dit ook in Ef. 5:22-33 schrijft. En in die relatie hebben alle andere relaties die ik heb hun plaats gekregen.

Er is geen plaats voor afkeuring, vernedering, achtergesteldheid, macht, belangrijkheid, veroordeling en wat je misschien allemaal voelt als je dit zevende hoofdstuk van deze brief leest. Ik geloof met alles wat de Heilige Geest in mij gegeven heeft, dat ik zó als ambassadeur van het Koninkrijk van God Almachtig, in het leven mag staan en in het huwelijk mag staan. Tot eer van God Almachtig **in** Jezus Christus alleen. Tot bescherming en 'eer' van beide huwelijkspartners in het huwelijk.

En natuurlijk kun en mag je zeggen: *'Roelof, jij hebt gemakkelijk praten, want jij bent hertrouwd. En nu schrijf jij deze woorden'*. Ik begrijp deze woorden heel goed. Ik kan alleen maar zeggen: *'vraag het aan God de Vader **in** Jezus Christus door Zijn heilige Geest. Je hoeft mijn woorden niet aan te nemen of te geloven, maar alsjeblieft: ga op je knieën en bidt tot God de Vader over deze zaak..... en blijf bidden totdat je een antwoord hebt gekregen'*.

God Almachtig is goed en getrouw en zeer te loven en te prijzen. Hij maakt mijn leven het leven waard. En in Hem kan en mag ik een goede echtgenoot zijn voor mijn vrouw; een goede vader voor mijn kinderen; een goede collega; een goede vriend.

Alles in en door Hem alleen. Halleluja.

📖 I Thess. 3:13-14 En ú moge de Heere doen toenemen en overvloedig maken in de liefde tot elkaar en tot allen, zoals ook wij dat zijn tot u, opdat Hij uw harten zou versterken om onberispelijk te zijn in heiliging voor het aangezicht van onze God en Vader, bij de komst van onze Heere Jezus Christus met al Zijn heiligen.

I Korinthe

Hoofdstuk 8

Het eten van offervlees

Weer een aanwijzing voor de gemeente:

In dit hoofdstuk gaat het over afgodenoffers. Maar wat is dat?

Heel in het kort is dat wanneer ik eer en glorie geef aan *iemand* of *iets anders* dan God Almachtig **in** Jezus Christus. Of zoals Paulus het hier in vers 4 schrijft: '*wij weten dat een afgod niets is in de wereld, en dat er geen andere God is dan Eén*'.

Dit vers zegt dus óók dat satan '*niets*' is. Hij is het zelfs niet eens waard om '*vijand*' van God Almachtig genoemd te worden. Want ik kom nergens in de Bijbel tegen waar dat staat.

Omdat Paulus in Ef. 6:12 zegt dat ik niet te strijden heb tegen mensen van vlees en bloed, maar tegen machten en wereldbeheersers uit het rijk der duisternis, zeg ik in het bovenstaande expliciet dat afgoden geesten kunnen zijn, maar ook mensen, materiële zaken of gedachten. Want boze machten pakken alles beet om mij tot afgodendienst proberen te brengen. Als voorbeeld noem ik: ambitiezuucht, macht, geldzuucht, hebzucht, wereldse zekerheden en ga zo maar door.

Alles en iedereen waar ik als mens méér tijd en energie aan geef dan aan God Almachtig, heeft het in zich om een afgod voor mij te worden. En wanneer ik daar aan toegeef, eet ik dus offervlees van afgoden. En Paulus zegt in vers 7 van dit hoofdstuk dat ik daarmee mijn geweten bezoedel, bevlek. En voor geweten kan ik in dit geval ook '*mijn geest*' zeggen.

Als Paulus dan in II Kor. 7:1 een oproep doet aan de gemeenteleden van Korinthe om hun geest en vlees te reinigen, dan slaat dit dus op dit eten van afgodenoffers.

-----,-----

Maar dat is niet het enige wat Paulus in dit hoofdstuk benoemt. Paulus heeft het ook over de opgeblazenheid van mensen. Let wel! Paulus schrijft hier aan de gemeente van Korinthe. Wedergeboren Christenen dus....

☞ I Kor. 8:4 Wat dus het eten van afgodenoffers betreft: wij weten dat een afgod niets is in de wereld en dat er geen andere God is dan Eén.

☞ Ef. 6:12 Want wij hebben de strijd niet tegen vlees en bloed, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers van de duisternis van dit tijdperk, tegen de geestelijke machten van het kwaad in de hemelse gewesten.

☞ I Kor. 8:7 Maar niet in allen is deze kennis, want sommigen, die in hun geweten tot nu toe niet los zijn van de afgod, eten het vlees als afgodenoffer, en hun geweten, dat zwak is, wordt bevlekt.

☞ II Kor. 7:1 Omdat wij dan deze beloften hebben, geliefden, laten wij onszelf reinigen van alle bezoedeling van vlees en geest, en de heiliging volbrengen in het vreten van God.

Dat opgeblazenheid een gevolg kan zijn van kennis die iemand heeft. Of te wel: hier komt weer een oude strategie van satan naar boven dat de één zich belangrijker voelt dan de ander vanwege zijn kennis, opleiding, intellect, rijkdom en noem maar op. En gebeurde dat ook al niet bij de twaalf discipelen in het verhaal van 'de zonen van Zebedeüs' ? (Matt. 20:20-28).

Ik denk dat dit gevaar voor iedere wedergeboren Christen op de loer ligt en dat ik alert moet zijn op wat ik doe en zeg. Want ik kwets hier zo snel andere mensen mee die daardoor misschien wel hun geloof kwijt raken. Paulus zegt: '*Als iemand denkt iets te weten, dan heeft hij nog niets leren kennen, zoals men het behoort te kennen*'. Echt weer zo een Paulus uitspraak, die ik misschien eerst wel drie keer moet lezen voordat ik er iets van begrijp.

Wat Paulus hier zegt is, dat wanneer ik meen méér te zijn dan een ander (in kennis, in macht, in status, in rijkdom of wat dan ook!) dat ik nog niets geleerd heb hoe het Evangelie van Jezus Christus in elkaar zit.

Ik wijs hierbij altijd weer op de zaligsprekingen in de Bergrede zoals Jezus Christus die uitsprak in Matt. 5:1-12. Dàt zijn de karaktereigenschappen van inwoners van het Koninkrijk van God Almachtig. En dààr komen zaken als rijkdom, status, macht, of het méér voelen dan iemand anders helemaal niet voor. Of ik nu elke zondag op het podium sta, of ik nu elke zondag de toiletten schoonmaak in het kerkgebouw, of ik nu de financiën beheer van de gemeente, of ik nu een 'gevierd' aanbiddingsleider ben; op het moment dat ik mij belangrijker voel dan de minste in de gemeente, eet ik offervlees van afgoden. **Want ook mijn roeping kan een afgod worden!** En daarmee bevlek ik mijn geest.

Er is maar Eén God Almachtig, zoals God dit Zelf ook al bekend maakte aan Zijn volk Israël in Deut. 6:4-8. En dit moesten de Israëlieten doen:

- op hun voorhoofd schrijven;
- in hun handpalmen schrijven;
- op de deurposten van hun huis graveren;
- hun kinderen inprenten.

Dat er maar één God Almachtig is, één Schepper van hemel en aarde, één Maker van elk levend schepsel en dat is JHWH. Dat is de kern van het hele Evangelie is.

Alles wat zich god noemt buiten God Almachtig **in** Jezus Christus, in hemel en op aarde is een afgod. Er is maar Eén Schepper van hemel en aarde. Er is maar Eén levendmakende God en dat is God de Almachtige.

*Deut. 6:4-8 Luister, Israël!
De HEERE, onze God, de HEERE is één! Daarom zult u de HEERE, uw God, liefhebben met heel uw hart, met heel uw ziel en met heel uw kracht. Deze woorden, die ik u heden gebied, moeten in uw hart zijn. U moet ze uw kinderen inprenten en erover spreken, als u in uw huis zit en als u over de weg gaat, als u neerligt en als u opstaat. U moet ze als een teken op uw hand binden en ze moeten als een voorhoofdsband tussen uw ogen zijn. U moet ze op de deurposten van uw huis en op uw poorten schrijven.*

Het eten van afgodenvlees in de termen zoals ik deze hiervoor noemde, brengen mij geen haar dichterbij God Almachtig. Net zoals eten en drinken in dit lichaam van vlees en bloed mij geen haar dichterbij of verder afbrengt van God. Honger en overvloed in eten en drinken zijn wereldse zaken. Eten en drinken is iets dat mijn lichaam van vlees en bloed nodig heeft om te kunnen functioneren.

Mijn geest heeft alleen geestelijk eten en drinken nodig, en wat dat is zegt Jezus Christus in Joh. 6:22-59. Jezus Christus Zelf is het levende brood en het levende water waardoor ik zal leven tot in eeuwigheid.

-----,-----

Wil dat zeggen dat ik als wedergeboren Christen maar mag doen en laten wat mij goeddunkt? Dat ik mag eten en drinken wat mij goeddunkt? Dat ik mag zeggen en leven hoe het mij goeddunkt?

Ook al veroordeelt God Almachtig mij daarin niet, omdat ik in Jezus Christus volledige vrijheid heb gekregen, moet het belang van mijn naast altijd voorop staan. Ik heb Paulus zijn woorden uit Fil. 2:1-4 al eerder aangehaald dat ik mijn naaste altijd hoger moeten achten dan mijzelf. Op het moment dat ik alleen aan mijzelf denk, en nuttig wat ik wil, en leef zoals ik wil; maar het 'schaadt' mijn naaste, dan vlieg ik al uit de bocht. Op dat moment voel ik mij al méér dan de ander en op dat moment eet ik dus zelf afgoden offervlees.

Het op de eerste plaats zetten van God Almachtig **in** Jezus Christus kan iedereen zeggen te doen. Want dit is door een ander mens toch niet te controleren. Maar als Jezus Christus Zelf zegt dat het tweede gebod (liefhebben van onze naaste) net zo belangrijk is als het eerste (God liefhebben boven alles); dan is dit voor iedereen zichtbaar. (Matt. 22:36-39). Eigen kennis, eigen wijsheid, status, macht, hebzucht, zijn scherpe pijlen op de boog van satan.

Mensen die Paulus als 'zwak' beschrijft; lees pas bekeerden; lees getraumatiseerde mensen; lees arme mensen; hebben hier hele gevoelige antennes voor. En als deze 'zwakke' mensen iets bemerken van dit 'afgodenvlees', zijn ze direct vertrokken en de kans is dan aanwezig dat ze zelfs verloren zijn voor het geloof in Jezus Christus.

Wat een enorme verantwoordelijkheid ligt er op mijn schouders. Daarom eindigt Paulus ook met de woorden in vers 13: '*als voedsel mijn broeder doet struikelen, dan zal ik in eeuwigheid geen vlees meer eten, opdat ik mijn broeder geen oorzaak geef tot struikelen*'.

☞ Fil. 2:1-4 Als er dan enige bemoediging is in Christus, als er enige troost is van de liefde, als er enige gemeenschap is van de Geest, als er enige innige gevoelens en ontfermingen zijn, maak dan mijn blijdschap volkomen, doordat u eensgezind bent, dezelfde liefde hebt, één van ziel bent en één van gevoelen. Doe niets uit eigenbelang of eigendunk, maar laat in nederigheid de een de ander voortref-felijker achten dan zichzelf. Laat eenieder niet alleen oog hebben voor wat van hemzelf is, maar laat eenieder ook oog hebben voor wat van anderen is.

☞ Matt. 22:36-39 Meester, wat is het grote gebod in de wet? Jezus zei tegen hem: U zult de Heere, uw God, liefhebben met heel uw hart, met heel uw ziel en met heel uw verstand. Dit is het eerste en het grote gebod. En het tweede, hieraan gelijk, is: U zult uw naaste liefhebben als uzelf.

☞ I Kor. 8:13 Daarom, als het voedsel mijn broeder doet struikelen, dan zal ik in eeuwigheid geen vlees meer eten, opdat ik mijn broeder geen oorzaak geef tot struikelen.

Om in hedendaagse taal te spreken in de termen die ik hiervoor noemde: Als mijn rijkdom, mijn machtspositie, mijn status, mijn (en noem maar op), mijn broeder doet struikelen; neem het dan maar weg van mij, want ik wil er geen oorzaak van zijn dat mijn broeder het Evangelie van Jezus Christus vaarwel zegt om deze dingen.

Als ik deze woorden zo opschrijf zijn ze als een spiegel voor mij waarin ik steeds weer zie hoe vaak ik op deze onderwerpen de mist in ga.

Ik kan God Almachtig alleen maar bidden dat Hij mij door Zijn Geest **in** Jezus Christus meer en meer onderwijst, en dat Hij mij alert maakt of ik mij niet bezondig aan het eten van dit afgoden offervlees.

En als dit het geval is dan bid ik: Heer vergeef mij alstublieft.....

I Korinthe

Hoofdstuk 9

Vrijheid en rechten van Paulus

Als ik de eerste brief aan de gemeente van Korinthe lees, zie ik iets van een opbouw. Paulus heeft het over aanwijzingen voor de gemeente om het gemeentelven puur en zuiver te houden. Ik heb dat '**de aanwijzingen voor de gemeente**' genoemd:

- Verdeeldheid in de gemeente;
- De onderlinge omgang in de gemeente;
- Zedeloosheid in de gemeente;
- Rechtsverschillen in de gemeente;
- Afgodenoffers in de gemeente.

Daarnaast schrijft Paulus over het persoonlijk leven van de gemeenteleden met zaken als:

- Christus is het enige fundament;
- Wat betekent het om een dienaar van Christus te zijn;
- Het lichaam is een tempel van de Heilige Geest;
- Het huwelijk, echtscheiding en hertrouw.

Alles wat Paulus tot nu toe geschreven heeft kun je lessen noemen, onderwijs, waarbij Paulus als leraar de gemeente onderwijst. Voor mijzelf noem ik het ook wel een masterclass die Paulus geeft, zoals Jezus Christus dit gedaan heeft in de Bergrede.

Maar in dit negende hoofdstuk betreft Paulus zichzelf in dit onderwijs. En dit heb ik op deze wijze nog niet eerder gelezen. Maar wat een wijze les bevat dit hoofdstuk. Voor de gemeente maar zeker ook voor leidinggevendenden in de gemeente, en dan met name voorgangers en oudsten. En wat een wijze lessen zitten er in dit hoofdstuk voor mij!

-----...-----

Als ik kijk naar de Nederlandse gemeenten, en dan met name de Evangelische en Pinkstergemeenten, dan zie ik vaak dat verantwoordelijkheden binnen die gemeente bij één persoon, dan wel bij één familie liggen.

Nu wil ik dat niet direct afkeuren, maar ik heb in *mijn mijmeringen* bij de verschillende Bijbelboeken wel eens geschreven dat het lijkt alsof in die gevallen de eigen gemeenteleden niet vertrouwd worden.

Hoeveel gemeenten in Nederland zijn er niet waar de opvolging van de pastor of de voorganger van vader op zoon overgaat? Hoeveel gemeenten in Nederland zijn er niet waar de directe familieleden van de pastor of voorganger de 'belangrijkste' functies vervullen? Hoeveel gemeenten in Nederland zijn er niet waar de pastor of voorganger zich bemoeit met alles en nog wat? Van financiën tot een kerkgebouw, van verzekeringen tot het organiseren van allerlei activiteiten. En ga zo maar door.

Is dat dan fout?

Bij voorbaat niet. Maar ik hoop dat die pastors en voorgangers (en oudsten) zichzelf ook (nog) durven te spiegelen aan Gods Woord of er toch niet iets van *'eigengereidheid'* bij hen is binnengeslopen, wat ten diepste een wantrouwen naar de gemeenteleden inhoudt.

Aan de andere kant zie ik ook gemeenten in Nederland die klein zijn, wat het aantal gemeenteleden betreft, en waar de voorganger de meeste zaken wel móét doen om de gemeente levend te houden, en zelfs misschien wel meer tijd en energie investeert dan gezond is. Vaak zie ik dan dat het pastor of het voorganger zijn een *'struggle of life'* is die hen totaal uitput en soms zelfs eindigt in een burn-out situatie. Vooral als de groei in het aantal *'nieuwe'* gemeenteleden uitblijft.

Hoe ziet God Almachtig dit nu?

Om die vraag te beantwoorden kijk ik eerst graag naar het leven van Jezus Christus en Zijn *'aankondiger'* Johannes de Doper. Maar ook het leven van Paulus kan hier heel goed als voorbeeld dienen. Of Mozes. Is Paulus niet diegene die deze brief aan de gemeente van Korinthe geschreven heeft?

Voor mij staat absoluut vast dat het stichten van een gemeente en het *'draaiend'* houden van een gemeente God's zaak is. Dat schrijft Paulus ook in II Kor. 3:5-6. Ik bedoel daarmee ook te zeggen, dat ik **niet** geloof, dat wanneer God Almachtig in een bepaalde plaats een kerk of een gemeente wil hebben van Jezus belijdende gemeenteleden, dat Hij vindt dat de pastor of voorganger (en oudsten) zichzelf moet *'beroven'* van alle tijd, energie en geld.

📖 II Kor. 3:5-6 Niet omdat wij van onszelf bekwaam zijn iets te denken, als was het uit onszelf, maar onze bekwaamheid is uit God. Hij heeft ons namelijk bekwaam gemaakt om die-naars van het nieuwe verbond te zijn, niet van de letter, maar van de Geest; want de letter doodt, maar de Geest maakt levend.

Want er is ook nog zo iets als een heilige instelling als het huwelijk. En als je in deze mijmeringen hoofdstuk zeven hebt gelezen dan weet je hoe God Almachtig wil dat het huwelijk functioneert. Dat dit (óók) tijd, energie en inspanning kost. Dus God Almachtig **in** Jezus Christus **moet Zelf** opdracht gegeven hebben tot het stichten of overnemen van een gemeente.

Als iemand Die Stem van God Almachtig niet zelf heeft gehoord, begin er dan niet aan, want het kan ook satan zelf zijn die de pastor of voorganger en zijn gezin kapot wil hebben. Satan kan zich immers voordoen als een engel van het licht (II Kor. 11:14), waarbij ik er van overtuigd ben dat ik als mens dit helemaal niet kan ontmaskeren. Alleen de Heilige Geest in mij kan dit. Leiding van de Heilige Geest in deze is absoluut noodzakelijk. (Overigens in alle zaken, maar goed....)

Als ik dan in Hand. 6:4 lees dat Petrus en de apostelen zich alleen bezig zullen houden met de bediening van het woord en het gebed, en ik zie de pastors en voorgangers en de oudsten als Petrus en de apostelen, dan lees ik dus **niet** dat de pastor en de voorganger en de oudsten zich moeten bezig houden met het 'draaiend' houden van de gemeente en alle werkzaamheden die daarbij komen kijken.

In het boek 'is dit echt van U Heer' van Loren Cunningham (de oprichter van Jeugd met een Opdracht) wordt beschreven dat wanneer er zich een situatie voordeed waarvoor de Heer geraadpleegd moest worden, dat Loren en zijn team gingen bidden. En ook de (zeg maar) gemeenteleden baden mee. Zij bleven bidden **totdat** God Almachtig geantwoord had. En dat kon vijf minuten duren, maar kon ook meer dan acht uur duren. En als mensen die daar in die bidstond aanwezig waren weg moesten om iets anders te doen, dan gingen die mensen weg, en kwamen terug wanneer zij hun werkzaamheden hadden afgerond. En als mensen die daar in die bidstond aanwezig waren in slaap vielen omdat zij moe waren van hun dagelijks werk, dan vielen zij in slaap en de andere aanwezigen lieten hen met rust. Als dan die mensen weer wakker werden, baden zij weer mee.

Ik geloof dat dit een juiste wijze is om de stem van God Almachtig te horen en te verstaan. En zie ik dat ook niet terug in de hof van Gethsémané? (Matt. 26:36-46) De Here Jezus vroeg zijn discipelen om wakker te blijven (en op afstand mee te bidden!), maar zij vielen in slaap.

Jezus Christus bad tot drie maal tot Zijn Vader, of Deze niet de drinkbeker bij Hem vandaan wilde halen. De Heilige Geest (in de Persoon van een engel), moest Jezus Christus zelfs te hulp komen (Luk. 23:42) omdat Zijn gebeden en het lijden zo intensief waren.

II Kor. 11:14 En geen wonder, want de satan zelf doet zich voor als een engel van het licht.

Hand. 6:4 Wij echter zullen volharden in het gebed en in de bediening van het Woord.

Luk. 22:43 En aan Hem verscheen een engel uit de hemel, die Hem versterkte.

Maar Jezus Christus ging door met bidden totdat Hij in dit geval ook die hulp van de Heilige Geest kreeg.

Een ander voorbeeld uit de Bijbel is het verhaal van Paulus die naar Asia wilde reizen om daar ook het Evangelie te brengen. Maar de Heilige Geest hield hem tegen op dat moment. Paulus mocht niet gaan. (Hand. 16:6). Pas later krijgt Paulus een visioen waarin hij een man aan de oever van het water ziet staan in Macedonië en die hem roept. (Hand. 16:9-10) Dat was de bevestiging die God Almachtig aan Paulus gaf om wel te gaan reizen.

-----...-----

Wat weet ik tot nu toe?

- God de Vader **in** Jezus Christus moet een pastor, voorganger, oudsten, roepen om een werk te doen dat Hij heeft voorbereid (Ef. 2:10);
- Voorgangers, pastors, oudsten, zijn geroepen om zich bezig te houden met de verkondiging van het Woord (onderwijs) en met gebed. Alle andere zaken moeten overgelaten worden aan anderen. (Hand. 6:4);
- Als God Almachtig het huis Zelf niet bouwt, tevergeefs zwoegen dan de bouwvakkers. (Psalm 127).

Maar dat is niet het enige dat in de Bijbel staat over het stichten of het onderhouden van een gemeente. Want wat voor de kinderen van God Almachtig geldt, geldt ook voor de pastor en de voorganger. Neem bijvoorbeeld een tekst uit II kor. 8 waarin Paulus schrijft over het in vrijmoedigheid geven van geld. Dan zegt hij in vers 13, dat het niet de bedoeling is dat de gever door zijn geven zelf in de (financiële) problemen komt.

II Kor. 8:13 *Het is namelijk niet de bedoeling dat anderen verlichting hebben, en u verdrukking;*

Hoeveel pastors, voorgangers, oudsten zijn er niet die 'hun' hele hebben en houden geven aan de gemeente?

Staat er niet in Luk. 14:28-32 dat ik eerst de kosten moet berekenen voordat ik een nieuw werk begin? Geldt dit dan niet voor een pastor, een voorganger of voor oudsten? Moet ik mijn eigen financiële situatie beschikbaar stellen aan de gemeente en moet ik mijn eigen gezin in 'armoede' dompelen om andere mensen te helpen?

Ik denk dat een stuk nuchterheid hier wel op zijn plaats is.

Hand. 16:6 En nadat zij door Frygië en het land van Galatië gereisd waren, werden zij door de Heilige Geest verhinderd het Woord in Asia te spreken.

Hand. 16:9-10 En Paulus kreeg 's nachts een visioen te zien: er stond een Macedonische man, die hem dringend vroeg: Kom over naar Macedonië en help ons! Toen hij nu dit visioen gezien had, probeerden wij meteen naar Macedonië te reizen, omdat wij eruit opmaakten dat de Heere ons geroepen had aan hen het Evangelie te verkondigen.

Ef. 2:10 Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus om goede werken te doen, die God van tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen.

hand. 6:4 Wij echter zullen volharden in het gebed en in de bediening van het Woord.

Ps. 127 Een pelgrimslied, van Salomo. Als de HEERE het huis niet bouwt, tevergeefs zwoegen zijn bouwers eraan; als de HEERE de stad niet bewaart, tevergeefs waakt de wachter. Het is tevergeefs dat u vroeg opstaat, laat opblijft, brood eet waarvoor u moet zwoegen: de HEERE geeft het Zijn beminde in de slaap. Zie, kinderen zijn het eigendom van de HEERE, de vrucht van de schoot is Zijn beloning. Zoals pijlen in de hand van een held, zo zijn de zonen, ontvangen in de jeugd. Welzalig de man die zijn pijlkoker daarmee gevuld heeft; zij worden niet beschaamd, als zij met de vijanden spreken in de poort.

Want laat ik eens een rekensommetje maken gebaseerd op de informatie die de Bijbel mij geeft.

In het Oude Testament kan ik lezen dat het volk Israël een tiende van wat zij verdienden moesten geven aan de Levieten, die de verantwoordelijkheid hadden over de Tabernakel. Dit bedrag was bestemd voor het onderhoud van de Tabernakel. Van deze tienden mochten de Levieten dan zelf weer één tiende nemen voor zichzelf. (Lev. 27 en Num. 18)

Nu gaat het mij in deze context even niet of het wettisch of niet wettisch is, of het Oud Testamentisch is of niet. Of het alleen het volk Israël aangaat of niet. Het gaat mij even om het principe.

Als nu een voorgangersechtpaar € 2.500,-- bruto per maand wil verdienen, betekent dit op basis van bovenstaande redenering dat er maandelijks € 25.000,-- in de gemeentekas moet vloeien. Ga ik dan weer uit van dit gemiddelde inkomen per maand, dan weet ik dus dat de gemeente minimaal honderd gezinnen moet hebben, die dan ook allemaal deze tienden betalen. Betaalt de helft van de gezinnen hun tienden dan heb ik dus minimaal tweehonderd gezinnen in de gemeente nodig. En als een gemiddeld gemeenteg gezin uit drieënhalve persoon bestaat dan heb ik dus minimaal zeshonderdvijftig gemeenteleden nodig om een gezonde (financiële) basis te hebben voor het stichten, onderhouden en draaiend houden van de gemeente.

Dat is waarachtig geen kleine opgave.

Als een pastor, voorganger, oudsten, het niet met het bovenstaande eens is, omdat dit niet het geval is in 'zijn' gemeente, dan zie ik ook vaak dat die pastors, voorgangers en oudsten veel van hun tijd en energie moeten spenderen om de benodigde financiën bij elkaar te krijgen. En nogmaals: ik geloof niet dat dit de bedoeling van God Almachtig is.

Ik geloof dat wanneer God Almachtig wil dat er in een plaats een Jezus belijdende kerk of gemeente gesticht wordt, dat **enerzijds** Hij het huis bouwt en **anderzijds** dat Hij voor de benodigde wereldse zaken zorgt die nodig zijn. Want nogmaals: Pastor, voorganger en oudsten moeten zich bezig houden met het Woord van God en het gebed.

Alle ander zaken moeten dan gedelegeerd worden aan bijvoorbeeld diakenen (Hand. 6)

-----,-----

☞ Luk. 14:28-32 Want wie van u die een toren wil bouwen, gaat niet eerst zitten om de kosten te berekenen, of hij de middelen wel heeft om het werk te voltooien? Opdat niet misschien, als hij het fundament gelegd heeft en niet in staat is het te voltooien, allen die het zien, hem beginnen te bespotten, en zeggen: Deze man begon te bouwen, maar heeft het werk niet kunnen voltooien. Of welke koning die een oorlog in gaat om te strijden met een andere koning, gaat niet eerst zitten om te beraadslagen of hij bij machte is met tienduizend man tegemoet te gaan die met twintigduizend man tegen hem optrekt? En zo niet, dan stuurt hij, als de ander nog ver weg is, een gezantschap om te vragen wat de vredesvoorwaarden zijn.

Als ik in de Bijbel de verhalen lees van Johannes de Doper, Jezus Christus, Paulus of Mozes dan lees ik dat noch Johannes de Doper, noch Jezus Christus, noch Paulus waren getrouwd en kinderen hadden.

Mozes was wel getrouwd en had ook kinderen, maar ik lees dat de vrouw en kinderen van Mozes ook een tijd bij hem weg geweest zijn (Ex. 18).

Paulus heeft heel veel geschreven in deze eerste brief aan de gemeente van Korinthe over het verdelen van beschikbare tijd, energie en aandacht. Ik bedoel daarmee **niet** te zeggen dat een pastor, voorganger of oudsten niet getrouwd moeten zijn. Ik bedoel daar alleen maar mee te zeggen, dat ieder mens maar een bepaalde hoeveelheid tijd, inspanning en aandacht tot zijn beschikking heeft en dat deze maar één maal uitgegeven kan worden. Bereken dus eerst de kosten.

Daarom geloof ik dat Johannes de Doper zich kleepte in een kameelharen kleed (Matt. 3:4) en hij at honing en wilde sprinkhanen terwijl hij predikte in de woestijn. Hij werd onthoofd door koning Herodes omdat deze een verhouding had met de vrouw van zijn broer. (Matt. 14:1-12)

Jezus Christus zegt in Matt. 8:20 dat Hij niets had om Zijn hoofd op te kunnen laten rusten. Hij werd gevangen genomen, gemarteld en stierf de kruisdood.

Paulus is diverse keren gemarteld, heeft honger en dorst gehad en is uiteindelijk ook op een verschrikkelijke manier om het leven gekomen. (I Kor. 4:11, II Kor. 11:24-27)

Wil ik hiermee zeggen dat deze dingen een pastor, voorganger en oudsten ook te wachten staat?

Absoluut niet. Ik haal deze dingen alleen aan om te laten zien dat iemand de kosten moet berekenen van het werk dat hij wil gaan doen voor de Heere. En is dit het werk dat God Almachtig heeft voorbereid (Ef. 2:10), dan zal God er ook voor zorgen dat dit werk kan beginnen en kan blijven draaien.

Juist voor een pastor, voorganger en oudsten zouden alle wereldse elementen uit hun leven weggedaan moeten worden, zodat zij zich ook voor de volle honderd procent zouden kunnen inzetten voor het werk dat God Almachtig hen gegeven heeft om te doen. Eventueel met je vrouw en met je kinderen. Maar alleen op Hem gericht.

-----...-----

☞ Matt. 3:4 Deze Johannes had kleding van kameelhaar en een leren gordel om zijn middel; zijn voedsel was sprinkhanen en wilde honing.

☞ Matt. 8:20 En Jezus zei tegen hem: De vossen hebben holen, en de vogels in de lucht nesten, maar de Zoon des mensen heeft niets waarop Hij het hoofd kan neerleggen.

☞ I Kor. 4:11 Tot op dit moment lijden wij én honger én dorst, én zijn wij naakt, én worden wij met vuisten geslagen, én hebben wij geen vaste woonplaats,

☞ II Kor. 11:24-27 Van de Joden heb ik vijfmaal de veertig min één zweepslagen ontvangen. Driemaal ben ik met de roede geselsd, eenmaal ben ik gestenigd, driemaal heb ik schipbreuk geleden, een heel etmaal heb ik in volle zee doorgebracht. Op reis was ik vaak in gevaar door rivieren, in gevaar door rovers, in gevaar van de kant van volksgenoten, in gevaar van de kant van heidenen, in gevaar in de stad, in gevaar in de woestijn, in gevaar op zee, in gevaar onder valse broeders, in inspanning en moeite, vaak in nachten zonder slaap, in honger en dorst, vaak in vasten, in koude en naaktheid.

☞ Ef. 2:10 Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus om goede werken te doen, die God van tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen.

Als laatste wil ik in dit kader ook nog het Oud Testamentische verhaal van Mozes en Jethro noemen. (Ex. 18:13-27). Ook hier ligt zo een enorme wijsheid in hoe ik een gemeente zou moeten leiden, en dat ik als pastor, voorganger en oudste gewoonweg niet alles in mijn oppie kan doen.

Mozes deed dit wel bij het leiden van het volk Israël, maar hij wordt door zijn schoonvader Jethro gecorrigeerd. Ik geloof dat dit door Goddelijk ingrijpen was. Mozes moest leiders over tien, vijftig, honderd en duizend Israëlieten aanstellen. Deze leiders moesten eerst de rechtsverschillen tussen Israëlieten proberen op te lossen, waarbij men naar een steeds 'hogere' leider kon gaan wanneer het probleem door een 'lagere' leider niet opgelost kon worden. Zodoende kwamen uiteindelijk alleen de zeer moeilijke zaken voor Mozes om uitspraak te doen en werd Mozes bevrijd van heel veel zaken.

Ik geloof dat hier ook weer een voorbeeld gegeven wordt dat in de blauwdruk van een gemeente opgenomen kan worden.

-----...-----

Wat weet ik tot nu toe?

- God de Vader **in** Jezus Christus moet een pastor, voorganger en oudsten roepen om een werk te doen die Hij heeft voorbereid (Ef. 2:10);
- Voorgangers, pastors en oudsten zijn geroepen om zich bezig te houden met de verkondiging van het Woord (onderwijs) en met gebed. Alle andere zaken moeten overgelaten worden aan anderen. (Hand. 6:4);
- Als God Almachtig het huis Zelf niet bouwt, tevergeefs zwoegen dan de bouwvakkers. (Psalm 127);
- Een pastor, voorganger en oudsten moet zichzelf (en hun gezin) niet in gevaar brengen (ook financieel) door andere mensen te helpen. (II Kor. 8:13);
- Alle andere zaken die zich in de gemeente voor kunnen doen moeten terecht komen bij Diakenen. Zij hebben de materiële zorg voor de gemeenteleden. Pastor, voorganger en oudsten hebben de geestelijke zorg voor gemeenteleden.
- Diakenen zouden georganiseerd kunnen worden zoals Jethro het liet zien aan Mozes, zodat niet alles bij één of een paar mensen terecht zou komen;
- Op financieel gebied kan ik veel leren van het principe van de tienden en de toepassing daarvan op de materiële zaken in de gemeente en de salarisbetalingen in de gemeente.

☞ Ef. 2:10 Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus om goede werken te doen, die God van tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen

☞ Ps. 127 Een pelgrimslid, van Salomo. Als de HEERE het huis niet bouwt, tevergeefs zwoegen zijn bouwers eraan; als de HEERE de stad niet bewaart, tevergeefs waakt de wachter. Het is tevergeefs dat u vroeg opstaat, laat opblijft, brood eet waarvoor u moet zwoegen: de HEERE geeft het Zijn beminde in de slaap. Zie, kinderen zijn het eigendom van de HEERE, de vrucht van de schoot is Zijn beloning. Zoals pijlen in de hand van een held, zo zijn de zonen, ontvangen in de jeugd. Welzalig de man die zijn pijlkoker daarmee gevuld heeft; zij worden niet beschaamd, als zij met de vijanden spreken in de poort.

☞ Hand. 6:4 Wij echter zullen volharden in het gebed en in de bediening van het Woord.

☞ II Kor. 8:13 Het is namelijk niet de bedoeling dat anderen verlichting hebben, en u verdrukking

Het bovenstaande zie ik als een blauwdruk voor een gemeente. Of deze nu gesticht moet gaan worden of dat een gemeente overgenomen wordt. Ik geloof dat het bovenstaande geestelijke principes zijn voor het welzijn van de pastor, voorganger, oudsten en de gemeenteleden.

Is het een prioriteit van een gemeente om een eigen gebouw te hebben? Is het een prioriteit van een pastor en een voorganger om een eigen vliegtuig te hebben? Is het een prioriteit van een pastor en voorganger om een gouden microfoon te hebben? Is het een prioriteit van een pastor en voorganger om te spreken in een zaal waar het precis eenentwintig graden is?

Ik lees hier helemaal niets van in de Bijbel. Dat wil niet zeggen dat een eigen gebouw niet praktisch kan zijn. Maar laat de eerste zorg van een gemeente altijd zijn: de zorg voor de armen en de weduwen, voor de vluchtelingen en de zieken. En die zorg zie ik onder druk staan in de Nederlandse gemeenten.

Ook Nederlandse pastors en voorgangers reizen soms de hele wereld over op kosten van de gemeente terwijl '*eigen*' gemeenteleden het erg moeilijk hebben met financiële problemen. En waarom moeten pastors en voorgangers de hele wereld over reizen? Waar lees ik dat in de Bijbel anders dan om nieuwe gemeenten te stichten? (Zie het werk van Paulus).

Als God Almachtig een pastor of een voorganger geroepen heeft in een bepaalde plaats, wat moet hij dan elders op de wereld?

De brieven van Paulus geven duidelijk aan welke inspanningen Paulus allemaal levert binnen een gemeente ***opdat het de gemeenteleden goed zou gaan.***

Zou het echt Bijbels zijn om een eigen gebouw te hebben met een zware hypothecaire last, dat daarom grote offers gevraagd moet worden van de gemeenteleden? En weer die vraag daarbij: en wat doe ik dan met eigen gemeenteleden die in de financiële problemen zitten?

Let op: Ik zeg dus niet dat ik de inkomsten van de gemeente ***zomaar*** aan gemeenteleden moet geven die het moeilijk hebben. Daar mag en moet een programma voor zijn dat mensen in nood begeleidt, zodat ze als de problemen opgelost zijn, niet weer in de financiële problemen komen.

Misschien vindt je wel dat ik veel te kritisch ben op deze zaken.

Neem van mij aan dat deze kritiek gevormd is door wat ik allemaal zie gebeuren op financieel gebied in de gemeenten. En dat deze kritiek gevormd is door pastors en voorgangers die zich een bepaalde 'status' aanmeten, onder het mom van een door God Almachtig gegeven bediening. Deze pastors en voorgangers zouden er goed aan doen om de brieven van Paulus nog eens goed door te lezen en deze als spiegel te gebruiken op hun eigen functioneren.

Kijk eens naar het leven van Jezus Christus op deze aarde? Wat deed Hij hier voornamelijk? Hij sprak in de synagogen en daarbuiten over de leer van bekering en kondigde het koninkrijk van God Almachtig aan. Daarnaast genas Hij mensen, bevrijdde hij gebonden en wekte dode mensen op.

Dàt zijn de hoofdtaken van een voorganger, pastor en oudsten. En daar zullen zij in de plaats waar zij gesteld zijn de handen méér dan vol aan hebben. (Matt. 14:7)

-----,-----

Misschien dat mijn woorden té zwart wit zijn, maar neem van mij aan dat ze oprecht zijn. Ik verlang er met heel mijn wezen naar dat er een gemeente gesticht gaat worden die aan de blauwdruk voldoet die God Almachtig in Zijn woord gegeven heeft. Een gemeente die puur, zuiver en rechtvaardig is. Waar de aanwijzingen die Paulus alleen al in deze eerste brief aan de gemeente van Korinthe over schrijft werkelijkheid zijn en geen theorie alleen.

Als God Almachtig wil dat er een gemeente in een bepaalde plaats gesticht wordt; zou Hij dan niets weten van de praktische uitdagingen? Zou God Almachtig niet in staat zijn om deze praktische uitdagingen Zelf ter hand te nemen zodat Zijn dienstknechten datgene zouden kunnen doen waarvoor Hij ze geroepen heeft? Zou God Almachtig gemeenteleden moeten dwingen om (financieel) mee te doen omdat anders de groei van de gemeente zou stagneren?

Nogmaals Psalm 127:1 'Als God het huis niet bouwt, tevergeefs zwoegen dan de bouwers'. Wie oren heeft die hoort het!

-----,-----

☞ Matt. 14:7 Van toen af begon Jezus te prediken en te zeggen: Bekeer u, want het Koninkrijk der hemelen is nabijgekomen.

☞ Psalm 127 Een pelgrimslied, van Salomo. Als de HEERE het huis niet bouwt, tevergeefs zwoegen zijn bouwers eraan; als de HEERE de stad niet bewaart, tevergeefs waakt de wachter. Het is tevergeefs dat u vroeg opstaat, laat opblijft, brood eet waarvoor u moet zwoegen: de HEERE geeft het Zijn beminde in de slaap. Zie, kinderen zijn het eigendom van de HEERE, de vrucht van de schoot is Zijn beloning. Zoals pijlen in de hand van een held, zo zijn de zonen, ontvangen in de jeugd. Welzalig de man die zijn pijlkoker daarmee gevuld heeft; zij worden niet beschaamd, als zij met de vijanden spreken in de poort

Een ander belangrijk punt dat Paulus in dit negende hoofdstuk beschrijft gaat over hemzelf. Wie is Paulus in de ogen van de gemeente van Korinthe? En ik wil hier gelijk de lijn doortrekken naar vandaag de dag. Wie is de pastor en voorganger vandaag de dag en wie zijn de oudsten in de ogen van de gemeenteleden?

Wordt Paulus erkend als een apostel? Is de stichting van de gemeente van Korinthe niet het werk van God Almachtig door Paulus heen? Als Paulus en Barnabas niet in Korinthe waren gekomen was, had God Almachtig wel andere mensen naar Korinthe gestuurd.

Uit de woorden die Paulus gebruikt, merk ik toch wel een bepaalde emotie op. *'Bent u dan niet mijn werk in de Heere?'. 'Als ik voor anderen geen apostel ben, dan ben ik dat toch wel voor u?'. 'U bent toch het zegel van mijn apostelschap in de Heere?'* (I Kor. 9:1-2)

Waarom schrijft Paulus dit op deze wijze?

Uit vers drie lees ik dat er in de gemeente van Korinthe schijnbaar mensen zijn die twijfelen aan het gezag van Paulus. Zij vragen zich af of Paulus wel werkelijk door God Almachtig gestuurd is om de gemeente te stichten. Deze mensen beoordelen Paulus op een negatieve kritische wijze op alles wat hij zegt en doet. En dat is niet goed.

Maar waarom dan?

Ten eerste heeft Paulus het hier over eten en drinken. Ik lees dit als zijnde het dagelijks levensonderhoud, dat het gaat over het betalen van een salaris door de gemeente. Ten tweede heeft Paulus het hier over de huwelijkspartners van diegenen die het Evangelie van Jezus Christus verkondigen.

Kortom: het gaat gewoon over geld. Altijd weer over geld. Mag een voorganger betaald worden door de gemeente. En mag zijn directe familie daar ook gebruik van maken? Hoeveel moet een pastor, een voorganger dan betaald krijgen en wie bepaalt dat?

Ik geloof van harte met de Bijbel in de hand dat een pastor, voorganger, betaald mag worden uit de gemeente. Sterker nog, dat dit moet. Neem alleen al de uitspraken uit Luk. 10:7 en I Tim. 5:18. Maar wel in de blauwdruk die ik hiervoor geschetst heb. Het salaris van de pastor, voorganger en eventuele oudsten kan en mag nooit de eerste prioriteit zijn van de gemeente. Net zomin als een eigen kerkgebouw een eerste prioriteit mag wezen.

☞ I Kor. 9:1-2 Ben ik niet een apostel? Ben ik niet vrij? Heb ik niet Jezus Christus, onze Heere, gezien? Bent u niet mijn werk in de Heere? Als ik voor anderen geen apostel ben, dan ben ik het toch wel voor u, want u bent het zegel van mijn apostelschap in de Heere.

☞ Luk. 10:7 Blijf in dat huis en eet en drink wat u door hen voorgezet wordt, want de arbeider is zijn loon waard. Ga niet van het ene huis naar het andere huis.

☞ I Tim. 5:18 Want de Schrift zegt: Een dorsende os mag u niet muilkorven, en: De arbeider is zijn loon waard

Laat een gemeente eerst maar eens thuis ontstaan. In alle veiligheid en intimiteit kan dan gebouwd worden aan een uitbreiding van de gemeente. Want let wel! Ook een beginnend voorganger, pastor, moet leren wat het is om een gemeente te leiden.

- Als de gemeente groeit in het Evangelie van Jezus Christus;
- Als de gemeente groeit in het aantal gemeenteleden;
- Als de verantwoordelijkheden van de gemeente zichtbaar worden;
- Als de gemeente knel komt doordat het huis waarin men samenkomt niet meer functioneert.

Pas dan kan uitgekeken worden naar een andere locatie om de gemeentelijke activiteiten onder te brengen. En dan komt huur nog vóór koop. Want in mijn ogen mag een gemeente van Jezus Christus geen hypothecaire verplichtingen aangaan. Want bij hypothecaire verplichtingen geeft de bank aanwijzingen en legt verplichtingen op aan de gemeente die wel eens recht tegen het woord van God Almachtig in kunnen gaan.

En is hier niet hetzelfde sprake als bij rechtsverschillen tussen broeders (I Kor. 6)? Moeten rechtsgeschillen tussen broeders en zusters niet **IN** de gemeente zelf worden opgelost? Hoe gaat dit dan wanneer de gemeente een hypothecair geschil heeft met de bank?

-----...-----

Paulus en Barnabas werken voor de gemeente van Korinthe kosteloos. Zoals Paulus ook gedaan heeft voor de gemeenten van Galatië en voor de gemeente van Thessalonica.

Uit vers 6 hoor ik toch wel enige frustratie bij Paulus. Waarschijnlijk zijn er in de gemeente van Korinthe ook mensen die vinden dat zij hun dagelijks werk op moeten zeggen en door de gemeente betaald moeten worden. (Bijv. II Thess. 3:11-12).

Iedereen moet zich zelf maar beproeven of er niet iets van jaloezie bij is om zo te reageren. Paulus vraagt daarop of hij en Barnabas dan de enigen zijn die niet betaald hoeven te worden. Zij, als oprichters van de gemeente. Zij die dag en nacht voor de gemeente gewerkt hebben. Paulus zegt in vers 12 dat hij en Barnabas het recht op betaling en 'niet werken' hebben opgegeven ten gunste van de gemeente. Zodat er in de gemeente van Korinthe niemand zou kunnen zeggen dat Paulus en Barnabas op kosten van de gemeente zouden leven. En dat daardoor de voortgang van het Evangelie vertraagt of gestopt zou worden.

☞ I Kor. 9:6 Of hebben alleen ik en Barnabas geen recht om niet te werken?

☞ II Thess. 3:11-12 Want wij horen dat sommigen onder u ongeregeld wandelen; zij werken niet, maar zijn bezig met nutteloze dingen. Zulke mensen bevelen wij en sporen wij namens onze Heere Jezus Christus aan dat zij in alle rust aan het werk gaan en hun eigen brood eten.

☞ I Kor. 9:12 Als anderen aan dit recht over u deelhebben, waarom wij niet des te meer? Wij hebben echter van dit recht geen gebruik gemaakt, maar wij verdragen alles, opdat wij geen enkele hindernis opwerpen voor het Evangelie van Christus.

Op basis van wat ik in de Bijbel vind over het stichten en onderhouden van een gemeente, vind ik de handelswijze van Paulus en Barnabas lovend, maar niet normaal. Vooral niet als zij de verantwoordelijkheid hadden gehad over een vrouw en kinderen. Want het huwelijk is een heilige instelling van God Almachtig en daar horen verantwoordelijkheden en verplichtingen bij, zoals het onderhouden van het gezin.

Het zou juist heel normaal zijn geweest dat Paulus en Barnabas een salaris hadden ontvangen uit de gemeente, en dat zij vrijgesteld zouden worden van hun dagelijkse werkzaamheden om in hun levensonderhoud te voorzien. En dit zijn geen woorden van Paulus, dit is een inzet van God Almachtig. Dat geeft Paulus ook toe in vers 14: *'Zo heeft de HEERE ook met het oog op hen die het Evangelie verkondigen, opgedragen dat zij van het Evangelie zouden leven.'*

Nogmaals: Paulus heeft van dat recht geen gebruik gemaakt. Dat had hij evenwel niet hoeven te doen.

-----,-----

De laatste verzen van dit hoofdstuk gaan over de houding van Paulus tegenover mensen die het geloof (nog) niet hebben ontvangen. In die woorden zie ik ook weer een blauwdruk. Namelijk hoe wedergeboren Christenen zouden moeten (kunnen) evangeliseren. En mijn antwoord daarop is heel eenvoudig: door jezelf te zijn.

Paulus is zich heel goed bewust van wie hij is **in** Jezus Christus. Dat hij vrij is van schuld en wet. Hij beroemt zich daarbij niet op zijn vrijheid in Jezus Christus. Hij zegt eerder dat hij zichzelf vrijwillig slaaf maakt aan de mensen om hem heen, om hen te kunnen bereiken met het Evangelie.

Wanneer ik ongelovige mensen op een positieve manier met het Evangelie van Jezus Christus in aanraking wil laten komen, dan zal ik mijzelf op het niveau van die ongelovige moeten stellen. En dat bedoel ik niet negatief, ik bedoel dit vanuit mijn zekerheid in geloof dat ik een geliefd kind ben van de Vader **in** Jezus Christus. Dat kan voor ongelovige mensen heel bedreigend overkomen. In de trant van: *'Oh, jij hebt het dus allemaal al; jij bent er al'*.

Paulus zegt hier dat hij Jood met de Joden is, om Joden te kunnen winnen voor het Evangelie van Jezus Christus. Dat hij is als iemand zonder wet is, voor diegenen die zonder wet zijn, om hen te kunnen winnen voor het Evangelie van Jezus Christus. Dat hij een zwakke is, wanneer hij zwakke mensen probeert te winnen voor het Evangelie van Jezus Christus.

📖 'I Kor. 9:14 o heeft de Heere ook met het oog op hen die het Evangelie verkondigen, opgedragen dat zij van het Evangelie leven.'

Juist om mensen te bereiken met het Evangelie van Jezus Christus moet ik als wedergeboren Christen mij in de schoenen kunnen stellen van hen die ik wil bereiken met het Evangelie. En dat doe ik niet door (voor hen) op een voetstuk te gaan staan, vanuit de wetenschap dat ik het allemaal wel weet.

Zo is 'tale Kanaäns' ook zo een valkuil die door mensen die het Evangelie van Jezus Christus niet kennen, absoluut niet wordt verstaan. Hoogstaande theologische taal, vol met Bijbelteksten om maar te demonstreren hoeveel ik weet van de Bijbel, is in mijn ogen niet de manier om mensen te bereiken met het Evangelie. Ik kan Bijbelteksten ook citeren op een manier waardoor de ongelovige wél begrijpt wat ik bedoel.

Voel mensen aan waar zij zitten met hun gedachten, met hun emoties, met hun trauma's, met hun ongeïnteresseerdheid, met hun sarcasme, met hun ongeloof. Bedenk bij alles dat wij wedergeboren Christenen, als wij over het Evangelie van Jezus Christus spreken tegenover ongelovige mensen, dat satan er alles aan gelegen is dat de betreffende persoon zich niet zal bekeren. Dus alles wat ik hiervoor noem, hoe ongelovige mensen kunnen reageren op het Evangelie, is niet van die mensen zelf. Het is satan zelf die door hen heen spreekt (Ef. 6:12).

Wat hebben wij dan nodig? Wie hebben wij dan nodig?

Het antwoord is heel eenvoudig: de Heilige Geest van God Almachtig. Ik ben ervan overtuigd dat wanneer ik vervuld ben van Gods Geest dat ik een zoutend zout ben. Dat ik een lamp ben die op een staak staat en zo het licht van Jezus Christus ver verspreid. (Matt. 5:13-16). Niet door mijn woorden. Niet door mijn daden. Maar door het werk van de Heilige Geest. Halleluja.

-----...-----

Als je voorganger bent, pastor, oudste, dominee, of welke bediening je ook hebt in de gemeente of buiten de gemeente;

Als je vervuld bent met de Heilige Geest dan versta je de stem van God Almachtig **in** Jezus Christus;

Dan wéét je wat je moet doen of moet zeggen. Of het nu bij de stichting van een gemeente is, of het nu bij het 'draaiend' houden van de gemeente is; of dat je de ongelovige medemens met het Evangelie wilt bereiken.

De roeping als voorganger, pastor of oudste is geen beroep.
Het is een roeping!

☞ Ef. 6:12 Want wij hebben de strijd niet tegen vlees en bloed, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers van de duisternis van dit tijdperk, tegen de geestelijke machten van het kwaad in de hemelse gewesten.

☞ Matt. 5:13-16 bent het zout van de aarde; maar als het zout zijn smaak verloren heeft, waarmee zal het gezouten worden? Het deugt nergens meer voor dan om weggeworpen en door de mensen vertrapt te worden. U bent het licht van de wereld. Een stad die boven op een berg ligt, kan niet verborgen zijn. En ook steekt men geen lamp aan en zet die onder de korenmaat, maar op de standaard, en hij schijnt voor allen die in het huis zijn. Laat uw licht zo schijnen voor de mensen, dat zij uw goede werken zien en uw Vader, Die in de hemelen is, verheerlijken.

I Korinthe

Hoofdstuk 10

Israël een waarschuwend voorbeeld

De vrijheid die Jezus Christus gebracht heeft, is van ongekende grootheid. Want wie op aarde wil zijn leven geven voor een ander? En als er al zo iemand is; wie wil dan zijn leven geven voor een volkomen onbekende? Want menselijkerwijs zou je het offer van Jezus Christus zo kunnen noemen.

Wedergeboren Christenen:

- weten dat ieder mens door God Almachtig gekend is (Matt. 10:29-30);
- weten dat iedereen die het Evangelie **in** Jezus Christus aangenomen heeft, vóór zijn geboorte in een lichaam van vlees en bloed, tot de 'zonen Gods' behoorde;
- weten dat iedereen die het geloof **in** Jezus Christus aangenomen heeft, ook daadwerkelijk geroepen is en was door God Almachtig, en dit al vóórdat de aarde geschapen was. (Ef. 1:4, Joh. 15:16, II Tim. 1:9)

God Almachtig is **in** de persoon van Jezus Christus als Mens naar deze aarde gekomen, omdat dit in het reddingsplan van God zo bepaald was. In dat reddingsplan van God om de **hele** mensheid te redden, was het nodig dat de 'zonen Gods' naar deze wereld toekwamen, om zich hier het volk Israël te vormen, waaruit Jezus Christus geboren is. (zie de eerstelingen en ambassadeurs op pag. 52-57)

-----,-----

In dit Bijbelgedeelte maakt Paulus duidelijk, dat het geloof in God Almachtig **in** Jezus Christus geen 'bijbaantje' is. Het geloof in Jezus Christus is een radicale en totale ommekeer van mij. Een afscheid van het 'oude' leven dat ik leidde, luisterend en 'genietend' naar en van de geneugten van deze wereld die onder heerschappij van satan stond en staat. (Ef. 2:1-2, I Joh. 5:19)). Als ik echter God Almachtig **in** Jezus Christus aanneem, betekent dat mijn 'oude' leven dood en begraven is, en ik in het 'nieuwe' leven opgestaan ben, in Jezus Christus, in Zijn opstanding. (Gal. 2:20)

☞ Joh. 5:13 Niemand heeft een grotere liefde dan deze, namelijk dat iemand zijn leven geeft voor zijn vrienden.

☞ Matt. 10:28-29 Worden niet twee musjes voor een penninkje verkocht? En niet een van die zal op de aarde vallen buiten uw Vader om. En ook de haren van uw hoofd zijn alle geteld.

☞ Ef. 1:4 omdat Hij ons vóór de grondlegging van de wereld in Hem uitverkoren heeft, opdat wij heilig en smetteloos voor Hem zouden zijn in de liefde.

☞ Joh. 15:16 Niet u hebt Mij uitverkoren, maar Ik heb u uitverkoren, en Ik heb u ertoe bestemd dat u zou heengaan en vrucht dragen, en dat uw vrucht zou blijven, opdat wat u ook maar van de Vader vraagt in Mijn Naam, Hij u dat geeft.

☞ II Tim. 1:9 Hij heeft ons zalig gemaakt en geroepen met een heilige roeping, niet overeenkomstig onze werken, maar over-eenkomstig Zijn eigen voornemen en genade, die ons gegeven is in Christus Jezus vóór de tijden der eeuwen,

Dat het aannemen van Jezus Christus geen sinecure is, blijkt wel uit de vergelijking die Paulus hier maakt tussen de gemeente van Korinthe (maar ook met de wedergeboren Christenen van deze tijd) en het volk Israël, nadat dit volk door Mozes uit Egypte geleid was. Die uittocht uit Egypte was een **fysieke** bevrijding voor het volk Israël.

In de eerste vijf Bijbelboeken kan ik lezen hoe God Almachtig het volk Israël formeerde. Hoe dit volk Israël in Egypte terecht kwam en hoe het ruim vierhonderd jaar later door God met groot vertoon van macht uit Egypte geleid werd door Mozes, de woestijn in.

Maar óók kan ik lezen wat er gebeurde als het volk Israël zich **niet** radicaal en totaal omkeerde naar God Almachtig. Als het de 'handleiding' die God gegeven had naast zich neer legde om zelf te bepalen hoe zij wilde leven. Als voorbeeld noemt Paulus hier dat het volk Israël 'onder' de wolk was. En die wolk was God Almachtig Zelf (Ex. 13:21-22). Dat was en is het uitgangspunt van alles wat met het volk Israël gebeurde. God Zelf was met hen en bij hen.

Dat geldt vandaag de dag nog steeds. God Almachtig is Zelf bij Zijn kinderen, diegenen die Hij geroepen heeft om op dit moment het geloof in Jezus Christus aan te nemen. (Ef. 2:8)

In Ex. 14 kan ik lezen hoe het volk Israël al heel snel in de problemen kwam toen zij nog maar net uit Egypte vertrokken waren. Want binnen de kortste keren stonden zij tegenover de Schelfzee, met achter hun het Egyptische leger van farao, die hen weer terug onder de slavernij wilde brengen. (Ex. 14:5). Maar God Almachtig redde het volk Israël door Zich tussen het volk en het leger van Egypte te stellen, zodat de Egyptenaren niet bij het volk Israël konden komen. (Ex. 14:19-20)

Ex. 14:19-20 Toen verliet de Engel van God, Die vóór het leger van Israël uit ging, Zijn plaats en ging achter hen aan. Ook de wolkkolom verliet de plaats vóór hen en ging achter hen staan. Hij kwam tussen het leger van Egypte en het leger van Israël. De wolk was duisternis en tegelijk verlichtte hij de nacht. De een kon niet in de nabijheid van de ander komen, heel de nacht

Tegelijkertijd opende God Almachtig een weg die er niet was, door de Schelfzee heen, en bracht het volk Israël veilig naar de overkant. (Ex. 14:21-22).

Ex. 14:21-22 Toen strekte Mozes zijn hand uit over de zee, en de HEERE liet de zee die hele nacht wegvloeien door een krachtige oostenwind. Hij maakte de zee droog, en het water werd doormidden gespleten. Zo gingen de Israëlieten midden in de zee op het droge. Het water was voor hen aan hun rechter- en linkerhand een muur.

Ef. 2:1-2 Ook u heeft Hij met Hem levend gemaakt, u die dood was door de overtredingen en de zonden, waarin u voorheen gewandeld hebt, overeenkomstig de leefwijze van deze wereld, overeenkomstig de wil van de aanvoerder van de macht in de lucht, van de geest die nu werkzaam is in de kinderen van de ongehoorzaamheid,

I Joh. 5:19 Wij weten dat wij uit God zijn en dat de hele wereld in het boze ligt

Gal. 2:20 Ik ben met Christus gekruisigd; en niet meer ik leef, maar Christus leeft in mij; en voor zover ik nu in het vlees leef, leef ik door het geloof in de Zoon van God, Die mij heeft liefgehad en Zichzelf voor mij heeft overgegeven.

Ex. 13:21-22 De HEERE ging vóór hen uit, overdag in een wolkkolom om hun de weg te wijzen, en 's nachts in een vuurkolom om hun licht te geven, zodat zij dag en nacht verder konden trekken. Hij nam de wolkkolom overdag en de vuurkolom in de nacht niet weg voor de aanblik van het volk.

Ef. 2:8 Want uit genade bent u zalig geworden, door het geloof, en dat niet uit u, het is de gave van God;

Ex. 14:5 Toen de koning van Egypte verteld werd dat het volk gevluht was, keerde het hart van de farao en zijn dienaren zich tegen het volk, en zij zeiden: Hoe hebben we dit kunnen doen, dat wij Israël uit onze dienst hebben laten gaan?

Toen het volk Israël veilig aan de overkant was, liet God Almachtig het Egyptische leger de achtervolging weer inzetten. Maar toen het hele leger van Egypte over de bodem van de Schelfzee, op die weg die er nooit was geweest, het volk Israël achterna ging, liet God het water van de Schelfzee weer terugvloeien, over de Egyptenaren heen, zodat zij allemaal stierven. (Ex. 14:27-28)

-----,-----

Wat is de nu de lijn naar de situatie met de gemeente van Korinthe, waar Paulus over schrijft? En wat is de lijn naar vandaag de dag?

God Almachtig heeft zich een volk gemaakt en bevrijdt uit de overheersing van satan. Dit is met groot vertoon van macht gegaan, zoals God ook het volk Israël met groot vertoon van macht bevrijdde uit de slavernij van de Farao van Egypte.

God Almachtig heeft het volk Israël **fysiek** bevrijd uit de overheersing van de Egyptische Farao, zoals Jezus Christus het volk Israël **geestelijk** bevrijd heeft uit de overheersing van satan.

In de verzen 3 en 4 van dit tiende hoofdstuk komen die twee bevrijdingen bij elkaar. Want het volk Israël kreeg destijds in de woestijn voedsel en drank van God Almachtig Zelf, in de vorm van manna en kwartels, in de vorm van het water uit de rots. Ex. 16, Ex. 17). Bovennatuurlijk, want het manna en de kwartels was Jezus Christus Zelf. Het water uit de rots was Jezus Christus Zelf. Net zoals de Boom des levens in het paradijs, Jezus Christus Zelf was. (Gen. 3:22)

Jezus Christus zegt in Joh.6:35 en 54 dat Hij het levende water is en dat Hij het Brood des levens is. Hiermee zegt Paulus expliciet dat iedereen die God Almachtig **in** Jezus Christus heeft aangenomen, en eet van het Brood des levens, en drinkt van het levende water, dat is Jezus Christus, bij hetzelfde volk behoort als het volk dat destijds in de woestijn at van de bovennatuurlijke manna en kwartels, en dronk uit de geestelijke drank, de rots, dat is Jezus Christus.

-----,-----

Ik schreef hiervoor al dat het aannemen van God Almachtig **in** Jezus Christus een radicale en totale omkeer van mij als mens is. Vanuit de heerschappij van satan volgt de bevrijding, naar de heerschappij van God Almachtig **in** Jezus Christus, dat is het Koninkrijk van God.

Ex. 14:27-28 Mozes strekte zijn hand uit over de zee, en tegen het aanbreken van de morgen vloeide de zee terug naar zijn oorspronkelijke plaats, terwijl de Egyptenaren het water tegemoet-vluchtten. Zo stortte de HEERE de Egyptenaren midden in de zee. Want toen het water terugvloeide, bedolf het de strijdswagens en de ruiters van het hele leger van de farao, die hen in de zee achternagekomen waren. Niet een van hen bleef er over.

I Kor. 10:3-4 en allen hetzelfde gees-telijke voedsel gegeten hebben allen dezelfde gees-telijke drank gedronken hebben. Zij dronken namelijk uit een geestelijke rots, die hen volgde; en die rots was Christus.

Gen. 3:22 Toen zei de HEERE God: Zie, de mens is geworden als één van Ons, omdat hij goed en kwaad kent. Nu dan, laat hij zijn hand niet uitsteken en ook van de boom des levens nemen en eten, zodat hij eeuwig zou leven!

Joh. 6:35 En Jezus zei tegen hen: Ik ben het Brood des levens; wie tot Mij komt, zal beslist geen honger hebben, en wie in Mij gelooft, zal nooit meer dorst hebben.

Joh. 6:54 Wie Mijn vlees eet en Mijn bloed drinkt, heeft eeuwig leven, en Ik zal hem doen opstaan op de laatste dag.

Om in dat Koninkrijk van God Almachtig te komen, had God in de tijd van het volk Israël via Mozes Zijn '*handleiding*' gegeven, hoe het volk moest handelen en wandelen. En dat Koninkrijk van God wordt in de geschiedenis van het volk Israël in de tijd van Mozes aangeduid als Het Beloofde Land.

In de tijd van Jezus Christus hier op aarde had God Almachtig Zijn '*handleiding*' gegeven in de Thora, de toenmalige Bijbel. En vandaag de dag heeft God Almachtig Zijn '*handleiding*' gegeven in de vorm van de Bijbel.

Wil ik vandaag de dag ten volle de vrijheid ervaren Die God Almachtig mij **in** Jezus Christus gegeven heeft, door het Beloofde Land binnen te gaan; dat is het Koninkrijk van God, dan is het verstandig om deze '*handleiding*' te lezen en de aanbevelingen die daarin staan op te volgen. Doe ik dat niet, dan zal mijn levensmotor haperen en stotteren, en uiteindelijk rokend en walmend tot stilstand komen.

Dit laatste gebeurde met het volk Israël destijds in de woestijn, want van het hele volk Israël dat destijds op bovennatuurlijke wijze uit de slavernij van Egypte geleid was, zijn maar twee mensen het Beloofde Land binnengegaan, namelijk Jozua en Kaleb. Al de anderen van het volk Israël dat Egypte verliet is niemand het Beloofde Land binnengekomen. (Num. 14:30, I Kor. 10:5)

-----...-----

Dat is een hard gelach, waarbij ik mijzelf de vraag kan stellen of God Almachtig Zijn eisen niet veel te hoog heeft gesteld.

Paulus zegt in I Kor. 10:11 dat wat met het volk Israël gebeurde in de woestijn, een voorbeeld is voor de gemeente van Korinthe. Maar het is ook voor alle wedergeboren Christenen van vandaag de dag een voorbeeld. God Almachtig dwingt niemand om de '*handleiding*' die Hij gegeven heeft in de vorm van de Bijbel te lezen en te gebruiken.

De consequentie van het naast mij neerleggen van die '*handleiding*', is wél dat ik geen richtingaanwijzer heb. Dat ik als het ware doelloos ronddwaal. Niet wetend waar ik vandaan kom, niet wetend waar ik vandaag de dag sta, en al helemaal niet wetend waar ik naartoe zal gaan. Dat betekent dus dat de deuren van het Koninkrijk van God Almachtig voor mij gesloten is.

Num. 14:30 U zult beslist niet in dat land komen waarover Ik Mijn hand opgeheven heb, dat Ik u daarin zou laten wonen, behalve Kaleb, de zoon van Jefunne, en Jozua, de zoon van Nun.

I Kor. 10:5 maar in de meesten van hen heeft God geen welgevallen gehad, want zij zijn neergeveld in de woestijn.

I Kor. 10:11 Al deze dingen nu zijn hun overkomen als voorbeelden voor ons, en ze zijn beschreven tot waarschuwing voor ons, over wie het einde van de eeuwen gekomen is.

Door het gebruiken van de Bijbel als Gods handleiding leer ik:

- God Almachtig kennen;
- Jezus Christus kennen;
- de Heilige Geest kennen;
- mijn zondige staat kennen;
- waarom God Almachtig Zelf in de persoon van Jezus Christus Mens is geworden;
- waarom Jezus Christus moest lijden en sterven aan het kruis van Golgotha;
- waarom Jezus Christus is opgestaan uit de dood;
- dat God Almachtig **in** Jezus Christus staat voor LEVEN en dat satan staat voor dood;
- dat een overgang uit de heerschappij van satan, naar de heerschappij van God Almachtig, alleen kan door het aannemen van Jezus Christus;
- dat door het aannemen van God Almachtig de mens overgezet is van de dood naar het leven;
- welke karaktereigenschappen inwoners van het Koninkrijk van God Almachtig hebben;
- om zelf een hemelburger te zijn;
-

-----,-----

Het volk Israël in de tijd van Mozes wilde het bovenstaande niet. Zij vonden de 'handleiding' van God Almachtig een beperking van hun 'vrijheden'. Het volk Israël vond dat zij zelf wel konden uitmaken welke god zij wilden dienen, en daarmee werden zij afgodendienaars omdat zij God Almachtig met Zijn 'handleiding' aan de kant zetten.

Het volk Israël kwam uit de slavernij van farao in het land Egypte, waar zij niets anders mochten dan werken, eten en slapen. Zij werden mishandeld, geminacht en zwaar verdrukt, omdat zij Israëliet waren. Als zij dan uit die slavernij door God Almachtig zijn verlost, dan willen zij de vrijheid hebben om te aanbidden wij zij willen, wat leidde tot afgodendienst; zij wilden eten en drinken en feesten; zij wilden seksuele vrijheid hebben. (I Kor. 10:7-8)

Maar dat had God Almachtig niet bedoeld. Natuurlijk was het volk Israël uit de slavernij bevrijd, maar dat betekende niet dat zij nu God aan de kant konden schuiven. Het volk Israël was Gods volk; Zijn eigendom.

Daarom kwam God Almachtig met Zijn corrigerende en herstellende maatregelen.

📖 I Kor. 7-8 En word geen afgodendienaars zoals sommigen van hen, zoals geschreven staat: Het volk ging zitten om te eten en te drinken en zij stonden op om te feesten. En laten wij geen hoererij bedrijven, zoals sommigen van hen hoererij bedreven hebben, en op één dag vielen er drieëntwintigduizend.

- Toen Abiram en Datham met tweehonderdvijftig man een oproer ontketende onder het volk Israël, omdat zij niet tevreden waren (Num. 16:2), opende God Almachtig de aarde en liet Abiram en Datham met hun gezinnen daarin verdwijnen, en de tweehonderdvijftig mannen werden met vuur verteerd. (Num. 16:32, Num. 16:35)
- Toen het volk Israël zich een gouden kalf maakte om dat te aanbidden, in één grote orgie en feestgedruis (Ex. 32), liet God Almachtig drieduizend Israëlieten sterven op die dag (Ex. 32:27-28)
- Toen het volk Israël tegen Gods wil zich vrouwen nam uit de lokale bevolking van Moab, stierven er op die dag drieëntwintig duizend Israëlieten. (Num. 25:9)
- Toen het volk Israël de overwinning behaalde op de Kanaänitische koning van Harad, na tot God Almachtig gebeden gesmeekt te hebben. (Num. 21:1). Maar een korte tijd later mopperde het volk weer tegen Mozes en God dat zij geen eten en drinken hadden. God gaf aan Mozes de opdracht om een koperen slang op een staak te maken en deze midden in het kamp van de Israëlieten te zetten. Iedereen die opkeek naar die slang en die gebeten was door de giftige slangen die God gestuurd had, zou niet sterven maar leven. En er stierven veel mannen op die dag (Num. 21:6)

En zo staan er in de Bijbel nog veel meer verhalen hoe God Almachtig Zijn volk rein en puur wilde houden; hoe het volk Israël elke keer weer afweek van wat God Almachtig gevraagd had **tot welzijn van zijn volk**; en hoe God dit dan weer corrigeerde.

Nu zijn er mensen die zeggen dat God Almachtig de mensen wéér een juk oplegt waar zij aan moeten voldoen. Net zoals het volk Israël destijds onder de dwangarbeid van Egypte stond. Of te wel: de ene dictator is ingeruild voor een andere dictator. Net zoals in bovenstaande voorbeelden. Want de voorbeelden die ik hiervoor geschreven heb kan ik zo naar de dag van vandaag vertalen.

In bovenstaande voorbeelden gaat het erom dat ik mij als mens niet wil buigen, naar wie dan ook. Ik wil mijn eigen gang gaan en mijn eigen leven bepalen. Eigen wijsheid, eigengereidheid, ongezeglijkheid; ik; new age, zijn de credo's van vandaag.

In bovenstaande voorbeelden ging het volk Israël zich te buiten aan het aanbidden van beelden (gouden kalf), het deelnemen aan eet en drankfestijnen, en het plegen van immoreel gedrag in de vorm van seksuele vrijheid.

Num. 16:2 Zij kwamen in opstand tegen Mozes, samen met tweehonderd vijftig mannen uit de Israëlieten, leiders van de gemeenschap, afgevaardigden naar de vergadering, mannen van naam.

Num. 16:32 De aarde opende haar mond en verzwoeg hen, met hun gezinnen, en alle mensen die Korach toebehoorden, en al hun bezittingen.

Num. 16:35 En vuur kwam bij de HEERE vandaan en verteerde de tweehonderdvijftig mannen die het reukwerk aangeboden hadden.

Ex. 32:27-28 Hij zei tegen hen: Zo zegt de HEERE, de God van Israël: Ieder moet zijn zwaard aan zijn heup doen, het kamp van poort tot poort door gaan, en ieder moet zijn broeder doden, ieder zijn vriend en ieder zijn naaste. De Levieten deden overeenkomstig het woord van Mozes en er vielen op die dag van het volk ongeveer drieduizend man.

Num. 25:9 Het aantal van hen die aan de plaag stierven, was vierentwintigduizend.

Num. 21:1 Toen de Kanaäniet, de koning van Harad, die in het Zuiderland woonde, hoorde dat Israël langs de weg van Atharim kwam, bond hij de strijd aan met Israël, en hij voerde enigen uit hen als gevangenen weg.

Num. 21:6 Toen zond de HEERE gifslangen onder het volk; die beten het volk, en er stierf veel volk uit Israël.

Zijn dat niet precies de onderwerpen die ongelovigen de gelovigen vaak voor de voeten werpen? Dat zij als het ware een harnas ingedrukt worden waar zij helemaal niet in willen zitten? Een harnas van 'moetens' en 'niet mogens', van 'verboden' en 'geboden', van 'straffen' en 'oordeel'?

Toch zegt Jezus Christus in Matt. 11:30 dat Zijn juk zacht is en Zijn last licht is.

☞ Matt. 11:30 want Mijn juk is zacht en Mijn last is licht.

Satan (is de wereld), wil mij graag aan het eten en drinken hebben, aan het feesten hebben, dat ik mij te buiten ga aan immoreel gedrag. Hij wil graag dat ik volledige seksuele vrijheid heb en ken door gemeenschap te hebben met wie ik maar wil. Datgene dat in de Bijbel als hoererij wordt omschreven.

Waarom?

Omdat satan als geen ander weet dat de consequenties van zo een levensstijl alleen maar ellende, misère, ziekte en dood tot gevolg heeft. En dat is precies waar hij voor staat. Want satan is de verwoester die God Almachtig geschapen heeft om te verwoesten (Jes. 54:16).

☞ Jes. 54:16 Zie, Ik heb de smid geschapen, die het kolenvuur aanblaast en wapentuig vervaardigt, geschikt voor zijn doel en Ik heb de verwoester geschapen om te gronde te richten.

-----...-----

God Almachtig is een heilig God en kan niet vereenzelvigd worden met ook maar de kleinste vorm van zonde. Dat was ook de reden dat de eerste mens het paradijs moest verlaten, want deze had gezondigd tegen God. (Gen. 3).

God Almachtig is Licht in zijn zuiverste vorm. Door de zondeval van de mens, is de mens die bij en in dat Licht wandelde in het paradijs, duisternis geworden en moest daarom het paradijs verlaten. Want Licht en duisternis gaan niet samen. Net zoals dood en leven niet samen gaan.

Als ik kies om God Almachtig **in** Jezus Christus aan te nemen als Redder en Verlosser: **dan** zeg ik dat ik een zondaar ben en in de duisternis wandel. Maar dat ik daaruit gehaald wil worden omdat ik wil leven in en bij het Licht, en dat is Jezus Christus. **Dan** geef ik toestemming aan Jezus Christus dat Hij bij en in mij mag wonen. (Joh. 14:23). **Dan** geef ik toestemming aan Jezus Christus om mij te corrigeren als ik iets verkeerd doe.

☞ Joh. 14:23 Jezus antwoordde en zei tegen hem: Als iemand Mij liefheeft, zal hij Mijn woord in acht nemen; en Mijn Vader zal hem liefhebben, en Wij zullen naar hem toe komen en bij hem intrek nemen.

Dat corrigeren gaat echt niet altijd met straf gepaard. Corrigeren gaat op dezelfde wijze als dat ik als ouder mijn kinderen corrigeer. In het corrigeren blijf ik hen houden omdat ik mijn kinderen onvoorwaardelijk lief heb. En dat is Bij God precies zo.

God Almachtig straft niet maar waarschuwt.

Een mooi voorbeeld hoe dat in zijn werk gaat vind ik in het boek 'The Harbinger' van Jonathan Cahn. Hierin beschrijft hij hoe de staat Amerika tot stand is gekomen doordat de eerste president van Amerika, George Washington, direct na zijn inauguratie, naar de St. Pauls's chapel ging met zijn volledige parlement, om het land Amerika op te dragen aan God Almachtig.

Dat de Amerikanen in de zestiger jaren van de vorige eeuw, totaal afstand hebben gedaan van het geloof in God Almachtig door alle religieuze afbeeldingen en uitingen uit de openbare gebouwen (en scholen) te halen, met als gevolg dat het Amerikaanse volk in een neerwaartse spiraal terecht kwam als het ging om een Godsgezind leven. Een flagrant voorbeeld daarvan was de invoering van de abortuswetten nog geen tien jaar later.

Jonathan Cahn maakt dan een vergelijking tussen het Amerikaanse volk en het Israëliëse volk, weergegeven in de Jes. 9:9.

Wat was de situatie in de tijd van Jesaja?

Het volk Israël had een inval van het Assyrische volk te verduren gekregen omdat zij God de rug hadden toegekeerd. Het Assyrische volk had het land Israël verwoest.

Maar in plaats van dat het volk Israël bij de pakken neer ging zitten, zich bekeerde tot God, zagen zij die inval en verwoesting van de Assyriërs niet als een waarschuwing van God, maar als een incident en een calamiteit.

In plaats dat zij teruggingen naar God stonden zij op bouwden het land weer op met nog steviger materialen dan de vorige keer zodat het land tegen een eventuele volgende aanval (van wie dan ook) beter bestand was.

In die hoedanigheid was de wederopbouw van het land Israël met gehouwen stenen in plaats van bakstenen (van klei en stro), en het planten van ceders (duurzame en constructie-stevige houtsoort) in plaats van vijgenbomen (zwak en niet constructie-stevige houtsoort), een uitdagen en een tarten van God Almachtig. 'Wij kunnen het zelf wel en nog beter ook. Wij hebben God helemaal niet nodig'. Dat was de situatie in de tijd dat Jesaja deze woorden op papier zette.

 Jes. 9:9 Bakstenen muren zijn gevallen, maar wij zullen ze weer opbouwen met gehouwen stenen. Wilde vijgenbomen zijn geveld, wij zullen er ceders voor in de plaats zetten.

Wat is de vergelijking met het Amerikaanse volk waar Jonathan Cahn over schrijft?

- Koning Salomo draagt het volk Israël op aan God Almachtig toen de tempel klaar was; George Washington draagt het Amerikaanse volk op aan God Almachtig na zijn inauguratie als eerste president. De bewoordingen die Salomo en George Washington gebruikten zijn nagenoeg gelijk.
- Het volk Israël keerde zich tegen God Almachtig door Zijn geboden en inzettingen aan de kant te schuiven. *'Wij kunnen het zelf wel, en wij bepalen zelf wel wie wij aanbidden en welke normen en waarden wij hanteren'*. Dit gebeurde in Amerika precies zo.
- God stuurde de Assyriërs om het land Israël binnen te vallen en te beroven; hierna gingen ze weer terug naar hun eigen land. God stuurde terroristen om het land Amerika binnen te vallen in de aanvallen op de Twin Towers. Hierna vertrokken de terroristen weer.
- Het land Israël kreeg meerdere aanvallen te verduren door de Assyriërs, die steeds erger en groter in omvang werden. Het land Amerika kreeg steeds grotere aanvallen op hun bestaan te verduren dat begon bij het omvallen van de Lehmann Brothers wat leidde tot een wereldwijde bancaire crisis
- Uiteindelijk werd het land Israël onder de voet gelopen door de Assyriërs, die hen wegvoerde in ballingschap naar Assyrië. Het land Israël bleef leeg en vernietigd achter. Wat wordt de volgende ramp voor het land Amerika?
- In plaats dat het volk Israël de invallen door de Assyriërs zagen als een waarschuwing van God Almachtig, om terug te keren naar Zijn normen en waarden, zoals de het volk Israël plechtig gezworen had bij de ingebruikneming van de tempel, deed het volk Israël het af als incidenten. Het land Amerika ziet de gebeurtenissen van de afgelopen twintig jaar niet als waarschuwingen van God Almachtig om terug te keren naar Zijn normen en waarden, zoals de eerste president George Washington met zijn kabinet gezworen had, deed het volk Amerika het af als incidenten.
- Pas toen het volk Israël in Assyrië was, verbannen van huis en haard, kwam het volk tot inkeer en bekeerde zich tot God Almachtig. Wat moet er gebeuren voordat het volk Amerika tot inkeer komt en zich gaat bekeren tot God?

Dit is niet de plaats om een totale boekbeschrijving te doen van wat Jonathan Cahn beschrijft in zijn boek *'the Harbinger'*. Maar ik kan je vertellen dat het boek mij op mijn grondvesten heeft doen schudden. Ik kan dit boek alleen maar aanbevelen. Jammer genoeg is het niet in de Nederlandse taal beschikbaar, maar het is geschreven in eenvoudig Engels.

-----,..-----

Ik heb hiervoor al aangehaald dat het leven volgens 'de handleiding' die God Almachtig in de Bijbel aan mij gegeven heeft helemaal niet zwaar is; zelfs licht is. Omdat het volgen van de Bijbel het volgen van Jezus Christus Zelf is. Hij is de Bijbel; Hij is het Levendgemaakte woord (Joh. 1:1-5).

God Almachtig **in** Jezus Christus vraagt geen dingen van Zijn volk te doen dat ver bóven hun vermogen ligt. God is de Schepper en Maker van Zijn volk. Zou Hij niet het beste weten wat Zijn kinderen wel of niet aankunnen?

Het volk van God Almachtig, vandaag de dag, bestaande uit wedergeboren Christenen en Messiasbelijdende Joden, moeten goed weten dat er een groot onderscheid is tussen dit aardse leven in een lichaam van vlees en bloed, en het geestelijk leven dat al begon vóór ik in een lichaam van vlees en bloed geboren werd. Dat mijn geest hier op aarde als het ware 'gevangen' zit in dit lichaam van vlees en bloed, maar dat mijn geest na het sterven van mijn lichaam van vlees en bloed weer verder gaat. (II Kor. 5:1, I Kor. 5:44)

Hier op aarde kan ik dingen meemaken die te erg voor woorden zijn. Satan zal er alles aan doen om de wedergeboren Christenen (en zij niet alleen !) die in Jezus Christus zijn, te kwellen, te bespotten, te vernederen, te slaan met alles wat los en vast zit. Tenslotte is hij de verwoester die door God geschapen is om te verwoesten (Jes. 54:16)

Maar voor alles wat satan kan en wil doen, zal hij toestemming nodig hebben van God Almachtig. (Job 1:12, Job 2:6). En als God daar Zijn toestemming voor geeft dan is dat altijd om mij sterker in Hem te maken; om mij rein en puur te maken; om mij te heiligen voor Zichzelf. Want satan heeft **NIET** de macht van God gekregen om mijn leven te nemen. Dat recht is alleen aan God.

Als ik (óók als wedergeboren Christen) dit leven hier op aarde, in het lichaam van vlees en bloed, bóven het leven in en met God Almachtig **in** Jezus Christus stel, dan is elke aanval op mijn lichaam een ramp van ongekeerde omvang. Ik bedoel dan aanvallen in de trant van ongelukken, ziektes, honger, geweld, armoede en noem maar op.

☞ Joh. 1:1-5 In het begin was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God. Dit was in het begin bij God. Alle dingen zijn door het Woord gemaakt, en zonder dit Woord is geen ding gemaakt dat gemaakt is. In het Woord was het leven en het leven was het licht van de mensen. En het licht schijnt in de duisternis, en de duisternis heeft het niet begrepen.

☞ II Kor. 5:1 Wij weten immers dat, wanneer ons aardse huis, deze tent, afgebroken wordt, wij een gebouw van God hebben, een huis niet met handen gemaakt, maar eeuwig in de hemelen.

☞ I Kor. 15:44 Een natuurlijk lichaam wordt gezaaid, een geestelijk lichaam wordt opgewekt. Er is een natuurlijk lichaam en er is een geestelijk lichaam.

☞ Jes. 54:16 Zie, Ík heb de smid geschapen, die het kolenvuur aanblaast en wapentuig vervaardigt, geschikt voor zijn doel en Ík heb de verwoester geschapen om te gronde te richten.

☞ Job 1:12 De HEERE zei tegen de satan: Zie, alles wat hij heeft, is in uw hand; alleen naar hemzelf mag u uw hand niet uitsteken. En de satan ging weg van het aangezicht van de HEERE.

☞ Job 2:6 En de HEERE zei tegen de satan: Zie, hij is in uw hand, maar spaar zijn leven.

Want al die zaken gaan alleen mijn lichaam van vlees en bloed aan. Mijn geest die in God Almachtig **in** Jezus Christus is, kan nooit aangevallen worden door satan. Want mijn geest behoort God Almachtig toe. Zo zie ik ook die 'beroemde' tekst uit I Kor. 10:13 die Paulus hier aanhaalt. Die tekst die zegt dat God Almachtig het nooit zal toelaten dat ik bovenmatig verzocht word; beproefd word; omdat God met de beproeving ook voor de uitkost zorgt.

Mijn lichaam van vlees en bloed kan danig aangepakt worden door satan, als God Almachtig dat toelaat. Kijk maar naar Job bijvoorbeeld. Maar mijn geest is vrij **in** Jezus Christus en zal nooit bovenmatig verzocht worden.

Avondmaal en Afgoderij

Wat voor beeld moet ik toch krijgen van deze gemeente in Korinthe. Als ik de voorgaande hoofdstukken goed lees, dan heeft Paulus nogal wat op- en aanmerkingen over het reilen en zeilen van de gemeente.

In dit Bijbelgedeelte bespreekt Paulus weer zo een onderwerp, waarvan ik denk: hoe is dat mogelijk in een Christelijke gemeente. Want eigenlijk wordt de hele tekst samengevat in de keuze: *kies ik voor God Almachtig of kies ik voor demonen*. Als ik niet kies voor God Almachtig, dan heb ik gekozen voor demonen. Zo noemt Paulus het in ieder geval in dit Bijbelgedeelte.

Paulus roept nogmaals op om alles wat **NIET** van God Almachtig is, omdat ver weg te gooien. Om er verre van te blijven.

Eigenlijk ligt aan dit hele Bijbelgedeelte de woorden van Jezus Christus ten grondslag die Hij uitspreekt in Matt. 6:24. Ik kan geen twee heren dienen. Of ik heb de ene lief en haat de ander; of ik heb de ander lief en haat de ene. Een vermenging kan niet. Paulus voegt daar aan toe dat het Lichaam van Christus één is, en niet verdeeld kan worden. En als teken hiervan wordt de tafel des Heren als uitgangspunt genomen. (I Kor. 10:16-17).

Zoals het brood één is en alle gemeenteleden daarvan nemen; zijn dus al die gemeenteleden ook één met elkaar. En omdat het brood dat gebroken en gegeten wordt het Lichaam van Jezus Christus symboliseert is dat Lichaam ook één.

Paulus gebruikt hier het woord 'gemeenschap' hebben met elkaar. En zoals de vleselijke gemeenschap tussen man en vrouw een eenheid vormt (Matt. 19:4-6); zo is die eenheid er ook tussen Christenen wanneer zij samen uit één drinkbeker drinken, en wanneer zij samen van dat ene brood eten, aan de tafel des Heren, het avondmaal dus.

☞ I Kor. 10:13 Meer dan een menselijke verzoeking is u niet overkomen. En God is getrouw: Hij zal niet toelaten dat u verzocht wordt boven wat u aankunt, maar Hij zal met de verzoeking ook de uitkomst geven om die te kunnen doorstaan.

☞ Matt. 6:24 Niemand kan twee heren dienen, want of hij zal de één haten en de ander liefhebben, of hij zal zich aan de één hechten en de ander minachten. U kunt niet God dienen en de mammon.

☞ I Kor. 10:16-17 De drinkbeker der dankzegging, die wij met dankzegging zegenen, is die niet de gemeenschap met het bloed van Christus? Het brood dat wij breken, is dat niet de gemeenschap met het lichaam van Christus? Omdat het brood één is, zijn wij, die velen zijn, één lichaam, want wij allen hebben deel aan het ene brood.

☞ Matt. 19:4-6 En Hij antwoordde en zei tegen hen: Hebt u niet gelezen dat Hij Die de mens gemaakt heeft, hen van het begin af mannelijk en vrouwelijk gemaakt heeft, en gezegd heeft: Daarom zal een man zijn vader en moeder verlaten en zich aan zijn vrouw hechten, en die twee zullen tot één vlees zijn, zodat zij niet meer twee zijn, maar één vlees? Dus, wat God samengevoegd heeft, laat de mens dat niet scheiden.

De Israëlieten die van de offers aten in de tempel waren de priesters uit het geslacht van Levi. Eén van de twaalf stammen van het volk Israël, die God Almachtig 'apart' had gezet om alles met betrekking tot de tabernakel en de tempel te organiseren en te onderhouden. (Num. 1:50).

Doordat de priesters van het offer van het altaar aten, hadden zij gemeenschap met dat altaar. Maar wat wil dat zeggen dat men gemeenschap had met dat altaar?

In Ex. 27 wordt onder andere het koperen brandofferaltair beschreven dat de Israëlieten moesten maken zoals God Almachtig dit aan Mozes had laten zien. In dit en de voorgaande hoofdstukken worden verschillende attributen van de tabernakel beschreven, zoals ook de ark van het verbond, de gouden tafel met de toonbroden en de gouden kandelaar.

In *mijn mijmeringen* bij het Bijbelboek Exodus heb ik daar het volgende over geschreven:

Zo heb ik de ark van het verbond aan God Almachtig Zelf kunnen koppelen.

Zo heb ik de gouden tafel met de toonbroden aan Jezus Christus kunnen koppelen.

Zo heb ik de gouden kandelaar aan de Heilige Geest kunnen koppelen. (zie voorgaande hoofdstukken).

Ik heb de Tabernakel kunnen koppelen aan jou en mij omdat wij de tempel van God Almachtig zijn. Daar waar God in die tijd in de Tabernakel woonde, of in de tempel later, woont God nu in jou en mij en zijn wij een tempel van God geworden.

En een eindje verder schrijf ik dan:

Wat heeft het brandofferaltair te betekenen voor jou en mij.

Om die vraag te kunnen beantwoorden was het voor mij belangrijk om te weten wat het doel was van het brandofferaltair. En dat is het offeren van dieren voor God Almachtig. Maar dit waren verschillende soorten offers.

Brandoffers en slachtoffers waarbij de Israëlieten hun zonden beleden voor God Almachtig. Maar ook dank en vredeoffers waarbij de Israëlieten hun dank aan God uitspraken over wat met hen gebeurd was.

Als je dan die verschillende offers bekijkt dan kom ik toch al snel bij Jezus Christus terecht. Want Hij is het Offerlam geworden in plaats van al die dieren die geofferd moesten worden. Maar ook het Offerlam Jezus Christus had dezelfde betekenis als al die offers. En dat was dat er bloed moest vloeien om vergeving te verkrijgen.

Num. 1:50 Wat u betreft, stel de Levieten aan over de tabernakel van de getuigenis en over alle bijbehorende voorwerpen, ja, over alles wat erbij hoort. Zij moeten de tabernakel en alle bijbehorende voorwerpen dragen. Zij moeten dienen, en zij moeten hun kamp rondom de tabernakel opslaan.

Dat was overigens ook de reden voor mij dat het brandofferaltaar met koper overdekt moest worden en niet met goud. Want wat op het brandofferaltaar geofferd werd was niet zuiver. Het waren immers de zonden van de Israëlieten die op het altaar voor God Almachtig beleden werden.

De dieren zijn alleen maar een symbolische invulling. Want eigenlijk hadden de mensen zelf hun leven moeten geven. Want overtreding van de wet van God Almachtig leidde tot de doodstraf. De wet bepaalt dat overtreding van de wet lijdt tot straf.

Dat is niet zo vreemd, want dat is in het Nederlandse rechtssysteem net zo. Ik heb daar al eerder over geschreven in deze mijmeringen onder de titel 'Overtreding leidt tot straf'. Zie pag. 35. Lees dat nog maar eens door, want voor mij bevat dit de kern van het Evangelie samen met Wie het volk Israël is; de eerstelingen; de ambassadeurs van het Koninkrijk van God Almachtig.

-----,-----

Dat alles is voor mij zichtbaar geworden in het koperen brandofferaltaar dat Mozes moest maken voor de Tabernakel. Het brandofferaltaar is één grote profetie naar Jezus Christus toe.

Wat zijn wij rijk dat wij de Bijbel hebben. De Israëlieten in die tijd van Mozes hadden die Bijbel niet.

-----,-----

Kortom: wanneer er gesproken wordt over het gemeenschap hebben met het altaar, dan wijst dit dus naar mijn zondige staat als mens. Die zondige staat die gereinigd wordt door het offeren van dieren in het O.T. Die zondige staat die gereinigd is door het bloed van Jezus Christus in het N.T. (Hebr. 10:22)

📖 Hebr. 10:22 laten wij tot Hem naderen met een waarachtig hart, in volle zekerheid van het geloof, nu ons hart gereinigd is van een slecht geweten en ons lichaam gewassen is met rein water.

Dit offer van Jezus Christus is zó heilig en zó puur en zó rein, dat daaruit de gemeenschap tussen Jezus Christus en God Almachtig blijkt. Daar is geen enkele ruimte voor anderen in. Dus al helemaal niet van demonen. Ik dien óf de Here God Almachtig **in** Jezus Christus, óf ik dien de demonen, en dan dien ik satan. Een andere optie is er niet.

Wat heeft satan toch een enorm werk verricht door die keuze voor heel veel mensen te vertroebelen. **Ten eerste** maakt satan heel veel mensen wijs dat hij helemaal niet door hen heen werkt. **Ten tweede** maakt satan heel veel mensen wijs dat **niet** geloven ook goed is, terwijl hij als geen ander weet, dat wanneer ik niet openlijk kies voor God Almachtig **in** Jezus Christus, ik gekozen heb voor hem. Want satan is door de zonde van de eerste mens heerser geworden over de aarde en over de mensen. De hele aarde staat onder zijn heerschappij. Dus wanneer ik als mens geen keuze maak, blijft die heerschappij van satan staan.

Heel veel mensen zullen straks wanneer zij sterven op aarde direct geconfronteerd worden met die leugens van satan. Zij zullen het uitschreeuwen dat zij niet hebben geweten dat satan door hen heenwerkte. Want zij hebben immers helemaal niet voor satan gekozen! Heel veel mensen zullen zich de haren uit het hoofd trekken dat zij zich zó passief hebben opgesteld door niet te onderzoeken hoe het nu allemaal werkelijk in elkaar zat. Hadden zij dit wel gedaan dan waren zij wel bij die keuze uitgekomen. Want de mens van vandaag is toch ook een verstandig mens? (I Kor. 10:15)

Conclusie: Elke keer schrijf ik in *mijn mijmeringen* bij de verschillende Bijbelboeken, dat ik als mens een keuze moet maken, en dat **niet gekozen hebben, tóch gekozen is.**

Paulus maakt die tegenstelling duidelijk in vers 21 van dit Bijbelgedeelte: *'U kunt niet de drinkbeker van de HEERE drinken én de drinkbeker van de demonen. U kunt niet deel hebben aan de tafel van de HEERE én aan de tafel van demonen'*.

Of denken wij dat wij sterker zijn dan God Almachtig die ons geschapen heeft?

Maak een keuze, en maak die keuze nu!

De Christelijke vrijheid

Het Bijbelgedeelte *'de Christelijke vrijheid'* waar Paulus over schrijft, zou ik eigenlijk ook in één zin samen kunnen vatten. Namelijk: *'Stel de ander hoger dan jezelf.'* En natuurlijk zijn dit de woorden van Jezus Christus Zelf in Matt. 22:37-39. Dit is hét kenmerk van het Christelijk geloof. Om God Almachtig **in** Jezus Christus boven alles lief te hebben, en mijn naaste als mijzelf.

Maar dat kenmerk is totaal tegengesteld aan wat de wereld zegt. De wereld zegt: Jij bent zelf god en je hoeft aan niemand verantwoording af te leggen. De wereld zegt: zorg voor jezelf, want een ander zorgt niet voor jou.

Door die tegenstelling tot wat het Christelijk geloof zegt en wat de wereld zegt, ben ik gekomen tot mijn uitspraak dat het Christelijk geloof in God Almachtig **in** Jezus Christus een *'levensgevaarlijke'* zaak is.

Wanneer ik mijn leven geef aan God Almachtig **in** Jezus Christus, sterft mijn *'oude'* leven. Mijn leven dat in het teken stond van zelfverrijking, zelfbevrediging, macht, status en noem maar op. Al mijn *'oude'* gewoonten, mijn *'oude'* hele levensstijl zal sterven.

☞ I Kor. 10:15 Ik spreek toch tot u als tot verstandige mensen, beoordeelt u dan zelf wat ik zeg.

☞ I Kor. 10:21 U kunt niet de drinkbeker van de Heere drinken én de drinkbeker van de demonen. U kunt niet deelhebben aan de tafel van de Heere én aan de tafel van de demonen.

☞ Matt. 22:37-39 Jezus zei tegen hem: U zult de Heere, uw God, liefhebben met heel uw hart, met heel uw ziel en met heel uw verstand. Dit is het eerste en het grote gebod. En het tweede, hieraan gelijk, is: U zult uw naaste lief hebben als uzelf.

Waarom?

Omdat God Almachtig **in** Jezus Christus daar iets voor in de plaats stelt, dat mij véél meer oplevert. Reinheid, rust, vrede, geborgenheid, aanvaarding, veiligheid, het weten wie ik ben, weten dat ik geliefd ben, weten dat ik er toe doe, weten waar ik straks zal zijn na mijn overlijden, het eeuwige leven.

Het is als in die gelijkenis die Jezus Christus uitspreekt in Matt. 13:44-46, over die boer die een grote schat vindt in een weiland van iemand anders. Hij gaat naar huis en verkoopt alles wat hij heeft, om dat weiland waar die grote schat in verborgen is, te kunnen kopen.

-----,..-----

Het Christelijk geloof van de wedergeboren Christen kenmerkt zich door vrijheid, Christelijke vrijheid.

Aan de **ene kant** heeft dat alles te maken met de kwijschelding van alles wat ik verkeerd heb gedaan in mijn leven. Ik ben als het ware totaal schoon gewassen, en dat geeft een onbeschrijfelijk vrij gevoel. Ik ben een hemelburger geworden in het Koninkrijk van God Almachtig. Aan de **andere kant** heeft die Christelijke vrijheid alles te maken met het feit dat ik niets meer **moet**. Er zijn geen religieuze regels waar ik aan moet voldoen. Er zijn ook geen wereldse regels meer waar ik aan moet voldoen om mee te kunnen tellen.

Een overstap van de wereld, naar het Koninkrijk van God Almachtig, maakt mij op alle denkbare terreinen vrij. En nogmaals: dat is een gevoel dat niet te beschrijven is.

-----,..-----

Paulus begint daar ook mee in vers 23 van dit Bijbelgedeelte, zoals hij ook al in I Kor. 6:12 had gezegd: Alle dingen zijn mij geoorloofd, maar niet alle dingen zijn even nuttig. Alles wat mij ook maar onder de macht van iets of iemand zal stellen, is een beperking van die Christelijke vrijheid. Of het nu wereldse zaken aangaat, of het nu religieuze zaken aangaat.

In het Christelijke geloof geldt alleen de rechtvaardiging door het geloof. (Gal. 3:11) Of te wel: Ik heb het eeuwige leven ontvangen omdat ik het Evangelie van Jezus Christus geloof (I Joh. 2:25). Niet omdat ik daarvoor hard gewerkt heb; niet omdat ik daarvoor een zondenvrij leven heb geleid.

Vandaar ook de uitspraak van Paulus dat alle dingen mij wel geoorloofd zijn, maar dat niet alle dingen even nuttig zijn.

☞ Matt. 13:44-46 Het Koninkrijk der hemelen is ook gelijk aan een schat, in de akker verborgen, die iemand vond en verborg; en van blijdschap daarover gaat hij heen en verkoopt alles wat hij heeft, en koopt die akker. Ook is het Koninkrijk der hemelen gelijk aan een koopman die mooie parels zoekt. Toen hij één parel van grote waarde gevonden had, ging hij heen en verkocht alles wat hij had, en hij kocht hem.

☞ I Kor. 10:23 Alle dingen zijn mij geoorloofd, maar niet alle dingen zijn nuttig. Alle dingen zijn mij geoorloofd, maar niet alle dingen bouwen op.

☞ I Kor. 6:12 Alle dingen zijn mij geoorloofd, maar niet alle dingen zijn nuttig. Alle dingen zijn mij geoorloofd, maar ik zal mij niet onder de macht van ook maar iets laten brengen.

☞ Gal. 3:11 En dat door de wet niemand gerechtvaardigd wordt voor God, is duidelijk, want de rechtvaardige zal uit het geloof leven.

☞ I Joh. 2:25 En dit is de belofte die Hij ons heeft beloofd: het eeuwige leven.

Het Christelijk geloof van mij als wedergeboren Christen kenmerkt zich óók doordat ik God Almachtig liefheb boven alles én mijn naaste als mijzelf. (Matt. 22:37-39)

Is dat dan geen regel of wet? Is dat dan geen religieuze uiting waar ik aan moet voldoen? Is dat dan geen bevel?

Ik heb in al *mijn mijmeringen* bij de verschillende Bijbelboeken uitgelegd hoe ikzelf tot bekering ben gekomen. Dat ik uit de wereld kwam en dat ik letterlijk alles gedaan heb wat God Almachtig verboden heeft. De wereld was ik, en ik was de wereld, ondanks dat ik Christelijk opgevoed was.

Op een gegeven moment kwam ik in aanraking met het werkelijke Christelijke geloof. Misschien wel omdat ik er op dat moment gevoelig voor was door alle problemen waar ik mij in bevond. Hoe het ook zij: ik hoorde het Evangelie, en ik raakte geïnteresseerd.

Als het werkelijk waar was, wat mij verteld werd over God Almachtig, over Jezus Christus, dan wilde ik dat ook wel hebben. Want ik snakte naar rust in mijn gedachten, in mijn relaties, in mijn hele hebben en houden. Ik begon mij te verdiepen in het Christelijk geloof, en ik kwam meer en meer onder de indruk van het Evangelie van Jezus Christus. Doordat ik meer en meer onder de indruk kwam van het Evangelie, wilde ik meer en meer weten van wie God Almachtig nu werkelijk was. En wie was Jezus Christus dan eigenlijk?

Omdat ik steeds meer onder de indruk kwam van God Almachtig in Jezus Christus, begon ik een geestelijke honger en dorst te krijgen die niet te beschrijven viel. In die begin jaren zei ik vaak dat ik het Woord van God Almachtig niet gewoon opdronk, maar dat ik het onbeschoft opslobberde. Ik kon er geen genoeg van krijgen. En nu nog steeds niet!

Toen het moment daar was, dat ik huilend op mijn knieën neerviel, was er zóveel liefde in mij voor God Almachtig **in** Jezus Christus, dat ik mij overgaf aan Hem. Moet je nagaan: ik die uit de wereld kwam, die wereld die tegen mij zei dat ik zelf god was, en dat ik aan niemand op de hele aarde verantwoording verschuldigd was.

Ik kwam tot het punt, dat ik mijn hele leven, mijn hele wezen, mijn hele zijn, aan God Almachtig **in** Jezus Christus gaf, **OMDAT** ik inzag welke puinhoop ik van mijn leven had gemaakt. Ik zelf had bewezen dat ik helemaal niet voor mijzelf kon zorgen. Ik was dolblij dat Jezus Christus mijn leven van mij wilde overnemen, door mij te vertellen wat ik wel en niet moest doen. (Spr. 3:5-6)

☞ Matt. 22:37-39 Jezus zei tegen hem: U zult de Heere, uw God, liefhebben met heel uw hart, met heel uw ziel en met heel uw verstand. Dit is het eerste en het grote gebod. En het tweede, hieraan gelijk, is: U zult uw naaste lief hebben als uzelf.

☞ Spr. 3:5-6 Vertrouw op de HEERE met heel je hart, en steun op je eigen inzicht niet. Ken Hem in al je wegen, dan zal Hij je paden rechtmaken.

Terug naar de tekst over het God Almachtig liefhebben boven alles én de naast als zichzelf. Of dat dan geen regel of wet is? Of dat dan geen religieuze uiting is waar ik aan moet voldoen? Of dat dan geen bevel is?

In de tijd van mijn bekering was ik daar helemaal niet mee bezig. En mijn bekering was helemaal **GEEN** regel of wet. Voor mij was het allemaal geen religieuze uiting waar ik aan moest voldoen. En het was helemaal geen bevel. Ik heb mijzelf aan God Almachtig **in** Jezus Christus gegeven **omdat** die God bewezen had dat Hij te vertrouwen was. **Omdat** die God bewezen had dat Hij alleen maar het goede met mij voor had.

-----,-----

Een mooi verhaal kun je nu zeggen. Dus vanaf dat moment was alles koek en ei? Ik zweefde weg op een roze wolk en was vanaf dat moment een voorbeeld Christen?

Het tegenovergestelde was waar.

Het God Almachtig liefhebben boven alles was een feit in mijn leven geworden. Dat was al heel wat voor een mens als ik, die uit de wereld kwam, die opgegroeid was met de regels van die wereld, die de regels van de wereld als mijn broekzak kende. Het probleem deed zich voor met het tweede gedeelte van die Bijbeltekst: Je naast liefhebben als jezelf.

Maar IK **HAD MIJZELF HELEMAAL NIET LIEF!** Hoe kon ik nu mijn naaste liefhebben als mijzelf, terwijl ik mijzelf verafschuwde, terwijl ik mijzelf totaal niet liefhad?

Dàt is een proces van vele jaren geweest. En dat is nog steeds een 'zwakke' kant van mij. Door alles wat ik meegemaakt had in mijn jeugd en in mijn leven, waar ik ook zelf debet aan was, had ik een afschuw van mijzelf ontwikkeld die zich projecteerde op iedereen om mij heen. Ik **KON** mijn naaste niet liefhebben, want veel van mijn naasten hadden mij ernstig verwond, beschadigd en vertrappt.

Met God Almachtig **in** Jezus Christus ben ik teruggegaan naar mijn jeugd en heb ik mijn levensgeschiedenis herschreven. Dat wil zeggen dat ik Jezus Christus toestemming gaf om in alle hoeken en gaten van mijn levenshuis te kijken. Van de stoffige zolder tot en met de schimmige kelder, van de boekenkast tot die oude verstopte dekenkast. En Jezus Christus deed mij alle trauma's herbeleven **met Hem aan mijn zijde**. En als het te zwaar werd, dan stopte Hij en bracht door Zijn Heilige Geest een verzachtende wondzalf aan die de ergste pijn wegnam en die mij herstelde.

Als ik dan weer zover was, dan vroeg Jezus Christus mij of Hij de volgende zaak aan mij voor mocht leggen. En zo gingen we mijn hele leven door. Dit proces heeft heel veel jaren geduurd, en gaat zelfs door tot de dag van vandaag. Want vandaag de dag kan ik met een gerust hart zeggen dat ik vrij ben, *zover ik weet dat ik vrij ben*.

Vanaf het moment dat ik het Evangelie van Jezus Christus voor het eerst interessant vond én het moment dat ik mij bekeerde, ging helemaal niet zoveel tijd overheen. Van het moment af dat ik mij bekeerde en het moment dat ik werkelijk vrede kreeg met God Almachtig **in** Jezus Christus, én daardoor vrede met mijzelf, ging ruim tien jaar overheen.

Vanaf het moment dat ik vrede met God Almachtig **in** Jezus Christus had, en daardoor vrede met mijzelf, én het moment dat ik liefde voor mijn naaste kreeg, gingen weer vele jaren overheen.

En als ik zeg dat dit proces zelfs vandaag de dag nog doorgaat, dan betekent dit ik zelfs vandaag de dag Gods Woord voor mijzelf moet proclameren, omdat ik af en toe nog steeds die vlagen heb dat ik mijzelf en mijn naaste NIET liefheb.

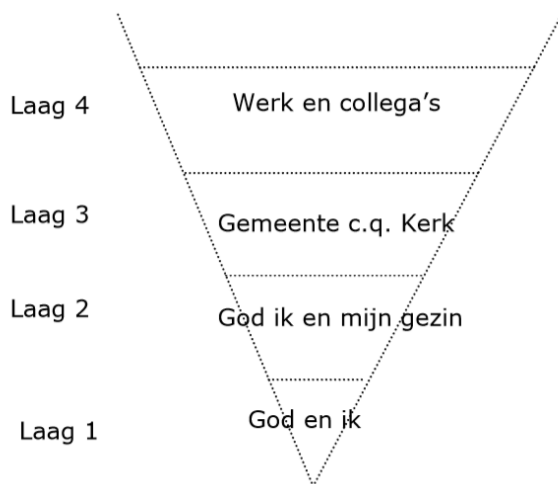
-----...-----

In mijn mijmeringen bij de vier Evangeliën (deel I) schreef ik bij het onderdeel 'de vrede-stichters' uit de zaligsprekingen van Jezus Christus in de Bergrede het volgende:

Maar met vrede-stichter wordt allereerst innerlijke vrede bedoeld. Het lijkt mij dat je geen vrede-stichter naar buiten kunt zijn wanneer je binnen in je een groot conflict met alles en iedereen hebt.

Innerlijke vrede kan alleen berusten op vrede met God Almachtig. Let op! ik heb het niet over een zondenvrij leven. Want wij hebben te maken met een gebroken wereld waarin zonde hoogtij viert. En ook mijn vlees is daarin betrokken. Maar het gaat om de hartsgesteldheid.

Op de school voor pastoraat ---Koinonia--- hebben wij les gehad over de relatiedriehoek, en dat daarin verschillende lagen zichtbaar zijn:

Laag 1: *Helemaal onder in die driehoek gaat het tussen God Almachtig en mij. Dat is mijn relatie met God. Niemand anders hoort daarbij te zijn, geen echtgenoot, geen kinderen, geen voorganger of dominee, Alleen ik en God.*

Met God Almachtig kan ik alles bespreken, ook mijn zonden, mijn verleidingen, mijn gedachten en noem maar op. Maar ook ben ik ervan overtuigd dat God mij lief heeft, onvoorwaardelijk.

Neem als voorbeeld je eigen kind. Deze kan dingen doen die jij niet wilt of die niet goed voor hem zijn. Soms moet je het kind bestraffen. Maar betekent dit dat je niet of minder van het kind houdt?

Die overtuiging hebben dat God Almachtig ook zo werkt, brengt innerlijke vrede, rust. Als die vrede tussen mij en God er niet is, of niet goed functioneert, zal de relatie in de volgende laag niet optimaal kunnen functioneren.

Laag 2: De laag van het huwelijk. Ik en mijn echtgenote (en eventuele kinderen) en God Almachtig. De relatie tussen mij en mijn echtgenote en mijn eventuele kinderen kan ten diepste alleen maar goed functioneren wanneer de vrede in laag 1 goed functioneert. Maar laag 2 dient ook als fundament voor het functioneren in bovenliggende lagen

Laag 3: De laag van het kerkelijk of gemeentelijk leven.

Soms zie je mensen een gemeente of kerk binnenkomen en die willen van alles doen. Zij werken zich snel op in de belangstelling en zijn onuitputtelijk en hopen zo snel mogelijk een functie op het podium te krijgen. Maar als je met hen praat blijkt dat de thuissituatie helemaal niet zo vredig is, misschien dat er zelfs wel zonde is.

Ik durf te stellen dat wanneer het huwelijk, het gezin niet functioneert zoals God Almachtig dit bedoeld heeft, het functioneren in de gemeente of kerk geen stand zal kunnen houden. Kijk naar al die gevallen waarin voorgangers, oudsten, gelovigen 'gevallen' zijn in zonde. Laag 2 was niet goed en hoogstwaarschijnlijk zelfs laag 1 niet. En daarmee wordt laag 3 een moeras.

Laag 4 : De laag van werk en collega's : Wel, het laat zich raden.

Kortom, als er geen vrede is 'onder' in de relatiedriehoek, zullen alle relaties die in de opvolgende lagen voorkomen niet goed kunnen functioneren. Wie de schoen past trekt hem aan!.

Conclusie: Als er geen vrede tussen jou en God Almachtig is, onder in het puntzakje van de relatiedriehoek, kan er ook geen vrede zijn in de bovenliggende lagen.

-----...-----

Dit boek, *mijn mijmeringen* bij de brieven van Paulus, deel I, begint met een Bijbeltekst uit I Thess. 3:12-13. Dat is niet voor niets. En misschien kun je dat een beetje begrijpen als je het bovenstaande gelezen hebt.

I Thess. 3:12-13 En ú moge de Heere doen toenemen en overvloedig maken in de liefde tot elkaar en tot allen, zoals ook wij dat zijn tot u, opdat Hij uw harten zou versterken om onberispelijk te zijn in heiliging voor het aangezicht van onze God en Vader, bij de komst van onze Heere Jezus Christus met al Zijn heiligen.

Het is God Almachtig die in mij de liefde voor mijn naaste en anderen heeft aangestoken. Het is God die mij zelfs overvloedig maakt in de liefde voor mijn naaste en anderen. En elke keer als God daar weer een schepje bovenop doet, wordt mijn hart versterkt. Elke keer als God mijn hart versterkt word ik meer onberispelijk in heiliging.

I Thess. 3:12-13 En ú moge de Heere doen toenemen en overvloedig maken in de liefde tot elkaar en tot allen, zoals ook wij dat zijn tot u, opdat Hij uw harten zou versterken om onberispelijk te zijn in heiliging voor het aangezicht van onze God en Vader, bij de komst van onze Heere Jezus Christus met al Zijn heiligen.

Dat wil zeggen dat ik meer en meer afstand neem van deze wereld, en wat deze wereld mij te bieden heeft. De letterlijke vertaling van het woordje 'heilig' is apart gezet. God Almachtig zondert mij als het ware af van alle wereldse geneugten, verleidingen, en noem maar op. Want het is mijn grootste wens om onberispelijk te zijn voor het aangezicht van God als Jezus Christus terugkomt op deze wereld met al Zijn heiligen.

Als Paulus in dit Bijbelgedeelte (I Kor. 10:24) zegt dat ik in alles eerst het voordeel van mijn naaste moet zoeken, en niet het voordeel voor mijzelf, dan kan ik in het kader van het voorgaande wel zeggen dat dit voor mij één van de grootste openbaringen en bevrijdingen is geweest.

Dat wat Paulus straks in I Kor. 13 (I Kor. 13:5) gaat zeggen en wat Hij herhaalt in zijn brief aan Filippus (Fil. 2:4), zijn voor mij levenslessen van de eerste orde geworden. Nu kan ik met alles wat in mij is proclameren : *'Ik heb God Almachtig in Jezus Christus lief boven alles, en mijn naaste heb ik lief als mijzelf. Want ik heb mijzelf lief in Jezus Christus.'*

-----...-----

Als Paulus in dit Bijbelgedeelte stelt dat alle dingen geoorloofd zijn, dan staat dit dus in het teken van mijn naaste. Want voor mij mag dit na jaren strijd wel duidelijk zijn geworden, maar betekent dit ook dat het voor mijn naaste duidelijk is?

Misschien zit mijn naaste nog wel met heel vragen over de wet van God Almachtig. Misschien zit mijn naaste nog wel met heel veel andere religieuze vragen die hem eigenlijk in een harnas gevangen houden. Paulus roept mij op om af te dalen naar het niveau van mijn naaste. Mijn naaste hoeft zich niet op te trekken aan mij. Mijn naaste hoeft niet het zelfde geloofsvertrouwen te hebben als ik. Ik moet naar het niveau gaan van mijn naaste.

Hoe dat in zijn werk kan gaan, heb ik ook een keer in mijn mijmeringen beschreven:

Nog een voorbeeld: Ik heb altijd ruim in mijn woorden gezeten. En ook in het hardop bidden was ik een expert in de 'tale Kanaäns', of te wel ik kon met mooie en vrome woorden spreken, bidden voor iedereen en alles in deze wereld.

Op een dag nadat Sonja en weer samen gebeden hadden en ik mijn prachtige gebed naar God Almachtig uitgesproken had zei Sonja met tranen in haar ogen: *'Jij kunt zó mooi bidden. Voor iedereen en alles in deze wereld. Zulke mooie woorden naar God uitspreken. Maar ik heb soms gewoon ruzie met strijken, met de ramen zemen, met boodschappen doen.'*

📖 I Kor. 10:24 Laat niemand zijn eigen voordeel zoeken, maar ieder dat van de ander.

📖 I Kor. 13:5 zij handelt niet ongepast, zij zoekt niet haar eigen belang, zij wordt niet verbitterd, zij denkt geent geen kwaad,

📖 Filipp. 2:4 Laat eenieder niet alleen oog hebben voor wat van hemzelf is, maar laat eenieder ook oog hebben voor wat van anderen is.

Het was alsof God Almachtig mij op dat moment een draai om de oren gaf. God zei mij, dat ik moest afdalen naar het niveau van Sonja om samen, en dan ook echt samen, te gaan bidden. Niet alleen maar mooie en fraaie volzinnen, maar ook gewoon de dingen van alle dag bij de Heer te brengen.

Het is een wijze les geworden tot op de dag van vandaag. Want Sonja en ik zijn niet hetzelfde, we zijn wel gelijkwaardig, maar niet gelijk. En dat bleek ook hier weer uit. Dank U Heer dat U mij deze les hebt geleerd!

-----,..-----

Laat mijn geloof, mijn geloofsvertrouwen, mijn kennis van de Bijbel, mijn naaste niet irriteren. Het past mij om, juist als het gaat om mijn naaste met het Evangelie te bereiken, op mijn woorden en mijn daden te letten.

Vindt mijn naaste dat hij om wille van zijn geloof niet mag eten en drinken wat hij wil; laat ik mij aan hem aanpassen en doen zoals hij doet. En als mijn naaste mij uitnodigt om bij hem te komen eten? Dan eet ik bij hem. En eet ik wat mij voorgezet wordt. Zonder mij af te zetten tegen bepaalde religieuze regels die mijn naast misschien wel hanteert. Het gaat niet om mij. Het gaat om mijn naaste.

Alles wat ik doe, alles wat ik eet of nalaat te eten; ik doe het tot eer en glorie van mijn God Almachtig **in** Jezus Christus. Dat zijn voor mij geen regels van 'moeten' en 'niet mogen'. Dat is gedrag dat voortkomt uit mijn onuitsprekelijke liefde voor God Almachtig **in** Jezus Christus.

-----,..-----

Het Christelijk geloof komt elke keer weer op die tegenstrijdigheid in het woordje 'heersen' uit. God Almachtig geeft de mens de opdracht in Gen. 1:26 om te heersen over de wereld. Zoals ik in *mijn mijmeringen* bij het Bijbelboek Genesis al heb geschreven, kennen wij in de Nederlandse taal maar één woordje 'heersen'. Als je echter in de Hebreeuwse grondtekst kijkt, dan zie ik dat voor het woordje 'heersen' in het paradijs het woord 'Radah' staat en vanaf de zondeval in Gen. 3 staat in de grondtekst het woord 'Mashal'

Gen. 1:26 En God zei: Laten Wij mensen maken naar Ons beeld, naar Onze gelijkenis; en laten zij heersen over de vissen van de zee, over de vogels in de lucht, over het vee, over heel de aarde en over al de kruipende dieren die over de aarde kruipen!

Radah betekent '**dienend leidinggeven**', terwijl *Mashal* 'overheersen' betekent.

En dat is wat er gebeurd is door de zondeval en doordat satan de heerschappij over deze aarde heeft overgenomen. Satan probeert alles kapot te maken. En één van de belangrijkste pijlers uit zijn koker is dat de mens moet overheersen over de andere mens. Want dat zorgt voor slavernij en verdrukking. Dàt is wat satan wil als verwoester (Jes. 54:16)

Jes. 54:16 Zie, Ík heb de smid geschapen, die het kolenvuur aanblaast en wapentuig vervaardigt, geschikt voor zijn doel en Ík heb de verwoester geschapen om te gronde te richten.

Het Evangelie van Jezus Christus heeft het tegenovergestelde te bieden dan wat satan biedt.

Satan zegt : Ik moet mijn naaste overheersen. In alles!

Jezus Christus zegt: Ik mag dienend leidinggeven, zoals Hij dat ook gedaan heb op aarde. (Mark. 10:45)

De vraag zoals altijd is weer:

Wie geloof ik?

📖 Mark. 10:45 Want ook de Zoon des mensen is niet gekomen om gediend te worden, maar om te dienen, en Zijn ziel te geven als losprijs voor velen.

I Korinthe

Hoofdstuk 11

Plaats van de vrouw in de gemeente

Weer een aanwijzing voor de gemeente

In I Kor. 11:1 zegt Paulus: *'Wees navolgers van mij, zoals ik navolgers van Christus ben'*. Natuurlijk kan ik zeggen dat dit de ultieme afsluiting is van het Bijbelgedeelte *'de Christelijke vrijheid'*. Maar voor hetzelfde geld kan ik zeggen dat dit het ultieme begin is van hoofdstuk 11, *'plaats in de gemeente van de vrouw'*.

Wat mij opvalt aan het begin van dit Bijbelgedeelte is dat Paulus de gemeente van Korinthe prijst omdat deze zich houdt aan het onderwijs dat Paulus heeft gegeven. Want op diverse andere plaatsen in deze brief heeft Paulus nogal wat op- en aanmerkingen op de gemeente van Korinthe en haar gemeenteleden. (zie de vorige hoofdstukken)

- Hoofdstuk 1 waarin Paulus spreekt over de verdeeldheid binnen de gemeente;
- Hoofdstuk 5 waarin Paulus spreekt over zedeloosheid in de gemeente;
- Hoofdstuk 6 gaat over rechtszaken tussen broeders in de gemeente;
- Hoofdstuk 7 gaat over het huwelijksleven, echtscheiding en hertrouw;
- Hoofdstuk 8 gaat over het eten van offervlees.

Paulus onderwijst de gemeente van Korinthe door deze brief heen. En dat onderwijs gaat nu verder met als thema: *'de plaats van de vrouw in de gemeente'*. Misschien wel het meest bediscussieerde Bijbelgedeelte dat er is, want de rol van man-vrouw komt hier ter sprake.

Als ik dit Bijbelgedeelte leest met wereldse ogen, dan begrijp ik dat direct de haren recht overeind gaan staan, want dan blijkt uit bijna elke vers dat de vrouw **onder** de man staat, en moet doen en laten wat hij wil. De man is de baas.

Ik heb echter in *mijn mijmeringen* bij de verschillende Bijbelboeken elke keer gezegd dat het wereldse denken het geestelijke denken niet begrijpt. En dat het geestelijke denken het wereldse denken niet begrijpt.

☞ I Kor. 11:1 En ik prijs u, broeders, omdat u in alles aan mij denkt en aan de overleveringen vast-houdt, zoals ik die aan u heb overgeleverd.

☞ I Kor. 11:2 En ik prijs u, broeders, omdat u in alles aan mij denkt en aan de overleveringen vast-houdt, zoals ik die aan u heb overgeleverd.

Dat zijn twee onverenigbare entiteiten, wat heel erg zichtbaar werd in bijvoorbeeld het verhaal van Nicodemus (Joh. 3:1-21, ^{zie pag. 205}). Nicodemus stelt een vraag, en Jezus Christus antwoordt op een wijze waarin helemaal niets van de vraag van Nicodemus terug te vinden is. En dat komt omdat Nicodemus op dat moment werelds denkt en spreekt terwijl Jezus Christus geestelijk denkt en spreekt.

Nicodemus denkt en spreekt vanuit wat hij geleerd heeft, Jezus Christus denkt en spreekt vanuit wat Hij geleerd heeft.

Deze tegenstelling zie ik ook bij het verhaal van de Samaritaanse vrouw die bij de put komt om water te putten en daar Jezus Christus aantreft. (Joh. 4:1-30). Ook in dat verhaal komen de vragen die de vrouw stelt, totaal niet overeen met de antwoorden die Jezus Christus geeft. Met weer dezelfde reden: de vrouw bij de waterput denkt en spreekt vanuit wat zij geleerd heeft, Jezus Christus denkt en spreekt vanuit wat Hij geleerd heeft.

En zo ook over dit Bijbelgedeelte. Als ik dit Bijbelgedeelte over de plaats in de gemeente werelds bekijkt, dan komt dit totaal niet overeen met het geestelijke, dat Paulus hier de gemeente van Korinthe wil onderwijzen. Paulus begint met te zeggen dat Christus het hoofd van de man is, en dat de man het hoofd van de vrouw is, en dat God Almachtig het hoofd van Christus is.

Ik heb in deze mijmeringen al een keer geschreven over de **VLAG** die in top hoort te wapperen binnen de huwelijksrelatie. Waarbij de 'V' staat voor **Veiligheid**, de 'L' staat voor **Liefde**, de 'A' staat voor **Aanvaarding** en de 'G' staat voor **Geborgenheid**. Die **VLAG** kan alleen in de top van mijn huwelijksleven wapperen wanneer er een totale gelijkwaardigheid is binnen die relatie.

Let op! Ik heb het niet over gelijkheid, want ik ben niet gelijk aan mijn vrouw Sonja. Maar wij zijn wel gelijkwaardig. Als wij gelijk zouden zijn dan zouden wij er ook hetzelfde uit zien. Dan zouden wij ook hetzelfde eten lekker vinden, en dezelfde hobby's hebben.

Gelijkwaardigheid zie ik ook terug in de Goddelijke Eenheid die Paulus hier beschrijft. Want hij heeft het hier over God Almachtig, Jezus Christus, de man en de vrouw. Als ik uit die Goddelijke Eenheid één van de personen haal, en die geef ik een aparte plaats, dan wappert de **VLAG** niet meer in top, want dan is de veiligheid en de intimiteit weg.

Als ik Jezus Christus een hogere plaats toeken dan God de Vader, dan is de Eenheid weg en wappert de **VLAG** niet meer in top. En omdat de wedergeboren mens (man én vrouw) *in* diezelfde Eenheid is, geldt dit dus ook voor hen.

Dat geldt in het huwelijksleven zo, en dat geldt in de Goddelijke Eenheid, zoals ik hiervoor aangaf ook. Ook al zijn de personen in de Goddelijke Eenheid **in** elkaar, wil dat niet zeggen dat er geen hiërarchie is. Dit lijkt elkaar tegen te spreken, maar hiërarchie heeft niets te maken met gelijkwaardigheid.

Hiërarchie heeft te maken met '*dienend leidinggeven*', wat in mijn Bijbels in de eerste twee hoofdstukken van het Bijbelboek Genesis vertaald wordt met '*heersen*', maar wat volgens de Hebreeuwse grondtekst het woordje '*Radah*' is. Dit kan ik ook wel het geestelijk denken en spreken noemen. Het werelds denken en spreken wordt weergegeven met '*overheersen*' wat in mijn Bijbels vanaf hoofdstuk 3 van het Bijbelboek Genesis óók vertaald wordt met '*heersen*', maar wat volgens de Hebreeuwse grondtekst het woordje '*Mashal*' is.

Hierin zie ik ook de tegenstelling tussen God Almachtig en satan.

Ten tijde van het paradijs in Genesis 1 en 2 was alles '*zeer goed*' (Gen. 1:31), want de hele schepping stond onder de heerschappij van God Almachtig. En God had de mens opgedragen om te heersen over heel de aarde die Hij geschapen had (Gen. 1:26). Dit heersen is dus het ***dienend leidinggeven***.

Na de zondeval van de eerste mens in Gen. 3 heeft satan de heerschappij over de schepping overgenomen. En één van de eerste dingen wat satan heeft gedaan is het '*dienend leidinggeven*' veranderen in '*overheersen*'. Het resultaat zie ik direct al in het vierde hoofdstuk van het Bijbelboek Genesis waarin Kaïn zijn broer Abel doodt.

Dus: hiërarchie moet niet verwisseld worden met gelijkwaardigheid. In de Goddelijke eenheid staat God Almachtig bovenaan in de hiërarchie. God is de Schepper van hemel en aarde; God is de Schepper van Jezus Christus Zijn Zoon, God is de Schepper van de man en God is de Schepper van de vr

Toch lees ik nergens in de Bijbel dat Jezus Christus ontevreden is met Zijn plaats in de Goddelijke eenheid. Sterker nog, het is Jezus Christus Zelf die zegt in Joh. 14:28 dat God de Vader méér is dan Hij. En van de Heilige Geest wordt geschreven in Joh. 16:13-14, dat Hij alleen datgene doet en zegt, wat Hem ingegeven wordt door God de Vader **in** Jezus Christus.

Als Jezus Christus geen enkel probleem heeft met Zijn plaats in de Goddelijke Eenheid God-Jezus-Heilige Geest-man-vrouw, waarom zou dan de man ontevreden moeten zijn met zijn plaats in die eenheid. Waarom zou dan de vrouw ontevreden moeten zijn met haar plaats in die eenheid.

Gen. 1:31 En God zag al wat Hij gemaakt had, en zie, het was zeer goed. Toen was het avond geweest en het was morgen geweest: de zesde dag.

Gen. 1:26 En God zei: Laten Wij mensen maken naar Ons beeld, naar Onze gelijkenis; en laten zij heersen over de vissen van de zee, over de vogels in de lucht, over het vee, over heel de aarde en over al de kruipende dieren die over de aarde kruipen!

Joh. 14:28 U hebt gehoord dat Ik tegen u gezegd heb: Ik ga heen maar kom weer naar u toe. Als u Mij liefhad, zou u zich verblijden, omdat Ik gezegd heb: Ik ga heen naar de Vader; want Mijn Vader is meer dan Ik.

Joh. 16:13-14 Maar wanneer Die komt, de Geest van de waarheid, zal Hij u de weg wijzen in heel de waarheid, want Hij zal niet vanuit Zichzelf spreken, maar wat Hij gehoord zal hebben, zal Hij spreken, en de toekomstige dingen zal Hij u verkondigen. Die zal Mij verheerlijken, want Hij zal het uit het Mijne nemen en het u verkondigen.

Als de man óf de vrouw ontevreden is met zijn of haar plaats in de Goddelijke hiërarchie, dan betekent dit dat de **VLAG** niet meer in top wappert binnen die relatie, omdat de veiligheid, de liefde, de aanvaarding en de geborgenheid dan in het gedrang zijn gekomen. En dat zegt niets over die Goddelijke hiërarchie, maar zegt alles over die man of die vrouw.

- Jezus Christus zegt in Joh. 10:30 dat Hij en de Vader één zijn;
- Jezus Christus bidt in het Hogepriesterlijk gebed in Joh. 17:21-22 dat de mens één zal zijn **in** die Goddelijke Eenheid;
- Van de Heilige Geest is geschreven in Joh. 14:17 dat Hij **in** de wedergeboren Christen zal zijn.

Moet niet voor de man en de vrouw centraal staan wat Jezus Christus zegt in Joh 5:19?

- Jezus Christus kan niets doen wat Hij de Vader niet heeft zien doen;
- De Heilige Geest doet en zegt alleen datgene dat Hij God Almachtig **in** Jezus Christus heeft zien en doen, en hoort spreken;
- De man kan niets doen wat Hij Jezus Christus niet heeft zien doen;
- De vrouw kan niets doen wat zij de man niet heeft zien doen.

En weer zeg ik het: Dit heeft niets te maken met afbreuk van de gelijkwaardigheid binnen de Goddelijke Eenheid. Dit is de **hiërarchie** binnen de Goddelijke Eenheid. Dus nogmaals: Alle vier genoemde personen zijn **IN** de Goddelijke Eenheid, waarbij God Almachtig in-control is, want Hij heeft de hemel en aarde, en alles wat daarop, daarin en daaronder is, geschapen.

Daarom kunnen alle andere personen **IN** die Goddelijke Eenheid niets doen wat zij God de Vader niet hebben zien doen. Daar is geen onderscheid in.

-----,..-----

Voor mij persoonlijk is er nóg een belangrijk detail dat aangeeft dat het onderscheid man-vrouw door mensen in het leven is geroepen, maar NIET zó door God Almachtig bedoeld is.

In de eerste hoofdstukken van het Bijbelboek Genesis worden steeds de namen van Adam en Eva genoemd. In de grondtekst is die **NIET** zo. De eerste hoofdstukken van het Bijbelboek Genesis, in onze vertalingen, heeft het woord Adam vertaald met 'de man Adam'. In de grondtekst staat echter het woordje '**ādām**', en dat betekent '**eerste mens**'.

📖 Joh. 10:30 Ik en de Vader zijn één.

📖 Joh. 17:21-22 opdat zij allen één zullen zijn, zoals U, Vader, in Mij, en Ik in U, dat ook zij in Ons één zullen zijn, opdat de wereld zal geloven dat U Mij gezonden hebt. En Ik heb hun de heerlijkheid gegeven die U Mij gegeven hebt, opdat zij één zijn, zoals Wij Eén zijn;

📖 Joh. 14:17 namelijk de Geest van de waarheid, Die de wereld niet kan ontvangen, want zij ziet Hem niet en kent Hem niet, maar u kent Hem, want Hij blijft bij u en zal in u zijn.

📖 Joh. 5:19 Jezus dan antwoordde en zei tegen hen: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: De Zoon kan niets van Zichzelf doen, als Hij dat niet de Vader ziet doen, want al wat Deze doet, dat doet ook de Zoon op dezelfde wijze.

Ik heb daar uitgebreid over geschreven in *mijn mijmeringen* bij Het Bijbelboek Genesis:

Nadat de dieren zijn gemaakt, de vissen en de vogels, komt de mens aan de beurt. God Almachtig zegt hier : 'laten Wij mensen maken naar Ons beeld'. In de grondtekst staat: 'een mens'. Het Hebreeuwse woord voor 'mens' is 'ādām'.

Dat God hier in het meervoud spreekt, 'laat Ons', is opmerkelijk omdat dit maar sporadisch in de Bijbel voorkomt zoals bijvoorbeeld in Gen. 3:22 en bij de torenbouw van Babel (Gen.11:7).

De mens ('ādām') is geschapen, mannelijk en vrouwelijk naar Gods Beeld. Dit betekent dat de Almachtige God mannelijke en vrouwelijke eigenschappen heeft. In Matt.23:37 wordt gesproken over een vrouwelijke eigenschap van God als zijnde een hen die haar kuikens onder haar vleugels beschermt.

Ik ben ervan overtuigd dat de mens zelf zoveel nadruk en importantie legt op het man- en vrouw zijn. Dat deze hele strijd om de sexe een pijl van satan is. Want wat is er allemaal niet mee kapot gemaakt?

Als je de Bijbel goed leest dat zie je dat van zowel de man als de vrouw grote inspanningen gevraagd wordt om de relatie zuiver en gelijkwaardig te houden. (Ef. 5).

De relatie tussen man en vrouw is voor mij een gelijkwaardige relatie. Man en vrouw zijn beiden even veel waard. Dus is de hele discussie waarin één van beiden een belangrijker of een hogere plaats toegekend moet worden een onzinnige discussie die nergens toe leidt.

Gelijkwaardigheid is wel iets anders dan hiërarchie. God de Vader, Jezus Christus de Zoon en de Heilige Geest zijn Eén. Dat blijkt ook wel uit Gen.1:26. Toch zegt Jezus Christus in Joh.14:28 dat de Vader méér is dan Hijzelf. En staat er niet in Joh.16:13 geschreven dat de Heilige Geest alleen datgene doet wat de Vader en de Zoon Hem zeggen te doen?

Als God de Almachtige de mens geschapen heeft naar Zijn Beeld, heeft Hij hem dan ook niet geschapen in dezelfde hiërarchische relatie zoals Hijzelf ook met de Zoon en de Heilige Geest leeft?

In mijn overtuiging heeft God de Almachtige man en vrouw gelijkwaardig aan elkaar gemaakt. Maar gelijkwaardigheid is iets anders dan gelijkheid. Zo zie ik zie er anders uit dan mijn vrouw, heb ik een andere spiermassa, een ander uithoudingsvermogen als mijn vrouw en zo zijn er vele fysieke verschillen op te noemen tussen man en vrouw.

Versta mij goed, ik spreek niet over beter of slechter, of over goed en fout, ik zeg alleen dat een man NIET hetzelfde is als een vrouw. Maar nogmaals: beiden zijn WEL gelijkwaardig aan elkaar.

☞ Gen. 3:22 Toen zei de HEERE God: Zie, de mens is geworden als één van Ons, omdat hij goed en kwaad kent. Nu dan, laat hij zijn hand niet uitsteken en ook van de boom des levens nemen en eten, zodat hij eeuwig zou leven!

☞ Gen. 11:7 Kom, laten Wij neerdalen en laten Wij hun taal daar verwarren, zodat zij geen van allen elkaars taal zullen begrijpen.

☞ Matt. 23:37 Jeruzalem, Jeruzalem, u die de profeten doodt en stenigt wie naar u toe gezonden zijn! Hoe vaak heb Ik uw kinderen bijeen willen brengen, op de wijze waarop een hen haar kuikens bijeenbrengt onder haar vleugels; maar u hebt niet gewild!

☞ Gen. 1:26 En God zei: Laten Wij mensen maken naar Ons beeld, naar Onze gelijkenis; en laten zij heersen over de vissen van de zee, over de vogels in de lucht, over het vee, over heel de aarde en over al de kruipende dieren die over de aarde kruipen!

☞ Joh. 14:28 U hebt gehoord dat Ik tegen u gezegd heb: Ik ga heen maar kom weer naar u toe. Als u Mij liefhad, zou u zich verblijden, omdat Ik gezegd heb: Ik ga heen naar de Vader; want Mijn Vader is meer dan Ik.

☞ Joh. 16:13 Maar wanneer Die komt, de Geest van de waarheid, zal Hij u de weg wijzen in heel de waarheid, want Hij zal niet vanuit Zichzelf spreken, maar wat Hij gehoord zal hebben, zal Hij spreken, en de toekomstige dingen zal Hij u verkondigen.

Conclusie: Ik lees in de Bijbel dat God Almachtig mannelijke én vrouwelijk is. Ik lees in de Bijbel dat de eerste mens mannelijk en vrouwelijk is. Ik geloof er helemaal niets van dat God een bewust lagere plaats voor de vrouw gemaakt heeft.

Waar baseer ik dat nog meer op? Op Gen. 2:18. En ik heb daar eens iemand over vertellen, dat ik dit het best kan voorstellen als een schoteltje dat in twee stukken gebroken is. Wanneer dit schoteltje met tweecomponentenlijm aan elkaar geplakt wordt, en het valt weer op de grond, zal het overal breken, behalve op die eerste breuklijn.

-----,-----

Naast mijn bovenstaand referaat over de gelijkwaardigheid tussen God Almachtig, Jezus Christus, de Heilige Geest, de man en de vrouw, binnen de Goddelijke Eenheid, wil ik aantekenen dat Paulus en de gemeente van Korinthe natuurlijk te maken hadden met dié tijd en dié cultuur van ruim tweeduizend jaar geleden. Zonder daar een waardeoordeel over uit te spreken. Ik heb het niet over goed of fout.

Het eerste dat Paulus benoemt in vers 4, gaat over het bidden door de man én de vrouw. Beiden bidden én profeteren dus, dit in tegenspraak met denominaties waarin de vrouw geen enkele geestelijke functie mag hebben. Want bidden én profeteren doe je in de gemeente, doe je thuis, doe je overal waar meerdere mensen bij elkaar zijn.

Paulus begint met de man als hij zegt dat wanneer de man bidt of profeteert, en iets op zijn hoofd draagt, dat hij dan zijn hoofd onteert. Dat is ook de reden dat de Joden tot op de dag van vandaag keppeltjes dragen wanneer zij bidden. Maar wat wordt hier nu daadwerkelijk mee bedoeld? Wat is het onteren van zijn hoofd?

Het op zijn hoofd dragen van een bedekking kan betekenen dat die man lange haren heeft óf dat hij een hoofddeksel draagt. In de Nederlandse cultuur is het nog helemaal niet zo lang gemeengoed dat een man ook lange haren kan hebben. Veertig, vijftig jaar geleden kwam dit niet voor. Het was een schande wanneer een man lange haren had. Aan de andere kant was het in de middeleeuwen weer heel normaal dat de man lange haren had, meestal door het dragen van een pruik.

Als Paulus het hier over de lange haren van de man heeft, dan zou het in de tijd dat Paulus leefde, en hij de brief aan de gemeente van Korinthe schreef, heel goed mogelijk zijn geweest dat de bevolking dit ook een schande voor de man vond, net zoals wij Nederlanders dat veertig-vijftig jaar geleden ook vonden.

Gen. 2:18 Ook zei de HEERE God: Het is niet goed dat de mens alleen is; Ik zal een hulp voor hem maken als iemand tegenover hem.

I Kor. 11:4 Iedere man die bidt of profeteert en iets op zijn hoofd heeft, onteert zijn hoofd.

In die tijd stonden lange haren bij de man voor vrouwelijk gedrag, of schaamteloos gedrag.

Als Paulus hier bedoelt dat de man tijdens het bidden geen hoofddeksel mag dragen, dan zal dit alles te maken hebben met zijn 'onderdanige, nederige' houding naar God Almachtig toe. Want God is mijn Schepper en niet andersom. God Almachtig is de Pottenbakker, ik ben de klei op de draaischijf van de Pottenbakker (Jer. 18:3-6)

In het afdoen van mijn hoofddeksel geef ik aan dat ik God Almachtig hoger acht dan mijzelf. Als ik mijn hoofddeksel op zou houden zou ik daarmee aangeven gelijk aan God Almachtig te zijn en dat is niet zo.

En ook dit was en is in de Nederlandse cultuur niet anders. Als een man met een hoed op een andere man groet, werd ook vaak even de hoed afgedaan en het hoofd gebogen, als teken van respect. En als iemand een ontmoeting had met een hooggeplaatst figuur als bijvoorbeeld de burgemeester of de koningin, dan deed hij ook zijn hoofddeksel af, en boog het hoofd voor de koningin als teken van respect en waardigheid.

-----...-----

Maar wat nu als een vrouw bidt of profeteert?

Ten eerste merk ik nogmaals op dat het vrouwen dus helemaal niet verboden wordt om te bidden in de gemeente, en dat het haar ook niet verboden wordt om te profeteren. (I Kor. 11:5-6). Dit zou ook raar zijn omdat er in de Bijbel echt wel een paar vrouwen voorkomen die deze gaven hadden. Neem bijvoorbeeld Deborah de profetes, of Mirjam de zus van Mozes en Aäron.

Bij vrouwen die bidden geldt het tegenovergestelde als bij mannen die bidden. Mannen doen hun hoofddeksel af, vrouwen laten hun hoofddeksel juist op. Ook dat moet de Nederlander niet vreemd in de oren klinken, want dat is in onze cultuur precies zo. Als een vrouw mét een hoofddeksel voor een hooggeplaatst figuur als de burgemeester of de koningin komt te staan, is het niet passelijk dat zij haar hoofddeksel afdoet. Zij buigt het hoofd mét haar hoofddeksel op.

Kijk eens naar Prinsjesdag, de derde dag in september. Deze dag wordt ook wel 'hoedjesdag' genoemd. Maar op die dag dragen de vrouwelijke leden van het kabinet een hoed. Maar ook de koningin draagt een hoed. En wanneer zij elkaar ontmoeten, buigen zij uit respect het hoofd, maar zij laten het hoofddeksel op.

Jer. 18:3-6 Zo daalde ik af naar het huis van de pottenbakker. En zie, hij was op de draaischijven een werkstuk aan het maken. Mislukte de pot die hij aan het maken was met de klei in de hand van de pottenbakker, dan maakte hij daarvan weer een andere pot, zoals het in de ogen van de pottenbakker goed was om te maken. Toen kwam het woord van de HEERE tot mij: Zou Ik met u niet kunnen doen zoals deze pottenbakker, huis van Israël? spreekt de HEERE. Zie, zoals de klei in de hand van de pottenbakker, zo bent u in Mijn hand, huis van Israël.

I Kor. 11:5-6 Iedere vrouw echter die bidt of profeteert met onbedekt hoofd, onteert haar eigen hoofd, want het is precies hetzelfde alsof zij kaalge-schoren is. Want als een vrouw het hoofd niet bedekt heeft, laat zij zich dan ook maar kaalknippen. Als het echter voor een vrouw schandelijk is kaalgeknipt of kaal-geschoren te zijn, laat zij dan het hoofd bedekken.

In de tijd dat Paulus leefde, en hij zijn brief aan de gemeente van Korinthe schreef was het '*normaal*' dat wanneer vrouwen korte haren hadden, of zelfs afgeschoren haren, dat daarmee aangegeven werd dat zij een prostituee was. Dat kennen wij in Nederland ook niet, en ik geloof dat dit zelfs in het Midden Oosten geen '*normale*' zaak meer is.

-----,-----

Zowel voor de man als voor de vrouw is het woord '*nederigheid en ootmoedigheid*' het sleutelwoord. In de gemeente ben ik in aanwezigheid van God Almachtig **in** Jezus Christus. (Matt. 18:20). En in de gemeente betoon ik respect een aanbid ik God Almachtig **in** Jezus Christus, omdat Hij mijn Schepper en Maker is, en omdat Hij mij gered heeft van de eeuwige dood.

Als het gaat om het bidden en profeteren in de gemeente door mannen en vrouwen, dan denk ik toch echt dat het dragen van een hoofddeksel of het niet dragen van een hoofddeksel tijdsbepalend is geweest. Wij zouden het in onze dagen een '*modeverschijnsel*' noemen. De geschiedenis heeft vaker perioden gehad waarin het ene afgekeurd werd en het andere goedgekeurd, terwijl dit jaren later weer andersom was. Neem het dragen van kleding, maar ook het '*normaal*' zijn van lange haren bij mannen in onze tijd, of het hebben van een kortgeknipt kapsel bij vrouwen.

-----,-----

Paulus schrijft:

- De man is het beeld en de heerlijkheid van God; de vrouw is het beeld en de heerlijkheid van haar man;
- De man is niet uit de vrouw; de vrouw is uit de man;
- De man is niet geschapen omwille van de vrouw, maar de vrouw is geschapen omwille van de man;

In Gen. 2:20-22 staat dat de man geen partner had, terwijl alle dieren aan Adam voorgesteld werden, en hij ze allemaal een naam gaf. In Gen. 2:24 wordt nog gezegd dat man en vrouw één zijn. Er is geen onderscheid in de huwelijksrelatie. Ook voor hen geldt de Goddelijke formule dat één plus één, één is.

Als Paulus schrijft dat de vrouw een teken van gezag op moet hebben, omwille van de engelen dan zegt de Studie-Bijbel daarover:

Het argument vanwege 'de engelen' zal in deze context in ieder geval bedoeld zijn om Paulus pleidooi voor een geordende hoofdbedekking te ondersteunen.

📖 Matt. 18:20 Want waar twee of drie in Mijn Naam bijeen-gekomen zijn, daar ben Ik in hun midden.

📖 Gen. 2:20-22 Zo gaf Adam namen aan al het vee en aan de vogels in de lucht en aan alle dieren van het veld; maar voor de mens vond hij geen hulp als iemand tegenover hem. Toen liet de HEERE God een diepe slaap op Adam vallen, zodat hij in slaap viel; en Hij nam een van zijn ribben en sloot de plaats ervan toe met vlees. En de HEERE God bouwde de rib die Hij uit Adam genomen had, tot een vrouw en Hij bracht haar bij Adam.

📖 Gen. 2:24 Daarom zal een man zijn vader en zijn moeder verlaten en zich aan zijn vrouw hechten; en zij zullen tot één vlees zijn.

De vrouw moet haar hoofdbedekking dragen vanwege de engelen, dat wil zeggen: vanwege de door God ingestelde scheppingsorde, waarover Gods engelen waken (I Kor. 4:9, I Tim. 5:21, Hebr. 1:14). Deze engelen zien toe op de goede orde in het Koninkrijk van God, hier toegespitst op gepaste hoofdbedekking / haardracht in de samenkomst.

Ik weet niet of dit nu de juiste uitleg is. Want dit geldt niet alleen voor vrouwen, maar net zo goed voor mannen. Ik kan mij wél volledig aansluiten wat Paulus schrijft in vers 12 dat de man niets is zonder zijn vrouw, en dat de vrouw niets is zonder haar man. Mét God Almachtig zijn er ook voor mij geen andere samenlevingsvormen toegestaan. Het gaat in het huwelijk om de intieme relatie tussen man en vrouw.

-----...-----

De verzen 13 tot en met 15 bevestigen volgens mij dat de haardracht van zowel de man als de vrouw, plaatsbepalend in de geschiedenis zijn. Er zijn perioden dat het ene in de mode is, en er zijn perioden dat het andere in de mode is.

Voor mij is er geen onderscheid tussen de man en de vrouw omdat zij beiden gelijkwaardig zijn. In de Goddelijke Eenheid waarin God de Vader, Jezus Christus de Zoon, de Heilige Geest én de mens plaats hebben, is totale gelijkwaardigheid onder hiërarchie van God Almachtig uitgangspunt. En ik noem bewust hier het woord 'de mens', omdat God Almachtig hen ook als zodanig geschapen heeft, en omdat God Zelf vrouwelijk én mannelijk is. Er is geen onderscheid. (Gen. 1:27)

Misstanden bij het Avondmaal

Nog een aanwijzing voor de gemeente:

Nadat Paulus hoofdstuk 11 begon met de gemeente van Korinthe te prijzen, doet hij dit absoluut *niet* in dit Bijbelgedeelte. Sterker nog, de waarschuwing die hij in dit Bijbelgedeelte geeft is één van de ernstigste waarschuwingen die ik van Paulus ken.

In de verschillende brieven van Paulus beschrijft hij dat er steeds weer mensen zijn, die hun werk hebben opgegeven, omdat zij spoedig de wederkomst van Jezus Christus verwachten. (II Thess. 3:10-12). Maar bij het uitblijven van Zijn komst, moeten wel maandelijks de rekeningen betaald worden als hypotheek, ziektekostenpremie, gas, wat, licht en noem maar op. Deze mensen kwamen dus in de financiële problemen, terwijl Paulus nooit gezegd of geschreven heeft dat Jezus **bij hun leven** terug zou komen.

I Kor. 4:9 Want ik denk dat God ons, de laatste apostelen, heeft tentoongesteld als mensen die ter dood veroordeeld zijn. Wij zijn immers een schouwspel geworden voor de wereld en voor engelen en voor mensen.

I Tim. 5:21 Ik bezweer u, ten overstaan van God en de Heere Jezus Christus en de uitverkoren engelen, dat u deze dingen in acht neemt zonder vooroordeel en zonder iets uit partijdigheid te doen.

Hebr. 1:14 Zijn zij niet allen dienende geesten, die uitgezonden worden ten dienste van hen die de zaligheid zullen beërven?

Gen. 1:27 En God schiep de mens naar Zijn beeld; naar het beeld van God schiep Hij hem; mannelijk en vrouwelijk schiep Hij hen.

II Thess. 3:10-12 Want ook toen wij bij u waren, bevalen wij u dit: als iemand niet wil werken, zal hij ook niet eten. Want wij horen dat sommigen onder u ongeregeld wandelen; zij werken niet, maar zijn bezig met nutteloze dingen. Zulke mensen beve-len wij en sporen wij namens onze Heere Jezus Christus aan dat zij in alle rust aan het werk gaan en hun eigen brood eten.

Met het schrijven hierover in de verschillende brieven van Paulus denk ik, dat hij misschien wel te veel de nadruk in zijn onderwijs heeft gelegd op een heilig leven omdat de komst van Jezus Christus nabij is. En dat hij dat in de verschillende brieven wat bijstelt, door de mensen te vertellen dat zij gewoon aan het werk moeten gaan en in hun eigen levensonderhoud moeten voorzien. Een uitvloeisel daarvan lijkt ook in dit Bijbelgedeelte aan de orde te zijn.

-----...-----

Paulus schrijft er over, dat het Avondmaal schijnbaar een zeer uitgebreide maaltijd is geworden, waarbij eten en drinken rijkelijk aanwezig en genuttigd wordt, waarbij hij zelfs woorden gebruikt als honger hebben en dronken zijn. (vrs. 21). Dit komt misschien wel doordat er verdeeldheid in de gemeente van Korinthe heerst, waar Paulus al over geschreven heeft in de hoofdstukken 1 en 3.

Verdeeldheid over 'afwijkingen in de leer'. Met andere woorden: het Evangelie van Jezus Christus wordt niet altijd op dezelfde wijze uitgelegd. De mensen worden niet op dezelfde wijze onderwezen, waardoor er groepen in de gemeente ontstaan. Paulus benoemde dit ook al in hoofdstuk 1:11-13, waar hij schreef over de ruzies in de gemeente wie het belangrijkste was. Mensen die door Paulus waren bekeerd en gedoopt, of mensen die door Apollos waren bekeerd en gedoopt, of door Kefas, of door Jezus Christus Zelf.

Paulus zet zich sterk af tegen deze menselijke (wereldse) benadering van onderwijs, omdat alleen de Heilige Geest iemand tot bekering kan brengen. (Joh. 16:8). En dan ook nog alleen die mensen die God Almachtig van te voren daarvoor uitgezocht heeft (Ef. 1:4), waar ik er van overtuigd ben dat dit de wedergeboren Christenen zijn. De nakomelingen van het twee-stammenrijk van het volk Israël, die Jezus Christus als Redder en Verlosser hebben aangenomen **én** de nakomelingen van het tien-stammenrijk van het volk Israël, die over de hele wereld verspreid zijn na hun verbanning naar Assyrië.

-----...-----

'Afwijkingen in de leer', zoals Paulus dit noemt, moeten ook plaatsvinden, opdat wie beproefd blijken te zijn (vrs. 3), in uw midden openbaar worden.

Wat bedoelt hij daar mee?

Ik heb al vaker geschreven dat leidinggevend in de kerk en gemeente, hun manier van leidinggeven vaak verdedigen met de woorden dat zij verantwoordelijk zijn voor de gemeente en dat zij er voor moeten zorgen dat er geen valse leer binnenkomt.

☞ I Kor. 11:21 Want bij het eten gebruikt iedereen van tevoren al zijn eigen avondmaal en dan heeft de één honger, terwijl de ander dronken is.

☞ I Kor. 1:11-13 Want mij is over u bekendgemaakt, mijn broeders, door de huisgenoten van Chloë, dat er ruzies onder u zijn. Ik be-doel dit, dat ieder van u zegt: Ik ben van Paulus, ik van Apollos, ik van Kefas, en ik van Christus. Is Christus verdeeld? Is Paulus soms voor u gekruisigd? Of bent u in de naam van Paulus gedoopt?

☞ Joh. 16:8 En als Die gekomen is, zal Hij de wereld overtuigen van zonde van gerechtigheid en van oordeel:

☞ Ef. 1:4 omdat Hij ons vóór de grondlegging van de wereld in Hem uitverkoren heeft, opdat wij heilig en smetteloos voor Hem zouden zijn in de liefde.

Volgens mij worden hier heel veel goede bedoelingen van gemeenteleden de grond mee in geboord. Of te wel: het kind wordt met het badwater weggegooid.

Ten eerste is het niet de gemeente van de leidinggevendenden. Ten tweede ben ik ervan overtuigd dat de Heilige Geest **in** Jezus Christus de gemeente beschermt en bewaakt.

Natuurlijk zijn de voorganger, de pastor, de dominee, of hoe zij zich ook noemen mogen, aangesteld om daar een taak in te hebben. En ik ben de laatste die zou zeggen dat er geen orde moet zijn, en dat er geen regels moeten zijn. Maar **alles** verbieden wat niet van de eigen kerk, gemeente, denominatie is, dat gaat mij te ver. Als een gemeente werkelijk in alle opzichten functioneert zoals dit zou moeten zijn, met leidinggevendenden die doen wat zij moeten doen volgens de Schrift, met Diakenen die moeten doen wat zij moeten doen volgens de Schrift, dan ben ik niet bang dat er een vreemde leer wordt binnengebracht.

-----...-----

Wat is dat dan dat een kerk of gemeente functioneert zoals dit zou moeten zijn?

- **Ten eerste:** Dat voorganger, pastor, dominee, de gemeente leidt op zijn knieën. Dat wil zeggen dat hij zich bezig houdt met onderwijs en gebed, zoals Petrus dit verwoordde in Hand. 6:4;
- **Ten tweede:** Dat alle andere taken dan onderwijs en gebed gedelegeerd wordt aan Diakenen, zoals ook geschreven is in Hand. 6;
- **Ten derde:** Dat de praktische leiding van de gemeente georganiseerd is en wordt zoals Jethro dit op voorspraak van God Almachtig aan Mozes leerde, hoe hij het volk Israël dienend leiding moest geven. (Ex. 18:13-27);
- **Ten vierde:** Dat de gemeenteleden opgeleid worden tot waardige hemelburgers, die de karaktereigenschappen leren, die Jezus Christus vertelde in de zaligsprekingen van de Bergrede (Matt. 5:1-2);
- **Ten vijfde:** Dat de principes van gemeente-zijn uit de brieven van Paulus toegepast worden. Paulus noemt in de eerste en tweede brief aan de Thessalonicenzen alleen al acht en dertig aandachtspunten. De brief aan de gemeenten van Galatië en de brieven aan de gemeente van Korinthe bevatten er nog meer;
- **Ten zesde:** Dat de gemeenteleden geleerd wordt dat er alleen rechtvaardiging is door het geloof, en niet door het (krampachtig) voldoen aan wetten en inzettingen, door het doen van werken.

Hand. 6:4 Wij echter zullen vol-harden in het gebed en in de bediening van het Woord.

Het leven in de nabijheid van God Almachtig **in** Jezus Christus tot in de eeuwigheid kan **niet** worden verdiend door mensen doordat zij wetten en inzettingen wel of niet gehouden hebben;

- **Ten zevende:** Dat God Almachtig **in** Jezus Christus centraal staat in de gemeente, en dat alles wat in die gemeente gebeurt, dat alle relaties die er zijn in die gemeente, er zijn tot verheerlijking van de Naam van God Almachtig **in** Jezus Christus.

Als een gemeente op bovenstaande wijze geleid wordt; als de gemeenteleden op bovenstaande wijze geleerd wordt door de Heilige Geest; als de gemeente de Heilige Geest laat doen waarvoor Hij naar deze wereld is gestuurd; dan ben ik ervan overtuigd dat er **geen** valse leer binnen zal komen. Want dan is er maar één verlangen en dat is God Almachtig eren **in** Jezus Christus. Dan is er maar één verlangen en dat is dat de wereld hoort en ziet wat er in die gemeente gebeurt. Want dan zullen de krachten die de wedergeboren Christenen bezitten in Jezus Christus leiden tot het genezen van mensen, tot het bevrijden van gebonden mensen, tot het opweken van doden.

Want **dàt** zijn de werken die Jezus Christus deed hier op aarde, omdat Hij dit gezien had van Zijn Vader. **Dàt** zijn de woorden die Jezus Christus sprak hier op aarde, omdat Hij die gehoord had van Zijn Vader. (Joh. 5:19, Joh. 8:38). En in die werken verkondigde Jezus Christus de leer van bekering en de komst van het Koninkrijk van God Almachtig. (Matt. 4:17)

-----...-----

Is het niet vreemd dat waar Jezus Christus ook kwam in de tijd dat Hij op aarde was, in de synagogen sprak? Is het niet vreemd dat waar Paulus ook kwam, in de synagogen sprak?

In Nederland moet ik in ieder geval van dezelfde denominatie zijn, moet ik ook aan dezelfde universiteit hebben gestudeerd voordat ik in de Reformatorische kerken ook maar één trede van de kansel mag betreden. En bij Evangelische en pinkstergemeenten wordt eerst mijn hele doopzeel gelicht om te kunnen beoordelen of ik wel de 'juiste leer' breng. En dat geldt niet alleen voor mensen van buiten de gemeente, dat geldt ook voor mensen uit de gemeente.

Is er dan zó weinig vertrouwen in het werk van de Heilige Geest? Kan de Heilige Geest echt geen gemeenteleden woorden van God Almachtig geven die verkondigd moeten worden in de kerk of gemeenten? Kan de Heilige Geest echt geen gemeenteleden gebeden en profetieën geven die van God Almachtig afkomen en die verkondigd moeten worden in de kerk of gemeenten?

📖 Joh. 5:19 Jezus dan antwoordde en zei tegen hen: Voorwaar, voor-waar, Ik zeg u: De Zoon kan niets van Zichzelf doen, als Hij dat niet de Vader ziet doen, want al wat Deze doet, dat doet ook de Zoon op dezelfde wijze.

📖 Joh. 8:38 Ik spreek over wat Ik bij Mijn Vader gezien heb; u doet dus ook wat u bij uw vader gezien hebt.

📖 Matt. 4:17 Van toen af begon Jezus te prediken en te zeggen: Bekeer u, want het Koninkrijk der hemelen is nabijgekomen.

Nogmaals: Als een gemeente van Jezus Christus bestaat uit wedergeboren Christenen, dan zal er een groot werk en getuigenis van die gemeente uitgaan over die hele plaats, die hele streek, het hele land, en misschien zelfs wel over de hele wereld.

Wat zijn dan wedergeboren Christenen?

- Wedergeboren Christenen herken ik aan hun oprechte aanbidding van God Almachtig **in** Jezus Christus;
- Wedergeboren Christenen herken ik aan hun handel en wandel op maandag tot en met zaterdag;
- Wedergeboren Christenen herken ik aan hun liefde voor de naaste en anderen (I Thess. 3:12-13);
- Wedergeboren Christenen herken ik aan hun heiliging, dat wil zeggen aan hun afzondering voor God Almachtig, die zich daardoor apart zetten van alles wat de wereld hen op een gouden presenteerblaadje aanbiedt.

Nogmaals: Als het opleiden van mensen tot wedergeboren Christenen, door de leidinggevenden van de gemeente tot dit resultaat leidt, dan hoeft er helemaal geen angst te zijn dat er verkeerde invloeden de gemeente binnenkomen. Jezus Christus zal dat met Zijn engelen beschermen door het woord van de Heilige Geest. De engelen van de Heer, die Zijn dienaren zijn, die sterke helden zijn, die het woord van God Almachtig uitvoeren (Hebr. 1:7, Ps. 103:20-21).

-----...-----

Paulus heeft in dit Bijbelgedeelte nogal wat op- en aanmerkingen op de manier waarop het Avondmaal in de gemeente van Korinthe gevierd wordt. (I Kor. 11:20). Dit Avondmaal, dat een heilige instelling is geworden door wat er op de avond gebeurde voordat Jezus Christus gevangen genomen werd in de hof van Gethsémané. (Mark. 14:14-15).

Die avond, toen hij met Zijn twaalf discipelen in die bovenkamer was om het Pascha te vieren. Te herdenken (Ex. 12) hoe God Almachtig zoveel duizend jaar geleden het volk Israël met groot vertoon van macht uit de onderdrukking van Egypte wegleidde door Mozes.

Op deze avond van het Pascha zal het Pascha een totaal andere betekenis erbij gaan krijgen, omdat de geschiedenis met het volk Israël destijds een vooruitzicht was naar de geestelijke bevrijding die Jezus Christus zou brengen, en wat op die avond nog maar enkele uren verwijderd was van de realiteit.

☞ I Thess. 3:12-13 En ú moge de Heere doen toenemen en overvloedig maken in de liefde tot elkaar en tot allen, zoals ook wij dat zijn tot u, opdat Hij uw harten zou versterken om onberispelijk te zijn in heiliging voor het aangezicht van onze God en Vader, bij de komst van onze Heere Jezus Christus met al Zijn heiligen.

☞ Hebr. 1:7 En van de engelen zegt Hij weliswaar: Die Zijn engelen maakt tot geesten en Zijn dienaren tot een vuurvlam,

☞ Ps. 103:20-21 Loof de HEERE, u, Zijn engelen, sterke helden, die Zijn woord uitvoeren, gehoorzaam aan het woord dat Hij spreekt. Loof de HEERE, al Zijn legermachten, dienaren van Hem, die Zijn welbehagen doen.

☞ I Kor. 11:20 Zoals u nu bij elkaar samenkomt, is dat niet het eten van het Avondmaal van de Heere.

☞ Mark. 14:14-15 en waar hij ook naar binnen gaat, zeg daar tegen de heer des huizes: De Meester zegt: Waar is de eetzaal waar Ik het Pascha met Mijn discipelen eten zal? En hij zal u een grote bovenzaal wijzen, volledig ingericht en klaar; maak het daar voor ons gereed.

Tijdens het Pascha, daar in die bovensaal, wijst Jezus Christus er op dat Hij het Brood is, dat enerzijds in stukken gebroken gaat worden, en anderzijds door de discipelen gegeten gaat worden. Dat de wijn in de drinkbeker het bloed is dat Jezus Christus over enkele uren zal uitvloeien als teken van een nieuw verbond.

Dàt hele herdenken en gedenken van het Pascha, hoe God Almachtig met groot vertoon van Zijn macht het volk Israël uit de slavernij van Egypte bevrijdde; hoe God Almachtig met groot vertoon van Zijn macht in Jezus Christus het volk Israël uit de geestelijke slavernij van satan bevrijdde; is voor mij persoonlijk nog steeds bijna niet in woorden te omvatten, in wat er in die nacht in de hof van Gethsémané gebeurde. (Matt. 26:36-46).

Dat Mijn Heer, Jezus Christus, daar met een drinkbeker in Zijn hand stond, die gevuld was met *mijn* zonden en *mijn* ongerechtigheden, terwijl Jezus Christus Zelf onbesmettelijk was. Nog nooit had één zonde Hem bevlekt. Nog nooit was er één ongerechtigheid in Hem gevonden die gereinigd zou moeten worden. Jezus Christus nam die drinkbeker en dronk *mijn* zonden en *mijn* ongerechtigheden leeg zodat deze op Hem kwamen en Hij niet meer onbesmettelijk en onbevlekt was. Waardoor in de Koninklijke Rechtszaal voor het aangezicht van God de Rechter, Hij veroordeeld werd tot de doodstraf omdat Hij de wet overtreden had.

Op datzelfde moment kwam ik in die Goddelijke Rechtszaak voor het aangezicht van diezelfde God de Rechter. En deze opende mijn strafdossier en zag daarin mijn '*lijst met aanklachten*' die helemaal leeg was. God de Rechter vonniste naar aanleiding van dat strafdossier van mij, en sprak mij vrij. (Kol. 2:13:14)

Jezus Christus moest sterven en ik mocht leven.

Als ik hier bij stil sta en hier goed over nadenk, dan kun ik toch niet anders dan heel stil worden? Ik, die de doodstraf had verdiend ben vrijgesproken. Jezus Christus die het verdiend had om vrijgesproken te worden, werd in mijn plaats veroordeeld door tot de doodstraf.

Dàt is hét fundament onder mijn geloof. Hier is mijn hele geloof in God Almachtig **in** Jezus Christus op gebouwd. Dit is niet in woorden te beschrijven, en ik kan alleen maar zeggen: Dank U Heer!

-----...-----

📖 Matt. 26:39 En nadat Hij iets verder gegaan was, wierp Hij Zich met het gezicht ter aarde en bad: Mijn Vader, als het mogelijk is, laat deze drinkbeker aan Mij voorbijgaan. Maar niet zoals Ik wil, maar zoals U wilt.

📖 Kol. 2:13-14 En Hij heeft u, toen u dood was in de overtredingen en het onbesneden zijn van uw vlees, samen met Hem levend gemaakt door u al uw overtredingen te vergeven, en het handschrift dat tegen ons getuigde, uit te wissen. Dit handschrift was met zijn bepalingen tegen ons gericht, en Hij heeft dat uit het midden weggenomen door het aan het kruis te nagelen.

Het bovenstaande ge- en herdenk ik bij het Avondmaal. Zoals het brood gebroken wordt, zo werd het lichaam van Jezus Christus in stukken gescheurd. Zijn lichaam aan het kruis van Golgotha was niet meer menswaardig om aan te zien. (Jes. 52:14). Zoals de drinkbeker gedronken werd, zo werd het bloed van Jezus Christus het nieuwe verbond, waarin ik vrijgesproken ben van al mijn zonden en gerechtigheden.

Ik mag en kan mij weer in de nabijheid van God Almachtig **in** Jezus Christus begeven, zoals God elke avond in de schemering in de hof van Eden was, het paradijs, om te wandelen met de eerste mens. (Gen. 3:8)

Daarom wordt het Avondmaal, het **Heilig** Avondmaal genoemd. Want het is een heilige herdenking. Een herdenking in tweevoud. Want het Heilig Avondmaal vond plaats tijdens het Pascha. Tijdens het Heilig Avondmaal komt de **fysieke bevrijding** van het volk Israël uit de slavernij en onderdrukking van Egypte door Mozes, samen met de **geestelijke bevrijding** van het volk Israël uit de slavernij van satan, door Jezus Christus.

De uittocht én bevrijding van het volk Israël uit Egypte ging met groot vertoon van macht van God Almachtig. De uittocht én bevrijding van het volk Israël uit de slavernij van satan ging óók met groot vertoon van macht in de opstanding van Jezus Christus uit de dood. (Matt. 28:1-10)

-----,-----

Het Heilig Avondmaal **kàn** daarom voor mij geen uiting zijn van 'lekker eten en drinken' zoals het schijnbaar in de gemeente van Korinthe wel toging. Mensen aten dronken niet meer thuis om hun honger te stillen, zij deden dit in de gemeente. Het Heilig Avondmaal, dat wordt weergegeven in die bekende woorden uit I Kor. 11:23-26

I Kor. 11:23-26 Want ik heb van de Heere ontvangen, wat ik u ook heb overgeleverd, dat de Heere Jezus in de nacht waarin Hij werd verraden, brood nam, en nadat Hij gedankt had, brak Hij het en zei: Neem, eet, dit is Mijn lichaam, dat voor u gebroken wordt. Doe dat tot Mijn gedachtenis. Evenzo nam Hij ook de drinkbeker, na het gebruiken van de maaltijd, en zei: Deze drinkbeker is het nieuwe testament in Mijn bloed. Doe dat, zo dikwijls als u die drinkt, tot Mijn gedachtenis. Want zo dikwijls als u dit brood eet en deze drinkbeker drinkt, verkondig de dood van de Heere, totdat Hij komt.

Jes. 52:14 Zoals velen zich over U ontzet hebben – zo geschonden was Zijn gezicht, meer dan van iemand anders, en Zijn gestalte, meer dan van andere mensenkinderen –

Jes 52:14^{NBG} Zoals velen zich over u ontzet hebben (zozeer misvormd, niet meer menselijk was zijn verschijning, en niet meer als die der mensenkinderen zijn gestalte)

Gen. 3:8 En zij hoorden de stem van de HEERE God, Die in de hof wandelde, bij de wind in de namiddag.

I Kor. 11:23-36 Want ik heb van de Heere ontvangen, wat ik u ook heb overgeleverd, dat de Heere Jezus in de nacht waarin Hij werd verraden, brood nam, en nadat Hij gedankt had, brak Hij het en zei: Neem, eet, dit is Mijn lichaam, dat voor u gebroken wordt. Doe dat tot Mijn gedachtenis. Evenzo nam Hij ook de drinkbeker, na het gebruiken van de maaltijd, en zei: Deze drinkbeker is het nieuwe testament in Mijn bloed. Doe dat, zo dikwijls als u die drinkt, tot Mijn gedachtenis. Want zo dikwijls als u dit brood eet en deze drinkbeker drinkt, verkondig de dood van de Heere, totdat Hij komt.

Maar dan in vers 30, uit Paulus een waarschuwing, waar ik eigenlijk nooit iets over hoor of gehoord heb in de kerken en gemeenten: *'Daarom zijn er onder u veel zwakken en zieken, en velen zijn ontslapen'*.

Dit *'daarom'* slaat op het voorgaande. En het voorgaande is dat de gemeente van Korinthe het Avondmaal **niet** als een Heilig Avondmaal vierde, maar dus eigenlijk op een onwaardige wijze. Niet de her- en gedenking van het Pascha stond centraal; niet de her- en gedenking van het offer van Jezus Christus aan het kruis van Golgotha stond centraal; de eigen honger en dorst stond centraal. Dan zegt Paulus dus, dat die onwaardige wijze van het gebruiken van het Heilig Avondmaal, de oorzaak is van veel zwakheden in de gemeenten, van veel zieken in de gemeente, zelfs dat er mensen overleden zijn.

Ik heb in het bovenstaande al aangegeven, wat ik ge- en herdenk tijdens het Heilig Avondmaal, en dat het allerbelangrijkste fundament is onder mijn geloof in God Almachtig **in** Jezus Christus. Als Paulus dan deze waarschuwing geeft in vers 30, dan duidt dit erop dat dit voor God Almachtig **in** Jezus Christus een zaak van zeer groot belang is.

Dat het op een onwaardige wijze omgaan met het Heilig Avondmaal eigenlijk hetzelfde is als het eten van afgodenoffers^(zie hoofdstuk 8), van het dienen van afgoden. Want door het op een onwaardige wijze gebruiken van het Heilig Avondmaal, maak je van het meeste dat God Almachtig heeft gegeven om de mensen te kunnen redden, een voorwerp van de maag. En het voorwerp van de maag is dé ultieme uitingsvorm van het wereldse denken en doen. Daarom zegt Paulus ook in vers 28 dat wanneer ik het Heilig Avondmaal eet en drink, dat ik mij goed bewust moet zijn van het bovenstaande.

Het tegenovergestelde is, dat er mensen zijn die zich **nooit** waardig voelen om het Heilig Avondmaal te vieren. Omdat ieder mens ook vandaag de dag nog zondigt. Dit is óók niet wat Paulus schrijft. Want Jezus Christus Zelf zegt in I Joh. 1:9 dat wanneer wij onze (dagelijkse) zonden belijden, dat God getrouw is om onze zonden te vergeven en om ons te reinigen van al onze ongerechtigheden.

Als iemand het Heilig Avondmaal niet **kan** vieren omdat hij zich schuldig voelt en zich schaamt voor alles wat hij misdaan heeft, kan hij dan wel het offer van Jezus Christus accepteren? Kan hij dan wel accepteren dat Hij door Jezus Christus vrijgekocht is? Kan hij dan wel accepteren dat zijn *'lijst met aanklachten'* in zijn strafdossier leeg is, waardoor de Rechter alleen maar het *'onschuldig'* kan uitspreken waardoor hij vrij man is? (Gal. 3:13)

I Kor. 11:30 Daarom zijn er onder u veel zwakken en zieken, en velen zijn ontslapen.

I Kor. 11:28 Maar laat ieder mens zichzelf beproeven en laat hij zó eten van het brood en drinken uit de drinkbeker.

Joh. 1:9 Als wij onze zonden belijden: Hij is getrouw en rechtvaardig om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid.

Gal. 3:13 Christus heeft ons vrijgekocht van de vloek van de wet door voor ons een vloek te worden, want er staat geschreven: Vervloekt is ieder die aan een hout hangt,

Laat een slager niet zijn eigen vlees keuren. Dat is een gezegde dat wij allemaal wel kennen. Paulus zegt dit ook in dit Bijbelgedeelte in vers 31: 'Als wij onszelf zouden beoordelen, zouden wij niet geoordeeld worden'.

Met andere woorden: Als ik naar mijzelf kijk, vind ik mijzelf misschien niet eens zo slecht. Dat vond de gemeente van Korinthe waarschijnlijk ook. Maar als er op een werkelijk objectieve wijze naar het handelen en wandelen van mij wordt gekeken, dan kunnen mijn zwakheden niet verborgen blijven.

Het is als Paulus ook schrijft in Rom. 4:15. Als er geen wet is, dan kan ik de wet ook niet overtreden. En als er geen overtreding is, dan kan er ook geen straf uit voortvloeien. Als ik mij zelf zou beoordelen, dan word ik geoordeeld als ware er geen wet. Een overtreding is dan niet aan de orde, en een straf al helemaal niet.

Maar ik kan mijzelf helemaal niet beoordelen. Het is God Almachtig die mij oordeelt. En als er in de Bijbel staat dat er niemand is die goed doet ; als er in de Bijbel staat dat iedereen gezondigd heeft, elk mens, dan weet ik dat er dus overtredingen zijn. En als er overtredingen zijn, is er ook straf. (zie mijn vergelijking tussen het Goddelijk Rechtssysteem en het Nederlandse Rechtssysteem op pag. 33-36) (Ps. 14:1, Rom. 6:23, Jak. 2:10, Rom. 3:10-12).

Conclusie: Het Heilig Avondmaal, of zoals het in andere vertalingen wordt genoemd: de tafel des Heren, **is een heilige gebeurtenis.**

Ik ben ervan overtuigd, dat wanneer het Heilig Avondmaal op een juiste manier gevierd wordt, dat Jezus Christus Zelf aan tafel zit; aan het hoofd van de tafel zit. Net als tijdens die viering van het Pascha daar in die bovenkamer.

-----...-----

Sonja en ik hebben jarenlang pastoraat verleend aan mensen die ernstig beschadigd en verwond waren. Wij waren dan altijd het luisterend oor voor die mensen op een manier die mijn opleiding aan de school voor pastoraat KOINONIA mij geleerd heeft; veelzijdige partijdigheid. Dus nooit iemand veroordelen.

Als er dan na een proces van herbeleving mét God Almachtig **in** Jezus Christus plaatsvond, dat leidde tot vergeving en verzoening, dan vierden wij vaak de tafel des Heren. Als symbool van het grote werk dat Jezus Christus voor ons heeft gedaan.

I Kor. 11:31 Want als wij onszelf zouden beoordelen, zouden wij niet geoordeeld worden.

Rom. 4:15 De wet brengt immers toorn teweeg, want waar geen wet is, is ook geen overtreding.

Rom. 6:23 Want het loon van de zonde is de dood,

Jak. 2:10 Want wie de hele wet in acht neemt, maar op één punt struikelt, die is schuldig geworden aan alle geboden.

Ps. 14:1 De dwaas zegt in zijn hart: Er is geen God. Zij handelen verderfelij, bedrijven gruwelijke daden; er is niemand die goeddoet.

Rom. 3:10-12 Zoals geschreven staat: Er is niemand rechtvaardig, ook niet één, er is niemand die verstandig is, er is niemand die God zoekt. Allen zijn zij afgedwaald, samen zijn zij nutteloos geworden. Er is niemand die goeddoet, er is er zelfs niet één.

Vergeving en verzoening is soms menselijkerwijs niet mogelijk omdat de ernst van de trauma's te groot zijn. Op het moment dat Jezus Christus Zelf aan tafel aanschuift; op het moment dat de Heilige Geest met Zijn verzachtende olie komt om de wonden te verzorgen; dan vervagen alle wereldse gedachten en woorden. Dan komt het geestelijke denken en spreken daar voor in de plaats.

De blijdschap die er was toen Jezus Christus het dochtertje van Jairis opwekte uit de dood; de blijdschap die er was bij die moeder uit Naïn, die haar zoon door Jezus Christus opgewekt zag worden uit de dood; de blijdschap die er was bij de opwekking uit de dood van Lazarus; hebben wij vele malen mogen zien bij mensen die door meegemaakte trauma's eigenlijk dood waren, maar die door Jezus Christus opgewekt zijn. In pastoraal opzicht is het Heilig Avondmaal, de tafel des Heren, één van de krachtigste genezingsmiddelen die er is.

Hoe vaker het Heilig Avondmaal gevierd wordt, des te meer 'eet en drink' ik van Jezus Christus, des te krachtige word ik in mijn geestelijk denken en spreken. (Joh. 6:33, 35, 51)

Halleluja!

Dank U Heer voor de tafel des Heren

📖 Joh. 6:33 Want het brood van God is Hij Die uit de hemel neerdaalt en aan de wereld het leven geeft.

📖 Joh. 6:35 En Jezus zei tegen hen: Ik ben het Brood des levens; wie tot Mij komt, zal beslist geen honger hebben, en wie in Mij gelooft, zal nooit meer dorst hebben.

📖 Joh. 6:51 Ik ben het levende brood, dat uit de hemel neergedaald is; als iemand van dit brood eet, zal hij leven in eeuwigheid. En het brood dat Ik geven zal, is Mijn vlees, dat Ik geven zal voor het leven van de wereld.

I Korinthe

Hoofdstuk 12

Vele gaven, één Geest

In dit twaalfde hoofdstuk van dit Bijbelboek gaat Paulus uitleg geven over het werk van de Heilige Geest. De Persoon uit de Heilige Eenheid die misschien wel het minst begrepen wordt, en daarom ook het minst behandeld wordt in kerken en gemeenten. Want er staat van de Heilige Geest geschreven dat Hij is als de wind; ik zie Hem niet; ik weet niet waar Hij vandaan komt (Joh. 3:8); en ik weet niet waar Hij naar toe gaat!

Uitgangspunt is dat wanneer ik Jezus Christus aanneem, de Heilige Geest **in** mij komt wonen. (Joh. 14:17). De andere kant van het verhaal is, dat wanneer ik Jezus Christus **niet** aanneem als Redder en Verlosser, de Heilige Geest **niet** in mij komt wonen, maar boze geesten. (Luk. 11:26). Want zoals al zovaak geschreven: Door de zondeval van de eerste mens is de mensheid onder de heerschappij van satan gekomen, die ook wel de vorst van deze wereld genoemd wordt (Joh. 14:30, Joh. 16:11), of de aanvoerder van de macht in de lucht (Ef. 2:2).

Joh. 14:30 *Ik zal niet veel meer met u spreken, want de vorst van deze wereld komt en heeft geen macht over Mij.*

Joh. 16:11 *en van oordeel, omdat de vorst van deze wereld veroordeeld is.*

Efez. 2:2 *waarin u voorheen gewandeld hebt, overeenkomstig de leefwijze van deze wereld, overeenkomstig de wil van de aanvoerder van de macht in de lucht, van de geest die nu werkzaam is in de kinderen van de ongehoorzaamheid,*

Omdat niemand twee heren tegelijk kan dienen (Matt. 6:24) is het dus óf de Heilige Geest die in mij 'de baas' is óf satan met zijn demonen. **Er is gewoon geen andere keuze**. Net zomin als licht en duisternis samen gaan, kan leven en dood ook niet tegelijk samen gaan. En zo ook de keuze vóór God Almachtig **in** Jezus Christus óf de inwoning van satan en zijn demonen in iemand.

God Almachtig is Geest (Gen. 1:2, Joh. 4:24). Satan is ook geest, en wel een geest die God Almachtig geschapen heeft om te verwoesten (Jes. 54:16).

Joh. 3:8 *De wind waait waarheen hij wil en u hoort zijn geluid, maar u weet niet waar hij vandaan komt en waar hij heen gaat; zo is het met iedereen die uit de Geest geboren is.*

Joh. 14:17 *namelijk de Geest van de waarheid, Die de wereld niet kan ontvangen, want zij ziet Hem niet en kent Hem niet, maar u kent Hem, want Hij blijft bij u en zal in u zijn.*

Luk. 11:26 *Dan gaat hij weg en neemt zeven andere geesten mee, die meer verdorven zijn dan hijzelf, en wanneer zij naar binnen gegaan zijn, gaan zij daar wonen; en het einde van die mens wordt erger dan het begin.*

Matt. 6:24 *Niemand kan twee heren dienen, want of hij zal de één haten en de ander liefhebben, of hij zal zich aan de één hechten en de ander minachten. U kunt niet God dienen en de mammon.*

Gen. 1:2 *De aarde nu was woest en leeg, en duisternis lag over de watervloed; en de Geest van God zweefde boven het water.*

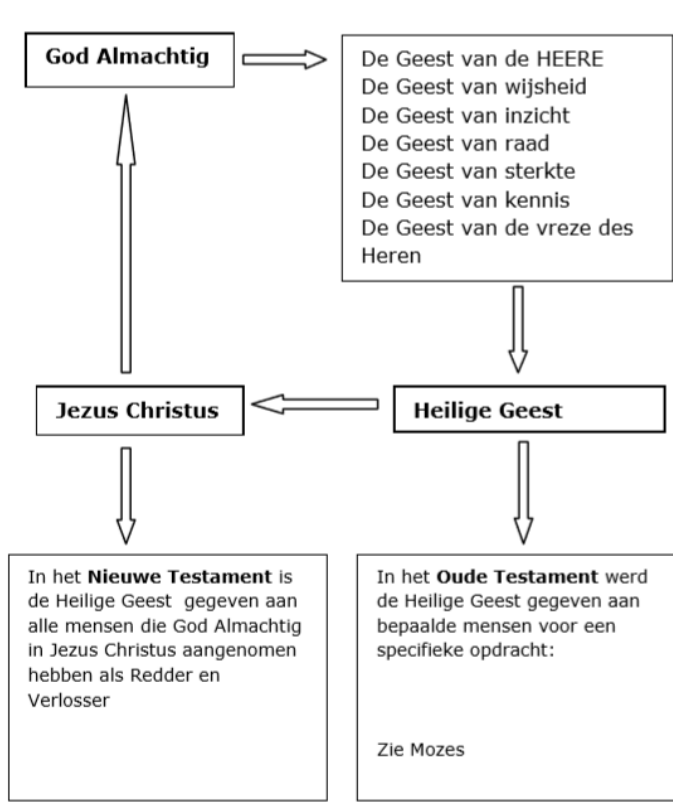
Joh. 4:24 *God is Geest en wie Hem aanbidden, moeten Hem aanbidden in geest en waarheid.*

In Gen. 3:1 lees ik dat satan zich vermomt heeft in een slang, die God gemaakt had. Een geest kan namelijk in alle levende wezens wonen, zowel mensen als dieren. In Gen. 3:1 is het een slang, in Matt. 8 is het een kudde varkens.

Waarom zo een belang bij geesten, en de Heilige Geest in het bijzonder?

God Almachtig, die Geest is, is in de persoon van Jezus Christus komen wonen. Een Mens van vlees en bloed. De reden hiervoor is dat een mens van vlees en bloed, maar op één plek tegelijk kan zijn. Jezus Christus kan duizenden mensen tegelijk bereikt hebben met het brengen van het Evangelie zoals bij de spijziging van de vijfduizend man in Matt. 14, of de spijziging van de vierduizend man in Matt. 15, maar op de totale bevolking van de Joden was, dit maar een druppel op de gloeiende plaat. Laat staan op de bevolking van de hele wereld.

Een geest echter kan overal tegelijk zijn. Zowel de Geest van God, als satan. De Geest van God wordt in Jes. 11:2 als het ware 'verdeeld' in zeven Geesten. Het getal zeven staat in de Bijbel voor de volheid, in dit geval dus de volheid van God Almachtig. De zeven Geesten van God Almachtig worden niet alleen in Jes. 11:2 genoemd, maar ook in Openb. 1:4. En in mijn mijmeringen bij het Bijbelboek Openbaring heb ik de relatie tussen God Almachtig, Jezus Christus én de Heilige Geest als volgt weergegeven:

Jes. 54:16 Zie, Ik heb de smid geschapen, die het kolenvuur aanblaast en wapentuig ver-vaardigt, geschikt voor zijn doel en Ik heb de verwoester geschapen om te gronde te richten.

Gen. 3:1 De slang nu was de listigste onder alle dieren van het veld, die de HEERE God gemaakt had; en hij zei tegen de vrouw: Is het echt zo dat God gezegd heeft: U mag niet eten van alle bomen in de hof?

Jes. 11:2 Op Hem zal de Geest van de HEERE rusten: de Geest van wijsheid en inzicht, de Geest van raad en sterkte, de Geest van de kennis en de vreze des HEEREN.

Openb. 1:4 Johannes aan de zeven gemeenten die in Asia zijn: genade zij u en vrede, van Hem Die is en Die was en Die komt, en van de zeven Geesten, Die voor Zijn troon zijn,

God Almachtig is de God van de zeven Geesten, de Heilige Geest genoemd, die **in** Jezus Christus was en is. (Matt. 1:18, Luk. 1:15). God is in de persoon Jezus Christus naar deze wereld gekomen, als een eenheid; een Goddelijke eenheid die ik ken als God Almachtig of de HEERE. Want er is maar één God (Deut. 6:4, I Kor. 8:4, 6).

Let op: Ik gebruik dus niet het woord Heilige Drie-Eenheid, want die is er niet.....

In de Goddelijke eenheid zoals ik die hierboven beschreef is ben ik namelijk ook opgenomen als ik die God Almachtig **in** Jezus Christus heb aangenomen als Redder en Verlosser. Want op het moment dat dat gebeurt, komt God Almachtig **in** Jezus Christus in mij wonen, en komt de Heilige Geest in mij wonen. (Joh. 14:23, Ef. 3:16-17)

Van belang is dus te weten dat God Geest is, en dat satan ook een geest is, die door God Almachtig geschapen is. Dat zijn als het ware twee kampen, die ik hier heel scherp tegenover elkaar zet, omdat er geen derde, vierde of weet ik welk kamp er nog meer zou zijn.

Het is satan de verwoester, die door mensen heen werkt (Ef. 6:12), die mij als mens graag wil doen geloven dat er nog meer mogelijkheden zijn dan alleen God Almachtig **in** Jezus Christus of zichzelf. Want ook de ongelovigen zullen niet willen erkennen dat zij van satan zijn. Ongelovigen hoor ik vaak zeggen dat zij helemaal nergens in geloven, of dat zij een andere godsdienst hebben, van Islam tot Boeddhist, van het geloof in heksen tot het geloof in bomen.

Het zijn allemaal leugens uit het kamp van satan. Er zijn maar twee mogelijkheden. Of ik neem God Almachtig aan **in** Jezus Christus, **óf** ik blijf onder de heerschappij van satan. En bij die laatste weet ik waar het zal eindigen, want als God Almachtig satan geschapen heeft om te verwoesten, zal er dus ook nooit iets goeds uit hem voortkomen.

-----...-----

Als Paulus aan het begin van dit hoofdstuk dus spreekt over de *heidene*n die weggetrokken zijn naar stomme afgoden, dan bedoelt hij hier boze geesten mee, omdat er maar twee mogelijkheden zijn: Je hebt goede geesten (engelen van God Almachtig), en je hebt boze geesten (engelen van satan die demonen genoemd worden). Iedereen die dus God Almachtig **in** Jezus Christus **NIET** aanbidt, hoort dus bij het kamp van satan en zijn boze geesten. Een andere mogelijkheid is er niet.

☞ Matt. 1:18 De ge-boorte van Jezus Christus was nu als volgt. Terwijl Maria, Zijn moeder, met Jozef in ondertrouw was, bleek zij, nog voordat zij samengekomen wa-ren, zwanger te zijn uit de Heilige Geest.

☞ Luk. 1:15 want hij zal groot zijn voor de Heere. Geen wijn en geen sterkedrank zal hij drinken en hij zal al van de moederschoot af met de Heilige Geest vervuld worden,

☞ Deut. 6:4 Luister, Israë! De HEERE, onze God, de HEERE is één!

☞ I Kor. 8:4 Wat dus het eten van afgodenoffers betreft: wij weten dat een afgod niets is in de wereld en dat er geen andere God is dan Eén.

☞ I Kor. 8:6 toch is er voor ons maar één God: de Vader, uit Wie alle dingen zijn, en wij voor Hem, en één Heere: Jezus Christus, door Wie alle dingen zijn en wij door Hem.

☞ Joh. 14:23 Jezus antwoordde en zei tegen hem: Als iemand Mij liefheeft, zal hij Mijn woord in acht nemen; en Mijn Vader zal hem liefhebben, en Wij zullen naar hem toe komen en bij hem intrek nemen.

☞ Ef. 3:16-17 opdat Hij u geeft, naar de rijkdom van Zijn heerlijkheid, met kracht gesterkt te worden door Zijn Geest in de innerlijke mens, opdat Christus door het geloof in uw harten woont en u in de liefde geworteld en gefundeerd bent,

Daarom is het dus ook absoluut onmogelijk dat iemand die Jezus Christus **niet** aangenomen heeft zou zeggen: 'Jezus is Heere'. Want dan zou satan zelf dus erkennen dat Jezus Heere is. Aan de andere kant is het ook absoluut onmogelijk dat een wedergeboren Christen, die dus de Heilige Geest in zich heeft, zou zeggen dat Jezus Christus vervloekt is. (I Kor. 12:3).

En dat zie ik vandaag de dag ook om mij heen. Niemand uit mijn kennissenkring, vriendenkring of familie zal zeggen dat Jezus Christus Heer is als hij niet God Almachtig **in** Jezus Christus heeft aangenomen.

-----...-----

In Jes. 11:2, Openb. 1:4 wordt gezegd dat de zeven benoemde Geesten de volheid van God Almachtig zijn. Ik noemde het, dat God als het ware 'verdeeld' is in zeven Geesten. Ik heb er even geen ander woord voor, maar die verdeling komt nu wel goed van pas, want ook Paulus gaat die verschillende geesten benoemen. Alleen koppelt Paulus die zeven Geesten aan verschillende gaven die een mens kan hebben.

1. woord en Wijsheid
2. woord van Kennis
3. geloof
4. genadegave van genezing
5. werkingen van krachten
6. profetie
7. onderscheiden van geesten
8. verschillende talen
9. uitleg van talen

Het zou natuurlijk prachtig zijn, als Paulus ook zeven verschillende werkingen of gaven van de Heilige Geest zou benoemen. Want dan zou dat prachtig op Jes. 11:2 passen. Maar dat is niet zo.

Aan de ene kant denk ik dat het niet aan de mens is om God Almachtig te analyseren door de verschillende Geesten te koppelen aan de genadegaven. Aan de andere kant schrijft Paulus in vers 7 dat wat de Heilige Geest geeft, **nuttig is voor de ander**. Hier komt dus weer het kenmerk van de Christen naar voren. Ik ben hier niet op aarde voor mijzelf. Ik ben hier om God Almachtig **in** Jezus Christus lief te hebben, en mijn naast als mijzelf. (Matt. 22:36-37)

Maar ook Paulus zegt dat: zie deze zeven verschillende Geesten niet apart, maar als één Geest. Want er is ook maar één God, en één Geest. En wie welke Geest krijgt, zoals hierboven aangegeven is, dat bepaalt God Almachtig alleen.

☞ Ef. 6:12 Want wij hebben de strijd niet tegen vlees en bloed, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers van de duisternis van dit tijdperk, tegen de geestelijke machten van het kwaad in de hemelse gewesten.

☞ I Kor. 12:3 Daarom maak ik u bekend dat niemand die door de Geest van God spreekt, zegt: Jezus is een vervloekte. Ook kan niemand zeggen: Jezus is Heere, dan door de Heilige Geest.

☞ Jes. 11:2 Op Hem zal de Geest van de HEERE rusten: de Geest van wijsheid en inzicht, de Geest van raad en sterkte, de Geest van de kennis en de vreze des HEEREN.

☞ Openb. 1:4 Johannes aan de zeven gemeenten die in Asia zijn: genade zij u en vrede, van Hem Die is en Die was en Die komt, en van de zeven Geesten, Die voor Zijn troon zijn,

☞ I Kor. 12:7 Aan ieder echter wordt de openbaring van de Geest gegeven tot wat nuttig is voor de ander.

☞ Matt. 22:36-37 Jezus zei tegen hem: U zult de Heere, uw God, liefhebben met heel uw hart, met heel uw ziel en met heel uw verstand. Dit is het eerste en het grote gebod. En het tweede, hieraan gelijk, is: U zult uw naaste liefhebben als uzelf.

Ik heb in hoofdstuk 1 van deze eerste brief aan de gemeente van Korinthe al geschreven dat ik niet begrijp waarom verschillende gemeenten de verschillende gaven die God Almachtig aan iemand gegeven heeft zo graag wil definiëren, alsof deze persoon in een hokje geduwd wordt. Zo van: jij bent een profeet, dus jij weet niets van evangeliseren. En jij bent een herder, bemoei je dan niet met het onderwijs, want dat is aan de leraar gegeven. (Ik overdrijf het expres schromelijk om de tegenstellingen duidelijk te maken)

Heeft Jezus Christus niet **alle** gaven? En gebruikt Hij die gaven niet afwisselend? De ene keer geneest Jezus Christus mensen, de volgende dag predikt Hij de leer van bekering, weer een dag laten bevrijdt Hij iemand van demonische inwoning. Jezus Christus is een Herder, een Apostel, Een Bijbelleraar, een Profeet en een Evangelist.

Paulus zegt eigenlijk hetzelfde over deze bedieningen in vers 28, zoals daar zijn apostelen, profeten, leraren, krachten, genadegaven van genezing, vormen van hulpverlening, bestuurlijke gaven en talen. En in Ef. 4:11 komen deze bedieningen ook weer terug is de vijf bedieningen zijnde apostelen, leraren, profeten, evangelisten en herders.

Zijn al die gaven, die voortkomen uit één Geest, dan ook niet allemaal aanwezig in de wedergeboren Christen, waarbij dan de ene gave gebruikt moet worden voor het welzijn van die ander, en op een ander moment een andere gave? Nogmaals: alles ten voordele van die ander. Want het gaat hier niet om mijzelf, het gaat ook niet om het welzijn van de gemeente, het gaat om de ongelovigen te bereiken met het evangelie van Jezus Christus!

Ik krijg toch niet de inwoning van één gedeelte van de Heilige Geest? Het is toch de Heilige Geest die in mij komt wonen? God Almachtig Zelf **in** Jezus Christus. En daarmee wordt die eenheid gevormd. God Almachtig **in** Jezus Christus door Zijn Heilige Geest komt in mij wonen als ik Hem aangenomen heb als Redder en Verlosser.

☞ I Kor. 12:28 God nu heeft sommigen in de gemeente een plaats gegeven: ten eerste apostelen, ten tweede profeten, ten derde leraars, vervolgens krachten, daarna genadegaven van genezingen, vormen van hulpverlening, bestuurlijke gaven, allerlei talen.

☞ Ef. 4:11 En Hij heeft sommigen gegeven als apostelen, anderen als profeten, weer anderen als evangelisten en nog weer anderen als herders en leraars,

Vele leden, één lichaam

Nog een aanwijzing voor de gemeente

Zoals iedereen weet heeft het lichaam van een mens veel botten, spieren, zenuwen, organen, en ledematen. En wanneer er aan één van die ledematen iets ontbreekt, of er is aan één van de ledematen iets niet in orde, dan heeft het **hele** lichaam daar last van. Of het nu ledematen zijn die ik zie, of dat het ledematen zijn die ik niet zie.

Ik bedoel: een blindedarm zie ik niet aan de buitenkant, maar als deze ontstoken is, heeft het hele lichaam daar last van. Hoofdpijn kan ik niet zien, maar als ik migraine heb, dan lijdt mijn hele lichaam daaronder. Het hele lichaam functioneert dan niet zoals het de bedoeling is.

Paulus vergelijkt in de dit Bijbelgedeelte het menselijk lichaam van vlees en bloed met het lichaam van Christus. En dit lichaam van Christus kan ik als mijn eigen persoon zien; dit lichaam kan ik als lokale gemeente of kerk zien, en ik kan dit lichaam van Christus zien als alle wedergeboren Christenen tezamen. De kern van het verhaal is dat wanneer één van de leden niet in orde is, dat het hele lichaam daar last van heeft.

Voor mij persoonlijk: Mijn lichaam bestaat uit een geest, ziel en lichaam. Als ik geestelijk verward ben dan functioneert mijn hele lichaam niet meer zoals het behoort. Als er lichamelijk iets aan mij mankeert, dan functioneert mijn lichaam ook niet meer zoals het behoort.

Ik heb op pagina 298 de relatiedriehoek beschreven met daarin verschillende lagen. Zo stelde de onderste laag mijn relatie met God Almachtig **in** Jezus Christus voor, waarbij niemand anders een rol heeft. Het gaat tussen God en mij.

De volgende laag was de laag van mijn relaties in mijn gezin. Met mijn vrouw, met mijn kinderen. Ook daar hebben buitenstaanders geen enkele rol in. Het gaat tussen mijn gezin en God Almachtig.

De laag daarop was de laag van mijn relaties in de gemeente of kerk waar ik lid van ben, gevolgd door een laag waarbinnen zich de relaties op mijn werk of vrienden zich bevinden.

De kern van die relatiedriehoek is, dat wanneer er iets niet in orde is, onder in het puntje van die driehoek, dus de onderste laag, dan is mijn relatie met God Almachtig **in** Jezus Christus niet in orde.

Alle relaties die ik dan nog heb, in alle bovenliggende lagen, zowel in gezinsverband, familieverband, gemeentelijk verband, collegiaal verband of welk verband dan ook, zullen daar last van hebben. Mijn relaties zullen niet optimaal functioneren.

Wil dat dan zeggen dat wanneer mijn relatie met God Almachtig **in** Jezus Christus goed is, dat dan alle relaties in de bovenliggende lagen, goed is?

Jammer genoeg is dit niet zo. Wanneer mijn relatie met God Almachtig **in** Jezus Christus in orde is, is dit geen garantie voor het optimaal functioneren van de relaties in bovenliggende lagen. Om de simpele reden dat ik voor het onderhouden van relaties afhankelijk ben van meerdere mensen. Van mij uit gezien kunnen de relaties die ik heb wel in orde zijn, maar wanneer de ander mij onheus bejegent, of zelfs vijandig bejegent, dan kan ik niet zeggen dat die relatie in orde is.

De Bijbel roept ook op om alles te doen wat in mijn macht is om te doen dat een relatie goed is. Of die ander daar positief op reageert is niet mijn verantwoording. (Spr. 3:27, Matt. 7:12). Dat gaat zelfs zover dat Jezus Christus van mij vraagt om zelfs mijn vijanden lief te hebben (Matt. 5:44). En Paulus schrijft in zijn brief aan de gemeente van Fillipi om de naaste **altijd** voortreffelijker te achten als mijzelf (Fil. 2:3). En natuurlijk is dit alles terug te voeren naar het Grote Gebod dat Jezus Christus gegeven heeft om God Almachtig boven alles lief te hebben, en mijn naaste als mijzelf (Matt. 22:36-37).

Maar feit blijft dat wanneer ik het voorgaande in alles wil doorvoeren, maar dat wanneer mijn naaste dit niet accepteert, en al mijn goede bedoelingen bewust naast zich neerlegt, de relatie met hem niet optimaal functioneert.

Voor de lokale gemeente: Ik laat mij in *mijn mijmeringen* bij de verschillende Bijbelboeken nogal eens kritisch uit over het reilen en zeilen van veel kerken en gemeenten in Nederland. Dat waar Paulus onder andere in deze brief aan de gemeente van Korinthe over schrijft, dat er vaak status verschil is, ook in onze kerken en gemeenten veelvuldig aan de orde is. Mensen met een goede komaf, met een goede baan, met een mooi huis en mooie auto, met een groot vermogen, worden vaak op een andere manier aangezien en aangesproken, dan mensen die dat allemaal niet hebben. En dat is geen goede zaak.

Toen bij mij op school er eens een directiewisseling plaatsvond, nam de vertrekkend directeur het woord en zei: *'Ik ga weg, maar daar zal de organisatie wel om blijven draaien. Maar als de koffiejuffrouw weggaat of de schoonmaker, dan zal dit direct gevolgen hebben voor de werkvreugde.'*

☞ Spr. 3:27 Onthoud het goede niet aan wie er recht op hebben als het binnen je macht ligt dat te doen.

☞ Matt. 7:12 Alles dan wat u wilt dat de mensen u doen, doet u hun ook zo, want dat is de Wet en de Profeten.

☞ Matt. 5:44 Maar Ik zeg u: Heb uw vijanden lief; zegen hen die u vervloeken; doe goed aan hen die u haten; en bid voor hen die u beledigen en u vervolgen;

☞ Fil. 2:3 Doe niets uit eigenbelang of eigendunk, maar laat in nederigheid de een de ander voor-treffelijker achten dan zichzelf.

☞ Matt. 22:36-37 Jezus zei tegen hem: U zult de Heere, uw God, liefhebben met heel uw hart, met heel uw ziel en met heel uw verstand. Dit is het eerste en het grote gebod. En het tweede, hieraan gelijk, is: U zult uw naaste liefhebben als uzelf.

En dat is waar. Als de prediker op een zondag niet kan spreken, zal dat wel ingevuld worden door iemand anders, desnoods door een preek van iemand anders voor te lezen. Maar als de toiletten niet schoongemaakt zijn, of er is geen koffie aan het eind van de dienst dan zal het gemor in de hele gemeente hoorbaar zijn.

Jammer genoeg is het vaak wel zo dat mensen van minder goede komaf, of mensen die minder te besteden hebben, of mensen die laaggeschoold werk hebben, vaak niet gevraagd worden voor een 'belangrijke' functie in de gemeente. Terwijl Paulus bijvoorbeeld in het verhaal over de 'rechtszaken tussen broeders' (I Kor. 6:1-11) juist adviseert om die mensen aan te stellen die niet in aanzien zijn (I Kor. 6:4).

📖 I Kor. 6:4 Als u dus rechtszaken hebt over alledaagse dingen, stel dan hen aan die in de gemeente niet in aanzien zijn.

Hoe is dat in de gemeente waar ik lid van ben? Is daar geen aanzien des persoons? Zoals ik in deze mijmeringen eerder beschreef en Jak. 2:1-13 aanhaalde? Hoe is dat met mijzelf? Hoe zie ik mijn broeders en zusters? Zie ik hen op alle gebieden als mijn gelijke? Als mijn naaste? Zie ik hen aan als een hemelburger met de karaktereigenschappen die Jezus Christus beschrijft in Matt. 5:1-12), die ik ken als de zaligsprekingen uit de Bergrede?

Zijn niet mijn broeders en zuster allemaal ledematen in hetzelfde lichaam als waar ik een lid van ben? En zoals ik hiervoor beschreef: wanneer één lid in mijn lichaam van vlees en bloed niet optimaal functioneert, dan heeft mijn hele lichaam daar last van. Als ik met een hamer keihard op mijn duim sla.....

Natuurlijk zal dit nooit hardop toegegeven worden, want iedere gemeente wéét hoe het moet. Iedere gemeente kent de woorden van Jezus Christus in dit opzicht. Iedere gemeente heeft de woorden van Paulus over dit onderwerp gelezen. Maar het toepassen in de praktijk is vaak een ander geval.

Ik heb in *mijn mijmeringen* bij de verschillende Bijbelboeken vaak Sadhu Sundar Singh aangehaald, die het boekje 'en hij zag de hemel' heeft geschreven. Een verhaal uit dat boekje is het volgende:

In één van de verhalen wordt geschreven dat er een beroemd voorganger stierf en in de hemel komt. (Ik vertel het even in mijn eigen woorden). In de wachtkamer wordt hij verzocht plaats te nemen op de veertiende rij. Als die voorganger daar eenmaal zit ziet hij dat er een bekende wordt binnengebracht. Het was die arme sloeber uit zijn gemeente. Ach hoe heette man die ook al weer.

Deze arme sloeber meldt zich ook bij de balie en ook hem wordt verzocht plaats te nemen, echter op de tweede rij.

De voorganger staat op en loopt naar de balie toe en vraagt waarom hij als beroemd voorganger op de veertiende rij moet plaats nemen terwijl die arme sloeber op de tweede rij mag plaatsnemen.

Weet diegene die achter de balie zit niet welk belangrijk werk die voorganger allemaal heeft gedaan op de aarde, in Naam van de Heer? En welke boeken hij allemaal geschreven heeft? Die arme sloeber is echter alleen arme sloeber geweest.

De reactie van die voorganger was de reden waarom hij op de veertiende rij werd neergezet.

Heb ik als gemeentelid dezelfde zorg voor anderen, zonder aanzien des persoons? Krijgen alle gemeenteleden dezelfde zorg? Is het gemeenschappelijk verdriet voor iedereen gelijk wanneer er iets ergs in de gemeente gebeurt?

Paulus vergelijkt de gemeente met een lichaam met veel ledematen. Ledematen die ik zie, en die ik niet zie. Ledematen die een 'eervolle' functie hebben (in mijn ogen), en ledematen die een 'oneervolle' functie hebben (in mijn ogen).

Het lichaam kan niet optimaal functioneren als het één van de ledematen niet goed gaat. De gemeente kan niet optimaal functioneren als het één van de leden niet goed gaat.

Voor alle gemeente gezamenlijk: Als ik aan alle gemeenten gezamenlijk denk als zijnde het lichaam van Christus dan denk ik als eerste aan die gemeenten die in landen zijn waar grote vervolging aan de orde van de dag is. Waar Christenen niet in alle openheid gewoon bij elkaar kunnen komen om te bidden of om een kerkdienst te houden. Ook hierin heb ik vaker het boek '*het dwaze van God*' aangehaald van Nik Ripken. Hij schrijft over hoe sommige gemeenten moeten werken in sommige landen. Als je echt begaan bent met Christenen die vervolgd worden, gemarteld worden en gedood worden om hun geloof, dan kun je dit boek van Nik Ripken niet met droge ogen lezen.

Naast dat het hier om broeders en zusters gaat, komen zij samen in gemeenten, en al die gemeenten samen vormen óók het lichaam van Christus, waarbij ik moet constateren dat het lichaam van Christus heel veel pijn heeft, heel veel verdriet heeft, om wat sommige leden te verduren hebben.

En wij in het rijke westen?

Denk ik wel eens aan deze mensen? Denken ik wel eens aan deze broeders en zusters? Denken ik wel eens aan deze gemeenten? En wat doen ik daar aan en daar mee? Hoe help ik anderen in het lichaam van Christus?

Maar ook in Nederland zijn er gemeenten die het moeilijk hebben. Gemeenten die onder vuur liggen van de publieke opinie. Gemeenten die het financieel moeilijk hebben om het hoofd boven water te houden. Denken ik wel eens aan deze mensen? Denk ik wel eens aan deze broeders en zusters? Denk ik wel eens aan deze gemeenten? En wat doen ik daar aan en daar mee? Hoe help ik anderen in het lichaam van Christus?

Het lichaam van Christus bestaat uit vele leden. Eervolle en niet eervolle. Of zoals Paulus het ook wel benoemd: het lichaam van Christus bestaat uit Joden en niet Joden, Grieken en niet Grieken, Vrijen en slaven. Maar allemaal zijn we door één Geest doordrenkt (I Kor. 12:13-14).

-----..-----

Conclusie: Voor mij is het onuitsprekelijk moeilijk om op deze wijze wedergeboren Christen te zijn. Want er is zoveel, zó verschrikkelijk mis in het lichaam van Christus. Is het niet persoonlijk, dan wel in de lokale gemeente of wereldwijd. Ik snap nu wanneer er in Openb. 12:15 wordt gesproken over satan die water als een rivier spuugt om de gemeente van Jezus Christus te verzwelgen. Want als ik al het leed optel van broeders en zusters, dan lijkt dit overweldigend.

Gelukkig heeft God Almachtig de gemeente van Jezus Christus een veilige schuilplaats (Openb. 12:6) voorbereid. Maar dat alles ontslaat mij er niet van, als lid van het lichaam van Christus; het ontslaat ons als gemeente er niet van, als lid van het lichaam van Christus, om waar mogelijk, deze broeders en zusters, deze gemeenten te helpen.

'Wij zullen voor u bidden', wordt vaak gezegd, en er worden ook diensten georganiseerd die helemaal in het teken van de verdrukte gemeenten staan, maar is het daarmee ook daadwerkelijk dichtbij, of blijft het een 'ver van mijn bed' zaak? Ik moet belijden dat ik niet dagelijks met de verdrukte kerk bezig ben. Ik moet belijden dat ik ook niet dagelijks met mijn broeders en zusters bezig ben voor wie het dagelijks leven een 'struggle of life' is. Ik moet belijden dat ik vaak met mijn eigen Christelijke leven, mijn handen al meer dan vol heb.

Ik kan daar alleen maar eerlijk vergeving voor vragen aan God Almachtig **in** Jezus Christus. Ik ben vaak als iemand die zijn hoofdpijn negeert en ondanks die pijn toch mijn werk doe. Ik voel die pijn wel, maar als ik er niet teveel aan denk, kan ik redelijk 'normaal' functioneren.

📖 I Kor. 13:14 Ook wij allen immers zijn door één Geest tot één lichaam gedoopt, hetzij dat wij Joden zijn, hetzij Grieken, hetzij slaven, hetzij vrijen; en wij allen zijn van één Geest doordrenkt. Want ook het lichaam bestaat niet uit één lid, maar uit vele.

📖 Openb. 12:15 En de slang spuwde uit zijn bek water als een rivier, de vrouw achterna, om haar door de rivier te laten meesleuren.

📖 Openb. 12:6 En de vrouw vluchtte naar de woestijn, waar zij een plaats had, die door God voor haar gereedgemaakt was, opdat men haar daar zou voeden twaalfhonderdzesig dagen.

Het Lichaam van Jezus Christus heeft heel veel pijn en verdriet te verduren. En dan denk ik weer aan die woorden van die oude Russische voorganger, die in zijn kamer naar het open raam loopt en zegt: 'de zon komt ook weer op in het oosten'. Natuurlijk komt de zon elke morgen op in het oosten. Maar deze voorganger bedoelde dat het voor de verdrukte kerk net zo normaal is om vervolgd en verdrukt te worden als dat het normaal is, dat de zon opkomt in het oosten.

Ik word dan heel erg stil, vooral als ik beseft wat ik allemaal heb. Zowel in materieel opzicht als in geestelijk opzicht. Als ik beseft welke vrijheid ik heb om mijn geloof te belijden. Ik word dan heel erg stil als ik beseft hoe ik daar mee omga.

-----,-----

Laat ik het ideaalbeeld van een goed functionerende gemeente niet uit het oog verliezen. Net zo min als ik de karaktereigenschappen van hemelburgers niet uit het oog moet verliezen. (Matt. 5:1-12). Ondanks dat ik daar misschien nog bij lange na niet aan voldoe, is het wel goed om dat beeld altijd voor ogen te houden, als een weg waarlangs ik gaan mag.

Als het gaat om bedieningen en gaven die mensen hebben, juist ook de onaanzienlijke mensen!, dan is het God Almachtig die deze gaven in de gemeente aan mensen toewijst. En dit is niet gebaseerd op status, opleiding, kennis, ervaring en noem maar op. Dit is een bovennatuurlijke toewijzing. En of dit nu apostelen zijn, evangelisten, herders, leraren, profeten, mensen met bestuurlijke gaven, mensen met genezende krachten, mensen die in allerlei talen spreken of daar uitleg aan geven, **óf** dat het mensen zijn die de toiletten schoonmaken, die de kinderen Bijbelonderricht geven, die elke zondag weer de stoelen in de kerk klaarzetten; Het is God Almachtig **in** Jezus Christus die het bestuurt.

God Almachtig wéét hoe de gemeente het beste functioneert, op de plaats waar deze gesteld is. God wéét wat de gemeente nodig heeft. Dat kan betekenen dat een gemeente in Amsterdam er anders uitziet en functioneert als een gemeente in de Achterhoek. God wéét het en zet Zijn mensen op de juiste plaats.

Als ik als wedergeboren Christen dicht bij de Heere leef en God Almachtig **in** Jezus Christus in alles eer, zal Hij de gemeente regeren. Want alle gaven, alle bedieningen, alle werkzaamheden, komen voort uit één Geest (I Kor. 12:13, I Kor. 6:17, Ef. 4:1)

☞ I Kor. 12:13 Ook wij allen immers zijn door één Geest tot één lichaam gedoopt, hetzij dat wij Joden zijn, hetzij Grieken, hetzij slaven, hetzij vrijen; en wij allen zijn van één Geest doordrenkt.

☞ I Kor. 6:17Wie zich echter met de Heere verenigt, is één geest met Hem.

☞ Ef. 4:1Eén lichaam en één Geest

I Korinthe

Hoofdstuk 13

De uitmuntendheid van de liefde

Er zijn in de Bijbel een aantal gedeelten, die ik zó heilig vind, dat ik daar eigenlijk niet eens over zou willen mijmeren. Zo kom je in *mijn mijmeringen* bij de verschillende Bijbelboeken elke keer weer Matt. 5:1-12 tegen. Dat zijn de Zaligsprekingen die Jezus Christus in de Bergrede heeft uitgesproken en die voor mij persoonlijk een blauwdruk van de karaktereigenschappen die hemelburgers hebben. Of te wel de mensen die in het Koninkrijk van God zijn.

Een Bijbelgedeelte waar ik inderdaad **NIET** over gemijmerd heb in *mijn mijmeringen* bij de vier Evangeliën, maar wat ik gewoon één op één uit de Bijbel overgenomen heb, is het Hoge priesterlijk gebed dat Jezus Christus uitsprak in Johannes 17. Waarin zó door Jezus gebeden en gesmeekt is voor mij als wedergeboren Christen, dat ik één mag zijn **in** de Goddelijke eenheid.

I Kor. 13 is voor mij ook zo een heilig Bijbelgedeelte. Want wie kent de woorden niet over de liefde? Wie kent de eindconclusie van dit hoofdstuk niet: *'En nu blijven geloof, hoop en liefde, deze drie, maar de meeste van deze is de liefde'*

Ik heb dit Bijbelgedeelte uitgesproken horen worden op begrafenissen. Zelf heb ik dit Bijbelgedeelte ook gebruikt bij bijvoorbeeld de huwelijksinzegening van mijn jongste dochter. Iedereen is bekend met deze woorden. Maar wat is de werkelijke betekenis van deze woorden?

-----,-----

Dit dertiende hoofdstuk is een *'schakelhoofdstuk'* zoals ik het noem, of een *'scharnierhoofdstuk'*. Ging het in het twaalfde hoofdstuk van deze brief aan de gemeente van Korinthe over mij persoonlijk; hoe ik als gemeentelid één van de ledematen ben in het Lichaam van Christus, en hoe het lichaam van Christus één geheel is, doordrenkt in één Geest (I Kor. 12:13-14), in het veertiende hoofdstuk gaat het over de gemeente en hoe de gemeente er volgens Paulus uit zou moeten zien en zou moeten functioneren.

☞ I Kor. 13:13 En nu blijven geloof, hoop en liefde, deze drie, maar de meeste van deze is de liefde.

☞ I Kor. 13:14 Ook wij allen immers zijn door één Geest tot één lichaam gedoopt, hetzij dat wij Joden zijn, hetzij Grieken, hetzij slaven, hetzij vrijen; en wij allen zijn van één Geest doordrenkt. Want ook het lichaam bestaat niet uit één lid, maar uit vele.

Mijn transformatie van een uniek zelfstandig wedergeboren Christen naar een meelevend en meewerkend gemeentelid draait om wat hier in dit dertiende hoofdstuk geschreven is: **DE LIEFDE!**. Zonder de LIEFDE van God Almachtig **in** Jezus Christus, kan ik mijzelf niet eens liefhebben, laat staan dat ik Hem of mijn naaste zou kunnen liefhebben. LIEFDE is op vele manieren hét schanier waar alles om draait.

Die LIEFDE heb ik in *mijn mijmeringen* bij de verschillende Bijbelboeken al veel vaker beschreven. Zo heb ik geschreven dat ik het geloof in God Almachtig **in** Jezus Christus alleen maar kan vinden wanneer ik liefde voor Hem heb gekregen. En dat die liefde ontstaan is, door belangstelling, dat uitgroeide tot interesse en dat ik daardoor steeds meer van God en Jezus wilde weten. Dat ik steeds meer onder de indruk kwam van Hem en dat daardoor mijn liefde voor God Almachtig **in** Jezus Christus begon te groeien.

Volgens mij kan ik Jezus Christus helemaal niet aannemen als Redder en Verlosser zonder dat er sprake is van liefde. Zonder liefde is mijn geloof in God Almachtig **in** Jezus Christus geworden tot een religie. Een afvinklijst van moetens en niet mogens, van geboden en verboden, van straf en oordeel.

Zonder liefde is mijn geloof in God Almachtig **in** Jezus Christus een 'moeten' geworden, waarin ik zou proberen om zelf het eeuwige leven te verdienen door al mijn positieve werken méér te laten zijn dan mijn negatieve werken.

Ik heb in *mijn mijmeringen* bij de verschillende Bijbelboeken geschreven over het verschil tussen Agapé liefde en eros of amor liefde. Het verschil tussen Goddelijk liefde en menselijke liefde. Het verschil tussen hoe ik God Almachtig **in** Jezus Christus lief heb en hoe ik bijvoorbeeld mijn vrouw en kinderen liefheb. Ik heb dat in *mijn mijmeringen* bij het Bijbelboek Genesis als volgt omschreven:

Liefde kent verschillende Latijnse benamingen als Agapé, Amor, en Eros.

De liefde voor mijn vrouw en kinderen is van een andere orde als de liefde die ik heb voor Jezus, voor God. Dat zijn verschillende maten.

Toen ik mijn echtgenote jaren geleden vertelde dat ik méér liefde had voor God dan voor haar, moest zij wel even slikken. Maar na veel gebed en praten kwam zij ook tot de overtuiging dat er niemand waardig is om méér liefde te ontvangen dan onze Heere God Die in Zijn Zoon Jezus Christus naar deze wereld is gekomen om onze zonden, ziekten, tekortkomingen te dragen, ja weg te dragen zodat zij voor God niet meer bestaan.

Het heeft God alles gekost om Zijn Zoon Jezus Christus naar het Kruis te zien gaan, om dáár voor ons te sterven. Maar Halleluja, de Heer is opgestaan en LEEFT!

Jezus Christus heeft daarmee satan onttroond, Jezus heeft de dood overwonnen en ons de vrucht weer aangereikt van de boom des levens, het eeuwige leven.

Jezus is terug naar Zijn Vader gegaan in de hemel, Hij is niet meer hier op aarde, maar heeft de Heilige Geest gestuurd om met ons te zijn.

Dezelfde Geest waarover gesproken wordt in Gen. 1:2. Dezelfde Geest, dezelfde Heer, dezelfde God, Die was, is en komen zal.

Eros liefde houdt erotiek in, Amor liefde houdt romantiek in. Beiden zijn geen begrippen die ik in mijn liefde voor God Almachtig wil gebruiken. Agapé is Goddelijke liefde; die overwint; die alles aankan, in Jezus Christus.

-----,..-----

 Gen. 1:2..... en de Geest van God zweefde boven het water

Alles wat ik hiervoor geschreven heb bij dit hoofdstuk, beschrijft Paulus eigenlijk ook. Want, zegt Paulus:

- Als ik alles zou kunnen en willen, tot en met het spreken van de engelentaal en of mensentaal, maar ik had de **LIEFDE** niet, dan zou deze gave totaal niets voorstellen. Ik zou als klinkend koper of schallende cimbalen zijn geworden;
- Als ik alles zou willen en kunnen, tot en met de stem van God Almachtig kunnen verstaan en de profetieën die Hij mij doorgeeft om die aan de mensen te vertellen, maar ik had de **LIEFDE** niet, dan zou deze gave totaal niets voorstellen;
- Als ik alles zou willen en kunnen en als ik alle kennis zou hebben die er maar was, en als ik zelfs in geloof bergen zou kunnen verzetten, maar ik had de **LIEFDE** niet, dan zou deze gave totaal niets voorstellen;
- Als ik alles zou willen en kunnen; als ik zelfs al mijn bezittingen zou weggeven aan de armen zodat zij het beter zou krijgen, maar ik had de **LIEFDE** niet, dan zou deze gave totaal niets voorstellen;
- Als ik alles zou willen en kunnen; als ik zelfs mijn eigen lichaam zou overgeven om verbrand te worden, maar ik had de **LIEFDE** niet, dan zou deze gave totaal niets voorstellen.

-----,..-----

Dat zijn nogal heftige woorden die Paulus hier op papier schrijft. Hij benoemt hier een groot aantal gaven die in de gemeente broodnodig zijn.

Want Paulus heeft het hier over:

- Vreemde talen spreken. In onze taal noemen we dit '*in tongen*' kunnen spreken en kunnen verstaan;
- Profeteren en alle geheimenissen weten;
- Alle kennis bezitten;
- Het geloof hebben om zelfs bergen te kunnen verzetten;
- Al mijn bezittingen uitdelen aan de armen in de gemeente;
- Mijn lichaam overgeven om te worden verbrand.

En dit alles ten gunste en in het voordeel van de mensen in de Gemeente, van mijn naasten. En dit alles ten gunste en in het voordeel van het lichaam van Christus. Is dit niet wat Jezus Christus zegt in Matt. 22:36-37 over het liefhebben van mijn naaste als mijzelf?

-----...-----

Paulus schrijft deze woorden niet zo maar op. Hij weet als geen ander dat **LIEFDE** het medicijn is voor alle verwondingen die mensen hebben opgelopen in het leven. **LIEFDE** is ook de grootste motivatie van God Almachtig *in* Jezus Christus om mij als mens te redden van de ondergang. **LIEFDE** was ook het uitgangspunt waarom Jezus Christus verbrijzeld moest worden en moest sterven aan het kruis van Golgotha (Jes. 53:10). Liefde voor jou en mij. Want God heeft een welbehagen in **alle** mensen (Luk. 2:14). God Almachtig had een veel groter doel voor ogen, namelijk de redding van de **hele** mensheid.

Wat de hogepriesters zeiden dat het beter was om één man om het leven te brengen, dan dat het hele volk te gronde zou worden gericht, heeft God Almachtig wél gedaan (Joh. 11:49-50). Het heeft God Almachtig behaagd om Jezus Christus te verbrijzelen omdat Hij daarmee de **hele** mensheid gered heeft. Dat is LIEFDE in hoofdletters geschreven. Want zegt Paulus, de liefde is:

- geduldig, vriendelijk, niet jaloers, zij pronkt niet, zij doet niet gewichtig,
- zij handelt niet ongepast, zij zoekt niet haar eigen belang, zij wordt niet verbitterd, zij denkt geen kwaad,
- zij verblijdt zich niet over de ongerechtigheid, maar verheugt zich over de waarheid,
- zij bedekt alle dingen, zij gelooft alle dingen, zij hoopt alle dingen, zij verdraagt alle dingen,
- zij vergaat nooit.

Voor mij persoonlijk zijn de bovenstaande kenmerken allemaal kenmerken van God Almachtig *in* Jezus Christus. God **is** geduldig, vriendelijk en niet jaloers.

☞ Matt. 22:36-37 Jezus zei tegen hem: U zult de Heere, uw God, liefhebben met heel uw hart, met heel uw ziel en met heel uw verstand. Dit is het eerste en het grote gebod. En het tweede, hieraan gelijk, is: U zult uw naaste liefhebben als uzelf.

☞ Jes. 53:10 Maar het behaagde de HEERE Hem te verbrijzelen, Hij heeft Hem ziek gemaakt. Als Zijn ziel Zich tot een schuldoffer gesteld zal hebben, zal Hij nageslacht zien, Hij zal de dagen verlengen; het welbehagen van de HEERE zal door Zijn hand voorspoedig zijn.

☞ Luk 2:14 Eer zij aan God in de hoogste hemelen, en vrede op aarde, in mensen een welbehagen

☞ Joh. 11:49-50 Maar een van hen, Kajafas, die de hogepriester van dat jaar was, zei tegen hen: U weet niets, en u overweegt niet dat het nuttig voor ons is dat één Mens sterft voor het volk, en niet heel het volk verloren gaat.

God Almachtig **in** Jezus Christus pronkt niet, is niet gewichtig, handelt niet ongepast, zoekt niet Zijn eigen belang en God is niet verbitterd, denkt geen kwaad en verblijdt Zich niet over de ongerechtigheid maar verheugt Zich over de waarheid. God bedekt alle dingen, gelooft alle dingen, hoopt alle dingen en verdraagt alle dingen

Ik als mens en wedergeboren Christen kan de LIEFDE maar ten dele zien, omdat ik leef in een gebroken wereld, waar satan de heerschappij over voert.

-----,-----

Paulus schrijft verder dat profetieën zullen worden teniet gedaan, dat het spreken in 'vreemde tongen' zal ophouden, dat kennis zal tenietgedaan worden. (I Kor. 13:8). Dan kan ik niet anders dan naar de dag van vandaag gaan.

📖 I Kor. 13:8 De liefde vergaat nooit. Wat dan profetieën betreft, zij zullen tenietgedaan worden, wat talen betreft, zij zullen ophouden, wat kennis betreft, zij zal tenietgedaan worden.

Profeteren: In hoeveel gemeenten is het uitspreken door de gelovigen van profetieën nog toegestaan? En als het profeteren is toegestaan, hoe vaak wordt er door de leidinggevenden dan niet van te voren gezegd dat zij alleen maar **positieve woorden** willen horen? Alsof de profetieën die in de Bijbel staan opgetekend positief van aard zijn. Profetieën zijn meestal vermanend en corrigerend van aard.

Spreken in talen: Het spreken in 'vreemde tongen' is eeuwenlang helemaal uit de kerken en gemeenten verbannen geweest. Met de opkomst van de pinkstergemeente door William Seymour (1870-1922) in Azusa Street in Los Angeles in 1906 is deze gave echter weer gedeeltelijk teruggekomen, maar bijvoorbeeld alleen al de Reformatorische kerken, hechten hier geen belang aan.

Kennis: De kennis is al grotendeels tenietgedaan. Enerzijds doordat de Rooms Katholieke kerk haar onderdanen eeuwenlang niet toestond om zelf een Bijbel te hebben, die overigens alleen maar in het Latijns beschikbaar was, maar ook het prediken in de kerken gebeurde in het Latijn zodat de gemeente kennis werd onthouden.

Ook vandaag de dag zie ik dat veel Christenen niet meer de moeite nemen om zelf de Bijbel te openen om Gods Woord te lezen; om Gods stem te verstaan; om daarmee kostbare kennis tot zich te nemen die wij allemaal nodig hebben om staande te kunnen blijven in deze wereld. En al deze dingen gebeuren omdat wij maar ten dele kennen. Wij hebben maar een beperkte mate van kennis over al deze dingen, waarbij ik ronduit zeg dat dit ook grotendeels onze eigen schuld is. Wie neemt er nog de moeite om zich te oefenen in het profeteren, het spreken in 'vreemde tongen' en het zich toe-eigenen van kennis?

Maar er komt een dag dat dit gebrek aan kennis, dit gebrek aan profeteren, dit gebrek aan het spreken in 'vreemde tongen' volledig verdwijnen zal, wanneer Jezus Christus terugkomt.

Veel Christenen zijn als kleine kinderen die nog steeds babymelk nodig hebben. Veel Christenen kunnen ook vaak na langere tijd nog steeds geen vast voedsel verdragen als het gaat om het Evangelie van God Almachtig **in** Jezus Christus. (Hebr. 5:12 en I Kor. 3:2).

Wanneer de Christen groeit in het geloof in God Almachtig **in** Jezus Christus, zal hij ook meer en meer van het hele Evangelie aan kunnen, het snappen, en daarnaar gaan leven. Dat is wat Paulus hier ook schrijft in vers 11. Omdat mijn kennis in en van het Evangelie nog maar beperkt was, doordat ik pas bekeerd was, sprak ik ook als zodanig; dacht ik ook als zodanig; overlegde ik ook als zodanig. Maar nu ik gegroeid ben in mijn geloof; doordat de Heilige Geest mij meer en meer heeft toevertrouwd over en van het Evangelie, nu kijk ik anders naar het Evangelie als toen ik net bekeerd was.

In Paulus' woorden: ik heb het kinderlijke tenietgedaan

Maar nog steeds, dus ook vandaag de dag, is het soms alsof ik door een spiegel in een raadsel kijk. Want ook vandaag de dag begrijp ik nog steeds niet alles wat in de Bijbel staat beschreven.

In *mijn mijmeringen* bij het Bijbelboek Openbaring moet ik meer dan eens concluderen dat ik niet begrijp wat de symboliek allemaal betekent die gebruikt wordt in dit Bijbelboek. Of de getallen die genoemd worden; zijn dit statische getallen, worden die getallen overdrachtelijk genoemd, en ga zo maar door. Maar ik weet dat ik weet dat ik zeker weet, dat wanneer Jezus Christus op aarde terugkeert, alles aan mij wordt duidelijk gemaakt. Net zoals bij de discipelen toen Jezus Christus hen na Zijn opstandig in het gezicht blies met de woorden: *ontvang de Heilige Geest*.

Het **geloof** in God Almachtig **in** Jezus Christus zal altijd blijven, tot in de eeuwigheid.

De **hoop** op de wederkomst van God Almachtig **in** Jezus Christus, en alles wat in de Bijbel beschreven is, inclusief de redding van alle mensen, zal uitkomen en zal blijven tot het moment daar is dat Jezus terugkomt.

De **LIEFDE** zal eeuwig blijven bestaan, want God Almachtig heeft de mens niet geschapen om hem later te kunnen vernietigen. Het Evangelie van God Almachtig **in** Jezus Christus is een Evangelie van LIEFDE, en dat is het allerbelangrijkste.

I Kor. 3:2 Ik heb u met melk gevoed en niet met vast voedsel, want u kon dat nog niet verdragen; ja, u kunt dat ook nu nog niet,

Hebr. 5:12 Want hoewel u, gelet op de tijd, leraars zou moeten zijn, hebt u weer iemand nodig die u onderwijst in de grondbeginselen van de woorden van God. U bent geworden als mensen die melk nodig hebben en niet vast voedsel.

I Kor. 13:11 Nu immers kijken wij door middel van een spiegel in een raadsel, maar dan zullen wij zien van aangezicht tot aangezicht. Nu ken ik ten dele, maar dan zal ik kennen, zoals ik zelf gekend ben.

Joh. 20:22 En nadat Hij dit gezegd had, blies Hij op hen en zei tegen hen: Ontvang de Heilige Geest.

I Korinthe

Hoofdstuk 14

Profetie en talen

Alweer een aanwijzing voor de gemeente

In mijn beleving horen de hoofdstukken twaalf, dertien en veertien van deze eerste brief van Paulus aan de gemeente van Korinthe bij elkaar. Daar waar hoofdstuk twaalf spreekt over de houding en het Christelijke gedrag van de individuele Christen in de gemeente, gaat hoofdstuk veertien vooral over de gemeente als geheel.

Zoals ik hiervoor al schreef is het scharnierstuk in deze drie hoofdstuk, hoofdstuk dertien, waar ik aangaf dat wanneer de **LIEFDE** niet de boventoon voert, er nooit een goede houding in de Christelijke gemeente kan zijn. Want dan bestaat de gemeente uit individuen die door de zondeval toch altijd eerst naar zichzelf zullen kijken, voordat er naar de naasten en anderen gekeken kan worden, laat staan voordat de naaste hoger geacht kan worden dan het individu. (I Thess. 3:12-13)

Dat klinkt misschien hard, maar kijk nu eens naar de meeste kerken en gemeenten. Waar is de gemeenschap? Is de kerk en de gemeente niet vaak een samenkomst van individuen, die op zondag bij elkaar komen, de banken bezetten, de liederen zingen, de preek aanhoren, een kopje koffie drinken misschien, om daarna weer huiswaarts te keren?

Waar is de Christelijke gemeente die de core-business hoog in het vaandel heeft? De zorg voor de armen, de wezen, de weduwen en de vluchtelingen? (Zach. 7:9-10). Waar is de Christelijke gemeente waar geschillen tussen broeders intern worden opgelost door de 'onaanzienlijken' van de gemeente? (I Kor. 6:4)

Je kunt mij somber of negatief vinden, maar wat ik de laatste twintig jaar heb gezien binnen kerken en gemeenten stemt mij niet vrolijk. Het tegenovergestelde juist. Ik zie steeds meer mensen de kerk en de gemeente verlaten omdat zij vinden niet gehoord te worden; omdat zij vinden niet geholpen te worden; omdat zij vinden er niet echt bij te horen; omdat zij vinden veroordeeld te worden, omdat zij vinden.....

Vraag het de mensen maar eens die de afgelopen jaren de kerk of gemeente hebben verlaten naar de redenen.

☞ I Thess. 3:12-13 En ú moge de Heere doen toenemen en over-vloedig maken in de liefde tot elkaar en tot allen, zoals ook wij dat zijn tot u, opdat Hij uw harten zou versterken om onberispelijk te zijn in heiliging voor het aangezicht van onze God en Vader, bij de komst van onze Heere Jezus Christus met al Zijn heiligen.

☞ Zach. 7:9-10 Zo zegt de HEERE van de legermachten: Vel een betrouwbaar oor-deel, bewijs elkaar goedertierenheid en barmhartigheid. Onderdruk weduwe noch wees vreemdeling noch arme. Bedenk in uw hart geen kwaad tegen elkaar

☞ I Kor. 6:4 Als u dus rechtszaken hebt over alledaagse dingen, stel dan hen aan die in de gemeente niet in aanzien zijn.

Ik spreek niet over goed of fout, over gelijk hebben of ongelijk hebben. Ik spreek ook niet over allerlei achterliggende oorzaken. Ik zie gewoon **teveel** mensen de kerk en gemeente verlaten en het is mij véél te kort door de bocht door de schuld van dat afscheid altijd maar bij de mensen te leggen die weg gaan.

Ik weet van één gemeente waar een nieuw oudstenteam werd gevormd, die het plan had opgevat om alle mensen die de gemeente de laatste vijf jaar verlaten had, een brief te schrijven om hen uit te nodigen voor een 'praatavond'. Zonder voorwaarden vooraf was iedereen welkom en iedereen zou in de gelegenheid worden gesteld om zijn of haar zegje te doen.

De opkomst op die avond van enorm, tot grote verbazing van dat oudstenteam. Vele mensen hebben hun zegje kunnen doen. Niet veroordelend, niet beschuldigend, maar opbouwend.

Aan het eind van de avond heeft het oudstenteam de hand in eigen boezem gestoken en zich verontschuldigd bij al die mensen, dat de gemeente niet was geleid zoals God Almachtig **in** Jezus Christus dat bedoeld had. De avond kon zelfs afgesloten worden met een gezamenlijk gebed.

Wil dit nu zeggen dat al die mensen weer terugkwamen in de gemeente? Jammer genoeg niet. Maar voor mij is het wel een voorbeeld hoe de leidinggevenden van een gemeente zich op moeten stellen, of op kunnen stellen. Ik vind dit een voorbeeld van 'dienend leidinggeven' zoals God Almachtig dat al bevolen had aan de eerste mens in Gen. 1:26. Het woordje *heersen* in Gen. 1:26 is het Hebreeuwse woordje Radah en dat betekent 'dienend leidinggeven'. Dit in tegenstelling tot het woordje *heersen* dat vanaf Gen. 3 (de zondeval) wordt gebruikt. Want dat is het Hebreeuwse woordje Mashal en betekent 'overheersen'.

☞ Gen. 1:26 En God zei: Laten Wij mensen maken naar Ons beeld, naar Onze gelijkenis; en laten zij heersen over de vissen van de zee, over de vogels in de lucht, over het vee, over heel de aarde en over al de kruipende dieren die over de aarde kruipen

-----...-----

Hoofdstuk veertien van deze brief geeft richtlijnen aan hoe Paulus de gemeente ziet en hoe deze het best zou kunnen functioneren. Ik zie deze richtlijnen hetzelfde als wat Jethro in het O.T. aan zijn schoonzoon Mozes adviseerde, als het ging om het oplossen van geschillen binnen het volk Israël. (Ex. 18:13-27). En ik zie in deze richtlijnen ook hetzelfde wat Petrus aangeeft hoe de eerste Christengemeente in Jeruzalem georganiseerd wordt met Oudsten en Diakenen (Hand. 6:4).

☞ Hand. 6:4 Wij echter zullen volharden in het gebed en in de bediening van het Woord.

De gemeente hoort geen plaats te zijn van allemaal 'losstaande' individuen, maar hoort een plaats te zijn van gemeenschap. En gemeenschap hebben met elkaar betekent één worden en zijn met elkaar. Eensgezind, oog hebben voor elkaar, elkaar liefhebben boven alles.

Dat is ook het eerste wat Paulus zegt in vers 1: **Jaag de liefde na**. De liefde die hij zo uitgebreid in het vorige hoofdstuk heeft besproken. De liefde, die nog belangrijker is dan de hoop en het geloof. Want zonder liefde gebeurt er niets.

☞ I Kor. 14:1 Jaag de liefde na en streef naar de geestelijke gaven, en vooral daarnaar dat u mag profeteren.

In datzelfde eerste vers zegt Paulus ook dat de gemeente de geestelijke gaven, waaronder het profeteren, en het spreken in tongen (ook wel 'vreemde talen' of *talen* genoemd) niet moet veronachtzamen. Paulus zegt: **Jaag ernaar**.

-----,-----

Zoals ik al eerder heb aangegeven lijkt het erop dat het profeteren in de gemeente steeds minder voorkomt. En het spreken in tongen wordt bijvoorbeeld in de Reformatorische kerken helemaal niet als actueel Bijbels gezien. De redenen daarvoor zijn allemaal gestoeld op angst. Want bij het profeteren worden er woorden uitgesproken die van God Almachtig zouden moeten afkomen. Maar wie zegt dat dit zo is?

En bij het spreken in tongen, weet ik helemaal niet wat er gezegd wordt, en als die tongentaal uitgelegd wordt door iemand anders, wie zegt dat de woorden van God Almachtig afkomen?

Veel leidinggevend en vinden het hun taak om de gemeente te behoeden voor dwaalleer. En omdat profeteren en het spreken in tongen niet gecontroleerd kunnen worden door die leidinggevend en is het maar verstandiger om het helemaal niet toe te laten. In mijn ogen heeft dat alles te maken met angst. En angst is een pijl uit de koker van satan.

Als een gemeente dicht bij de Heer is, waar God Almachtig **in** Jezus Christus het voor het zeggen heeft, waar de Heilige Geest mag en kan leidinggeven, ben ik ervan overtuigd dat Jezus Christus met Zijn engelen de gemeente zal beschermen en dat wanneer mensen met 'valse' voorwendselen de gemeente zouden binnenkomen, deze direct geopenbaard zouden worden.

Feit is echter dat zover ik weet, het profeteren en het spreken in tongen alleen in de pinkstergemeenten en misschien enkele evangelische gemeenten gepraktiseerd wordt.

-----,-----

Veel mensen denken dat profeteren de toekomst voorspellen is. Andere mensen denken dat profeteren het doorgeven van Gods Woorden is die Hij voor de mens heeft. Weer anderen denken dat profeteren het diepste in een ander naar boven halen is, om de ander daarmee te bemoedigen, te troosten, te vermanen of te corrigeren.

Wat zegt de Bijbel over profeteren?

Voor mij persoonlijk heb ik altijd één vaste grondregel uit Deut. 18:22. *Een profetie is een profetie als deze uitkomt.*

Nu weet ik best wel dat sommige profetieën jarenlang op een uitwerking kunnen wachten. Kijk alleen maar hoe vaak er over de komende Messias is geprofeteerd in het O.T. en hoeveel tijd er heeft gezeten tussen het uitspreken van die profetie en de realisering daarvan.

Ik geloof met hart en ziel in het profeteren omdat ik het aan de lijve ondervonden heb. Woorden die over mij werden uitgesproken waar ik op dat moment helemaal niets mee kon. En ik deed daar ook helemaal niets mee. Als ik geloofservaringen heb die ik niet kan plaatsen of niet kan begrijpen, dan is mijn gebed naar God Almachtig altijd: *'Heer, ik keur het niet goed, en ik keur het niet af. Wilt U mij maar vertellen door Uw Heilige Geest wat ik er mee moet doen'*

Zo deed ik dat toen wij in het begin van de zogenaamde *'Toronto-blessing'* tijd mensen in de Geest zagen vallen. Zo deed ik dat toen wij mensen voor het eerst in tongentaal hoorden spreken. En zo doe ik dat ook met profetieën die over mij worden uitgesproken. Deze laatste sla ik op, op mijn harde schijf van mijn geheugen. En als die profetie uitkomt, dan is dit dé bevestiging dat deze profetie van God Almachtig kwam. En is er des te meer reden om God Almachtig te loven en te prijzen. (II Petr. 1:21)

Maar het bovenstaande zegt nog steeds niet wat profeteren nu eigenlijk is?

Mijn eerste houvast in deze is wat Paulus schrijft in I Kor. 14:3. Profeteren is het spreken van **woorden van opbouw, vermaning en van troost.**

Als ik de profetieën in het O.T. lees die gaan over het volk Israël, dan zijn al die profetieën **altijd** vermanend en corrigerend. Het is God Almachtig die door Zijn profeten heen spreekt. Voor mij persoonlijk betekent profeteren: Het diepste van de andere mens over wie ik profeteer, naar boven brengen, zodat hij opgebouwd wordt, en waar nodig gecorrigeerd of vermaand wordt. Maar altijd vanuit DE LIEFDE! En daar komt het vorige hoofdstuk dus weer naar voren.

Deut. 18:22 Wanneer die profeet in de Naam van de HEERE spreekt, en het gebeurt niet en het komt niet uit, dan is dat een woord dat de HEERE niet gesproken heeft. In overmoed heeft die profeet dat gesproken; wees niet bevreesd voor hem.

II Petr. 1:21 Want de profetie is destijds niet voortgebracht door de wil van een mens, maar heilige mensen van God, door de Heilige Geest gedreven, hebben gesproken.

I Kor. 14:3 Wie echter profeteert, spreekt tot mensen woorden van opbouw en vermaning en troost.

Want ik als Christelijk individu wordt in hoofdstuk twaalf besproken. Als ik als Christelijk individu in de gemeente zit, **zonder** de liefde van God Almachtig in mij te hebben, voor mijn naasten en de anderen, dan zal er nooit gemeenschap zijn, dan zal ik nooit één zijn met anderen en dan zullen de geestelijke gaven als het profeteren en het spreken in tongen ook nooit plaatsvinden.

Als ik dan een voorganger hoor zeggen dat hij graag wil dat de gemeenteleden profetieën van God Almachtig uitspreken, hetzij voor iemand persoonlijk, hetzij voor de gemeente, maar dat die profetieën alleen positief van aard mogen zijn, dan is dat dus maar een halve waarheid.

Ik begrijp wel waar dit wantrouwen van leidinggevenden in de kerk of gemeente vandaan komt. Er is natuurlijk ook ontzettend veel fout gegaan met profeteren. Er is ontzettend veel fout gegaan met het spreken in tongen. Dat mensen woorden over andere mensen uitspraken die absoluut niet van God Almachtig kwamen, met grote gevolgen. Maar moet ik daarom het profeteren en het spreken in tongen dan maar helemaal verbannen? Is dat niet het kind met het badwater weggoeien?

-----,-----

Ik hoor voorgangers wel eens zeggen dat God Almachtig **in** Jezus Christus het eerst tot hén als leidinggevenden spreekt in de gemeente. Ik ben het daar absoluut niet mee eens. Dan ga je jezelf als voorganger dus verheffen bóven de gemeenteleden. Dat is gewoon niet waar, want bij God Almachtig is geen aanzien des persoons (Jak. 2:1-13).

☞ Joel 2:28 Daarna zal het geschieden dat Ik Mijn Geest zal uitstorten op alle vlees:uw zonen en uw dochters zullen profeteren,uw oude-ren zullen dromen dromen,uw jongemannen zullen visioenen zien.

Maar lees ook eens Joel 2:28, wat in Hand. 2:17 herhaald wordt. Ook in deze gedeelten wordt geen onderscheid gemaakt tussen leidinggevenden en gelovigen in de gemeente. En nu kan ik misschien wel aanvoeren dat het in deze laatste teksten over de uitstorting van de Heilige Geest ging uit Hand. 2, maar voor mij staan de verhalen uit de Bijbel nooit alleen in de Bijbel geschreven als historische gebeurtenissen. Elk verhaal in de Bijbel kan doorgetrokken worden naar de dag van vandaag. Omdat elke Bijbelverhaal zijn waarde heeft voor de Christenen vandaag de dag.

☞ Hand. 2:17 En het zal zijn in de laatste dagen, zegt God, dat Ik zal uitstorten van Mijn Geest op alle vlees; en uw zonen en uw dochters zullen profeteren, uw jongemannen zullen visioenen zien en uw ouderen zullen dromen dromen.

Dus naast dat het profeteren het opbouwen, vermanen en troosten is van een persoon, of van de gemeente, is het profeteren ook de verborgen dingen aan het licht brengen.

Het is mij overkomen dat toen ik een profetie over iemand uitsprak, waarmee ik aan het bidden was, dat die persoon mij verbaasd aankeek, en zei: 'hoe weet jij dat. Dit heb ik nog nooit tegen iemand verteld'.

Dat doet profetie dus ook. Maar altijd op een opbouwende, vermanende en vertroostende manier. Want God Almachtig is LIEFDE en vanuit die liefde wil God graag veranderingen doorvoeren in een mensenleven en in de gemeente.

-----...-----

Ik schreef hiervoor al dat met het verbannen van het profeteren en het spreken in tongen uit onze kerken en gemeenten, eigenlijk het kind met het badwater weggegooid wordt. Veel beter zou het zijn om goed onderwijs te geven over het hoe, wat en waarom van het profeteren.

Er staat een verhaal in de Bijbel van koning Saul in I Sam. 10 waarbij gesproken wordt over een groep profeten die met luiten, tamboerijnen, fluiten en harpen de berg afkwamen, al profeterende. (I Sam. 10:10). Ik heb wel uit horen leggen dat er in die tijd als het ware profetenscholen waren. Waar mensen werd geleerd te profeteren.

Ik zou dat een goede zaak vinden. Want het eerste wat ik moet leren als ik wil profeteren is dat de stem van God Almachtig **in** Jezus Christus verstaan wordt. Profeteren is toch immers de woorden van God Almachtig doorgeven? En het uitleggen van de tongentaal is toch het vertalen van de taal der engelen naar het Nederlands?

Dat betekent dat wanneer ik wil gaan profeteren of de uitgesproken woorden in tongentaal wil vertalen, dat ik voor mijzelf eerst moet weten wie er tot mij **kunnen** spreken in de gigantische mengelmoes van geluiden die vaak om mij heen is. De Bijbel geeft hier zeker richtlijnen over, die ik ook beschreven heb in *mijn mijmeringen* bij het Bijbelboek Openbaring:

Hoe klinkt de stem van God Almachtig? Veel mensen hebben die vraag aan mij gesteld, omdat heel veel mensen er naar verlangen om de stem van God te horen.

Laat mij beginnen met eerst te vertellen welke stemmen jij en ik allemaal kunnen horen. Nu, dat valt best mee, want dat zijn er maar drie. De stem van God Almachtig, je eigen stem en de stem van satan.

Maar hoe herken je nu wie tot jou spreekt?

De stem van God Almachtig kan op verschillende manieren hoorbaar zijn. Omdat ik geloof dat Jezus Christus de Bijbel is (Joh. 1:1) én Jezus Christus alleen die woorden gesproken heeft die Hij de Vader heeft horen spreken (Joh. 12:49-50); spreekt God dus allereerst door de Bijbel heen.

☞ I Sam. 10:10 Toen zij daar bij de heuvel kwamen, zie, een groep profeten kwam hem tegemoet; en de Geest van de HEERE werd vaardig over hem, en hij profeteerde in hun midden

☞ Joh. 1:1 In het begin was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God.

☞ Joh. 12:49-50 Want Ik heb niet uit Mijzelf gesproken, maar de Vader, Die Mij gezonden heeft, Hijzelf heeft Mij een gebod gegeven wat Ik zeggen en wat Ik spreken moet. En Ik weet dat Zijn gebod eeuwig leven is. Wat Ik dan spreek, spreek Ik zoals de Vader Mij gezegd heeft.

God Almachtig kan ook door dromen en visioenen spreken of door mensen die op jouw pad komen. En als laatste kan God ook in een hoorbare stem tot jou spreken.

Om te onderkennen of het God Almachtig is die spreekt, kun je wel al direct al een onderscheid maken tussen de stem van God Almachtig en andere stemmen.

In I Joh. 4:2-3 staat dat iedere geest (of Geest) die belijdt dat Jezus Christus in het vlees gekomen is, dat deze Geest uit God is.

Dus wat deed ik toen ik een gedachte kreeg waarvan ik mij afvroeg of deze gedachte van God Almachtig was of niet, proclameerde ik hardop en vroeg die gedachte (geest) of hij beleed dat Jezus Christus in het vlees gekomen was.

Als ik een ronduit 'JA' hoorde in mijn gedachten, dan wist ik dat Gods Geest sprak. Mijn antwoord was dan vaak met de woorden van Samuël toen deze door God Almachtig geroepen was (I Sam. 3:10); 'Spreek Here, want Uw knecht luistert'.

-----...-----

Kortom: Wanneer ik wil profeteren moet ik de stem van God Almachtig kunnen verstaan. Profeteren en het spreken in tongen is tot opbouw van die ander, of in dit geval tot opbouw van de gemeente. En opbouw wil niet zeggen dat dit alleen in positieve woorden geuit moet worden. Dit kan ook vermanend of corrigerend zijn.

Paulus spreekt in deze eerste Bijbelverzen over profeteren en het spreken in tongen, door elkaar. En voor mij persoonlijk geldt dit ook. Want spreken in tongen is een 'engelentaal'. Een taal die alleen God Almachtig, Jezus Christus en Zijn engelen door de Heilige Geest spreken en verstaan. **Satan dus niet!**

Als ik in tongentaal tot God Almachtig **in** Jezus Christus spreek, en God antwoordt mij terug, dan begrijpt satan hier helemaal niets van. Dus kan satan ook niet met zijn mooie, vrome woorden, proberen een draai te geven aan de woorden die God zou uitspreken, die daarna niet opbouwend zouden zijn voor de persoon over wie ik profeteer, of de gemeente. Ik noem dit ook wel eens 'oorlogsstrategie'. Want vooral in het bidden met mensen om bevrijding van hun gebondenheid, is het voor mij absoluut noodzakelijk dat ik alleen de stem van de Heilige Geest hoor, die mij precies aanwijst waar en door wie iemand gebonden is, en wat ik moet bidden. Als satan dat ook zou horen, zouden zijn demonen die zich in een mens genesteld hebben, zich verstoppen of tijdelijk weggaan, om terug te keren in die persoon als het 'gevaar' geweken is.

I Joh. 4:2-3 Hieraan leert u de Geest van God kennen: elke geest die belijdt dat Jezus Christus in het vlees gekomen is, is uit God; en elke geest die niet belijdt dat Jezus Christus in het vlees gekomen is, is niet uit God; maar dat is de geest van de antichrist, waarvan u gehoord hebt dat hij komt, en die nu al in de wereld is.

I Sam. 3:10 Toen kwam de HEERE en bleef daar staan; en Hij riep zoals de andere keren: Samuel, Samuel! En Samuel zei: Spreek, want Uw dienaar luistert.

Bij het bidden om bevrijding gaat het er echter niet om dat demonen tijdelijk uit een persoon gaan, maar dat zij voorgoed door de engelen van God Almachtig gebonden worden en in de afgrond geworpen worden.

Profeteren is voor mij hetzelfde als woorden van 'bevrijding' uitspreken over iemand of over de gemeente, en daarvoor is het voor mij persoonlijk noodzakelijk dat ik de Stem van God Almachtig door Zijn Heilige Geest zuiver kan verstaan, zonder dat deze overstemd of vertroebeld wordt door acties uit het rijk der duisternis.

Daarom is profeteren voor mij ook een 'heilige' gave. Daarom ook is het spreken in tongen, of het uitleggen van tongentaal een heilige gave. Want het is niet alleen opbouwend, vermanend en vertroostend voor diegene met wie ik bid, of voor de gemeente, maar het is dat ook voor mijzelf.

Als ik dan in tongen spreek tot God Almachtig en Hij antwoordt mij, of geeft de woorden door die ik mag doorgeven aan die ander of de gemeente, dan moet ik die stem van God dus wel kunnen verstaan, maar ook kunnen uitleggen. Vooral in de gemeente. Als ik dus met meerdere mensen samen ben, en één van de gemeenteleden begint in tongen te spreken, dan moeten deze woorden wel in gewoon Nederlands uitgelegd kunnen worden. Wat heeft de gemeente er anders aan? Wat heb ik daaraan? Waar zit hem dan dat opbouwende in voor de gemeente?

Nu hoor ik vaak mensen in tongen spreken, die daarna zelf ook de uitleg in het Nederlands geven. Ik wil dat niet bij voorbaat uitsluiten, maar het gevaar is en blijft dat de woorden niet van God Almachtig afkomen. Hoe vroom, oprecht en eerbaar ze ook zijn uitgesproken. Voor mij persoonlijk vind ik het altijd een enorme geloofsboost, wanneer iemand in tongen spreekt en een **ander** persoon gaat die woorden uitleggen. En als het dan profeterende woorden zijn, die ook nog eens de spijker op zijn kop slaan, of het zijn vooruitziende woorden die uitkomen, wat een enorme bevestiging is dat dan van Gods aanwezigheid.

Want een profetie is een profetie als deze uitkomt (Deut. 18:22).

Als het gaat om het profeteren en het spreken in tongen, dan noemt Paulus hier het voorbeeld van muziekinstrumenten die tegelijk bespeeld worden. Als ik de trompet niet kan onderscheiden van de fluit of ik kan de harp niet onderscheiden van het drumstel, wat heeft het hele muziekstuk dan voor zin? Dan is het toch niet meer dan een kakofonie van geluiden?

Deut. 18:22 Wanneer die profeet in de Naam van de HEERE spreekt, en het gebeurt niet en het komt niet uit, dan is dat een woord dat de HEERE niet gesproken heeft. In overmoed heeft die profeet dat gesproken; wees niet bevreesd voor hem.

Zo zegt Paulus dus ook dat wanneer iemand in tongen spreekt, en er is niemand die het kan uitleggen, dat dit dus een spreken in de lucht is. (I Kor. 14:9)

-----,..-----

Er is nog een ander belangrijk aspect wat ik wil benoemen:

Als er mensen als gast in de lokale gemeente komen waar geprofeteerd wordt en waar in tongen gesproken wordt, en deze mensen zijn niet bekend hiermee, mogen zij niet afgestoten worden. Want profeteren en het spreken in tongen moet opbouwend zijn. Niet voor een enkele, maar voor de hele gemeente.

Hoevaak wordt niet het ritueel uitgevoerd in de kerk en de gemeente zonder dat dit uitgelegd wordt voor gasten, geïnteresseerden, pas bekeerden en noem maar op? Ik heb mij bijvoorbeeld altijd verbaasd hoe veel kerken en gemeenten de tafel des Heren vieren. De bekende verzen uit I Kor. 11:23-26 worden opgelezen, het brood wordt gebroken, de drinkbeker gaat langs, sommigen mogen wel het avondmaal vieren, sommigen niet, maar meestal wordt er van uitgegaan dat iedereen die in die kerk of gemeente aanwezig is, bekend is met het heilig Avondmaal.

Waarom vieren we dat eigenlijk? Wat ge- en herdenken wij daarmee dan? En waarom wil God Almachtig dat wij de tafel des Heren vieren? En wat is de link tussen het de tafel des Heren (Heilig Avondmaal) en het Pascha?

Als ik als vreemde in zo een gemeente zou komen, en ik zou niet op de hoogte zijn van de betekenis van het Heilig Avondmaal, van de doop, van het profeteren, van het spreken in tongen, zou ik dan niet zeer verbaasd zijn?

Paulus zegt het bovenstaande ook in vers 11. En in vers 16 zegt hij dat iemand die de vreemde tongen hoort, maar geen uitleg daarbij krijgt, nooit 'Amen' kan zeggen, want hij weet niet wat er gesproken is. Hijzelf noch de gemeente wordt er door opgebouwd.

Dàt is altijd het uitgangspunt. Van zowel het spreken in tongen als het profeteren: de gemeente moet er door opgebouwd worden. Dus zonder uitleg heeft dat geen enkele zin, en zijn het klanken die voortgebracht worden zonder enige betekenis.

Paulus zegt in vers 19 dat hij het opbouwen van de gemeente zó belangrijk vindt, dat hij liever vijf woorden met zijn verstand spreekt, dus in gewoon Nederlands, dan dat hij tienduizend woorden in een vreemde taal, of in tongentaal zou spreken.

-----,..-----

☞ I Kor. 14:9 Zo is het ook als u door de taal geen goed verstaanbaar woord voortbrengt. Hoe zal dan begrepen worden wat er gezegd wordt? U bent dan namelijk als iemand die maar wat in de lucht spreekt.

☞ I Kor. 11:23-26 Want ik heb van de Heere ontvangen, wat ik u ook heb overgeleverd, dat de Heere Jezus in de nacht waarin Hij werd verraden, brood nam, en nadat Hij gedankt had, brak Hij het en zei: Neem, eet, dit is Mijn lichaam, dat voor u gebroken wordt. Doe dat tot Mijn gedachtenis. Evenzo nam Hij ook de drinkbeker, na het gebruiken van de maaltijd, en zei: Deze drinkbeker is het nieuwe testament in Mijn bloed. Doe dat, zo dikwijls als u die drinkt, tot Mijn gedachtenis. Want zo dikwijls als u dit brood eet en deze drinkbeker drinkt, verkondig de dood van de Heere, totdat Hij komt.

☞ I Kor. 14:11 Als ik dan de betekenis van het geluid niet ken, zal ik voor hem die spreekt een buitenlander zijn en zal hij die spreekt voor mij een buitenlander zijn.

☞ II Kor. 14:16 Want anders, als u dankzegt met uw geest, hoe zal hij die de plaats inneemt van de niet-ingewijde, amen zeggen op uw dankzegging, wan-neer hij niet weet wat u zegt?

☞ I Kor. 14:19 In de gemeente echter wil ik liever vijf woorden spreken met mijn verstand, om ook anderen te onderwijzen, dan tienduizend woorden in een andere taal.

Ik mag mijn geloofservaring, mijn geloofsuiting graag vergelijken met hoe ik als ouder met mijn kinderen omga. Als mijn kinderen mij begrijpen, wat ik ook doe, hoe ik ook spreek, dan heb ik toch mijn doel bereikt?

Laat ik in de gemeente niet 'super Christelijk' of 'super vroom' lijken door rituelen in te voeren, of uit te voeren, die voor gewone mensen niet meer te begrijpen zijn. Ik denk dan bijvoorbeeld aan een Christelijke stroming die er eind vorige eeuw was, en die luisterde naar de naam 'kracht van omhoog'. Het doel van deze stroming was om mensen op te leiden in Godsvrucht, om kennis van God Almachtig **in** Jezus Christus bij te brengen. En dat is een fantastisch doel. Alsof ik van de eerste klas naar de tweede klas gaat, en van daaruit naar de derde en vierde klas.

Het probleem bij deze stroming was echter dat pas bekeerden totaal geen aansluiting konden vinden. De pas bekeerden hadden nog babymelk nodig terwijl de gemeente al lang vast voedsel at, en al de babyvoeding als het ware weggedaan had. De gemeenteleden zelf werden dan misschien wel opgebouwd, maar de nieuwkomers hadden geen plaats in deze stroming, en dat kan en mag nooit de bedoeling zijn. Dat is wat Paulus schrijft in de verzen 23 en 24

Profetie en het spreken in tongen, is ervoor om mensen te bemoedigen, of om de gemeente te bemoedigen, op te bouwen, te vermanen en te troosten.

☞ I Kor. 14:25 *Als het verborgene van een mens of van de gemeente bekend wordt gemaakt, dan zal die mens, of die gemeente zich met het gezicht op de aarde werpen en God Almachtig aanbidden, en verkondigen dat God Almachtig in Jezus Christus werkelijk in het midden is.*

Orde in gemeente en eredienst

Als ik dit Bijbelgedeelte (I Kor. 14:26-40) zo lees, dan kan ik mij niet aan de indruk onttrekken, dat Paulus hier spreekt op een wijze zoals hij dat geleerd heeft in zijn jeugd en jongelingsjaren. Hij was immers in de leer geweest van een beroemdheid onder de Farizeeërs, namelijk Gamaliël (Hand. 5:33). Van hem heeft hij geleerd hoe je de Bijbel moet onderzoeken, systematisch en structureel, grondig en volgens de richtlijnen van het Farizeeschap. (Hand. 22:3)

☞ I Kor. 14:23-24 *Als nu de hele gemeente samen zou komen, en allen spraken in andere talen, en er kwamen niet-ingewijden of ongelovigen binnen, zouden zij dan niet zeggen dat u buiten zinnen bent? Maar als allen zouden profeteren, en er kwam een ongelovige of niet-ingewijde binnen, dan zou die door allen overtuigd en door allen beoordeeld worden.*

☞ I Kor. 14:25 *En zo worden de verborgen dingen van zijn hart openbaar, en zo zal hij zich met het gezicht ter aarde werpen en God aanbidden, en verkondigen dat God werkelijk in uw midden is.*

☞ Hand. 5:33 *Maar er stond iemand op in de Raad, een Farizeeër van wie de naam Gamaliël was, een leraar van de wet, die in hoge achting stond bij heel het volk. Hij gaf opdracht dat men de apostelen even buiten zou doen staan.*

☞ Hand. 22:3 *Ik ben een Joodse man, geboren te Tarsus in Cilicië, maar opgevoed in deze stad en aan de voeten van Gamaliël op de meest nauwgezette wijze onderwezen in de wet van de vaders, een ijveraar voor God zoals u heden allemaal bent.*

Na zijn bekering heeft Paulus drie jaren doorgebracht in de woestijn van Arabië, waarvan ik ervan overtuigd ben, dat God Almachtig **in** Jezus Christus Paulus dààr heeft laten zien, wat het Evangelie van Jezus Christus werkelijk inhoudt, en wat de Schrift allemaal gezegd heeft over de komende Messias, en dat alles wat over Hem gezegd is, op Jezus Christus slaat.

Daarom weet ik wel zeker, dat Paulus zijn Farizee-schap heeft moeten afleren. Want bij de Farizeeërs stond de gemeente niet op de eerste plaats, laat staan de opbouw van de gemeente. Het ging de Farizeeërs er meer om dat de wet van God Almachtig én de Halacha nauwkeurig werd nagekomen en onderhouden. Dat deze voor de mensen een onmogelijke opgave was, bevestigde de Farizeeërs in hun superieure staat. Terwijl de Farizeeërs die wet van God Almachtig en de Halacha zelf niet eens hielden. Dus als Paulus het heeft over het opbouwen van de gemeente, dan komt dit niet uit zijn Farizee-schap, maar is dit een nieuwe openbaring die hij gekregen heeft van God Almachtig.

In dit Bijbelgedeelte, waarboven de tekst '*de orde in de gemeente*' staat, gaat het allereerst om het opbouwen van de gemeente (I Kor. 14:26). En de gemeente opbouwen gaat niet als het een '*rommeltje*' is, als iedereen maar door elkaar spreekt en doet, wat hem goeddukt.

Het hele hoofdstuk 14 gaat eigenlijk alleen over het profeteren, het beoordelen daarvan, het spreken in tongen (ook wel andere talen, vreemde talen genoemd) en het uitleggen van die tongentaal. Ik maak hieruit op dat het profeteren en het spreken in tongen één van de belangrijkste onderdelen van de samenkomst was. En terwijl ik dit schrijf kijk ik met lede ogen naar de meeste kerken en de gemeenten van vandaag met de vraag: waar zijn deze gaven gebleven?

Als het profeteren en het uitleggen daarvan; als het spreken in tongen en het uitleggen daarvan; nog wél gepraktiseerd wordt in Nederlandse kerken en gemeenten, dan stelt Paulus een paar hele simpele regels van orde voor. Waarbij ik direct aangeef dat dit geen geboden of verboden van God Almachtig zijn. Maar dat dit regels zijn die de samenkomst ten goede komen.

En die regels gelden voor:

1. Het doorgeven of zingen van een psalm of een lied;
2. Een onderwijzing;
3. Tongentaal, een vreemde taal, een andere taal;
4. Een openbaring;
5. De uitleg daarvan.

📖 I Kor. 14:26 Hoe is het dan, broeders? Telkens wanneer u samenkomt, heeft iedereen een psalm, of hij heeft een onderwijzing, of hij heeft een andere taal, of hij heeft een openbaring, of hij heeft een uitleg. Laat alles gebeuren tot opbouw.

Waarvan de allerbelangrijkste regel die Paulus voorstelt is, **dat deze tot opbouw van de gemeente moet zijn.**

Ik geef hierbij direct aan dat alleen het uitspreken van positieve woorden **niet altijd** tot opbouw van de gemeente hoeft te zijn. Opbouwen betekent: leren, fouten maken, correcties doorvoeren, opnieuw proberen. Net zoals een kind in zijn jeugd naar de volwassenheid groeit.

Die ruimte moet er in de gemeente zijn. Want het is de Heilige Geest die overtuigt van zonde, oordeel en gerechtigheid. (Joh. 16:8) Met andere woorden: het is de Heilige Geest die de leiding heeft in de samenkomst. En die leiding zal er altijd toe leiden dat God Almachtig **in** Jezus Christus verheerlijkt, geloofd en geprezen wordt. Daarom zegt Paulus over het spreken in tongen, dat er ten hoogste door twee of drie mensen in een samenkomst een woord in tongentaal doorgeven mag worden en één (ander) persoon dat uitlegt. (I Kor. 14:27-28)

Is dat een vast gebod? Nee, het is een advies, een richtlijn. En als er een keer van die richtlijn wordt afgeweken zal de wereld echt niet vergaan. Hoofdzaak is echter wel dat een woord in tongentaal **uitgelegd moet kunnen worden.** En in dit Bijbelgedeelte zegt Paulus dat er één uitlegger moet zijn. Maar ook hier weer geloof ik dat het meer een richtlijn dan een vast gebod is.

Is er echter géén uitlegger, dan moet er ook niet in tongentaal gesproken worden. Want dan begrijpt de gemeente er helemaal niets van en dat is niet opbouwend (I Kor. 14:9, 16). Laat dan diegene die in tongen zou willen spreken, zijn woorden naar God Almachtig uitspreken.

Ik lees hier dus helemaal niets, dat diegene die in tongentaal spreekt ook zijn eigen tongentaal uitlegt. Wie oren heeft die hoort het! Ik ben ervan overtuigd dat wanneer God Almachtig wil dat er in tongentaal gesproken wordt, dat dit ook zal gebeuren. En als dit gebeurt naar de wil van God, zal God ook een uitlegger de uitleg van de woorden geven. Want het is Gods gemeente, en is de samenkomst des Heren, dus Zijn samenkomt.

Misschien is dat een simpele redenering, maar zo simpel is het volgens mij wel!

-----,-----

☞ Joh. 16:8 En als Die gekomen is, zal Hij de wereld overtuigen van zonde, van gerechtigheid en van oordeel:

☞ I Kor. 14:27-28 En als iemand in een andere taal spreekt, laat het dan door twee of hoogstens drie mensen gedaan worden, ieder op zijn beurt, en laat één het uitleggen. Maar als er geen uitlegger is, laat hij dan in de gemeente zwijgen, maar laat hij tot zichzelf spreken en tot God.

I Kor. 14:9 Zo is het ook als u door de taal geen goed verstaanbaar woord voortbrengt. Hoe zal dan begrepen worden wat er gezegd wordt? U bent dan namelijk als iemand die maar wat in de lucht spreekt.

I Kor. 14:16 Want anders, als u dankzegt met uw geest, hoe zal hij die de plaats inneemt van de niet ingewijde, amen zeggen op uw dankzegging, wanneer hij niet weet wat u zegt?

Het voorgaande geldt ook voor het profeteren. Aan de ene kant: laten er niet meer dan twee of drie mensen woorden van profetie uitspreken, en laten anderen die woorden van profetie uitleggen.

Let wel: daar waar bij de tongentaal gesproken werd over één uitlegger, wordt hier bij het profeteren gesproken over meerdere uitleggers (I Kor. 14:29).

Ik lees in de woorden van Paulus dat (profetische) woorden dus altijd getoetst moeten worden. En waaraan moeten die woorden dan getoetst worden? Aan de Bijbel. Want God Almachtig zal nooit woorden aan iemand geven, als die woorden tegen de Bijbel ingaan. Want de Bijbel **is** God Almachtig in Jezus Christus. (Joh. 1:1-3)

En nog dit: Als de één aan het woord is, laten de anderen dan zwijgen. Want als iedereen door elkaar spreekt, wordt het een kakofonie van geluiden, waar niemand mee opgebouwd wordt.

-----..-----

In vers 31 staat een belangrijk iets. Het profeteren is een gave die door God Almachtig gegeven wordt. Maar deze gave kun je wél leren. Paulus zegt immers in dit vers dat iedereen kàn profeteren. Dan denk ik weer aan die profetenschool waar de profeet Samuël over spreekt in I Sam. 10:5-6 waar koning Saul een groep profeten tegenkomt, en als hij in hun middel loopt, dat hijzelf ook begint te profeteren. Uitgangspunt moet wel zijn dat de geest van de profeet (dus de menselijke geest) **in** de Heilige Geest is. De geest van iemand is namelijk onderworpen aan die persoon zelf.

Dat wil zeggen dat wanneer mijn geest zegt dat ik iets moet doen, mijn lichaam van vlees en bloed de keuze heeft om dit wel of niet te doen.

Paulus zegt in Rom. 8:13 dat de Heilige Geest eigenlijk de werken van mijn vlees (het lichaam van vlees en bloed) zou moeten bepalen, maar in de praktijk is dit meestal niet zo, omdat ik dit vaak niet toelaat. Vaak luistert mijn geest niet naar de Heilige Geest, omdat ik te druk ben andere dingen.

Omdat een ander mens niet in mijn geest kan kijken, weet die ander ook niet of ik op dat moment 'gevoed' wordt door de Heilige Geest, of dat ik 'gevoed' wordt door mijn eigen geest, die op dat moment ondergeschikt is aan mijn lichaam van vlees en bloed. Want ik kan heel goed met vrome woorden spreken en ik kan heel goed mooie gebeden bidden.

📖 I Kor. 14:29 En laten twee of drie profeten spreken, en laten de anderen het beoordelen.

📖 Joh. 1:1-3 In het begin was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God. Dit was in het begin bij God. Alle dingen zijn door het Woord gemaakt, en zonder dit Woord is geen ding gemaakt dat gemaakt is.

📖 I Kor. 14:31 Want u kunt allen, de één na de ander, profeteren, opdat allen leren en allen bemoedigd worden.

📖 I Sam. 10:5-6 Daarna zult u op de heuvel van God komen, waar garni-zoenen van de Filistijnen liggen. En het zal gebeuren, als u daar in de stad komt, dat u een groep profeten tegen zult komen, die van de hoogte afkomt. Zij hebben luiten, tamboerijnen, fluiten en harpen bij zich, en zijn aan het profeteren. Dan zal de Geest van de HEERE over u vaardig worden en u zult samen met hen profeteren; u zult in een ander mens veranderd worden.

📖 Rom. 8:13 Want als u naar het vlees leeft, zult u sterven. Als u echter door de Geest de daden van het lichaam doodt, zult u leven.

Als ik dus in tongentaal spreek én zelf de uitleg daarbij geef, is het maar de vraag of ik de woorden van God Almachtig uitspreek. Als mijn tongentaal echter door iemand anders uitgelegd wordt, of de profetie die ik uitspreek, door iemand anders uitgelegd wordt, is het machtige werk van God Almachtig door Zijn Geest zichtbaar.

Wanneer de Heilige Geest woorden van profetie aan iemand geeft in de samenkomst, en die persoon spreekt deze profetie ook uit, dan ben ik ook totaal niet bang dat er niemand zou zijn die de gesproken profetie niet zou kunnen uitleggen, want het is Gods Geest die in-control is.

Als iemand een profetie uitspreekt, of in tongentaal iets zegt, en er is niemand die de profetie kan uitleggen, of de tongentaal kan verklaren, dan twijfel ik er oprecht aan of die woorden wel van God Almachtig afkomstig zijn. Want als God Almachtig iets tot de gemeente te zeggen heeft, door een profetie of door tongentaal, dan is er ook uitleg beschikbaar. Want anders zou de gemeente er niets aan hebben, want het wordt niet verstaan of begrepen.

Tenzij, de persoon die wél de uitleg van de Heilige Geest krijgt over de gesproken profetie, of de tongentaal wél kan verklaren, maar zijn mond dicht houdt. Maar ook in dat geval ben ik ervan overtuigd dat de Heilige Geest dan wel aan iemand anders de woorden van uitleg of openbaring geeft. Het gaat tenslotte om de opbouw van die ander, van de gemeente!

Conclusie: Het profeteren, het spreken in tongen én het uitleggen daarvan zijn **heilige zaken**. Want zij komen rechtstreeks van God Almachtig door Zijn Heilige Geest, waarbij ik ervan overtuigd ben dat iedereen dit kan leren. Ik **kan** leren om de stem van God Almachtig te verstaan; ik **kan** leren om met mijn geest mijn lichaam van vlees en bloed onder de duim te houden; ik **kan** leren om de vrijheid te krijgen om in tongen te spreken; ik **kan** leren.....

Jammer genoeg zie ik in de meeste Nederlandse kerken en gemeenten dit **NIET** geleerd worden. Ik zie meestal dat de angst regeert, omdat van de Heilige Geest gesproken wordt dat Hij is als de wind. Ik weet niet waar deze vandaan komt, ik weet niet waar deze naar toe gaat. (Joh. 3:8), en omdat de mens van zichzelf uit de grootste moeite heeft met dingen die hij niet kan controleren of niet onder controle heeft, is het profeteren, het spreken van tongen én de uitleg daarvan, zoals Paulus dat in dit Bijbelgedeelte schrijft, grotendeels uitgebannen uit de kerken en gemeenten.

Algemene reactie van leidinggevenden is vaak dat er té vaak ongelukken mee gebeurd zijn, en dat zij geroepen zijn om 'hun' schapen te beschermen.

📖 Joh. 3:8 De wind waait waarheen hij wil en u hoort zijn geluid, maar u weet niet waar hij vandaan komt en waar hij heen gaat; zo is het met iedereen die uit de Geest geboren is.

Als wij het profeteren, het spreken in tongen én de uitleg daarvan verbannen uit onze samenkomsten, ben ik bang dat wij daarmee een groot deel van het Evangelie van Jezus Christus overboord gooien. Namelijk dat God Almachtig geen strenge Rechter is, maar een liefhebbende Vader. Maar als deze liefhebbende Vader echter het spreken in de kerken en de gemeenten ontnomen wordt, zal het geloof snel veranderen van een relatie tot een religie. Dan wordt het geloof een afvinklijstje van rituelen die uitgevoerd moeten worden, in plaats dat de gemeente werkelijk opgebouwd wordt door zich te laten onderwijzen over de karaktereigenschappen van de hemelburgers zoals Jezus Christus die uitgesproken heeft in de zaligsprekingen van de Bergrede (Matt. 5:1-12).

-----...-----

Van het profeteren, het spreken in tongen én de uitleg daarvan gaat Paulus in de verzen 33 t/m 35 over tot de vraag: *wie mag er eigenlijk spreken in het gemeente?*

Als ik die verzen voor de eerste keer lees, dan ben ik het er mee eens dat dit misschien wel de meest denigrerende woorden uit de Bijbel ten aanzien van de vrouwen genoemd wordt. En ik begrijp dat volkomen. Maar de vraag is: *Heeft Paulus dat écht zo bedoeld?*

Ik denk namelijk dat Paulus deze woorden *tot opbouw van de gemeente* geschreven heeft. En het opbouwen van de gemeente is leren, vermanen, bemoedigen en troosten.

Als eerste wil ik benoemen dat deze woorden van Paulus ten aanzien van de vrouwen ook gezien moeten worden in de tijd waarin Paulus deze brief schreef.

Wat was in die tijd én in het Midden-Oosten de cultuur omtrent het rolpatroon van mannen en vrouwen. En of ik het daar nu mee eens was of niet, in die tijd gold heel sterk het patriarchale systeem (nu nog in heel veel landen overigens). Dat betekende dat de man het hoofd van het gezin was, dat de man bepaalde wat er moest gebeuren en dat de man bepaalde hoe zijn vrouw moest leven en reageren. De vrouw wàs en is een minder wezen.

Uit diverse verhalen in de Bijbel lees ik (en ik heb dat ook al eerder als zondanig geschreven), dat dit patriarchale systeem '*naar buiten toe*' in stand gehouden moest worden, maar dat binnen de muren van het huis de situatie wel eens heel anders lag. Kijk maar naar de geschiedenis van Abraham en Saraï in de geschiedenis met Hagar (o.a. Gen. 16).

Te tweede zeggen deze woorden van Paulus in dit Bijbelgedeelte mij iets over hoe het schijnbaar in de gemeente van Korinthe toeging. En deze eerste brief van Paulus laat nu niet een gemeente zien die in alle opzichten even 'heilig' en goed georganiseerd is:

- Paulus schrijft over de verdeeldheid in de gemeente (hfdstk 1);
- Paulus schrijft over de zedeloosheid in de gemeente (hfdstk 5);
- Paulus schrijft over de rechtszaken tussen broeders in de gemeente (hfdstk 6);
- Paulus schrijft over het huwelijksleven, echtscheiding en hertrouwen (hfdstk 7);
- Paulus schrijft over het eten van offervlees (hfdstk 8);
- Paulus schrijft over misstanden bij het vieren van het Heilig Avondmaal (hfdstk. 11).

Als ik de eerste brief aan de gemeente van Korinthe lees, komt mij deze gemeente als rommelig over, waar van alles gebeurt, iedereen door elkaar praat, profeteert en in tongen spreekt, waar het niet zo nauw wordt genomen met de zeden en normen die bij een Christelijk leven horen en ga zo maar door.

En als het gaat om mannen en vrouwen in de Nederlandse gemeenten, dan zijn er nog al wat mannen én vrouwen die zich graag willen laten horen. Die tijdens de samenkomsten graag het hoogste woord voeren. En dat is niet naar Gods wil.

Ik vind het zo een mooie uitspraak van Paulus in I Kor. 6:4 dat wanneer er rechtszaken in de gemeente zijn, dat deze het best door **de onaanzienlijken** van de gemeente opgelost kunnen worden. Dat geeft mijn inziens weer, dat het in de gemeente helemaal niet gaat om status, macht, rijkdom, of wat dan ook. Maar dat het ook helemaal niet gaat wie er wel of niet spreekt. Het gaat erom dat de gemeente opgebouwd wordt door datgene wat God Almachtig door Zijn Heilige Geest wil zeggen.

Dus is het goed dat er regels gesteld worden, net als met het hierboven genoemde profeteren en het spreken in tongen, want anders ontardt de samenkomst in een warboel.

-----,..-----

📖 I Kor. 6:4 Als u dus rechtszaken hebt over alledaagse dingen, stel dan hen aan die in de gemeente niet in aanzien zijn.

In mijn HSV Bijbel staat bij I Kor. 14:24, als het gaat dat de vrouw moet zwijgen in de gemeente, een verwijzing naar Gen. 3:16.

Gen. 3:16 Tegen de vrouw zei Hij: Ik zal uw moeite in uw zwangerschap zeer groot maken; met pijn zult u kinderen baren. Naar uw man zal uw begeerte uitgaan, maar hij zal over u heersen.

Ik wil hierbij toch een kritische kanttekening plaatsen:

Ten eerste: Ik heb al eerder geschreven dat wanneer er over de eerste mens wordt gesproken dat dit het Hebreeuwse woordje 'ādām' is, en dat dit woordje zowel mannelijk als vrouwelijk is. Want God Almachtig is Zelf mannelijk als vrouwelijk (Gen. 1:27), en dat wat Hij geschapen heeft in de eerste mens was naar Zijn Beeld, dus óók mannelijk en vrouwelijk.

In onze Bijbels wordt al vanaf het eerste moment dat de naam Adam wordt genoemd, de **man** Adam bedoeld. In de grondtekst (in het Hebreeuws) kom ik dit niet zo tegen, en wordt de naam Adam als naamsaanduiding van de man Adam pas vanaf hoofdstuk 5 van het Bijbelboek Genesis gebruikt.

Ten tweede: Dat de man gaat *heersen* over de vrouw, is een direct gevolg van de zondeval. Vóór de zondeval moest de eerste mens (man én vrouw) *dienend leiding* geven (het Hebreeuwse woordje 'Radah'). Na de zondeval is dit dienend leidinggeven overgegaan in overheersen (het Hebreeuwse woordje 'Mashal'). Beide betekenissen zijn in onze Bijbels vertaald met '*heersen*', wat in mijn optiek dus helemaal niet zo door God Almachtig gewenst is.

Ten derde: In Kor. 11:5 schrijft Paulus nadrukkelijk dat de vrouwen wél mogen profeteren en wél in tongen mogen spreken en wél tongentaal mogen uitleggen. Dat zijn ook zaken die zich in de samenkomst afspelen.

Conclusie: Voor mij persoonlijk moet er orde en regelmaat in een samenkomst zijn. Maar of het verschil tussen man en vrouw zó duidelijk moet worden aangegeven betwijfel ik ten zekerste op bovenstaande punten. Ook en vooral omdat er in de Bijbel wel meer over vrouwen geschreven staat die of alleen of met haar man samen het woord van God brachten. Neem bijvoorbeeld Mirjam de zus van Mozes en Aäron, Deborah de richter, Aquila en Priscilla.

Ik heb al eerder geschreven hoe een gemeente van God Almachtig er in mijn ogen uit zou moeten zien. Dat hierin een eenheid is, die er ook is binnen de Goddelijke eenheid. En dat die eenheid kan alleen functioneren als de **VLAG** in top wappert. Haal je één van de personen uit die eenheid om hem of haar een aparte plaats toe te kennen, dan is die eenheid weg, de intimiteit is weg, de veiligheid is weg.

Gen. 3:16 Tegen de vrouw zei Hij: Ik zal uw moeite in uw zwangerschap zeer groot maken; met pijn zult u kinderen baren. Naar uw man zal uw begeerte uitgaan, maar hij zal over u heersen.

Gen. 1:27 En God schiep de mens naar Zijn beeld; naar het beeld van God schiep Hij hem; mannelijk en vrouwelijk schiep Hij hen.

I Kor. 11:5 Iedere vrouw echter die bidt of profeteert met onbedekt hoofd, onteert haar eigen hoofd, want het is precies hetzelfde alsof zij kaalgescho-ren is.

In mijn bijna vijf en dertig jarige huwelijk met Sonja ben ik als man altijd de 'baas' geweest over de grote zaken. Sonja was en is 'baas' over de kleine zaken. (zo zou Paulus schrijven!). In die vijf en dertig jaar hebben zich echter nog **nooit** grote zaken voorgedaan. Dat komt omdat wij in een Goddelijke eenheid leven waarbij gelijkwaardigheid een groot goed is. Sonja en ik zijn niet gelijk, dat kun je al zien als je ons naast elkaar ziet staan, maar wij zijn volledig gelijkwaardig zoals God Almachtig, Jezus Christus en de Heilige Geest gelijkwaardig aan elkaar zijn. En toch is er een hiërarchie in de eenheid.

Wat voor mij wel van absoluut belang is dat de man in de gemeente geen dingen uitspreekt, of de gemeente dingen leert waar zijn vrouw niet voor honderd procent achter kan staan. En dat de vrouw in de gemeente geen dingen uitspreekt of de gemeente dingen leert waar haar man niet voor honderd procent achter kan staan. Laten zij dan zwijgen!

Waarom niet? Omdat Jezus Christus zegt in Joh. Joh. 12:49-50, 5:19, Joh. 8:38 dat Hij alleen die woorden spreekt, die Hij Zijn Vader heeft horen spreken. En van de Heilige Geest staat beschreven dat Hij alleen die dingen spreekt die van God de Vader of van Jezus Christus afkomen.

Als er dan een meningsverschil is tussen man en vrouw, laten zij dit dan eerst thuis met elkaar bespreken en zorgen dat zij overeenstemming bereiken, voordat zij de gemeente gaan onderwijzen.

-----...-----

Als iemand een profeet is, of een geestelijk mens, laat hij dan erkennen dat wat ik u schrijf geboden van de Heere zijn. (I Kor. 14:37)

Dat zijn woorden van Paulus.

Ik denk dat wanneer iemand een profeet is of een geestelijk mens, dat hij dan niet in termen van 'geboden' en 'verboden' denkt en niet spreekt van 'niet mogens' en 'moetens'.

Als de LIEFDE uit I Kor. 13 niet in **alle** opzichten de boventoon voert in de relatie tussen man en vrouw; Als de liefde uit I Kor. 13 niet in **alle** opzichten de boventoon voert in de verhouding tussen leidinggevend en in een gemeente en de gemeenteleden; Als de liefde uit I Kor. 13 niet in **alle** opzichten de boventoon voert bij het profeteren en het spreken van tongen, bij het uitleggen van de profetieën en het uitleggen van de tongentaal; Als de LIEFDE uit I Kor. 13 niet in **alle** opzichten de boventoon voert in de relatie tussen broeders en zusters;

Joh. 12:49-50 Want Ik heb niet uit Mijzelf gesproken, maar de Vader, Die Mij gezonden heeft, Hijzelf heeft Mij een gebod gegeven wat Ik zeggen en wat Ik spreken moet. En Ik weet dat Zijn gebod eeuwig leven is. Wat Ik dan spreek, spreek Ik zoals de Vader Mij gezegd heeft.

Joh. 5:19 Jezus dan antwoordde en zei tegen hen: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: De Zoon kan niets van Zichzelf doen, als Hij dat niet de Vader ziet doen, want al wat Deze doet, dat doet ook de Zoon op dezelfde wijze.

Joh. 8:38 Ik spreek over wat Ik bij Mijn Vader gezien heb; u doet dus ook wat u bij uw vader gezien hebt.

I Kor. 14:37 Als iemand denkt dat hij een profeet is of een geestelijk mens, laat hij dan erkennen dat wat ik u schrijf geboden van de Heere zijn.

Dan zullen de richtlijnen die Paulus in dit Bijbelgedeelte beschrijft als een *'Halacha'* gaan werken; een eigen geschreven aanvulling op de geboden en inzettingen van God Almachtig, die zijn weergave kent in de woorden van Jezus Christus in het grote gebod (Matt. 22:36-37).

Als de liefde niet in alle opzichten de boventoon voert wordt het geloof een religie, een wetboek met *'moetens en niet mogens'*, van *'verboden en geboden'*.

Mijn geloof in God Almachtig **in** Jezus Christus is gebaseerd op de onvoorwaardelijke liefde die God voor mij heeft. En op die liefde kan ik niet anders dan reageren met liefde. Want dat is God minimaal waard.

📖 Matt. 22:36-37 Jezus zei tegen hem: U zult de Heere, uw God, liefhebben met heel uw hart, met heel uw ziel en met heel uw verstand. Dit is het eerste en het grote gebod. En het tweede, hieraan gelijk, is: U zult uw naaste liefhebben als uzelf.

I Korinthe

Hoofdstuk 15

De opstanding van Christus

Paulus herhaalt in dit hoofdstuk datgene dat hij de gemeente van Korinthe geleerd heeft, toen hij bij hen was voor meer dan anderhalf jaar. (Hand. 18:11). Dat Jezus Christus het Evangelie **is** dat hij de gemeente verkondigd heeft, en dat de gemeente van Korinthe dit ook aangenomen heeft. En vanuit Paulus Farizeeschap mag ik opmaken dat dit onderwijs aan de gemeente van Korinthe grondig en gestructureerd gegeven is. Dàt had Paulus wel geleerd van zijn grote leermeester Gamaliël. (Hand. 5:33, Hand. 22:3)

Het Evangelie dat Paulus de gemeente van Korinthe leerde van het aannemen van God Almachtig **in** Jezus Christus als Redder en Verlosser. Wat betekent dat God Almachtig in de Persoon van Jezus Christus **in** een lichaam van vlees en bloed naar deze wereld is gekomen.

Omdat de bevruchting van de vrouw door de man, automatisch inhield dat de zonde van de eerste mens aan het nageslacht doorgegeven werd, is Jezus Christus uit de maagd Maria geboren is, dus **niet** bevrucht door een aardse man, maar door God Almachtig door Zijn Heilige Geest, en daardoor was Jezus Christus helemaal heilig. Want Jezus Christus wàs God Almachtig in een menselijk Lichaam. Alleen op **die** manier kon God Almachtig de zonden die ik op aarde gedaan had, en nog steeds doe, vergeven. Want de straf op de zonde was en is de dood (Rom. 5:12, Jak. 1:14-15). En satan zou satan niet zijn geweest om God Almachtig daar elke keer op te wijzen.

Ik kon de straf op het overtreden van de wet van God Almachtig (dus het zondigen) helemaal niet voorkomen, omdat het gif van de zonde vanaf de eerste mens doorgedaan was tot alle mensen, en dus ook naar mij toe. Dat gold zowel toen Jezus Christus op aarde leefde als nu vandaag de dag nog steeds.

Als de straf op het overtreden van de wet van God niet 'betaald' zou worden, betekende dit dus, dat **alle** mensen voor eeuwig de doodstraf ingejaagd werden, want de Bijbel zegt op meerdere plekken dat er **niemand** is die goed doet. (Ps. 14:1, Rom. 10:12) Dat **iedereen** is afgeweken van de rechte weg. Dus ook ik..... Dàt was namelijk het werk van satan.

Hand. 18:11 En hij verbleef daar een jaar en zes maanden en gaf in hun midden onderwijs in het Woord van God

Hand. 5:33 Maar er stond iemand op in de Raad, een Farizeër van wie de naam Gamaliël was, een leraar van de wet, die in hoge achting stond bij heel het volk. Hij gaf opdracht dat men de apostelen even buiten zou doen staan.

Hand. 22:3 Ik ben een Joodse man, geboren te Tarsus in Cilicië, maar opgevoed in deze stad en aan de voeten van Gamaliël op de meest nauwgezette wijze onderwezen in de wet van de vaders, een ijveraar voor God zoals u heden allemaal bent.

Rom. 5:12 Daarom, zoals door één mens de zonde in de wereld is gekomen, en door de zonde de dood, en zo de dood over alle mensen is gekomen, in wie allen gezondigd hebben.

Jak. 1:14-15 Maar ieder mens wordt verzocht, als hij door zijn eigen begeerte wordt meegesleurd en verlokt. Daarna, wanneer de begeerte bevrucht is, baart ze zonde, en wanneer de zonde volgroeid is, baart ze de dood.

Ps. 14:1 De dwaas zegt in zijn hart: Er is geen God. Zij handelen verderfelijk, bedrijven gruwelijke daden; er is niemand die goeddoet.

Doordat God Almachtig Zelf *in* de Mens Jezus Christus naar deze aarde kwam, kon Hij wél betalen. Hij was immers zonder zonden, want Hij is God. En Hij was Mens hier op aarde. Doordat Jezus Christus de zonden van alle mensen op Zich Zelf geladen heeft, moest Hij sterven. Nogmaals: de straf op overtreding van Gods wet is de doodstraf. (zie ook de vergelijking tussen het Goddelijke Rechtssysteem en het Nederlandse Rechtssysteem op pag. 33-36) Of in de termen te spreken zoals ik ook in deze mijmeringen al vaker gedaan hebt:

Toen Jezus Christus in de rechtszaal kwam, waar satan als openbaar aanklager met het strafdossier in zijn hand stond te zwaaien, **kón** God Almachtig, als Rechter zijnde, niet anders dan het 'schuldig' uitspreken. Want in het strafdossier van Jezus Christus zat een 'lijst met aanklachten', waarop alle zonden stonden die ik had gedaan. En dat waren er niet weinig.

Al hoewel dat aantal zonden ook niet uitgemaakt, want overtreding van één der wet is overtreding van de hele wet. (Jak. 2:10). Met andere woorden: als er maar één overtreding op die aanklachtenlijst had gestaan, was dat al voldoende geweest om het 'schuldig' uit te spreken. Tegelijk stonden de mensen in de rechtszaal van God Almachtig die Jezus Christus als hun Redder en Verlosser aangenomen hadden. En ook hún strafdossier werd geopend.

Maar omdat hún 'lijst met aanklachten' leeg was, kon de Rechter niet anders dan het onschuldig uitspreken. Jezus Christus had namelijk de 'lijst met aanklachten' leeg gemaakt met Zijn Bloed, dat Hij vergoten heeft voor de mensen, en dus ook voor mij. (Kol. 2:13-14)

-----,-----

Paulus beschrijft dit hele gebeuren in één zin, namelijk in I Kor. 15:3-4. Jezus Christus is gestorven voor onze zonden, overeenkomstig de Schriften. En dat betekent: overeenkomstig de wet van God Almachtig die ook vandaag de dag nog steeds geldt. Voor gelovigen én ongelovigen. Want ieder mens zal eens in die Rechtszaal van God Almachtig verschijnen, en ieders strafdossier wordt geopend.

Als in dat strafdossier dan een 'lijst met aanklachten' zit die gevuld is met alle overtredingen van de wet van God Almachtig, dan zal diezelfde wet, uitvoering eisen van de straf die op die overtredingen staat. Zowel voor gelovigen als voor ongelovigen. Het grote verschil tussen de mensen die Jezus Christus wél aangenomen hebben als hun Redder en Verlosser, en de mensen die Hem niet aangenomen hebben als Redder en Verlosser, is dat de 'lijst met aanklachten' in het strafdossier van de gelovige leeg is. Er **is** dus geen overtreding van de wet van God Almachtig.

☞ Rom. 3:10-12 Zoals geschreven staat: Er is niemand rechtvaardig, ook niet één, er is niemand die verstandig is, er is niemand die God zoekt. Allen zijn zij afgedwaald, samen zijn zij nutteloos geworden. Er is niemand die goed doet, er is er zelfs niet één.

☞ Jak. 2:10 Want wie de hele wet in acht neemt, maar op één punt struikelt, die is schuldig geworden aan alle geboden.

☞ Kol. 2:13-14 En Hij heeft u, toen u dood was in de overtredingen en het onbesneden zijn van uw vlees, samen met Hem levend gemaakt door u al uw overtredingen te vergeven, en het handschrift dat tegen ons getuigde, uit te wissen. Dit handschrift was met zijn bepalingen tegen ons gericht, en Hij heeft dat uit het midden weggenomen door het aan het kruis te nagelen.

☞ I Kor. 15:3-4 Want ik heb u ten eerste overgeleverd wat ik ook ontvangen heb, dat Christus gestorven is voor onze zonden, overeenkomstig de Schriften, en dat Hij begraven is, en dat Hij opgewekt is op de derde dag, overeenkomstig de Schriften,

Jezus Christus is gestorven en begraven. Maar waar satan geen rekening mee gehouden had, was dat Jezus Christus, God Almachtig was in een menselijk Lichaam. En dat God Almachtig scheppende kracht heeft. Kijk maar naar de schepping van de aarde.

Eén woord van God Almachtig is genoeg om uit het niets, iets te maken. Dat zie ik bijvoorbeeld ook bij de doortocht van het volk Israël door de Schelfzee (Ex. 14) en veertig jaar laten door de Jordaan (Joz. 3). God Almachtig maakte een weg, die er voorheen nooit was geweest, en die er later ook niet meer geweest is.

Jezus Christus is weer levend geworden op de derde dag, zoals Hij Zijn discipelen ook meerdere malen aangekondigd had. En om te bewijzen dat Jezus Christus weer levend geworden was, is Hij gezien door Kefas, dat is Petrus (Joh. 1:43), daarna aan de twaalf discipelen, en daarna aan meer dan vijfhonderd mensen tegelijk, toen aan Jakobus, en daarna aan alle discipelen van Jezus Christus toen Hij nog leefde op aarde. Dat zijn alle mensen die Hem geloofd hebben en Hem aangenomen hebben als Redder en Verlosser.

Er zijn dus getuigen genoeg die kunnen bevestigen dat Jezus Christus werkelijk opgestaan is uit de dood. Zoals Hij ook het dochtertje van Jairis opgewekt heeft uit de dood (Matt. 9), of de jongeman uit Naïn (Luk. 7), of Lazarus (Joh.11).

-----...-----

Als teken van nederigheid noemt Paulus zichzelf als laatste persoon die Jezus Christus gezien heeft op de weg van Jeruzalem naar Damascus (Hand. 9), waarheen Paulus op weg was om Messiasbelijdende Joden op te pakken en naar Jeruzalem te brengen om daar gevangen gezet en gedood te worden. Paulus wéét wie hij is, en wat hij gedaan heeft. Hij heeft de gemeente van Jezus Christus vervolgd. (I kor. 15:9)

Ondanks dat Paulus weet, dat hij weet, dat hij zeker weet dat hij gered is door het bloed van Jezus Christus, doordat ook hij Jezus Christus (uiteindelijk) aangenomen heeft als Redder en Verlosser, blijft hij altijd nederig, omdat hij weet waar hij vandaan komt en wat hij gedaan heeft.

Paulus beschouwt zich nog steeds als de minste van de apostelen, omdat hij de gemeente van Jezus Christus zoveel kwaads heeft aangedaan.

-----...-----

☞ Joh. 1:43 En hij leidde hem tot Jezus. Jezus keek hem aan en zei: U bent Simon, de zoon van Jona; u zult Kefas genoemd worden, wat vertaald wordt met Petrus.

☞ I Kor. 15:9 Ik immers ben de minste van de apostelen – ik die het niet waard ben een apostel genoemd te worden, omdat ik de gemeente van God vervolgd heb.

Ik heb in *mijn mijmeringen* bij de verschillende Bijbelboeken ook veel over mijn leven verteld. Dat mijn leven, net als dat van Paulus, inktzwarte pagina's en hoofdstukken bevat. Ik heb óók Jezus Christus Zelf mogen ontmoeten, en ik heb mijzelf ook mogen bekeren tot Hem, dat ik God Almachtig **in** Jezus Christus aangenomen heb als mijn Redder en Verlosser.

Ik heb geschreven dat vóórdát ik de genade, de vergeving en de verzoening pas écht kon aannemen van Jezus Christus, dat er een enorme strijd in mijzelf heeft gewoed van meer dan tien jaar, ondanks het feit dat ik bekeerd was. Elke keer werd ik weer geconfronteerd met wat ik andere mensen, en wat ik God Almachtig **in** Jezus Christus had aangedaan. Welke bladzijde ik ook opende in de Bijbel, elke keer werden mijn zonden weer gepresenteerd, zodat ik mij steeds schuldig voelde, zodat ik mij steeds weer schaamde, waardoor ik geen vreugde kon beleven aan mijn redding door Jezus Christus. Ik wist dat ik gered was, maar blijdschap was er niet veel, door het verdriet dat ik anderen aangedaan had.

Ik wéét wat Paulus hier bedoelt. Want ik voel mij ook de minste van alle gelovigen door al het kwaad dat ik gedaan heb. Maar met Paulus zeg ik ook (vers 10) dat ik door de genade van God Almachtig ben wat ik ben, en dat Zijn genade voor mij niet voor niets is geweest. Dat ik mij in alles wat ik doe, zeg en denk probeer in te spannen, en dat ik daarmee misschien wel veel radicaler in mijn geloof ben dan vele andere Christenen. Het is echter allemaal niet uit en in mijzelf, het is de genade van God Almachtig , die met mij is. Want dát weet ik zeker.

Of ik het nu ben die onder andere door *mijn mijmeringen* getuig van God Almachtig **in** Jezus Christus, of het zijn andere mensen die op hún manier getuigen van het Evangelie van Jezus Christus; het gaat er om dat het Evangelie verspreid wordt, zodat de geroepenen die God **op dit moment** geroepen heeft om te geloven in de gelegenheid worden gesteld om het Evangelie te horen en aan te nemen.^{(Zie de eerstelingen en de ambassadeurs op pag. 52-57).}

📖 I Kor. 15:10 Maar door de genade van God ben ik wat ik ben, en Zijn genade voor mij is niet tevergeefs geweest. Integendeel, ik heb mij meer ingespannen dan zij allen; niet ik echter, maar de genade van God, die met mij is.

De opstanding van de doden

In dit Bijbelgedeelte van I Kor. 15:12-24 beschrijft Paulus **HÉT** grootste thema van het Evangelie van God Almachtig **in** Jezus Christus. Dat thema is de opstanding van de doden.

Het hele Evangelie, zoals dit ook weer op de voorgaande bladzijden is beschreven, draait om de vraag of Jezus Christus opgestaan is uit de dood of niet. Of te wel: Nadat Jezus Christus is gestorven aan het Kruis van Golgotha, is Hij drie dagen later wel of niet opgestaan uit de dood. Want zegt Paulus: Als Jezus Christus **NIET** is opgestaan uit de dood, dan kunnen andere mensen ook niet opstaan uit de dood.

Dat betekent dan dus dat de wet die God Almachtig gesteld heeft óók voor de wedergeboren Christenen nog steeds geldt. Niet als liniaal om de mate van zonden te bepalen, maar helemaal wat de uitwerking van die wet betreft. En de uitwerking van de wet is de uitvoering van de straf die staat op het overtreden van de wet van God.

Als Jezus Christus niet is opgestaan uit de dood, en andere mensen kunnen dan ook niet opstaan uit de dood, dan betekent dit dat de **hele** mensheid verloren is. Want zoals ik bij het voorgaande Bijbelgedeelte al aangegeven heb: wanneer iemand ook maar één keer zondigt, moet hij de straf ondergaan die staat op het overtreden van de wet (zondigen) en dat is maar één straf: de doodstraf. De verzen van I Kor. 15:12-22 gaan over dat thema.

-----,..-----

Nu ben ik een 'eenvoudig' Christen. Dat betekent dat ik altijd de teksten in de Bijbel geloof. Of ik het nu begrijp of niet. Ik ben er namelijk van overtuigd dat alles wat in de Bijbel geschreven staat, niet alleen historische gebeurtenissen zijn, maar dat elke woord in de Bijbel óók zijn betekenis voor vandaag de dag heeft. Als ik de teksten uit de Bijbel niet zou geloven, dan betekent dit dat ik mijn gevoel en mijn verstand de boventoon moet laten voeren. Dan weet ik dat ik tot discussiëren kom, want wie heeft er geen vragen bij de Bijbel?

Als het tot discussiëren komt, heb ik in de Bijbel een heel slecht voorbeeld. Namelijk, de eerste mens die met satan in discussie ging. En die eerste mens verloor die discussie met als gevolg dat de **hele** mensheid van God Almachtig gescheiden werd. Want de mens zondigde, en God Almachtig kan niet samen gaan met zonde en ongerechtigheid. In de Bijbel noemen ze dat 'gemeenschap' hebben, waarbij de letterlijk betekenis van het woord 'gemeenschap' hebben, *samenvloeien tot één* is. (Gen. 2:24, Mark. 10:7-8)

☞ Gen. 2:24 Daarom zal een man zijn vader en zijn moeder verlaten en zich aan zijn vrouw hechten; en zij zullen tot één vlees zijn.

☞ Mark. 10:7-8 Daarom zal een man zijn vader en zijn moeder verlaten en zich aan zijn vrouw hechten; en die twee zullen tot één vlees zijn, zodat zij niet meer twee zijn, maar één vlees.

Die eenheid tussen God Almachtig en de mens werd brutaal verstoord door de zondeval van de eerste mens, waardoor deze mens het paradijs moest verlaten en niet meer terug mocht komen. Het eeuwige leven was daarmee ten einde gekomen. (Gen. 3:22-24)

-----...-----

Ik heb in al *mijn mijmeringen* bij de verschillende Bijbelboeken nooit onder banken of stoelen gestoken dat ik God Almachtig als mijn Maker zie. Ik heb daarvoor vaak Jer. 18:3-6 aangehaald, het verhaal van de Pottenbakker en de klei die op de draaischijf ligt om gekneed te worden. Maar ook Jes. 55:58-59 waarin God Almachtig zegt dat Zijn wegen en Zijn gedachten niet de mijne zijn, maar dat deze veel en veel hoger zijn.

☞ Jes. 55:8-9 *Want Mijn gedachten zijn niet uw gedachten, en uw wegen zijn niet Mijn wegen, spreekt de HEERE. Want zoals de hemel hoger is dan de aarde, zo zijn Mijn wegen hoger dan uw wegen en Mijn gedachten dan uw gedachten.*

Als laatste is voor altijd Hebr. 11:1 een houvast geweest dat het geloof een zaak van vertrouwen is en geloven datgene wat ik niet ziet, maar wél is.

☞ Hebr. 11:1 *Het geloof nu is een vaste grond van de dingen die men hoopt, en een bewijs van de zaken die men niet ziet.*

Als Paulus dan in dit gedeelte de centrale vraag stelt óf Jezus Christus werkelijk opgestaan is, dan moet ik dus op zoek gaan naar antwoorden die deze vraag kunnen bevestigen. Trouwens, het is niet Paulus die deze vraag stelt, maar er zijn schijnbaar mensen in de gemeente van Korinthe die deze vraag stellen (I Kor. 15:12). Misschien wel op aandringen van Sadduceeërs, want van hen is bekend dat zij niet geloofden in een opstanding uit de dood.

In de Nederlandse wetgeving is het zo dat wanneer er twee of drie getuigen van een bepaald feit zijn, dat feit dan vast staat. De Nederlandse staat heeft dat niet zelf bedacht, maar dat is één van de vele regels en wetten die rechtstreeks uit de Bijbel komen. (Deut. 17:6, II Kor. 13:1) Tenslotte was (is?) Nederland een Christelijke natie, waar het geloof altijd een hele centrale rol heeft gespeeld.

Als Paulus dan in I Kor. 15:5-8 het aantal mensen noemt dat Jezus Christus heeft gezien (en gesproken) **nà** Zijn kruisiging en overlijden op Golgotha, dan is hier dus al geen twijfel meer mogelijk.

☞ Gen. 3:22-24 *Toen zei de HEERE God: Zie, de mens is geworden als één van Ons, omdat hij goed en kwaad kent. Nu dan, laat hij zijn hand niet uitsteken en ook van de boom des levens nemen en eten, zodat hij eeuwig zou leven! Daarom zond de HEERE God hem weg uit de hof van Eden, om de aardbodem te bewerken, waaruit hij genomen was. Hij verdreef de mens, en plaatste ten oosten van de hof van Eden de cherubs met een vlammenzwaard, dat heen en weer bewoog, om de weg naar de boom des levens te bewaken.*

☞ Jer. 18:3-6 *Zo daalde ik af naar het huis van de pottenbakker. En zie, hij was op de draaischijven een werkstuk aan het maken. Mislukte de pot die hij aan het maken was met de klei in de hand van de pottenbakker, dan maakte hij daarvan weer een andere pot, zoals het in de ogen van de pottenbakker goed was om te maken. Toen kwam het woord van de HEERE tot mij: Zou Ik met u niet kunnen doen zoals deze pottenbakker, huis van Israël? spreekt de HEERE. Zie, zoals de klei in de hand van de pottenbakker, zo bent u in Mijn hand, huis van Israël.*

☞ I Kor. 15:12 *Als nu van Christus gepredikt wordt dat Hij uit de doden is opgewekt, hoe kunnen sommigen onder u dan zeggen dat er geen opstanding van de doden is?*

☞ Deut. 17:6 *Op de verklaring van twee of drie getuigen moet hij die dient te sterven, gedood worden; hij mag niet gedood worden op de verklaring van slechts één getuige.*

☞ II Kor. 13:1 *Dit is de derde keer dat ik naar u toe kom. In de mond van twee of drie getuigen zal elke zaak vaststaan.*

Kefas, de twaalf apostelen, meerdere vrouwen, meer dan vijfhonderd broeders, Jakobus en vele gelovigen, kunnen en hebben getuigd dat het Jezus Christus Zelf was, waar zij mee gesproken hebben en die zij gezien hebben **nà** Zijn dood aan het kruis van Golgotha. Voor de Nederlandse wetgeving zou elke rechtszaak met zóveel getuigen direct beslist zijn.

Paulus zegt het allemaal recht voor zijn raap. Als Christus **niet** is opgewekt uit de dood, dan is onze prediking zonder inhoud, en dan is ook het geloof van alle wedergeboren Christenen zonder inhoud. Want dan zijn Paulus en de zijnen die het Evangelie van Jezus Christus naar de gemeente van Korinthe hebben gebracht leugenaars. Want zij hebben een vals getuigenis afgelegd van God Almachtig **in** Jezus Christus. (I Kor. 15:15)

Dan blijf ik wel met de vraag zitten **WIE** de Bijbel dan heeft geschreven. Gewone mensen die goed konden fantaseren? Want als er valse getuigenissen in de Bijbel staan, dan is de Bijbel ook **niet** het levende woord. Dan is de Bijbel ook **niet** Jezus Christus, en dan is de Bijbel al helemaal **niet** geïnspireerd door de Heilige Geest. Dat betekent dat het geloof in God Almachtig dan dus inderdaad niets meer of minder is dan een religie, afvinklijstjes van punten die iedereen nauwgezet **moet** doen.

Als het bovenstaande waar is, en er is dus dan niemand die alle wetten van God Almachtig stipt kan uitvoeren, dan is dus de **hele** mensheid gedoemd om weggeworpen te worden in de diepste duisternis, en de **hele** mensheid moet dan branden in de hel tot in de eeuwigheid.

Wat een zinloze en deprimerende exercitie is dat dan. Een geloof zonder hoop, een geloof met alleen maar verliezers.

-----,-----

Er zijn een heleboel mensen die zich een mening hebben gevormd over God Almachtig **in** Jezus Christus. De meeste meningen zijn misvormd (voor hen tenminste) door wat andere mensen (kerken en gemeenten) van het geloof hebben gemaakt.

Er zijn echter maar heel weinig mensen die zich écht verdiept hebben in God Almachtig **in** Jezus Christus. Waarom Jezus Christus naar deze wereld is gekomen; wat het plan van God überhaupt was en is met deze aarde en de mensen op deze aarde.

Dat schrijft Paulus ook in I Kor. 15:19 Als wij alleen voor dit (aardse) leven onze hoop op Jezus Christus gesteld hebben, dan zijn wij de meest beklagenswaardige mensen die er bestaan.

☞ I Kor. 15:15 En dan blijken wij ook valse getuigen van God te zijn. Wij hebben namelijk van God getuigd dat Hij Christus heeft opgewekt, terwijl Hij Die niet heeft opgewekt als inderdaad de doden niet opgewekt worden.

☞ I Kor. 15:19 Als wij alleen voor dit leven op Christus onze hoop gevestigd hebben, zijn wij de meest beklagenswaardige van alle mensen.

- **Mijn hoop** op Jezus Christus is juist gesteld in het **hele** plan van God Almachtig. Niet alleen voor dat gedeelte dat er was vóórdát ik geboren werd in een lichaam van vlees en bloed; niet alleen voor dat gedeelte dat ik hier op aarde leef in een lichaam van vlees en bloed in het hier en heden;
- **Mijn hoop** op Jezus Christus is juist gesteld op dat gedeelte wat nog komen gaat. Dat wat komen gaat als mijn lichaam van vlees en bloed gestorven is. Of zoals Paulus het in II Kor. 5:1 zegt: wanneer mijn aardse tent afgebroken wordt;
- **Mijn hoop** op Jezus Christus is juist dat ik mag doorleven in de mooiste en beste omstandigheden die ik mij maar kan wensen;
- **Mijn hoop** op Jezus Christus is juist gevestigd op het feit dat door één mens de dood er gekomen is, dat is de eerste mens, dat is Adam. En als de dood door één mens gekomen is, dan kan diezelfde dood ook door één Mens verbroken worden. En dat is Jezus Christus. Sterker nog: dat is God Almachtig **in** Jezus Christus.

II Kor. 5:1 Wij weten immers dat, wanneer ons aardse huis, deze tent, afgebroken wordt, wij een gebouw van God hebben, een huis niet met handen gemaakt, maar eeuwig in de hemelen.

Als ik hier op aarde mijn leven zou moeten leven in de wetenschap dat er nà dit leven niets meer is, dan zou mijn leven hier op aarde totaal zinloos zijn. Wat voor doel heeft mijn leven hier dan? Dat anderen beter worden van wat ik hier op aarde gedaan heb? Leuk, maar wat schiet ik er zelf mee op?

Nogmaals: **Mijn hoop** is op Jezus Christus gevestigd (Hebr. 11:1) omdat ik weet, dat ik weet, dat ik zeker weet, dat er na mijn sterven nog iets anders staat te wachten. Dààr zie ik naar uit, want God Almachtig heeft in Zijn woord heel veel gezegd over wat er na mijn overlijden staat te gebeuren. En ik wil daar onderdeel van zijn, omdat mij het mooiste geschetst is wat ik mij maar kan bedenken. Kijk maar naar de gelijkenis van Jezus Christus over de schat in de aarde. In Matt. 13. Die boer die op een zondag wat rondkuiert door de verschillende landerijen en opeens een schat ziet liggen op een stuk grond dat niet van hem is. Hij verkoopt daarop al zijn bezittingen en koopt dat weiland waar hij die schat heeft gevonden.

Hebr. 11:1 Het geloof nu is een vaste grond van de dingen die men hoopt, en een bewijs van de zaken die men niet ziet.

Dàt moet toch een scenario zijn dat iedereen aanspreekt. Ik bedoel: stel dat al mijn bezittingen, al jouw geld e.d. € 250.000,-- waard is en ik loop loopt op een zondagmiddag door de weilanden en ik zie een schat liggen die minstens € 2.500,000,-- waard is. Wat zou jij dan doen?

Ik heb deze schat gevonden. Niet dat deze in geld uitgedrukt kan worden, maar wel in een waardevolle betekenis voor mij dat ik zeker weet dat ik voor eeuwig mag leven in een omgeving waar het paradijs uit Gen. 1 en 2 nog bij zal verbleken.

Dat ik mij mag voegen onder de bescherming van Diegene van wie dat allemaal is. Dat ik daar vrij mag wonen bij Hem, dat ik gebruik mag maken van alle mogelijk faciliteiten. En deze Eigenaar zorgt er ook nog een keer voor dat er nooit oorlog en geweld zal zijn, dat ziekte, dood en rouw niet meer in het woordenboek voorkomen, dat honger, verdriet en ellende niet meer bestaan.

Wat wil ik nog meer?

Als de kans ook maar één procent zou zijn dat het bovenstaande waar is, ten opzichte van het 'eeuwige zwart', of het 'eeuwige niets', dan nóg zou ik kiezen voor het geloof in Jezus Christus.

De kans dat ik de jackpot in de Staatsloterij zou winnen is vele miljarden malen kleiner, dan alles wat God Almachtig **in** Jezus Christus mij beloofd heeft te zullen doen en geven.

-----,-----

Ik geloof mét Paulus dat àlle dingen onderworpen zijn aan God Almachtig. Waarom?

Omdat God Almachtig deze aarde en de mensen daarop gemaakt heeft met een doel. Ik geloof er absoluut niets van dat God Almachtig de aarde en de mensheid geschapen heeft om deze in een later stadium te vernietigen. Dat zou pas zinloosheid zijn.

God Almachtig is in-control. Ik moet het beter zeggen: God Almachtig **in** Jezus Christus is in-control. En als ik overlijd op deze wereld, ben ik samen mét Jezus Christus in-control. Want dat heeft Hij beloofd. (I Petr. 2:9, II Tim. 2:12). Nogmaals: Als Jezus Christus **niet** is opgestaan, dan is er geen Evangelie. Laten wij dan maar eten en drinken (I Kor. 15:32) en vrolijk zijn, want als wij sterven is alles afgelopen.

Ik geloof daar allemaal geen barst van. Een leven zonder dat er méér is, is een doelloos en zinloos leven. Daarom zegt Paulus ook: Dwaal niet gemeente van Korinthe. Luister niet naar deze dwaalleraren die je dit vertellen, want **zij** proberen jou onder een juk van 'moetens en niet mogens' te brengen. De 'moetens en niet mogens' van de wereldse maatschappij. Vandaag de dag zeg ik ook met Paulus: Mensheid, dwaal niet.

- De wereld wil mij onder een juk brengen van krampachtigheid;
- Kijk maar naar het steeds groter wordende verschil tussen rijke en arme mensen;
- Kijk maar wat de ziektekostenverzekeraars aan het doen zijn door behandelingen die wél beschikbaar zijn, maar niet worden gegeven vanwege de kosten;
- Kijk maar naar de immoraliteit en de zogenaamde seksuele vrijheid en wat dat allemaal teweegbrengt;

☞ I Petr. 2:9 Maar u bent een uitverkoren geslacht, een konink-lijk priesterschap, een heilig volk, een volk dat God Zich tot Zijn eigendom maakte; opdat u de deugden zou verkondigen van Hem Die u uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht,

☞ II Tim. 2:12 Als wij volharden, zullen wij ook met Hem regeren. Als wij Hem verloochenen, zal Hij ons ook verloochenen.

☞ I Kor. 15:32 Als ik, naar de mens gesproken, tegen wilde dieren heb gevochten in Efeze, wat voor nut heeft dat dan voor mij, als de doden niet opgewekt worden? Laten wij dan maar eten en drinken, want morgen sterven wij.

- Kijk maar naar starters die een huis willen kopen, zij geven hun hele hebben en houden over aan de banken, waardoor zij zelf hun leven niet meer mogen en kunnen bepalen, maar dat wordt voor hen gedaan;
- Kijk maar naar.....

Wordt toch nuchter. En dat geldt ook voor een heleboel Christenen. De kennis van God Almachtig neemt met de dag af, waardoor de mensheid steeds meer afglijdt in de armen van satan.

Want weet je nog? Er zijn maar twee mogelijkheden:

Of ik kies voor God Almachtig **in** Jezus Christus óf ik heb gekozen voor satan. En wanneer ik onder de heerschappij van satan sta, dan weet ik dat daar nooit iets goeds uit kan voortkomen, want satan is geschapen om te verwoesten (Jes. 54:16).

Het nieuwe lichaam

Er zijn nogal wat vragen in de gemeente van Korinthe, waarbij ik mij afvraag of Paulus in de anderhalf jaar dat hij de gemeente onderwezen heeft, het nooit over deze zaken gehad heeft. (Hand. 18:11). Of is het Evangelie van Jezus Christus zó uitgebreid dat dit in anderhalf jaar niet te leren is?

Persoonlijk denk ik dat het Evangelie niet moeilijk is. Tenslotte zegt Jezus Christus Zelf dat Zijn last licht is, en dat Zijn juk niet zwaar is. (Matt. 11:30). Wat wél moeilijk is, is het veranderen van mijn levensgewoonten. Want dat kost mij heel wat. Als ik mijn hele leven volgens bepaalde patronen en gewoonten geleefd hebt, en er wordt nu ineens van mij gevraagd om andere patronen en gewoonten te ontwikkelen, dan valt dat niet mee.

Ik bedoel dit: Als ik mijn hele leven gewoon bent geweest om veel uit te gaan, om al mijn aandacht en energie te besteden aan het vermeerderen en verbeteren van mijn eigen positie, als mijn naasten en andere mensen er eigenlijk helemaal niet toe deden in mijn leven, als ik leefde zonder rekening te houden met God Almachtig **in** Jezus Christus, of wie dan ook:

En dan roept God Almachtig mij, en ik raak onder de indruk van Hem, ik wil meer en meer van Hem weten, en ik kom nog meer onder de indruk, waardoor er zich in mij een liefde voor Hem gaat ontwikkelen, en ik raak ervan overtuigd dat God Almachtig **in** Jezus Christus mij gered heeft van de eeuwige dood:

Dan wil ik niet meer leven zoals ik geleefd hebt. Dan wil ik alles doen wat mijn Heer wil. Dan wil ik mijn 'Geliefde' op geen enkele wijze kwetsen. Dan is er geen 'moeten' en 'niet mogen' meer in mijn leven als het om God Almachtig **in** Jezus Christus gaat.

📖 Jes. 54:16 Zie, Ík heb de smid geschapen, die het kolenvuur aanblaast en wapentuig vervaardigt, geschikt voor zijn doel en Ík heb de verwoester geschapen om te gronde te richten.

📖 Hand. 18:11 En hij verbleef daar een jaar en zes maanden en gaf in hun midden onderwijs in het Woord van God.

📖 Matt. 11:30 want Mijn juk is zacht en Mijn last is licht.

Dan wil ik graag mijn 'oude' leven vaarwel zeggen en afstand doen van mijn 'oude' gewoonten en levenspatronen: Maar ik ben wél gewoon om werelds te leven. En dat wereldse leven kan ik voor een heleboel (vaak uiterlijke) gewoonten en patronen echt wel direct overboord zetten en de nieuwe Jezus-gewoonten en patronen aannemen. Maar diep van binnen, het veranderen van het hart, het hart dat misschien al tientallen jaren van God Almachtig **in** Jezus Christus gescheiden is geweest, dat moet opnieuw léren te kloppen. Maar nu voor God Almachtig **in** Jezus Christus.

Ik denk dat Paulus en Petrus ook dàt bedoelen in bijvoorbeeld Hebr. 5:12-13 en I Petr. 2:2 als zij het hebben over een pasbekeerde als een baby, en dat deze baby moet beginnen met babymelk voordat hij vast voedsel kan verteren.

În I Kor. 15:1-11 stelde Paulus heel erg duidelijk en to-the-point, dat Jezus Christus is opgestaan uit de dood en weer levend is geworden na Zijn Kruisdood. Paulus stelde óók dat wanneer Jezus Christus **niet** opgestaan zou zijn uit de dood, het hele Evangelie van Jezus Christus dus **niet** waar zou zijn. Want dat Evangelie van Jezus Christus is gebaseerd op de vergeving van de zonden van de mens, zodat deze weer in harmonie in de nabijheid van God Almachtig zou kunnen leven. Die mens, die door de zonde van (alleen al) de eerste mens, op grote afstand van God Almachtig is gezet. Zij werden immers uit het paradijs verdreven en moesten de wereld in gaan om daar door werken zichzelf in stand te houden. (Gen. 3:23-24). Die mens, die door de zonden niet meer in de nabijheid van God Almachtig kon wezen omdat God een heilig God is (Joz. 24:19a), waar geen enkele smet op is. De mens echter is door de zonde wel besmet.

Het Evangelie van Jezus Christus was en is juist daarvoor om die zondige mens (ik!) weer met God Almachtig te kunnen verzoenen. En dat is gebeurd doordat God Almachtig (die Geest is), in Jezus Christus Mens is geworden, om als Mens te betalen voor de zonde van de mens. (Gal. 3:13, Openb. 5:9)

Paulus heeft in het voorgaande Bijbelgedeelte een hele serie mensen genoemd, die Jezus Christus na Zijn kruisdood in levende lijven hebben gezien en gesproken (I Kor. 15:5-8). En ik concludeerde daaruit dat wanneer deze zaak voor een Nederlandse Rechtbank gebracht zou worden, er helemaal geen zaak zou beginnen, vanwege de overweldigende hoeveelheid getuigen.

Het Evangelie van Jezus Christus leidt dus tot een 'eeuwig leven' (I Joh. 2:25), net zoals de eerste mens leefde in het paradijs een eeuwig leven had. Want zolang deze eerste mens kon eten van de *boom des levens* (is Jezus Christus), zou hij niet kunnen sterven. (Gen. 3:22)

Hebr. 5:12 Want hoewel u, gelet op de tijd, leraars zou moeten zijn, hebt u weer iemand nodig die u onderwijst in de grondbeginselen van de woorden van God. U bent geworden als mensen die melk nodig hebben en niet vast voedsel. Ieder immers die van melk leeft, is onervaren in het woord van de gerechtigheid, want hij is een kind.

I Petr. 2:2 En verlang vurig, als pasgeboren kinderen, naar de zuivere melk van het Woord, opdat u daardoor mag opgroeien,

Gen. 3:23-24 Daarom zond de HEERE God hem weg uit de hof van Eden, om de aardbodem te bewerken, waaruit hij genomen was. Hij verdreef de mens, en plaatste ten oosten van de hof van Eden de cherubs met een vlamdend zwaard, dat heen en weer bewoog, om de weg naar de boom des levens te bewaken.

Joz. 24:19a Toen zei Jozua tegen het volk: U zult de HEERE niet kunnen dienen, want Hij is een heilig God, Hij is een na-ijverig God.

Gal. 3:13 Christus heeft ons vrijgekocht van de vloek van de wet door voor ons een vloek te worden, want er staat geschreven: Vervloekt is ieder die aan een hout hangt,

Openb. 5:9 En zij zongen een nieuw lied en zeiden: U bent het waard om de boekrol te nemen en zijn zegels te openen, want U bent geslacht en hebt ons voor God gekocht met Uw bloed, uit elke stam, taal, volk en natie.

Doordat de eerste mens gezondigd had, is de dood in de wereld gekomen (is satan). Want de wereld staat sindsdien onder de heerschappij van de 'overste' van deze wereld. (Ef. 2:2, Joh. 12:31)

☞ Ef. 2:2 *waarin u voorheen gewandeld hebt, overeenkomstig de leefwijze van deze wereld, overeenkomstig de wil van de aanvoerder van de macht in de lucht, van de geest die nu werkzaam is in de kinderen van de ongehoorzaamheid,*

☞ Joh. 12:31 *Nu wordt het oordeel over deze wereld voltrokken, nu zal de vorst van deze wereld buitengeworpen worden.*

De centrale vraag van dit Bijbelgedeelte is dan ook: Hoe kan ik als mens die gestorven is, tóch eeuwig leven. Ondanks dat ik alles gedaan heb wat God Almachtig verboden heeft. Ondanks dat ik door mijn zonden niet meer in de nabijheid van de Heilige God Almachtig kan leven.

In al *mijn mijmeringen* bij de verschillende Bijbelboeken, maak ik een onderscheid tussen het leven in het lichaam van vlees en bloed zoals ik dit nu hier op aarde heb, én mijn geest. Ik heb geschreven dat ik geloof dat mijn geest er al was vóórdat ik in een lichaam van vlees en bloed geboren ben. Ik was één van de 'zonen Gods' die God Almachtig naar deze aarde heeft gestuurd om het volk Israël te maken. (zie. het verhaal over de eerstelingen en de ambassadeurs pag. 52-57).

Paulus schrijft ook in Ef. 1:4, Joh. 15:16, II Tim. 1:9 dat ik al geroepen was door God Almachtig om het geloof aan te nemen vóór de grondlegging van de wereld. Dat betekent dat ik er al was; mijn geest was er al. Want vóór de schepping van de aarde werd de hemel alleen maar bevolkt door 'geesten'. God Almachtig is Zelf een Geest (Gen. 1:2, Joh. 4:24). Zijn engelen zijn geesten. (Hebr. 1:13-14). En de 'zonen Gods' zijn geesten (Job. 1:6). Voordat de wereld geschapen werd, werd de hemel bewoond door 'geestelijke' wezens.

Voor mij is het overduidelijk dat mijn lichaam van vlees en bloed, die ik bij mijn geboorte hier op aarde kreeg, een tijdelijke huisvesting is voor mijn geest. Met huisvesting kan ik in dit verband ook wel het woord 'gevangenis' noemen, want mijn geest heeft het moeilijk in dit lichaam van vlees en bloed. (Rom. 7:22-23, Gal. 5:17)

☞ Rom. 7:22-23 *Want naar de innerlijke mens verheug ik mij in de wet van God. Maar in mijn leden zie ik een andere wet, die tegen de wet van mijn verstand strijd voert en mij tot gevangene maakt van de wet van de zonde, die in mijn leden is.*

☞ I Kor. 15:5-8 *nadat Hij verschenen is aan Kefas, daarna aan de twaalf. Daarna is Hij verschenen aan meer dan vijfhonderd broeders tegelijk, van wie de meesten nu nog in leven zijn, maar sommigen ook zijn ontslapen. Daarna is Hij verschenen aan Jakobus, daarna aan alle apostelen. En als laatste van allen is Hij ook aan mij verschenen, als aan de ontijdig geborene.*

☞ I Joh. 2:25 *En dit is de belofte die Hij ons heeft beloofd: het eeuwige leven.*

☞ Gen. 3:22 *Toen zei de HEERE God: Zie, de mens is geworden als één van Ons, omdat hij goed en kwaad kent. Nu dan, laat hij zijn hand niet uitsteken en ook van de boom des levens nemen en eten, zodat hij eeuwig zou leven!*

☞ Ef. 1:4 *omdat Hij ons vóór de grondlegging van de wereld in Hem uitverkoren heeft, opdat wij heilig en smetteloos voor Hem zouden zijn in de liefde.*

☞ Joh. 15:16 *Niet u hebt Mij uitverkoren, maar Ik heb u uitverkoren, en Ik heb u ertoe bestemd dat u zou heengaan en vrucht dragen, en dat uw vrucht zou blijven, opdat wat u ook maar van de Vader vraagt in Mijn Naam, Hij u dat geeft.*

☞ II Tim. 1:9 *Hij heeft ons zalig gemaakt en geroepen met een heilige roeping, niet overeenkomstig onze werken, maar overeenkomstig Zijn eigen voornemen en genade, die ons gegeven is in Christus Jezus vóór de tijden der eeuwen,*

☞ Gen. 1:2 *De aarde nu was woest en leeg, en duisternis lag over de watervloed; en de Geest van God zweefde boven het water.*

Gal. 5:17 Want het vlees begeert tegen de Geest in, en de Geest tegen het vlees in; en die staan tegenover elkaar, zodat u niet doet wat u zou willen.

Mijn lichaam, wat door de Bijbel ook wel aangeduid wordt als 'mijn vlees' is constant in conflict met mijn geest. Mijn vlees wil namelijk alles doen wat de wereld mij wil aanbieden. En lees voor de wereld maar de naam van satan. Want hij is het tenslotte die de heerschappij over de aarde gekregen heeft door de zondeval van de eerste mens.

Dàt conflict bedoelde ik ook aan het begin van dit Bijbelgedeelte, wanneer ik schreef over het veranderen van levensgewoonten en patronen.

Mijn geest echter komt van God Almachtig. Mijn geest was één van de 'zonen Gods'. (zie het verhaal over de eerstelingen en de ambassadeurs op pag. 52-57). Mijn geest wil alles doen zoals ik dat gewoon was te doen toen ik nog in de hemel was, in de nabijheid van God Almachtig, en buiten bereik van satan, die de heerschappij over de aarde voert.

Ik zie het als volgt: God Almachtig is Geest en kan niet gezien worden door de mensen van vlees en bloed. God is in de persoon van Jezus Christus Mens geworden, zodat Hij wél gezien kan worden door de mens. De mens heeft Jezus Christus gezien, heeft Hem gemarteld en gedood, en velen hebben Jezus Christus na Zijn dood weer gezien. Maar toen de mensen Jezus Christus zagen na Zijn dood, hebben zij Hem in een nieuw **geestelijk Lichaam** gezien. (Joh. 20:17). Dat geestelijk Lichaam leek op dat van een mens van vlees en bloed.

Dàt is namelijk de kracht van God Almachtig. God kan Zich openbaren in elke gestalte die Hij wil. Kijk maar naar ezel van Bileam bijvoorbeeld die opeens spreken kon en weigerde om Bileam die het verkeerde voor het volk Israël wilde weigerde uit te voeren. (Num. 22). Satan heeft dat gekopieerd. Kijk maar naar Gen. 3. Satan openbaarde zich in een slang.

-----,-----

Wat Paulus wil zeggen in dit Bijbelgedeelte is dat ik pas een nieuw geestelijk lichaam kan krijgen als mijn 'oude' lichaam van vlees en bloed gestorven is. (I Kor. 15:36). Of zoals Paulus het in II Kor. 5:1 noemt, dat mijn aardse tent wordt afgelegd. En Paulus neemt hier een graankorrel als voorbeeld. Zolang het graan leeft en groeit, komt er geen nieuw graan. Pas wanneer de graankorrel sterft en in de grond verdwijnt komt er een nieuw graan uit te voorschijn. Kijk maar de bomen. Als de eikels op de grond vallen en deze sterven, zijn zij pas klaar om nieuw leven voort te brengen.

Joh. 4:24 God is Geest en wie Hem aanbidden, moeten Hem aanbidden in geest en waarheid.

Hebr. 1:13-14 En tegen wie van de engelen heeft Hij ooit gezegd: Zit aan Mijn rechterhand, totdat Ik Uw vijanden neerge-legd heb als een voetbank voor Uw voeten? Zijn zij niet allen dienende gees-ten, die uitgezonden worden ten dienste van hen die de zaligheid zullen beërven?

Job 1:6 Het gebeurde op een dag, dat de zonen van God kwamen om hun opwachting te maken bij de HEERE, dat ook de satan in hun midden kwam.

Joh. 20:17 Jezus zei tegen haar: Houd Mij niet vast, want Ik ben nog niet opgevaren naar Mijn Vader, maar ga naar Mijn broeders en zeg tegen hen: Ik vaar op naar Mijn Vader en uw Vader, en naar Mijn God en uw God.

I Kor. 15:36 Dwaas, wat u zaait, wordt niet levend, als het niet gestorven is.

II Kor. 5:1 Wij weten immers dat, wanneer ons aardse huis, deze tent, afgebroken wordt, wij een gebouw van God hebben, een huis niet met handen gemaakt, maar eeuwig in de hemelen.

God Almachtig bepaalt welk nieuw geestelijk lichaam er komt uit mijn gestorven aardse lichaam van vlees en bloed. Het nieuwe geestelijk lichaam waar mijn geest in komt te wonen. (I Kor. 15:38).

Ik zie hierin weer de vergelijking met de Pottenbakker uit Jer. 18:3-6. God Almachtig is de Pottenbakker. Ik als mens ben de klei op de draaischijf van de Pottenbakker. Van dezelfde soort klei (mens) kan de Pottenbakker verschillende gebruiksvoorwerpen maken, al naar gelang het de wens van de Pottenbakker is. De Pottenbakker kan daar zelfs eervolle en oneervolle voorwerpen mee maken. Van asbakken tot pannen, van toiletputten tot sierschalen, van bloempotten tot andere stenen voorwerpen. Het is alles aan God Almachtig, want Hij is de Grote Pottenbakker.

Wat de Pottenbakker maakt is verschillend. Net zo verschillend als er mensen zijn. Net zo verschillend als er hemelse lichamen zijn. Net zo verschillend als de sterren hun glans afgeven. Eén ding staat echter wél vast. Het nieuwe geestelijke lichaam zal **onvergankelijk** zijn. Dat betekent dat het onsterfelijk zal zijn. Het nieuwe geestelijk lichaam zal niet meer door ouderdom, ziekte, ongeluk, oorlog of geweld kunnen worden aangetast. (Openb. 21:4, Jes. 25:8)

De reden daarvoor is dat satan op dit moment nog de heerschappij over de aarde voert. En ik als mens in het lichaam van vlees en bloed, leef op de aarde. En dus onder de heerschappij van satan. En aangezien satan de dood is, zal elk lichaam van vlees en bloed dat onder de heerschappij van satan staat dus moeten sterven. Het nieuwe geestelijk lichaam leeft niet meer onder de heerschappij van satan, maar is weer teruggekeerd naar de heerschappij van God Almachtig.

Satan staat voor dood; God staat voor leven! Dus, een natuurlijk lichaam wordt gezaaid (mijn lichaam van vlees en bloed sterft), en een geestelijk lichaam wordt opgewekt.

Alle mensen zijn voortgekomen uit de eerste mens. Alle mensen op aarde zijn voortgekomen uit het lichaam van vlees en bloed van die eerste mens. En de zonde van die eerste mens is doorgegeven aan alle nakomelingen. Daarom zijn alle mensen zondaars.

Als **dat** lichaam van vlees en bloed gestorven is, wordt er een nieuw geestelijk lichaam opgewekt, maar niet weer als een 'levend wezen', zoals God Almachtig uit het stof van de aarde de eerste mens schiep, daar Zijn levensadem in blies zodat hij een levend wezen werd. (Gen. 2:7). Dat nieuwe geestelijk lichaam wordt opgewekt door de levendmakende Geest tot een levende geest.

☞ I Kor. 15:38 God echter geeft daaraan een lichaam zoals Hij heeft gewild, en aan elk van de zaden zijn eigen lichaam.

☞ Jer. 18:3-6 Zo daalde ik af naar het huis van de pottenbakker. En zie, hij was op de draaischijven een werkstuk aan het maken. Mislukte de pot die hij aan het maken was met de klei in de hand van de pottenbakker, dan maakte hij daarvan weer een andere pot, zoals het in de ogen van de pottenbakker goed was om te maken. Toen kwam het woord van de HEERE tot mij: Zou Ik met u niet kunnen doen zoals deze pottenbakker, huis van Israël? spreekt de HEERE. Zie, zoals de klei in de hand van de pottenbakker, zo bent u in Mijn hand, huis van Israël.

☞ Openb. 21:4 God zal alle tranen van hun ogen afwissen, en de dood zal er niet meer zijn; ook geen rouw, jammerklacht of moeite zal er meer zijn. Want de eerste dingen zijn voorbijgegaan.

☞ Jes. 25:8 Hij zal de dood voor altijd verslinden, de Heere HEERE zal de tranen van alle gezichten afwissen en de smaad van Zijn volk wegnemen van heel de aarde, want de HEERE heeft gesproken.

☞ Gen. 2:7 toen vormde de HEERE God de mens uit het stof van de aardbodem en blies de levensadem in zijn neusgaten; zo werd de mens tot een levend wezen.

De dingen kunnen dus niet omgedraaid worden. Ik kan niet eerst een nieuw geestelijk lichaam krijgen voordat mijn 'oude' lichaam van vlees en bloed gestorven is. Ik vertaal dat voor mijzelf ook wel dat de macht en besmetting van satan eerst voor de volle honderd procent verdwenen moet zijn uit mij als wedergeboren Christen, voordat er een nieuw heilig, rein, schoon en gezond nieuw wezen kan opstaan.

De mensen die God Almachtig in Jezus Christus hebben afgewezen zullen echter menselijk blijven. En in dat menselijk lichaam zullen zij alle kwaad die er op aarde is ingebracht door satan blijven ervaren. Elke keer weer opnieuw. (Matt. 3:12, Openb. 14:9-10, Openb. 21:8).

De 'zonen Gods' die vóór de schepping van de aarde al bij God Almachtig waren, zullen tot Hem terugkeren in nieuwe geestelijke lichamen, zoals Jezus Christus ook teruggekeerd is naar de Vader, en zij zullen weer hemelse mensen zijn. In de vorm zoals God Almachtig dat bepaald heeft. Mensen die qua karaktereigenschappen volledig overeenstemmen met de zaligsprekingen die Jezus Christus heeft genoemd in de Bergrede (Matt. 5:1-12). Hemelburgers zullen zij zijn.

Uitzicht op de overwinning

Paulus herhaalt hier zijn woorden uit het voorgaande Bijbelgedeelte. Nieuw graan ontstaat uit de gestorven graankorrel. Voor mij als mens betekent dit dat ik nooit met mijn lichaam van vlees en bloed in de hemel kan komen. Net zoals het vergankelijke het onvergankelijke beëft. Het tijdelijke zal het eeuwige niet kunnen overwinnen. Het eeuwige overwint het tijdelijke.

En hoe gaat dat dan in zijn werk?

Er zijn wedergeboren Christenen die niet meer leven, maar al gestorven zijn. Kort of lang geleden. Er zijn echter ook wedergeboren Christenen die nog zullen leven als Jezus Christus op aarde terugkomt. Bij het blazen van de laatste bazuin, als die engel uit de hemelse tempel komt, bij God Almachtig vandaan, om Jezus Christus de opdracht te geven om te oogsten met Zijn scherpe sikkel (Openb. 14:14-20).

De wedergeboren Christenen die al in het verleden overleden zijn, zijn in ruste (Openb. 6:11). Maar bij het blazen van de laatste bazuin zullen zij als onvergankelijke mensen opstaan.

De wedergeboren Christenen die dan nog op aarde leven zullen in één oogwenk van vergankelijke mensen in een lichaam van vlees en bloed veranderd worden in onvergankelijke mensen in een hemels lichaam.

☞ Matt. 3:12 Zijn wan is in Zijn hand en Hij zal Zijn dorsvloer grondig reinigen en Zijn tarwe in de schuur verzamelen en Hij zal het kaf met onuitblusbaar vuur verbranden.

☞ Openb. 14:9-10 En een derde engel volgde hen, die met een luide stem zei: Als iemand het beest en zijn beeld aanbidt, en het merkteken op zijn voorhoofd of op zijn hand ontvangt, dan zal hij ook drinken van de wijn van de toorn van God, die onvermengd is ingeschonken in de drinkbeker van Zijn toorn, en gepijnigd worden in vuur en zwavel voor het oog van de heilige engelen en van het Lam.

☞ Openb. 21:8 Maar wat betreft de lafhartigen, ongelovigen, verfoeilijken, moordenaars, ontuchtplegers, tovenaars, afgodendienaars en alle leugenaars: hun deel is in de poel die van vuur en zwavel brandt. Dit is de tweede dood.

☞ Openb. 6:11 En aan ieder van hen werd een lang wit gewaad gegeven. En tegen hen werd gezegd dat zij nog een korte tijd moesten rusten, totdat ook het aantal van hun mededienstknachten en hun broeders, die evenals zij gedood zouden worden, volledig zou zijn geworden.

Hoe dat in zijn werk zal gaan, is aan God Almachtig. Als je de film 'left behind' hebt gezien, dan zou dat een idee kunnen geven hoe dat in zijn werk zou kunnen gaan. Maar het is allemaal puur speculatie. Want God Almachtig vindt het niet noodzakelijk om over dat proces meer informatie te geven dan wat in de Bijbel beschreven staat.

Wat geen speculatie is, omdat het in de Bijbel beschreven staat, is dat **alle** wedergeboren Christenen het onvergankelijke geestelijke lichaam hebben gekregen en dat dan de dood overwonnen zal zijn, want deze heeft dan geen vat meer op deze levens. Onvergankelijk betekent namelijk '*niet voorbijgaand*'.

De zonde was de legitieme reden voor satan om de dood te brengen. Zonde is altijd de legitieme reden voor satan om zijn onheil en leed over de mensen uit te storten. En zonde staat voor overtreding van de wet van God Almachtig.

Onvergankelijke mensen in een nieuw geestelijk lichaam zijn niet meer gevoelig voor zonden. Dus kunnen zij de wet van God Almachtig ook nooit overtreden en dus is LEVEN hun toekomst. En dat alles door het offer dat Jezus Christus aan het kruis van Golgotha gebracht heeft, zodat iedereen die in dat verzoenend werk van God Almachtig **in** Jezus Christus gelooft, in de overwinning van Jezus Christus mag staan. God zij dank! (I Kor. 15:57, I Joh. 5:5).

Het antwoord dat ik op deze enorme genade, die mij als wedergeboren Christen ten deel is gevallen, mag geven is om standvastig te zijn, onwankelbaar, altijd overvloedig in het werk van mijn HEERE, in de wetenschap dat alle inspanningen niet tevergeefs is in de Heere.

Of te wel dat ik mijn wereldse gewoonten en patronen afgelegd heb en Jezus Christus als '*nieuwe kleding*' heb aangetrokken. Levend als hemelburger met de karaktereigenschappen zoals Jezus Christus deze genoemd heeft in de zaligsprekingen van de Bergrede (Matt. 5:1-12).

📖 I Kor. 15:57 Maar God zij dank, Die ons de overwinning geeft door onze Heere Jezus Christus.

📖 I Joh. 5:5 Wie anders is het die de wereld overwint dan hij die gelooft dat Jezus de Zoon van God is?

I Korinthe

Hoofdstuk 16

Inzameling voor medechristenen

Paulus begint dit thema met te schrijven dat hij hetzelfde tegen de gemeente van Korinthe zegt, als dat hij de gemeenten van Galatië gezegd heeft. (I Kor. 16:1). Als ik echter de brief aan de gemeenten van Galatië lees in de Bijbel, dan kom ik daar niet zoveel tegen over inzamelingen voor medechristenen. Niet anders dan Gal. 6:10 waarin Paulus de gemeente oproept goed te doen aan allen, maar vooral aan de huisgenoten van het geloof.

In de brief aan de Korinthe is Paulus nauwkeuriger als het gaat om dat *'goed doen aan allen, maar vooral aan de huisgenoten van het geloof'*. Paulus roept de gemeente van Korinthe op om geld te sparen. En hij adviseert de gemeenteleden om elke eerste dag van de week wat geld apart te leggen voor de medemens. Dan is het offer niet zo groot als wanneer ik dat in één keer op tafel moet leggen, wanneer dat gevraagd wordt.

Ik weet dat juist op dit gebied de meningen van (wedergeboren) Christenen heel sterk verdeeld zijn. Het gaat over geld en bezit; het gaat over armoede en rijkdom; het gaat over luiheid en hard werken; het betreft zoveel terreinen van ons leven.

Zoals deze brief aan de gemeente van Korinthe veel woorden besteedt aan het profeteren, het spreken in tongen en de uitleg daarvan én hoe heel veel gemeenten in Nederland daar vandaag de dag mee omgaan, is dit ook over het thema *'geven'* het geval. Of dit nu valt onder de titel *'tienden'*, of *'offers'*, of *'eerstelingen'* dat maakt allemaal niet uit.

Alles wordt vandaag de dag erbij gehaald om maar **geen geld** te hoeven geven. Er wordt veel tijd geïnvesteerd in de kerk en gemeente, en dat mag ook tot de inzamelingen gerekend worden; er wordt veel in naastenliefde geïnvesteerd in gebed en Bijbelonderricht, en dat mag ook tot de inzamelingen gerekend worden. En zo kan ik nog wel meer zaken opnoemen. Als puntje echter bij paaltje komt is niemand blij wanneer er een deel van zijn bezittingen gevraagd wordt, ook niet voor *'de huisgenoten van het geloof'*. Onze *'hang'* naar datgene wat wij menen te hebben is vaak toch groter dan wij zelf denken.

📖 I Kor. 16:1 Wat nu de inzameling voor de heiligen betreft, moet u het net zo doen als ik het aan de gemeenten in Galatië opgedragen heb:

📖 Gal. 6:10 Laten wij dus, terwijl wij gelegenheid hebben, goeddoen aan allen, maar vooral aan de huisgenoten van het geloof.

Elke keer wanneer ik het heb over geld en bezittingen, over tienden en offers, dan denk ik echter aan het verhaal van Jezus Christus en de rijke jongeling uit Mark. 10. Deze rijke jongeman wilde Jezus Christus in alles volgen. Maar toen Jezus Christus om zijn bezit en geld vroeg, kon hij dit niet, terwijl iedereen weet dat wanneer een mens sterft op deze aarde, hij helemaal niets kan meenemen. (Mark. 10:21-23). Tóch is de aantrekkingskracht van het aardse bezit en goed zo sterk.

Ik heb in *mijn mijmeringen* bij de verschillende Bijbelboeken veel geschreven over deze onderwerpen, omdat de verschillende Bijbelboekschrijvers, met Jezus Christus voorop in de vier Evangelieën daar ook veel over gezegd en geschreven hebben. Deze woorden ga ik hier niet allemaal herhalen omdat ik ook vind dat het Bijbelonderricht over het thema geld en bezit, geven en offeren, bij de *'basisopleiding'* van een wedergeboren Christen hoort. Of om met de woorden van Petrus en Paulus te spreken: het is babyvoeding. (Hebr. 5:12, I Petr. 2:2).

Als ik de woorden uit deze brief van Paulus aan de gemeente van Korinthe lees, dan beschouw ik die als vast voedsel. Want die woorden gaan diep, en snijden heel diep in een mensenleven zoals het tweesnijdend zwaard uit Hebr. 4:12 het zegt: het scheidt zelfs ziel en geest, gewrichten en merg.

Aan de andere kant bedenk ik mij, dat toen Sonja en ik tot bekering kwamen, wij zó een enorm grote liefde voor het Evangelie van Jezus Christus hadden, dat wij in staat waren om alles wat wij hadden daadwerkelijk op te offeren voor de *'huisgenoten van het geloof'*, en voor anderen. De jaren daarna kom je tot de ontdekking dat niet iedereen daar even zuiver mee omgaat, wat ertoe geleid heeft dat wij een stuk voorzichtiger zijn geworden als het gaat om *'geven'*. Ik schrijf dit echter wel met een groot schaamtegevoel. Want ook ik word er weer bij bepaald wat ik voor *'mijn huisgenoten in geloof'* over heb.

Wat mij ook opvalt in dit Bijbelgedeelte is dat Paulus de inzamelingen bestemt voor de gemeente van Jeruzalem. Hij bestemt die inzamelingen niet voor zichzelf, hij bestemt die inzamelingen ook niet voor andere gemeenten die het moeilijk hebben. Terwijl ook Paulus zelf wel giften heeft ontvangen van mensen uit andere gemeenten. (Fil. 4:15-16, II Kor. 11:9)

Ik denk zelf dat dit komt omdat de gemeente in Jeruzalem het zwaarst getroffen is onder de vervolging en de verdrukking van de Farizeeërs en religieuze leiders uit die tijd. En daar kan Paulus alles over mee vertellen want hij is wel de grootste vervolger geweest van de Messiasbelijdende Joden in Jeruzalem. (I Kor. 15:9)

Mark. 10:21-23 En Jezus keek hem aan en had hem lief, en Hij zei tegen hem: Eén ding ontbreekt u: ga heen, verkoop alles wat u hebt en geef het aan de armen en u zult een schat hebben in de hemel; en kom dan, neem het kruis op en volg Mij. Maar hij werd treurig over dat woord en ging bedroefd weg, want hij had veel bezittingen. En terwijl Hij rondkeek, zei Jezus tegen Zijn discipelen: Hoe moeilijk kunnen zij die rijkdommen bezit-ten, het Koninkrijk van God binnengaan!

Hebr. 5:12 Want hoewel u, gelet op de tijd, leraars zou moeten zijn, hebt u weer iemand nodig die u onderwijst in de grondbeginselen van de woorden van God. U bent geworden als mensen die melk nodig hebben en niet vast voedsel. Ieder immers die van melk leeft, is onervaren in het woord van de gerechtigheid, want hij is een kind.

I Petr. 2:2 En verlang vurig, als pasgeboren kinderen, naar de zuivere melk van het Woord, opdat u daardoor mag opgroeien,

Hebr. 4:12 Want het Woord van God is levend en krachtig en scherper dan enig tweesnijdend zwaard, en het dringt door tot op de scheiding van ziel en geest, van gewrichten en merg, en het oordeelt de overleggingen en gedachten van het hart.

Fil. 4:15-16 En ook u, Filippenzen, weet dat in het begin van het Evangelie, toen ik uit Macedonië vertrok, geen enkele gemeente mijn deelgenoot werd in de rekening van uitgave en ontvangst, dan u alleen. Want ook in Thessalonica hebt u mij een- en andermaal iets gestuurd voor wat ik nodig had.

Aan de andere kant zie ik de gemeente van Jeruzalem ook wel als de 'moederkerk', die veel filialen heeft in alle landen ter wereld. Als er één instantie zou moeten zijn die alles weet over het wel en wee van de verschillende filiaalkerken in de wereld, dan moet dit deze 'moederkerk' zijn. Zouden zij dan ook niet het beste in staat zijn om de inzamelingen te ontvangen en naar beste weten te verdelen over alle 'huisgenoten van het geloof' die daar behoefte aan hebben?

Ook op dat terrein heeft de kerk van vandaag alle schijn tegen. Want kijk eens daar de Rooms-katholieke kerk in Rome, het Vaticaan? Is dat niet één groot bolwerk van luxe, van geld en bezit? En hoeveel parochies in de wereld zijn er niet die nauwelijks de touwtjes aan elkaar kunnen knopen?

Hoe zit het met de Gereformeerde kerken? Hoeveel bezit hebben zij niet in gebouwen, gronden, en gelden? En wat doen zij daar allemaal mee?

'Wij moeten als goede rentmeesters de bezittingen van de kerk bewaken' wordt vaak en veel geopperd. Maar is dat werkelijk de reden? Is de werkelijke reden niet gewoon een in eigen bezit willen houden wat van hen is? Wie oren heeft, die hore.

Het gaat mij niet om mensen, instanties, kerken of gemeenten aan te wijzen als schuldigen. Zoals ik altijd in *mijn mijmeringen* doe, wil ik graag dat mijn woorden als een spiegel zijn. Het minste wat een lezer zou kunnen doen is in die spiegel kijken en oprecht zichzelf toetsen aan wat ik schrijf. En als die lezer daar geen herkenning in ziet, dan is het toch goed? Ik hoef ook niet te oordelen over mijn naasten. Ook niet over mijn leidinggevenden in de kerk of gemeente.

Gelukkig hebben wij een God Almachtig die alles ziet en alles hoort en alle diepste beweegredenen ziet en weet.

Jezus Christus is het Hoofd van Zijn Gemeente, en daar kan ik mij net zo gemakkelijk bij neerleggen als dat God Almachtig zegt in Jes. 55:8-9 dat Zijn gedachten niet mijn gedachten zijn, en dat Zijn wegen niet mijn wegen zijn, maar veel hoger. Dat heet geloof.

II Kor. 11:9 Want wat mij ontbrak, hebben de broeders die van Macedonië kwamen, aangevuld; en in alles ben ik ervoor op mijn hoede geweest u niet tot last te zijn, en ik zal er ook voor op mijn hoede blijven.

I Kor. 15:9 Ik immers ben de minste van de apostelen – ik die het niet waard ben een apostel genoemd te worden, omdat ik de gemeente van God vervolgd heb.

Jes. 55:8-9 Want Mijn gedachten zijn niet uw gedachten, en uw wegen zijn niet Mijn wegen, spreekt de HEERE. Want zoals de hemel hoger is dan de aarde, zo zijn Mijn wegen hoger dan uw wegen en Mijn gedachten dan uw gedachten.

Reisplan en appel en groeten

Paulus is aan het eind gekomen van zijn eerste brief aan de gemeente van Korinthe, en hij sluit af door zijn grote wens kenbaar te maken om, wanneer het mogelijk is, zelf naar Korinthe te komen om zijn onderwijs af te maken.

Als ik echter het Bijbelboek Handelingen leest, dan lees ik dat Paulus maar één keer in de gemeente van Korinthe is geweest, en dat was tijdens zijn tweede zendingsreis. Maar als ik II Kor. 13:1-2 lees dan lees ik dat Paulus minimaal twee keer in Korinthe is geweest.

In dat boek Handelingen lees ik ook dat Paulus al redelijk snel na zijn vertrek uit de gemeente van Korinthe deze brief geschreven heeft. En in I Kor. 16: 8 staat dat Paulus op het moment van het schrijven van deze brief in de gemeente van Efeze verblijft.

Uit het Bijbelboek Handelingen kan ik lezen dat Paulus na zijn vertrek uit de gemeente van Korinthe naar Kenchreeën en Syrië is gereisd en dat hij daarna in Efeze is aangekomen. Ik zie dit hetzelfde als bij de brieven aan de gemeente van Thessalonica. Ook deze brieven heeft Paulus al redelijk snel na zijn vertrek uit die gemeente geschreven.

Ik denk dat dit ook wel een beetje uit heimwee voortkomt. Want in de brieven van Paulus lees ik toch regelmatig hoe graag hij bij een betreffende gemeente was gebleven, maar dat het de Heilige Geest was, die hem drong om verder te reizen, omdat er nog veel meer mensen waren die het Evangelie zou den moeten horen. Dit verlangen, dit heimwee lees ik ook in de afsluiting van deze brief aan de gemeente van Korinthe (I kor. 16:7).

-----,-----

Als laatste noemt Paulus nog allerlei namen van broeders en zusters die hij 'hoog' heeft en hij vraagt de gemeente van Korinthe om hen op te vangen als deze mensen bij hen zouden komen. Ik lees van Timotheüs, Apollos, Stefanos, Fortunatus, Achaïcus, Aquila en Priscilla. Sommige namen kom ik vaker in de Bijbel tegen, andere namen weer helemaal niet.

Paulus roept in zijn brieven aan alle gemeenten op, om goed voor elkaar te zijn. De gelovigen in Jezus Christus zijn namelijk één Lichaam, het Lichaam van Christus. Wat de ene gemeente meemaakt voelt de andere gemeente. Zo schrijft Paulus bijvoorbeeld dat er in de gemeente van Efeze veel tegenstanders zijn (I Kor. 16:9)

II Kor. 13:1-2 Dit is de derde keer dat ik naar u toe kom. In de mond van twee of drie getuigen zal elke zaak vaststaan. Ik heb het al eerder gezegd, en ik zeg het nu vooraf, net als toen ik voor de tweede keer bij u was, en ik schrijf het nu, terwijl ik afwezig ben, aan hen die vroeger gezondigd hebben, en aan al de anderen: ik zal hen, als ik opnieuw kom, niet sparen.

I Kor. 16:8 Ik zal echter tot Pinksteren in Efeze blijven,

I Kor. 16:7 Want ik wil u nu niet slechts op doorreis zien, maar hoop enige tijd bij u te blijven, als de Heere het toestaat.

I Kor. 16:9 want daar is voor mij een grote en krachtige deur geopend, en er zijn veel tegenstanders.

Het Lichaam van Jezus Christus moet waakzaam zijn, standvastig zijn, manmoedig zijn en sterk. Het Lichaam van Jezus Christus moet uitblinken in Liefde. Allemaal thema's die ook in deze eerste brief aan de gemeente van Korinthe aan de orde zijn geweest.

-----,-----

De afsluiting van de eerste brief van Paulus aan de gemeente van Korinthe vind ik wel heftig. I Kor. 16:22. Wanneer iemand Jezus Christus niet liefheeft, laat hij vervloekt zijn.

☞ I Kor. 16:22 Als iemand de Heere Jezus Christus niet liefheeft, laat die vervloekt zijn. Maranatha

Ik vind dat des te meer heftig omdat God Almachtig het is die bepaald heeft wie op dit moment wél het geloof kan en zal aanvaarden en wie niet. (Ef. 1:4, Joh. 15:6, II Tim. 1:9) Iemand die op dit moment nog niet geroepen is door God kàn helemaal het geloof niet aannemen.

☞ Ef. 1:4 omdat Hij ons vóór de grondlegging van de wereld in Hem uitverkoren heeft, opdat wij heilig en smetteloos voor Hem zouden zijn in de liefde.

Of zou Paulus hiermee bedoelen dat er mensen **geroepen** zijn door God Almachtig om nu te geloven, die dit willens en wetens afwijzen?

☞ Joh. 15:16 Niet u hebt Mij uitverkoren, maar Ik heb u uitverkoren, en Ik heb u ertoe bestemd dat u zou heengaan en vrucht dragen, en dat uw vrucht zou blijven, opdat wat u ook maar van de Vader vraagt in Mijn Naam, Hij u dat geeft.

Kijk maar de Joden. Zij zijn Gods volk Israël; zij zijn de eersten die geroepen zijn om te geloven^(zie mijn verhaal over de eerstelingen en ambassadeurs pag. 52-57); de meesten echter van het twee-stammenrijk Benjamin en Juda, de Joden, hebben Jezus Christus echter afgewezen als Redder en Heiland. Tot de dag van vandaag aan toe.

☞ II Tim. 1:9 Hij heeft ons zalig gemaakt en geroepen met een heilige roeping, niet overeenkomstig onze werken, maar overeenkomstig Zijn eigen voornemen en genade, die ons gegeven is in Christus Jezus vóór de tijden der eeuwen,

Voor diegenen die God Almachtig **in** Jezus Christus **wél** hebben aangenomen als Redder en verlosser, voor hen is de genade van de Heere Jezus Christus. Dat wil zeggen dat zij niet beoordeeld zullen worden naar hun zondige staat, maar dat zij beoordeeld zullen worden naar wat op hun '*lijst met aanklachten*' staat in hun strafdossier. En dat is helemaal niets, want het Bloed van Jezus Christus heeft die '*lijst met aanklachten*' schoongemaakt. ^(zie vergelijking Nederlands Rechtssystemen en het Goddelijk Rechtssysteem pag. 33-36)

Uit genade. Omdat God Almachtig in Jezus Christus zoveel van jou en mij houdt.

Amen!

Mijn mijmeringen

Bij het Bijbelboek
II Korinthe

II Korinthe

Hoofdstuk 1

Afzenders, geadresseerden en groet

Voordat ik begon met mijmeren over de tweede brief van Paulus aan de gemeente van Korinthe, zocht ik op internet iets over het ontstaan van deze brief. Hoeveel tijd zou er verstreken zijn tussen het schrijven van de eerste brief aan de gemeente van Korinthe en de tweede brief.

Tot mijn grote verbazing kwam ik een artikel tegen op <https://bijbel.eo.nl/inleiding-bijbelboeken/de-tweede-brief-aan-de-korintiers>, die schrijft dat er minimaal **zes** brieven van Paulus zijn hand geweest zijn. Dat vier van die brieven er niet meer zijn, maar dat in de twee brieven van Paulus die in de Bijbel zijn opgenomen, wel aanwijzingen worden gegeven dat Paulus meer brieven geschreven moet hebben.

Zo vond ik op die site onderstaand tabelletje:

<i>Paulus en Korinthe</i>	<i>Brieven van Paulus aan Korinthe</i>	<i>Waar in de Bijbel?</i>
<i>Stichting van de gemeente</i>	<i>Eerste brief</i>	<i>Niet bewaard, alleen genoemd in I kor. 5:9</i>
<i>Vragen en berichten uit Korinthe</i>	<i>Tweede brief</i>	<i>I Kor.</i>
	<i>Derde brief</i>	<i>II Kor. 2:3-6:13 en II Kor. 7:2-4</i>
<i>Tweede bezoek van Paulus aan de gemeente van Korinthe</i>	<i>Vierde brief</i>	<i>Niet bewaard, alleen genoemd in II Kor. 2:3-4, 7:8 en 12</i>
	<i>Vijfde brief</i>	<i>II Kor. 10:1-13 en 10</i>
	<i>Zesde brief</i>	<i>II Kor. 11:2-13, 7:5-16, II Kor. 8, en II Kor. 13:11-13</i>
	<i>Losse gedeelten</i>	<i>II Kor. 6:14-7:1, II Kor. 9</i>

Ik heb nooit geweten dat Paulus méér brieven aan de gemeente van Korinthe geschreven heeft. Ik heb ook nooit geweten dat de twee brieven aan de gemeente van Korinthe eigenlijk een samenvoegsel is van alle brieven die Paulus aan deze gemeente geschreven heeft.

Misschien komt dit ook wel doordat ik de Bijbel altijd 'gewoon' geloofd heb. De woorden die er staan heb ik altijd als 'waar' aangenomen.

Wél heb ik altijd geloofd dat de verhalen in de Bijbel niet alleen historische feiten zijn, maar dat alles wat in de Bijbel geschreven is, ook iets te zeggen heeft over de dag van vandaag. En dat alles wat in de Bijbel geschreven is ook iets te zeggen heeft over mij, en welke weg ik op moet gaan. Als ik echter bij elk vers dat ik in de Bijbel lees ook nog moet gaan nadenken of de woorden en teksten wel in die volgorde staan, en of er niet iets totaal anders mee bedoeld wordt, dan vergaat bij mij de gedachte van een 'kinderlijk' geloof. (Matt. 18:2-5)

Als ik mijn kind een ijsje beloof, dan gelooft dat kind dat ik een ijsje ga kopen. Dan komt dat kind er toch op nooit op dat ik met dat ijsje heel iets anders bedoel? En als ik zeg dat ik een ijsje ga kopen, dan gaat dat kind er toch nooit vanuit dat dit niet, later, of veel later in de geschiedenis gaat gebeuren?

Mijn geloof in God Almachtig **in** Jezus Christus is gebaseerd op een relatie met Hem. En in die relatie past het volgens mij niet dat God alleen maar in raadsels schrijft. Zo ga ik als vader ook niet om met mijn kinderen.

Door de uitleg van de brieven van Paulus aan de gemeente van Korinthe volgens de hiervoor genoemde site, snap ik waarom theologie zo een moeilijk vak is, en waarom theologie weinig met een relationeel geloof te maken heeft. Dan moet ik erkennen dat theologie iets is voor geleerde dames en heren, die uren kunnen discussiëren over dit soort zaken.

In eerste instantie had ik iets van een 'dom gevoel' over mij omdat ik nooit geweten heb dat de brieven van Paulus zó in elkaar zaten. Met daarbij ook direct vragen of Paulus niet méér brieven bijvoorbeeld aan de gemeente van Thessalonica geschreven heeft, of aan de gemeenten van Galatië. Maar ik schud elk schuldgevoel en schaamtegevoel direct van mij af, dat met deze ontdekking gepaard gaat. Ik ga ervan uit de Paulus twee brieven aan de gemeente van Korinthe geschreven heeft. Dat deze brieven in de Bijbel afgedrukt zijn omdat God Almachtig **in** Jezus Christus wilde dat de woorden zó afgedrukt werden zoals ze er staan. En of dit een samenvoegsel is uit meerdere brieven van Paulus, het zij zo. Ik kan daar helemaal niets mee.

----- ..-----

☞ Matt. 18:2-5 En Jezus riep een kind bij Zich en zette dat in hun midden. Hij zei: Voorwaar, Ik zeg u: Als u zich niet verandert en wordt als de kinderen, zult u het Koninkrijk der hemelen beslist niet binnengaan. Wie zich dan zal vernederen als dit kind, die is de belangrijkste in het Koninkrijk der hemelen. En wie zo'n kind ontvangt in Mijn Naam, die ontvangt Mij.

De aanhef van deze tweede brief van Paulus aan de gemeente van Korinthe is wel anders dan de aanhef in de eerste brief. Paulus noemde zich in de eerste brief aan de gemeente van Korinthe een geroepen apostel van Jezus Christus door de wil van God. En hij schreef dat die eerste brief mede namens Sosthenes, de broeder, geschreven was. Volgens Hand. 18:17 was deze Sosthenes het hoofd van de synagoge van Korinthe.

In deze tweede brief aan de gemeente van Korinthe schrijft Paulus niet meer dat hij een geroepen apostel van Jezus Christus is. En de naam van Sosthenes wordt in deze tweede brief ook niet genoemd, maar de naam van Timotheüs, de broeder.

Beide brieven aan de gemeente van Korinthe worden aangeduid als zijnde aan de gemeente van God die in Korinthe is. En wordt in de eerste brief aan de gemeente van Korinthe ook al diegenen bedoeld die de Naam van Jezus Christus aanroepen, in deze tweede brief is Paulus concreter en spitst hij dit toe op alle gelovigen die in Achaje zijn. Achaje is de landstreek waar Korinthe in lag, in Griekenland. *'Genade zij u en vrede van God, onze Vader, en van de Heere Jezus Christus'*.

Voor mij betekent dit dat de genade en vrede mij ook wordt toegewenst van God de Vader en van de Heere Jezus Christus. Omdat God Almachtig én Jezus Christus één zijn voor mij, schrijf ik vaak 'God Almachtig **in** Jezus Christus' waarbij ik bedoel dat God Almachtig **in** de Persoon van Jezus Christus op aarde Mens is geworden. Jezus Christus was God en én Hij was Mens.

-----...-----

Paulus heeft de gemeente van Korinthe volgens de geschiedschrijvers rond het jaar 50 na Christus gesticht. De eerste brief aan de gemeente van Korinthe heeft hij rond 55 na Christus geschreven. Paulus is in totaal anderhalf jaar in Korinthe aan het werk geweest (Hand. 18:11). Overigens was de eerste brief aan de gemeente van Korinthe waarschijnlijk niet zijn eerste brief want in I Kor. 5:9 heeft Paulus het over zijn 'vorige' brief. Tenminste, dat zeggen de 'geleerden'.

Hier vallen mij direct twee dingen op, die misschien ook wel verklaren waarom ik soms zo een moeite heb met 'theologie'.

Ten eerste: Als ik het reisplan van Paulus in de Handelingen lees, dan kom ik daar nergens tegen dat Paulus voor een tweede keer in de gemeente van Korinthe geweest zou zijn.

Hand. 18:17 Toen grepen alle Grieken Sosthenes, het hoofd van de synagoge, en sloegen hem vóór de rechterstoel. Gallio trok zich echter niets van deze dingen aan.

Hand. 18:11 En hij verbleef daar een jaar en zes maanden en gaf in hun midden onderwijs in het Woord van God.

I Kor. 5:9 Ik heb u geschreven in de brief dat u zich niet moet inlaten met ontuchtplegers.

Ten tweede: Als ik het reisplan van Paulus in de Handelingen lees, dan lees ik dat hij na zijn verblijf in Korinthe alleen in de Kenchreeënen in Syrië is geweest, voordat hij in Efeze aankwam (I Kor. 16:8), waarvandaan hij dus de eerste brief aan de gemeente van Korinthe geschreven heeft.

Ik maak uit Handelingen nergens op dat daar vijf jaar tussen heeft gezeten. Ik krijg juist eerder de indruk dat Paulus zijn eerste brief redelijk vlot geschreven heeft na zijn vertrek uit de gemeente van Korinthe. Overigens lees ik dat ook bij de brieven van Paulus aan de gemeente van Thessalonica. Ook toen was Paulus volgens het reisplan uit de Handelingen alleen in Berea en Athene geweest voordat hij zijn eerste brief aan de gemeente van Thessalonica schreef.

Ten derde: De 'geleerden' halen de tekst uit I Kor. 5:9 aan om te 'bewijzen' dat de eerste brief van Paulus aan de gemeente van Korinthe niet zijn eerste brief was. Paulus verwijst in dat Bijbelgedeelte naar de ontuchtplegers.

Ik kan die tekst echter óók zo lezen dat Paulus het heeft over de ontuchtplegers die hij in dat betreffende Bijbelgedeelte al eerder genoemd heeft. Een gedeelte uit diezelfde eerste brief aan de gemeente van Korinthe. Wanneer dan de tweede brief van Paulus aan de gemeente van Korinthe geschreven moet zijn, of zoals de 'geleerden' zeggen, die andere brieven, dat weet ik niet. En voor mijn mijmeringen is dit ook helemaal niet van belang.

-----...-----

Jezus Christus leert mij in Matt. 6:9-13 het gebed dat ik kan bidden tot onze God Almachtig. Het gebed dat ik kennen als 'het onze Vader'. Dat gebed begint ook met het vertellen wie God Almachtig is. *Onze Vader die in de hemelen is; Uw Naam wordt geheiligd; Uw Koninkrijk komt; U wil geschiede in de hemel als ook op de aarde.*

Paulus begint in deze tweede brief op een soortgelijke wijze. Voordat hij begint met het geven van onderwijs, is het net alsof Hij wilzeggen: 'Alles wat ik zeg en schrijf staat onder de regie van God Almachtig en Zijn Heilige Geest' En daarom begint Paulus met het prijzen van God Almachtig **in** Jezus Christus voor alle barmhartigheden en voor alle vertroosting.

📖 I Kor. 16:8 Ik zal echter tot Pinksteren in Efeze blijven,

📖 I Kor. 5:9 Ik heb u geschreven in de brief dat u zich niet moet inlaten met ontuchtplegers.

📖 Matt. 6:9-13 Bidt u dan zo: Onze Vader, Die in de hemelen zijt. Uw Naam worde geheiligd. Uw Koninkrijk kome. Uw wil geschiede, zoals in de hemel zo ook op de aarde. Geef ons heden ons dagelijks brood. En vergeef ons onze schulden, zoals ook wij onze schuldenaren vergeven. En leid ons niet in verzoeking, maar verlos ons van de boze. Want van U is het Koninkrijk en de kracht en de heerlijkheid, tot in eeuwigheid. Amen.

Wat wordt daarmee bedoeld?

God Almachtig is de Vader van alle barmhartigheden. De letterlijke betekenis van het woordje 'barmhartig' is: *Barmhartigheid is het tonen van erbarmen, van mededogen met mensen die het moeilijk hebben. Barmhartig zijn zij die zich ontfermen over hun medemensen, die in woord en daad hulp en ondersteuning bieden aan degenen die daaraan behoefte hebben.*

In de Bijbel kom ik in de tien geboden die God Almachtig aan Zijn volk Israël gegeven heeft door Mozes, het woord barmhartig tegen in de context dat God Almachtig barmhartigheid doet aan duizenden die Hem liefhebben en Zijn geboden in acht houden. Dat betekent dus dat God Almachtig mededogen heeft met mensen die het moeilijk hebben. Dat God Zich ontfermt over deze mensen die het moeilijk hebben, en dat Hij ondersteuning biedt, in woord en daad, aan hen die daaraan behoefte hebben.

God Almachtig is ook een God van vertroosting. In dit laatste woord zit het woordje 'troost' in, en dat sluit helemaal aan bij barmhartigheid.

Mensen die het niet moeilijk hebben, hebben geen raad en daad nodig. Mensen die het niet moeilijk hebben, hebben ook geen troost nodig, want hun leven gaat volgens henzelf van een 'leien dakje' Overigens hoor ik dat vaak ook van mensen die God Almachtig **in** Jezus Christus afwijzen. Zij zeggen dan: 'ik heb alles wat mijn hartje begeert, het gaat mij en de mijnen zeer goed. Waarvoor zou ik een God nodig hebben? Als het mij een keer slechter gaat, zal ik er eens over nadenken om God om hulp te vragen'

Dat is het tegenovergestelde van mensen die het moeilijk hebben. Mensen die worstelen met de dagelijkse omstandigheden waarin zij verkeren. Omstandigheden van ziekte, rouw, oorlog, geweld, honger, onveiligheid, armoede en noem maar op.

Jezus Christus zegt dat ook Zelf dat Hij niet gekomen is voor de gezonde mensen, maar juist voor de zieke mensen. Om hén te genezen. (Mark. 2:17, Luk. 5:32, Luk. 9:10).

-----...-----

☞ Mark. 2:17 En toen Jezus dat hoorde, zei Hij tegen hen: Wie gezond zijn, hebben geen dokter nodig, maar wie ziek zijn. Ik ben niet gekomen om rechtvaardigen tot bekering te roepen, maar zondaars.

☞ Luk. 5:32 Ik ben niet gekomen om rechtvaardigen tot bekering te roepen, maar zondaars.

☞ Luk. 9:10 Want de Zoon des mensen is gekomen om te zoeken en zalig te maken wat verloren is.

Het Evangelie van Jezus Christus stelt 'de ander' altijd op de eerste plaats. Dat is ook hét grote verschil met de wereld. Daar waar de wereld denkt en zegt dat ik god ben, dat ik beslissingsgerechtigd ben in alles, dat ik het voor het zeggen heb, dat ik geen verantwoording hoef af te leggen aan wie dan ook, dat ik er voor moet zorgen dat het mij goed gaat..., zegt het Evangelie van Jezus Christus dat ik mijn naaste moet liefhebben als mijzelf, dat ik mijn naaste hoger moet achten dan mij zelf. (Matt. 22:37-39, Matt. 18:4, Fil. 2:3)

En ook in dit Bijbelgedeelte waarin Paulus spreekt over God Almachtig als zijnde de God van barmhartigheid en vertroosting, dat deze barmhartigheid en vertroosting voor mij als wedergeboren Christen is, zodat ik andere mensen barmhartigheid kan verlenen en hen kan troosten met de troost waarmee ik zelf getroost ben.

Misschien is dit wel weer zo een 'Paulus-zin' die ik eerst een paar keer moet lezen en op mij in moet laten werken voordat ik begrijp wat hij daarmee bedoelt. Maar van mijzelf uit kan ik als geen ander getuigen dat God Almachtig **in** Jezus Christus mij barmhartigheid heeft verleend en dat Hij mij altijd getroost heeft.

Ik heb in *mijn mijmeringen* bij de verschillende Bijbelboeken veel over mijzelf geschreven, waar ik vandaan kom, wat ik allemaal voor inktzwarte pagina's en hoofdstukken in mijn levensgeschiedenis heb staan. Maar ook heb ik geschreven hoe God Almachtig mij daaruit heeft gehaald, en hoe Hij met mij een weg van vergeving en verzoening is ingeslagen die tot mijn herstel en genezing geleid heeft. Op alle terreinen van mijn leven.

Mijn weg is niet de gemakkelijkste weg geweest. God Almachtig **in** Jezus Christus heeft heel erg veel geduld met mij moeten hebben, want ik was bij tijd en wijle koppig en eigenwijs. Net zoals Jakob dat was in Zijn gevecht met God Almachtig in de beek Jabbok. De plaats die Jakob later Pniël noemde. In Gen. 32:25 zag God Almachtig, dat Hij Jakob niet overwinnen kon. En dat wil niets zeggen over de fysieke krachten die daar een rol in speelden. God Almachtig zal nooit iemand **dwingen** om een weg te gaan die God voor hem uitgestippeld heeft. God **dringt** wel aan. En Jakob was zó eigenwijs en koppig dat God niets tegen hem kon beginnen.

Diezelfde koppigheid en eigenwijsheid herken ik in mijzelf ook. Maar tegelijkertijd zie ik het enorme geduld dat God Almachtig met mij heeft gehad. Elke keer weer wachtte Hij op mij. En wanneer ik Hem toestemming gaf om verder te gaan, werd het volgende deel van mijn leven beetgepakt, herbeleefd, vergeven en gereinigd zodat ik meer en meer verzoend werd met mijn God Almachtig **in** Jezus Christus.

-----...-----

☞ Matt. 22:37-39 Jezus zei tegen hem: U zult de Heere, uw God, liefhebben met heel uw hart, met heel uw ziel en met heel uw verstand. Dit is het eerste en het grote gebod. En het tweede, hieraan gelijk is: U zult uw naaste liefhebben als uzelf.

☞ Matt. 18:4 Wie zich dan zal vernederen als dit kind, die is de belangrijkste in het Koninkrijk der heme-len.

☞ Fil. 2:3 Doe niets uit eigenbelang of eigendunk, maar laat in nederigheid de een de ander voortreffelijker achten dan zichzelf.

☞ Gen. 32:25 En toen de Man zag dat Hij hem niet kon overwinnen, raakte Hij zijn heupgewricht aan, zodat het heupgewricht van Jakob ontwricht raakte toen Hij met hem worstelde.

Als inleidende tekst in dit boek staat de tekst uit I Thess. 3:12-13

En ú moge de Heere doen toenemen en overvloedig maken in de liefde tot elkaar en tot allen, zoals ook wij dat zijn tot u,

opdat Hij uw harten zou versterken om onberispelijk te zijn in heiliging voor het aangezicht van onze God en Vader,

bij de komst van onze Heere Jezus Christus met al Zijn heiligen.

Het geloof in God Almachtig **in** Jezus Christus stelt God op de eerste plaats. Maar God wil dat ik andere mensen hoog acht, dat ik andere mensen werkelijk liefheb, dat ik andere mensen barmhartigheid betoon en hen troost wanneer zij het moeilijk hebben.

Het mooie uit die hierboven aangehaalde tekst vind ik dat God Almachtig dit **Zelf** in mij bewerkt. Hij doet dit. Wanneer ik mijn hart openzet voor Hem **in** Jezus Christus, Die mij gered en verlost heeft; wanneer ik werkelijk wil proberen om andere mensen hoger dan mijzelf te achten; dan zal God dit Zelf in mij bewerken. Het resultaat daarvan zal zijn dat ik mij nog meer afzonder van de wereld en zijn geneugten en dat ik daarmee nog meer liefde ontwikkel voor God Almachtig **in** Jezus Christus, wat weer tot gevolg heeft dat ik ook mijn naasten en andere mensen meer en meer ga liefhebben.

Dit is een proces dat continu doorgaat, maar wat ertoe leidt dat ik uiteindelijk onberispelijk zal zijn voor het aangezicht van God Almachtig wanneer Jezus Christus terug komt.

-----..-----

Ik heb in *mijn mijmeringen* bij de verschillende Bijbelboeken wel vaker het boek 'het dwaze van God' van de schrijver Rik Nipken aangehaald. In dit boek wordt onder andere de zoektocht van Nik Ripken (dit is niet zijn eigen naam) beschreven van mensen die vervolgd werden en verdrukt werden vanwege hun geloof in Jezus Christus. Hoe zij konden volhouden en standhouden. Dat gemeenten in de verdrukking en de vervolging zelfs groeiden.

Sommige delen van dit boek heb ik niet met droge ogen kunnen lezen, omdat het bij mij binnenkwam als een boemerang. Omdat ik mij besepte hoe goed ik het heb. Dan denk ik weer aan die woorden van die oude Russische voorganger, die in zijn kamer naar het open raam loopt en zegt: 'de zon komt ook weer op in het oosten'..... Natuurlijk komt de zon elke morgen op in het oosten. Maar deze voorganger bedoelde dat het voor de verdrukte kerk net

📖 I Thess. 3:12-13 En ú moge de Heere doen toenemen en overvloedig maken in de liefde tot elkaar en tot allen, zoals ook wij dat zijn tot u, opdat Hij uw harten zou versterken om onberispelijk te zijn in heiliging voor het aangezicht van onze God en Vader, bij de komst van onze Heere Jezus Christus met al Zijn heiligen.

zo normaal is om vervolgd en verdrukt te worden als dat het normaal is, dat de zon opkomt in het oosten.

Ik word dan heel erg stil, vooral als ik beseft wat ik allemaal heb. Zowel in materieel opzicht als in geestelijk opzicht. Als ik beseft welke vrijheid ik heb om mijn geloof te belijden. Ik word dan heel erg stil als ik beseft hoe ik daar mee omga.

Of

Die Chinese voorganger die zegt: *'Jullie hebben een vierjarige Bijbelschool te doorlopen; wij hebben een vierjarige gevangenisstraf te doorlopen. Het is hetzelfde'*. Hoezo hetzelfde?

Zo ervaren Chinese voorgangers het wanneer zij opgepakt worden, gemarteld, uitgehongerd worden, bespot, vernederd worden. Zij beschouwen dit als de Bijbelschool die zij moeten doorlopen.

-----,-----

Heel veel wedergeboren Christenen in de wereld worden vervolgd en verdrukt omdat zij God Almachtig **in** Jezus Christus verkondigen en getuigen van wie Hij is. De barmhartigheid en de troost die wij wedergeboren Christenen in het rijke westen zelf hebben mogen ervaren en ontvangen van onze Here Jezus Christus, laten wij die doorgeven aan hen die het moeilijk hebben.

Ik wijs hierbij nog op datgene dat Paulus in de eerste brief aan de gemeente van Korinthe, hoofdstuk 12, geschreven heeft over het één lichaam zijn. Alle mensen die God Almachtig **in** Jezus Christus hebben aangenomen als hun Redder en Verlosser, de wedergeboren Christenen dus, zijn één lichaam. En wanneer ik mij op mijn duim sla, heeft mijn hele lichaam daar last van. Of als ik hoofdpijn heb, dat mijn hele lichaam daar last van heeft.

Hoe kunnen wij wedergeboren Christenen dan met een gerust hart leven? Als ik weet dat er zoveel *'huisgenoten van het geloof'* (Gal. 6:10) onderdrukt, verdrukt en vervolgd worden?

Hoe kan ik als wedergeboren Christen dan met een gerust hart leven? Als ik weet dat er zoveel *'huisgenoten van het geloof'* ziek zijn, te jong sterven, ongelukken krijgen of hele erge dingen mee moeten maken?

Hoe kan ik als wedergeboren Christen dan met een gerust hart leven? Als ik weet dat er zoveel *'huisgenoten van het geloof'* elke dag honger en dorst hebben, die altijd maar op de vlucht zijn voor geweld en oorlog?

Ben ik mij wel bewust van de enorme rijkdom die ik heb? Niet alleen geestelijke rijkdom **in** Jezus Christus, maar juist ook een materiële rijkdom op de plaats waar ik door God Almachtig ben

 Gal. 6:10 *Laten wij dus, terwijl wij gelegenheid hebben, goeddoen aan allen, maar vooral aan de huisgenoten van het geloof.*

neergezet om te wonen en te leven.

In de woorden van Paulus uit II Kor. 1:6 lees en hoor ik die Russische en Chinese voorgangers spreken. Zij hebben qua materiële zaken helemaal niets. En dat wat ze hebben, hun geloof in Jezus Christus, staat zo enorm onder druk en vervolging. Maar zij hebben het er allemaal voor over, om de mensen in nood God Almachtig **in** Jezus Christus te laten zien.

-----...-----

Paulus beschrijft in de verzen 8 tot en met 11 hoe zeer ook hij, en diegenen die met hem waren, verdrukt en vervolgd zijn. Het Bijbelboek Handelingen geeft daar gedetailleerde beschrijvingen van. Of zoals Paulus het beschrijft in II Kor. 11:23-28. Van stokslagen tot en met gevangenisstraf. Van geseling, steniging tot en met schipbreuken. Van rovers tot en met diegenen die het niet eens waren met zijn leer. Paulus heeft het allemaal aan den lijven ondervonden. En niet alleen Paulus. Want google maar eens beetje op internet om te zoeken hoe de twaalf apostelen bijvoorbeeld om het leven zijn gekomen.

Paulus zegt in vers 9 van dit Bijbelgedeelte dat hij helemaal op God Almachtig **in** Jezus Christus moest vertrouwen. Hij kon niet anders, want hij had als het ware zijn doodvonnis al ontvangen.

Wat mij wel verbaast, is dat Paulus in vers 8 zegt dat hij en diegenen die met hem waren het uitermate zwaar te verduren hebben gehad, **zelfs boven hun vermogen**. Dat laatste lijkt in tegenspraak te zijn met I Kor. 10:13 waarin Paulus schrijft dat wij **geen bovenmenselijke verzoeking** hebben te doorstaan omdat God Almachtig met de verzoeking ook voor de uitkomst zorgt.

Zoals ik ook bij dat laatste Bijbelgedeelte heb beschreven in de eerste brief van Paulus aan de gemeente van Korinthe, kan ik dit niet anders lezen dan dat het lichaam van vlees en bloed waarin ik leef, losgekoppeld moet worden van mijn geest. Mijn geest is van God Almachtig **in** Jezus Christus. Mijn lichaam van vlees en bloed leeft in deze gebroken wereld die onder heerschappij van satan staat. En alles wat onder heerschappij van satan staat, heeft te maken met alle gruwelijkheden die onder andere Paulus beschrijft. Van satan is en zal nooit iets goeds te verwachten zijn, want hij is de dood. Hij is de verwoester die God Almachtig heeft geschapen om te verwoesten (Jes. 54:16)

Satan kan mijn lichaam van vlees en bloed teisteren. Maar nooit meer dan wat God Almachtig toelaat. In het verhaal van Job lees ik in Job 1:12 en Job 2:6 dat satan toestemming moet vragen aan God Almachtig voor datgene wat hij Job wil aandoen.

II Kor. 1:6 Of wij nu verdrukt worden, het is tot uw vertroosting en zaligheid, die tot stand gebracht wordt in de volharding in hetzelfde lijden dat ook wij lijden; of dat wij getroost worden, het is eveneens tot uw vertroosting en zaligheid.

II Kor. 11:23-28 Zijn zij dienaars van Christus? – ik spreek als een waanzinnige – ik sta boven hen; in ingespannen arbeid veel vaker, in slagen bovenmate, in gevangenschappen veel vaker, dikwijls in doodsgevaar. Van de Joden heb ik vijfmaal de veertig min één zweepslagen ontvanger. Driemaal ben ik met de roede geseseld, eenmaal ben ik gestenigd, driemaal heb ik schipbreuk geleden, een heel etmaal heb ik in volle zee doorgebracht. Op reis was ik vaak in gevaar door rivieren, in gevaar door rovers, in gevaar van de kant van volksgenoten, in gevaar van de kant van heidenen, in gevaar in de stad, in gevaar in de woestijn, in gevaar op zee, in gevaar onder valse broeders, in inspanning en moeite, vaak in nachten zonder slaap, in honger en dorst, vaak in vasten, in koude en naaktheid. Afgezien van wat van buitenaf komt, overvalt mij dagelijks de zorg voor alle gemeenten.

II Kor. 1:8 Want wij willen niet, broeders, dat u geen weet hebt van onze verdrukking, die ons in Asia overkomen is: dat wij het uitermate zwaar te verduren hebben gekregen, boven ons vermogen, zodat wij zelfs aan ons leven wanhoopten.

II Kor. 1:9 Ja, wij hadden voor ons eigen besef het doodvonnis zelf al ontvangen, opdat wij niet op onszelf zouden vertrouwen, maar op God, Die de doden opwekt.

In zijn lichaam van vlees en bloed heeft Job dit allemaal moeten verdragen. Maar Job zijn geest was van de Heere en in de Here. De geest van Job heeft overwonnen door te blijven getuigen wie God Almachtig voor hem was.

Natuurlijk was Job boos, was hij intens verdrietig, was hij teleurgesteld en verbitterd. Maar Job weigerde om God Almachtig de schuld te geven van alles wat hem overkomen was. Job bleef getuigen dat God Almachtig goed is.

Wat Paulus meegemaakt heeft in zijn lichaam van vlees en bloed komt overeen met wat Job meegemaakt heeft. En ik moet zeggen dat dit vooruitzicht mij ook bang zou maken. Maar als ik het boek van Nik Ripken lees, dan weet ik dat er ik weet niet hoeveel van mijn broeders en zusters zijn, die dagelijks hetzelfde mee moeten maken.

Paulus schrijft hier in II kor. 1:11 wat de rol van wedergeboren Christenen moet zijn die het goed in hun leven hebben. Zeg maar wat ik heb in het rijke westen. Ik als wedergeboren Christen in het westen moet mij beseffen dat ik een enorme voorkeurspositie heb als het gaat om mijn lijfelijke leven van vlees en bloed ten opzichte van zoveel broeders en zusters in de wereld die verdrukt en vervolgd worden.

Aan de andere kant zie ik steeds meer Christenen in het rijke westen langzaam maar zeker afglijden in de wereld. Het brandende vuur voor God Almachtig **in** Jezus Christus gaat langzamerhand uit. De verleidingen van de wereld in macht, geld en gezondheid worden steeds belangrijker. De zorg en het gebed voor onze broeders en zusters in nood wordt steeds minder. En ook hierbij kijk en wijs ik allereerst weer naar mijzelf.

Paulus roept mij op om te bidden voor de 'huisgenoten van geloof', voor mijn broeders en zusters in het rijke westen én voor de broeders en zusters die vervolgd en verdrukt, gemarteld en gedood worden omdat zij weigeren de Naam van hun en mijn Here Jezus Christus te verloochenen. Ef. 6:18

☞ I Kor. 10:13 Meer dan een menselijke verzoeking is u niet overkomen. En God is getrouw: Hij zal niet toelaten dat u verzocht wordt boven wat u aankunt, maar Hij zal met de verzoeking ook de uitkomst geven om die te kunnen doorstaan.

☞ Jes. 54:16 Zie, Ik heb de smid geschapen, die het kolenvuur aanblaast en wapentuig vervaardigt, geschikt voor zijn doel en Ik heb de verwoester geschapen om te gronde te richten.

☞ Job 1:12 De HEERE zei tegen de satan: Zie, alles wat hij heeft, is in uw hand; alleen naar hemzelf mag u uw hand niet uitsteken. En de satan ging weg van het aangezicht van de HEERE.

☞ Job 2:6 En de HEERE zei tegen de satan: Zie, hij is in uw hand, maar spaar zijn leven.

☞ II Kor. 1:11 terwijl u ons ook mede te hulp komt door het gebed, opdat door velen dankzegging voor ons gedaan wordt voor de genadegave die door velen tot ons is gekomen.

☞ Ef. 6:18 terwijl u bij elke gelegenheid met alle gebed en smeking bidt in de Geest en daarin waakzaam bent met alle volharding en smeking voor alle heiligen.

Paulus ja is ja

Waar roem ik als mens op? Waar roem ik als wedergeboren Christen in het rijke westen op? Waar roem ik als wedergeboren Christen op, als ik kijk naar die mensen die om hun geloof vervolgd, verdrukt, gemarteld en gedood worden?

Als het erom gaat waar ik mij op beroem, dan kom ik altijd eerst bij die woorden van Paulus uit Ef. 2:8-9 uit. Dat ik het geloof ontvangen heb van God Almachtig als een gave, een gift een cadeau. Dat God Almachtig mij uitverkoren en geroepen heeft om het geloof te ontvangen (Ef. 1:4, Joh. 15:16, II Tim. 1:9) zelfs voordat God deze wereld met alles daarop, daarin en daaronder maakte. Dat betekent dat ikzelf er niets aan heb bijgedragen dat ik geloof. Net zomin als ik er iets van af kan halen dat ik geloof. Het geloof in God Almachtig **in** Jezus Christus is door God Zelf in mij gelegd en Hij heeft mij gemaakt dat ik het geloof aangenomen heb.

Waar zou ik mij dan op kunnen beroemen dan? Wat heb ik gedaan dat ik dit cadeau van het geloof van God Almachtig ontvangen heb?

Paulus (en ik met hem) ben er trots op dat het getuigenis van mijn geweten is dat ik God Almachtig **in** Jezus Christus dien met alles wat in mij is. Dat wil niet zeggen dat ik nooit zondig, of dat ik het nu allemaal zo geweldig doen. Een geliefde uitspraak van mij is: *'I will do my best and God will do the rest.'* Maar ik kan in oprechtheid van mijn geweten getuigen, in alle eenvoud en oprechtheid voor God Almachtig **in** Jezus Christus, dat ik mij gedragen heb in deze wereld (sinds mijn bekering) zoals God van mij gevraagd heeft. Niet alleen voor en over mijzelf, maar juist ook voor andere mensen om mij heen. Hoe zij daar ook op geantwoord hebben.

Sonja en ik zijn dan niet fysiek mishandeld om ons geloof, maar de bespottingen, de hoon, de valse beschuldigingen, het misbruik, het bedrog, is ons allemaal niet vreemd. En dan bedoel ik dit van mensen die zich wedergeboren Christenen noemen. Van mensen die elke week zondags voor in de kerk of de gemeente zitten en met hun lichaam God Almachtig **in** Jezus Christus aanbidden en verhogen. Maar ondertussen geen idee hebben wat zij met hun gedrag en met hun uitspraken teweeg hebben gebracht in het leven van Sonja en mij. Maar desondanks kunnen Sonja en ik met een oprecht geweten getuigen dat wij in en door alles heen, alleen het allerbeste voor onze broeders en zusters voor hadden. En nog steeds. Want uit onze mond zul je geen kwaad woord horen over alles wat ons is aangedaan. God Almachtig is Rechter en Hij weet alles wat er gebeurd is. (I Sam. 24:16, Ps. 7:12, Ps. 75)

☞ Ef. 2:8-9 Want uit genade bent u zalig geworden, door het geloof, en dat niet uit u, het is de gave van God; niet uit werken, opdat niemand zou roemen.

☞ Ef. 1:4 omdat Hij ons vóór de grondlegging van de wereld in Hem uitverkoren heeft, opdat wij heilig en smetteloos voor Hem zouden zijn in de liefde.

☞ Joh. 15:16 Niet u hebt Mij uitverkoren, maar Ik heb u uitverkoren, en Ik heb u ertoe bestemd dat u zou heengaan en vrucht dragen, en dat uw vrucht zou blijven, opdat wat u ook maar van de Vader vraagt in Mijn Naam, Hij u dat geeft.

☞ II Tim. 1:9 Hij heeft ons zalig gemaakt en geroepen met een heilige roeping, niet over-eenkomstig onze werken, maar over-eenkomstig Zijn eigen voornemen en genade, die ons gegeven is in Christus Jezus vóór de tijden der eeuwen,

☞ I Sam. 24:16 De HEERE zal Rechter zijn en oordelen tussen mij en u. Hij zal toezien en het voor mij opnemen, en mij recht doen en bevrijden uit uw hand.

☞ Ps. 7:12 God is een rechtvaardige Rechter,

Paulus getuigt hetzelfde, waarbij hij roemt op het werk dat hij voor God Almachtig **in** Jezus Christus mocht verrichten. En dat is onder andere het stichten van een gemeente in Korinthe. Zoals het Paulus zijn bediening was om gemeenten te stichten heeft elke wedergeboren Christen zijn taak te verrichten in en voor het Koninkrijk van God Almachtig. En dat kunnen 'eervolle' taken zijn, maar dat kunnen ook 'oneervolle' taken zijn. Het toekennen van bedieningen is aan God Almachtig. Daarover schrijft Paulus veel en uitgebreid in zijn eerste brief aan de gemeente van Korinthe.

-----...-----

Paulus schrijft in het Bijbelgedeelte II Kor. 1:15 tot en met 22 dat hij heel graag de gemeente van Korinthe nogmaals zou willen bezoeken om juist ook over deze dingen te spreken. Aan de andere kant schrijft hij in II Kor. 1:23 dat het beter is dat hij niet weer naar de gemeente van Korinthe komt, om hen te sparen. Met andere woorden: datgene wat Paulus tot de gemeente van Korinthe te zeggen heeft, is scherp en zal waarschijnlijk niet door iedereen zo maar aangenomen worden.

II Kor. 1:23 En ik roep God aan tot Getuige over mijn ziel, dat ik om u te sparen niet weer naar Korinthe ben gekomen.

Maar de Heilige Geest liet het niet toe, omdat er andere, belangrijkere taken voor Paulus te wachten stonden. Uit de Handelingen lees ik dat Paulus in ieder geval zijn eerste brief uit de gemeente van Efeze schreef. En in die reisplannen kan ik ook het vervolg lezen waar Paulus allemaal heen moest gaan om het Woord van God Almachtig **in** Jezus Christus te brengen.

Vanuit de mens had Paulus het daar wel eens moeilijk mee. Zo lees ik bijvoorbeeld over de hartstochtelijke woorden die Paulus schrijft over de gemeente van Thessalonica (I Thess. 2:8). Maar ook de gemeente van Korinthe had een warme en grote plaats in het hart van Paulus, wat het voor hem moeilijk maakte, dat hij niet fysiek aanwezig kon zijn.

I Thess. 2:8 II Wij waren zo vol verlangen naar u dat wij graag met u niet alleen het Evangelie van God wilden delen, maar ook onszelf, omdat u ons lief geworden was.

Als de Heilige Geest van God Almachtig vindt dat het zaad van het Evangelie van Jezus Christus gezaaid is, dan kan het wel eens zo zijn dat iemand anders verder moet gaan waar diegene die de gemeente gesticht heeft opgehouden is. Ik als wedergeboren Christen mag en moet zaaien. Het is de Heilige Geest die het zaad doet uitgroeien. Dat is niet aan mij.

-----...-----

Is dat dan een slechte eigenschap van Paulus dat hij zo graag terug wilde keren naar de gemeente van Thessalonica of naar de gemeente van Korinthe?

Nee dat is het absoluut niet. Ik heb echter geleerd om vaker de woorden DV, Deo Volente te gebruiken. *Als de Heer het wil.* Daarom zegt Paulus ook tot de gemeente van Korinthe dat hij misschien wel beloofd heeft om terug te keren naar de gemeente, maar dat wanneer God Almachtig door Zijn Heilige Geest hem een andere kant op wil hebben dat dit geen beloftebreuk is. Naar de mens is Paulus zijn ja een ja en blijft het een ja. Maar zoals ik hiervoor schreef: *als de Heere het wil.*

Wil dat zeggen dat God Almachtig de gemeenten dan maar in de kou laat staan wanneer de stichter van de gemeente door de Heilige Geest verder gaat?

Absoluut niet. Maar het hoort ook bij de opvoeding dat een gemeente op eigen benen leert te staan. Ook al missen zij hun *'geestelijke vader'*. Bij het geestelijke vaderschap ligt altijd afhankelijkheid op de loer, en dat is wat God Almachtig verafschuwt.

In de tien geboden zegt God Almachtig al dat Hij een jaloers God is en dat Hij het niet toelaat dat mensen andere goden aanbidden of vereren. Als een stichter van een gemeente een zeer geliefd persoon is, dan kan het zijn dat de gemeenteleden afhankelijk van hem worden in plaats van afhankelijk van God Almachtig.

Het woord van Paulus, zijn 'ja', dat blijft hij trouw. Het is en blijft zijn grote verlangen om terug te keren naar de gemeente van Korinthe. Maar de Heilige Geest vond dat Paulus op een andere plaats veel meer kon betekenen voor het Evangelie van Jezus Christus.

-----...-----

Het nakomen van beloften is vooral voor de wedergeboren Christen een absolute *'must'*. Ook al moet ik misschien mijn eigen ongelijk erkennen. Ook al moet ik misschien wel erkennen dat ik een enorme fout heb begaan. Ook al moet ik misschien wel erkennen dat ik niet eerlijk ben geweest. Dat zijn zure appels waar ik doorheen moet. Maar ik weet dat eerlijkheid echt het langste duurt. En als ik iemand benadeeld heb moet ik het boetekleed aandoen en het lef hebben om dat toe te geven, en de benadeling proberen weg te nemen. Ook al kost mij dit geld of mijn bezit.

Als ik de Bergrede van Jezus Christus lees, dan lees ik bijvoorbeeld in Matt. 5:37 dat Jezus Christus het bovenstaande ook vertelt. En Jakobus zegt hetzelfde in Jak. 5:12.

☞ Matt. 5:37 maar laat uw woord ja ja zijn en uw nee nee; wat hierboven uitgaat, is uit de boze.

☞ Jak. 5:12 Maar voor alle dingen, mijn broeders, zweer niet: niet bij de hemel, ook niet bij de aarde, en zweer ook geen enkele andere eed, maar laat uw ja ja zijn en uw nee nee, opdat u niet onder enig oordeel valt.

Eerlijkheid is één van de belangrijkste karaktereigenschappen van de inwoners van het Koninkrijk van God Almachtig, van de hemelburgers. Want, zoveel beloften van God als er zijn, die zijn in Hem 'ja' en die zijn in Hem 'amen', tot verheerlijking van God door ons (II Kor. 1:20).

Aan mijn gedrag, onder alle omstandigheden, moet je kunnen zien en horen dat God Almachtig het is die mij bevestigd heeft **in** Jezus Christus. En dat niet alleen, Hij heeft mij ook gezalfd voor datgene dat ik te doen heb. En dat zijn de goede werken die God Almachtig voorbereid heeft. (Ef. 2:10)

Want het is God Almachtig die Zijn heilige Geest gegeven heeft aan iedereen die het Evangelie van Jezus Christus geloofd en aangenomen heeft én die daar naar wandelt. Dat kàn niet ongemerkt blijven in een wereld die zich meer en meer afzet van Die barmhartige en vertroosting gevende God Almachtig **in** Jezus Christus

II Kor. 1:20 Immers, zoveel beloften van God als er zijn, die zijn in Hem ja en in Hem amen, tot verheerlijking van God door ons.

Ef. 2:10 Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus om goede werken te doen, die God van tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen.

II Korinthe

Hoofdstuk 2

Gewijzigde reisplannen

Misschien dat iemand mij nog eens een keertje kan uitleggen waarom hoofdstuk 2 op deze plaats begint. II Kor. 1:23 hóórt toch bij II Kor. 2:1-2.

Paulus eindigt hoofdstuk 1 met te zeggen dat hij (nu) liever niet naar de gemeente van Korinthe toekomt, om de gemeenteleden te sparen. Met andere woorden: De woorden die Paulus tot deze gemeente zou willen zeggen zijn op zijn minst corrigerend en vermanend. In II Kor. 2:1 zegt hij zelfs dat hij bedroefd is. En dat de enige die deze droefheid bij hem weg kan nemen, diegenen zijn die hem bedroefd gemaakt hebben.

Als ik dit zo lees, dan denk ik: *'het gaat niet over incidenten, of over kleinigheden'*. Natuurlijk kan ik bedroefd zijn over hoe iemand zich in de gemeente gedraagt. Maar Paulus heeft het hier echt over de hele gemeente. Hoe mensen in de gemeente met elkaar omgaan, maar belangrijker, hoe de gemeente het Evangelie van Jezus Christus toepast bij diverse problemen.

In de eerste brief aan de gemeente van Korinthe heb ik al een aantal van die zaken benoemd, onder de noemer: **aanwijzingen voor de gemeente**. En daarin ben ik zo wie zo al tot minimaal negen aanwijzingen gekomen. Dat betekent dus dat Paulus eigenlijk al minimaal negen tekortkomingen heeft gezien binnen de gemeente van Korinthe. En hij schrijft hierover dat hij de gemeente van Korinthe hier al eerder per brief op gewezen heeft. II Kor. 2:3, even los van het feit of Paulus nu twee of meerdere brieven geschreven heeft.

Als Paulus dit zo schrijft dan neem ik aan dat de woorden uit zijn eerdere brief (of brieven) niet helemaal overgekomen zijn. Of dat de aanwijzingen die Paulus gegeven heeft, niet opgevolgd zijn, terwijl Paulus toch ook anderhalf jaar in de Gemeente van Korinthe persoonlijk als apostel en voorganger aan het werk is geweest. (Hand. 18:11). Mede met en door II Kor. 2:4 komt mij bij het beeld over dat Paulus hier tamelijk gefrustreerd is, waarbij zijn persoonlijke omstandigheden wel degelijk meegeholpen zullen hebben bij dit gevoel.

-----...-----

II Kor. 1:23 – 2:2 En ik roep God aan tot Getuige over mijn ziel, dat ik om u te sparen niet weer naar Korinthe ben geko-men. Niet dat wij heersen over uw geloof, maar wij zijn medearbeiders aan uw blijdschap, want u staat vast door het geloof. Dus dit heb ik mij voorgenomen: dat ik niet opnieuw in droefheid naar u toe zou komen. Want als ik u bedroefd maak, wie is het dan die mij verblijden zal, behalve hij die door mij bedroefd is gemaakt?

II Kor. 2:3 En dit heb ik u juist geschreven, opdat ik bij mijn komst geen droefheid zou ondervinden van hen over wie ik mij moest verblijden; en ik vertrouwde van u allen dat mijn blijdschap die van u allen is.

Hand. 18:11 En hij verbleef daar een jaar en zes maanden en gaf in hun midden onderwijs in het Woord van God.

II Kor. 2:4 Want in veel verdrukking en benauwdheid van hart heb ik u geschreven, onder veel tranen, niet opdat u bedroefd zou worden, maar opdat u de liefde zou leren kennen die ik overvloedig voor u heb.

Bepalen de omstandigheden dan altijd mijn humeur, mijn gevoel of mijn gedrag?

Dat hoeft niet altijd, maar slechte en verdrietige omstandigheden zijn ook niet erg bevorderlijk om een goed humeur en gevoel te hebben. Zo lees ik hieruit ook maar weer dat Paulus een gewoon mens is, die met alles wat hij in zich heeft, het Evangelie van Jezus Christus aan de gemeente van Korinthe gebracht heeft. En zoals ik al schreef, denk ik dat Paulus vanuit zijn Farizeese opvoeding aan de voeten van Gamaliël dit onderwijs echt wel gestructureerd en grondig gegeven heeft. (Hand. 5:33, Hand. 22:3)

We kennen allemaal wel het gezegde: *'als de kat van huis is, hebben de muizen vrij spel'*. Misschien dat dit ook wel voor de gemeente van Korinthe gold. Dat zolang Paulus in persoon bij hen was, de aanwijzingen en de regels vanuit het Evangelie van Jezus Christus nauwgezet opgevolgd werden, als het gaat om zedeloosheid, huwelijk, echtscheiding, hertrouw, rechtszaken in de gemeente, het eten van offervlees en noem maar op.

Toen Paulus echter vertrokken was, werden sommige regels en inzetten van God Almachtig schijnbaar al snel wat bijgesteld. Wat overigens niet nieuw is, want lees de brief van Paulus aan de gemeenten van Galatië maar. Daar zie ik hetzelfde gebeuren.

Het kan natuurlijk ook zo zijn dat mensen die het diep van binnen niet met Paulus eens waren met het Evangelie dat hij onderwees, na zijn vertrek hun kans schoon zagen om bepaalde aanpassingen in de gemeente door te voeren. En dan heb ik het met name over de herinvoering van (gedeelten) van de wet van God en/of de Halacha.

Hoe het ook zij: uit de woorden die Paulus in deze beginverzen van II Kor. 2 schrijft, blijkt dat het niet helemaal gaat in de gemeente van Korinthe, zoals het een Christelijke gemeente zou moeten gaan. En samen met de persoonlijke omstandigheden van Paulus, die verre van aangenaam zijn, komt hij tot deze wijze van schrijven. (Die persoonlijke omstandigheden worden overigens in de Handelingen breed uitgemeten)

Vergeving voor de boetvaardige

Volgens mij is de titel van dit Bijbelgedeelte wel heel erg oud Nederlands. Wat is een boetvaardige?

Een boetvaardige is iemand die iets verkeers gedaan heeft, en daar spijt en/of berouw over heeft. Iemand die dus ruitelijk erkent dat hij iets verkeers gedaan heeft. In het woord boetvaardig zitten de woorden *'boeten'* en *'vaardig'* opgesloten.

Hand. 5:33 Maar er stond iemand op in de Raad, een Farizeër van wie de naam Gamaliël was, een leraar van de wet, die in hoge achting stond bij heel het volk. Hij gaf opdracht dat men de apostelen even buiten zou doen staan.

Hand. 22:3 Ik ben een Joodse man, geboren te Tarsus in Cilicië, maar opgevoed in deze stad en aan de voeten van Gamaliël op de meest nauwgezette wijze onderwezen in de wet van de vaders, een ijveraar voor God zoals u heden allemaal bent.

Boeten betekent terugbetalen en vaardig zijn betekent dat de kennis en de ervaring aanwezig is om te boeten. Letterlijk betekent het woord boetvaardig dus: het kunnen (terug) betalen van een boete op het gedrag dat door iemand vertoond is.

-----...-----

Nu lees ik in dit Bijbelgedeelte eigenlijk weer het verhaal dat Paulus geschreven heeft in de eerste brief aan de gemeente van Korinthe, namelijk in hoofdstuk 12. In die eerste brief van Paulus aan de gemeente van Korinthe heeft hij uitgebreid geschreven dat de wedergeboren Christenen leden zijn van één Lichaam en dat is het Lichaam van Christus. En ik heb in *mijn mijmeringen* bij dat Bijbelgedeelte ook geschreven dat wanneer ik hoofdpijn heb, niet alleen mijn hoofd daar last van heeft, maar mijn hele lichaam functioneert minder door die hoofdpijn.

Dit Bijbelgedeelte in II Kor. 2:5-11 gaat er over wanneer een lid van de gemeente spijt heeft van wat hij verkeerd gedaan heeft, en berouw daarover toont, dat die persoon dan ook door de andere gemeenteleden vergeven moet worden. Ik wijs er nogmaals op dat spijt heel iets anders is dan berouw. **Spijt** hebben gaat altijd mijzelf aan. De uitspraak is ook '*het spijt mij*'. Met andere woorden: '*ik heb er last van, en dat vind ik jammer*'. Berouw is heel iets anders. **Berouw** wil zeggen dat ik er (ook) last van heb wat ik iemand anders aangedaan hebt. Wat heb ik een ander mens aangedaan? Wat heb ik God Almachtig **in** Jezus Christus aangedaan?

Spijt gaat dus altijd over mijzelf. Berouw gaat altijd over mijn naaste, of over God Almachtig.

Op basis van alleen spijt zal ik mijn gedrag misschien niet eens veranderen. Als ik mijn gedrag verander, dan alleen omdat ik daar beter van wordt. Dat is bij berouw wel wat anders. Ik denk ook dat wanneer ik spijt betuig over wat ik *een ander* aangedaan heb, veel moeilijker te vergeven is door die ander. Wanneer ik echter berouw heb over wat ik een ander aangedaan heb, dan is dat zichtbaar in mij, en zal de oprechtheid zichtbaar worden, waardoor erkenning van wat ik iemand aangedaan ook duidelijker wordt. En erkenning is de eerste stap weg naar vergeving en verzoening.

Hier zit een hele belangrijke les in. Want kan ik iemand alles vergeven. En hoe moet ik daar dan mee omgaan?

Voor mij is het een absolute '*must*' dat de **VLAG** in de gemeente in top wappert. Waarbij de letter '**V**' staat voor Veiligheid, de letter '**L**' staat voor Liefde, de letter '**A**' staat voor aanvaarding of acceptatie en de letter '**G**' staat voor Geborgenheid.

Voor mij persoonlijk geldt dit voor slachtoffers én voor daders.

Wanneer de wedergeboren Christen, Jezus Christus centraal stelt, zoals Jezus ook centraal hing aan de balken van het kruis van Golgotha, als symbool voor de enige mogelijkheid om de relatie mens naar God Almachtig, en tegelijk de relatie tussen de ene mens en de andere mens in orde te hebben, alleen dan kan vergeving voor alle mogelijke soorten onrecht werkelijkheid zijn. Dit kan echter heel erg moeilijk zijn en vraagt van slachtoffers én daders grote offers.

De contextuele therapie, zoals deze bijvoorbeeld in de richtlijnen voor pastorale zorg door de school van pastoraat Koinonia wordt geleerd, geeft daar volgens mij de beste handvatten voor omdat ik deze handvatten één op één terugvindt in de Bijbel. Dat kan overigens wel betekenen dat slachtoffers en daders voor een bepaalde tijd, of misschien wel voorgoed, niet meer in één gemeente kunnen samenkomen. Uitgangsprincipe is echter wel dat slachtoffers én daders erkenning hebben gegeven aan de ander voor het leed dat aangebracht is. En nogmaals: dat kan alleen op berouw en niet alleen op spijt.

Dat op die erkenning, vergeving naar elkaar is uitgesproken en dat deze partijen met elkaar verzoend zijn. Met elkaar verzoend zijn betekent in mijn ogen NIET dat zij vanaf dat moment 'huckend' de gemeente doorgaan. Verzoening betekent ook in goede harmonie en overeenstemming elk de eigen weg gaan.

Dat was **het eerste** wat ik hierover wilde zeggen. **Het tweede** is dat wanneer een dader tot inkeer komt, hij in een geweldig conflict met zich zelf terecht kan komen (ik ben ervaringsdeskundige!). Ik weet dat ik verkeerd ben geweest; ik weet dat ik iemand anders en/of God Almachtig **in** Jezus Christus groot verdriet heb aangedaan, ik word ook steeds weer geconfronteerd met die zonden doordat ik de Bijbel opensla en elke keer mijn zonden genoemd ziet worden; Kortom, God Almachtig geeft Zijn vergeving en verzoening (Bijv. I Joh. 1:9), maar ik kan het niet aannemen en accepteren.

Dit is een delicaat proces, waarbij niet als een olifant door de porseleinkast gewalst moet worden. Het gaat hier over de diepste gevoelens, emoties en 'het zijn' van iemand, waarbij bij verkeerde benadering onherstelbare schade aangericht kan worden.

Als derde is natuurlijk een werelds begrip dat ik ken onder de titel 'eens een dief, altijd een dief'. Het vraagt veel van de gemeenteleden om een dader van ernstige fouten werkelijk te vergeven en hem opnieuw de gelegenheid te geven om zijn verbeterde levenshouding te laten zien.

 I Joh. 1:9 Als wij onze zonden belijden: Hij is getrouw en rechtvaardig om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid.

Maar voor mij persoonlijk betekent dit altijd dat er een 'buddy' aangesteld moet worden die naast de ex-zondaar wordt geplaatst. Sociale controle heeft in onze taal een negatieve klank. Maar in een Christelijke Gemeente zou een stukje sociale controle helemaal niet zo slecht zijn. Tenminste als de oprechtheid daarvan de boventoon voert.

Wat kan het een opluchting voor iemand zijn wanneer hij zonder zich te schamen en/of beoordeeld te voelen, oprecht en eerlijk over van alles en nog wat met iemand kan praten? Wanneer iemand echt kan praten over de verleidingen die hij meemaakt. Wanneer een 'buddy' met deze persoon kan bidden en samen naar de Here God Almachtig kunnen gaan om voor bescherming te bidden.

Is dat niet Gemeente zijn?

-----...-----

In de jaren negentig hebben wij een zogenaamd 'Huwelijksleerhuis' geschreven, bestaande uit onderwijsmateriaal voor tien dagdelen. Speciaal voor mensen die wilden gaan trouwen, of voor mensen die eens een nieuwe frisse wind door hun bestaande huwelijk wilden laten gaan.

In dat huwelijksleerhuis heb ik een (oud) artikel opgenomen dat ik hieronder weergeef: Hieronder staat een verhaal, overgenomen uit het christelijk vrouwenmagazine EVA van december 1997, over prins Georg-Friedrich en prinses Sixtina zu Waldeck und Pymont en het herstel van hun huwelijk.

Prins Georg-Friedrich zu Waldeck und Pymont en zijn vrouw prinses Sixtina stonden begin jaren tachtig op het punt van scheiden toen een christelijke conferentie in hun leven en plannen inbrak. Ze gingen er met enige aarzeling naar toe en kwamen er als nieuwe mensen vandaan. Hun scheiding ging niet door.

Deze twee mensen, die hun huwelijk zagen afbrokkelen tot er niets van over was, geven nu zelf pastorale hulp aan anderen. En ze komen er voor uit: "Jezus heeft ons leven en huwelijk vernieuwd".

Eindeloos stilzitten.

"Ik hoop dat uw fotograaf geduldig is", zei prinses Sixtina al tijdens ons telefoongesprek. "Ik vind fotosessies altijd afgrijselijk. Dat heb ik uit mijn jeugd overgehouden. Wij moesten altijd eindeloos stilzitten".

In Arolsen worden wij begroet door een hartelijke vrouw met een lief, open gezicht. "Ik ben gevallen voor haar stralende uiterlijk", zal prins Georg-Friedrich zu Waldeck und Pyrmont ons later vertellen.

De prins is een kleinzoon van de broer van Prinses Emma en een achterneef van Prinses Juliana. Sinds zijn pensionering wonen de prins en de prinses in een buitenwijk van Arolsen in de Duitse deelstaat Noord-Hessen (ca. 300 km. Van onze oostgrens), ook bekend als Waldecker-Ferienland. De prins en prinses hebben drie volwassen kinderen.

Spartaans

Prins Georg-Friedrich: "In 1943 verhuisde ik als zevenjarig jongetje naar mijn grootvader Friedrich, Vorst zu Waldeck und Pyrmont op het Residentieslot Arolsen omdat ons eigen huis in Braunschweig bij een bombardement vrijwel verwoest was.

In die oorlogsjaren woonden twintig kinderen op het Residentieslot, eigen familie en vluchtelingetjes. Het waren heerlijke jaren van wilde vrijheid. Maar onze opvoeding was ook zeer streng, spartaans bijna. Ik kan mij niet herinneren ooit geknuffeld te zijn. Houden van ? Dat was er zeker, maar het bleef afstandelijk. Ik hield van mijn grootvader, maar had vooral een heilig ontzag voor hem.

Zo hingen er in de eetkamer kostbare gobelins die wij voor geen prijs mochten aanraken. Wij moesten altijd Blijven staan en wachten totdat grootvader was gearriveerd en plaats had genomen aan tafel. Hij kwam vaak met zo een bombarie binnen, dat je wel eens van schrik een stap achteruit deed. O wee, als je dan met je billen zo een gobelin aanraakte."

Alles verloren

De prins woonde in het Residentieslot totdat hij in 1957 beroepsmilitair werd. Niet lang daarna ontmoette hij de vrouw met wie hij in 1961 zou trouwen. Prinses Sixtinazu Stolberg-Stolberg uit Stolberg in de Harz.

De oorlog had haar leven ingrijpend veranderd. Het binnenvallen van de Amerikanen en later de Russen, die in 1945 de Harz bezetten, leidde tot een vlucht van veel adellijke families.

Elf jaar oud was Sixtina toen ook haar familie in het holst van de nacht vertrok en ze in één klap alles verloor wat haar vertrouwd was: haar ouderlijk huis., het onbezorgde leven op het familieslot, haar vriendjes en haar vriendinnetjes.

“Eerst vond ik het spannend” zegt ze. “We hoopten allemaal dat het voor even zou zijn, maar de harde werkelijkheid was dat er geen weg terug was.

Wij vonden in West-Duitsland onderdak. Vluchtelingen waren wij. Wat dat betekent kun je alleen begrijpen als je het meegemaakt hebt. Ik was alles kwijt, mijn thuis, mijn identiteit, mijn geborgenheid. Maar wat het meeste pijn deed was de gebrokenheid van mijn vader.

Het maakte dat ik altijd flink probeerde te zijn en mijn eigen verdriet ver weg stopte. Toen ik trouwde met prins Georg-Friedrich hoopte ik in hem het oude gevoel van veiligheid van vroeger terug te vinden”.

Verlatenheid

Het huwelijk gaf prinses Sixtina niet de geborgenheid die ze zocht.

Afscheid nemen van een vertrouwde omgeving en dierbare mensen zou een levenspatroon voor haar worden.

Het beroep van prins Georg-Friedrich bracht veelvuldig verhuizingen met zich mee, elf in vijf en twintig jaar ! De prins had er geen moeite mee; zijn beroep was zijn lust en zijn leven, de overplaatsingen een nieuwe uitdaging. Hem wachtten altijd weer kameraden.

Maar de prinses moest telkens alles achterlaten en opnieuw beginnen. Vaak voelde ze zich aan haar lot overgelaten, alleen verantwoordelijk voor het reilen en zeilen van het gezin.

“Ik ben getrouwd en vervolgens verder gegaan met mijn eigen leven zonder rekening te houden met mijn vrouw” zegt Prins Georg-Friedrich nu. “Ik heb nauwelijks aandacht gehad voor wat mijn leven voor mijn vrouw en gezin betekende. Ik ging op in mijn beroep en in mijn passie, het jagen.

Zo'n levensstijl is een vorm van ontrouw. Al het andere was belangrijker dan zij. Mijn vrouw heeft zich heel vaak diep verlaten gevoeld.

Ze heeft weleens geprobeerd haar moeiten en verdriet aan te kaarten, maar ik heb het nooit opgepakt, eerder weggewuifd. Ik heb denk ik nooit goed geluisterd. Communicatie was en is niet mijn sterkste kant.

Het is gedeeltelijk een erfenis uit mijn jeugd. Ik heb niet geleerd open te staan voor gevoelens. Laat staan erover te praten. Je toonde je innerlijk niet, je liet geen tranen toe. Ik ben pas later gaan begrijpen hoe eenzaam mijn vrouw is geweest in ons huwelijk.”

Kamers en zalen

Prinses Sixtina: "Wij hebben in de loop der tijd heel wat geleerd over de verschillen tussen mannen en vrouwen. Wij verwachten niet alleen verschillende dingen van elkaar, wij zijn totaal anders. Maar al weten wij het, we leven alsof we het niet helemaal geloven. Vrouwen verwachten vaak dat hun man net zo denkt, voelt en reageert als zij. Dat kan niet !

De denkwereld van de man, heeft iemand eens gezegd, is een lange gang met kamers aan weerszijden.

Die kamers vertegenwoordigen de verschillende levensterreinen - huwelijk, gezin, hobby, seksualiteit etc.

Als een man 's-ochtends ruzie heeft met zijn vrouw en vervolgens in de auto stapt om naar zijn werk te gaan, doet hij de deur "huwelijk" dicht en stapt de kamer "werk" in. Na zijn werk ontmoet hij misschien een kennis. De kamer "werk" gaat dicht, hij zit nu in de kamer "sociale contacten". En al hij 's 'avonds thuis komt is ook die deur weer dicht en verlangt hij ernaar om met zijn vrouw naar bed te gaan, de kamer "seksualiteit".

Bij zijn vrouw is overdag ook van alles gebeurd. Maar de ruzie met haar man heeft haar de hele dag dwars gezeten. Haar denken is niet ingedeeld in kamers, zij bevindt zich een één grote zaal. Daarin zitten ook nog een gesprek met de buurvrouw of problemen met de kinderen.

Als haar man 's 'avonds thuiskomt heeft zij echt geen zin in seks. Voor haar staat dat niet los van de rest.

Voor haar man is dat onbegrijpelijk. Als hij haar al vraagt wat haar dwarszit, is hij overweldigd door : a) de intensiteit van haar gevoelens over die ruzie van die morgen (die is toch allang voorbij ?) en b) alle andere zaken die de revue passeren. Hij kan er soms geen touw aan vast knopen, kan er geen enkele logica in ontdekken.

Wat heeft dat nou alles met elkaar te maken ? Helder : bij hem niets, bij haar alles !!!

Wil je met elkaar communiceren dan zul je elkaars denkwijze moeten leren begrijpen. Een man zal de tijd moeten nemen om beter te luisteren en een vrouw zal moeten begrijpen waarom haar man soms zo totaal anders reageert dan zij zou willen !"

Ontrouw

"Ik had hoge verwachtingen van mijn huwelijk" zegt prinses Sixtina, "maar kwam bedrogen uit. Letterlijk! Er bleek een andere vrouw in het spel te zijn.

Mijn man trok bij haar in. Wij besloten om te gaan scheiden." De prins: "Ons huwelijk bestond eigenlijk al niet meer. Mijn weggaan had feitelijk al eerder plaatsgevonden.

En toch deed die aanstaande echtscheiding mij iets. Ik ben bij een nichtje langs gegaan en verteld over onze problemen. Zij zei : "jullie huwelijk mag menselijkerwijs gesproken niet meer te redden zijn, maar jullie hebben het nog niet met Gods hulp geprobeerd!" Vervolgens raadde zij ons aan om samen naar een christelijke conferentie te gaan, die met Pinksteren gehouden zou worden".

Prinses Sixtina : "Ik zag de zin er van niet, maar toch..... we zijn gegaan. Goddank !!! . Want daar, op die conferentie, hebben wij de balans opgemaakt van ons leven zonder God.

Wij zijn tot de ontdekking gekomen, dat door Zijn genade - en alleen daardoor ! - dingen mogelijk zijn, die wij zelf niet voor elkaar kunnen krijgen.

Ik zag geen lichtpuntje meer. Mijn man had jarenlang zijn eigen leven geleid en mij tenslotte bedrogen met een anderen vrouw. De voortdurende verlatenheid en zijn ontrouw hadden mij gebroken.

Maar ik had ook een aandeel in het gebeurde. Ik had de dingen laten worden. Ik had niet duidelijk gecommuniceerd. Ook ik worstelde met een last van gebeurtenissen en ervaringen vanuit mijn verleden. Ze hadden een rol gespeeld in de moeite tussen mij en mijn echtgenoot. Ik begrijp nu, dat ik dingen van hem verwachtte, die geen mens kan opbrengen.

Hij moest een held zijn zoals mijn vader in mijn ogen was. Ik verwachtte volmaakte liefde en geborgenheid. Nu weet ik dat mijn vader die mij ook niet had kunnen geven !. Hij was geen volmaakt mens, ook bij ons was er afstand geweest. Ik had alles geïdealiseerd en vervolgens op mijn echtgenoot geprojecteerd!".

Biecht

De conferentie werd een keerpunt in hun leven. "Wij zijn geweldig opgevangen," zegt prinses Sixtina. "

Er stond een predikantenechtpaar klaar om ons te begeleiden. Het was geen huwelijksconferentie, maar we hebben daar wel een stuk huwelijkspastoraat beleefd.

Er is een aantal dingen gebeurd, die beslissend waren voor een nieuw begin. Wij hebben daar voor het eerst begrepen dat God een persoonlijk God is, niet afstandelijk, maar hier en nu en nabij. Wij hebben ingezien dat wij zonder Hem niet verder konden, niet alleen, maar ook niet samen.

Er was een ingrijpend moment van persoonlijke "biecht". Wij hebben ontdekt hoe belangrijk het is om dingen te benoemen tegenover een derde en om berouw over daden uit te spreken. Wij moesten, om opnieuw te kunnen beginnen, ook elkaar willen vergeven. Ik vond dat loodzwaar. Mijn man te vergeven en dat ook hardop uit te spreken was in eerste instantie een wilsbesluit. Mijn gevoelens stuiterten. Maar ik wilde het!

Aan het eind van die conferentie gingen wij als nieuwe mensen weg. Wij stonden voor taak te werken aan onze persoonlijke relatie met God en aan het herstel van ons huwelijk. Hoe "goed" zou het ooit weer kunnen worden tussen ons ? Zouden wij ooit weer liefde voor elkaar kunnen krijgen. En..... zou ik mij ooit weer kunnen geven aan een man die mij zo diep gekwetst had?

Het antwoord is "JA".

Onbegrip

"Geen man kan ooit begrijpen wat zijn ontrouw in en aan zijn vrouw heeft gedaan.

Mijn man was een half jaar weg, heeft bij een andere vrouw gewoond. De kinderen en ik bleven alleen achter. Kun je je voorstellen hoe het is als hij weer thuiskomt ? Wij moesten behoedzaam leren weer met elkaar te leven, vertrouwen moest opnieuw groeien. Wij hebben heel veel met elkaar moeten praten.

Voor mijn man was het allemaal veel minder ingrijpend dan voor mij. Hij had de deur "overspel" dicht gedaan en de relatie verbroken. Nu was alles toch weer goed ?

Maar voor mij was het allemaal aanzienlijk gecompliceerder. Steeds weer werd ik geconfronteerd met de gedachten aan zijn ontrouw. Daar kwam verandering in toen ik genezing in mijn gedachten begon te ervaren. Het heeft heel lang geduurd voor mijn man het ook maar enigszins begon te begrijpen.

Wraakzuchtige gedachten.

"Ik heb alle begrip voor vrouwen die lijden in en aan hun huwelijk en ik weet wat voor strijd het kost om trouw te zijn aan het besluit te vergeven en verder te gaan.

Telkens als boosheid of wraakzuchtige gedachten opkomen, staan wij voor de keuze deze toe te laten en te koesteren of Jezus te vragen ons ervan te bevrijden en ons te helpen om te vergeven.

Het is belangrijk om telkens weer de vraag te stellen : gaat het ons erom ons recht te halen of willen we dat het goed gaat met ons ? Als je op je rechten blijft staan, kan Jezus niets doen !"

"Een seksuele relatie smeedt lichamelijke en geestelijke banden en zielsbanden.

Als overspel heeft plaatsgevonden, dan moet de relatie met die derde persoon radicaal verbroken worden. Gebeurt dat niet, dan is in dit geval, de man niet vrij voor de relatie met zijn echtgenote en blijft een kanker in het huwelijk voortwoekeren.

Een zielzorger heeft destijds met mijn man gebeden en mijn man heeft zich van deze derde persoon losgesproken. Daarmee werd de weg vrij om opnieuw te beginnen en onze verstoorde relatie te gaan herstellen.

Wij hebben heel bewust onze nieuwe verbondenheid met en in Jezus Christus uitgesproken. Die persoonlijke band met Hem, daar werken wij vooral aan. Hij is de rechtmatige Derde in ons huwelijk.

Mentorschap.

Prins Georg-Frierich en prinses Sixtina zijn na hun bekering twee jaar lang persoonlijk begeleid door een zielzorger op hun nieuwe geloofsweg. Ook nu ontmoeten ze allebei nog zeer regelmatig een vertrouwde persoon met wie zij praten en bidden. "Het is heel goed", zegt de prins, "om een oudere, wijzere christen te hebben die een stuk met je optrekt.

Wij hebben ieder onze eigen "pastor-mentor", ik een man, mijn vrouw een vrouw. Wat wij met hen onder vier ogen bespreken, bespreken wij niet altijd met elkaar.

Dat hoeft ook niet. Wij geven elkaar de ruimte om met die ander te praten. Een vrouw begrijpt de gevoelens van mijn vrouw beter dan ik, met een man praat ik weer anders dan met haar.

Het doet ons persoonlijk, maar ook onze groei in het geloof heel goed.

Nu ik gepensioneerd ben, doen we ook meer samen. Wij zijn betrokken bij nazorg tijdens conferenties.

Het is bijzonder dat wij met al onze slechte ervaringen, het goede mogen doorgeven. Er moet nog steeds veel genezen, daar lijden en werken wij aan.

Vast staat: zonder God waren wij niet meer samen. En Met Hem kan het alleen maar beter worden !".

-----,..-----

Toch lees ik al het bovenstaande allemaal in dit stukje dat Paulus hier beschrijft in II Kor. 5-11. Waarbij Paulus ook duidelijk aangeeft dat wanneer de gemeenteleden een zondaar vergeven hebben, dat Paulus als apostel van de gemeente dit ook doet. Want ook Paulus is natuurlijk ervaringsdeskundige.

Toen Paulus door Jezus Christus 'hardhandig' stilgezet werd (Hand. 9), toen hij op weg was van Jeruzalem naar Damascus, om daar op zoek te gaan naar Messiasbelijdende Joden, om hen naar Jeruzalem te brengen zodat zij daar terecht konden worden, werd Paulus eerst met blindheid geslagen (Hand. 9:8-9), en toen hij daarvan genezen werd is hij eerste drie jaar in de woestijn van Arabië geweest. (Gal. 1:17-18).

Hand. 9:8-9 En Saulus stond op van de grond; en toen hij zijn ogen opendeed, zag hij niemand. En zij leidden hem bij de hand en brachten hem naar Damascus. En gedurende drie dagen kon hij niet zien, en at en dronk hij niet.

Gal. 1:17-18 en ging ik ook niet naar Jeruzalem, naar hen die al vóór mij apostel waren; maar ik vertrok naar Arabië en keerde weer terug naar Damascus. Daarna, drie jaar later, ging ik naar Jeruzalem om Petrus te bezoeken, en ik bleef vijftien dagen bij hem.

En toen hij daarvandaan eindelijk in Jeruzalem kwam om contact te zoeken met de leiders van de Messiasbelijdende Joden werd hij met grote achterdocht ontvangen, wat ertoe leidde dat hij voor vele jaren naar zijn geboortestad Tarsus werd gestuurd. (Hand. 9:30)

Natuurlijk was God Almachtig al die tijd bij hem. Natuurlijk kreeg Paulus ook in Tarsus een taak. Maar de werkelijke **VLAG** in de gemeente van Jeruzalem kon pas na veertien jaar wapperen. (Gal. 2:1)

Het bovenstaande geeft ook aan dat 'tijd' van ondergeschikt belang is bij het uitwerken van een 'behandelplan' voor slachtoffers én daders van grote zonden in de gemeente. Als Petrus Jezus Christus vraagt in Matt. 18:21-22 hoe vaak hij zijn broeder moet vergeven, dan lees je in het antwoord van Jezus Christus eigenlijk: **oneindig veel**. Met andere woorden: ik moet mijn broeders en zusters steeds weer opnieuw vergeven, want ook ik zondig elke dag en heb elke dag de vergeving van Jezus Christus nodig.

Aard van Paulus prediking

Wat is de aard van Paulus zijn prediking?

Dat Paulus het leven predikt. Het leven dat voor diegenen die op dit moment geroepen zijn door God Almachtig **in** Jezus Christus een levensgeur is, terwijl het voor diegenen die Jezus Christus afwijzen een doodsgneur is.

Zo zwart-wit is het wel gesteld. Alle mensen die op aarde geleefd hebben; Alle mensen die nu op aarde leven; Alle mensen die nog op de aarde zullen leven; zijn allemaal ten dode opgeschreven. Of ik dit nu geloof of niet, het is gewoon een feit. Door de zonde van de eerste mens is iedereen die leeft van God Almachtig gescheiden. Dat betekent dat niemand van de mensen meer onder de heerschappij van God Almachtig staat, maar onder de heerschappij van satan. Dàt is de '**default**' status van elke menselijk wezen op aarde. (Zie ook mijn beschrijving over het Nederlands Rechtssysteem t.o.v. het Goddelijk Rechtssysteem op pag. 33-36)

En voordat je nu zegt dat je dit oneerlijk vindt, omdat jij en ik afgerekend worden op iets wat de eerste mens op aarde verkeerd heeft gedaan, hoef ik alleen maar naar mijzelf te kijken en te erkennen dat ik buiten die zonde van de eerste mens vele zonden heb gedaan. Dus als ik voor eeuwig afgescheiden zou zijn van God Almachtig dan is dat alleen maar mijn eigen schuld.

Hand. 9:30 Maar toen de broeders dit te weten kwamen, brachten zij hem naar Ceasarea en stuurden hem vandaar weg naar Tarsus.

Gal. 2:1 Daarna ging ik, na verloop van veertien jaar, weer naar Jeruzalem, samen met Barnabas, en ik nam ook Titus mee.

Matt. 18:21-22 Toen kwam Petrus naar Hem toe en zei: Heere, hoeveel keer zal mijn broeder tegen mij zondigen en ik hem vergeven? Tot zevenmaal toe? Jezus zei tegen hem: Ik zeg u: niet tot zevenmaal, maar tot zeventig maal zevenmaal.

God Almachtig heeft echter het grote plan opgevat om de **hele** mensheid te redden. Om de kroon op Zijn schepping te redden. Terwijl Hij in Gen. 3 diezelfde mens uit Zijn eigen nabijheid joeg, door hem uit het paradijs te zetten. (Gen. 3:23-24)

Over dat plan van God Almachtig heb ik al vele malen geschreven. (Zie eerstelingen en ambassadeurs op pag. 52-57) Dit is zó onnoemelijk belangrijk, juist ook omdat dit niet het Evangelie is dat in de kerken en gemeenten gepredikt wordt. In de kerken en gemeenten wordt gepreekt dat iedereen die Jezus Christus niet aanneemt in dit aardse leven, zal sterven en zal branden in de hel tot in eeuwigheid. Daarbij wordt dan gemakshalve maar even over het hoofd gezien dat diegenen die Jezus Christus wél hebben aangenomen, Hem alleen hebben aangenomen omdat God Almachtig dit zo bepaald had, al voor de schepping van de aarde. (Ef. 1:4, Joh. 15:17, II Tim. 1:9)

God Almachtig roept op **dit moment** alleen Zijn volk Israël, als eersteling (alle twaalf stammen van het volk Israël). De rest van de mensheid moet wachten, totdat ook zij aan de beurt zijn om het Evangelie te kúnnen aannemen. (Rom. 11:8, Jes. 29:10) Dat wachten van de mensheid is NIET hetzelfde als branden in de hel tot in de oneindigheid.

Omdat God Almachtig op dit moment Zijn volk Israël bij elkaar aan het roepen is totdat hun getal vol zal zijn (Openb. 6:11), kúnnen andere mensen het Evangelie helemaal niet horen en dus ook niet aannemen. Voor hen is God Almachtig **in** Jezus Christus en Zijn Evangelie dwaasheid. (I Kor. 1:18). Dat het Evangelie van Jezus Christus voor heel veel mensen een dwaasheid is komt dus omdat God hen op dit moment nog niet geroepen heeft om te kunnen geloven (Ef. 2:8-9). Op dit moment is het geloof alleen nog weggelegd voor het volk Israël, het hele volk Israël, alle twaalf stammen van het volk Israël.

Feit is echter dat het merendeel van de Joden (het tweestammenrijk, Benjamin en Juda) Jezus Christus afgewezen hebben. Zowel in de tijd dat Jezus Christus op aarde was, alsook ook vandaag de dag. Voor hen, én voor al diegenen die wel geroepen zijn door God Almachtig, maar Jezus Christus hebben afgewezen, wacht daarom ook de straf en de narigheid die in de Bijbel wordt beschreven, en wat wij vaak vertalen met 'de hel'. Maar ook deze fase is NIET oneindig!

Als God Almachtig het voor dit moment onmogelijk heeft gemaakt dat mensen Hem in Jezus Christus aannemen, dan heb ik het dus over alle mensen die **niet** tot het volk Israël behoren, zou God dan al die mensen laten branden in de hel tot in eeuwigheid?

Gen. 3:23-24 Daarom zond de HEERE God hem weg uit de hof van Eden, om de aardbodem te bewerken, waaruit hij genomen was. Hij verdreef de mens, en plaatste ten oosten van de hof van Eden de cherubs met een vlammend zwaard, dat heen en weer bewoog, om de weg naar de boom des levens te bewaken.

Ef. 1:4 omdat Hij ons vóór de grondlegging van de wereld in Hem uitverkoren heeft, opdat wij heilig en smetteloos voor Hem zouden zijn in de liefde.

Joh. 15:16 Niet u hebt Mij uitverkoren, maar Ik heb u uitverkoren, en Ik heb u ertoe bestemd dat u zou heengaan en vrucht dragen, en dat uw vrucht zou blijven, opdat wat u ook maar van de Vader vraagt in Mijn Naam, Hij u dat geeft.

II Tim. 1:9 Hij heeft ons zalig gemaakt en geroepen met een heilige roeping, niet overeenkomstig onze werken, maar overeenkomstig Zijn eigen voornemen en genade, die ons gegeven is in Christus Jezus vóór de tijden der eeuwen,

Rom. 11:8 zoals geschreven staat: God heeft hun een geest van diepe slaap gegeven, ogen om niet te zien en oren om niet te horen, tot op de dag van heden.

Jes. 29:10 Want de HEERE heeft over u uitgegoten een geest van diepe slaap. Gesloten heeft Hij uw ogen, de profeten; en uw hoofden, de zieners, heeft Hij omhuld.

Ik geloof daar helemaal niets van.

Dat de mensen die God Almachtig **in** Jezus Christus afwijzen het niet makkelijk zullen krijgen, staat als een paal boven water. Want zij moeten nog leven onder de heerschappij van satan, met alle gevolgen van dien.

Anderzijds is het wél zo dat mensen, wanneer zij dit écht willen, zich kunnen aansluiten bij het volk Israël. Dat was al zo in de tijd dat het volk Israël uit Egypte gegaan is (Ex. 12:19, 48), dat was ook al zo in de tijd dat koning Salomo bad bij de opening van de tempel in Jeruzalem (I Kon. 8:41, 43).

I Kon. 8:41 *Zelfs ook wat de vreemdeling betreft, die niet tot Uw volk Israël behoort, maar uit een ver land komt omwille van Uw Naam*

I Kon. 8:43 *luistert Ú dan in de hemel, Uw vaste woonplaats, en doe overeenkomstig alles wat de vreemdeling tot U roepen zal, opdat alle volken van de aarde Uw Naam kennen en U vrezen, zoals Uw volk Israël, en erkennen dat Uw Naam is uitgeroepen over dit huis dat ik gebouwd heb.*

Alle mensen die God Almachtig op dit moment nog niet geroepen heeft om te geloven, krijgen ook nog de tijd waarin zij persoonlijk hun keuze voor Jezus Christus kunnen maken. Tot die tijd zitten deze mensen in een door hen zelf gecreëerde helse fase waarin het werelds doen en laten ook hun leven zal beïnvloeden. Want nogmaals: deze wereld staat onder heerschappij van satan, en van satan weet je één ding zeker: er komt niets goeds uit hem. (Jes. 54:16)

Het Plan van God Almachtig, dat Hij gemaakt heeft, al vóór de schepping van deze aarde houdt in dat God Zelf in de Persoon van Jezus Christus in een lichaam van vlees en bloed naar deze wereld is gekomen om allereerst Zijn volk Israël te redden, alle twaalf stammen. Om hen vergeving, verzoening en reiniging aan te bieden. Als het getal vol is van de mensen die God Almachtig geroepen heeft om op dit moment al te kunnen geloven, zal de volgende fase van Gods plan ingaan. En dat is dat Jezus Christus mét het hele volk Israël dat Hem aangenomen heeft voor duizend jaar zal regeren. (Openb. 5:10, 20:4, 6)

Regeren over wie?

Over de hele wereldbevolking. En in die duizend jaar zullen de boeken opengaan van ieder mens die door God Almachtig geschapen is. En ieder mens zal in die duizend jaar opgeleid worden tot hemelburger. Tenminste voor diegenen die dat willen.

Openb. 6:11 *En aan ieder van hen werd een lang wit gewaad gegeven. En tegen hen werd gezegd dat zij nog een korte tijd moesten rusten, totdat ook het aantal van hun mededienst-knechten en hun broeders, die evenals zij gedood zouden worden, volledig zou zijn geworden.*

I Kor. 1:18 *Want het woord van het kruis is voor hen die verloren gaan wel dwaasheid, maar voor ons die behouden worden, is het een kracht van God.*

Ef. 2:8-9 *Want uit genade bent u zalig geworden, door het geloof, en dat niet uit u, het is de gave van God; niet uit werken, opdat niemand zou roemen*

Ex. 12:19 *Zeven dagen lang mag in uw huizen geen zuurdeeg gevonden worden, want ieder die iets gezuurds zal eten, die persoon moet uit de gemeenschap van Israël uitgeroeid worden, of hij nu een vreemdeling is of een ingezetene van het land.*

Ex. 12:48 *Als er nu een vreemdeling bij u verblijft en als die voor de HEERE het Pascha wil houden, laat dan al wie mannelijk is bij hem, besneden worden. Dan mag hij naar voren komen om het Pascha te houden, en zal hij zijn als een ingezetene van het land. Niemand echter die onbesneden is, mag ervan eten.*

Jes. 54:16 *Zie, Ík heb de smid geschapen, die het kolenvuur aanblaast en wapentuig vervaardigt, geschikt voor zijn doel en Ík heb de verwoester geschapen om te gronde te richten.*

Die burgers die dat niet willen zullen sterven, voor eeuwig. Dat is de tweede dood. De eeuwige dood. Maar diegenen die God Almachtig **in** Jezus Christus in die tijd wél zullen aannemen, zullen alsnog gered worden van alle verschrikkingen die bijvoorbeeld in het Bijbelboek Openbaring opgeschreven zijn.

-----...-----

Het voorgaande is voor mensen die God Almachtig geroepen heeft om te geloven in het Evangelie van Jezus Christus, als een levensgeur. Want deze mensen zijn de nakomelingen van het twee en het tien-stammenrijk van het volk Israël. Waar zij ook zijn; zij moeten allereerst bereikt worden met het Evangelie.

Met Paulus kan ik II Kor. 2:14 meezingen: '*God zij dank, Die ons in Jezus Christus altijd doet triomferen en door ons de geur van Zijn kennis op iedere plaats openbaar maakt.*' Dàt is waarvoor ik leef. Dàt is waarvoor ik wil leven.

Ook deze mijmeringen schrijf ik niet om er zelf beter van te worden. Daarom staan *mijn mijmeringen* bij de verschillende Bijbelboeken ook on-line, waar ze gratis door iedereen gelezen kunnen worden. Door *mijn mijmeringen* heen wil ik mensen oproepen om terug te keren naar het Woord van God, dat is de Bijbel, dat is Jezus Christus (Joh. 1:1-5). Ik spreek en schrijf in alle oprechtheid, maar als vanuit God, voor Gods aangezicht schrijf ik al deze woorden in Jezus Christus (II Kor. 2:17)

Openb. 5:10 En U hebt ons voor onze God gemaakt tot koningen en priesters, en wij zullen als koningen regeren over de aarde.

Openb. 20:4 En ik zag tronen, en zij gingen daarop zitten, en het oordeel werd hun gegeven. En ik zag de zielen van hen die onthoofd waren om het getuigenis van Jezus en om het Woord van God, en die het beest en zijn beeld niet hadden aanbeden, en die het merkteken niet ontvangen hadden op hun voorhoofd en op hun hand. En zij leefden en gingen als koningen regeren met Christus, duizend jaar lang.

Openb. 20:6 Zalig en heilig is hij die deelheeft aan de eerste opstanding. Over hen heeft de tweede dood geen macht, maar zij zullen priesters van God en van Christus zijn, en zij zullen met Hem als koningen regeren, duizend jaar lang.

II Kor. 2:14 En God zij dank, Die ons in Christus altijd doet triomferen en door ons de geur van Zijn kennis op iedere plaats openbaar maakt.

Joh. 1:1-5 In het begin was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God. Dit was in het begin bij God. Alle dingen zijn door het Woord gemaakt, en zonder dit Woord is geen ding gemaakt dat gemaakt is. In het Woord was het leven en het leven was het licht van de mensen. En het licht schijnt in de duisternis, en de duisternis heeft het niet begrepen.

II Kor. 2:17 Want wij zijn niet als zovelen, die handel drijven met het Woord van God, maar als in oprechtheid, maar als vanuit God, voor Gods aangezicht, spreken wij het in Christus.

II Korinthe

Hoofdstuk 3

Het oude en het nieuwe verbond

Als ik de brieven van Paulus lees dan zie ik een centraal thema. En dat centrale thema is: de wet tegenover de Genade. Of zoals het boven dit Bijbelgedeelte staat: het oude en het nieuwe verbond.

Ik kan mij dit ook wel voorstellen. Want het volk Israël is altijd grootgebracht bij de religieuze wetten en inzettingen die God Almachtig gegeven heeft aan Zijn volk door Mozes heen. De tien geboden zoals ik die ken, maar ook de wetten en geboden die God aan Zijn volk Israël gegeven heeft in de woestijn, nadat zij bevrijd waren uit de Egyptische slavernij. Al deze zaken staan beschreven in de Bijbelboeken Exodus, Leviticus, Deuteronomium en Numeri.

De Farizeeërs en andere religieuze mensen hebben daar in de tijd van de verbanning naar Babylonië nog een aanvullend wetboek bij geschreven, de Halacha genaamd. Altijd is het volk Israël geleerd, dat wanneer zij de wetten en inzettingen van God Almachtig nu maar accuraat en nauwgezet opvolgde, dat zij dan goed leefden en dat de zegen van God over hen kwam (Deut. 28).

Dan komt de Messias op aarde, God Almachtig Zelf in de persoon van Jezus Christus. Dat was het Evangelie dat Paulus de Joden vertelde. En die komst van de Messias in de persoon Van Jezus Christus zou ertoe leiden dat de wetten die God aan Zijn volk gegeven had, ineens niet meer zouden gelden. Wetten die het volk Israël duizenden jaren gehouden hebben. Tenminste, zó kwam het bij de Joden over. Dus bracht Paulus een Evangelie dat zij niet meer naar de wetten van God Almachtig hoefden te leven omdat het **geloof** in het Evangelie van Jezus Christus de wetten van God overbodig had gemaakt.

Ik schrijf dit om niet té gemakkelijk over de houding van de Joden heen te stappen. Dat zij het moeilijk vinden om die wetten van God Almachtig overboord te zetten door nu ineens iets heel anders te gaan doen en te geloven.

Het Evangelie van Jezus Christus is echter veel **meer** dan het overboord zetten van de wetten van God Almachtig. Jezus Christus Zelf spreekt bijvoorbeeld in Matt. 5:17 dat Hij niet gekomen is om de wetten van God af te schaffen, maar om deze te vervullen.

📖 Matt. 5:17 Denk niet dat Ik gekomen ben om de Wet of de Profeten af te schaffen; Ik ben niet gekomen om die af te schaffen, maar te vervullen.

Ik heb dat ook uitgelegd in mijn beschrijving van de vergelijking tussen Gods Rechtssysteem en het Nederlandse Rechtssysteem (Pag. 33-36). Dat de liniaal waarlangs de Rechter mijn leven legt nog steeds de wet van God Almachtig is. Daar is niets aan veranderd. Overigens geldt dit voor alle mensen, gelovigen en ongelovigen, goede mensen en slechte mensen, bruine mensen en witte mensen. Niemand uitgezonderd.

Dat Jezus Christus de wet van God Almachtig vervuld heeft wil zeggen dat Hij de hele 'lijst met aanklachten' (mijn overtredingen van de wet van God) die het OM tegen mij heeft (in de persoon van satan), en die in mijn strafdossier zit, leeg gemaakt heeft. (Kol. 2:13-14). Dus ook van mij wordt het strafdossier geopend, en de Rechter bekijkt ook mijn 'lijst met aanklachten'. Maar op mijn lijst staat helemaal niets.

Niet omdat ik de wet van God Almachtig niet overtreden heb; niet omdat ik niet gezondigd heb; maar omdat Jezus Christus door zijn lijden, sterven én opstandig die 'lijst met aanklachten' leeggemaakt heeft. **Dàt** is het grote wonder van het Evangelie van Jezus Christus. En van iedereen die God Almachtig **in** Jezus Christus heeft aangenomen als zijn Redder en Verlosser is die 'lijst met aanklachten' leeggemaakt.

Kortom, de wet van God Almachtig bestaat nog steeds en heeft nog steeds dezelfde functie als in de tijd dat God deze wet aan Zijn volk Israël gaf. De uitwerking van die wet is echter voor de wedergeboren Christenen anders dan voor de niet gelovigen. Want voor alle mensen die God Almachtig **in** Jezus Christus hebben aangenomen als hun Redder en verlosser geldt de strafmaat niet meer die op overtreding van de wet staat, omdat God deze Zelf in Jezus Christus vervuld heeft.

-----..-----

Voor heel veel Joden is het Evangelie onbegrijpelijk. Op de één of andere manier willen zij blijven vasthouden aan het houden van de wet, alsof zij daardoor hun heil en zaligheid zouden kunnen verdienen. Of in de termen te spreken die Paulus gebruikt in Rom. 3:28 en Gal. 2:16, dat zij door het houden van de wet gerechtvaardigd zouden kunnen worden voor God Almachtig. En dat is onmogelijk. Om de simpele reden dat er niemand is die nooit gezondigd heeft. En de Bijbel zegt dat de straf op de overtreding van de wet de doodstraf is. Dus iedereen die ook maar één keer gezondigd heeft, hoe groot of hoe klein ook, is een overtreder van de wet van God. Het houden van de wet van God Almachtig, tot in alle perfectie doet daar niets aan af of aan bij.

☞ Kol. 2:13-14 En Hij heeft u, toen u dood was in de overtredingen en het onbesneden zijn van uw vlees, samen met Hem levend gemaakt door u al uw overtredingen te vergeven, en het handschrift dat tegen ons getuigde, uit te wissen. Dit handschrift was met zijn bepalingen tegen ons gericht, en Hij heeft dat uit het midden weggenomen door het aan het kruis te nagelen

☞ Rom. 3:28 Wij komen dus tot de slotsom dat de mens door het geloof gerechtvaardigd wordt zonder werken van de wet.

☞ Gal. 2:16 weten dat een mens niet gerechtvaardigd wordt uit werken van de wet, maar door het geloof in Jezus Christus. En ook wij zijn in Christus Jezus gaan geloven, opdat wij gerechtvaardigd zouden worden uit het geloof van Christus en niet uit werken van de wet. Immers, uit werken van de wet wordt geen vlees gerechtvaardigd.

Overtreding is overtreding en zoals ik in het stuk over het Goddelijk en het Nederlandse Rechtssysteem al schreef, alle goede dingen en werken die ik in mijn leven gedaan heb, tellen dan niet mee. Ik kan gewoonweg het eeuwige leven niet verdienen door het houden van de wet. Alleen het geloof in het Evangelie van Jezus Christus lijdt tot rechtvaardiging, doordat Jezus Christus die *'lijst met aanklachten'* uit mijn strafdossier schoongemaakt heeft. Halleluja.

Dat de Joden in de tijd van Jezus Christus en in de tijd van Paulus hier moeite mee hadden kan ik mij voorstellen, door hun jarenlange opvoeding in de wetten van God Almachtig. Anderzijds geeft dit ook wel aan dat al die teksten uit het O.T. die wezen op de komende Messias, dus nooit goed uitgelegd zijn, want de Joden konden niet voorstellen dat Jezus Christus als een *'arme sloeber'* op aarde kwam, geboren in een stal, in plaats van een paleis. De Joden konden zich gewoonweg niet voorstellen dat Jezus Christus in alles sprak over het Koninkrijk van God in plaats van het wereldse *'koninkrijk Israël'* dat door de Romeinen bezet werd.

-----...-----

Dat is in onze tijd niet anders. Want ook ik ben opgegroeid bij de normen en waarden, en bij de wetten en inzettingen die de kerken en gemeenten ons jarenlang geleerd hebben. Ook ik heb mijn hele leven lang geleerd dat wanneer ik hier op aarde sterf zonder Jezus Christus aangenomen te hebben als Redder en Verlosser, dat ik dan zal branden in de hel tot in der eeuwigheid.

Wordt er nu echt veel onderwijs gegeven in de kerken en de gemeenten over het grote plan van God Almachtig? Dat het volk Israël, het twee- en het tien-stammenrijk eerst geroepen moesten worden door Hem om het geloof in Jezus Christus aan te nemen? Dat God Almachtig heeft bepaald wie er nu aangewezen zijn om te kunnen geloven? (Ef. 1:4, Joh. 15:16, II Tim. 1:9)

Wordt er nu echt veel onderwijs gegeven in de kerken en de gemeenten dat God Almachtig de redding van **de hele** mensheid op het oog heeft, maar dat alles geschiedt in de volgorde die God bepaald heeft?

-----...-----

De boodschap die Paulus de gemeente van Korinthe geeft in dit hoofdstuk is vandaag de dag nog net zo actueel. Die boodschap kan alleen begrepen worden als ik daadwerkelijk het verlangen heb om de Bijbel zelf te openen en op onderzoek uit te gaan.

Paulus moest dat ook. Hij was immers grootgebracht in de leer van de Farizeeën, aan de voeten van Gamaliël, een beroemd theoloog zouden wij vandaag de dag zeggen. (Hand. 22:3)

☞ Ef. 1:4 omdat Hij ons vóór de grondlegging van de wereld in Hem uitverkoren heeft, opdat wij heilig en smetteloos voor Hem zouden zijn in de liefde.

☞ Joh. 15:16 Niet u hebt Mij uitverkoren, maar Ik heb u uitverkoren, en Ik heb u ertoe bestemd dat u zou heengaan en vrucht dragen, en dat uw vrucht zou blijven, opdat wat u ook maar van de Vader vraagt in Mijn Naam, Hij u dat geeft.

☞ II Tim. 1:9 Hij heeft ons zalig gemaakt en geroepen met een heilige roeping, niet overeenkomstig onze werken, maar overeenkomstig Zijn eigen voornemen en genade, die ons gegeven is in Christus Jezus vóór de tijden der eeuwen,

☞ Hand. 22:3 Ik ben een Joodse man, geboren te Tarsus in Cilicië, maar opgevoed in deze stad en aan de voeten van Gamaliël op de meest nauwgezette wijze onderwezen in de wet van de vaderen, een ijveraar voor God zoals u heden allemaal bent.

Reken maar dat Paulus de hele Bijbel van A tot Z kende. En tóch begreep hij van de Bijbel helemaal niets als het ging om de aangekondigde Messias. Dat Jezus Christus voldeed aan die vele honderden beschrijvingen in het O.T. over de komende Messias.

Voor mij leer ik hier uit, dat ik alle kennis van de wereld kan hebben over en van de Bijbel, maar dat ik van de essentie nog steeds niets begrijpt. Ik ben ervan overtuigd dat Paulus daarom ook met blindheid geslagen werd (Hand. 9:8) toen Jezus Christus Zich openbaarde toen hij op weg was van Jeruzalem naar Damascus. Om daar Messiasbelijdende Joden op te sporen en om hen naar Jeruzalem te brengen, zodat zijn daar terecht konden worden door dezelfde mensen en instituten die Jezus Christus hadden afgewezen en Hem hadden laten vermoorden.

Paulus moest daarom eerst drie jaar in de woestijn van Arabië doorbrengen (Gal. 1:17-18) waar Hij geleerd werd door de Heilige Geest. Ik ben ervan overtuigd dat de Heilige Geest het hele O.T. door is gegaan met Paulus om hem al die plaatsen te laten zien waar de komende Messias werd aangekondigd, en om hem te laten zien dat Jezus Christus die aangekondigde Messias was en is. En zelfs na die drie jaar was zijn 'opleiding' nog niet voltooid, want de leiders van de Christengemeente in Jeruzalem stuurde hem naar zijn geboortestad Tarsus (Hand. 9:30) om daar te wachten op wat God Almachtig met hem ging doen. En die tijd van om en nabij de veertien jaar (Gal. 2:1) werd Paulus beproeft en onderwezen in de Bijbel, waarbij zijn 'oude' denken en zijn 'opleiding' tot op de grond afgebroken moest worden voordat er een nieuw 'denken' voor in de plaats kon komen.

-----...-----

Hoeveel tijd en energie heb ik er voor over om mij te laten opleiden door de Heilige Geest van God? Om eens even alles wat ik geleerd hebben in al die jaren 'los' te laten en opnieuw de Bijbel te gaan lezen, zonder vooroordelen, zonder al die woorden van religieuze mensen? Hoe goed zij het ook bedoeld hebben?

Kan en wil ik alle geschreven boeken en geschriften eens een keer 'los' laten om zelf over de Bijbelverzen na te gaan denken, om zelf een mening te vormen wat God Almachtig tot de mensen door Zijn woord te zeggen heeft. Om met God Almachtig Zelf te gaan praten.

Voor mij is de Bijbel namelijk **geen** boek met historische verslagen. Voor mij is de Bijbel God Almachtig Zelf die tot mij spreekt. En omdat ik niet hetzelfde ben als mijn buurman, omdat ik niet hetzelfde ben als andere wedergeboren Christenen, heb ik ook andere woorden van God nodig. Persoonlijke woorden, die op *mijn* leven slaan. Misschien wel door de zelfde teksten heen, maar voor mij toch met een hele andere betekenis en lading.

Hand. 9:8 En Saulus stond op van de grond; en toen hij zijn ogen opendeed, zag hij niemand. En zij leidden hem bij de hand en brachten hem naar Damascus.

Gal. 1:17-18 en ging ik ook niet naar Jeruzalem, naar hen die al vóór mij apostel waren; maar ik vertrok naar Arabië en keerde weer terug naar Damascus. Daarna, drie jaar later, ging ik naar Jeruzalem om Petrus te bezoeken, en ik bleef vijftien dagen bij hem.

Hand. 9:30 Maar toen de broeders dit te weten kwamen, brachten zij hem naar Ceasarea en stuurden hem vandaar weg naar Tarsus.

Gal. 2:1 Daarna ging ik, na verloop van veertien jaar, weer naar Jeruzalem, samen met Barnabas, en ik nam ook Titus mee.

Dàt gebeurt namelijk wanneer ik de Bijbel als Gods Woord zie, wanneer ik de Bijbel zie als God Zelf die spreekt. Want Joh. 1:1-5 zegt dat de Bijbel het Levendgemaakte woord is. Het gaat niet om letters, want letters doden zegt Paulus in II Kor. 3:6. Het geloof in God Almachtig is een persoonlijk geloof, geen collectief geloof. Een collectief geloof is een religie die mensen voorschrijft wat en hoe zij moeten geloven en leven. Een persoonlijk geloof is voor mij een Leidraad in de Persoon van Jezus Christus die mij leiding geeft in dit leven, in mijn omstandigheden, mijn beproevingen, mijn verleidingen, mijn vreugde en in mijn verdriet.

Een collectief geloof, een religie dus, kan alleen bestaan bij wetten, geboden en inzettingen. Een persoonlijk geloof kan alleen bestaan bij Genade, door te geloven dat Jezus Christus mij persoonlijk gered en bevrijd heeft doordat dit het plan van God Almachtig was, al voordat ik geboren werd in een lichaam van vlees en bloed.

Dàt is de grote tegenstelling tussen het oude verbond en het nieuwe verbond. Het oude verbond (religie) kon niemand rechtvaardigen voor God Almachtig. Het nieuwe verbond heeft ieder mens gerechtvaardigd die het Evangelie van Jezus Christus aangenomen heeft.

-----...-----

Paulus ziet de gemeente van Korinthe als hét bewijs dat zij een brief van Christus zijn, die door het werk van Paulus (en diegenen die met hem waren) is opgesteld. Geen brief geschreven met inkt op papier, maar een brief die geschreven is door de Heilige Geest van God in de harten van de gemeenteleden.

Hier zie ik een overeenkomst met de wet van God Almachtig die Hij aan Mozes gaf toen het volk Israël in de woestijn was. God Zelf graveerde de stenen tafelen met daarop de tien geboden (Ex. 31:18). Die wet van God was geen mensenwerk. Net zoals de wet van de Genade geen mensenwerk is. Het is God Almachtig Zelf die Zijn brief in jou en mij schrijft. En dat is een persoonlijke brief.

Dat God Almachtig daar mensen voor gebruikt is duidelijk. Want voor de gemeente van Korinthe (in dit geval) werd Paulus gebruikt. Echter Paulus is niet meer dan gereedschap in de hand van God (II Kor. 3:5, Fil. 2:13)). Net zoals het geloof geen werk van de mens zelf is. Het geloof in God Almachtig **in** Jezus Christus is gegeven door God aan mensen die **Hij** daarvoor uitgekozen heeft. Die mensen die dat betreft hebben daar niet om gevraagd, het is hun ten deel gevallen. Daarom kunnen wedergeboren Christen ook nooit zeggen dat zij het leven met God Almachtig **in** Jezus Christus verdiend hebben, want er valt niets te verdienen. Wedergeboren Christenen zijn net zo goed of net zo slecht als ieder ander mens op deze wereld.

☞ Joh. 1:1-5 In het begin was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God. Dit was in het begin bij God. Alle dingen zijn door het Woord gemaakt, en zonder dit Woord is geen ding gemaakt dat gemaakt is. In het Woord was het leven en het leven was het licht van de mensen. En het licht schijnt in de duisternis, en de duisternis heeft het niet begrepen.

☞ II Kor. 3:6 Hij heeft ons namelijk bekwaam gemaakt om dienaars van het nieuwe verbond te zijn, niet van de letter, maar van de Geest; want de letter doodt, maar de Geest maakt levend.

☞ Ex. 31:18 En toen de HEERE geëindigd had met hem te spreken op de berg Sinaï, gaf Hij Mozes de twee tafelen van de getuigenis, tafelen van steen, beschreven met de vinger van God.

☞ II Kor. 3:5 Niet omdat wij van onszelf bekwaam zijn iets te denken, als was het uit onszelf, maar onze bekwaamheid is uit God.

☞ Fil. 2:13 want het is God, Die in u werkt zowel het willen als het werken, naar Zijn welbehagen.

God Almachtig heeft vóór de grondlegging van deze wereld een reddingsplan opgesteld voor de **hele** mensheid. En toen heeft Hij de 'zonen Gods' al uitgekozen die daarmee aan het werk zouden gaan. Of zoals Paulus het hier schrijft in vers 6: God Almachtig heeft sommige mensen bekwaam gemaakt om dienaars van het 'nieuwe' verbond te worden. De mensen die God Almachtig bekwaam heeft gemaakt, hebben dit niet verdiend, hebben niet een aparte status, zijn niet persé geleerde mensen, zijn geen rijke en intelligente mensen. Het zijn mensen als de twaalf apostelen, als de twaalf discipelen. Sommigen geleerd, anderen totaal niet. Sommige met een geleerd beroep als belastingontvanger of arts, andere weer als ongeletterde mensen met het beroep van visser of herder.

II Kor. 3:6 Hij heeft ons namelijk bekwaam gemaakt om dienaars van het nieuwe verbond te zijn, niet van de letter, maar van de Geest; want de letter doodt, maar de Geest maakt levend.

De status en de hiërarchie die mensen hier op aarde zich aangemeten hebben op basis van macht, vermogen, of wat dan ook, geldt absoluut niet in het Koninkrijk van God Almachtig. Daarom vind ik die uitspraak van Paulus in I Kor. 6:4 ook zo mooi, dat bij het oplossen van rechtsgeschillen in de gemeente allereerst de **onaanzienlijken** gevraagd moeten worden om deze taak op zich te nemen, in plaats van de leidinggevendenden, in plaats van rijke mensen of mensen met statut.

I Kor. 6:4 Als u dus rechtszaken hebt over alledaagse dingen, stel dan hen aan die in de gemeente niet in aanzien zijn.

-----...-----

Paulus schaamt zich er niet voor om te zeggen dat de gemeente van Korinthe door *zijn* bediening tot stand is gekomen. Hij bedoelt dit niet hoogmoedig, maar hij bedoelt dit om aan te geven wat zijn verleden was, van hoever hij gekomen is en om aan te geven dat het God Almachtig is die mensen op 'hun' plaats zet of in 'hun' bediening zet. Dit mag een woord van troost zijn voor al die mensen die zichzelf minderwaardig voelen om ook maar iets in de gemeente van God Almachtig te doen. Wat overigens ook soms nog aangewakkerd wordt door de leiding van die kerk of gemeente.

Joh. 1:9 Als wij onze zonden belijden: Hij is getrouw en rechtvaardig om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid.

Paulus heeft verschrikkelijke zonden begaan, en hij worstelt daar iedere dag mee. Maar God Almachtig **in** Jezus Christus heeft al zijn zonden vergeven; heeft hem gereinigd van al zijn ongerechtigheden (I Joh. 1:9); en heeft hem op de plaats gezet die hij bezet.

Deze woorden gelden ook als een waarschuwing voor al die gemeenten die zeggen dat wanneer mensen ernstig gezondigd hebben (bijvoorbeeld in echtscheiding, overspel en hertrouw), dat deze mensen **nooit** geen functie meer zouden mogen bekleden in de gemeente. Ook niet wanneer er oprecht berouw is getoond. In mijn ogen heb je dan nooit het leven van Paulus goed bestudeerd en ook niet begrepen wat hij bijvoorbeeld schrijft in het vorige hoofdstuk over boetvaardige mensen.

Zijn mensen méér dan God Almachtig die hen gemaakt heeft? Als God mensen vergeeft, waar haalt die mens het dan vandaan om niet te vergeven?

-----...-----

Dat Paulus in II Kor. 3:6 schrijft dat de letter doodt, weet hij als geen ander vanuit zijn Farizese opleiding. Paulus heeft gezien dat door het opleggen van wetten en geboden, inzettingen en regels **niemand** gerechtvaardigd wordt. Met andere woorden: Er kan **niemand** het koninkrijk van God Almachtig binnengaan omdat hij zegt alle geboden en inzettingen van God punctueel en correct nageleefd te hebben. Want er is niemand die nog nooit gezondigd heeft.

Omdat het loon op de zonde de dood is (Rom. 6:23), ook al heb ik maar één keer in mijn leven gezondigd, zijn alle mensen veroordeeld tot de dood. Ook al heb ik de wet van God Almachtig tot in alle details gehouden. Er is gewoonweg niemand in de hele wereld die nog nooit gezondigd heeft. In woorden niet, in daden niet en in gedachten niet. Dààr kan ik mijn jouw heil niet uit halen of van verwachten. Dààr verdien ik het eeuwige leven dus niet mee!

Mijn heil kan ik alleen verwachten van de Heilige Geest van God. Dan worden de letters uit de Bijbel geen statische letters, geen wetten of geboden. Dan hoor ik door de gelezen teksten van de Bijbel de lieflijke stem van God Almachtig **in** Jezus Christus spreken. En als God Almachtig spreekt dan is dat altijd levendmakend.

God Almachtig kan corrigerend spreken, kan vermanend spreken, kan liefdevol spreken. Eén ding heeft God Almachtig altijd voor ogen en dat is het welzijn van jou en mij. **Dàt** is iets wat de wet nooit kan bewerkstelligen.

Dat betekent dus ook dat de wet eigenlijk de bediening van de dood is. (vrs. 7), of van de verdoemenis (vrs. 9). Want niemand kan die wet houden, dus iedereen wordt veroordeeld door die wet, en die veroordeling leidt altijd tot de dood, terwijl die wet van God Almachtig door God Zelf gegeven is. Met de bedoeling dat de mensen die wet zouden houden en de heerlijkheid van het eeuwige leven daarmee zouden verkrijgen.

De heerlijkheid van die wet die zichtbaar werd in en op het gezicht van Mozes toen hij de berg Sinai afkwam met een stralend gezicht (Ex. 34:29-35). Zó stralend zelfs dat de mensen hem niet eens aan konden kijken, en hem vroegen om een doek over zijn gezicht te leggen.

II Kor. 3:6 Hij heeft ons namelijk bekwaam gemaakt om dienaars van het nieuwe verbond te zijn, niet van de letter, maar van de Geest; want de letter doodt, maar de Geest maakt levend.

Rom. 6:23 Want het loon van de zonde is de dood....

II Kor. 3:7-9 Als nu de bediening van de dood, met letters in stenen gegrift, in heerlijkheid was, zodat de Israëlieten hun ogen niet op het gezicht van Mozes gericht konden houden vanwege de heerlijkheid van zijn gezicht, hoewel die tenietgedaan zou worden, hoeveel te meer zal dan de bediening van de Geest in heerlijkheid zijn? Want als de bediening van de verdoemenis al heerlijkheid geweest is, veel meer is de bediening van de gerechtigheid overvloedig in heerlijkheid.

Die wet die God Almachtig gegeven had in de woestijn was en is niet slecht. Die wet is zelfs fantastisch als deze gehouden zou kunnen worden. Maar dat doet weer niets af van de heerlijkheid van die wet.

-----...-----

Als de heerlijkheid van die 'oude' wet, het oude verbond, al niet door het volk Israël aangekeken kon worden, hoe kan een mens dan een overtreffende trap van die 'oude' wet aanzien in een 'nieuw' verbond?

Dat kan alleen wanneer God Almachtig die mens Zelf bekwaam heeft gemaakt om dienaar te worden van dat nieuwe verbond. Deze mensen, die God Almachtig bekwaam heeft gemaakt, zijn de eerstelingen in het plan van God. (zie pag. 52-57). Zij krijgen op deze aarde het inzicht en de wijsheid, de glans op hun gezicht, om de wereld te laten zien wat God Almachtig met hen vóór heeft, te beginnen met het volk Israël.

Het is allemaal van God Almachtig, door Jezus Christus in de Heilige Geest. En daarom mag ik bewust zijn van een dergelijke hoop waardoor ik met veel vrijmoedigheid te werk ga (vrs. 12). Of dit nu recht tegen de leer van de kerken en de gemeenten ingaat of niet. Ik weet dat ik weet dat ik zeker weet dat ik een geroepene ben met een taak die mij bij mijn doop verkondigd werd (Ez. 33:7).

Door mijn mijmeringen van de verschillende Bijbelboeken heen predik ik het nieuwe verbond. Het getuigenis dat een mens alleen gerechtvaardigd kan worden door het geloof **in** Jezus Christus en niet en nooit door het houden van de wet, door hard te werken voor welke goede doelen ook. Alleen het geloof in Jezus Christus redt mensen. (Gal. 2:16)

-----...-----

In vers 14 schrijft Paulus over het verharden van de mensen die vast blijven houden aan het houden van de wet. Dat verharden kan zelfs zover gaan als in de tijd van Jezus Christus, dat Hij werd gemarteld tot de dood erop volgde. Alles in de Naam van God Almachtig.

Deze verharding zag ik in de reformatie en contrareformatie, bij de kruistochten en de religieuze oorlogen zoals bijvoorbeeld in Noord Ierland. Maar diezelfde verharding zie ik tussen Christenen en Islamieten. Het gaat hierbij helemaal niet om of over God Almachtig. Het gaat het er allemaal om wie het best de wet van God gehouden heeft. Alsof ik daarmee mijn heil zou kunnen verdienen.

II Kor. 3:12 Omdat wij dan een dergelijke hoop bezitten, gaan wij met veel vrijmoedigheid te werk,

Ez. 33:7 En u, mensankind, Ik heb u aangesteld tot wachter over het huis van Israël. U zult een woord uit Mijn mond horen en u moet hen namens Mij waarschuwen.

Gal. 2:16 weten dat een mens niet gerechtvaardigd wordt uit werken van de wet, maar door het geloof in Jezus Christus. En ook wij zijn in Christus Jezus gaan geloven, opdat wij gerechtvaardigd zouden worden uit het geloof van Christus en niet uit werken van de wet. Immers, uit werken van de wet wordt geen vlees gerechtvaardigd.

Maar als God Almachtig **in** Jezus Christus deze bedekking en verharding weghaalt; Als God het stenen hart van de mens vervangt door hart van vlees (Ex. 36:26), en als God Zijn plannen duidelijk gaat maken aan diegenen die Hij daarvoor geroepen heeft, dan is dààr vrijheid (vrs. 17). En die vrijheid mag en moet gezien worden als een getuigenis van de onvoorwaardelijke Liefde van God Almachtig voor de mens.

Als ik bevrijd ben van de 'oude' wet en de wet van Genade als een kostuum aangetrokken heb, dan zal dit zichtbaar zijn. Niet dat ik als Mozes een doek over mijn gezicht heen moet doen omdat de glans van mijn gezicht te sterk zal zijn voor mijn omgeving. Iedereen mag zien dat ik als wedergeboren Christen die wet van genade heb aangetrokken en dat ik zal veranderen naar het Beeld van die Grote Almachtige God **in** Jezus Christus. Van heerlijkheid tot heerlijkheid.

Van het oude verbond dat al heerlijkheid was naar het nieuwe verbond, dat nog een grotere heerlijkheid is. En dat alles wordt door de Geest van God bewerkt.

De wet als teken van het 'oude verbond' bestaat nog steeds en werkt ook nog steeds. Maar niet meer voor hen die het nieuwe verbond zijn binnentreden.

Het is aan de mens om een keuze te maken.

Halleluja

Ex. 36:26 Dan zal Ik u een nieuw hart geven en een nieuwe geest in uw binnenste geven. Ik zal het hart van steen uit uw lichaam wegnemen en u een hart van vlees geven.

II Korinthe

Hoofdstuk 4

De apostolische bediening

Ik vind het ontluisterend dat er zoveel Christenen zijn die zeggen niet te weten welke gaven en talenten God Almachtig in hen gelegd heeft. Dat zij geen bediening hebben.

Hoe kan ik beantwoorden aan Ef. 2:10, dat ik geschapen ben om de goede werken te doen die God Almachtig voorbereid heeft, als ik niet weet waar mijn bediening ligt? Als ik niet weet wat die goede werken zijn die God voor ons voorbereid heeft?

In eerste instantie kan ik dan kijken naar Jezus Christus, omdat Hij mijn grootste Voorbeeld is. En van Jezus Christus staat geschreven dat Hij de leer van de bekering bracht en het Koninkrijk van God aankondigde. (Matt. 4:17). Maar ook Johannes de Doper deed dit (Matt. 3:1-2). Dus de goede werken die God Almachtig voor mij heeft voorbereid is om de mensen te vertellen dat zij zich bekeren moeten omdat het Koninkrijk van God aanstaande is. Want zegt Paulus in Rom. 10:14 en 17 dat het geloof komt, doordat men het hoort. Dan moeten er wel mensen zijn die het Evangelie van Jezus Christus uitspreken, zodat mensen die boodschap kunnen horen en ernaar gaan leven en zich gaan bekeren.

-----...-----

De leer van bekering brengen en de komst van het Koninkrijk van God aankondigen kan op veel verschillende manieren. Uit de Bijbel ken ik de verhalen van Mozes en ook van Paulus zelf dat zij zichzelf **geen** grote sprekers achten. (Ex. 4:10, I Kor. 2:4, II Kor. 10:10). Toch waren hun werken krachtig.

Maar ook daar twijfelen heel veel mensen over zichzelf. Ze zijn dan misschien wel overtuigd dat de mensen de leer van bekering en de komst van het Koninkrijk van God gebracht moeten worden, maar hoe doe ik dat dan? Hoe doe ik dat als de omstandigheden in mijn leven een 'normaal' functioneren onmogelijk maken? Wanneer ik door ziekte of handicap 'geveld' bent?

Als ik het over het woord bediening heb, (hoe breng ik de leer van bekering en hoe kondig ik de komst van het Koninkrijk van God Almachtig aan), dan bedoel ik echt niet dat dit alleen kan in de zogenaamde 'podiumfuncties' in een kerk of een gemeente.

☞ Ef. 2:10 Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus om goede werken te doen, die God van tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen.

☞ Matt. 4:17 Van toen af begon Jezus te prediken en te zeggen: Bekeer u, want het Koninkrijk der hemelen is nabijgekomen.

☞ Matt. 3:1-2 In die dagen trad Johannes de Doper op en hij predikte in de woestijn van Judea, en zei: Bekeer u, want het Koninkrijk der hemelen is nabijgekomen.

☞ Rom. 10:14 Hoe zullen zij dan Hem aanroepen in Wie zij niet geloven? En hoe zullen zij in Hem geloven van Wie zij niet gehoord hebben? En hoe zullen zij horen zonder iemand die predikt?

☞ Rom. 10:17 Zo is dan het geloof uit het gehoor en het gehoor door het Woord van God.

☞ Ex. 4:10 Toen zei Mozes tegen de HEERE: Och Heere, ik ben geen man van veel woorden. Dat ben ik sinds jaar en dag al niet, zelfs niet vanaf het ogenblik dat U tot Uw dienaar gesproken hebt, want ik spreek onduidelijk en moeizaam.

☞ I Kor. 2:4 En mijn spreken en mijn prediking bestonden niet in overtuigende woorden van menselijke wijsheid, maar in het betonen van geest en kracht,

Ik hoef geen voorganger te zijn of dominee, pastor, aanbiddingsleider, pastoraal werker, of welke functie dan ook, om de werken te doen die God Almachtig voor mij heeft voorbereid om die te doen! Ik geloof dat God Almachtig altijd gebruik maakt van twee zaken in mij leven: **ten eerste** wat ik goed kan en **ten tweede** wat ik graag doe!

Een voorbeeld:

Wij hebben een hele lieve vriendin die aardig op leeftijd begint te komen en in een woning woont dat onderdeel uitmaakt van een zogenaamd seniorencomplex. Iedereen in dat complex loopt met haar weg, en vraagt regelmatig de hulp van haar in. Het gaat hier om oudere mensen.

Dit doet zij allemaal, maar diep van binnen vindt zij dat ze teveel geclaimd wordt door die oudere mensen. Liever is zij met haar creatieve gaven bezig als schilderen, beeldhouwen, en met stoffen en naaigaren aan de gang gaan. En ook daar is zij redelijk druk mee.

Ondertussen vraagt zij zich vaak af wat God Almachtig met haar leven wil doen. Welke bediening mag zij voor de Heer opnemen, zonder zelf te zien welke vreugde zij aan die oudere mensen brengt en hoeveel zij daar kan vertellen over God Almachtig **in** Jezus Christus? Op haar manier, op haar unieke manier van werken, praten en luisteren.

Zo zijn er veel Christenen die geen helder beeld hebben over hun 'bediening', terwijl voor anderen in hun omgeving die bediening vaak klip en klaar is.

Een bediening speelt zich niet alleen af in de kerk of in de gemeente. Vaak zeg ik zelf dat een bediening zich door de week afspeelt. Wie ben ik voor iemand anders? Hoe help ik anderen door er gewoon te zijn? In het geval van onze vriendin is het zo overduidelijk wat haar bediening is voor de Heer, alleen zijzelf ziet het vaak niet.

Mijn bediening kenmerkt zich door wat God Almachtig in mij gelegd heeft. Dat kan in gaven en talen zijn, dus in mijn werk en werken. Maar dat kan ook in mijn spreken zijn. Dit laatste hoeft echt niet altijd. Tenslotte heeft God Almachtig mij gemaakt. Hij heeft mijn gaven en talenten in mij gelegd. Dus wat ik goed kan is mij door God gegeven. Overigens zegt Paulus dit ook in II Kor. 3:5-6.

Als God Almachtig mij geschapen heeft en Hij heeft de gaven en talenten in mij gelegd om de werken te doen die Hij heeft voorbereid, zou die God mij daar dan ook geen plezier in geven om dat te doen.

II Kor. 10:10 Want zijn brieven – zegt men – zijn wel gewichtig en krachtig, maar zijn lichamelijke aanwezigheid is zwak en zijn spreken is verachtelijk.

II Kor. 3:5-6 Niet omdat wij van onszelf bekwaam zijn iets te denken, als was het uit onszelf, maar onze bekwaamheid is uit God. Hij heeft ons namelijk bekwaam gemaakt om dienaars van het nieuwe verbond te zijn, niet van de letter, maar van de Geest; want de letter doodt, maar de Geest maakt levend.

Als iemand heel goed piano kan spelen, dan doet hij dit ook graag.
Als iemand heel goed kan schilderen, dan doet hij dit ook graag.
Als iemand op zijn eigen unieke wijze, hetzij door woorden, hetzij door daden, getuigt van wie God Almachtig **in** Jezus Christus is, dan doet hij dit ook graag.

-----...-----

Paulus zijn bediening is voor hem heel duidelijk. Hij mag de Joden en de *heidenen* het Evangelie van Jezus Christus brengen. Paulus doet dit door nieuwe gemeenten te stichten en onderwijs te geven. Uit alle brieven die Paulus geschreven heeft, blijkt dat hij niets anders wil en eigenlijk ook niets anders kan. Want zelfs in de tijd dat Paulus door de leiding van de Christengemeente in Jeruzalem naar zijn geboortestad Tarsus wordt gestuurd om te wachten, getuigt hij daar van alles wat God Almachtig **in** Jezus Christus hem verteld heeft. Is het niet door te spreken in synagogen en op andere plaatsen, dan is het wel door zijn dagelijks werk als tentenmaker op te nemen.

Juist in mijn dagelijks werk kan ik andere mensen de liefde en de genade van God Almachtig **in** Jezus Christus laten zien.

-----...-----

Als ik mijn bediening weet, dan heb ik daar ook alles voor over. Paulus heeft het er voor over dat hij met stokslagen geslagen is, dat hij honger geleden heeft, dat hij gestenigd is, dat hij gevangen gezeten heeft. (II Kor. 11:23-27). Paulus heeft dat er allemaal voor over omdat zijn persoonlijke ontmoeting met Jezus Christus zó heftig en overtuigend was, dat hij niet anders meer kàn dan de bediening uitvoeren die God Almachtig hem gegeven heeft.

Als ik weet welke bediening God Almachtig mij gegeven heeft, dan geeft dat kracht. Ik denk dan weer aan die Bijbeltekst uit I Kor. 1:18 dat het Evangelie voor de wereld een dwaasheid is, maar voor de Christenen kracht van God. Die kracht van God is zó sterk dat ik die nauwelijks kunt onderdrukken.

Het is zoals David schreef: als ik niet over U spreek, dan kwijnt mijn gebeente weg. (Ps. 32:3) Of zoals het gezegde zegt: waar het hart vol van is, daar stroomt de mond van over. En niet alleen de mond. Het hele doen en laten van Paulus laat de bediening zien die God Almachtig hem gegeven heeft. Paulus is werkelijk een lamp die op een hoge paal geplaatst is zodat zijn licht in de wijde omgeving zichtbaar is. (Matt. 5:13-16)

II Kor. 11:23-27 Zijn zij dienaars van Christus? – ik spreek als een waanzinnige – ik sta boven hen; in ingespannen arbeid veel vaker, in slagen bovenmate, in gevangenissen veel vaker, dikwijls in doodsgevaar. Van de Joden heb ik vijfmaal de veertig min één zweepslagen ontvangen. Driemaal ben ik met de roede geseseld, eenmaal ben ik gestenigd, driemaal heb ik schipbreuk geleden, een heel etmaal heb ik in volle zee doorgebracht. Op reis was ik vaak in gevaar door rivieren, in gevaar door rovers, in gevaar van de kant van volksgenoten, in gevaar van de kant van heidenen, in gevaar in de stad, in gevaar in de woestijn, in gevaar op zee, in gevaar onder valse broeders, in inspanning en moeite, vaak in nachten zonder slaap, in honger en dorst, vaak in vasten, in koude en naaktheid.

I Kor. 1:18 Want het woord van het kruis is voor hen die verloren gaan wel dwaasheid, maar voor ons die behouden worden, is het een kracht van God.

Ps. 32:3 Toen ik zweeg, teerden mijn beenderen weg, onder mijn jammerklachten, de hele dag.

Matt. 5:13-16 U bent het zout van de aarde; maar als het zout zijn smaak verloren heeft, waarmee zal het gezouten worden? Het deugt nergens meer voor dan om weggeworpen en door de mensen vertrapt te worden. U bent het licht van de wereld. Een stad die boven op een berg ligt, kan niet verborgen zijn. En ook steekt men geen lamp aan en zet die onder de korenmaat, maar op de standaard, en hij schijnt voor allen die in het huis zijn. Laat uw licht zo schijnen voor de mensen, dat zij uw goede werken zien en uw Vader, Die in de hemelen is, verheerlijken.

En dat alles kan zijn door mijn werk heen, dat kan zijn door mijn hobby heen, dat kan zijn door mijn passie heen, dat kan overal door zijn. In ieder geval leidt het altijd tot één ding en dat is de verheerlijking van God Almachtig **in** Jezus Christus.

De werkelijk bediening die God Almachtig aan iemand geeft, maakt die persoon eerlijk, integer en oprecht. Maakt mij zoals het in I Thess. 3:12-13 zegt, dat ik steeds meer liefde voor die ander krijg, en dat die liefde voor de ander mij weer heiliger maakt voor het aangezicht van God Almachtig. En dat heiliger worden voor God leidt er weer toe dat ik nog meer liefde voor mijn naasten en anderen krijg. En ga zo maar door.

-----...-----

Voelt Paulus zich het waard dat hij de bediening heeft gekregen van God Almachtig?

Absoluut niet. Op meerdere plaatsen spreekt Paulus over zichzelf als de *'minste van de apostelen'*, (I Kor. 15:9, Ef. 3:8) of dat hij totaal niet kan roemen op enig goede afkomst of werk dat hij in het verleden gedaan zou hebben voor God Almachtig. (II Kor. 12:5). Het tegendeel is waar. Paulus heeft de gemeente van Jezus Christus heel veel kwaad toegebracht in de tijd dat hij de Messiasbelijdende Joden vervolgde, om hen voor het gerecht in Jeruzalem te laten berechten. Lees het Bijbelboek Handelingen maar.

Misschien dat Paulus daarom ook nu weer zegt dat hij niet in bedrog wandelt en dat hij het woord van God Almachtig niet vervalst. Hoe vaak spreekt Paulus daar niet over? Alsof hij wil zeggen: *'ik weet wat ik allemaal verkeerd heb gedaan; ik weet dat ik alle schijn tegen heb door mijn verleden; maar ik spreek nu de waarheid; dit is het Evangelie dat Jezus Christus mij zelf verteld heeft'* Daarom beroept Paulus zich wel vaker op dat God Almachtig (zijn) Rechter is, en dat hij God Almachtig als getuige aan zijn zijde heeft staan (II Tim. 4:8).

Kortom: Een bediening die God Almachtig heeft gegeven, heeft twee kanten.

Ten eerste moet ik er zelf van overtuigd zijn dat het een bediening is die God Almachtig gegeven heeft. **Ten tweede** moeten andere mensen ook overtuigd raken van de bediening die God Almachtig aan mij gegeven heeft.

Vooraf die laatste geeft nogal eens problemen.

☞ I Thess. 3:12-13 En ú moge de Heere doen toenemen en overvloedig maken in de liefde tot elkaar en tot allen, zoals ook wij dat zijn tot u, opdat Hij uw harten zou versterken om onberispelijk te zijn in heiliging voor het aangezicht van onze God en Vader, bij de komst van onze Heere Jezus Christus met al Zijn heiligen.

☞ I Kor. 15:9 Ik immers ben de minste van de apostelen – ik die het niet waard ben een apostel genoemd te worden, omdat ik de gemeente van God vervolgd heb.

☞ Ef. 3:8 Mij, de allerminste van alle heiligen, is deze genade gegeven, om onder de heidenen door het Evangelie de onnaspeurlijke rijk-dom van Christus te verkondigen,

☞ II Kor. 12:5 Over zo iemand zal ik roemen, maar over mijzelf zal ik niet anders roemen dan in mijn zwakheden.

☞ II Tim. 4:8 Verder is voor mij weggelegd de krans van de rechtvaardigheid die de Heere, de rechtvaardige Rechter, mij op die dag geven zal. En niet alleen mij, maar ook allen die Zijn verschijning hebben liefgehad.

Wat Paulus in II Kor. 1 beschrijft over de 'boetvaardige' (I Kor. 1:5-11) is vaak een te hoge drempel voor mensen om in iemand anders de bediening van de Heer te zien, vooral wanneer die bediening eigenlijk zelf gewild is.

-----...-----

Ik wijs er nogmaals op dat alles wat Paulus aan de voeten van Gamaliël geleerd heeft, het totale farizee-schap, dat hij dat heeft moeten afleren in de tijd dat hij in de woestijn van Arabië was, nadat Jezus Christus hem persoonlijk opgezocht had op de weg van Jeruzalem naar Damascus.

In die tijd heeft de Heilige Geest van God Almachtig, Paulus opnieuw leren Bijbel lezen, en hem duidelijk gemaakt waarom de Messias naar deze wereld moest komen. En dat alles wat in het O.T. geschreven staat over de komende Messias, vervuld is in die Ene Persoon, Jezus Christus van Nazareth Die in het vlees gekomen is. (I Joh. 4:2-3)

Voor de wereld is het Evangelie van Jezus Christus complete dwaasheid. En dat zegt Paulus hier ook in vers 3. En in vers 4 zegt hij dat de 'god van deze eeuw' (de satan), de gedachten van de ongelovigen verblind heeft. En met god van deze eeuw wordt de duivel bedoeld, omdat deze de wereld onder zijn heerschappij heeft. Toch wil ik hier de kanttekening bij maken dat satan vanuit zichzelf helemaal niets kan. In het verhaal van Job lees ik dat satan aan God Almachtig toestemming moest vragen om Job te kunnen slaan. (Job 1:12, Job 2:6) En God laat dat toe. Enerzijds om mensen te beproeven, anderzijds om Zijn grootheid en heerlijkheid te laten zien.

Kijk maar naar de Farao van Egypte. Hij wilde het volk Israël niet laten gaan omdat God Almachtig zijn hart verhardde zodat Gods heerlijkheid en kracht aan iedereen openbaar werd. (Ex. 7:3)

Vanuit mijn menselijk en werelds denken kan ik dat niet begrijpen. Hoe kan God Almachtig, Die zegt dat Hij Liefde is (I Joh. 4:8, I Joh. 4:16), aan satan toestemming geven om mensen te slaan met alles wat kwaad en slecht is.

Vanuit mijn lichaam van vlees en bloed is dat ook niet te begrijpen omdat mijn lichaam van vlees en bloed werelds denkt. Kijk maar naar de geschiedenis van Nicodemus (Joh. 3:1-21). De vragen die Nicodemus stelt aan Jezus Christus en de antwoorden die Jezus Christus hem geeft. Of de Samaritaanse vrouw (Joh. 4:1-30) die bij de put komt waar Jezus Christus haar aanspreekt op haar 6 'mannen'. Jezus Christus antwoordt met antwoorden die de vrouw vanuit haar menselijk denken en doen helemaal niet kan begrijpen.

I Joh. 4:2-3 Hieraan leert u de Geest van God kennen: elke geest die belijdt dat Jezus Christus in het vlees gekomen is, is uit God; en elke geest die niet belijdt dat Jezus Christus in het vlees gekomen is, is niet uit God; maar dat is de geest van de antichrist, waarvan u gehoord hebt dat hij komt, en die nu al in de wereld is.

II Kor. 4:3-4 Maar in het geval dat ons Evangelie nog bedekt is, dan is het bedekt in hen die verloren gaan. Van hen, de ongelovigen, geldt dat de god van deze eeuw hun gedachten heeft verblind, opdat de verlichting met het Evangelie van de heerlijkheid van Christus, Die het beeld van God is, hen niet zou bestralen.

Job 1:12 De HEERE zei tegen de satan: Zie, alles wat hij heeft, is in uw hand; alleen naar hemzelf mag u uw hand niet uitsteken. En de satan ging weg van het aangezicht van de HEERE.

Job 2:6 En de HEERE zei tegen de satan: Zie, hij is in uw hand, maar spaar zijn leven.

Ex. 7:3 Maar Ik zal het hart van de farao verharden en Mijn tekenen en Mijn wonderen in het land Egypte talrijk maken.

I Joh. 4:8 Wie niet liefheeft, kent God niet, want God is liefde.

I Joh. 4:16 En wij hebben de liefde die God tot ons heeft, gekend en geloofd. God is liefde en wie in de liefde blijft, blijft in God, en God in hem.

In alles moet ik leren dat ik het maaxsel ben van God Almachtig. Dat ik de klei ben op de draaischijf van de Pottenbakker (Jer. 18:1-5). Dat deze Pottenbakker een plan heeft, waar Hij mij voor nodig acht in de vorm en gedaante **die Hij nodig vindt**.

In alles moet ik leren dat het niet om mij gaat, maar dat het erom gaat dat Gods heerlijkheid in alles en door mij zichtbaar wordt. En dat dit (vaak) haaks staat op wat mijn lichaam van vlees en bloed wil, is duidelijk.

Daar spreekt Paulus ook over in Rom. 5:17, als hij zegt dat wat hij wil, niet gebeurt en dat wat hij niet wil, juist wel gebeurt. Het grote constante conflict tussen onze geest die van en **in** Jezus Christus is, en ons lichaam van vlees en bloed. Tenminste bij de wedergeboren Christenen.

Als God Almachtig het in Zijn plan bepaald heeft dat op dit moment alleen de Israëlieten het geloof kunnen aannemen, alleen diegenen die Hij geroepen heeft, (Ef. 1:4, Joh. 15:16, II Tim. 1:9) **dan is dat zo!**. En als God Almachtig daarvoor op dit moment de ogen van alle andere mensen toegesloten heeft, zodat zij het Evangelie nu niet kunnen horen **dan zij dat zo!**.

Waarom kan ik dat zo 'gemakkelijk' zeggen?

Omdat God Almachtig wél heeft aangegeven dat Zijn uiteindelijke doel de redding van **alle** mensen is, de **hele** wereldbevolking. Dat belofde God Almachtig al aan Abraham in Gen. 12:2-3. Dat bevestigde Hij in de engelen die zich openbaarde aan de herders toen Jezus Christus geboren was, met de woorden dat God Almachtig een welbehagen heeft in de mensen (Luk. 2:14).

Ook Paulus noemt dit in zijn brief aan de Filipensen als hij schrijft dat er een tijd komt dat **iedere** tong zal belijden dat Jezus Christus Here is, en dat **iedere** knie zich zal buigen. Iedereen die op aarde leeft, iedereen die in de hemel is én iedereen die onder de aarde is. (Fil. 2:10-11). Daarom kan de bediening van Paulus ook niet een 'eigen' bediening zijn. Paulus, als de klei op de draaischijf van de Pottenbakker, is gemaakt om als apostel gemeenten te stichten die Jezus Christus als fundament hebben. Jezus Christus, en Die gekruisigd. Daarom kan Paulus ook niet zichzelf prediken, maar alleen Christus Jezus als Heere. En daar waar het om Paulus zelf gaat, dat hij niets meer en niets minder is dan een dienstknecht van God Almachtig **in** Jezus Christus, om Jezus wil.

Het was en is Jezus Christus wil, dat Paulus de bediening uitvoert zoals hij die uitvoert. Met alle omstandigheden waarin hij daardoor terecht kwam. Omstandigheden waar ik echt niet naar hoef te verlangen, omdat deze mijn lichaam van vlees en bloed danig op de proef stelt.

☞ Rom. 5:17 Wat ik namelijk teweegbreng, doorzie ik niet, want niet wat ik wil, dat doe ik, maar wat ik haat, dat doe ik.

☞ Ef. 1:4 omdat Hij ons vóór de grondlegging van de wereld in Hem uitverkoren heeft, opdat wij heilig en smetteloos voor Hem zouden zijn in de liefde.

☞ Joh. 15:16 Niet u hebt Mij uitverkoren, maar Ik heb u uitverkoren, en Ik heb u ertoe bestemd dat u zou heengaan en vrucht dragen, en dat uw vrucht zou blijven, opdat wat u ook maar van de Vader vraagt in Mijn Naam, Hij u dat geeft.

☞ II Tim. 1:9 Hij heeft ons zalig gemaakt en geroepen met een heilige roeping, niet overeenkomstig onze werken, maar over-eenkomstig Zijn eigen voornemen en genade, die ons gegeven is in Christus Jezus vóór de tijden der eeuwen,

☞ Gen. 12:2-3 Ik zal u tot een groot volk maken, u zegenen en uw naam groot maken; en u zult tot een zegen zijn. Ik zal zegenen wie u zegenen, en wie u vervloekt, zal Ik vervloeken; en in u zullen alle geslachten van de aardbodem gezegend worden.

☞ Luk. 2:14 Eer zij aan God in de hoogste hemelen, en vrede op aarde, in mensen een welbehagen.

☞ Fil. 2:10-11 opdat in de Naam van Jezus zich zou buigen elke knie van hen die in de hemel, en die op de aarde, en die onder de aarde zijn, en elke tong zou belijden dat Jezus Christus de Heere is, tot heerlijkheid van God de Vader.

Maar tegelijkertijd mijn geest meer en meer zuivert voor het aangezicht van God.

God Almachtig heeft beloofd dat Zijn licht de wereld zal gaan beschijnen en de duisternis zal doen verdrijven. (II Kor. 4:6) . Met andere woorden: de invloed van satan zal meer en meer verdwijnen. Satan is al overwonnen door Jezus Christus, maar nu zal ook zijn 'erfenis' nog geheel en al verdwijnen. En Jezus Christus is daar de Persoon voor die dat gerealiseerd heeft, waarbij ik altijd voor ogen moet houden dat het God Almachtig Zelf is (God is Geest!) die **in** de Mens Jezus Christus een lichaam van vlees en bloed heeft aangenomen om Zijn vergeving en verzoening tot stand te kunnen brengen.

De schat in aarden kruiken

Als ik goed naar het leven van Paulus kijk dan zie ik hoe enorm groot het verschil is tussen het aardse leven in het lichaam van vlees en bloed, en het hemelse leven dat voor iedereen bereikbaar is geworden door te geloven in het Evangelie van Jezus Christus.

Ik als mens, in mijn lichaam van vlees en bloed, is als een aarden kruik. Een kruik die broos en breekbaar is, maar die een enorme schat herbergt. En die schat is de geest van mij die Jezus Christus als Redder en Verlosser aangenomen heeft. Die aarden kruik waar Paulus over schrijft is broos, breekbaar en gevoelig voor allerlei omstandigheden als honger, armoede, ziekte, geweld, marteling en gevangenschap. Paulus noemt ze in dit Bijbelgedeelte allemaal op.

Zeg ik daarmee dat het leven hier op aarde een 'eitje is' voor mij als mens? Voor de wedergeboren Christen? Absoluut niet.

De omstandigheden zijn er echt, kijk maar naar het leven van Paulus. Kijk maar naar het leven van heel veel wedergeboren Christenen hier op aarde. Kijk maar naar de verdrukte en onderdrukte, de vervolgte mensen in die landen waar zij niet openlijk voor hun geloof uit mogen komen. De omstandigheden waarin ook wedergeboren Christenen zich bevinden zijn niet altijd fijn. Of zoals Paulus het hier in vers 11 beschrijft: 'Want wij die leven, worden voortdurend aan de dood overgegeven om Jezus wil' (Ps. 44:23, Matt. 5:11, Rom. 8:36, I Kor. 4:9)

Is dat ook niet wat Job mee moest maken? Zijn kinderen kwijtraken, zijn vrouw kwijtraken, zijn hele bezit kwijtraken, zijn gezondheid kwijtraken zodat hij zelfs zijn eigen geboortedag vervloekte (Job 3:1)? Maar ook Jeremia vervloekte zijn eigen dag van geboorte (Jer. 20:4).

📖 I Kor. 4:6 Want God, Die gezegd heeft dat het licht uit de duisternis zou schijnen, is ook Degene Die in onze harten geschieden heeft tot verlichting met de kennis van de heerlijkheid van God in het aangezicht van Jezus Christus.

📖 I Kor. 4:11 Want wij die leven, worden voortdurend aan de dood overgegeven om Jezus' wil, opdat ook het leven van Jezus openbaar wordt in ons sterfelijk vlees.

📖 Ps. 44:23 Maar om U worden wij de hele dag gedood; wij worden beschouwd als slachtschapen.

📖 Matt. 5:11 Zalig bent u als men u smaadt en vervolgt, en door te liegen allerlei kwaad tegen u spreekt, omwille van Mij.

📖 Rom. 8:36 Zoals geschreven staat: Want omwille van U worden wij de hele dag gedood, wij worden beschouwd als slachtschapen.

📖 I Kor. 4:9 Want ik denk dat God ons, de laatste apostelen, heeft tentoongesteld als mensen die ter dood veroordeeld zijn. Wij zijn immers een schouwspel geworden voor de wereld en voor engelen en voor mensen.

📖 Job 3:1 Daarna opende Job zijn mond en vervloekte zijn geboortedag.

📖 Jer. 20:14 Vervloekt is de dag waarop ik geboren ben. De dag waarop mijn moeder mij geboort heeft, laat die niet gezegend zijn.

Is dat ook niet wat Jezus Christus mee moest maken? Waarmee Jezus Christus nog verder ging dan Job of Jeremia?

Job werd aan het eind van zijn leven zelfs zevenmaal meer gezegend dan hij was voordat alle rampspoed over hem kwam. Jezus Christus moest sterven aan het kruis van Golgotha. Jezus Christus moest sterven zodat het leven van Hem **in** ons lichaam openbaar wordt. Met andere woorden: Zijn heiligheid, Zijn zondeloosheid is nu in mij als mens gekomen en de onreinheid van de mij als mens is in Jezus Christus gekomen. (II Kor. 10:4, Rom. 8:17, Gal. 6:17, Fil. 3:10, II Tim. 2:11-12, I Petr. 4:13)

Dàt is het Evangelie. Daarom moest Jezus Christus ook sterven, zodat recht gedaan werd aan de wet van God Almachtig Die Hij aan Zijn volk Israël gegeven heeft door de mond van Mozes. ^(Zie vergelijking Gods Rechtssysteem en het Nederlands Rechtssysteem op pag. 33-36)

Zondeloosheid, heiligheid en reinheid staan voor het **LEVEN!** Daartegenover staat de dood met zijn zondigheid, onheiligheid en onreinheid.

Het is een constant conflict tussen mijn lichaam van vlees en bloed dat zondigen wil, dat onheiligheid wil, dat onreinheid wil; of te wel: alles wat de wereld op een gouden presenteerblaadje aanbiedt, **én** mijn geest die onder leiding van de Heilige Geest alles wil doen wat God Almachtig, mijn Schepper wil dat ik doe en dat zich uit in reinheid en heiligheid. Dat zich uit in het op een hoger plan stellen van die ander en mijn naaste dan ikzelf.

Paulus, en ik ook, en veel wedergeboren Christenen zijn daar zó vol over en van, dat wij niet meer kunnen ophouden om dààr van en over te vertellen. Want Jezus Christus heeft mij opgewekt uit de dood. Of te wel: Hij heeft mij uit deze zondige wereld getrokken en Hij heeft mij voor Zichzelf gesteld, zodat wanneer God Almachtig naar mij kijkt, Hij Jezus Christus ziet in al Zijn heiligheid en reinheid. God Almachtig is de Pottenbakker. En ik ben de klei op Zijn draaischijf. God Almachtig maakt van de klei (ik) een voorwerp dat Hij het best kan gebruiken voor Zijn doel, tot verheerlijking van Hemzelf.

-----...-----

Misschien zijn er nu wel mensen die vinden dat ik de verantwoordelijkheid en mijn eigen ik, weggeef aan God Almachtig. En daar hebben zij gelijk in.

Dit is voor mij een bewuste keuze, die is ontstaan uit het feit dat ik van mijn eigen leven zo een enorme puinhoop had gemaakt, dat ik geen eens meer recht had om überhaupt nog te kunnen en mogen leven.

II Kor. 10:4 Wij dragen altijd het sterven van de Heere Jezus in het lichaam mee, opdat ook het leven van Jezus in ons lichaam openbaar wordt.

Rom. 8:17 En als wij kinderen zijn, dan zijn wij ook erfgenamen: erfgenamen van God en medeerfgenamen van Christus; wanneer wij althans met Hem lijden, opdat wij ook met Hem verheerlijkt worden.

Gal. 6:17 Verder, laat niemand mij lastigvallen, want ik draag de littekens van de Heere Jezus in mijn lichaam.

Fil. 3:10 opdat ik Hem mag kennen, en de kracht van Zijn opstanding en de gemeenschap met Zijn lijden, doordat ik aan Zijn dood gelijkvormig word,

II Tim. 2:11-12 Dit is een betrouwbaar woord. Want als wij met Hem gestorven zijn, zullen wij ook met Hem leven. Als wij volharden, zullen wij ook met Hem regeren. Als wij Hem verloochenen, zal Hij ons ook verloochenen.

I Petr. 4:13 Maar verblijd u naar de mate waarin u gemeenschap hebt aan het lijden van Christus, opdat u zich ook in de openbaring van Zijn heerlijkheid mag verblijden en verheugen.

Ik was als het ware al dood. En wat heb ik dan nog?

Als het voor mij als mens dus niet mogelijk is om de controle over mijzelf te hebben; als het voor als mens dus niet mogelijk is om een leven te leiden dat getuigt van verantwoordelijkheid ten opzichte van mijn Schepper; Als het voor mij als mens dus onmogelijk is om te leven: dan blijft er toch maar één mogelijkheid over?

Doordat ik Jezus Christus als Redder en Verlosser aangenomen heb; doordat ik Jezus Christus de regie over mijn leven heb gegeven in alle vrijwilligheid; ben ik verzekerd van het **LEVEN**. Want God Almachtig **in** Jezus Christus is **LEVEN**. Al het andere leidt tot de dood.

Nogmaals: **Al het andere leidt tot de dood**. Dus ook niets doen en niets geloven leidt tot de dood. Dus ook goed zijn voor andere mensen, lief zijn voor je vrouw en kinderen **zonder** Jezus Christus leidt tot de dood. **Al het andere leidt tot de dood**. Want zoals Jezus Christus het zelf zegt in Matt. 6:24; ik kan geen twee heren tegelijk dienen. Of ik heb de ene lief en haat de ander of andersom. Ik ken dat ook in het gezegde: *Geen twee kapiteins op één schip*.

De kapitein van mijn levensschip ben ik niet zelf meer, maar ik heb de leiding overgegeven aan mijn Loods, God Almachtig **in** Jezus Christus. Omdat Hij bewezen heeft dat Hij alleen het goede met mij voor heeft. Halleluja.

Een aardse tent en een huis in de hemel.

Veel mensen vinden het moeilijk om ouder te worden. Veel mensen hebben moeite dat hun uiterlijk bij het ouder worden er niet bepaald op vooruit gaat. Toch hebben wij mensen dat maar te accepteren, want het is gewoon het gevolg van het ouder worden. Maar mijn binnenste wordt met de dag dat mijn lichaam van vlees en bloed ouder wordt mooier, doordat ik elke dag mag leren van wat God Almachtig **in** Jezus Christus mij bijbrengt.

Als ik deze woorden zo opschrijf, als ik zo aan het mijmeren ben over de woorden van Paulus, dan ervaar ik dat als krachtvoer voor mijn geest, die als het ware gevangen zit in dit lichaam van vlees en bloed.

Al hoewel ik persoonlijk echt niet verlang naar omstandigheden waarin een Job heeft verkeerd, of Jeremia, of omstandigheden waarin Paulus heeft verkeerd, zijn mijn omstandigheden in vergelijking van wat Jezus Christus voor mij heeft overgehad 'licht' te noemen.

📖 Matt. 6:24 Niemand kan twee heren dienen, want of hij zal de één haten en de ander liefhebben, of hij zal zich aan de één hechten en de ander minachten. U kunt niet God dienen en de mammon.

Ja ook al zou ik mijn kinderen verliezen, wat werelds gezien het alle moeilijkste is om mee te maken voor ouders; ook al zou ik mijn lieve vrouw verliezen, die mijn partner, echtgenote en maatje is; toch zijn al die omstandigheden 'licht' te noemen bij wat Jezus Christus gedragen heeft voor mij. Want het kan kort duren of lang duren, maar er komt een dag dat ik mijn geliefden terug zal zien. Misschien niet in de hoedanigheid van mijn kinderen of mijn lieve vrouw. (Matt. 22:30)

Ik ben ervan overtuigd dat iedereen die het koninkrijk van God Almachtig binnenkomt als vader, moeder, kinderen, echtgenoot of geliefde, gezien zal worden. Want de Geest van God geeft iedereen in het Koninkrijk van God een onbeschrijfelijke vreugde als er weer iemand binnenkomt. Of het nu aardse familie is of niet.

Zolang ik leef hier op aarde, zal ik misschien wel moeite blijven houden om mij niet te richten op alles wat ik zie, hoor, voel, ruim en proef. Maar om mij te richten op alles wat ik (nog) niet zie. Het is zoals de Hebreeënschrijver het zegt in Hebr. 11:1 Het geloof is het bewijs van de dingen die ik niet zie, maar wat er wel is.

God Almachtig is Geest, en is door ons mensen van vlees en bloed niet te zien. In Jezus Christus is God in een lichaam van vlees en bloed naar deze wereld gekomen, zodat de mens Hem wel kon zien. (Joh. 12:45)

Als ik sterf op aarde, leg ik mijn aardse tent af. Dat is mijn uitgeleefde lichaam van vlees en bloed. Mijn geest leeft in het Koninkrijk van God Almachtig waar alles en iedereen geestelijk is.

Dàt is het vooruitzicht wat ik heb.

Welk vooruitzicht heb jij?

📖 Matt. 22:30 Want in de opstanding nemen ze niet ten huwelijk en worden ze niet ten huwelijk gegeven, maar ze zijn als engelen van God in de hemel.

📖 Hebr. 11:1 Het geloof nu is een vaste grond van de dingen die men hoopt, en een bewijs van de zaken die men niet ziet.

📖 Joh. 12:45 En wie Mij ziet, ziet Hem Die Mij gezonden heeft.

II Korinthe

Hoofdstuk 5

Vervolg **Een aardse tent en een huis in de hemel**

Ik heb het al een keer eerder geschreven hoe ik mij verwonder waarom de Bijbelvertalers gekomen zijn tot de indeling van hoofdstukken in de Bijbel. Ook hier weer zie ik dat hoofdstuk vijf midden in een thema begint. Want het gaat in dit hoofdstuk nog steeds over die aardse tent (mijn sterfelijk lichaam van vlees en bloed) en het huis in de hemel. Het thema dat halverwege hoofdstuk vier begon.

Hoofdstuk vijf begint met een tekst die ik heel veel genoemd heb in *mijn mijmeringen* bij de verschillende Bijbelboeken. En ik heb deze tekst veelvuldig genoemd omdat hier een kern van het Evangelie van Jezus Christus uitspreekt dat alles te maken heeft met het plan van God Almachtig.

Paulus heeft het hier over een aardse tent én een huis dat ik in de hemel heb. Zoals gezegd is deze aardse tent mijn lichaam van vlees en bloed, dat sterfelijk is, en een keer op zal houden te bestaan.

God Almachtig zegt in Gen. 2:7 en Gen. 3:19 dat mijn lichaam van vlees en bloed uit het stof van de aarde geformeerd is, en dat wanneer ik sterf mijn lichaam van vlees en bloed ook weer tot stof zal worden. Daar tegenover staat dat ik ook een huis in de hemel heb dat onsterfelijk is, en dat nooit zal ophouden te bestaan. Mijn huis in de hemel is de plek waar mijn geest in een nieuw geestelijk lichaam zal zijn, als ik mijn aardse tent afleg. (I Kor. 15:44)

Ik heb ook al meerdere malen geschreven dat mijn geest hier op aarde als het ware gevangen zit in mijn lichaam van vlees en bloed. Mijn geest die afkomstig is uit de 'zonen Gods' waar al vanaf Gen. 6:2 en 4 over wordt gesproken. (Zie de eerstelingen en de ambassadeurs op pag. 52-57). Dus al ver vóór de schepping van de aarde en al ver voordat ik als mens in een lichaam van vlees en bloed hier op aarde ter wereld kwam.

II Kor. 5:1 Wij weten immers dat, wanneer ons aardse huis, deze tent, afgebroken wordt, wij een gebouw van God hebben, een huis niet met handen gemaakt, maar eeuwig in de hemelen.

Gen. 2:7 toen vormde de HEERE God de mens uit het stof van de aardbodem en blies de levensadem in zijn neusgaten; zo werd de mens tot een levend wezen.

Gen. 3:19 want stof bent u zult tot stof terugkeren.

I Kor. 15:44 Een natuurlijk lichaam wordt gezaaid, een geestelijk lichaam wordt opgewekt. Er is een natuurlijk lichaam en er is een geestelijk lichaam.

Gen. 6:2 dat Gods zonen de dochters van de mensen zagen dat zij mooi waren, en zij namen zich vrouwen uit allen die zij uitgekozen hadden.

Gen. 6:4 In die dagen, en ook daarna, waren er reuzen op de aarde, toen Gods zonen bij de dochters van de mensen waren gekomen en die kinderen voor hen baarden; dit zijn de geweldenaars van oude tijden af, mannen van naam.

Paulus noemt dat hier dat ik 'zucht' in dit lichaam van vlees en bloed, en dat ik vurig verlang naar mijn woning in de hemel. (Joh. 14:2). Mijn hemelse woning is de plaats waar al mijn aardse bezoedelingen (zonden en ongerechtigheden) overkleed zijn met de heerlijkheid en de Genade van Jezus Christus, zodat deze niet eens meer zichtbaar zijn. En daarmee bedoel ik al mijn overtredingen op de wet van God Almachtig, of te wel al mijn zonden.

Ik zeg dus absoluut **niet** dat wedergeboren Christenen niet zondigen hier op aarde, want dat doen zij wel. De Bijbel zegt in Ps. 14:1 en 3, Ps. 53:2, Pred. 7:20, Rom. 3:10, I Joh. 1:8 dat ieder mens gezondigd heeft en dat er niemand op heel de aarde is, die nog nooit gezondigd heeft. De zonden van mij als wedergeboren Christen zijn echter uit mijn straf dossier gehaald doordat Jezus Christus aan het kruis van Golgotha de 'lijst met aanklachten', dat zijn de overtredingen op de wet van God Almachtig, totaal, radicaal en geheel weggenomen heeft (Kol. 2:14). Dat bedoel ik dus als ik hiervoor schrijf dat Jezus Christus met Zijn heerlijkheid en Genade mij overkleed heeft.

Zolang mijn geest in dit lichaam van vlees en bloed gevangen zit, krijg en heb ik te maken met alle ellende die satan over deze wereld uitgestort heeft, omdat hij door de zondeval van de eerste mens de heerschappij over deze wereld verworven heeft. (I Kor. 15:24, Ef. 2:2, Joh. 12:31)

Als ik zeg dat ik niet van deze wereld ben, bedoel ik dat mijn geest niet van deze wereld is. Mijn geest was één van de 'zonen Gods' waar o.a. in Gen. 6 al over gesproken wordt. Als ik zeg dat ik wel in deze wereld leef, dan bedoel ik dat mijn lichaam van vlees en bloed hier op aarde leeft. De ellende en ongemakken die satan over deze wereld gestort heeft zijn echt en zijn zichtbaar in mijn omstandigheden. Kijk maar naar de ellende die Job allemaal over zich heen heeft gekregen. Kijk maar naar de ellende die Jeremia over zich heen heeft gekregen, en kijk maar naar alle ellende die Jezus Christus over zich heen heeft gekregen.

In die omstandigheden van Paulus, en ook in mijn omstandigheden vandaag de dag zie ik het verwoestende werk van satan: door ziekte heen, door geweld en dood, door armoede en hongersnood, door machtswellust en geld en hebzucht. Allemaal bewijzen dat er van satan helemaal niets goeds is te verwachten. En dat kan ook niet want God Almachtig heeft hem immers geschapen om te verwoesten! (Jes. 54:16)

Mijn lichaam van vlees en bloed maakt het allemaal dagelijks mee zoals Paulus dit ook allemaal heeft meegemaakt. (II Kor. 11:23-26)

Joh. 14:2 In het huis van Mijn Vader zijn veel woningen; als dat niet zo was, zou Ik het u gezegd hebben. Ik ga heen om een plaats voor u gereed te maken.

Ps. 14:1 Een psalm van David, voor de koorleider. De dwaas zegt in zijn hart: Er is geen God. Zij handelen verderfelij, bedrijven gruwelijke daden; er is niemand die goeddoet.

Ps. 14:3 Zij allen zijn afgedwaald, tezamen zijn zij verdorven; er is niemand die goeddoet, zelfs niet één.

Ps. 53:2 De dwaas zegt in zijn hart: Er is geen God. Zij handelen verderfelij, zij bedrijven gruwelijk onrecht; er is niemand die goeddoet.

Pred. 7:20 Voorzeker, er is geen mens rechtvaardig op de aarde, die goeddoet en niet zondigt.

Rom. 3:10 zoals geschreven staat: Er is niemand rechtvaardig, ook niet één,

I Joh. 1:8 Als wij zeggen dat wij geen zonde hebben, misleiden wij onszelf en is de waarheid niet in ons.

Kol. 2:14 en het handschrift dat tegen ons getuigde, uit te wissen. Dit handschrift was met zijn bepalingen tegen ons gericht, en Hij heeft dat uit het midden weggenomen door het aan het kruis te nagelen.

I Kor. 15:24 Daarna komt het einde, wanneer Hij het koningschap aan God en de Vader heeft overgegeven, wanneer Hij alle heerschappij en alle macht en kracht heeft tenietgedaan.

II Kor. 11:23-26 *Zijn zij dienaars van Christus? – ik spreek als een waanzinnige – ik sta boven hen; in ingespannen arbeid veel vaker, in slagen bovenmate, in gevangenschappen veel vaker, dikwijls in doodsgevaar. Van de Joden heb ik vijfmaal de veertig min één zweepslagen ontvangen. Driemaal ben ik met de roede gegeseld, eenmaal ben ik gestenigd, driemaal heb ik schipbreuk geleden, een heel etmaal heb ik in volle zee doorgebracht.*

Op reis was ik vaak in gevaar door rivieren, in gevaar door rovers, in gevaar van de kant van volksgenoten, in gevaar van de kant van heidenen, in gevaar in de stad, in gevaar in de woestijn, in gevaar op zee, in gevaar onder valse broeders,

Samen met Paulus is mijn grote hoop en verwachting echter dat mijn sterfelijk lichaam van vlees en bloed door het LEVEN, door God Almachtig **in** Jezus Christus wordt verslonden. Daarom krijg ik na mijn overlijden hier op aarde ook een nieuw geestelijk lichaam (I Kor. 15:44). Schoon, rein en ongevoelig voor al het verwoestende werk dat satan doet, want in mijn hemelse woning kan satan helemaal niet komen.

Hoe weet ik dat allemaal zo zeker?

Doordat God Almachtig Zijn Geest gegeven heeft aan alle mensen die Jezus Christus als Redder en Heiland hebben aangenomen. Dat bedoelt Paulus ook te zeggen als hij schrijft dat wedergeboren Christenen door God Almachtig zijn toegerust. De Heilige Geest is mijn bescherming voor mijn geest hier op aarde. (Rom. 8:13). Dat is een onderpand, dat is een fundament waar mijn geloof op staat. Want Johannes zegt in I Joh. 2:25 dat God Almachtig ons **in** Jezus Christus het eeuwige leven heeft beloofd.

Het eeuwige leven krijg ik door te eten van de *Boom van het eeuwige leven*. Of zoals deze in het Bijbelboek Genesis wordt genoemd: *de Boom des levens*. En die boom is Jezus Christus Zelf. (Joh. 6:51)

Voor alle mensen op aarde is de weg naar het paradijs afgesloten zodat de mens niet meer zomaar kan eten van die *Boom des levens* (Gen. 3:22-25). Maar Gods kinderen, diegenen die Hij geroepen heeft om op dit moment te kunnen geloven; de wedergeboren Christenen; het totale volk Israël, heeft Hij de mogelijkheid gegeven om nu al te eten van die Boom des levens, door te geloven in Jezus Christus.

Op pag. 52-57 heb ik een stuk geschreven over wie de eerstelingen en de ambassadeurs van God Almachtig zijn **in** deze wereld. Ik schreef daar onder andere dat de wedergeboren Christenen hier op aarde **niet** van deze wereld zijn, maar dat zij hun Koninkrijk **in** God Almachtig hebben.

Ef. 2:2 *waarin u voorheen gewandeld hebt, overeenkomstig de leefwijze van deze wereld, overeenkomstig de wil van de aanvoerder van de macht in de lucht, van de geest die nu werkzaam is in de kinderen van de ongehoorzaamheid,*

Joh. 12:31 *Nu wordt het oordeel over deze wereld voltrokken, nu zal de vorst van deze wereld buitengeworpen worden.*

Jes. 54:16 *Zie, Ik heb de smid geschapen, die het kolenvuur aanblaast en wapentuig vervaardigt, geschikt voor zijn doel; en Ik heb de verwoester geschapen om te gronde te richten.*

I Kor. 15:44 *Een natuurlijk lichaam wordt gezaaid, een geestelijk lichaam wordt opgewekt. Er is een natuurlijk lichaam en er is een geestelijk lichaam*

Rom. 8:13 *Want als u naar het vlees leeft, zult u sterven. Als u echter door de Geest de daden van het lichaam doodt, zult u leven.*

I Joh. 2:25 *En dit is de belofte die Hij ons heeft beloofd: het eeuwige leven.*

Joh. 6:51 *Ik ben het levende brood, dat uit de hemel neergedaald is; als iemand van dit brood eet, zal hij leven in eeuwigheid. En het brood dat Ik geven zal, is Mijn vlees, dat Ik geven zal voor het leven van de wereld.*

Gen. 3:22-24 *Toen zei de HEERE God: Zie, de mens is geworden als één van Ons, omdat hij goed en kwaad kent. Nu dan, laat hij zijn hand niet uitsteken en ook van de boom des levens nemen en eten, zodat hij eeuwig zou leven!*

Daarom noem ik hen ook de ambassadeurs van het Koninkrijk van God om andere geroepenen de weg te wijzen naar dat Koninkrijk en hen te helpen in hun leven hier op aarde.

Dat is wat Paulus hier zegt in vers 6. Dat ik in mijn lichaam van vlees en bloed *uitwonend* ben. Ik woon op dit moment (nog) niet in het Koninkrijk van God Almachtig. Maar als ik sterf ga ik terug naar mijn thuisland. En dat is het Koninkrijk van God Almachtig, waar ik een nieuw geestelijk lichaam zal krijgen en waar ik totaal bedekt en overkleed zal zijn met de Genade en de heerlijkheid van Jezus Christus zelf.

-----...-----

Hoe weet ik dat allemaal zo zeker?

Dat heet geloof. Geloven is het zeker weten van de dingen die ik niet zie, maar wel weet dat ze er zijn. (Hebr. 11:1). Zoals die bergtop die niet zichtbaar is door de wolken. Ik zie die bergtop niet, maar ik ben er voor de volle honderd procent zeker van dat die bergtop er wel is. Zo zie ik het Koninkrijk van God Almachtig op dit moment niet omdat ik in een lichaam van vlees en bloed zit, terwijl God en Zijn Koninkrijk geestelijk zijn. Want God Zelf is Geest (Joh. 4:24) en de bewoners van het Koninkrijk van God zijn ook geesten in een nieuw geestelijk lichaam. (I Kor. 15:44)

Toch is het bovenstaande wat ik schrijf niet *alleen* gebaseerd op geloof van dingen die ik niet gezien heb maar wel zeker weet dat ze er zijn. Juist in dit aardse leven heb ik genoeg bewijzen om te geloven. Ik heb daar veel over geschreven in *mijn mijmeringen* bij de verschillende Bijbelboeken. Hoe ik alles gedaan heb wat God Almachtig verboden heeft, maar hoe ik door Jezus Christus Zelf aangesproken ben. Eigenlijk net als Paulus toen hij op weg was van Jeruzalem naar Damascus om daar Messiasbelijdende Joden op te pakken en om hen naar Jeruzalem te brengen om hen daar voor het gerecht te slepen. (Hand. 9:1-9).

In de diepste duisternis van mijn leven, in de tijd dat ik midden in het overspel zat en echtscheiding het gevolg was; in de tijd dat ik eigenlijk door God Almachtig verworpen moest worden naar de 'hel'; kwam Jezus Christus naar mij toe en richtte mij op. Eerst door mijn schoonouders heen, die ons vroegen om de zondagen met hen door te brengen zodat wij mee 'moesten' naar de kerk. En dat was echt niet de plek waar ik op dat moment wilde wezen.

Maar in die kerk gebruikte Jezus Christus de predikant om een woord te brengen dat direct in mijn hart ontplofte, waardoor ik s'-middags weer naar de kerk ging, en weer was het woord van die predikant zo direct op mij gericht dat ik geen kant meer op kon. Ik *moest* kiezen, en wel direct.

Daarom zond de HEERE God hem weg uit de hof van Eden, om de aardbodem te bewerken, waaruit hij genomen was. Hij verdreef de mens, en plaatste ten oosten van de hof van Eden de cherubs met een vlammend zwaard, dat heen en weer bewoog, om de weg naar de boom des levens te bewaken.

II Kor. 5:6 Wij hebben dus altijd goede moed en weten dat wij, zolang wij in het lichaam inwonen, uitwonend zijn van de Heere,

Hebr. 11:1 Het geloof nu is een vaste grond van de dingen die men hoopt, en een bewijs van de zaken die men niet ziet.

Joh. 4:24 God is Geest en wie Hem aanbidden, moeten Hem aanbidden in geest en waarheid.

I Kor. 15:44 Een natuurlijk lichaam wordt gezaaid, een geestelijk lichaam wordt opgewekt. Er is een natuurlijk lichaam en er is een geestelijk lichaam

En ik heb gekozen, want ik zag de enorme puinhoop die ik van mijn leven gemaakt had. En misschien waren er wel talloze legitieme redenen waarom ik die puinhoop van mijn leven had gemaakt, maar dat gold allemaal niet meer. Ik was en ben persoonlijk **zelf** verantwoordelijk voor de keuzes die ik had gemaakt en die ik ook vandaag de dag nog elke dag maak. Ik bedoel: als je mijn jeugd beziet dan zou je kunnen aanvoeren dat het allemaal logisch was dat ik geworden was die ik toen was. Maar op dat moment dat die predikant zo op mij insprak besepte ik mij als nooit tevoren dat dit alles nooit een excuus mocht zijn voor mijn (wan)gedrag.

Toen, eind 1984, begin 1985 koos ik bewust voor het LEVEN. Ik koos voor God Almachtig **in** Jezus Christus, en nam Hem aan als mijn Redder en Heiland. In de tientallen jaren daarna, tot op de dag van vandaag aan toe, is mijn leven met God Almachtig **in** Jezus Christus één groot avontuur geworden, omdat God mij alle uithoeken van mijn leven heeft laten zien. Al die uithoeken van mijn leven, de meest zwarte bladzijden en hoofdstukken uit mijn leven heb ik met Jezus Christus opnieuw beleefd.

Dit was moeilijk en bij tijd en wijle was dit bijna niet te dragen. Maar God Almachtig **in** Jezus Christus heeft mij nooit *gedwongen* deze weg te gaan. Hij *drong* altijd bij mij aan door gebeurtenissen op mijn pad te brengen waar nog herstelwerkzaamheden nodig waren.

Net zoals God Almachtig niet alle vijandelijke volken tegelijk uit het Beloofde land voor het volk Israël verjoeg (Ex. 23:29), omdat zij dat niet aankonden, heeft Hij dat bij mij ook zo gedaan. Op mijn tempo en naar wat ik wel of niet aankon, kwam elke kamer, elke hoek, elke kast en doos van mijn levenshuis aan de orde. En overal liet Jezus Christus Zijn licht stralen zodat ik ook de mogelijkheid kreeg om mijn 'oude' leven op te ruimen en te herstellen mét HEM!

Deze hele weg die ik gegaan ben is één groot bewijs dat God Almachtig **in** Jezus Christus zorg heeft om en voor de zondaar. Mijn leven is één groot bewijs dat Jezus Christus niet naar deze aarde is gekomen om de mensen te veroordelen en te straffen, maar dat Hij gekomen is om te vergeven en te verzoenen. (Joh. 3:17, Joh. 12:47)

Daarom kan ik met Paulus voor de volle honderd procent zeggen dat ik niet alleen wandel door datgene wat ik gezien heb, maar juist datgene wat ik geloof. Want ik heb geloofd en daarom leef ik.

Ik heb geloofd en daarom zing ik zoals dat weergegeven wordt in Opwekking nummer 311, gebaseerd op dat oude lied van Johan de Heer:

Ex. 23:29 Ik zal hen niet in één jaar vóór u uit verdrijven, anders wordt het land een woestenij en worden de wilde dieren van het veld u te talrijk.

Joh. 3:17 Want God heeft Zijn Zoon niet in de wereld gezonden opdat Hij de wereld zou veroordelen, maar opdat de wereld door Hem behouden zou worden.

Joh. 12:47 En als iemand Mijn woorden hoort en niet gelooft, veroordeel Ik hem niet, want Ik ben niet gekomen om de wereld te veroordelen, maar om de wereld zalig te maken.

*'k Heb geloofd en daarom zing ik,
daarom zing ik van gena.
Van ontferming en verlossing,
door het bloed van Golgotha.
Daarom zing ik U, die stervend
alles, alles hebt volbracht.
Lam Gods, dat de zonden wegneemt,
Lam van God, voor ons geslacht.*

*'k Heb geloofd in U, wie d'aarde
met haar doornen heeft gekroond,
maar die nu, gekroond met ere,
aan Gods rechterzijde troont.
U, aan wiens doorboorde voeten,
eenmaal in het gans heelal,
hier, daarboven en hieronder,
alle knie zich buigen zal.*

*Ja, 'k geloof en daarom zing ik,
daarom zing ik U ter eer,
's werelds Heiland, Hogepriester,
aller heren Opperheer!
Zoon van God en Zoon des mensen,
o, kom spoedig in uw kracht,
op des hemels wolken weder!
Kom, Heer Jezus, kom, ik wacht.*

-----...-----

Als je de weg bent gegaan die Paulus is gegaan, waarbij ik bedoel dat Paulus ook moest leven met zijn hele verleden, waarin hij onnoemlijk veel mensen pijn en verdriet heeft aangedaan, dan begrijp je de woorden van hem wanneer hij zegt dat Hij liever **uit** het lichaam woont om bij de Heer inwonend te zijn.

Elke cel in mijn lichaam en mijn geest zegt hier Amen op. Mijn hoop en mijn verwachting zijn bij de Heere en daarom verlang ik ernaar om bij de Heer te zijn in Zijn Koninkrijk, bekleedt met de Genade en de heerlijkheid van Jezus Christus.

Betekent dat dan dat ik levensmoe ben?

Absoluut niet. Met Paulus kan ik ook zeggen dat een leven **met** Jezus Christus in het Koninkrijk van God Almachtig pure winst is voor mij (Fil. 1:21-24), maar dat het leven hier op aarde in dit lichaam van vlees en bloed Jezus Christus is. Met andere woorden: Hier op aarde kan en mag ik getuigen van wie Jezus Christus is en wat Hij voor mij gedaan heeft. Ik kan en wil en doe dat in de zekerheid van welke toekomst ik heb.

☞ Fil. 1:21-24 Want het leven is voor mij Christus en het sterven is voor mij winst. Maar blijf ik leven in het vlees, dan betekent dit voor mij vruchtbaar werk; en wat ik verkiezen zal, weet ik niet. Want ik word door deze twee gedrongen: ik heb de begeerte om heen te gaan en bij Christus te zijn, want dat is verreweg het beste, maar in het vlees te blijven is noodzakelijker voor u.

Dat wanneer mijn werk hier op aarde in mijn lichaam van vlees en bloed 'klaar' is dat ik een hoopvolle toekomst mag hebben in Zijn heerlijkheid. (Jer. 29:11)

-----...-----

Vers 10 van II Kor. 5 is een heel belangrijke tekst. Paulus zegt hier dat alle wedergeboren Christenen voor de rechterstoel van God Almachtig zullen verschijnen om rekenschap (dat is verantwoording) af te leggen van wat ik hier op aarde met mijn geloof gedaan heb.

Jezus Christus heeft in een aantal gelijkenissen duidelijk gemaakt dat mensen allemaal talenten en gaven hebben gekregen van God Almachtig. Hetzij grote talenten, hetzij kleine talenten. Sommige mensen hebben die gaven en talenten in de grond gestopt en er helemaal niets mee gedaan. Anderen hebben voorzichtig hun gaven en talenten voor zich laten werken en hebben gezien dat daarmee hun gaven en talenten groeiden. En weer anderen hebben volop met hun gaven en talenten gewerkt die God Almachtig hen gegeven had (II Kor. 3:5-6) en zijn tot stralende lichten geworden voor het Koninkrijk van God Almachtig. (Matt. 25, Luk. 19).

Wat wil ik hiermee zeggen:

Zoals ik op pag. 33-36 al heb aangegeven komt ieder mens een keer in de Rechtszitting van God Almachtig. En in die Rechtszitting wordt ieders strafdossier geopend en zal de Rechter uitspraak doen over de overtredingen van de wet die allemaal genoteerd zijn op de 'lijst met aanklachten'.

Als iemand Jezus Christus **NIET** als Redder en Verlosser aangenomen heeft zullen de overtredingen (dat is de zonden) van die mens leiden tot de straf die God Almachtig daarvoor gesteld heeft. Net zoals dit in het Nederlandse Recht ook gebeurt. Voor die mensen die Jezus Christus **WEL** hebben aangenomen als Redder en verlosser zal die 'lijst met aanklachten' in hun strafdossier leeg zijn zodat de Rechter niet anders kàn dan hen vrij te spreken. (Kol. 2:14)

Dàt is de eerste Rechtszitting.

Ik als wedergeboren Christen zal net iedereen die Jezus Christus heeft aangenomen nogmaals in een Rechtszitting moeten verschijnen waarbij mij gevraagd wordt om verantwoording af te leggen van wat ik met mijn Christenleven heb gedaan. Net zoals in de gelijkenissen van de talenten en de ponden.

📖 Jer. 29:11 Ik immers, Ik ken de gedachten die Ik over u koester, spreekt de HEERE. Het zijn gedachten van vrede en niet van kwaad, namelijk om u toekomst en hoop te geven.

📖 II Kor. 5:10 Want wij moeten allen voor de rechterstoel van Christus openbaar worden, opdat ieder vergelding ontvangt voor wat hij door middel van zijn lichaam gedaan heeft, hetzij goed, hetzij kwaad.

📖 II Kor. 3:5-6 Niet omdat wij van onszelf bekwaam zijn iets te denken, als was het uit onszelf, maar onze bekwaamheid is uit God. Hij heeft ons namelijk bekwaam gemaakt om dienaars van het nieuwe verbond te zijn, niet van de letter, maar van de Geest; want de letter doodt, maar de Geest maakt levend.

📖 Kol. 2:14 en het handschrift dat tegen ons getuigde, uit te wissen. Dit handschrift was met zijn bepalingen tegen ons gericht, en Hij heeft dat uit het midden weggenomen door het aan het kruis te nagelen

Wat doe ik met de gaven en talenten die God Almachtig mij gegeven heeft. En let wel! Sommige mensen heeft God enorme grote gaven en talenten gegeven, andere mensen hele kleine. Maar iedereen, of hij nu gezond is of ziek, of hij nu onbeperkt of beperkt is, heeft talenten en gaven van God gekregen.

De belofte is echter Matt. 25:21. Dat ook al ben ik in omstandigheden die moeilijk zijn doordat ik ziek of gehandicapt ben, of dat ik door de tegenslagen in het leven 'murw' geslagen ben, dat ik tóch met de mogelijkheden die ik wél heb van Jezus Christus zal getuigen, hoe klein en beperkt ook, mijn loon groot zal zijn in de hemel.

-----...-----

De bediening van de verzoening

Uit vers 11 zou ik kunnen opmaken dat Paulus angst heeft voor de Heer. Want hij begint deze zin met: *Nu wij des deze vrees voor de Heer kennen.....*

Het commentaar dat de HSV bij deze tekst geeft is:

De SV heeft hier voor "schrik" gekozen. Het Griekse woord "fobos" wordt echter vrijwel overal met "vrees" vertaald. Het woord "schrik" wordt in het hedendaagse Nederlands voornamelijk gebruikt bij een plotselinge angst die iemand overvalt. Dat is in dit vers niet aan de orde. "Vrees" is daarom zowel beter als consequenter. Er staat namelijk niet "vreze", maar "vrees". Daarmee is de "schrik" van de SV verwoord. Verder verwijst het aanwijzend voornaamwoord "deze" direct naar het in het vorige vers gepredikte oordeel. Bovendien is de bepaling "voor de Heere" een verduidelijkende weergave van de in het Nederlands onduidelijke genitief "des Heeren" in de SV.

Is het Evangelie gebaseerd op angst?

Dat wordt wedergeboren Christenen nogal eens verweten door niet gelovigen. Dat zij datgene doen voor God Almachtig uit angst gestraft te worden. Ik weerspreek dit in de Naam van Jezus Christus. (Joh. 14:13) En juist uit *mijn mijmeringen* bij de verschillende Bijbelboeken die ik heb mogen schrijven moet mijn enorme liefde blijken die ik voor God Almachtig **in** Jezus Christus heb. Omdat God als eerste naar mij toe is gekomen in een tijd dat ik absoluut niet naar God toe wilde komen.

Het is God Almachtig die in alles trouw is geweest en mij nooit heeft laten vallen. Die mij keer op keer weer opgericht heeft, bemoedigd heeft en mij hersteld heeft. Er is nog nooit één gedachte van angst bij mij opgekomen. En dat kan ook niet, want ik ben een nieuwe schepping geworden.

☞ Matt. 25:21 Zijn heer zei tegen hem: Goed gedaan, goede en trouwe dienaar, over weinig bent u trouw geweest, over veel zal ik u aanstellen; ga in, in de vreugde van uw heer.

☞ II Kor. 5:11 Nu wij dus deze vrees voor de Heere kennen, bewegen wij de mensen tot het geloof; en voor God zijn wij openbaar geworden, maar ik hoop ook voor uw gewetens openbaar te zijn.

☞ Joh. 14:13 En wat u ook zult vragen in Mijn Naam, dat zal Ik doen, opdat de Vader in de Zoon verheerlijkt zal worden.

De oude 'ik' bestaat niet meer. De oude 'ik' heb ik zelf aan de kant gelegd omdat ik in zag dat die oude 'ik' helemaal niet voor Roelof kon en kan zorgen. Uit liefde en diep respect voor God Almachtig **in** Jezus Christus heb ik de nieuwe 'ik' aangetrokken. Dat is dat ik door mijn doop met Jezus Christus gestorven ben en met Jezus Christus opgestaan ben uit de dood. (II Kor. 5:17) Ik was dood, maar nu leef ik. Halleluja!

Maar feit is wel dat God Almachtig geen teddybeer is, die wanneer ik verdrietig ben, of wanneer ik Zijn hulp nodig heb, tevoorschijn gehaald kan worden om mij te troosten en te bemoedigen, en op momenten dat het mij goed gaat, weer in de hoek gegooid kan worden. God Almachtig is God. En met God valt inderdaad niet te spotten. Kijk maar hoe het volk Israël met God omging in de woestijn, nadat zij op grootse en bovennatuurlijke wijze door God uit de slavernij van Egypte gehaald waren. God laat echt niet met zich spotten.

-----...-----

Een wedergeboren Christen herken ik aan hoe hij in het leven staat. Een wedergeboren Christen heeft geen 'roem' nodig van andere mensen. Hij wil graag dat zijn 'roem' God Almachtig **in** Jezus Christus is, want dáár leeft hij voor in dit lichaam van vlees en bloed op deze aarde.

Zoals ik in het voorgaande schreef over mijn herstel uit die diepste duistere perioden van mijn leven, dat God Almachtig mij nooit gedwongen heeft om mijn levenshuis met Hem te bekijken, maar dat God mij altijd gedrongen heeft, rekening houdend met de situatie waarin ik geestelijk en fysiek zat, zo dringt Hij nog steeds bij mij aan.

Een mooi voorbeeld is het schrijven van al *mijn mijmeringen* bij de verschillende Bijbelboeken. Ook als ik een tijdje geen zin heb om te mijmeren, geeft God Almachtig mij die ruimte. Maar het kan kort duren of lang duren, maar er komt altijd weer dat moment dat God mij dringt om verder te gaan. Hetzij door gebeurtenissen, hetzij door andere zaken die zich op mijn levenspad voordoen. (Ps. 32:2-3)

De liefde voor Jezus Christus dringt mij om de mensen aan te sporen om de Bijbel weer op te pakken, te openen en te gaan lezen. De liefde voor Jezus Christus dringt mij om mensen aan te sporen zélf een persoonlijke relatie aan te gaan met God Almachtig **in** Jezus Christus. Omdat ik weet wat dit is, en wat dit voor mij betekend heeft. Namelijk vergeving en verzoening met God Almachtig **in** Jezus Christus en dat geeft een levensrust die met geen pen te beschrijven is, zoals Paulus het zegt in Fil. 4:7, Joh. 14:27, Rom. 5:1, Ef. 2:14

☞ II Kor. 5:17 Daarom, als iemand in Christus is, is hij een nieuwe schepping: het oude is voorbijgegaan, zie, alles is nieuw geworden.

☞ Ps. 32:2-3 Welzalig de mens wie de HEERE de ongerechtigheid niet toerekent, en in wiens geest geen bedrog is. Toen ik zweeg, teerden mijn beenderen weg, onder mijn jammerklachten, de hele dag.

☞ Fil. 4:7 en de vrede van God, die alle begrip te boven gaat, zal uw harten en uw gedachten bewaken in Christus Jezus.

☞ Joh. 14:27 Vrede laat Ik u, Mijn vrede geef Ik u; niet zoals de wereld die geeft, geef Ik die u. Laat uw hart niet in beroering raken en niet bevreesd worden.

☞ Rom. 5:1 Wij dan, gerechtvaardigd uit het geloof, hebben vrede bij God door onze Heere Jezus Christus.

☞ Ef. 2:14 Want Hij is onze vrede, Die beiden één gemaakt heeft. En door de tussenmuur, die scheiding maakte, af te breken,

Want de zonde van één mens (de eerste mens) heeft een onoverkomelijke scheiding gemaakt tussen God Almachtig en de mens; want de zonde van één mens (de eerste mens) is er de oorzaak van dat **alle** mensen moeten sterven; zo heeft God Eén Mens (Jezus Christus) gebracht die **alle** mensen weer het leven gegeven heeft, dat is het eeuwige leven (I Joh. 2:25). God Zelf is **in** Jezus Christus als Mens naar deze aarde gekomen om de zonde van de eerste mens te niet te doen. Jezus Christus is voor ons mensen gestorven. En om het nog dichterbij huis te brengen: Jezus Christus is voor mij gestorven.

📖 I Joh. 2:25 En dit is de belofte die Hij ons heeft beloofd: het eeuwige leven.

Ik zou moeten sterven omdat ik alles gedaan heb wat God Almachtig verboden heeft. In alle opzichten heb ik de wet van God overtreden. En het zou Gods recht geweest zijn om mij de dood, de eeuwige dood, in te jagen omdat dat de straf is die staat op het overtreden van de wet. Maar God Almachtig Zelf heeft zó een grote liefde voor mij, dat Hij in Jezus Christus mijn overtredingen op Zichzelf geladen heeft, en ze bij mij weg heeft gehaald. Daarom zeg ik ook steeds dat mijn *'lijst met aanklachten'* leeggemaakt is door God Almachtig Zelf **in** Jezus Christus. Dat betekent dus dat Jezus Christus, die nooit gezondigd heeft en dus vrijgesproken zou moeten worden in de Goddelijke rechtszitting, schuldig bevonden is aan alle overtredingen die ik heb gedaan. Daarom moest Hij sterven, want dat was en is de straf op overtreding van de wet.

Ik kan volmondig zeggen dat ik mijn hele wezen, en dat is méér dan alleen mijn lichaam van vlees en bloed, aan God Almachtig **in** Jezus Christus heb gegeven. Als ware het dat ik gestorven ben. De oude Roelof bestaat inderdaad niet meer. Deze heb ik vrijwillig aan Jezus Christus gegeven, en doordat ik mijn Roelof aan Jezus Christus gegeven heb, ben ik nu **in** Hem en Hij is **in** mij. Dus Als Jezus Christus dan opgestaan is uit de dood, en ik ben in Hem en van Hem, dan ben ik ook opgestaan uit de dood en mag ik dus leven zoals Jezus Christus leeft aan de rechterhand van God Almachtig.

Dàt is het Evangelie van Jezus Christus. *Dàt* is het Evangelie dat ik geloof en *dààrom* heb ik God Almachtig **in** Jezus Christus lief met alles wat in mij is. Niet ik leef, maar Hij leeft in mij; Halleluja.

Al het bovenstaande was en is uit God. Ook dit was en is Gods plan met een ieder die Hem **in** Jezus Christus aanneemt als Redder en Verlosser. God Almachtig heeft Zichzelf door en in Jezus Christus verzoend met de mens, die door zijn zonden op onoverkomelijke afstand was komen te staan. De mens kon deze afstand niet meer overbruggen, maar God Almachtig kon en kan dat wel, want bij God zijn alle dingen mogelijk, voor hem die gelooft. (Mark. 9:23)

📖 Mark. 9:23 En Jezus zei tegen hem: Als u kunt geloven, alle dingen zijn mogelijk voor wie gelooft.

Waar gaat het dan om in het leven?

Ik kom dan weer bij die wonderbaarlijke tekst uit die ik ook aan het begin van dit boek groot heb laten afdrukken. I Thess. 3:12-13. Dat God Almachtig **in** Jezus Christus mijn liefde voor mijn naaste en alle ander mensen groter en groter maakt, zodat God mijn hart verder versterkt en ik bemoedigd wordt om onberispelijk te zijn in heiliging (dat is afzondering) voor het aangezicht van God.

Dat ik aan andere mensen en mijn naaste de vergeving en de verzoening van God Almachtig **in** Jezus Christus mag aanbieden op een gouden presenteerschaal. Je hoeft het alleen maar aan te pakken en aan te nemen. Niet omdat ik dat zeg, maar omdat God Almachtig **in** Jezus Christus mijn getuige is dat ik woorden van Hem spreek en schrijf. (Rom. 9:1). Dit is wat de Bijbel zegt, en de Bijbel is God Almachtig zelf. (Joh. 1:1-5).

Sla de Bijbel op en praat met God Almachtig en Hij zal zeker antwoorden dat Zijn vergeving en verzoening ook voor jou is. Ik ben met Paulus en vele anderen; gezanten van Jezus Christus, alsof God Almachtig ook door *mijn mijmeringen* bij de verschillende Bijbelboeken heen, Zelf door mij heen smeekt:

LAAT U MET GOD VERZOENEN.

Datgene wat God Almachtig **in** Jezus Christus betaald heeft om mij vrij te kopen uit de heerschappij van satan is met geen geld te betalen. Is zelfs met geen woorden te beschrijven.

Het heeft God Almachtig ALLES gekost om dat mogelijk te maken.

☞ I Thess. 3:12-13 En ú moge de Heere doen toenemen en overvloedig maken in de liefde tot elkaar en tot allen, zoals ook wij dat zijn tot u, opdat Hij uw harten zou versterken om onberispelijk te zijn in heiliging voor het aangezicht van onze God en Vader, bij de komst van onze Heere Jezus Christus met al Zijn heiligen.

☞ Rom. 9:1 Ik spreek de waarheid in Christus, ik lieg niet en mijn geweten getuigt mee door de Heilige Geest,

☞ Joh. 1:1-5 In het begin was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God. Dit was in het begin bij God. Alle dingen zijn door het Woord gemaakt, en zonder dit Woord is geen ding gemaakt dat gemaakt is. In het Woord was het leven en het leven was het licht van de mensen. En het licht schijnt in de duisternis, en de duisternis heeft het niet begrepen.

II Korinthe

Hoofdstuk 6

Paulus' verdrukkingen

Opnieuw doet Paulus een oproep om de gaven en talenten die ik van God Almachtig heb gekregen niet te verwaarlozen. En opnieuw doe ik hierbij een oproep om op zoek te gaan naar die gaven en talenten. Waarbij ik nogmaals de twee uitgangspunten weergeef: Wat doe ik graag, en wat kan ik goed.

Ik weet dat bij God Almachtig alles mogelijk is (Matt. 19:26), maar over het algemeen gesproken gebruikt God die gaven en de talenten van mensen die Hij de mens heeft meegegeven.

Ik heb meerdere malen verhalen van mensen gehoord die meenden een woord van God Almachtig te hebben gehoord om naar de uithoeken van de wereld af te reizen om daar voor zieke kleine kinderen te gaan werken, terwijl men in Nederland geen affiniteit met kleine kinderen had, geen enkele opleiding in de zorg had en opleidingstechnisch geen enkele kennis had. Zo iemand of een echtpaar werd dan door de gemeente uitgezegd en ze vertrokken naar Verwegistan om na een paar jaar totaal uitgeblust, in grote armoede naar Nederland terug te keren. Het was waarschijnlijk toch niet Gods wil geweest dat ze helemaal naar Verwegistan zouden gaan.

-----,-----

In de Bijbel staat dat het goed is om meerdere raadgevers te hebben. (spr. 15:22, Spr. 11:14). Let op! *Teveel* raadgevers kan ook lastig zijn. Maar als het gaat om zulke grote beslissingen, zoals ik hiervoor schetste, is het goed om dit aan raadgevers voor te leggen.

Terwijl ik dit schrijf moet ik weer denken aan het stukje dat Paulus schreef in I Kor. 6:1-11 onder het kopje '*Rechtszaken tussen broeders*', waarin hij in vers 4 zegt dat het goed zou zijn om juist de onaanzienlijken in de gemeente rechtsgeschillen te laten oplossen. Waarom niet de onaanzienlijken als raadgevers aanwijzen om samen met jou en mij de stem van God te begrijpen?

☞ Matt. 19:26 Maar Jezus keek hen aan en zei tegen hen: Bij de mensen is dat onmogelijk, maar bij God zijn alle dingen mogelijk.

☞ Spr. 15:22 Plannen falen, als er geen overleg is, maar door een veelheid van raadgevers komt het nodige tot stand.

☞ Spr. 11:14 Als er geen wijze raad is, komt een volk ten val, maar er komt verlossing door een veelheid van raadgevers.

☞ I Kor. 6:4 Als u dus rechtszaken hebt over alledaagse dingen, stel dan hen aan die in de gemeente niet in aanzien zijn.

Waarom zouden de onaanzienlijken in de gemeente de stem van God Almachtig minder verstaan dan de aanzienlijken? Waarom zouden de voorgangers en de oudsten alleen de stem van God verstaan? Ik geloof daar helemaal niets van.

Overleg met voorgangers en oudsten, laat hen meedelen in mijn beslissingscriteria, leg hen voor hoe ik de stem van God heb verstaan, ga samen de Bijbel in om te lezen of het werkelijk zo is, als ik voor ogen heb. Tenslotte is het de taak van voorgangers en oudsten dat zij zich bezig houden met het onderwijs en het gebed. (Hand. 6:4). Maar geef voorgangers en oudsten niet het 'alleenrecht' op de communicatie met God Almachtig. Dan gaan we weer terug naar de tijden van het Rooms-katholicisme waarbij het de gelovigen zelfs verboden werd om een Bijbel in bezit te hebben (als zij die al konden lezen).

Het geloof in God Almachtig is **geen** religie. Een religie is een set instructies, een boek met regels en inzettingen, zoals de Joden die hadden in de tijd dat Jezus Christus op aarde was, in de vorm van de Halacha. Ik geloof dat mijn geloof in God Almachtig **in** Jezus gebaseerd is op **een relatie**. Een relatie waarin ik met de Vader spreken kan en waarin de Vader tot mij spreekt. Kijk maar juist in het O.T. waar God Almachtig zo vaak tot Zijn volk Israël, tot Zijn profeten spreekt. Maar ook tot eenvoudige mensen als bijvoorbeeld Hanna, de moeder van Samuël.

Met de komst van Jezus Christus naar deze aarde zijn de communicatielijnen tussen mensen en God Almachtig nog korter geworden. God de Vader is in de hemel. Jezus Christus is na Zijn dood en opstanding teruggegaan naar de Vader. Maar Jezus Christus heeft de Heilige Geest, de Geest van God gestuurd om **in** mij als mens te wonen. (Joh. 16:7). In mij die Jezus Christus als Heiland en Verlosser heeft aangenomen. God Almachtig kan gewoon niet dichterbij mij komen dan Hij op dit moment doet.

Dit is allemaal mogelijk geworden doordat God Almachtig in de tijd van het welbehagen de mensen verhoord heeft en doordat God Zelf in de Persoon van Jezus Christus naar deze aarde is gekomen. Nu is het heil naar mij toegekomen. Want het Hebreeuwse woord voor 'heil' is het woord als **Y@shu'ah**. De naam van Jezus Christus is óók Yeshuwa. Dus waar in de Bijbel over het heil gesproken wordt, wordt Jezus Christus bedoeld.

-----,-----

Hand. 6:4 Wij echter zullen volharden in het gebed en in de bediening van het Woord.

Joh. 16:7 Maar Ik zeg u de waarheid: Het is nuttig voor u dat Ik wegga, want als Ik niet wegga, zal de Trooster niet naar u toe komen; maar als Ik heenga, zal Ik Hem naar u toe zenden.

Dan gaat Paulus in de verzen 4 tot en met 11 beschrijven hoe hij tussen de mensen gezet is door God Almachtig met de bediening die hij van God gekregen heeft. En als ik die woorden lees, dan kan ik daar echt niet jaloers op worden. Want het is nogal wat, wat Paulus meegemaakt heeft. En dat alles omdat hij het Evangelie van Jezus Christus verkondigt, dat Jezus Christus de aangekondigde Messias was uit het O.T., en dat Jezus Christus gekruisigd is, maar dat Hij opgestaan is uit de dood.

Wat die verkondiging van het Evangelie Paulus kost, beschrijft hij in dit Bijbelgedeelte als een aantal volhardingen. Dat ondanks dat Paulus deze dingen meemaakt, hij blijft volharden in het getuigen van Jezus Christus daar:

- Volharden in verdrukking, nood en benauwdheden;
- Volharden terwijl Paulus geslagen wordt en in de gevangenis geworpen wordt;
- Volharden terwijl er een grote oproer aan de gang is om de persoon van Paulus en zijn boodschap;
- Volharden terwijl Paulus bikkelhard moet werken. Ook in het dagelijks werk om in zijn eigen levensonderhoud te kunnen voorzien;
- Volharden in periodes dat Paulus niet kon slapen of terwijl hij aan het vasten was;
- Volharden in kennis, in geduld, in vriendelijkheid, in de Heilige Geest en in ongeveinsde liefde;
- Volharden in de waarheid, in de kracht van God, door eer en oneer, door kwaad gerucht en goed gerucht, als misleiders te worden uitgemaakt en toch waarachtig zijn;
- Volharden als onbekenden maar toch bekend zijn, als stervenden terwijl hij leeft, als bestraft te worden maar niet gedood;
- Volharden als bedroefden maar toch blij zijn, als armen die toch vele rijk gemaakt hebben, als mensen die niets bezitten maar toch alles hebben.

Leg het Bijbelboek Handelingen maar naast bovenstaande woorden en ik lees vanaf hoofdstuk 12 alle ellende die Paulus hierboven opgenoemd heeft. De vraag die ik mij dan stel is: Geldt dit voor alle wedergeboren Christenen die Gods wil doen?

Ik geloof het niet en ik hoop het ook niet. Maar als ik bijvoorbeeld het boek *'het dwaze van God'* leest van Nik Ripken over de mensen die overal ter wereld vervolgd en verdrukt worden om hun geloof, dan komt dit wel erg dichtbij. Mensen in China, in Rusland, in Somalië, in Noord Korea en noem maar op. Nogmaals het komt nog steeds voor, ook anno 2018.

Maar is het bovenstaande dan uitgangspunt voor mijn geloof? Ben ik als wedergeboren alleen goed bezig als ik dat allemaal meemaken?

Ook dat geloof ik niet. Laat ik voorop stellen dat ik het vreselijk vind wat er allemaal met Christenen wereldwijd gebeurt. En vaak vraag ik mij af hoe het mogelijk is dat ik in het rijke westen mij zo weinig aantrek van de verdrukke en vervolgte broeders en zusters.

Ik geloof wél dat onze beproevingen in het rijke westen van dezelfde orde van grootte zijn als van de verdrukke en vervolgte broeders en zusters. Misschien niet fysiek, want in Nederland woon ik in relatieve veiligheid en rust. Ik mag hier openlijk mijn geloof belijden, al hoewel dat ook steeds verder onder druk komt te staan. De grote verdrukking en vervolging ligt hem voor mij in het rijke westen daarin dat ik **teveel** van alles heb. Toen Jezus Christus in de woestijn verleidt (Matt. 4) werd door satan was één van de dingen die satan Jezus Christus aanbood: alle koninkrijken van de aarde. En ik geloof dat daarmee rijkdom mee bedoeld wordt.

In het rijke westen, en vooral in Nederland zijn heel veel Christenen bezweken onder dat aanbod en zijn gegaan voor alles wat de wereld aanbied op het gebied van macht, carrière, rijkdom, immoraliteit en noem maar op. Want hoe zou ik het als wedergeboren Christen vinden als ik alles wat ik bezat kwijtraakte? Niet dagelijks drie uitgebreide maaltijden met koffie en thee tussendoor? Geen eigen auto, geen eigen huis, geen geld op de bankrekening? Geen dokters en ziekenhuizen, medicijnen en therapieën voor van alles en nog wat?

Is het niet zo dat heel veel Christenen zich helemaal hebben laten inpakken door de wereld? Is het niet zo dat heel veel Christenen lauw zijn geworden en niet meer heet of koud zoals Openb. 3 dat beschrijft?

Ergens in *mijn mijmeringen* heb ik beschreven dat het satan helemaal niet uitmaakt **hoe** ik van het paard afval. **Als** ik er maar van af val. Of dit door ellende, geweld, armoede, honger, verdrukking en vervolging komt of dat dit gebeurt doordat ik lauw word. Het doel van satan is dat ik God Almachtig **in** Jezus Christus in de steek laat om voor mijzelf te gaan, om voor de wereld te gaan. De wereld is de grootste bedreiging voor de wedergeboren Christen in het rijke westen. En velen vallen door die verleidingen van de wereld. Maar de wereld is satan. En zoals al zo vaak gezegd: ik kan geen twee heren tegelijk dienen. Ik kan niet God Almachtig **in** Jezus Christus dienen en tegelijk satan dienen. Onmogelijk. (Matt. 6:24)

-----...-----

📖 Matt. 6:24 Niemand kan twee heren dienen, want of hij zal de één haten en de ander liefhebben, of hij zal zich aan de één hechten en de ander minachten. U kunt niet God dienen en de mammon.

Zijn Paulus verdrukkingen ook mijn verdrukkingen? Zijn Paulus verdrukkingen ook jouw verdrukkingen? Wat zou er met mij gebeuren als ik in de schoenen van Job stond? Of van Jeremia? Wat gebeurt er met jou als jij in de schoenen van Job of Jeremia staat?

Ik moet eerlijk zeggen dat ik het antwoord niet van te voren kan geven. In tijden van oorlogen zijn de grootste mannen van naam soms het eerste bezweken, terwijl vaak de onaanzienlijke tot heldhaftige daden gedreven werd.

Ik hoop voor mijzelf dat wanneer de verdrukking en de vervolging over mij heenkomt die Paulus heeft meegemaakt, dat ik nog steeds fier recht overeind sta. Misschien dat de helm des heils scheef op mijn hoofd staat. Misschien dat mijn borstpantser gescheurd en scheef om mij heen hangt, misschien dat mijn zwaard van gerechtigheid niet meer is dan een slappe gummknuppel, maar ik hoop en bid dat ik mag en zal blijven staan. (Ef. 6:13-17).

Allereerst uit dankbaarheid voor mijn Heer en Heiland **in** Jezus Christus, maar zeker ook om andere mensen in mijn omgeving te laten zien dat het Jezus Christus is die **in** mij leeft. Hij zorgt ervoor dat mijn helm des heils weer stevig op mijn hoofd staat. Hij zorgt ervoor dat mijn borstpantser weer aaneengesloten past om mijn lijf en dat mijn zwaard der gerechtigheid fier door mij ter hand wordt genomen.

-----...-----

Paulus schetst in vers 11-13 zijn eigen houding ten opzichte van de houding van de gemeente van Korinthe. In mijn ogen komt dit niet zo geweldig over. Het lijkt er wel op of er gemeenteleden in de gemeente van Korinthe zijn die Paulus en zijn leer, zijn manier van onderwijs, zijn manier van leidinggeven absoluut niet kunnen waarderen. Terwijl Paulus het er juist om te doen is dat hij zichzelf helemaal aan de gemeente gegeven heeft. Dat kan ik ook meerdere plaatsen lezen in de deze brieven. Toch zegt hij dat hij ruimhartig is, maar dat de gemeente zo enghartig is, waarbij de opmerking wordt gegeven : *nauw in uw ingewanden*.

In de NBG en SV vertaling lees ik dat dit woord 'enghartig' vertaald wordt met het openbaar zijn van het geweten. Met andere woorden dat de gemeente van Korinthe misschien niet zo eerlijk is als Paulus zelf eerlijk is. Het BOEK zegt het op deze manier: '*Omdat wij zo'n diep ontzag voor de Here hebben, doen wij ons best anderen voor Hem te winnen. God weet dat wij hierin oprecht zijn en ik hoop van harte dat dit ook voor u duidelijk is*'.

☞ Ef. 6:13-17 Neem daarom de hele wapenrusting van God aan, opdat u weerstand kunt bieden op de dag van het kwaad, en na alles gedaan te hebben, stand kunt houden. Houd dan stand, uw middel omgord met de waarheid, en bekleed met het borstharnas van de gerechtigheid, en de voeten geschoeid met bereidheid van het Evangelie van de vrede. Neem bovenal het schild van het geloof op, waarmee u alle vurige pijlen van de boze zult kunnen uitblussen. En neem de helm van de zaligheid en het zwaard van de Geest, dat is Gods Woord,

☞ II Kor. 6:11-13 Onze mond heeft zich vrijmoedig voor u geopend, Korinthiërs, ons hart staat wijd open. U neemt geen kleine plaats in ons hart in, maar zelf bent u enghartig. Zet dan ook van uw kant – ik spreek als tot mijn kinderen – uw hart wijd open.

Geen ongelijk span met ongelovigen

Eén van de 'grondprincipes' in het Evangelie van Jezus Christus is Matt. 6:24. Ik kan geen twee heren tegelijk dienen. Ik kan niet én mijn hele hart en wezen aan God Almachtig **in** Jezus Christus hebben gegeven én tegelijk alles consumeren wat de wereld je aanbiedt. Net zoals ik niet tegelijk dood en levend kan zijn, of dat ik tegelijk in het duister en het licht kan wezen. Dat betekent dus dat een keuze noodzakelijk is. Wil ik levend zijn of wil ik dood zijn. Wil ik in het licht leven of in de duisternis. Wil ik God Almachtig **in** Jezus Christus dienen of satan.

Heel veel mensen begrijpen niet waarom die tegenstelling zó scherp moet zijn, dat er dus geen derde of vierde mogelijkheid is. Want heel veel mensen zeggen, niet in God Almachtig te geloven, maar ook niet in satan. Ik wil echter wijzen op de feiten, of je deze nu gelooft of niet, of je deze nu wilt aannemen of niet. Ik hoef wat dat betreft niemand te veroordelen of te overtuigen, want de Bijbel zegt dat de Heilige Geest van God mensen wel overtuigd. (Joh. 16:7-8)

- **Feit 1:** God Almachtig heeft deze wereld geschapen met alles wat daar op, in en onder is. En toen God klaar was met Zijn scheppingswerk zei Hij: '*Het is zeer goed*' (Gen. 1:31);
- **Feit 2:** God Almachtig is een heilig God en kan niet vereenzelvigd worden met ook maar de kleinste vorm van zonde. Want elke zonde zou Zijn heiligheid aantasten. (Joz. 24:19);
- **Feit 3:** God Almachtig heeft de mens perfect geschapen en God wandelde elke avond met de eerste mens in het paradijs. God was heilig, en de mens was ook heilig. (Gen. 3:8);
- **Feit 4:** Satan heeft de eerste mens verleid tot het overtreden van Gods gebod: Gij zult niet eten van de vrucht van de boom van kennis en kwaad. (Gen. 3:1-6);
- **Feit 5:** De mens heeft daarmee gezondigd en was vanaf dat moment niet meer heilig voor God Almachtig, zodat God ook niet meer in de nabijheid van de mens met hem kon wandelen. (Jes. 59:2);
- **Feit 6:** Met het zondigen van de mens is de heerschappij van de aarde onder leiding van satan gekomen. Of de mens dit nu leuk vindt of niet, of de mens dit nu gelooft of niet. Alle mensen zijn onder de overste van deze wereld gekomen en dat is satan. (Ef. 2:2, Joh. 12:31);
- **Feit 7:** God Almachtig staat voor leven; satan staat voor dood. Tenslotte is satan door God geschapen als verwoester om te verwoesten. (Jes. 54:16);
- **Feit 8:** Alleen een openlijke keuze voor God Almachtig in Jezus Christus kan een mens overbrengen van de heerschappij van satan naar de heerschappij van God. (Joh. 3:16);

📖 Matt. 6:24 Niemand kan twee heren dienen, want of hij zal de één haten en de ander liefhebben, of hij zal zich aan de één hechten en de ander minachten. U kunt niet God dienen en de mammon.

📖 Joh. 16:7-8 Maar Ik zeg u de waarheid: Het is nuttig voor u dat Ik wegga, want als Ik niet wegga, zal de Trooster niet naar u toe komen; maar als Ik heenga, zal Ik Hem naar u toe zenden. En als Die gekomen is, zal Hij de wereld overtuigen van zonde, van gerechtigheid en van oordeel:

📖 Gen. 1:31 En God zag al wat Hij gemaakt had, en zie, het was zeer goed. Toen was het avond geweest en het was morgen geweest: de zesde dag.

📖 Joz. 24:19 Toen zei Jozua tegen het volk: U zult de HEERE niet kunnen dienen, want Hij is een heilig God, Hij is een na-ijverig God. Hij zal uw overtreding en uw zonden niet vergeven.

📖 Gen. 3:8 En zij hoorden de stem van de HEERE God, Die in de hof wandelde, bij de wind in de namiddag.

📖 Gen. 3:1-6 De slang nu was de listigste onder alle dieren van het veld, die de HEERE God gemaakt had; en hij zei tegen de vrouw: Is het echt zo dat God gezegd heeft: U mag niet eten van alle bomen in de hof? En de vrouw zei tegen de slang: Van de vrucht van de bomen in de hof mogen wij eten, maar van de vrucht van de boom die in het midden van de hof staat, heeft God gezegd: U mag daarvan niet eten en hem niet aanraken, anders sterft u. Toen zei de slang tegen de vrouw: U zult zeker niet sterven.

- **Feit 9:** Maakt een mens geen keuze (omdat hij bijvoorbeeld niet gelooft in God Almachtig of satan) dan blijft hij onder de heerschappij van satan. Met andere woorden: **Niet gekozen is gekozen.**

Dus als ik als mens niet openlijk Jezus Christus aanneem als Redder en Verlosser behoort ik dus satan toe. Of ik dat nu geloof of niet. De waarheid zal direct zichtbaar worden als ik mijn aardse tent afleg op deze aarde, oftewel als mijn lichaam van vlees en bloed sterft, want dan zal satan zich ten volle openbaren en in de Goddelijke Rechtszitting zijn claim doen gelden mij als ik niet gekozen heb voor God Almachtig **in** Jezus Christus.^(zie vergelijking Goddelijk Rechtssysteem tegenover het Nederlandse Rechtssysteem pag. 33-36)

-----,-----

Als vervolg op het bovenstaande gaat Paulus in dit Bijbelgedeelte (vers 14 t/m17) in op de gevolgen van een keuze vóór God Almachtig **in** Jezus Christus. Want zegt hij: als ik dan openlijk Jezus Christus aangenomen heb als Redder en Heiland, dan **kan** ik dus niet samenleven met iemand die deze keuze niet heeft gemaakt.

God Almachtig kon na de zondeval van de eerste mens niet meer in de nabijheid komen van de zondige mens. Zo moet het ook zijn voor mensen die gekozen hebben vóór Jezus Christus, want zij zijn van de duisternis overgestapt in het licht. En omdat het licht niets van doen heeft met de duisternis, kunnen deze twee ook niet samengaan. Want ik kan geen twee heren tegelijk dienen.

Hetzelfde principe heb ik beschreven bij het gaan naar een dokter of geneeskundige instelling, of het nemen van medicijnen. Als een arts niet openlijk zijn gaven en talenten toekent als zijnde van God Almachtig gekregen te hebben, dan 'put' hij dus **niet** uit de Bron van God Almachtig. Er is dan maar één andere mogelijkheid en dat is dat hij 'put' uit de bron van satan. Er is gewoonweg geen andere mogelijkheid. Als dan een arts of een ziekenhuis **niet** uit de bron van God Almachtig 'put', dan moet dus de genezende werking van de behandelingen of van de medicijnen uit de bron van satan komen. En dat is absoluut onmogelijk want satan is geschapen om te verwoesten. Er kan niets goeds uit de hand van satan komen. Kijk maar naar het leven van Job, en kijk maar naar Jezus Christus zelf.

Nu weet ik ook wel heel goed dat enerzijds bij God Almachtig alle dingen mogelijk zijn (Matt. 19:26), en anderzijds dat satan totaal en helemaal onder controle van God staat, zodat satan niets uit zichzelf kan ondernemen (Job 1:12, 2:6).

Maar God weet dat, op de dag dat u daarvan eet, uw ogen geopend zullen worden en dat u als God zult zijn, goed en kwaad kennend. En de vrouw zag dat die boom goed was om ervan te eten en dat hij een lust was voor het oog, ja, een boom die begerenswaardig was om er verstandig door te worden; en zij nam van zijn vrucht en at; en zij gaf ook wat aan haar man, die bij haar was, en hij at ervan.

☞ Jes. 59:2 Maar uw ongerechtigheden maken scheiding tussen u en uw God, uw zonden doen Zijn aangezicht voor u verborgen zijn, zodat Hij u niet hoort.

☞ Ef. 2:2 waarin u voorheen gewandeld hebt, overeenkomstig de leefwijze van deze wereld, overeenkomstig de wil van de aanvoerder van de macht in de lucht, van de geest die nu werkzaam is in de kinderen van de ongehoorzaamheid,

☞ Joh. 12:31 Nu wordt het oordeel over deze wereld voltrokken, nu zal de vorst van deze wereld buitengeworpen worden.

☞ Jes. 54:16 Zie, Ík heb de smid geschapen, die het kolenvuur aanblaast en wapentuig vervaardigt, geschikt voor zijn doel en Ík heb de verwoester geschapen om te gronde te richten.

☞ Joh. 3:16 Want zo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft.

☞ Matt. 19:26 Maar Jezus keek hen aan en zei tegen hen: Bij de mensen is dat onmogelijk, maar bij God zijn alle dingen mogelijk.

Met de keuze die ik hierboven zo scherp stel wil ik aangeven dat wanneer mensen zich niet lekker voelen of ziek worden, zij niet eerst naar de dokter rennen, of andere alternatieven zoeken, maar dat eerst naar God Almachtig gegaan wordt. Tenslotte is Hij onze maker en niet de huisarts, het ziekenhuis of de farmaceutische industrie. En als God zegt dat ik naar een arts of medische instelling kan gaan, dan betekent dat voor mij dat die arts of medische instelling onder controle staat van God Almachtig.

-----...-----

Heel veel mensen vandaag de dag, die God Almachtig **in** Jezus Christus niet hebben aangenomen als Redder en Verlosser, zullen het bovenstaande verwerpen. Want daarmee zouden zij erkennen dat het satan is die door hen heen werkt en alleen maar het 'slechte'; en het 'kwade' bewerkstelligt. Maar is dit ook niet precies wat Paulus zegt in Ef. 6:12. Dat ik niet te doen heb met mensen, maar dat de machten uit het rijk der duisternis door mensen heen werkt? Daarom zegt Paulus ook in I Kor. 1:18 dat het Evangelie van Jezus Christus voor de ongelovige mensen als een dwaasheid is. Zij geloven het niet en erkennen het ook niet. Maar gelukkig hoef ik de mensen niet te overtuigen.

Mijn taak is om het duidelijk uit te leggen. Of de mensen dit willen aannemen of niet, is hun eigen verantwoordelijkheid. Net zoals het de verantwoordelijkheid zelf was van al die mensen die Noach uitlachten toen hij de ark ging bouwen. (Gen. 6 en 7). Totdat God Almachtig Zelf de deur achter Noach, zijn vrouw, zijn drie zonen en hun vrouwen dicht deed, zodat niemand de ark meer binnen kon gaan (Gen. 7:16). De regen kwam, de aarde opende zich en waterstromen kwamen van boven en van onderen. De mensen raakten in paniek, beleden hun spijt, trokken zich de haren uit het hoofd, maar gedane zaken nemen geen keer. Het was te laat. De zondvloed kwam en alle mensen op aarde, buiten de genoemde acht personen, kwamen allemaal om het leven.

Zó zal het straks ook gaan als Jezus Christus terug komt op deze aarde. Zó zal het ook gaan als een mens sterft hier op aarde. Satan zal zich dan openlijk tentoonstellen en de mensen zullen in paniek zich de haren uit hoofd trekken als zij erachter komen dat satan hun leven claimt voor God Almachtig, omdat zij gezondigd hebben in hun leven en de 'lijst met aanklachten' uit hun straf dossier niet hebben laten schoonmaken door het bloed van Jezus Christus. (Kol. 2:13-14)

-----...-----

Job 1:12 De HEERE zei tegen de satan: Zie, alles wat hij heeft, is in uw hand; alleen naar hemzelf mag u uw hand niet uitsteken. En de satan ging weg van het aangezicht van de HEERE.

Job 2:6 En de HEERE zei tegen de satan: Zie, hij is in uw hand, maar spaar zijn leven.

Ef. 6:12 Want wij hebben de strijd niet tegen vlees en bloed, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers van de duisternis van dit tijdperk, tegen de geestelijke machten van het kwaad in de hemelse gewesten

I Kor. 1:18 Want het woord van het kruis is voor hen die verloren gaan wel dwaasheid, maar voor ons die behouden worden, is het een kracht van God.

Gen. 7:16 En die kwamen, kwamen als mannelijk en vrouwelijk, van alle vlees, zoals God hem geboden had. En de HEERE sloot de deur achter hem toe.

Kol. 2:13-14 En Hij heeft u, toen u dood was in de overtredingen en het onbesneden zijn van uw vlees, samen met Hem levend gemaakt door u al uw overtredingen te vergeven, en het handschrift dat tegen ons getuigde, uit te wissen. Dit handschrift was met zijn bepalingen tegen ons gericht, en Hij heeft dat uit het midden weggenomen door het aan het kruis te nagelen.

Paulus noemt in dit Bijbelgedeelte verschillende tegenstellingen, waarbij duidelijk wordt dat wedergeboren Christenen in hun keuze voor God Almachtig **in** Jezus Christus niet kunnen samenleven en samenwerken met mensen die weigeren om Jezus Christus aan te nemen.

- Wat heeft gerechtigheid met wetteloosheid te maken?;
- Welke overeenstemming is er tussen Jezus Christus en Belial? (N.B. Belial in het Hebreeuws is b^elija'al, wat zoveel betekent als nietswaardigheid of kwaadaardigheid;
- Wat deelt een gelovige met een ongelovige?;
- Welk verband is er tussen de tempel van God en de tempel van de afgoden?

Op al bovenstaande vragen is maar één antwoord mogelijk: niets.

Zo past het mij als wedergeboren Christen om (juist) in mijn handel en wandel duidelijke keuzes te maken zodat zichtbaar is dat ik een kind van God Almachtig **in** Jezus Christus ben.

Er is een gezegde dat zegt: *'Twee geloven op één kussen, daar slaapt de duivel tussen'*. Je zou eens een onderzoek moeten doen naar de huwelijken waarvan één partner een gelovige is en de ander niet. Ik ben ervan overtuigd dat het overgrote deel van deze echtparen enorme problemen kent in hun relatie, in hun emoties en of in hun financiële zaken. Het is allemaal het gevolg van het op het spel zetten van hun relatie met God Almachtig **in** Jezus Christus voor de liefde van een ongelovig mens. Ik verwijs hierbij ook nog even naar wat Paulus geschreven heeft over het huwelijk, echtscheiding en hertrouw in de eerste brief aan de gemeente van Korinthe.

Voor wedergeboren Christenen geldt dat God Almachtig **in** Jezus Christus Zelf in hun zal wonen en onder hen zal wandelen, zoals Hij ook deed in het paradijs vóór de zondeval van de eerste mens. Wedergeboren Christenen (dat zijn dus ook de Messiasbelijdende Joden) zijn het volk van God Almachtig, dat Hij Zich geroepen en geformeerd heeft (Deut. 7:6); al voor de schepping van de aarde in de *'zonen Gods'* die met God in de hemel waren en die zichtbaar zijn geworden in het hele volk Israël, waaruit Jezus Christus voortgekomen is. (Rom. 8:14)

Het bovenstaande moet genoeg, meer dan genoeg zijn, voor mij als wedergeboren Christen. Mijn aandacht moet helemaal niet gaan naar de ongelovigen. Wat heeft de ongelovige te bieden aan de gelovige?

Deut. 7:6 Want u bent een heilig volk voor de HEERE, uw God. De HEERE, uw God, heeft u uitgekozen uit alle volken op de aardbodem om voor Hem tot een volk te zijn dat Zijn persoonlijk eigendom is.

Rom. 8:14 Immers, zovelen als er door de Geest van God geleid worden, die zijn kinderen van God.

Dit Bijbelgedeelte klinkt misschien wel hard. Maar ik moet niet vergeten dat ieder mens de keuze heeft om God Almachtig **in** Jezus Christus aan te nemen als Verlosser en Redder. Als een mens dan willens en wetens die keuze **niet** maakt, dan is het toch terecht dat de gevolgen van die keuze ook voor de verantwoordelijkheid van die mens is?

Als wedergeboren Christen mag ik bidden tot God Almachtig dat Hij mensen tot bekering brengt. Mensen uit mijn eigen gezin, uit mijn familie, uit mijn vrienden en kennissen, collega's.

Want God Almachtig roept tot de **hele** mensheid: '*Kom tot Mij en Ik zal je rust en vrede geven*' (Matt. 11:30). Maar als die mens dat aanbod willens en wetens naast zich neerlegt, wat moet ik als wedergeboren Christen dan?

 Matt. 11:30 *want Mijn juk is zacht en Mijn last is licht.*

II Korinte

Hoofdstuk 7

Vervolg **Geen ongelijk span met ongelovigen**

Dit is al de derde keer dat ik in deze brief van Paulus aan de gemeente van Korinthe een hoofdstuk overgang zie dat midden in een thema geplaatst is. Wie kan mij toch eens uitleggen wat de bedoeling van de Bijbelvertalers c.q. Bijbelschrijvers is geweest. Want II Kor. 7:1 hoort wat mij betreft helemaal thuis bij II Kor. 6 en ik snap met de beste wil van de wereld niet waarom hoofdstuk 7 dus eigenlijk bij vers 2 begint.

-----...-----

Dit eerste Bijbelvers uit hoofdstuk 7 is een Bijbelvers dat mij vele hoofdbrekens heeft gekost. Het is namelijk de inzet geweest van een enorme (theologische) discussie die ik had met een Bijbelleraar die ik zeer hoog acht.

Het issue van deze Bijbelleraar was namelijk dat ik als mens nog moeten groeien in perfectie. Dat niet alleen mijn geest perfect moet worden, maar ook mijn lichaam van vlees en bloed. En wat ik van deze Bijbelleraar hoorde, was dat ook mijn lichaam van vlees en bloed (dat door de zonde onder de heerschappij van satan staat in deze wereld) perfect kon worden en dat ik daar dus zelf verantwoordelijk voor was.

Nu weet ik dat mijn geest is perfect geworden voor God Almachtig omdat ik **in** Jezus Christus gestorven ben en in Jezus Christus opgestaan ben uit de dood. Dat is voor mij wel duidelijk. (Gal. 2:20). Niet ik leef meer, maar Jezus Christus leeft in mij. Als het echter om mijn lichaam van vlees en bloed gaat, lees ik toch iets anders in de Bijbel. Hoe kan mijn lichaam van vlees en bloed perfect worden, in mijn ogen betekent dit 'zonder zonden' en hoe kan ik dat **zelf** bewerkstelligen. Want Paulus zegt in vers 1 dat wij 'onszelf' moeten reinigen van elke bezoedeling.

Even buiten de vraag 'hoe' ik dat zou moeten doen, schrijft Paulus in de Romeinenbrief hoeveel moeite het kost om zijn lichaam van vlees en bloed datgene te laten doen wat zijn 'perfecte' geest wil. (Rom. 7:14-23)

II Kor. 7:1 Omdat wij dan deze beloften hebben, geliefden, laten wij onszelf reinigen van alle bezoedeling van vlees en geest, en de heiliging volbrengen in het vrezen van God.

Gal. 2:20 Ik ben met Christus gekruisigd; en niet meer ik leef, maar Christus leeft in mij; en voor zover ik nu in het vlees leef, leef ik door het geloof in de Zoon van God, Die mij heeft liefgehad en Zichzelf voor mij heeft overgegeven.

Paulus schrijft daar namelijk dat wat hij *wil*, dat hij dat *niet doet* en dat hij datgene *doet* wat zijn geest niet *wil*. Er is een constant conflict tussen de geest en het lichaam van vlees en bloed, waarbij hij dan ook nog schrijft in Rom. 8:13 dat het de Heilige Geest is die de werken van mijn lichaam van vlees en bloed doodt. Niet ik dus, niet de dominee of de voorganger, alleen de Heilige Geest kan en doet dit.

Tenminste als al die teksten die spreken over '*het vlees*', gaan over mijn lichaam van vlees en bloed. Wat ik altijd als juist heb aangenomen. Want het zijn mijn lichamelijke zintuigen die constant in verleiding worden gebracht om datgene dat de wereld mij aanbiedt om te consumeren. Of het nu wel of niet goed is voor mijn geest, of alles wat de wereld mij aanbiedt nu wel of niet goed is in de relatie die ik heb met God Almachtig **in** Jezus Christus.

In één van de vorige hoofdstukken heb ik ergens geschreven dat ik mijn hele wezen aan Jezus Christus heb gegeven. Mijn wezen bestaat uit mijn ziel, mijn geest **én** mijn lichaam van vlees en bloed. Niet ik regeer over mijn wezen, maar ik wil graag dat God Almachtig dit doet omdat ikzelf ondubbelzinnig heb bewezen dat ik die verantwoordelijkheid voor een rein wezen helemaal niet kan dragen.

Als ik mijn hele wezen nu aan God Almachtig **in** Jezus Christus heb gegeven, hoe kan ik (mijn 'oude ik') dan nog iets voor mijn wezen betekenen? Ik, mijn wezen, is toch gestorven met Jezus Christus? Dat bestaat toch niet meer? Er is toch een nieuwe Roelof met Jezus Christus opgestaan? Een Roelof die helemaal voldoet aan alles wat God Almachtig **in** Jezus Christus van mij vraagt en verwacht?

Ik merk in mijn dagelijks leven dat dit toch niet zo is. Want als ik helemaal perfect zou zijn, in geest én in mijn lichaam van vlees en bloed, dan zou ik ook niet meer zondigen. En dat doe ik wel! Of ik het nu wil of niet, alleen al door het wandelen in deze wereld raak ik besmet met de dingen van deze wereld. Ik bedoel: Ik kan geen dorp of stad binnenrijden of ik zie grote aanplakbiljetten met half naakte mannen en vrouwen daarop. Ik kan de TV niet aanzetten of ik krijg woorden en beelden over mij heen dat intimiteit tussen gelijke seksen heel normaal is. En dan heb ik het nog niet eens over alle gedachten die zich in mijn hoofd afspelen, of de woorden die ik mij soms zelf hoor uitspreken. Zonden gebeuren niet alleen in daden. Ik geloof dat de meeste zonden van wedergeboren Christenen misschien wel helemaal niet zichtbaar zijn voor andere mensen.

Zou Paulus daar ook geen last van hebben gehad als hij in II Kor. 12:7-10 schrijft dat hijzelf als het ware 'een doorn in zijn vlees' heeft? Iets dat hem dagelijks kwelt?

☞ Rom. 8:13 Want als u naar het vlees leeft, zult u sterven. Als u echter door de Geest de daden van het lichaam doodt, zult u leven.

☞ II Kor. 12:7-10 En opdat ik mij door het alles overtreffende karakter van de openbaringen niet zou verheffen, is mij een doorn in het vlees gegeven, een engel van de satan, om mij met vuisten te slaan, opdat ik mij niet zou verheffen. Hierover heb ik de Heere driemaal gesmeekt dat hij van mij weg zou gaan. Maar Hij heeft tegen mij gezegd: Mijn genade is voor u genoeg, want Mijn kracht wordt in zwakheid volbracht. Daarom zal ik veel liever roemen in mijn zwakheden, opdat de kracht van Christus in mij komt wonen. Daarom heb ik een behagen in zwakheden: in smadelijke behandelingen, in noden, in vervolgingen, in benauwdheden, om Christus' wil. Want wanneer ik zwak ben, dan ben ik machtig.

Er staat nergens in de Bijbel beschreven wat deze doorn in het vlees van Paulus zou zijn. Het kan ziekte zijn, het kunnen verleidingen zijn, het kan van alles zijn wat satan uit zijn goocheldoos tevoorschijn haalt en waarvoor satan toestemming van God Almachtig heeft gekregen, om Paulus daar mee te slaan.

Als de 'oude' Paulus niet meer zou bestaan omdat hij in een nieuw leven is opgestaan mét Jezus Christus en nu hij **in** Jezus Christus is, dan zou satan toch geen enkele grond meer hebben om Paulus te slaan? Want het **enige recht** dat satan heeft om de mens te slaan is toch zijn zondige staat?

Als mijn zonden zijn vergeven en mijn ongerechtigheden zijn gereinigd, welke grond heeft satan dan om mij te slaan? (I Joh. 1:9)

Als ik deze tekst op mij in laat werken, dan kom ik tot de volgende slotsom: Mijn geest is gereinigd voor God Almachtig **in** Jezus Christus. Mijn lichaam van vlees en bloed leeft nog steeds in deze gebroken wereld waar satan het voor het zeggen heeft. Daarom geloof ik dat mijn geest gevangen zit in mijn lichaam van vlees en bloed. (Rom. 7:22-23)

Maar ook voor mijn geest moet ik zorgen (Rom. 8:26), want ook deze kan bezoedeld raken, dat is besmet of bevlekt. Bijvoorbeeld wanneer ik mij in laat met occulte zaken.

Als Paulus hier oproept om mijzelf te reinigen van elke bezoedeling van de geest én van het vlees, dan zie ik enerzijds de overgave van mijn hele wezen aan God Almachtig **in** Jezus Christus hierin, en aan de andere kant moet ik met mijn geest (onder leiding van de Heilige Geest) de werken van mijn vlees onder de duim zien te houden. En dit is een continu strijd, want mijn vlees is een vijand van God. (Rom. 8:7)

-----...-----

Wat is nu de reden dat Paulus dit onderwerp van de reiniging van mijn geest én de reiniging van ons lichaam van vlees en bloed ter sprake brengt?

Paulus geeft zelf het antwoord: 'om de heiliging te volbrengen in het vreten van God'. Het woord heiligen betekent 'apart' zetten. Dat betekent afstand nemen van deze wereld en alléén voor God Almachtig **in** Jezus Christus gaan.

In I Thess. 3:12-13 schrijft Paulus ook over deze heiliging. God Almachtig wil mij helemaal voor zichzelf, want God is een na-ijverig God. Een jaloers God. Daar beginnen de tien geboden al mee. (Ex. 20:4-5).

I Joh. 1:9 Als wij onze zonden belijden: Hij is getrouw en rechtvaardig om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid.

Rom. 7:22-23 Want naar de innerlijke mens verheug ik mij in de wet van God. Maar in mijn leden zie ik een andere wet, die tegen de wet van mijn verstand strijd voert en mij tot gevangene maakt van de wet van de zonde, die in mijn leden is.

Rom. 8:26 En evenzo komt ook de Geest onze zwakheden te hulp, want wij weten niet wat wij bidden zullen zoals het behoort. De Geest Zelf echter pleit voor ons met onuitsprekelijke verzuchtingen.

Rom. 8:7 Immers, het denken van het vlees is vijandschap tegen God. Het onderwerpt zich namelijk niet aan de wet van God, want het kan dat ook niet.

I Thess. 3:12-13 En ú moge de Heere doen toenemen en overvloedig maken in de liefde tot elkaar en tot allen, zoals ook wij dat zijn tot u, opdat Hij uw harten zou versterken om onberispelijk te zijn in heiliging voor het aangezicht van onze God en Vader, bij de komst van onze Heere Jezus Christus met al Zijn heiligen.

Ex. 20:4-5 U zult voor uzelf geen beeld maken, geen enkele afbeelding van wat boven in de hemel, of beneden op de aarde of in het water onder de aarde is. U zult zich daarvoor niet neerbuigen, en die niet dienen, want Ik, de HEERE, uw God, ben een na-ijverig God, Die de misdaad van de vaders vergeldt aan de kinderen, aan het derde en vierde geslacht van hen die Mij haten,

Op zich is dat helemaal niet zo vreemd, want ik wil mijn vrouw toch ook helemaal voor mijzelf? Het zou toch niet best zijn wanneer mijn vrouw naast mij ook iemand anders liefhad en intiem met hem was.

De troostrijke komst van Titus

Als ik het eerste vers in dit Bijbelgedeelte lees (vers 2), dan lijkt dit een vervolg op II Kor. 6:12-13. Want ook daar schreef Paulus al op indringende wijze dat hij zo graag zou zien dat de gemeente van Korinthe het hart wagenwijd zou openzetten voor Paulus, omdat het hart van Paulus naar de gemeente van Korinthe wel wagenwijd openstaat.

Ik schreef bij dit gedeelte al dat ik het idee krijg dat lang niet iedereen het met Paulus eens was in de gemeente van Korinthe en dat er dus mensen waren die hun hart niet openstelde voor Paulus. En misschien er zelfs wel een 'dubbele agenda' op na hielden. Vroom en oprecht van buiten, maar wat gebeurde er van binnen?

Het lijkt erop dat Paulus hier nog even op doorgaat waarbij, hij nog(maals) even in herinnering roept wat hij allemaal voor de gemeente van Korinthe gedaan heeft. Dat Paulus en de zijnen niemand schade hebben berokkend, dat zij niemand hebben uitgebuit. Paulus voelt zich zó verbonden met de gemeente van Korinthe dat hij wel met hen zou willen sterven en leven. (vers 3). Dat zeg je niet zomaar. Dan moet er wel een enorme liefde van Paulus uit naar de gemeente van Korinthe zijn gegroeid.

Overigens lees ik diezelfde liefde van Paulus ook naar de gemeente van Thessalonica (II Thess. 2:8, I Thess. 2:17-18) waar hij al kort na zijn vertrek uit die gemeente op zijn blote knieën wel terug wilde rennen om bij hen te blijven. Maar het was en is God de Almachtige **in** Jezus Christus die Paulus verder drijft. Er moeten nog meer gemeenten gesticht worden en daarom kan Paulus niet aan de roepstem van zijn hart gehoor geven om in de gemeente te blijven.

Natuurlijk zullen deze woorden ook gevoed zijn door alles wat Paulus meemaakt en meegemaakt heeft. De openlijke vijandschap die veel Joden ten toon spreiden omdat Paulus het Evangelie van Jezus Christus brengt. Want ook in Macedonië (vers 5) heeft Paulus het niet gemakkelijk. Hij schrijft over de conflicten die zijn vlees aangaan. Dat is dat hij als mens verdrukt en vervolgd wordt. Tegelijk schrijft hij over de vrees die hij van binnen voelt. Enerzijds kan dit duiden op een stukje angst voor wat er te gebeuren staat (vervolgung, verdrukking, martelingen), anderzijds kan dit ook die enorme drang zijn van God Almachtig die hem zijn mond niet kan laten dichthouden waardoor hij wel **moet** spreken over Jezus Christus.

II Kor. 7:2 Geef ons plaats in uw hart. Wij hebben niemand onrecht aangedaan, wij hebben niemand te gronde gericht, wij hebben niemand uitgebuit.

II Kor. 6:12-13 U neemt geen kleine plaats in ons hart in, maar zelf bent u enghartig. Zet dan ook van uw kant – ik spreek als tot mijn kinderen – uw hart wijd open.

II Kor. 7:3 Ik zeg dit niet om u te veroordelen, want ik heb al eerder gezegd dat wij zo hartelijk met u verbonden zijn, dat wij samen met u zouden willen sterven en leven.

I Thess. 2:8 Wij waren zo vol verlangen naar u dat wij graag met u niet alleen het Evangelie van God wilden delen, maar ook onszelf, omdat u ons lief geworden was.

I Thes. 2:17-18 Maar nu wij, broeders, voor een korte tijd van u gescheiden waren – wat betreft het gezicht, niet wat betreft het hart – hebben wij ons des te meer beijverd om uw gezicht te zien, met grote begeerte. Daarom hebben wij naar u toe willen komen (althans ik, Paulus), een- en andermaal, maar de satan heeft het ons verhinderd.

II Kor. 7:5 Want ook toen wij in Macedonië gekomen waren, heeft ons vlees geen rust gehad, maar waren wij in alles verdrukt: vanbuiten waren er conflicten, vanbinnen vrees.

Toch wil ik hier ook wel de woorden tegenover zetten die Jezus Christus Zelf gesproken heeft in Matt. 6:25 dat ik niet bezorgd moet zijn. Dat bezorgd zijn, zelfs als een zonde wordt aangerekend. En schrijft Paulus in I Kor. 10:13 ook niet dat ik nooit bovenmenselijk verzocht zal worden omdat God Almachtig met de verzoeking ook de uitkomst geeft?

Dàt lees ik dan ook direct in vers 6-7. Dat God Almachtig hulp naar Paulus stuurt in de persoon van Titus. Titus, die Paulus al kende uit de tijd dat hij door de leidinggevenden van de gemeente te Jeruzalem naar zijn geboortestad Tarsus werd gestuurd om daar te wachten op wat gebeuren ging. (Gal. 2:1). Titus die qua geloof op hetzelfde niveau gesteld mag worden als Paulus zelf (II Kor. 12:18). Titus die met opbeurende woorden komt om Paulus te troosten en te bemoedigen. Titus die zegt dat het de gemeente van Korinthe goed gaat en dat er veel mensen zijn die vurig verlangen naar Paulus dat hij weer terug komt.

-----,-----

De omstandigheden veranderen niet direct voor Paulus. De verdrukking en de vervolging die Paulus vreest blijven onverminderd. Maar het is als die oude weegschaal met twee schalen. Op de ene schaal liggen de omstandigheden, de verdrukking, de vervolging, de angst, en die drukken zwaar. Over het algemeen vermindert God Almachtig die omstandigheden niet meteen. En zeker niet als ik nog een les te leren heb. Maar God Almachtig geeft mij kracht. Hij legt als het ware Zijn Kracht in de andere schaal van de weegschaal, zodat ik tegen de verdrukking en de vervolging bestand ben.

Gebeurde dat ook niet bij Jezus Christus in de hof van Gethsémané? (Luk. 22:43). Toen Hij al mijn zonden zag in die drinkbeker. Dat Hij die zonder zonden was, mijn zonden moest opdrinken zodat Hij ge- en veroordeeld zou worden als zondaar in plaats van mij?

De kracht die God Almachtig geeft, heeft ten doel dat mijn geest verstrekt en bemoedigd wordt, en dat kan heel goed door de hulp van andere mensen. Het doel is dat mijn geest zó krachtig is, dat de omstandigheden die ik voel in mijn lichaam van vlees en bloed, onder controle komen te staan van mijn geest, die onder leiding van de Heilige Geest mijn vlees in bedwang houdt. Zo zie ik in dit Bijbelgedeelte dat Paulus niet een theoreticus is, maar dat hij in alles het geloof in God Almachtig **in** Jezus Christus praktiseert en doorleeft heeft.

☞ Matt. 6:25 Daarom zeg Ik u: Wees niet bezorgd over uw leven, over wat u eten en wat u drinken zult; ook niet over uw lichaam, namelijk waarmee u zich kleden zult. Is het leven niet meer dan het voedsel en het lichaam meer dan de kleding?

☞ I Kor. 10:13 Meer dan een menselijke verzoeking is u niet overkomen. En God is getrouw: Hij zal niet toelaten dat u verzocht wordt boven wat u aankunt, maar Hij zal met de verzoeking ook de uitkomst geven om die te kunnen doorstaan.

☞ II Kor. 7:6-7 Maar God, Die de nederigen troost, heeft ons getroost door de komst van Titus. En niet alleen door zijn komst, maar ook door de troost waarmee hij bij u getroost werd. Hij deed ons namelijk verslag van uw vurig verlangen, uw treuren en uw ijver voor mij, en zo werd ik des te meer verblijd.

☞ Gal. 2:1 Daarna ging ik, na verloop van veertien jaar, weer naar Jeruzalem, samen met Barnabas, en ik nam ook Titus mee.

☞ II Kor. 12:18 Ik heb Titus aangespoord en de broeder meegezonden. Heeft Titus u soms uitgebuit? Hebben wij niet in dezelfde Geest gewandeld, in dezelfde voetsporen?

☞ Luk. 22:43 En aan Hem verscheen een engel uit de hemel, die Hem versterkte.

De verzen die Paulus in al zijn brieven schrijft over regels, orde, inzetten, een geestelijk leven, zijn allemaal zaken die Paulus tot in het diepste van zijn genen in zijn lichaam van vlees en bloed heeft meegemaakt.

Droefheid overeenkomstig de wil van God en droefheid van de wereld.

Paulus is zich er heel erg goed van bewust dat de woorden die hij geschreven heeft aan de gemeente van Korinthe, corrigerende en vermanende woorden zijn, die wel eens hard overgekomen kunnen zijn. In mijn Bijbel wordt dit samengevat in de eerste brief aan de gemeente van Korinthe. Maar zoals ik ergens al eerder schreef, waarschijnlijk heeft Paulus meerdere brieven geschreven.

Zoals het gezegd zegt: *'zachte heelmesters maken stinkende wonden'*, lees ik dat in dit Bijbelgedeelte ook wel een beetje.

Eenzijds heeft de manier van communiceren (waaronder dus ook het schrijven) alles te maken met de persoonlijkheid van Paulus, met zijn opvoeding, met zijn eigen opleiding aan de voeten van Gamaliël en het Farizeeër zijn. Anderzijds kunnen de scherpe en *'harde'* corrigerende en vermanende woorden ook het gevolg zijn van de enorme liefde die Paulus heeft voor de gemeente.

Ga ik zo ook niet met mijn eigen kinderen om? Keur ik alles goed wat mijn kinderen doen? Soms moet ook klip en klaar duidelijk worden gemaakt dat het getoonde gedrag niet kan. En zo zie ik dat in de geestelijke opvoeding van de gemeente van Korinthe niet anders.

Als ik vandaag de dag zie hoe veel kerken en gemeenten omgaan met corrigeren en vermanen dan schrik ik wel eens. Het lijkt er wel eens op dat alles onder de mantel der liefde bedekt moet worden, zonder dat zonden duidelijk benoemd worden, zonder dat duidelijk voorwaarden worden opgesteld voor het herstel in vertrouwen. Overigens met grote gevolgen voor daders en slachtoffers.

Wat doen kerken en gemeenten met invloedrijke personen die over de schreef zijn gegaan? Wat doen kerken en gemeenten met invloedrijke personen die grote financiële bijdragen leveren aan het reilen en zeilen van de gemeente? Ik heb het zelf aan den lijve meegemaakt dat een voorganger tegen mij zei om maar niet meer naar het verleden te kijken, maar om mij te richten op de toekomst. Maar kan er een toekomst zijn als het afgelegde pad in het verleden niet herkend, niet erkend en niet uitgepraat wordt? Is dat dan een basis voor een vertrouwensrelatie in de toekomst?

Paulus schrijft onomwonden dat zijn woorden hard overgekomen kunnen zijn, maar dat hij er geen berouw van heeft.

Opmerkelijk vind ik het dat Paulus hier niet het woordje 'spijt' gebruikt, maar het woordje 'berouw'. Spijt heeft alles met mijn eigen ik te maken. Het spijt mij, wil zeggen dat ik er last van heb wat ik fout gedaan heb. Het berouwt mij wil zeggen dat ik er last van heb wat ik die ander aan gedaan heb, of wat ik God Almachtig aangedaan heb.

Natuurlijk kunnen harde corrigerende en vermanende woorden in een brief of in een gesprek verdriet opleveren bij de ontvanger. De vraag is echter niet of woorden verdriet opleveren, de vraag is of de harde woorden terecht zijn of niet, zodat die ander, of die organisatie, het handelen kan veranderen. Of te wel: komt er bekering op gang. En als dat zo is, dan zijn de gekozen 'harde' woorden alleen maar gebaseerd op liefde. Want zoals Paulus in het voorgaande heeft geschreven (geen ongelijk span vormen II Kor. 6:14-18) kàn een wedergeboren Christen niet samengaan met een zondaar, die zich bewust is van zijn zonden, maar zich weigert te bekeren.

Praat ik hier over zonden die ik elke dag doe in woorden, gedachten en daden? Zonden die mij als het ware aankleven bij het wandelen in deze wereld? Neen. Ik heb het hier over bewuste zonden die een persoon of een organisatie niet wil inzien, en zich niet wil bekeren tot God Almachtig **in** Jezus Christus.

-----...-----

Bij de gemeente van Korinthe zijn de woorden van Paulus als 'hard' overgekomen. Bij de gemeente van Korinthe hebben de woorden van Paulus verdriet veroorzaakt. Maar de gemeente van Korinthe heeft de woorden van Paulus als een spiegel gebruikt om zichzelf daarin te bekijken en te toetsen of de woorden enige grond hadden. En dat bleek inderdaad het geval te zijn, en de gemeente schrok daarvan en is een weg van bekering in gegaan. Daarom is de droefheid van de gemeente van Korinthe de wil van God Almachtig geweest.

Want de droefheid kwam eerst door de 'harde' corrigerende en vermanende woorden van Paulus, maar ná onderzoek en na het herkennen van het eigen gedrag veranderde dat verdriet in een verdriet naar God Almachtig **in** Jezus Christus toe. Want dàt doet berouw. En daarom kan Paulus ook in vers 9 zeggen dat zijn schrijven de gemeente geen schade heeft opgeleverd.

Spijt kan ik vergelijken met 'droefheid van de wereld'. Berouw kun ik vergelijken met 'droefheid van God'. De wereld brengt de dood, God Almachtig brengt het leven. (vers 10).

II Kor. 7:9 Nu verblijd ik mij, niet omdat u bedroefd bent geweest, maar omdat u bedroefd bent geweest tot bekering. Want u bent bedroefd geweest overeenkomstig de wil van God, zodat u in geen enkel opzicht door ons schade hebt geleden.

II Kor. 2:10 Want de droefheid die overeenkomstig de wil van God is, brengt een onberouwelijke bekering tot zaligheid teweeg, maar de droefheid van de wereld brengt de dood teweeg.

Waar kies ik voor?

Uit de woorden die Paulus schrijft in vers 11 lees ik dat Paulus zelfs verrast is door wat de gemeente van Korinthe gedaan heeft. Hun zelfonderzoek, hun herkenning en erkenning van datgene wat fout ging in de gemeente, maar juist ook dat de gemeente zich bekeerd heeft. Daarbij gaat het niet om de betreffende zondaar die gezondigd heeft. Het gaat in deze ook niet om een eventueel slachtoffer van die zonden. In dit geval gaat hem om de regels en de protocollen die de gemeente hanteert bij het omgaan met zonden.

Als die regels en protocollen in overeenstemming gebracht worden met Gods wil, zodat deze zaken in de toekomst niet meer kunnen voorkomen, dan is het resultaat winst. Dàr wordt Paulus mee getroost door Titus. Titus is in grote blijdschap bij Paulus gekomen om te vertellen hoe het nu met de gemeente van Korinthe gaat na de corrigerende en vermanende woorden van Paulus die hij in zijn brieven geschreven heeft aan het adres van de gemeente.

Paulus werk is dus niet voor niets geweest in de gemeente. Dat kan hij getuigen in aanwezigheid van God Almachtig. Paulus heeft zich dus niet vergist toen hij in andere gemeenten en bij andere mensen geroemd heeft over de geestelijke integriteit van de gemeente van Korinthe.

Is vers 16 niet het ultieme compliment van Paulus en Titus aan het adres van de gemeente? En is de wijze waarop de gemeente van Korinthe gereageerd heeft op de correcties en vermaningen van Paulus niet een enorme geloofsboost voor Paulus in de omstandigheden waar hij op dat moment in verkeert?

-----...-----

II Kor. 2:11 Want zie, juist dit, dat u overeenkomstig de wil van God bedroefd bent geworden, wat een grote inzet heeft dat in u teweeggebracht! Ja, wat een verdediging, ja, wat een verontwaardiging, ja, wat een vrees, ja, wat een vurig verlangen, ja, wat een ijver, ja, wat een bestraffing! In alles hebt u bewezen zelf rein te zijn in deze zaak.

II Kor. 2:16 Ik verblijd mij dus, omdat ik in alles op u kan vertrouwen.

Ik kreeg deze week een boekje in handen met allerlei verhalen over het onderwijs op school. (Hier onderwijst men de jeugd: zo'n honderd verhalen over opvoeden en onderwijzen, BMC, Willem de Vos).

En één van die verhalen had het thema 'ethisch dilemma':

Coosje studeerde theologie aan een universiteit en kon niet aan een tentamen ethiek deelnemen, omdat ze moest getuigen voor de rechtbank. Haar docent gaf haar toestemming om het tentamen later in te halen, maar iedere keer als ze bij zijn kamer kwam om een afspraak te maken, was hij er niet.

Na enkele weken ging ze, bang dat het haar anders een onvoldoende op zou leveren, naar de hoogleraar toe na afloop van een college, om een inhaaltentamen te plannen.

Hij keek in zijn notitieboek en zei dat er een acht achter haar naam stond bij dat tentamen.

Ze twijfelde een moment.... Zou ze de onverdiende acht incasseren en niets zeggen? Of de waarheid zeggen en het tentamen alsnog maken?

De waarheid won. 'Ik weet niet van wie die acht is' zei Coosje 'maar de mijne kan het niet zijn, want ik heb het tentamen niet gemaakt'.

De hoogleraar glimlachte, sloot zijn notitieboek en: 'Dat heb je wel, en je bent zojuist geslaagd'

II Korinthe

Hoofdstuk 8

Oproep tot vrijgevigheid

Het achtste hoofdstuk van deze brief aan de gemeente van Korinthe is een hoofdstuk dat velen maar al te graag overslaan. Want het gaat (weer) over geld, bezit, vermogen, het weggeven, het delen daarvan.

Dat het zo vaak gaat in de Bijbel over geven, delen, bezit en goed, heeft mijn inziens alles te maken met één van de grondbeginselen van het Evangelie van Jezus Christus. En dat grondbeginsel geeft Jezus Christus Zelf weer in het Grote Gebod in Matt. 22:36-37. Hoe kan ik van mijn naaste houden als mijzelf terwijl ik mijn naaste in armoede zie leven en ik voldoende, ja zelfs overvloed heb?

Dit geldt natuurlijk helemaal voor mijn broeders en zusters elders in de wereld waar vervolging en verdrukking is. Ik heb in dit kader wel vaker dat wonderbaarlijke boek 'het dwaze van God' genoemd dat door Nik Ripken geschreven is. Als ik daarin lees dat voor de verdrukte en vervolgte Christenen er vaak helemaal niets is, dat zij niet weten waar zij het eten voor de volgende dag vandaan moeten halen, dat zij niet weten hoe zij hun kinderen naar school moeten laten gaan, dan krijg ik vaak het schaamrood op de kaken.

Maar niet in Verwegistan alleen, ook hier in Nederland is het verschil tussen arm en rijk groot. Ook hier in Nederland zijn er mensen die al jaren 'gedwongen' in de bijstand zitten en geen dubbeltje hebben om eens iets extra's te doen. In 2018 werd in de kranten geschreven dat er 320.000 mensen in Nederland in armoede leven. Hoeveel? Besef ik wel dat dit bijna evenveel mensen zijn als dat een stad Utrecht aan inwoners heeft?

Maar ook in onze kerken en gemeenten zijn broeders en zusters die geen geld hebben om nieuwe kleren te kopen, die meerdere malen per week alleen brood met een beetje suiker eten omdat zij geen geld hebben om iets fatsoenlijks te kopen. En dat terwijl zij op zondag naast vermogende broeders en zusters zitten op de kerkbanken, de Heere loven en prijzen. Ook hierbij krijg ik het schaamrood op de kaken.

-----...-----

Matt. 22:36-37 Jezus zei tegen hem: U zult de Heere, uw God, liefhebben met heel uw hart, met heel uw ziel en met heel uw verstand. Dit is het eerste en het grote gebod. En het tweede, hieraan gelijk, is: U zult uw naaste liefhebben als uzelf.

Paulus maakt het thema van geven, vrijgevigheid, duidelijk door te vertellen wat hij ziet en meegemaakt heeft in de verschillende gemeenten waar hij geweest is. Natuurlijk eerst de gemeente van Korinthe, waar deze brief aan gericht is. Maar hij heeft het ook over de gemeenten van Macedonië.

Paulus gebruikt woorden als 'buitengewoon diepe armoede' (vrs. 2). Maar dat zelfs in deze buitengewoon diepe armoede er toch middelen verzameld worden om mensen die het nog slechter hebben bij te kunnen staan.

Ik heb in *mijn mijmeringen* bij de verschillende Bijbelboeken vaker geschreven over de symbolische betekenis van het Kruis. Dat het Kruis twee balken heeft. De verticale balk symboliseert de relatie tussen de mens en God Almachtig. De horizontale balk symboliseert de relatie tussen mens en mens. Een Kruis met een verticale balk als een spoorbiels waarop een horizontale balk als een luciferhoutje geplaatst is, is geen kruis dat in balans is. Zo is een kruis waar de verticale balk zo dik is als een luciferhoutje terwijl de horizontale balk een dikte heeft van een spoorbiels, is ook geen kruis dat in balans is. Een kruis is in balans als de horizontale en de verticale balk even dik zijn. Dat komt ook tot uiting in het grote gebod dat Jezus Christus gegeven heeft in Matt. 22:36-37.

Het is menselijkerwijs gesproken niet mogelijk dat die twee relaties, weergegeven in de twee balken, ooit in balans kunnen zijn doordat ik als mens leef in een gebroken wereld waar satan de heerschappij over voert. Menselijkerwijs gesproken. Maar geestelijk gesproken kan dit wél. Jezus Christus is in het centrum van dat Kruis gehangen om te symboliseren dat de relatie God-mensen én de relatie mens-mens alleen in perfecte balans kan zijn wanneer Hij centraal staat. Zoals Hij ook centraal in het midden van het Kruis hing.

Wat wil ik hiermee zeggen?

Het geloof in Jezus Christus is geen bijbaantje. Ik kan niet in de wereld staan en tegelijk God Almachtig **in** Jezus Christus dienen, zoals Jezus Christus dat Zelf zegt in Matt. 6:24. Ik kan geen twee heren tegelijk dienen.

Het geloof in God Almachtig **in** Jezus Christus is hét sleutelwoord voor het beginsel van het Christelijk geloof als het gaat om geven, delen, er voor elkaar zijn, er voor elkaar zorgen. Zonder het geloof **in** Jezus Christus regeert mijn lichaam van vlees en bloed en zal dit 'vlees' van mij allereerst door mijn zintuigen eerst voor zichzelf zorgen, zonder die ander op de eerste plaats te zetten.

II Kor. 8:2 namelijk dat, te midden van veel beproeving door verdrukking, de overvloed van hun blijdschap en hun buitengewoon diepe armoede in overvloedige mate geleid hebben tot de rijkdom van hun vrijgevigheid.

Matt. 22:36-37 Jezus zei tegen hem: U zult de Heere, uw God, liefhebben met heel uw hart, met heel uw ziel en met heel uw verstand. Dit is het eerste en het grote gebod. En het tweede, hieraan gelijk, is: U zult uw naaste liefhebben als uzelf.

Matt. 6:24 Niemand kan twee heren dienen, want of hij zal de één haten en de ander liefhebben, of hij zal zich aan de één hechten en de ander minachten. U kunt niet God dienen en de mammon.

En zelfs voor wedergeboren Christenen is het vaak nog moeilijk om eerst iets te doen voor die ander, vooral als het gaat om mijn geld en vermogen. Dat komt omdat mijn geest constant in conflict is met mijn lichaam van vlees en bloed. (Rom. 8:7)

Daarom zegt Paulus ook in Rom. 8:13 dat het de Heilige Geest is die de werken van mijn 'vlees' doet verdwijnen. En ook wil ik hierbij weer mijn geliefde tekst uit I Thess. 3:12-13 noemen, dat wanneer ik liefde betoon aan mijn naaste en die anderen, dat God Almachtig mijn hart versterkt en bemoedigt, dat ik mij nog meer ga afzonderen van alles wat de wereld van mij vraagt en wil, en dat ik daarmee steeds volmaakter worden voor het aangezicht van God de Vader.

Daardoor kan ik weer meer liefde betonen aan mijn naaste en anderen, zodat God Almachtig mijn hart weer meer versterkt en bemoedigt, dat ik mij weer meer ga afzonderen van alles wat de wereld van mij vraagt en wil, en dat ik daarmee weer meer volmaakter word voor het aangezicht van God. En dat proces gaat maar door en door.

In dat proces komen de woorden bezit en goed helemaal niet voor, want in het Koninkrijk der hemelen heb ik helemaal geen bezittingen. In het Koninkrijk van God heb ik alles wat van God Almachtig **in** Jezus Christus is. (Joh. 17:10). Ik ben namelijk een erfgenaam, zoals Jezus Christus de eersteling onder de erfgenamen was. (Gal. 4:7)

-----...-----

Hoe ga ik om met mijn broeders en zusters en anderen? Heb ik hen lief zoals ik mijzelf liefheb? Zorg ik voor hen zoals ik voor mijzelf zorg? Heb ik aandacht voor hen zoals ik aandacht voor mijzelf hebben? In hoeverre heeft de wereld mij 'te pakken' door ook mijzelf als wedergeboren Christen te verblinden met de gedachte dat ik het wel goed doe? Tienden worden gegeven, offers worden gegeven, tijd en energie worden besteed aan de gemeente of kerk. Maar toch kunnen die zaken gewoon worden. Ook hierover kan satan een vorm van verblinding leggen.

Zo hoorde ik eens een Amerikaanse voorganger over dit thema spreken. Hij sprak over mensen die elke zondag op het podium staan ook in een soort tunnelvisie terecht kunnen komen waardoor hun roeping en hun bediening in een beroep verandert. Zij doen wat van hen gevraagd wordt en ze kunnen dat ook heel goed. En doordat zij het zo goed kunnen, vinden zij het ook fijn om het doen. Of het nu voorgangers zijn of het aanbiddingsteam, of het nu pastorale werkers zijn of Bijbelleraren.

📖 Rom. 8:7 Immers, het denken van het vlees is vijandschap tegen God. Het onderwerpt zich namelijk niet aan de wet van God, want het kan dat ook niet.

📖 Rom. 8:13 Want als u naar het vlees leeft, zult u sterven. Als u echter door de Geest de daden van het lichaam doodt, zult u leven.

📖 I Thess. 3:12-13 En ú moge de Heere doen toenemen en overvloedig maken in de liefde tot elkaar en tot allen, zoals ook wij dat zijn tot u, opdat Hij uw harten zou versterken om onberispelijk te zijn in heiliging voor het aangezicht van onze God en Vader, bij de komst van onze Heere Jezus Christus met al Zijn heiligen.

📖 Joh. 17:10 En al wat van Mij is, is van U, en wat van U is, is van Mij; en Ik ben in hen verheerlijkt.

📖 Gal. 4:7 Dus nu bent u geen slaaf meer, maar een zoon; en als u een zoon bent, dan bent u ook erfgenaam van God door Christus.

Toch kan er onbewust een geest van 'gewoonte' in komen die de passie voor de broeders en zusters wegneemt en langzaam de roeping en bediening in een beroep doet veranderen. De passie, het heilige vuur voor God Almachtig is veranderd in 'gewoonte'.

Hoe voorkom je dat je in zo een soort situatie terecht komt?

Ik denk door datgene te doen wat Jezus Christus in bijvoorbeeld Joh. 6:22-59 zegt over het brood des Levens. En in het verhaal van de Samaritaanse vrouw (Joh. 4) over het Water des Levens. Als ik niet dagelijks 'eet' en 'drink' van Jezus Christus dan loop ik grote kans dat ik heel langzaam steeds verder verwijderd raak van de kernwaarden en begrippen van het geloof in Jezus Christus.

Het is als het knapperig brandende openhaard vuur in de kamer. Dat vuur brandt zo mooi omdat er verschillende houtblokken over elkaar liggen. Samen vormen zij dat mooie openhaard vuur. Maar wat gebeurt er als ik één van de houtblokken apart leg? Ik zal zien dat het houtvuur heel langzaam kleiner wordt en uiteindelijk helemaal uitgaat zodat het blok hout alleen nog maar rookt. Er is geen vuur meer, er komt geen warmte mee vanaf.

Satan is een ster als het gaat om het 'kikker in de pan' principe. Doe een kikker in een pan met kokend heet water en de kikker zal er direct uitspringen. Zet een pan met koud water op het vuur en werp er een kikker in, dan zal die kikker blijven zitten en dood koken. Ik noem dat principe ook wel de omgekeerde kaasschaafmethode. Elke keer een klein beetje eraf.

Als iemand gevraagd wordt of de normen en waarden van vandaag nu veel verschillen met de normen en waarden van vorige week, dan zal het antwoord zijn dat er niet veel verschil is. Zet ik echter de normen en waarden van vandaag af tegen de normen en waarden van vijftig jaar geleden, dan schrik ik drie maal in de rondte. Dàt is wat satan doet.

Een dagelijkse omgang met God Almachtig **in** Jezus Christus is het antwoord op het voorkomen van tunnelvisie wat de roeping en bediening verandert in een beroep. Een dagelijkse omgang met God Almachtig **in** Jezus Christus maakt dat de mensen van de gemeenten van Macedonië Paulus en de zijnen smeekten om hun gaven aan te nemen, terwijl zij het zelf als zo moeilijk hadden. De gedachte was allereerst op anderen gericht en niet op zichzelf.

-----...-----

Een mooi gedeelte in dit hoofdstuk vind ik vers 8-10 waarin Paulus zegt dat de woorden die hij schrijft geen bevel zijn, maar zijn mening. Er is geen wet die zegt dat ik dit of dat moet doen. Als ik (ook) dit Bijbelgedeelte als een wet ga zien, dan verwacht ik diep van binnen ook dat ik daardoor gerechtvaardigd zal worden door God Almachtig **in** Jezus Christus. (Gal. 2:16)

En dat is nooit het geval. Ook al zou ik mijn hele vermogen weggeven aan de armen, ook al zou ik mijn hele leven ten dienste stellen van anderen, maar ik had geen geloof in God Almachtig **in** Jezus Christus, dan nog zou ik niet gerechtvaardigd worden. Dan nog zou Jezus Christus mijn 'lijst met aanklachten' in mijn strafdossier niet kunnen leegmaken, en dan nog zou de Rechter mijn strafdossier openen en mij oordelen op basis van die 'lijst met aanklachten'. (Kol. 2:13-14)

Want hoe goed ik ook geleefd heb op deze aarde, hoeveel inzet ik ook gehad heb op deze aarde voor anderen, ieder mens heeft gezondigd. En zoals ik in de vergelijking tussen het Goddelijk Rechtssysteem en het Nederlandse Rechtssysteem al geschreven heb (pag. 32-36), zal mijn verleden, al mijn goede daden niet meetellen wanneer de Rechter oordeelt over alles uit mijn strafdossier.

Er zijn een heleboel 'goede' mensen in Nederland en in de wereld. Mensen die alles over hebben voor anderen, voor vluchtelingen, voor de armen, de wezen en weduwen. Toch zullen al hun goede daden hen niet rechtvaardigen voor God Almachtig als niet het fundament van hun goede daden het geloof in God Almachtig **in** Jezus Christus is.

-----...-----

Een ander belangrijk Bijbelvers is vers 12 en 13. Jammer genoeg zijn Sonja en ik daar door schade en schande achter gekomen.

Het is namelijk **niet** de bedoeling dat ik zoveel weggeef aan anderen, dat ik daardoor zelf in de problemen kom. In overdreven vorm kan het niet zo zijn dat mijn naaste met mijn gift lekker in een restaurant gaat eten terwijl ikzelf geen geld meer heb om eten en drinken te kopen.

Paulus roert hier één van de grondbeginselen aan van het communisme. En in dit woord communisme zit ook het woord commune in. Gelijkenkende mensen die zich apart zetten en bij elkaar gaan wonen om voor elkaar te zorgen (op geestelijk en fysiek gebied) zodat lusten en lasten gelijk verdeeld worden.

II Kor. 8:8-10 Ik zeg dit niet als bevel, maar om door de inzet van anderen ook de oprechtheid van uw liefde te beproeven. Want u kent de genade van onze Heere Jezus Christus, dat Hij omwille van u arm is geworden, terwijl Hij rijk was, opdat u door Zijn armoede rijk zou worden. Ik geef hierin dan ook slechts mijn mening, want dat is nuttig voor u, die niet alleen met het doen, maar ook met het willen reeds een jaar geleden begonnen bent.

Gal. 2:16 weten dat een mens niet gerechtvaardigd wordt uit werken van de wet, maar door het geloof in Jezus Christus. En ook wij zijn in Christus Jezus gaan geloven, opdat wij gerechtvaardigd zouden worden uit het geloof van Christus en niet uit werken van de wet. Immers, uit werken van de wet wordt geen vlees gerechtvaardigd.

Kol. 2:13-14 En Hij heeft u, toen u dood was in de overtredingen en het onbesneden zijn van uw vlees, samen met Hem levend gemaakt door u al uw overtredingen te vergeven, en het handschrift dat tegen ons getuigde, uit te wissen. Dit handschrift was met zijn bepalingen tegen ons gericht, en Hij heeft dat uit het midden weggenomen door het aan het kruis te nagelen.

II Kor. 8:12-13 Want als de bereidwilligheid aanwezig is, dan is iemand welgevallig overeenkomstig wat hij heeft, niet overeenkomstig wat hij niet heeft. Het is namelijk niet de bedoeling dat anderen verlichting hebben, en u verdrukking;

Toch geloof ik niet dat wedergeboren Christenen een commune moeten gaan vormen. Wedergeboren Christenen moeten het getuigenis van Jezus Christus **in** de wereld laten horen, op de plaats waar zij door God Almachtig gesteld zijn. Het getuigt juist van bovennatuurlijke Kracht van God Almachtig dat de wedergeboren Christen stand kan en mag houden in een wereld die hen vijandig is. Zodat deze vijandige wereld juist de heerlijkheid van God Almachtig in Zijn kinderen ziet. Dat zal ongelovigen jaloers maken, waardoor toch misschien een paar mensen zich gaan bekeren.

Als ik mij als wedergeboren Christenen verstop, samen met andere christenen (hoe aanlokkelijk dat misschien ook klinkt), dan ben ik volgens mij als die man die één talent kreeg van zijn werkgever en die het in de grond stopt. Bang om het kwijt te raken. Lees daarvoor de gelijkenissen van Jezus Christus nog maar eens door over de talenten (Matt. 25) en de ponden (Luk. 19). De gaven en talenten die God Almachtig mij heeft gegeven zal dan niet renderen, waarbij deze gelijkenissen duidelijk zeggen dat dit een zonde is, een verspilling van die gaven en talenten.

-----,-----

Het mooie van dit Bijbelgedeelte is weer het warme kloppende hart van Paulus voor de gemeenten. Hij weet namelijk waar hij over spreekt, want hij heeft het allemaal meegemaakt. Zowel de rijkdom als de armoede, zowel het 'goede' leven als het 'slechte' leven. Ook Paulus heeft moeten leren wat het betekent om andere mensen op de eerste plaats te zetten. Zoals ik wel vaker beschreven heb, heeft Paulus na zijn bekering eerst een driejarige masterclass van God Almachtig **in** Jezus Christus gehad in de woestijn van Arabië (Gal. 1:17). Daar moest eerst al het zelfzuchtige, het hebzuchtige, het geldzuchtige van het Farizeeërs-zijn van Paulus door hem afgeleerd worden. En zelfs ná die driejarige periode in de woestijn van Arabië kon Paulus niet datgene doen wat hij wilde doen, want de gemeente van Jeruzalem vertrouwde hem nog niet, en stuurde hem weg naar zijn geboortestad Tarsus, waar hij veertien (?) jaar verbleef. (Gal. 2:1) Kortom Paulus weet waar over hij schrijft.

-----,-----

Zending van Titus

Paulus heeft in Titus een trouwe reisgenoot. Titus, een Griek van geboorte (Gal. 2:3) die al bij Paulus was in de tijd dat Paulus door de gemeenteleiding van Jeruzalem naar Tarsus, zijn geboortestad, was gestuurd. Titus waarvan Paulus zegt in II Kor. 8:23 dat hij zijn trouwe metgezel en medearbeider is. En hier in vers 16 zegt Paulus dat Titus dezelfde hartsgesteldheid heeft als dat Paulus zelf heeft.

Gal. 1:17 en ging ik ook niet naar Jeruzalem, naar hen die al vóór mij apostel waren; maar ik vertrok naar Arabië en keerde weer terug naar Damascus.

Gal. 2:1 Daarna ging ik, na verloop van veertien jaar, weer naar Jeruzalem, samen met Barnabas, en ik nam ook Titus mee.

Gal. 2:3 Maar zelfs Titus, die bij mij was, werd niet gedwongen zich te laten besnijden, hoewel hij een Griek was.

II Kor. 8:23 Wat Titus betreft: hij is mijn metgezel en medearbeider bij u; wat onze broeders betreft: zij zijn gezanten van de gemeenten, tot eer van Christus.

II Kor. 8:16 Maar God zij dank, Die dezelfde inzet voor u in het hart van Titus gegeven heeft.

Kortom, deze Titus is een grote steun voor Paulus die hem door God Almachtig gegeven is.

Deze Titus is niet constant bij Paulus geweest. Soms op aansporing van Paulus, soms uit eigen beweging ging Titus zijn weg naar andere gemeenten. En uit de brieven die Paulus gestuurd heeft, die ik ken als de brief aan Titus in de Bijbel, heeft Titus hoogstwaarschijnlijk ook zelf gemeenten gesticht. Titus was voor Paulus een 'vriend' in geloof. Iemand die naast je staat als je het moeilijk hebt. Maar ook iemand die weet dat hijzelf ook een roeping heeft, en ook daar gehoor aan geeft.

Wie dan die broeder is die meegezonden is met Titus waar Paulus het in vers 18 over heeft dat weet ik niet. De Studie-Bijbel zegt daarover het volgende:

Nu introduceert Paulus de eerste broeder die hij met Titus meezendt. Opmerkelijk genoeg wordt er hier evenals in vers 22 geen naam genoemd. Wat kan daarvan de reden zijn?

Het is mogelijk dat Paulus de beide broeders alleen als begeleiders en getuigen meezendt, maar dat hij hun geen gezag heeft gegeven zoals aan Titus. Het weglaten van de namen maakt dat zij geen gezag kunnen laten gelden in de gemeente van Korinthe.

Overigens tasten wij over de identiteit van de broeder niet geheel in het duister. Uit Hand. 20:4 valt op te maken dat de volgende personen als afgevaardigden van de diverse gemeenten bij de inzamelingsactie betrokken waren: Lucas, Sopater uit Berea, Aristarchus en Secundus uit Thessalonica, Gajus uit Derbe, Timotheüs, Lucius (Lucas?) en Sosipater in Korinthe toen Paulus van daaruit de brief aan de Romeinen schreef.

Bovendien bevindt zich daar nog een zekere Jason (uit Thessalonica?).

De meegezonden broeder van dit vers staat bekend als iemand 'van wie de lof in het Evangelie door alle gemeenten gaat'.

Ik laat dit commentaar van de Studie-Bijbel voor wat het is, alhoewel ik wel moeite heb met het taalgebruik als 'gezag hebben', 'gezag kunnen laten gelden'. Dat zijn woorden die bij mij heel erg lijken op het wereldse 'heersen' in plaats van het 'dienend leidinggeven', wat voor mij bepalend is binnen het Evangelie van Jezus Christus. Deze woorden staan voor mij ook in totale tegenspraak met wat geschreven staat over deze broeder in vers 18, dat hij lof ontvangt om zijn diensten in het Evangelie.

📖 II Kor. 8:18 En wij hebben ook de broeder met hem meegezonden die in alle gemeenten lof ontvangt om zijn dienst in het Evangelie;

📖 II Kor. 8:22 Ook hebben wij onze broeder met hen meegestuurd, van wie wij in veel opzichten vaak onderkend hebben dat hij ijverig is, en nu is hij nog veel ijveriger door het grote vertrouwen dat hij in u heeft.

📖 Hand. 20:4 En tot in Asia vergezelden hem Sopater uit Berea, en van de Thessalonicenzen Aristarchus en Secundus, en Gajus uit Derbe, en Timotheüs, en Tychikus en Trofimus uit Asia.

Zou het zo kunnen zijn dat Paulus de namen van de reisgenoten niet noemt om hun te beschermen? Dat zij als het ware (in eerste instantie) anoniem bleven voor de vijandelijk gezinde Joden die in elke plaats waar Paulus kwam veel tam tam maakte en probeerde om hen zo snel mogelijk weg te krijgen? Of dat hun namen niet bekend gemaakt worden omdat zij als het ware 'geldkoeriers' waren, waar natuurlijk vele rovers hun zinnen op gezet hebben. (vers 20). Want dat gebeurt zelfs op de dag van vandaag nog. Geldtransporten worden echt niet van te voren afgekondigd, en de mensen die deze transporten verzorgen zijn ook vandaag de dag anoniem.

-----...-----

In vers 22 spreekt Paulus ook nog over een broeder 'van wie wij in vele opzichten onderkend hebben dat hij ijverig is'. Ook de naam van deze broeder wordt niet bekend gemaakt.

Voor mij komt nu wel de prangende vraag: Hoeveel broeders en zusters onderkennen wij in de gemeente, terwijl zij heel ijverig zijn?

Jammer genoeg moet ik dan altijd denken aan die broeders en zusters die zich met grote inzet storten op het schoonmaakwerk in het kerkgebouw, die de tuinen, de parkeerplaatsen onderhouden, die het schilderwerk en eventuele reparatiewerkzaamheden verrichten, die elke zondag voor de koffie zorgen en ervoor zorgen dat alles weer netjes afgewassen wordt.

De voorganger staat elke zondag in de schijnwerpers, het aanbidningsteam staat elke zondag in de schijnwerpers. Maar hoe is het met deze mensen, die de 'mindere' werkzaamheden verrichten? Worden zij net zo geëerd als de voorgangers, de aanbiddingsleiders, de pastorale werkers, de financiële beheerders en noem maar op?

De oproep van Paulus in vers 24 mag duidelijk zijn. Toon hun dan het bewijs van hun liefde. Niet alleen de 'podiumbezitters' hebben die liefde nodig. Alle broeders en zusters hebben die liefde nodig en misschien hebben die broeders en zusters die het 'minste' werk doen in de gemeente wel extra liefde nodig.

Bewijs het hen!

II Kor. 8:20 Wij proberen het immers te vermijden dat iemand ons verdacht zou maken vanwege dit grote bedrag waar wij zorg voor dragen,

II Kor. 8:22 Ook hebben wij onze broeder met hen meegestuurd, van wie wij in veel opzichten vaak onderkend hebben dat hij ijverig is, en nu is hij nog veel ijveriger door het grote vertrouwen dat hij in u heeft.

II Kor. 8:24 Toon hun dan het bewijs van uw liefde en van onze roem over u, ook ten overstaan van de gemeenten.

II Korinthe

Hoofdstuk 9

Collecte voor Jeruzalem

Als mijn grondhouding positief is over Paulus en de onderwerpen die hij beschrijft, dan kunnen ook de moeilijke onderwerpen in dat licht bekeken worden. Want in de vorige Bijbelgedeelten is Paulus al uitgebreid ingegaan op de thema's geven, delen, omgaan met bezit, broeders en zusters helpen die in nood zijn.

Toch vindt Paulus het nodig om nog een speciaal hoofdstuk te wijden aan het 'geven' voor de gemeente van Jeruzalem. De reden hiervoor zal zijn dat deze gemeente het moeilijk heeft. Ik spreek hierbij over de Messiasbelijdende Joden die in Jeruzalem zijn.

Paulus weet daar alles van, want hij heeft zelf als Farizeeër de gemeente van Jeruzalem zwaar vervolgd. (Hand. 22:3-5, Hand. 26:9-12). Dit ging zelfs zover dat hij naar Damascus uitgeweken Messiasbelijdende Joden achtervolgde om hen terug te brengen naar Jeruzalem om hen daar voor het gerecht te brengen. In de praktijk betekende dit dat veel Messiasbelijdende Joden opgepakt zijn, voor het gerecht gebracht zijn, gemarteld zijn, in de gevangenis gegooid zijn en zelfs ter dood gebracht zijn.

Praat ik hier over corrupte misdaadregeringen? Praat ik hier over maffiapraktijken?

Neen, ik schrijf hier over de kerk van de Joden in die tijd. Want de leidinggevenden over die kerk, zoals de hogepriesters, Farizeeërs, Sadduceeën, Oversten van het volk Israël zijn dezelfde mensen die Jezus Christus hebben verworpen, die Jezus Christus onder valse voorwendselen veroordeeld hebben tot de doodstraf, en de Romeinen die als bezetters heersten over Palestina, in de persoon van Pilatus zover gekregen hebben dat zij Jezus Christus kruisigden aan het Kruis van Golgotha.

Dit kan ongelooflijk lijken dat juist de kerk in die tijd deze misdaden pleegden, maar dan moet ik mij wel voor ogen houden dat de Rooms-katholieke kerk in de eeuwen achter ons, hetzelfde gedaan heeft. Kijk maar naar de Reformatie en de Contrareformatie, kijk maar naar de kruistochten. Verschrikkelijke achtervolgingen, verdrukkingen, moordpartijen, voor iedereen die niet klakkeloos deed wat de kerk van hen vroeg.

Hand. 22:3-5 Ik ben een Joodse man, geboren te Tarsus in Cilicië, maar opgevoed in deze stad en aan de voeten van Gamaliël op de meest nauwgezette wijze onderwezen in de wet van de vaders, een ijveraar voor God zoals u heden alle-maal bent. Ik heb deze Weg tot de dood toe vervolgd: ik heb zowel mannen als vrouwen gebonden en overgeleverd in de gevangnissen, zoals ook de hogepriester van mij kan getuigen, en heel de Raad van oudsten. Ik kreeg van hen zelfs brieven voor de broeders mee en ben daarmee naar Damascus gereisd om ook hen die daar waren, geboeid naar Jeruzalem te brengen, opdat ze gestraft zouden worden.

Hand. 26:9-12 Ik dacht echt bij mijzelf dat ik tegen de Naam van Jezus van Nazareth veel vijandige dingen moest doen, wat ik ook in Jeruzalem gedaan heb. Ik heb velen van de heiligen in de gevangenis opgesloten, nadat ik daartoe volmacht van de overpriesters gekregen had; en als zij gedood werden, stemde ik daarmee in. En in alle synagogen heb ik hen dikwijls gestraft en gedwongen te lasteren; en ik trad in razende woede tegen hen op en vervolgde hen zelfs tot in de buitenlandse steden. Toen ik daarvoor ook naar Damascus reisde, met volmacht en in opdracht van de overpriesters,

En wat gebeurt er vandaag de dag allemaal in de kerken en gemeenten? En dat allemaal in de Naam van God Almachtig?

-----...-----

In de tijd dat Paulus deze brieven aan de gemeenten schreef, was hijzelf helemaal tot inkeer gekomen nadat Jezus Christus tot hem gesproken had toen hij op weg was van Jeruzalem naar Damascus (Hand. 9:1-5) om nog meer Messiasbelijdende Joden op te pakken.

Toen Jezus Christus Saul (of Saulus, want zo heette Paulus toen) zó geroepen had, bracht God Almachtig hem eerst naar Damascus, waar hij genezen werd van zijn blindheid (Hand. 9:17-18). Maar direct daarna ging Paulus naar de woestijn van Arabië voor een periode van drie jaar (Gal. 1:17-18) om daar alles wat hij als Farizeeër geleerd had van zich af te werpen en om opnieuw te Bijbel te gaan leren, om te herkennen en erkennen dat Jezus Christus Diegene was die in het O.T. als Messias op zoveel plaatsen aangekondigd was. Maar die periode van drie jaar was niet genoeg voor de Messiasbelijdende Joden in Jeruzalem om Paulus helemaal te vertrouwen.

Datgene dat Paulus gedaan had in opdracht van de leidinggevende Joden in die tijd lag nog te vers in het geheugen van die Messiasbelijdende Joden. Dat was ook de reden dat de leidinggevendenden van de Messiasbelijdende gemeente (als Petrus, Jakobus en anderen) om Paulus naar zijn geboortestad Tarsus te sturen en om daar te wachten totdat die leidinggevendenden hem kwamen halen. En dat gebeurde ook na veertien (?) jaar. (Hand. 9:30, Gal. 2:1). Dan praat ik dus over een periode van tussen de veertien en zeventien jaar (het is maar hoe je die veertien jaar die genoemd is in de Bijbel uitlegt) vanaf het moment dat Paulus nog een fervent speurder en vervolger was van Messiasbelijdende Joden.

Het gezag over de Joden als priesters en hogepriesters, Farizeeërs, Sadduceeërs, Oudsten van het volk was nog steeds in tact, zoals dit ook functioneerde in de tijd dat Jezus Christus op aarde was.

Door de heftige verdrukking en vervolging was het bijna onmogelijk voor de Messiasbelijdende Joden om een normaal maatschappelijk leven op te bouwen. Zij konden alleen leven en overleven in verborgenheid, waarbij al hun bezittingen geconfisqueerd waren door de Joden. Hoogst waarschijnlijk waren zij hun banen kwijtgeraakt en waren deze Messiasbelijdende Joden zelfs in een kwaad daglicht bij hun eigen families komen te staan.

Hand. 9:1-5 Saulus nu, die tegen de discipelen van de Heere nog steeds brieft van dreiging en moord, ging naar de hogepriester toen vroeg van hem brieven voor Damascus, gericht aan de synagogen, opdat, als hij er enigen zou vinden die van die Weg waren, zowel mannen als vrouwen, hij die geboeid naar Jeruzalem zou brengen. En terwijl hij onderweg was, gebeurde het dat hij dicht bij Damascus kwam. En plotseling omscheen hem een licht vanuit de hemel, en toen hij op de grond gevallen was, hoorde hij een stem die tegen hem zei: Saul, Saul, waarom vervolgt u Mij? En hij zei: Wie bent U, Heere? En de Heere zei: Ik ben Jezus, Die u vervolgt. Het is hard voor u, met de hielen tegen de prikkels te slaan.

Hand. 9:17-18 En Ananias ging heen en ging het huis binnen; en na hem de handen opgelegd te hebben, zei hij: Saul, broeder, de Heere heeft mij gezonden, namelijk Jezus, Die u verschenen is op de weg waarlangs u gekomen bent, opdat u weer ziende zou worden en met de Heilige Geest vervuld zou worden. En meteen vielen hem als het ware schellen van de ogen, en onmiddellijk werd hij weer ziende, en hij stond op en werd gedoopt.

Gal. 1:17-18 en ging ik ook niet naar Jeruzalem, naar hen die al vóór mij apostel waren; maar ik vertrok naar Arabië en keerde weer terug naar Damascus. Daarna, drie jaar later, ging ik naar Jeruzalem om Petrus te bezoeken, en ik bleef vijftien dagen bij hem.

Hand. 9:30 Maar toen de broeders dit te weten kwamen, brachten zij hem naar Ceasarea en stuurden hem vandaar weg naar Tarsus.

Een oplettende lezer zal gemakkelijk de vergelijking trekken naar de vervolgde en verdrukte Christenen in deze tijd, in landen als China, Pakistan, Somalië, Rusland en noem maar op. Want daar gebeurt vandaag de dag nog steeds hetzelfde.

-----...-----

Als Paulus het hier dus heeft over de gemeente van Jeruzalem dan moet ik daar niet te licht over denken. Deze mensen hadden werkelijk behoefte aan alles. Alleen het vuur van het Evangelie hield hen in leven. Daarom doet Paulus in dit Bijbelgedeelte een speciale oproep aan de gemeente van Korinthe om te geven wat maar mogelijk is voor de gemeente van Jeruzalem.

-----...-----

In de vorige hoofdstukken heeft Paulus geschreven dat hij soms wel harde en moeilijke woorden tot de gemeente gesproken heeft, die de gemeente ook wel verdriet gedaan heeft, maar dat hij ook het volste vertrouwen in de gemeente uitgesproken heeft. Vooral toen Titus terugkwam om Paulus te vertellen wat de effecten van de corrigerende en vermanende toon van Paulus is geweest. (II Kor. 7:6-7). Dat de gemeente de brieven van Paulus als een spiegel gebruikt heeft om te herkennen en te erkennen wat fout ging in de gemeente. En de gemeente heeft als het ware een verbeterplan geschreven en dat ook daadwerkelijk ingevoerd zodat de punten die Paulus benoemde niet meer voor zouden kunnen komen. Ik lees dan ook in deze brief dat Paulus daar best wel trots op is.

Omdat de kern van het Evangelie van Jezus Christus is dat de wedergeboren Christen zijn naaste net zo lief moet hebben als zichzelf, en zichzelf net zo lief moet hebben als God Almachtig, en omdat Paulus de gemeente hier veel en diep over onderwezen heeft, kán hij ook een beroep doen op de vrijgevigheid van de gemeente. En omdat hij de gemeente van Korinthe dit toevertrouwt vraagt hij de gemeente van Korinthe het eerst om gul te geven aan de broeders en zusters die zo in nood zijn in Jeruzalem.

Nu heeft Paulus in zijn eerdere brieven al eens geopperd om gaven in te zamelen op reguliere basis. (I Kor. 16:2). Dus niet ineens een inzamelingsactie houden als er een hulproep van iemand of van een andere gemeente komt, maar om hiervoor op regelmatige basis te gaan sparen. Als er dan een hulproep komt dan kan deze in alle blijdschap beantwoord worden, wetende dat er niet ineens een enorm beroep gedaan hoeft te worden op de gemeenteleden.

Gal. 2:1 Daarna ging ik, na verloop van veertien jaar, weer naar Jeruzalem, samen met Barnabas, en ik nam ook Titus mee.

II Kor. 7:6-7 Maar God, Die de nederigen troost, heeft ons getroost door de komst van Titus. En niet alleen door zijn komst, maar ook door de troost waarmee hij bij u getroost werd. Hij deed ons namelijk verslag van uw vurig verlangen, uw treuren en uw ijver voor mij, en zo werd ik des te meer verblijd.

I Kor. 16:2 Op elke eerste dag van de week moet ieder van u bij zichzelf iets opzijleggen om op te sparen wat in zijn vermogen is, opdat de inzamelingen niet pas dan gehouden worden, wanneer ik gekomen ben.

Dat mag ook voor vandaag de dag natuurlijk een wijze geestelijke les zijn. Want ook onze maatschappij vraagt nu eenmaal dat ik altijd geld achter de hand heb voor onvoorziene uitgaven.

Zou dan in deze onvoorziene uitgaven niet ook een 'spaarpotje' aangelegd mogen en kunnen worden voor mensen of organisaties die op een bepaald moment dringend mijn hulp nodig hebben? Dat ik dan vanuit dat 'spaarpotje' een rijkelijke gift kan doen ten behoeve van hen die het moeilijk hebben?

Ik weet zeker dat de Heilige Geest ook hierin graag de leiding neemt om diegene bij mij te brengen die deze hulp hard nodig hebben.

Gods onuitsprekelijke gave

Uitgangspunt van het 'geven' of 'delen' is dat dit vrijwillig gebeurt. Er is niets erger in de ogen van God Almachtig dan dat wanneer de gever tegen zijn zin in geeft. Dat geldt voor gaven aan God Almachtig Zelf in de vorm van tienden of offers, maar dat geldt net zo goed voor het geven om een ander te helpen. (Deut. 15:7-8, Ex. 25:2, 35:5, Rom. 12:6-8, II Kor. 9:7)

Paulus zegt dat hier zo mooi: 'Wie karig zaait, zal ook karig oogsten'. En dit geldt niet alleen voor het geven, maar dit geldt ook voor het spreken. Want net zoals geven grote kracht heeft, hebben woorden ook grote kracht. En wat ik uitspreek komt ook uit. Dus het geven, het delen, het lief hebben van mijn naaste als mijzelf en daarnaar handelen **is** zaaien.

Eigenlijk zou ik als wedergeboren Christen alles wat ik heb aan vermogen en bezittingen weg moeten geven, omdat ik juist als wedergeboren Christen als geen ander weet, dat ik bij mijn sterven helemaal niets aan vermogen en bezittingen mee kan nemen naar het hiernamaals. Alleen het geestelijke vermogen en het geestelijke bezit kan meegenomen worden als een offer voor God Almachtig **in** Jezus Christus. Zie de gelijkenissen van Jezus Christus over de talenten en de ponden in Matt. 25 en Luk. 19.

Natuurlijk kan ik als wedergeboren Christen veel vermogen en bezit verzamelen vanuit de gedachte dat dit later voor mijn kinderen is. Maar of dit nu zo een verstandige keuze is valt sterk te betwijfelen. Ik denk dan altijd aan het verhaal van die man die zo een grote oogst heeft in een bepaald jaar, dat hij grote schuren gaat bijbouwen om deze oogst te kunnen herbergen. Op het moment echter dat hij deze schuren klaar heeft komt de man te overlijden, zodat hijzelf geen enkel plezier heeft gehad van die grote oogst. (Luk. 12:16-21)

Deut. 15:7-8 Maar als er onder u een arme zal zijn, iemand uit uw broeders, binnen een van uw poorten, in uw land, dat de HEERE, uw God, u geven zal, dan mag u uw hart niet verstokken, of uw hand sluiten voor uw broeder die arm is. Integendeel, u moet uw hand wijd voor hem opendoen en hem overvloedig lenen, genoeg voor wat hem ontbreekt.

Ex. 25:2 Spreek tot de Israëlieten en zeg dat zij voor Mij een hefoffer nemen. U moet van iedereen wiens hart hem gewillig maakt, een hefoffer voor Mij nemen.

Ex. 35:5 Neem uit dat wat u hebt, een hefoffer voor de HEERE. Ieder die gewillig van hart is, moet het brengen als hefoffer voor de HEERE: goud, zilver en koper,

Rom. 12:6-8 En nu hebben wij genadegaven, onderscheiden naar de genade die ons is gegeven: hetzij profetie, naar de mate van het geloof; hetzij dienstbetoon, in het dienen; hetzij wie onderwijst, in het onderwijzen; hetzij wie bemoedigt, in het bemoedigen; wie uitdeelt, in oprechtheid; wie leiding geeft, met inzet; wie zich over anderen ontfermt, met blijmoedigheid.

II Kor. 9:7 Laat ieder doen zoals hij in zijn hart voorgenomen heeft, niet met tegenzin of uit dwang, want God heeft een blijmoedige gever lief.

Luk. 12:16-21 En Hij zei tot hen een gelijkenis en sprak: Het land van een rijke man had veel opgebracht. En hij overlegde bij zichzelf en zei: Wat zal ik doen? Want ik heb geen ruimte om mijn vruchten op te slaan. En hij zei: Dit zal ik doen: ik zal mijn schuren afbreken en grotere bouwen en ik zal daarin al mijn koren en al mijn goederen opslaan.

God Almachtig heeft de blijmoedige gever lief. Dus niet omdat het **moet**, maar omdat het lot van die ander mij zoveel doet dat ik niets anders **wilt** dan die ander te helpen. Dat is praktisch geloof.

Dat dit niet altijd gemakkelijk is (óók niet voor veel wedergeboren Christenen) blijkt wel uit het verhaal van de rijke jongeling die aan Jezus Christus vraag wat hij moet doen om het Koninkrijk van God binnen te kunnen gaan. Als Jezus hem dan antwoord dat hij al zijn bezit moet verkopen om het aan de armen te geven, wordt hij heel verdrietig en kan hij dit niet. (Matt. 19:16-30). Overigens zal satan er natuurlijk alles aan doen om mij redenen te geven waarom ik **niet** zou moeten geven, zoals:

- het in twijfel trekken van de integriteit van een persoon of organisatie;
- fouten die in het verleden zijn gemaakt door die persoon of organisatie;
- de reden waarom die persoon of organisatie in de problemen is gekomen;
- het (vele) geld dat aan de strijkstok blijft hangen van een paar leidinggevendenden;
- en ga zo maar door.

Ik ben er echter van overtuigd dat wanneer de Heilige Geest de leiding heeft over dit thema, dat ik direct overtuigd ben om te geven in plaats van te discussiëren.

Naast dat satan natuurlijk zal proberen mij van het geven af te houden, mij van het delen af te houden, moet ik juist de kracht van God Almachtig in deze niet onderschatten. Want Paulus schrijft in vers 8 dat '*God Almachtig bij machte is elke vorm van genade, overvloedig te maken in mijzelf, zodat ik, wanneer ik in alles het nodige bezit, overvloedig kan zijn in elk goed werk*'.

Dit komt weer helemaal overeen met wat Paulus schrijft over zijn bediening, dat deze door God Almachtig gegeven is en door mensen heen. (II Kor. 3:5-6). Dat gaat met geven en delen precies zo. Want het is natuurlijk een hele interessante vraag hoe ikzelf aan het vermogen en bezit gekomen ben, dat ik heb.

- Hoe en waarom heb ik de gelegenheid gehad om te kunnen sparen?;
- Hoe en waarom heb ik zo een goede baan gekregen die mij de mogelijkheid geeft om te sparen?;
- Hoe en waarom heb ik de gezondheid gekregen om mijn werk te doen en te kunnen sparen?

En ik zal tegen mijn ziel zeggen: Ziel, u hebt veel goederen liggen voor veel jaren. Neem rust, eet, drink en wees vrolijk. Maar God zei tegen hem: Dwaas! In deze nacht zal men uw ziel van u opeisen; en wat u gereedgemaakt hebt, voor wie zal het zijn? Zo is het met hem die voor zichzelf schatten verzamelt en niet rijk is in God.

III Kor. 9:8-9 En God is bij machte elke vorm van genade overvloedig te maken in u, zodat u, wanneer u in alles altijd al het nodige bezit, overvloedig kunt zijn in elk goed werk. Zoals geschreven staat: Hij heeft uitgestrooid, hij heeft aan de armen gegeven; zijn gerechtigheid blijft tot in eeuwigheid.

II Kor. 3:5-6 Niet omdat wij van onszelf bekwaam zijn iets te denken, als was het uit onszelf, maar onze bekwaamheid is uit God. Hij heeft ons namelijk bekwaam gemaakt om dienaars van het nieuwe verbond te zijn, niet van de letter, maar van de Geest; want de letter doodt, maar de Geest maakt levend.

Is het antwoord niet altijd weer dat het alles van God Almachtig **in** Jezus Christus afkomt? Hij is het die mij als zaaier het zaad verschaft (vers 10-11). Hij is het die mijn zaad doet vermeerderen tot dat niveau dat ik ook in staat ben om ruim en gul te geven.

Nogmaals: het is net als met de bedieningen:

het komt allemaal van God Almachtig.

Veel vermogen en bezit kan juist wel eens een beproeving van God Almachtig zijn, omdat Hij wil zien wat ik met dat vermogen en bezit doe. Is het '**mijn**' vermogen, dat alleen voor '**mijn**' plezier en genot is? Of deel ik uit aan mijn broeders en zusters of organisaties die het op een gegeven moment hard nodig hebben, waar en wie dat ook moge zijn.

God Almachtig **in** Jezus Christus heeft mij rijk gemaakt. In geld, in gezondheid, in werk, in alles. Zodat ik in staat ben om te kunnen geven. Het resultaat is dat de gever **en** de ontvanger God Almachtig zullen verheerlijken voor het kostbare werk dat Hij in ons gelegd heeft. Nogmaals: zowel in de gever als in de ontvanger.

-----...-----

Paulus noemt het '**geven**' en het '**delen**' het bewijs van dienstbaarheid. Allereerst aan God Almachtig, maar zeker ook door deze dienst te bewijzen aan diegenen die het moeilijk hebben. En is dat niet de praktische invulling van Matt. 22:36-37; dat ik mijn naaste moet liefhebben als mijzelf. En dat ik mijzelf moet liefhebben als God de Vader.

Ik zeg het bovenstaande misschien wel veel te snel. Maar als ik daar diep over gaat nadenken dan kom ik tot de conclusie dat ik alles voor God Almachtig en alles voor mijn naaste wil doen wat ikzelf ook graag wil doen en wil ontvangen.

- Wil ik gezond zijn, dan wens ik mijn naaste dezelfde gezondheid;
- Wil ik veel vermogen hebben, dan wens ik mijn naaste veel meer vermogen;
- Wil ik een mooi huis hebben waar het lekker warm is, dan wens ik mijn naaste ook een mooi huis waar het lekker warm is;
- Wil ik genieten van lekker eten en drinken, dan wens ik mijn naaste ook dat heerlijke eten en drinken.

II Kor. 9:10-11 Hij nu Die de zaaier zaad verschaft, moge ook brood tot voedsel schenken en uw zaigoed doen toenemen en de vruchten van uw gerechtigheid vermeerderen. Zo zult u in alles rijk worden, in staat tot alle vrijgevigheid, die door middel van ons dankzegging aan God teweegbrengt.

Matt. 22:36-37 Jezus zei tegen hem: U zult de Heere, uw God, liefhebben met heel uw hart, met heel uw ziel en met heel uw verstand. Dit is het eerste en het grote gebod. En het tweede, hieraan gelijk, is: U zult uw naaste liefhebben als uzelf.

Alles wat ik zelf graag wil gun ik mijn naaste in overvloed toe. (Matt. 7:12) En omdat praktisch te mogen maken kan alleen een blijmoedig hart **in** Jezus Christus het fundament zijn. Want een blijmoedig hart **in** Jezus Christus zal alles doen om God Almachtig te eren, te loven en te prijzen.

God Almachtig is blij met deze houding; de ontvanger van mijn gaven is blij met deze houding; ik als geveer ben blij met deze houding.

Dat is een win-win-win situatie van ongekende grootheid. Ja, dan mag mijn antwoord zijn: **God zij dank voor Zijn onuitsprekelijke gave!**

📖 Matt. 7:12 Alles dan wat u wilt dat de mensen u doen, doet u hun ook zo, want dat is de Wet en de Profeten.

II Korinthe

Hoofdstuk 10

Paulus' apostolisch gezag

Grote mannen Gods in de Bijbel worden vaak hele sterke eigenschappen toegedicht. Mannen als Abraham, Jakob, Mozes, David, de profeten, Johannes de Doper, maar ook van Paulus.

Als ik de levens van deze mensen ga bestuderen in de Bijbel, dan kom ik er achter dat ook deze grote namen, mensen waren zoals ik dat ook ben. Mensen van vlees en bloed, met goede eigenschappen en met zwakke eigenschappen. Dat er grote daden in de Naam van God Almachtig op hun naam staan, maar ook dat zij grote zonden begingen.

Dat maakt ook hen dus niets meer en niets minder dan mijzelf. Want ook ik zondig elke dag. En aangezien elke zonde leidt tot de straf die staat op de overtreding van de wet, staan we dus allemaal aan dezelfde kant van de lijn. (zie mijn vergelijking tussen het Goddelijke Rechtssysteem en het Nederlandse Rechtssysteem op pagina 32-36)

Toch lees ik soms ook hoeveel moeite deze grote mannen van God Almachtig met hun bediening hadden. Kijk maar eens naar Jakob. God Almachtig had hem de naam Israël gegeven (Gen. 32:28) omdat Hij uit hem het volk Israël wilde laten voortkomen, waaruit zelfs Jezus Christus, de Messias, de Redder en Verlosser uit zou voortkomen. Toch was Jakob koppig en eigenwijs. Dat blijkt uit het gevecht dat hij had met God Almachtig in de beek Jabbok. God kón niet van Jakob winnen. Dat betekent dat God niet tegen de eigenwijsheid en koppigheid van Jakob op kon. (Gen. 32:25). Maar aan de andere kant noemt Jakob zichzelf ook onbeduidend (Gen. 32:10)

Kijk maar eens naar Mozes. Toen God Almachtig hem riep op de berg Horeb (Ex. 3 en 4). Mozes heeft alles aangevoerd om maar niet naar Egypte terug te hoeven gaan om de Farao van Egypte te vragen om het volk Israël vrij te laten. Mozes spreekt tegenover God zelfs over zijn spraakgebrek. (Ex. 4:10)

En ook Paulus zegt van zichzelf dat hij niet welbespraakt is, dat hij schuchter is. (vers 1 en vers 10). Paulus spreekt erover dat hij 'een doorn in zijn vlees' heeft. (II Kor. 12). Met andere woorden: Paulus werd beproefd in zijn lichaam. Dit kunnen verleidingen zijn geweest, maar dit kunnen ook ziekten zijn geweest.

Gen. 32:28 Toen zei Hij: Uw naam zal voortaan niet meer Jakob luiden, maar Israël, want u hebt met God en met mensen gestreden, en hebt overwonnen.

Gen. 32:10 ik ben te onbeduidend voor al de blijken van goedertierenheid en al de trouw die U Uw dienaar bewezen hebt. Immers, slechts met mijn staf ben ik de Jordaan hier overgestoken en nu ben ik tot twee kampen uitgegroeid!

Gen. 32:25 En toen de Man zag dat Hij hem niet kon overwinnen, raakte Hij zijn heupgewricht aan, zodat het heupgewricht van Jakob ontwricht raakte toen Hij met hem worstelde.

Ex. 4:10 Toen zei Mozes tegen de HEERE: Och Heere, ik ben geen man van veel woorden. Dat ben ik sinds jaar en dag al niet, zelfs niet vanaf het ogenblik dat U tot Uw dienaar gesproken hebt, want ik spreek onduidelijk en moeizaam.

II Kor. 10:1 Ik nu, Paulus zelf, roep u op door de zachtmoedigheid en welwillendheid van Christus – ik, die volgens sommigen in uw tegenwoordigheid wel schuchter ben, maar in mijn afwezigheid flink tegen u doe

II Kor. 10:10 Want zijn brieven – zegt men – zijn wel gewichtig en krachtig, maar zijn lichamelijke aanwezigheid is zwak en zijn spreken is verachtelijk.

Wat voor 'zwakheden' en 'ongeriefelijkheden' gebruik ik om de opdracht die God Almachtig mij gegeven heeft niet uit te voeren? Mijn werk? Mijn vrouw en kinderen en kleinkinderen? Mijn gezondheid? Mijn leeftijd? Mijn gebrek aan en noem maar op?

Is het niet zo dat wanneer God Almachtig een opdracht geeft aan Zijn dienstknechten, dat Hij hen niet ook de middelen geeft om die opdracht uit te voeren? Zijn dan niet de woorden die God Almachtig zegt tegen Paulus in II Kor. 12:9 het enige wapen dat ik tegen al mijn zwakheden heb? God zegt: '**Mijn genade is u genoeg**'. Met andere woorden: *Vertrouw op God en ga. Voer de opdracht uit die God gegeven heeft.*

-----...-----

Paulus schrijft hier aan de gemeente van Korinthe. En zoals ik eerder al ergens geschreven heb, is Paulus zich er heel erg goed van bewust dat hij soms harde woorden moet schrijven om onvolkomenheden in de gemeente aan de kaak te stellen. Ja, dat de woorden van Paulus de gemeente zelfs wel eens verdriet doen. (II Kor. 7:8).

Het lijkt erop dat Paulus in dit hoofdstuk op dit laatste voortborduurde. Want alleen al uit de eerste twee verzen blijkt dat Paulus helemaal niet hard **wil** overkomen, en dat hij helemaal niet hard is. Dat hij juist gedreven wordt door de zachtmoedigheid en de welwillendheid van Jezus Christus.

De andere kant van het verhaal is dat Paulus inderdaad krachtig, ferm en hard optreedt tegen die mensen die de pas bekeerde gelovigen weer onder de wet willen brengen. Mensen die het Evangelie van Jezus Christus ondergeschikt willen maken aan het houden van regels en inzettingen, alsof ik daardoor gerechtvaardigd zou kunnen worden. Rechtvaardiging kan alleen door het geloof in Jezus Christus en zelfs dat is een genadegave. (Gal. 2:16)

De woorden die Paulus daar bij gebruikt zijn altijd een enorme bemoediging voor mij persoonlijk geweest (II Kor. 10:3-5). Als mensen zich om welke reden dan ook, tegen mij opstellen, mij negeren, belasteren en beschuldigen, dan moet ik altijd voor ogen houden dat het niet die mensen zelf zijn die dit doen. Het is satan in eigen persoon die door deze mensen heen werkt (Ef. 6:12). Satan zal namelijk alles uit de kast halen om mij proberen te verleiden. Zoals hij Jezus Christus in de woestijn probeerde te verleiden met alles wat mooi, overvloedig, heerlijk en machtig was. (Matt. 4:1-11)

II Kor. 12:9 Maar Hij heeft tegen mij gezegd: Mijn genade is voor u genoeg, want Mijn kracht wordt in zwakheid volbracht. Daarom zal ik veel liever roemen in mijn zwakheden, opdat de kracht van Christus in mij komt wonen.

II Kor. 7:8 Want al heb ik u in de brief bedroefd, ik heb er geen berouw van. Hoewel ik er wel berouw van gehad heb, want ik zie dat die brief, ook al is het voor een korte tijd, u bedroefd heeft.

Gal. 2:16 weten dat een mens niet gerechtvaardigd wordt uit werken van de wet, maar door het geloof in Jezus Christus. En ook wij zijn in Christus Jezus gaan geloven, opdat wij gerechtvaardigd zouden worden uit het geloof van Christus en niet uit werken van de wet. Immers, uit werken van de wet wordt geen vlees gerechtvaardigd.

II Kor. 10:3-5 Want al wandelen wij in het vlees, wij voeren geen strijd naar het vlees. De wapens van onze strijd zijn immers niet vleselijk, maar krachtig door God, tot afbraak van bolwerken. Want wij breken valse redeneringen af en elke hoogte die zich verheft tegen de kennis van God, en wij nemen elke gedachte gevangen om die te brengen tot de gehoorzaamheid aan Christus,

Ef. 6:12 Want wij hebben de strijd niet tegen vlees en bloed, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers van de duisternis van dit tijdperk, tegen de geestelijke machten van het kwaad in de hemelse gewesten

Dit is natuurlijk geen boodschap die mensen willen horen. En vooral niet die mensen die zich schuldig maken aan bovenstaande zaken. Maar dat is ook wat Paulus schrijft dat het Evangelie van Jezus Christus voor die mensen als een dwaasheid is, terwijl het voor mij een kracht van God Almachtig is. (I Kor. 1:18).

Omdat satan en zijn demonen geesten zijn, zoals God Almachtig en Zijn engelen ook geesten zijn, kan ik satan en zijn demonen niet bestrijden met wapens van deze wereld. Ik bedoel: ik kan geen honkbalknuppel uit de kast halen om daarmee een demon te lijf te gaan. De wapens van wedergeboren Christenen zijn van geestelijke aard. En die wapens zijn **ten eerste** het geloof in God Almachtig als Schepper van hemel en aarde, Hij is Mijn Maker en Pottenbakker, ik ben de klei op Zijn draaitafel (Jer. 18:1-6); en **ten tweede** Jezus Christus die door Zijn overwinning aan het kruis van Golgotha satan overwonnen heeft (I Joh. 4:4, I Joh. 5:4) zodat iedereen die dat Evangelie aangenomen heeft geen eigendom meer is van satan;

Paulus schrijft in Ef. 6:10-18 over de geestelijke wapenuitrusting die ik aan kan trekken. (Er wordt overigens nergens in de Bijbel geschreven dat ik deze wapenuitrusting ook weer uit mag trekken!). En wel om stand te kunnen houden tegen de listige verleidingen van de duivel.

Ef. 6:10-18 *Verder, mijn broeders, word gesterkt in de Heere en in de sterkte van Zijn macht. Bekleed u met de hele wapenrusting van God, opdat u stand kunt houden tegen de listige verleidingen van de duivel. Want wij hebben de strijd niet tegen vlees en bloed, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers van de duisternis van dit tijdperk, tegen de geestelijke machten van het kwaad in de hemelse gewesten. Neem daarom de hele wapenrusting van God aan, opdat u weerstand kunt bieden op de dag van het kwaad, en na alles gedaan te hebben, stand kunt houden.*

Houd dan stand, uw middel omgord met de waarheid, en bekleed met het borstharnas van de gerechtigheid, en de voeten geschoeid met bereidheid van het Evangelie van de vrede. Neem bovenal het schild van het geloof op, waarmee u alle vurige pijlen van de boze zult kunnen uitblussen. En neem de helm van de zaligheid en het zwaard van de Geest, dat is Gods Woord, terwijl u bij elke gelegenheid met alle gebed en smeking bidt in de Geest en daarin waakzaam bent met alle volharding en smeking voor alle heiligen.

I Kor. 1:18 *Want het woord van het kruis is voor hen die verloren gaan wel dwaasheid, maar voor ons die behouden worden, is het een kracht van God.*

Jer. 18:1-6 *Het woord dat van de HEERE gekomen is tot Jeremia: Sta op en daal af naar het huis van de pottenbakker. Daar zal Ik u Mijn woorden doen horen. Zo daalde ik af naar het huis van de pottenbakker. En zie, hij was op de draaischijven een werkstuk aan het maken. Mislukte de pot die hij aan het maken was met de klei in de hand van de pottenbakker, dan maakte hij daarvan weer een andere pot, zoals het in de ogen van de pottenbakker goed was om te maken. Toen kwam het woord van de HEERE tot mij: Zou Ik met u niet kunnen doen zoals deze pottenbakker, huis van Israël? spreekt de HEERE. Zie, zoals de klei in de hand van de pottenbakker, zo bent u in Mijn hand, huis van Israël.*

I Joh. 4:4 *Lieve kinderen, u bent uit God en u hebt hen overwonnen, want Hij Die in u is, is groter dan hij die in de wereld is.*

I Joh. 5:4-5 *Want al wat uit God geboren is, overwint de wereld; en dit is de overwinning die de wereld overwonnen heeft: ons geloof. Wie anders is het die de wereld overwint dan hij die gelooft dat Jezus de Zoon van God is?*

Deze geestelijke wapens zijn:

- De waarheid; Jezus Christus is de weg, de waarheid en het leven – Joh. 14:6;
- Gerechtigheid; dat is wat God van mij vraagt -Micha 6:8 waarbij getrouwheid, gerechtigheid is);
- Het Evangelie van Jezus Christus – I Joh. 5:4-5;
- Het geloof in God Almachtig **in** Jezus Christus;
- De zaligheid – Luk. 11:27-28;
- Het woord van God – Er staat geschreven.....;
- Gebed – Matt. 21:22

Als ik dat Bijbelgedeelte in Ef. 6:10-18 goed lees dat zie ik dat deze wapenuitrusting mijn hele lichaam bedekt zodat de vurige pijlen van satan (Ef. 6:16), geen doel zullen raken.

-----...-----

Het geloof in Jezus Christus vrijwaart mij niet van de aanvallen uit het rijk der duisternis. Satans geliefde wapens zijn ziekte, geweld, ellende, laster, beschuldigingen. Eigenlijk alles wat Jezus Christus benoemt in de Bergrede onder het stukje 'de zaligsprekingen' (Matt. 6:1-12. Want dat zijn kenmerken die Jezus Christus beschrijft die satan en zijn demonen **niet** hebben. En elke keer zal satan mij als wedergeboren Christen wanhopig proberen te maken met juist het tegenovergestelde uit die zaligsprekingen van Jezus Christus. Om dat op mijn pad te brengen.

Mijn opdracht als wedergeboren Christen is om stand te houden hier op aarde. Om zodoende een lichtend licht en een zoutend zout te kunnen zijn (Matt. 5) voor iedereen die God Almachtig geroepen heeft (Ef. 1:4, Joh. 15:16, II Tim. 1:9) om te gaan geloven. En dat doen ik door **mét** de geestelijke wapenuitrusting aan: (a) elke gedachte die satan mij te binnen doet komen, (b) elke daad die satan mij wil laten doen, (c) elk woord dat satan mij wil uit doen laten spreken, **krijgsgevangen** te maken van Jezus Christus. Opdat alle bolwerken die satan tégen God Almachtig heeft opgeworpen te slechten. (II Kor. 10:3-6 ^{NBV})

Om die taak uit te kunnen voeren vereist van mij als wedergeboren Christen dat ik duidelijk ben. Corrigeren en vermanen is nooit leuk. Paulus noemt hier in vers 6 het woord 'bestrafen'. Lees daarvoor de verhalen in het O.T. maar over de profeten; welke woorden zij door moesten geven en wat de reactie van de mensen was voor wie die woorden bestemd waren.

Joh. 14:6 Jezus zei tegen hem: Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven. Niemand komt tot de Vader dan door Mij.

Micha 6:8 Hij heeft u, mens, bekendge-maakt wat goed is. En wat vraagt de HEERE van u anders dan recht te doen, goedertierenheid lief te hebben en ootmoedigheid te wandelen met uw God.

Luk. 11:27-28 Het gebeurde, toen Hij deze dingen sprak, dat een vrouw uit de menigte haar stem verhief en tegen Hem zei: Zalig is de buik die U gedragen heeft, en zijn de borsten waaraan U gezogen hebt! Maar Hij zei: Veeleer zijn zij zalig die het Woord van God horen en het bewaren.

Matt. 21:22 En alles wat u in het gebed vraagt, in geloof, zult u ontvangen.

Ef. 1:4 omdat Hij ons vóór de grondlegging van de wereld in Hem uitverkoren heeft, opdat wij heilig en smetteloos voor Hem zouden zijn in de liefde.

Joh. 15:16 Niet u hebt Mij uitverkoren, maar Ik heb u uitverkoren, en Ik heb u ertoe bestemd dat u zou heengaan en vrucht dragen, en dat uw vrucht zou blijven, opdat wat u ook maar van de Vader vraagt in Mijn Naam, Hij u dat geeft.

II Tim. 1:9 Hij heeft ons zalig gemaakt en geroepen met een heilige roeping, niet overeenkomstig onze werken, maar overeenkomstig Zijn eigen voornemen en genade, die ons gegeven is in Christus Jezus vóór de tijden der eeuwen,

Ik kan mijn inziens de taak die God Almachtig mij gegeven heeft alleen uitvoeren wanneer ik weet dat ik weet, dat ik zeker weet, dat ik 'geborgd' ben **in** Jezus Christus. Wanneer ik er tot in het diepst van mijn vezels en genen van doordrongen ben dat het om God Almachtig gaat, en niet om mij. Ik ben de klei op de draaischijf van de Pottenbakker (Jer. 18:1-6); ik heb mijn hele wezen (dat is mijn lichaam van vlees en bloed, mijn geest én mijn ziel) aan God Almachtig in Jezus Christus gegeven. Ikzelf leef helemaal niet meer, Jezus Christus leeft in mij. (Gal. 2:10).

Dat betekent **niet** dat ik geen verantwoordelijkheid meer heb voor mijn wezen. Het is juist mijn verantwoordelijkheid om in alles in Jezus Christus te zijn en te blijven door een leven te leiden in gehoorzaamheid, in reinheid en in geloof. Niet omdat ik het moet, maar omdat ik het wil.

Want altijd kijk ik terug naar het fundament van mijn geloof en dat is dat ik van mijn leven (mijn lichaam van vlees en bloed, mijn geest en mijn ziel) één grote puinhoop heb gemaakt. Dat ik mij wentelde in de begeerlijkheden en de onreinheid die satan door deze wereld aan mij gaf, maar die mij in één groot moeras van ellende en diepe duisternis bracht. Als ik dan terugkijk naar dat fundament van mijn geloof dan zie ik juist dat God Almachtig in alles van mij houdt, **onvoorwaardelijk**. Dat God Almachtig **in** Jezus Christus alles wat Hij beloofd heeft te zullen doen, ook daadwerkelijk gedaan heeft. Dat God Almachtig **in** Jezus Christus mij uit dat moeras van ellende en diepe duisternis getrokken heeft en mij schone feestkleden heeft aangetrokken en een reine tulband op mijn hoofd heeft gezet. (Zach. 3:1-5)

☞ Zach. 3:1-5 Daarna liet Hij mij de hogepriester Jozua zien, die voor het aangezicht van de Engel van de HEERE stond, terwijl de satan aan zijn rechterhand stond om hem aan te klagen.

De HEERE zei echter tegen de satan: De HEERE zal u bestraffen, satan! De HEERE, Die Jeruzalem verkiest, zal u bestraffen.

Is deze Jozua niet een stuk brandhout dat aan het vuur ontruikt is? Nu was Jozua in vuile kleren gekleed, terwijl hij voor het aangezicht van de Engel stond.

Toen nam Hij het woord en zei tegen hen die voor Zijn aangezicht stonden: Trek hem de vuile kleren uit!

Daarop zei Hij tegen hem: Zie, Ik heb uw ongerechtigheid van u weggenomen en zal u feestkleden aantrekken. Vervolgens zei Ik: Laat hen een reine tulband op zijn hoofd zetten. Daarop zetten zij de reine tulband op zijn hoofd en trokken hem feestkleden aan, terwijl de Engel van de HEERE erbij stond.

-----...-----

☞ II Kor. 10:3-6 ^{NBV} We leven wel in deze wereld, maar vechten niet met de wapenen van deze wereld. De wapens waarmee wij ten strijde trekken dienen niet ons eigen belang, maar zijn er om met hun kracht bolwerken te slechten voor God.....

☞ Jer. 18:1-6 Het woord dat van de HEERE gekomen is tot Jeremia: Sta op en daal af naar het huis van de pottenbakker. Daar zal Ik u in Mijn woorden doen horen. Zo daalde ik af naar het huis van de pottenbakker. En zie, hij was op de draaischijven een werkstuk aan het maken. Mislukte de pot die hij aan het maken was met de klei in de hand van de pottenbakker, dan maakte hij daarvan weer een andere pot, zoals het in de ogen van de pottenbakker goed was om te maken. Toen kwam het woord van de HEERE tot mij: Zou Ik met u niet kunnen doen zoals deze pottenbakker, huis van Israël? spreekt de HEERE. Zie, zoals de klei in de hand van de pottenbakker, zo bent u in Mijn hand, huis van Israël.

☞ Gal. 2:10 Ik ben met Christus gekruisigd; en niet meer ik leef, maar Christus leeft in mij; en voor zover ik nu in het vlees leef, leef ik door het geloof in de Zoon van God, Die mij heeft liefgehad en Zichzelf voor mij heeft overgegeven.

Aan de manier waarop Paulus schrijft (vers 7-8) krijg ik altijd het idee dat Paulus met een vorm van minderwaardigheid over zichzelf spreekt. Want ook nu doet Paulus weer een beroep op de gemeente van Korinthe om hem (Paulus) te zien als één van hen. Net alsof hij er niet echt bij hoort.

Op meerdere plekken in de brieven van Paulus krijg ik het gevoel dat hij zich altijd weer opnieuw moet verdedigen en moet waarmaken. En misschien heeft dat alles wel te maken met wat hij vroeger allemaal de gemeente van Jezus Christus heeft aangedaan; misschien moet hij dat ook wel omdat satan juist door de Joden heen, de Messiasbelijdende Joden en de bekeerde heidenen angst wil inboezemen voor de persoon van Paulus. Zoiets in de trant van ; *'eens een dief is altijd een dief, en kijk en hoor eens wie het zegt'*.

Dat laatste herken ik wel wanneer ik mensen (aan)sprek over hun huwelijk, over echtscheiding en hertrouwen. Ook al is mijn eigen echtscheiding en hertrouwen al meer dan vijfendertig jaar geleden, ook al ben ik door God Almachtig **in** Jezus Christus door een jarenlang proces van heropvoeding in het Evangelie van Jezus Christus gegaan, zoals Paulus dit ook is gegaan; toch krijg ik ook nog vaak te horen dat ik gemakkelijk praten heb, want ik ben toch ook gescheiden; ik ben toch ook hertrouwd?

-----...-----

Satan gebruikt, misbruikt, elke keer weer het verleden om twijfel en discussie te zaaien tussen wedergeboren Christenen. In mijn persoonlijk geval (maar ook in het geval van Paulus) is het verleden jammer genoeg waar. Ik zal dat ook nooit ontkennen, en ik heb daar in *mijn mijmeringen* bij de verschillende Bijbelboeken veel over geschreven. Ik zal ook nooit ophouden om hierover te vertellen. Niet om mijzelf vrij te pleiten; niet om het Evangelie van Jezus Christus te ondermijnen; maar juist om de heerlijkheid van God Almachtig **in** Jezus Christus te laten zien. Dat er ondanks een hopeloos verleden van mij een hoopvolle toekomst is. (Jer. 29:11)

Daarom schrijf ik zoals ik spreek, en spreek ik zoals ik schrijf. Om God Almachtig **in** Jezus Christus groot te maken, want Hij is mijn Maker, Hij is mijn Pottenbakker en ik ben de klei op Zijn draaischijf. En ik ben daar enorm trots op! Halleluja

II Kor. 10:7-8 Kijkt u alleen naar het uiterlijk? Als iemand er voor zichzelf van overtuigd is dat hij van Christus is, laat hij dan ook dit bij zichzelf bedenken: dat zoals hij zelf van Christus is, zo ook wij van Christus zijn. Want ook als ik mij nog meer zou beroemen op onze volmacht, die de Heere ons gegeven heeft tot opbouw en niet tot uw afbraak, dan zou ik nog niet beschaamd worden.

Jer. 29:11 Ik immers, Ik ken de gedachten die Ik over u koester, spreekt de HEERE. Het zijn gedachten van vrede en niet van kwaad, namelijk om u toekomst en hoop te geven.

Paulus' werkterrein

Als ik over II Kor. 10:12-18 mijmer, dan begin ik om dit Bijbelgedeelte eens op mijzelf te betrekken en dit Bijbelgedeelte te vertalen alsof ik dit stukje geschreven had. En dan zou dit er als volgt uit komen te zien:

Want ik ben niet als sommigen die zichzelf aanbevelen en die zichzelf afmeten aan zichzelf, en zichzelf vergelijken met zichzelf. Want mensen die dit doen zijn niet bepaald verstandig.

Ik echter zal niet onbegrensd roemen, maar ik zal roemen binnen de grenzen die God Almachtig mij toebedeeld heeft, om anderen te kunnen bereiken met het Evangelie van Jezus Christus. Want ik overschrijd die grenzen die God Almachtig mij gesteld heeft niet, alsof ik anderen niet had mogen bereiken; ik ben kom alleen maar met het Evangelie van Jezus Christus.

Ik beroem mij niet onbegrensd op de inspanningen van anderen, maar ik heb hoop dat, wanneer het geloof in God Almachtig in Jezus Christus in anderen groeit en gegroeid is, mijn werkterrein sterk uitgebreid zal worden, zoals God mij toegewezen en toebedeeld heeft, om het Evangelie te verkondigen. En dat is Ez. 33:7, dat zijn die mensen die zich Christenen noemen, de kinderen van God Almachtig, waar zij ook zijn. Om hen te waarschuwen met de woorden van God Almachtig die Hij tot mij gesproken heeft. Zonder te roemen over wat al tot stand is gebracht door anderen.

Wie roemt, laat hij roemen in de Heere. Want niet wie zichzelf aanbeveelt, die is welbeproefd, maar wie door de Heere wordt aanbevolen.

Ik weet ik ben. Ik weet waar ik vandaan kom. Ik weet hoe ik Gods geboden en inzettingen met voeten getreden heb. Ik weet dat ik enorm veel mensen in mijn leven pijn en verdriet gedaan heb. Ik kan dat allemaal niet meer terugdraaien. Ik weet **ook** dat ik gekocht en betaald ben met het bloed van Jezus Christus. Ik weet **ook** dat al mijn zonden vergeven zijn en dat al mijn ongerechtigheden gereinigd zijn door Jezus Christus. (I Joh. 1:9). Daarom weet ik dat ik weet, dat ik zeker weet, dat ik de dingen mag zeggen en schrijven zoals ik ze van God Almachtig gehoord heb, om daarmee juist Zijn kinderen, het volk Israël, te waarschuwen. (Ez. 33:7)

Ik roem niet op mijzelf of op andere mensen. Mijn roem gaat alleen uit naar God die Almachtig is, de Schepper van hemel en aarde en die **in** Jezus Christus naar deze wereld gekomen is om de mens (die dat wil) te verzoenen met zichzelf, door al zijn zonden te vergeven.

📖 Joh. 1:9 Als wij onze zonden belijden: Hij is getrouw en rechtvaardig om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid.

📖 Ez. 33:7 En u, mensenkind, Ik heb u aangesteld tot wachter over het huis van Israël. U zult een woord uit Mijn mond horen en u moet hen namens Mij waarschuwen.

II Korinthe

Hoofdstuk 11

Geen ander Evangelie

Het elfde hoofdstuk uit deze tweede brief aan de gemeente van Korinthe gaat weer grotendeels over hoe Paulus in zijn bediening ten opzichte van de gemeente staat. Weer schrijft Paulus over het feit dat de gemeente van Korinthe gevallen is voor mensen die een andere leer brengen dan Paulus en de zijnen onderwezen hebben. En uit andere gedeelten, uit andere brieven blijkt dan weer het hoofdthema van het onderwijs van Paulus.

Dat is dat het Evangelie van Jezus Christus in de plaats is gekomen van het houden van de wet. Allereerst de wet van God Almachtig zoals Hij deze door Mozes heen aan Zijn volk Israël heeft gegeven, maar direct daaropvolgend gaat het ook weer over die Halacha.

De Halacha was een aanvullend wetboek met 613 verplichtingen (248 geboden en 365 verboden).

Deze Halacha was NIET door God Almachtig gegeven, maar was door de religieuze leiders in de tijd van de ballingschap geschreven (dus zo een 700 jaar voor Christus).

Het strijdpunt van Johannes de Doper en Jezus Christus met de religieuze leiders was dat de waarde van die Halacha op hetzelfde niveau werd gesteld als de Bijbel. Misschien vonden de religieuze leiders die Halacha zelfs nog wel belangrijker dan de Bijbel.

Groot strijdpunt was ook dat de religieuze leiders die Halacha vaak zelf niet eens hielden terwijl zij de gelovigen wel verplichten om zich daaraan te houden.

Wat is hier nu zo erg aan?

In het kort komt het er op neer dat de Bijbel zegt dat er niemand is die goed doet. (Ps. 14:1, Rom. 3:10-12). Er is niemand die nog nooit gezondigd heeft. Met andere woorden: de wet van God is door iedereen wel een keertje overtreden (Jak. 2:10).

Omdat de straf die op het overtreden van de wet staat de doodstraf is (Rom. 6:23), zou deze moeten gelden voor alle mensen. Of zij nu Israëliet zijn of niet, of zij nu gelovig zijn niet. Alle mensen op aarde hebben de wet van God overtreden en zouden allemaal tot de doodstraf veroordeeld moeten worden.

Ps. 14:1 De dwaas zegt in zijn hart: Er is geen God. Zij handelen verderfelijk, bedrijven gruwelijke daden; er is niemand die goeddoet.

Rom. 3:10-12 Zoals geschreven staat: Er is niemand rechtvaardig, ook niet één, er is niemand die verstandig is, er is niemand die God zoekt. Allen zijn zij afgedwaald, samen zijn zij nutteloos geworden. Er is niemand die goeddoet, er is er zelfs niet één.

Rom. 6:23 Want het loon van de zonde is de dood,

Jak. 2:10 Want wie de hele wet in acht neemt, maar op één punt struikelt, die is schuldig geworden aan alle geboden.

Doordat God Almachtig in Jezus Christus naar deze wereld is gekomen, en de straf die op het overtreden van de wet betaald heeft voor de mensen die dit willen aannemen (Kol. 1:13-14), is die wet voor wat dat feit buitenspel gezet, tenminste de uitwerking van die wet. Iemand die het Evangelie van God Almachtig **in** Jezus Christus gelooft zal niet meer tot de doodstraf worden veroordeeld omdat hij die wet overtreden heeft. (Ef. 1:13-14)

Dàt is het Evangelie van Jezus Christus dat Paulus overal in Azië predikt. Maar dat Evangelie is door de Joden erg omstreden. Dat was al in de tijd van Jezus Christus zo, want het waren de hogepriesters, de priesters, de Farizeeërs, de Sadduceeërs en de Oudsten van het volk, die Jezus Christus afwezen en zeiden dat hij zeker niet de aangekondigde Messias was die op zoveel plaatsen in het O.T. beschreven staat.

Al die mensen die ik hiervoor noemde maken als het ware deel uit van de leiding van de kerk van die tijd, de synagogen. Het waren dus de kerkleiders die Jezus Christus afwezen. Het waren de kerkleiders die Jezus Christus vervolgden, hem oppakte, hem martelde en de Romeinen zover kregen dat zij Jezus Christus aan het kruis van Golgotha spijkerden zodat Hij stierf. Nogmaals: het was de leiding van de toenmalige kerk die dat deed en ondertussen hitsten zij de bevolking zodanig op dat deze zich ook in grote getale tegen Jezus Christus keerden.

De kerkleiding uit die tijd wees Jezus Christus af en eiste van het volk dat zij zich aan de wet van God Almachtig zouden houden zoals God die wet aan Mozes gegeven had aan Zijn volk Israël. Daarnaast hadden de kerkleiders een eigen aanvullend wetboek, *de Halacha*, geschreven en de wetten en geboden die daarin stonden beschreven moesten ook nauwkeurig worden opgevolgd. Die wetten en regels waren echter zo star en moeilijk dat de leidinggevendenden van de kerk deze wetten zelf niet konden houden. Daarop werden de wetten en regels aangevuld of herschreven zodat de kerkleiding er alleen maar beter van werd en de mensen onderdrukte.

Zowel Johannes de Doper als Jezus Christus hebben de leiders van het volk Israël daar vele malen op aangesproken waarin zij zelfs addereengebroid en witgekalkte graven werden genoemd. (Matt. 3:7, Matt. 12:34, Matt. 23:27)

-----...-----

☞ Kol. 1:13-14 Hij heeft ons getrokken uit de macht van de duisternis en overgezet in het Koninkrijk van de Zoon van Zijn liefde. In Hem hebben wij de verlossing, door Zijn bloed, namelijk de vergeving van de zonden.

☞ Ef. 1:13-14 In Hem bent ook u, nadat u het Woord van de waarheid, namelijk het Evangelie van uw zaligheid, gehoord hebt; in Hem bent u ook, toen u tot geloof kwam, verzegeld met de Heilige Geest van de belofte, Die het onderpand is van onze erfenis, tot de verlossing die ons ten deel viel, tot lof van Zijn heerlijkheid.

☞ Matt. 3:7 Toen hij velen van de Farizeeën en Sadduceeën op zijn doop zag afkomen, zei hij tegen hen: Addereengebroid! Wie heeft u laten weten dat u moet vluchten voor de komende toorn?

☞ Matt. 12:34 Addereengebroid! Hoe kunt u goede dingen spreken, terwijl u slecht bent? Want uit de overvloed van het hart spreekt de mond.

☞ Matt. 23:27 Wee u, Schriftgeleerden en Farizeeën, huichelaars, want u bent als de witgepleisterde graven, die vanbuiten wel mooi lijken, maar vanbinnen zijn ze vol doodsbeenderen en allerlei onreinheid.

Wat heeft dat nu allemaal te maken met de gemeente van Korinthe? En wat heeft dit allemaal te maken met de kerken en de gemeententent van vandaag de dag?

Paulus verkondigde Jezus Christus en leerde de mensen dat **alleen** het geloof **in** Jezus Christus, het aannemen van God Almachtig **in** Jezus Christus, de veroordeling door de wet kon veranderen in vrijspraak.

- De wet bestaat nog steeds;
- De rechtszaak waarin ieder mens tegenover God de Rechter komt te staan, vindt ook nog steeds plaats;
- De strafdossiers van ieder mens worden geopend;
- God de Rechter spreekt Zijn vonnis over alle mensen uit op basis van de overtredingen die op de zogenaamde *'lijst met aanklachten'* staat die in dat strafdossier zit. (zie de vergelijking tussen het Nederlandse Rechtssysteem en het Goddelijke Rechtssysteem op pagina 34)

Van iedereen die God Almachtig **in** Jezus Christus aangenomen heeft is de *'lijst met aanklachten'* leeg gemaakt door Jezus Christus. (Kol. 2:13-14). Hij heeft daarvoor de straf betaald die op die overtredingen stonden. Dus God de Rechter spreekt vrijspraak uit voor diegenen die geloven.

Dat betekent dus dat de wet die God Almachtig aan Zijn dienstknecht Mozes gegeven had voor Zijn volk Israël **niet** de vrijspraak kon geven. Want iedereen heeft die wet overtreden. In Paulus woorden zegt hij dan dat er niemand is die **gerechtvaardigd** kon en kan worden door het houden van de wet.

Iemand kan alleen gerechtvaardigd worden door het geloof in God Almachtig **in** Jezus Christus (Gal. 2:16). De wet kan daar niets aan toe doen of vanaf doen.

Het grote punt van Paulus is echter dat hij dit Evangelie van vrijspraak van de wet van God Almachtig door het geloof in Jezus Christus predikte, maar dat er steeds weer mensen waren die vonden dat je tenminste **naast** het aannemen van Jezus Christus **ook** de wet moest houden. Die wet die niemand dus kon houden en dus ook niemand kon rechtvaardigen.

Als ik mensen weer onder de wet breng dan bekleed ik hen met een stalen harnas, dat alleen maar onderdrukkend werkt en van de mensen slaven maakt. Vaak en juist ook van die leiding van de kerk uit die tijd. Maar een veel groter punt is, dat wanneer ik de mensen leer dat zij zich aan de wet moeten houden, ik dus ontken dat Jezus Christus de wet vervuld heeft door te sterven aan het kruis van Golgotha.

☞ Kol. 2:13-14 En Hij heeft u, toen u dood was in de overtredingen en het onbesneden zijn van uw vlees, samen met Hem levend gemaakt door u al uw overtredingen te vergeven, en het handschrift dat tegen ons getuigde, uit te wissen. Dit handschrift was met zijn bepalingen tegen ons gericht, en Hij heeft dat uit het midden weggenomen door het aan het kruis te nagelen.

☞ Gal. 2:16 weten dat een mens niet gerechtvaardigd wordt uit werken van de wet, maar door het geloof in Jezus Christus. En ook wij zijn in Christus Jezus gaan geloven, opdat wij gerechtvaardigd zouden worden uit het geloof van Christus en niet uit werken van de wet. Immers, uit werken van de wet wordt geen vlees gerechtvaardigd.

En als ik het verlossingswerk van Jezus Christus ontken, dan ontken ik dus ook God de Vader als Schepper van hemel en aarde, want het is God de Vader die **in** Jezus Christus in een lichaam van vlees en bloed op deze aarde kwam.

Kortom: het gaat hier niet even over het wel of niet opvolgen van een paar regels, geboden, inzetten of hoe ik ze ook maar noemen wil, het gaat hier over het geloof in God Almachtig.

Daarom is Paulus hier zo enorm fel over. Want ik moet mensen niet onder een slavenjuk brengen als dat juk die mensen helemaal niets brengt. Ik kan mijn eeuwigheid niet verdienen. Niet door het houden van de wet en niet door het niet houden van de wet. Ik kan de toegang tot de hemel niet verdienen door de wet of gedeelten van de wet te houden, of door de wet of gedeelten van de wet niet te houden, omdat niemand dat ooit gelukt is.

Toegang tot Gods Koninkrijk is **alleen** mogelijk door het geloof in Jezus Christus. Net zoals in Num. 21:5-9. Mensen die door de giftige slagen waren gebeten die God Almachtig naar het kamp van de Israëlieten had gestuurd omdat zij voor de zoveelste keer morden tegen God Almachtig, konden alleen blijven leven als zij omhoog keken naar de koperen slang die Mozes had laten maken en die hij op een paal gespietst had. Dit alles op aanwijzing van God Almachtig. Maar ook toen waren er mensen die weigerden omhoog te kijken omdat zij het een onzinnige daad vonden en niet wilden geloven dat het omhoog kijken hen genezing en het leven zou geven. En zij die niet keken, stierven.

In het verhaal van Naäman uit II Kon. 5 lees ik hetzelfde. Deze Naäman was melaats en ging naar het huis van Elisa om namens hem God Almachtig te vragen om hem te genezen. Elisa nam niet eens de moeite om naar buiten te komen om Naäman zelf aan te spreken. Hij stuurde zijn dienstknecht met de boodschap voor Naäman om naar de Jordaan te gaan en om zich daar zeven maal onder te dompelen. Naäman werd daarop zo boos, enerzijds dat Elisa niet eens naar buiten kwam, anderzijds door de 'simpele' opdracht die Elisa doorgaf, dat hij weigerde om naar de Jordaan te gaan. En hij bleef ziek. Totdat zijn dienaren (zijn zonen?) Naäman ervan overtuigden om te doen wat Elisa gezegd had. En hij ging naar de Jordaan en dompelde zich zevenmaal onder, en hij genas direct.

-----...-----

Het bovenstaande illustreert het geloof in God Almachtig **in** Jezus Christus. Het is Jezus Christus Zelf die zegt in Matt. 11:30 dat Zijn juk zacht is en Zijn last licht. Het geloof in Jezus Christus is geen 'rocket-science' waarvoor ik gestudeerd moet hebben en waar ik minimaal een serie diploma's voor moet hebben om gerechtvaardigd te worden.

Num. 21:5-9 Het volk sprak tot God en tot Mozes: Waarom hebt u ons uit Egypte laten vertrekken om te sterven in de woestijn? Want hier is geen brood, ook geen water, en onze ziel heeft een afkeer van dit waardeloze brood. Toen zond de HEERE gifslangen onder het volk; die beten het volk, en er stierf veel volk uit Israël. En het volk kwam naar Mozes toe. Zij zeiden: Wij hebben gezondigd want wij hebben tegen de HEERE en tegen u gesproken. Bid tot de HEERE dat Hij de slangen van ons wegneemt. Toen bad Mozes voor het volk. En de HEERE zei tegen Mozes: Maak u een gifslang en zet hem op een staak. Het zal gebeuren dat ieder die gebeten is, in leven zal blijven, als hij daarnaar kijkt. Toen maakte Mozes een koperen slang en zette hem op de staak. En het gebeurde als de slang iemand beet dat hij naar de koperen slang keek en in leven bleef.

Matt. 11:30 want Mijn juk is zacht en Mijn last is licht.

De rechtvaardiging door het geloof in Jezus Christus is voor iedereen toegankelijk. Net zoals het destijds voor iedere Israëliet in de woestijn toegankelijk was om zijn hoofd op te tillen en naar die verhoogde slang bovenop die paal te kijken.

-----...-----

Waarom wilden die kerkleiders dan toch die wet weer terugbrengen als rechtvaardigingsmiddel?

Heel simpel: om hun eigen positie in stand te houden. Als kerkleiders hadden zij 'macht' over de mensen en hadden zij een goed leven, woonden in mooie huizen en genoten van al het lekkers dat de wereld hen voorschotelde. Want zij hielden die wet zelf helemaal niet. Zij werden er alleen maar beter van.

Daarom uit Paulus zich hier in dit elfde hoofdstuk weer zo fel in bewoordingen die hij al vaker gebruikt heeft. Niet alleen aan het adres van de gemeenten van Korinthe, maar ook aan andere gemeenten. De brief van Paulus aan de gemeenten van Galatië spreken daar boekdelen over (Gal. 3:1). Want ook daar deed zich hetzelfde fenomeen voor.

Gal. 3:1 O dwaze Galaten, wie heeft u betoverd om de waarheid niet te gehoorzamen; u voor wie Jezus Christus eerder voor ogen is geschilderd alsof Hij onder u gekruisigd was?

Dat Paulus dus vervolgd en verdrukt werd door de leiders van de kerk uit die tijd kwam omdat Paulus hen beroofde van hun status, van hun rijkdom, van hun bestaansrecht.

-----...-----

Al hoewel Paulus in de anderhalf jaar tijd dat hij gewerkt heeft in de gemeente van Korinthe (Hand. 18:11), dit Evangelie steeds weer onderwezen heeft, staat hij er eigenlijk versteld van hoe gemakkelijk de gemeente van Korinthe zich weer laat omdraaien, nadat Paulus verder getrokken was.

Hand. 18:11 En hij verbleef daar een jaar en zes maanden en gaf in hun midden onderwijs in het Woord van God

In vers 3 vergelijkt Paulus deze mensen die de wet weer in willen voeren als rechtvaardigingsmiddel, met het werk van de duivel die de eerste mens verleidde om te eten van de boom van kennis van goed en kwaad, terwijl God Almachtig dit verboden had. De tactiek die satan bij de eerste mens gebruikte is precies dezelfde tactiek die hij hier in de gemeente van Korinthe gebruikt. Namelijk de mensen aan het discussiëren krijgen en door de discussie komt de twijfel en door de twijfel komt de zonde binnen.

II Kor. 11:3 Maar ik vrees dat, zoals de slang met zijn sluwheid Eva verleid heeft, zo misschien ook uw gedachten bedorven worden, weg van de eenvoud die in Christus is.

Paulus verbaast zich erover dat de gemeente mensen zo snel gelooft die iets anders prediken dan Paulus hen gepredikt heeft.

Hoe kan dat nu, vraagt hij zich af. Is Paulus dan minder dan deze mensen die deze dwaalleer binnenbrengen? Heeft Paulus dan minder te vertellen? Is Paulus dan niet een apostel die in opdracht van God Almachtig deze boodschap gebracht heeft naar de gemeente van Korinthe?

Paulus begrijpt er niets van. Dat Paulus geen grote spreker is dat is hij zichzelf ook wel bewust. Maar heeft Paulus dan minder kennis? Hij, die aan de voeten van de grote Farizeeër Gamaliël gestudeerd heeft in de Schrift en de Profeten. (Hand. 5:33, Hand. 22:3). Hij die de Bijbel als geen ander kende. Waarom nemen de gemeenteleden van Korinthe zo snel het slavenjuk weer over terwijl Paulus hen juist het Evangelie van de vrijheid in Jezus Christus heeft verkondigd?

-----...-----

Nu moet ik niet denken dat dit allemaal zo een tweeduizend jaar geleden gebeurd is en dat dit dus alleen historische feiten en verhalen zijn. Absoluut niet. Want ook in onze tijd komt ditzelfde voor. De Bijbel is er immers voor alle mensen, van alle tijden, dus ook voor vandaag!

Ook in Nederland zijn er kerkverbanden (kerkleiding) die hun gelovigen regels en geboden opleggen die direct terug te voeren zijn naar de wet van God Almachtig. Alsof ik daardoor een entreebewijs kan verdienen tot de hemel. Vaak zijn dit ook ongeschreven wetten en inzettingen omdat de kerkleiding van vandaag de dag ook wel inziet dat deze regels die door hen verzonnen zijn geen grond in de Bijbel vinden.

Vaak hoor ik dan ook argumenten als: 'wij zijn geroepen om de schapen te beschermen'. Wat dit beschermen dan ook in mag houden. En als het om financiële zaken gaat, hoor ik vaak dat de kerkleiding als een goed rentmeester moet optreden, daarmee aangevende dat gelovigen niet geholpen kunnen worden omdat de kerkleiding andere prioriteiten stelt.

Ik hoef wat de kerkleiding betreft helemaal niet terug te gaan naar de tijd van de Reformatie of Contrareformatie. Want ook vandaag de dag zijn er veel wreedheden tussen Katholieke mensen en Protestantse mensen. Allemaal in de Naam van God Almachtig?

Hand. 5:33 Maar er stond iemand op in de Raad, een Farizeeër van wie de naam Gamaliël was, een leraar van de wet, die in hoge achting stond bij heel het volk. Hij gaf opdracht dat men de apostelen even buiten zou doen staan.

Hand. 22:3 Ik ben een Joodse man, geboren te Tarsus in Cilicië, maar opgevoed in deze stad en aan de voeten van Gamaliël op de meest nauwgezette wijze onderwezen in de wet van de vaders, een ijveraar voor God zoals u heden allemaal bent.

Paulus' belangeloosheid

Ook en juist in onze tijd zouden kerken en gemeenten Paulus zijn werkwijze nog eens goed moeten bestuderen. Bij Paulus is er geen sprake van dat de roeping in een beroep is veranderd. Paulus heeft heel erg vaak voor zijn eigen levensonderhoud gezorgd, terwijl hij in de avonduren het geestelijke werk deed in de gemeenten. Lees hiervoor ook de brieven aan de Thessalonicenzen nog maar eens door.

Waar lees ik dat Paulus (financiële) lasten oplegt aan de gemeente? Waar lees ik dat er persé een eigen kerkgebouw moet komen met een hypotheek om het één en ander te kunnen betalen? Waar lees ik in de Bijbel dat Paulus de hele wereld over moest vliegen om zijn bediening meer in het voetlicht van anderen te kunnen brengen?

Paulus heeft nooit een beroep gedaan op de draagkracht van de gemeenteleden. Juist omdat hen zo lief heeft. Juist ook omdat Paulus als geen ander weet dat het niet over geld, vermogen en bezittingen gaat. Juist ook omdat Paulus als geen ander weet dat hij de gemeente van Korinthe moet 'voorleven' hoe het Evangelie van Jezus Christus in elkaar zit. Dat het gaat om het geloof in God Almachtig en dat het gaat om het liefhebben van de naaste en van andere mensen. **Dàt** is het fundament van het Evangelie van Jezus Christus.

-----...-----

Dus is Paulus duidelijk en spreekt hij geen vreemde taal als hij zegt dat iedereen die iets anders brengt dan het onderwijs dat hij en de zijnen gebracht heeft, dat dit valse apostelen zijn, bedrieglijke arbeiders die zich voordoen als apostelen van Christus. (vers 13). Paulus ziet de mensen die een andere leer brengen dan hij gepredikt heeft in de gemeente als de duivel zelf. Het is satan die zich voordoeft als een engel van het licht. (vers 14-15)

Ik heb veel vaker geschreven dat de enige manier om satan te ontmaskeren, het woord van God Almachtig is, de Bijbel. Maar omdat steeds meer mensen zich niet meer de tijd gunnen om zelf in de Bijbel te lezen, omdat steeds meer mensen zich ook op zondag alleen laten vullen met wat op het podium gezegd en gedaan wordt, verdwijnt de scherpheid en de alertheid. Verdwijnt ook het onderscheidingsvermogen tussen wat werkelijk van God Almachtig is en wat van satan is.

Dan kan er een prediker komen die in de mooiste vrome bewoordingen de gemeente op een dwaalleer brengt zonder dat deze het in de gaten heeft.

II Kor. 11:13 Want zulke lieden zijn valse apostelen, bedrieglijke arbeiders, die zich voordoen als apostelen van Christus.

II Kor. 11:14-15 En geen wonder, want de satan zelf doet zich voor als een engel van het licht. Het is dus niets bijzonders als ook zijn dienaars zich voordoen als dienaars van gerechtigheid. Hun einde zal zijn overeenkomstig hun werken.

Hoevaak spreekt Jezus Christus in Zijn gesprekken met de Farizeeërs en de Sadduceeërs niet: 'er staat geschreven.....'. Waren die woorden ook niet steeds weer het antwoord van Jezus Christus op alles wat satan Hem aanbood in de woestijn toen satan Hem probeerde te verleiden? (Matt. 4:1-11). Geen discussie. Gewoon Gods Woord citeren. Maar als ik Gods Woord niet meer ken, dan kan satan dus zijn gang gaan, door hier en daar een komma te verplaatsen, door hier en daar de klemtoon net even ergens anders op te leggen waardoor de boodschap van een Bijbelvers ineens heel anders overkomt dan dat God Almachtig daarmee bedoeld heeft.

Kortom: Satan én de mensen waardoor hij heen werkt kunnen zich als de vroomste mensen voordoen, of zoals Paulus het schrijft: als engelen van het licht. Alsof zij rechtstreeks van God Almachtig komen en Zijn woorden doorgeven aan de mensen.

Die waarschuwing is vandaag de dag nog actueler dan in het verleden. Want heel veel kerken en gemeente gaan af op het gevoel van mensen en bewerken het gevoel van mensen. Zoiets als 'good-mood' films, zijn er nu ook 'good-mood' kerkdiensten, waarin de mensen voorgehouden wordt dat de liefde van God Almachtig zó groot is dat alle ongerechtigheden en zonden toegestaan zijn in het huis van God. Wie oren heeft, die hore het.

Roemen in veel lijden

Het voorgaande mag ik natuurlijk eigenlijk niet hardop zeggen. Het voorgaande geldt ook zeker niet voor alle kerken en gemeenten. Maar ik ben ervan overtuigd dat diegenen die het hardst tegen deze woorden opstaan, het meest met deze zaken van doen hebben. Of om met de woorden van Paulus in vers 16 te spreken: Laat niemand denken dat ik dwaas ben. En als u dat toch doet, ontvang mij dan ook maar als een dwaas.

(Opbouwende) Kritiek geven is niet zo moeilijk, maar (opbouwende) kritiek ontvangen. Dàt is moeilijk, en ook om er iets mee te doen.

Veel mensen reageren zoals Paulus dit schrijft in vers 19: 'Wij zijn wijs genoeg om de waarheid te kunnen onderscheiden. Wij zijn zelf wel zo wijs om ons eigen doen laten te toetsen'. Maar ondertussen worden er wel echte dwazen toegelaten die van alles maar verkondigen vanaf de kansel. Ondertussen worden mensen wel jukken opgelegd die de vreugde uit het Evangelie halen. Hoe kan het anders mogelijk zijn dat er zoveel mensen gekwetst en verbitterd de kerken en de gemeenten verlaten? Zijn die mensen dan **allemaal** verkeerd bezig? Of zou er ook iets kunnen schorten aan het functioneren van de kerken en gemeenten vandaag de dag?

*☞ Matt. 4:1-11 Toen werd Jezus door de Geest weggeleid naar de woestijn om verzocht te worden door de duivel. En nadat Hij veertig dagen en veertig nachten had gevast, kreeg Hij ten slotte honger. En de verzoeker kwam bij Hem en zei: Als U Gods Zoon bent, zeg dan dat deze stenen broden worden. Maar Hij antwoordde en zei: **Er staat geschreven:** De mens zal niet van brood alleen leven, maar van elk woord dat uit de mond van God komt. Toen nam de duivel Hem mee naar de heilige stad en zette Hem op het hoogste gedeelte van de tempel, en hij zei tegen Hem: Als U de Zoon van God bent, werp Uzelf dan naar beneden, want er staat geschreven dat Hij Zijn engelen voor U bevel zal geven, en dat zij U op de handen zullen dragen, opdat U Uw voet niet misschien aan een steen stoot. Jezus zei tegen hem: **Er staat eveneens geschreven:** U zult de Heere, uw God, niet verzoeken. Opnieuw nam de duivel Hem mee, nu naar een zeer hoge berg, en hij liet Hem al de koninkrijken van de wereld zien, met hun heerlijkheid, en zei tegen Hem: Dit alles zal ik U geven, als U knielt en mij aanbidt. Toen zei Jezus tegen hem: Ga weg, satan, want **er staat geschreven:** De Heere, uw God, zult u aanbidden en Hem alleen dienen. Toen liet de duivel Hem gaan; en zie, engelen kwamen en dienden Hem.*

☞ II Kor. 11:16 Nogmaals zeg ik: laat niemand denken dat ik dwaas ben. En als u dat toch doet, ontvang mij dan ook maar als een dwaas, zodat ook ik een beetje zou mogen roemen.

☞ II Kor. 11:19 Want u verdraagt met genoeg de dwazen; u bent immers zo wijs?

Paulus geeft in dit Bijbelgedeelte weer een masterclass hoe hij als leider en apostel te werk is gegaan.

Natuurlijk zeg ik niet dat iedere gemeenteleider hetzelfde moet meemaken als Paulus en de zijnen, maar tegelijk verwijs ik weer naar het boek *'het dwaze van God'* van Nik Ripken, over hoe de vervolgte en verdrukte mensen in landen waar het Christelijk geloof verboden is, toch kunnen groeien in aantal en in diepte. Deze mensen maken dagelijks mee (anno 2018) waar Paulus hier over zichzelf beschrijft. Dat hij stokslagen heeft gehad, dat hij meerdere malen gestenigd is, dat hij gemarteld is dat hij in de gevangenis opgesloten heeft gezeten, dat hij honger heeft geleden en grote koude heeft moeten doorstaan, door rovers achtervolgd, vaak in nachten zonder slaap. En buiten al deze fysieke omstandigheden komt dan nog de geestelijke zorg over de gemeenten die Paulus heeft gesticht en die hem op zijn hart liggen.

Hoe zou het in die gemeenten gaan? Kunnen ze standhouden? Blijft de leer en het onderwijs die Paulus en de zijnen gebracht heeft, standhouden in de gemeente? Paulus beschrijft al deze zaken niet om de schijnwerpers op zichzelf te richten, om te laten zien dat hij zielig is en het medelijden verdient van iedereen die dit leest.

Voor mij zijn deze woorden van Paulus als een spiegel waarin ik mijn functioneren, mijn houding naar God Almachtig **in** Jezus Christus, mijn houding naar mijn naasten en andere mensen spiegel, om te zien of mijn hart nog steeds in en van Jezus Christus is. Paulus belicht al deze zaken zodat ik, maar ook de moderne gemeenteleiders in Nederland en het rijke westen vandaag de dag, weten wat het stichten van een gemeente betekent, het onderwijzen van een gemeente, het leiden van een gemeente, en dat dit geen sinecure is.

De bediening van voorganger, pastor, dominee, of hoe je het ook noemen moet, is **geen** beroep. Als deze bediening niet door God Almachtig Zelf op het hart is gelegd, zal al het goede werk, en alle inspanningen tevergeefs zijn. Want voor de wereld is het allemaal dwaasheid. Voor diegenen die werken uit God Almachtig in Jezus Christus is het door de Heilige Geest een kracht van God. (I Kor. 1:18)

De God en Vader van onze Here Jezus Christus, Die te prijzen is tot in eeuwigheid, weet dat ik niet lieg.

I Kor. 1:18 Want het woord van het kruis is voor hen die verloren gaan wel dwaasheid, maar voor ons die behouden worden, is het een kracht van God.

II Korinthe

Hoofdstuk 12

Opgenomen in het paradijs

In dit Bijbelgedeelte schrijft Paulus over een ervaring die hij heeft meegemaakt, waar hij tot op de dag vandaag ondersteboven van is. Zoals Paulus over zichzelf spreekt, lijkt het in dit Bijbelgedeelte of Paulus deze bovennatuurlijke geestelijke ervaring zelf heeft meegemaakt. Maar omdat Paulus op geen enkele wijze wil roemen in zichzelf, schrijft hij hier in de derde persoonsvorm.

Paulus wil alleen spreken over zichzelf in de omstandigheden waarin hij verkeerd heeft en de omstandigheden waarin hij ook nu nog verkeert. En dat zijn geen gemakkelijke omstandigheden (II Kor. 11:23-28).

Dat Paulus daar zo uitgebreid over spreekt, is dat hij in alles duidelijk wil maken dat God Almachtig met hem en de zijnen is. Wat er ook gebeurt. Het is God die Paulus zijn bediening heeft gegeven (II Kor. 3:5-6) het is God die hem deze bediening ook laat uitvoeren op de wijze zoals God dit voor ogen heeft. Maar het is óók God die Paulus de middelen geeft om zijn werk te doen. In alles maakt Paulus duidelijk dat het hem niet om zichzelf te doen is, maar dat hij God Almachtig **in** Jezus Christus groot wil maken.

Dat Paulus onbeschrijflijk dankbaar is dat Jezus Christus hem op de weg van Jeruzalem naar Damascus aangesproken heeft (Hand. 9:5) en dat het Jezus Christus Zelf is geweest die Paulus duidelijk gemaakt heeft dat alles wat in het O.T. geschreven staat aangaande de komende Messias in Jezus Christus vervuld is.

Deze Paulus die als een fervent tegenstander te boek stond van Jezus Christus (Hand. 9:1-2). Paulus die zelf een fervent Farizeeër was, de Schriften en de Profeten tot op de letter kende, maar toch verblind was als het om Jezus Christus ging.

Deze Paulus die zelfs tot in Damascus Messiasbelijdende Joden wilde oppakken om hen naar Jeruzalem te brengen, om hen daar te laten berechten, met vaak de dood als gevolg. Deze Paulus heeft alles gedaan om het werk van God Almachtig te vernietigen.

II Kor. 11:23-28 Zijn zij dienaars van Christus? – ik spreek als een waanzinnige – ik sta boven hen; in ingespannen arbeid veel vaker, in slagen bovenmate, in gevangnissen veel vaker, dikwijls in doodsgevaar. Van de Joden heb ik vijfmaal de veertig min één zweepslagen ontvan-gen. Driemaal ben ik met de roede geseld, eenmaal ben ik gestenigd, driemaal heb ik schipbreuk geleden, een heel etmaal heb ik in volle zee doorgebracht. Op reis was ik vaak in gevaar door rivieren, in gevaar door rovers, in gevaar van de kant van volksgenoten, in gevaar van de kant van heidenen, in gevaar in de stad, in gevaar in de woestijn, in gevaar op zee, in gevaar onder valse broeders, in inspanning en moeite, vaak in nachten zonder slaap, in honger en dorst, vaak in vasten, in koude en naaktheid. Afgezien van wat van buitenaf komt, overvalt mij dagelijks de zorg voor alle gemeenten.

II Kor. 3:5-6 Niet omdat wij van onszelf bekwaam zijn iets te denken, als was het uit onszelf, maar onze bekwaamheid is uit God. Hij heeft ons namelijk bekwaam gemaakt om dienaars van het nieuwe verbond te zijn, niet van de letter, maar van de Geest; want de letter doodt, maar de Geest maakt levend.

Paulus is zich zijn afkomst heel goed bewust.

- Paulus zijn afkomst en alles wat hij gedaan heeft om de gemeente van God Almachtig **in** Jezus Christus te vermorzelen, heeft hem nederig en eeuwig dankbaar gemaakt;
- Paulus weet als geen ander dat zijn zonden zijn vergeven (I Joh. 1:9);
- Paulus weet geen als geen ander dat al zijn ongerechtigheden zijn gereinigd;
- Paulus weet dat hij weet dat hij zeker weet dat het God Almachtig **in** Jezus Christus Zelf is geweest die hem zijn bediening heeft gegeven. (Hand. 9:15).

Maar nogmaals: Paulus is er nog steeds ondersteboven van dat *hij* gered is door God Almachtig **in** Jezus Christus, dat *hij* mag leven, en dat *hij* deze belangrijke opdracht van Jezus Christus mag uitvoeren.

-----...-----

Paulus schrijft hier over een ervaring die zich veertien jaar geleden heeft voorgedaan. Ik ben ervan overtuigd dat het Paulus zelf is die deze ervaring heeft meegemaakt, maar dat zijn nederige houding hem niet op de voorgrond wil plaatsen en dat hij daarom in de derde persoonsvorm schrijft. Deze bovennatuurlijke ervaring is voor hem zó onnoemlijk groot geweest dat hij daar nu nog steeds niet over kan spreken.

Ik denk dat de apostel Johannes op het eiland Pathmos hetzelfde gezien en gehoord heeft, wat in het Bijbelboek Openbaring is beschreven. Ook voor Johannes was wat hij zag en hoorde eigenlijk niet met een pen te beschrijven, hij viel als dood neer (Openb. 1:17).

Paulus heeft hier over een 'derde hemel' en dat deze plaats was als het paradijs. Over het algemeen wordt aangenomen dat de eerste hemel het wolkendek is dat ik zie hier op aarde. Dat de tweede hemel het universum is (de blauwe hemel), en dat de derde hemel de woonplaats van God Almachtig is.

Ik geloof dat de tweede hemel de plaats is waar de grote strijd tussen Gods engelen en de engelen van satan zich afspeelt. Let wel: engelen zijn geesten, zowel de engelen van God als de engelen van satan. De tweede hemel is dan ook een plaats waar de mens niets te zoeken heeft zonder uitzonderlijke toestemming van God Almachtig.

Er zijn vanuit de bevrijdingsbediening wel verhalen bekend dat mensen zich in deze tweede hemel met de strijd tussen de engelen van God Almachtig en de engelen van satan wilde mengen, met grote en ernstige gevolgen voor deze mensen.

Hand. 9:5 En hij zei: Wie bent U, Heere? En de Heere zei: Ik ben Jezus, Die u vervolgt. Het is hard voor u, met de hielen tegen de prikkels te slaan

Hand. 9:1-2 Saulus nu, die tegen de discipelen van de Heere nog steeds brieft van dreiging en moord, ging naar de hogepriester toe en vroeg van hem brieven voor Damascus, gericht aan de synagogen, opdat, als hij er enigen zou vinden die van die Weg waren, zowel mannen als vrouwen, hij die geboeid naar Jeruzalem zou brengen.

I Joh. 1:9 Als wij onze zonden belijden: Hij is getrouw en rechtvaardig om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid.

Hand. 9:15 Ga, want deze is voor Mij een uitverkoren instrument om Mijn Naam te brengen naar de heide-nen en de koningen en de Israëlieten. Want Ik zal hem laten zien hoeveel hij moet lijden voor Mijn Naam

Openb. 1:17 En toen ik Hem zag, viel ik als dood aan Zijn voeten, en Hij legde Zijn rechterhand op mij en zei tegen mij: Wees niet bevreesd, Ik ben de Eerste en de Laatste,

Want de mens moet niet vergeten dat hij tegenover de 'zwakste en kleinste' demon in dienst van satan, maar een nietig wezen is. Alleen **in** Jezus Christus kan een mens die kracht krijgen van God Almachtig om in die 'tweede hemel' deel te nemen aan die eerdergenoemde strijd.

Is dit ook niet wat occulte mensen doen? Zij zoeken contact met overledenen, terwijl God Almachtig dit uitdrukkelijke verboden heeft. (Lev. 19:31). Ook zoeken zij contact met geesten uit deze tweede hemel.

Omdat de engelen van God Almachtig heel goed weten dat het hen niet is toestaan uit eigen beweging contact te maken met mensen van vlees en bloed op aarde, zal dus die geest die opgeroepen wordt in een occulte omgeving **ALTIJD** een engel van satan zijn. Ook al doet hij zich voor als een engel van het licht. (II Kor. 11:14-15). De uitwerking zal dan **ALTIJD** ellende en misère zijn, want engelen van satan zijn dienstknechten van satan en omdat satan niets anders kan dan verwoesten (Jes. 54:16), kunnen zijn dienstknechten, zijn engelen, zijn demonen ook niet anders. Zie ook het verhaal van koning Saul die de geest van de overleden profeet Samuël opriep met alle desastreuze gevolgen van dien (I Sam. 28:7, 18-19).

Dit geldt ook vandaag de dag nog steeds in de personen als Jomanda-achtigen, de David Ogilvy-achtigen, de Rasti Rostelli-achtigen. Zij allen overtreden God's gebod door zonder Zijn toestemming geesten uit het rijk des duisternis op te roepen.

Ik zeg het nogmaals: Als ik als mens zonder toestemming van God Almachtig, geesten oproep en raadpleeg, dan zijn dit **ALTIJD** demonen van satan, want Gods engelen, Zijn geesten zullen nooit tegen Gods wil ingaan en zullen dus nooit op een mensenroep antwoorden.

Dat het de mens altijd geïntrigeerd heeft om de woonplaats van God Almachtig te ontdekken blijkt wel uit het artikel uit de Volkskrant van 15 december 2016:

Dat is des te opmerkelijker omdat de Vostok I-capsule, waarmee de Rus Joeri Gagarin in 1961 als eerste mens de ruimte in vloog, destijds naar het Atheïsmemuseum in Leningrad is versleept. Daar kwam een bordje te staan waarop stond dat kosmonaut Gagarin op zijn ruimtevlucht God helemaal niet was tegengekomen.

De 'derde hemel' hemel waar Paulus over schrijft is het beste te beschrijven als een paradijselijk oord. En als die woorden gebruikt worden dan kan ik het beste de eerste twee hoofdstukken uit het Bijbelboek Genesis, want daar staat beschreven hoe dit paradijs eruit zag.

Lev. 19:31 U mag u niet wenden tot de doden-bezweerders en tot de waarzeggers. U mag hen niet raadplegen, zodat u zich met hen verontreinigt. Ik ben de HEERE, uw God.

I Sam. 28:7 Toen zei Saul tegen zijn dienaren: Zoek een vrouw voor mij die geesten van doden kan bezweren, zodat ik naar haar toe kan gaan en door haar raad kan vragen. Zijn dienaren zeiden tegen hem: Zie, er is in Endor een vrouw die geesten van doden bezweert.

I Sam. 28:18-19 Omdat u niet naar de stem van de HEERE geluisterd hebt, en Zijn brandende toorn niet uitgevoerd hebt tegen Amalek, daarom heeft de HEERE u dit heden aangedaan. En de HEERE zal mét u ook Israël in handen van de Filistijnen geven, en morgen zullen u en uw zonen bij mij zijn; ook zal de HEERE het leger van Israël in handen van de Filistijnen geven.

II Kor. 11:14-15 En geen wonder, want de satan zelf doet zich voor als een engel van het licht. Het is dus niets bijzonders als ook zijn dienaars zich voordoen als dienaars van gerechtigheid. Hun einde zal zijn overeenkomstig hun werken.

Jes. 54:16 Zie, Ik heb de smid geschapen, die het kolenvuur aanblaast en wapentuig vervaardigt, geschikt voor zijn doel en Ik heb de verwoester geschapen om te gronde te richten.

In het kort komt het er op neer dat het paradijs een oord van overvloed is, een plaats waar geen geweld, geen rouw, geen ziekte, geen ongemak voorkomt. Het paradijs is een oord waar alle dieren vredelievend naast elkaar leven en waar de mens op een Bijbelse manier over heerst. Dat is dus *'dienend leidinggeven'*, want dat is het grondwoord voor heersen dat bijvoorbeeld in Gen. 1:26 wordt gebruikt. Het Hebreeuwse woord *'Radah'*.

Bovenal is het paradijs de plaats waar God Almachtig Zelf dagelijks is, en wandelt met de mensen die daar zijn (Gen. 3:8). Er is dus volledige gemeenschap tussen God Almachtig en de mens, omdat de zonde daar niet voorkomt.

-----...-----

In zijn bovennatuurlijke ervaring was Paulus in dat hemelse paradijs, deze *'derde hemel'*. Dat deze ervaring bovennatuurlijk was wil zeggen dat het geen natuurlijke of normale ervaring was die hij meemaakte. Sterker nog, het gaat hier om een ervaring die menselijkerwijs helemaal niet mogelijk is. Deze ervaring kan niet door mij als mens opgeroepen worden, of gemaakt worden, maar kan ook nooit door mij als mens uit mijzelf bereikt worden.

Omdat ik als mens dus totaal geen zeggenschap heeft in en hoe deze ervaring tot stand komt, of controle daarover heeft, kan deze ervaring wanneer hij mij ten deel valt, alleen van God Almachtig komen. En dat is dus het bovennatuurlijke, want God Almachtig woont en heerst boven ons vanuit de derde hemel.

Deze ervaring van Paulus, zo een veertien jaar geleden, heeft Paulus op zijn grondvesten doen schudden. Wat hij dáár gezien en gehoord heeft is zó onbeschrijflijk dat hij daar nog steeds niet over kan spreken. Paulus *wil* daar ook niet over spreken want dat zou *hem* op de voorgrond plaatsen en dat wil en kan Paulus niet. Het gaat namelijk om en over God Almachtig **in** Jezus Christus alleen. **Hij** moet alle eer en glorie krijgen. Hij is het onderwerp van onze aanbedding en eer. Niet de mens, zelfs niet een mens als Paulus.

Een doorn in het vlees

Paulus is een *'doorn in het vlees'* gegeven door God Almachtig, zodat hij niet zou roemen op datgene dat hij gezien en gehoord heeft, of dat hij op of in zichzelf zou roemen in die paradijselijke *'derde hemel'*.

Wat die *'doorn in het vlees'* is, wordt niet verteld. En omdat het niet verteld wordt is het onderwerp van heel veel speculatie. Waar zou Paulus last van hebben gehad? Verleidingen? Dat hij geen vrouw had om zijn leven mee te delen? Was Paulus ziek? Zijn temperament?

Gen. 1:26 En God zei: Laten Wij mensen maken naar Ons beeld, naar Onze gelijkenis; en laten zij heersen over de vissen van de zee, over de vogels in de lucht, over het vee, over heel de aarde en over al de kruipende dieren die over de aarde kruipen!

Gen. 3:8 En zij hoorden de stem van de HEERE God, Die in de hof wandelde, bij de wind in de namiddag.

Het gaat echter helemaal niet over wát die 'doorn in het vlees' van Paulus was, het gaat erom wat het doel van die 'doorn in het vlees' was. Het doel van die 'doorn in het vlees' was dat Paulus nooit naast zijn schoenen zou gaan lopen:

- ondanks de bijzondere positie die Paulus had;
- ondanks dat Paulus door God Almachtig **in** Jezus Christus Zelf was geroepen om deze bediening op zich te nemen;
- ondanks dat Paulus zo een bovennatuurlijke ervaring had gehad en dat hij als het ware een tour door de hemel had gehad.

Alles was erop gericht om Paulus nederig te houden.

Ik lees in de Bijbel over Jakob, die in Pniël was in de beek Jabbok (Gen. 32:24-32). Jakob die door God Almachtig Israël wordt genoemd (Gen. 32:28) en die een enorm toekomstbeeld geschetst krijgt van God Almachtig (Gen. 28:12-15). Deze Jakob die van zichzelf zó koppig en eigenwijs was dat God Almachtig er zelfs niet tegenop kon (Gen. 32:25). In dat vers staat God Jakob op de heupspier sloeg zodat Jakob voor de rest van zijn leven mank liep. Ook Jakob werd dagelijks door zijn mankheid er aan herinnerd wat God Almachtig hem verteld had en welke bediening Jakob gekregen had. Dat ook Jakob daar niet op zijn persoon of zijn bediening zou gaan roemen in de trant van: 'kijk mij eens, God Almachtig heeft mij tot Israël gemaakt'.

Zo heeft God Almachtig Paulus een 'doorn in het vlees' gegeven die hem er dagelijks aan herinnerde wie hij was. Paulus schrijft dat deze 'doorn in het vlees' door een engel van satan gebruik wordt om hem als het ware elke dag opnieuw met een vuistslag te slaan. Deze 'doorn in het vlees' moet dus voor Paulus een hele ernstige zaak zijn geweest die hem uitputte en hem zwak maakte.

Ik lees hierin weer dat satan helemaal niets te vertellen heeft. Dat satan voor al het verwoestende werk dat hij wil en doet (Jes. 54:16) in mij, alleen kan doen wanneer hij daar toestemming voor heeft gekregen van God Almachtig. Dat lees ik ook in de hemelse vergaderingen die in Job 1:12 en Job 2:6 beschreven staan. Tot tweemaal toe geeft God Almachtig satan toestemming om Job te slaan. Maar satan mag het leven van Job niet nemen.

De reden dat God Almachtig satan toestemming geeft om mij als mens te slaan, is om mij nederig te houden. Dat ik als mens niet ga roemen in zijn eigen kunnen en laten.

Daar moet ik niet te licht over denken, want als zelfs mensen als Jakob, Job en Paulus zo behandeld worden, en het verwoestende werk van satan over zich heen kregen, wie ben ik dan?

Gen. 32:28 Toen zei Hij: Uw naam zal voortaan niet meer Jakob luiden, maar Israël, want u hebt met God en met mensen gestreden, en hebt overwonnen.

Gen. 28:12-15 Toen droomde hij, en zie, op de aarde was een ladder geplaatst, waarvan de top de hemel raakte, en zie, de engelen van God klommen daarlangs omhoog en omlaag. En zie, de HEERE stond boven aan die ladder en zei: Ik ben de HEERE, de God van uw vader Abraham en de God van Izak; dit land waarop u ligt te slapen, zal Ik u en uw nageslacht geven. Uw nageslacht zal talrijk zijn als het stof van de aarde en u zult zich uitbreiden naar het westen, het oosten, het noorden en het zuiden. In u en uw nageslacht zullen alle geslachten van de aardbodem gezegend worden. En zie, Ik ben met u, Ik zal u beschermen overal waar u heen zult gaan, en Ik zal u terugbrengen in dit land, want Ik zal u niet verlaten, totdat Ik gedaan heb wat Ik tot u gesproken heb!

Gen. 32:25 En toen de Man zag dat Hij hem niet kon overwinnen, raakte Hij zijn heupgewricht aan, zodat het heupgewricht van Jakob ontwricht raakte toen Hij met hem worstelde.

Jes. 54:16 Zie, Ik heb de smid geschapen, die het kolenvuur aanblaast en wapentuig vervaardigt, geschikt voor zijn doel en Ik heb de verwoester geschapen om te gronde te richten.

Job 1:12 De HEERE zei tegen de satan: Zie, alles wat hij heeft, is in uw hand; alleen naar hemzelf mag u uw hand niet uitsteken. En de satan ging weg van het aangezicht van de HEERE.

Ook ik mag mij gesterkt en getroost weten in die woorden die God Almachtig uitsprekt tegen Paulus: '*Mijn genade is voor u genoeg*'. (II Kor. 12:9)

Het verlossingswerk dat God Almachtig **in** Jezus Christus heeft gedaan is zó onbeschrijflijk groot dat dit voor mij (en voor iedereen) genoeg moet en mag zijn om alle omstandigheden de baas te worden. Dat verlossingswerk, het Evangelie van Jezus Christus, is de basis waarop ik leef. En aan dat verlossingswerk heb ik niets bijgedragen of afgedaan. Er is niets van mij in die dat verlossingswerk door God Almachtig **in** Jezus Christus mogelijk heeft gemaakt.

Dat verlossingswerk, het Evangelie van Jezus Christus, is dus ook een bovennatuurlijke zaak, een bovennatuurlijke ervaring die mij als wedergeboren Christen ten deel is gevallen. En niet alleen de wedergeboren Christen, want ik geloof dat het verlossingswerk van Jezus Christus nog veel verder gaat dan alleen het redden en vrijmaken van de wedergeboren Christenen.

Misschien is dat ook wel een openbaring die gewoon niet op papier geschreven kan worden, omdat dit Plan van God Almachtig bovennatuurlijk groot is. En omdat dit Plan van God paradisijselijk in zijn omvang en inhoud is.

-----...-----

Natuurlijk zit ik ook niet te wachten op omstandigheden die Paulus hier beschrijft of beschreven heeft in II Kor. 11:24-27, dat ik het verwoestende werk van satan over mij heen krijg. Maar ik kan de woorden van Paulus wél begrijpen dat hij zijn omstandigheden, met die '*doorn in het vlees*', ziet als bevestiging en een bemoediging dat het God Almachtig is die Paulus zijn leven en zijn bediening in Zijn hand heeft.

Hoe vaak zeg ik zelf niet wanneer ik beslissingen moet nemen, dat ik graag een briefje uit de hemel zou willen hebben, met woorden van God Almachtig daarop. Maar wat als dat briefje van God Almachtig inderdaad komt met omstandigheden die mij er te allen tijde aan moeten herinneren wie ik ben en wat mijn positie ten opzichte van God Almachtig **in** Jezus Christus is?

Kan ik dat dan in dankbaarheid aannemen en accepteren? Ook wanneer dit omstandigheden zijn, waar Paulus over schrijft? Want is mijn verleden vóór mijn bekering niet net zo zwart en duister als het verleden van Paulus? Is mijn roeping door God Almachtig **in** Jezus Christus niet net zo bovennatuurlijk als Paulus zijn roeping? En is de bediening die ik van God Almachtig **in** Jezus Christus heb gekregen niet net zo bovennatuurlijk als die van Paulus? En jij?

Job 2:6 En de HEERE zei tegen de satan: Zie, hij is in uw hand, maar spaar zijn leven.

II Kor. 12:9 Maar Hij heeft tegen mij gezegd: Mijn genade is voor u genoeg, want Mijn kracht wordt in zwakheid volbracht. Daarom zal ik veel liever roemen in mijn zwakheden, opdat de kracht van Christus in mij komt wonen.

II Kor. 11:24-27 Van de Joden heb ik vijfmaal de veertig min één zweepslagen ontvangen. Driemaal ben ik met de roede gegeseld, eenmaal ben ik gestenigd, driemaal heb ik schipbreuk geleden, een heel etmaal heb ik in volle zee doorgebracht. Op reis was ik vaak in gevaar door rivieren, in gevaar door rovers, in gevaar van de kant van volksgenoten, in gevaar van de kant van heidenen, in gevaar in de stad, in gevaar in de woestijn, in gevaar op zee, in gevaar onder valse broeders, in inspanning en moeite, vaak in nachten zonder slaap, in honger en dorst, vaak in vasten, in koude en naaktheid.

En toch geeft mij dat niet het recht om te roemen in mijzelf. Alsof ik daar zelf iets aan bijgedragen zou hebben. Het tegenovergestelde is juist waar. Ik heb zelf mijn keuzes gemaakt. En die keuzes gingen absoluut **niet** de weg die Jezus Christus voor mij in petto had.

Ik zie mijn bekering als dé bovennatuurlijke gebeurtenis in mijn leven, want als het aan mij had gelegen was ik misschien wel doorgegaan op mijn levensweg van dood en verderf. Dus ja: mijn kracht volbreng ik in zwakheid. Mijn lichaam en geest worden elke dag aangevallen door satan. Wat dat betreft heb ik ook *'een doorn in het vlees'*. En ook ik heb God Almachtig meerdere malen gebeden om satan te binden en om deze *'doorn in het vlees'* van mij weg te halen. Maar ook ik kreeg steeds weer als antwoord: ***'Mijn genade is u genoeg'***.

Ik heb moeten inzien dat ik mijn lichamelijke beperkingen in *'behagen'* mag omzetten. Want het is hét ultieme bewijs dat God Almachtig **in** Jezus Christus met mij is. Want in mijn zwakke lichamelijke omstandigheden, doet God een groot werk.

Het gaat niet om mij, het gaat erom dat God Almachtig **in** Jezus Christus in alles verheerlijkt wordt. Het gaat erom dat Gods werk in en door mij doorgang mag vinden, en dat kan niet wanneer ik eigenwijs, koppig, eigengereid, eigenzinnig ben. Gods Plan gaat door. Met mij of zonder mij.

Die keuze heb ik te maken en die keuze heb ik gemaakt. Het is mijn grootste wens dat Gods Plan door gaat mét mij. Zodat nog heel veel mensen die God Almachtig geroepen heeft, ook daadwerkelijk zich zullen bekeren tot Jezus Christus. Want Hij is het waard, in alles.

Bezorgdheid over de gemeente

Deze tweede brief van Paulus aan de gemeente van Korinthe verbaast mij op meerdere fronten. Het ene moment schrijft Paulus over de tekortkomingen van de gemeente, op een ander moment schrijft hij erover hoe trots hij is op de gemeente omdat deze zijn aanbevelingen opvolgt. In dit Bijbelgedeelte spreekt Paulus weer zijn bezorgdheid uit over de gemeente of deze zal standhouden in het onderwijs dat Paulus en de zijnen gegeven hebben betreffende het Evangelie van Jezus Christus.

Elke keer komt die vraag weer naar voren: *'Gemeente van Korinthe, wie is Paulus voor jullie?'*

Zo ook in deze Bijbelverzen waarin Paulus aangeeft dat hij niets minder is dan de apostelen. Dat Paulus de tekenen van een apostel verricht heeft tijdens zijn verblijf in de gemeente. Tekens als wonderen en krachten. Maar ook schrijft Paulus weer dat hij nooit een beroep heeft gedaan op de gemeente als het gaat om zijn levensonderhoud. In vers 13 spreekt Paulus hier op een sarcastische toon, door de gemeente te vragen om hem te vergeven dat hij nooit een beroep heeft. Tenminste zo lees ik het.

II Kor. 12:13 Want wat is er waarin u achtergesteld bent bij de overige gemeenten, dan alleen hierin dat ikzelf u niet tot last geweest ben? Vergeef mij dit onrecht.

Aan de andere kant zijn er misschien ook wel stemmen in de gemeente opgegaan die Paulus verweten hebben dat hij nooit iets gevraagd heeft. Paulus geeft duidelijk aan dat hijzelf de kosten van zijn verblijf in de gemeente wil dragen. Hij noemt daar het voorbeeld dat het normaal is dat ouders voor kinderen zorgen. Omdat ouders van hun kinderen houden.

De reden dat Paulus zo over de gemeente schrijft is liefde. Hij heeft de gemeente lief. En dat heeft hij meerdere malen geschreven. Als een getuigenis tegenover God Almachtig, al hoewel God in alles gezien heeft wat de motieven van Paulus, Titus en al die andere was, toen zijn in de gemeente waren. Paulus heeft het Evangelie van Jezus Christus verkondigd waarbij altijd het grote gebod van Jezus Christus centraal staat. (Matt. 22:36-37). Heb God Almachtig lief boven alles en uw naaste als uzelf.

Matt. 22:36-37 Jezus zei tegen hem: U zult de Heere, uw God, liefhebben met heel uw hart, met heel uw ziel en met heel uw verstand. Dit is het eerste en het grote gebod. En het tweede, hieraan gelijk, is: U zult uw naaste liefhebben als uzelf.

Als de gemeente daar serieus werk van wil maken dan zullen ruzies, afgunst, woede uitbarstingen, egoïsme, kwaadsprekerij, laster, verwaandheid en wanorde niet voor kunnen komen. Maar uit de wijze waarop Paulus deze woorden zo schrijft, maak ik op dat hij zich daar **wel** zorgen over maakt. Sterker nog, want nu noemt hij in dezelfde zin ook nog de woorden onreinheid, hoererij en losbandigheid.

II Kor. 12:20-21 Want ik vrees dat ik, bij mijn komst, u misschien niet zal aantreffen zoals ik wil, en dat ik door u gevonden zal worden zoals u niet wilt, en dat er misschien ruzies, afgunst, woede uitbarstingen, egoïsme, kwaadsprekerij, laster, verwaandheid en wanorde zullen zijn, en dat, als ik kom, mijn God mij opnieuw bij u zal vernederen en dat ik treuren moet over velen die vroeger gezondigd hebben en zich niet bekeerd hebben van de onreinheid, hoererij en losbandigheid die zij bedreven hebben.

Met vers 20 en 21 lees ik eigenlijk hoe het was toen Paulus zijn brieven ging schrijven aan de gemeente van Korinthe. Heeft Paulus juist die thema's niet als eerste behandeld in zijn brieven te beginnen bij I Kor. 1:1?

Ik zag een paar maanden geleden een TV programma waarin Freek de Jonge terugging naar de woonplaats van zijn jeugd (Workum). Freek is de zoon van een dominee en vertelde in de kerk waar hij als kind altijd was, over zijn ervaringen met die kerk. Toen de presentator aan Freek de Jonge vroeg wat de kerk zou moeten doen om de leegloop tegen te gaan (Freek komt zelf ook al jaren niet meer in een kerk), antwoordde Freek: **de kerk moet teruggaan naar zijn core-business**. En dat is de verkondiging van het Woord van God.

Uit de mond van Freek de Jonge vond ik dat een zeer opmerkelijke uitspraak. Toen ik daar nog over aan het herkauwen was kwam ik echter steeds meer tot de slotsom dat hij groot gelijk had. Heel veel gemeenten hebben een hoog 'good-mood' gehalte, terwijl **dàt** er niet toe doet. Het gaat erom dat het Woord van God gesproken wordt, want het beste 'good-mood' gevoel kàn alleen maar ontstaan als ik als zondaar weet dat ik vrijgekocht mag wezen in het bloed van Jezus Christus.

In *mijn mijmeringen* bij al de Bijbelboeken die ik tot nu toe geschreven heb, laat ik mij nog al eens kritisch uit over hoe veel kerken en gemeenten in de wereld staan. Ik laat mij er nogal eens kritisch over uit dat er heel veel kerkgangers zijn die elke zondag naar de kerk gaan, hun mond open doen, en het kannetje kennis in zich leeg laten gieten van diegene die op het podium staat te prediken. Ik bedoel daarmee te zeggen dat er heel veel Christenen zijn, of mensen die zich Christen noemen, die zelf **GEEN** persoonlijke relatie hebben met God Almachtig **in** Jezus Christus. Mensen die zelf de Bijbel nooit openen om te toetsen of wat er verteld wordt wel waar is.

Ik zeg hierbij **niet** dat alle voorgangers en predikers dwaalleer verkondigen. Ik zeg alleen dat er geen prediker is die een mens de hemel in kan krijgen. Dat kunnen ouders niet, dat kunnen predikers niet, dat kunnen kerken en gemeenten niet. Een relatie tussen mij en God Almachtig **in** Jezus Christus kan alleen tot stand worden gebracht door mij zelf. Door God daarom te vragen.

Een relatie is een dialoog (dus tweerichtingsverkeer), geen monoloog (eenrichtingsverkeer). Een relatie vraagt om onderhoud, daar moet ik wel iets voor doen. Dat kan niemand anders voor mij doen.

Persoonlijk vind ik deze tijd waarin wij leven en waarin de kerken en gemeenten functioneren, een tijd van lauwheid. Alles moet mogelijk zijn in de kerk en de gemeente. Vele zonden worden bedekt met de '*mantel der liefde*' tot grote schadelijke gevolgen voor slachtoffers en daders.

De brieven van Paulus (en vooral die aan de gemeente van Korinthe) attenderen mij er weer op dat een zuivere relatie **met God Almachtig** alleen kan bestaan door Jezus Christus heen. Zij attenderen mij er weer op dat een zuivere relatie **tussen kerkleiding en de gelovigen** alleen kan bestaan wanneer Jezus Christus centraal staat. Dat een zuivere relatie **tussen kerkleden onderling** alleen kan bestaan door Jezus Christus centraal te stellen.

Of het nu bij meningsverschillen gaat, of dat het bij orde en gezag in de gemeente gaat. Of het nu bij het beoordelen en handelen tegen zondaars is of de zwakheden die Paulus in vers 20 en 21 benoemt. Als Jezus Christus **niet** centraal staat, zal de kerk en de gemeente nooit zo worden als Paulus vóór heeft met de gemeente van Korinthe. Sterker nog: als de kerk of de gemeente niet in **alle** 'zaligsprekingen' van de Bergrede opgeleid wordt (Matt. 5:1-12, waarin dit alleen mogelijk is **in** Jezus Christus, dan zal zo een kerk of gemeente nooit die vruchten kunnen voortbrengen die God Almachtig geeft.

Zoals ik al zo vaak geschreven heb: Wil ik liefde voor Jezus Christus hebben, dan zal ik eerst onder de indruk moeten komen van Hem. Dan ga ik mijzelf meer en verdiepen in Hem en dan kom ik steeds meer onder de indruk.

Dat onder de indruk komen van Jezus Christus, het mijzelf verdiepen in de Persoon van Jezus Christus, gaat veranderen in liefde, wanneer ik beseft dat het God Almachtig Zelf is Die **in** de Persoon van Jezus Christus naar deze aarde is gekomen om de mens met Zichzelf te verzoenen, door alle zonden van de mens te vergeven en door al zijn ongerechtigheden te reinigen.

-----...-----

Niet iedereen heeft een ervaring als Paulus gehad op die weg van Jeruzalem naar Damascus.

Niet iedereen heeft misschien die roepstem van God Almachtig **in** Jezus Christus zou duidelijk gehoord als Paulus.

Ik ben ervan overtuigd dat je deze ervaringen mét Jezus Christus vandaag nog kunt meemaken.

Als je beseft dat Jezus Christus **de enige weg** is (Joh. 14:6) die leidt naar het Koninkrijk van God Almachtig, dan wil je toch niets liever dan een persoonlijke relatie met Hem hebben.

Dat je Zijn stem mag horen, meestal door de Bijbel heen (Want de Bijbel **is** Jezus Christus (Joh. 1:1-5), maar ook in visioenen, in dromen, of zelfs als een hoorbare stem in je oren (Jes. 30:21 in de HSV en NBG vertaling en zoals HET BOEK dit schrijft).

☞ Joh. 14:6 Jezus zei tegen hem: Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven. Niemand komt tot de Vader dan door Mij.

☞ Joh. 1:1-5 In het begin was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God. Dit was in het begin bij God. Alle dingen zijn door het Woord gemaakt, en zonder dit Woord is geen ding gemaakt dat gemaakt is. In het Woord was het leven en het leven was het licht van de mensen. En het licht schijnt in de duisternis, en de duisternis heeft het niet begrepen.

☞ Jes. 30:21 Met uw eigen oren zult u een woord van achter u horen: Dit is de weg, bewandel die. Dit voor het geval u naar rechts of naar links zou gaan.

☞ Jes. 30:21 ^{NBG} vertaling. En wanneer gij rechts of wanneer gij links zoudt willen gaan, zullen uw oren achter u het woord horen: Dit is de weg, wandelt daarop

☞ Jes. 30:21 ^{HET BOEK}: En als u Gods paden verlaat en afdwaalt, zult u een stem achter u horen zeggen: "Nee, dit is de weg, hier moet u lopen."

II Korinthe

Hoofdstuk 13

Laatste vermaningen

Zo ben ik aangekomen bij het laatste hoofdstuk uit de brieven van Paulus aan de gemeente van Korinthe. Brieven waar ik heel erg tegen op heb gezien om daarover te gaan mijmeren. Mijn bedenkingen kwamen voort uit het beeld dat ik van Paulus had. Een man, die hele lange ingewikkelde en geleerde zinnen schrijft. Zinnen die ik soms pas na twee of drie keer lezen begrijp. Maar mijn bedenkingen waren misschien wel het meeste gegrond op het spiegelend effect dat deze brieven op mij hadden. Paulus schuwt het woord 'zonde' niet. Paulus is recht door zee en zal er geen doekjes omheen winden als hij schrijft over de tekortkomingen van de gemeente.

Veel van wat Paulus schrijft kon ik één op één op mijn eigen leven plakken. En nogmaals: Paulus schuwt de waarheid niet. Hij veegt mijn zonden en ongerechtigheden niet weg met de mantel der liefde. Paulus benoemt de zonden zodat de gemeenten (en ik ben deel van die gemeenten) zichzelf hieraan zouden kunnen toetsen om een verbeterplan te maken en uit te voeren.

Ik dank God Almachtig *in* Jezus Christus dat mijn beeld over Paulus totaal veranderd is. Ik zie nu een man van God die als geen ander in staat is om de moeilijke omstandigheden waarin hij verkeerde om te buigen naar Gods verheerlijking, Zijn eer en Zijn glorie. Ik zie nu in Paulus een man van God die een onbeschrijflijke liefde heeft voor de gemeente, voor de mensen uit de gemeente. Die in alles zo graag bij die gemeente zou willen blijven om hen te helpen en te ondersteunen. Om nog meer te onderwijzen in de plannen van God Almachtig.

Aan de andere kant zie ik in deze brieven aan de gemeente van Korinthe ook een man spreken die op vele toonaarden zijn verbazing uitspreekt als het gaat om de acceptatie van zijn persoon. Dat er in de gemeente van Korinthe schijnbaar een sterke vertegenwoordiging is van mensen die een ander evangelie brengt dan het Evangelie van Jezus Christus. Mensen die de wet weer als rechtvaardiging willen invoeren terwijl alleen het geloof in Jezus Christus kan zorgen voor de rechtvaardiging in God Almachtig. (Gal. 2:16).

 Gal. 2:16 weten dat een mens niet gerechtvaardigd wordt uit werken van de wet, maar door het geloof in Jezus Christus. En ook wij zijn in Christus Jezus gaan geloven, opdat wij gerechtvaardigd zouden worden uit het geloof van Christus en niet uit werken van de wet. Immers, uit werken van de wet wordt geen vlees gerechtvaardigd.

Het zijn naar mijn mening ook deze mensen die de persoon van Paulus telkens weer ter discussie stelt. Elke keer weer wordt de integriteit van Paulus ter discussie gesteld. Dat is ook de reden dat Paulus, Titus en al diegenen die met Paulus aan het werk waren in de gemeente van Korinthe nooit maar dan ook nooit iets gevraagd hebben als tegemoetkoming in de kosten of iets dergelijks. En zelfs dat wordt weer ter discussie gesteld (II Kor. 12:13).

Als Paulus in Fil. 1:21-24 schrijft dat het leven hem Christus is en dat het sterven hem winst is, dan lees ik in de brieven van hem aan de gemeente van Korinthe de daadwerkelijke invulling daarvan. Paulus heeft zijn eigen leven totaal in de schaduw gesteld van de gemeente. In alles heeft hij de gemeente op de eerste plaats gezet. Wat hem ook overkwam. Of het nu stokslagen waren, of het nu steniging was, of het nu koude of honger was, of hij nu belaagd werd door rovers of achtervolgd werd door woedende menigten. (II Kor. 11:24-27). Paulus bleef staan of de plaats waar God Almachtig hem had neergezet.

Paulus was geen krachtige persoonlijkheid of een groot spreker. Uit de diverse brieven van Paulus lees ik ook dat hij geen sterk fysiek lichaam had, maar dat ziekte hem ook vaak zwak, ziek en misselijk maakte. Maar als geen ander boog Paulus deze zwakheden om tot een krachtig wapen voor God Almachtig om de bolwerken te slechten die tegen God waren opgesteld (II Kor. 3:6 ^{NBV}), wetende dat God Almachtig hem deze bediening had gegeven en dat God er Zelf wel voor zou zorgen dat Zijn doel met Paulus tot een goed eind gebracht werd.

-----...-----

Ik heb ergens aan het begin van de brieven van Paulus geschreven dat er nogal wat discussies zijn over het aantal brieven dat Paulus aan de gemeente van Korinthe geschreven zijn. Ik ben altijd opgegroeid in de wetenschap dat er twee brieven van Paulus in de Bijbel afgedrukt staan. Het verraste mij dus volkomen dat er meerdere brieven geschreven zouden zijn door Paulus, en dat de brieven die in de Bijbel afgedrukt zijn ook nog een 'samenraapsel' is van alle brieven die Paulus geschreven heeft.

In dezelfde orde van grootte verbaas ik mij ook over vers 1 van dit hoofdstuk dat Paulus schrijft dat hij op het punt staat om de gemeente van Korinthe voor **de derde keer** te bezoeken. En dat in het tweede vers staat dat Paulus al twee keer daar geweest is.

Ik verbaas mij daarover omdat ik voor wat betreft de Evangelisatiereizen van Paulus altijd uitgegaan ben van het Bijbelboek Handelingen. Daarin staat toch precies beschreven waar Paulus allemaal is geweest en in welke volgorde. Ik heb dat ook in de inleiding aan het begin van dit boek zo geschreven.

II Kor. 12:13 Want wat is er waarin u achtergesteld bent bij de overige gemeenten, dan alleen hierin dat ikzelf u niet tot last geweest ben? Vergeef mij dit onrecht.

Fil. 1:21-24 Want het leven is voor mij Christus en het sterven is voor mij winst. Maar blijf ik leven in het vlees, dan betekent dit voor mij vruchtbaar werk; en wat ik verkiezen zal, weet ik niet. Want ik word door deze twee gedrongen: ik heb de begeerte om heen te gaan en bij Christus te zijn, want dat is verreweg het beste, maar in het vlees te blijven is noodzakelijker voor u.

II Kor. 11:24-27 Van de Joden heb ik vijfmaal de veertig min één zweepslagen ontvangen. Driemaal ben ik met de roede gegeseld, eenmaal ben ik gestenigd, driemaal heb ik schipbreuk geleden, een heel etmaal heb ik in volle zee doorgebracht. Op reis was ik vaak in gevaar door rivieren, in gevaar door rovers, in gevaar van de kant van volksgenoten, in gevaar van de kant van heidenen, in gevaar in de stad, in gevaar in de woestijn, in gevaar op zee, in gevaar onder valse broeders, in inspanning en moeite, vaak in nachten zonder slaap, in honger en dorst, vaak in vasten, in koude en naaktheid.

II Kor. 10:3-6 ^{NBV} We leven wel in deze wereld, maar vechten niet met de wapenen van de wereld. De wapens waarmee wij ten strijde trekken dienen niet ons eigen belang, maar zijn er om met hun kracht bolwerken te slechten voor God.....

Verder lees ik in Hand. 18:11 dat Paulus (en Titus en anderen) anderhalf jaar in de gemeente van Korinthe zijn geweest. Wat moet ik aan met deze schijnbare tegenstellingen en gebreken?

Helemaal niets. Ik leg ze terug in de hand van God Almachtig omdat ik weet dat mijn gedachten niet Zijn gedachten zijn, en dat Zijn wegen niet mijn wegen zijn. Gods wegen en gedachten zijn zoveel hoger als mijn gedachten en wegen, dat ik dit met een gerust hart bij Hem kan laten (Jes. 55:8-9). Daarnaast heb ik mijn hele wezen (dat is mijn lichaam van vlees en bloed, mijn geest en mijn ziel) aan God Almachtig **in** Jezus Christus (Gal. 2:20) gegeven omdat Hij in alles bewezen heeft dat Hij alleen het goede met mij voor heeft en dat Hij mij onvoorwaardelijk lief heeft.

Die liefde heeft ervoor gezorgd dat ik mijzelf zie als de klei op de draaischijf van de Pottenbakker (Jer. 18:3-6). God Almachtig is mijn Maker en ik heb God toestemming gegeven om dat gebruiksvoorwerp van mij te maken zoals Hij dat voor ogen heeft. (Als Hij mijn toestemming daarover überhaupt al nodig zou hebben!). Ik heb God Almachtig in alles toestemming gegeven om mij te kneden zodat ik ook daadwerkelijk dat voorwerp wordt dat Hij voor mij voor ogen heeft. En blijkt dat ik door mijn tegenstrubbelingen of eigenwijsheid tóch niet dat voorwerp wordt dat Hij met mij voor heeft, dan mag God het kneden van voor af aan beginnen.

Dat ik mijn hele wezen aan God Almachtig gegeven heb, houdt dus ook in dat ik mij niet verantwoordelijk voel voor alle omstandigheden die over mij heen komen. Net als bij Paulus ben ik er ten diepste van overtuigd dat God Almachtig mij een bediening heeft gegeven (II Kor. 3:5-6) en dat Hij er voor zorgt dat ik die bediening kan uitvoeren. God Almachtig verschaft mij de middelen en zal de omstandigheden zodanig buigen dat ik kan functioneren op de plaats die God mij gegeven heeft.

Zo zie ik ook de woorden die Paulus in dit Bijbelgedeelte schrijft. Allereerst aan de gemeente van Korinthe natuurlijk. Maar omdat ik ervan overtuigd ben dat de Bijbel niet alleen een Boek met historische feiten en verhalen is, geloof ik ook dat elke tekst in de Bijbel ook voor vandaag een betekenis heeft. En omdat God Almachtig **in** Jezus Christus de Bijbel **is** (Joh. 1:1-5) heeft elke vers in de Bijbel een persoonlijke betekenis voor mij.

Want zoals God Almachtig in Gen. 3:8 al wandelde met de mens in de hof van Eden, zo wandelt God ook vandaag de dag met alle mensen die Hem van harte liefhebben en een persoonlijke relatie met Hem hebben. Dat noemt men 'gemeenschap' met elkaar hebben. Intiem zijn met elkaar.

II Kor. 13:1-2 Dit is de derde keer dat ik naar u toe kom. In de mond van twee of drie getuigen zal elke zaak vaststaan. Ik heb het al eerder gezegd, en ik zeg het nu vooraf, net als toen ik voor de tweede keer bij u was, en ik schrijf het nu, terwijl ik afwezig ben, aan hen die vroeger gezondigd hebben, en aan al de anderen: ik zal hen, als ik opnieuw kom, niet sparen.

Hand. 18:11 En hij verbleef daar een jaar en zes maanden en gaf in hun midden onderwijs in het Woord van God

Jes. 55:8-9 Want Mijn gedachten zijn niet uw gedachten, en uw wegen zijn niet Mijn wegen, spreekt de HEERE. Want zoals de hemel hoger is dan de aarde, zo zijn Mijn wegen hoger dan uw wegen en Mijn gedachten dan uw gedachten.

Gal. 2:20 Ik ben met Christus gekruisigd; en niet meer ik leef, maar Christus leeft in mij; en voor zover ik nu in het vlees leef, leef ik door het geloof in de Zoon van God, Die mij heeft liefgehad en Zichzelf voor mij heeft overgegeven.

Jer. 18:3-6 Zo daalde ik af naar het huis van de pottenbakker. En zie, hij was op de draaischijven een werkstuk aan het maken. Mislukte de pot die hij aan het maken was met de klei in de hand van de pottenbakker, dan maakte hij daarvan weer een andere pot, zoals het in de ogen van de pottenbakker goed was om te maken. Toen kwam het woord van de HEERE tot mij: Zou Ik met u niet kunnen doen zoals deze pottenbakker, huis van Israël? spreekt de HEERE. Zie, zoals de klei in de hand van de pottenbakker, zo bent u in Mijn hand, huis van Israël.

Dat betekent dus ook dat ik de woorden van Paulus ter harte neem. Of deze nu bemoedigend, vermanend of corrigerend zijn. Want Jezus Christus is in zwakheid gestorven (vers 4), maar is opgestaan en leeft in en door de kracht van God. Zo zijn ook wij zwak geworden. Zo ben ik ook zwak geworden doordat ik mijn hele wezen aan Hem gegeven heb, en dat is voor veel mensen misschien een dwaasheid, maar voor mij is het kracht van God (I Kor. 1:18). Daarom onderzoek ik mijzelf en beproef ik mijzelf of ik nog steeds diezelfde passie heb voor Jezus Christus.

Ik beproef en onderzoek mijzelf door de brieven en woorden van Paulus heen, of er niet iets van mijn passie aan het verflauwen is. Dat ik nog **in** Jezus Christus ben, en dat Hij **in** mij is. Ik beproef en onderzoek mijzelf of ik in alles nog steeds toegewijd ben aan Jezus Christus, of ik niet door de zonden gepakt wordt. Want satans pijlen worden elke dag op mij afgeschoten.

Het is door de leiding van de Heilige Geest dat ik de geestelijke wapenuitrusting aan heb (Ef. 6:10-18) en daar waar nodig zet de Heilige Geest in opdracht van Jezus Christus mijn helm weer fier op mijn hoofd, trekt Hij mijn borstharnas weer goed, maakt Hij van mijn gummiknuppel weer een sterk en scherp zwaard. Het is alles aan God Almachtig **in** Jezus Christus omdat ik wil dat Zijn werk in mij doorgaat.

☞ Ef. 6:10-18 *Verder, mijn broeders, word gesterkt in de Heere en in de sterkte van Zijn macht. Bekleed u met de hele wapenrusting van God, opdat u stand kunt houden tegen de listige verleidingen van de duivel.*

Want wij hebben de strijd niet tegen vlees en bloed, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers van de duisternis van dit tijdperk, tegen de geestelijke machten van het kwaad in de hemelse gewesten.

Neem daarom de hele wapenrusting van God aan, opdat u weerstand kunt bieden op de dag van het kwaad, en na alles gedaan te hebben, stand kunt houden.

Houd dan stand, uw middel omgord met de waarheid, en bekleed met het borstharnas van de gerechtigheid, en de voeten geschoeid met bereidheid van het Evangelie van de vrede. Neem bovenal het schild van het geloof op, waarmee u alle vurige pijlen van de boze zult kunnen uitblussen. En neem de helm van de zaligheid en het zwaard van de Geest, dat is Gods Woord, terwijl u bij elke gelegenheid met alle gebed en smeking bidt in de Geest en daarin waakzaam bent met alle volharding en smeking voor alle heiligen

☞ II Kor. 3:5-6 *Niet omdat wij van onszelf bekwaam zijn iets te denken, als was het uit onszelf, maar onze bekwaamheid is uit God. Hij heeft ons namelijk bekwaam gemaakt om dienaars van het nieuwe verbond te zijn, niet van de letter, maar van de Geest; want de letter doodt, maar de Geest maakt levend.*

☞ Joh. 1:1-5 *In het begin was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God. Dit was in het begin bij God. Alle dingen zijn door het Woord gemaakt, en zonder dit Woord is geen ding gemaakt dat gemaakt is. In het Woord was het leven en het leven was het licht van de mensen. En het licht schijnt in de duisternis, en de duisternis heeft het niet begrepen.*

☞ Gen. 3:8 *En zij hoorden de stem van de HEERE God, Die in de hof wandelde, bij de wind in de namiddag.*

☞ II Kor. 13:4 *Want hoewel Hij gekruisigd is door zwakheid, leeft Hij toch door de kracht van God. Ook wij zijn immers zwak in Hem, maar zullen ten opzichte van u leven met Hem, door de kracht van God.*

☞ I Kor. 1:18 *Want het woord van het kruis is voor hen die verloren gaan wel dwaasheid, maar voor ons die behouden worden, is het een kracht van God.*

Door de brieven van Paulus heen onderzoek en beproef ik mijzelf dat ik geen kwaad doe, dat ik altijd mijn naaste en andere mensen hoger acht dan ikzelf ben (Fil. 1:4, I Kor. 10:24) en voor hen het meerdere in overvloed gun dan ikzelf gekregen heb van God Almachtig. En dat is heel veel als ik dit afzet tegen wat de verdrukten en de vervolgde Christenen waar ook te wereld hebben en meemaken.

-----...-----

Al het bovenstaande wetende en beseffende dat het God Almachtig is Die Zijn Plan volvoert, vind ik het niet erg als ik zwak ben.

Voor mij is het (net zoals het voor Paulus was) een grote wens dat de mensen die zijn woorden lezen in zijn brieven, in zijn onderwijs en prediking, dat zij er sterker door zullen worden. Is dat ook niet de wens van iedere ouder? Dat het zijn kinderen beter zal gaan dan hijzelf ooit heeft meegemaakt?

Dat bid ik iedereen toe die deze woorden leest. Of het mijzelf betreft of mijn lieve vrouw Sonja. Of het mijn lieve kinderen, aanhang en kleinkinderen betreft, of onze kennissen, vrienden, broeders en zuster en collega's betreft. Ook ik bid voor het totale en het hele herstel voor alle mensen. Het herstel dat alleen **in Jezus Christus** plaats kan vinden **omdat Hij satan overwonnen heeft**.

De woorden die Paulus geschreven heeft in de Bijbel; de woorden die ik in *mijn mijmeringen* bij alle Bijbelboeken geschreven heb; of zij nu kritisch of afkeurend geschreven zijn; zij hebben maar één doel, en dat is dat iedereen die deze woorden leest, getrokken wordt naar de Bijbel. Allereerst om te toetsen of mijn woorden waar zijn. Maar daarna ook direct om God Almachtig **in Jezus Christus** persoonlijk te ontmoeten.

Jezus Christus heeft gezegd (Matt. 20:28, Mark. 2:17, Luk. 9:46, Joh. 12:47) dat Hij niet gekomen is om de wereld te oordelen of te veroordelen, maar om vrede te brengen.

Als een kind vuil is van het buiten spelen, wordt hij door zijn ouders in bad gedaan. En soms moet er even flink geboend en geschrobd worden om het vuil weg te krijgen. Soms schreeuwt en huilt een kind het uit, tijdens deze reinigingsbeurt. Maar als het werk gedaan is, en het kind ziet er weer stralend uit en ruikt weer lekker, dan is alle pijn van het boenen en schrobben snel vergeten. Het schrobben en boenen is er niet voor om het kind af te breken of expres pijn te doen.

En zo is het geestelijk niet anders, en zo zie ik de brieven van Paulus aan de gemeente van Korinthe ook! Zo zie ik de woorden uit deze brieven voor mij persoonlijk ook!

☞ Fil. 2:4 Laat eenieder niet alleen oog hebben voor wat van hemzelf is, maar laat eenieder ook oog hebben voor wat van anderen is.

☞ I Kor. 10:24 Laat niemand zijn eigen voordeel zoeken, maar ieder dat van de ander.

☞ Matt. 20:28 zoals ook de Zoon des mensen niet gekomen is om gediend te worden, maar om te dienen, en Zijn ziel te geven tot een losprijs voor velen.

☞ Mark. 2:17 En toen Jezus dat hoorde, zei Hij tegen hen: Wie gezond zijn, hebben geen dokter nodig, maar wie ziek zijn. Ik ben niet gekomen om rechtvaardigen tot bekering te roepen, maar zondaars.

☞ Luk. 9:56 want de Zoon des mensen is niet gekomen om zielen van mensen te gronde te richten, maar om ze te behouden. En zij gingen naar een ander dorp.

☞ Joh. 12:47 Johannes 12:47 En als iemand Mijn woorden hoort en niet gelooft, veroordeel Ik hem niet, want Ik ben niet gekomen om de wereld te veroordelen, maar om de wereld zalig te maken.

☞ Ez. 33:7 mensenkind, Ik heb u aangesteld tot wachter over het huis van Israël. U zult een woord uit Mijn mond horen en u moet hen namens Mij waarschuwen.

Groet en zegenbede

Mijn persoonlijke roeping en bediening heb ik bij mijn doop in water op 19 mei 1996 ontvangen in de woorden van Ez. 33:7.

Mijn roeping en bediening is voor de Christenen waar ter wereld ook, om hen aan te sporen de goede moed niet te verliezen, om hen aan te sporen zich door Gods Woord te laten leiden en alles wat er gezegd en gedaan wordt te toetsen aan Gods Woord.

Daarom kan ik mij ook helemaal scharen achter deze slotwoorden van Paulus:

*'verblijd u, laat u terechtbrengen, laat u aansporen,
wees eensgezind, leef in vrede.*

En de God van de liefde en de vrede zal met u zijn.

*De genade van de Heere Jezus Christus,
de liefde van God en de gemeenschap van de Heilige Geest*

zij met u allen. Amen'.

Mijn mijmeringen

Bij het Bijbelboek
Romeinen

Romeinen

Hoofdstuk 1

Afzenders, geadresseerden en groet

Inleiding:

Voordat ik *mijn mijmeringen* bij de brief van Paulus aan de gemeente van Rome op papier ga zetten, wil ik eerst mijn gedachten delen als het gaat over een aantal (voor mij) hele belangrijke zaken en die juist in de brief van Paulus aan de gemeente van Rome uitgebreid aan de orde komen. Dit zijn:

- Het plan van God Almachtig is om de **hele** mensheid te redden. Maar wel op Zijn wijze en **in de volgorde** zoals Hij dat bepaald heeft;
- Het volk Israël dat ik vandaag de dag ken bestaat hoofdzakelijk uit de nakomelingen van het twee-stammenrijk Benjamin en Juda, de Joden;
- Het tien-stammenrijk van het volk Israël is verspreid over de hele wereld en niemand weet wie zij zijn, en ook zichzelf weten niet meer dat zij Israëlieten zijn;
- God heeft herkenningstekens gegeven aan Zijn volk (het **hele** volk Israël) waaraan zij ten alle tijde herkenbaar zullen zijn als het volk Israël;
- Het volk Israël (**hele** volk) is op dit moment **als eerste** aan de beurt om het geloof in Jezus Christus aan te nemen als voorbereiding op de taak die hen wacht. Zij zijn diegenen die God Almachtig **op dit moment** roept;
- Wanneer het getal vol zal zijn van de mensen die God Almachtig geroepen heeft om **nu** te geloven, zal er een Koninklijke regering worden aangesteld die bestaat uit Jezus Christus en Zijn volk Israël;
- Deze Koninklijke regering zal duizend jaar regeren in welke tijd de boeken van alle mensen die ooit geleefd hebben op aarde, geopend zullen worden. **Alle** mensen zullen dan beoordeeld worden en eventueel verder onderwezen worden in het Evangelie van Jezus Christus.

Bovenstaande punten komen in het eerste hoofdstuk van de Romeinenbrief allemaal uitgebreid aan de orde, waarbij ik ook aangeef waarop ik dit allemaal baseer.

Ik wil hierbij vooraf stellen dat ik niets wil weten van een alverzoeningsleer, omdat ik geloof dat **uiteindelijk** de **hele** mensheid gered zal worden. Als Petrus in I Petr. 3:19-20 zegt dat Jezus Christus na Zijn opstanding naar het dodenrijk is gegaan om de ongehoorzame geesten uit de tijd van Noach het Evangelie te verkondigen, dan betekent dit wel dat deze mensen ruim 2.500 jaar in een 'helse omgeving' zijn geweest met alle beschrijvingen die de Bijbel daaraan geeft. De HSV geeft als vertaling van het 'dodenrijk' het woord 'gevangenis' weer

Ook wil ik niets weten van een vervangingsleer die zegt dat de Christenen de plaats in zullen nemen van de Joden als het gaat om het volk van God Almachtig. Alleen al Hos. 1:11 zegt heel duidelijk dat de Joden **én** de wedergeboren Christenen (Israël en Efraïm) zich samen zullen stellen onder één Hoofd en dat is Jezus Christus.

Op pagina 52-57 van dit boek heb uitgelegd waar het volk Israël vandaan komt en waarom dit volk zo een grote betekenis heeft in de Bijbel. Ik heb daarbij geschreven dat het volk Israël de 'eerstelingen' van God Almachtig zijn en als 'Ambassadeurs' op deze aarde zijn aangesteld. Ik herhaal dit gedeelte hieronder.

De eerstelingen; de ambassadeurs:

Ik geloof dat deze eerstelingen of ambassadeurs het volk Israël is. Het **hele** volk Israël; dus het twee-stammenrijk én het tien-stammenrijk (hierover later meer).

Het volk Israël dat God Almachtig Zichzelf ten eigendom heeft gemaakt (Ps. 135:4) uit de 'zonen Gods' die al vóór de grondlegging van deze wereld bij God waren (Gen.6:2, Gen. 6:4 en Job 1:6)

Ik ben hierbij bevestigd door Job 38:7 'Toen de morgensterren samen vrolijk zongen, en al de kinderen van God juichten'. We spreken hierbij van hemelse wezens. De morgensterren (letterlijk sterren van de morgen) zongen samen vrolijk en juichten toen God Almachtig de aarde schiep.

Als ik het scheppingsverhaal in Gen. 1 en 2 lees dan zijn de sterren **later** geschapen dan de aarde (Gen. 1:16). Daarom moet ik het woord 'morgensterren' ook niet letterlijk nemen om de volgende redenen:

- Zij juichten en zongen samen; zij worden gepresenteerd als mensen;
- Er is een duidelijke parallel tussen 'de zonen van God' en 'hemelse wezens';
- In de Ugarit worden zij 'sterren van El' genoemd; geschapen wezens met een hoge status (Jes. 14:12)

I Petr. 3:19-20 door Wie Hij ook, toen Hij heenging, aan de geesten in de gevangenis gepredikt heeft, namelijk aan hen die voorheen ongehoorzaam waren toen God in Zijn geduld nog eenmaal wachtte in de dagen van Noach, terwijl de ark gebouwd werd, waarin weinige – dat is acht – mensen behouden werden door het water heen.

Hos. 1:11 Dan zullen de Judeeërs bijeengebracht worden samen met de Israëlieten. Zij zullen voor zich één Hoofd aanstellen en uit het land oprukken; want groot zal de dag van Jizreël zijn.

Ps. 134:4 Want de HEERE heeft Zich Jakob verkoren, Israël als Zijn persoonlijk eigendom.

Gen. 6:2 dat Gods zonen de dochters van de mensen zagen dat zij mooi waren, en zij namen zich vrouwen uit allen die zij uitgekozen hadden.

Gen. 6: 4 In die dagen, en ook daarna, waren er reuzen op de aarde, toen Gods zonen bij de dochters van de mensen waren gekomen en die kinderen voor hen baarden; dit zijn de geweldenaars van oude tijden af, mannen van naam.

Job 1:6 Het gebeurde op een dag, dat de zonen van God kwamen om hun opwachting te maken bij de HEERE, dat ook de satan in hun midden kwam.

Job 38:7 toen de morgensterren samen vrolijk zongen, en al de kinderen van God juichten?

Gen. 1:16 En God maakte de twee grote lichten: het grote licht om de dag te beheersen en het kleine licht om de nacht te beheersen; en ook de sterren.

En neem daarbij het volgende in overweging:

- Ex. 4:22 Dan moet u tegen de Farao zeggen: zo zegt de Heere: 'Mijn zoon, Mijn eerstgeborene, is Israël!';
- Deut. 32:6 'Doet u dit de Heere aan, dwaas en onwijs volk? Is Hij niet uw Vader, Die u verworven heeft, Die u gemaakt heeft en u in stand heeft doen houden?';
- Hos. 1:10 Toch zal het aantal Israëlieten zijn als het zand van de zee, dat niet gemeten en niet geteld kan worden. En het zal gebeuren dat in de plaats waar tegen hen gezegd is: u bent niet Mijn volk, tegen hen gezegd zal worden: kinderen van de levende God';
- Hos. 11:1 Toen Israël een kind was, had Ik hem lief, en uit Egypte heb Ik Mijn zoon geroepen;
- Ps. 29:1 Geef de Heere, machtige heersers, geef de Heere eer en macht. Letterlijk staat in deze tekst voor 'machtige heersers' het woord 'zonen van God'. Want wie kan in de hemel met de Heere gemeten worden? Wie is de Heere gelijk onder de machtige vorsten? Letterlijk staat in deze tekst voor 'machtige vorsten' het woord 'zonen van God';
- Dan. 3:25 Hij antwoordde en zei: Zie, ik zie vier mannen midden in het vuur vrij rondlopen! Zij hebben geen letsel en de aanblik van de vierde lijkt op die van een zoon van de goden;
- Ps. 82:6 Ik heb wel gezegd: U bent goden, u bent zonen van de Allerhoogste

Dus: er is een directe relatie tussen God Almachtig en Zijn volk Israël waarbij het volk Israël vaker aangeduid wordt als 'Zijn zoon' en 'Zijn kinderen'.

Het volk Israël gesplitst in een twee- en een tien-stammenrijk:

Het volk Israël zoals ik dit vandaag ken, maar ook ten tijde dat Jezus Christus op aarde was, is **niet** het hele volk Israël zoals dit voortgekomen is uit de twaalf zonen van Jakob.

In ±936 voor Christus was koning Rechabeam aan de macht. Hij was een zoon van koning Salomo. Deze koning Rechabeam wilde extra belastingen heffen over het volk Israël, maar het volk was het daar niet mee eens. Het splitste zich. (II Kron. 10:16-17)

Aan de ene kant bleven de stammen Juda en Benjamin Rechabeam trouw (het **twee-stammenrijk**, ook wel Juda genoemd, de Joden) en aan de andere kant scheidde de andere tien stammen zich af van hun broeders (het **tien-stammenrijk**, ook wel Israël genoemd).

☞ Jes. 14:12 Hoe bent u uit de hemel gevallen, morgenster zoon van de dageraad! U ligt geveld op de aarde, overwinnaar over de heidenvolken

☞ Ex. 4:22 Dan moet u tegen de farao zeggen: Zo zegt de HEERE: Mijn zoon, Mijn eerstgeborene, is Israël.

☞ Deut. 32:6 Doet u dit de HEERE aan, dwaas en onwijs volk? Is Hij niet uw Vader, Die u verworven heeft, Die u gemaakt heeft en u in stand heeft doen houden?

☞ Hos. 1:10 Toch zal het aantal Israëlieten zijn als het zand van de zee, dat niet gemeten en niet geteld kan worden. En het zal gebeuren dat in de plaats waar tegen hen gezegd is: U bent niet Mijn volk, tegen hen gezegd zal worden: kinderen van de levende God.

☞ Hos. 11:1 Toen Israël een kind was, had Ik hem lief, en uit Egypte heb Ik Mijn zoon geroepen.

☞ Ps. 29:1 Een psalm van David. Geef de HEERE, machtige heersers, geef de HEERE eer en macht.

☞ Dan. 3:25 Hij antwoordde en zei: Zie, ik zie vier mannen midden in het vuur vrij rondlopen! Zij hebben geen letsel en de aanblik van de vierde lijkt op die van een zoon van de goden.

☞ Ps. 82:6 Ik heb wel gezegd: U bent goden, u bent allen zonen van de Allerhoogste;

Beide rijke bleven naast elkaar bestaan. Bevochten elkaar regelmatig en zondigden allebei veel tegen God Almachtig. En wel in die mate dat God beide rijken in ballingschap wegvoerden.

Het twee-stammenrijk werd door de koning van Assyrië (Tiglath-Pileser) weggevoerd naar Assyrië (II Kon. 15:29).

Het tien-stammenrijk werd door Nebuzaradan, de bevelhebber en lijfwacht van koning Nebukadnezar, de koning van Babel naar Babel verbannen (II Kon. 25:11).

Het twee-stammenrijk werd hoofdzakelijk verbannen omdat zij de sabbat niet in acht hielden en deze maakten tot een gewone werkdag (wie oren heeft, die hore!).

Het tien-stammenrijk werd hoofdzakelijk verbannen omdat zij steeds maar andere goden achterna liepen en bogen voor afgoden van hout en steen en God Almachtig, de Schepper van hemel en aarde daarmee afwezen. (Hos. 8:4, Hos. 8:11-13a).

Het twee-stammenrijk mocht echter van koning Kores van Perzië na zeventig jaar terugkeren om Jeruzalem weer op te bouwen, haar muren te herstellen en zelfs de tempel weer op te bouwen. (II Kron. 36:22-23, Ezra 1:1-2)

II Kron. 36:22-23 In het eerste jaar nu van Kores, de koning van Perzië, wekte de HEERE de geest van Kores op, de koning van Perzië, opdat het woord van de HEERE, dat Hij bij monde van Jeremia gesproken had, vervuld zou worden om door zijn hele koninkrijk een boodschap te laten gaan, ook in geschrifte:

Zo zegt Kores, de koning van Perzië: Alle koninkrijken van de aarde heeft de HEERE, de God van de hemel, aan mij gegeven, en Hij is het Die mij heeft opgedragen om een huis voor Hem te bouwen in Jeruzalem, dat in Juda ligt. Wie er onder u ook maar tot al Zijn volk behoort – de HEERE, zijn God, zij met hem en laat hij optrekken.

Ezra 1:1-2 In het eerste jaar nu van Kores, de koning van Perzië, wekte de HEERE de geest van Kores op, de koning van Perzië, opdat het woord van de HEERE, dat Hij bij monde van Jeremia gesproken had, vervuld zou worden om door zijn hele koninkrijk een boodschap te laten gaan, ook in geschrifte:

Zo zegt Kores, de koning van Perzië: Alle koninkrijken van de aarde heeft de HEERE, de God van de hemel, aan mij gegeven, en Hij is het Die mij heeft opgedragen om een huis voor Hem te bouwen in Jeruzalem, dat in Juda ligt.

Dát is het volk Israël dat ik ken uit de tijd van Jezus Christus. Maar dit is ook het volk dat ik vandaag de dag ken als het volk Israël. Het huidige Israël wordt hoofdzakelijk bevolkt door het twee-stammenrijk.

II Kron. 10:16-17 Toen heel Israël zag dat de koning niet naar hen geluisterd had, gaf het volk de koning ten antwoord: Wat voor deel hebben wij aan David? Wij hebben geen erfelijk bezit met de zoon van Isaï. Ieder naar uw tenten, Israël! Zorg nu voor uw eigen huis, David! En heel Israël ging naar zijn tenten. Maar wat betreft de Israëlieten die in de steden van Juda woonden, over hen bleef Rehabeam koning.

II Kon. 15:29 In de dagen van Pekah, de koning van Israël, kwam Tiglath-Pileser, de koning van Assyrië, en nam Ijon in, en ook Abel-Beth-Maächa, Janoah, Kedes, Hazor, Gilead, Galilea en het hele land van Naftali; en hij voerde de inwoners weg naar Assyrië.

II Kon. 25:11 De rest van het volk dat in de stad was overgebleven, de overlopers die naar de koning van Babel waren overgelopen, en de rest van de menigte voerde Nebuzaradan, de bevelhebber van de lijfwacht, in ballingschap.

Hos. 8:4 Zij hebben koningen aangesteld, maar buiten Mij om; zij hebben vorsten aangesteld, maar zonder Mij erin te kennen. Van hun zilver en hun goud hebben zij voor zichzelf afgodsbeelden gemaakt, zodat zij uitgeroeid zullen worden.

Hos. 8:11-13 Ja, Efraïm heeft de altaren talrijk gemaakt om te zondigen, het heeft die altaren om te zondigen! Al schrijf Ik voor hen Mijn wet in tienduizendvoud, toch beschouwt men die als iets vreemds. Zij brengen Mijn offergaven en zij eten zelf van het vlees. De HEERE scheidt er geen behagen in.

En het tien-stammenrijk dan?

Dit rijk is nooit weer teruggekomen uit de ballingschap. Het heeft zich vermengd met de lokale bevolking en later met de wereldbevolking. Dit wordt Diaspora genoemd.

De tekens waaraan het (hele) volk Israël aan te herkennen is:

God Almachtig heeft tekens gegeven waaraan Zijn volk door de eeuwen heen herkenbaar zou zijn. Dit waren de besnijdenis en de sabbatsviering. (Gen. 17:11 en Ex. 31:16-17)

Het twee-stammenrijk van vandaag (de Joden), het volk Israël dat ik vandaag de dag ken, kenmerkt zich nog steeds door deze herkenningstekens. Over de hele wereld zijn Joden herkenbaar aan deze tekens. Overigens is het woord 'Jood' afkomstig van het woord 'Juda'.

Het tien-stammenrijk heeft de sabbatsviering opgegeven en ook de besnijdenis. Want niemand weet waar dit volk is gebleven. Zij zijn niet meer te herkennen aan de tekens die God Almachtig gegeven heeft.

Maar is dit zo?

Is het niet zo dat de sabbatsviering en de besnijdenis **Oud Testamentische zijn**? Die vooruitwijzen naar Jezus Christus?

Ik geloof dat God Almachtig Zijn volk Israël (het **hele** volk Israël) in het Nieuwe Testament twee nieuwe tekens van herkenning heeft gegeven.

Namelijk: de aanbedding van die Ene God Almachtig **in** Jezus Christus én de grote voorliefde voor het hele volk Israël?

Want God Almachtig heeft in Hos. 1:11 beloofd dat er een tijd komt dat het twee- en het tien-stammenrijk weer samengevoegd gaan worden tot één volk. En dat het tijdstip dat dát gaat gebeuren ook de aankondiging van Jezus Christus wederkomst is!

Daarom geloof ik dat **de wedergeboren Christenen** uit alle tijden nakomelingen zijn van dit verloren gewaande tien-stammenrijk. Zij zijn dus Israëlieten zonder het zelf te weten. Is het niet biologisch dan toch zeker geestelijk (Rom.4:16).

En volgens mij zijn zij ook de 'heidenen' waar Paulus het over heeft in de brief aan de Romeinen.

Waarom denk ik dat laatste?

Nu zal Hij aan hun ongerechtigheid denken, en hun zonden aan hen vergelden: zij zullen terugkeren naar Egypte.

Gen. 17:11 U moet het vlees van uw voorhuid laten besnijden en dat zal een teken zijn van het verbond tussen Mij en u.

Ex. 31:16-17 Laat de Israëlieten dan de sabbat in acht ne-men, door de sabbat te houden, al hun generaties door, als een eeuwig verbond. Hij zal tussen Mij en de Israëlieten voor eeuwig een teken zijn, want de HEERE heeft in zes dagen de hemel en de aarde gemaakt, en op de zevende dag heeft Hij gerust en Zich verkwikt.

Hos. 1:11 Dan zullen de Judeeërs bijeengebracht worden samen met de Israëlieten. Zij zullen voor zich één Hoofd aanstellen en uit het land oprukken; want groot zal de dag van Jizreël zijn

Rom. 4:16 Daarom is het uit het geloof, opdat het zou zijn naar genade, met als doel dat de belofte zeker zou zijn voor het hele nageslacht, niet voor dat wat uit de wet alleen is, maar ook voor dat wat uit het geloof van Abraham is, die een vader is van ons allen,

Het tien-stammenrijk is opgegaan in de wereldbevolking, terwijl zij wél nakomelingen zijn van het volk Israël. Zoals hierboven geschreven houden zij zich niet meer aan de Sabbat en besnijden zij zich ook niet meer. Velen van hen kénnen God Almachtig helemaal niet meer. Zij zijn als de ongelovigen.

Maar omdat er in Rom. 11:8 en Jes. 29:10 staat geschreven dat God Almachtig de mensheid Zelf in een diepe slaap houdt, **kún**nen de mensen die **op dit moment** niet geroepen zijn door God om het Evangelie van Jezus Christus aan te nemen ook helemaal niet geloven. Als zij dat al zouden willen, want nogmaals: de interesse is er helemaal niet.

Dus als Paulus in bijvoorbeeld de brief aan de Romeinen schrijft over de 'heidene' dan **kàn** hij het niet hebben over de wereldbevolking. Want deze wereldbevolking 'slaapt' op dit moment omdat zij **nu nog niet** geroepen zijn door God Almachtig.

Het verloren gewaande tien-stammenrijk dat over de hele wereld uitgewaaid is, slaapt echter niet. Zij zijn namelijk op dit moment als eerste geroepen om het Evangelie van Jezus Christus aan te nemen.

Omdat Paulus schrijft in Rom. 10:17 dat het geloof uit het **horen** komt, is het dus noodzakelijk om te blijven Evangeliseren. Zodat deze 'heidene' het Evangelie van Jezus Christus kunnen horen en kunnen aannemen, als zij dat willen.

Want van het twee-stammenrijk, de Joden, weet ik dat zij het Evangelie van Jezus Christus grotendeels hebben afgewezen.

De mensen, wereldwijd, die geloven in het Evangelie van Jezus Christus en God Almachtig **in** Jezus Christus erkennen als hun Redder en Verlosser, zijn dus **niet slapend**. En omdat zij niet slapend zijn, behoren zij dus tot de geroepenen, die God Almachtig vandaag de dag roept om te geloven. Zij zijn de wedergeboren Christenen.

Wie moet het volk Israël dan de weg wijzen naar het Koninkrijk van God Almachtig in deze wereld?:

Ik geloof dat het verstrooide tien-stammenrijk nog niet compleet is. Dat er nog velen zijn die het Woord van God Almachtig **in** Jezus Christus (nog) niet hebben aangenomen, terwijl zij wel door God geroepen zijn.

Zij moeten de weg gewezen worden. **Zij** moeten het Evangelie horen zodat zij Jezus Christus kunnen aannemen. Want ook **zij** zijn geroepenen! **Zij** zijn de mensen die het geloof als een cadeau, als een gift hebben gekregen van God Almachtig.

☞ Rom. 11:8 zoals geschreven staat: God heeft hun een geest van diepe slaap gegeven, ogen om niet te zien en oren om niet te horen, tot op de dag van heden.

☞ Jes. 29:10 Want de HEERE heeft over u uitgegoten een geest van diepe slaap. Gesloten heeft Hij uw ogen, de profeten; en uw hoofden, de zieners, heeft Hij omhuld.

☞ Rom. 10:17 Zo is dan het geloof uit het gehoor en het gehoor door het Woord van God.

Zoals geschreven moet daarom het Evangelie van Jezus Christus in de hele wereld gebracht worden zodat de verstrooide en nog niet bekeerde Israëlieten het kunnen horen en het kunnen aannemen (Rom.10:17).

Wat is dan het doel van Israël?:

Diegenen die het geloof in God Almachtig door Jezus Christus hebben aangenomen behoren tot een **Koninklijk priesterschap** (I Petr. 2:9). Zij hebben Koninklijk bloed want Jezus Christus is de Koning der koningen (Openb. 5:10, Openb. 1:6). Zijn volgelingen zijn priesters (de wedergeboren Christenen dus (Jes. 61:6))

De priesters van Jezus Christus worden hier op aarde voorbereid voor hun grote taak. Als het getal vol is van de mensen die Jezus Christus hebben aangenomen, zullen zij **met** Jezus Christus voor duizend jaar heersen, om de totale wereldbevolking door al de eeuwen heen te beoordelen (let wel! ik zeg dus niet 'veroordelen').

Totdat **alle** knie zich gebogen zal hebben voor Jezus Christus. Totdat **elke** tong beleden zal hebben dat Jezus Christus Heer der Heerscharen is (Fil. 2:10-11).

Zowel van de mensen die in de hemel zijn als de mensen die op de aarde zijn. Maar ook van die mensen die onder de aarde zijn.

-----,-----

Dus Gods volgorde is:

- Dat God Almachtig Zelf eerst naar deze wereld kwam in de Persoon van Jezus Christus;
- Dat daarna het twee-stammenrijk van het volk Israël geroepen is om het geloof in Jezus Christus aan te nemen;
- Dat zij het Evangelie zouden verkondigen zodat ook het verloren gewaande tien-stammenrijk van het volk Israël het zouden horen;
- Dan worden het twee-stammenrijk en het tien-stammenrijk herenigd in één volk Israël;
- En dat volk Israël (Gods Eigen volk) zal met Jezus Christus heersen voor een periode van duizend jaar, vanuit het nieuwe Jeruzalem dat zal neerdalen vanuit de hemel;
- En in die duizend jaar zal de hele wereldbevolking geoordeeld worden naar de werken die zij gedaan hebben, met als uiteindelijke resultaat dat de hele wereldbevolking Jezus Christus zal aannemen. Dat de hele wereldbevolking zal erkennen dat Jezus Christus de Heer der Heerscharen is, de Koning der Koningen. Dat Jezus Christus GOD is!;

☞ Rom. 10:17 Zo is dan het geloof uit het gehoor en het gehoor door het Woord van God.

☞ I Petr. 2:9 Maar u bent een uitverkoren geslacht, een konin-klijk priesterschap, een heilig volk, een volk dat God Zich tot Zijn eigendom maakte opdat u de deugden zou verkondigen van Hem Die u uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht,

☞ Openb. 5:10 En U hebt ons voor onze God gemaakt tot koningen en priesters, en wij zullen als koningen regeren over de aarde.

☞ Jes. 61:6 Ú echter zult genoemd wor-den: priesters van de HEERE, men zal u noemen dienaren van onze God.

☞ Openb. 1:6 en Die ons gemaakt heeft tot koningen en priesters voor God en Zijn Vader, Hem zij de heerlijkheid en de kracht in alle eeuwigheid. Amen.

☞ Fil. 2:10-11 opdat in de Naam van Jezus zich zou buigen elke knie van hen die in de hemel, en die op de aarde, en die onder de aarde zijn, en elke tong zou belijden dat Jezus Christus de Heere is, tot heerlijkheid van God de Vader.

Als laatste wat dan nog zal geschieden is dat Jezus Christus het Koningschap zal teruggeven aan God de Vader. En er zal een leven zijn waarbij het paradijs uit Gen. 1 en 2 nog zal verbleken.

Halleluja! Dat is mijn toekomstbeeld.

En symbolisch wordt het bovenstaande zichtbaar gemaakt in alles wat het volk Israël in Egypte heeft doorstaan.

De belofte is duidelijk in Ex. 3:8. Het is zoals Jes. 46:9b-10 zegt. Aan het begin maakt God Almachtig al duidelijk wat het einddoel zal zijn.

Of zoals de tekst op het tegeltje zegt dat in veel huizen te vinden is: *'God heeft ons geen kalme reis beloofd, maar wel een behouden aankomst!'*

Conclusie: Het volk Israël zijn de Joden zoals wij die kennen (het twee-stammenrijk) én de wedergeboren Christenen samen (tien-stammenrijk).

En verder?

Voor de rest schaar ik mij onder Jes. 55:8-9 waarin God Almachtig zegt dat Zijn gedachten niet mijn gedachten zijn, dat Zijn wegen niet mijn wegen zijn. Of te wel: ik moet gewoon accepteren dat God in-control is, niet ik, en dat Hij geen verantwoording aan mij verschuldigd is waarom Hij dingen doet of laat.

-----,..-----

Over de gemeente van Rome aan wie Paulus deze brief schrijft:

De brief van Paulus aan de gemeente van Rome is voor mijzelf totaal anders dan de brieven die ik tot nu toe behandeld heb, in de (waarschijnlijke) volgorde van schrijven van Paulus. I en II Thessalonicenzen, Galaten en I en II Korintiërs.

Het grote verschil ligt er volgens mij in dat Paulus de gemeente van Rome **NIET** gesticht heeft. Paulus is ook nooit in Rome geweest tijdens zijn leven in vrijheid. Nadat Paulus zich beroepen had op zijn Romeins staatsburgerschap, toen hij gevangen genomen was door Festus, werd hij naar Rome gestuurd om zich voor de keizer van Rome te verantwoorden. (Hand. 25:12)

Toen Paulus nog niet gevangen genomen was, heeft hij meerdere gemeenten gesticht en bezocht, zoals Thessalonica, de gemeenten in de landstreek Galatië, Korinthe en anderen.

Ex. 3:8 Daarom ben Ik neergekomen om het volk te redden uit de hand van de Egyptenaren, en het te leiden uit dit land naar een goed en ruim land, naar een land dat overvloedig van melk en honing, naar het gebied van de Kanaänieten, de Hethieten, de Amorieten, de Ferezieten, de Hevieten en de Jebusieten.

Jes. 46:9b-10 Ik ben God, en er is er geen als Ik, Die vanaf het begin verkondigt wat het einde zal zijn, van oudsher de dingen die nog niet plaatsgevonden hebben; Die zegt: Mijn raadsbesluit houdt stand en Ik zal al Mijn welbehagen doen;

Jes. 55:8-9 Want Mijn gedachten zijn niet uw gedachten, en uw wegen zijn niet Mijn wegen, spreekt de HEERE. Want zoals de hemel hoger is dan de aarde, zo zijn Mijn wegen hoger dan uw wegen en Mijn gedachten dan uw gedachten.

Hand. 25:12 Toen antwoordde Festus, nadat hij met de raad gesproken had: U hebt u op de keizer beroepen? U zult naar de keizer gaan.

Het verhaal gaat, dat Paulus zijn rondreis door Klein-Azië en Macedonië zo een beetje afgerond had, en dat hij graag naar Spanje wilde reizen. (Rom. 15:24). Waarom naar Spanje is mij niet bekend, maar dat hij op weg naar Spanje een tussenstop wilde maken in Rome, om de Christenen die daar woonden te ondersteunen en te onderwijzen.

Hoe de gemeente in Rome ontstaan is, is niet bekend. De traditie zegt dat deze gemeente door Petrus gesticht is, maar hiervoor is geen enkele aanwijzing gevonden. Waarschijnlijk komt dit uit de koker van de Rooms-katholieke kerk die de mensen dit graag wil doen geloven, omdat Petrus 'de Petra' is, waarop Jezus Christus Zijn kerk zou gaan bouwen (Matt. 16:18). Petrus wordt daarom door de Rooms-katholieke kerk gezien als de stichter van het pausdom, waarbij hijzelf dan de eerste paus (of bisschop) geweest zou zijn.

De mogelijkheid is ook heel groot aanwezig dat rondreizende Joden, Messiasbelijdende Joden, het Evangelie van Jezus Christus naar Rome hebben gebracht. Tenslotte waren de Joden internationale handelaren pur sang.

De gemeente van Rome was niet een groep mensen die op één plek samenkwamen om hun geloof in Jezus Christus te belijden. In Rom. 16 groet Paulus 28 verschillende mensen, en ik kan hieruit opmaken dat deze mensen een vorm van huisgemeente hadden. De gemeente van Rome bestond dus uit meerdere huisgemeenten die allemaal op hetzelfde fundament gestoeld waren en dat was: Jezus Christus en die gekruisigd.

Ook wordt er vanuit gegaan dat de gemeente van Rome voornamelijk bestond uit **niet-Joden**. Wat gebaseerd is op Hand. 18:2, waar staat geschreven dat keizer Claudius alle Joden bevolen had om Rome te verlaten, dit naar aanleiding van ernstige ongeregelheden waarbij Joden betrokken waren geweest. Misschien was er een rel uitgebroken tussen Joden en Messiasbelijdende Joden zoals dit ook het geval was in de gemeenten waar Paulus kwam in Klein-Azië en Macedonië.

De brief van Paulus werd waarschijnlijk door hem gedictieerd, want ene Tertius heeft de woorden op papier geschreven Rome (Rom. 16:22). Paulus was toen in de gemeente van Korinthe, en deze brief is door Phebe, een dienaar uit de gemeente van de Kenchreeën (Rom. 16:1) persoonlijk bij de gemeente van Rome afgeleverd.

☞ Rom. 15:24 zal ik, wanneer ik naar Spanje reis, naar u toe komen. Ik hoop u namelijk op doorreis te zien en door u op weg daarheen verder geholpen te worden, als ik eerst wat van de ontmoeting met u genoten zal hebben.

☞ Matt. 16:18 En Ik zeg u ook dat u Petrus bent, en op deze petra zal Ik Mijn gemeente bouwen, en de poorten van de hel zullen haar niet overweldigen.

☞ Hand. 18:2 En hij trof er een Jood aan van wie de naam Aquila was, afkomstig uit Pontus, die onlangs uit Italië gekomen was, en Priscilla, zijn vrouw (omdat Claudius bevolen had dat al de Joden uit Rome weg moesten gaan) en hij ging naar hen toe.

☞ Rom. 16:22 Ik, Tertius, die de brief geschreven heb, groet u in de Heere.

☞ Rom. 16:1 En ik beveel u Febe, onze zuster, aan, die een dienaar is van de gemeente die in Kenchreeën is,

Een heel groot verschil tussen de brief aan de gemeente van Rome en de andere brieven die Paulus geschreven heeft (in ieder geval die aan de gemeente van Thessalonica, de gemeenten van Galatië en die aan de gemeente van Korinthe) is, dat Paulus niet direct allerlei tekortkomingen en zwakheden in de gemeente aanwijst, of de gemeente vermaant of corrigeert.

De vraag rijst natuurlijk wel **welk** Evangelie bij de Romeinse Christenen terecht is gekomen. Want waarschijnlijk is deze brief rond het jaar 55 na Christus geschreven. Dat is nog niet zo lang geleden na de kruisiging en de opstanding van Jezus Christus.

Een belangrijk punt vind ik in deze, dat toen Paulus naar de gemeente van Jeruzalem ging om te pleiten voor de bekeerde '*heidenen*' dat deze zich niet zouden hoeven te besnijden (Hand. 15), er toen al minimaal veertien jaar was verstreken nadat Paulus zijn ontmoeting met Jezus Christus had op de weg van Jeruzalem naar Damascus (Hand. 9). In die tijd ging ook de gemeente van Jeruzalem er vanuit dat de bekeerde '*heidenen*' (nakomelingen van het verloren gewaande tien-stammenrijk van het volk Israël) zich alsnog moesten laten besnijden. Want het heeft nogal wat voeten in aarde gehad voordat Paulus de gemeenteleiding in Jeruzalem overtuigd had dat dit niet meer hoefde.

Met andere woorden: In het begin geloofden de Messiasbelijdende Joden in ieder geval dat het besnijden van de mannen in ieder geval een onderdeel van de wet was, die in ere gehouden moest worden in het Evangelie van Jezus Christus.

Ik kan mij dan ook voorstellen dat dit in de gemeente van Rome ook nog steeds gemeengoed was. Want ook in deze brief van de Romeinen gaat het grotendeels weer over rechtvaardiging door het geloof **in** Jezus Christus tegenover rechtvaardiging door het houden van de wet. In ieder geval de hoofdstukken 1 tot en met 8 gaan daarover.

-----,..-----

De brief van Paulus aan de gemeente van Rome bevat ook weer een introductie van Paulus, zoals hij dit ook veel bij zijn andere brieven heeft gedaan. En weer valt mij daarbij het woordje '**geroepen**' op. Dat Paulus een geroepen apostel van Jezus Christus is.

Of Paulus bekend was onder de Messiasbelijdende Joden in Rome, weet ik niet. In ieder geval maakt Paulus zich wel bekend met de woorden die hij ook in de introductie van andere brieven vaak gebruikt, door te schrijven dat hij een **geroepen** apostel van Jezus Christus is.

Dit om aan te geven dat het brengen van het Evangelie van Jezus Christus niet beroepsmatig een opdracht is, maar dat God Almachtig **in** Jezus Christus hem deze opdracht zelf gegeven heeft (Hand. 9:15)

Hand. 9:15 Maar de Heere zei tegen hem: Ga, want deze is voor Mij een uitverkoren instrument om Mijn Naam te brengen naar de heidenen en de koningen en de Israëlieten.

Ik lees de Bijbel vaak heel letterlijk. Als ik dan het woordje 'geroepen' lees, dan vat ik dat ook letterlijk op. Paulus is door God Almachtig **in** Jezus Christus geroepen om een apostel te zijn van Hem om het Evangelie te onderwijzen aan alle mensen. Dit staat ook letterlijk in Hand. 9:15.

Paulus was door Jezus Christus Zelf aangesproken (hoorbaar!) toen hij op weg was van Jeruzalem naar Damascus om ook daar Messiasbelijdende Joden te achtervolgen, hen op te pakken en naar Jeruzalem te brengen, zodat zij daar berecht konden worden door de religieuze rechtbanken van hogepriesters, priesters, Farizeeërs, Sadduceeërs en Oudsten van het volk Israël.

Let wel! Dit waren dezelfde mensen die Jezus Christus ook onder valse voorwendselen hadden veroordeeld en die het Romeinse bestuur zover hadden gekregen dat deze Romeinen Jezus Christus tot de kruisdood veroordeelde. Palestina was immers ingenomen door de Romeinen en toegevoegd aan het grote Romeinse keizerrijk.

-----,-----

In de brieven aan de gemeente van Thessalonica, en aan de gemeenten van Galatië, maar vooral in de brieven aan de gemeente van Korinthe kom ik elke keer weer een uitzonderlijk nederige Paulus tegen. Een Paulus die dankbaar is dat hij het Evangelie van Jezus Christus mag onderwijzen aan zoveel mensen. Een Paulus die dankbaar is dat hij gemeenten van Messiasbelijdende Joden en heidenen mag onderwijzen. (Nakomelingen van het verloren gewaande tien-stammenrijk van het volk Israël)

Hand. 5:33 Maar er stond iemand op in de Raad, een Farizeeër van wie de naam Gamaliël was, een leraar van de wet, die in hoge achting stond bij heel het volk. Hij gaf opdracht dat men de apostelen even buiten zou doen staan.

Het nederige van Paulus komt vooral voort uit het feit dat hij zo een fervent en fanatiek tegenstander van Jezus Christus is geweest. Hij was de man onder wiens gezag vele Messiasbelijdende Joden achtervolgd, opgepakt en veroordeeld zijn. Paulus (toen heette hij nog Saul of Saulus) was aartsvijand nummer één van de Christenen uit die tijd. Paulus was van huis uit een fanatieke Farizeeër. In onze dagen zou ik bijna zeggen dat hij een extremist was. Grootgebracht op de school van de opperfarizeeër Gamaliël (Hand. 5:35, Hand. 22:3).

Hand. 22:3 Ik ben een Joodse man, geboren te Tarsus in Cilicië, maar opgevoed in deze stad en aan de voeten van Gamaliël op de meest nauwgezette wijze onderwezen in de wet van de vaders, een ijveraar voor God zoals u heden allemaal bent.

Paulus kende de Bijbel van A tot en met Z. Maar net als alle Farizeeërs weigerde hij om in te zien dat alle Bijbelgedeelten in het O.T. die gingen over de komende Messias, betrekking hadden op Jezus Christus.

- Pas nadat Jezus Christus Paulus Zelf op die weg van Jeruzalem naar Damascus aangesproken had;
- Pas nadat Jezus Christus hem eerst voor een paar dagen met blindheid geslagen had;
- Pas nadat Paulus van Damascus uit, drie jaar geleefd had in de woestijnen van Arabië (Gal. 1:17);
- Pas nadat Paulus door de toenmalige gemeenteleiding van de Messiasbelijdende Joden uit Jeruzalem naar zijn geboortestad Tarsus werd gestuurd om te wachten op datgene wat God Almachtig zou gaan doen;
- Pas nadat Barnabas Paulus na verloop van veertien jaar ging zoeken in Tarsus;
- Pas toen was alles wat Paulus geleerd had als Farizeeër door God Almachtig **in** Jezus Christus tot het bot toe afgebroken;
- Pas toen had Paulus zijn opleiding aan de Hogeschool van Jezus Christus door de Heilige Geest geleid afgerond;
- Pas toen zag Paulus in, dat al die Bijbelgedeelten uit het O.T. die over de aankomende Messias gingen maar op één Persoon betrekking hadden en dat was Jezus Christus.

Conclusie: Paulus is letterlijk door God Almachtig **geroepen** om het Evangelie van Jezus Christus naar de 'heidene' (nakomelingen van het verloren gewaande tien-stammenrijk van het volk Israël) te brengen, naar de Israëlieten en naar de koningen te brengen.

Afzender, groet en geadresseerden

Paulus introduceert zichzelf in de gemeente van Rome als een geroepen apostel (vers 1). Iemand die letterlijk door Jezus Christus aangesproken is, en die uit de mond van Jezus Christus zijn taak en opdracht te horen heeft gekregen.

Ook zegt Paulus dat hij door God Almachtig afgezonderd is tot het Evangelie van God. Dat Evangelie dat God beloofd had in het O.T. ten aanzien van Zijn Zoon Jezus Christus. Jezus Christus Die menselijkerwijs uit het geslacht van koning David komt (vers 2 en 3), maar die geestelijk gezien door de opstanding uit de dood **bewezen** heeft volkomen heilig (is zonder zonden) te zijn. Want de dood is een pijl uit de koker van satan. En satan kan alleen iets met een mens uitwerken wanneer er zonde in die mens gevonden is. Aangezien ieder mens gezondigd heeft, staat dus de **hele** mensheid onder de heerschappij van satan. (Ps. 14:1, Ps. 14:3, Ps. 53:2, Pred. 7:20, Rom. 3:10, I Joh. 1:8)

Dat Paulus afgezonderd is door God Almachtig tot het Evangelie van Jezus Christus zal ook wel de reden zijn geweest dat Paulus nooit getrouwd is geweest, alhoewel dat helemaal niet wil zeggen dat Paulus daar nooit naar verlangd heeft (zie ook I Kor. 7).

Gal. 1:17 Gal. 1:17 en ging ik ook niet naar Jeruzalem, naar hen die al vóór mij apostel waren; maar ik vertrok naar Arabië en keerde weer terug naar Damascus.

Rom. 1:1-3 Paulus, een dienst-knecht van Jezus Christus, een ge-roepen apostel, afgezonderd tot het Evangelie van God, dat Hij tevoren beloofd had door Zijn profeten, in de heilige Schriften, ten aanzien van Zijn Zoon, Die wat het vlees betreft geboren is uit het geslacht van David.

Ps. 14:1 Een psalm van David, voor de koorleider. De dwaas zegt in zijn hart: Er is geen God. Zij handelen verder-felijk, bedrijven gruwelijke daden; er is niemand die goed doet.

Ps. 14:3 Zij allen zijn afgedwaald, tezamen zijn zij verdorven; er is niemand die goed-doet, zelfs niet één.

Ps. 53:2 De dwaas zegt in zijn hart:Er is geen God. Zij han-delen verderfelijk, zij bedrijven gruwelijk onrecht;er is nie-mand die goeddoet.

Pred. 7:20 Voorzeker, er is geen mens rechtvaardig op de aarde, die goeddoet en niet zondigt.

Rom. 3:10 zoals geschreven staat: Er is niemand recht-vaardig, ook niet één,

I Joh. 1:8 Als wij zeggen dat wij geen zonde hebben, misleiden wij onszelf en is de waarheid niet in ons.

Ik geloof echter ook wel dat Paulus zó aangeraakt is door Jezus Christus en zó opgeleid is door de Heilige Geest, dat er bij Paulus helemaal geen 'ruimte' meer over was om te besteden aan een echtgenote en eventuele kinderen. Zijn leven **was** het Evangelie van Jezus Christus en niets anders.

-----,-----

Ook al schrijft Paulus niet altijd in gemakkelijke woorden en zinnen (tenminste voor mij niet), wordt het wel duidelijk als ik de zinnen uit dit Bijbelgedeelte gewoon stukje voor stukje ga ontleden. En dan staat er gewoon dat Jezus Christus **zonder** zonden was, dus een Heilige, en dat Hij daarom **in** God Almachtig kon wezen. Want het is de zonde scheiding maakt tussen God Almachtig en de mensen (Jes. 59:2 en 12). En aangezien God een God van Leven is en **in** Jezus Christus is, was Jezus Christus ook het LEVEN. (Joh. 14:6).

God Almachtig is **in** de Mens Jezus Christus Zelf naar deze wereld gekomen om de zonden van de mens te vergeven en om Zich te verzoenen met de mensen. Dat was de enige manier om satan de mond te snoeren omdat satan ieder mens bij God claimde, vanwege die zonden.

Over dit claimen van satan heb ik in de vergelijking van het Goddelijk rechtssysteem en het Nederlandse rechtssysteem het volgende geschreven:

Overtreding van de wet leidt tot straf:

Nederlands rechtssysteem:

In Nederland geldt het Nederlands recht. Dit is weergegeven in wetten, regels en inzettingen in het Nederlands wetboek.

Als ik in Nederland een wet overtreed krijg ik straf. Bij lichte overtredingen krijg ik een bekeuring. Bij zware overtredingen krijg ik een taakstraf of een gevangenisstraf.

Uitgangspunt is dat overtreding van de Nederlandse wet leidt tot straf.

Ook in Nederland is het zo dat wanneer ik de wet overtreden heb, al mijn goede daden die ik heb gedaan geen invloed hebben op de strafmaat.

Ik bedoel hiermee dat wanneer ik met tachtig kilometer per uur door de stad heenrijd en ik wordt gepakt, dat ik mijzelf niet kan beroepen op al mijn goede dingen die ik voor Nederland hebt gedaan. Elke overtreding staat op zich.

📖 Jes. 59:12 Want onze overtredingen zijn talrijk voor U en onze zonden getuigen tegen ons. Want onze overtredingen zijn bij ons, onze ongerechtigheden, wij kennen ze:

📖 Joh. 14:6 Jezus zei tegen hem: Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven. Niemand komt tot de Vader dan door Mij.

Gods rechtssysteem:

In Gods Koninkrijk geldt Gods recht. Dit is weergegeven in wetten, regels en inzettingen in de wet die God Almachtig aan Mozes gegeven heeft om Zijn volk Israël daarmee te leren.

Als ik in Gods Koninkrijk een wet overtreed krijg ik straf.

Het verschil met de Nederlandse wetgeving is echter dat de Nederlandse wet gedifferentieerde straffen toekent. Bij lichte overtredingen krijg ik een bekeuring. Bij zware overtredingen krijg ik een taakstraf of een gevangenisstraf.

In Gods Koninkrijk is dit niet zo. Overtreding van Gods wet kent maar één straf. En dat is de **doodstraf**. (Rom. 6:23). Of ik dit nu leuk vind of niet. Of ik dit nu eerlijk vind of niet. Het is gewoon een feit. Uitgangspunt is dat overtreding van Gods wet leidt tot straf.

En net als in het Nederlands recht worden mijn goede daden niet meegenomen in het bepalen van de strafmaat.

De rechtszitting:

Zowel in het Nederlands rechtssysteem als in het Goddelijk rechtssysteem worden alle overtredingen verzameld in een zogenaamd strafdossier. De Bijbel noemt dat 'een lijst met aanklachten'. En die lijst met aanklachten is bij het Openbaar Ministerie (OM) in handen. En dit OM dagvaardt mij voor de Rechter.

Wie zijn daar in die rechtszaal ?

Het OM (Openbaar Ministerie) in de persoon van satan. (Hij is de aanklager. (Job 1, Zach. 3)), De Rechter (Dit is God) en Mijn advocaat. Mijn advocaat is Jezus Christus. En verder moet ik daar aanwezig zijn als de gedaagden; Ik heb de wet overtreden.

De meetlat waarlangs de inhoud van mijn strafdossier ('de lijst met aanklachten') wordt gelegd is de wet van God Almachtig die Hij aan Mozes had gegeven. Overtreding van de wet van God Almachtig leidt maar tot één straf; de doodstraf; de eeuwige dood. En die eeuwige dood is de claim die het OM (satan) op mij legt.

📖 Rom. 6:23 Want het loon van de zonde is de dood.....

De woorden van satan zijn duidelijk: Heb ik één of meer zonden bedreven, dan ben ik van hem. Dan klaagt hij mij aan bij God Almachtig, en vraagt God om uitvoering van de straf die op die overtreding staat. En omdat ik weet dat satan alleen maar vernietiging, misère en ellende op het oog heeft, betekent dit dat ik een niet plezierige toekomst tegemoet gaan. (Licht ugedrukt!)

De rechtszaak begint en de aanklager opent het strafdossier en leest de aanklachten voor. Welke wetten ik heb overtreden. De Rechter hoort de aanklager aan en kan niet anders dan mij schuldig te verklaren want ik heb gezondigd. Dus, ik word de boeien omgedaan en ik zal de straf moeten ondergaan. Dit geldt voor iedereen.

Het vonnis; de uitspraak:

De Rechter doet uitspraak op basis van wat in mijn strafdossier staat. En die straf (de dood) blijft. Wat ik ook doe. Hoeveel spijt ik ook heb. Hoeveel ik ook huil, smeeek en bid.

En nogmaals: Net als in de Nederlandse wetgeving waarbij het niet uitmaakt hoeveel goede dingen ik in mijn leven gedaan heb, is dat bij Gods wetgeving niet anders. De Rechter kijkt of ik inderdaad schuldig ben aan het ten laste gelegde. En op basis daarvan spreekt hij het vonnis uit. Schuldig of onschuldig.

Er verandert niets meer aan de uitspraak van de Rechter. Er is geen hoger beroep mogelijk. Dit zou ook geen zin hebben want de bewijzen zijn zo overduidelijk dat niemand twijfelt aan de rechtvaardigheid van de uitspraak van de Rechter.

Sleutelwoord in wat ik hiervoor schreef is het woord '*lijst met aanklachten*'. De Rechter beoordeelt en veroordeelt mij op basis van die '*lijst met aanklachten*'. En ieder mens heeft zo een '*lijst met aanklachten*'.

Maar stel nu dat mijn '*lijst met aanklachten*' niets bevat? Stel nu dat de Rechter het strafdossier opent en daar een '*lijst met aanklachten*' vindt die helemaal leeg is? Misschien dat de Rechter nog aan de aanklager zal vragen waar de '*lijst met aanklachten*' is. Of welke aanklacht het OM heeft. Maar ook het OM, de aanklager, zal moeten toegeven dat er geen '*lijst met aanklachten*' is.

In dat geval kan de Rechter niet anders dan vrijspraak uitspreken. En vrijspraak wil zeggen: **leven!**

De escape:

De vraag is: Hoe krijg ik nu die 'lijst met aanklachten' leeg in mijn strafdossier, terwijl ikzelf ook wel weet dat ik veel gezondigd hebt?

Is er een escape voor mij om onder de gerechtvaardigde straf uit te komen?

Ja zo een escape is er! De Rechter Zelf heeft een escape gegeven, namelijk het geloof in Jezus Christus (de Zoon van de Rechter).

Wanneer ik Jezus Christus als Heer en Verlosser aanneem en erken dat ik een zondaar ben en veel dingen fout heb gedaan, houdt dit in dat met het bloed dat Jezus Christus aan het kruis van Golgotha heeft laten vloeien, mijn 'lijst met aanklachten' wordt schoongemaakt. Het bloed van Jezus Christus is als gum die de potloodwoorden op het papier uitgumt. Er staat niets meer op dat papier. Er is niets meer te lezen van wat er stond. (Kol. 2:13-14). En dát blanco papier **zonder** aanklachten gaat mijn strafdossier in. En dát blanco papier zonder aanklachten is het bewijs voor de Rechter waarop Hij mij niet anders dan vrijspreken **kán**.

De wet verandert niet.

De wet die God Almachtig aan Mozes gegeven heeft bestaat dus nog steeds en is ook nog steeds geldig. Maar voor hen die Jezus Christus hebben aangenomen zal de uitwerking van die wet niet meer gelden.

----- ... -----

Paulus zijn leven was vóór zijn bekering inktzwart. Mijn leven was vóór mijn bekering inktzwart. Het leven van ieder mens die zich niet bekeerd heeft tot God Almachtig **in** Jezus Christus is inktzwart.

De Bijbel zegt dat er niemand is die goed doet. Dat ieder mens gezondigd heeft en dat ieder mens dus gedoemd zou zijn om veroordeeld te worden in de Rechtszaal van God Almachtig. En die veroordeling is heel simpel: dat is de doodstraf. Want dat is de enige straf die staat op overtreding van Gods wet. Of ik nu veel gezondigd heb of weinig, of ik nu zware zonden hebt begaan of lichte zonden; zonde is zonde.

Het Evangelie van Jezus Christus is dat God Almachtig **in** Jezus Christus de straf die gold voor mij als mens, op Zich Zelf heeft genomen. Jezus Christus heeft vrijwillig aangeboden om te sterven in plaats van mij als de zondige mens.

☞ Kol. 2:13-14 En Hij heeft u, toen u dood was in de overtredingen en het onbesneden zijn van uw vlees, samen met Hem levend gemaakt door u al uw overtredingen te vergeven, en het handschrift dat tegen ons getuigde, uit te wissen. Dit handschrift was met zijn bepalingen tegen ons gericht, en Hij heeft dat uit het midden weggenomen door het aan het kruis te nagelen.

Jezus Christus stierf terwijl ik mag leven, terwijl ik eigenlijk had moeten sterven. Want ik had gezondigd en Jezus Christus niet.

Dat is Genade. Want ik heb aan dit Evangelie van Jezus Christus helemaal niets bijgedragen.

-----,-----

Paulus is een apostel van Jezus Christus. Dat betekent dat hij 'gezonden' is door Jezus Christus met een boodschap. En deze boodschap is heel eenvoudig: Alleen door te geloven in het Evangelie van Jezus Christus is het mogelijk om een toekomst op te bouwen met God Almachtig. of zoals in I Joh. 2:25 staat dat de Belofte van God het eeuwige leven is.

📖 I Joh. 2:25 En dit is de belofte die Hij ons heeft beloofd: het eeuwige leven.

Dat Paulus schrijft dat hij de genade ontvangen heeft, wil zeggen dat Paulus er zelf niets aan heeft bijgedragen of er van af gedaan heeft. Het was Jezus Christus die naar Paulus toekwam op de weg van Jeruzalem naar Damascus, niet andersom. De woorden echter van Jezus Christus hebben zo een impact gehad op Paulus dat hij zich direct bekeerde. Maar Paulus weet dat hij niet de enige is, die geroepen is om te kunnen en te mogen geloven (Ef. 2:8-9). Paulus is één van de geroepenen, één van de Israëlieten, één van het volk Israël, die God Almachtig aangewezen heeft om **op dit moment** het geloof aan te kunnen nemen. Want Paulus schrijft in vers 6 dat de Christenen in Rome óók tot die geroepenen behoren.

📖 Rom. 1:6 waartoe ook u behoort, geroepenen van Jezus Christus.

📖 Ef. 2:8-9 Want uit genade bent u zalig geworden, door het geloof, en dat niet uit u, het is de gave van God; niet uit werken, opdat niemand zou roemen.

De Genade van God Almachtig **in** Jezus Christus wordt hier door Paulus toegewenst over de Christenen in Rome. En in de Christenen van Rome worden alle wedergeboren Christenen ook vandaag de dag, gezegend door de groet en zegen van Paulus die hij in de Naam van God Almachtig **in** Jezus Christus mag uitspreken.

Het verlangen van Paulus naar Rome

Paulus verlangt er naar om de Christenen in Rome persoonlijk te komen bezoeken omdat zoals Paulus het schrijft 'de hele wereld' hoort en gehoord heeft van het geloof van de Christenen in Rome.

Op zich verbaast mij dit wel een beetje omdat niet bekend is hoe de gemeente van Rome tot stand is gekomen. Paulus zelf heeft de gemeente van Rome in ieder geval niet gesticht. Zoals ik in het voorgaande al geschreven heb bestond de gemeente in Rome waarschijnlijk **niet** uit Messiasbelijdende Joden, want de Joden hadden Rome moeten verlaten nadat zich waarschijnlijk ernstige rellen hadden voorgedaan waarbij Joden betrokken waren geweest. (Hand. 18:2) Misschien was dit weer de 'beruchte' geloofsstrijd tussen Joden en Messiasbelijdende Joden, maar dit staat nergens beschreven.

📖 Hand. 18:2 En hij trof er een Jood aan van wie de naam Aquila was, afkomstig uit Pontus, die onlangs uit Italië gekomen was, en Priscilla, zijn vrouw (omdat Claudius bevolen had dat al de Joden uit Rome weg moesten gaan) en hij ging naar hen toe.

Hoe zou de 'de wereld' gehoord hebben van het geloof van de Christenen in Rome? Ik denk door reislustige handelaren, die handel dreven tussen Europa en Klein-Azië en het Midden-Oosten.

Ik vraag mij andersom ook af hoe de Christenen van Rome van Paulus gehoord hadden, als zij al van hem gehoord hadden. Als zij Paulus niet kenden, is de brief van Paulus dan niet 'vreemd' bij hen op de deurmat gevallen? Wie is deze Paulus? Wat heeft deze Paulus allemaal gedaan? Wat heeft deze Paulus ons te vertellen? En deze Paulus wil graag naar Rome komen om de Christenen in Rome 'te laten meedelen in enige geestelijke genadegaven' om hen te versterken. Was dit nodig dan?

Bovenstaande vragen zijn mijmeringen die bij mij binnenkomen als ik de introductie van Paulus zijn brief lees. Paulus maakt zich bekend als een apostel van Jezus Christus, dat hij graag de Romeinse Christenen wil helpen en onderwijzen in hun geloof in Jezus Christus, én dat hij het geloof in Jezus Christus wil uitbreiden naar iedereen die door God Almachtig daartoe geroepen is.

De kern van de brief

Direct aan het begin van de brief van Paulus aan de gemeente van Rome maakt hij klip en klaar duidelijk welk geloof Paulus belijdt en welk geloof hij in Rome wil helpen ondersteunen en onderwijzen. Dat is het geloof in God Almachtig **in** Jezus Christus. (vers 16). Direct aan het begin van de brief maakt Paulus al klip en klaar duidelijk dat er maar één toekomst voor de mens is, en dat is het geloof **in** Jezus Christus.

Rechtvaardiging door andere dingen is niet mogelijk. Dat wil zeggen dat de mensen niets, maar dan ook helemaal niets kunnen aanvoeren voor God Almachtig, waarop God hen het eeuwige leven zou kunnen en willen schenken. Het doen van goede daden, het houden van de regels van de wet van God, helemaal niets vanuit de mens kan hen het eeuwige leven geven. Want ieder mens is zondig.

Doordat ieder mens zondig is kan er geen mens in de nabijheid van God Almachtig zijn of komen. Want God is een heilig God.(Joz. 24:19). Daarom is de eerste mens ook verbannen uit het paradijs nadat hij gezondigd had. (Gen. 3: 23-24). Daarom mocht het volk Israël ook niet de berg Sinai betreden of aanraken als God daar was. (Ex. 19:12-13).

Alleen het geloof **in** Jezus Christus rechtvaardigt een mens, en de mensen die dit betreft zijn allemaal door God Almachtig aangewezen ('geroepen') omdat zij tot het volk Israël van God horen dat God Zich tot eigendom heeft gemaakt.

☞ Rom. 1:16-17 Want ik schaam mij niet voor het Evangelie van Christus, want het is een kracht van God tot zaligheid voor ieder die gelooft, eerst voor de Jood, en ook voor de Griek. Want de gerechtigheid van God wordt daarin geopenbaard uit geloof tot geloof, zoals geschreven is: Maar de rechtvaardige zal uit het geloof leven.

☞ Joz. 24:19 Toen zei Jozua tegen het volk: U zult de HEERE niet kunnen dienen, want Hij is een heilig God, Hij is een na-ijverig God. Hij zal uw overtreding en uw zonden niet vergeven.

☞ Gen. 3:23-24 Daarom zond de HEERE God hem weg uit de hof van Eden, om de aardbodem te bewerken, waaruit hij genomen was. Hij verdreef de mens, en plaatste ten oosten van de hof van Eden de cherubs met een vlammend zwaard, dat heen en weer bewoog, om de weg naar de boom des levens te bewaken.

Zij zijn **op dit moment** geroepen om het geloof aan te nemen, om God Almachtig **in** Jezus Christus aan te nemen. Dat wil zeggen dat zij verzoend en gereinigd zijn voor God zodat zij in Zijn nabijheid kunnen zijn.

Dat is op dit moment het volk Israël. Zij worden nu voorbereid op hun grote taak. En dat is om straks, als het getal van de kinderen van God vol is (Openb. 6:11), met Jezus Christus een Koninklijke regering te vormen (Openb. 6:11, II Tim. 2:12, Openb. 5:10, Openb. 20:4, I Petr. 2:9), die als grootste taak heeft om de boeken te openen van alle mensen op deze wereld. (Openb. 20:12). Om die werken te beoordelen en de mensen te onderwijzen in het Evangelie van God Almachtig **in** Jezus Christus, zodat deze mensen ook de gelegenheid krijgen om zich te bekeren tot Jezus Christus. Net zoals de ongehoorzame geesten uit de tijd van Noach die in het dodenrijk waren, totdat Jezus Christus hen kwam opzoeken om ook hen het Evangelie te brengen. (I Petr. 3:19-20)

Dit is het Evangelie dat Paulus in de wereld onderwijst aan iedereen die dit wil horen. Maar dit Evangelie wekt veel weerstand op bij de traditionele Joden. Zij zijn immers grootgebracht bij het navolgen van de wet van God Almachtig die Hij gegeven heeft aan Zijn volk in de woestijn door Zijn dienstknecht Mozes.

Deze Joden hebben Jezus Christus niet erkent en herkent als de aangekondigde Messias die op meer dan vierhonderd plaatsen in het O.T. van de Bijbel aangekondigd is. Onder leiding van de hogepriesters, de priesters, de Farizeeërs, de Sadduceeërs, en de Oudsten van het volk Israël hebben de Joden Jezus Christus keihard afgewezen, Hem onder valse voorwendselen gearresteerd en ter dood laten brengen. En zelfs dat was nog niet genoeg, want zij hebben zelfs alle mensen wijs gemaakt dat de Messiasbelijdende Joden Zijn lijk uit de grot van Jozef van Arimathea (Matt. 28:11-15) gestolen hadden, om maar aan te tonen dat Jezus Christus niet uit de dood was opgestaan, terwijl vele honderden mensen Jezus Christus na Zijn dood levend hebben gezien en gesproken. (I Kor. 15:6)

In I Kor. 1:18 schrijft Paulus al dat het Evangelie van Jezus Christus voor alle mensen die **niet** geloven een dwaasheid is, maar dat het Evangelie van Jezus Christus juist voor hen die **wel** geloven een kracht van God is. Die tegenstelling tussen dwaasheid en kracht van God Almachtig zie ik elke keer weer in de strijd tussen de Joden en de Messiasbelijdende Joden. Die strijd is ook het hoofdthema vandaag de dag nog steeds tussen de wedergeboren Christenen en de Joden.

Ex. 19:12-13 U moet voor het volk een grens stellen rondom de berg door te zeggen: Wees op uw hoede dat u de berg niet beklimt of ook maar de voet ervan aanraakt. Ieder die de berg aanraakt, zal zeker gedood worden. Geen hand mag hem aanraken, want hij zal zeker gestenigd of met pijlen doorschoten worden. Of het nu een dier of een mens is, hij mag niet blijven leven. Pas als de ramshoorn een langgerekte toon laat horen, mogen zij de berg beklimmen.

Openb. 6:11 En aan ieder van hen werd een lang wit gewaad gegeven. En tegen hen werd gezegd dat zij nog een korte tijd moesten rusten, totdat ook het aantal van hun mededienstknechten en hun broeders, die evenals zij gedood zouden worden, volledig zou zijn geworden.

II Tim. 2:12 Als wij volharden, zullen wij ook met Hem regeren. Als wij Hem verloochenen, zal Hij ons ook verloochenen.

Openb. 5:10 En U hebt ons voor onze God gemaakt tot koningen en priesters, en wij zullen als koningen regeren over de aarde.

Openb. 20:4 En ik zag tronen, en zij gingen daarop zitten, en het oordeel werd hun gegeven. En ik zag de zielen van hen die onthoofd waren om het getuigenis van Jezus en om het Woord van God, en die het beest en zijn beeld niet hadden aanbeden, en die het merkteken niet ontvangen hadden op hun voorhoofd en op hun hand. En zij leefden en gingen als koningen regeren met Christus, duizend jaar lang.

Of om dit naar Israëlitische termen terug te brengen: tussen de nakomelingen van het twee-stammenrijk en de nakomelingen van het tien-stammenrijk, terwijl beide stammen-rijken behoren tot het **geroepen** volk van God Almachtig in Israël, het twaalf-stammenrijk. Zij zijn van den beginne af de 'zonen Gods' die op zoveel plaatsen in de Bijbel in de grondtekst genoemd worden. Zie ook 'de Eerstelingen en Ambassadeurs' op pagina 52-57.

De toorn van God over de heidenen

Dit Bijbelgedeelte begint met de uitspraak van Paulus dat **de toorn van God** geopenbaard wordt vanuit de hemel over alle goddeloosheid en ongerechtigheid van de mensen, die de waarheid in ongerechtigheid onderdrukken.

Ik wil hierbij nogmaals duidelijk maken dat het uiteindelijke doel van God Almachtig is om de **hele** mensheid te redden. Gelovigen en ongelovigen, **alle** mensen. Maar die redding verloopt volgens het Plan van God dat Hij gemaakt heeft al ver vóór de grondlegging van deze aarde. In mijn optiek behelst dit plan de volgende volgorde:

- God Almachtig heeft de aarde geschapen en alles wat daar op en in en boven is;
- God Almachtig heeft de mensen geschapen, de dochters van de mensen uit Gen. 6:2;
- Gods zonen huwden de dochters der mensen Gen. 6:2;
- God maakt zich uit de zonen Gods het volk Israël (twaalf stammenrijk);
- Het volk Israël splitst zich in een twee en een tien-stammenrijk;
- Jezus Christus, de aangekondigde Messias uit het O.T. komt voort uit de stam van Juda (twee-stammenrijk) om de Joden (twee-stammenrijk) met Zich te verzoenen. De Joden wijzen echter Jezus Christus in grote getale af;
- Het tien-stammenrijk heeft zich tijdens de verbanning naar Assyrië vermengd met de inwoners van dit rijk en later naar de hele wereld. Niemand weet waar deze tien stammen zijn gebleven en zijzelf weten ook niet meer dat zij nakomelingen zijn van dit tien-stammenrijk;
- Volgens mij zijn de nakomelingen van dit verloren gewaande tien-stammenrijk, de wedergeboren Christenen;
- Zo zijn er dan de Joden die herkenbaar zijn aan de door God Almachtig gegeven herkenningstekens in het O.T.: de besnijdenis en het houden van de sabbat;
- Zo zijn er de wedergeboren Christenen, herkenbaar aan de door God Almachtig gegeven herkenningstekens in het N.T.: De aanbidding van God Almachtig **in** Jezus Christus en de grote liefde voor het **gehele** volk Israël;

☞ I Petr. 2:9 Maar u bent een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilig volk, een volk dat God Zich tot Zijn eigendom maakte; opdat u de deugden zou verkondigen van Hem Die u uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht,

☞ Openb. 20:12 En ik zag de doden, klein en groot, voor God staan. En de boeken werden geopend en nog een ander boek werd geopend, namelijk het boek des levens. En de doden werden geoordeeld overeenkomstig wat in de boeken geschreven stond, overeenkomstig hun werken.

☞ I Petr. 3:19-20 door Wie Hij ook, toen Hij heenging, aan de geesten in de gevangenis gepredikt heeft, namelijk aan hen die voorheen ongehoorzaam waren toen God in Zijn geduld nog eenmaal wachtte in de dagen van Noach, terwijl de ark gebouwd werd, waarin weinige - dat is acht - mensen behouden werden door het water heen.

☞ I Kor. 15:6 Daarna is Hij verschenen aan meer dan vijfhonderd broeders tegelijk, van wie de meesten nu nog in leven zijn, maar sommigen ook zijn ontslapen.

☞ I Kor. 1:18 Want het woord van het kruis is voor hen die verloren gaan wel dwaasheid, maar voor ons die behouden worden, is het een kracht van God.

☞ Gen. 6:2 dat Gods zonen de dochters van de mensen zagen dat zij mooi waren, en zij namen zich vrouwen uit allen die zij uitgekozen hadden.

- Er komt een dag dat de Joden en de wedergeboren Christenen (het volk Israël), zich samen stellen onder één Hoofd, en dat is Jezus Christus (Hos. 1:11). Als dat gebeurt zal ook de wederkomst van Jezus Christus een feit zijn;
- Jezus Christus vormt Zich een Koninklijke Regering met Zijn volk Israël, de oorspronkelijke 'zonen Gods' uit Gen. 2;
- Deze Koninklijke Regering van Jezus Christus met Zijn volk Israël zal voor een periode van duizend jaar regeren om de boeken te openen van **alle** mensen die ooit op aarde hebben geleefd. Hun werken zullen beoordeeld worden en zij zullen onderwezen worden in het Evangelie van Jezus Christus;
- De mensen die op het onderwijs van het Evangelie van Jezus Christus God Almachtig alsnog aannemen zullen gered worden. De mensen die op het onderwijs van Jezus Christus, God alsnog zullen afwijzen zullen veroordeeld worden door de Rechter op basis van hun 'lijst met aanklachten' uit hun strafdossier. Hieruit volgt alles wat de Bijbel zegt over de 'hel'.
- Als de duizendjarige periode voorbij zal zijn, en alle mensen hebben gebogen voor Jezus Christus en alle mensen hun tong hebben beleden dat Jezus Christus Heer der Heerscharen is, zal Jezus Christus het Koningschap teruggeven aan God Almachtig. En alles zal daar zijn wat geschreven wordt in de laatste hoofdstukken van het Bijbelboek Openbaring. (I Kor. 15:24).

Hos. 1:11 Dan zullen de Judeeërs bijeengebracht worden samen met de Israëlieten. Zij zullen voor zich één Hoofd aanstellen en uit het land oprukken; want groot zal de dag van Jizreël zijn.

I Kor. 15:24 Daarna komt het einde, wanneer Hij het koningschap aan God en de Vader heeft overgegeven, wanneer Hij alle heerschappij en alle macht en kracht heeft tenietgedaan.

Het bovenstaande heb ik allemaal uitgebreid beschreven in de voorgaande pagina's.

Conclusie: Het Evangelie van Jezus Christus is in eerste instantie bedoeld voor het volk Israël. Het twee-stammenrijk wordt de Joden genoemd en zij hebben grotendeels Jezus Christus afgewezen. De wedergeboren Christenen zijn nakomelingen van het verloren gewaande tien-stammenrijk, de 'heidenen' genoemd.

Zowel Joden als wedergeboren Christenen zijn **geroepen** door God Almachtig om het geloof **in** Jezus Christus als een gave, een gift, een cadeau te ontvangen (Ef. 2:8-9). En als ik het heb over het volk Israël dan heb ik het ook over diegenen uit de wereld die zich vrijwillig bij dit volk Israël hebben aangesloten. Zoals dit ook gebeurde bij de uittocht van het volk Israël uit Egypte. Of datgene waarvoor koning Salomo bad bij de ingebruikname van de tempel.

Ef. 2:8-9 Want uit genade bent u zalig geworden, door het geloof, en dat niet uit u, het is de gave van God; niet uit werken, opdat niemand zou roemen

Rom. 11:8 zoals geschreven staat: God heeft hun een geest van diepe slaap gegeven, ogen om niet te zien en oren om niet te horen, tot op de dag van heden.

Ex. 9:12 Maar de HEERE verhardde het hart van de farao, zodat hij naar hen niet luisterde, zoals de HEERE tot Mozes gesproken had.

-----...-----

Het gaat er bij mij gewoon niet in dat wanneer God Almachtig mensen (**op dit moment**) nog niet geroepen heeft, hun oren als het ware heeft toegestopt (Rom. 11:8) en hun ogen als het ware gesloten heeft, zoals God het hart van Farao van Egypte destijds verhardde, dat al deze mensen zullen branden in de hel tot in eeuwigheid. (Ex. 9:12)

Ten tweede vind ik het moeilijk te begrijpen dat God Almachtig mensen schept met de bedoeling om hen in een later stadium te vernietigen in de hel, en dat Hij dat van te voren al wist.

-----...-----

Als Paulus in vers 15 schrijft over **de toorn van God** Almachtig over alle ongerechtigheid en goddeloosheid, dan geloof ik dat hij het hier heeft over de **geroepen** mensen van God. De Joden en de wedergeboren Christenen, of te wel het volk Israël. Ieder mens van die geroepenen heeft namelijk de keuze om Jezus Christus aan te nemen of niet. Doe ik dat wel dan zal in de Rechtszitting waar ieder mens zich zal moeten verantwoorden (zie pag. 33-36) de *'lijst met aanklachten'* in mijn strafdossier leeggemaakt zijn door het bloed van Jezus Christus, dat Hij heeft laten vloeien aan het kruis van Golgotha. En op een lege *'lijst met aanklachten'* kan God Almachtig alleen de vrijspraak uitspreken en vrijspraak staat voor leven!

Neem ik echter Jezus Christus **niet** aan dan zal in de Rechtszitting waar ik mij zal moeten verantwoorden (zie pag. 33-36) de *'lijst met aanklachten'* in mijn strafdossier **niet** leeggemaakt zijn door het bloed van Jezus Christus dat Hij heeft laten vloeien aan het kruis van Golgotha. En deze *'lijst met aanklachten'* bevat alle overtredingen die ik als mens gemaakt heb op de wet van God. Dan **kan** God Almachtig alleen het schuldig uitspreken en schuldig staat voor dood!

Kern van mijn verhaal is dat wanneer God Almachtig mensen de oren toesluit en de ogen toesluit voor het Evangelie van Jezus Christus, dat deze mensen het Evangelie helemaal niet aan **kún** aannemen. Tenminste nu nog niet.

Als ik dit Bijbelgedeelte van Paulus bekijk, dan heeft hij het hier over de Joden en over de *'heidenen'*. De Joden die Jezus Christus in grote getale hebben afgewezen en de *'heidenen'* die voortkomen uit het tien-stammenrijk en die Jezus Christus hebben aangenomen als hun Redder en Verlosser. Joden en wedergeboren Christenen zijn beiden **geroepen** door God Almachtig om te geloven. De keuze óm te geloven ligt echter bij mij als mens. Het is mijn verantwoordelijkheid om Jezus Christus aan te nemen of niet. Want Paulus zegt in vers 16 en 17 dat ook wanneer de **geroepenen** het Evangelie niet in woorden gehoord zouden hebben, dat zij aan de schepping, de aarde en de hemel, kunnen zien dat dit van God Almachtig af komt.

Want let wel! God Almachtig heeft hen wel de ogen geopend en de oren geopend om het Evangelie van Jezus Christus te horen en te zien, maar deze mensen hebben dit bewust naast zich neergelegd. (vers 21).

📖 Rom. 1:16-17 Want ik schaam mij niet voor het Evangelie van Christus, want het is een kracht van God tot zaligheid voor ieder die gelooft, eerst voor de Jood, en ook voor de Griek. Want de gerechtigheid van God wordt daarin geopenbaard uit geloof tot geloof, zoals geschreven is: Maar de rechtvaardige zal uit het geloof leven

📖 Rom. 1:21 Want zij hebben, hoewel zij God kennen, Hem niet als God verheerlijkt of gedankt, maar zij zijn verwaasd in hun overwegingen en hun onverstandig hart is verduisterd.

De mensen die **geroepen** zijn door God Almachtig (het volk Israël) en het Evangelie van Jezus Christus bewust naast zich neer hebben gelegd, hebben zichzelf een leugen voorgehouden. Deze leugen begon natuurlijk al met de geboorte van Jezus Christus hier op aarde. Hoe kon de toenmalige kerkleiding nu iemand als de aangekondigde Messias aanvaarden, als deze in een stal, in een kribbe, geboren wordt.

Alleen dat feit paste al helemaal niet bij de belevingswereld van de toenmalige kerkleiding. De aangekondigde Messias zou een Koninklijke geboorte hebben, met pracht en praal, en zij, de kerkleiding, zou geëerd worden door deze koning vanwege hun leiderschapskwaliteiten. Dat was wat de hogepriesters, de priesters, de Farizeeërs, de Sadduceeërs en de Oudsten van het volk dachten. Zij hebben de heerlijkheid van de onvergankelijke God Almachtig vervangen door een beeld dat lijkt op een vergankelijk mens. Een vergankelijk mens die het volk Israël zou bevrijden van het Romeinse bestuur.

- Omdat vanaf de geboorte van Jezus Christus zich al een leugen gevormd heeft omtrent de werkelijke Identiteit van Jezus Christus;
- Omdat de Joden zelfs een vloek over zichzelf en hun nageslacht hebben uitgesproken (Matt. 27:25);
- Omdat de Joden de ene leugen op de andere leugen stapelden wat zelfs leidde tot de grootste gerechtelijke dwaling in de mensengeschiedenis, de kruisdood van Jezus Christus;

Heeft satan meer en meer bezit van deze mensen genomen, zoals satan ook bezit nam van Judas (Luk. 22:3). En het resultaat daarvan is dat deze mensen overgegeven zijn aan hun eigen oneervolle hartstochten met alle gevolgen van dien. Mannen hebben omgang met mannen (seksuele intimiteit), vrouwen hebben omgang met vrouwen (seksuele intimiteit).

Vers 28-32 spreekt over de gevolgen van het afwijzen van God Almachtig **in** Jezus Christus door diegenen die wel geroepen zijn om te geloven.

'En omdat het hen niet goed dacht God te erkennen, heeft God hen overgegeven aan verwerpelijik denken, om dingen te doen die niet passen.

Ze zijn vervuld van allerlei ongerechtigheid, hoererij, boosaardigheid, hebzucht, slechtheid. Ze zijn vol afgunst, moord, ruzie, bedrog, kwaadaardigheid.

Kwaadsprekers zijn het, lasteraars, haters van God, smaders, hoogmoedigen, grootsprekers, bedenkers van slechte dingen, ongehoorzaam aan hun ouders, onverstandigen, trouwelozen, mensen zonder natuurlijke liefde, onverzoenlijk, onbarmhartig.

☞ Matt. 27:25 En heel het volk antwoordde en zei: Laat Zijn bloed maar komen over ons en over onze kinderen!

☞ Luk. 22:3 Toen voer de satan in Judas, die de bijnaam Iskariot had, die bij het getal van de twaalf behoorde.

☞ Rom. 1:28-32 En omdat het hun niet goed dacht God te erkennen, heeft God hen overgegeven aan verwerpelijik denken, om dingen te doen die niet passen. Ze zijn vervuld van allerlei ongerechtigheid, hoererij, boosaardigheid, hebzucht, slechtheid. Ze zijn vol afgunst, moord, ruzie, bedrog, kwaadaardigheid. Kwaad-sprekers zijn het, lasteraars, haters van God, smaders, hoogmoedigen, grootsprekers, bedenkers van slechte dingen, ongehoorzaam aan hun ouders, onverstandigen, trouwelozen, mensen zonder natuurlijke liefde, onverzoenlijk, onbarmhartig. Zij kennen het recht van God, namelijk dat zij die zulke dingen doen de dood verdienen, en toch doen zij niet alleen zelf deze dingen, maar stemmen ook van harte in met hen die ze doen.

Zij kennen het recht van God, namelijk dat zij die zulke dingen doen de dood verdienen, en toch doen zij niet alleen zelf deze dingen, maar stemmen ook van harte in met hen die ze doen.'

Ik denk dat verdere uitleg bij deze laatste verzen van hoofdstuk 1 niet nodig is. De woorden spreken voor zichzelf, waarbij ik nogmaals aan wil geven dat het hier gaat om de mensen die van oorsprong door God Almachtig geroepen (het volk Israël) zijn om het Evangelie van Jezus Christus aan te nemen en te geloven, maar dat deze mensen dit willens en wetens geweigerd hebben.

Datgene wat Paulus beschrijft in vers 26-32 is dat ook niet hoe de wereld er vandaag de dag uitziet?

Romeinen

Hoofdstuk 2

Niemand te verontschuldigen

Ik heb in *mijn mijmeringen* bij de verschillende Bijbelboeken die ik geschreven heb, er steeds op gewezen dat er geen verschil is tussen gelovigen en ongelovigen, wanneer het gaat over goed doen of slecht doen. Het is zoals de Bijbel dit op verschillende plaatsen schrijft: er is gewoon **niemand** die goed doet. (Ps. 14:1, Rom. 3:10-12)

Dit wil niet zeggen dat er geen goede daden door mensen worden verricht of dat er geen goede mensen op deze aarde zouden rondlopen. Het afmeten van goed of slecht gebeurt namelijk langs de liniaal van Gods wet. En die wet geldt voor **alle** mensen op aarde. Of zij nu geloven of niet, of zij zich Christen noemen of niet, of zij zich Joden noemen of niet. Zie ook het Nederlandse Rechtssysteem tegenover het Goddelijke Rechtssysteem op pag. 33-36

Het criterium in de Goddelijke Rechtszitting waar ieder mens een keer komt te staan, is niet of ik een man of een vrouw ben, of ik gelovig ben of niet, of ik een Christen ben of niet; Het enige criterium dat geldt is of ik als mens **ooit** in mijn leven wel eens een wet van God Almachtig overtreden heeft. En dat kan zijn in woorden, in daden of in gedachten. En dan moet ik als iedereen toch toegeven dat ik wel eens een keer, een wet van God Almachtig overtreden heeft.

Ongelovigen erkennen de wet van God Almachtig niet. Anders gelovenden dan Christenen, erkennen de wet van God ook niet. Maar het gaat niet over het wel of niet erkennen van de wet, die wet is er gewoon. Net zoals de Nederlandse wet een feit is. Of ik deze nu wel of niet erken. En als ik als buitenlander in Nederland ben heb ik deze wet ook te houden, wat mijn status, afkomst of geloof ook is.

Paulus schrijft in Rom. 1:20 dat ik Gods Almachtige werk ook in de schepping kan zien. Dus het ontkennen van God, het ontkennen van Zijn wet, is geen verontschuldiging voor die mensen.

Zoals ik op pag. 33-36 heb beschreven komt ieder mens eens in de Goddelijke Rechtszitting terecht waar hij oog in oog komt te staan met God Almachtig als Rechter en satan als aanklager (Openbaar Ministerie).

Ps. 14:1 De dwaas zegt in zijn hart: Er is geen God. Zij handelen verderfelijk, bedrijven gruwelijke daden; er is niemand die goeddoet.

Rom. 3:10-12 Zoals geschreven staat: Er is niemand rechtvaardig, ook niet één, er is niemand die verstandig is, er is niemand die God zoekt. Allen zijn zij afgedwaald, samen zijn zij nutteloos geworden. Er is niemand die goeddoet, er is er zelfs niet één.

Rom. 1:20 Want de dingen van Hem die onzichtbaar zijn, worden sinds de schepping van de wereld uit Zijn werken gekend en doorzien, namelijk én Zijn eeuwige kracht én Zijn Goddelijkheid, zodat zij niet te verontschuldigen zijn.

Satan claimt **ieder** mens op basis van de *'lijst met aanklachten'* uit zijn strafdossier en God de Rechter kan niet anders dan vonnis uitspreken op basis van die *'lijst met aanklachten'* in dat strafdossier.

Staan er op die *'lijst met aanklachten'* overtredingen van de wet van God Almachtig beschreven, dan zal God de Rechter maar één straf kunnen uitspreken en dat is het schuldig zijn. En nogmaals: De Bijbel zegt dat er niemand op de hele aarde is die goed doet. Want ieder mens heeft wel eens gelogen (een leugentje om bestwil is ook een leugen), ieder mens heeft wel eens woorden gesproken die hij beter niet had kunnen uitspreken, ieder mens is wel eens boos geweest en iemand anders iets slechts toegewenst.

Dus: Uitgangspunt is dat **alle** mensen op de aarde de wet van God Almachtig overtreden hebben. Dat de *'lijst met aanklachten'* in het strafdossier van **alle** mensen die ooit op aarde hebben geleefd, vol staat met overtredingen van de wet van God. En nogmaals: of ik dit erken of niet, of ik dit geloof of niet, doet niet terzake.

Het bovenstaande is waar Paulus naar refereert in vers 1, wanneer hij schrijft dat de Christenen van Rome (in deze tijd de wedergeboren Christenen) niemand hebben te veroordelen, omdat ook zij net zoveel gezondigd hebben als ongelovige mensen of anders gelovenden. Het feit dat Jezus Christus door Zijn komst naar deze aarde vergeving en verzoening heeft aangeboden aan iedereen die het Evangelie van Jezus Christus gelooft, doet daar niets aan af.

Het feit dat Jezus Christus door Zijn lijden, sterven én opstanding, de *'lijst met aanklachten'* uit het strafdossier van diegenen die geloven in het Evangelie van Jezus Christus heeft leeggemaakt, zodat er in hun strafdossier geen enkele overtreding meer staat, doet daar niets aan af.

Waarom niet?

Omdat die mens die het Evangelie van Jezus Christus aangenomen heeft en het gelooft, **dat niet zélf heeft gedaan** maar God Almachtig heeft dat in hem gedaan. Er is helemaal niets van die mens zelf bij, waarbij hij zou kunnen roemen op zijn eigen goedheden. Het geloof is namelijk als een gift, een gave, een cadeau (Ef. 2:8-9) gegeven door God Almachtig, aan al die mensen die God **nu op dit moment** geroepen heeft om te geloven. En die roeping heeft God al gedaan ver vóór de grondlegging van deze aarde.

☞ Ef. 2:8-9 Want uit genade bent u zalig geworden, door het geloof, en dat niet uit u, het is de gave van God; niet uit werken, opdat niemand zou roemen

Op welke grond zou ik als wedergeboren Christen een ongelovige dan moeten of kunnen beoordelen c.q. veroordelen? Als ikzelf er helemaal niets aan heb bijgedragen dat ik het Evangelie van Jezus Christus wel heeft aangenomen heb en de ongelovige niet?

Door het veroordelen van andere mensen, door het veroordelen van ongelovigen of anders gelovenden, schrijf ik juist weer nieuwe overtredingen op de wet van God Almachtig op mijn eigen 'lijst met aanklachten' in het strafdossier.

Want alhoewel Jezus Christus de wet vervuld heeft, heeft Hij wél een nieuw gebod gegeven. En dat is dat ik God Almachtig boven alles moeten liefhebben en mijn naaste als mijzelf. (Matt. 22:36-40). Dat betekent dat wanneer ik een ander mens veroordeel, dat ik mijzelf veroordeel.

Wanneer Jezus Christus in Matt. 22:36-40 zegt dat het tweede gebod (het liefhebben van mijn naaste als mijzelf) even groot is als het eerste gebod (het liefhebben van God Almachtig), dan betekent het oordelen van een ander mens door mij, hetzelfde als dat ik mijzelf zou veroordelen. En als ik mijzelf zou veroordelen, dan veroordeel ik God Almachtig die mij geschapen heeft.

Denk daar maar eens over na!

-----...-----

God Almachtig is liefde, (I Joh. 4:8), God is rijk aan goedertierenheid, verdraagzaamheid en geduld (Rom. 2:4). Kijk maar naar het O.T. waar de geschiedenis van het volk Israël beschreven staat over meerdere duizenden jaren. Rode draad in het hele O.T. is de goedheid en trouw van God Almachtig tegenover de slechtheid en onttrouw van het volk Israël.

Zoals God Almachtig met het volk Israël omging, gaat Hij vandaag de dag nog steeds om met de mensen. Want zegt Paulus: het is de goedertierenheid van God Almachtig die een mens tot bekering gebracht heeft. Of zoals ik het hiervoor beschreef: bekering is **geen** menselijk activiteit. Het is de Heilige Geest van God die mensen tot bekering brengt, en wel die mensen die God geroepen zijn (Ef. 1:4, II Tim. 1:9, Joh. 15:16).

De keuze is eenvoudig:

Of ik neem het Evangelie van Jezus Christus aan en erken daarin God Almachtig als Redder en Verlosser. Met als resultaat dat de 'lijst met aanklachten' in mijn strafdossier leeggemaakt wordt en ik als mens dus **niet** tot de doodstraf veroordeeld wordt; Of ik neem het Evangelie van Jezus Christus **niet** aan en erken daarin God Almachtig **niet** als Redder en Verlosser.

☞ Matt. 22:36-40 Meester, wat is het grote gebod in de wet? Jezus zei tegen hem: U zult de Heere, uw God, liefhebben met heel uw hart, met heel uw ziel en met heel uw verstand. Dit is het eerste en het grote gebod. En het tweede, hieraan gelijk, is: U zult uw naaste liefhebben als uzelf. Aan deze twee geboden hangt heel de Wet, en de Profeten.

☞ I Joh. 4:8 Wie niet liefheeft, kent God niet, want God is liefde.

☞ Rom. 2:4 Of veracht u de rijkdom van Zijn goedertierenheid, verdraagzaamheid en geduld, zonder te weten dat de goedertierenheid van God u tot bekering leidt?

☞ Ef. 1:4 omdat Hij ons vóór de grondlegging van de wereld in Hem uitverkoren heeft, opdat wij heilig en smetteloos voor Hem zouden zijn in de liefde.

☞ Joh. 15:16 Niet u hebt Mij uitverkoren, maar Ik heb u uitverkoren, en Ik heb u ertoe bestemd dat u zou heengaan en vrucht dragen, en dat uw vrucht zou blijven, opdat wat u ook maar van de Vader vraagt in Mijn Naam, Hij u dat geeft.

☞ II Tim. 1:9 Hij heeft ons zalig gemaakt en geroepen met een heilige roeping, niet overeenkomstig onze werken, maar over-eenkomstig Zijn eigen voornemen en genade, die ons gegeven is in Christus Jezus vóór de tijden der eeuwen,

Met als resultaat dat de 'lijst met aanklachten' in mijn strafdossier **niet** leeggemaakt wordt en ik dus **wel** tot de doodstraf veroordeeld wordt, omdat mijn zonden zich opgestapeld hebben en al mijn werken als 'onvoldoende' beoordeeld zullen worden;

Of zoals Paulus het schrijft in de verzen 7 en 8:

☞ Rom. 2:7 namelijk hun die met volharding het goede doen en heerlijkheid, eer en onvergankelijkheid zoeken: het eeuwige leven. Rom. 2:10 maar heerlijkheid en eer en vrede over ieder die het goede werkt, eerst over de Jood, en ook over de Griek.

☞ Rom. 2:8-9 Hun echter die twistziek zijn en ongehoorzaam aan de waarheid, maar gehoorzaam aan de ongerechtigheid, zal gramschap en toorn vergolden worden. Verdrukking en benauwdheid zullen komen over de ziel van ieder mens die het kwade teweegbrengt, eerst over de Jood, en ook over de Griek,

Want bij God Almachtig is geen aanzien des persoons. (Rom. 2:11) Of zoals ik vaker schreef: God heeft geen lievelingetjes, God heeft geen voorkeuren voor bepaalde personen, rassen, volken of wat dan ook. Bij God geldt maar één ding: Wie gerechtvaardigd is door het geloof **in** Jezus Christus, zal leven. Wie niet gerechtvaardigd is door het geloof **in** Jezus Christus, die zal sterven. (I Joh. 5:3) En dat geldt voor **alle** mensen die ooit op aarde hebben geleefd, die nu op aarde leven of die nog in de toekomst op aarde zullen leven.

Wat betekent: dat leven en dat sterven?

Door de zondeval van eerste mens is de **hele** schepping onder de heerschappij van satan gekomen. Doordat de mens gezondigd had, was hij besmeurd met de zonde, en daardoor kon hij niet meer in de nabijheid van God Almachtig wonen. Daarom werd de mens ook het paradijs uitgestuurd na de zondeval. (Gen. 3:22-24). Door zijn zonden heeft de mens zichzelf een '**helse fase**' gecreëerd waarin hij moet overleven. Overgeleverd aan alles wat satan nodig vindt om te doen om het de mens zo moeilijk mogelijk te maken.

God Almachtig is echter Zelf **in** de Mens Jezus Christus naar deze wereld gekomen om een einde te maken aan die '**helse fase**' die de mens zichzelf gecreëerd heeft. Dat betekent echter wel dat ik als mens eerst aan mijzelf moet sterven, om opnieuw geboren te kunnen worden, want mijn oude mens is besmeurd met de zonden en kan nog steeds niet in de nabijheid van God Almachtig leven.

In Jezus Christus ben ik echter een nieuwe opstandig (II Kor. 5:17), de opstandig van een nieuw mens, schoon en gereinigd, van al mijn zonden ontdaan doordat Jezus Christus gestorven is voor die mens. (Gal. 2:20)

☞ Rom. 2:7 namelijk hun die met volharding het goede doen en heerlijkheid, eer en onvergankelijkheid zoeken: het eeuwige leven. Rom. 2:10 maar heerlijkheid en eer en vrede over ieder die het goede werkt, eerst over de Jood, en ook over de Griek.

☞ Rom. 2:8-9 Hun echter die twistziek zijn en ongehoorzaam aan de waarheid, maar gehoorzaam aan de ongerechtigheid, zal gramschap en toorn vergolden worden. Verdrukking en benauwdheid zullen komen over de ziel van ieder mens die het kwade teweegbrengt, eerst over de Jood, en ook over de Griek,

☞ Rom. 2:11 Want er is geen aanzien des persoons bij God.

☞ I Joh. 5:3 Want dit is de liefde tot God, dat wij Zijn geboden in acht nemen; en Zijn geboden zijn geen zware last.

☞ Gen. 3:22-24 Toen zei de HEERE God: Zie, de mens is geworden als één van Ons, omdat hij goed en kwaad kent. Nu dan, laat hij zijn hand niet uitsteken en ook van de boom des levens nemen en eten, zodat hij eeuwig zou leven! Daarom zond de HEERE God hem weg uit de hof van Eden, om de aardbodem te bewerken, waaruit hij genomen was. Hij verdreef de mens, en plaatste ten oosten van de hof van Eden de cherubs met een vlammend zwaard, dat heen en weer bewoog, om de weg naar de boom des levens te bewaken.

☞ II Kor. 5:17 Daarom, als iemand in Christus is, is hij een nieuwe schepping: het oude is voorbijgegaan, zie, alles is nieuw geworden.

A L S:

- ik geloof en erken dat ik van nature een zondaar ben en daarom niet meer in de nabijheid van God Almachtig kan komen;
- ik geloof en erken dat God Almachtig **in** Jezus Christus naar deze wereld is gekomen, om die onoverkomelijke kloof tussen mij als zondige mens en de Heilige God te slechten;
- ik geloof en erken dat Jezus Christus door Zijn lijden en sterven aan het kruis van Golgotha én Zijn opstanding uit de dood, mij als zondig mens een nieuw leven heeft gegeven (Gal. 2:20);

D A N:

- zal die '*helse fase*' waarin ik leefde onder de heerschappij van satan, per direct beëindigd zijn, omdat ik dan door het offer van Jezus Christus weer in de nabijheid van God Almachtig kan wonen en zijn. Ik ben dan '*overgeheveld*' van de heerschappij van satan naar de heerschappij van God Almachtig. En dat noem ik het LEVEN! omdat God Almachtig een God van LEVEN is.
- In **alle** andere gevallen, wanneer ik het bovenstaande hoor en zie, maar willens en wetens het Evangelie van Jezus Christus naast mij neerleg, dan blijf ik onder de heerschappij van satan, en zal mijn '*helse fase*' die ik mijzelf gecreëerd heb blijven bestaan.

Kijk maar naar het verhaal van de arme Lazarus en de rijke man uit Lukas 16. Zelfs in de '*helse fase*' waarin die rijke man zich bevond na zijn sterven hier op aarde, wilde hij Lazarus nog steeds commanderen om bij hem te komen en om zijn lippen met koud water te koelen.

Dat noem ik het STERVEN! omdat satan alleen misère en ellende voor ogen heeft met als uiteindelijk resultaat de DOOD.

Gal. 2:20 Ik ben met Christus gekruisigd; en niet meer ik leef, maar Christus leeft in mij; en voor zover ik nu in het vlees leef, leef ik door het geloof in de Zoon van God, Die mij heeft liefgehad en Zichzelf voor mij heeft overgegeven.

MAAR:

Zoals ik bij mijn mijmeringen bij het eerste hoofdstuk van deze Romeinenbrief al schreef, is voor mij die 'helse fase' niet tot in eeuwigheid, al hoewel dit wel in de kerken en Christelijke gemeenten geleerd wordt. Ik wijs hierbij op drie argumenten:

- Bekijk de woordstudie nog maar eens naar het woord 'eeuwigheid' in de grondtekst ^(zie pag. 70).;
- God Almachtig heeft mensen op dit moment geroepen om te geloven, anderen heeft Hij op dit moment de ogen gesloten en de oren toegestopt zodat zij helemaal niet kunnen geloven (Rom. 11:18);
- I Petr. 3:19-20, I Petr. 4:6, waarin staat dat Jezus Christus na Zijn opstanding naar het dodenrijk is gegaan om de ongehoorzame geesten uit de tijd van Noach het Evangelie te vertellen. Waarbij ik ervan overtuigd ben, dat wanneer iemand een persoonlijke ontmoeting met Jezus Christus heeft, er helemaal geen discussie en twijfel meer is, maar dat Jezus Christus direct aanbeden wordt als Heer der Heerscharen;
- Ik geloof gewoon niet dat God Almachtig mensen schept met de bedoeling om hen later te vernietigen. Dat kom je nergens in Gods schepping tegen, dus waarom zou dat dan wel voor de mens gelden.

Maar zoals eerder beschreven is dit voor mij absoluut geen Alverzoeningsleer. Want de ongehoorzame geesten uit de tijd van Noach zijn pas door Jezus Christus Zelf bezocht na Zijn opstanding. Deze mensen hebben dus ruim ± 2.500 jaar in de door henzelf gecreëerde 'helse fase' geleefd. Fijne Alverzoening is dat. Daarnaast vind ik de Alverzoening op zich een veroordeling inhouden aan het adres van de mensen die het Evangelie **in** Jezus Christus niet hebben aangenomen.

Op basis van wat ik hiervoor al schreef, dat het geloof **in** Jezus Christus sommige mensen **op dit moment** gegeven is door God Almachtig, en anderen niet, zegt al dat ik daar als mens helemaal niets aan heb bijgedragen. Het is Gods plan en Gods volgorde waarin de dingen gebeuren die gebeuren moeten.

Moeten ik als wedergeboren Christen andere mensen dan beoordelen? Ook wanneer zij in hun leven op aarde niet geroepen zijn door God Almachtig en daardoor in een door henzelf gecreëerde 'helse fase' zitten?

☞ Rom. 11:18 zoals geschreven staat: God heeft hun een geest van diepe slaap gegeven, ogen om niet te zien en oren om niet te horen, tot op de dag van heden.

☞ I Petr. 3:19-20 door Wie Hij ook, toen Hij heenging, aan de geesten in de gevangenis gepredikt heeft, namelijk aan hen die voorheen ongehoorzaam waren, toen God in Zijn geduld nog eenmaal wachtte in de dagen van Noach, terwijl de ark gebouwd werd, waarin weinige – dat is acht – mensen behouden werden door het water heen.

☞ I Petr. 4:6 Want daartoe is aan de doden het Evangelie verkondigd, opdat zij wel geoordeeld werden naar de mens in het vlees, maar ook zouden leven naar God in de geest.

De Joden en de wet

Als er geen wet is, kan er ook geen overtreding zijn. Ik bedoel: als er geen verbod is dat ik binnen de bebouwde kom maar maximaal vijftig kilometer per uur mag rijden, kan niemand er iets van zeggen wanneer ik met honderdvijftig kilometer per uur door de bebouwde kom heenrijdt.

Dan kom ik al heel snel tot de uitspraak van Paulus in bijvoorbeeld I Kor. 6:12 waarin hij zegt: Alles is geoorloofd, maar is ook alles nuttig?

Dit voorbeeld gebruikt Paulus in zijn boodschap aan de Joden.

Als er geen wet is die gehouden hoeft te worden, kan ik dus ook niet veroordeeld worden, en zal ik veroordeeld worden op basis van Rom. 1:20, dat ik alleen al aan de schepping van hemel en aarde, met alles wat daarin, op en onder is, kan zien dat het God Almachtig moet zijn geweest, die alles gemaakt heeft.

Aan de andere kant is het zo dat ik dan wanneer ik die de wet van God Almachtig wél houd, dat ik **ook** veroordeeld zal worden **door die wet**. Of ik nu zonder of mét de wet van God Almachtig leef, veroordeling is honderd procent.

Aan de ene kant komt dit door de zonde van de eerste mens (Gen. 3), waardoor er een onoverkomelijke kloof tussen God Almachtig en de mens is gekomen. Aan de andere kant komt dit door mijn eigen zonden die ik elke dag weer bega. Hetzij in woorden, hetzij in daden, hetzij in gedachten.

Vers 13 is duidelijk. Niet de **hoorders** van de wet zijn gerechtvaardigd, maar de **daders** van de wet zullen gerechtvaardigd worden. Dat betekent dat wanneer ik de wet van God Almachtig mijn hele leven houd en deze wet **nooit** overtreed, dat ik gerechtvaardigd ben. Dat betekent dan dat mijn wezen (mijn geest, zijn ziel en lichaam van vlees en bloed) helemaal schoon is, en onbevlekt voor de zonde. Want zo is God Almachtig ook. Er is geen zweem van zonden en duisternis (I Joh. 1:5) in Hem en op Hem. Dat betekent dat God Almachtig alleen 'gemeenschap' met mij kan hebben wanneer ik net zo schoon ben als Hijzelf.

De Bijbel leert mij echter dat er **geen één mens is die goed doet**, en dat alle mensen die ooit geleefd hebben, alle mensen die nu leven en dat alle mensen die ooit nog zullen leven, zondig zijn. **Alle** mensen vallen onder de heerschappij van satan. En satan's claim bij God Almachtig op alle mensen is, dat alle mensen zijn eigendom zijn en blijven. Er is geen wet die daar iets aan kan veranderen.

☞ I Kor. 6:12 Alle dingen zijn mij geoorloofd, maar niet alle dingen zijn nuttig. Alle dingen zijn mij geoorloofd, maar ik zal mij niet onder de macht van ook maar iets laten brengen.

☞ Rom. 1:20 Want de dingen van Hem die onzichtbaar zijn, worden sinds de schepping van de wereld uit Zijn werken gekend en doorzien, namelijk én Zijn eeuwige kracht én Zijn Goddelijkheid, zodat zij niet te verontschuldigen zijn.

☞ Rom. 2:13 Niet de hoorders van de wet zijn immers rechtvaardig voor God, maar de daders van de wet zullen gerechtvaardigd worden.

☞ I Joh. 1:5 En dit is de boodschap die wij van Hem gehoord hebben en aan u verkondigen, dat God licht is en dat in Hem in het geheel geen duisternis is.

Dat ligt overigens niet aan die wet, dat deze te strenge eisen zou stellen. Dat ligt aan de zondigheid van mij als mens, die mij als het ware bevekt en smerig maakt. En *'vuile mensen'* kunnen nu eenmaal geen *'gemeenschap'* hebben met een *'schone'* God Almachtig. Dus óf de mens moet gereinigd worden (*'schoongemaakt'*) óf God Almachtig moet *'vuil worden'*. Ik kan alleen appels met appels vergelijken en peren met peren.

Doordat God Almachtig **in** de Persoon van Jezus Christus naar deze aarde is gekomen, was Hij Mens onder de mensen. De *'schone'* God Almachtig werd zichtbaar in de *'schone'* Mens Jezus Christus. Maar tegenover de *'vuile'* mens was nog steeds die *'gemeenschap'* onmogelijk. Daarom heeft Jezus Christus de zonden van mij als zondig mens op Zich genomen bij Zijn lijden sterven en opstanding. Alle zonden werden in Hem als het ware geabsorbeerd. Daarmee werd ik *'schoon'* en kon en kan ik *'gemeenschap'* hebben met de *'schone'* God Almachtig. Net zoals in het paradijs waar Genesis 1 en 2 over schrijven.

Als ik als mens *'schoon'* ben, kan er geen reden voor God Almachtig meer zijn om mij uit Zijn nabijheid te verbannen, zoals Hij wel deed met de zondige *'vuile'* mens na de zondeval. Als ik *'schoon'* ben, verdwijnt ook de claim die satan op mij heeft, dat ik zijn eigendom ben omdat ik *'vuil'* ben.

Dàt is het Evangelie van Jezus Christus.

Dus niet het *'horen'* maakt iemand rechtvaardig voor God Almachtig. Alleen *'het doen'* maakt iemand rechtvaardig voor God Almachtig. En met *'dat doen'* wordt bedoeld: het geloven in het Evangelie van Jezus Christus. Net zoals de rebelse mensen in Num. 21 alleen maar naar boven hoefden te kijken, om naar de door Mozes op een paal gemaakte slang te kijken. Dàt was al voldoende om hen te bevrijden van de dood van de giftige slangenbeten. Maar ook in die tijd waren er mensen té eigenwijs om dat te doen omdat zij van zoiets simpels geen verlossing verwachtten. En zij stierven.

Het houden van de wet in al zijn vormen en uitwerkingen, maakt een mens niet tot een beter mens of een *'schoon'* mens. Soms zijn mensen die niet geloven in God Almachtig, en dus ook Zijn wet niet erkennen en houden, betere mensen dan sommige Christenen. Zij zijn gul, stellen hun leven in het teken om anderen te helpen en noem maar op. Zij tonen dat de wet van God Almachtig geschreven is in hun hart (vers 15).

 Rom. 2:15 Zij tonen dat het werk van de wet geschreven is in hun hart. Daar getuigt ook hun geweten van, en hun gedachten onderling beschuldigen of ook verontschuldigen elkaar.

Toch is dàt niet het uitgangspunt om mij te rechtvaardigen ten op zichte van God Almachtig, alhoewel die mensen die als weldoeners bekend staan de wet van God, alhoewel zij die niet erkennen, toch op vele punten houden.

Rechtvaardiging voor God Almachtig, kan alleen door het geloof. (Gal. 2:16). Er is gewoon geen andere weg om mijn wezen, dat is mijn geest, mijn ziel en mijn lichaam van vlees en bloed, te reinigen van alle bezoedeling (II Kor. 7:1). Dat betekent dat er geen andere weg is om schoongemaakt te worden van al mijn zonden dan alleen door het geloof in het Evangelie van Jezus Christus.

-----,-----

Dat betekent dat het Jood zijn helemaal niets is. Het Jood zijn is niet iets waarop men zich kan beroepen als het gaat om het leven te beoordelen. Veel Joden denken echter dat, doordat zij het volk van God Almachtig zijn, een streepje voor hebben op andere mensen. Maar Paulus is duidelijk: Ook al kennen de Joden de wet, ook al zijn de Joden ervan overtuigd dat zij een gids zijn voor de blinden, een leermeester van jonge kinderen, een opvoeder van onverstandigen, dat zij de belichaming zijn van de kennis en van de waarheid; het betekent allemaal niets als men Jezus Christus niet heeft aangenomen als Redder en Verlosser door Zijn Evangelie aan te nemen. (Rom. 2:19-20)

Daarbij komt dat veel Joden (in de tijd van Paulus, maar ook vandaag de dag) anderen onderwijzen om te leven naar de wet van God Almachtig, in al zijn geledingen, maar dat deze Joden daar zelf ook in falen. Dat is ook een strijdpunt tussen Joden en Jezus Christus als Hij hen 'adderengebroid' en 'witgekalkte graven' noemt.

Overigens stelde Johannes de Doper dezelfde zaken in het daglicht. (Matt. 3:7, 12:34, 23:33, 23:27). Dat heeft er ook alles mee te maken dat in de tijd van Jezus Christus op aarde, de Joden naast de Bijbel ook hun eigen wetboek hanteerde, de zogenaamde Halacha, en dat de Joden deze Halacha minimaal op dezelfde hoogte stelden als de toenmalige Bijbel. En dat kan nooit het geval zijn, want er is maar één Woord van God Almachtig, en dat is de Bijbel.

Het gedrag van de Joden als het gaat om het opleggen van lasten en verplichtingen aan het volk Israël, terwijl zij zelf deze lasten en verplichtingen helemaal niet hielden, heeft veel onbegrip opgeleverd bij niet-gelovenden, 'heidenen' genoemd. (vers 24).

Opmerking:

Ik wil hierbij nogmaals benadrukken dat Paulus hier spreekt tegen de nakomelingen uit het verloren gewaande tien-stammenrijk, die destijds in de verbanning naar Assyrië zich hebben vermengd met de Assyrische bevolking en later met de wereldbevolking.

Gal. 2:16 weten dat een mens niet gerechtvaardigd wordt uit werken van de wet, maar door het geloof in Jezus Christus. En ook wij zijn in Christus Jezus gaan geloven, opdat wij gerechtvaardigd zouden worden uit het geloof van Christus en niet uit werken van de wet. Immers, uit werken van de wet wordt geen vlees gerechtvaardigd.

II Kor. 7:1 Omdat wij dan deze beloften hebben, geliefden, laten wij onszelf reinigen van alle bezoedeling van vlees en geest, en de heiliging volbrengen in het vreezen van God.

Rom. 2:19-20 En u bent van uzelf overtuigd dat u een gids voor de blinden bent, een licht voor hen die in duisternis zijn, een opvoeder van onverstandigen, een leermeester van jonge kinderen, omdat u in de wet de belichaming van de kennis en van de waarheid hebt.

Matt. 3:7 Toen hij velen van de Farizeeën en Sadduceeën op zijn doop zag afkomen, zei hij tegen hen: Adderengebroid! Wie heeft u laten weten dat u moet vluchten voor de komende toorn?

Matt. 12:34 Adderengebroid! Hoe kunt u goede dingen spreken, terwijl u slecht bent? Want uit de overvloed van het hart spreekt de mond.

Matt. 23:33 Slangen, adderen-gebroid, hoe zou u aan de veroordeling tot de hel ontkomen?

Matt. 23:27 Wee u, schriftgeleerden en Farizeeën, huiche-laars, want u bent als de witgepleisterde graven, die vanbuiten wel mooi lijken, maar vanbinnen zijn ze vol doodsbeenderen en allerlei onreinheid.

Ik heb hier veel over geschreven in *mijn mijmeringen* bij de verschillende Bijbelboeken die ik geschreven heb, als het gaat over de mensen die **nu op dit moment geroepen** zijn door God Almachtig om te geloven. En dat er mensen zijn die nu nog **niet geroepen** zijn om te geloven, omdat God Almachtig hen de ogen nu nog toegesloten heeft en hun oren dichtgestopt heeft zodat zij het Evangelie nu nog helemaal niet kunnen horen. En het Evangelie van Jezus Christus dus ook helemaal niet kunnen aannemen. Want het geloof komt door het horen (Rom. 10:14-17)

De Joden en de besnijdenis.

Het voorgaande geeft aan dat zelfs de besnijdenis geen rechtvaardiging voor God Almachtig is. Overigens was dit het grote discussiepunt in de leiding van de Messiasbelijdende gemeente in Jeruzalem, omdat er veel Joden waren die vonden dat ook de bekeerde heidenen zich moesten besnijden.

Paulus is hier behoorlijk tegenin gegaan en heeft de leiding van de Messiasbelijdende gemeente in Jeruzalem ervan overtuigd dat dit voor hen helemaal niet van toepassing was. (Hand. 15)

Waarom was die besnijdenis zo een discussiepunt? Omdat de herkenningstekens waaraan het volk van God (Israël) herkenbaar was, de besnijdenis en het houden van de sabbat waren.

In onze dagen zou er net zo een grote discussie hebben plaatsgevonden over het houden van de sabbat. Maar dat gold in de dagen van Paulus nog niet omdat keizer Constantijn pas in het jaar 321 na Christus de sabbatdag ingeruild heeft voor de zondag, om de heidense volken die onder zijn imperium vielen te plezieren. Deze heidense volken aanbaden namelijk de zonnegod Ra, en wilden dit blijven doen. Of zij nu Christen werden genoemd door keizer Constantijn of niet.

Het hele punt van het houden van de wet draait er mijn inziens om dat de mens graag zelf de controle houdt over zijn leven, en liefst ook over het leven na dit leven hier op aarde. Het besnijden, het vieren van de wet, het houden van de feesten die God Almachtig verordineerd heeft aan Zijn volk Israël, het geven van tienden, en ga zo maar door, mogen en kunnen nooit als een afvinklijstje gebruikt worden tegenover God Almachtig. Een afvinklijstje waarin ik **het recht** zou hebben op een leven na dit leven bij God Almachtig omdat ik hier op aarde zo goed mijn best heb gedaan.

Paulus zegt het in vers 28 en 29 als volgt: *Want niet hij is Jood, die het in het openbaar is, en niet dat is besnijdenis die in het openbaar plaatsvindt, maar hij is Jood die het in het verborgene is, en dat is besnijdenis van het hart, naar de geest, niet naar de letter.*

☞ Rom. 2:24 Want de Naam van God wordt, zoals geschreven is, door uw toedoen gelasterd onder de heidenen.

☞ Rom. 10:14-17 Hoe zullen zij dan Hem aanroepen in Wie zij niet geloven? En hoe zullen zij in Hem geloven van Wie zij niet gehoord hebben? En hoe zullen zij horen zonder iemand die predikt? En hoe zullen zij prediken, als zij niet gezonden worden? Zoals geschreven staat: Hoe lieflijk zijn de voeten van hen die vrede verkondigen, van hen die het goede verkondigen! Maar zij zijn niet allen het Evangelie gehoorzaam geweest. Jesaja zegt namelijk: Heere, wie heeft onze prediking geloofd? Het is dan het geloof uit het gehoor en het gehoor door het Woord van God.

☞ Rom. 2:28-29 Want niet hij is Jood die het in het openbaar is, en niet dat is besnijdenis die in het openbaar in het vlees plaatsvindt, maar hij is Jood die het in het verborgene is, en dat is besnijdenis, die van het hart is, naar de geest, niet naar de letter. Zijn lof is niet uit mensen maar uit God.

Ik kan mij als mens **nergens** op beroemen, want elk mens heeft de wet van God overtreden. Of ik nu Jood ben of niet, of ik besneden ben of niet, of ik nu de sabbat houd of niet, of ik nu de feesten die God verordineerd heeft aan Zijn volk Israël viert of niet, of ik nu giften geef of niet.

☞ Ef. 2:8-9 Want uit genade bent u zalig geworden, door het geloof, en dat niet uit u, het is de gave van God; niet uit werken, opdat niemand zou roemen

In Ef. 2:8-9 schrijft Paulus dat het geloof een gave is, een gift, een cadeau. En God Almachtig heeft al vóór de schepping van deze aarde bepaalt wie deze gave, de gift, het cadeau van het geloof wel zouden en krijgen en wie niet. En in eerste instantie is dit voorbehouden aan de 'zonen Gods' waar ik in mijn artikel over de 'Eerstelingen en de Ambassadeurs' (pag. 52-57) uitgebreid over geschreven heb.

Alleen door het geloof in het Evangelie van Jezus Christus worden mijn zonden vergeven en word ik verzoend met God Almachtig, zoals ik hiervoor in meerdere uitleggen beschreven heeft. Ik kan daar helemaal niets aan toe doen en ik kan daar ook helemaal niets vanaf halen.

-----,-----

Als slot op dit Bijbelgedeelte wil ik graag nog een keer schrijven dat mijn geloof helemaal niet gebaseerd is op het wel of niet houden van de wet, of het wel of niet houden van de sabbat en noem maar op. Mijn geloof is gebaseerd op de liefde die ik heb voor God Almachtig **in** Jezus Christus heb. Omdat God heeft bewezen trouw te zijn in alle omstandigheden en alleen het beste vóór heeft met mij en de mensen.

Mijn liefde voor God Almachtig **in** Jezus Christus is ontstaan omdat ik van Hem hoorde, van Hem onder de indruk kwam en daarop steeds meer en meer van Hem wilde weten. Doordat ik steeds meer van God Almachtig **in** Jezus Christus kwam te weten (door het lezen van de Bijbel), kwam ik nog meer onder de indruk, en kwam er een moment dat ik naar Hem wilde uitspreken hoe verkeerd ik gehandeld had in mijn leven en hoezeer ik Jezus Christus nodig had in mijn leven omdat ik nooit zou kunnen terugbetalen aan God wat ik allemaal verprutst had.

Dat ik gerechtvaardigd ben voor God Almachtig is **het grootste wonder** dat zich ooit heeft afgespeeld in mijn leven. Dat ik, die zoveel verkeerd gedaan had in mijn leven, tóch door Jezus Christus aangenomen ben als Zijn kind, gaat mijn voorstellingsvermogen ver te boven. Dat Jezus Christus de beker met al mijn zonden (gif) Zelf heeft leeggedronken, en dat het Hem Zijn leven heeft gekost in plaats van dat ik zou sterven, is niet in woorden samen te vatten.

Dààr is mijn geloof op gebaseerd, en niet op het nakomen van allerlei regeltjes, wetten, geboden en verboden, door wie ook ingesteld.

Er is niemand die mij de hemel in kan krijgen. Mijn goede daden en werken niet, de kerk niet, de gemeente niet, mijn voorganger, pastor, dominee, pastoor, de paus ,mijn ouders niet. Er is niemand die mij de hemel in kan krijgen dan **alleen** Jezus Christus. En dat heeft Hij gedaan. En daarom jubel en juich ik; daarom aanbid ik God Almachtig **in** Jezus Christus; daarom loof en prijs ik God Almachtig **in** Jezus Christus elk moment van mijn leven, want God Zelf heeft het in mij gerealiseerd.

Als ik verliefd ben op mijn vrouw, dan wil ik mijn vrouw in alles plezieren. Dan is er geen haar op mijn hoofd die er aan denkt om iets te doen wat mijn geliefde pijn of verdriet zou veroorzaken. Omdat het moet? Neen, omdat ik dat wil. Omdat ik zoveel van mijn geliefde hou.

Mijn liefde voor God Almachtig **in** Jezus Christus is zó groot dat er geen haar op mijn hoofd aan zou denken om Hem verdriet of pijn te doen. Omdat het moet? Neen, omdat ik dat wil. Omdat ik zoveel van mijn GELIEFDE hou!

Romeinen

Hoofdstuk 3

Het voorrecht van de Joden

Hoofdstuk 3 uit de brief van Paulus aan de Romeinen bevat eigenlijk mijn hele geloofsbelijdenis. Want in dit hoofdstuk staat geschreven dat er **niemand** is die goed doet, er is niemand op de aarde die nog nooit gezondigd heeft. Dus alle mensen staan in principe aan dezelfde kant van de lijn: de verkeerde kant.

Want op basis van iemands leven, met alles wat hij goed en verkeerd gedaan heeft, is er niemand die kan zeggen dat hij nog nooit iets verkeerd gedaan heeft. Ook de Joden niet, ook de Christenen niet, ook de anders gelovenden of de niet-gelovigen

Het tweede punt wat hier aan de orde komt is dat alleen het geloof in het Evangelie van Jezus Christus iemand kan rechtvaardigen voor God Almachtig. Zoals ik hierboven schreef: alle mensen staan aan de verkeerde kant van de lijn; zijn allemaal veroordeeld tot een eeuwige dood, tenzij.....

Voor mij dus een spannend hoofdstuk om over te mijmeren omdat de grondprincipes van dit hoofdstuk de basis is van al *mijn mijmeringen* bij de Bijbelboeken die ik geschreven heb.

-----..-----

Ik wil nog even memoreren dat Paulus hier schrijft aan bekeerde niet-Joden, Messiasbelijdende mensen die samen de gemeente van Rome vormen. Want zoals ik in de inleiding bij deze brief al schreef had keizer Claudius bevolen dat alle Joden de stad moesten verlaten (Hand. 18:2), omdat zij betrokken waren geweest bij ernstige ongeregelheden.

Hand. 18:2 En hij trof er een Jood aan van wie de naam Aquila was, afkomstig uit Pontus, die onlangs uit Italië gekomen was, en Priscilla, zijn vrouw (omdat Claudius bevolen had dat al de Joden uit Rome weg moesten gaan) en hij ging naar hen toe.

Als ik dit hoofdstuk lees, dan onderscheid ik drie groepen van mensen waar Paulus het over heeft:

- De Joden (nakomelingen uit het twee-stammenrijk van het volk Israël), die Jezus Christus hadden afgewezen als de aangekondigde Messias uit het O.T.;
- De Messiasbelijdende Joden (ook nakomelingen uit het twee-stammenrijk van het volk Israël), die Jezus Christus erkennen als de aangekondigde Messias uit het O.T., zich hadden bekeerd en Jezus Christus hadden aangenomen als Redder en Verlosser;
- De bekeerde 'heidene' (voor mij nakomelingen uit het verloren gewaande tien-stammenrijk van het volk Israël), die zich bekeerd hadden en Jezus Christus hadden aangenomen als Redder en Verlosser.

Ik geloof niet dat Paulus het hier heeft over de hele wereldbevolking. Want als ik bijvoorbeeld vers 13-17 lees waar Paulus het heeft over de mensen;

- wiens keel een open graf is;
- wiens tong alleen maar bedrog uitspreekt;
- dat er addergif onder hun lippen is;
- dat hun mond vol van vervloeking is en bitterheid;
- dat hun voeten snel zijn om bloed te vergieten;
- dat er alleen maar ellende en vernietiging op hun weg is;

dan geloof ik absoluut niet dat dit op **alle** mensen van de wereldbevolking slaat. Ik heb al eerder geschreven dat er heel veel mensen zijn die qua levensstijl, soberheid, gulheid, hulpvaardigheid hoog in hun vaandel hebben staan en soms zelfs ver vóór staan op sommige Christenen. In mijn ogen maakt het feit dat zij weigeren om het Evangelie van Jezus Christus aan te nemen, hen niet gelijk tot 'criminelen' met de eigenschappen die Paulus in de vers 13-17 beschrijft.

-----...-----

Paulus schrijft aan de gemeente van Rome, bestaande uit hoofdzakelijk bekeerde 'heidene', die voor mij de nakomelingen zijn uit het verloren gewaande tien-stammenrijk van het volk Israël. Zie mijn beschrijving van Eerstelingen en Ambassadeurs op pagina 52-57. Paulus stelt in vers 1 de vraag wat de Joden vóór hebben op andere mensen, of wat de Joden méér hebben doordat zij besneden zijn dan andere mensen op deze wereld.

Het antwoord heeft niets van veroordeling of beoordeling in zich. Paulus schrijft hier onomwonden dat het de Joden zijn (eigenlijk het hele volk Israël, het hele twaalf-stammenrijk), dat de woorden van God Almachtig heeft gekregen.

☞ Rom. 3:12-17 Allen zijn zij afgedwaald, samen zijn zij nutteloos geworden. Er is niemand die goeddoet, er is er zelfs niet één. Hun keel is een open graf, met hun tong plegen zij bedrog, addergif is onder hun lippen. Hun mond is vol vervloeking en bitterheid, hun voeten zijn snel om bloed te vergieten. Vernieling en ellende is op hun wegen, en de weg van de vrede hebben zij niet gekend.

☞ Rom. 3:1 Rom. 3:1 Wat heeft de Jood dan voor op anderen? Of wat is het voordeel van het besneden zijn?

God heeft namelijk tot hen gesproken en Zich het volk Israël tot eigendom gemaakt, Zijn eigendom. (Ex. 19:5). Is dat gebeurd omdat het volk Israël zo een uitzonderlijk goed en heilig volk was?

Het tegenovergestelde is waar. Lees het O.T. maar, en dan lees ik dat God Almachtig regelmatig het volk Israël vermaande, corrigeerde en strafte voor het wangedrag dat zij vertoonden. Ja, dat hij hen zelfs verbannen heeft naar Babylonië en Assyrië. Maar ver daarvoor al, toen het volk uit Egypte kwam en in de woestijn verbleef, ging het zelfs zover dat God Almachtig op een gegeven moment het hele volk Israël wilde vernietigen om uit Mozes een nieuw volk te maken. (Ex. 32:9-10)

Feit is echter dat God Almachtig het volk Israël maakte tot wat het is, en dat **zij** de woorden van God gekregen hadden. De reden hiervoor is dat God Almachtig in het grote plan dat Hij gemaakt had, vóór de schepping van deze wereld, het volk Israël gebruiken wilde om de **hele** wereldbevolking te redden. Maar daarvoor moest eerst dit volk Israël geheiligd (= apart gezet) en gereinigd worden omdat dit volk Israël net zo zondig was als alle mensen die ooit op aarde geleefd hadden.

God Almachtig wilde die heiliging en die reiniging het eerst tot stand brengen binnen het twee-stammenrijk van het volk Israël, de Joden. Maar deze Joden wezen dit herstelplan van God radicaal en totaal af, waarna God Zich richtte tot de andere nakomelingen van het volk Israël, namelijk het tien-stammenrijk. Dit tien-stammenrijk had zich eeuwen daarvoor echter vermengd met de wereldbevolking door de ballingschap naar Assyrië. En daarom ook moest (en moet ook vandaag de dag) het Evangelie van Jezus Christus eerst over de hele wereld gebracht worden, zodat deze Israëlieten uit dit tien-stammenrijk het Evangelie kunnen horen en aannemen. Want alle Israëlieten (dus het hele volk Israël, alle twaalf stammen) zijn volgens mij de 'zonen Gods' die in de Bijbel genoemd werden. (zie mijn beschrijving over de Eerstelingen en de Ambassadeurs op pagina 52-57)

Dit volk Israël dus is door God Almachtig uitgekozen om Zijn woorden te horen in de vorm van regels en inzettingen, geboden en verboden. Niet om het volk Israël te pesten of te irriteren, maar om dit volk Israël apart te zetten van de wereldbevolking (dat is heiliging) en om hen te reinigen van alle zonden en ongerechtigheden die zij begaan hadden. God Almachtig is namelijk een heilig God (Joz. 24:19) en kan niet vereenzelvigd worden met ook maar de kleinste vorm van zonde. Met andere woorden: God Almachtig, als heilig en zondeloos God, kan nooit in de nabijheid zijn van de onheilige en zondige mens.

Ex. 19:5 Nu dan, als u nauwgezet Mijn stem gehoorzaamt en Mijn verbond in acht neemt, dan zult u uit alle volken Mijn persoonlijk eigendom zijn, want heel de aarde is van Mij.

Ex. 32:9-10 Ook zei de HEERE tegen Mozes: Ik heb dit volk gezien, en zie, het is een halsstarrig volk. Nu dan, laat Mij begaan, zodat Mijn toorn tegen hen ontbrandt en Ik hen vernietig. Dan zal Ik ú tot een groot volk maken

Joz. 24:19 Toen zei Jozua tegen het volk: U zult de HEERE niet kunnen dienen, want Hij is een heilig God, Hij is een na-ijverig God. Hij zal uw overtreding en uw zonden niet vergeven.

Het eerste doel van God Almachtig was dus om het volk dat Hij Zich uitgekozen had (het volk Israël) te heiligen en te reinigen, met als reden dat **zij** voorbereid zouden worden, en opgeleid zouden worden, om straks in een Goddelijke regering met Jezus Christus als President, te regeren over de hele wereld. (Openb. 20:4, II Tim. 2:12)

Maar dat regeren is niet een regeren om niets. Die Koninklijke Regering onder Jezus Christus heeft ten doel dat **alle** mensen die ooit op aarde hebben geleefd, die nu op aarde leven, en die ooit nog op aarde zullen leven, te oordelen naar wat zij gedaan hebben op aarde. Of zoals de Bijbel dat noemt: de boeken zullen geopend worden van alle mensen, en in die boeken staat alles beschreven wat die mensen tijdens hun leven op aarde gedaan hebben. (Openb. 20:12)

In mijn vergelijking tussen het Goddelijk Rechtssysteem en het Nederlandse Rechtssysteem (pag. 33-36) kun je lezen hoe het daar toegaat in die Goddelijke Rechtszaal.

Feit is in ieder geval dat God Almachtig, voor die periode om alle mensen te oordelen, een tijdsduur van duizend jaar heeft uitgetrokken. (Openb. 20:4) En dat alle mensen, wie God hier op aarde de oren toegestopt had, en de ogen gesloten had (Rom. 11:8), waardoor zij het Evangelie van Jezus Christus helemaal niet aan konden nemen of de kans kregen om zich te bekeren tot Jezus Christus. Daarbij wordt geen enkele dwang gebruikt. Het is de keuze van de mensen zelf, zoals het de keuze van de Joden was om Jezus Christus wel of niet te erkennen als de aangekondigde Messias uit het O.T.

In ieder geval zal in die duizend jaar een splitsing in de mensheid plaatsvinden. Ieder mens hoort het Evangelie, leest het Evangelie, mag het Evangelie zich toe-eigenen. De keuze is aan de mens zelf. Maar zijn er dan mensen die Jezus Christus **afwijzen** als Redder en Verlosser, zoals de Joden dat ook deden, dan zal over hen datgene komen wat uitgebreid in de Bijbel geschreven staat, en wat ik ken onder de term: 'branden in de hel tot in eeuwigheid', 'in de poel van zwavel en vuur gegooid worden', 'tandenknarsend en pijn hebben in hun hele lichaam voor altijd'.

Alle mensen die God Almachtig **in** Jezus Christus aannemen, zullen met hun tong belijden dat Jezus Christus Here der Heerscharen is, en hun knieën zullen zij buigen om te knielen en Jezus Christus te aanbidden. (Fil. 2:10-11). Daarna zal Jezus Christus het Koningschap teruggeven aan God Almachtig. (I Kor. 15:24).

Openb. 20:4 En ik zag tronen, en zij gingen daarop zitten, en het oordeel werd hun gegeven. En ik zag de zielen van hen die onthoofd waren om het getuigenis van Jezus en om het Woord van God, en die het beest en zijn beeld niet hadden aanbeden, en die het merkteken niet ontvangen hadden op hun voorhoofd en op hun hand. En zij leefden en gingen als koningen regeren met Christus, duizend jaar lang.

II Tim. 2:12 Als wij volharden, zullen wij ook met Hem regeren. Als wij Hem verloochenen, zal Hij ons ook verloochenen.

Openb. 20:12 En ik zag de doden, klein en groot, voor God staan. En de boeken werden geopend en nog een ander boek werd geopend, namelijk het boek des levens. En de doden werden geoordeeld overeenkomstig wat in de boeken geschreven stond, overeenkomstig hun werken.

Openb. 20:4 En ik zag tronen, en zij gingen daarop zitten, en het oordeel werd hun gegeven. En ik zag de zielen van hen die onthoofd waren om het getuigenis van Jezus en om het Woord van God, en die het beest en zijn beeld niet hadden aanbeden, en die het merkteken niet ontvangen hadden op hun voorhoofd en op hun hand. En zij leefden en gingen als koningen regeren met Christus, duizend jaar lang.

Rom. 11:8 zoals geschreven staat: God heeft hun een geest van diepe slaap gegeven, ogen om niet te zien en oren om niet te horen, tot op de dag van heden.

Het bovenstaande is hét stappenplan van God Almachtig om de wereld te reinigen, om alle zonden te vergeven van alle mensen, en om hen met Zichzelf te verzoenen zodat er een nieuw tijdperk in kan gaan, zoals God dit ook al had bedoeld in Gen. 1 en 2.

-----,-----

Het Evangelie van Jezus Christus zoals ik dat hierboven beschreven heb, **zijn** de woorden die God Almachtig in eerste instantie aan Zijn volk gegeven heeft. Het twaalf-stammenrijk.

Als Paulus het hier dus heeft over de mensen die onttrouw zijn geweest (vers 3), dan heeft Paulus het hier **niet** over de wereld bevolking, maar dan heeft hij het over de mensen die deel uitmaken van het volk Israël, zowel Joden als Messiasbelijdende Joden, als bekeerde 'heidenen' uit het tien-stammenrijk. Want zegt Paulus in vers 4, het moet zo zijn.

Het moet zo zijn dat sommigen God Almachtig **in** Jezus Christus afwijzen, om het onderscheid goed zichtbaar te kunnen maken tussen de heilige God Almachtig en de zondige mensen. Ja, ook uit Zijn eigen volk Israël. Want: ieder mens heeft gezondigd en alle mensen staan op dat punt allemaal aan dezelfde kant van de lijn. Alleen door het aannemen van God Almachtig **in** Jezus Christus kan een overstap gemaakt worden van de ene kant van de lijn naar de andere kant van de lijn. Van de 'verkeerde' kant van de lijn naar de 'goede' kant van de lijn.

Want: het aannemen van het Evangelie van Jezus Christus is de rechtspraak die plaatsvindt in de Goddelijke Rechtszitting, waarbij God Almachtig iedereen vrijspreekt die zijn 'lijst met aanklachten' in zijn strafdossier leeg heeft laten maken door het bloed van Jezus Christus. God Almachtig oordeelt iedereen schuldig wanneer de 'lijst met aanklachten' in hun strafdossier niet leeggemaakt is door het bloed van Jezus Christus. Nogmaals: lees de vergelijking tussen het Goddelijk Rechtssysteem en het Nederlandse rechtssysteem nog maar eens goed door op pag. 52-57.

-----,-----

Is God Almachtig dan onrechtvaardig als Hij toorn over mij brengt? Dat is de vraag die Paulus hier stelt, en dat is de vraag die ik vandaag de dag ook vaak hoort. Waarom laat God Almachtig alle ellende toe op deze wereld? Waarom laat God de rampen, de ziekten, de oorlogen, de hongersnoden, de kindersterfte toe op deze wereld?

☞ Fil. 2:10-11 opdat in de Naam van Jezus zich zou buigen elke knie van hen die in de hemel, en die op de aarde, en die onder de aarde zijn, en elke tong zou belijden dat Jezus Christus de Heere is, tot heerlijkheid van God de Vader.

☞ I Kor. 15:24 Daarna komt het einde, wanneer Hij het koningschap aan God en de Vader heeft overgegeven, wanneer Hij alle heerschappij en alle macht en kracht heeft tenietgedaan.

Het antwoord is simpel maar ontluisterend: Het is **de mens** die God Almachtig **in** Jezus Christus aan de kant heeft gezet. Alles wat God heeft aangedragen zodat de levensmotor van de mensen goed en soepel zou lopen, heeft de mens aan de kant gegooid en afgewezen. De mens heeft de Bijbel, Gods handleiding voor de mens, aan de kant gegooid.

Mag dan God Almachtig verantwoordelijk gesteld worden voor alle ellende en misère in deze wereld? Het is toch echt de wereldbevolking zélf die deze ellende en misère over zich uitgestort heeft. Maar zoals Paulus al in vers 4 schrijft: *'de dingen moeten nu eenmaal gebeuren zoals ze gebeuren'*. Want het is dé manier waarop het onderscheid duidelijk zal worden tussen de mensen die God Almachtig **in** Jezus Christus hebben afgewezen en wie niet. Of zoals Paulus het schrijft in vers 6: *'het is de manier waarop God Almachtig de wereld oordeelt'*.

Dat geldt niet alleen voor de Joden, de Messiasbelijdende Joden, de bekeerde *'heidenen'*, dat geldt voor **iedereen** op aarde. Ook voor een man als Paulus die na zijn bekering, zijn hele leven in dienst heeft gesteld om het zuivere Evangelie van Jezus Christus onder de mensen bekend te maken, zodat **op dit moment** de mensen die God Almachtig geroepen heeft (Ef. 1:4, Joh. 15:16, II Tim. 1:9)) het Evangelie van Jezus Christus zullen horen en het zullen aannemen.

De mensen die nu die **op dit moment** geroepen zijn om God Almachtig **in** Jezus Christus aan te nemen, zijn niet verheven tot *'heilige boontjes'*; het zijn geen mensen die nooit meer zondigen. Maar zij weten, dat zij weten, dat zij zeker weten, dat hun zonden hun niet meer aangerekend zullen worden, omdat Jezus Christus hun zonden bij voorbaat al vergeven heeft aan het kruis van Golgotha.

Wil dat dan zeggen dat ik als bekeerde mens, die God Almachtig **in** Jezus Christus heb aangenomen, nu maar raak kan leven? *'Zodat in het kwade dat zij doen het goede zal voortkomen?'*

Als ik op deze wijze mijn geloof uit en in de praktijk breng, heb ik niets begrepen van het Evangelie van Jezus Christus. Mijn bekering tot God Almachtig **in** Jezus Christus is dan op het verkeerde fundament gebouwd en zal geen stand houden in de Goddelijke Rechtszitting. Satan als aanklager en als het OM, zal zijn claim op mij in stand houden, en God de Rechter kan op basis van de overtredingen van mij niet anders dan het schuldig uitspreken en mij overgeven aan satan.

☞ Ef. 1:4 omdat Hij ons vóór de grondlegging van de wereld in Hem uitverkoren heeft, opdat wij heilig en smetteloos voor Hem zouden zijn in de liefde.

☞ Joh. 15:16 Niet u hebt Mij uitverkoren, maar Ik heb u uitverkoren, en Ik heb u ertoe bestemd dat u zou heengaan en vrucht dragen, en dat uw vrucht zou blijven, opdat wat u ook maar van de Vader vraagt in Mijn Naam, Hij u dat geeft.

☞ II Tim. 1:9 Hij heeft ons zalig gemaakt en geroepen met een heilige roeping, niet overeenkomstig onze werken, maar overeenkomstig Zijn eigen voornemen en genade, die ons gegeven is in Christus Jezus vóór de tijden

Alle mensen zijn zondaars

Nogmaals benadrukt Paulus dat **alle** mensen zondaars zijn. Of het nu Joden of Grieken zijn, of het nu gelovigen of ongelovigen zijn, of het nu Christenen of anders denkenden zijn; allemaal hebben wij het Evangelie van Jezus Christus nodig om vrijspraak te krijgen van God de Rechter in de Goddelijke Rechtszitting die eens gaat komen. Er is niemand die rechtvaardig is, niet één. (vers 10-12). Alle mensen zijn afgedwaald van God Almachtig. Alle mensen hebben gezondigd. Er is niemand die goed doet, zelfs niet één.

Bovenstaande woorden klinken heel veel mensen hard en kwetsend in de oren. Maar als ik het gedrag van mijn zondige 'ik' afzet tegen de heiligheid van God Almachtig, dan zal toch ik toch moeten erkennen dat ik een zondig mens ben.

Zoals ik mijn vergelijking tussen het Goddelijk en het Nederlandse Rechtssysteem (op pag. 52-57) ook al heb geschreven: *alle goede daden en werken die een mens heeft gedaan, tellen niet mee als 'verlichting' op de straf die staat op het overtreden van de wet. Dat is in het Nederlandse Rechtssysteem ook niet zo.*

Als ik met honderdvijftig kilometer per uur in de bebouwde kom rijdt en aangehouden wordt door de politie, kom ik uiteindelijk voor de rechter. Alle spijt, berouw, alles wat ik aanvoer wat ik als goede daden allemaal gedaan heb in mijn leven voor de Nederlandse samenleving, doet niets af van de strafmaat die staat op het overtreden van die wet dat ik de maximumsnelheid heeft overtreden.

Er zijn een heleboel mensen die hun hele leven in het teken gesteld hebben van het helpen van de minder bedeelde. Er zijn een heleboel goede mensen op deze aarde die overvloeien van gulheid, medeleven, medelijden en hulpverlening. Daar gaat het niet over. Want als zo een 'goed' iemand toch een overtreding maakt zal hij ondanks al zijn goede dingen, toch bestraft worden op zijn overtreding.

Over wie heeft Paulus het dan in de verzen 13-17. Want dat zijn nogal beschuldigingen die Paulus hier uit.

Ik geloof dat Paulus het hier over de Joden heeft die Jezus Christus hebben afgewezen. De hogepriesters, de priesters, de Farizeeërs, de Sadduceeërs, de Oudsten van het volk, de opgehitste mensen die Jezus Christus op valse beschuldigingen hebben gearresteerd, die Jezus Christus op een zodanige wijze hebben gemarteld, dat Hij niet meer als een mens te herkennen was (Jes. 52:14), die het Romeinse bestuur over Palestina op valse leugens zover hebben gekregen dat zij Jezus Christus ter dood hebben laten brengen aan het kruis van Golgotha.

📖 Rom. 3:10-12 zoals geschreven staat: Er is niemand rechtvaardig, ook niet één, er is niemand die verstandig is, er is niemand die God zoekt. Allen zijn zij afgedwaald, samen zijn zij nutteloos geworden. Er is niemand die goeddoet, er is er zelfs niet één.

📖 Rom. 3:13-17 Hun keel is een open graf, met hun tong plegen zij bedrog, addergif is onder hun lippen. Hun mond is vol vervloeking en bitterheid, hun voeten zijn snel om bloed te vergieten. Vernieling en ellende is op hun wegen, en de weg van de vrede hebben zij niet gekend.

📖 Jes. 52:14 ^{HSV} Zoals velen zich over U ontzet hebben – zo geschonden was Zijn gezicht, meer dan van iemand anders, en Zijn gestalte, meer dan van andere mensenkinderen –

Jes. 52:14 ^{NBG} Zoals velen zich over u ontzet hebben (zozeer misvormd, niet meer menselijk was zijn verschijning, en niet meer als die der mensenkinderen zijn gestalte)

Jes. 52:14 ^{HET BOEK} Zoals voorheen velen zich over Hem ontzetten, zelfs vorsten om Hem huiverden, omdat Zijn uiterlijk misvormd en niet meer menselijk was, zo staan nu vele volken verbaasd en sluiten koningen hun mond, omdat zij zien wat hun nog nooit was verteld en omdat zij aanschouwen wat nog nooit was gehoord.

Joden die de 'gelovigen' uit 'hun' kerk wetten, geboden en verboden oplegden, die enerzijds helemaal niet door God Almachtig waren uitgevaardigd (Halacha), maar anderzijds door henzelf ook helemaal niet nageleefd konden worden. (Mark. 7:6-9). Joden die door Jezus Christus en Johannes de Doper 'adderengebroid' en 'witgekalkte graven' werden genoemd. (Matt. 3:7, Matt. 12:34, Matt. 23:27). Joden die 'hun' gelovigen zo hebben opgehitst dat zij hun leiders blindelings volgden in deze grootste gerechtelijke dwaling die ooit heeft plaatsgevonden op aarde; Joden die zelfs met hun leiders de vloek uitspraken dat het bloed van Jezus Christus maar op hun zelf en hun kinderen moest komen. (Matt. 27:25)

En als ik het bovenstaande zo schrijf, in de bewoordingen die Paulus gebruikt, dan komt er weer die verbolgenheid over mij, hoe het allemaal zo ver heeft kunnen komen, en welke blindheid over het volk Israël gekomen moet zijn om dit gedrag ten toon te spreiden.

Wat er gebeurd is in de dagen van Jezus Christus op aarde, maar ook wat er gebeurd is met Paulus en de zijnen, hoe zij op dezelfde wijze door de Joden vervolgd, verdrukt, gemarteld, gestenigd, gevangengezet zijn geweest (II Kor. 11:23-27). Dan kan ik mij de woorden van Paulus heel erg goed begrijpen.

II Kor. 11:23-27 *Zijn zij dienaars van Christus? – ik spreek als een waanzinnige – ik sta boven hen; in ingespannen arbeid veel vaker, in slagen bovenmate, in gevangenis veel vaker, dikwijls in doodsgevaar. Van de Joden heb ik vijfmaal de veertig min één zweepslagen ontvangen. Driemaal ben ik met de roede geseseld, eenmaal ben ik gestenigd, driemaal heb ik schipbreuk geleden, een heel etmaal heb ik in volle zee doorgebracht. Op reis was ik vaak in gevaar door rivieren, in gevaar door rovers, in gevaar van de kant van volksgenoten, in gevaar van de kant van heidenen, in gevaar in de stad, in gevaar in de woestijn, in gevaar op zee, in gevaar onder valse broeders, in inspanning en moeite, vaak in nachten zonder slaap, in honger en dorst, vaak in vasten, in koude en naaktheid.*

Want 'de vreze Gods' staat deze Joden helemaal niet voor ogen (vers 18), het gaat hen allemaal om eigen gewin, om status, om macht, om hebzucht en rijkdom. Deze Joden, die de wet van God Almachtig zo 'goed' voorleefden aan het volk, gebruikten die wet van God om iedere tegenspraak te stoppen, om ieder mens 'doemwaardig' te maken zoals Paulus dat noemt in vers 19 (behalve zichzelf natuurlijk).

Het bovenstaande geeft aan dat door het houden van de wet, niemand gerechtvaardigd kan worden voor God Almachtig. Want de wet geeft kennis van de zonde.

Mark. 7:6-9 Maar Hij antwoordde hun: Terecht heeft Jesaja over u, huichelaars, geprofeteerd zoals er geschreven staat: Dit volk eert Mij met de lippen, maar hun hart houdt zich ver bij Mij vandaan. Maar tevergeefs eren zij Mij door leringen te onderwijzen die geboden van mensen zijn. Want terwijl u het gebod van God nalaat, houdt u zich aan de overlevering van de mensen, zoals het wassen van kannen en bekers; en veel andere dergelijke dingen doet u. En Hij zei tegen hen: U stelt Gods gebod op een mooie manier terzijde om u aan uw overlevering te houden!

Matt. 3:7 Toen hij velen van de Farizeeën en Sadduceeën op zijn doop zag afkomen, zei hij tegen hen: Adderengebroid! Wie heeft u laten weten dat u moet vluchten voor de komende toorn?

Matt. 12:34 Adderengebroid! Hoe kunt u goede dingen spreken, terwijl u slecht bent? Want uit de overvloed van het hart spreekt de mond.

Matt. 23:27 Wee u, Schriftgeleerden en Farizeeën, huichelaars, want u bent als de witgepleisterde graven, die vanbuiten wel mooi lijken, maar vanbinnen zijn ze vol doodsbeenderen en allerlei onreinheid.

Matt. 27:25 En heel het volk antwoordde en zei: Laat Zijn bloed maar komen over ons en over onze kinderen!

Rom. 3:18 De vreze Gods staat hun niet voor ogen.

Rom. 3:19 Wij weten nu dat alles wat de wet zegt, zij dat spreekt tot hen die onder de wet zijn, opdat elke mond gestopt wordt en de hele wereld doemwaardig wordt voor God.

Of zoals Paulus het schrijft in Rom. 4:15, zonder wet kan er ook geen overtreding zijn. Dus door de wet leert de mens zichzelf kennen en zou hij zijn zondige staat moeten erkennen. En als hij daarvan verlost wil worden, dan is er maar één weg, dat is het aannemen van Jezus Christus als Redder en Verlosser.

Rechtvaardiging door het geloof

Het lijkt er op dat het Paulus zijn hoofdmissie is om de bekeerde mensen te leren dat de wet van God Almachtig niet afgeschaft is, maar vervuld is door Jezus Christus. (zie ook Jezus en de wet en Jezus en de traditie in Matt. 5:17-48).

Dat betekent dat ik als wedergebroen Christen die het Evangelie van Jezus Christus heb aangenomen, niet meer onder het oordeel van de wet val. Wanneer ik de wet van God overtreden heb (en iedereen heeft de wet van God overtreden!), dan zal ik niet meer verantwoordelijk worden gehouden voor dat overtreden van die wet, omdat Jezus Christus dit voor mij gedaan heeft. Hij heeft namelijk de straf op Zich genomen die staat op het overtreden van de wet. Dat heeft Hij vrijwillig gedaan.

Ik moet hierbij niet vergeten dat Jezus Christus, God Almachtig Zelf is. Want God is Geest (Joh. 4:24) en kan als zodanig niet door mensen van vlees en bloed gezien worden. Zo zijn ook de engelen van God, satan en zijn engelen ook geest, en kunnen ook niet met een mensenoog gezien worden. Tenminste niet in normale omstandigheden.

De wet van God Almachtig stelt dat wanneer een mens van vlees en bloed de hele wet houdt, en die nooit op enig punt overtreedt, dat die mens zou leven tot in eeuwigheid. Maar door de zondeval is de mens van vlees en bloed onder de heerschappij van satan gekomen, en is zijn leven niet meer zonden vrij. Want wie heeft er nog nooit een leugen(tje) verteld? Wie heeft nog nooit een begeerlijke gedachte gehad? Wie is nog nooit boos geweest en heeft dingen gezegd die hij eigenlijk niet had mogen zeggen?

De kern van het Evangelie van Jezus Christus is dat alle mensen op aarde zondaars zijn en veroordeeld worden door de wet. Want overtreding van de wet geeft straf. Net zoals in het Nederlandse Rechtssysteem. In de Goddelijke rechtszitting zal satan zijn claim op alle mensen proberen in te wisselen bij God de Rechter. Want nogmaals: alle mensen hebben gezondigd.

Omdat het bovenstaande het einde van de mensheid zou betekenen moest God Almachtig iets bedenken om Zijn kroon op de schepping (ps. 8) te redden. Daarom is God Zelf **in** een lichaam van vlees en bloed zichtbaar geworden in deze wereld, en wel **in** de Persoon van Jezus Christus.

📖 Rom. 4:15 De wet brengt immers toorn teweeg, want waar geen wet is, is ook geen overtreding.

📖 Joh. 4:24 God is Geest en wie Hem aanbidden, moeten Hem aanbidden in geest en waarheid.

Maar God Almachtig is een Levendmakende God, en daarom kon de dood Hem ook niet vasthouden in dat lichaam van vlees en bloed van Jezus Christus. (Hand. 2:24, Rom. 6:9, Joh. 10:17-18)

In de Goddelijke Rechtszitting moest satan ermee akkoord gaan dat wanneer één Persoon in alles en door alles de wet van God Almachtig gehouden had, dat die mens rechtens vrijgesproken werd. Doordat Jezus Christus Zijn vrijheid vrijwillig ingeruild heeft voor de straf van de mensen, moest Hij dus sterven, en dat is ook gebeurd aan het kruis van Golgotha.

Ik schreef echter dat God Almachtig een Levendmakende God is, en zoals Joh. 10:17-18 het zegt kon Jezus Christus het leven afleggen en weer opnemen. En daar had satan even geen rekening mee gehouden. Want waar satan de aftocht moest blazen toen hij Jezus Christus probeerde te verleiden in de woestijn (Matt. 4), vierde hij nu zijn (schijn)overwinning bij het kruis van Golgotha. Maar wat kwam satan daar van een koude kermis terug, omdat hij geen rekening gehouden had dat Jezus Christus Zijn leven weer op kon nemen.

-----...-----

In de strijd tussen Joden en Messiasbelijdende Joden gaat het steeds weer om dat Evangelie. Maar omdat de Joden Jezus Christus hadden afgewezen als de aangekondigde Messias uit het O.T. bleven zij koste wat het kost vasthouden aan de wetten en inzettingen die God Almachtig aan Zijn volk Israël gegeven had in de woestijn, door Mozes heen. Maar niemand kon die wetten houden. Ook de hogepriesters niet, ook de priesters niet, ook de Farizeeërs niet, ook de Sadduceeërs niet, ook de Oudsten van het volk niet, ook de Israëlieten niet.

Het bovenstaande wil dus **niet** zeggen de Jezus Christus de wet van God Almachtig buiten werking heeft gesteld. De wet van God is er nog steeds, tot op de dag van vandaag. Het is het 'wetboek van strafrecht' waarlangs God de rechter een mensenleven legt om te zien of hij ergens deze wet overtreden heeft.

Conclusie: De wet die God Almachtig gegeven heeft aan Zijn volk Israël in de tijd van Mozes, kan mij als mens niet rechtvaardigen. Met andere woorden: niemand kan het eeuwige leven binnen gaan doordat hij in alles de wet van God gehouden heeft.

Het Evangelie van Jezus Christus zegt juist, dat ik ondanks dat ik de wet van God Almachtig overtreden heb, en eigenlijk de straf verdiend had die op het overtreden van die wet staat, toch rechtvaardiging voor God mogelijk is. Met andere woorden: Ik ben een zondaar, maar kan toch het eeuwige leven binnengaan. En de sleutel daarvoor is het geloof **in** Jezus Christus.

Hand. 2:24 God heeft Hem echter doen opstaan door de weëen van de dood te ontbinden, omdat het niet mogelijk was dat Hij daardoor vastgehouden zou worden.

Rom. 6:9 Wij weten toch dat Christus, nu Hij is opgewekt uit de doden, niet meer sterft. De dood heerst niet meer over Hem.

Joh. 10:17-18 Daarom heeft de Vader Mij lief, omdat Ik Mijn leven geef om het opnieuw te nemen. Niemand neemt het Mij af, maar Ik geef het uit Mijzelf; Ik heb macht het te geven, en heb macht het opnieuw te nemen. Dit gebod heb Ik van Mijn Vader ontvangen.

Erkennen dat ik een zondaar ben en geloven dat Jezus Christus mijn zonden weggenomen heeft door Zelf voor die straf van mij te betalen.

Dat laatste ging er bij de Joden niet in. Zij konden en wilden niet geloven dat Jezus Christus de aangekondigde Messias uit het O.T. was. Zij konden en wilden niet erkennen dat God Almachtig Zelf in de Persoon van Jezus Christus naar deze wereld was gekomen in een Lichaam van vlees en bloed. Zij konden en wilden ook niet erkennen dat er buiten het houden van de wet een weg geopenbaard was waardoor de zondige mens toch gerechtvaardigd kon worden om het eeuwige leven te beërven.

Dat de kerkleiding uit de tijd van Jezus Christus het Evangelie niet kon en wilde erkennen en geloven, ondanks dat zij de Bijbel als geen ander kenden, had alles te maken met hun ordinaire hang naar macht, geld, status e.d. Zij hadden verwacht dat als de Messias op aarde zou komen, dat Hij in pracht en praal geboren zou worden en dat de Messias de kerkleiding zou eren voor het belangrijke werk dat zij gedaan hadden. Zij hadden de mensen immers de wetten van God Almachtig geleerd. Maar zij hadden ook nog eigen wetten en geboden en verboden erbij bedacht waar niemand zich aan konden en de kerkleiding zelf al helemaal niet.

Moet je nagaan: je denkt het fantastisch te doen, je denkt minimaal een hooggeplaatste functie te krijgen in het koningschap van Jezus Christus en geëerd te worden door de Messias, en dan noemt Jezus Christus je addereengebroed en witgekalkte graven. Dat is olie op het vuur. En ten diepste is dat de onderliggende reden voor al die rellen tussen Joden en Messiasbelijdende Joden. Dat is de onderliggende reden waarom Jezus Christus opgepakt is op valse voorwendselen en vermoord is aan het kruis van Golgotha. Dat is de onderliggende reden waarom Paulus vervolgd en verdrukt werd met alle dingen die hem overkomen zijn en waarover Paulus schrijft in II Kor.11:23-27 .

Paulus beschrijft die omwisseling die Jezus Christus aan het kruis van Golgotha bewerkstelligde en zoals ik hierboven uitgelegd heb, in wat moeilijker woorden: vers 21 *'nu is zonder de wet gerechtigheid van God geopenbaard, waarvan door de wet en de profeten is getuigd, namelijk gerechtigheid van God door het geloof in Jezus Christus, tot allen en over allen, die geloven'*.

Met andere woorden: de wet van God Almachtig bestaat nog steeds maar is vervuld door Jezus Christus voor die mensen die dat geloven. En daarbij is geen onderscheid tussen mensen. Er wordt geen onderscheid gemaakt tussen Joden of Grieken, tussen Messiasbelijdende Joden en *'heidenen'*, want iedereen heeft gezondigd (vers 23).

📖 Rom. 3:21 Maar nu is zonder de wet gerechtigheid van God geopenbaard, waarvan door de Wet en de Profeten is getuigd:

📖 Rom. 3:23 Want allen hebben gezondigd en missen de heerlijkheid van God,

Iedereen die het Evangelie van Jezus Christus aanneemt is gerechtvaardigd voor God Almachtig, voor niets. Daarom heet het 'uit Genade', want dat betekent dat ik het gekregen heb terwijl ik er niets voor gedaan heb. (vers 24). En dat geldt ook voor alle vreemdelingen die zich aansloten bij het volk Israël toen zij Egypte uitgeleid werden (Ex. 12:48), gered werden uit de fysieke slavernij van satan.

Bij de inzegening van de tempel, die door koning Salomo gebouwd werd, bidt Salomo met name ook voor die mensen die van oorsprong niet tot het volk Israël behoorden, maar zich wel bij hen hadden aangesloten. De zegeningen en de vergeving van zonden waar koning Salomo voor bidt voor het volk Israël geldt ook voor hen. II Kron. 6:32

God Almachtig heeft Jezus Christus openlijk aangewezen als middel van verzoening. Dat kón God doen omdat Hij het Zelf was die **in** Jezus Christus kwam en was. Het middel van verzoening is van God gekomen, door God vervuld zodat de mensen gered konden worden. En het is de bedoeling van God dat die redding uiteindelijk voor de **hele** mensheid gaat gelden.

De reden waarom God Almachtig dit op deze wijze in gang heeft gezet, en zal voleindigen is om Zijn rechtvaardigheid te bewijzen (vers 26). God **is** rechtvaardigheid en iedereen die Hem aanneemt in Jezus Christus is dan ook gerechtvaardigd met de rechtvaardigheid van God Zelf.

-----...-----

Kan ik mij dan ergens op beroemen dat ik het eeuwige leven en de nabijheid van God Almachtig verdiend heb? Het antwoord is gewoonweg **neen**.

De wet maakt mij niet rechtvaardig, goede werken maakt mij niet rechtvaardig. In vers 28 zegt Paulus dat hij alles overziende maar tot één slotsom kan komen en dat is dat ik alleen door het geloof, zonder werken van de wet, gerechtvaardigd kan worden, zonder aanzien des persoons. Dit geldt voor Joden en Grieken, voor besnedenen en onbesnedenen, voor Christenen en heidenen. Dit geldt voor iedereen. Want er is maar één God Almachtig die door alle mensen heen werkt door het geloof **in** Jezus Christus.

-----...-----

☞ Rom. 3:24 en worden om niet gerechtvaardigd door Zijn genade, door de verlossing in Christus Jezus.

☞ Ex. 12:48 Als er nu een vreemdeling bij u verblijft en als die voor de HEERE het Pascha wil houden, laat dan al wie mannelijk is bij hem, besneden worden. Dan mag hij naar voren komen om het Pascha te houden, en zal hij zijn als een ingezetene van het land. Niemand echter die onbesneden is, mag ervan eten.

☞ II Kron. 6:32 Zelfs ook wat de vreemdeling betreft, die niet tot Uw volk Israël behoort, maar uit een ver land komt omwille van Uw grote Naam en van Uw sterke hand en van Uw uitgestrekte arm, wanneer zij komen en naar dit huis hun gebed richten,

☞ Rom. 3:26 Hij deed dit om Zijn rechtvaardigheid te bewijzen nu in deze tijd, zodat Hijzelf rechtvaardig is én rechtvaardigt degene die uit het geloof in Jezus is.

☞ Rom. 3:28 Wij komen dus tot de slotsom dat de mens door het geloof gerechtvaardigd wordt zonder werken van de wet.

Er blijft echter nog één belangrijke vraag over: Maakt het geloof de wet van God Almachtig dan overbodig. Of komt het geloof in de plaats van de wet van God Almachtig?

Het antwoord op die vraag is ondubbelzinnig: **Nee**.

Jezus Christus heeft de wet vervuld. En vervullen is heel iets anders dan afschaffen. Vervullen wil zeggen dat de straf op overtreding van die wet voldaan is door Jezus Christus, maar dat zegt absoluut niet dat die wet zelf weg is.

Als ik zou denken door het houden van de wet gerechtvaardigd te worden voor God Almachtig kom ik bedrogen uit. Rechtvaardiging komt alleen uit geloof **in** Jezus Christus voort.

Ik heb ook in deze mijmeringen al beschreven dat mijn geloof gefundeerd is op de liefde die ik voor God Almachtig **in** Jezus Christus heb. Dat is voor mij hoofdreden één, omdat het wonder van mijn bekering voor mijzelf gewoonweg niet onder woorden te brengen is.

Die liefde voor God Almachtig **in** Jezus Christus maakt het dat ik de wet van God erken en probeer te houden. Maar die wet is niet meer de geboden en inzettingen die God Almachtig aan Zijn volk Israël gegeven heeft in de woestijn.

Jezus Christus zegt Zelf in Joh. 13:34 dat Hij een nieuw gebod gegeven heeft, en dat is het grote gebod uit Matt. 22: heb God Almachtig lief boven alles, heb je naaste lief als jezelf, en die twee geboden hebben dezelfde grootte en zwaarte.

Aan die twee nieuwe geboden van liefde hangt de hele wet en de profeten. Met andere woorden: de liefde voor God Almachtig én de liefde voor elkaar is de vervulling van de 'oude' wet van Mozes.

 Joh. 13:34 Een nieuw gebod geef Ik u, namelijk dat u elkaar liefhebt; zoals Ik u liefgehad heb, moet u ook elkaar liefhebben.

Romeinen

Hoofdstuk 4

Abraham door het geloof gerechtvaardigd

Paulus is nog niet uitgesproken over het thema '*gerechtvaardigd worden door de wet of door Genade*', waarbij ik nog even duidelijk wil maken dat rechtvaardiging voor God Almachtig betekent dat ik, die van nature zondig is, verzoend kan worden met God die zondenvrij is. Rechtvaardiging voor God betekent dat de onoverkomelijke kloof die ontstaan is door de zonden van mij als mens, overbrugd kan worden doordat God Zelf in de Persoon van Jezus Christus vergeving en verzoening aanbiedt. Hoe die rechtvaardiging plaatsvindt beschrijft Paulus in dit hoofdstuk door Abraham als voorbeeld te nemen.

Abraham kreeg van God Almachtig de opdracht om zijn zoon Izaäk te offeren op de berg Moria. (Gen. 22:2). Abraham nam daarop zijn zoon Izaäk, en was écht van plan om hem te offeren. Op het allerlaatste moment houdt God Abraham tegen zodat hij zijn zoon niet offert, maar een ram dat '*toevallig*' met zijn horens in de doornstruiken vast zit. (Gen. 22:13). Over dit verhaal heb ik uitgebreid geschreven in *mijn mijmeringen* bij het Bijbelboek Genesis, met al mijn vragen en opmerkingen die ik daarbij had.

Omdat Abraham gehoorzaamde aan wat God Almachtig vroeg, werd hij een vriend van God genoemd (Jak. 2:23).

Alhoewel Abraham een daad verrichtte van gehoorzaamheid, zou ik dus kunnen stellen dat de rechtvaardigheid die Abraham hiermee '*verdiende*', voortkwam uit zijn eigen '*doen*'. In het voorbeeld van de wet zou ik dus kunnen zeggen dat Abraham zich aan de wet hield, en daarmee zijn rechtvaardigheid voor God Almachtig zelf '*verdiende*'. Dan zou Abraham dus kunnen zeggen dat hij door zijn goede manier van leven (en gehoorzaamheid) het eeuwige leven verdient heeft.

Paulus stelt echter aan de hand van de woorden van God Almachtig Zelf, dat het niet **de daad** van het offeren van Izaäk is geweest dat hem de rechtvaardigheid opleverde, maar **het geloof** in God. Want was het God niet geweest die Abraham had verteld dat Hij met zijn zoon Izaäk **én** zijn nageslacht een eeuwig verbond zou sluiten? (Gen. 17:19, Gen. 21:12).

Gen. 22:2 Hij zei: Neem toch uw zoon, uw enige, die u liefhebt, Izak, ga naar het land Moria, en offer hem daar als brandoffer op een van de bergen die Ik u noemen zal.

Gen. 22:13 Toen sloeg Abraham zijn ogen op en keek om, en zie, achter hem zat een ram met zijn hoorns verstrikt in het struikgewas. Abraham ging erheen, nam die ram en offerde hem als brandoffer in de plaats van zijn zoon.

Jak. 2:23 En de Schrift is vervuld die zegt: En Abraham geloofde God, en het is hem tot gerechtigheid gerekend, en hij werd een vriend van God genoemd.

Gen. 17:19 God zei: Integendeel, uw vrouw Sara zal u een zoon baren en u moet hem de naam Izak geven. Ik zal Mijn verbond met hem maken, tot een eeuwig verbond voor zijn nageslacht na hem.

Gen. 21:12 Maar God zei tegen Abraham: Laat deze zaak met betrekking tot de jongen en uw slavin niet kwalijk zijn in uw ogen. Bij alles wat Sara u zegt, luister naar haar stem, want alleen het nageslacht van Izak zal uw nageslacht genoemd worden.

Hoe zou God Almachtig deze belofte kunnen nakomen wanneer Izaäk gedood zou worden? Dan zou hij toch helemaal geen nageslacht kunnen voortbrengen met wie God een eeuwig verbond zou kunnen sluiten?

Abraham geloofde God Almachtig op Zijn woord en Zijn belofte en daarom gehoorzaamde Abraham toen God hem vroeg om zijn zoon Izaäk te offeren. Het geloof in de woorden en beloften van God werd Abraham zijn gerechtigheid (Gen. 15:6, Rom. 4:3, Gal. 3:6)

Ik lees in dit verhaal echter wel de woorden van Jak. 2:26 dat een geloof **zónder** werken een 'dood' geloof is. In het geval van Abraham betekende dit dat het geloof van Abraham in God Almachtig niet **zonder** gehoorzaamheid kon. En dat geldt voor mij vandaag de dag niet anders.

Ik heb ook in deze mijmeringen uitgebreid beschreven dat mijn geloof in God Almachtig gefundeerd is *op mijn liefde* voor Hem, omdat God in alles en in alle omstandigheden bewezen heeft een trouw God te zijn, en altijd het beste met mij vóór heeft. Die liefde brengt mij ertoe om de dingen te doen die ik doe en die God Almachtig graag in en voor mij ziet. En datgene dat God in en voor mij ziet staan, staat beschreven in de Bijbel. Want de Bijbel is de handleiding voor mijn levensmotor. Ik ben vrij om die handleiding aan de kant te gooien en mijn eigen zin te doen, maar als mijn levensmotor dan begint te walmen en tenslotte hortend en stotend tot stilstand komt, kan en mag ik dit God niet verwijten. Mijn liefde voor God Almachtig **in** Jezus Christus is zó groot dat ik God op geen enkele wijze verdriet wil doen, of ook maar iets wil doen waarbij God bedenkelijk Zijn wenkbrauwen zou optrekken.

Dat kun je natuurlijk wettisch noemen of Oud Testamentisch. Maar die woorden en gedachten laat ik voor diegene die ze uitspreekt of bedenkt. Ik weet dat ik weet dat ik zeker weet, dat ik gerechtvaardigd ben door het geloof in God Almachtig **in** Jezus Christus, en niet door mijn handelen, denken of spreken. Dus ook niet doordat ik goed probeer mijn best te doen om die dingen te doen die God voorgeschreven heeft.

Ik ben er óók van overtuigd dat mijn geloof in God Almachtig **in** Jezus Christus ergens zichtbaar in moet worden, zoals dit zichtbaar werd in het leven van Abraham, dat hij gehoorzaamde in de wil van God om zijn zoon Izaäk te offeren. Mijn geloof in God Almachtig **in** Jezus Christus wordt zichtbaar in het houden van het grote gebod dat Jezus Christus mij gegeven heeft in Matt. 22:36-40. Dàt zijn de twee Nieuw Testamentische geboden **in** welke de hele wet én de profeten vervuld zijn.

Gen. 15:6 En hij geloofde in de HEERE, en Die rekende hem dat tot gerechtigheid.

Rom. 4:3 Want wat zegt de Schrift? En Abraham geloofde God, en het is hem tot gerechtigheid gerekend.

Jak. 2:23 En de Schrift is vervuld die zegt: En Abraham geloofde God, en het is hem tot gerechtigheid gerekend, en hij werd een vriend van God genoemd.

Jak. 2:26 Want zoals het lichaam zonder geest dood is, zo is ook het geloof zonder de werken dood.

Matt. 22:36-40 Meester, wat is het grote gebod in de wet? Jezus zei tegen hem: U zult de Heere, uw God, liefhebben met heel uw hart, met heel uw ziel en met heel uw verstand. Dit is het eerste en het grote gebod. En het tweede, hieraan gelijk, is: U zult uw naaste liefhebben als uzelf. Aan deze twee geboden hangt heel de Wet, en de Profeten.

Want als ik mijn naaste en anderen liefheb als mijzelf, dan zal God Almachtig mijn hart versterken om mij nog meer aan Hem te weiden. En als ik mij nog meer aan Hem weid, zal mijn liefde voor mijn naaste en anderen nog meer groeien. Dit is een doorgaand proces dat zal leiden tot mijn volkomen onberispelijkheid voor het aangezicht van God de Vader wanneer Jezus Christus terugkomt (I Thess. 3:12-13)

Paulus schrijft in vers 4 en 5 dat het 'loon' dat ik verdien, en dat is het eeuwige leven bij God Almachtig (I Joh. 2:25), **niet** gebaseerd is op wat ik allemaal wel of niet voor Hem gedaan heb. Zoals het in de hedendaagse wereld geldt: loon naar werken. Werk ik hard en veel, dan verdien ik veel. Werk ik niet of nauwelijks dan verdien ik ook een stuk minder. Dat is echter een wereldse manier van denken. De geestelijke manier van denken is echter dat de hoeveelheid loon die ik krijg, bepaald wordt door de **mate van geloof** die ik heb in God Almachtig **in** Jezus Christus, en die ik ook van God gekregen heb (Rom. 12:3)

Geloof ik het Evangelie van Jezus Christus? Geloof ik dat ik een zondaar was en daarom door God de Almachtige 'verdoemd' was, omdat een zondig mens niet in de nabijheid kon en kan wezen van die Heilige God? Geloof ik dat God Almachtig Zelf in de Persoon van Jezus Christus in een lichaam van vlees en bloed, als Mens, naar deze aarde is gekomen om de straf van mij over te nemen? Ik die 'verdoemd' was door mijn zonden en ongerechtigheden zou gestraft moeten worden omdat ik de wet van God overtreden had. Maar Jezus Christus heeft die straf voor mij gedragen, waardoor Hijzelf moest sterven (dat is de straf op overtreding van de wet van God) en ik mag LEVEN!

Paulus schrijft in 7-8 dat wanneer ik 'ja' kan zeggen op bovenstaande drie geloofsvragen, dat ik dan welzalig ben. Waarvan 'Dikke van Dale' als betekenis van het woordje 'zalig' deze verklaring geeft: *het eeuwige heil deelachtig, van het verderf gered*. Met andere woorden: het Hebreeuwse woordje voor 'heil' is y@shuw'ah. Dit is de Naam van Jezus Christus, want Zijn Naam is Ie'sous in het Grieks, wat in het Hebreeuws Y@howshu'a is. Zalig zijn betekent dus dat ik deel mag uitmaken van Jezus Christus (deelachtig).

-----...-----

☞ I Thess. 3:12-13 En ú moge de Heere doen toenemen en overvloedig maken in de liefde tot elkaar en tot allen, zoals ook wij dat zijn tot u, opdat Hij uw harten zou versterken om onberispelijk te zijn in heiliging voor het aangezicht van onze God en Vader, bij de komst van onze Heere Jezus Christus met al Zijn heiligen.

☞ Rom. 4:4-5 Aan hem nu die werkt, wordt het loon niet toegerekend naar genade, maar naar wat men hem verschuldigd is. Bij hem echter die niet werkt, maar gelooft in Hem Die de goddeloze rechtvaardigt, wordt zijn geloof gerekend tot gerechtigheid.

☞ I Joh. 2:25 En dit is de belofte die Hij ons heeft beloofd: het eeuwige leven.

☞ Rom. 12:3 Want door de genade die mij gegeven is, zeg ik ieder onder u niet hoger te denken dan hij moet denken, maar laat hij denken in bescheidenheid, naar de mate van geloof zoals God die aan ieder heeft toebedeeld.

☞ Rom. 4:7-8 Welzalig zijn zij van wie de ongerechtigheden vergeven, en van wie de zonden bedekt zijn, welzalig is de man aan wie de Heere de zonde niet toerekent.

Vanaf vers 9 beschrijft Paulus weer die (bekende) strijd tussen Messiasbelijdende Joden onderling. Moet ik mij houden aan de besnijdenis (de wet) wanneer ik bekeerd bent, of niet. Over deze (woorden)strijd wordt uitgebreid verslag gedaan in het Bijbelboek Handelingen (hoofdstuk 15). Dat er zelfs tot in de hoogste regionen van de kerkleiding van de Messiasbelijdende gemeente in Jeruzalem (zeg maar de moederkerk) een heftige woordenstrijd ontstond (Hand. 15:7) of bekeerde 'heidene' zich nu wel of niet moesten besnijden.

Ik heb hierover al eerder gesproken dat ik geloof dat juist het thema van de besnijdenis *het* grote strijdpunt was, omdat deze besnijdenis één van de twee herkenningstekens is waaraan het volk van God Almachtig, dat is Israël, tot in der eeuwigheid herkenbaar zal zijn (Gen. 17:11). Ik heb toen ook geschreven dat het andere herkenningsteken het houden van de sabbatdag was. (Ex. 31:16-17). De sabbatdag stond in de tijd van Paulus nog niet ter discussie omdat pas in het jaar 321 na Christus, keizer Constantijn de zondag invoerde als vervanging van de sabbatdag.

Dat Paulus hierover schrijft in deze brief aan de gemeente van Rome bevestigt mij in mijn eerder gestelde vraag, *welk Evangelie de Christenen in Rome geloofden*. Was dit het Evangelie van Jezus Christus dat Paulus leerde en onderwees, een Evangelie zónder de besnijdenis (Hand. 15) of een Evangelie mét de besnijdenis als verplichting.

Het was door het onderwijs van Paulus dat de leiding van de Messiasbelijdende gemeente in Jeruzalem overtuigd werd door de Geest van God Almachtig dat de bekeerde 'heidene' zich niet hoefden te besnijden. (Hand. 15). Want nogmaals: rechtvaardiging voor God Almachtig komt niet door het besnijden, of het houden van de wet. Rechtvaardiging voor God Almachtig komt door het geloof **in** Jezus Christus.

-----,-----

Paulus stelt hier de vraag of die rechtvaardiging door het geloof nu komt door de besnijdenis of niet. En weer haalt hij daar het verhaal van Abraham bij. Want Abraham was immers gerechtvaardigd door het geloof in God Almachtig. Want stelt Paulus: was Abraham in de tijd dat hij Izaäk moest offeren, besneden of onbesneden?

Volgens Gen. 17 was Abraham al besneden. Maar zegt Paulus in vers 10 dat de rechtvaardiging van Abraham al **vóór** zijn besnijdenis een feit was. Het was immers het plan van God Almachtig dat Hij Abraham had geroepen uit Ur der Chaldeeën om uit hem het volk Israël te laten voorkomen? (Eigenlijk riep God Almachtig de vader van Abraham uit Ur der Chaldeeën Gen. 11:31), en Abraham uit Haran (Gen. 12:4-5)).

Hand. 15:5-7 Maar, zeiden zij, er zijn er enigen opgestaan onder de aanhangers van de sekte van de Farizeeën die gelovig zijn geworden, die zeggen dat men hen moet besnijden en moet gebieden de wet van Mozes in acht te nemen. En de apostelen en de ouderlingen kwamen bijeen om deze zaak te bezien. En toen daarover een heftige woordenstrijd ontstond, stond Petrus op en zei tegen hen: Mannenbroeders, u weet dat God lang geleden onder ons mij uitgekozen heeft, zodat de heidenen uit mijn mond het woord van het Evangelie zouden horen, en zouden geloven.

Gen. 17:11 U moet het vlees van uw voorhuid laten besnijden en dat zal een teken zijn van het verbond tussen Mij en u.

Ex. 31:16-17 Laat de Israëlieten dan de sabbat in acht nemen, door de sabbat te houden, al hun generaties door, als een eeuwig verbond. Hij zal tussen Mij en de Israëlieten voor eeuwig een teken zijn, want de HEERE heeft in zes dagen de hemel en de aarde gemaakt, en op de zevende dag heeft Hij gerust en Zich verkwikt.

Rom. 4:10:10 Hoe is het hem dan toegerekend? Toen hij besneden was of als een onbesneden? Niet als besneden, maar als onbesneden!

Gen. 11:31 En Terah nam Abram, zijn zoon, en Lot, zijn kleinzoon, de zoon van Haran, en Sarai, zijn schoondochter, de vrouw van zijn zoon Abram, en zij trokken met hen uit Ur van de Chaldeeën om naar het land Kanaän te gaan; en zij kwamen tot Haran en bleven daar wonen.

Abraham heeft de besnijdenis ontvangen als een teken, als een zegel. Waarvan?

Van zijn rechtvaardigheid voor God Almachtig (vers 11). En die rechtvaardigheid van Abraham had hij al **vóór** zijn besnijdenis. Dat teken, dat zegel, heeft Abraham van God Almachtig gekregen om duidelijk te maken dat hij de vader was van het volk Israël, van alle mensen die geloofden. En dat is door alle eeuwen heen nooit veranderd. Want Abraham is nog steeds de 'grondlegger' van het volk Israël, en alle Israëlieten (zowel de Joden als nakomelingen van het twee-stammenrijk, als de 'heidenen' als nakomelingen van het tien-stammenrijk), erkennen Abraham als 'aartsvader'. dat betekent dat de stichting van het hele volk Israël als volk van God begonnen is bij Abraham.

Dat Abraham zijn rechtvaardigheid voor God Almachtig al had vóór zijn besnijdenis, dus ook al vóór zijn gehoorzaamheid bij het willen offeren van zijn zoon Izaäk, gekregen had, geeft aan dat onbesnedenen ook gerechtvaardigd kunnen zijn, en wel door hun geloof **in** Jezus Christus. Want alleen het feit dat iemand besneden is of was, maakt hem niet rechtvaardig voor God Almachtig. Kijk maar naar alles wat het volk Israël deed in het O.T. Zij waren toen allemaal besneden, maar begingen de ergste zonden, waardoor God Almachtig het volk Israël zelfs moest verbannen naar Babylonië en Assyrië.

Was het God Zelf niet die op een gegeven moment tegen Mozes zei dat Hij het hele volk Israël wilde vernietigen om uit Mozes een nieuw volk Israël te maken? (Ex. 32:10). Dus de besnijdenis op zich is geen sleutel tot rechtvaardiging. Of zoals Paulus het hier in vers 13 schrijft, dat niet de wet (de besnijdenis is een uiting van de wet) de sleutel is tot rechtvaardiging, maar het geloof **in** Jezus Christus. Want zegt Paulus in vers 14-15: als de wet de sleutel tot rechtvaardiging zou zijn, dan is er geen mens op de hele wereld die gerechtvaardigd kan worden voor God Almachtig, want iedereen heeft gezondigd. (Ps. 14:1, Rom. 3:10-12)

Zonde is overtreding van de wet van God Almachtig, en overtreding leidt tot straf. Net zoals in het Nederlandse Rechtssysteem (zie pag. 32-36). Want de zonde brengt toorn voort. Toorn is een oud woord voor boosheid. En God Almachtig wordt boos als Zijn wet overtreden wordt, net als dat ouders van kinderen boos worden wanneer die kinderen niet doen wat die ouders zeggen.

Dit principe is helemaal geen hogere geestelijke rocket-sience, want wij mensen passen dit elke dag toe in de opvoeding van onze kinderen. Dit principe wordt elke dag toegepast op onze scholen. Dit principe wordt elke dag toegepast door de Regering van Nederland.

Gen. 12:4-5 oen ging Abram op weg, zoals de HEERE tot hem gesproken had, en Lot ging met hem mee. Abram was vijftig jaar oud, toen hij uit Haran vertrok. Abram nu nam Sarai, zijn vrouw, en Lot, de zoon van zijn broer, en al hun bezittingen die ze verworven hadden, en de mensen die zij in Haran verkregen hadden; en zij gingen weg om naar het land Kanaän te gaan; en zij kwamen in het land Kanaän.

Rom. 4:11 En hij heeft het teken van de besnijdenis ontvangen als een zegel van de gerechtigheid van het geloof dat hij had toen hij nog onbesneden was, opdat hij een vader zou zijn van allen die geloven, hoewel zij onbesneden zijn, opdat ook hun de gerechtigheid toegerekend zou worden;

Ex. 32:10 Nu dan, laat Mij begaan, zodat Mijn toorn tegen hen ontbrandt en Ik hen vernietig. Dan zal Ik ú tot een groot volk maken.

Rom. 4:13 Want niet door de wet is de belofte aan Abraham of zijn nageslacht gedaan dat hij een erfgenaam van de wereld zou zijn, maar door de gerechtigheid van het geloof.

Rom. 4:14-15 Immers, als zij die uit de wet zijn, erfgenamen zijn, is het geloof zonder inhoud geworden en is de belofte tenietgedaan.

De wet brengt immers toorn teweeg, want waar geen wet is, is ook geen overtreding.

Ps. 14:1 De dwaas zegt in zijn hart: Er is geen God. Zij handelen verderfelijk, bedrijven gruwelijke daden; er is niemand die goedgeet.

Conclusie: Dat een mens weer verzoend wordt met God Almachtig (gerechtvaardigd) na de zondeval van de eerste mens, waardoor er een onoverkomelijke kloof is ontstaan tussen de heilige God (zonder zonden) en de zondige mens, is geen kwestie van 'doen', maar van 'geloof'.

Als ik dan ook nog beseft dat het 'geloof' niet eens een werk van mij als mens is (Ef. 2:8-9), maar dat dit 'geloof' door God Almachtig gegeven is aan die mensen die Hij daarvoor uitgekozen heeft (**op dit moment**), dan begrijp je misschien mijn verwondering en mijn liefde voor God dat Hij mij daarvoor uitgekozen heeft. Niet op basis van wat ik allemaal goed gedaan heb in mijn leven, want mijn leven kenmerkt zich door vele inktzwarte pagina's. Net zoals het volk Israël zich niet kenmerkte doordat zij zo goed leefden en niet zondigden. Het tegenovergestelde is waar.

Net zoals Abraham tot vader van het volk Israël gerekend wordt door zijn geloof in God Almachtig, en daardoor rechtvaardig werd verklaard, is dit een teken dat God Zelf een Vader is voor de hele wereldbevolking door te geloven in Hem, en daardoor gerechtvaardigd te worden.(vers 17).

De verzen 18-21 geven aan waarom Abraham dan gerechtvaardigd werd. Omdat hij in de beloften van God Almachtig geloofde. Dat God Almachtig zijn zoon Izaäk tot een groot volk zou maken en dat God met Izaäk én zijn nageslacht een verbond zou maken. Die beloften zouden nooit nagekomen kunnen worden wanneer Izaäk daadwerkelijk door Abraham gedood was op die berg Moria om hem te offeren aan God.

Abraham geloofde dat (ondanks de omstandigheden) God Almachtig Zichzelf een offer zou uitzoeken. En dat heeft God ook gedaan.

In de tijd van het offer van Izaäk was dit nog een ram (Gen. 22:13) die de plaats van Izaäk zou gaan innemen. In onze tijd is dit Jezus Christus geweest die de plaats van ons zondige mensen heeft ingenomen. (Ef. 5:2)

Izaäk mocht leven. Hij was voorbestemd om geofferd te worden, maar God Almachtig nam dit van hem over door in Jezus Christus geofferd te worden. Jezus Christus moest sterven. Hij was voorbestemd om geofferd te worden, zodat jij en ik mogen LEVEN!

Ef. 5:2 en wandel in de liefde, zoals ook Christus ons liefgehad heeft en Zichzelf voor ons heeft overgegeven als een offergave en slacht-offer, tot een aangename geur voor God.

Rom. 3:10-12 Zoals geschreven staat: Er is niemand rechtvaardig, ook niet één, er is niemand die verstandig is, er is niemand die God zoekt. Allen zijn zij afgedwaald, samen zijn zij nutteloos geworden. Er is niemand die goeddoet, er is er zelfs niet één.

Ef. 2:8-9 Want uit genade bent u zalig geworden, door het geloof, en dat niet uit u, het is de gave van God; niet uit werken, opdat niemand zou roemen

Rom. 4:17 zoals geschreven staat: Ik heb u tot een vader van vele volken gemaakt. Dit was hij tegenover Hem in Wie hij geloofd heeft, namelijk God, Die de doden levend maakt, en de dingen die niet zijn, roept alsof zij er waren.

Rom. 4:18-21 En hij heeft tegen alles in gehoopt en geloofd dat hij een vader van vele volken zou worden, overeenkomstig wat gezegd was: Zo zal uw nageslacht zijn. En niet verzwakt in het geloof, heeft hij er niet op gelet dat zijn eigen lichaam reeds verstorven was – hij was ongeveer honderd jaar oud – en dat ook de moederschoot van Sara verstorven was. En hij heeft aan de belofte van God niet getwijfeld door ongeloof, maar werd gesterkt in het geloof, terwijl hij God de eer gaf. Hij was er ten volle van overtuigd dat God ook machtig was te doen wat beloofd was.

Gen. 22:13 Toen sloeg Abraham zijn ogen op en keek om, en zie, achter hem zat een ram met zijn hoorns verstrikt in het struikgewas. Abraham ging erheen, nam die ram en offerde hem als brandoffer in de plaats van zijn zoon.

Romeinen

Hoofdstuk 5

De vrucht van de rechtvaardiging

In de vorige Bijbelgedeelten heeft Paulus op allerlei manieren duidelijk gemaakt dat er geen rechtvaardiging met God Almachtig mogelijk is dan alleen door het geloof **in** Jezus Christus.

De Joden hebben het daar heel erg moeilijk mee, want zij hebben eeuwen en eeuwen lang geleerd dat zij de wet moesten houden en naleven om zodoende gezegend te worden door God Almachtig. Neem alleen het Bijbelgedeelte uit Deut. 11:26-28 dat luistert naar de titel Zegen en Vloek of Lev. 26.

Maar de Joden wilden de Bijbel die zij hadden in die tijd zelf uitleggen en toepassen op de manier die *hen* het beste uitkwam. Want op hoeveel plaatsen wordt er in het O.T. niet een aankondiging gedaan over de komende Messias? Waar Hij vandaan zou komen, waar Hij geboren zou worden, uit welk geslacht Hij komen zou, wat Hij zou komen doen en noem maar op. En dan wordt die Messias geboren in een stal bij Bethlehem (Matt. 2:1), in een kribbe (Luk. 2:7), en dan kunnen en willen de Joden dat niet aannemen als dat Jezus Christus de aangekondigde Messias zou wezen.

- 'Hun' Messias zou een Koning wezen, geboren in pracht en praal.
- 'Hun' Messias zou de leiders van de toenmalige kerk minimaal 'eren' en hen bedanken voor al het werk dat zij in de Naam van God Almachtig gedaan hebben.
- 'Hun' Messias zou hen een glorieus functie geven in Zijn Koninklijke Regering.

Maar niet Jezus Christus. Jezus Christus voldeed helemaal niet aan het beeld dat zij hadden van 'hun' Messias. Een beeld dat zij zich maakten door al die aankondigingen uit het O.T. naar de aankomende Messias te maken naar het beeld dat zij zich wensten.

Toch is dat niet het enige punt. Want ook al probeerden de gelovige Joden uit die tijd in alles de wet te houden: zij vergaten het allerbelangrijkste. En dat is dat God Almachtig niet geëerd wil worden omdat het **moet**. God wil geëerd worden omdat de mens dat *wil*. (Jes. 1:11-17)

Deut. 11:26-28 Zie, ik houd u heden zegen en vloek voor: de zegen, als u luistert naar de geboden van de HEERE, uw God, die ik u heden gebied; de vloek, als u niet luistert naar de geboden van de HEERE, uw God, en van de weg afwijkt die ik u heden gebied, om achter andere goden aan te gaan, die u niet gekend hebt.

Matt. 2:1 Toen nu Jezus geboren was in Bethlehem, in Judea, in de dagen van koning Herodes, zie, wijzen uit het oosten kwamen in Jeruzalem aan,

Luk. 2:7 en zij baarde haar eerstgeboren Zoon, wikkelde Hem in doeken en legde Hem in de kribbe, omdat er voor hen geen plaats was in de herberg.

Jes. 1:11-17 Waartoe dienen voor Mij uw vele offers? zegt de HEERE. Ik heb genoeg van de brandoffers van rammen en het vet van gemest vee; en in het bloed van jonge stieren, lammeren of bokken vind Ik geen vreugde. Wanneer u komt om voor Mijn aangezicht te verschijnen – wie heeft dit van u gevraagd, dit platlopen van Mijn voorhoven? Breng niet langer nutteloze offers. Het reukwerk is Mij een gruwel. Nieuwemaansdag en sabbat, het bijeenroepen van samenkomsten: Ik verdraag het niet; het is onrecht, zelfs de bijzondere samenkomsten. Uw nieuwe-maansdagen, uw feestdagen haat Ik met heel Mijn ziel; ze zijn Mij tot last;

En God Almachtig wil dat de kerken en gemeenten de core-business in stand houden, en dat is de zorg voor de armen, de weduwen en wezen en de vluchtelingen!

Dat is een heel groot verschil. Want waar staat in het O.T. dat iemand het eeuwige leven kon behouden door de hele wet strikt te houden? Ook in de tijd van het O.T. was al lang bekend dat niemand dat kon. (Ps. 14:2-3). Ook niet wanneer iemand dat heel graag wilde, ook niet door de leiders van de toenmalige kerk. De Bijbel zegt in het O.T. al dat er niemand rechtvaardig is, en dat er niemand is die goed doet.

Toch wil ik de Joden hierin niet veroordelen. Want wat zou ik doen als het kerksysteem zoals dat functioneerde in de tijd van Jezus Christus, dit al honderden jaren zo deed? Tussen de laatste profeet van God Almachtig (Maleachi) en de geboorte van Jezus Christus lag immers ruim vierhonderd jaar? Zou ik 'mijn geloof' zoals mij dat al honderden jaren geleerd was 'aan de kant zetten' voor een nieuwe leer?

Met de komst van Jezus Christus is de leer die onderwezen werd veranderd van 'God is Rechter' naar 'God is Vader'. En ik kan mij voorstellen dat dit voor heel veel Joden een hele grote verandering was. En tel daarbij dat de Joden al eeuwenlang leerden dat de aangekondigde Messias een Koning zou wezen, waarvan zij dachten dat Hij in pracht en praal geboren zou worden, en de misvattingen over Jezus Christus zijn gemaakt.

Voor mij wordt het alleen maar duidelijker, dat God Almachtig **voor dit moment** Zélf mensen uitgekozen heeft (geroepen heeft) om **op dit moment** als 'Eerstelingen en Ambassadeurs' deze veranderingen in de geloofsleer te kunnen aannemen, en dat dit op dit moment zeker, niet voor iedereen is weggelegd. (zie pag. 52-57).

Ik zeg dus niet dat ik het verdiend heb dat God Almachtig mij uitgekozen heeft, en ik zeg ook niet dat ik nu zo goed ben dat ik het Evangelie van Jezus Christus aangenomen heb. Als ik dat wel zou doen zou ik roemen op mijn eigen kunnen en dat is absoluut niet waar. Als mens ben ik niets meer of minder dan alle andere mensen op deze wereld. Of zij nu geloven of niet.

Voor mij wordt het alleen maar duidelijker dat God Almachtig een plan heeft dat uitgevoerd wordt in de volgorde die Hij bepaald heeft. En daar pas ik schijnbaar in, omdat God dat zo wil. En daar past mijn ongelovige buurman op dit moment niet in, omdat God dat zo wil. En dat heeft helemaal niets te maken dat God voorkeuren heeft voor mensen, of lievelingetjes die Hij voortrekt. Het plan van God wordt uitgevoerd op de manier zoals Hij Zich bepaald heeft.

Ik ben het moe om ze te dragen. En wanneer u uw handen uitspreidt, verberg Ik Mijn ogen voor u; ook wanneer u uw gebed vermeerdert, luister Ik niet: uw handen zitten vol bloed. Was u, reinig u! Doe uw slechte daden van voor Mijn ogen weg! Houd op met kwaad doen, leer goed te doen, zoek het recht! Help de verdrukten, doe de wees recht, bepleit de rechtszaak van de weduwe!

Ps. 14:2-3 De HEERE heeft uit de hemel neergezien op de mensenkinderen, om te zien of er iemand verstandig was, iemand die God zocht. Zij allen zijn afgedwaald, tezamen zijn zij verdorven; er is niemand die goeddoet, zelfs niet één.

Dat plan van God Almachtig bestaat daarin, dat de **hele** wereldbevolking gered moet worden. En daarvoor heeft God eerst een groep mensen nodig, die Hij **Zelf** heeft uitgekozen, om de eerste opleiding in het Koninkrijks denken van Hem te krijgen. Een opleiding in de normen en waarden van het Koninkrijk van God Almachtig. Een opleiding dat de karakters veranderd worden naar datgene dat Jezus Christus heeft uitgesproken in de zaligsprekingen van de Bergrede in Matt. 5:1-12

Daarvoor moet eerst het wereldse denken tot op het bot afgebroken worden. Het wereldse denken dat mijzelf als mens op de eerste plaats zet. Dat deden de Joden ook in de tijd van Jezus Christus en vooral de leidinggevendenden die in termen van macht, rijkdom en status dachten. Maar daar hoort ook bij ik tot in het diepst van zijn menen overtuigd moet zijn dat mijn behoud niet iets is dat ikzelf bewerkt heb, maar dat mijn behoud alleen te danken is aan God Almachtig, Die het geloof geeft aan wie Hij wil (Ef. 6:8-9), als een gave, een gift, een cadeau.

Als ik ervan overtuigd ben dat ik Gods Maaksel ben, als de klei op de draaischijf van de Pottenbakker (Jer. 18:3-6), dan weet ik als mens ook dat er gewoon niets in mij is, dat mijn behoud kan verdienen. Niet het gehoorzamen van de wet, het navolgen en houden van alle geboden en inzettingen van die wet. Want dat alles maakt het niet goed tussen God Almachtig en mij als mens.

In het gehoorzamen en houden van de wet blijft de Heilige zonden-vrije God Almachtig recht tegenover mij als zondige mens staan, met als gevolg dat van een gemeenschap geen sprake kan zijn. Er is gewoon geen intimiteit mogelijk tussen de zonden-vrije God en mij als zondige mens. Hiervoor moet óf God Almachtig eerst zondig zijn geworden (en dat is onmogelijk) óf ik als de mens moet zondenvrij gemaakt worden. Pas **dan** kan ik over gelijkwaardigheid spreken en pas **dan** kan er sprake zijn van gemeenschap, intimiteit. Zoals God Almachtig in het paradijs wandelde met de mens en dagelijks met hem sprak. (Gen. 3:8)

-----...-----

Het geloof van de Joden uit de tijd van Jezus Christus was gebaseerd op angst. Angst voor straf en oordeel. Dat is in totale tegenstrijdigheid met liefde. Want liefde bant de angst uit. En dat is ook waar Paulus het hier in dit eerste vers over heeft.

Als ik gerechtvaardigd ben door het geloof **in** Jezus Christus, dan heb ik vrede met God Almachtig. En die vrede kan alleen bewerkstelligd worden door Jezus Christus. Hij is de Middelaar tussen de zonden-vrije God en mij als zondig mens.

☞ Ef. 2:8-9 Want uit genade bent u zalig geworden, door het geloof, en dat niet uit u, het is de gave van God; niet uit werken, opdat niemand zou roemen

☞ Jer. 18:3-6 Zo daalde ik af naar het huis van de pottenbakker. En zie, hij was op de draaischijven een werkstuk aan het maken. Mislukte de pot die hij aan het maken was met de klei in de hand van de pottenbakker, dan maakte hij daarvan weer een andere pot, zoals het in de ogen van de pottenbakker goed was om te maken. Toen kwam het woord van de HEERE tot mij: Zou Ik met u niet kunnen doen zoals deze pottenbakker, huis van Israël? spreekt de HEERE. Zie, zoals de klei in de hand van de pottenbakker, zo bent u in Mijn hand, huis

☞ Gen. 3:8 En zij hoorden de stem van de HEERE God, Die in de hof wandelde, bij de wind in de namiddag.

Aan de ene kant heeft Jezus Christus door mijn zonden op Zich te nemen, de straf betaald die staat op het overtreden van de wet. Anderzijds heeft Jezus Christus door het laten vloeien van Zijn bloed aan het Kruis van Golgotha de 'lijst met aanklachten' uit het mijn strafdossier leeggemaakt.

God is de Rechter en God bepaalt wie straf krijgt en wie niet. Dat was het beeld dat de Joden uit de tijd van Jezus Christus hadden van God. In zekere zin is dit beeld dat de Joden van God Almachtig hadden terecht, omdat satan zijn claim op de mensheid wil verzilveren. En dat doet satan door de 'lijst met aanklachten' uit het strafdossier van ieder mens voor God te brengen en hem te wijzen op de slechtheid van die mens.

Dat God Almachtig Zichzelf gegeven heeft **in** Jezus Christus als een ultieme daad van liefde, daar stonden de Joden niet bij stil. Daarom konden de Joden de rechtvaardiging door het geloof ook niet aannemen. Hun Godsbeeld was totaal verwrongen.

Diegenen die gerechtvaardigd zijn door het geloof hebben toegang gekregen tot de Genade. De Genade dat Jezus Christus zijn 'lijst met aanklachten' uit zijn strafdossier voor niets schoongemaakt heeft, zodat satan helemaal geen claim in handen heeft. (Kol. 2:13-14). Wat valt er dan te roemen voor mij als mens die gerechtvaardigd is door het geloof in Jezus Christus? Dat ik geloof en anderen niet? Dat ik de juiste keuze heb gemaakt en anderen niet?

Helemaal niets van dat alles. Het is God Almachtig geweest mijn ogen en de oren geopend heeft, zodat ik het geloof kon aannemen en daardoor gerechtvaardigd ben. (Rom. 8:11). En op dit moment laat God de ogen en de oren van anderen nog dicht, zodat zij helemaal niet kunnen geloven omdat zij het Evangelie helemaal niet kunnen horen op dit moment en waardoor zij dus ook helemaal geen zicht hebben op Jezus Christus. Nogmaals: het is Gods plan om dit op deze wijze te doen, en niet anders.

Het roemen van diegenen die op dit moment gerechtvaardigd zijn betreft alleen het roemen op God Almachtig **in** Jezus Christus. Zij verheerlijken Hem en prijzen en loven Hem omdat zij weten dat het geloof dat zij hebben in God Almachtig door God Zelf gegeven is.

-----..-----

📖 Rom. 5:1 Wij dan, gerechtvaardigd uit het geloof, hebben vrede bij God door onze Heere Jezus Christus.

📖 Kol. 2:13-14 En Hij heeft u, toen u dood was in de overtredingen en het onbesneden zijn van uw vlees, samen met Hem levend gemaakt door u al uw overtredingen te vergeven, en het handschrift dat tegen ons getuigde, uit te wissen. Dit handschrift was met zijn bepalingen tegen ons gericht, en Hij heeft dat uit het midden weggenomen door het aan het kruis te nagelen.

📖 Rom. 8:11 zoals geschreven staat: God heeft hun een geest van diepe slaap gegeven, ogen om niet te zien en oren om niet te horen, tot op de dag van heden.

Als ik het voorgaande geloof en God Almachtig op die wijze verheerlijkt, dan krijg ik ook zicht op mijn leven hier op aarde. Dat dit leven in een lichaam van vlees en bloed van korte duur is en dat mijn geest als het ware gevangen zit in dit lichaam van vlees en bloed.

Omdat mijn lichaam van vlees en bloed op en in deze gebroken wereld leeft, waar satan de heerschappij over voert, ervaart dit lichaam van vlees en bloed ook alles wat Paulus onder andere beschrijft. Verdrukkingen, vervolging, ziekten geweld, angst, honger en dorst, armoede en noem maar op. (II Kor. 11:24-27) Want die omstandigheden zijn nu eenmaal het gereedschap waarvan satan zich bedient. Hij is immers gemaakt om te verwoesten (Jes. 54:16).

Misschien ervaren wij in het rijke westen niet die omstandigheden die Paulus beschrijft, maar neem van mij aan dat rijkdom, vrede, gezondheid, overvloed, óók pijlen uit de koker van satan *kunnen* zijn om mensen van het geloof af te brengen. Het maakt satan niet hoe ik het geloof in God Almachtig vaarwel zeg, als ik het maar vaarwel zeg.

Kijk maar eens om je heen. Hoeveel mensen laten zich vandaag de dag nog iets gezeggen door God Almachtig *in* Jezus Christus?

Zijn wij in het rijke westen niet allemaal verslaafd aan de overvloed die wij hebben? En wie maakt zich geen zorgen om zijn bezit? Of het nu je huurhuis is, of je auto, of het nu je werk is of het geld dat je op de bank hebt. Neem van mij aan dat de omstandigheden waarin wij in het rijke westen leven net zo gemeen en bedreigend zijn als die omstandigheden die Paulus beschrijft.

Maar dat alles zegt helemaal niets over mijn geest die in dat lichaam van vlees en bloed zit. Satan probeert door de omstandigheden van dat lichaam van vlees en bloed, zo beroerd mogelijk te maken dat mijn geest (die aan God Almachtig toebehoort) vaarwel zal zeggen tegen God. Paulus zegt echter dat hij roemt in de verdrukking, omdat hij weet dat het satan is die al deze dingen doet gebeuren. Ef. 6:12)

Paulus roemt in de verdrukking omdat hij weet dat verdrukking volharding uitwerkt, en die volharding werkt ondervinding uit.

Eigenlijk zegt Paulus: hoe harder satan probeert mij van het geloof af te brengen des te sterker wordt mijn geloof. En satan heeft wat op het pad van Paulus gebracht. Neem II Kor. 11:24-27 en II Kor. 12:7-10, waarin Paulus spreekt over de doorn in zijn vlees en dat dit aanvoelt of satan hem iedere dag een kaakslag geeft.

II Kor. 11:24-27 Van de Joden heb ik vijfmaal de veertig min één zweepslagen ontvangen. Driemaal ben ik met de roede gezeseld, eenmaal ben ik gestenigd, driemaal heb ik schipbreuk geleden, een heel etmaal heb ik in volle zee doorgebracht. Op reis was ik vaak in gevaar door rivieren, in gevaar door rovers, in gevaar van de kant van volksgenoten, in gevaar van de kant van heidenen, in gevaar in de stad, in gevaar in de woestijn, in gevaar op zee, in gevaar onder valse broeders, in inspanning en moeite, vaak in nachten zonder slaap, in honger en dorst, vaak in vasten, in koude en naaktheid.

Jes. 54:16 Zie, Ik heb de smid geschapen, die het kolenvuur aanblaast en wapentuig vervaardigt, geschikt voor zijn doel en Ik heb de verwoester geschapen om te gronde te richten.

Ef. 6:12 Want wij hebben de strijd niet tegen vlees en bloed, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers van de duisternis van dit tijdperk, tegen de geestelijke machten van het kwaad in de hemelse gewesten

II Kor. 11:24-27 Van de Joden heb ik vijfmaal de veertig min één zweepslagen ontvangen. Driemaal ben ik met de roede gezeseld, eenmaal ben ik gestenigd, driemaal heb ik schipbreuk geleden, een heel etmaal heb ik in volle zee doorgebracht. Op reis was ik vaak in gevaar door rivieren, in gevaar door rovers, in gevaar van de kant van volksgenoten, in gevaar van de kant van heidenen, in gevaar in de stad, in gevaar in de woestijn, in gevaar op zee, in gevaar onder valse broeders, in inspanning en moeite, vaak in nachten zonder slaap, in honger en

Maar de verdrukking brengt volharding voort, de volharding brengt ondervinding voort en ondervinding brengt hoop voort. En dan niet een 'hoop' alsof iets *misschien* gaat gebeuren, maar 'hoop' die meer luistert naar de titel 'verwachting'. Paulus heeft de hoop en de verwachting, en dat is een zekerheid, dat hij behouden is. Omdat de liefde van God Almachtig in zijn hart gestort is door de Heilige Geest. (Rom. 5:5)

Die zinnen moet ik misschien een paar keer lezen, maar dan kan ik ook niet anders dan bevestigen dat Paulus hier de waarheid spreekt. Hoop, verwachting, zekerheid zijn geen zaken die ik kan zien of aanraken. Het is zoals Hebr. 11:1 zegt: Geloof in God Almachtig **in** Jezus Christus is de zekerheid van datgene wat ik niet zie, maar wat er wel is.

De Heilige Geest zie ik niet met mijn ogen, maar ik voel Hem, ik weet dat ik weet dat ik zeker weet dat Hij in mij woont als afgevaardigde van Jezus Christus, die in de hemel is bij God de Vader. Het is Gods Geest die mij de ogen heeft geopend en mij de oren heeft geopend, zodat ik het Evangelie van Jezus Christus kon zien en horen. (Joh. 16:8). Het is de Heilige Geest van God die mij in grote verbazing heeft gebracht dat 'Iemand' die ik totaal niet kende Zijn leven heeft gegeven voor mij (Rom. 5:7), waarbij ik er eerst van overtuigd moest worden dat ik geen leven meer had. Want door mijn zonden heb ik de straf over mijzelf uitgeroepen die staat op het overtreden van de wetten van God Almachtig. En zonden zijn overtredingen van de wet van God.

Daar stond ik in die Rechtszaal van God Almachtig. En God de Rechter deed mijn strafdossier open en zag mijn 'lijst met aanklachten'. En ondertussen stond satan maar te schreeuwen tegen God dat ik zijn eigendom was, omdat ik door mijn zonden niet meer onder de heerschappij van God kon vallen. Daarom ben ik vele malen onder de indruk gekomen van het verhaal dat de profeet Zacharia geschreven heeft in Zach. 3:1-5

☞ Zach. 3:1-5 Daarna liet Hij mij de hogepriester Jozua zien, die voor het aangezicht van de Engel van de HEERE stond, terwijl de satan aan zijn rechterhand stond om hem aan te klagen.

De HEERE zei echter tegen de satan: De HEERE zal u bestraffen, satan! De HEERE, Die Jeruzalem verkiest, zal u bestraffen.

Is deze Jozua niet een stuk brandhout dat aan het vuur ontruikt is? Nu was Jozua in vuile kleren gekleed, terwijl hij voor het aangezicht van de Engel stond.

Toen nam Hij het woord en zei tegen hen die voor Zijn aangezicht stonden: Trek hem de vuile kleren uit!

dorst, vaak in vasten, in koude en naaktheid.

☞ II Kor. 12:7-10 En opdat ik mij door het allesovertreffende karakter van de openbaringen niet zou verheffen, is mij een doorn in het vlees gegeven, een engel van de satan, om mij met vuisten te slaan, opdat ik mij niet zou verheffen. Hierover heb ik de Heere driemaal gesmeekt dat hij van mij weg zou gaan. Maar Hij heeft tegen mij gezegd: Mijn genade is voor u genoeg, want Mijn kracht wordt in zwakheid volbracht. Daarom zal ik veel liever roemen in mijn zwakheden, opdat de kracht van Christus in mij komt wonen. Daarom heb ik een behagen in zwakheden: in smadelijke behandelingen, in noden, in vervolgingen, in benauwdheden, om Christus' wil. Want wanneer ik zwak ben, dan ben ik machtig.

☞ Rom. 5:5 En de hoop beschaamt niet, omdat de liefde van God in onze harten uitgestort is door de Heilige Geest, Die ons gegeven is.

☞ Hebr. 11:1 Het geloof nu is een vaste grond van de dingen die men hoopt, en een bewijs van de zaken die men niet ziet.

☞ Joh. 16:8 En als Die gekomen is, zal Hij de wereld overtuigen van zonde, van gerechtigheid en van oordeel:

☞ Rom. 5:7 Want bij hoge uitzondering zal iemand voor een rechtvaardige sterven; hoogstens immers heeft iemand de moed om voor de goede mens te sterven.

Daarop zei Hij tegen hem: Zie, Ik heb uw ongerechtigheid van u weggenomen en zal u feestkleden aantrekken. Vervolgens zei Ik: Laat hen een reine tulband op zijn hoofd zetten. Daarop zetten zij de reine tulband op zijn hoofd en trokken hem feestkleden aan, terwijl de Engel van de HEERE erbij stond.

Ik stond daar voor het aangezicht van God Almachtig in mijn vuile kleden (mijn zonden). Maar God **in** Jezus Christus kwam naar mij toe en reinigde mij. Hij vergaf al mijn zonden toen ik ingezien had wie ik werkelijk was en wat ik was geworden; dat ik de redding en de verlossing van Jezus Christus nodig had omdat ik anders in de klauwen van satan een meedogenloos lijden tegemoet ging dat eindigde in de dood. Toen ik dat erkende kwam Jezus Christus naar mij toe en zette mij een reine tulband op mijn hoofd, kledde mij met nieuwe en schone kleden en deed nieuwe sandalen aan mijn voeten.

Jezus Christus heeft Zijn leven gegeven voor mij, terwijl ik Hem helemaal niet kende. Dat noem ik op zijn minst een heroïsche daad, een helden daad. Soms lees ik wel eens van dat soort berichten, bijvoorbeeld in oorlogstijd, dat een soldaat zijn leven geeft voor het leven van een andere soldaat.

Zo ken ik het verhaal van een groepje soldaten in de frontlinie tijdens de Vietnam-oorlog. Er werd een vijandelijke granaat tussen het groepje soldaten gegooid. Maar één van hen wierp zich op die granaat die ontplofte. Het kostte hem zijn leven, maar de andere soldaten bleven ongedeerd. Dat is een heldendaad die wel eens voorkomt bij vrienden, of in dit geval bij collega-soldaten. Maar mijn leven geven voor een totaal onbekende?

Dat heeft Jezus Christus gedaan. Terwijl Hij een Heilige was en is, zonder zonden. Jezus Christus heeft de zonden van de mens op Zich genomen.

Ik kreeg in het voorbeeld van Zacharia een reine tulband, schone kleden en nieuwe sandalen. Jezus Christus trok als het waren mijn vuile kleden aan, zette mijn besmeurde en beschadigde tulband op Zijn hoofd, en deed mijn smerige sandalen aan Zijn reine voeten. Als ik over het bovenstaande nadenk en mijmer, dan kom ik nog steeds enorm onder de indruk en dan kan ik nog steeds bijna mijn ogen niet droog houden.

Als ik dan beseft dat het God Almachtig Zelf is geweest die **in** de Persoon van Jezus Christus dit allemaal gedaan heeft, dan kom ik automatisch tot knie-o-logie en in aanbidding om die God te loven en te prijzen en te aanbidden voor de rest van mijn leven, hier op aarde en in het hiernamaals.

Wat God Almachtig heeft gedaan is voor mij bijna niet met woorden te beschrijven. En als ik dan Matt. 26:36-46 bijvoorbeeld lees, waarin Jezus Christus vóór Zijn kruisiging in de hof van Gethsémané is en dààr mijn beker met zonden (gif) leegdrinkt tot de laatste druppel, terwijl Hij uitroept: 'Vader, wanneer mogelijk, laat deze drinkbeker aan Mij voorbijgaan' (Matt. 26:39), dan wordt ik heel erg klein en nederig.

Maar Halleluja: Jezus Christus riep ook uit: 'maar niet Mijn wil geschiedde, maar de Uwe'. Het was God Almachtig Zelf die wilde dat Jezus Christus deze daad volbracht, want door Zijn dood kon de mensheid gered worden. Maar die daad van Zelfopoffering was zó zwaar was dat Jezus Christus deze alleen kon volbrengen nadat Hij kracht uit de hemel had ontvangen van de Heilige Geest Zelf. (Luk. 22:43)

Mijn redding, en de redding van alle mensen die op dit moment geroepen zijn door God Almachtig om te geloven, én de redding en verlossing van tenslotte de hele mensheid, heeft God Almachtig àlles gekost van wat Hij had en heeft. Of zoals Paulus het schrijft: het heeft God het méést gekost wat Hij had en heeft.

Vers 8-9 zegt dat Jezus Christus Zijn leven gegeven heeft toen ik nog een zondaar was. Hoeveel te meer ben ik dan gerechtvaardigd door Zijn bloed. Hoeveel te meer ben ik dan gerechtvaardigd en ben ik behouden door Zijn LEVEN!. Want Halleluja: **Jezus Christus is opgestaan uit de dood**, omdat Hij God Almachtig Zelf was. En God is een God van LEVEN en niet van dood. Maar dat niet alleen: God Almachtig heeft de macht om het leven op te nemen en om het leven af te leggen. (Joh. 10:17-18). En die macht heeft satan niet. Satan moet voor alles wat hij wil doen toestemming vragen aan God Almachtig (Job 1:12, Job 2:6), en die toestemming krijgt hij, maar het leven van Job mag hij niet nemen. Die toestemming heeft hij niet.

Conclusie: God Almachtig Zelf **in** Jezus Christus heeft de verzoening tot stand gebracht tussen God en de mens. Die verzoening was nodig omdat alleen al door de zondeval van de eerste mens er een onoverkomelijke kloof was ontstaan tussen God Almachtig en de mens. Daarom moest de mens ook het paradijs verlaten na zijn zonde, want hij kon en mocht niet meer in de nabijheid van die heilige God komen en leven.

Het is de mens die een breuk veroorzaakt heeft tussen hem en God Almachtig. Het is God die **in** Jezus Christus die breuk hersteld heeft, waardoor het paradijs weer de mens open staat,

☞ Matt. 26:39 En nadat Hij iets verder gegaan was, wierp Hij Zich met het gezicht ter aarde en bad: Mijn Vader, als het mogelijk is, laat deze drinkbeker aan Mij voorbijgaan. Maar niet zoals Ik wil, maar zoals U wilt.

☞ Luk. 22:43 En aan Hem verscheen een engel uit de hemel, die Hem versterkte

☞ Rom. 5:8-9 God echter bevestigt Zijn liefde voor ons daarin dat Christus voor ons gestorven is toen wij nog zondaars waren. Veel meer dan zullen wij, nu wij gerechtvaardigd zijn door Zijn bloed, door Hem behouden worden van de toorn.

☞ Joh. 10:17-18 Daarom heeft de Vader Mij lief, omdat Ik Mijn leven geef om het opnieuw te nemen. Niemand neemt het Mij af, maar Ik geef het uit Mijzelf; Ik heb macht het te geven, en heb macht het opnieuw te nemen. Dit gebod heb Ik van Mijn Vader ontvangen.

☞ Job 1:12 De HEERE zei tegen de satan: Zie, alles wat hij heeft, is in uw hand; alleen naar hemzelf mag u uw hand niet uitsteken. En de satan ging weg van het aangezicht van de HEERE.

☞ Job 2:6 En de HEERE zei tegen de satan: Zie, hij is in uw hand, maar spaar zijn leven.

Adam en Christus

Veel mensen hebben er grote moeite mee dat zij verantwoordelijk gehouden worden voor de breuk tussen God Almachtig en de mens. Want die zonde werd gepleegd door de eerste mens '**ādām**'. Wat heeft de mens van nu te maken met de eerste mens, duizenden jaren geleden? In het Nederlandse strafrecht is het toch ook niet zo dat kinderen gestraft worden voor de daden die hun ouders gepleegd hebben?

Dat laatste is maar gedeeltelijk waar. Want ook de Nederlandse Belastingdienst verhaalt nog openstaande schulden op de erfgenamen als de eigenlijke schuldenaren al overleden zijn. Maar daarnaast gebruik ik vaak het volgende voorbeeld:

Stel ik neem een glas en doet daar puur gif in. Ik vraag aan iemand of hij dat op wil drinken. Het antwoord is natuurlijk nee, want die persoon weet dat wanneer hij dat gif drinkt, hij dat niet zal overleven. Nu doe ik de helft van het gif uit dat glas weg, en vul het aan met water. Weer vraag ik of hij dat glas leeg wil drinken. Maar weer zal het antwoord nee zijn omdat hij weet dat wanneer hij dat glas leegdrinkt, hij dit niet zal overleven. Dus ik doe weer de helft uit dat glas weg en vul het aan met water. En ga zo maar door. Zou jij nu na zoveel keer alsnog het glas leeg drinken, wetende dat er nog steeds sporen van dat ernstige gif in dat glas zit, waar jij aan kunt overlijden?

Nu kan ik de vraag stellen wat dat glas met die sporen van gif nu te maken heeft met het oorspronkelijke glas dat helemaal gevuld was met dat gif. Het antwoord is niets, maar dat gif wordt gewoonweg doorgegeven van het ene glas naar dat andere glas. En zo is het ook met de mens. De eerste mens '**ādām**' heeft gezondigd en is daarmee onheilig geworden voor God Almachtig. Want God is heilig, en onheilig en heilig gaan gewoonweg niet samen. Doordat de man gemeenschap heeft met de vrouw en het levende zaad van de man letterlijk in de vrouw komt, wordt dus die onheiligheid aan de volgende generatie doorgegeven. En daar waar in mijn voorbeeld van hierboven het oorspronkelijke gif steeds verder vermengd wordt met water, gebeurt dat met het doorgeven van de onheiligheid van de mens niet. Dus de mens van vandaag heeft door zijn gemeenschap met anderen het gif in zich gekregen, de onheiligheid in zich gekregen, en kan op basis daarvan nog steeds niet samengaan met de Heilige God Almachtig.

Het bovenstaande is ook de reden dat Maria, de aardse moeder van Jezus Christus bevrucht is geraakt door de Heilige Geest, (Luk. 1:35), en niet door een man. Want zou Jezus Christus de vrucht zijn van het zaad van een man, dan zou die onheiligheid ook naar Hem toe doorgedaan zijn.

☞ Luk. 1:35 En de engel antwoordde en zei tegen haar: De Heilige Geest zal over u komen en de kracht van de Allerhoogste zal u overschaduwen. Daarom ook zal het Heilige Dat uit u geboren zal worden, Gods Zoon genoemd worden.

Nu Jezus Christus echter de vrucht van de Heilige Geest is en dus niet die onheiligheid van de eerste mens '**ādām**' in zich heeft, kan Hij als Middelaar tussen God Almachtig en de mens in staan. Hij is namelijk mens, geboren uit een vrouw, maar omdat Hij bevrucht is door de Heilige Geest is Hij ook God. Daarom zegt Paulus ook in vers 12 dat de zonde door één mens (de eerste mens '**ādām**') de wereld is in gekomen. En schrijft hij dat het '*loon*' van die zonde de dood is. Want zoals ik schreef in mijn vergelijking tussen het Nederlandse rechtssysteem en het Goddelijk rechtssysteem (pag. 33-36) kent het Goddelijke rechtssysteem maar één straf op overtreding van de geboden en inzettingen van God Almachtig. En dat is de doodstraf (Rom. 6:23, Jak. 2:10).

En als er al iemand mocht zeggen dat in de tijd van Adam en Eva er nog helemaal geen wet, geboden en inzettingen van God Almachtig was, want de wet van God heeft Hij aan Mozes in de woestijn gegeven toen het volk Israël eeuwen later uit Egypte vertrokken was, komt ook bedrogen uit. Want zegt Paulus in vers 13-14: er was wel zonde in die eerste eeuwen, ook al was er geen wet. Dus kan de overtreding van de wet die mensen begaan hebben, hen niet toegerekend worden.

Volgens de wet van God Almachtig, die Hij in de woestijn aan Mozes gegeven heeft voor Zijn volk Israël klopt dat inderdaad. Maar er is méér dan de wet van God Almachtig in de vorm van die tien geboden uit die woestijntijd. Als dat niet het geval zou zijn dan kon die eerste mens ook niet veroordeeld worden omdat hij van de '*boom van kennis van goed en kwaad*' gegeten had.

Er is dus ook een wet van God Almachtig die ligt in gesproken woorden en niet alleen in die wet die vastgelegd is op papier (op de stenen tafelen bijvoorbeeld). Want waarom zou Kaïn gestraft zijn voor de moord op zijn broer Abel als er helemaal geen wet was die zei dat men het leven van een ander mens niet mocht nemen?

Daarnaast ben ik er van overtuigd dat er ook nog een wet van God Almachtig is die helemaal niet uitgesproken is, die ook niet vastgelegd is op papier, maar die er gewoon is. Schrijft Paulus in Rom. 1:19 niet dat ik alleen al uit de schepping Gods aanwezigheid kan afleiden? En aangezien ik een schepping van God Almachtig ben, weet ik zeker dat God Zijn wet al in mijn hart gelegd heeft. Dus kan niemand zeggen dat hij nog nooit van de wet van God Almachtig gehoord heeft, want de wet van God heeft ieder mens al vanaf zijn geboorte in zich. Dus is de overtreding van die wet voor ieder mens valide.

-----..-----

📖 Rom. 5:12 Daarom, zoals door één mens de zonde in de wereld is gekomen, en door de zonde de dood, en zo de dood over alle mensen is gekomen, in wie allen gezondigd hebben.

📖 Rom. 6:23 Want het loon van de zonde is de dood,

📖 Jak. 2:10 Want wie de hele wet in acht neemt, maar op één punt struikelt, die is schuldig geworden aan alle geboden.

📖 Rom. 5:13-14 Want totdat de wet er kwam, was er wel zonde in de wereld. Zonde wordt echter niet toegerekend als er geen wet is. Toch heeft de dood geregeerd van Adam tot Mozes toe, ook over hen die niet gezondigd hadden met eenzelfde overtreding als Adam, die een voorbeeld is van Hem Die komen zou.

📖 Rom. 1:19 omdat wat van God gekend kan worden, hun bekend is. God Zelf heeft het hun immers geopenbaard.

Paulus schrijft dat de eerste mens Adam een voorbeeld is van Jezus Christus. Ergens in mijn mijmeringen heb ik uitgebreid geschreven over het plan van God Almachtig dat Hij Zich al ver voor de schepping van de aarde gemaakt heeft. En dat het bedoeling van God was om de mens te maken zodat Hij gemeenschap met hen kon hebben. Met andere woorden: dat God intiem met de mens kon omgaan, vertrouwelijk.

Toen God Almachtig de mens schiep in de persoon van Adam en Eva, heeft deze mens gefaald omdat hij zondigde tegen God. Als ik nu het Bijbelboek Job lees, dan krijg ik het gevoel dat Job als het ware een tweede Adam is geweest. De eerste mens '**ādām**' had het heel goed in het paradijs. Kan het zijn dat er in de hemelse gewesten een soort van vergadering is geweest die ook beschreven wordt in de eerste twee hoofdstukken van het Bijbelboek Job? Dat ook satan toen al tegen God Almachtig zei dat het zo logisch was dat de eerste mens God in alles diende omdat hij alleen maar voorspoed kende? Kan het zo zijn dat God net als bij Job satan toestemming gaf om de mens te proberen te verleiden?

En de eerste mens '**ādām**' hield geen stand, maar viel voor de verleidingen van satan.

Van Job lees ik ook dat er een hemelse vergadering was en dat satan weer bij God Almachtig bekend maakte dat het logisch was dat Job in alles deed wat God hem geboden had. Want Job had immers grote voorspoed. Dat God Almachtig, satan toestemming gaf om Job te verleiden.

Bij de eerste mens '**ādām**' hoefde satan alleen maar kennis van goed en kwaad te gebruiken. Bij Job moest hij al het bezit van Job wegnemen tot zelfs zijn kinderen aan toe. En toen Job God Almachtig nog steeds niet veroordeelde nam satan ook Job zijn gezondheid weg waardoor zijn vrouw zelfs bij hem wegging. (Dat laatste staat niet letterlijk beschreven, maar uit de woorden die Job's vrouw gebruikt in Job 2:9-10 maak ik op dat hun relatie over was).

Maar ook dat was allemaal nog geen reden voor Job om God Almachtig te veroordelen voor al het leed dat hem overkomen was. Zelfs de vrienden die naar Job toekwamen en hem op allerlei manieren probeerde te overreden om God vaarwel te zeggen, bleef Job God trouw.

Oké, Job discussieerde, Job wankelde, Job vervloekte zelfs zijn eigen geboortedag, (Job 3:1), maar Job bleef staan. hij bleef God trouw, en uiteindelijk zegent God Almachtig Job met een zegen die een overtreffende trap was van alles wat Job in eerste instantie had. Voor mij is Job in deze ook een voorbeeld van Jezus Christus.

📖 Job 2:9-10 Toen zei zijn vrouw tegen hem: Houd je nog steeds vast aan je vroomheid? Zeg God vaarwel en sterf. Maar hij zei tegen haar: Je spreekt zoals één van de dwaze vrouwen spreekt. Zouden wij het goede wel van God ontvangen en zouden we het kwade niet ontvangen? In dit alles zondigde Job met zijn lippen niet.

📖 Job 3:1 Daarna opende Job zijn mond en vervloekte zijn geboortedag.

En dan komt Jezus Christus Zelf naar deze wereld. En weer is satan daar. In de woestijn brengt satan alle wapens in stelling die alle eeuwen daarvoor succesvol waren geweest. Verleiding voor macht, verleiding voor rijkdom, verleiding voor eten en drinken. Maar Jezus Christus antwoordde op alle verleidingen van satan: '*er staat geschreven.....*' En Jezus Christus citeerde het O.T. elke keer weer opnieuw, zoals Hij ook elke keer het O.T. citeerde als Hij in een woordenwisseling was met de Farizeeërs, Sadduceeërs en andere kerkleiders.

Job werd uiteindelijk meervoudig gezegend voor zijn trouw aan God Almachtig. Jezus Christus werd verhoogd door God en Hem werd gegeven alles wat satan Hem in de woestijn als verleiding aangeboden had. Maar méér dan dat. De mensheid is nooit aan satan **gegeven**. Satan heeft de mensheid **genomen** op basis van de zonden van de mens.

Doordat Jezus Christus nooit gezondigd had, heeft Hij de mensheid weer teruggenomen van satan en weer onder de heerschappij van God gebracht. Dus door één mens is de zonde in de wereld gekomen, en door één Mens is de redding naar de mens gekomen. In Jezus Christus is dat allemaal vervuld.

In vers 15 schrijft Paulus dat door de zonde van één mens, veel mensen zijn gestorven in zonde. Maar door God Almachtig **in** die ene Mens Jezus Christus is de Genade van God ook tot veel mensen gekomen, zodat iedereen die het Evangelie van Jezus Christus aanneemt, zal LEVEN!,

Was één zonde er de oorzaak van dat de mensheid '*verdoemd*' was, de Genade van dat ene offer in die ene Mens Jezus Christus leidt dat alle zonden (die leiden tot ongerechtigheid) vergeven worden en dat alle mensen die dat willen verzoend worden met God Almachtig.

Later, in de tijd dat het volk onder Mozes in de woestijn was, kwam de wet daar nog bij. De geschreven wet van God Almachtig die wij kennen in de geboden en inzettingen uit de Bijbelboeken Exodus, Leviticus, Numeri en Deuteronomium. Die wet, die door God Almachtig is gegeven, zodat ik mijn eigen overtreding scherp voor ogen zou hebben. In de hoop dat ik op mijn knieën zou gaan om mijn zonden te belijden, om mij te bekeren tot die Ene God **in** Jezus Christus en het leven zou aannemen. Dat door de veelheid van zonden de Genade van God **in** Jezus Christus groter zou worden. Want de Genade van God Almachtig **in** Jezus Christus is van een omvang die niet te beschrijven is.

☞ Rom. 5:15 Maar het is met de genadegave niet zoals met de overtreding. Want als door de overtreding van de ene velen gestorven zijn, veel meer is de genade van God en de gave door de genade die er is door de ene mens Jezus Christus, overvloedig geweest over velen.

De zonde regeert tot de dood van de mens. Dat wil zeggen zolang ik leef in mijn lichaam van vlees en bloed. Als ik als mens gestorven ben (mijn lichaam van vlees en bloed) kan satan niets meer uitrichten. Maar als die zonde de overhand heeft gehad in mijn lichaam van vlees en bloed, tot stervens aan toe; als ik willens en wetens de Genade, heling, vergeving en verzoening van Jezus Christus afwijs, dan is mijn geest ook door de zonde besmet en zal ik daarvoor verantwoording moeten afleggen in de Goddelijke rechtszitting. Die Rechtszitting waar God Almachtig als Rechter het strafdossier opent, de *'lijst met aanklachten'* in ogenschouw neemt en niet anders **KAN** dan mij schuldig veroordelen om mij daarna aan satan over te dragen.

De zonden van mij als mens kan niet verder regeren dan de dood van mijn lichaam van vlees en bloed. De Genade en de gerechtigheid in Jezus Christus, de rechtvaardigheid die ik krijg door Jezus Christus aan te nemen als Redder en Verlosser regeert tot in der eeuwigheid. halleluja

Romeinen

Hoofdstuk 6

Gestorven aan de zonde

In de brieven van Paulus schrijft hij (bijna) altijd, dat het houden de wet **niet** de sleutel is om het Koninkrijk van God Almachtig binnen te gaan. Het houden van de wet, het zo mooi en netjes mogelijk leven, mijn leven in dienst van de ander stellen, gul zijn, loyaal zijn, trouw zijn, lief zijn, een goede echtgenoot en vader zijn; het zijn allemaal hele belangrijke zaken. Maar geen van deze issues maakt mij tot een hemelburger, tot een inwoner van het Koninkrijk van God. geen van deze issues zal mij het eeuwige leven geven, want dat is de belofte die Jezus Christus gegeven heeft. (Joh. 6:40, I Joh. 2:25)

Alleen het Geloof **in** Jezus Christus maakt mij een hemelburger en een inwoner van het Koninkrijk van God. En dan komen al die hierboven genoemde issues vanzelf wel aan de orde.

Wanneer ik zou denken door goed te leven een hemelburger te worden, dan heb ik het *echt* mis. Want dan ligt de focus van het doen mij. Omdat *ik* goed geleefd heb, omdat *ik* als het ware een afvinklijstje met goede daden heb doorlopen en afgevinkt, mag *ik* een hemelburger worden.

De focus moet echter niet bij mij als mens liggen, maar bij God Almachtig **in** Jezus Christus. Hij heeft het namelijk mogelijk gemaakt dat ik geloof in het Evangelie van Jezus Christus (Ef. 2:8-9). En als ik als mens op dat geloof **in** Jezus Christus positief reageer en Jezus Christus aanneem als mijn Redder en Verlosser, dan zal als gevolg van die beslissing, mijn leven in het teken komen te staan van het doen van goede werken. Jak. 2:26 zegt dat een geloof zonder werken een dood geloof is. En dat is waar.

Dus eerst God Almachtig **in** Jezus Christus en daarna pas ik als mens met mijn werken. En niet andersom. Het is God die mijn Maker is en niet andersom. God is als de Pottenbakker en ik ben als de klei op de draaitschijf van de Pottenbakker. (Jer. 18:3-6)

Paulus noemt dit steevast in zijn brieven: **de rechtvaardiging door het geloof**. Met andere woorden: de onoverkomelijke kloof tussen God Almachtig en de mens (door de zondeval van de eerste mens '**ādām**') kan alleen overbrugd worden door Jezus Christus aan te nemen en in Hem te geloven.

📖 Joh. 6:40 En dit is de wil van Hem Die Mij gezonden heeft, dat ieder die de Zoon ziet en in Hem gelooft, eeuwig leven heeft, en Ik zal hem doen opstaan op de laatste dag.

📖 I Joh. 2:25 En dit is de belofte die Hij ons heeft beloofd: het eeuwige leven.

📖 Ef. 2:8-9 Want uit genade bent u zalig geworden, door het geloof, en dat niet uit u, het is de gave van God; niet uit werken, opdat niemand zou roemen

📖 Jak. 2:26 Want zoals het lichaam zonder geest dood is, zo is ook het geloof zonder de werken dood.

📖 Jer. 18:3-6 Zo daalde ik af naar het huis van de pottenbakker. En zie, hij was op de draaischijven een werkstuk aan het maken. Mislukte de pot die hij aan het maken was met de klei in de hand van de pottenbakker, dan maakte hij daarvan weer een andere pot, zoals het in de ogen van de pottenbakker goed was om te maken. Toen kwam het woord van de HEERE tot mij: Zou Ik met u niet kunnen doen zoals deze pottenbakker, huis van Israël? spreekt de HEERE. Zie, zoals de klei in de hand van de pottenbakker, zo bent u in Mijn hand, huis van Israël.

Waarom is dat dan zo belangrijk?

Omdat het hier niet over een menselijk verhaal gaat, of over een goed mens die vroeger eens geleefd heeft. Het is God Almachtig Zelf Die **in** de Persoon van Jezus Christus naar deze wereld is gekomen. Als een Mens, in een lichaam van vlees en bloed, zodat de mensen uit die tijd Hem echt konden zien. Want God is Geest (Gen. 1:2, Joh. 4:24) en kan niet door het menselijke oog worden gezien. (Ex. 33:20).

Als ik dus over Jezus Christus spreek en schrijf, dan heb ik het over God Almachtig Zelf. God Zelf is **in** Jezus Christus een Middelaar geworden tussen Hemzelf en de mens. Die God heeft in Zijn plan om de **hele** wereld te redden de gedaante aangenomen hier op aarde van de Persoon Jezus Christus, in de hoop dat (allereerst) Zijn eigen volk Israël Hem zou aannemen. Maar net zoals de eerste mens '**ādām**' God Almachtig afwees door te zondigen, deed Zijn volk Israël dat ook. tenminste, als het gaat om het tweestammenrijk van Israël, de Joden.

-----,-----

De Joden zijn als eerste geroepen om God Almachtig **in** Jezus Christus aan te nemen, want Jezus Christus is als Mens geboren uit de maagd Maria, (Matt. 1:23) die bevrucht was door de Heilige Geest (Luk. 1:35).

Menselijkerwijs was Jezus Christus een kind van Jozef en Maria, die uit het geslacht van koning David afstamden (Luk. 1:27) en tot de stam van Juda behoorden. En het woord '**Jood**' is afkomstig van het woord '**Juda**' De Joden wezen Jezus Christus af als Middelaar en daarmee wezen zij God Almachtig af als Middelaar.

Dit is eigenlijk weer een herhaling van de geschiedenis. Want toen het volk Israël onder leiding van God Almachtig leefde in het beloofde land, zag het volk Israël in de landen om hen heen, dat deze landen allemaal een koning van vlees en bloed hadden, terwijl zij een onzichtbare Koning hadden. Een Koning Die zij niet konden zien. Zij vroegen en smeekten daarom God dat ook zij een koning van vlees en bloed zouden mogen aanstellen, tot groot verdriet van God Almachtig. (I Sam. 8:5-7) Want dit was dus een regelrechte afwijzing van God Almachtig. Maar God Almachtig gaf het volk Israël een koning van vlees en bloed in de persoon van Saul (I Sam. 9), onder de waarschuwing dat deze koning heel veel van het volk Israël zou vergen. (I Sam. 8:11-18).

Maar het volk wilde niet luisteren. Er zou en moest een koning van vlees en bloed komen.

-----,-----

Gen. 1:2 De aarde nu was woest en leeg, en duisternis lag over de watervloed; en de Geest van God zweefde boven het water

Joh. 4:24 God is Geest en wie Hem aanbidden, moeten Hem aanbidden in geest en waarheid.

Ex. 33:20 Hij zei verder: U zou Mijn aangezicht niet kunnen zien, want geen mens kan Mij zien en in leven blijven.

Matt. 1:23 Zie, de maagd zal zwanger worden en een Zoon baren, en u zult Hem de Naam Immanuel geven; vertaald betekent dat: God met ons.

Luk. 1:35 En de engel antwoordde en zei tegen haar: De Heilige Geest zal over u komen en de kracht van de Allerhoogste zal u overschaduwen. Daarom ook zal het Heilige Dat uit u geboren zal worden, Gods Zoon genoemd worden.

Luk. 1:27 naar een maagd die ondertrouwd was met een man, van wie de naam Jozef was, uit het huis van David; en de naam van de maagd was Maria.

I Sam. 8:5-7 Zij zeiden tegen hem: Zie, u bent oud geworden en uw zonen gaan niet in uw wegen. Stel daarom een koning over ons aan om ons leiding te geven, zoals alle volken. Toen zij zeiden: Geef ons een koning om ons leiding te geven, was dit woord kwalijk in de ogen van Samuel. En Samuel bad tot de HEERE. Maar de HEERE zei tegen Samuel: Geef gehoor aan de stem van het volk in alles wat zij tegen u zeggen; want zij hebben ú niet verworpen, maar Mij hebben zij verworpen, dat Ik geen Koning over hen zou zijn.

De Joden wezen God Almachtig **in** de Persoon van Jezus Christus af, en daarmee wezen zij God Zelf af, zoals het volk Israël dat ook deed in de tijd van de profeet Samuel.

Als de geschiedenis daarmee geëindigd was, dan had het er slecht uitgezien voor de wereldbevolking. Want het was de bedoeling van God Almachtig dat de Joden als eerstelingen en ambassadeurs 'opgeleid' zouden worden om de rest van de wereld bevolking in een Koninklijke Regering onder Jezus Christus, te beoordelen en om ook hen de redding **in** Jezus Christus aan te bieden. God Almachtig wilde namelijk dat de hele wereldbevolking uit hun diepe slaap zou ontwaken waarin God hen gebracht had. (Jes. 29:10, Rom. 11:8).

De weigering van de Joden om God Almachtig **in** Jezus Christus aan te nemen als Redder en Verlosser is echter wel de reden geworden dat anderen deze oorspronkelijke taak van de Joden zouden moeten overnemen. Die 'anderen' werd de rest van het volk Israël. Want zoals ik hiervoor al schreef: de Joden waren nakomelingen van het twee-stammenrijk van het volk Israël. Het hele volk Israël was echter Gods volk en bestond uit twaalf stammen.

De toen 'andere' stammen (dan Benjamin en Juda, de Joden) waren echter door hun zonden door God Almachtig verbannen naar Assyrië rond 722 voor Christus en waren in tegenstelling tot het ook verbannen twee-stammenrijk (naar Babylonië) nooit weer teruggekeerd naar Palestina. Het tien-stammenrijk had zich vermengd met de Assyriërs en later met de hele wereldbevolking. En waar deze nakomelingen gebleven waren wist niemand. Sterker nog, na verloop van vele eeuwen weten de nakomeling van het tien-stammenrijk niet eens meer dat zij tot het volk Israël behoren. Tot op de dag van vandaag.

Dàt is ook de reden dat het Evangelie van Jezus Christus in de dagen van Paulus, maar ook in onze dagen verspreid moet worden over de hele wereld. Zodat deze nakomelingen van het tien-stammenrijk, het volk Israël, het dus kunnen horen en aannemen, want zij zijn **op dit moment** de geroepenen (samen met de Joden, maar die hebben het Evangelie afgewezen) Ef. 1:4, Joh. 15:16, II Tim. 1:9.

De rest van de wereldbevolking houdt God Almachtig nu nog in slaap als het om het Evangelie van Jezus Christus gaat. Zij kunnen het Evangelie niet eens horen, zij kunnen Jezus Christus op dit moment helemaal niet zien, omdat God hen de ogen gesloten heeft en de oren toegestopt heeft (Rom. 8:11). En dat is met een reden, want Gods plan wordt uitgevoerd in de volgorde zoals Hij Zich dat bepaald heeft.

☞ Jes. 29:10 Want de HEERE heeft over u uitgegoten een geest van diepe slaap. Gesloten heeft Hij uw ogen, de profeten; en uw hoofden, de zieners, heeft Hij omhuld.

☞ Rom. 11:8 zoals geschreven staat: God heeft hun een geest van diepe slaap gegeven, ogen om niet te zien en oren om niet te horen, tot op de dag van heden.

☞ Ef. 1:4 omdat Hij ons vóór de grondlegging van de wereld in Hem uitverkoren heeft, opdat wij heilig en smetteloos voor Hem zouden zijn in de liefde.

☞ Joh. 15:16 Niet u hebt Mij uitverkoren, maar Ik heb u uitverkoren, en Ik heb u ertoe bestemd dat u zou heengaan en vrucht dragen, en dat uw vrucht zou blijven, opdat wat u ook maar van de Vader vraagt in Mijn Naam, Hij u dat geeft.

☞ II Tim. 1:9 Hij heeft ons zalig gemaakt en geroepen met een heilige roeping, niet overeenkomstig onze werken, maar overeenkomstig Zijn eigen voornemen en genade, die ons gegeven is in Christus Jezus vóór de tijden der eeuwen,

☞ Rom. 11:8 zoals geschreven staat: God heeft hun een geest van diepe slaap gegeven, ogen om niet te zien en oren om niet te horen, tot op de dag van heden.

De Joden alsook de nakomelingen uit het tien-stammenrijk **kunnen** het Evangelie horen, zij **kunnen** God Almachtig in Jezus Christus aannemen, maar zij **kunnen** Hem ook afwijzen. De Joden hebben dat gedaan in grote getale. En misschien zijn er ook velen uit het tien-stammenrijk die het Evangelie wel **kunnen** horen, maar het niet willen aannemen. Die keuze ligt dus bij de mens.

Ik ben ervan overtuigd dat alles wat in de Bijbel geschreven staat over mensen die Jezus Christus zullen afwijzen en 'zullen branden in de hel, tot in eeuwigheid' (zoals het in de kerken geleerd wordt), alleen het volk Israël betreft. Want nogmaals, de rest van de wereldbevolking 'slaapt' als het om het Evangelie van Jezus Christus gaat.

God Almachtig heeft hen Zelf in die slaap gebracht en zal hen doen ontwaken wanneer dat in Gods plan aan de orde is, waarvan ik denk dat dit tijdens het duizendjarig vrederijk zal gaan gebeuren. (Openb. 20:4) Dan is er immers een Koninklijke Regering onder Jezus Christus en dan zal Jezus Christus, met hen die Hem hier op aarde tijdens hun leven in een lichaam van vlees en bloed, regeren en dan zullen de boeken opgedaan worden van alle mensen op aarde. (Openb. 20:12)

Zij echter die geroepen zijn en Jezus Christus afwijzen, zullen nog lang met de negatieve gevolgen van hun keuze geconfronteerd worden. Want met het afwijzen van Jezus Christus hebben zij er zelf voor gekozen om onder de heerschappij van satan te blijven. En aangezien satan geschapen is als een verwoester om te verwoesten (Jes. 54:16) zullen zij die Jezus Christus afwijzen, met satan moeten 'dealen'. En dat wordt geen pretje. Alles wat nu in de wereld aan rampen, misère en ellende bestaat, zal dan in stand blijven en zij die Jezus Christus afgewezen hebben zullen daarin en daaronder blijven.

-----...-----

Wat heeft het bovenstaande verhaal nu te maken met wat Paulus in dit Bijbelgedeelte schrijft?

Het bovenstaande geeft aan dat ik gerechtvaardigd word met God Almachtig, niet op basis van wie ik ben of van wat ik doe, maar alleen op basis van wat God Almachtig met mij van plan is. God heeft mij geroepen om te geloven (Ef. 1:4), en als ik mens die roep aanhoor en daarnaar luister, dan geeft God Almachtig het geloof aan mij. (Ef. 2:8-9) En als gevolg van het aannemen van dat cadeau, die gave, die gift, zal ik aan mijzelf gaan werken om mij de karaktereigenschappen van hemelburgers eigen te maken, zoals Jezus Christus verteld heeft in de zaligsprekingen van de Bergrede. (Matt. 5:1-12)

Openb. 20:4 En ik zag tronen, en zij gingen daarop zitten, en het oordeel werd hun gegeven. En ik zag de zielen van hen die onthoofd waren om het getuigenis van Jezus en om het Woord van God, en die het beest en zijn beeld niet hadden aanbeden, en die het merkteken niet ontvangen hadden op hun voorhoofd en op hun hand. En zij leefden en gingen als koningen regeren met Christus, duizend jaar lang.

Openb. 20:12 En ik zag de doden, klein en groot, voor God staan. En de boeken werden geopend en nog een ander boek werd geopend, namelijk het boek des levens. En de doden werden geoordeeld overeenkomstig wat in de boeken geschreven stond, overeenkomstig hun werken.

Jes. 54:16 Zie, Ik heb de smid geschapen, die het kolenvuur aanblaast en wapentuig vervaardigt, geschikt voor zijn doel en Ik heb de verwoester geschapen om te gronde te richten.

Ef. 1:4 omdat Hij ons vóór de grondlegging van de wereld in Hem uitverkoren heeft, opdat wij heilig en smetteloos voor Hem zouden zijn in de liefde.

Ef. 2:8-9 Want uit genade bent u zalig geworden, door het geloof, en dat niet uit u, het is de gave van God; niet uit werken, opdat niemand zou roemen

De vraag die Paulus hier stelt is: Omdat ik geroepen ben door God Almachtig en het geloof heb aangenomen, mag ik dan maar raak leven? Want ik ben toch al gerechtvaardigd!

Als dat mijn levenswijze zou zijn, dan zou ik weinig van het Evangelie van Jezus Christus begrepen hebben. Want zoals ik hiervoor al schreef: het aannemen van het geloof **in** Jezus Christus maakt het, dat ik aan mijzelf ga werken om de karaktereigenschappen van hemelburgers te verkrijgen. Dat is een (onlesbare) dorst die God Almachtig in mij gelegd heeft en die mij meer en meer doet verwonderen over wie God is. Ik wil steeds meer en meer van Hem te weten komen, ik kom steeds meer van Hem onder de indruk. En daar is gewoon geen plaats meer voor de zonden.

Mijn leven verlangt naar een rein en heilig leven met God Almachtig. En daar waar mijn leven zich vóór mijn bekering in zonden 'wentelde', en het heerlijk vond om alles wat de wereld mij op een gouden schaalte aanbod te pakken en te consumeren, heb ik daar geen zin meer in. Ik heb iets veel mooiers gevonden. Ik heb iets veel groters gevonden. Het is werkelijk als die boer in de gelijkenis van Jezus Christus die aan het wandelen was, en in een weiland een grote schat vond. (Matt. 13:44-46). Hij verkocht daarop al zijn bezittingen om dat betreffende weiland te kunnen kopen en in bezit te kunnen komen van die schat.

Wat heb ik dan voor schat gevonden, die zo groot is, dat ik alle wereldse aanbiedingen de rug toekeer?

De rust, de vrede in Jezus Christus, die alle verstand te boven gaat (Fil. 4:7). De kennis en de wetenschap dat ik geliefd ben en dat God Almachtig vóór mij is, om mij tot een hemelburger te maken, zodat ik straks gereed ben om de erfenis in ontvangst te nemen, die de zegeningen van Job aan het eind van zijn leven, ver te boven zullen gaan. Dat er straks voor mij een leefomgeving zal zijn zonder geweld, zonder pijn, zonder verdriet, zonder armoede, zonder..... en noem maar op wat voor ellende en misère er allemaal mogelijk is. Mijn leven zal een leven zijn in het paradijs (en nog meer), en God Almachtig zal dagelijks in dat paradijs wandelen en 'gemeenschap' hebben met de mensen die daar zijn.

En dat was vanaf het begin al de bedoeling van God. Almachtig Daarvoor heeft Hij de wereld en de mens geschapen.

-----,-----

📖 Matt. 13:44-46 Het Koninkrijk der hemelen is ook gelijk aan een schat, in de akker verborgen, die iemand vond en verborg; en van blijdschap daarover gaat hij heen en verkoopt alles wat hij heeft, en koopt die akker. Ook is het Koninkrijk der hemelen gelijk aan een koopman die mooie parels zoekt. Toen hij één parel van grote waarde gevonden had, ging hij heen en verkocht alles wat hij had, en hij kocht hem.

📖 Fil. 4:7 en de vrede van God, die alle begrip te boven gaat, zal uw harten en uw gedachten bewaken in Christus Jezus.

Het is dus absoluut onmogelijk dat ik het geloof **in** Jezus Christus aanneem en tegelijk de wereldse verleidingen blijf omarmen. Dan zou ik zijn als die persoon zoals Jezus Christus beschrijft in Matt. 6:24; iemand die twee heren dient. En dat is absoluut onmogelijk. En als er al een Christen zou zijn die denkt dit wél te kunnen doen, dan zegt ik hierbij ronduit, dan heb je niet voor God Almachtig **in** Jezus Christus gekozen, maar voor satan.

Iemand die God Almachtig **in** Jezus Christus oprecht aanneemt en het geloof in Jezus Christus uitdraagt, is als gestorven voor de wereld. Hij is dood. Want zoals Jezus Christus als Mens gestorven is aan het kruis van Golgotha, sterft iedereen met Hem die in Hem gelooft. Op dat moment is er dus geen mens meer en kan de zonde helemaal geen invloed meer uitoefenen over die mens. Want hij is immers gestorven? Maar zoals Jezus Christus ook gestorven is als Mens, is Hij ook weer opgestaan uit de dood. En als ik in Hem gestorven ben, dan ben ik in Hem ook weer opgestaan (Gal. 2:20).

Het is werkelijk zoals Paulus het schrijft in II Kor. 5:17. Het oude is voorbij, het nieuwe is gekomen. Ik ben in Jezus Christus een nieuwe schepping geworden, die niet meer verlangt naar de zonde, en zijn leven ook niet meer in het teken van die zonde wil stellen.

Ben ik dan nu een heilig boontje geworden?

Ik ben wel heilig geworden, want het woord '*heilig*' betekent '*afgezonderd*'. En ik ben afgezonderd van de wereld. Ik ben nu onder de heerschappij van God Almachtig en niet meer van de wereld en van satan. Maar mijn geest, die zich bekeerd heeft tot God Almachtig, door de Heilige Geest (want God is Geest) (Joh. 16:8-11), zit nog wel in dit lichaam van vlees en bloed. Mijn geest zit als het ware '*gevangen*' in mijn lichaam. Mijn geest is dan wel gestorven met Jezus Christus en mijn geest is dan wel opgestaan met Jezus Christus, maar mijn lichaam van vlees en bloed leeft nog steeds, en leeft in deze wereld. Deze wereld die '*verwoest*' is door het werk van de verwoester. Dat betekent dat de wereld één grote poel van zonde is. Kijk maar om je heen.

Mijn lichaam van vlees en bloed, met daarin mijn geest, leeft dus nog wel in deze wereld en de Heilige Geest probeert door mijn geest heen, in alles mijn lichaam zover te krijgen dat mijn lichaam zich ook niet meer tegoed doet aan alle wereldse verleidingen (Rom. 8:13), maar dat mijn lichaam van vlees en bloed zich niet zomaar over wenst te geven. Want ik ben niet blind voor de wereld. En datgene dat de wereld mij aanbiedt ziet er best heerlijk uit. Kijk maar hoe satan Jezus Christus probeerde te verleiden in de woestijn. Met eten en drinken, met macht, met rijkdom. (Luk. 4:1-13)

☞ Matt. 6:24 Niemand kan twee heren dienen, want of hij zal de één haten en de ander liefhebben, of hij zal zich aan de één hechten en de ander minachten. U kunt niet God dienen en de mammon.

☞ Gal. 2:20 Ik ben met Christus gekruisigd; en niet meer ik leef, maar Christus leeft in mij; en voor zover ik nu in het vlees leef, leef ik door het geloof in de Zoon van God, Die mij heeft liefgehad en Zichzelf voor mij heeft overgegeven.

☞ II Kor. 5:17 Daarom, als iemand in Christus is, is hij een nieuwe schepping: het oude is voorbijgegaan, zie, alles is nieuw geworden.

☞ Joh. 16:8-11 En als Die gekomen is, zal Hij de wereld overtuigen van zonde, van gerechtigheid en van oordeel: van zonde, omdat zij niet in Mij geloven; van gerechtigheid, omdat Ik heenga naar Mijn Vader en u Mij niet meer zult zien; en van oordeel, omdat de vorst van deze wereld veroordeeld is.

☞ Rom. 8:13 Want als u naar het vlees leeft, zult u sterven. Als u echter door de Geest de daden van het lichaam doodt, zult u leven.

Ik ben echt niet blind voor al die heerlijkheden. En ik moet ook eerlijk belijden, dat alhoewel mijn geest een nieuwe schepping is, en in alles Gods wil wenst te doen, dat mijn lichaam zich af en toe afzet van mijn geest en wel die dingen doet die de wereld mij aanbiedt.

Wil je praktische voorbeelden?

- De Heilige Geest leert mijn geest om mijn naaste en anderen hoger te achten dan mijzelf. Om in alles en altijd mijn naaste en anderen lief te hebben. Mijn lichaam van vlees en bloed voelt zich echter wel vaak afgewezen en reageert dan naar die ander op een manier die niet thuishoort in het koninkrijk van God Almachtig.
- De Heilige Geest leert mijn geest om te zorgen voor mijn naaste en anderen. Om in alles en altijd mijn naaste te helpen, praktisch en geestelijk. Mijn lichaam van vlees en bloed wil graag een goedgevulde bankrekening voor mindere tijden. Ik zie de honger, ik zie de oorlogen, ik zie mijn broeders en zuster lijden. En toch houdt mijn lichaam van vlees en bloed de meeste bezittingen die ik heb voor mijzelf. En dat is een wijze van leven die niet thuishoort in het koninkrijk van God Almachtig.
- De Heilige Geest leert mijn geest om andere vrouwen niet te begeren. Om in alles en altijd rein en zuiver te zijn. Mijn lichaam van vlees en bloed ziet op de TV heel veel bloot en seksuele onreinheid, en op bijna elk billboard in de stad komen de (half)naakte mannen en vrouwen naar mij toe. Mijn lichaam van vlees en bloed geeft daar soms aan toe door te lang naar zoiets te kijken en gedachten toe te laten die niet bij een hemelburger horen. En dat is een wijze van leven niet thuishoort in het koninkrijk van God Almachtig.

Of ben ik de enige?

Paulus schrijft in vers 12: *Laat de zonde dan niet regeren in uw sterfelijk lichaam.* Maar met Paulus kan ik ook zeggen dat dit een dagelijkse strijd is. Want ook Paulus schrijft in Rom. 14-26 dat wat hij wil, dat hij dat niet doet, en dat wat hij niet wil, dat hij dat doet.

Er is gewoon een constante oorlog in mij tussen mijn geest, die geleid wordt door de Geest van God en die God gehoorzaam wil zijn uit alles in liefde, en mijn lichaam van vlees en bloed dat in deze gebroken wereld leeft, dat alles om zich heen ziet en daar eigenlijk ook wel heel graag aan wil deelnemen.

📖 Matt. 22:36-37 Jezus zei tegen hem: U zult de Heere, uw God, liefhebben met heel uw hart, met heel uw ziel en met heel uw verstand. Dit is het eerste en het grote gebod. En het tweede, hieraan gelijk, is: U zult uw naaste liefhebben als uzelf.

📖 Rom. 6:12 Laat de zonde dan niet in uw sterfelijk lichaam regeren om aan de begeerten daarvan te gehoorzamen.

Wat is dan het antwoord op die constante strijd in mij?

Vers 13, dat ik mijn leden (dat is mijn lichaam van vlees en bloed) elke weer stel **onder de gerechtigheid van God Almachtig**. Of zoals Paulus het in de Efezebrief schrijft (Ef. 6:11-17) dat ik de geestelijke wapenuitrusting aan heb om stand te kunnen houden tegen de listige verleidingen van de duivel. Want zoals satan de eerste mens verleidde, zo probeert satan mij als wedergeboren Christen vandaag de dag ook te verleiden, en dat elke dag opnieuw en opnieuw. Want let wel: ik heb niet te vechten tegen wat andere mensen mij aandoen. Het is satan die door mensen heen werkt. Het is satan die door dingen heen werkt als de TV, als de billboards in mijn stad. Het is satan die mij vaak een gevoel van onzekerheid wil geven zodat ik meer en meer geld probeer te sparen en niet denk aan het leed van mijn broeders en zusters.

De wapenuitrusting van God Almachtig **in** Jezus Christus die bestaat uit de gordel van waarheid, het borstharnas van gerechtigheid, de schoenen met bereidheid van het Evangelie van de vrede, het schild van geloof, de helm van zaligheid en het zwaard van de Geest, dat is God Woord.

Die wapenuitrusting die eigenlijk zegt: **blijf heel dicht bij God Almachtig, dan ben je veilig**. Want satan durft Jezus Christus niet (meer) aan te vallen omdat hij ervaren heeft dat Jezus Christus God Zelf is en dat hij ervaren heeft om het onderspit te delven.

Hoe blijf ik nu heel dicht bij God Almachtig?

Door heel veel tijd met Hem door te brengen. Door veel te lezen en te mediteren over Zijn Woord. Door veel te bidden tot God Almachtig en met Hem te spreken. Dan bemerk ik dat Hij mij ook leidt in mijn dagelijks leven. Dan merk ik dat ik de stem van de Heilige Geest meer en meer ga verstaan. Dat wanneer ik keuzes moet maken dat het de geest van God is die tot mijn geest zegt: dit is de weg, wandelt daarop (Jes. 30:21). En als ik dan toch nog eens toegeef aan zondige gedachten, woorden of handelingen, dat het de Heilige Geest is die mij overtuigt van zonde, oordeel en gerechtigheid. Die zegt dat ik mijn zonden aan God Almachtig moet belijden, en dat het antwoord van God op mijn belijdenis is dat Hij zonden te vergeeft en mij reinigt van alle ongerechtigheid. (I Joh. 1:9)

Hoe vaak?

Hoe vaak vraagt Jezus Christus aan Petrus om zijn naaste te vergeven? Zeven keer? Zeven maal zeventig keer? (Matt. 18:22)

☞ Rom. 6:13 En stel uw leden niet ter beschikking aan de zonde als wapens van ongerechtigheid, maar stel uzelf ter beschikking aan God, als mensen die uit de doden levend geworden zijn. En laat uw leden wapens van gerechtigheid zijn voor God.

☞ Ef. 6:11-17 Bekleed u met de hele wapenrusting van God, opdat u stand kunt houden tegen de listige verleidingen van de duivel. Want wij hebben de strijd niet tegen vlees en bloed, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers van de duisternis van dit tijdperk, tegen de geestelijke machten van het kwaad in de hemelse gewesten. Neem daarom de hele wapenrusting van God aan, opdat u weerstand kunt bieden op de dag van het kwaad, en na alles gedaan te hebben, stand kunt houden. Houd dan stand, uw middel omgord met de waarheid, en bekleed met het borstharnas van de gerechtigheid, en de voeten geschoeid met bereidheid van het Evangelie van de vrede. Neem bovenal het schild van het geloof op, waarmee u alle vurige pijlen van de boze zult kunnen uitblussen. En neem de helm van de zaligheid en het zwaard van de Geest, dat is Gods Woord,

☞ Jes. 30:21 Met uw eigen oren zult u een woord van achter u horen: Dit is de weg, bewandel die. Dit voor het geval u naar rechts of naar links zou gaan.

☞ I Joh. 1:9 Als wij onze zonden belijden: Hij is getrouw en rechtvaardig om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid.

God Almachtig **in** Jezus Christus is nog veel **meer** dan Petrus. Zijn vergeving en trouw zijn onbeschrijflijk. Dan zal de zonde niet meer over mij en heersen. Want dan ben ik onder de Genade en niet meer onder de wet. Dat betekent dat God Almachtig in Zijn onbeschrijflijke liefde en trouw mij zal vergeven en mij zal reinigen van alles wat niet van Hem is.

Waaaauw! That is AWESOME!

Dienstbaar aan de gerechtigheid

Er is in mij dus geen wens meer om te zondigen. Eigenlijk moet ik zeggen: Mijn geest wil niet meer zondigen. Mijn geest wordt door de Heilige Geest steeds sterker en sterker om de zonde waarin mijn lichaam van vlees en bloed leeft, te weerstaan.

Als Jezus Christus in Matt. 6:24 zegt dat ik geen twee heren tegelijk kan dienen, omdat ik de ene zal liefhebben en de andere zal haten, dan bedoelt Jezus Christus daarmee dat ik een keuze moet maken. Een openbare keuze tussen Jezus Christus en satan. Omdat de mensheid door de zondeval van de eerste mens is toebedeeld aan satan, is **dat** de 'default' status van de mens. Dat betekent dat wanneer ik God Almachtig **in** Jezus Christus niet openlijk aanneem als mijn redder en Verlosser dat die 'default' status in stand blijft. Of ik nu openlijk satan afwijs of niet, doet niet ter zake.

Alleen het openlijk aannemen van Jezus Christus haalt mij weg uit die 'default' status en brengt mij (weer) onder de heerschappij van God Almachtig. Niet kiezen betekent gewoonweg dat ik al gekozen hebt!

God Almachtig **in** Jezus Christus dwingt niemand. Satan dwingt mij wel. Satan dwingt een mens om 'gemene' dingen te doen, want de mens is een slaaf van satan. Soms gebruikt satan geweld, misbruik, honger, armoede, oorlog, rampen. Soms gebruik satan lieve woordjes, rijkdom, overvloed, gezondheid, zekerheid. Het maakt satan namelijk helemaal niet uit hoe ik God Almachtig verlaat. Of ik boos wordt op God, of dat ik God als het ware vergeet omdat die ik het als mens het zo goed heb. Satan heeft maar één doel en dat is dat ik mij afkeer van God Almachtig **in** Jezus Christus.

Zegt Jezus Christus daar tegenover niet in Joh. 15:14 dat wanneer ik God Almachtig **in** Jezus Christus gehoorzaam, een vriend van Hem is. En Paulus schrijft in I Kor. 7:23 dat ik door mijn bekering geen slaaf meer ben van mensen die zich afgekeerd hebben van God, want Iedereen die de zonde doet is een slaaf van de zonde. (Joh. 8:34) Met andere woorden: is een slaaf van satan.

📖 Matt. 18:22 Jezus zei tegen hem: Ik zeg u: niet tot zevenmaal, maar tot zeventig maal zeven maal.

📖 Matt. 6:24 Niemand kan twee heren dienen, want of hij zal de één haten en de ander liefhebben, of hij zal zich aan de één hechten en de ander minachten. U kunt niet God dienen en de mammon.

📖 Joh. 15:14 U bent Mijn vrienden, als u doet wat Ik u gebied.

📖 I Kor. 7:23 U bent duur gekocht; word dus geen slaven van mensen.

📖 Joh. 8:34 Jezus antwoordde hun: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Ieder die de zonde doet, is een slaaf van de zonde.

Paulus zegt het bovenstaande in wat moeilijker woorden (vers 18), dat ik vrijgemaakt ben van de zonde, en dienstbaar ben geworden aan de gerechtigheid.

Als ik God Almachtig **in** Jezus Christus aanneem krijg ik de Heilige Geest in mij wonen (Joh. 14:23). De Heilige Geest bidt zonder ophouden tot God Almachtig **in** Jezus Christus (Rom. 8:26) dat mijn geest meer en meer de controle zal krijgen over mijn lichaam van vlees en bloed (Rom. 8:13). De wedergeboren Christen die God Almachtig **in** Jezus Christus aangenomen heeft, staat er niet alleen voor in dit leven. Al hoewel het lijkt dat de hele wereld tegen hem is, heb ik in de Heilige Geest de Plaatsvervanger van Jezus Christus hier op aarde (Joh. 14:15-18), Die voor mij vecht, smeekt en bidt. In Hem strijdt Jezus Christus Zelf voor mij en daar heeft satan helemaal niets tegen in te brengen.

Ik ben vrijgemaakt van de zonde. Ik ben nu dienstbaar geworden aan God Almachtig **in** Jezus Christus. Om de simpele reden dat wat God Almachtig mij **in** Jezus Christus te bieden heeft, alles overstijgt wat ik in deze wereld ook maar zou kunnen vergaren. Het loon van de zonde is de dood.

Ik weet dat ik geroepen ben om het geloof van God Almachtig **in** Jezus Christus te ontvangen. Zou ik dan toch bewust het geloof naast mij neer leggen, dan wijs ik God Almachtig **in** Jezus Christus af en zal de dood over mij regeren. Want zonde leidt tot de dood. Kijk nog maar eens naar de vergelijking tussen het Nederlandse Rechtssysteem en het Goddelijke Rechtssysteem op pag. 32-36.

☞ Rom. 6:17-18 Maar God zij dank: u was wel slaaf van de zonde, maar nu bent u van harte gehoorzaam geworden aan het voorbeeld van de leer waaraan u overgegeven bent. En, vrijgemaakt van de zonde, bent u dienstbaar gemaakt aan de gerechtigheid.

☞ Joh. 14:23 Jezus antwoordde en zei tegen hem: Als iemand Mij liefheeft, zal hij Mijn woord in acht nemen; en Mijn Vader zal hem liefhebben, en Wij zullen naar hem toe komen en bij hem intrek nemen.

☞ Rom. 8:26 En evenzo komt ook de Geest onze zwakheden te hulp, want wij weten niet wat wij bidden zullen zoals het behoort. De Geest Zelf echter pleit voor ons met onuitsprekelijke verzuchtingen.

☞ Rom. 8:13 Want als u naar het vlees leeft, zult u sterven. Als u echter door de Geest de daden van het lichaam doodt, zult u leven.

☞ Joh. 14:15-18 Als u Mij liefheeft, neem dan Mijn geboden in acht. En Ik zal de Vader bidden, en Hij zal u een andere Trooster geven, opdat Hij bij u blijft tot in eeuwigheid, namelijk de Geest van de waarheid, Die de wereld niet kan ontvangen, want zij ziet Hem niet en kent Hem niet, maar u kent Hem, want Hij blijft bij u en zal in u zijn. Ik zal u niet als wezen achterlaten; Ik kom weer naar u toe.

Romeinen

Hoofdstuk 7

Vrij van de wet

Nog steeds is Paulus niet uitgeschreven over het thema 'wet tegenover Genade'. Kan ik het Koninkrijk van God Almachtig binnen komen door het houden van de wet, of kom ik het Koninkrijk van God binnen door te geloven in het Evangelie van Jezus Christus.

In de verzen 2 en 3 gebruikt Paulus hier een voorbeeld van een getrouwde vrouw. Dit voorbeeld is zo mooi beschreven door **Watchman Nee** in zijn boek: 'het normale Christelijke leven'. Het vertelt het verhaal van een vrouw die getrouwd was met een man (de wet). Die man (de wet) was goed en rechtvaardig, maar kil en afstandelijk. Want de wet kent maar twee opties: ik houd hem of ik houd hem niet. Schuldig of niet schuldig. Dood of Leven!

Dan komt die getrouwde vrouw een andere Man (Jezus Christus) tegen. Deze Man is warm en begrijpt haar in alles zo goed. Zij wordt verliefd op die andere Man (Jezus Christus). De vraag die Paulus hier stelt is dan: Mag die vrouw van haar man (de wet) scheiden om samen verder te gaan met die warme en begripvolle Man (Jezus Christus). En dan beroept Paulus zich op de wet die God Almachtig aan Mozes heeft gegeven voor Zijn volk Israël, en daar zegt God onomwonden dat het niet mogelijk is te scheiden (Ex. 20:4).

Er is maar één mogelijkheid dat die vrouw tot die warme en begripvolle Man (Jezus Christus) kan komen en dat is wanneer haar huidige man (de wet) sterft. Maar die wet is niet van plan te sterven, want Jezus Christus zegt ook al in Matt. 5:18 dat er geen jota of tittel van de wet zal veranderen. De wet is er, de wet blijft er. De wet van God Almachtig is een eeuwige wet, tot op de dag van vandaag. Of ik dat nu geloof of niet. Als ik als mens sterf en in de Goddelijke Rechtszitting komt dan zal ik geconfronteerd worden met die wet. Maar dat even terzijde.

Dus, de kille, afstandelijk, maar wel goede en rechtvaardige man (de wet) van die vrouw zal niet sterven en daardoor kan zij zich niet binden aan de die warme en begripvolle Man (Jezus Christus).

📖 Rom. 7:2-3 Want de gehuwde vrouw is door de wet gebonden aan de man zolang hij leeft. Als de man echter gestorven is, is zij ontslagen van de wet die haar aan de man bond. Daarom dan, als zij de vrouw van een andere man wordt terwijl haar man leeft, zal zij een overspelige genoemd worden. Als haar man echter gestorven is, is zij vrij van de wet, zodat zij geen overspelige is als zij de vrouw van een andere man wordt.

📖 Ex. 20:4 Gij zult niet echtbreken

📖 Matt. 5:18 Want, voorwaar, Ik zeg u: Totdat de hemel en de aarde voorbijgaan, zal er niet één jota of één tittel van de Wet voorbijgaan, totdat het alles geschied is.

Einde van het verhaal?

Neen. Want de echtscheidingswet van God Almachtig zegt dat wanneer één van beide partijen in het huwelijk sterft, de andere partij vrij zal zijn om opnieuw te trouwen. Die kille, afstandelijk man (de wet) is dan niet van plan om te sterven, maar de vrouw zelf is óók partij in het huwelijk. En wanneer zij sterft, is zij vrij van die kille afstandelijke man (de wet).

Natuurlijk weet ik ook wel dat het bovenstaande verhaal in de wereld helemaal niet kan. Want als ik gestorven ben, kan ik ook niet weer opnieuw in het huwelijk treden. Mijn lichaam van vlees en bloed is dan dood. Maar is dit wel zo?

Is de wet er niet voor mijn leven hier op aarde in een lichaam van vlees en bloed? En zit mijn geest niet als het ware gevangen in dit lichaam van vlees en bloed? (Rom. 7:23). Paulus heeft het daar in de vorige hoofdstukken meer dan uitgebreid over gehad. Wanneer mijn geest zich bekeerd heeft tot God Almachtig **in** Jezus Christus; wanneer het mijn geest is die straks na het afleggen van mijn aardse tent (sterven van mijn lichaam, II Kor. 5:1) een nieuw geestelijk lichaam krijgt (I Kor. 15:44) en doorleeft; is het toch niet mogelijk om in dit leven hier op aarde zelf te sterven?

Zegt Paulus niet op vele plaatsen in zijn brieven dat hij gestorven is mét Jezus Christus, en dat wanneer hij in Jezus Christus gestorven is, ook weer in en met Hem opgestaan is? Jezus Christus is immers uit de dood opgestaan! Zo is het voor die gehuwde vrouw uit bovenstaand voorbeeld dus wél mogelijk om 'los' te komen van haar kille afstandelijke man (de wet). Namelijk als zijzelf sterft **in** Jezus Christus, zal zij ook weer levend gemaakt worden in Jezus Christus. Dan is het oude voorbij gegaan en is het nieuwe gekomen. Dan is zij een nieuwe schepping geworden. (II Kor. 5:17).

Oké, zij leeft nog wel in haar lichaam van vlees en bloed, maar dat lichaam zal één dezer dagen wel sterven en vergaan tot stof. Haar geest blijft leven. En nu is zij als het ware gescheiden van haar eerste man (de wet) en kan zij een nieuwe verbinding aan gaan met die warme en begripvolle Man (Jezus Christus).

-----...-----

De kern van het bovenstaande verhaal is duidelijk. Ik kan niet 'getrouwd' zijn met de wet **en** tegelijk 'getrouwd' zijn met de Genade in Jezus Christus. Wil ik 'trouwen' met Jezus Christus, dan zal ik mij dus moeten ontdoen van 'de wet'. Samen verder gaan kan niet.

☞ Rom. 7:23 Maar in mijn leden zie ik een andere wet, die tegen de wet van mijn verstand strijd voert en mij tot gevangene maakt van de wet van de zonde, die in mijn leden is.

☞ II Kor. 5:1 Wij weten immers dat, wanneer ons aardse huis, deze tent, afgebroken wordt, wij een gebouw van God hebben, een huis niet met handen gemaakt, maar eeuwig in de hemelen.

☞ I Kor. 15:44 Een natuurlijk lichaam wordt gezaaid, een geestelijk lichaam wordt opgewekt. Er is een natuurlijk lichaam en er is een geestelijk lichaam.

☞ II Kor. 5:17 Daarom, als iemand in Christus is, is hij een nieuwe schepping: het oude is voorbijgegaan, zie, alles is nieuw geworden.

En **dàt** is nu **hét** grote strijdpunt tussen Messiasbelijdende Joden in de tijd van Paulus. Want de *heidenen* die zich bekeerd hebben door het onderwijs van Paulus zijn óók Israëlieten. Zij zijn namelijk nakomelingen van het tien-stammenrijk van het volk Israël (zie de beschrijving van de eerstelingen en de ambassadeurs op pag. 52-57)

Uit het Bijbelboek Handelingen (hoofdstuk 15) lees ik dat er een behoorlijke woordenwisseling was tussen de (Messias)belijdende Joden onderling, omdat er sommigen waren die vonden dat ook de bekeerde *heidenen* zich aan de wet moesten blijven houden als het ging om de besnijdenis. En misschien moesten er nog wel meer wetten uit het O.T. gehouden worden, maar dat staat niet beschreven.

Om in het voorbeeld van Paulus te blijven zoals dit in de eerste verzen van dit hoofdstuk uiteen wordt gedaan, wilden sommige van die Messiasbelijdende Joden dus Jezus Christus aanhangen en Zijn Evangelie geloven, maar tegelijkertijd wilden zij vasthouden aan de wet. Uiteindelijk komt Paulus naar Jeruzalem toe om de leiding van de Messiasbelijdende Joden te overtuigen dat deze combinatie een dodelijke combinatie is. Want als ik de wet wil houden, dan zeg ik dus eigenlijk dat door het houden van de wet, ik gerechtvaardigd bent door de wet. Dat ik gerechtvaardigd ben door mijn eigen werk. En **dàt** is een afwijzing van God Almachtig. Eigenlijk ontken ik dan de waarde van het offer dat Jezus Christus gebracht heeft aan het kruis van Golgotha.

Het reddingsplan van God Almachtig **in** Jezus Christus voorziet namelijk op geen enkele wijze in een interventie van de mens. De mens heeft op het reddingsplan van God Almachtig geen enkele invloed. helemaal niets, nada, noppes. Want het geloof in Jezus Christus wordt namelijk door God Almachtig gegeven aan die mensen die Hij daarvoor heeft uitgekozen. (Ef. 2:8-9). En omdat dit plan van God al **vóór** de grondlegging van de aarde door God bepaald is, kan het dus niet zijn dat goede of niet goede werken van die mens hier op aarde bepaalt of hij het geloof in Jezus Christus wel of niet krijgt van God.

De enige invloed van de door God Almachtig **geroepen** mens in het reddingsplan van God is dat hij het geloof in Jezus Christus aanneemt of niet. **Dàt** is een keuze van de mens, waar God Almachtig geen invloed op heeft.

Dat lijkt misschien een sterke uitspraak, maar dat lees ik bijvoorbeeld ook al van Jakob die met God Almachtig in gevecht is in Pniël, in de beek Jabbok. (Gen. 32:24-32). Daar staat ook in vers 25 beschreven dat God Almachtig hem niet kon overwinnen.

☞ Ef. 2:8-9 Want uit genade bent u zalig geworden, door het geloof, en dat niet uit u, het is de gave van God; niet uit werken, opdat niemand zou roemen

☞ Gen. 32:25 En toen de Man zag dat Hij hem niet kon overwinnen, raakte Hij zijn heupgewricht aan, zodat het heupgewricht van Jakob ontwricht raakte toen Hij met hem worstelde.

Dan gaat het niet over een fysieke overwinning, maar om een overwinning over de koppigheid van Jakob. Als een mens niet wil en koppig blijft in het afwijzen van God Almachtig **in** Jezus Christus, dan kan God Almachtig daar helemaal niets aan doen. God zal nooit iemand dwingen om Jezus Christus aan te nemen.

-----,-----

Dus schrijft Paulus in vers 4, dat een wedergeboren Christen door het lichaam van Jezus Christus gedood is met betrekking tot de wet, en dat deze wedergeboren Christen een nieuw leven aanvangt door de geest van Jezus Christus met betrekking tot het leven uit Genade!

Waarom deze transformatie? Om vrucht te dragen voor God Almachtig. Of zoals Paulus het in Ef. 2:10 zegt, dat ik geschapen ben om de goede werken te doen die God Almachtig voorbereid heeft te doen.

Als ik nog niet bekeerd ben, behoor ik aan satan toe die de heerschappij over deze wereld voert. De vrucht van mijn leven onder heerschappij van satan zal zijn dat ik ook de werken doe die satan wil dat ik doe. En die werken zijn zonden voor God Almachtig.

Door mijn bekering, dat is het sterven aan '*mijzelf*' **in** Jezus Christus, én mijn opstanding **in** Jezus Christus ben ik ontslagen van de wet waaraan ik vastgebonden zat. (vers 6). In mijn bekering dien ik in nieuwheid van Geest, en niet meer de wet, dat is in oudheid van de letters.

De wet leert de zonden kennen

Betekent dat dan dat de wet nu ineens een zonde is geworden?

Dat is natuurlijk grote onzin. Want Jezus Christus zegt zelf in Matt. 5:17 dat Hij gekomen is om de wet te vervullen en niet om de wet af te schaffen. En ook in mijn vergelijking tussen het Goddelijk Rechtssysteem en het Nederlands op pag. 33-36 kun je lezen dat de wet nog wel degelijk bestaat.

Het strafdossier van **ieder** mens wordt geopend door de Rechter (is God Almachtig). En in ieders strafdossier ligt een '*lijst met aanklachten*'. Als er op die '*lijst met aanklachten*' overtredingen staan beschreven, dan doet de rechter daar uitspraak over. Dat geldt voor gelovigen en ongelovige mensen. Dat geldt voor iedereen.

☞ Rom. 7:4 Zo, mijn broeders, bent u ook door het lichaam van Christus gedood met betrekking tot de wet, opdat u aan een Ander zou toebehoren, namelijk aan Hem Die uit de doden opgewekt is, opdat wij vrucht zouden dragen voor God.

☞ Ef. 2:10 Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus om goede werken te doen, die God van tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen.

☞ Rom. 7:6 Maar nu zijn wij ontslagen van de wet, gestorven aan dat waaraan wij vastgebonden zaten, zodat wij in nieuwheid van Geest dienen, en niet in oudheid van letter.

☞ Matt. 5:17 Denk niet dat Ik gekomen ben om de Wet of de Profeten af te schaffen; Ik ben niet gekomen om die af te schaffen, maar te vervullen.

De 'lijst met aanklachten' van de wedergeboren Christen is echter helemaal leeg omdat Jezus Christus deze heeft leeggemaakt. (Kol. 2:13-14). Hij heeft als het ware de woorden die op dat papier stonden uitgegumd met Zijn Bloed dat Hij heeft gegeven aan het kruis van Golgotha. Dàt is namelijk het Evangelie.

Voor mensen die God Almachtig **in** Jezus Christus hebben afgewezen in dit aardse leven, terwijl zij wél door Hem geroepen waren, die worden in die Goddelijke rechtszitting ook geconfronteerd met hun 'lijst met aanklachten'. En hun lijst is niet leeg, want zij hebben het verzoeningswerk van Jezus Christus niet willen aannemen. Daardoor kon Jezus Christus hun 'lijst met aanklachten' niet schoonmaken. En God de rechter zal over hen uitspraak doen en hen schuldig moeten veroordelen.

-----,-----

Heeft de wet van God Almachtig dan voor wedergeboren Christenen geen enkele functie meer?

Paulus schrijft dat wanneer er geen wet is, er ook geen overtreding is. Ik heb al eerder het voorbeeld genoemd dat wanneer er geen wet is die zegt dat ik binnen de bebouwde kom vijftig kilometer per uur mag rijden, dat ik dus ook niet veroordeeld kan worden als ik binnen de bebouwde kom honderd kilometer per uur rijdt. De wet is voor mij dus wel degelijk een 'liniaal' waarlangs ik mijn leven kan leggen om te zien of ik zondig of niet. En in het vorige hoofdstuk heb ik uitgebreid beschreven dat het mijn lichaam van vlees en bloed is, dat zich eigenlijk helemaal niet aan die wet van God wil houden. Dat mijn lichaam van vlees en bloed zelf graag op de troon wil zitten en zelf bepaalt wat goed voor hem is of niet. Of dat nu onreinheid of niet is, of dat nu hebzucht of gierigheid is, of dat nu zelfverrijking en leugens is of niet.

Met behulp van de Heilige Geest zal mijn geest mijn lichaam van vlees en bloed proberen onder controle te houden zodat ook mijn lichaam en vlees rein en heilig is voor God Almachtig. (Rom. 6:12-13).

De wet, die God Almachtig voor de mens gemaakt heeft, heeft God gemaakt zodat ik kon leven. Maar er is geen mens op aarde geweest die de wet van God tot in alle details kon houden. (Vers 10) De wet die gemaakt is zodat ik kon leven is eigenlijk mijn dood geworden. Want nogmaals: ook ik heb de wet van God overtreden, in alle vormen en maten.

☞ ☞ Kol. 2:13-14 En Hij heeft u, toen u dood was in de overtredingen en het onbesneden zijn van uw vlees, samen met Hem levend gemaakt door u al uw overtredingen te vergeven, en het handschrift dat tegen ons getuigde, uit te wissen. Dit hand-schrift was met zijn bepalingen tegen ons gericht, en Hij heeft dat uit het midden weggenomen door het aan het kruis te nagelen.

☞ Rom. 6:12-13 Laat de zonde dan niet in uw sterfelijk lichaam regeren om aan de begeerten daarvan te gehoorzamen. En stel uw leden niet ter beschikking aan de zonde als wapens van ongerechtigheid, maar stel uzelf ter beschikking aan God, als mensen die uit de doden levend geworden zijn. En laat uw leden wapens van gerechtigheid zijn voor God.

Ik ben het helemaal met de conclusie van Paulus uit vers 12 eens: De wet is heilig, rechtvaardig en goed, want deze is door de Heilige God Almachtig gemaakt. Het goede van de wet is echter door mijn zonden schril af komen te steken tegenover mijn levenshouding voor mijn bekering. Nogmaals: was er geen wet, dan waren mijn zonden niet zichtbaar geworden. Door de wet weet ik elke dag waar ik sta.

Waar sta ik dan door mijn bekering in Jezus Christus?

In nederigheid en dankbaarheid. Want als geen ander zie ik zelf, door de wet, mijn tekortkomingen en mijn overtredingen. Daartegenover zie ik zie ik de grootheid van het offer van God Almachtig **in** Jezus Christus wat Hij gebracht heeft om mij en vele andere mensen te redden van de eeuwige dood.

Daarom zeg ik steeds weer dat ik mijn leven aan God Almachtig **in** Jezus Christus gegeven heb omdat Hij in **alles** bewezen heeft, trouw te zijn en het goede met mij voor heeft.

Inwendige strijd

Het gedeelte dat Paulus in deze Bijbelverzen beschrijft heb ik al aangehaald bij *mijn mijmeringen* over het vorige hoofdstuk van deze brief aan de Romeinen. Een Bijbelgedeelte dat ik zo kan onderschrijven. Een Bijbelgedeelte dat ook elke dag mijn afhankelijkheid aan Jezus Christus weer onderschrijft.

Paulus schrijft over het grote conflict dat zich elke dag weer tussen zijn geest (die van God Almachtig **in** Jezus Christus wedergeboren is) en zijn lichaam van vlees en bloed, dat nog leeft en werkzaam is in deze gebroken wereld van onrecht en zonden.

Waar staat dat deze strijd zich elke dag in Paulus openbaart? Als ik de woorden lees die Paulus schrijft in II Kor. 12:7-9 dat hem een *'doorn in het vlees'* is gegeven, die hem teistert en terroriseert als ware het dat een demon van satan hem constant op het gezicht beukt, dan maak ik daaruit op dat die strijd waar Paulus het hier over heeft reëel is. En ik begrijp dat. Want Paulus was voor zijn bekering een Christenhater. Alles heeft Paulus in het werk gesteld om Messiasbelijdende Joden op te kunnen pakken, om hen voor het gerecht te brengen zodat zij gemarteld en geslagen werden tot de dood er op volgde.

Dan komt die wonderbaarlijke reis van Jeruzalem naar Damascus (Hand. 9) waar Jezus Christus Persoonlijk Paulus aanspreekt en hem roept om een dienstknecht te zijn van Hem, om het verloren gewaande volk Israël het Evangelie van Jezus Christus te brengen. (Hand. 9:15)

☞ Rom. 7:10 En het gebod, dat tot leven had moeten leiden, bleek voor mij de dood te betekenen.

☞ Rom. 7:12 Zo is dan de wet heilig, en het gebod is heilig en rechtvaardig en goed.

☞ II Kor. 12:7-9 II En opdat ik mij door het allesovertreffende karakter van de openbaringen niet zou verheffen, is mij een doorn in het vlees gegeven, een engel van de satan, om mij met vuisten te slaan, opdat ik mij niet zou verheffen. Hierover heb ik de Heere driemaal gesmeekt dat hij van mij weg zou gaan. Maar Hij heeft tegen mij gezegd: Mijn genade is voor u genoeg, want Mijn kracht wordt in zwakheid volbracht. Daarom zal ik veel liever roemen in mijn zwakheden, opdat de kracht van Christus in mij komt wonen.

☞ Hand. 9:15 Maar de Heere zei tegen hem: Ga, want deze is voor Mij een uitverkoren instrument om Mijn Naam te brengen naar de heidenen en de koningen en de Israëlieten.

Op basis van zijn leven zou Paulus tot 'de hel' veroordeeld moeten worden. Meer dan andere mensen. Paulus was een soort van Hitler voor de Messiasbelijdende Joden in die tijd. Maar in plaats van dat Paulus veroordeeld wordt, 'verhoogt' God Almachtig in Jezus Christus hem tot een dienstknecht (Hand. 9:15) die zovelen tot het geloof in Jezus Christus zal brengen.

Als ik mijn eigen leven bezie, dan herken ik mij helemaal in het leven van Paulus. En ik weet uit eigen ervaring hoe groot het schuldgevoel elke keer weer om de hoek komt kijken als ik mijn eigen leven bezie. Als ik (die totale vernietiging verdiend had door te branden in de hel tot in eeuwigheid) verhoogd ben door Jezus Christus om Zijn volk te waarschuwen met de woorden die God Almachtig mij ingeeft (Ez. 33:7). En als ik zie welke zonden en overtredingen ik nog steeds elke dag bega, in woorden, daden en gedachten, dan maakt mij dat klein. Dan kan ik alleen maar op mijn knieën vallen en God Almachtig **in** Jezus Christus aanbidden en Hem verhogen voor Zijn geweldige reddingswerk dat Hij gedaan en gebracht heeft.

Maar die zonden, die ik nog steeds dagelijks doe, bevestigen als het ware wat Paulus hier in vers 15 schrijft: *'Wat ik teweegbreng, dat doorzie ik niet, want niet wat ik wil doe ik, maar wat ik niet wil dat doe ik. En als ik dat doe wat ik niet wil, val ik de wet bij dat zij goed is'*

Maar ik weet dat ik weet dat ik zeker weet, dat ik gerechtvaardigd ben door mijn geloof in Jezus Christus. Want God Almachtig zegt Zelf door de woorden van de apostel Johannes (I Joh. 1:9) dat wanneer ik door de wet mijn zonden zie die ik dagelijks doe, en deze bij God Almachtig breng als tekortkomingen en zwakheden van mijn lichaam van vlees en bloed, dat het bloed van Jezus Christus vandaag nog net zo krachtig als ruim tweeduizend jaar geleden. En dat dit bloed van Jezus Christus ook vandaag de dag mijn zonden vergeeft en mijn ongerechtigheden reinigt. Want ik weet dat in mijn vlees, dat is mijn lichaam van vlees en bloed, niets goeds woont. Het is mijn vlees dat mij steeds weer tot zonde wil brengen omdat mijn vlees nu eenmaal in deze gebroken wereld leeft die onder heerschappij van satan staat. Het willen is er bij mij wel, maar het goede teweegbrengen vind ik niet in mijzelf.

Het goede en het kwade staan heel erg dichtbij in mij. Mijn geest is wedergeboren; mijn geest is gestorven met en in Jezus Christus; mijn geest is opgestaan in en met Jezus Christus; mijn geest wil alleen maar de dingen doen die God Almachtig in Jezus Christus welgevallig zijn; maar mijn lichaam van vlees en bloed; mijn vlees wil alleen maar de andere kant op. En dat doet de zonde die in mij woont, in mijn lichaam van vlees en bloed. Want nogmaals: mijn vlees en bloed leeft in deze gebroken wereld.

Hand. 9:15 Maar de Heere zei tegen hem: Ga, want deze is voor Mij een uitverkoren instrument om Mijn Naam te brengen naar de heidenen en de koningen en de Israëlieten.

Ez. 33:7 En u, mensenkind, Ik heb u aangesteld tot wachter over het huis van Israël. U zult een woord uit Mijn mond horen en u moet hen namens Mij waarschuwen.

Rom. 7:15 'Wat ik teweegbreng, dat doorzie ik niet, want niet wat ik wil doe ik, maar wat ik niet wil dat doe ik. En als ik dat doe wat ik niet wil, val ik de wet bij dat zij goed is'

Joh. 1:9 Als wij onze zonden belijden: Hij is getrouw en rechtvaardig om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid.

Ik ontdek dan deze wet in mij: Als ik het goede wil doen, is het kwade dicht bij mij. Want naar de innerlijke mens verheug ik mij in de wet van God. Ik ben immers bekeerd. Maar in mijn leden (mijn lichaam van vlees en bloed) zie ik een andere wet, die tegen de wet van mijn verstand strijd voert en mij tot gevangene maakt van de wet van de zonde, die in mijn leden is. (Rom. 7:18-22). Dat is dus mijn uitspraak wanneer ik zeg dat mijn wedergeboren geest gevangen zit in mijn lichaam van vlees en bloed.

Voor Paulus is het bovenstaande een *'strucle of life'*. Voor mij persoonlijk is het een *'strucle of life'*. Het is een gigantische strijd in mijn leven. Het goede tegen het kwade. Mijn geest tegen mijn lichaam van vlees en bloed.

Sommige Christenen zeggen dat ik nog niet vrij ben van het verleden. Dat ik nog aanvullende bevrijding nodig heb. Maar net als Paulus heb ik God Almachtig meermalen gebeden of Hij dit gevecht in mijn leven van mij wil wegnemen. Maar God Almachtig antwoordt mij altijd met de woorden: *'Gij dappere knecht'* Richt. 6:12, zoals Hij Paulus altijd antwoordde met de woorden *'Mijn Genade is u genoeg'* II Kor. 12

De strijd gaat door. Waarschijnlijk tot mijn lichaam van vlees en bloed zal sterven. Mijn uitroep met Paulus is: *'Ik ellendig mens, wie zal mij verlossen uit het lichaam van deze dood?'*

Mijn antwoord met Paulus is: *'Ik dank God, door Jezus Christus, onze Heere. Zo dien ik dan zelf wel met het verstand de wet van God, maar met het vlees de wet van de zonde.'* (Rom. 7:24-26)

Ik kan mij de woorden van Paulus zo goed begrijpen als hij in Fil. 1:21 schrijft dat het leven Christus is en dat het sterven winst voor hem is. Ik beaam dat. Ik hou zielsveel van mijn vrouw, kinderen en kleinkinderen. Ik voel mijzelf echt niet zielig of depressief. Maar die strijd die ik hierboven beschreven heb, maakt mij soms zó moe, dat ik heftig verlang naar het moment dat ik mijn aardse tent mag afleggen en mij mag verenigen met mijn Heer en Heiland, Jezus Christus.

En toch is het antwoord van God Almachtig in die momenten de kracht en Zijn aanwezigheid, waardoor ik de geestelijke wapenuitrusting weer recht mag trekken, de helm van het heil weer recht op mijn hoofd mag zetten, het borstharnas weer recht om mij heen strak mag spannen en het zwaard der gerechtigheid weer fier ter hand mag nemen. En door mag gaan. Door mag gaan met mijn leven om anderen te laten zien dat God Almachtig **in** Jezus Christus alles waard is om voor te geven.

☞ Rom. 7:18-22 Want ik weet dat in mij, dat is in mijn vlees, niets goeds woont. Immers, het willen is er bij mij wel, maar het goede teweegbrengen, dat vind ik niet. Want het goede dat ik wil, doe ik niet, maar het kwade, dat ik niet wil, dat doe ik. Als ik nu dat doe wat ik niet wil, breng ik dat niet meer teweeg, maar de zonde die in mij woont. Ik ontdek dus deze wet in mij: dat, als ik het goede wil doen, het kwade dicht bij mij ligt. Want naar de innerlijke mens verheug ik mij in de wet van God.

☞ Richt. 6:12 Toen verscheen de Engel van de HEERE aan hem en zei tegen hem: De HEERE is met u, strijdbare held!

☞ Rom. 7:24-26 Ik ellendig mens, wie zal mij verlossen uit het lichaam van deze dood?

☞ Rom. 7:25 Ik dank God, door Jezus Christus, onze Heere. Zo dien ik dan zelf wel met het verstand de wet van God, maar met het vlees de wet van de zonde.

☞ Fil. 1:21 Want het leven is voor mij Christus en het sterven is voor mij winst.

Romeinen

Hoofdstuk 8

Het leven door de Geest

In de vorige hoofdstukken heeft Paulus in alle toonaarden beschreven dat hij (en met hem ieder mens) eigenlijk verloren is. Want de Bijbel zegt op diverse plaatsen dat er niemand is die goed doet, dat er niemand is die rechtvaardig is. Met andere woorden: **alle** mensen op aarde hebben de wet van God Almachtig overtreden. En aangezien op het overtreden van die wet maar één straf staat, de doodstraf, is dus ieder mens op aarde veroordeeld tot de dood. (Rom. 6:23, Jak. 2:10, Ps. 14:1, Rom. 3:10-12) ^{Zie ook mijn vergelijking tussen het Goddelijk Rechtssysteem en het Nederlandse Rechtssysteem op pag. 33-36)}

Dit zou een gigantisch demotiverend verhaal zijn geweest. God Almachtig heeft de aarde geschapen met alles wat daarop, daarin en daaronder is, met als kroon op de schepping --- de mens ---. (Ps. 8). Maar omdat **alle** mensen de wet van God overtreden hebben is er geen redden meer aan, en gebeurt eigenlijk hetzelfde (nog méér dan dat) als in de tijd van Noach, dat God alle mensen op aarde deed verdrinken in de zondvloed. Alleen Noach, zijn vrouw, zijn drie zonen en hun vrouwen werden gespaard. (Gen. 6, 7 en 8).

Ik ben ervan overtuigd dat God Almachtig geen dingen en schepselen maakt met de bedoeling deze in een later stadium te vernietigen. Dat is ook datgene waar Mozes God over aanspreekt in de woestijn als God inderdaad het plan heeft opgevat om het hele volk Israël te vernietigen vanwege hun boze daden. (Ex. 32:12)

God Almachtig heeft de mens geschapen om 'gemeenschap' mee te hebben, niet om hen later weer te vernietigen. Als dat wel het geval zou zijn heeft satan dus gewonnen, want hij is als verwoester geschapen om te verwoesten (Jes. 54:16).

Dat gebeurt niet, omdat God Almachtig Zelf een Reddingsplan heeft opgesteld en in uitvoering heeft gebracht. Let wel: **God Zelf heeft dit gedaan**. Hier is helemaal niets van de mens bij. God Zelf is in de Persoon van Jezus Christus, in een lichaam van vlees en bloed naar deze wereld gekomen om de relatie te herstellen tussen Hem Zelf en de mens.

📖 Rom. 6:23 Want het loon van de zonde is de dood,

📖 Jak. 2:10 Want wie de hele wet in acht neemt, maar op één punt struikelt, die is schuldig geworden aan alle geboden.

📖 Ps. 14:1 De dwaas zegt in zijn hart: Er is geen God. Zij handelen verderfelijk, bedrijven gruwelijke daden; er is niemand die goeddoet.

📖 Rom. 3:10-12 Zoals geschreven staat: Er is niemand rechtvaardig, ook niet één, er is niemand die verstandig is, er is niemand die God zoekt. Allen zijn zij afgedwaald, samen zijn zij nutteloos geworden. Er is niemand die goeddoet, er is er zelfs niet één.

📖 Ex. 32:12 Waarom zouden de Egyptenaren zeggen: Met kwade bedoelingen heeft Hij hen uitgeleid, om hen in de bergen te doden en hen van de aardbodem te vernietigen? Laat Uw brandende toorn varen, en heb berouw over het kwaad voor Uw volk.

📖 Jes. 54:16 Zie, Ik heb de smid geschapen, die het kolenvuur aanblaast en wapentuig vervaardigt, geschikt voor zijn doel en Ik heb de verwoester geschapen om te gronde te richten.

Dat is waar Paulus hier in het eerste vers over spreekt: *'Er is geen verdoemenis voor hen die in Jezus Christus zijn. Er is geen verdoemenis voor hen die niet naar het vlees leven, maar wel naar de Geest leven'*.

Hiermee bedoelt Paulus dat er in de mens een onderscheid is tussen zijn geest (die God Almachtig geschapen heeft (Jer. 18:3-6)) **en** het lichaam van vlees en bloed. Het lichaam van vlees en bloed heeft God Almachtig uit het stof der aarde geschapen (Gen.2:7). Maar zelfs toen deed dit lichaam nog niets, want pas toen God Zijn levensadem in die mens blies werd hij een levend wezen. Met andere woorden: toen God Zijn levensadem in de neus van de mens blies, werden lichaam van vlees en bloed en de geest **een levende ziel**, zoals in de SVV staat. Een levend wezen dus.

Mijn geest komt onder de heerschappij en de controle van de Heilige Geest van God Almachtig wanneer ik mij bekeer tot Jezus Christus, wanneer ik als mens Jezus Christus aanneem als Redder en Verlosser. Mijn lichaam van vlees en bloed leeft alleen op deze wereld, een wereld die onder heerschappij van satan staat. Want zegt Paulus in II Kor. 5:1 dat het lichaam van vlees en bloed als een aardse tent is, die een keer afgelegd moet worden. Of te wel, het lichaam van vlees en bloed sterft, wordt begraven en wordt weer stof. Dus dezelfde materie waaruit het ontstaan is. (Gen. 3:19)

Omdat mijn lichaam op deze wereld leeft, die onder heerschappij van satan staat, krijgt mijn lichaam van vlees en bloed ook alle verwoestende zaken over zich heen die satan gebruikt om mij van God Almachtig weg te krijgen. Zaken als rampen, ziekte, dood, geweld, armoede, rijkdom, overvloed, honger en noem maar op.

Door mijn bekering in Jezus Christus gaat mijn geest dit onderscheid zien, waardoor mijn geest (onder controle van de Heilige Geest) meer en meer zal proberen om mijn lichaam van vlees en bloed ook sterk te maken **in** Jezus Christus, zodat satan wel zijn verwoestende werk blijft doen, maar dit verwoestende werk minder of geen impact meer zal hebben op mijn lichaam van vlees en bloed. Want de Geest, dat is de Heilige Geest van God Almachtig, overtuigt mijn geest (die gevangen zit in een lichaam van vlees en bloed), dat de tijd hier op aarde maar van korte duur is. Dat mijn lichaam uiteindelijk zal sterven en dat ik een nieuw geestelijk lichaam zal krijgen (I Kor. 15:44)

Dat is eigenlijk wat Paulus in vers 2 schrijft. De wet van de Geest van het leven **in** Jezus Christus heeft mij vrijgemaakt van de wet van de zonde en van de dood. Met andere woorden: Het geloof in het Evangelie van Jezus Christus heeft mij verzoend met God Almachtig.

☞ Rom. 8:1 Dus is er nu geen verdoemenis voor hen die in Christus Jezus zijn, die niet naar het vlees wandelen, maar naar de Geest.

☞ Jer. 18:3-6 Zo daalde ik af naar het huis van de pottenbakker. En zie, hij was op de draaischijven een werkstuk aan het maken. Mislukte de pot die hij aan het maken was met de klei in de hand van de pottenbakker, dan maakte hij daarvan weer een andere pot, zoals het in de ogen van de pottenbakker goed was om te maken. Toen kwam het woord van de HEERE tot mij: Zou Ik met u niet kunnen doen zoals deze pottenbakker, huis van Israël? spreekt de HEERE. Zie, zoals de klei in de hand van de pottenbakker, zo bent u in Mijn hand, huis van Israël.

☞ Gen. 2:7 toen vormde de HEERE God de mens uit het stof van de aardbodem en blies de levensadem in zijn neusgaten; zo werd de mens tot een levend wezen.

☞ II Kor. 5:1 Wij weten immers dat, wanneer ons aardse huis, deze tent, afgebroken wordt, wij een gebouw van God hebben, een huis niet met handen gemaakt, maar eeuwig in de hemelen.

☞ Gen. 3:19 In het zweet van uw gezicht zult u brood eten, totdat u tot de aardbodem terug-keert, omdat u daaruit genomen bent; want stof bent u en u zult tot stof terugkeren.

☞ I Kor. 15:44 Een natuurlijk lichaam wordt gezaaid, een geestelijk lichaam wordt opgewekt. Er is een natuurlijk lichaam en er is een geestelijk lichaam.

☞ Rom. 8:2 Want de wet van de Geest van het leven in Christus Jezus heeft mij vrijgemaakt van de wet van de zonde en van de dood.

De wet van mijn lichaam van vlees en bloed kan mij niet verzoenen met God Almachtig, omdat mijn lichaam van vlees en bloed alles wil doen wat satan mij aanbiedt. Dat noemt de Bijbel 'de wereld' omdat de wereld onder heerschappij van satan staat.

Het was en is voor de wet (dat is het strikt houden van de wet van God Almachtig) onmogelijk om mij te verzoenen met God, want de wet is krachteloos geworden door mijn zonden, door mijn overtredingen van de wet. Daarom is God Almachtig Zelf in de Persoon van Jezus Christus naar deze aarde gekomen, om in een gedaante gelijk aan het zondige vlees (Jezus Christus werd qua zonden gelijk aan de mens) te betalen voor al die overtredingen van mij op de wet van God.

Ik schreef in de vorige hoofdstukken al dat die wet een goede wet was en is, een rechtvaardige wet was en is, maar ook een koele en afstandelijke wet was en is, omdat die wet maar twee opties geeft: ik houd de wet of ik houd de wet niet. In Gods Rechtssysteem betekent dit: Ik mag LEVEN! of ik ben veroordeeld tot de dood.

De rechtvaardige eis van de wet is dat die wet houd en nooit overtreed. De rechtvaardige eis van die wet is ook dat wanneer ik ook maar één keer de wet van God Almachtig overtreed dat ik de straf moet dragen die staat op de overtreding van de wet, en dat is de doodstraf. Dus zegt niet dat de wet onrechtvaardig was of is, want dat is hij niet. Als dat wel het geval zou zijn dan zou de Maker van die wet Zelf ook onrechtvaardig zijn en dat is uitgesloten omdat God Almachtig een heilig God is waarin geen enkele duisternis is! (I Joh. 1:5)

-----,-----

Ik zeg het nog maar een keer: mijn lichaam van vlees en bloed staat onder heerschappij van deze wereld. En deze wereld staat onder de heerschappij van satan. Daarom kan er uit de wereld niets goeds komen. Kijk maar naar de drie dingen waarmee satan Jezus Christus probeerde te verleiden in de woestijn: overvloed, rijkdom, macht. (Matt. 4:1-11). Maar die zaken zijn geen issues in het Koninkrijk van God Almachtig, want daar gelden hele andere regels zoals Jezus Christus verteld heeft in de Zaligsprekingen van de Bergrede (Matt. 5:1-12).

Onbekeerde mensen leven nog in en naar het vlees. Met andere woorden: zij laten zich leiden door de dingen die satan (de wereld) hen aandraagt. Als ik onbekeerd ben dan kan ik ook helemaal geen geestelijke dingen zien, want daar gaan mijn gedachten dan helemaal niet naar uit. Het is inderdaad alsof ik slaap voor de geestelijke dingen. En die slaap heeft God Almachtig over de onbekeerden gebracht zodat zij de geestelijke dingen op dit moment ook helemaal niet kunnen zien. (Rom. 8:11)

📖 I Joh. 1:5 En dit is de boodschap die wij van Hem gehoord hebben en aan u verkondigen, dat God licht is en dat in Hem in het geheel geen duisternis is.

📖 Rom. 8:11 zoals geschreven staat: God heeft hun een geest van diepe slaap gegeven, ogen om niet te zien en oren om niet te horen, tot op de dag van heden

Maar als ik in het vlees leef; dus ik laat mij leiden door de wereldse geneugten die allemaal rechtstreeks van satan afkomen; kan ik ook alleen maar denken aan datgene wat de wereld geeft, zonder te beseffen dat dit het leven in het vlees, een dood leven is, want satan staat voor de dood. Een geestelijk leven **in** Jezus Christus heeft echter de wereldse dingen niet als leidraad, maar de geestelijke dingen, en zo een leven leidt tot vrede en leven! (vers 6).

Omdat satan de heerschappij heeft over de wereld door de zonden van de eerste mens, heeft hij ook de heerschappij over mijn lichaam en vlees en bloed, dat in deze wereld leeft. En wanneer dit lichaam van vlees en bloed zich weigert over te geven aan mijn geest die bekeerd is, staat het lichaam van vlees en bloed als een vijand tegenover mijn geest. Het vleselijke staat recht tegenover het geestelijke. Dat is waar Paulus het vorige hoofdstuk ook mee afsloot wanneer hij zegt, dat wat hij wil dat hij dat niet doet en wat hij niet wil dat hij juist datgene doet.

Dit is een strijd in het leven van iedere wedergeboren Christen. De strijd van de geestelijke geest die van en **in** Jezus Christus is tegen het vleselijke lichaam van vlees en bloed dat juist datgene wil doen dat de wereld hem aanbiedt.

Maar Paulus is duidelijk: Zij die in het vlees zijn kunnen God Almachtig niet behagen. (Rom. 8:8) Satan kan God Almachtig niet behagen dus wat van satan is of onder zijn heerschappij staat, kan God dus ook niet behagen. Er moet dus een radicale keuze komen die ook het lichaam van vlees en bloed betreft. Want zegt Paulus in vers 9: De wedergeboren Christen **IS** niet meer in het vlees, maar in de Geest. En daarom zal ook het lichaam van vlees en bloed datgene moeten doen wat zijn geest hem beveelt te doen. Want als ik mij bekeer tot Jezus Christus dan komt de Heilige Geest in mij wonen om mijn geest sterk te maken en te onderwijzen in alles wat het Koninkrijk van God betreft.

Nogmaals: woont de Heilige Geest niet in mij, dan zal mijn geest zich laten leiden door het lichaam van vlees en bloed en zich richten op de wereld en zijn geneugten. Als de Heilige Geest wél in mij woont, dan woont God Almachtig **in** Jezus Christus Zelf in mij en dan is mijn lichaam van vlees en bloed dood voor mij.

Maar mijn lichaam van vlees en bloed kan niet weer opstaan uit de dood. Mijn geest als wedergeboren Christen is echter gestorven met en in Jezus Christus en ook weer opgestaan met en in Jezus Christus. (Gal.20). De levende geest staat dus tegenover het dode lichaam, totdat die levendmakende Geest van Jezus Christus die in mij woont ook mijn sterfelijke lichaam levend zal maken in een nieuw geestelijk lichaam. (I Kor. 15:44)

☞ Rom. 8:6 Want het denken van het vlees is de dood, maar het denken van de Geest is leven en vrede.

☞ Rom. 8:8 En zij die in het vlees zijn, kunnen God niet behagen.

☞ Rom. 8:9 Maar u bent niet in het vlees, maar in de Geest, wanneer althans de Geest van God in u woont. Maar als iemand de Geest van Christus niet heeft, die is niet van Hem.

☞ Gal. 2:20 Ik ben met Christus gekruisigd; en niet meer ik leef, maar Christus leeft in mij; en voor zover ik nu in het vlees leef, leef ik door het geloof in de Zoon van God, Die mij heeft liefgehad en Zichzelf voor mij heeft overgegeven.

☞ I Kor. 15:44 Een natuurlijk lichaam wordt gezaaid, een geestelijk lichaam wordt opgewekt. Er is een natuurlijk lichaam en er is een geestelijk lichaam.

Voor God Almachtig geldt mijn geest, want na het sterven van mijn lichaam van vlees en bloed, zal mijn geest zich bij God Almachtig en Jezus Christus voegen, en zij zullen samen zijn.

-----,-----

Als het alleen om mijn geest gaat, kan ik dan mijn lichaam zijn gang maar laten gaan? Kan ik dan zolang ik leef in dit lichaam van vlees en bloed alles maar doen en laten wat mijn lichaam wil? Dus heerlijk alles pakken en nemen wat satan in deze wereld mij aanbiedt?

Absoluut niet. Zoals ik hiervoor al schreef is er een constante strijd in mij tussen mijn geest en mijn lichaam van vlees en bloed. Paulus zegt in vers 13 echter dat ik met mijn geest (die onder controle van de Heilige Geest staat) de daden van mijn lichaam moet doden. Met andere woorden: Mijn lichaam van vlees en bloed moet doen wat de Heilige Geest zegt.

-----,-----

Ik zie echter dat mijn lichaam van vlees en bloed wél vaak zondigt, wél vaak uitgaat naar de heerlijkheden van deze wereld. Maakt mij dat dan weer tot een zondaar?

In I Joh. 1:9 staat dat wanneer ik mijn zonden belijd voor God Almachtig, dat is eerlijk toegeven dat ik gezondigd heb, met de intentie om die zonden in het vervolg te weerstaan, dat God trouw is om mijn zonden te vergeven en om al mijn ongerechtigheden te reinigen. Dàt is de kracht van het Bloed van Jezus Christus dat Hij heeft laten vloeien aan het kruis van Golgotha. Die kracht van dat Bloed heeft nog niets in sterkte ingeboet vandaag de dag.

Ik word geleid door de Geest van God. En doordat ik geleid word door de Geest van God ben ik een Kind van God. Letterlijk, omdat ik afstam van één van de 'zonen Gods' waar Gen. 6:2 en 6:4 al over spreken (zie ook de eerstelingen en de ambassadeurs op pag. 52-57). Maar bovenal omdat de Geest van God mij gevormd heeft tot wie ik mag wezen in Jezus Christus. (Jer. 18:3-6).

Satan maakt mensen tot slaven omdat zij datgene moeten doen wat de wereld verlangt. Steeds méér en méér en méér. Meer ambitie, meer carrière, meer geld, meer macht, meer pensioen, meer, meer, meer. Tot de mens er letterlijk dood bij neervalt. En wat heeft die mens dan?

God Almachtig heeft Zijn kinderen de Geest van God gegeven. Zijn kinderen, waar ik er één van ben, kan geen slaaf meer worden van de wereld omdat de wereldse verlangens en begeerten gestorven zijn.

☞ Rom. 8:13 Want als u naar het vlees leeft, zult u sterven. Als u echter door de Geest de daden van het lichaam doodt, zult u leven.

☞ I Joh. 1:9 Als wij onze zonden belijden: Hij is getrouw en rechtvaardig om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid.

☞ Gen. 6:2 dat Gods zonen de dochters van de mensen zagen dat zij mooi waren, en zij namen zich vrouwen uit allen die zij uitgekozen hadden.

☞ Gen. 6:4 In die dagen, en ook daarna, waren er reuzen op de aarde, toen Gods zonen bij de dochters van de mensen waren gekomen en die kinderen voor hen baarden; dit zijn de geweldenaars van oude tijden af, mannen van naam.

☞ Jer. 18:3-6 Zo daalde ik af naar het huis van de pottenbakker. En zie, hij was op de draaischijven een werkstuk aan het maken. Mislukte de pot die hij aan het maken was met de klei in de hand van de pottenbakker, dan maakte hij daarvan weer een andere pot, zoals het in de ogen van de pottenbakker goed was om te maken. Toen kwam het woord van de HEERE tot mij: Zou Ik met u niet kunnen doen zoals deze pottenbakker, huis van Israël? spreekt de HEERE. Zie, zoals de klei in de hand van de pottenbakker, zo bent u in Mijn hand, huis van Israël.

In mij geldt nu een andere wet: de wet van I Thess. 3:12-13 die gebaseerd is op het grote gebod van Jezus Christus (Matt. 22). Niet het mijzelf op de eerste plaats zetten, maar mijn naaste en de anderen. En als ik dat doe, maakt God Almachtig mijn hart steeds sterker en sterker om zich meer en meer van de wereld af te zonderen waardoor ik nog meer ruimte in mijn hart krijg om er te zijn voor mijn naaste en anderen. Dit proces gaat door totdat ik uiteindelijk bij de komst van Jezus Christus onberispelijk ben voor Hem omdat ik mij totaal heb afgezonderd van deze wereld en mij totaal op Hem heb gericht, in alles. halleluja!

En wie zegt dat? Welk bewijs heb ik daarvoor?

Vers 16: De Geest Zelf getuigt met mijn geest, dat ik een Kind van God Almachtig ben! En als ik een Kind van God ben, dan ben ik ook een erfgenaam van God en mede-erfgenaam van Jezus Christus. Niet een erfenis van goederen, bezittingen en geld en macht. Een erfenis van alles wat Jezus Christus was en is, van alles wat God Almachtig Zelf is en was. **Liefde in optima forma!**

Daarom lijd ik vandaag de dag. Mijn lichaam van vlees en bloed voelt de omstandigheden zoals ieder mens die voelt. Zoals Jezus Christus die gevoeld heeft tot in de martelingen en de kruisiging van het kruis van Golgotha aan toe. Maar als ik dit lijden onderga, zoals Jezus Christus Zijn lijden heeft ondergaan, zal ik met Hem verheerlijkt worden zoals Hij verheerlijkt is. Opstanding uit de dood en het eeuwige leven, want dat is de grote Belofte die voor mij ligt.

De eerstelingen van de Geest

In al *mijn mijmeringen* bij de verschillende Bijbelboeken die ik geschreven heb, heb ik geschreven over het volk Israël als **eerstelingen en ambassadeurs** van het Koninkrijk van God Almachtig. Dat het Gods plan is geweest, vanaf het begin om Zich een volk eigen te maken, dat Hij geroepen heeft om opgeleid te worden om de **hele** wereldbevolking te kunnen redden.

Al hoewel de wereldbevolking op dit moment in 'slaap' wordt gehouden door God Almachtig (Rom. 8:11), zodat zij geen interesse in het Evangelie van Jezus Christus hebben, en al helemaal niets zien in God en/of Jezus Christus, is het diezelfde wereldbevolking die zucht, kreunt en steunt onder het verwoestende werk van satan. Want zoals eerder geschreven is het God Zelf die satan geschapen heeft als een verwoester om te verwoesten.

☞ I Thess. 3:12-13 En ú moge de Heere doen toenemen en over-vloedig maken in de liefde tot elkaar en tot allen, zoals ook wij dat zijn tot u, opdat Hij uw harten zou versterken om onberispelijk te zijn in heiliging voor het aangezicht van onze God en Vader, bij de komst van onze Heere Jezus Christus met al Zijn heiligen.

☞ Rom. 8:16 De Geest Zelf getuigt met onze geest dat wij kinderen van God zijn.

☞ Rom. 8:11 zoals geschreven staat: God heeft hun een geest van diepe slaap gegeven, ogen om niet te zien en oren om niet te horen, tot op de dag van heden

☞ Jes. 54:16 Zie, Ík heb de smid geschapen, die het kolenvuur aanblaast en wapentuig vervaardigt, geschikt voor zijn doel en Ík heb de verwoester geschapen om te gronde te richten

Natuurlijk kan dit heel veel vragen opleveren, maar ik ben ervan overtuigd dat God Almachtig hier een bedoeling mee heeft. Want als satan niet als verwoester op deze wereld actief was, hoe had God dan duidelijk moeten maken dat een bewuste keuze voor Jezus Christus absoluut noodzakelijk is om het Koninkrijk van God binnen te gaan?

Deze aardse periode zoals ik die nu ken in mijn leven van vlees en bloed, is maar een tijdelijke fase. Door het verwoestende werk van satan tegenover het paradijselijke werk van God Almachtig **in** Jezus Christus te zetten kan de tegenstelling gewoon niet groter gemaakt worden.

Iedereen op deze wereld erkent het werk van satan, al hoewel de wereldbevolking dat niet zo noemt. Rampen, ziekten, oorlogen, geweld, hongersnood en noem maar op wat voor misère ook, wordt nu afgedaan als incidenten. En niet als waarschuwingen van God Almachtig, niet als Zijn roepstem om Hem aan te nemen **in** Jezus Christus. Overigens zag het volk Israël eeuwen geleden, in de aanvallen van het Assyrische volk ook geen waarschuwing van God Almachtig, maar zagen zij dit ook als incidenten. Hun uitspraken waren duidelijk: Jes. 9:9-10 'Bakstenen zijn gevallen, maar wij zullen ze weer opbouwen uit gehouwen stenen; Wilde vijgenbomen zijn geveld, maar wij zullen er ceders voor in de plaats zetten'. Met andere woorden: deze rampen zijn over ons gekomen, maar **wij** zullen herbouwen en sterker terugkomen.

📖 Jes. 9:9-10 Bakstenen muren zijn gevallen, maar wij zullen ze weer opbouwen met gehouwen stenen. Wilde vijgenbomen zijn geveld, wij zullen er ceders voor in de plaats zetten. Want de HEERE zal de tegenstanders van Rezin tegen hem opzetten en Hij zal zijn vijanden ophit-sen:

Totdat het moment werkelijk daar is in het jaar 732 voor Christus dat het volk Israël door het Assyrische leger meegenomen wordt de verbanning in. Toen het volk Israël van haar en huis verdreven was, begonnen zij in te zien dat dit Gods werk was. Dat het hun zonden waren die hen in de verbanning hadden gebracht. Het waren geen incidenten geweest dat Assyrische leger invallen deed in het land Israël. Het was geen incident geweest dat het Assyrische leger de inwoners van het volk Israël meenam naar Assyrië. Maar het volk Israël wilde niet luisteren. (zie ook het boek: The Harbinger van Jonathan Cahn)

-----..-----

Voor de wedergeboren Christen, die zicht mag hebben op het verlossingswerk van Jezus Christus en wat het doel daarvan is voor de hele wereldbevolking, zal het lijden van de tegenwoordige tijd niet opwegen tegen de heerlijkheid die God Almachtig van plan is over deze aarde te brengen in een nieuw paradijs, het Koninkrijk van God genoemd.

Ook de wedergeboren Christen maakt vandaag de dag het verwoestende werk van satan mee, en voelt dit net als de rest van de wereldbevolking.

Maar de wedergeboren Christen weet ook dat al dit verwoestende werk **moet** geschieden om de tegenstelling tussen satan en God Almachtig duidelijk te maken. Satan die voor de dood staat en God **in** Jezus Christus die voor het LEVEN staat.

Al hoewel de wereldbevolking God Almachtig **in** Jezus Christus op dit moment niet erkent als Redder en Verlosser; Al hoewel de wereldbevolking de wedergeboren Christenen maar als een apart groepje mensen ziet, die geloven in iets wat je niet beet kunt pakken of kunt zien; Ziet de wereldbevolking wel degelijk al de ellende en misère.

Maar nogmaals: zij zien dit niet als een hartenkreet van God Almachtig om de mensen tot Zich te roepen, maar de wereld ziet alle misère en ellende als incidenten die over de wereld komen. Hun geliefde uitspraak is: je moet er maar mee leren leven.

-----...-----

Paulus zegt in vers 19 dat de schepping reikhalzend uitzielt naar het openbaar worden van de kinderen Gods. Ik geloof daarbij dat 'de schepping' verder gaat dan alleen de wereldbevolking van mensen. Ik geloof dat het hier ook gaat om de flora en de fauna. Want alles op en in deze aarde staat onder grote druk.

📖 Rom. 8:19 Want de schepping is aan de zinloosheid onderworpen, niet vrijwillig, maar door hem die haar daaraan onderworpen heeft,

Moet je maar eens zien wat de mensheid teweeg heeft gebracht aan schade op deze aarde. Van het kappen van de regenwouden en de oerwouden tot het vervuilen van de wereldzeeën en oceanen. Van het opwarmen van de aarde met alle gevolgen van dien, tot en met het uitroeien van ik weet niet hoeveel dier en plantensoorten.

In vers 20 zegt Paulus het letterlijk dat de schade die is aangericht aan de schepping niet vrijwillig is geweest maar is veroorzaakt is, door hem die haar daaraan onderworpen heeft. Met andere woorden: het is satan die de heerschappij over deze aarde heeft. Het is satan die juist ook de leefomgeving van de mens wil vernietigen zodat de mens zich niet meer kan voortplanten en uiteindelijk zal ophouden te bestaan. Dan heeft satan zijn zin, want dan is er ook niemand meer die voor God Almachtig **in** Jezus Christus wil en kan kiezen.

📖 Rom. 8:20 Want de schepping is aan de zinloosheid onderworpen, niet vrijwillig, maar door hem die haar daaraan onderworpen heeft,

Let wel! Het is satan die door mensen en omstandigheden heen werkt. (Ef. 6:12). Het is satan die mensen er toe brengt geen zicht te hebben op de staat van deze aarde. Het is satan die mensen er toe brengt alleen voor het grote geld te gaan, ondanks alle consequenties die dit heeft voor de aarde.

📖 Ef. 6:12 Want wij hebben de strijd niet tegen vlees en bloed, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers van de duisternis van dit tijdperk, tegen de geestelijke machten van het kwaad in de hemelse gewesten

Maar het zal zover niet komen dat de hele aarde door de mensen vernietigd wordt. Al hoewel Jezus Christus in Matt. 24:22 zegt dat wanneer God Almachtig de dagen niet had ingekort, er waarschijnlijk geen één wedergeboren Christen meer over zou zijn. En met '*die dagen*' wordt dan bedoeld: de tijd tussen vandaag en de dag dat Jezus Christus terug zal komen op deze wereld, en de volgende fase van God's Reddingsplan voor deze wereld ingaat.

Tegelijk geloof ik ook dat wanneer God Almachtig die dagen niet ingekort had, er helemaal niets meer te redden viel op deze wereld, omdat satan door de mensen heen de totale vernietiging van Gods schepping voor ogen heeft.

Zoals ik al schreef: de **hele** schepping verlangt naar het moment dat het getal van Gods kinderen vol zal zijn. De mensen die God Almachtig op dit moment geroepen heeft om te kunnen geloven in het Evangelie van Jezus Christus. Dat zijn Zijn kinderen.

De kinderen van God Almachtig, die bijeen zijn gebracht in het hele volk Israël, het hele twaalf-stammenrijk dus zijn voor mij bekeerde de Joden uit het twee-stammenrijk samen met de wedergeboren Christenen als nageslacht van het verloren gewaande tien-stammenrijk. Samen zullen zij plaats nemen in de Goddelijke Regering onder leiding van Jezus Christus Zelf. (Hos. 1:11)

De **hele** wereldbevolking zal bevrijd worden zoals het volk Israël eerst bevrijd werd uit de fysieke slavernij van de Farao van Egypte. En zoals het volk Israël als eerste bevrijd werd van de mentale slavernij die satan over de mensen heeft uitgestort. Ik ben ervan overtuigd dat eens de **hele** wereldbevolking met die bevrijding te maken krijgen.

Dan, als iedereen door God Almachtig uit die diepe slaap gehaald is (Rom. 8:11), is het de keuze van ieder mens individueel of hij het Evangelie van Jezus Christus aanneemt of niet. **Dan** is het de keuze van ieder mens persoonlijk of hij het Koninkrijk van God zal binnengaan of dat die mens Jezus Christus blijft afwijzen en zal moeten blijven leven in de helse omstandigheden die hij zichzelf gecreëerd heeft. Ik wijs hierbij nog een keertje op het verhaal van de rijke man en de arme Lazarus. (Luk. 16). Zelfs in het hiernamaals; zelfs in de helse omstandigheden waarin de rijke man na zijn dood zit, wil hij Lazarus nog bevelen naar hem toe te komen om zijn lippen te verkoelen.

Zelfs in die helse omstandigheden ziet die rijke man (nog steeds niet) dat het Koninkrijk van God Almachtig op hele andere gronden is gebaseerd dan '*overheersen*', in plaats van '*dienend leiding geven*'. En zolang die rijke man dat niet (wil) inziet, zal hij in die helse fase blijven.

📖 Matt. 24:22 En als die dagen niet ingekort werden, zou er geen vlees behouden worden; maar ter wille van de uitverkorenen zullen die dagen ingekort worden.

📖 Hos. 1:11 Dan zullen de Judeeërs bijeengebracht worden samen met de Israëlieten. Zij zullen voor zich één Hoofd aanstellen en uit het land oprukken; want groot zal de dag van Jizreël zijn.

📖 Rom. 8:11 zoals geschreven staat: God heeft hun een geest van diepe slaap gegeven, ogen om niet te zien en oren om niet te horen, tot op de dag van heden

De wereld verkeert als in barensood. De schepping verkeert in barensood door het ongelooflijke verwoestende werk van satan. De tegenstelling tussen arm en rijk, tussen gezond en ongezond, tussen vrede en oorlog, en noem maar op, kan bijna niet groter zijn dan in deze dagen. En elk mens op aarde zou het zo graag anders willen. Hoeveel mensen verlangen niet naar rust, vrede, een dak boven hun hoofd, eten en drinken om te kunnen leven, vrede en veiligheid?

Zoals de ongelovige wereldbevolking; zoals de schepping verlangt naar de verlossing uit de slavernij van satan (ook al noemen zij dit niet zo), zo verlangen wedergeboren Christenen ook naar dat moment. Want zoals ik al schreef: de wedergeboren Christenen krijgen ook alles over zich heen wat de schepping ook over zich heen krijgt. Maar dat niet alleen:

- Omdat de wedergeboren Christenen zicht hebben gekregen op het verlossingswerk van Jezus Christus;
- Omdat de wedergeboren Christenen zicht hebben gekregen op het immens grote plan van God Almachtig;
- Omdat de wedergeboren Christenen zicht hebben gekregen dat hun lichaam van vlees en bloed zal vergaan (zoals van alle mensen), maar dat hun geest vrij mag gaan leven in een nieuw geestelijk lichaam;
- Verlangen zij naar het moment dat Jezus Christus terug zal komen. Want ook zij zijn dan verlost van alle bedekking, bedrukking en bedreiging van deze wereld. Dan zullen zij ook verlost worden van dit lichaam van vlees en bloed dat zoveel te lijden heeft onder de omstandigheden die satan voor hen bemoeilijkt.

Maar het is inderdaad zo dat deze verlossing **niet** gezien wordt met het mensenoog. God Almachtig, Jezus Christus en de Heilige Geest zijn niet met het mensenoog te zien. En als iemand alleen datgene gelooft dat hij kan zien, zal het Evangelie van Jezus Christus ook voor deze mensen bedekt blijven. (Hebr. 11:1)

Wedergeboren Christenen, die God Almachtig de gave van het kunnen geloven heeft gegeven (Ef. 2:8-9), kijken over die onzichtbaarheid heen. Zij hopen en verwachten dat alles wat geschreven is in de Bijbel waar is doordat de Heilige Geest hen daarvan overtuigd heeft. Net zoals die bergtop die achter de wolken verscholen is. Je ziet die bergtop niet, maar hij is er wel degelijk. Daarom blijven wedergeboren Christenen staan in wat zij geloven. Omdat zij met geestelijke ogen de geestelijke God Almachtig **in** Jezus Christus hebben gezien. Dat heeft de Heilige Geest van God gedaan.

☞ Hebr. 11:1 Het geloof nu is een vaste grond van de dingen die men hoopt, en een bewijs van de zaken die men niet ziet.

☞ Ef. 2:8-9 Want uit genade bent u zalig geworden, door het geloof, en dat niet uit u, het is de gave van God; niet uit werken, opdat niemand zou roemen

God Almachtig heeft hen door de Heilige Geest uit een diepe slaap van ongeloof gewekt en Hij heeft hen Hem **in** Jezus Christus doen zien. Hierdoor is het hopen en de verwachting **een zekerheid** geworden die onwankelbaar vast staat. Die hoop en zekerheid staat als een huis dat gebouwd is op de rots en niet op los zand. (Matt. 27:24-27). Stormen en omstandigheden in het leven kunnen er op los beuken, maar het huis van de zekerheid van de hoop en verwachting in God Almachtig **in** Jezus Christus zal blijven staan. Tot in oneindigheid.

Omdat God Almachtig in Zijn plan **op dit moment** het volk Israël geroepen heeft om te geloven en omdat de Heilige Geest van God deze mensen nu uit hun diepe slaap van ongeloof heeft gehaald, zal diezelfde Heilige Geest de wedergeboren Christenen ook blijven helpen tijdens hun leven hier op aarde, wanneer ook zij met al het verwoestende werk van satan te maken krijgen. Net zoals de Heilige Geest Jezus Christus te hulp kwam om Hem kracht te geven in die onuitsprekelijke moeilijke tijd in de Hof van Gethsémané (Luk. 22:43)

De Heilige Geest pleit (ook vandaag de dag) met onuitsprekelijke verzuchtingen bij God Almachtig voor het welzijn van iedere wedergeboren Christen. (Rom. 8:26). De Heilige Geest van God pleit elke dag onvermoeid voor het welzijn van de mensen, voor de vergeving van hun dagelijkse zonden. Zij zullen blijven staan als een sterke rots voor God Almachtig **in** Jezus Christus. Ik schrijf hier over de Heilige Geest van God.

Wie weet wat er allemaal in een mens omgaat? (I Kor. 2:11). Wie weet wat er allemaal in mij persoonlijk omgaat? Dat is toch mijn eigen geest? Mijn eigen geest kent mijn uiterlijk en mijn innerlijk. Mijn eigen geest kent mijn gedachten en mijn verstandelijke vermogens.

Als ik nu de Heilige Geest van God Almachtig heb gekregen, dan weet ik toch ook wat er in God is? Dan weet ik toch wat God denkt, hoe God eruitziet **in** Jezus Christus?

Dat is het grote voorrecht van alle mensen die God Almachtig **op dit moment** al geroepen heeft (Ef. 1:4, Joh. 15:16, II Tim. 1:9) om te geloven (Ef. 2:8-9). Hen heeft God op dit moment al geroepen om het Goddelijk onderwijs te krijgen over het grote plan van God. Hen heeft God de mogelijkheid gegeven om te worden als Hijzelf **in** Jezus Christus. Daarvoor is God in de persoon van Jezus Christus op deze aarde gekomen.

Zoals Jezus Christus gerechtvaardigd is door God Almachtig omdat Hij in alles de wet van God vervuld heeft, mag ik als wedergeboren Christenen (die mijn eigen leven afgelegd heb om in Jezus Christus op te staan), dezelfde rechtvaardiging hebben.

☞ Matt. 27:24-27 Daarom, ieder die deze woorden van Mij hoort en ze doet, die zal Ik vergelijken met een verstandig man, die zijn huis op de rots gebouwd heeft; en de slagregen viel neer en de waterstromen kwa-men en de winden waaiden en stortten zich op dat huis, maar het stortte niet in, want het was op de rots gefundeerd. En ieder die deze woorden van Mij hoort en ze niet doet, zal met een dwaze man vergeleken worden, die zijn huis op zand gebouwd heeft; en de slagregen viel neer en de waterstromen kwamen en de winden waaiden en sloegen tegen dat huis, en het stortte in en zijn val was groot.

☞ Luk. 22:43 En aan Hem verscheen een engel uit de hemel, die Hem versterkte

☞ Rom. 8:26 En evenzo komt ook de Geest onze zwakheden te hulp, want wij weten niet wat wij bidden zullen zoals het behoort. De Geest Zelf echter pleit voor ons met onuitsprekelijke verzuchtingen.

☞ I Kor. 2:11 Want wie van de mensen kent de dingen van de mens dan de geest van de mens, die in hem is? Zo kent ook niemand de dingen van God dan de Geest van God.

☞ Ef. 1:4 omdat Hij ons vóór de grondlegging van de wereld in Hem uitverkoren heeft, opdat wij heilig en smetteloos voor Hem zouden zijn in de liefde.

☞ Joh. 15:16 Niet u hebt Mij uitverkoren, maar Ik heb u uitverkoren, en Ik heb u ertoe bestemd dat u zou heengaan en vrucht dragen, en dat uw vrucht zou blijven, opdat wat u ook maar van de Vader vraagt in Mijn Naam, Hij u dat geeft.

God Almachtig ziet in mij als wedergeboen Christen, Jezus Christus Zijn eigen Zoon. Helemaal onbevlekt en schoon. Hem heeft God verheerlijkt in alles en in Hem is de wedergeboren Christen ook verheerlijkt. Is dat niet een wonder van onbeschrijflijke grootte?

Meer dan overwinnaars

Als ik het bovenstaande zo lees en er diep over nadenk, dan begrijp ik Paulus zijn woorden ook als hij zegt: Als God voor ons is, wie zal dan tegen ons zijn? (vers 31). De hele schepping is het Maaksel van God Almachtig. Ook satan en zijn boosaardige demonen zijn een maaksel van God. Maar omdat God alles en iedereen gemaakt heeft, is er wél een hiërarchische verhouding.

God Almachtig staat bovenaan, altijd en voor eeuwig. Satan kan denken dat hij meer is dan God, of minimaal gelijk aan God is, maar dit is totale onzin. Net zoals ik als mens kan denken dat ik God ben.

Mijn verhouding tot God Almachtig vind ik het best tot zijn recht komen in het verhaal van de Pottenbakker in Jer. 18:3-6. God is de Pottenbakker, ik ben de klei op de draaischijf van de Pottenbakker. En de klei kan de Pottenbakker nooit ter verantwoording roepen voor datgene wat de Pottenbakker van die klei maakt.

En voor iedereen die dit niet gelooft heb ik maar één ding te zeggen: er komt een tijd dat je de ogen open gaan en dat ook jij moet erkennen dat je het Maaksel van die Grote God Almachtig bent.

Eerst God Almachtig, dan God Almachtig **in** Zijn Zoon Jezus Christus. Tenminste als ik Deze Twee al uit elkaar zou kunnen halen. En in Die eenheid is ook de Heilige Geest, want wat is een mens zonder zijn geest? Wat is God Almachtig zonder de Heilige geest? In die Eenheid mag ik ook wezen door mijn geloof in God Almachtig **in** Jezus Christus. Want ik heb mijn leven afgelegd. Ik ben gestorven met Jezus Christus. (Gal. 2:20). Mijn oude leven met al zijn verlangens en begeerten is voorbij. Omdat ik dan met Jezus Christus gestorven ben; omdat ik mijn leven vrijwillig overgegeven heb aan Jezus Christus; ben ik ook opgestaan met Jezus Christus.

Dus wie beschuldigingen tegen mij wil inbrengen moet goed weten dat deze beschuldigingen dan tegen God Almachtig **in** Jezus Christus worden gedaan. Ik ben immers één met Hen. En zoals God Almachtig Jezus Christus gerechtvaardigd heeft, ben ik ook gerechtvaardigd. Niet op basis van mijn leven, mijn werken of mijn doen en laten.

II Tim. 1:9 Hij heeft ons zalig gemaakt en geroepen met een heilige roeping, niet overeenkomstig onze werken, maar over-eenkomstig Zijn eigen voornemen en genade, die ons gegeven is in Christus Jezus vóór de tijden der eeuwen,

Ef. 2:8-9 Want uit genade bent u zalig geworden, door het geloof, en dat niet uit u, het is de gave van God; niet uit werken, opdat niemand zou roemen

Rom. 8:31 Wat zullen wij dan over deze dingen zeggen? Als God voor ons is, wie zal tegen ons zijn?

Jer. 18:3-6 Zo daalde ik af naar het huis van de pottenbakker. En zie, hij was op de draaischijven een werkstuk aan het maken. Mislukte de pot die hij aan het maken was met de klei in de hand van de pottenbakker, dan maakte hij daarvan weer een andere pot, zoals het in de ogen van de pottenbakker goed was om te maken. Toen kwam het woord van de HEERE tot mij: Zou Ik met u niet kunnen doen zoals deze pottenbakker, huis van Israël? spreekt de HEERE. Zie, zoals de klei in de hand van de pottenbakker, zo bent u in Mijn hand, huis van Israël.

Gal. 2:20 Ik ben met Christus gekruisigd; en niet meer ik leef, maar Christus leeft in mij; en voor zover ik nu in het vlees leef, leef ik door het geloof in de Zoon van God, Die mij heeft liefgehad en Zichzelf voor mij heeft overgegeven.

Maar alleen op basis van het offer van Jezus Christus. Daarmee heeft Hij mij **in** Zijn Eenheid getrokken, omdat ik erkend heb dat ik van nature een zondaar was en omdat ik mijn leven aan Jezus Christus heb gegeven. Daardoor ben ik gerechtvaardigd; daardoor ben ik zonden-vrij verklaard; daardoor ben ik gereinigd van al mijn ongerechtigheden; daardoor mag ik mij in die Heilige Eenheid weten.

Naast de Heilige Geest van God (vers 26) is het Jezus Christus ook Zelf die pleit voor mij dat ik gerechtvaardigd ben en zonder zonden ben. Alleen op basis daarvan heeft satan **geen enkele** claim op mij, want hij kan in de Goddelijke Rechtszitting alleen mensen claimen wiens '*lijst met overtredingen*' gevuld is met overtredingen. En mijn '*lijst met overtredingen*' is leeg gemaakt door het offer van Jezus Christus. (Kol. 2:13-14)

Als ik dan in een volkomen Eenheid ben met God Almachtig **in** Jezus Christus, dan ben ik onverbrekelijk met Hem verbonden: wie kan mij dan scheiden van de liefde van de Here God? Wie kan mij scheiden van de liefde van Jezus Christus? Wie kan mij scheiden van de liefde van Heilige Geest? Niemand, helemaal niemand of niets.

Naast dat niemand mij kan scheiden van de liefde van God Almachtig, kan satan ook niets tegen mij gebruiken om mij te scheiden van de liefde van God. Verdrukking, benauwdheden, vervolging, honger, naaktheid, gevaar of het zwaard. Met andere woorden: ook de omstandigheden (die echt niet allemaal even aangenaam zijn) kunnen mij niet scheiden van de liefde van God Almachtig.

Ik durf zelfs het tegenovergestelde te beweren:

Hoe meer aanvallen uit het rijk der duisternis, hoe meer satan door de omstandigheden mij probeert van God Almachtig los te rukken, des te steviger zal mijn band met God Almachtig **in** Jezus Christus wezen. Want het kan kort of lang duren, maar de dag komt er aan dat ik helemaal verenigd zal zijn met mijn Heer, Jezus Christus, lichamelijk in een nieuw geestelijk lichaam én geestelijk.

Niet satan is overwinnaar, ook al zijn de omstandigheden nog zo zwaar, **ik** ben overwinnaar omdat God Almachtig **in** Jezus Christus in mij woont en in mij is. En omdat de Heilige geest en Jezus Christus Zelf voor mij pleiten, onafgebroken.

📖 Rom. 8:26 En evenzo komt ook de Geest onze zwakheden te hulp, want wij weten niet wat wij bidden zullen zoals het behoort. De Geest Zelf echter pleit voor ons met onuit-sprekelijke verzuchtingen.

📖 Kol. 2:13-14 En Hij heeft u, toen u dood was in de overtredingen en het onbesneden zijn van uw vlees, samen met Hem levend gemaakt door u al uw overtredingen te vergeven, en het handschrift dat tegen ons getuigde, uit te wissen. Dit handschrift was met zijn bepalingen tegen ons gericht, en Hij heeft dat uit het midden weggenomen door het aan het kruis te nagelen.

 Rom. 8:38-39

Want ik ben ervan overtuigd

***dat noch dood, noch leven, noch engelen, noch overheden,
noch krachten, noch tegenwoordige, noch toekomstige
dingen, noch hoogte, noch diepte, noch enig ander schepsel***

***ons zal kunnen scheiden van de liefde
van God in Christus Jezus, onze Heere.***

Romeinen

Hoofdstuk 9

Droefheid over het ongeloof van Israël

Met hoofdstuk 9 begint (voor mij) een tweede belangrijk thema dat Paulus wil beschrijven. Heeft hij het in de eerste acht hoofdstukken vooral over 'de wet' tegenover 'de Genade', vanaf dit hoofdstuk gaat Paulus schrijven over het volk Israël, wie zij zijn en welk voorrecht zij hebben om als eerste geroepen te zijn door God Almachtig om te kunnen geloven in het Evangelie van Jezus Christus.

Toch is het goed om nog een keer duidelijk te omschrijven wie het volk Israël is, waar Paulus hier over schrijft. Het volk Israël zijn de nakomelingen van **alle twaalf** stammen, de zonen van Jakob. (Gen. 32:28), De Joden echter die leefden in Palestina in de tijd dat Jezus Christus op aarde leefden, waren echter de nakomelingen van het zogenaamde twee-stammenrijk Benjamin en Juda. Deze stammen bleven koning Rechabeam (± 936 voor Christus) trouw toen hij belastingverhogingen wilde doorvoeren in het land Israël. (I Kon. 12). Deze twee stammen worden in de Bijbel ook wel aangeduid met 'huis van Juda' (Hos. 1:7) of Efraïm. Ik ken hen als zijnde de 'Joden', want het woord Juda stamt af van het woord Juda.

De andere tien stammen scheidden zich toen af van Israël en worden in de Bijbel het tien-stammenrijk of Israël genoemd. Deze tien stammen werden in 732 voor Christus door Tiglath-Pileser verbannen naar Assyrië (II Kon. 15:29), en hebben zich daar vermengd met de Assyrische bevolking, die zich in de loop der eeuwen weer vermengd heeft met de wereldbevolking.

Ik geloof dat Paulus in de beginverzen van dit negende hoofdstuk zijn verdriet uitsprekt over **alle** Israëlieten. **Alle** twaalf stammen. En dat zijn voor mij de Joden (al hoewel deze zich op het moment van het schrijven deze brief aan de gemeente van Rome, niet meer in de stad Rome bevonden, omdat keizer Claudius hen had bevolen de stad te verlaten (Hand. 18:2)) **en** de wedergeboren Christenen waarvan ik geloof dat zij de nakomelingen zijn van het verloren gewaande tien-stammenrijk. (zie ook de eerstelingen en de ambassadeurs van het Koninkrijk van God op pag. 52-57)

Gen. 32:28 Toen zei Hij: Uw naam zal voortaan niet meer Jakob luiden, maar Israël, want u hebt met God en met mensen gestreden, en hebt overwonnen.

Hos. 1:7 Maar over het huis van Juda zal Ik Mij ontfermen, en Ik zal hen verlossen door de HEERE, hun God. Ik zal hen echter niet verlossen door boog, door zwaard, door strijd, door paarden of door ruiters.

II Kon. 15:29 n de dagen van Pekah, de koning van Israël, kwam Tiglath-Pileser, de koning van Assyrië, en nam Ijon in, en ook Abel-Beth-Maächa, Janoah, Kedes, Hazor, Gilead, Galilea en het hele land van Naftali; en hij voerde de inwoners weg naar Assyrië.

Hand. 18:2 En hij trof er een Jood aan van wie de naam Aquila was, afkomstig uit Pontus, die onlangs uit Italië gekomen was, en Priscilla, zijn vrouw (omdat Claudius bevolen had dat al de Joden uit Rome weg moesten gaan) en hij ging naar hen toe.

Zoals ik al in het plan van God Almachtig beschreef heeft God het volk Israël uitgekozen om als eerste het Evangelie **in** Jezus Christus aan te kunnen nemen. Dat betekent dat zij als eerste mochten gaan zien dat God **in** de Persoon van Jezus Christus naar deze wereld is gekomen als de aangekondigde Messias uit het O.T.

Maar omdat het volk Israël gesplitst was in een twee- en een tien-stammenrijk is het Evangelie allereerst tot de Joden gekomen, omdat Jezus Christus, als aangekondigde Messias, afstamde van koning David, en daarmee een nakomeling was uit de stam van Juda. (Hebr. 7:14). De Joden wezen Jezus Christus echter in grote getale af omdat zij een totaal ander beeld hadden van de aangekondigde Messias uit het O.T. De Joden dachten namelijk dat Jezus Christus een wereldse Koning zou zijn, geboren in een groot paleis, in pracht en praal, en dat deze Koning hen zou verlossen van de Romeinse onderdrukking.

Omdat de Joden Jezus Christus afwezen is het Evangelie bereikbaar geworden voor het tien-stammenrijk. Maar waar waren die nakomelingen van het tien-stammenrijk? Na Assyrië (732 voor Christus) had niemand meer van hen gehoord. Zij waren verspreid over de hele wereld. Ten tijde van Jezus Christus (en ook van Paulus) was de verbanning van het tien-stammenrijk dus ruim 750 jaar oud. Vandaag de dag is deze verbanning ruim 2.750 jaar oud.

Probeer eens na te gaan hoe groot in aantal deze nakomelingen nu moeten zijn, als je ervan uitgaat dat bij de volkstelling in de tijd dat het hele volk Israël uit de woestijn kwam, de Jordaan overtrok om het Beloofde Land in te nemen, het volk Israël 601.730 mannen en vrouwen (Num. 26:51) van twintig jaar en ouder betrof. Dat moeten zoveel mensen zijn als het zand van het strand van de zee (Gen. 22:17)

Dàt is overigens ook de reden dat het Evangelie ook vandaag de dag in de hele wereld gebracht moet worden, zodat deze nakomelingen van het tien-stammenrijk van het volk Israël de gelegenheid krijgen om het te horen, om zich daarop te bekeren tot Jezus Christus, want zij zijn de eerst aangewezenen om het Evangelie te geloven, zodat zij onderwezen en voorbereid kunnen worden op hun grote taak straks in de Regering van Jezus Christus. Want schrijft Paulus in Rom. 10:14, Rom. 10:17 Het geloof komt door het horen!

In mijn optiek heeft Paulus het in deze komende hoofdstukken dus over de Israëlieten, en **niet** over de rest van de wereldbevolking. De rest van de wereldbevolking wordt op dit moment nog door God Almachtig in een diepe slaap gehouden (Jes. 29:10, Rom. 11:8), zodat zij het Evangelie van Jezus Christus nu helemaal niet kúnnen horen.

☞ Hebr. 7:14 Het is immers overduidelijk dat onze Heere van Juda afstamt, over welke stam Mozes niets gezegd heeft in verband met het priesterschap.

☞ Num. 26:51 Dit was het aantal van de nakomelingen van Israël die geteld waren: zeshonderd-eenduizend zeven-honderddertig.

☞ Gen. 22:17 zal Ik u zeker rijk zegenen en uw nageslacht zeer talrijk maken, als de sterren aan de hemel en als het zand dat aan de oever van de zee is. Uw nageslacht zal de poort van zijn vijanden in bezit hebben.

☞ Rom. 10:14 Hoe zullen zij dan Hem aanroepen in Wie zij niet geloven? En hoe zullen zij in Hem geloven van Wie zij niet gehoord hebben? En hoe zullen zij horen zonder iemand die predikt?

☞ Rom. 10:17 Zo is dan het geloof uit het gehoor en het gehoor door het Woord van God.

☞ Rom. 11:8 zoals geschreven staat: God heeft hun een geest van diepe slaap gegeven, ogen om niet te zien en oren om niet te horen, tot op de dag van heden.

☞ Jes. 29:10 Want de HEERE heeft over u uitgegoten een geest van diepe slaap. Gesloten heeft Hij uw ogen, de profeten; en uw hoofden, de zieners, heeft Hij omhuld.

Door hun diepe slaap zijn zij helemaal niet geïnteresseerd in het Woord van God en dus ook niet in het Evangelie van Jezus Christus.

-----,-----

Paulus begin dit hoofdstuk met te beschrijven hoe groot zijn verdriet is, dat het **volk van God**, het volk Israël, Jezus Christus in grote getale afgewezen heeft. De Joden moeten helemaal niets van Jezus Christus weten, en de Messiasbelijdende Joden, de Joden die Jezus Christus niet hebben afgewezen, zijn in de minderheid.

En nogmaals: op het moment van het schrijven van deze brief aan de gemeente van Rome, waren alle Joden (Messiasbelijdend of niet) door keizer Claudius bevolen de stad te verlaten (Hand. 18:2). Hoogstwaarschijnlijk omdat dezelfde rellen ontstonden in de stad tussen Messiasbelijdende Joden en de andere Joden over het Evangelie van Jezus Christus. Dit lees ik ook op diverse plaatsen in de Handelingen als het gaat om de zendingsreizen van Paulus. En dit lees ik ook in de brieven van Paulus aan de Thessalonicenzen, Galaten, Korintiërs etc.

Ik geloof dat de gemeente van Rome in de tijd van Paulus bestond uit nakomelingen van het tien-stammenrijk van Israël. Dit waren géén Joden. Daarom noemt Paulus hen op diverse plaatsen 'heidenen', want zij hebben (vaak) het geloof in God Almachtig aan de kant geschoven door hun vermenging met de wereldbevolking. Maar omdat zij voor God Almachtig behoorden tot het volk Israël, heeft God hen als eerste uit hun diepe slaap gehaald, zodat zij enerzijds het Evangelie konden horen, maar anderzijds hun hart ook door God Almachtig geopend was zodat zij zich wilden bekeren tot Jezus Christus. (Rom. 11:8, Jes. 29:10)

Paulus beschrijft hier zijn enorme verdriet over het grote aantal mensen uit het volk Israël die Jezus Christus hadden afgewezen, en dat terwijl zij juist als eerste geroepen waren om het geloof in Jezus Christus aan te nemen. Met in mijn eigen ogen die bonte uitspraak in vers 3 dat hijzelf wel vervloekt zou willen wezen, dat hijzelf wel van Christus gescheiden zou willen zijn, ten gunste van die Israëlieten die Jezus Christus hadden afgewezen.

Die tekst heeft mij altijd verwonderd. Moet ik dit lezen als dat Paulus schrijft dat hij wel naar *de hel* zou willen gaan om daar te branden tot in eeuwigheid? (dat is toch wat de kerken en veel gemeenten ons leren?) Om de Israëlieten terug te brengen naar God Almachtig in Jezus Christus?

Dat is voor mij een bonte uitspraak, alhoewel ik deze uitspraak éénmaal eerder in de Bijbel ben tegengekomen, en wel in het verhaal van Mozes in zijn omgang met het volk Israël in de woestijn. (Ex. 32:32).

Hand. 18:2 En hij trof er een Jood aan van wie de naam Aquila was, afkomstig uit Pontus, die onlangs uit Italië gekomen was, en Priscilla, zijn vrouw (omdat Claudius bevolen had dat al de Joden uit Rome weg moesten gaan) en hij ging naar hen toe.

Rom. 11:8 zoals geschreven staat: God heeft hun een geest van diepe slaap gegeven, ogen om niet te zien en oren om niet te horen, tot op de dag van heden.

Jes. 29:10 Want de HEERE heeft over u uitgegoten een geest van diepe slaap. Gesloten heeft Hij uw ogen, de profeten; en uw hoofden, de zieners, heeft Hij omhuld.

Rom. 9:3 Want ik zou zelf wel wensen vervloekt te zijn, weg van Christus, ten gunste van mijn broeders, mijn verwanten wat het vlees betreft.

Ex. 32:32 Nu dan, of U toch hun zonde wilde vergeven! Maar indien niet, schrap mij alstublieft uit Uw boek, dat U geschreven hebt.

Deze uitspraak van Paulus gaat voor mij veel verder dan wanneer iemand zijn leven zou willen geven voor een ander (Joh. 15:13). Want dat is iets wat hier op aarde gebeurt en het lichaam van vlees en bloed betreft, terwijl de geest daarbij buiten schot blijft.

De uitspraak van Paulus zou betekenen dat Paulus de weg zou willen gaan van Jezus Christus Zelf. Want Jezus Christus is zondaar geworden in de hof van Gethsémané toen Hij de drinkbeker leeg dronk met al mijn zonden. Jezus Christus werd daarmee een zondaar die daarvoor gestraft moest worden naar de wet van God, en dat was de doodstraf. Omdat God Almachtig echter Zelf in de Persoon van Jezus Christus was, kon Jezus Christus Zijn leven afleggen en het ook weer opnemen. (Joh. 10:17-18) En dat heeft Hij gedaan door op te staan uit de dood.

Het bovenstaande gold echter niet voor Paulus. Jezus Christus was en is God Almachtig. Paulus niet.

De Studie-Bijbel die ik zeer hoog acht zegt het volgende over deze woorden van Paulus:

De woorden van dit vers (3) zijn in de eerste plaats verbijsterend. Paulus verklaart, dat hijzelf wel verbannen zou willen zijn van Christus, als dat de redding van zijn volksgenoten zou betekenen. In tweede instantie is deze uitspraak wel te verklaren: Paulus heeft zich volkomen geïdentificeerd met Gods verdriet over Zijn volk, zodat hij nu leeft vanuit een opofferende liefde, die God de Vader ertoe bracht om Zijn Zoon, de Here Jezus, tot een vloek te laten worden (Gal. 3:13) ten behoeve van de mensheid.

De imperfectumvorm ěuchoměň (ik bad, ik wenste) kan op tweeërlei wijze gelezen worden: 'ik zou wel wensen' of 'ik zou wel willen bidden (als dat mogelijk was)'.

Vanuit zijn liefde en bewogenheid voor zijn volk zou Paulus, evenals Mozes in Ex. 32:32, willen bidden om in de plaats van het volk uit Gods boek uitgedelgd te worden.

Een dergelijk gebed wordt natuurlijk niet verhoord. Anathema (vervloeking) is hier vermoedelijk een weergave van het Hebreeuwse chěrem (Ban, gebannene). iets wat onder de ban lag was uitgesloten van het gebruik door of de omgang met mensen (Lev. 27:29, Deut. 13:17, Joz. 6:17, Joz. 7:1,11). Hier gaat het om een buitengesloten, verbannen, worden van Christus en Zijn heil.

Dit is alleen begrijpelijk als we zien hoe Christus, als plaatsvervanger van de mensheid (tijdelijk) werd buitengesloten van de liefde en de nabijheid van de Vader (Jes. 53:4, Matt. 27:46) om de straf voor de zonde te dragen.

☞ Joh. 15:13 Niemand heeft een grotere liefde dan deze, namelijk dat iemand zijn leven geeft voor zijn vrienden.

☞ Joh. 10:17-18 Daarom heeft de Vader Mij lief, omdat Ik Mijn leven geef om het opnieuw te nemen. Niemand neemt het Mij af, maar Ik geef het uit Mijzelf; Ik heb macht het te geven, en heb macht het opnieuw te nemen. Dit gebod heb Ik van Mijn Vader ontvangen.

☞ Gal. 3:13 Christus heeft ons vrijgekocht van de vloek van de wet door voor ons een vloek te worden, want er staat geschreven: Vervloekt is ieder die aan een hout hangt,

☞ Ex. 32:32 Nu dan, of U toch hun zonde wilde vergeven! Maar indien niet, schrap mij alstublieft uit Uw boek, dat U geschreven hebt.

☞ Lev. 27:29 Niets van wat door de ban gewijd is, dat door mensen door de ban gewijd is, mag vrijgekocht worden. Het moet zeker gedood worden.

☞ Deut. 13:17 en niets van datgene waarop de ban rust, mag u zelf houden. Dan zal de HEERE Zijn brandende toorn laten varen en u barmhartigheid geven, Zich over u ontfermen en u talrijk maken, zoals Hij aan uw vadersen gezworen heeft te zullen doen

☞ Joz. 6:17 Maar de stad moet met de ban aan de HEERE gewijd zijn, de stad zelf en alles wat erin is. Alleen Rachab, de hoer, zal in leven blijven, zij en allen die bij haar in huis zijn, omdat zij de boden die wij uitgestuurd hadden, verborgen heeft.

Van Paulus zal deze zelfopoffering niet gevraagd worden. Het eenmalige offer van Jezus Christus is immers voldoende.

Bij 'mijn broeders' is voor de duidelijk toegevoegd kata sarga (naar het vlees, hetgeen hier inhoudt 'volgens natuurlijke verwantschap'); het gaat hier namelijk niet om 'broeders in Christus' maar om Paulus zijn volksgenoten, de Joden.

Wat voor mij in ieder geval overduidelijk is, is dat Paulus een intens verdriet heeft over de Joden die Jezus Christus in grote getale hebben afgewezen. Opmerkelijk is daarbij dat het diezelfde Joden zijn die Paulus op alle mogelijke manieren hebben geprobeerd dwars te zitten. Als ik de woorden uit II Kor. 11: 24-27 op mij in laat werken, dan zijn dat allemaal verschrikkelijke omstandigheden geweest. Maar bij Paulus lees ik helemaal niets van verbitterdheid of wrok tegenover de Joden. Het tegenovergestelde juist.

Wat Paulus in vers 3 onomstotelijk duidelijk maakt, is dat de Joden tot de Israëlieten behoren, het volk Israël, en dat deze Israëlieten (**alle twaalf** stammen dus) het grote voorrecht gehad hebben om tot kinderen van God Almachtig aangenomen te worden. God had voor hetzelfde geld een heel ander volk kunnen kiezen.

God Almachtig heeft de Israëlieten tot Zijn volk gemaakt met uitzicht op de grote belofte (leven in eeuwigheid (I Joh. 2:25), en deelname in het verbond dat God met hen gesloten heeft. Zijn volk, dat zicht had moeten krijgen op de wet en de erediensten; dat niemand gerechtvaardigd zou kunnen worden door die wet en erediensten, maar dat zij gerechtvaardigd zouden kunnen worden alleen op het geloof in Jezus Christus.

Het volk Israël dat al uitverkoren is geweest vanaf dat God Almachtig Terah, de vader van Abraham, uit Ur der Chaldeeën riep (Gen. 11:31). Vanaf het moment dat Abraham Haran verliet (Gen. 12:4) om naar het land Kanaän te gaan om daar voor nageslacht te zorgen in de persoon van Izaäk en Jakob, uit wie twaalf zonen zijn geboren die de vaders zijn van het volk Israël. Uit de stam van Juda, één van de zonen van vader Jakob, is Jezus Christus voortgekomen (Hebr. 7:14).

En voor diegenen die nog twijfelen aan de Persoon van Jezus Christus, schrijft Paulus over Jezus Christus in vers 5, dat Hij God is en boven alles te prijzen is, tot in eeuwigheid.

📖 Rom. 9:5 *Tot hen behoren de vaders, en uit hen is, wat het vlees betreft, de Christus voortgekomen, **Die God is**, boven alles, te prijzen tot in eeuwigheid. Amen!*

📖 Joz. 7:1 *Maar de Israëlieten pleegden trouwbreuk met wat door de ban gewijd was, want Achan, de zoon van Charmi, de zoon van Zabdi, de zoon van Zerah, uit de stam Juda, nam van wat door de ban gewijd was. Toen ontbrandde de toorn van de HEERE tegen de Israëlieten.*

📖 Joz. 7:11 *Israël heeft gezondigd. Ook hebben zij Mijn verbond, dat Ik hun geboden had, overtreden. Bovendien hebben zij genomen van wat met de ban gewijd was, en ook gestolen, en ook gelogen, en zij hebben het ook bij hun huisraad gelegd.*

📖 Jes. 53:4 *Voorwaar, onze ziekten heeft Hij op Zich genomen, onze smarten heeft Hij gedragen. Wij hielden Hem echter voor een geplaagde, door God geslagen en verdrukt.*

📖 Matt. 27:46 *Ongeveer op het negende uur riep Jezus met een luide stem: Eli, Eli, lama sabachtani? Dat betekent: Mijn God, Mijn God, waarom hebt U Mij verlaten?*

II Kor. 11:24-27 *Van de Joden heb ik vijfmaal de veertig min één zweepslagen ontvangen. Driemaal ben ik met de roede gezeseld, eenmaal ben ik gestenigd, driemaal heb ik schipbreuk geleden, een heel etmaal heb ik in volle zee doorgebracht. Op reis was ik vaak in gevaar door rivieren, in gevaar door rovers, in gevaar van de kant van volksgenoten, in gevaar van de kant van heidenen, in gevaar in de stad, in gevaar in de woestijn, in gevaar op zee, in gevaar onder valse broeders, in inspanning en moeite, vaak in nachten zonder slaap, in honger en dorst, vaak in vasten, in koude en naaktheid.*

De vrijmacht van de verkiezing

In dit Bijbelgedeelte wil Paulus duidelijk maken dat het geen **automatisme** is dat iemand 'gered' is door het Evangelie van Jezus Christus omdat hij een Israëliet van geboorte is. Want zegt Paulus: niet iedereen die uit Israël voortgekomen is Israël. Met andere woorden: er is méér voor nodig om je een Israëliet te noemen. En dan bedoel ik dat geestelijk, want biologisch is het misschien nog wel aantoonbaar.

Zelfs wanneer iemand zou zeggen dat hij een nakomeling van Abraham is, wil nog niet zeggen dat hij een Israëliet is. **Enerzijds** is dit letterlijk omdat er veel mensen waren die geen Israëliet waren, maar zich wel bij de Israëlieten aansloten, zich lieten besnijden en zich hielden aan de geboden en inzettingen die God Almachtig gegeven had. **Anderzijds** is dit geestelijk: want iemand die wel biologisch aantoonbaar nageslacht van Abraham is, heeft nog geen garantie dat hij daarmee gered is. Het is namelijk God Almachtig die mensen roept. En dit heeft Hij al vastgelegd in Zijn grote reddingsplan voor de **hele** mensheid van deze wereld. God bepaalt. Niet de mens!

En dan dit: Kijk eens naar het geslachtsregister van het volk Israël:

- Terah (de vader van Abraham) gaat weg uit Ur der Chaldeeën (Gen. 11:31);
- Abraham vertrekt vanuit Haran, waar zijn vader Terah gestorven is, op weg naar het land Kanaän; God Almachtig belooft aan Abraham in Gen. 12:2-4 na zijn nageslacht tot een zegen zal zijn voor vele volken;
- Wat is het nageslacht van Abraham? Ismaël en Izaäk. Ismaël wordt geboren uit de slavin van Abraham en Saraï uit ongeduld, omdat Abraham en Saraï volgens henzelf te ver op leeftijd kwamen dat zij nog kinderen zouden kunnen krijgen.
- Ismaël is niet het kind dat God Almachtig aan Abraham en Saraï beloofd heeft. Dat is Izaäk. Daarom wordt Izaäk 'het kind van de belofte' genoemd. (Rom. 9:9). Maar zelfs dan is er nog steeds geen sprake van Israël.
- Eén van de zonen van Izaäk en Rebecca krijgt de naam 'Israël' van God Almachtig. Niet omdat Izaäk of Rebecca dat wilde, maar omdat God dat bepaalde. Waarom spreekt Rebecca, de moeder van Ezau en Jakob tijdens haar zwangerschap die wonderbaarlijke woorden: 'de meerdere zal de mindere dienen'? Rom. 9:12). Dat is haar door God ingegeven, omdat God dat zo bepaald heeft.
- Jacob krijgt o.a. twaalf zonen, en zij vormen het volk Israël. Omdat God Almachtig dit zo bepaald heeft.

☞ Rom. 9:3 Want ik zou zelf wel wensen vervloekt te zijn, weg van Christus, ten gunste van mijn broeders, mijn verwanten wat het vlees betreft.

☞ I Joh. 2:25 En dit is de belofte die Hij ons heeft beloofd: het eeuwige leven.

☞ Gen. 11:31 n Terah nam Abram, zijn zoon, en Lot, zijn kleinzoon, de zoon van Haran, en Sarai, zijn schoondochter, de vrouw van zijn zoon Abram, en zij trokken met hen uit Ur van de Chaldeeën om naar het land Kanaän te gaan; en zij kwamen tot Haran en bleven daar wonen.

☞ Gen. 12:2-4 Ik zal u tot een groot volk maken, u zegenen en uw naam groot maken; en u zult tot een zegen zijn. Ik zal zegenen wie u zegenen, en wie u vervloekt, zal Ik vervloeken; en in u zullen alle geslachten van de aardbodem gezegend worden. Toen ging Abram op weg, zoals de HEERE tot hem gesproken had, en Lot ging met hem mee. Abram was vijfenzeventig jaar oud, toen hij uit Haran vertrok.

☞ Hebr. 7:14 Het is immers overduidelijk dat onze Heere van Juda afstamt, over welke stam Mozes niets gezegd heeft in verband met het priesterschap.

☞ Rom. 9:9 Want dit is het woord van de belofte: Rond deze tijd zal Ik komen, en dan zal Sara een zoon hebben.

☞ Rom. 9:11-12 Want toen de kinderen nog niet geboren waren, en niets goeds of kwaads gedaan hadden – opdat het voornemen van God, dat overeenkomstig de verkiezing is, stand zou houden, niet uit de werken, maar uit Hem Die roept – werd tot haar gezegd: De meerdere zal de mindere dienen.

Kortom: in de tijd van Abraham en Saraï, in de tijd van Izaäk en Rebecca, was er nog helemaal geen volk Israël. De zoon van Izaäk en Rebecca wordt 'Israël' genoemd en dat was Jakob.

In vers 11 vat Paulus dit samen in de woorden: *'Want toen de kinderen (Ezau en Jakob) nog niet geboren waren, en niets goed of kwaads gedaan hadden, opdat het voornemen van God, dat overeenkomstig de verkiezing is, stand zou houden, niet uit de werken, maar uit Hem Die roept'*

God Almachtig heeft in Zijn Almacht bepaald dat de geschiedenis zijn loop neemt, zoals Hij dit bepaald heeft. Er is geen inbreng van de mens nodig om de besluiten van God uit te voeren. God is soeverein en in-control. En Hij heeft beslist dat het volk Israël uit Jakob geboren zou worden. Of ik dit nu eerlijk vind of niet, of ik dit nu begrijp of niet, of ik dit nu geloof of niet; het is een feit.

God Almachtig is de Pottenbakker en ik als mens ben de klei op Zijn draaischijf. (Jer. 18:3-6). De Pottenbakker bepaalt hoe een voorwerp eruit komt te zien en niet de klei. En als het voorwerp de Pottenbakker niet zint, dan heeft Hij, en Hij alleen het recht om de klei weer te kneden en overnieuw te beginnen. Net zolang tot het voorwerp dat uit die klei voortkomt, de vorm heeft die de Pottenbakker voor ogen had. Dàt heet geloven. Dàt heet dat ik mij overgegeven heb aan Die Pottenbakker.

Waarom?

Omdat Die Pottenbakker in heel mijn leven bewezen heeft dat Hij alleen het beste met mij voor heeft. God Almachtig als Pottenbakker erkennen in mijn leven is mijn redding geweest. Had ik dat niet gedaan, dan was er helemaal niets van mij terecht gekomen. En dat is geen cliché, maar de naakte waarheid.

Is er dan onrechtvaardigheid bij God Almachtig? Heeft God dan voorkeuren? Heeft God lievelingetjes onder de mensen?

Absoluut niet. Het is zoals Paulus schrijft over Mozes in vers 15-16: *'Ik zal mijn ontfermen mij over wie Ik Mij ontferm en zal barmhartig zijn voor wie Ik barmhartig ben. Zo hangt het dan niet af van hem die wil, ook niet van hem die hardloopt, maar van God Die Zich ontfermt'*.

En laat mij duidelijk wezen: Diegenen die God Almachtig op dit moment nog in slaap houdt (Jes. 29:10, Rom. 9:3) hebben helemaal geen benul van deze dingen, want hun hart staat helemaal niet open voor God, voor het Evangelie van Jezus Christus. Het hele geloof interesseert hen helemaal niet. Zij kunnen dus ook helemaal geen vragen stellen of het allemaal wel zo eerlijk is wat God doet.

Jer. 18:3-6 Zo daalde ik af naar het huis van de pottenbakker. En zie, hij was op de draaischijven een werkstuk aan het maken. Mislukte de pot die hij aan het maken was met de klei in de hand van de pottenbakker, dan maakte hij daarvan weer een andere pot, zoals het in de ogen van de pottenbakker goed was om te maken. Toen kwam het woord van de HEERE tot mij: Zou Ik met u niet kunnen doen zoals deze pottenbakker, huis van Israël? spreekt de HEERE. Zie, zoals de klei in de hand van de pottenbakker, zo bent u in Mijn hand, huis van Israël.

Rom. 9:15-16 Want Hij zegt tegen Mozes: Ik zal Mij ontfermen over wie Ik Mij ontferm en zal barmhartig zijn voor wie Ik barmhartig ben. Zo hangt het dan niet af van hem die wil, ook niet van hem die hardloopt, maar van God Die Zich ontfermt.

Jes. 29:10 Want de HEERE heeft over u uitgegoten een geest van diepe slaap. Gesloten heeft Hij uw ogen, de profeten; en uw hoofden, de zieners, heeft Hij omhuld.

Rom. 9:3 Want ik zou zelf wel wensen vervloekt te zijn, weg van Christus, ten gunste van mijn broeders, mijn verwanten wat het vlees betreft.

En de 'gelovigen' die zich wel afvragen waarom God Almachtig handelt zoals Hij handelt, moeten bij zichzelf te rade gaan of er niet iets in hen is als bij de zonen van Zebedeüs, Johannes en Jakobus, die bij Jezus Christus kwamen (Mark. 10:35-45) om te vragen zij aan de linkerhand en rechterhand van Jezus Christus zouden mogen plaatsnemen in het Koninkrijk van God.

Nogmaals: God Almachtig is de Pottenbakker en ik ben de klei. Alle mensen zijn als klei op de draaischijf van de Pottenbakker. De wedergeboren Christen is hij, die God erkent als Pottenbakker en Hem volledig vertrouwt op Zijn Makerskwaliteiten; dat wat Hij maakt altijd goed is.

-----,-----

Ik heb in *mijn mijmeringen* bij al de Bijbelboeken die ik geschreven heb Jes. 54:16 aangehaald, waar staat dat God Almachtig satan geschapen heeft om te verwoesten. Dit overigens in afwijking van wat in veel kerken en gemeenten geleerd wordt dat satan goed geschapen is, maar rebels is geworden en daarom zondigde (op basis van Ez. 28:14-17 en Jes. 14:12-20).

In Ex. 9:12 staat dat het God Almachtig is die het hart van de Farao van Egypte verhardde om het volk Israël niet uit Egypte te laten vertrekken.

De uitleg voor zowel de schepping van satan als van de Farao is hetzelfde: (17) *'Juist hiertoe heb ik U verwekt: dat Ik in u mijn kracht bewijzen zou, en dat Mijn Naam verkondigd zou worden op de hele aarde'*. Of zoals ik aan het begin van dit hoofdstuk ergens beschreef: om de tegenstelling tussen satan (die slecht is) en God Almachtig (Die goed is) duidelijk zichtbaar te maken, zodat de mens voor het goede zal kiezen en het slecht zal laten varen (Ps. 25:12, Jes. 7:15,)

En ook Paulus haalt hier het voorbeeld van de Pottenbakker uit Jer. 18:3-6 aan. Het is toch van den zotte dat het klei de Pottenbakker ter verantwoording zou roepen omdat het klei niet gelukkig is met het voorwerp dat de Pottenbakker van hem gemaakt heeft? God Almachtig heeft een doel met alles wat Hij doet. Mensen die Hij geroepen heeft, de wedergeboren Christen, zullen zich verheerlijken in Zijn Naam **in** Jezus Christus. Mensen die op dit moment nog niet geroepen zijn om nu al te geloven zullen blijven slapen tot het moment komt dat God hen ook wekt en in de gelegenheid stelt met Jezus Christus kennis te maken. (I Petr. 3:19-20)

☞ Jes. 54:16 Zie, Ik heb de smid geschapen, die het kolenvuur aanblaast en wapentuig vervaardigt, geschikt voor zijn doel en Ik heb de verwoester geschapen om te gronde te richten.

☞ Ex. 9:12 Maar de HEERE verhardde het hart van de farao, zodat hij naar hen niet luisterde, zoals de HEERE tot Mozes gesproken had.

☞ Rom. 9:17 Want de Schrift zegt tegen de farao: Juist hiertoe heb Ik u verwekt: dat Ik in u Mijn kracht bewijzen zou, en dat Mijn Naam verkondigd zou worden op de hele aarde.

Ps. 25:12 Wie is de man die de HEERE vreest? Hij onderwijst hem in de weg die hij moet kiezen.

Jes. 7:15 Boter en honing zal Hij eten, totdat Hij in staat is het kwade te verwerpen en het goede te kiezen.

Maar daarnaast heeft God Almachtig ook schepsels geschapen die slecht zijn, zoals satan en zijn demonen. Ook met een doel, namelijk dat God Almachtig Zijn toorn wilde bewijzen; Zijn macht wilde bekendmaken; Zijn geduld wilde laten zien; over al het slechte, terwijl zij echt voor het verderf gemaakt zijn.

En dat allemaal zodat de mensen de rijkdom van Zijn heerlijkheid zullen zien in de wedergeboren Christenen. Zij zijn immers het licht, de lamp die op een paal wordt gezet zodat de wijde omgeving dit licht zal zien? Zijn zijn immers het zout dat de hele maaltijd smaak geeft? (Matt. 5:12-16). Dat is wel wat anders dan satan wil en doet. Satan wil juist dat het licht gedooft wordt op de aarde en dat de hele maaltijd, dat is de hele schepping, grauw en zwart wordt, smakeloos, zodat het vernietigd moet worden.

Conclusie:

- God Almachtig is de Pottenbakker en de mensen zijn de klei;
- God bepaalt wie tot Zijn kinderen gerekend worden en wie (nog) niet, want Hij is de Pottenbakker;
- Diegenen die God Almachtig tot Zijn kinderen wil hebben, heeft Hij ook geroepen; en zij zullen Zijn stem horen (Joh. 10:16);
- Diegenen die God Almachtig geroepen heeft, komen uit de Joden (de Messiasbelijdende Joden), **én** zij komen uit verloren gewaande tien-stammenrijk van het volk Israël, hier de 'heidenen' genoemd, de wedergeboren Christenen.
- En Zijn kinderen, die Hij geroepen heeft en die Zijn roepstem beantwoord hebben met het geloof in het Evangelie van Jezus Christus, zijn God's volk: Geliefde;
- En de andere mensen, die op dit moment (nog) niet geroepen zijn zullen erkennen dat zij kinderen van de levende God Almachtig zijn.

Zoals ik in het voorgaande al ergens geschreven heb: het gaat hier om heel veel mensen. Het gaat hier over miljoenen mensen. Zo veel als het strand van de zee zandkorrels telt. En ik heb hiervoor al beschreven dat ik hier best wel een globale berekening op los kan laten omdat de Bijbel door een aantal volkstellingen heen zelf aangeeft, uit hoeveel mensen het volk Israël bestond. Enerzijds toen het volk Israël de woestijn in ging, anderzijds toen het volk Israël de woestijn veertig jaar later verliet.

God Almachtig heeft een groot reddingsplan bedacht om de mensen te redden. Had God dat niet gedaan dan waren alle mensen op basis van de wet van God veroordeeld tot de doodstraf. Dan zou er geen nageslacht van Abraham, Izaäk en Jakob meer zijn. Of zoals Paulus het schrijft in Rom. 9:29, dan zou de mensheid zijn als Sodom en Gomorra, gereed om vernietigd te worden.

📖 Jer. 18:3-6 Zo daalde ik af naar het huis van de pottenbakker. En zie, hij was op de draaischijven een werkstuk aan het maken. Mislukte de pot die hij aan het maken was met de klei in de hand van de pottenbakker, dan maakte hij daarvan weer een andere pot, zoals het in de ogen van de pottenbakker goed was om te maken. Toen kwam het woord van de HEERE tot mij: Zou Ik met u niet kunnen doen zoals deze pottenbakker, huis van Israël? spreekt de HEERE. Zie, zoals de klei in de hand van de pottenbakker, zo bent u in Mijn hand, huis van Israël.

📖 I Petr. 3:19-20 door Wie Hij ook, toen Hij heenging, aan de geesten in de gevangenis gepredikt heeft, namelijk aan hen die voorheen ongehoorzaam waren, toen God in Zijn geduld nog eenmaal wachtte in de dagen van Noach, terwijl de ark gebouwd werd, waarin weinige - dat is acht - mensen behouden werden door het water heen.

📖 Joh. 10:16 Ik heb nog andere schapen, die niet van deze schaapskooi zijn; ook die moet Ik binnenbrengen, en zij zullen Mijn stem horen en het zal worden één kudde en één Herder.

📖 Rom. 9:29 En zoals Jesaja van tevoren gezegd heeft: Als de Heere van de legermachten ons geen nageslacht had overgelaten, zouden wij als Sodom zijn geworden en aan Gomorra gelijk-gemaakt zijn geweest.

Het behoud van de heidenen en de dwaling van Israël.

De 'heidenen' waar Paulus over schrijft zijn voor mij het verloren gewaande tien-stammenrijk van het volk Israël dat in ± 723 voor Christus verbannen is naar Assyrië. Zij zijn verspreid over de hele wereld. Dit tien-stammenrijk weet niet eens meer dat zij nageslacht zijn van het volk Israël. Zij hebben Gods geboden, als de sabbatviering en de besnijdenis, los gelaten en niet meer toegepast. Velen van deze *heidenen* zijn het hele zicht op God Almachtig kwijt geraakt zodat zij nu met een gerust hart 'ongelovigen' genoemd kunnen worden.

Toch heeft God Almachtig, door de afwijzing van Jezus Christus door de Joden (twee-stammenrijk), het geluid van het Evangelie van Jezus Christus over de wereld laten gaan. De nakomelingen van het tien-stammenrijk, horen dit geluid. Zij raken geïnteresseerd en komen onder de indruk van de stem van het Evangelie van Jezus Christus door de Heilige Geest. En doordat zij onder de indruk komen willen zij meer en meer weten van het Evangelie van Jezus Christus, waarna zij zich uiteindelijk zullen bekeren tot God Almachtig **in** Jezus Christus.

De verloren gewaande kinderen van God Almachtig komen terug naar Hem omdat **zij** Zijn roepstem gehoord hebben, er naar geluisterd hebben, zich bekeerd hebben omdat zij hebben ingezien dat zij zondaren zijn en Jezus Christus nodig hebben. De Joden echter, die Jezus Christus afgewezen hebben, terwijl zij de wet van God Almachtig als geen ander probeerden te houden en daardoor gerechtvaardigd hoopten te worden, hebben de plank helemaal mis geslagen.

Waarom? Omdat zij die rechtvaardiging niet in en uit het geloof zochten, maar als werken uit de wet. Alsof zij het **verdienden** gered te worden omdat zij de wet zo goed hadden nagejaagd. Maar niemand kon die wet houden. En of ik nu éénmaal in mijn leven gezondigd heb of ik weet niet hoe vaak; of ik nu een pepermuntje gepakt heb of mijn buurman de hersens in elkaar geslagen heb: zonde is zonde en is een overtreding van de wet van God Almachtig waarop maar één straf staat: de doodstraf. (zie de vergelijking tussen het Goddelijk Rechtssysteem en het Nederlandse Rechtssysteem op pag. 32-36)

Jezus Christus is God Almachtig Zelf in een Lichaam van vlees en bloed. De Joden hadden een heel ander beeld bij de aangekondigde Messias. Een beeld waarin zichzelf (weer) een belangrijke bijdrage zouden leveren. Maar toen Jezus Christus geboren werd in een stal, in een kribbe, in Bethlehem konden zij Hem niet aannemen als Die aangekondigde Messias, omdat Hij totaal niet overeenkwam met hun gedachten over de komende Messias.

Zo werd Jezus Christus een steen des aanstoots. Met andere woorden: veel mensen ergerden zich aan Hem omdat Hij God Almachtig als een Vader liet zien en niet als een rechter die alleen maar straft.

Toch is het zo: Iedereen, die in Hem (Jezus Christus) gelooft, zal niet beschaamd worden.

Amen!

Romeinen

Hoofdstuk 10

Het behoud van de heidenen en de dwaling van Israël (vervolg)

Paulus gaf in Rom. 9:1-3 al aan welk verdriet hij had over het feit dat juist het uitverkoren volk van God, de Israëlieten (waar Paulus er één van is), Jezus Christus in grote getale heeft afgewezen. En ook hier in dit hoofdstuk begin hij, met aan te geven dat het zijn grote wens is, dat juist het volk Israël zich zal bekeren tot God Almachtig **in** Jezus Christus. Maar tegelijk schrijft hij in vers 2 dat zij niet het juiste inzicht hebben.

Dit juiste inzicht waar Paulus het over heeft is, dat de Joden een verkeerd beeld hadden van de komende Messias die in het O.T, beschreven werd. De kennis hadden zij wel; de Joden wisten precies waar de teksten over de aangekondigde Messias stonden. Maar toen de Messias op aarde was, kwam Deze totaal niet overeen met de gedachten die zij bij de Messias hadden. Zij konden zich gewoonweg niet voorstellen dat de Messias iemand was die arm was (werelds gezien), die geen bezit had en vooral ook dat Hij zich niet liet gelden als een Koning met alle status en macht die daarbij hoorde.

Dat probeert Paulus hier ook in vers 3 te zeggen wanneer hij schrijft dat de Joden een '*eigen*' *gerechtigheid* tot stand probeerden te brengen. Dat door het nauwgezet en volledig houden en navolgen van de wet van God Almachtig, die Hij gegeven had aan het volk Israël, destijds door Mozes, in de woestijn, na hun bevrijding uit Egypte, dat zij daardoor gerechtvaardigd zouden zijn, en dat zij daardoor verzoend konden worden met God Almachtig.

God Almachtig, de Heilige; God die geen enkele zonde in zich had, terwijl de mens juist boordevol zonden en ongerechtigheden zat. Maar die zonden en ongerechtigheden in de mensen zouden volgens de Joden wel weggevaagd worden doordat zij zich zo inzetten om de wet van God te houden, terwijl de gerechtigheid van God juist eiste dat overtredingen op de rechtvaardige wet van God bestraft moesten worden. En dat die straf maar één ding kon betekenen en dat was de verdoemenis. De doodstraf. (Jak. 1:14-15).

☞ Rom. 9:1-3 Ik spreek de waarheid in Christus, ik lieg niet en mijn geweten getuigt mee door de Heilige Geest, dat het een grote bron van droefheid voor mij is, en een voortdurende smart voor mijn hart. Want ik zou zelf wel wensen vervloekt te zijn, weg van Christus, ten gunste van mijn broeders, mijn verwanten wat het vlees betreft.

☞ Rom. 10:1-2 Broeders, de oprechte wens van mijn hart en mijn gebed tot God voor Israël is gericht op hun zaligheid. Want ik getuig van hen dat zij ijver voor God hebben, maar niet met het juiste inzicht.

☞ Rom. 10:3 Omdat zij immers de gerechtigheid van God niet kennen en een eigen gerechtigheid tot stand proberen te brengen, hebben zij zich niet aan de gerechtigheid van God onderworpen.

☞ Jak. 1:14-15 Maar ieder mens wordt verzocht, als hij door zijn eigen begeerte wordt meegesleurd en verlokt. Daarna, wanneer de begeerte bevrucht is, baart ze zonde, en wanneer de zonde volgroeid is, baart ze de dood.

Die doodstraf, die straf op het overtreden van de wet van God Almachtig, zou voor iedereen gelden, maar toch niet voor hen, de Farizeeërs, de Sadduceeërs, de priesters, de hogepriesters en de Oudsten van het volk. Zij vonden dat zij als leidinggevend in hun kerk als het ware 'boven' de wet verheven waren.

En dan komt de Messias op aarde, en deze Messias pakt juist hen, de leidinggevend van de toenmalige kerk, keihard aan, en deze Messias vertelt hen dat zij addereengebroid zijn en witgekalkte graven. (Matt. 12:34, Matt. 23:27). Deze Messias vertelt, de leidinggevend van de toenmalige kerk dat zij helemaal niets van het geloof in God Almachtig begrepen hadden, zij, die jarenlang gestudeerd hadden in het woord van God.

Kortom: hierboven een schetsje waarom de meeste Joden Jezus Christus afwezen, en meewerkten aan Zijn arrestatie, zijn dood door Hem over te geven aan de Romeinen met het verzoek (eis) om Hem te kruisigen aan het kruis van Golgotha.

Wat een verblinding. Wat een verwoestend werk van satan dat hij het volk Israël (het uitverkoren volk van God Almachtig!) zover kreeg om de grootste gerechtelijke dwaling te begaan uit de mensengeschiedenis.

De gerechtigheid uit het geloof

Paulus zet nogmaals de twee tegenstellingen uiteen. Enerzijds de wet van genade door het geloof **in** Jezus Christus, anderzijds de wet van God Almachtig die Hij aan Mozes heeft gegeven voor Israël.

Ik heb al eerder de vraag gesteld of het gedrag van de Joden mij zou moeten verwonderen. Want het was in de tijd dat Jezus Christus op aarde leefde ruim vierhonderd jaar geleden dat er een Profeet van de Allerhoogste op aarde was in de persoon van Maleachi. Ruim vierhonderd jaar hadden de Joden niets anders gehad waar zij hun geloof op moesten baseren dan de overleveringen uit vroeger tijden; de rollen met daarop de wetten van God Almachtig geschreven met de boodschap die Paulus hier ook in vers 5 benoemt: 'De mens die deze dingen heeft gedaan zal leven'.

Is dat fout dan?

Absoluut niet, maar tegelijk leert de Bijbel mij dat er niemand is die gerechtvaardigd is voor God Almachtig, en dat er niemand op deze aarde is, die goed doet. (Ps. 14:1, Rom. 3:10-12). Met andere woorden: hoe goed ik de wet probeer na te leven en te houden, het zal mij nooit lukken om mijn hele leven lang de wet te houden.

*📖 Matt. 12:34
Addereengebroid! Hoe kunt u goede dingen spreken, terwijl u slecht bent? Want uit de overvloed van het hart spreekt de mond.*

📖 Matt. 23:27 Wee u, schriftgeleerden en Farizeeën, huichelaars, want u bent als de witgepleisterde graven, die vanbuiten wel mooi lijken, maar vanbinnen zijn ze vol doodsbeenderen en allerlei onreinheid.

📖 Rom. 10:5 Want Mozes schrijft over de gerechtigheid die uit de wet is: De mens die deze dingen gedaan heeft, zal daardoor leven.

📖 Ps. 14:1 De dwaas zegt in zijn hart: Er is geen God. Zij handelen verderfelij, bedrijven gruwelijke daden; er is niemand die goedgevoelt.

📖 Rom. 3:10-12 Zoals geschreven staat: Er is niemand rechtvaardig, ook niet één, er is niemand die verstandig is, er is niemand die God zoekt. Allen zijn zij afgedwaald, samen zijn zij nutteloos geworden. Er is niemand die goedgevoelt, er is er zelfs niet één.

Ieder mens zondigt; ieder mens gaat wel eens over de schreef, dus ieder mens heeft de wet van God Almachtig wel eens overtreden. Dat betekent dat ieder mens ook gestraft moet worden voor het overtreden van de wet van God. En die straf kan maar één ding betekenen en dat is de doodstraf. Want dat was de rechtvaardige eis van de wet, namelijk dat iedereen die de wet overtrad gedood zou worden.

En dan komt Jezus Christus. En Jezus Christus vertelt de mensen dat **niemand** de wet van God Almachtig kan houden, maar dat Hij juist daarvoor door God naar deze wereld gestuurd is om deze wet te vervullen. Om in plaats van de mensen de wet wél te houden. Let op!!! Niet afschaffen, want dat is heel iets anders.

Dat Jezus Christus de wet zou vervullen wil zeggen dat Hij in plaats van de mensen de wet wél zou kunnen houden. Hij heeft immers nooit gezondigd en zou ook nooit gaan zondigen. Dat kan Hij ook helemaal niet want Jezus Christus **is God** in een lichaam van vlees en bloed. Dat is dus heel wat anders dan de Joden de afgelopen eeuwen hebben gehoord, en waarnaar zij geleefd hebben.

Aan de andere kant geloof ik dat in de tijd van Jezus Christus hetzelfde probleem gold als in de dag van vandaag. Mensen zijn niet bereid om zélf in de Schriften (de Bijbel) te onderzoeken of datgene wat geleerd wordt door de kerkleiding wel waar is. Er zijn zelfs tijden geweest dat het mensen min of meer verboden werd om zelf in de Bijbel te gaan lezen. Enerzijds omdat de Bijbel niet vertaald was naar 'hun' taal, maar anderzijds ook om de bevolking 'dom' te houden over wat er werkelijk allemaal in de Bijbel stond.

In de tijd van Jezus Christus gold naast de Bijbel nog een wetboek. En dat was de door mensen zelf geschreven en opgestelde Halacha.

De Halacha was een aanvullend wetboek met 613 verplichtingen (248 geboden en 365 verboden). Deze Halacha was NIET door God gegeven, maar was door de religieuze leiders in de tijd van de ballingschap geschreven (dus zo een 700 jaar voor Christus).

Het strijdpunt van Johannes de Doper en Jezus Christus met de religieuze leiders van Israël was dat de waarde van die Halacha op hetzelfde niveau werd gesteld als de Bijbel. Misschien vonden de religieuze leiders die Halacha zelfs nog wel belangrijker dan de Bijbel plus dat de religieuze leiders die Halacha zelf niet eens hielden terwijl zij de gelovigen wel verplichten om zich daaraan te houden.

Dan komt Jezus Christus (en Johannes de Doper, en Paulus en vele anderen) die als het ware het O.T. gaan uitleggen aan de mensen. En deze uitleg verschilt op veel punten van de uitleg van de kerkleiding in die tijd.

Alle teksten met betrekking tot de aankondiging van de Messias in het O.T. gaat Jezus Christus naar Zijn tijd trekken. Hij vertelt de mensen dat Hijzelf de aangekondigde Messias is en dat Hij de vervulling van de wet van God Almachtig is. Jezus Christus begint de Bijbel uit te leggen op Zijn manier, waarbij de kern van het Evangelie datgene is wat Paulus hier in vers 6 en 7 schrijft: *'De gerechtigheid echter die uit het geloof is, spreekt aldus: Zeg niet in uw hart: Wie zal naar de hemel opklimmen? Dat is Christus naar beneden brengen. Of: Wie zal in de afgrond neerdalen? Dat is Christus uit de doden naar boven halen'*.

Met andere woorden: wanneer een mens door eigen werkzaamheden, door eigen leven, denken en doen, denkt het eeuwige leven te kunnen verdienen, dan heeft hij het mis. Het eeuwige leven, de redding, of zoals de Bijbel het ook wel noemt: de zaligheid, kan alleen verkregen worden wanneer Jezus Christus **in** de mens is. Dichtbij het Woord is (dat is Jezus Christus, want Hij is Het Woord, Hij is de Bijbel Joh. 1:1-5).

Jezus Christus maakt dat op verschillende plaatsen in de Bijbel ook duidelijk. Zoals bijvoorbeeld in Joh. 6:35 wanneer Hij spreekt over het Brood des Levens, en dat Hijzelf dat Brood is. Of in het verhaal van de Samaritaanse vrouw die water komt putten, en Jezus Christus daar ontmoet die begint te spreken over het Levende Water. (Joh. 4:14).

Het is niet het houden van de wet, om rechtvaardiging bij God Almachtig te krijgen. Wie echter Jezus Christus met de mond belijdt en met het hart gelooft dat God Hem uit de doden heeft opgewekt, die is zalig (vers 9). Met andere woorden: als ik er openlijk voor uit kom dat Jezus Christus mijn Redder en Verlosser is, dat God Almachtig, Jezus Christus uit de doden heeft laten opstaan zodat mijn zonden, mijn overtredingen niet meer tot de doodstraf zullen lijden, omdat Jezus Christus die straf voor mij heeft ondergaan, dan ben ik gered, dan ben ik zalig, dan ben ik gerechtvaardigd voor God, dan is de kloof tussen God en mij als mens gedicht, dan mag ik het Koninkrijk van God binnengaan.

Geloven is een zaak van het hart. Geloven is geen zaak van de woorden die ik uitspreek of de daden die ik doe. Geloven is allereerst een zaak van het hart. Het spreken en het doen worden daarna een gevolg van het geloven. Want als ik Jezus Christus als Heer en Heiland aangenomen heb, als ik Jezus Christus als Redder en verlosser aangenomen heb in mijn hart, dan kàn mijn mond niet meer zwijgen over Hem (Ps. 32:3), dan kúnnen mijn daden niet anders meer dan in overeenstemming zijn met het geloof in mijn hart.

☞ Rom. 10:6-7 De ge rechtigheid echter die uit het geloof is, spreekt aldus: Zeg niet in uw hart: Wie zal naar de hemel opklimmen? Dat is Christus naar beneden brengen. Of: Wie zal in de afgrond neerdalen? Dat is Christus uit de doden naar boven brengen.

☞ Joh. 1:1-5 In het begin was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God. Dit was in het begin bij God. Alle dingen zijn door het Woord gemaakt, en zonder dit Woord is geen ding gemaakt dat gemaakt is. In het Woord was het leven en het leven was het licht van de mensen. En het licht schijnt in de duisternis, en de duisternis heeft het niet begrepen.

☞ Joh. 6:35 En Jezus zei tegen hen: Ik ben het Brood des levens; wie tot Mij komt, zal beslist geen honger hebben, en wie in Mij gelooft, zal nooit meer dorst hebben.

☞ Joh. 4:14 maar wie drinkt van het water dat Ik hem zal geven, zal in eeuwigheid geen dorst meer krijgen. Maar het water dat Ik hem zal geven, zal in hem een bron worden van water dat opwelt tot in het eeuwige leven.

☞ Rom. 10:9 Als u met uw mond de Heere Jezus belijdt en met uw hart gelooft dat God Hem uit de doden heeft opgewekt, zult u zalig worden.

☞ Ps. 32:3 Toen ik zweeg, teerden mijn beenderen weg, onder mijn jammerklachten, de hele dag.

Dàt is de Heilige Geest die in mij komt wonen wanneer ik mijn keuze voor Jezus Christus openlijk belijdt. (Joh. 16:8). Dàt is geloven. En geloof is de zekerheid hebben van iets want ik niet zie, maar er wel is (Hebr. 11:1). Geloof voel ik in mijn hart en geloof maakt dat de hoop en de verwachting die ik heb op de toekomst geen vraagteken meer zullen zijn, maar een zekerheid. Dat ik nooit beschaamd zal worden!

En of ik Jood ben of Griek, Rus of Peruaan, Australiër of Nederlander, of ik geel, bruin of blank ben, maakt alle maal niet uit. Want God Almachtig heeft Zijn kinderen overal ter wereld zitten. In de ruim 2.750 jaar (gerekend vanaf de ballingschap van het tien-stammenrijk van het volk Israël naar Assyrië) naar de dag van vandaag zijn de toenmalige Israëlieten verspreid over de hele wereld. Over alle landen, over alle rassen, over alle huidskleuren.

Maar één ding blijft staan: Gods kinderen, Gods volk is het volk Israël, en zij zijn wereldwijd herkenbaar door hun gezamenlijke aanbidding van Die Ene God Almachtig **in** Jezus Christus én hun gezamenlijk liefde voor het hele volk Israël. Gods volk, het volk Israël, zal de roepstem van het Evangelie van Jezus Christus horen en daarnaar handelen. Ook al is het zoveel eeuwen geleden dat zij God Almachtig en zijn geboden en inzettingen aan de kant hebben gezet doordat zij zich vermengden met andere mensen; Zijn roepstem zal hen bekend in de oren klinken.

De wenkbrauwen zullen opgetrokken worden, het hoofd zal naar die roepstem gedraaid worden, de oren zullen gespitst worden, want er zal herkenning zijn in die roepstem. Voor hen die geroepen zijn door God Almachtig, voor het volk Israël zal die roepstem van het Evangelie klinken als een thuiskomst. En zij zullen horen. En aan hun is de keuze of zij zich willen en zullen bekeren tot God **in** Jezus Christus.

Want Eén en Dezelfde is de Heer voor allen die Hem aanroepen. Met andere woorden: Eén en Dezelfde is de Heer voor hen die de roepstem van God Almachtig **in** Jezus Christus zullen horen. Want geloof is uit het horen zegt Paulus in vers 17.

Als het Evangelie niet luid en duidelijk over de wereld gebracht wordt, dan zullen diegenen die geroepen zijn door God Almachtig het Evangelie ook niet horen. En als zij het Evangelie niet kunnen horen zal er ook geen reden zijn om zich naar Hem toe te keren, want zij kennen Hem niet. Dus de opdracht tot Evangeliseren is duidelijk. En gelukkig kàn vandaag de dag iedereen op de hele wereld het Evangelie horen, want door middel van radio, TV en internet wordt het Evangelie van Jezus Christus luid en duidelijk verspreid.

☞ Joh. 16:8 En als Die gekomen is, zal Hij de wereld overtuigen van zonde, van gerechtigheid en van oordeel:

☞ Hebr. 11:1 Het geloof nu is een vaste grond van de dingen die men hoopt, en een bewijs van de zaken die men niet ziet.

☞ Rom. 10:17 Zo is dan het geloof uit het gehoor en het gehoor door het Woord van God.

Dan kunnen er leiders van landen zijn die niet willen dat hun inwoners het Evangelie van Jezus Christus zullen horen; die radio, TV en internet censureren, die Evangelisten verbieden om het land binnen te komen, ja, die zelfs het internet afsluiten zodat de mensen maar niets van de Waarheid zullen horen. Maar ik ben ervan overtuigd dat dit een onhaalbare actie van die regeringsleiders is. Je ziet en hoort steeds meer dat zelfs de meest ondoordringbare landen door de radio, TV en internet toch zullen moeten wijken voor de kracht van de (sociale) media.

Daarnaast geloof ik oprecht dat ook wanneer er mensen op deze wereld zouden zijn die nog nooit iets van het Evangelie van Jezus Christus hebben gehoord, dat zij, om zich heen kijkend toch moeten erkennen dat er Iemand is geweest die de aarde geschapen heeft, met al zijn pracht (Ps. 8). En zij zullen in schepping Gods roepstem horen om zich tot Hem te bekeren.

Het horen is dus het allerbelangrijkste als het gaat om de verkondiging, om het preken, om het spreken, om het Evangeliseren, om het vertellen van het Evangelie van Jezus Christus. Want het geloof komt uit het horen (vers 17). De enige voorwaarde is dat er sprekers moeten zijn die het zuivere Evangelie brengen. Het Evangelie van Jezus, en Die gekruisigd. Het Evangelie van Jezus Christus en Die opgestaan!

-----...-----

Het volk Israël uit de tijd van Jezus Christus, de Joden van toen én de Joden van vandaag hebben het Evangelie luid en duidelijk gehoord, maar zij hebben het Evangelie afgewezen. Zij hebben Jezus Christus afgewezen, omdat volgens hen de Persoon van Jezus Christus nooit de aangekondigde Messias zou kunnen zijn uit het O.T.

Door die afwijzing van de Joden, het twee-stammenrijk van het volk Israël, is het Evangelie bereikbaar geworden voor het **hele** volk Israël, want zij zijn de eerstgeroepenen. En ook onder die eerstgeroepenen zullen er mensen zijn die Jezus Christus zullen afwijzen. Zij zullen net als de Joden die Jezus Christus hebben afgewezen veroordeeld worden tot een eeuwige dood. Alles wat de kerken en gemeenten leren over 'de hel' als een eeuwig vuur, als een brandende poel van zwavel en vuur, zal over hen komen. Zij hebben een ontmoeting gehad met Jezus Christus en Hem afgewezen.

Dat is een eeuwige zonde die hen belet om het Koninkrijk van God Almachtig binnen te gaan. Kijk maar naar het verhaal van de rijke man en de arme Lazarus uit Luk. 16. Deze man zag vanuit zijn helse woonplaats de rijke man in de hemel met Lazarus bij zich, en toch wil hij Lazarus nog bevelen om naar hem toe te komen om zijn lippen te verkoelen. (Luk. 16:24).

Deze rijke man, en iedereen die Jezus Christus afwijst creëert zichzelf een helse fase waarin zij zullen verblijven totdat zij zich zullen bekeren. Totdat het 'overheersen' in hun hart verandert in 'dienend leidinggeven'. Beide woorden worden in het Nederlands vertaald met het woordje 'heersen'. In Hebreeuws zit er echter een wereld van verschil in de betekenis van het woordje 'Mashal' en 'Radah'. (zie ook mijn mijmeringen bij het Bijbelboek Genesis hoofdstuk 1 en 2)

God Almachtig heeft Zijn armen uitgespreid om Zijn kinderen te ontvangen. (vers 21). De wedergeboren Christenen uit het hele volk Israël hebben de roepstem van God Almachtig gehoord. Al de andere geroepenen uit het volk Israël hebben God Almachtig **in** Jezus Christus wel gehoord, maar hebben Hem afgewezen, en worden door God een ongehoorzaam en tegensprekend volk genoemd. Net zoals het volk Israël in de woestijn, na hun uittocht uit de slavernij van Egypte, alle wonderen en tekenen zag die God Almachtig deed om hen op een veilige wijze naar het Beloofde Land te brengen. En toch mopperde het volk elke keer weer, wanneer hun omstandigheden zich even tegen hen keerde; toch gaven zij God Almachtig elke keer weer de schuld van alles en nog wat.

Het oorspronkelijke volk Israël dat uit Egypte kwam, mocht het Beloofde Land niet binnengaan, (Num. 14:28-30), Zelfs Mozes niet. (Deut. 3:27). Alleen Kaleb en Jozua mochten het volk Israël het beloofde land binnenbrengen. Maar dat waren wel de **nakomelingen** van diegenen die destijds uit Egypte geleid waren door Mozes.

-----...-----

Het gaat in dit hoofdstuk dus **niet** om de wereldbevolking, want deze 'slaapt'. God Zelf heeft hen in een diepe slaap gebracht (Jes. 29:10) zodat alles omtrent het Evangelie van Jezus Christus volledig langs hen heen gaat. Zij zijn nu nog niet aan de beurt om de roepstem van God Almachtig te horen.

Paulus schrijft hier over het volk Israël, de Joden uit het tweestammenrijk **én** de heidenen uit het verloren gewaande tienstammenrijk (de wedergeboren Christenen). Zij zijn de eerste geroepenen om zich enerzijds te herenigen tot één volk Israël en anderzijds om zich gezamenlijk te stellen onder één Hoofd en dat is Jezus Christus (Hos. 1:11)

☞ Luk. 16:24 En hij riep en zei: Vader Abraham, ontferm u over mij en stuur Lazarus naar mij toe en laat hem de top van zijn vinger in het water dopen en mijn tong verkoelen, want ik lijd vreselijk pijn in deze vlam.

☞ Rom. 10:21 Met het oog op Israël zegt Hij echter: Heel de dag heb Ik Mijn handen uitgebreid naar een ongehoorzaam en tegensprekend volk.

☞ Deut. 3:27 Klim naar de top van de Pisga, sla uw ogen op naar het westen, het noorden, het zuiden en waar de zon opkomt, en bekijk het land met eigen ogen; want u zult deze Jordaan niet oversteken.

☞ Num. 14:28-30 Zeg tegen hen: Zo waar Ik leef, spreekt de HEERE, voorwaar, Ik zal met u doen zoals u ten aanhoren van Mij gesproken hebt. In deze woestijn zullen uw dode lichamen vallen, te weten allen van u die geteld zijn, naar hun volledige aantal, van twintig jaar oud en daarboven, u die tegen Mij gemord hebt. U zult beslist niet in dat land komen waarover Ik Mijn hand opgeheven heb, dat Ik u daarin zou laten wonen, behalve Kaleb, de zoon van Jefunne, en Jozua, de zoon van Nun.

☞ Jes. 29:10 Want de HEERE heeft over u uitgegoten een geest van diepe slaap. Gesloten heeft Hij uw ogen, de profeten; en uw hoofden, de zieners, heeft Hij omhuld.

☞ Hos. 1:11 Dan zullen de Judeeërs bijeengebracht worden samen met de Israëlieten. Zij zullen voor zich één Hoofd aanstellen en uit het land oprukken; want groot zal de dag van Jizreël zijn.

Romeinen

Hoofdstuk 11

Beloften voor Israël

Paulus stelt hier een eerlijke vraag: *'Heeft God Zijn volk verstoten?'*. Want als ik het voorgaande lees, dan zou ik kunnen opmaken dat er van het volk Israël niet veel mensen meer over zijn, die het Evangelie in Jezus Christus hebben aangenomen. Dan zou ik kunnen denken dat God Almachtig inderdaad Zijn volk Israël verstoten heeft. Het volk Israël dat Hij geroepen en gemaakt heeft, vanaf Terah, de vader van Abraham af aan tot de tijd waarin Paulus leefde.

Maar dat is niet zo. En Paulus gebruikt daarvoor het voorbeeld van de profeet Elia uit I Kon. 18 en 19. Het verhaal waarin de Israëlieten zich massaal bogen voor Baäl en zijn afgoden, en God Almachtig niet meer als hun God erkenden.

Op een gegeven moment roept de profeet Elia de oudsten van het volk Israël bij zich en stelt hen voor om door middel van een *'proef'* duidelijk te maken wie God is. Is dat Baäl of is dat God Almachtig? Elia geeft dan opdracht dat alle profeten en priesters van de Baäl zich op de berg Karmel moeten melden, dat zij daar een jonge stier moeten slachten en Baäl moeten vragen om het offervuur aan te steken zodat zij deze stier aan Baäl konden offeren. En zo gezegd, zo gedaan. De priesters (ruim vierhonderd in getal) van Baäl beginnen Baäl te bidden en te smeken om het offervuur aan te steken. Dit gaat zelfs zo ver dat de priesters zichzelf snijden en mishandelen zodat het bloed over hun lichamen stroomt. Maar wat er ook gebeurt, het offervuur wordt niet aangestoken. Baäl schijnt te slapen of op zakenreis te zijn.

Als Elia het wachten zat is bouwt hij een altaar voor God Almachtig, graaft een geul om dat altaar heen, en laat het altaar met het offer tot drie maal toe doordrenken met water. Dan, op het gebed van Elia schiet er vuur uit de hemel en het offer en het altaar worden verteerd onder het offervuur dat God Almachtig aangestoken heeft. Een geweldige geloofservaring moet dat voor Elia zijn geweest.

📖 Rom. 11:1 Ik zeg dan: Heeft God Zijn volk verstoten? Volstrekt niet! Ik ben immers ook een Israëliet, uit het nageslacht van Abraham, van de stam Benjamin.

Toch lees ik dan in I Kon. 19, dus vlak na die geweldige ervaring op de berg Karmel, dat Elia gevlucht is voor koning Achab en onder een bremstruik ligt in de woestijn en God Almachtig bidt om zijn leven te beëindigen. Want volgens Elia is hij de enige die nog gelooft in God. Volgens hem heeft heel het volk Israël God verlaten en is Baäl achterna gaan lopen.

Dan antwoordt God Almachtig met die indrukwekkende woorden in I Kon. 19:18 dat er nog zeventuizend man in Israël over is, die zijn knieën niet gebogen heeft voor Baäl en nog steeds God Almachtig erkent als hun God.

En zo is het hier ook met Paulus. Als ik het eigen volk van Paulus bekijk (de Joden, het twee-stammenrijk), dan lijkt het alsof er niemand is die het Evangelie van Jezus Christus aanneemt. En als ik naar de 'heidenen' kijk die Jezus Christus wél hebben aangenomen, dan lijkt dit wel een druppel op de gloeiende plaat, zo weinig mensen zijn dit ten op zichte van de wereldbevolking.

Toch zegt Paulus dan in vers 5 dat de mensen die God Almachtig in Jezus Christus hebben aangenomen een overblijfsel is, **overeenkomstig** de verkiezing van de genade. Met andere woorden: het plan van God Almachtig is in werking en het is Zijn plan dat er op dat moment maar zo weinig mensen zijn die Jezus Christus aannemen. Net als in de tijd van Elia, dat er op de totale bevolking van Israël (de twaalf stammen) nog maar zeventuizend mannen over waren die God Almachtig geloofden en geen afgoden achterna liepen.

De mensen die Jezus Christus aangenomen hebben zijn geroepen door God Almachtig uit hun diepe slaap (vers 8). Zij hebben het geloof van God Almachtig ontvangen als een cadeau, een gift (Ef. 2:8-9); zij zijn geroepen door God Almachtig (Ef. 1:4) als eerstelingen en ambassadeurs van God (zie pag. 52-57). Uit genade: dat betekent dat die mensen het echt niet verdiend hebben om die gave te krijgen van God Almachtig. Als zij het wel verdiend hadden, dan was dat alleen op basis van hun leven hier op aarde. En ik zeg het nog maar een keertje: er is **niemand** op de aarde die de hele wet van God Almachtig gehouden heeft, waardoor die gave van het geloof, om die te ontvangen; als cadeau 'verdiend' zou zijn.

Genade zegt juist dat ik iets ontvang terwijl ik het helemaal **NIET** verdiend heb. En dat is met de gave van het kunnen geloven ook zo. God Almachtig heeft in Zijn enorme reddingsplan voor deze wereld al ver vóór de schepping van deze aarde bepaald wie de gave van het geloof wel en wie dit niet als eerste zou ontvangen.

☞ I Kon. 19:18 Maar Ik zal er in Israël zeventuizend overlaten, allen die de knieën niet gebogen hebben voor de Baäl, en allen van wie de mond hem niet gekust heeft.

☞ Rom. 11:5 Zo is er dan ook in deze tegenwoordige tijd een overblijfsel ontstaan, overeenkomstig de verkiezing van de genade.

☞ Rom. 11:8 zoals geschreven staat: God heeft hun een geest van diepe slaap gegeven, ogen om niet te zien en oren om niet te horen, tot op de dag van heden.

☞ Ef. 2:8-9 Want uit genade bent u zalig geworden, door het geloof, en dat niet uit u, het is de gave van God; niet uit werken, opdat niemand zou roemen.

☞ Ef. 1:4 omdat Hij ons vóór de grondlegging van de wereld in Hem uitverkoren heeft, opdat wij heilig en smetteloos voor Hem zouden zijn in de liefde.

Waarbij ik geloof dat de 'zonen Gods' waar op diverse plaatsen in de Bijbel over gesproken wordt juist die mensen zijn die God geroepen heeft. (zie ook het verhaal over de eerstelingen en de ambassadeur op pag. 52-57).

Paulus vat het als volgt samen in vers 7: Wat Israël zoekt (de Messias die beantwoordt aan hun beeld) heeft het niet gekregen, maar het uitverkoren deel van het volk Israël (de eerst geroepenen) hebben het verkregen en de anderen zijn verhard. Dat verhard zijn blijkt wel uit de wijze waarop zij Paulus en de zijnen behandeld hebben, en waarop zij überhaupt de Messiasbelijdende Joden en de wedergeboren Christenen behandelen. (II Kor. 11:23-27).

Want God Almachtig heeft het overgrote deel van het volk Israël (net als de wereldbevolking overigens) een diepe slaap gegeven (vers 11) en ogen om niet te zien en oren om niet te horen, zoals de profeet Jesaja dit al voorspeld had in Jes. 29:10. En dat Paulus schrijft dat dit tot op de dag van vandaag zo is, dan geldt dat op het moment dat Paulus deze brief aan de gemeente van Rome schrijft. Maar dit geldt zelfs vandaag in onze tijd nog steeds.

Paulus haalt hier zelfs de woorden van koning David aan uit Ps. 69:23-24 dat hun tafel voor hen een strik zal worden, tot een valkuil, tot een struikelblok en vergelding. En hiermee wordt bedoeld, het beeld en de uitleg die de Joden hadden en gaven van al die voorspellingen in O.T. over de aangekondigde Messias. Zij hadden zich daar iets van gemaakt dat totaal niet op de werkelijkheid berustte.

De mensen die het Evangelie van Jezus Christus hebben gehoord, die de bewijzen uit de Bijbel hebben gezien en gehoord, maar Jezus Christus **dan toch** afwijzen omdat zij een ander beeld hebben bij de Messias, of zich gewoonweg helemaal niet willen onderwerpen aan God Almachtig omdat zij denken zelf God te zijn; hun ogen zullen verduisterd worden zodat zij het Evangelie van Jezus Christus ook helemaal niet kunnen zien.

Is het dan Gods plan dat zovelen uit het volk Israël Hem afwijzen (vers 11)?

Absoluut niet. God Almachtig roept de mensen die Hij het eerst bij Zich wil hebben. En dat was eerst het twee-stammenrijk van het volk Israël. Zij zouden als eerste opgeleid moeten worden om hun broeders en zusters uit het verloren gewaande tien-stammenrijk te bereiken met het Evangelie, zodat het **hele** volk Israël onder Jezus Christus een Koninklijke Regering (I Petr. 2:9) zouden vormen om in een later stadium de hele wereldbevolking te kunnen oordelen. Dat was Gods plan.

☞ Rom. 11:7 Wat dan? Wat Israël zoekt, dat heeft het niet verkregen, maar het uitverkoren deel heeft het verkregen en de anderen zijn verhard,

II Kor. 11:23-27 Zijn zij dienaars van Christus? – ik spreek als een waanzinnige – ik sta boven hen; in ingespannen arbeid veel vaker, in slagen bovenmate, in gevangnissen veel vaker, dikwijls in doodsgevaar. Van de Joden heb ik vijfmaal de veertig min één zweepslagen ontvangen. Driemaal ben ik met de roede geseseld, eenmaal ben ik gestenigd, driemaal heb ik schipbreuk geleden, een heel etmaal heb ik in volle zee doorgebracht. Op reis was ik vaak in gevaar door rivieren, in gevaar door rovers, in gevaar van de kant van volksgenoten, in gevaar van de kant van heidenen, in gevaar in de stad, in gevaar in de woestijn, in gevaar op zee, in gevaar onder valse broeders, in inspanning en moeite, vaak in nachten zonder slaap, in honger en dorst, vaak in vasten, in koude en naaktheid.

☞ Rom. 11:8 zoals geschreven staat: God heeft hun een geest van diepe slaap gegeven, ogen om niet te zien en oren om niet te horen, tot op de dag van heden.

☞ Jes. 29:10 Want de HEERE heeft over u uitgegoten een geest van diepe slaap. Gesloten heeft Hij uw ogen, de profeten; en uw hoofden, de zieners, heeft Hij omhuld.

☞ Ps. 69:23-24 Laat hun tafel voor hen tot een strik worden en voor hun gasten tot een val. Laat hun ogen verduisterd worden, zodat zij niet zien; Doe hun heupen voortdurend wankelen.

Maar God Almachtig zal nooit iemand dwingen om Hem te volgen. Dat deed Hij nooit en dat doet Hij nog steeds niet. Ook vandaag de dag niet. God wil geen *'ja knikkende robots'* die hem gehoorzamen en volgen omdat het **moet**. God wil mensen die Hem gehoorzamen en volgen uit liefde. Die Hem vertrouwen en hun leven aan Hem toevertrouwen.

Wortel en takken

Dan gaat Paulus het bovenstaande beschrijven aan de hand van een voorbeeld dat iedereen kan begrijpen.

Hij neemt hiervoor het voorbeeld van een olijfboom die wortels heeft en takken. God Almachtig wordt voorgesteld als de wortels en Jezus Christus wordt voorgesteld als de stam. Het twee-stammenrijk van het volk Israël zouden de takken moeten zijn die na volgroeid te zijn, veel vrucht zou moeten gaan dragen. Dat is dat zij door hun opleiding in het Evangelie van Jezus Christus veel mensen tot geloof zouden kunnen brengen.

Doordat het twee-stammenrijk zich massaal afkeerde van Jezus Christus heeft God Almachtig hen weggekapt van die olijfboom. Als het ware van Zich verstoten. Zij maken als het ware geen deel meer uit van het volk Israël, want zij krijgen alles te verduren wat de Bijbel schrijft over mensen die Jezus Christus afwijzen. Of wat Jezus Christus zelf zegt in Matt. 13:12, 30 dat zij bijeen geharkt zullen worden om verbrand te worden. Dat betekent dus dat de olijfboom heel erg uitgedund is, want de meeste Joden wezen Jezus Christus af.

Door de weigering van de meeste Joden om Jezus Christus aan te nemen is het Evangelie verder gegaan, en wel naar die mensen die God Almachtig óók geroepen heeft om te geloven, maar die behoren tot het verloren gewaande tien-stammenrijk, waarvan ik geloof dat dit de wedergeboren Christenen zijn. Deze mensen, die *'heidene*n' worden genoemd omdat zij door hun Assyrische en wereldse vermenging het geloof in God Almachtig naast zich neer hebben gelegd in alle eeuwen vanaf het moment dat zij verbannen waren. Zij hebben de roepstem van God Almachtig **in** Jezus Christus gehoord en sommigen van hen hebben daar gehoor aan gegeven.

Let wel: het merendeel van de Joden heeft God Almachtig **in** Jezus Christus afgewezen, maar ik geloof dat ook het merendeel van het tien-stammenrijk God Almachtig **in** Jezus Christus afwijst. Kijk maar naar de wedergeboren Christenen wereldwijd: zij zijn sterk in de minderheid ten opzichte van de hele wereldbevolking. (Matt. 20:16, Matt. 22:14)

☞ Rom. 11:11 Ik zeg dan: Zijn zij soms gestruikeld met de bedoeling dat zij vallen zouden? Volstrekt niet! Door hun val echter is de zaligheid tot de heidenen gekomen om hen tot jaloersheid te verwekken.

☞ I petr. 2:9 Maar u bent een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilig volk, een volk dat God Zich tot Zijn eigendom maakte; opdat u de deugden zou verkondigen van Hem Die u uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht,

☞ Matt. 3:12 Zijn wan is in Zijn hand en Hij zal Zijn dorsvloer grondig reinigen en Zijn tarwe in de schuur verzamelen en Hij zal het kaf met onuitblusbaar vuur verbranden.

☞ Matt. 13:30 Laat ze allebei samen tot de oogst opgroeien, en in de oogsttijd zal ik tegen de maaiers zeggen: Verzamel eerst het onkruid en bind het in bossen om het te verbranden, maar breng de tarwe bijeen in mijn schuur.

☞ Matt. 20:16 Zo zullen de laatsten de eersten zijn, en de eersten de laatsten; want velen zijn geroepen, maar weinigen uitverkoren.

☞ Matt. 22:14 Want velen zijn geroepen, maar weinigen uitverkoren.

Maar deze wedergeboren Christenen, de bekeerde 'heidenen' zoals Paulus hen benoemt, zij worden op dezelfde stam geënt als waar de Messiasbelijdende Joden aan groeien. En met die stam wordt Jezus Christus bedoeld. Zodat de olijfboom weer gaat groeien en heel veel vrucht gaat dragen. Met andere woorden: dat nog velen zich zullen bekeren tot God Almachtig **in** Jezus Christus. Want als het getal vol is van de kinderen van God (Openb. 6:11): dat is dat wanneer het getal vol is van de Kinderen van God die Hij geroepen heeft, zal de volledige Olijfboom in het teken staan van de redding van de **hele** wereldbevolking. Van diegenen die tot dat moment door God in een diepe slaap worden gehouden. Zij zullen dan gewekt worden en de gelegenheid krijgen om kennis te maken met Jezus Christus. Het is dan weer hun eigen verantwoording of zij Jezus Christus zullen aannemen of niet.

Tegelijk klinkt in de woorden van Paulus ook een ernstige waarschuwing door: Als God Almachtig de eerstgeroepenen, die Hem **in** Jezus Christus hebben afgewezen (de Joden), niet gespaard heeft en weggekapt heeft uit de olijfboom, zo zal Hij dat ook doen met takken die voortkomen uit het tien-stammenrijk van het volk Israël, die zich eerst hadden bekeerd tot Jezus Christus, maar later toch weer een eigen koers zijn gaan varen. Ook zij zullen dan samen met al die anderen die geroepen zijn om te geloven, maar het Evangelie van Jezus Christus hebben afgewezen, verzameld worden en met eeuwig vuur verbrand worden.

Paulus noemt dit de goedertierenheid en de strengheid van God (vers 22). **De goedertierenheid** is dat God Almachtig iedereen die geroepen is door Hem, de gelegenheid geeft om het Evangelie van Jezus Christus aan te nemen; zich te laten reinigen van al hun zonden en ongerechtigheden; zich te laten verzoenen met God waardoor de kloof tussen God en de mens gedicht is die was ontstaan door de zonden van de eerste mensen op aarde. **De strengheid** van God is dat God iedereen die geroepen is door Hem, de gelegenheid geeft om het Evangelie van Jezus Christus aan te nemen; zich te laten reinigen van al hun zonden en ongerechtigheden; zich te laten verzoenen met God waardoor de kloof tussen God en de mens gedicht is die was ontstaan door de zonden van de eerste mensen op aarde, maar dat deze mensen dit liefdesaanbod van God afslaan.

Voor deze laatste groep zal God Almachtig een strenge Rechter zijn die in de Goddelijke rechtszitting niet anders kan dan oordelen op basis van de 'lijst met aanklachten' uit het strafdossier van deze mensen. En omdat de overtredingen op de wet van God voor deze mensen niet weg gegumd is met het bloed van Jezus Christus (dit willen zij immers niet) zal de Rechter hen schuldig oordelen met alle gevolgen van dien. (zie de vergelijking tussen het Goddelijk Rechtssysteem en het Nederlandse Rechtssysteem op pag. 33-36).

Openb. 6:11 En aan ieder van hen werd een lang wit gewaad gegeven. En tegen hen werd gezegd dat zij nog een korte tijd moesten rusten, totdat ook het aantal van hun mede-dienstknachten en hun broeders, die evenals zij gedood zouden worden, volledig zou zijn geworden.

Rom. 11:22 Zie dan de goedertierenheid en de strengheid van God: strengheid over hen die gevallen zijn, over u echter goedertierenheid, als u in de goedertierenheid blijft. Anders zult ook u afgehouden worden.

Die mensen die door hun verbanning naar Assyrië als het ware van het volk Israël afgesneden waren, weggekapt uit die olijfboom waar Paulus over spreekt in dit Bijbelgedeelte, kan God Almachtig weer terugenten op diezelfde stam. (vers 24). De Olijfboom stelt God de Vader voor met Jezus Christus als Stam en het volk Israël als de takken. De wereldbevolking straks de vrucht zijn van die Olijfboom.

-----...-----

Paulus schrijft in vers 25 dat hij niet wil dat de gemeente van Rome (want aan hén schrijft hij deze brief) onwetend is over deze zaken. En met Paulus schrijf ik ook dat ik niet wil dat de gemeente van Jezus Christus vandaag de dag onwetend is over deze zaken.

Ik besef heel goed dat wat ik schrijf in *mijn mijmeringen* niet altijd zo geleerd wordt door de kerken en gemeenten in Nederland en in de wereld. Wat dat aangaat verschilt deze tijd niet zo veel van de tijd waarin Jezus Christus hier op aarde leefde en de tijd waarin Paulus leefde, want ook toen hadden de Joden hun 'eigen' Evangelie dat zij geloofden, net zoals veel kerken en gemeenten vandaag de dag hun 'eigen' Evangelie hebben waarin zij geloven. Een Evangelie waarin zij aan de goede kant van de lijn staan en al de mensen die Jezus Christus afwijzen, het grootste gedeelte van de wereldbevolking, aan de verkeerde kant van de lijn staat en zal moeten branden in de hel tot in eeuwigheid. Zonder te kijken naar wat God Almachtig in Zijn Woord zegt over Zijn volk Israël en over de wereldbevolking.

Kern van het Evangelie van Jezus Christus is dat hele volk Israël **als eerste** geroepen is om zalig te worden. Dat betekent om verzoend te worden met God Almachtig **in** Jezus Christus. Dat is op vele plaatsen in het O.T. aangekondigd in profetieën. De Verlosser zal uit Sion komen en zal de goddeloosheden afwenden van Jakob. (Ps. 14:7, Jes. 27:9, Jes. 59:20, Jer. 31:31-34, II Kor. 3:16, Hebr. 8:8, Gal. 3:22)

De mensen die zich laten verzoenen met God Almachtig door Jezus Christus aan te nemen, zijn zondenvrij geworden doordat God hun zonden heeft weggenomen. Deze zonden bestaan niet meer voor Hem omdat Jezus Christus deze zonden heeft weggevaagd met Zijn bloed.

-----...-----

Ik heb hiervoor al een keer geschreven hoe bewonderenswaardig het is van Paulus dat hij een diep verdriet heeft over zijn eigen volksgenoten, de Israëlieten, en dat hij wel van Christus weg wilde zijn als hij daarmee zijn volk kon redden. Dit terwijl diezelfde mensen, zijn eigen volksgenoten hem het liefste zagen sterven en er alles aan deden om hem het leven zo moeilijk te maken.

☞ Rom. 11:24 *Want als u afgehouden bent uit de olijfboom die van nature wild was, en tegen de natuur in op de tamme olijfboom geënt bent, hoeveel te meer zullen zij die natuurlijke takken zijn, geënt worden op hun eigen olijfboom.*

☞ Rom. 11:25 *Want ik wil niet, broeders, dat u geen weet hebt van dit geheimenis (opdat u niet wijs zou zijn in eigen oog), dat er voor een deel verharding over Israël is gekomen, totdat de volheid van de heidenen is binnengegaan.*

☞ Ps. 14:7 *Och, dat Israëls verlossing uit Sion kwam! Wanneer de HEERE de gevangenen van Zijn volk laat terugkeren, dan zal Jakob zich verheugen, Israël zal verblijd zijn.*

☞ Jes. 27:9 *Daarom zal hierdoor de ongerechtigheid van Jakob verzoend worden. Dit is de volle vrucht: dat Hij zijn zonde zal wegdoen, Wanneer Hij alle altaarstenen zal maken als stukgeslagen kalksteen; geen gewijde paal of wierookaltaar zal blijven staan.*

☞ Jes. 59:20 *En naar Sion zal een Verlosser komen voor wie zich in Jakob van overtreding bekeren, spreekt de HEERE.*

☞ Jer. 31:31-34 *Zie, er komen dagen, spreekt de HEERE, dat Ik met het huis van Israël en met het huis van Juda een nieuw verbond zal sluiten, niet zoals het verbond dat Ik met hun vadersen gesloten heb op de dag dat Ik hun hand vastgreep om hen uit het land Egypte te leiden – Mijn verbond, dat zij verbroken hebben, hoewel Ik hen getrouwd had, spreekt de HEERE. Voorzeker, dit is het verbond dat Ik na die dagen met het huis van Israël sluiten zal, spreekt de HEERE:*

Toch lees ik van Paulus nergens dat hij verbitterd is of dat hij wrok koestert tegen zijn volksgenoten. Terwijl hij hier in vers 28 zegt dat zij vijanden van hem in het Evangelie zijn. Deze vijandschap is dezelfde als waar God Almachtig over spreekt in Gen. 3:15. De slang had de eerste mens verleid om tegen God te zondigen en het resultaat daarvan was dat er vijandschap gekomen is tussen de aanhangers van de slang (satan) en de aanhangers van God. En het leven van Paulus is daar één groot getuigenis van.

Aan de ene kant ziet Paulus deze vijandschap heel duidelijk. Aan de andere kant weet hij als geen ander dat het volk Israël de geroepenen zijn en dat hij hen liefheeft omdat zij zijn broeders en zusters zijn uit hetzelfde volk afstammend waar hijzelf uit voortkomt.

Ook ziet Paulus heel erg goed dat hij vóór zijn bekering tot Jezus Christus niet anders was dan de Joden nu zijn. Hij was immers een fanatiek Christenhater, die gedreven werd door een tomeloos fanatisme, dat hem o.a. geleerd was door de Farizeeërs, waar hij er één van was. Bij alles wat er met Paulus en de zijnen gebeurt hoor ik tussen de regels door die nederigheid als hij de Joden aanspreekt.

Voorheen was hij ook ongehoorzaam aan God Almachtig, maar hij heeft ontferming gekregen van diezelfde God **in** Jezus Christus bij die wonderbaarlijke ontmoeting op de weg van Jeruzalem naar Damascus (Hand. 9). Die ontferming van God was wel het gevolg van het feit dat diezelfde Joden als waar Paulus zelf vandaan kwam, Jezus Christus in grote getale afwees. Door het afwijzen van het Evangelie van Jezus Christus zijn de volksgenoten van Paulus, de Joden, nu ook ongehoorzaam geworden. Maar de hoop van Paulus is dat zij die nu ongehoorzaam zijn, eens met dezelfde ontferming van God Almachtig te maken krijgen, doordat ook zij het Evangelie van Jezus Christus aan zullen nemen. Dat ook zij Messiasbelijdende Joden zullen worden.

Zegt Jezus Christus niet in Matt. 9:13 dat Hij niet gekomen is voor 'rechtvaardige' mensen, maar juist voor de zondaars? En het volk Israël, de Joden, is wat dat betreft doodziek en hebben Jezus Christus als geen ander nodig. Ook al zien ze dat zelf (nog) niet en erkennen zij zelf (nog) niet dat zij eigenlijk doodziek zijn.

Het is de hartenwens van God Almachtig dat Zijn volk Israël zich zal bekeren tot Jezus Christus. Daarom ontfermt God Almachtig Zich over Zijn volk Israël, ook al zijn ze opgesloten in ongehoorzaamheid zoals Paulus dat beschrijft. Met andere woorden: Ook al doet het volk Israël niet wat God Almachtig van het vraagt en wil, zegt dat niets over de liefde die God voor het volk Israël heeft.

Ik zal Mijn wet in hun binnenste geven en zal die in hun hart schrijven. Ik zal hun tot een God zijn en zij zullen Mij tot een volk zijn. Dan zullen zij niet meer eenieder zijn naaste en eenieder zijn broeder onderwijzen door te zeggen: Ken de HEERE, want zij zullen Mij allen kennen, vanaf hun kleinste tot hun grootste toe, spreekt de HEERE. Want Ik zal hun ongerechtigheid vergeven en aan hun zonde niet meer denken.

II Kor. 3:16 Maar wanneer het zich tot de Heere bekeert, wordt de bedekking weggenomen.

Hebr. 8:8 Want hen berispelend zegt Hij tegen hen: Zie, de dagen komen, spreekt de Heere, dat Ik met het huis van Israël en met het huis van Juda een nieuw verbond zal sluiten,

Gal. 3:22 Maar de Schrift heeft alles onder de zonde opgesloten, opdat de belofte aan de gelovigen gegeven zou worden door het geloof in Jezus Christus.

Rom. 11:28 Zij zijn weliswaar wat het Evangelie betreft vijanden vanwege u, maar wat de verkiezing betreft geliefden vanwege de vaders.

Gen. 3:15 En Ik zal vijandschap teweegbrengen tussen u en de vrouw, en tussen uw nageslacht en haar Nageslacht; Dat zal u de kop vermorzelen, en u zult Het de hiel vermorzelen

Matt. 9:13 Maar ga heen en leer wat het betekent: Ik wil barmhartigheid en geen offer; want Ik ben niet gekomen om rechtvaardigen tot bekering te roepen, maar zondaars.

En is dat niet precies hetzelfde als hoe ik als ouder omga met mijn kinderen? Ook mijn kinderen zijn wel eens ongehoorzaam; ook mijn kinderen verdienen wel eens straf omdat ze onhandelbaar of stout zijn. Maar dat betekent toch niet dat ik minder van mijn kinderen houdt?

En als ik als mens al zo een liefde voor mijn kinderen heb, hoeveel te meer heeft God Almachtig Zijn kinderen dan lief; ongeacht hun daden en gedragingen.

Aanbidding

Paulus sluit dit hoofdstuk op waardige wijze af. Als ik het voorgaande lees en overdenk dan wordt ik toch klein en nederig? Wie van het menselijk geslacht kan zulke liefde opbrengen voor anderen?

God Almachtig *in* Jezus Christus kan dat, heeft dat bewezen het hele O.T. door. En zelfs nu het Evangelie van Jezus Christus door zoveel Israëlieten wordt afgewezen, blijft de liefde die God voor Zijn volk heeft onbeschrijflijk groot.

Dan kan ik mij de woorden uit de verzen 32-35 begrijpen. Woorden van liefde en aanbidding. Woorden van erkenning van de grootheid van God Almachtig als zijnde de Pottenbakker; de Maker van mensen. God Almachtig is de 'awesome God' die de hele schepping als het ware uitgeademd heeft (Ps. 33:6 in het Engels).

Ps. 33:6 AV By the word of the LORD were the heavens made; and all the host of them by the breath of his mouth.

***O, diepte van rijkdom,
zowel van wijsheid als van kennis van God,
hoe ondoorgrondelijk zijn Zijn oordelen
en onnaspeurlijk Zijn wegen!***

***Want wie heeft de gedachten van de Heere gekend?
Of wie is Zijn raadsman geweest?
Of wie heeft Hem eerst iets gegeven
en het zal hem vergolden worden?***

***Want uit Hem en door Hem en tot Hem zijn alle dingen.
Hem zij de heerlijkheid, tot in eeuwigheid.***

Amen.

Romeinen

Hoofdstuk 12

Leven voor God

Als een mens dan niet door het houden van de wet gerechtvaardigd kan worden voor God Almachtig; Als een mens alleen gerechtvaardigd kan worden voor God door het geloof in het Evangelie van Jezus Christus; dan betekent dat **niet** dat ik als gelovige maar kan doen en laten wat ik wil, in de gedachte dat mijn geloof in Jezus Christus automatische mijn redding bezorgt. Als ik dit zo opschrijf dat lees ik daar een enorme 'zothed' in, een rationeel denken dat helemaal voorbij gaat aan het hart.

Ik heb in *mijn mijmeringen* bij al de Bijbelboeken die ik tot nu toe geschreven heb, meermalen verteld hoe ik tot geloof ben gekomen. Dat ik de reden voor mijn geloof net zo een wonderlijk fenomeen heb gevonden als Paulus dat had, daar op die weg van Jeruzalem naar Damascus (Hand. 9).

Paulus (toen heette hij nog Saulus) was onderweg om Messiasbelijdende Joden op te pakken in Damascus en om hen voor het religieuze gerecht in Jeruzalem te brengen (Hand. 9:1-2). Hetzelfde gerecht dat Jezus Christus opgepakt had, gemarteld had en laten kruisigen. Het gerecht dat werd voorgezeten door de hogepriester, de priesters en de oudsten van het volk Israël. Dan, letterlijk, als een donderslag bij heldere hemel kwam Jezus Christus naar Paulus toe met de vraag waarom hij Hem toch zo vervolgde. (Hand. 9:3-4). Waarom Paulus toch de Messiasbelijdende Joden zo vervolgde. Die ontmoeting bracht Paulus ertoe dat hij op de knieën ging en zich bekeerde tot Jezus Christus.

Werd Paulus daar op die weg een wetboek voorgehouden door Jezus Christus met geboden, wetten en inzettingen? Niets van dat alles. Paulus ogen werden geopend door de Heilige Geest van God Almachtig waardoor Hij ineens ging inzien dat al die voorspellingen en profetieën uit het O.T. die over de aangekondigde Messias gingen sloegen op één Persoon, en dat was Jezus Christus. Tenslotte was Paulus een Farizeeër. De liefde van Jezus Christus vervulde Paulus zijn hart op een wijze die hem gemaakt heeft tot wie Paulus is op het moment dat hij deze brief aan de gemeente van Rome schrijft.

Hand. 9:1-2 Saulus nu, die tegen de discipelen van de Heere nog steeds brieft van dreiging en moord, ging naar de hogepriester toe en vroeg van hem brieven voor Damascus, gericht aan de synagogen, opdat, als hij er enigen zou vinden die van die Weg waren, zowel mannen als vrouwen, hij die geboeid naar Jeruzalem zou brengen.

Hand. 9:3-4 En terwijl hij onderweg was, gebeurde het dat hij dicht bij Damascus kwam. En plotseling omscheen hem een licht vanuit de hemel, en toen hij op de grond gevallen was, hoorde hij een stem die tegen hem zei: Saul, Saul, waarom vervolgt u Mij?

Mijn bekering was van eenzelfde grootte en leidde ertoe dat ik ook op mijn knieën ging en dat de liefde van Jezus Christus mijn hart vervulde. En wel op zó een overdadige wijze dat ik letterlijk niet meer op mijn benen kon blijven staan. Ik kwam onder de indruk van Jezus Christus; ik wilde meer van Hem weten. En hoe meer ik van Hem en van God Almachtig te weten kwam, des te meer kwam ik onder de indruk. Jezus Christus kreeg zó een geweldige impact op mijn leven; de tegenstelling tussen mijn leven zoals ik dat geleefd had en het leven dat Jezus Christus wilde dat ik leiden zou, werd zó groot als dat zwart verschilt van wit.

Ik begon meer en meer te beseffen dat mijn *'inktzwarte'* leven leidde tot de dood en dat het leven dat Jezus Christus mij aanbood leidde tot LEVEN! Ik begon te beseffen dat Jezus Christus mijn *'inktzwarte'* leven wilde schoonmaken, alles wat ik verkeerd had gedaan wilde vergeven. In plaats dat Jezus Christus mij wilde straffen voor alles wat ik verkeerd gedaan had wilde Hij mij bij Zich hebben. Want ik was grootgebracht met de gedachte dat God Almachtig een strenge Rechter was, die alles keihard bestrafte wat niet goed was.

Ik begreep er niets van; dat paste helemaal niet mijn denkwijze; zo had ik het allemaal niet geleerd; dit was zo tegenstrijdig met wat de wereld mij leerde. En de wereld was het enige dat ik had.

De liefde kwam in mijn hart; een liefde die zo overweldigend was, dat ik mijn leven aan Jezus Christus gegeven heb omdat ik er meer en meer van overtuigd raakte dat het leven dat ik tot nu toe leidde alleen maar ellende en misère achterliet. Voor mijzelf, voor mijn familie, voor mijn gezin, voor mijn collega's en vrienden en noem maar. Want in die tijd lagen al mijn relaties overhoop, door mijzelf veroorzaakt.

Dacht ik er toen aan dat mijn bekering zou betekenen dat ik in een harnas van wetten en geboden geperst zou worden? Dat wat de wereld allemaal van mij eiste en waar ik niet aan kon voldoen, nu werd overgenomen door mijn geloof in God Almachtig, Die ook allemaal dingen van mij eiste waar ik niet aan zou kunnen voldoen?

Absoluut niet! Ik dacht maar aan één ding. En dat was hoe ik mijn leven zodanig kon veranderen dat ik Jezus Christus daarmee kon *'behagen'*. Net zoals ik alles voor mijn vrouw over heb die ik zo lief heb. En in die liefde voor mijn vrouw doe ik juist die dingen om haar een plezier te doen, en probeer ik in alles al mijn eigen zwakheden en onhebbelijkheden te onderdrukken om haar niet te kwetsen of pijn en verdriet te doen.

Omdat het moet? Omdat er anders straf op staat?

Alsjeblieft niet. **Liefde** is het beste woord waarom ik datgene doe voor mijn vrouw wat ik doe. **Liefde** is het enige woord dat mijn eigen verlangens en begeerten en wensen 'onderdanig' maakt aan wat mijn lieve vrouw wil. Diezelfde **liefde** (en nog méér) heb ik voor God Almachtig **in** Jezus Christus.

Door mijn bekering begon ik te beseffen dat de Bijbel een handleiding voor mijn leven is. Een handleiding die ervoor zorgde dat mijn levensmotor ging lopen als een tierelier. En dat is ook gebeurd.

Moet ik die handleiding volgen?

Absoluut niet, ik moet niets. Maar als ik elke keer beseft dat wanneer ik die handleiding niet volg, en ik in de problemen kom, dan is de keuze snel gemaakt. Hoe langer ik met die handleiding op weg ben in mijn leven, hoe makkelijker dat leven op die wijze wordt. Ik hoef nu vandaag de dag helemaal niet meer na te denken over wat goed en fout is. Ik weet het gewoon al op het moment dat ik voor een keuze gesteld wordt. Dat is wat de Heilige Geest in mij doet. Hij is mijn Leidsman al de dagen van mijn leven. **And I enjoy it!** (Joh. 14:26, Joh. 16:13)

-----...-----

Als Paulus hier in vers 1 beschrijft om mijn lichaam aan God Almachtig **in** Jezus Christus te wijden, dan kan dat overkomen als een gebod, als een inzetting. Voor mij is het een automatisme geworden die voortkomt uit de grote **liefde** die ik heb voor Hem. Ik wil niets liever dan een levend offer voor Hem zijn, heilig en voor welgevallig.

Ik denk trouwens dat wanneer ik wil leven volgens de handleiding die God Almachtig aan mij gegeven heeft op basis van 'moeten', zonder liefde, dat ik dat niet eens volhoud. Dan wordt die handleiding inderdaad een wetboek met geboden en inzettingen, met straffen en oordelen. Dan wordt de Bijbel inderdaad een afvinklijst met punten die ik goed en fout heb gedaan. Maar dat is in mijn beleving geen liefde.

Dat is ook de reden dat de Bijbel zegt dat er niemand is die rechtvaardig is, dat er niemand is die goed doet. (Ps. 14:1, Rom. 3:10-12). Dat ieder mens gezondigde heeft. Want uit een 'moeten' komt geen leven voort. Uit een 'moeten' komt 'robotisme' voort, koud, steriel, afstandelijk. En diezelfde woorden heb ik ook gebruikt bij de beschrijving van 'de wet' aan het begin van hoofdstuk 7. Dat houdt niemand vol.

📖 Joh. 14:26 Maar de Trooster, de Heilige Geest, Die de Vader zenden zal in Mijn Naam, Die zal u in alles onderwijzen en u in herinnering brengen alles wat Ik u gezegd heb.

📖 Joh. 16:13 Maar wanneer Die komt, de Geest van de waarheid, zal Hij u de weg wijzen in heel de waarheid, want Hij zal niet vanuit Zichzelf spreken, maar wat Hij gehoord zal hebben, zal Hij spreken, en de toekomstige dingen zal Hij u verkondigen.

📖 Rom. 12:1 Ik roep u er dan toe op, broeders, door de ontfermingen van God, om uw lichamen aan God te wijden als een levend offer, heilig en voor God welbehaaglijk: dat is uw redelijke godsdienst.

📖 Ps. 14:1 De dwaas zegt in zijn hart: Er is geen God. Zij handelen verderfelijk, bedrijven gruwelijke daden; er is niemand die goedgeeft.

📖 Rom. 3:10-12 Zoals geschreven staat: Er is niemand rechtvaardig, ook niet één, er is niemand die verstandig is, er is niemand die God zoekt. Allen zijn zij afgedwaald, samen zijn zij nutteloos geworden. Er is niemand die goedgeeft, er is er zelfs niet één.

De liefde die Jezus Christus in mijn hart en leven uitgestort heeft maakt het dat ik wil leven voor Hem. Dat ik niet als de wereld wil zijn. Die wereld (satan) die mij helemaal niets te bieden heeft, en ook helemaal niets gebracht heeft. Die wereld (satan) die alleen maar méér en méér wil totdat ik er **hartstikke dood** bij neer val. En let op het woordje '*hart stikke*'. Ja, mijn hart stikte onder de eisen van de wereld (satan), en had Jezus Christus niet ingegrepen dan zou mijn hart ook letterlijk gestikt zijn en zou ik dood zijn neergevallen.

-----,-----

Is al het bovenstaande in mijn leven dan ineens, als een donderslag bij heldere hemel gebeurt? Was ik van het ene moment op het andere moment veranderd? Wist ik van het ene moment op andere moment hoe God Almachtig **in** Jezus Christus wilde dat ik mijn leven zou inrichten? Zat ik van het ene moment op het andere moment op een '*roze wolk*'? En ik leefde nog lang en gelukkig?

Niets van dat alles.

Toen ik een ontmoeting met Jezus Christus had gehad, wist ik maar één ding, en dat was dat **Hij bestond**. Dat was vanaf het ene moment op het andere moment een zekerheid, waar ik de rest van mijn leven nooit meer aan getwijfeld heb. En die zekerheid is een fundament onder mijn geloofsleven geworden. Op dat fundament ben ik gaan bouwen.

Hoe? Ik weet nog goed dat ik van mijn moeder een boekje kreeg van Loren Cunningham, de oprichten van Jeugd met een Opdracht. dat boekje heette '*Is dit echt van U, Heer*'. En ik begon dat boekje te lezen en ik kwam onder de indruk hoe Loren Cunningham met zijn team omging met God Almachtig **in** Jezus Christus en hoe de Heer omging met hem. Dat boekje werd voor mij een bron van jaloezie. Zó wilde ik ook leven met God **in** Jezus Christus. Een dagelijkse omgang met Hem zoals God Almachtig in de Hof van Eden dagelijks met de eerste mens wandelde (Gen. 3:8).

 Gen. 3:8 En zij hoorden de stem van de HEERE God, Die in de hof wandelde, bij de wind in de namiddag

Dat verlangen om zo te leven werd zó groot dat ik als vanzelf de Bijbel wilde gaan lezen. Niet zo maar ergens beginnen, maar gewoon bij Genesis hoofdstuk 1 vers 1. En met het lezen werd het mij ook al heel snel duidelijk dat ik heel veel dingen helemaal niet begreep die ik las, maar dat dit ook helemaal niet hoefde. De Heilige Geest wilde gewoon dat ik de Bijbel ging lezen. En wat ik wel snapte, dat borg ik op in mijn hart, en wat ik niet snapte liet ik liggen voor wat het was. En zo heb ik de Bijbel voor de eerste keer gelezen, van kaft tot kaft.

Toen ik de Bijbel uithad voor die eerste keer, vroeg ik aan God Almachtig wat ik nu zou gaan doen. En zijn antwoord was: '*Ga de Bijbel lezen en begin bij Genesis hoofdstuk 1 vers 1*'.

Ik was verbaasd. ik had toch net de hele Bijbel gelezen en God Almachtig vroeg van mij om de Bijbel nog een keertje te lezen? Dus ik begin weer voor aan. En tijdens het lezen kwamen er woorden en verhalen voor, die ik mij herinnerde uit de eerste keer dat ik de Bijbel ging lezen. Maar ook nu weer bleven er zaken liggen die ik niet begreep. En door het voor de tweede keer lezen werden er ook zaken voor mij duidelijk die ik bij de eerste keer lezen van de bijbel niet begreep.

Zo kwam ik weer bij Openbaring hoofdstuk 22 vers 21 aan. Ik was blij dat ik de Bijbel voor de tweede keer gelezen had en vroeg God Almachtig nieuwsgierig wat ik nu mocht gaan doen. En tot mijn stomme verbazing zei Hij: *'Ga de Bijbel lezen en begin bij Genesis hoofdstuk 1 vers 1'*. En weer begon ik de Bijbel te lezen. En bij het lezen begon ik bepaald verbanden te zien tussen verschillende verhalen, en weer begonnen er meer en meer puzzelstukjes op zijn plaats te vallen van zaken die ik de eerste keer niet begreep.

Na die derde keer heb ik God Almachtig niet meer gevraagd wat ik zou mogen doen, omdat ik Zijn antwoord inmiddels wel kende. Zo is het Bijbellezen een *'gewoonte'* geworden. Ja meer dan dat, voor mij werd het Bijbellezen een Bijbelstudie. Hoevaak heb ik niet gezegd en geschreven dat ik het Woord van God Almachtig, de Bijbel niet gewoon opdrink, maar onbeschoft opslobber. Ik kan er gewoon niet genoeg van krijgen. (Op basis van het verhaal van Gideon uit Richt. 7 en met name vers 5)

Tot op de dag vandaag kom ik steeds weer nieuwe dingen in de Bijbel tegen. Nieuwe inzichten. En omdat ik nu de Bijbel aardig ken wat de plaats van verhalen en teksten betreft, *'hoor'* als ik het ware nu God Almachtig **in** Jezus Christus door de verschillende verzen heen spreken. De letters van de Bijbel zijn gaan veranderen in *'hoorbare'* woorden van God. Het is werkelijk waar wat in Joh. 1:1-5 geschreven staat dat Jezus Christus het Levende Woord is geworden. Maar nog steeds is die eerste **liefde** die ik ervoer voor Jezus Christus toen Hij naar mij toekwam, mijn drijfveer. Ik heb helemaal niets, maar dan ook helemaal niets in mij dat ik iets zou *moeten* doen voor Hem, omdat ik weet dat al mijn *moeten* helemaal niets brengt. Handelen vanuit **liefde** gaat zoveel soepeler, gaat met zoveel gemak, gaat zo wonderbaar.

-----,..-----

☞ Richt. 7:5 En hij liet het volk afdalen naar het water. Toen zei de HEERE tegen Gideon: Iedereen die het water met zijn tong oplikt zoals een hond likt, die moet u apart zetten, en iedereen die zich op zijn knieën bukt om te drinken eveneens.

☞ Joh. 1:1-5 In het begin was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God. Dit was in het begin bij God. Alle dingen zijn door het Woord gemaakt, en zonder dit Woord is geen ding gemaakt dat gemaakt is. In het Woord was het leven en het leven was het licht van de mensen. En het licht schijnt in de duisternis, en de duisternis heeft het niet begrepen.

Toen Jezus Christus naar mij toe kwam, was ik toen ineens bekend met alles?

Helemaal niet. Maar mijn 'ja' tegen Jezus Christus betekende dat de Heilige Geest in mij kwam wonen. (Joh. 14:23). En de Heilige Geest van God Almachtig weet wat in God is (I Kor. 2:11) en dat kon Hij mij vertellen. Mijn bewondering en liefde was zó groot dat ik dit wilde doen door de Bijbel ter hand te nemen. Niet als een wetboek met geboden en zettingen, maar als een Handleiding om mijn levensmotor soepel te laten lopen.

Is nu dan alles oké? Ga ik op een roze wolk door het leven?

Als je mijn mijmeringen hebt gelezen dat weet je dat dit niet zo is. Want ook ik leef in een lichaam van vlees en bloed. En mijn lichaam verlangt naar alles wat de wereld (satan) mij aanbiedt. Net als Paulus (Rom. 7:14-26) ervaar ik in mijn wezen elke dag dat conflict tussen mijn geest (die van God Almachtig is) en mijn lichaam van vlees en bloed, dat in deze wereld onder de heerschappij van satan staat. En alles wat de mensen op deze wereld overkomt, overkomt ook mij. Ik ervaar de omstandigheden net zoals ieder ander die ervaart.

Daar waar de ongelovigen geen rem hebben in het beantwoorden van die onbevredigbare eisen van de wereld, van het méér en méér willen (zijn), is de Heilige Geest in mij (Rom. 8:13) die mijn geest helpt om mijn lichaam van vlees en bloed 'onder controle' te houden. Maar nogmaals: ik ervaar dat dagelijks als een strijd.

Word ik daar dan niet ontzettend moe van? Aan de ene kant wel, maar aan de andere kant leg ik die strijd ook weer terug bij God Almachtig **in** Jezus Christus. Ik weet van mijzelf dat ik die strijd helemaal niet kàn winnen. Maar Jezus Christus is Overwinnaar en in Hem ben ik ook Overwinnaar. (Joh. 16:33, Rom. 8:36)

Ja, ik faal vaak. Ja, ik zondig elke dag. Maar het gezegde is waarheid geworden in mijn leven: Hoe kleiner de zonde, des te groter de zondaar. Ik zondig niet meer in die mate die ik deed voor mijn bekering. Maar omdat ik weet dat het zondigen het overtreden van Gods wet is, en dat overtreding van één wet het overtreden van de hele wet is (Jak. 2:10), maakt mij dit klein en nederig. Ik weet dat mijn redding niet gebaseerd is op wat ik wel en niet in dit leven doe. Mijn redding is gebaseerd op Genade. het genade betekent dat ik iets gekregen heb wat ik helemaal niet verdiend heb.

-----,-----

☞ Joh. 14:23 Jezus antwoordde en zei tegen hem: Als iemand Mij liefheeft, zal hij Mijn woord in acht nemen; en Mijn Vader zal hem liefhebben, en Wij zullen naar hem toe komen en bij hem intrek nemen.

☞ I Kor. 2:11 Want wie van de mensen kent de dingen van de mens dan de geest van de mens, die in hem is? Zo kent ook niemand de dingen van God dan de Geest van God.

☞ Rom. 8:13 Want als u naar het vlees leeft, zult u sterven. Als u echter door de Geest de daden van het lichaam doodt, zult u leven.

☞ Joh. 16:33 Deze dingen heb Ik tot u gesproken, opdat u in Mij vrede zult hebben. In de wereld zult u verdrukking hebben, maar heb goede moed: Ik heb de wereld overwonnen.

Rom. 8:37 Maar in dit alles zijn wij meer dan overwinnaars door Hem Die ons heeft liefgehad.

☞ Jak. 2:10 Want wie de hele wet in acht neemt, maar op één punt struikelt, die is schuldig geworden aan alle geboden.

Misschien wordt je nu wel verdrietig omdat jij niet kunt voldoen, en niet voelt en ervaart wat ik hiervoor beschreven heb.

Weest niet bang en verdrietig. God Almachtig geeft een ieder naar de mate van geloof (vers 3) die Hij aan iemand gegeven heeft. Aan Mozes gaf God Almachtig alles wat Hem tot een leider heeft gemaakt voor het volk Israël. Aan Paulus heeft God Almachtig alles gegeven wat Hem tot een groot Apostel en Evangelist heeft gemaakt. Aan mij heeft Hij de mate van geloof gegeven die ik nodig heb om de goede werken te doen die God Almachtig voorbereid heeft (Ef. 2:10); aan jou geeft God Almachtig de mate van geloof gegeven zodat jij de goede werken kan doen die God Almachtig voor jou voorbereid heeft om die te doen.

Want let wel: Mozes stond niet alleen in deze wereld. Paulus stond niet alleen in deze wereld. Ik sta niet alleen in deze wereld. jij staat niet alleen in deze wereld. Alle wedergeboren Christenen **samen** vormen het Lichaam van Jezus Christus.

Het Lichaam van Jezus Christus bestaat niet alleen uit handen of voeten, uit ogen of oren. Het Lichaam van Jezus Christus heeft heel veel organen, botten, zenuwen, cellen, spieren en noem maar op. En zoals het menselijk lichaam in elkaar zit, zijn de meeste van onze ledematen niet eens zichtbaar omdat die **in** ons lichaam zitten. Het lichaam kan niet zonder één van deze ledematen (over het algemeen gesproken). Zo kan het Lichaam van Jezus Christus ook niet zonder één van de wedergeboren Christenen. Of hij nu een '*belangrijke*' functie bekleedt in mijn ogen, of niet. Want voor God Almachtig is elke functie in het lichaam belangrijk.

Ik bedoel dat wanneer ik geen darmen meer heb, dat mijn lichaam niet functioneert zoals het zou moeten functioneren. Heb ik migraine, dan lijdt mijn hele lichaam daaronder, of sla ik met een hamer op mijn duim, dan voelt mijn hele lichaam dat.

Dus iedere wedergeboren Christen heeft van God Almachtig de mate van geloof gekregen om datgene te doen dat God heeft voorbereid om te doen voor Hem. (Ef. 2:10). Is dat profeteren dan profeteer. Is dat het uitblinken in dienstbetoon, dan blink uit in dienstbetoon. Is dat in het dienen, onderwijzen, bemoedigen, uitdelen, oprecht zijn, leiding geven of ontfermen over iemand anders? Doe dan datgene dat de Heilige Geest in je heeft gelegd met blijmoedigheid. (Rom. 12:7-8)

Jaloezie komt in het woordenboek van God Almachtig niet voor. Jaloezie is een pijl uit de koker van satan waarmee hij mensen tegen elkaar wil opzetten. Jaloezie is wat de wereld brengt om meer je best te gaan doen, meer dan je aan kunt, om meer te krijgen, om meer te willen. En dat het liefste ten opzichte van de ander.

☞ Rom. 12:3 Want door de genade die mij gegeven is, zeg ik ieder onder u niet hoger te denken dan hij moet denken, maar laat hij denken in bescheidenheid, naar de mate van geloof zoals God die aan ieder heeft toebedeeld.

☞ Ef. 2:10 Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus om goede werken te doen, die God van tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen.

☞ Ef. 2:10 Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus om goede werken te doen, die God van tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen.

☞ Rom. 12:7-8 hetzij profetie, naar de mate van het geloof; hetzij dienstbetoon, in het dienen; hetzij wie onderwijst, in het onderwijzen; hetzij wie bemoedigt, in het bemoedigen; wie uitdeelt, in oprechtheid; wie leiding geeft, met inzet; wie zich over anderen ontfermt, met blijmoedigheid.

Het Evangelie van Jezus Christus is een Evangelie van **LIEFDE**.

Mijn taak is om datgene dat God Almachtig mij gegeven heeft om te doen (de werken die Hij heeft voorbereid), om dat te doen. En God Almachtig heeft mij daarvoor een mate van geloof gegeven die voldoende is om te doen wat ik moet doen. (II Kor. 3:5-6). Vanuit mijn liefde voor Jezus Christus doe ik wat ik kan en mag doen in blijdschap. Daarom is een geliefde uitspraak van mij ook: *I will do my best and God will do the rest!*

Onderlinge liefde

De punten die Paulus in dit Bijbelgedeelte beschrijft zijn voor mij geen wetten of inzettingen.

Zoals ik hierboven al schreef is mijn geloof niet gebaseerd op wetten en inzettingen, maar op **Liefde**. De punten die Paulus hier beschrijft zijn voor mij '*herinneringspunten*', zodat wanneer die in mijn leven aan de orde zijn, dat ik weet hoe God Almachtig **in** Jezus Christus wil dat ik hiermee omga. Met andere woorden: Als iemand mij kwaad wil doen, dat ik weet dat ik niet met kwaad moet antwoorden. Als ik iemand in nood tegenkom, dat ik weet dat ik hem moet proberen te helpen.

Eigenlijk komt het voor mij hier op neer:

***Wat u niet wilt dat u geschiedt,
doet dat ook een ander niet.***

Want het grote gebod in het N.T. is om God Almachtig boven alles lief te hebben. Het tweede gebod dat gelijk is aan het eerste gebod is om de naaste lief te hebben als mijzelf.

Door mijn bekering tot God Almachtig **in** Jezus Christus heb ik geleerd om van mijzelf te houden. Dat was een absolute voorwaarde voordat ik überhaupt van een ander kon houden. Door mijn '*inktzwarte*' leven vóór mijn bekering had ik echter een wereld om mij heen gecreëerd waar liefde voor een ander heel erg ver te zoeken was, maar dat leidde er ook toe dat ik steeds minder van mijzelf ging houden, als die liefde er überhaupt al was.

Zonder nu in wrok terug te zien op mijn jeugd, want mijn jeugd heb ik met Jezus Christus mogen herbeleven en mogen herschrijven, is het wel een feit dat ik een ongewenst kind was. Dat trekt onuitwisbare sporen in een kinderleven met grote trauma's tot gevolg. In ieder geval dat het woord liefde niet door ouderliefde ingevuld of beantwoord was, maar door de wereld. En ik heb in het voorgaande al geschreven dat de liefde van de wereld alleen gebaseerd is op meer en meer en meer.

II Kor. 3:5-6 Niet omdat wij van onszelf bekwaam zijn iets te denken, als was het uit onszelf, maar onze bekwaamheid is uit God. Hij heeft ons namelijk bekwaam gemaakt om dienaars van het nieuwe verbond te zijn, niet van de letter, maar van de Geest; want de letter doodt, maar de Geest maakt levend.

En in dat méér groeide ik alleen zelf in egoïsme en werd ik meer en meer bevestigd dat liefde alleen lust, begeerte, en gebruiken maken van... was.

Toen ik mij bekeerde tot God Almachtig **in** Jezus Christus was dat misschien wel mijn grootste bevrijding. Ik 'moest' niets meer. Het proces van herstel, het herstel van mijn ziel en gevoelsleven, het herstel van mijn liefdesleven was een proces van heel veel jaren. En in dat proces ben ik onder tranen teruggedaan naar al die momenten die mij pijn en verdriet hadden bezorgd. Ik kon teruggaan omdat Jezus Christus mij uitnodigde terug te gaan met de belofte: '*Gij dappere knecht, Ik sta naast je*'.

Jezus Christus heeft mij geleerd om al die punten die Paulus hier benoemt in dit Bijbelgedeelte, '*eigen*' te maken. In de beginjaren van mijn bekering moest ik nadenken bij alles wat ik deed. Want het ik was dan wel bevrijd van mijn '*onhebbelijkheden*' maar mijn levenshouding was er nog steeds één van verdediging. Ook die muren moesten allemaal afgebroken worden.

Nu, vandaag de dag, zie ik terug op een moeilijk maar prachtig proces. De liefde van God Almachtig **in** Jezus Christus is niet te beschrijven. Wanneer ik niet verder kon, stopte Jezus Christus met verder gaan. Wanneer mijn verdriet te groot werd zorgde Jezus Christus voor kracht om het allemaal bij Hem te leggen. Maar bovenal heeft Hij door Sonja, mijn lieve vrouw gewerkt. Want er zijn jaren geweest dat Sonja al mijn onhebbelijkheden moest verdragen. Zij kreeg echter van Jezus Christus de kracht en de liefde voor mij om dat op een natuurlijke wijze te doen.

Heb ik nog behoefte aan wraak? Ben ik nog boos en verdrietig?

Absoluut niet. God Almachtig **in** Jezus Christus heeft mij geleerd verantwoordelijkheid voor mijn eigen leven te nemen, voor mijn eigen keuzes. Ja, het zou terecht zijn (werelds gezien tenminste) dat ik mijn '*recht*' zou gaan halen. Ik heb echter geleerd dat God Almachtig mijn Rechter is, en ik laat het allemaal aan Hem over. (Ps. 9:5).

Ik kan mijn geboorte, mijn kinderjaren, mijn jeugd niet meer overnieuw doen. (als ik dat al zou willen). Maar ondanks alle ellende en misère die ik mee heb moeten maken, weet ik nu, dat ik ook partij was. Ik heb ook veel zaken over mij heen laten gaan. Ook als kind al, ook als tiener al.

Ik heb écht geleerd om niet overwonnen te worden door het kwade, maar dat ik het kwade overwin met het goede.

Ps. 9:5 Want U hebt mijn recht en mijn rechtszaak behartigd, U hebt Zich gezet op de troon, o rechtvaardige Rechter.

📖 Rom. 12:21 Word niet overwonnen door het kwade, maar overwin het kwade door het goede.

Ik ben God Almachtig **in** Jezus Christus zó enorm dankbaar dat Hij mij heeft laten zien dat dit leven op aarde een noodzakelijke fase is. Dat wanneer mijn lichaam van vlees en bloed sterft hier op aarde, dat ik een nieuw geestelijk lichaam krijg, bevrijdt van alle herinneringen, van alle kwaad, van alle verdriet en pijn. En die gedachte dat mijn leven hier op aarde maar tijdelijk is; die gedachte dat mijn lichaam van vlees en bloed alle omstandigheden over zich heen krijgt die andere mensen ook meemaken; die gedachte dat het de Heilige Geest is die met mijn geest mijn ledematen onder controle houdt; maakt mij sterk in Hem, waardoor ik vanuit die onuitputtelijke liefde van God Almachtig **in** Jezus Christus voor mij, hem mag antwoorden op de wijze zoals Hij dat goed acht voor mij.

God Almachtig zij dank, Die ons de overwinning gegeven heeft in Jezus Christus (I Kor. 15:57). God zij dank, voor Zijn onuitsprekelijke gave (II Kor. 9:15)

Want Als God Almachtig **in** Jezus Christus, Paulus naar Zich toe kon trekken, de grote Christenhater en Christenvervolger, dan kan Hij mij ook naar Zich toe trekken, en dat heeft Hij gedaan. Maar dan kan Hij jou ook naar Zich toe trekken, en dat is het liefste dat Hij wil.

Wat is jouw antwoord daarop?

☞ I Kor. 15:57 Maar God zij dank, Die ons de overwinning geeft door onze Heere Jezus Christus.

☞ II Kor. 9:15 Ja, God zij dank voor Zijn onuitsprekelijke gave!

Romeinen

Hoofdstuk 13

De overheid als dienares van God

Persoonlijk heeft het geloof in Jezus Christus alles te maken met gezeglijkheid. Als ik namelijk problemen heb met 'gezag' boven zich, dan zie ik dat ook vaak terug in mijn geloofsleven. In hoeverre geef ik werkelijk mijn **hele** leven aan God Almachtig? In hoeverre vertrouw ik mijn leven werkelijk helemaal toe aan God Almachtig? Ef. 3:12, Hebr. 2:13.

De tekst in Gal. 2:19 zegt toch genoeg. Als ik gestorven ben in Jezus Christus, dan betekent dat volgens mij dat mijn 'ik' ophoudt te leven. Als ik dan met Jezus Christus opgestaan ben uit de dood, dat heb ik de kenmerken van Jezus Christus **in** mij. Dan gaat het niet meer om en over 'mij', maar in alles wordt God Almachtig **in** Jezus Christus dan zichtbaar in mij. En Jezus Christus heeft daar veel over gesproken, bijvoorbeeld in de zaligsprekingen van de Bergrede van Matt. 5:1-12.

Dit gaat dieper en verder dan ik op het eerste gezicht misschien zou zeggen en denken. Gezeglijkheid behoort tot het fundament onder het Christelijk geloof, want ge- en ongezeglijkheid heeft alles te maken met vertrouwen. Vertrouw ik God Almachtig **in** Jezus Christus mijn hele hebben en houwen toe, mijn hele leven toe. Ook als de omstandigheden zich tegen mij lijken te keren.

-----..-----

In het bedrijfsleven zie ik vaak al hoe mensen tegenover hun leidinggevenden staan. In het land waar wij wonen, zie ik dit ook terug. Hoe gaan burgers om met de overheden die 'boven' hen gesteld zijn. Die overheden zijn in Nederland de landelijke regering, de Provinciale overheid en de Gemeentelijke overheid.

Kern van het verhaal van Paulus is dat hij zegt dat de overheden door God Almachtig aangesteld zijn. (vers 1, I Petr. 2:13) Dan zou ik misschien denken dat wanneer God Almachtig de overheden aanstelt, dat dit toch minstens Christelijke overheden zouden zijn. Maar dat is niet zo.

☞ Ef. 3:12 In Hem hebben wij de vrijmoedigheid en de toegang met vertrouwen, door het geloof in Hem.

☞ Hebr. 2:13 En verder: Ik zal Mijn vertrouwen op Hem stellen. En vervolgens: Zie, Ik en de kinderen die God Mij gegeven heeft.

☞ Gal. 2:10 Ik ben met Christus gekruisigd; en niet meer ik leef, maar Christus leeft in mij; en voor zover ik nu in het vlees leef, leef ik door het geloof in de Zoon van God, Die mij heeft liefgehad en Zichzelf voor mij heeft overgegeven.

☞ Rom. 13:1 Ieder mens moet zich onderwerpen aan de gezagsdragers die over hem gesteld zijn, want er is geen gezag dan van God, en de gezagsdragers die er zijn, zijn door God ingesteld,

☞ I Petr. 2:13 Ieder mens moet zich onderwerpen aan de gezagsdragers die over hem gesteld zijn, want er is geen gezag dan van God, en de gezagsdragers die er zijn, zijn door God ingesteld,

Ik vind het altijd opmerkelijk dat Jezus Christus geboren is in Bethlehem, terwijl de onchristelijke en ongelovige Romeinen het bestuur in Palestina hadden overgenomen en regeerden over de Israëlieten. Er regeerde dus een **onchristelijke** overheid over Palestina in de vorm van de Romeinse keizer en de door hem aangestelde Pontius Pilatus.

Waarom is Jezus Christus bijvoorbeeld niet geboren in de tijd van koning David, die toch God Almachtig erkende als God? De regering van koning David was toch een christelijke regering?

Ik denk dat de regeringen die aangesteld worden, en die als het ware 'vijanden' van het Christelijk geloof zijn, om dezelfde reden door God Almachtig aangesteld zijn, als waarom satan als verwoester is geschapen (Jes. 54:16). En die reden is om de heerlijkheid van God Almachtig tegenover de slechtheid van satan te plaatsen, zodat mensen een goed en helder beeld hebben voor wie zij kiezen. Want dat is wat God Almachtig wil, dat de mensen vrijwillig kiezen. Blijven zij onder heerschappij van satan (door niet te kiezen), of kiezen zij voor de goedheid van God Almachtig.

Dus: gezeglijkheid is wat mij betreft één van de belangrijkste thema's in het Christelijk geloof. En als ik zeg dat ik gezeglijk ben, dan betekent dit dat ik corrigeerbaar ben, dat ik mij iets laat zeggen door God Almachtig **in** Jezus Christus. Dat ik de 'mindere' ben van Jezus Christus. Ook al noemt Jezus Christus mij Zijn vriend (Joh. 15:14-15). Want Jezus Christus noemt Zijn Vader, God Almachtig, ook Zijn 'meerdere' terwijl Zij toch een volkomen Eenheid vormen (Joh. 14:28).

Een gevolg van ongezeglijkheid is altijd angst. Bijvoorbeeld: In Nederland mag ik op de wegen een maximumsnelheid rijden met de auto. Nu kan ik dit gebod natuurlijk naast mij neer leggen, maar dan moet ik altijd alert zijn dat ik niet gepakt wordt. Dat kan door staande houding door de politie, maar dat kan ook door snelheidscontroles en flitspalen. Ik moet altijd mijn ogen in de rug hebben en maar hopen dat ik niet gepakt wordt.

In mijn twintiger en dertiger jaren reed ik heel veel kilometers. Meestal was ik tussen de vier en zes uur per dag in mijn auto. Mijn rijstijl werd er niet netter op. Ik reed constant te hard, reed meestal te dicht op mijn voorliggers, en ik liet duidelijk merken wanneer iemand anders niet reed zoals ik wilde.

Op een geven moment drong bij mij het besef door dat het eigenlijk helemaal niet normaal was om zo te rijden. Ik begon mij keurig aan de maximum snelheid te houden. En weet je wat het resultaat was? Ik was nauwelijks later op mijn plaats van bestemming dan daarvoor, maar ik kwam veel ontspannender over.

📖 Jes. 54:16 Zie, Ik heb de smid geschapen, die het kolenvuur aanblaast en wapentuig vervaardigt, geschikt voor zijn doel en Ik heb de verwoester geschapen om te gronde te richten.

📖 Joh. 15:14-15 U bent Mijn vrienden, als u doet wat Ik u gebied. Ik noem u niet meer dienaren, want een dienaar weet niet wat zijn heer doet, maar Ik heb u vrienden genoemd, omdat Ik u alles wat Ik van Mijn Vader gehoord heb, bekendgemaakt heb.

📖 Joh. 14:28 U hebt gehoord dat Ik tegen u gezegd heb: Ik ga heen maar kom weer naar u toe. Als u Mij liefhad, zou u zich verblijden, omdat Ik gezegd heb: Ik ga heen naar de Vader; want Mijn Vader is meer dan Ik.

Ik had bij wijze geen stijve nek van het constant achterom kijken of er misschien een politieauto achter mij aankwam. Ik had geen angst voor verkeersboetes. En, ik reed bijna altijd vooraan in een lange rij auto's omdat de meeste mensen te hard reden.

Zo is het met meer zaken als het de overheid aangaat. Ik kan bijvoorbeeld sjoemelen met het invullen van mijn belastingaangiftes, maar dan moet ik altijd maar hopen dat de Belastingdienst er niet achter komt. Elke blauwe brief die in de brievenbus valt hoef ik niet met gedachten van angst open te maken. Want als ik mij netjes aan de regels houdt, is er niets op mij aan te merken. Zelfs niet als ik een fout zou maken, want dan weet ik dat ik recht een eerlijkheid betracht heb. En maakt niet ieder mens wel eens een fout? Maakt niet iedere instantie, organisatie, overheid niet eens een fout?

Dat zegt Paulus ook in vers 3. Ik hoef niet bang te zijn voor de overheid. Want zij is door God Almachtig aangesteld. Als ik mij houdt aan de regels van het land, de provincie of de gemeente, dan hoef ik echt niet bang te zijn voor die diezelfde overheid. Zelfs niet als die overheid dictoriaal is, onderdrukkend of vervolgend. Want het gaat over mijn hart; mijn geest. En iemand die slecht wil doen tegen mij, kan mij alleen kwetsen in mijn lichaam van vlees en bloed, niet in mijn geest.

Wat dat aangaat heb ik in *mijn mijmeringen* wel vaker het boek *'het dwaze van God'* van Nik Ripken aanbevolen. Hierin lees ik bijvoorbeeld hoe de Christengemeenten in landen waar zij vervolgd en verdrukt worden toch staande blijven en soms zelfs groeien. Dat heeft o.a. alles te maken met een gezeglijke houding, tenminste waar die houding van die overheid niet tegen de wetten en inzettingen van God Almachtig ingaan. Als het namelijk om hiërarchie gaat, staat God Almachtig boven aan, dan komen de overheden en dan pas komt de bevolking.

Een lagere overheid zoals het gemeentelijk bestuur zal nooit regels en inzettingen uitvaardigen die tegen de regels en inzettingen van de landelijke overheid ingaan. Wanneer dat toch het geval zou zijn, dan gelden de regels en inzettingen van die landelijke overheid. Zo is het ook met God Almachtig als de *'hoogste'* in Rang. Regels en inzettingen uitgevaardigd door de *'hoogste'* in Rang, dat is God, mogen nooit tegengesproken worden door regels die een door God aangestelde regering uitvaardigt. En gebeurt dat toch, dan mag en moet in mijn ogen de wedergeboren Christen zijn verantwoordelijkheid nemen en *'burgerlijk ongehoorzaam'* zijn, met alle mogelijke gevolgen van dien. (zie weer het boek *'het dwaze van God'* van Nik Ripken).

 Rom. 3:3 *Want voor de overheid hoeft men niet te vrezen, wanneer men goede werken doet, maar wel als men kwade werken doet. Wilt u nu van het gezag niets te vrezen hebben, doe het goede en u zult er lof van ontvangen.*

Als ik echter bewust de wetten en regels van het land, provincie of gemeente overtreedt (die niet tegen Gods regels en inzettingen ingaan), dan moet ik ook niet raar staan te kijken dat diezelfde overheid een keer verhaal komt halen bij mij, met alle gevolgen van dien in de trend van boetes en straffen.

-----,-----

Als ik mijzelf een wedergeboren Christen noem, maar mij tegelijkertijd ongezeglijk opstel tegenover iedereen en alles wat 'boven' mij gesteld is, dan moet ik eens goed bij mijzelf te rade gaan, of ik God Almachtig **in** Jezus Christus wel 'boven' mij accepteer. In dat geval wil ik dus eigenlijk mijn 'eigen' Evangelie schrijven, waarbij *ik* het eigenlijk voor het zeggen heb. Net zoals ik dan mijn leidinggevendenden in het bedrijfsleven de wet wil voorschrijven. Net zoals ik dan eigenlijk de regeringen die boven mij gesteld zijn, de wet wil voorschrijven. Ik wil dan zelf bepalen wat goed voor mij is, en wat niet.

Paulus schrijft hier onomwonden dat ik mij moet houden aan de regels en inzettingen die de regering uitgevaardigd heeft, onder de voorwaarden die ik hiervoor beschreven heb. Of ik het daar nu mee eens ben of niet. Dus ook wat betreft het betalen van belastingen. Niemand vindt het betalen van belastingen leuk, maar zonder belastinginkomsten zou een regering ook helemaal niets kunnen als het aanleggen van wegen, het aanleggen van riolering, elektriciteitsnetwerken, scholen en zorg, het leger, politie en brandweer bijvoorbeeld. Dus het niet betalen van belastingen betekent ook het snijden in mijn eigen vinger.

Liefde tot de naaste

Naast gezeglijkheid is naastenliefde het tweede grote onderdeel van het Christelijk geloof. Allereerst het gezeglijk zijn aan God Almachtig **in** Jezus Christus.

Als iemand dat al niet kan of wil, dan hoeft hij helemaal niet verder te lezen, want dan zullen alle volgende onderwerpen nooit op een vast fundament gestoeld zijn. Want alles in het Christelijk geloof is gestoeld op God Almachtig **in** Jezus Christus.

Als Jezus Christus in Matt. 22:35-40 gevraagd wordt wat het grootste gebod is, dan vertelt Jezus Christus dat het allerbelangrijkste en het grootste gebod is dat een mens God Almachtig lief heeft bóven alles. En die liefde zal zichtbaar zijn in het gezeglijk handelen van die persoon naar alles wat God zegt en doet. Tegelijkertijd zegt Jezus Christus dat het liefhebben van de naaste (dat is familie, maar ook andere mensen, wie dat dan ook is) het tweede gebod is, maar dat dit tweede gebod net zo belangrijk is als het eerste gebod.

☞ Matt. 22:35-40 En een van hen, een wetgeleerde, vroeg om Hem te verzoeken: Meester, wat is het grote gebod in de wet? Jezus zei tegen hem: U zult de Heere, uw God, liefhebben met heel uw hart, met heel uw ziel en met heel uw verstand. Dit is het eerste en het grote gebod. En het tweede, hieraan gelijk, is: U zult uw naaste liefhebben als uzelf. Aan deze twee geboden hangt heel de Wet, en de Profeten.

Ik maak dat vaak zichtbaar in het Kruis van Golgotha. Het Kruis waar Jezus Christus Zijn leven heeft gegeven voor de mensen. Dit kruis bestaat uit twee balken. Een verticale balk en een horizontale balk. De verticale balk symboliseert de relatie tussen God Almachtig en de mensen. Dit is ook de balk waaraan de verticale balk bevestigd is. De verticale balk symboliseert de relatie tussen mensen onderling.

Een kruis met een horizontale balk als een spoorbiels en een verticale balk als een lucifershoutje is geen kruis. Net zomin een verticale balk als een spoorbiels met een horizontale balk als een lucifershoutje geen kruis is. Of te wel: iemand die een enorme relatie met God Almachtig **in** Jezus Christus heeft, maar tegelijk **niet** met andere mensen om kan gaan, en andere mensen niet liefheeft, wordt gesymboliseerd als dat kruis met die verticale balk als een spoorbiels terwijl de horizontale balk een lucifershoutje is.

Ook kan iemand die alles voor zijn naasten overheeft en zijn naasten liefheeft, maar tegelijk nauwelijks iets van God Almachtig **in** Jezus Christus aantrekt, wordt vergeleken met dat kruis met een verticale balk als een lucifershoutje terwijl de horizontale balk als een spoorbiels is.

Een kruis is een kruis waar balans is tussen de horizontale en de verticale balk. En in mijn opinie is die balans menselijkerwijs onmogelijk. Daarom is Jezus Christus gestorven aan dat kruis van Golgotha. En Hij hing daar in het centrum van het kruis zodat in Hem die balans tussen de horizontale en de verticale balk wel mogelijk is geworden. Of anders gezegd: Alleen wanneer Jezus Christus centraal staat in **al** mijn relaties kan en zal er balans zijn tussen de relatie God Almachtig en mij als mens aan de ene kant en de relatie tussen mij als mens en de andere mens aan de andere kant.

-----,-----

Het bovenstaande geeft Paulus in wat andere woorden weer in de verzen 8-10, waarbij hij afsluit met de woorden dat liefde (naastenliefde) **de vervulling** van de wet is. Naastenliefde die in balans is, kan nooit ontstaan zonder liefde voor God Almachtig **in** Jezus Christus.

Waarom niet? Omdat door de zonden van de eerste mens '**ādām**', de schepping inclusief de mensen, onder heerschappij is gekomen van satan. Aangezien satan als verwoester is geschapen (Jes. 54:16), zal er nooit iets van enige liefde in hem zijn. Dit kan hij mij als mens dus ook helemaal niet leren, waarbij ik nogmaals aangeef, dat alle mensen onder die heerschappij van satan zijn gekomen **tenzij** ik bewust en openlijk kies voor God Almachtig **in** Jezus Christus.

📖 Rom. 13:8-10 Wees niemand iets schuldig dan elkaar lief te hebben; want wie de ander liefheeft, heeft de wet vervuld. Want dit: U zult geen overspel plegen, u zult niet doden, u zult niet stelen, u zult geen vals getuigenis geven, u zult niet begeren, en welk ander gebod er ook is, wordt in dit woord samengevat, namelijk hierin: U zult uw naaste liefhebben als uzelf. De liefde doet de naaste geen kwaad. Daarom is de liefde de vervulling van de wet.

📖 Jes. 54:16 Zie, Ik heb de smid geschapen, die het kolenvuur aanblaast en wapentuig vervaardigt, geschikt voor zijn doel en Ik heb de verwoester geschapen om te gronde te richten.

Alleen dan word ik overgezet naar de heerschappij van God Almachtig en zal de LIEFDE Die God Almachtig in Zich heeft overvloeien naar mij. De mensen die niet in Jezus Christus geloven, worden door Diezelfde God in een diepe slaap gehouden (Rom. 11:8, Jes. 29:10) zodat zij het Evangelie van Jezus Christus helemaal niet kunnen horen en daar dus ook helemaal niet op kunnen reageren door zich te bekeren tot Jezus Christus.

Dat hoor ik ook als ik met deze mensen in gesprek ben, dat zij op allerlei mogelijke manieren duidelijk maken waarom zij niet willen geloven. Tegelijkertijd wordt vaak ook gezegd door deze ongelovige mensen dat zij helemaal nergens in geloven of dat zij grote sympathie hebben voor andere vormen van geloof die helemaal niets met God Almachtig **in** Jezus Christus te maken hebben.

Deze vorm van 'negeren' en 'ontkennen' is één van de belangrijkste pijlen op de boog van satan. De mensen 'dom' houden wat het Evangelie van Jezus Christus betreft en de mensen doen geloven dat niet kiezen ook goed is, dus ook niet kiezen voor God Almachtig en niet kiezen voor Jezus Christus. Maar dit is één grote leugen, want ik als mens **NIET** kies voor God Almachtig **in** Jezus Christus dan **BLIJF** ik onder de heerschappij staan van satan. En of ik dat nu geloof of niet, zal satan een worst zijn.

Er komt een tijd dat satan openlijk zichtbaar zal worden voor alle ongelovige mensen, en velen zullen zich dan de haren uit het hoofd trekken van spijt en berouw hebben.

Maar dan is het te laat. Net zoals de omstanders bij de ark van Noach hem bespotten en uitjouwden dat hij de ark maakte. (Gen. 7). Totdat de regen kwam, totdat het water kwam en iedereen verdronk. Toen smeekten zij Noach om hen binnen te laten. En als God Almachtig niet Zelf de deur van de ark had dichtgedaan (Gen.7:16) was Noach zeker bezweken en had velen toegelaten tot de ark.

Wedergeboren Christenen hebben kennis van al deze dingen. Want zij zijn door God Almachtig **uit** die diepe slaap gehaald om de goede werken te doen die God voorbereid heeft (Ef. 2:10). Niet omdat de wedergeboren Christenen lievelingetjes van God zijn, of dat God een God van voorkeuren is, (Bij God is geen aanzien des persoons (Ef. 6:9)) maar omdat dit Gods plan was, vanaf den beginnen af aan.

God heeft voordat de aarde geschapen werd al mensen geroepen om het geloof in Jezus Christus aan te nemen, zodat zij tijdens hun aarde leven al opgeleid worden in de karaktereigenschappen van de burgers van Koninkrijk van God (zie de zaligsprekingen uit de Bergrede in Matt., 5:1-12).

☞ Rom. 11:8 zoals geschreven staat: God heeft hun een geest van diepe slaap gegeven, ogen om niet te zien en oren om niet te horen, tot op de dag van heden.

☞ Jes. 29:10 Want de HEERE heeft over u uitgegoten een geest van diepe slaap. Gesloten heeft Hij uw ogen, de profeten; en uw hoofden, de zieners, heeft Hij omhuld.

☞ Ef. 2:10 Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus om goede werken te doen, die God van tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen.

☞ Gen. 7:16 En die kwamen, kwamen als mannelijk en vrouwelijk, van alle vlees, zoals God hem geboden had. En de HEERE sloot de deur achter hem toe.

☞ Ef. 6:9 En heren, doe hetzelfde bij hen; laat het dreigen achterwege. U weet toch dat ook uw Heere in de hemelen is en dat er bij Hem geen aanzien des persoons is.

Om wanneer de tijd daar is dat het getal van alle kinderen van God Almachtig vol is (Openb. 6:11), deel te nemen aan de Koninklijke Regering (Openb. 5:10) van Jezus Christus om in de duizend jaar (Openb. 20:4) die dan zal volgen de hele wereldbevolking te oordelen naar hetgeen zij gedaan hebben hier op aarde.

En zijn er dan mensen die wel geroepen waren door God Almachtig, maar die het geloof in Jezus Christus willens en wetens hebben afgewezen, dan zal alles over hen komen wat de Bijbel schrijft over de poel van zwavel en vuur en het branden in 'de hel'.
(zie het verhaal van de rijke man en de arme Lazarus in Luk. 16).

Deze mensen zijn niet door God Almachtig afgewezen (Joh. 3:17), zij hebben zichzelf een 'helse' fase gecreëerd waarin zij zullen blijven tot de hele wereldbevolking, die tot dan door God Almachtig in een diepe slaap werd gehouden, de mogelijkheid heeft gekregen om Jezus Christus aan te nemen als Redder en Verlosser.

Pas als al het bovenstaande gebeurd is, zal Jezus Christus naar het dodenrijk gaan om de ongehoorzame geesten uit de wereldgeschiedenis, die willens en wetens het geloof in Jezus Christus hebben afgewezen, het Evangelie te vertellen. (op basis van I Petr. 3:19-20).

Ik ben ervan overtuigd, dat wanneer Jezus Christus Zelf het Evangelie komt vertellen, Zichzelf in volle glorie en heerlijkheid openbaart, dat er geen mens meer is die Hem nog zal afwijzen. Satan, de Antichrist en de valse profeet zullen dan voorgoed in de poel van zwavel en vuur gegooid worden, en zij zullen wel branden en lijden in de hel' tot in alle eeuwigheid. (Openb. 20:10)

Is dat een boodschap van alverzoening? Be my guest.

Als er iemand is die vindt dat wanneer mensen duizenden jaren in het dodenrijk zijn geweest, duizenden jaren in de poel van zwavel en vuur zijn geweest, duizenden jaren gebrand en geleden hebben, en dan alsnog de gelegenheid krijgen om zich te bekeren, dat dit alverzoening is, hebben voor mij het Evangelie niet begrepen. Het Evangelie van liefde voor God Almachtig op de eerste plaats en daaraan gelijk het Evangelie van de liefde voor de naaste, wie dat ook is, en wat hij ook gedaan heeft.

-----...-----

Openb. 6:11 en Die ons gemaakt heeft tot koningen en priesters voor God en Zijn Vader, Hem zij de heerlijkheid en de kracht in alle eeuwigheid. Amen.

Openb. 5:10 En U hebt ons voor onze God gemaakt tot koningen en priesters, en wij zullen als koningen regeren over de aarde.

Openb. 20:4 En ik zag tronen, en zij gingen daarop zitten, en het oordeel werd hun gegeven. En ik zag de zielen van hen die onthoofd waren om het getuigenis van Jezus en om het Woord van God, en die het beest en zijn beeld niet hadden aanbeden, en die het merkten niet ontvangen hadden op hun voorhoofd en op hun hand. En zij leefden en gingen als koningen regeren met Christus, duizend jaar lang.

Joh. 3:17 Want God heeft Zijn Zoon niet in de wereld gezonden opdat Hij de wereld zou veroordelen, maar opdat de wereld door Hem behouden zou worden.

I Petr. 3:19-20 door Wie Hij ook, toen Hij heenging, aan de geesten in de gevangenis gepredikt heeft, namelijk aan hen die voorheen ongehoorzaam waren, toen God in Zijn geduld nog eenmaal wachtte in de dagen van Noach, terwijl de ark gebouwd werd, waarin weinige - dat is acht - mensen behouden werden door het water heen.

Openb. 20:10 En de duivel, die hen misleidde, werd in de poel van vuur en zwavel geworpen, waar ook het beest en de valse profeet reeds zijn. En zij zullen dag en nacht gepijnigd worden in alle eeuwigheid.

Wat een bevoorrechte plaats hebben de wedergeboren Christenen. En vooral omdat deze mensen er zelf helemaal niets aan hebben bijgedragen of afgedaan. Het was en is Gods Plan geweest dat op deze wijze uitgevoerd wordt. (Ef. 2:8-9)

De waarschuwing aan de wedergeboren Christenen is dan wel, dat alles wat zij weten over en van het Evangelie van Jezus Christus, dat zij dit ook zullen toepassen. Dat zij ervoor zullen vechten zelf rein en heilig te blijven en zich gezeglijk aan God Almachtig **in** Jezus Christus zullen onderwerpen. Dat zij als het ware bekleedt zullen zijn met Jezus Christus en geen aandacht en zorg zullen besteden aan alle verleidingen die satan op hun pad brengen. In welke omstandigheden dan ook. (Rom. 13:14, Gal. 3:27)

☞ Ef. 2:8-9 Want uit genade bent u zalig geworden, door het geloof, en dat niet uit u, het is de gave van God; niet uit werken, opdat niemand zou roemen

☞ Rom. 13:14 Maar bekleed u met de Heere Jezus Christus, en verzorg het vlees niet om begeerten op te wekken.

☞ Gal. 3:27 Want u allen die in Christus gedoopt bent, hebt zich met Christus bekleed.

Romeinen

Hoofdstuk 14

Verdraagzaamheid

Het Bijbelgedeelte 'verdraagzaamheid' sluit natuurlijk naadloos aan bij het thema dat Paulus het laatste beschreef in hoofdstuk 13, namelijk 'de liefde tot de naaste'. Want hoe kan ik liefde hebben voor andere mensen, als ik deze andere mensen niet zou kunnen verdragen?

Paulus begin dit hoofdstuk te zeggen dat niet alle mensen dezelfde mate van geloof hebben. Dat er 'zwakke' gelovigen en 'sterke' gelovigen zijn. Dit beschreef hij ook al in hoofdstuk 12:3, dat iedereen een mate van geloof heeft gekregen van God Almachtig. En in II Kor. 3:5-6 schrijft Paulus dat hij zijn bekwaamheid van God heeft gekregen.

God Almachtig bepaalt dus allereerst wie op dit moment het geloof kan ontvangen als een gave (Ef. 2:8-9) en God bepaalt ook in welke mate iemand het geloof ontvangt. Dit zal natuurlijk helemaal overeenstemmen met de taak die iemand van God krijgt om in dit leven uit te voeren, want iedere wedergeboren Christen is geroepen door God (Ef. 1:4) om de goede werken te doen die Hij heeft voorbereid (Ef. 2:10).

Wij kennen allemaal het gezegde dat de ketting net zo sterk is als de zwakste schakel. En ik denk dat dit in het Lichaam van Christus ook zo is. Het Lichaam van Christus bestaat uit een heleboel wedergeboren Christenen (Rom. 12:4, I Kor. 10:17). Sommige hebben een eervolle taak te verrichten, voor anderen lijkt het dat hun taak minder eervol is. (I Kor. 12:12-31). Maar ik mag nooit vergeten dat het God Almachtig is die de taken toebedeelt.

Als het toebedelen van taken en het uitvoeren van taken aan mensen was toebedeeld, dan zou dit snel tot ruzies en misverstanden leiden. Want wat moet ik dan doen met zieke en of gehandicapte mensen? Zijn zij dan tweederangs hemelburgers? Absoluut niet. Bij God Almachtig is geen aanzien des persoons. (Jak. 2:1-13). Als ik echter altijd voor ogen houdt dat het God Almachtig is Die Zijn gaven in een wedergeboren Christen legt, dan mag ik daar nooit over oordelen. Laat staan veroordelen.

☞ Rom. 12:3 Want door de genade die mij gegeven is, zeg ik ieder onder u niet hoger te denken dan hij moet denken, maar laat hij denken in bescheidenheid, naar de mate van geloof zoals God die aan ieder heeft toebedeeld.

☞ II Kor. 3:5-6 Niet omdat wij van onszelf bekwaam zijn iets te denken, als was het uit onszelf, maar onze bekwaamheid is uit God. Hij heeft ons namelijk bekwaam gemaakt om dienaars van het nieuwe verbond te zijn, niet van de letter, maar van de Geest; want de letter doodt, maar de Geest maakt levend.

☞ Ef. 2:8-9 Want uit genade bent u zalig geworden, door het geloof, en dat niet uit u, het is de gave van God; niet uit werken, opdat niemand zou roemen

☞ Ef. 1:4 omdat Hij ons vóór de grondlegging van de wereld in Hem uitverkoren heeft, opdat wij heilig en smetteloos voor Hem zouden zijn in de liefde.

Ef. 2:10 Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus om goede werken te doen, die God van tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen.

☞ Rom. 12:4 Want zoals wij in één lichaam vele leden hebben en de leden niet alle dezelfde functie hebben,

Dit is een belangrijk thema, juist in Christelijk Nederland. Want is er één ander land ter wereld waar zoveel verschillende denominaties zijn?

Het lijkt wel alsof de ene Christen een voorsprong heeft op de andere Christen, en wanneer die andere Christen zich niet aansluit bij de mening van die ene Christen, dat de gemeente dan maar moet scheuren, en een nieuwe denominatie is geboren. Ondanks het feit dat beiden geloven en erkennen dat Jezus Christus het fundament is, dat Jezus Christus door Zijn lijden en sterven en Zijn opstanding vergeving en verzoening heeft gebracht tussen mensen en God Almachtig.

Paulus noemt hier het voorbeeld van het eten. Als iemand zegt dat hij iets niet wil eten vanuit zijn geloof, omdat hij de Bijbel op die wijze geïnterpreteerd heeft; waar zou ik het lef vandaan halen om hem daarop te veroordelen? Omdat ik in de Bijbel iets anders lees over het eten en drinken dat ik consumeer?

Dit is toch je reinste onzin. Zijn alle wedergeboren Christenen hetzelfde dan? Is God Almachtig in Zijn leidinggeven naar al die verschillende mensen hetzelfde? God Almachtig is toch een persoonlijk God?

Ik bedoel daarmee te zeggen dat ik een persoonlijke relatie heb met God Almachtig **in** Jezus Christus. En in die persoonlijke relatie kan het best zo wezen dat God voor mij een hele andere betekenis aan een bepaald Bijbelvers geeft, dan dat hij dit voor mijn mede broeder of zuster doet. Ik geloof er niets van dat de Bijbelverzen die staan opgeschreven in de Bijbel voor **iedere Christen hetzelfde** zijn. Dat zij voor alle Christenen precies hetzelfde betekenen. Jezus Christus is toch de Bijbel en de Bijbel is toch het Levende Woord van God. (Joh. 1:1-5)

Voorwaarde is natuurlijk wel in die persoonlijke relatie met Jezus Christus dat ik de stem van God Almachtig **in** Jezus Christus hoor en versta. Die persoonlijke relatie zal ik wel moeten onderhouden door daar tijd voor te nemen. Dat betekent dat ik met Hem mag praten over een Bijbelvers of een Bijbelgedeelte. Dat betekent ook dat de gedachten die ik krijg bij een Bijbelvers of een Bijbelgedeelte van de Heilige Geest af kan komen, die mij een bepaalde kant op wil hebben. En dat betekent ook dat ik om een bevestiging mag vragen over wat ik lees en meen te horen. Want de Heilige Geest spreekt niet met donder en geweld. De Heilige Geest kan ook als een zacht 'suizen' van de wind spreken.

-----...-----

☞ I Kor. 10:17 Omdat het brood één is, zijn wij, die velen zijn, één lichaam, want wij allen hebben deel aan het ene brood.

☞ Joh. 1:1-5 In het begin was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God. Dit was in het begin bij God. Alle dingen zijn door het Woord gemaakt, en zonder dit Woord is geen ding gemaakt dat gemaakt is. In het Woord was het leven en het leven was het licht van de mensen. En het licht schijnt in de duisternis, en de duisternis heeft het niet begrepen.

Jezus Christus heeft in Zijn lijden en sterven én in Zijn opstanding de wet van God Almachtig vervuld Die Hij gegeven heeft aan Zijn volk Israël door Mozes. Het vervullen van de wet betekent dat wanneer ik het Evangelie van Jezus Christus geloof, dat Hij voor mijn zonden gestorven is én dat Hij opgestaan is om mij te verzoenen met God Almachtig, dat ik niet meer veroordeeld wordt door die wet. (zie ook mijn vergelijking tussen het Goddelijk Rechtssysteem en het Nederlandse Rechtssysteem op pag. 33-36).

Zoals ik ook in *mijn mijmeringen* bij dit Bijbelboek op meerdere plaatsen heb aangegeven, bestaat die wet van God dus nog steeds. De vraag of ik dat geloof of niet, of ik die wet nu erken of niet, of ik nu zelfs God Almachtig **in** Jezus Christus erken of niet, doet helemaal niets ter zake. Die wet van God Almachtig is als het ware het wetboek van strafrecht, dat voor iedereen geldt, voor alle mensen. En ieder mens zal op een gegeven moment met die wet te maken krijgen.

Ik als wedergeboren Christen hoef mij echter geen zorgen te maken over de uitkomst van die wet voor mijn leven, omdat ik geloof dat Jezus Christus mijn 'lijst met aanklachten' uit het strafdossier heeft leeggemaakt. (Kol. 2:13-14). De Rechter kan derhalve niets anders dan het onschuldig uitspreken omdat er niets is waarop ik als wedergeboren Christen veroordeeld zou kunnen worden.

-----...-----

Er zijn een heleboel wedergeboren Christenen, zoals bijvoorbeeld de Messiasbelijdende Joden, die **uit** die wet van God Almachtig, vandaag de dag nog steeds de Sabbat houden, de feesten vieren die God bevolen heeft aan Zijn volk Israël om die te vieren. Er zijn een heleboel wedergeboren Christenen die hun tienden geven op basis van de wetten en inzettingen die God Almachtig destijds gegeven heeft aan Zijn volk Israël.

Andere wedergeboren Christenen vinden het bovenstaande weer wettisch of niet van God Almachtig, alsof God nu een verbod op het vieren van de Sabbat zou hebben gelegd. Als God het vieren van de oud Testamentische feesten nu verafschuwt en verbiedt. Alsof God het geven van tienden op basis van die oud Testamentische wetten nu verafschuwt en verbiedt. Laten wij toch eens ophouden met elkaar in hokjes te stoppen.

Alle wedergeboren Christenen zitten allemaal in **hetzelfde** hokje, als ik dat zo oneerbiedig noemen mag. Wat met dat 'hokje' bedoel ik het Lichaam van Christus. Niet het vieren van de Sabbat of het vieren van de oud Testamentische feesten of het geven van de tienden op basis van oud Testamentische rechtvaardigt iemand voor God Almachtig, maar alleen het geloof in Jezus Christus rechtvaardigt iemand voor God.

☞ Kol. 2:13-14 En Hij heeft u, toen u dood was in de overtredingen en het onbesneden zijn van uw vlees, samen met Hem levend gemaakt door u al uw overtredingen te vergeven, en het handschrift dat tegen ons getuigde, uit te wissen. Dit handschrift was met zijn bepalingen tegen ons gericht, en Hij heeft dat uit het midden weggenomen door het aan het kruis te nagelen.

Waar halen veel wedergeboren Christenen het lef vandaan om hun broeders en zusters te veroordelen omdat zij menen te moeten doen naar aanleiding van wat de Bijbel voor *hen* zegt. God heeft immers **alle** wedergeboren Christenen aanvaard? Jezus Christus is toch gestorven voor **alle** mensen? Of is Jezus Christus meermalen gekruisigd? Voor ieder mens persoonlijk? (vers 3).

Niemand van de wedergeboren Christenen behoort nog voor zichzelf te leven. Iedere wedergeboren Christen heeft toch zijn eigen leven afgelegd en aan Jezus Christus gegeven? Iedere wedergeboren Christen is toch met Jezus Christus gestorven en in een nieuw geestelijk lichaam opgestaan in Jezus Christus (Gal. 2:20). *Want als wij leven, leven wij voor de Here en als wij sterven, sterven wij voor de Here* (vers. 8). Zo eenvoudig is dat.

Let wel: Ik als wedergeboren Christen kom **twee maal** voor de rechterstoel van God Almachtig komt staan. De eerste keer om verantwoording af te leggen in de Goddelijke rechtszitting ^(zie pag. 33-36) of ik geloof in het Evangelie van Jezus Christus. Maar daarna zal ik ook nog verantwoording af moeten leggen wat ik dan met het Christenzijn, met mijn geloof gedaan heeft. (vers 10, II Kor. 5:10).

Oordelen en veroordelen hoort niet thuis in mijn leven als wedergeboren Christen. En al helemaal niet wanneer ik beseft waar ik vandaan kom. Welke een gigantische genade mij ten deel is gevallen dat Jezus Christus mij geroepen heeft en dat ik de gave van het geloof heb mogen ontvangen. (Ef. 2:8-9)

Ieder mens komt in die Goddelijke rechtszitting terecht en iedereen die zich Christen noemt zal verantwoording moeten afleggen wat hij met zijn geloof gedaan heeft. Ieder mens persoonlijk zal zich buigen voor Jezus Christus en belijden dat Hij Heer is. Dat kan niemand anders voor je doen net zoals er niemand anders op aarde is die de relatie tussen jou en je aardse vader (bijvoorbeeld) kan onderhouden. Dat zul je echt zelf moeten doen.

Laten wij, wedergeboren Christenen, liever een voorbeeld nemen aan Paulus zelf. Paulus is geslagen, gestenigd, gemarteld, in de gevangenis gegooid en noem maar op (II Kor. 11:23-27).

Door wie? Door zijn eigen volksgenoten, de Joden. Maar als ik dan de woorden lees die Paulus schrijft over zijn eigen volk Israël, dat hij wel uit het boek des levens van Jezus Christus verwijderd wil worden (Rom. 9:2-3), om hen door het Evangelie te laten redden, dan spreekt uit die woorden alleen maar liefde voor zijn volksgenoten. Terwijl als er één persoon was die in zijn recht stond dat dit Paulus was. Niets van wrok lees ik bij Paulus, niets van bitterheid tegen de Joden. Alleen maar verdriet en medelijden dat het volk Israël, Gods eigen volk Israël, Jezus Christus zo ongenadig afwijst.

Rom. 14:3 Wie wel alles eet, moet hem niet minachten die niet alles eet. En wie niet alles eet, moet hem niet veroordelen die alles eet. God immers heeft hem aanvaard.

Gal. 2:20 Ik ben met Christus gekruisigd; en niet meer ik leef, maar Christus leeft in mij; en voor zover ik nu in het vlees leef, leef ik door het geloof in de Zoon van God, Die mij heeft liefgehad en Zichzelf voor mij heeft overgegeven

Rom. 14:10 U echter, wat oordeelt u uw broeder? Of ook u, wat minacht u uw broeder? Wij zullen immers allen voor de rechterstoel van Christus gesteld worden.

II Kor. 5:10 Want wij moeten allen voor de rechterstoel van Christus openbaar worden, opdat ieder vergelding ontvangt voor wat hij door middel van zijn lichaam gedaan heeft, hetzij goed, hetzij kwaad.

Ef. 2:8-9 Ef. 2:8-9 Want uit genade bent u zalig geworden, door het geloof, en dat niet uit u, het is de gave van God; niet uit werken, opdat niemand zou roemen

II Kor. 11:23-27 Zijn zij dienaars van Christus? – ik spreek als een waanzinnige – ik sta boven hen; in ingespannen arbeid veel vaker, in slagen bovenmate, in gevangnissen veel vaker, dikwijls in doodsgevaar. Van de Joden heb ik vijfmaal de veertig min één zweepslagen ontvangen. Driemaal ben ik met de roede geseld, eenmaal ben ik gestenigd, driemaal heb ik schipbreuk geleden, een heel etmaal heb ik in volle zee doorgebracht.

Dus wedergeboren Christen, wie en waar jullie ook zijn, bij welke denominatie je ook hebt aangesloten, of je nu sterk of zwak in het geloof staat: oordeel elkaar niet, maar oordeel liever dit: *de broeder geen aanstoot te geven of de broeder aanstoot tot struikelen te geven.* (vers 13).

Wedergeboren Christenen zijn overal en zijn lid van heel veel denominaties. Maar tegelijk zijn zij ook ledematen in het Lichaam van Jezus Christus. Dus wanneer een broeder of een zuster de gemeente verlaat, om welke reden dan ook, om naar een andere kerk of gemeente te gaan, heb hem lief en veroordeel hem daarom niet. En negeer elkaar niet zoals zo vaak gebeurt wanneer Christenen overstappen naar een andere gemeente, alsof zij een besmettelijke ziekte hebben opgelopen.

Stel je voor dat dit in het menselijk lichaam ook zo zou gaan gebeuren. Dat wanneer een orgaan, een spier, een zenuw, een cel of want dan ook, niet meer functioneert zoals hij zou moeten functioneren, dat het menselijk lichaam hem dan verstoot en afstoot? Dat is toch de grootste onzin die bestaat? Verwond ik mijzelf in het menselijk lichaam dan komt er juist hulp uit dat hele lichaam (in de vorm van rode en witte bloedlichaampjes) om die verwonding zo snel mogelijk te laten herstellen.

In alles houd ik mij het grote gebod van Jezus Christus voor ogen. (Matt. 22:35-39). God Almachtig liefhebben boven alles en mijn naasten als mijzelf. Dat zijn dus **alle** mensen.

Het Koninkrijk van God Almachtig bestaat niet uit eten en drinken. Niet uit het wel of niet vieren van de sabbat. Niet uit het wel of niet op basis van het O.T. geven van tienden. En ga zo maar door! Het Koninkrijk van God bestaat uit liefde. Diezelfde liefde die Paulus beschrijft in I Kor. 13. Diezelfde liefde die de zaligsprekingen bevatten van Jezus Christus uit de Bergrede. Want wie Christus in deze dingen dient, is welbehaaglijk voor God en in achting bij de mensen. (vers 18).

Dàt moeten wij als wedergebroen Christenen najagen, want dàt bevordert de onderlinge liefde.

Als ik vind dat ik bepaalde dingen moet doen op basis van wat de Bijbel mij verteld, dan is dat mijn persoonlijke keuze. Want de Bijbel **is** Jezus Christus. Hij is het Levende Woord. (Joh. 1:1-5). Als iemand vindt dat hij andere dingen moet doen of laten op basis van diezelfde Bijbel, dan is dat zijn persoonlijke keuze. Want de Bijbel **is** Jezus Christus. Hij is het Levende Woord (Joh. 1:1-5).

Op reis was ik vaak in gevaar door rivieren, in gevaar door rovers, in gevaar van de kant van volksgenoten, in gevaar van de kant van heidenen, in gevaar in de stad, in gevaar in de woestijn, in gevaar op zee, in gevaar onder valse broeders, in inspanning en moeite, vaak in nachten zonder slaap, in honger en dorst, vaak in vasten, in koude en naaktheid.

📖 Rom. 9:2-3 dat het een grote bron van droefheid voor mij is, en een voortdurende smart voor mijn hart. Want ik zou zelf wel wensen vervloekt te zijn, weg van Christus, ten gunste van mijn broeders, mijn verwanten wat het vlees betreft.

📖 Rom. 14:13 Laten wij dan niet langer elkaar oordelen, maar oordeel liever dit: de broeder geen aanstoot of oorzaak tot struikelen te geven.

📖 Matt. 22:35-39 En een van hen, een wetgeleerde, vroeg om Hem te verzoeken: Meester, wat is het grote gebod in de wet? Jezus zei tegen hem: U zult de Heere, uw God, liefhebben met heel uw hart, met heel uw ziel en met heel uw verstand. Dit is het eerste en het grote gebod. En het tweede, hieraan gelijk, is: U zult uw naaste liefhebben als uzelf.

📖 Matt. 14:18 Want wie Christus in deze dingen dient, is welbehaaglijk voor God en in achting bij de mensen.

📖 Joh. 1:1-5 In het begin was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God. Dit was in het begin bij God. Alle dingen zijn door het Woord gemaakt, en zonder dit Woord is geen ding gemaakt dat gemaakt is. In het Woord was het leven en het leven was het licht van de mensen. En het licht schijnt in de duisternis, en de duisternis heeft het niet begrepen.

Alle dingen zijn wel rein, maar het is zondig voor hem, die door wat hij doet aanstoot geeft. (vers 20). Dus ook als het gaat wat ik wel of niet eet. Dus ook als het gaat welke dag of dagen ik voor de Here God apart zet. Dus ook als het gaat of ik wel of geen tienden geef, of ik wel of niet de feesten van de Here vier die Hij aan Zijn volk Israël geboden heeft door de wetten en inzettingen van Mozes.

☞ Rom. 14:20 Breek niet om wat u eet het werk van God af. Alle dingen zijn wel rein, maar het is zondig voor hem die door wat hij eet aanstoot geeft.

Wanneer ik mijn broeders en zusters, wanneer ik mijn naasten, of zij nu wel of niet geloven, zó benaderen, dan kan ik nooit vijandig overkomen. Niet in woorden en niet in daden. Als ik met zó een houding van liefde over het Evangelie vertel en wat Jezus Christus allemaal voor mij gedaan heeft, dan kan dat nooit aanvallend zijn en zullen de oren van die ander geopend zijn.

Als ik het geloof dat ik heb voor mijzelf houdt, en mij niet in oordelen en veroordelingen uit naar anderen, dan zegt dit allereerst iets over mijzelf. Want diegene die zich wel in oordelen en veroordelingen uit, oordeelt en veroordeelt zichzelf als eerste.

Geloof in Jezus Christus is voor mij een zekerheid. De hoop en de verwachting van mijn Redding en Verlossing is niet gebaseerd op onzekerheden, maar is gebaseerd op zekerheid. De zekerheid dat mijn zonden zijn vergeven. Dat mijn ongerechtigheden zijn gereinigd. Dat wanneer mijn lichaam van vlees en bloed sterft op deze wereld dat ik een nieuw geestelijk lichaam zal hebben en dat ik bij mijn Here Jezus Christus mag zijn. Voor altijd.

Zo, als ik iets doe in geloof, dan doe ik dat in de zekerheid van mijn geloof. Zou ik twijfelen, dan is alles wat ik doe zonde, want het leidt dan niet tot de zekerheid van de hoop en de verwachting. Dat zou betekenen dat ik zou twijfelen aan wat God Almachtig **in** Jezus Christus voor mij gedaan heeft. Dan zou ik twijfelen dat Jezus Christus Zijn leven gegeven heeft voor mij om mij te redden.

Romeinen

Hoofdstuk 15

Zwakken en sterken

De brief van Paulus aan de gemeente van Rome kenmerkt zich wat mij betreft tot nu toe in drie grote delen:

1. Hoofdstuk 1 tot en met 8. De wet tegenover de genade. Kan ik gerechtvaardigd worden door het houden van de wet? Het antwoord is neen. (Gal. 2:16). Alleen door de wet van Genade, door het geloof in het Evangelie van Jezus Christus kan ik verzoend worden met God Almachtig, kunnen mijn zonden vergeven worden en kan ik gerechtvaardigd worden met God.

2. Hoofdstuk 9 tot en met 11. Het volk Israël bestaande uit het twee-stammenrijk én het tien-stammenrijk. Zij zijn als eerste geroepen door God Almachtig om als eerste het geloof te kunnen aannemen. Zij zijn van oorsprong de 'zonen Gods' die God al voor de schepping uitgekozen heeft. (Gen. 6:2, 4 zie ook de Eerstelingen en Ambassadeurs op pag. 52-57). Het twee-stammenrijk, de Joden, hebben Jezus Christus massaal afgewezen, en zij zullen hun straf daarvoor moeten ondergaan. De wereldbevolking wordt door God Almachtig in een diepe slaap gehouden (Rom. 11:8, Jes. 29:10) tot het moment komt dat ook zij wakker gemaakt zullen worden en de gelegenheid krijgen om Jezus Christus aan te nemen.

3. Hoofdstuk 12 tot en met 15. Wat is het dan om een wedergeboren Christen te zijn? Waar herken je hen aan? Aan hun leven met God Almachtig, hun onderlinge liefde, aan hun gehoorzaamheid aan diegenen die 'boven' hen gesteld zijn, aan hun verdraagzaamheid en hun zorg voor de zwakken.

Nu ik aangekomen ben bij hoofdstuk 15 wil Paulus nog één ding onder mijn aandacht brengen als het gaat om mijn leven als wedergeboren Christen. En dat is hoe ik om mag gaan met de 'zwakken' onder ons.

In Rom. 12:3 heeft Paulus al geschreven dat iedere wedergeboren Christen het geloof van God Almachtig krijgt (Ef. 2:8-9) in de mate die God Hem toebedeeld heeft, en wel om de goede werken te doen die God heeft voorbereid, voor hem om die te doen (Ef. 2:10).

Gal. 2:16 weten dat een mens niet gerechtvaardigd wordt uit werken van de wet, maar door het geloof in Jezus Christus. En ook wij zijn in Christus Jezus gaan geloven, opdat wij gerechtvaardigd zouden worden uit het geloof van Christus en niet uit werken van de wet. Immers, uit werken van de wet wordt geen vlees gerechtvaardigd.

Gen. 6:2 dat Gods zonen de dochters van de mensen zagen dat zij mooi waren, en zij namen zich vrouwen uit allen die zij uitgekozen hadden.

Gen. 6:4 In die dagen, en ook daarna, waren er reuzen op de aarde, toen Gods zonen bij de dochters van de mensen waren gekomen en die kinderen voor hen baarden; dit zijn de

Jes. 29:10 Want de HEERE heeft over u uitgegoten een geest van diepe slaap. Gesloten heeft Hij uw ogen, de profeten; en uw hoofden, de zieners, heeft Hij omhuld.

Rom. 11:8 zoals geschreven staat: God heeft hun een geest van diepe slaap gegeven, ogen om niet te zien en oren om niet te horen, tot op de dag van heden.

Dat betekent in mij ogen dan ook dat niet iedere Christen even sterk in zijn schoenen staat. En let wel: ik wil mij helemaal niet tot de 'sterken in geloof' rekenen, want als je bijvoorbeeld het verhaal van Job of Jeremia in de Bijbel leest, of de verhalen van Paulus, wat zij allemaal hebben meegemaakt om hun geloof, dan ben ik daar helemaal niet jaloers op. Tenminste als het gaat om datgene wat zij allemaal aan verwoesting in en om hun leven hebben moeten meemaken.

Als ik het leven van bijvoorbeeld Job, Jeremia of Paulus zo bekijk, dan zie ik satan openlijk in de misère en de ellende die hij over Gods kinderen heen wil storten en dat ook doet. En trouwens niet alleen over Gods kinderen, maar over de hele wereld. Want het doel van satan is vernietiging, en dat voor de hele mensheid.

God Almachtig heeft satan daarvoor toestemming gegeven (Job. 1:12, Job 2:6) om de mens aan de ene kant uit te testen, om te zien of zijn geloof in God Almachtig **in** Jezus Christus wel echt is, maar aan de andere kant wil God ook Zijn heerlijkheid en Zijn trouw en liefde zichtbaar maken, dit in tegenstelling tot de ellende en misère die satan zichtbaar maakt. (Ex. 7:3).

De reden hiervoor is dat mensen die nog moeten kiezen, een duidelijk beeld hebben voor **wie** zij kiezen. Kiezen zij voor God Almachtig dan zal (in ieder geval) na het afleggen van hun aardse tent (II Kor. 5:1) een leven van heerlijkheid aanbreken die nog grote zal zijn dan het leven in het paradijs. Kiezen mensen **NIET** openlijk voor God Almachtig **in** Jezus Christus dan blijven zij onder de heerschappij van satan. En het beste voorbeeld uit de Bijbel dat ik daarbij kan geven is het verhaal van de rijke man en de arme Lazarus in Luk. 16. Uiteindelijk worden daar de rollen totaal omgekeerd. De rijke man op aarde wordt de meest beklagenswaardige man in het hiernamaals. De beklagenswaardige Lazarus op aarde wordt de meest gezegende man in het hiernamaals.

De keuze is aan de mens.

In het Christelijk geloof heb ik Jezus Christus als grote voorbeeld. Zijn woorden in Matt. 20:8 dat Hij niet gekomen is om gediend te worden maar om te dienen, geeft in alle toonsoorten aan, dat het Jezus Christus in eerste instantie niet om Zichzelf ging, maar om de mensen. En dat is natuurlijk Gods insteek. Want God Almachtig Zelf is in de Persoon van Jezus Christus naar deze wereld gekomen. Niet om gediend te worden, niet om rechtvaardigen te redden, maar zondaars. (Matt. 9:13).

☞ Rom. 12:3 Want door de genade die mij gegeven is, zeg ik ieder onder u niet hoger te denken dan hij moet denken, maar laat hij denken in bescheidenheid, naar de mate van geloof zoals God die aan ieder heeft toebedeeld.

☞ Ef. 2:8-9 Want uit genade bent u zalig geworden, door het geloof, en dat niet uit u, het is de gave van God; niet uit werken, opdat niemand zou roemen

☞ Ef. 2:10 Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus om goede werken te doen, die God van tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen.

☞ Job 1:12 De HEERE zei tegen de satan: Zie, alles wat hij heeft, is in uw hand; alleen naar hemzelf mag u uw hand niet uitsteken. En de satan ging weg van het aangezicht van de HEERE.

☞ Job 2:6 En de HEERE zei tegen de satan: Zie, hij is in uw hand, maar spaar zijn leven.

☞ Ex. 7:3 Maar Ík zal het hart van de farao verharden en Mijn tekenen en Mijn wonderen in het land Egypte talrijk maken.

☞ II Kor. 5:1 Wij weten immers dat, wanneer ons aardse huis, deze tent, afgebroken wordt, wij een gebouw van God hebben, een huis niet met handen gemaakt, maar eeuwig in de hemelen.

☞ Matt. 20:8 zoals ook de Zoon des mensen niet gekomen is om gediend te worden, maar om te dienen, en Zijn ziel te geven tot een losprijs voor velen.

Alles en alles wat God Almachtig doet, staat in het teken van het redden van de **hele** mensheid. Alle mensen die ooit hier op aarde hebben gewoond. Alle mensen die nu op aarde wonen en alle mensen die ooit nog op aarde zullen wonen.

Het grote Voorbeeld, Jezus Christus is mijn drijfveer om te worden als Hij. Als je mij vraagt wat het geloof in Jezus Christus mij oplevert, dan is dat wat ik hiervoor opschreef. Om te worden als Hij. Want nog een keer: Jezus Christus heeft niet Zichzelf behaagd (vers 3). Een leven met en in Jezus Christus is een leven in rust en vrede. Niet altijd in de omstandigheden, want mijn lichaam van vlees en bloed maakt alle omstandigheden mee die alle mensen meemaken. Al hoewel Jezus Christus ook Heer en Meester is over de omstandigheden. Daar getuigen de vele verhalen uit het vier Evangelien van.

Maar toch. Ook in de omstandigheden waarin ik hier op aarde leef, terwijl satan als een verwoester rond gaat, levert mij het geloof in God Almachtig **in** Jezus Christus de vrede en de kracht om die omstandigheden met mijn Heer aan te gaan. Weten dat ik geliefd ben.

-----,-----

Ik heb al vaker geschreven dat de Bijbel als een Handleiding voor mij is. Als ik een auto koop die op benzine rijdt, dan kan ik bij het tankstation natuurlijk de woorden van de fabrikant en de autodealer aan de kant schuiven. Dan kan ik de handleiding die bij die auto hoort aan de kant schuiven met het argument dat diesel veel goedkoper is dan benzine. Dan kan ik natuurlijk zeggen dat ikzelf wel bepaal wat goed voor mijn auto is of niet. Maar als dan de motor van mijn auto begint te haperen, te roken en walmen en uiteindelijk hortend en stoten tot stilstand komt, dan kan ik niet bij de fabrikant of de dealer aankloppen. Zij zullen in alles wijzen naar de adviezen die zij gegeven hebben. Zij zullen in alles wijzen naar de handleiding die bij de auto hoort.

Zo is het ook met de Handleiding die God Almachtig geschreven heeft. Want nogmaals: De Bijbel is niet zo maar een boek. De Bijbel is het Levende Woord van God Almachtig. (Joh. 1:1-5). De Bijbel **is** Jezus Christus die spreekt. En aangezien God Almachtig in Jezus Christus naar deze wereld is gekomen in een lichaam van vlees en bloed **is** het God Zelf die in de Bijbel spreekt. Dus is het waar wat Paulus hier in vers 4 schrijft dat alles wat geschreven is in de Bijbel, geschreven is tot onderwijzing. Ik mag daar persoonlijk lessen uit trekken.

Aangezien God Almachtig de mensen niet als eenheidsworsten heeft geschapen die er allemaal hetzelfde uitzien en allemaal hetzelfde doen, allemaal even zwaar zijn en allemaal dezelfde kleur hebben, is de Bijbel een **PERSOONLIJKE HANDLEIDING**.

📖 Matt. 9:13 Maar ga heen en leer wat het betekent: Ik wil barmhartigheid en geen offer; want Ik ben niet gekomen om rechtvaardigen tot bekering te roepen, maar zondaars.

📖 Rom. 15:3 Want ook Christus heeft niet Zichzelf behaagd, maar zoals geschreven staat: Al de smaad van hen die U smaden, is op Mij gevallen.

📖 Joh. 1:1-5 In het begin was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God. Dit was in het begin bij God. Alle dingen zijn door het Woord gemaakt, en zonder dit Woord is geen ding gemaakt dat gemaakt is. In het Woord was het leven en het leven was het licht van de mensen. En het licht schijnt in de duisternis, en de duisternis heeft het niet begrepen

Natuurlijk wordt er in de Bijbel onderwijs gegeven dat geldt voor alle Christenen. Ik bedoel: de geboden 'Gij zult niet stelen, Gij zult niet echtbreken, Gij zult niet doden' geldt voor alle Christenen. Toch kunnen Bijbelverzen mij ook persoonlijk aanspreken, waarbij ik geloof dat het de Heilige Geest is die dan iets tot mij persoonlijks te zeggen heeft (I Kor. 2:13, Joh. 16:8). Dat, terwijl de Heilige Geest voor iemand anders door diezelfde Bijbeltekst misschien wel een andere boodschap heeft.

De reden van die onderwijzing vanuit de Bijbel is dat ik geboren ben in een lichaam van vlees en bloed. En dat lichaam leeft hier op aarde onder de heerschappij van satan. Al vanaf mijn geboorte probeert satan mij zijn wil op te leggen door steeds meer en meer te willen en te eisen, door mijzelf altijd op de eerste plaats te zetten, en wanneer er iemand in de weg staat om deze koste wat het kost uit mijn levenspad te verdrijven.

Het onderwijs uit de Bijbel is nodig om het onderwijs van satan, dat hij mij mijn hele leven geleerd heeft, af te breken. Tot op het bot zogezegd. Ik ben daarin absoluut niet de enige. Want grote mannen (in mijn ogen!) uit de Bijbel hebben dat ook meegemaakt. Voordat Mozes Zijn opdracht van God Almachtig kreeg om het volk Israël uit Egypte te leiden, heeft hij vele jaren in de woestijn moeten doorbrengen (Ex. 7:7). Toen Paulus aan de bediening kon beginnen die Hij van Jezus Christus persoonlijk gehad heeft, werd hij eerst drie jaar naar de woestijn van Arabië (Gal. 2:1) gestuurd en daarna moest hij nog vele jaren in afzondering zijn werk doen in zijn geboortestad Tarsus.

Paulus schrijft hier in vers 4 dat dit onderwijs noodzakelijk is opdat ik in de weg van volharding en vertroosting door de Schriften de hoop zou behouden. Met andere woorden: Ik moet groeien in geloof zoals een baby opgroeit. Een baby begint met borstvoeding, daarna krijgt hij zijn fruithapje en pas later is hij toe aan vast voedsel. Op deze wijze leert zijn lichaam het voedsel op de juiste wijze te verdragen en te verteren zoals het de bedoeling is.

Als Christen betekent dit ook dat ik moeten leren om sterk te worden in geloof. Dat ik de omstandigheden aan zal kunnen en zal blijven staan in de 'stormen van het leven'. Maar die stormen worden wel veroorzaakt door satan als verwoester. Paulus schrijft dat het onderwijs er dus is zodat ik sterk zal worden in mijn geloof, maar óók dat ik eensgezind zal zijn in Jezus Christus. Of te wel dat ik met één mond de God en Vader van onze Heere Jezus Christus verheerlijken zal. (vers 5-6).

☞ Rom. 15:4 Want alles wat eertijds geschreven is, is tot onze onderwijzing eerder geschreven, opdat wij in de weg van volharding en vertroosting door de Schriften de hoop zouden behouden.

☞ I Kor. 2:13 Van die dingen spreken wij ook, niet met woorden die de menselijke wijsheid ons leert, maar met woorden die de Heilige Geest ons leert, om geestelijke dingen met geestelijke dingen te vergelijken.

☞ Joh. 16:8 En als Die gekomen is, zal Hij de wereld overtuigen van zonde, van gerechtigheid en van oordeel:

☞ Ex. 7:7 Mozes was tachtig jaar oud en Aäron drieëntachtig jaar oud toen zij tot de farao spraken.

☞ Gal. 2:1 Daarna ging ik, na verloop van veertien jaar, weer naar Jeruzalem, samen met Barnabas, en ik nam ook Titus mee.

☞ Rom. 15:5-6 En de God van de volharding en van de vertroosting moge u geven onderling eensgezind te zijn in overeenstemming met Christus Jezus, opdat u eensgezind, met één mond, de God en Vader van onze Heere Jezus Christus verheerlijkt.

En dan gaat het dus weer over 'die ander'. Dan gaat het over het belang van mijn naaste, of te wel de andere mensen. Want dat is een kernbegrip in het Christelijk geloof, dat ik andere mensen hoger zal achten dan mijzelf. (Fil. 2:3). Of te wel: dat ik het belang van de ander bóven mijn eigen belang zal stellen. En dat is de moeilijkste levensles ooit. Dat met die andere mensen, mijn eigen kinderen bijvoorbeeld worden bedoeld, of mijn eigen familie, dat gaat er nog wel in. Want is het niet de diepste wens van elke ouder dat het zijn kinderen beter afgaat dan zijzelf gerealiseerd hebben in hun leven?

Maar dat bedoelt Paulus hier dus niet. Jezus Christus heeft Zijn leven niet alleen gegeven voor zijn familie en bekenden, maar juist voor **alle** mensen. Juist mensen die hij werelds gesproken helemaal niet kende. Jezus Christus heeft **alle** mensen aanvaard tot heerlijkheid van God. (Rom. 15:7).

De levensles die Jezus Christus mij heeft voorgeleefd is dat ik als wedergeboren Christen dit ook ga leren. Want dat is de oplossing voor vrede en geluk. Als ik niet meer in eerste instantie mijzelf op de troon zet, mijn eigen geluk zoek, mijn eigen belang op de eerste plaats zet, dan is de grond voor veel ruzies, oorlogen en geweld verdwenen. En dan is satan, die de dood zelf is, de mond gesnoerd en zijn handen en voeten gebonden.

Dat zegt Jezus Christus ook in het verhaal van Beëlzebul in Matt. 12:25, dat een verdeeld koninkrijk geen stand houdt. Het is satans handelsmerk om juist verdeeldheid onder de mensen te brengen (ook onder de wedergeboren Christenen) omdat hij als geen ander weet dat wanneer mensen over zichzelf gaan nadenken en handelen, dat zij zichzelf op de eerste plaats zullen zetten. En daarmee is de verdeeldheid een feit.

Een voorbeeld vind ik persoonlijk in de landelijke politiek. Op de dag dat ik deze mijmeringen schrijf zijn er drie politieke partijen in de het land die zich Christelijk noemen. Stel nu eens dat deze drie politieke partijen één zouden zijn, dan zou het een behoorlijke machtsfactor zijn.

Maar nee..... Alhoewel de mensen uit deze drie politieke partijen getuigen dat Jezus Christus hét fundament is, dat Jezus Christus geleefd, geleden en gestorven is voor de mensen en dat Jezus Christus voor hen weer opgestaan is uit de dood, willen zij zich toch niet verenigen om samen een vuist te maken tegen alle immoraliteit en ongerechtigheid van deze wereld.. In alle respect zeg ik: dat is het werk van satan. Want de wens bij deze drie politieke partijen is wel aanwezig om één te worden, maar geen van deze drie politieke partijen wil zijn 'eigen' geloofsleer dat gebouwd is op dat ene fundament 'Jezus Christus en Die gekruisigd', opgeven.

☞ Fil. 2:3 Doe niets uit eigenbelang of eigendunk, maar laat in nederigheid de een de ander voortreffelijker achten dan zichzelf.

☞ Rom. 15:7 Daarom, aanvaard elkaar zoals ook Christus ons aanvaard heeft, tot heerlijkheid van God.

☞ Matt. 12:25 Jezus echter kende hun gedachten en zei tegen hen: Ieder koninkrijk dat tegen zichzelf verdeeld is, wordt verwoest; en geen enkele stad of geen enkel huis dat tegen zichzelf verdeeld is, zal standhouden.

Daarmee heeft satan de verdeeldheid zichtbaar gemaakt en zullen Christenen in Nederland altijd een minderheid vormen, en zullen de Christelijke normen en waarden steeds moeilijker verdedigd kunnen worden. En dat is weer het grote plan van satan om God Almachtig te dwarsbomen. Of zoals Jes. 54:16 het zegt: de verwoester is geschapen om te verwoesten.

Als Paulus schrijft dat Jezus Christus een dienaar is geworden van de besnijdenis, dan is Hij een dienaar geworden van het Oude Testament. Want de besnijdenis is een oud Testamentisch herkenningsteken voor het volk Israël. Dat betekent dat Jezus Christus niets afdoet van de wet die God Almachtig aan Zijn volk Israël heeft gegeven door Mozes.

Hoe vaak citeert Jezus Christus niet het O.T. in zijn gesprekken met de Farizeeërs, Sadduceeërs, priesters en Oudsten van het volk Israël. En ook toen satan probeerde Jezus Christus te verleiden met macht, rijkdom en overvloed antwoordde Jezus Christus met citaten uit het oude Testament. Maar naast dat Jezus Christus het oude Testament erkent en hanteert als van God Almachtig zijnde gegeven, is Hij ook een dienaar van het nieuwe Testament. Jezus Christus is de vervulling van de wet van God Almachtig. En daarvoor verheerlijken de *heidenen* (de tot bekering gekomen mensen) Jezus Christus omdat Hij in alles de barmhartigheid van God Almachtig heeft laten zien.

Als het O.T. nog in volledige werking was geweest, dan zou ieder mens ook geoordeeld moeten worden op basis van dat O.T. Dat betekent dat de rechtvaardige wet van God Almachtig ook vereist dat deze uitgevoerd wordt, en dat de doodstraf dan ook de rechtvaardige straf is op overtreding van de wet. En omdat ieder mens op aarde wel eens die wet van God overtreden heeft, zou dat betekenen dat alle mensen op aarde de doodstraf verdienen.

Dàt is de claim die satan op de mensheid heeft omdat de mensheid gezondigd heeft. En dat begon al bij de eerste mens in het paradijs.

Op basis van het voorgaande ben ik het helemaal met Paulus eens als hij schrijft in vers 10-11 ; *Weest vrolijk heidenen, met Zijn volk! Loof de Here alle heidenvolken en prijs Hem, alle volken!* Want de heerschappij van satan is beëindigd voor hen die Jezus Christus aannemen. De mensen die Jezus Christus aannemen zullen weer onder de heerschappij van God Almachtig in Jezus Christus komen en zullen leven!

De God nu van de hoop
moge u vervullen met alle blijdschap en vrede in het geloven,
door de kracht van de Heilige Geest.

📖 Jes. 54:16 Zie, Ík heb de smid geschapen, die het kolenvuur aanblaast en wapentuig vervaardigt, geschikt voor zijn doel en Ík heb de verwoester geschapen om te gronde te richten.

📖 Rom. 15:10-11 En verder zegt Hij: Wees vrolijk, heidenen, met Zijn volk! En verder: Loof de Heere, alle heidenvolken, en prijs Hem, alle volken!

De plannen van Paulus

Hiermee komt er een eind aan het onderwijs dat Paulus de gemeente van Rome geeft. Zoals ik hiervoor al geschreven heb: onderwijs op het gebied van de rechtvaardiging; onderwijs op het gebied van het volk Israël en de wereldbevolking en onderwijs op het gebied van wat het is om een wedergeboren Christen te zijn.

Kan ik daarmee dan het Bijbelboek Romeinen dichtdoen? Neen, want ook als Paulus nog over zichzelf gaat schrijven, lees ik daar nog steeds richtlijnen in en een vorm van onderwijs die de wedergeboren Christenen zich eigen mogen maken.

Paulus begint met het bemoedigen van de gemeente van Rome, en in de gemeente van Rome spreekt hij alle wedergeboren Christenen van vandaag de dag aan, met de woorden dat hij ervan overtuigd is dat de gemeente van Rome vol van goedheid is, vervuld met alle kennis en in staat is om elkaar ook terecht te wijzen. Ondanks die overtuiging van Paulus durft hij het tóch aan om de dingen te schrijven die hij geschreven heeft. En misschien waren die woorden helemaal niet nodig als het om de gemeente van Rome gaat (dan heb ik het over het Christen zijn) omdat de gemeentelieden al leefden zoals Paulus beschreven heeft.

Toch vindt Paulus het nodig om de gemeente van Rome nogmaals te herinneren aan deze zaken, omdat het de bediening van Paulus is, zodat ook zij weten dat zij een offer zijn voor God Almachtig. Dat betekent in deze bewoording dat de bekeerde *heidenen* een dankwoord zijn aan God Almachtig omdat Hij het mogelijk gemaakt heeft dat het Evangelie van Jezus Christus ook hen bereikt heeft, en dat ook zij de gelegenheid gekregen hebben om zich te bekeren tot Jezus Christus.

De gemeente van Rome bestond uit bekeerde *heidenen* zoals ik in de inleiding van dit Bijbelboek al schreef, niet uit Joden of Messiasbelijdende Joden, want die waren door keizer Claudius verbannen uit de stad Rome (Hand. 18:2), waarschijnlijk vanwege de rellen die zij veroorzaakten om hun onderlinge geloofstwisten.

Met Paulus kan ik voor de volle honderd procent zeggen dat het God Almachtig **in** Jezus Christus is die mij door de Heilige Geest 'gedreven' heeft *mijn mijmeringen* op papier te zetten. Zoals Paulus alleen roemt in Jezus Christus en niet in zichzelf, roem ik ook alleen in Hem. Want ik ben mij er terdege van bewust dat het geloof mij door God Almachtig gegeven is als een gave. Niet op basis van wat ik allemaal in mijn leven heb gedaan. Want met Paulus kan ik zeggen dat ik voor mijn bekering niets dan slechte dingen heb gedaan en in alles God geboden heb overtreden.

Hand. 18:2 En hij trof er een Jood aan van wie de naam Aquila was, afkomstig uit Pontus, die onlangs uit Italië gekomen was, en Priscilla, zijn vrouw (omdat Claudius bevolen had dat al de Joden uit Rome weg moesten gaan) en hij ging naar hen toe.

Ik was in die Goddelijke Rechtszitting en mijn strafdossier werd geopend. En in dat strafdossier lag mijn *'lijst met aanklachten'* van overtredingen die ik begaan had op de wet van God Almachtig. En satan stond mij aan te klagen zoals hij Zacharias aanklaagde toen deze voor Gods aangezicht stond (Zach. 3:1-5) en satan had gelijk. Want die overtredingen op de wet van God Almachtig waarvan satan mij beschuldigde, die had ik begaan. En het zou helemaal rechtvaardig zijn geweest wanneer ik veroordeeld zou worden en de Rechter het *'schuldig'* over mij zou uitspreken.

Maar Halleluja. God Almachtig heeft mij geroepen (Ef. 1:4) en heeft mij, zonder dat ik dat verdiende, de gave gegeven van het geloven van het Evangelie van Jezus Christus (Ef. 2:8-9), waarop ik Jezus Christus heb aangenomen als mijn Redder en Verlosser. Jezus Christus heeft daarop mijn *'lijst met aanklachten'* uit mijn strafdossier schoongemaakt (Kol. 2:13-14), zodat er geen enkele overtreding meer op stond.

De Rechter opende mijn strafdossier en zag dat ik geen overtredingen op de wet had begaan, en de rechter kon mij niet anders dan vrijspreken. Ik was onschuldig bevonden omdat Jezus Christus mijn overtredingen allemaal betaald had. Hij had mijn drinkbeker met mijn zonden tot op de bodem, tot op de laatste druppel Zelf leeggedronken (Matt. 26:39), en Hij heeft de straf ondergaan die voor mij bedoeld was.

Kan ik dan nog iets anders dan God Almachtig **in** Jezus Christus bedanken, eren, loven en prijzen? Kan ik dan nog iets anders dan mij helemaal toewijden aan die trouwe God Almachtig **in** Jezus Christus? Kan ik dan nog iets anders dan roemen **in** Jezus Christus, Die mij het LEVEN gegeven heeft?

Ik ben mij er terdege van bewust dat God Almachtig **in** Jezus Christus dit niet te beschrijven werk in mij heeft gedaan, zodat ik zou gaan getuigen van alle wonderen en tekenen die Hij in mijn en ons leven heeft gedaan. Dàt is ook de reden dat ik deze mijmeringen op papier schrijf in de hoop en het gebed dat vele Christenen, waar ter wereld ook, deze zullen lezen en door de Heilige Geest *'gedreven'* zullen worden naar de Bijbel, **dat is Jezus Christus**. Om te horen wat God Almachtig **in** Jezus Christus vandaag de dag, in de omstandigheden waarin zij zitten, te vertellen heeft.

Want ik durf het niet aan iets te zeggen wat Christus niet door mij teweeggebracht heeft, om de *heidenen* tot gehoorzaamheid te brengen, in woord en daad. Ik hoop en bid dat *mijn mijmeringen* ertoe mogen bijdragen dat mensen jaloers worden, en uit nieuwsgierigheid met misschien wel vernieuwde interesse, terug zullen gaan naar de Enige Bron Die leven geeft!, En dat is God Almachtig.

☞ Zach. 3:1-5 Daarna liet Hij mij de hogepriester Jozua zien, die voor het aangezicht van de Engel van de HEERE stond, terwijl de satan aan zijn rechterhand stond om hem aan te klagen. De HEERE zei echter tegen de satan: De HEERE zal u bestraffen, satan! De HEERE, Die Jeruzalem verkiest, zal u bestraffen. Is deze Jozua niet een stuk brandhout dat aan het vuur ontruikt is? Nu was Jozua in vuile kleren gekleed, terwijl hij voor het aangezicht van de Engel stond. Toen nam Hij het woord en zei tegen hen die voor Zijn aangezicht stonden: Trek hem de vuile kleren uit! Daarop zei Hij tegen hem: Zie, Ik heb uw ongerechtigheid van u weggenomen en zal u feestkleren aantrekken. Vervolgens zei Ik: Laat hen een reine tulband op zijn hoofd zetten. Daarop zetten zij de reine tulband op zijn hoofd en trokken hem feestkleren aan, terwijl de Engel van de HEERE erbij stond.

☞ Ef. 1:4 omdat Hij ons vóór de grondlegging van de wereld in Hem uitverkoren heeft, opdat wij heilig en smetteloos voor Hem zouden zijn in de liefde.

☞ Ef. 2:8-9 Want uit genade bent u zalig geworden, door het geloof, en dat niet uit u, het is de gave van God; niet uit werken, opdat niemand zou roemen.

☞ Kol. 2:13-14 En Hij heeft u, toen u dood was in de overtredingen en het onbesneden zijn van uw vlees, samen met Hem levend gemaakt door u al uw overtredingen te vergeven, en het handschrift dat tegen ons getuigde, uit te wissen. Dit handschrift was met zijn bepalingen tegen ons gericht, en Hij heeft dat uit het midden weggenomen door het aan het kruis te nagelen.

Ik hoop en bid dat er mensen zijn, die misschien in eerste instantie helemaal niet geroepen zijn door God Almachtig, dat zij zodanig aangeraakt zullen worden dat zij zich vrijblijvend willen aansluiten bij het volk van God. Zoals de Syro-Fenicische vrouw (Mark. 7:24-30) genoeg wilde nemen met de broodkruimels die van de tafel afvielen. Met andere woorden; als de door God geroepen mensen zich bekeerd hebben, dat er nog genoeg overblijft dat ook 'buitenstaanders' zich zullen laven aan het Woord van God en tot de slotsom komen dat zij ook Jezus Christus nodig hebben.

Dat ook zij aan wie niets over Hem verkondigd was, *het* zullen zien, en zij die het niet gehoord hebben, *het* zullen begrijpen. (vers 21).

-----..-----

Paulus beëindigt dit hoofdstuk met te zeggen dat hij eigenlijk klaar is met de Evangelieverkondiging op de plaats waar hij nu is (Macedonië en Klein-Azië). Aangenomen wordt dat Paulus de brief aan de gemeente in Rome schreef toen hij in de gemeente van Korinthe aan het werk was.

Paulus wilde naar Spanje reizen om daar ook het Evangelie van Jezus Christus te gaan brengen. Als Paulus dan naar Spanje zou gaan, wil hij op de heenweg Rome bezoeken om de gemeente daar te ontmoeten. Want tot nu toe is Paulus nog nooit in Rome geweest en heeft hij de gemeente van Rome ook nooit ontmoet in levende lijve. Maar zover is het nog niet, Want Paulus gaat eerst nog naar Jeruzalem om de giften af te dragen die de gemeenten in Macedonië verzameld hebben voor de gemeente in Jeruzalem.

In het Bijbelboek Handelingen lees ik wat het gevolg van die reis naar Jeruzalem zal zijn. Namelijk dat Paulus gearresteerd zal worden, lange tijd in de gevangenissen moet verblijven, maar ook de gelegenheid krijgt om voor koning Herodes en landvoogd Festus zijn getuigenis te geven. Om ook voor deze hoog geplaatsten het Evangelie van Jezus Christus uit de doeken te doen. En omdat Paulus voor Festus een beroep doet op zijn Romeins burgerschap (Hand. 22:28, dat zijn ouders misschien voor veel geld dit burgerschap gekocht hebben), stuurt Festus hem inderdaad naar Rome. Niet om de gemeente van Rome te ontmoeten, maar om zich te verantwoorden voor de keizer.

Mede strijden in het geloof

Net als in de brief aan de gemeente van Efeze (Ef. 6:19) besluit Paulus met een oproep om voor hem te bidden. Paulus noemt zelfs het woord 'strijden'. Niet op menselijke wijze, maar door Jezus Christus en door de liefde van de Heilige Geest.

📖 Matt. 26:39 En nadat Hij iets verder gegaan was, wierp Hij Zich met het gezicht ter aarde en bad: Mijn Vader, als het mogelijk is, laat deze drinkbeker aan Mij voorbijgaan. Maar niet zoals Ik wil, maar zoals U wilt.

📖 Rom. 15:21 Maar zoals geschreven staat: Zij aan wie niets over Hem verkondigd was, zullen het zien, en zij die het niet gehoord hebben, zullen het begrijpen.

📖 Hand. 22:28 En de overste antwoordde: Ik heb dit burgerrecht voor een groot bedrag verkregen. En Paulus zei: Maar ik ben zelfs zo geboren.

📖 Ef. 6:19 Bid ook voor mij, opdat mij het woord gegeven wordt bij het openen van mijn mond, om met vrijmoedigheid het geheimenis van het Evangelie bekend te maken,

Want de geestelijke wapens die ik heb gekregen van God Almachtig zijn niet van ijzer en staal, niet van kanonnen en kogels, niet van geweld en oorlog. De geestelijke wapens die ik gekregen heb van God worden door Paulus benoemd in de 'geestelijke wapenuitrusting' van Ef. 6: 10-17.

Paulus heeft het in zijn omstandigheden niet gemakkelijk. En alhoewel hij zijn eigen volksgenoten 'lief' heeft, en dat hij verdriet heeft dat juist zij het Evangelie in Jezus Christus zo massaal afwijzen, zijn het ook juist zijn eigen volksgenoten die het hem zo moeilijk maken. De Joden, de volksgenoten van Paulus vervolgen Paulus, en als ze hem te pakken kregen, martelden ze hem, stenigden ze hem, kreeg hij de straf van stokslagen, wierpen hem in de gevangenis, lieten hem in kou en honger creperen. (II Kor. 11:23-27).

Paulus vraagt hier aan de gemeente van Rome of zij voor hem willen bidden, willen strijden in gebed tot God Almachtig, dat God satan bindt. Satan die schijnbaar toestemming van God heeft gekregen om Paulus te slaan, hoe en waar hij maar kan. Want naast dat Paulus alle ontberingen op zijn pad krijgt waar II Kor. 11:23-27 over spreekt, heeft Paulus ook nog een 'doorn in zijn vlees' waar hij dagelijks veel last van heeft (II Kor. 12:7-10).

-----...-----

De vraag die bij mij opkomt is of iedere wedergeboren Christen dezelfde strijd als Paulus te wachten staat. Want naast Paulus zijn er in het O.T. en het N.T. wel meer voorbeelden te lezen van oprechte Christenen die het zwaar te verduren kregen. Neem bijvoorbeeld, Job, Jeremia, Paulus en natuurlijk Jezus Christus Zelf.

En als je weet hoe de twaalf discipelen gestorven zijn, dan is dat allemaal niet jaloezie opwekkend. En dan heb ik het nog niet eens over alle wedergeboren Christenen die vandaag de dag in landen wonen waar zij vervolgd en verdrukt worden. Onthoofd, mishandeld, overdag in snikhete zeecontainers worden opgesloten en s'-nachts in dezelfde zeecontainers bevrozen, uitgehongerd en noem maar op. (lees het boek 'het dwaze van God' van Nik Ripken.)

Is de mate van verdrukking en vervolging een maatstaf om te bepalen of iemand meer of minder wedergeboren Christen is?

Ik beantwoord die vraag met 'Neen', omdat het God Almachtig is die de mate van geloof aan iedere wedergeboren Christen geeft. Dat bepaalt de mens niet zelf, maar God (Rom. 12:3). Maar ook is er geen aanzien des persoons bij God. (Jak. 2:1-13).

☞ Ef. 6:10-17 Verder, mijn broe-ders, word gesterkt in de Heere en in de sterkte van Zijn macht. Bekleed u met de hele wapenrusting van God, opdat u stand kunt houden tegen de listige verleidingen van de duivel. Want wij hebben de strijd niet tegen vlees en bloed, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers van de duisternis van dit tijdperk, tegen de geestelijke machten van het kwaad in de hemelse gewesten. Neem daarom de hele wapenrusting van God aan, opdat u weerstand kunt bieden op de dag van het kwaad, en na alles gedaan te hebben, stand kunt houden. Houd dan stand, uw middel omgord met de waarheid, en bekleed met het borstharnas van de gerechtigheid, en de voeten geschoeid met bereidheid van het Evangelie van de vrede. Neem bovenal het schild van het geloof op, waarmee u alle vurige pijlen van de boze zult kunnen uitblussen. En neem de helm van de zaligheid en het zwaard van de Geest, dat is Gods Woord,

☞ II Kor. 11:23-27 Zijn zij dienaars van Christus? – ik spreek als een waanzinnige – ik sta boven hen; in ingespannen arbeid veel vaker, in slagen bovenmate, in gevangenschappen veel vaker, dikwijls in doodsgevaar. Van de Joden heb ik vijfmaal de veertig min één zweepslagen ontvangen. Driemaal ben ik met de roede geseseld, eenmaal ben ik gestenigd, driemaal heb ik schipbreuk geleden, een heel etmaal heb ik in volle zee doorgebracht.

Toen dacht ik dat Paulus misschien wel zoveel ellende over zich heen heeft gekregen omdat juist *hij* de gemeente van Jezus Christus zo vervolgd heeft. Hoeveel mishandelingen en dood heeft Paulus niet op zijn geweten?

Maar ook die gedachte houdt geen stand. Want een overtreding op de wet van God Almachtig is een overtreding op de hele wet (Jak. 2:10), of ik nu een pepermuntje steel of iemand vermoord. Het maakt dat alle mensen aan dezelfde kant van de lijn staan, ongeacht wat iemand gedaan heeft of niet. Alle mensen hebben de Verlossing en de Redding van Jezus Christus even hard nodig, want het loon op de zonde is de dood. (Rom. 6:23).

-----...-----

Ik heb in *mijn mijmeringen* wel eens geopperd dat het satan niets uitmaakt *hoe* een mens zijn geloof in het Evangelie van Jezus Christus afzweert. Of dit nu gebeurt door verschrikkelijke omstandigheden waar ik hier over schrijf, of dat dit gebeurt door mensen te verblinden met rijkdom, macht en overvloed. Voor satan geldt maar één doel en dat is dat een mens God Almachtig **in** Jezus Christus maar afwijst.

Maar het is God Almachtig die satan toestemming geeft om bijvoorbeeld Job te slaan met alles wat maar mogelijk is (Job 1:12, Job 2:6). Uit zichzelf kan en mag satan helemaal niets ondernemen en kan hij zijn verwoestende werk ook niet uitvoeren.

'Maar waarom Heere; waarom moeten sommige wedergeboren Christenen zo verschrikkelijk lijden? Waarom moeten juist zij, die hun hele leven in dienst van U hebben gesteld, het vaak zo te verduren krijgen?'

Uit de Bijbel weet ik dat God Almachtig het hart van Farao verhardde (Ex. 9:12), zodat hij het volk Israël niet wilde laten gaan uit Egypte. God wilde Zijn macht tonen en Zijn heerlijkheid aan alle mensen die op dat moment leefden.

Is dat dan de reden waarom God's kinderen het vaak 'zwaarder' hebben dan alle andere mensen op de aarde? En is dat überhaupt waar dat ongelovigen het minder 'zwaar' (lijken te) hebben? Want als ik alleen naar de natuurrampen, de ongelukken en de epidemieën kijk, dan is het antwoord dat dit niet zo is. **Alle** mensen zuchten onder het verwoestende werk van satan. Let wel: satan heeft geen vrienden.

Op reis was ik vaak in gevaar door rivieren, in gevaar door rovers, in gevaar van de kant van volksgenoten, in gevaar van de kant van heidenen, in gevaar in de stad, in gevaar in de woestijn, in gevaar op zee, in gevaar onder valse broeders, in inspanning en moeite, vaak in nachten zonder slaap, in honger en dorst, vaak in vasten, in koude en naaktheid.

☞ Rom. 12:3 Want door de genade die mij gegeven is, zeg ik ieder onder u niet hoger te denken dan hij moet denken, maar laat hij denken in bescheidenheid, naar de mate van geloof zoals God die aan ieder heeft toebedeeld.

☞ Jak. 2:10 Want wie de hele wet in acht neemt, maar op één punt struikelt, die is schuldig geworden aan alle geboden.

☞ Rom. 6:23 Want het loon van de zonde is de dood, maar de genadegave van God is eeuwig leven, door Jezus Christus, onze Heere.

☞ Job 1:12 De HEERE zei tegen de satan: Zie, alles wat hij heeft, is in uw hand; alleen naar hemzelf mag u uw hand niet uitsteken. En de satan ging weg van het aangezicht van de HEERE.

☞ Job 2:6 En de HEERE zei tegen de satan: Zie, hij is in uw hand, maar spaar zijn leven.

☞ Ex. 9:12 Maar de HEERE verhardde het hart van de farao, zodat hij naar hen niet luisterde, zoals de HEERE tot Mozes gesproken had.

Ik kan geen vriend van satan worden. Als ik God Almachtig **in** Jezus Christus afwijs en bewust voor aanbedding van satan zou kiezen, ben ik nog steeds geen vriend van satan. Want op enig moment zal satan ook zijn aanbidde vernietigen op de meest verschrikkelijke manier, want uit satan kan helemaal **niets** goeds voortkomen, zelfs niet voor hen die God Almachtig **in** Jezus Christus afwijzen, en hem zouden aanbidden.

Zoek op een computer-Bijbel maar eens op het woord 'goddelozen'. De hoeveelheid teksten die gaan over de straf die goddelozen (ongelovigen) te wachten staat is enorm. Maar tegelijk is de hoeveel teksten die gaan over de zegeningen van de gelovigen ook enorm.

Maar waarom zien we dit dan niet tijdens ons aardse leven op aarde? Of laat ik het nauwkeuriger formuleren: waarom zien zoveel Christenen op aarde dit niet tijdens hun leven? Ik denk dat het antwoord ligt in een aantal zaken:

- God Almachtig wil Zijn Almacht en heerlijkheid tonen aan de mensen. Hij is soeverein en in-control. God was er, is er en zal er altijd zijn;
- God Almachtig test Zijn kinderen. Mede door het op hun pad brengen van allerlei ontberingen, om zo te zien wie echt van Hem houden en wie niet. Kijk maar naar Abraham die Izaäk moest offeren in Gen. 22;
- God Almachtig laat door satan zijn verwoestende werk te doen, zien wat het uiteindelijke doel van satan is. En dat is totale vernietiging op de meest verschrikkelijke wijze;
- God Almachtig wil de wedergeboren Christenen laten zien dat het lichaam van vlees en bloed dat zij hebben tijdens dit aardse leven, maar van korte duur is.

Satan kan mijn geest, die gevangen zit in mijn menselijk lichaam niet beschadigen of pijnigen. Mijn geest is van God Almachtig en staat na mijn bekering onder Zijn heerschappij. Mijn lichaam van vlees en bloed staat onder de heerschappij van satan omdat dit lichaam leeft op deze aarde die onder de heerschappij van satan staat. De omstandigheden voel ik in mijn lichaam van vlees en bloed. En die zijn reëel en kunnen heftig zijn.

Na de opstanding van Jezus Christus laat Hij Zich zien aan Maria. En op dat komend heeft Jezus Christus het opstandingslichaam (Joh. 20:17) al ontvangen dat de wedergeboren Christenen ook zullen ontvangen als zij de wedrace van dit leven met goed gevolg hebben afgelegd. (II Tim. 2:5, II Tim. 4:7)

II Tim. 2:5 En ook als iemand aan een wedstrijd deelneemt, krijgt hij geen krans als hij de spelregels niet in acht heeft genomen.

II Tim. 4:7 Ik heb de goede strijd gestreden. Ik heb de loop tot een einde gebracht. Ik heb het geloof behouden.

II Tim. 4:8 erder is voor mij weggelegd de krans van de rechtvaardigheid die de Heere, de rechtvaardige Rechter, mij op die dag geven zal. En niet alleen mij, maar ook allen die Zijn verschijning hebben liefgehad.

Joh. 20:17 Jezus zei tegen haar: Houd Mij niet vast, want Ik ben nog niet opgevaren naar Mijn Vader, maar ga naar Mijn broeders en zeg tegen hen: Ik vaar op naar Mijn Vader en uw Vader, en naar Mijn God en uw God.

- God Almachtig wil van de mensen die Hij geroepen heeft, en die voor Hem **in** Jezus Christus kiezen, hemelburgers maken. Dat betekent dat mijn wezen een transformatie moet ondergaan. Want God is een heilig God en de mens is van nature een zondaar.

Mijn eigen 'ik' moet wijken voor het belang van de ander, maar dit gaat recht in tegen wat satan mij mijn hele leven geleerd heeft. De wereld (satan) leert mij namelijk dat ikzelf op de eerste plaats sta, dat ikzelf god ben en dat ik altijd als eerste voor mijzelf moeten zorgen. Sterker nog, de mens onder heerschappij van satan wil en moet altijd méér en méér hebben.

Natuurlijk kan God Almachtig die transformatie in één keer doen in een mensenleven, maar mijn ervaring is dat God dit vaak niet zo doet. Wanneer ik tot God bid om meer geduld, brengt God mij juist in de omstandigheid waarin ik moet leren om geduldig te zijn. En wanneer ik bid om meer liefde in mijn leven, brengt God mij vaak in de omstandigheid waarin ik leer om lief te hebben of om geliefd te zijn.

- De keuze die ik als mens moet maken is een keuze tussen LEVEN en dood!. God Almachtig heeft een enorm vooruitzicht gesteld aan iedereen die het geloof behoudt op aarde tijdens zijn leven in dit lichaam van vlees en bloed. Een vooruitzicht van eeuwig leven (I Joh. 2:25). Dit in tegenstelling tot het vooruitzicht dat satan geeft: de dood.

Ik moet weten dat wanneer ik niet openlijk voor God Almachtig **in** Jezus Christus kies door Jezus Christus aan te nemen als Redder en Verlosser, **ik al gekozen heb**. Want dan blijf ik onder de heerschappij van satan. Satan die deze heerschappij over de schepping in handen heeft gekregen door de zondeval van de eerste mens.

- Als ik kies voor God Almachtig **in** Jezus Christus, dan komt er een liefde, een vrede en een rust in mijn hart die ongekend is, en die als kracht dient tegenover al die gruwelijkheden die satan gebruikt om de mens te verwoesten. Materiële zaken worden van ondergeschikt belang.

Het is als een oude weegschaal met gewichten. In de ene schaal liggen mijn omstandigheden. En die zijn reëel en kunnen zwaar zijn. In de andere schaal legt God Almachtig Zijn Kracht zodat ik als mens toch in balans ben, ondanks die omstandigheden. (Luk. 22:43)

📖 I Joh. 2:25 En dit is de belofte die Hij ons heeft beloofd: het eeuwige leven.

📖 Luk. 22:43 En aan Hem verscheen een engel uit de hemel, die Hem versterkte.

Als ik Jezus Christus niet heb aangenomen als Redder en Verlosser heb ik die Kracht van God Almachtig ook niet. Mijn weegschaal zal dan helemaal doorslaan naar ellende en misère, omdat mijn lichaam van vlees en bloed regeert, en al die ellende en misère die satan over mij uitstort tot in het diepst van zijn genen voelt.

Voor mij persoonlijk is echter het belangrijkste dat ik erken dat God Almachtig de Pottenbakker is, en dat ik de klei ben die op Zijn draaischijf ligt. Als ik God Almachtig toestemming geef om alles van mij te maken zoals Hij dat voor ogen heeft, dan moet ik de Pottenbakker Zijn gang laten gaan.

Waarom? Omdat ik ervan overtuigd ben (door de Heilige Geest), dat het gebruiksvoorwerp dat de Pottenbakker van mij maakt, het juiste voorwerp is dat past binnen het Lichaam van Jezus Christus. Zodat het Lichaam, **mede door mijn aanwezigheid** en werking, het best functioneert. En de Pottenbakker zal tevreden zijn en de klei zal tevreden zijn over het uiteindelijke samen met het gebruiksvoorwerp.

Waar baseer ik dat allemaal op? Op het feit dat in de ruim zestig jaar dat ik nu leef, God Almachtig **altijd** bewezen heeft trouw te zijn en het beste met mij voor had en heeft. Ik weet dat ik weet dat ik zeker weet dat mijn zonden zijn vergeven. Ik weet dat ik weet dat ik zeker weet dat al mijn ongerechtigheden gereinigd zijn door het bloed van Jezus Christus.

-----...-----

Dat Paulus hier een oproep doet om voor hem te bidden, door de Here Jezus Christus heen en door de Heilige Geest, (vers 30) is een belangrijke geestelijke les voor mij.

Waarom?

Omdat ik mij afvraag in hoeverre ik kan bidden en strijden voor iemand (of voor mensen) die ik niet ken. Moet ik niet eerst liefde hebben voor anderen voordat ik kan bidden én strijden voor hen?

Van mijn eigen moeder weet ik bijvoorbeeld dat zij iedere dag voor haar kinderen bidt. Van andere mensen hoor ik ook dat zij iedere dag, dan wel op geregelde basis voor andere mensen bidden.

Ik voel mij dan altijd schuldig. Als iemand mij vraagt om voor hem of haar te bidden, dan doe ik dat. Dan breng ik die persoon voor de troon van God Almachtig en bid God Almachtig **in** Jezus Christus om gebedsverhooring voor die persoon. Maar volhardend bidden en strijden voor iemand? Iedere dag weer opnieuw?

📖 Rom. 15:30 En ik roep u ertoe op, broeders, door onze Heere Jezus Christus en door de liefde van de Geest, om samen met mij te strijden in de gebeden tot God voor mij,

Ik moet belijden voor God Almachtig dat dit in mijn leven vaak niet het geval is. Dat ik zelfs vaak tegen mensen zeg, die om gebed vragen, dat ik niet kan beloven dat ik voor langere tijd voor hen dagelijks zal bidden, omdat ik vaak met hele andere dingen in mijn gebed bezig ben.

Paulus geeft ook duidelijk twee gebedswensen aan; ten eerste: dat hij verlost mag worden van de '*ongehoorzamen in Judea*'. met andere woorden dat hij verlost zal worden van de fysieke aanvallen van zijn eigen volksgenoten, de Israëlieten. Ten tweede: dat al het werk dat hij onder de heidenen verricht, namelijk het brengen van het Evangelie van Jezus Christus, dat dit de Messiasbelijdende Joden in Jeruzalem welgevallig zou zijn.

Dit laatste punt zal alles te maken hebben met het verleden van Paulus, toen hij als Christenhater de Messiasbelijdende Joden uit de gemeente van Jeruzalem achtervolgde, onderdrukte en vervolgde. Dit is en zal altijd een gevoelige plek voor Paulus zijn. Want denk eens aan de Messiasbelijdende Joden uit de gemeente van Jeruzalem die familieleden, kennissen en of vrienden verloren hebben doordat Paulus deze mensen voor het religieuze gerecht had gebracht in zijn tijd als Christenhater? Paulus kan zijn verleden niet uitwissen.

En ik herken dat. Want mijn verleden kan ik ook niet uitwissen. En tot op de dag van vandaag zullen er mensen zijn die ik voor mijn bekering zo gekwetst heb, dat zij voor het leven '*getekend*' zijn. Dat berouwd mij meer dan ik kan uitdrukken, maar het is wel een feit.

Misschien hebben juist deze mensen wel de grootste bedenkingen bij *mijn mijmeringen* die ik schrijf, zoals die betreffende Messiasbelijdende Joden uit de gemeente van Jeruzalem ook misschien nog wel de grootste bedenkingen hebben bij zijn bediening.

Ik kan mij daarom Paulus zijn gebedsvragen wel voorstellen: dat de Messiasbelijdende Joden in de gemeente van Jeruzalem blij zullen zijn met alle '*heidene*n' die door het onderwijs van Paulus tot bekering zijn gekomen en Jezus Christus hebben aangenomen als hun Redder en Verlosser.

-----...-----

In het leven van Paulus komen 'dader' en het 'slachtoffer' bij elkaar. Ik bedoel daarmee dat de Messiasbelijdende Joden en de wedergeboren Christenen (de bekeerde *heidenen*) wat betreft de persoon van Paulus de Christelijke levenslessen van Jezus Christus, direct in de praktijk kunnen en moeten brengen. Want hun aardse leraar Paulus is zeker niet van onbesproken gedrag. Verre van dat.

En lees met die bril maar eens alles wat Paulus schrijft over verdraagzaamheid, over de liefde tot de naaste, over de zwakken en sterken, over de onderlinge liefde, om maar eens een paar voorbeelden uit de brief aan de gemeente te Rome te noemen.

Ik heb in *mijn mijmeringen* bij de verschillende boeken die ik heb mogen schrijven vaak het kruis van Golgotha benoemd. Ik heb daarin vaak geschreven over de balans tussen de horizontale balk en de verticale balk, en dat Jezus Christus in het centrum van die twee balken gekruisigd is.

Ik gaf daarbij aan dat mensen elkaar zoveel kwaads toegebracht hebben, dat vergeving en verzoeking werelds gezien niet mogelijk is. En ik begrijp dat volledig.

Ik hoop en bid, dat die mensen voor wie dat betreft zich kunnen richten op Jezus Christus, hangend in het centrum van dat kruis, stervend voor **alle** mensen die gezondigd hebben. Zonder Jezus Christus is er absoluut geen vergeving en verzoening mogelijk. Met en in Jezus Christus wel.

Met Paulus is mijn bede daarom ook: En moge de God van vrede met u allen zijn.

Amen!

Romeinen

Hoofdstuk 16

Aanbeveling van Febe Groeten, wensen en lofprijzing

Datgene dat Paulus aan de gemeente van Rome wilde meegeven, heeft hij geschreven. De grote onderwerpen in deze brief zijn:

- De wet tegenover de genade;
- Wie is het volk Israël is in tegenstelling tot de wereldbevolking;
- Waar herken je wedergeboren Christenen aan.

In dit laatste hoofdstuk uit de brief aan de gemeente van Rome noemt Paulus nog een heleboel mensen op die 'hoog' in zijn achting staan. Sommigen van die namen komen verder nergens in de Bijbel voor. Andere namen worden summier genoemd, en weer andere namen ken ik wel uit de Bijbel.

Ik denk dat de rode draad van de Bijbel niet is om mensen op een voetstuk te zetten. Of zij nu man of vrouw zijn. Ik geloof dat er vele wedergeboren Christenen zijn (mannen en vrouwen) die passen in de namenrij zoals Paulus hier weergeeft. Ook vandaag de dag: Phebe, Priscilla en Aquila, Epenetus, Maria, Andronicus, Junias, Amplias en Urbanus, Stachys, Apelles, Aristobolus, herodion, Narcissus, Tryfena en Tryfosa, Persis, Rufus, Asyncritus, Flegon, Hermas, Patrobas, Hermes, Filologus, Julia, Nereus, Olympas.

De nadruk van alle genoemde namen in deze brief van Paulus aan de gemeente van Rome ligt op de verspreiding van het Evangelie van Jezus Christus. Paulus heeft zijn mond niet gehouden als het ging over het Evangelie van Jezus Christus. Niet in de tijd dat hij als vrij man het Evangelie kon brengen, maar ook niet in de tijd dat hij gevangengenomen was.

Diegenen die God Almachtig als eerste geroepen heeft om het Evangelie van Jezus Christus te horen en het aan te nemen, (Ef. 2:8-9) hebben zich uitgesproken vóór Jezus Christus. Zij hebben Jezus Christus als hun Redder en Verlosser aangenomen. Zij zijn als eersten opgeleid om zelf ook het Evangelie verder te verspreiden zodat uiteindelijk de **hele** wereldbevolking het zal horen.

📖 Ef. 2:8-9 Want uit genade bent u zalig geworden, door het geloof, en dat niet uit u, het is de gave van God; niet uit werken, opdat niemand zou roemen

Aan hen die als eersten geroepen zijn om het Evangelie van Jezus Christus als een gave te ontvangen is de keuze, zoals dit ook voor de Joden gold in de tijd dat Jezus Christus hier op aarde leefde.

Maar dat niet alleen, die keuze is er ook vandaag de dag nog steeds voor de Joden. Willen zij op basis van het O.T. en op basis van alles wat geschreven staat in het N.T. Jezus Christus aannemen als Redder en Verlosser, **of** hopen en verwachten zij nog steeds dat de wet van God Almachtig hun redmiddel zal zijn in het grote eindoordeel?

-----...-----

Als laatste geeft Paulus nog een paar opmerkingen door:

Hou de broeders en zusters in de gaten die onenigheden teweegbrengen en struikelblokken opwerpen tegen het onderwijs dat Paulus gegeven heeft. (vers 17-18) Want deze mensen dienen niet de gemeente van Jezus Christus, zij dienen alleen zichzelf, omdat zij er zelf beter van willen worden. In die hoedanigheid zijn zij van hetzelfde kaliber als de Farizeeërs en de Sadduceeërs, de priesters, hogepriesters en de Oudsten van het volk Israël in de tijd dat Jezus Christus op aarde leefde.

De gemeente van Rome staat bij Paulus bekend als een gehoorzame gemeente waarin hij zich verblijdt. En hij wenst hen, en in hen ook de wedergeboren Christenen vandaag de dag, wijsheid wat het goede betreft toe en oprechtheid wat het kwade betreft. (vers 19). God Almachtig zal satan spoedig onder de voeten van de gemeenten verpletteren. En hoe dit in zijn werk zal gaan kan ik lezen in het Bijbelboek Openbaring. Wie het horen wil, zal het horen. Wie het begrijpen wil zal het begrijpen.

Satan is een overwonnen engel uit het rijk der duisternis, en met al de demonen van satan. Zijn verwoestende werk is aan banden gelegd door God Almachtig **in** Jezus Christus. Zijn einddatum is al bekend bij hem die al de eeuwen door zoveel ellende en misère over deze aardbodem heeft uitgestort.

Het is de vrede van God Almachtig en de Genade van Jezus Christus, die zullen regeren tot in eeuwigheid, samen met allen die openlijk hun keuze hebben gemaakt voor Jezus Christus. Het is God Almachtig **in** Jezus Christus door de Heilige Geest die de wedergeboren Christenen 'vast' op hun geloofsvoeten doen staan. En voor de duidelijkheid: Messiasbelijdende Joden zijn óók wedergeboren Christenen. Samen zullen zij zich stellen onder één Hoofd, en dat is Jezus Christus (Hos. 1:11).

-----...-----

☞ Rom. 16:17-18 En ik roep u ertoe op, broeders, hen in het oog te houden die onenigheden teweegbrengen en struikelblokken opwerpen tegen het onderricht dat u hebt ontvangen, en keer u van hen af. Want zulke mensen dienen niet onze Heere Jezus Christus, maar hun eigen buik, en door fraaie woorden en mooie praat bedriegen zij de harten van de argeloze mensen.

☞ Rom. 16:19 Want uw gehoorzaamheid is tot allen doorgedrongen. Ik verblijd mij dan ook over u en ik wil dat u wijs bent wat het goede betreft, maar ook oprecht wat het kwade betreft.

☞ Rom. 16:20 En de God van de vrede zal de satan spoedig onder uw voeten verpletteren. De genade van onze Heere Jezus Christus zij met u. Amen.

☞ Hos. 1:11 Dan zullen de Judeeërs bijeenge-bracht worden samen met de Israëlieten. Zij zullen voor zich één Hoofd aanstellen en uit het land oprukken; want groot zal de dag van Jizreël zijn.

Dat wat Paulus de gemeenten geleerd heeft is nieuw.

Zoals ik al vaker heb beschreven in *mijn mijmeringen* hadden de Joden in de tijd van Jezus Christus hier op aarde, al ruim vierhonderd jaar geen profeten van God Almachtig meer gezien of gehoord. Zij moesten het al die eeuwen doen met de overleveringen en de geschreven wetteksten die door God Almachtig aan Mozes gegeven waren, samen de woorden van de profeten die vóór Maleachi hadden geleefd.

De openbaring van Jezus Christus, is eeuwenlang verborgen geweest. En zo geloof ik dat er meer zaken eeuwenlang verborgen zijn geweest die de Heilige Geest weer (opnieuw) openbaart. Neem alleen het spreken in tongen. Dat is eeuwenlang niet gepraktiseerd in de kerken en de gemeenten, totdat God Almachtig **in** Jezus Christus de pinksterbeweging in het leven riep, die de gaven van het spreken in tongen en de uitleg daarvan door de Heilige Geest kreeg toebedeeld.

Zo geloof ik ook dat de redding van de **hele** wereldbevolking ook verborgen is geweest, doordat de kerken en gemeenten de mensen 'leerden' dat een sterven zonder Jezus Christus hier op aarde een 'branden in de hel' tot in eeuwigheid betekende. Zonder aandacht te besteden aan het feit dat God Almachtig vanuit de 'zonen Gods' Zijn volk Israël als eerstelingen en Ambassadeurs heeft geroepen om opgeleid te worden om de hele wereldbevolking te oordelen.

God Almachtig Zelf heeft de wereldbevolking in 'slaap' gebracht (Jes. 29:10, Rom. 11:8) tot het moment waarop zij gewekt zouden worden en ook het Evangelie van Jezus Christus kunnen aanhoren en daarop hun keuze kunnen maken. Woorden als Alverzoening, Prosperityleer, Vervangingsleer zijn allemaal woorden van mensen. Deze woorden zijn niet door God Almachtig bedacht. En mensen die deze woorden gebruiken om andere Christenen in een 'hokje' te plaatsen moeten in eerste instantie eerst eens naar zichzelf kijken, waarom zij het oordeel van andere mensen zo op het puntje van hun tong hebben liggen.

De Heilige Geest van God Almachtig openbaart ook vandaag de dag nog steeds weer geheimenissen van zaken die eeuwenlang verborgen zijn geweest, maar die door Profetische Schriften bekendgemaakt zijn, overeenkomstig het bevel van de eeuwige God, om de mensen tot geloofsgehoorzaamheid te brengen.

Aan Hem, de alleen wijze God Almachtig, zij door Jezus Christus de heerlijkheid tot in de eeuwigheid. (vers 27)

Amen!

📖 Jes. 29:10 Want de HEERE heeft over u uitgegoten een geest van diepe slaap. Gesloten heeft Hij uw ogen, de profeten; en uw hoofden, de zieners, heeft Hij omhuld.

📖 Rom. 11:8 zoals geschreven staat: God heeft hun een geest van diepe slaap gegeven, ogen om niet te zien en oren om niet te horen, tot op de dag van heden.

📖 Rom. 16:26 maar dat nu geopenbaard is en door de profetische Schriften onder alle heidenen bekendgemaakt is, overeenkomstig het bevel van de eeuwige God, om hen tot geloofsgehoorzaamheid te brengen,

📖 Rom. 16:27 aan Hem, de alleen wijze God, zij door Jezus Christus de heerlijkheid tot in alle eeuwigheid. Amen.